

உ 124
கணபதி துணை.

இளங்கோவடி களருளிச்செய்த

சிலப்பதிகார

மூலமும்

அரும்பதவுரையும்

அடியார் கீகுநல்லாருரையும்.

இவை

உத்தமதானபுரம்

மஹாமஹோபாத்தியாய

வே. சாமிநாதையார்

பல பிரதிருபங்களைக்கொண்டு

ப்ரிசோதித்து,

பலவகை ஆராய்ச்சிக்

குறிப்புக்களுடன்

திருக்கைலாயபரம்பரைத்

திருவாவடிதுறையாதீனகர்த்த

ரவர்களாகிய

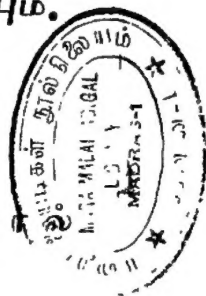
ஸ்ரீஸ்ரீ,

சுப்பிரமணிய

தேசிகரவர்களுடைய

உதவியைக்கொண்டு

சென்னை:

கமர்ஷியல் அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

ரௌத்திரி ஹுஸு

1920.

(Copyright Registered)
இரண்டாம்பதிப்பு.]

[இதன்வலை ரூபா. 8-12-0.

Formes 1 to 74 printed at the Ganesa Press
and
the remaining portion at the Commercial Press.

0-1292

N20

இப்புத்தகத்தில்
அடங்கியவை.

பக்கம்:

க. இப்பதிப்பில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பெயர்கள்
முதலிய

வற்றின் முதற்குறிப்பகராதி.

உ. முகவுரை.

ங. இளங்கோவடிகள் வரலாறு.

ச. அரும்பதவுரையாசிரியர் வரலாறு.

ரு. அடியார்க்குநல்லார் வரலாறு.

சு. சிலப்பதிகாரத்தாலும் உரைகளாலும்

பெயர் முதலியன.

எ. சிலப்பதிகாரக்கதைச் சுருக்கம்.

5

7

17

தெரிந்த அரசர்

அ. சிலப்பதிகாரமூலமும் அரும்பதவுரையும்
நல்லாருரையும்.

பதிகம்

உரைப்பாயிரம்

அடியார்க்கு நல்லாருரைச் சிறப்புப்பாயிரம்

உரைபெறு கட்டுரை

நூற்சிறப்புப் பாயிரம்

க. புகார்க்காண்டம்.

க. மங்கலவாழ்த்துப்பாடல

- உ. மனையறம் படுத்தகாதை
- ங. அரங்கேற்றுகாதை
- ச. அந்திமாலேசசிதப்புச்செய்காதை
- ரு. இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை
- கூ. கடலாடுகாதை
- எ. காளாலவரி
- அ. வேனிற்காதை
- சூ. கனாத்திட்டமுரைத்தகாதை
- கௌ. நாடுகாண் காதை

அடியார்க்கு

க - நுகுங்

...

க

...

கூ

... கக

... ந௦

... ந௨

... நந

... ச௨

... (ந)கா

... க௨ந

... கந௭

... க௭(ந)

... உ௦ந

.. ௨௨௦

... ௨௪௧

... ௨௫௪

4

இப்புத்தகத்தில்
அடங்கியவை.

௨. மதுரைக்காண்டம்.

௧௧. காடுகாண்காதை

௧௨. வேட்டுவவரி

௧௩. புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை

௧௪. ஊர்காண்காதை

௧௫. அடைக்கலக்காதை

௧௬. கொலைக்களக்காதை

௧௭. ஆய்ச்சியர்குரவை

௧௮. துன்பமாலை

௧௯. ஊர்குழவரி

௨௦. வழக்குரைகாதை

உக. வஞ்சினமாலை

உஉ. அழற்படுகாதை

உங. கட்டுரைகாதை

ங. வஞ்சிக்காண்டம்.

உச. குன்றக்குரவை

உரு. காட்சிக்காதை

உசு. கால்கோட்காதை

உஎ. நீர்ப்படைக்காதை

உஅ. நடுகற்காதை

உக. வாழ்த்துக்காதை

ங௦. வரந்தருகாதை

நூற்கட்டுரை

க. விளங்காமேற்கோளகராதி.

க௦. அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

கக. பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.

... உகக

... நகந

... நநஉ

... நுநுக
 ... நுகுக
 ... சுகுக
 ... சசுக
 ... சுகுஉ
 ... சுகுகுக
 ... சஅ0
 ... சஅஎ
 ... சுகந
 ... நு0க

.. நுகந
 ... நுஉக
 ... நுகந ந
 ... நுகஎ
 ... நுகு0
 ... நுகந
 ... நுகுஉ
 ... நுகுக
 நுகுகுக
 எநுக

இப்பதிப்பில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பெயர்கள் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்பகராதி.

அக்க - அக்கதுமாரன்வதைப்படலம்.
அகத் - அகத்திணையியல்.
அகநா - அகநானூறு.
அடியார் - அடியார்க்குநல்லாருரை.
அநநெறி - அநநெறிச்சாரம்.
ஆசார - ஆசாரக்கோவை.
ஆசுவக - ஆசுவகவாதச்சுருக்கம்.
ஆத்திரையன் - ஆத்திரையன்போர்
ஆற்று - ஆற்றுப்படலம். [சிரியன்.
இ. கொ - இலக்கணக்கொத்து.
இரணிய - இரணியவதைப்படலம்.
இராச - இராசபாரம்பரியம்.
இராசராச - இராசராசசோழனுலா.
இ. வி - இலக்கண விளக்கம்.
இளம்-இளம்பூரணருரை-
இறை - இறையனாகப்பொருளுரை.
இன்னு - இன்னுநாற்பது.
உத்தர - உத்தரகாண்டம்.
உயிர்மயங்கு - உயிர்மயங்கியல்.
உரிச் - உரிச்சொல்லியல்.
எச்சு, எச்ச - எச்சவியல்.
எழுச்சி - எழுச்சிப்படலம்.
ஐங்குறு - ஐங்குறுநூறு.
ஒழிபு - ஒழிபியல்.
கடவுள் - கடவுள்வாழ்த்து.
கடை - கடைதிறப்பு.
கந்த - கந்தபுராணம்.
கம்ப - கம்பராமாயணம்.
கருத்தமன் - கருத்தமன் மணம்புணர்ந்து கபிலநம்பெற்றவத்தியாயம்.
கல் - கல்லாடம்.

காமதகன - காமதகனப்படலம்.
கிளவி - கிளவியாக்கம்.
கும்பகருணன்வதை - கும்பகருணன்வதைப்படலம். [லம்
குலமுறை - குலமுறைகிளத்துபட
குலோத்துங்க - குலோத்துங்கசோழனுலா. [கரப்புணரியல்.
குற்றியல், குற்றியலுகா - குற்றியலுகுறள், திருக - திருக்குறள்.
குறிஞ்சி - குறிஞ்சிப்பாட்டு.
குறந் - குறநதொகை.
கூர்ம் - கூர்ம்புராணம்.
கோயில - கோயிலபாடியது.
கோலங்காண் - கோலங்காணப்படலம்.
சுதகம் - திருச்சுதகம்.
சிலப் - சிலப்பதிகாரம்.
சிறுபஞ்ச - சிறுபஞ்சமூலம்.
சிறுபாண் - சிறுபாணற்றுப்படை.
சேரி - சேரிபூரணப்படலம்.
சேய - சேயவதைச்சுருக்கம்.
சேவக - சேவகநிநதாமணி.
சுயம் - சுயம்வரசுருக்கம்.
சுவேதவராக - சுவேதவராக கற்பமுறைத்தவத்தியாயம்.
சூ - சூத்திரம்.
சூளா - சூளாமணி.
செய் - செய்யுள், செய்யுளியல்.
சே - சேனாவரையருரை.
சேது - சேதுபுராணம்.
சௌனகாதியர் - சௌனகாதியர்
அன்பினிலையுரைத்தவத்தியாயம்.

கலயாண - கலயாணச்சருக்கம்.
கலிங்க, கலிங்கத்து - கலிங்கத்துப்
கலி, கலித் - கலித்தொகை. [பரணி.
களம் - களம்பாடியது.
களவு - களவியல்.

தகக் - தக்கயாகப்பரணி.
தணிகை - திருத்தணிகைப்புராணம்.
தரும - தருமவாதச் சருக்கம்.
திக - திகஞ்சயப்படலம்.
திணை மா - திணைமாலே நூற்றைம்பது.

6 நூற்பெயர்கள் மதலியவற்றின்
முதற்குறிப்பகராதி.

திருக்குறிப்பு - திருக்குறிப்புத்
 தொண்டநாயனார் புராணம்.
 திருச்சிற், திருச்சிற்றம் - திருச்சிற்
 தம்பலக்கோவையார்.
 திருவம்பல - திருவம்பலச்சுருக்கம்.
 திருவவதார - திருவவதாரப்படலம்.
 திருவா - திருவாசகம். [ணம்.
 திருவாதவூரர் - திருவாதவூர்புரா
 திருவாரூர் - திருவாரூர்ச்சிறப்பு.
 திருவால - திருவாலவாபுடையார்
 திருவிளையாடற்புராணம்.
 திருவிளை - திருவிளையாடற்புராணம்.
 திவ் - திவ்யப்பிரபந்தம்.
 தும்பை - தும்பைப்படலம்.
 தூதி - தூதிச்சுருக்கம்.
 தே - தேவாரம்.
 தேவிபுர - தேவிபுரச்சுருக்கம்.
 தொகை - தொகைமரபு.
 தொல் - தொலகாப்பியம்.
 ந - நச்சினூர்க்கினியருரை.
 நகர - நகரப்படலம்.
 நம்பி, நாற்கவி - நாற்கவிராய்கம்பி
 யகப்பொருள்விளக்கம்.
 ந. வி, நன். விருத்தி - நன்னூல்
 நற் - நற்றிணை. [விருத்தியுரை.
 நன் - நன்னூல்.
 நா - திருநாவுக்கரசுநாயனார்.
 நாடு - நாட்டுப்படலம்.
 நாலடி - நாலடியார்
 நான்மணி - நான்மணிக்கடிகை.
 நீல, நீலகேசி - நீலகேசித்திரட்டு.
 நெடுநல் - நெடுநலவாடை.
 ப, பக் - பக்கம்.
 பட், பட்டினப் - பட்டினப்பாலை.
 பத், பத்த - பத்தப்பாட்டு.
 பதி - பதிகம்.
 பதிற் - பதிற்றுப்பத்து.

பா - பாடபேதம்.
 பாகவத - பாகவதபுராணம்.
 பாடாண் - பாடாண்படலம்.
 பி, ம் - பிரதிபேதம்.
 பிர, பிரயோக - பிரயோகவிவேகம்.
 பிறப்பு - பிறப்பியல்.
 பு.வெ-புறப்பொருள்வெண்பாமாலை.
 புள்ளி - புள்ளிமயங்கியல்.
 புறத், புறத்திணை - புறத்திணையியல்.
 புறநா - புறநானூறு.
 பெயர் - பெயரியல்.
 பெரிய - பெரியதிருமொழி, பெரிய
 பெருங் - பெருங்கதை. [புராணம்.
 பெரும்டாண் - பெரும்பாணுற்றுப்
 பேர் - பேராசிரியருரை, [படை.
 பொருந - பொருநராற்றுப்படை.
 மணி - மணிமேகலை.
 மதுரை - மதுரைக்காஞ்சி.
 மந்திர, மந்திரசாலை - மந்திரசாலைச்
 சுருக்கம்.
 மயிலேறும்பெருமாள் - மயிலேறும்
 பெருமாள்பிள்ளையுரை.
 மயிலை - மயிலைநாதருரை.
 மரபு - மரபியல்.
 மலைபடு - மலைபடுகடாம்.
 மனையறம் - மனையறம்படுத்தகாதை.
 முதற்போர் - முதற்போர்ச்சுருக்கம்.
 முருகு - திருமுருகாற்றுப்படை.
 முலலை - முலலைப்பாட்டு.
 மெய் - மெய்ப்பாட்டியல்.
 மேற - மேற்கோள்.
 யா. கா - யாப்பருங்கலக்காரிகை.

யா. வி - யாப்பருங்கலவிருத்தி.
 வாகை - வாகைப்படலம்.
 வாசுதேவனை - வாசுதேவனைப்படை
 த்துணையழைத்த சுருக்கம்.
 விகிரம - விகிரமசொழலுரை.
 விருத்தி - விருத்திப்பாட்டு.

பரி - பரிபாடல்.
பரி, பரிமேல் - பரிமேலழகருரை.
பழ - பழமொழி.

வி. பரிதய - வல்லபுதயம்.
விளி - விளிமரபு. [பரிதயம்.
வெட்சி - வெட்சிப்படலம்.

உ

கணபதி துணை.

மு க வு ரை .

“சந்தனப் பொதியத் தடவரைச் செந்தமிழ்ப்
பரமா சாரியன் பதங்கள்
சிரமேற் கொள்ளுந் திகழ்தரற் பொருட்டே.”

தமிழ்ப்பாஷையிலுள்ள

பழையகாப்பியமைந்தனாள் ஒன்றாகிய
சிலப்பதிகாரமென்பது சேரமு னியாகிய
இளங்கோவடிகளால் இயற் றப்பெற்றது ; பழைய
உரையாசிரியர்களால் எடுத்துக்காட்டப்படும்
பிரமாண நூல்களுளொன்று; சொற்சுவை பொருட்சுவைகளிற் சிற
ந்து விளங்குவது; எவ்வெப்பொருளைச் சொல்லினும் அவ்வப்பொ
ருளை நேரிற்கண்டாற்போல மனத்திற்குத்
தோற்றும் வண்ணம் நன்குபுலப்படுத்தும்
தெள்ளிய இனிய நன்னடையையுடையது ;

காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலிருந்த
 பெருங்குடிவாணிகர் மரபினராகிய கற்பிற்சிறந்த
 கண்ணகி அவள்கணவன்கோவலன்
 என்பவருடைய சரித்திரத்தை விரித்துக்கூறுவது;
 தமிழ்நாட்டரசர் மூவருடைய இராசதானிகளாகிய
 புகார் (காவிரிப்பூம்பட்டினம்), மதுரை, வஞ்சி
 யென்னும் மூன்றன்பெருமைகளையும்விளக்குவது;
 பண்டைக்காலத் திருந்த பலவகை மாந்தருடைய
 ஒழுக்கம்முதலியவற்றை இக்காலத் தார் எளிதில்
 தெரிந்துகொள்ளுதற்குச் சிறந்த கருவியாகவுள்ளது;
 அரசர் நீதியிற் சிறிது பிழைப்பினும் அவரை
 அறக்கடவுள் கூற்றாய்கின்ற கொல்லுமென்பதும்,
 கற்புடைமகளிரை மக்களையன் நித் தேவரும்
 மூனிவரும் துதித்தல் இயல்பென்பதும், இருவினையு
 மும் செய்தமுறையே செய்தோனை நாடிவந்து தம்
 பயனை நுகர்விக்கு மென்பதுமாகிய இம்மூன்றினையும்
 முக்கியப்பொருளாகக்கொண்டு இளங்கோவடிகளாற்
 செய்யப்பட்டது ; இவற்றைச் சிலம்புகாரண மாகத்
 தெரிவித்தலின் இந்நூல் சிலப்பதிகாரமென்னும்
 பெயர் பெற்றது.

இன்னும் முத்தமிழும்
 விரவப்பெற்றதாதலின், இந்நூல் இய விசை
 நாடகப்பொருட்டொடர்நிலைச்செய்யுளென்றும்,
 நாடகவுறுப் புக்களை உடைத்தாதலின்
 நாடகக்காப்பியமென்றும், உரைப் பாட்டும்
 இசைப்பாட்டும் இடையிடையே
 விரவப்பெற்றதாதலின்
 உரையிடையிட்டபாட்டிடைச் செய்யுளென்றும்
 பெயர்பெறும். 'தொல்காப்பியம்
 செய்யுளியல், களநு-ஆம் சூத்திரவுரையில் நச்சினூர்க்
 கினியர், "பாட்டிடைவைத்த குறிப்பினுமென்பது
 ஒரு பாட்டினை இடையிடைக்கொண்டு நிற்குங்
 கருத்தினுன் வருவனவும் எ - று; அவை தகடீர்
 யாத்திரையும் சிலப்பதிகாரமும் போல்வன"
 என்றும், "தொன்மைதானே, உரையொடு புணர்ந்த
 பழமை மேற்றே" (ஐ. சூ-உரு)
 என்பதனுரையில் "அவை பெருந்தேவனார்செய்த
 பாரதமும் தகடீர் யாத்திரையும் போல்வன;
 சிலப்பதிகாரமும் அதன்பாற்படும்" என்றும்
 எழுதியிருத்தல் இங்கே அறியத்தக்கது.

“சிந்தா மணியாஞ் சிலப்பதிகா

ரம்படைத்தான்” (தணிகை யுலா, ௫௨௬. எனச்
சிலேடையில் இந்நூற்பெயர் அழகுற அமைந்
திருத்தலும், வஞ்சினமாலையில் ௫-ஆம் - அடி
முதலியவற்றிற் கூறப்பெற்றுள்ள
கற்புடைமாதர்கள், பட்டினத்துப்பிள்ளையார்
புராணத்துப் பூம்புகார்ச் சருக்கத்தும் “பழிமான
முந்தம் மனையறங் காத்தலும் பார்த்திபரைத்,
தொழுமா தாவும் பெறுங்கற்பி னாற்று தித்
தோர்க்குச் செம்பொன், பொழிமான துங்கன்
குலோத்துங்க சோழன் புகார்ப்பிறந்தா, ரெழுமாத
ரோடிவ ளெண்மாத ராவன்” என்னும்
குலோத்துங்கசோழன்கோவை ௪௨௬-ஆம்
பாடலிலும் பாராட்டப்பெற்றிருத்தலும் அறிந்து
இன்புறற்பாலன.

ஊர்காண்காதை

கஅ௦-ஆம்

அடிமுதலியவற்றிலும் அவற்றின் உரைகளிலும்
காணப்படும் நவமணியிலக்கணங்கள் திருவாலவா
யுடையார் திருவிளையாடற்புராணத்தில்,
மாணிக்கம் வற்ற திரு விளையாடலிலும்
காணப்படுகின்றன.

இக்கதை நடந்தகாலமும் இளங்கோவடிகள்
காலமும் ஒன்றே ன்றும் இது முதலில்
தமிழிலேயே அவராற்செய்யப்பட்டதென் றும்
இந்நாற் பதிகச்செய்யுளாலும், வரந்தருகாதையாலும்
விளங்கு.

முகவுரை.

9

கின்றமையின், இச்சரித்திரம்
வேறுபாஷையிலிருந்துவந்ததென்று
சொல்வதற்கிடமில்லை. இதனாலேயே இதன் பல
பகுதிகள் காதை யென்று பெயர் பெற்றனபோலும்.

இச்சிலப்பதிகாரம்,
இளங்கோவடிகளாலேயே செய்யப்பட்ட தற்குக்
காரணமும் கதைச்சுருக்கமும் அமைந்துள்ள
பதிகச்செய் யுளை முதலிற்பெற்று ,
மங்கலவாழ்த்துப்பாடல் முதலிய பத்துறுப்
புக்களையுடைய புகார்க்காண்டமும்,
காடிகாண்காதைமுதலிய பதின் மூன்று
உறுப்புக்களையுடைய மதுரைக்காண்டமும்,
குன்றக் குரவை முதலிய ஏழுறுப்புக்களையுடைய

வஞ்சிக்காண்டமுமாகப் பகுக்கப்பெற்றுள்ளது. இதில்
 இயற்றமிழின் பாகுபாடான வெண்பா, அகவற்பா,
 கலிப்பா என்பவைகளும், இசைத்தமிழின் பாகுபாடான
 ஆற்றுவரி, ஊசல்வரி, கந்துகவரி
 முதலியபாக்களும், நாடகத் தமிழின்
 பாகுபாடான உரைப்பாட்டுக்களும் வந்துள்ளன.
 இவற்றுள் மிகுதியாகவுள்ளவை அகவற்பாக்களே.
 இவை, தொல்காப் பியம் செய்யுளியல், கருள-ஆம்
 குத்திரவுரையில் இளம்பூரணரால் பெரியபாட்டுக்கு
 உதாரணமாகக் காட்டப்பெற்றுள்ளன.

இந்நூற்கு அரும்பதவுரையென்றும்,
 அடியார்க்குநல்லாருரை யென்றும்

இரண்டிரகளுண்டு.

இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதையில்,

“ஐம்பெருங் குழவு மெண்பே ராயமும்” [ப. ககௌ] என்பதன்
 விசேடவுரையில், ‘இனி... எனக்காட்டிவர் அரும்பதவுரையாசிரியர்’
 என்று அடியார்க்குநல்லார் எழுதியிருத்தலால், இவ்விரண்டிரையுள்,
 அரும்பதவுரையே முந்தியதென்று தெரிகிறது. இப்படியே அரும்
 பதவுரையிலுள்ள சிலகுறிப்புக்களால் அவ்வுரைக்குமுன்பும் இந்

நாற்கு வேறு பழையவுரையொன்றிருந்திருக்கலாமென்றும் தோற்று கிறது. அவ்வுரை இக்காலத்து அகப்பட்டவில்லை. இந்நூலிற் சில சில இடங்களில் அரும்பதவுரையாசிரியர் கொண்டபாடம் வேறுகவும், அடியார்க்குநல்லார்கொண்டபாடம் வேறுகவுமுள்ளன. யார்க்குநல்லார் உரையுள்ள பகுதிவரையில் அவர் கொண்ட

அடி

மூல

பாடமே இப்புத்தகத்திற் பதிப்பிக்கப்பெற்றிருக்கிறது. அரும்பதவுரையாசிரியர் கொண்டபாடம் வேறுபுள்ள இடங்களில் அப்பாடத்தைப்புலப்படுத்தற்கு ஆங்காங்கு அவ்வுரையின்முன், 'பா' (பாடபேதம்) என்னும் குறிப்பு அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

■

10

முகவுரை.

அரும்பதவுரை, ஆங்காங்குள்ள திரிசொற்களின் பொருளை மட்டுமே ஒருவாறுபுலப்படுத்திச் சிற்சிலவிடத்து மேற்கோள்களை உடையதாய் மிகச் சுருக்கமாக உள்ளது. அவ்வுரையாசிரியர்

இந்தால் முழுமைக்கும் அமைந்
பெயரும் அவர் இருந்தவிடமும்
அவர்காலம் முதலியனவும் ஒருவாற்றினும்
தெரிந்துகொள்ளக்கூட வில்லை.

பல வருடங்களுக்குமுன்பு மிகவும்
பழையதாகிய இந்த அரும் பதவுரைப்பிரதியொன்று
எனது நண்பர் தேரமுந்தூர் ஸ்ரீ சக்கர வர்த்தி
இராஜகோபாலாசாரியரவர்களிடமிருந்து
கிடைத்தது. அது மிகவும் பழுதுபட்டு ஏடுகள்
குறைந்தும் உள்ள ஏடுகள் தேய்ந்தும்
முன்னுள்ளவைகள் பின்னும்
பின்னுள்ளவைகள் முன்னுமாக மாறி எழுதப்பட்டும்
அதிகமாகப் பிழைகள் விரவியும் இருந்தது. அத
னோடு ஒப்புநோக்கிப் பொருளை
ஒழுங்குபடுத்துவதற்கு இன்னும் கையெழுத்துப்
பிரதிகள் கிடைத்தால் அனுகூலமாகவிருக்கு
மென்று பலவிடங்களிலே தேடிப்பார்த்தும்
வேறுபிரதி அகப்பட வில்லை. அந்த ஒரு பி
ரதியைமட்டும் சோதித்துப் பதிப்பித்தற்கு
எனக்குச் சிறிதும் மனவிலையாயினும்,
இவ்வொருபிரதியும் சில நாளில் இறந்துவிடின்
அதனோடு இவ்வுரை இறந்தேவிடு மாகையால்

இதனைச் சோதித்துப் பதிப்பிக்கவேண்டுமென்று
 சில அன்பர்கள் தூண்டினமையால், துணிந்து
 பரிசோதித்து 1892-ஆம்

வருஷத்தில் வெளிப்படுத்தலானேன். (அப்பதிப்பில் அரும்பதவுரை
 இறுதியில் தனிப்பகுதியாகப் பதிப்பிக்கப்பெற்றிருந்தது; இந்தப்
 பதிப்பிற் சிலகாரணங்களால் மூலமுள்ள பக்கங்களிலேயே கீழே
 ஷே. உரை பதிப்பிக்கப்பெற்றிருக்கின்றது. இதிலுள்ள மேற்கோள்
 களுள் அடியார்க்குநல்லார் உரையால் விளங்குவனவற்றின் முதல்
 இறுதிகளை மட்டும் விளக்கி அவற்றின் இடையில்(.....)இவ்வொற்
 றைப் புள்ளிநிரைகள் போடுவித்தும், அவ்வுரையிற்காணப்படாத
 மேற்கோள்களை முற்றுங்காட்டியும், ஏடுகளிற்
 பழுதுபட்டிப்போன இடங்களைப்
 புலப்படுத்துவதற்கு அவ்வவ்விடங்களில்
 மேற்கூறிய ஒற்றைப்புள்ளிநிரையை அமைத்தும்.
 விளங்காதபாகத்தின் முதல் இறுதிகளில் [ ]
 இவ்விருதலைப்பகர்ச்சேர்த்தும், படிப்பவர்களுக்
 குப் பொருள்புலப்படுத்தற்கு மூலத்தின்
 வரியெண்களையேனும் முதலை யேனும்
 அவ்வவ்விடங்களில் அமைத்தும்
 பதிப்பித்திருக்கிறேன்.

முகவுரை.

அடியார்க்கு நல்லாருரை முதலிலிருந்து
 வழக்குரைகாலை வரையுமேயுள்ளது. மேற்கூறிய
 அரும்பதவுரையை அது பெரும்
 பாலந்தழுவியும், சிறுபான்மைமறுத்தும், சிலவிடத்துப் பதவுரை
 யாயும் சிலவிடத்துப் பொழிப்புரையாயும் எழுதப்பட்டு, சொன்
 நாயம் பொருணயங்களை இனிது புலப்படுத்தி, உரியவிடங்களில்
 இயற்றமிழ்ப்பகுதியாகிய ஐந்திலக்கணங்களையும், இசைத்தமிழ்
 நாடகத்தமிழின் பகுதிகளையும் பலதான்மேற்கோள்முகமாக
 நன்கு விளக்கும் விசேடவுரையோடு கூடி
 மிகவிரிவாக அமைந் டுள்ளது. இவ்வுரையில்,
 இக்காலத்தில் விசேடித்து வழங்காத
 இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழிலக்கணங்களும்
 அவற்றிற்குரிய சூத் திரங்களும்,
 பரிபாஷைகளும், இன்னும் வேறு பலவும் நிறைந்
 திருக்கின்றனவாதலால், இது நூலாராய்ச்சி செய்
 வே ரு க் கு மிகவும் பயன்படும்.
 இவ்வுரையாசிரியர்க்கு நிரம்பையர்காவல
 ரென்று ஒரு பெயருண்டென்பதும், இவ்வுரை
 அக்காலத்திருந்த போப்பண்ணகாங்கேயர்கோன்
 என்ற ஒரு பிரபுவாற் செய்விக்கப்
 பட்டதென்பதும் கக-ஆம்பக்கத்துள்ள
 உரைச்சிறப்புப்பாயிரச்செய் யுட்களால்
 தெரிகின்றன.

இந்நூலை அடியார்க்குநல்லாருரையுடன்
 பலபிரதிருபங்களைக் கொண்டு பரிசோதித்து
 எழுதுவோரால்நேர்ந்தவழுக்களை இயன்ற வரையில்
 மாற்றி யாவருக்கும் பயன்படும்படி
 அச்சிடவேண்டு மென்று நெடுநாளை க்குமுன்பே
 உண்டானவிருப்பம் நாள்தோறும் பெருகி
 என்மனத்தைக்கவர்ந்து கொண்ட மையால்,
 சீவகசிந்தாமணி யை முதலில்
 அச்சிட்டகாலந்தொடங்கிப் பல
 கையெழுத்துப்பிரதிக னைத்தேடி
 அவற்றின்உதவியால் பரிசோதித்துவந்தேன்;
 அவற்றுள் ஒருபிரதியிலேனும் ஏழாவது
 கானல்வரிக்கும், இருபதாவது வழக்
 குரைகாதைமுதவிய பிற்பாகத்திற்கும்உரை
 காணப்படவில்லை. சில

இடத்துள்ளவிசேடவுரைக்குறிப்பாற் கானல்வரிக்கு
 அடியார்க்குநல் லார் உரைபெழுதியிருந்தாரென்றும்,
 பின்னுள்ளவற்றிற்கும் எழுத
 ஆயத்தமாகவிருந்தாரென்றும் தெரிந்தமையால்,
 அவைகளிருந்தால்
 எப்படியும்பெறலாமென்றெண்ணித்

திருவாவடுதிறையாதீனம் தரு மபுரவாதீனம்
 திருவண்ணாமலையாதீனம் செங்கோல்மடம் முதலிய
 ஆதீனமடங்களிலும், சென்னையிலும்
 தஞ்சையிலுமுள்ள பழைய
 கையெழுத்துப்புத்தகசாலைகளிலும்,
 ஆழ்வார்திருநகரி ஸ்ரீவைகுண்டம்

12

முகவுரை.

டம் வெள்ளூர் திருச்செந்தூர் ஆறுமுகமங்கலம்
 ஊர்க்காடு ஊர் - றுமலை கடையநல்லூர்
 கிருஷ்ணபுரம் பூழியன்குடி கல்லிடைக்குறிச்சி
 விக்கிரமசிங்கபுரம் களக்காடு மேலகரம்
 செங்கோட்டை தென்காசி திருநெல்வேலி
 வண்ணார்பேட்டை பாளையங்கோட்டை
 கும்பகோணம் கொட்டையூர் சீகாழி சிதம்பரம்
 சேலம் பாகற்பட்டி தஞ்சை திரிசிரபுரம்
 திருப்பாதிரிப்புலியூர் துழாவூர் மதுரை மிதிலைப்பட்டி
 செவ்வூர் சென்னப்பட்டணம் திருமயிலை

முதலிய பற்பலவூர்களிலுள்ள பரம்பரை
 ரத்தமிழ்வித்துவான்கள் வீடுகளிலும்
 சென்றுதேடியும் இத்தமிழ்நாட்டில் நான்
 செல்லக் கூடாத இடங்களிலும் * இங்கிலாந்து
 பாரிஸ்நகரம் இவற்றிலிருக்கும் கையெழுத்துப்
 புத்தகசாலைகளிலும் ஆங்காங்குள்ள அன்பர்
 களைக்கொண்டு தேடிவித்தும் பார்த்தேன்.
 அங்ஙனம்செய்தும் அவற்றின் உரைப்பகுதி
 கிடைக்கவில்லை. ஆதலால், தேடி வதிற்
 பயனிவ்லையென்றெண்ணிக் கிடைத்தவுரையையும்
 மூலமுழு வதையும் மேற்கூறிய
 1892-ஆம்வருஷத்தில் முதன்முறை அச்
 சிட்டுமுடித்தேன்; அடியார்க்குநல்லாருரையில்லாத
 பகுதிகள் அரும் பதவுரையின்
 பேருதவியைக்கொண்டே ஓடுவாறு பரிசோதிக்கப்
 பெற்றன.

இவற்றிலுள்ள இசைநாடகப்பகுதிகள்,
 எனக்குக் கிடைத்த சச்சபுடவேண்பா,
 தாளசமுத்திரம், சூத்தாநந்தப்பிரகாசமுதலிய
 பழைய தமிழ்நூல்களைக்கொண்டும் இசையிலும்

பரதத்திலும் வல் லோரைவினாவியும்
 ஒருவாறு ஆராய்ச்சிசெய்யப்பெற்றன. அங்ஙனம்
 செய்யப்பட்டும் சிலபாகமட்டும் சற்றே விளங்கின.
 இசை நாடகங்க ளுக்குரிய பரிபாஷைகளிற்
 பெரும்பாலன வடமொழியிலும் தென்
 மொழியிலும் வேறுவேறு உருவங்களோடு
 கூடியிருத்தலால் இவற்றி லுள்ள சொற்கள் பல
 வட்டநூல்களினால் தெரிந்து கொள்ளக்

---

* இங்கிலாந்துலுள்ள கையெழுத்துப்புத்தகசாலைகளில் தேடிப்பார்த்த
 கனவான் கொழும்பு நகரத்துப் பிரபு சிகாமணியாக விளங்கிய ஸ்ரீ பொ.
 துமாரசாமி முதலியாரவர்கள்; பாரிஸ் நகரத்துள்ள கையெழுத்துப் புத்தக
 சாலையில் தேடிப்பார்த்த உதவிசெய்தவர், புரொபேஸர், ஜூலியன் வீன்
 ஸன் என்பவர்.

† இந்நூல திலையம்பூர் ஸோமயாஜி
 ஸ்ரீவேங்கடராமஐயங்காரவர்க ளாற்றினுடத்தது.

முகவுரை.

13

கூடவில்லை. அன்றியும் ஊர்காண்காதை பிலுள்ள
 நவமணியிலக்க
 ணமும் வேறுசிலவும் விசாரித்ததில்

இப்பொழுதுள்ள வடநூல்க
ளிற் கூறிய இலக்கணத்தோடு சிற்சில
மாறுபாடுள்ளனவாகத் தெரிந்
தன. இந்நூலில் அ டியார்க்குநல்லார்
ஒவ்வொன்றையும் பழைய
தமிழ்தூல் 'மேற்கோள்களைக்கொண்டு
நன்குபுலப்படுத்தியிருந்தும்
அப்பழைய நூல்களும் அவற்றின் கருத்தை
ஒருவாறு எடுத்துச்
சொல்வோரும் இக்காலத்தில்லாமையா
ல் அவை அறிதற்கரியனவா'ரி
ருக்கின்றன. அன்றியும் இவற்றில்வந்திருக்கிற
இயற்றமிழ்ச் சொற்
களுட்சில இக்காலத்து
வழங்காதொழிந்தமையால் அவற்றிற்குப்
பொருள் ஒருதலையாகப் புலப்படவில்லை;
அவற்றினுருவமும்விளங்க
வில்லை ஆயினும் இப்படியே முன்பு
விளங்காதிருந்தவைகள் பல
பின்பு இந்நூலாலும் இவ்வரையாலும்
ஒருவாறு விளங்கிவருத
லால் இதுபோலப் பழைய நூல்களையும்

உரைகளையும் ஒழுங்காக ஆராய்ச்சி
செய்யச்செய்ய அவைகளும் விளங்குமென்பது
என்

துணிபாதலின் உலகவழக்கு, செய்யுள்வழக்கு
என்னும் இரண்
டையும் கருவியாகக்கொண்டு பலமுறை
ஆராய்ச்சிசெய்து பிரதி
களில் இருந்தவாறே பதிப்பித்தேன்.

மேற்கூறிய பழைய பிரதிகளுட்பல, இனி
வழுப்படவேண்டு
மென்பதற்கிடமில்லாமற் பிழைபொதிந்து,
அநேகவருடங்களாகத்
தம்மைப்படிப்போரும்
படிப்பிப்போருமில்லையென்பதையும் நூல்
களைப் பெயர்த்தெழுதித் தொகுத்து
வைத்தலையே விரதமாகக்
கொண்ட சிலபுண்ணியசாலிகளாலேயே தாம்
உருக்கொண்டிருத்
தலையும் நன்கு புலப்படுத்தின. ஒன்றோடொன்று
ஒவ்வாது பிறழ்
ந்தி குறைவுற்றுப் பழுதுபட் டிப்

பொருட்டொடர்பின்றிக்கிடந்த
இப்பிரதிகளைப் பரிசோதித்த துன்பத்தை
உள்ளுங்கால் உள்ளம்

உருகும்.

இதன் முதற்பதிப்பு வெளியாகி
ஏறக்குறைய மூப்பது வருஷங்
களாகியும் முன் அகப்படாத பகுதிகளின்
உரையுள்ள பிரதி இது
வரை கிடைக்கவில்லை. இனி
எப்பொழுதுகிடைப்பினும் அதனைப்
பரிசோதித்து வெளிப்படுத்தலாமென்பது எனது
கருத்தாதலின்
அதனைவைத்திருப்போர் தவைசெய்து
அனுப்புவார்களாயின் உட
னே அவர்களுக்கு இயன்ற உதவிபுரிந்து அதனை
அச்சிட்டு அவர்
கள்பெயருடன் வெளிப்படுத்தச் சித்தனாக
இருக்கிறேன்.

இந்நூலுக்கொண்டு வேறுநூல்களையும், அவற்றைக்கொண்டு இதனையும் ஆராய்ந்து உண்மைகாண்டற்குக்கருவியாக மூலத்திலும் உரையிலும் காணப்பட்ட பலவிஷயங்களும் தொகையகராதிமுதலியனவாக முதற்பதிப்பில் அதன் முகவுரையின் பின்னர்ப் பதிப்பிக்கப் பெற்றிருந்தன. இப்பதிப்பில் அவைகளையும், மூலத்திலும் இருவகை உரைகளிலும் காணப்பட்டு முன்பு பதிப்பிக்கப்பெறாமலிருந்த அரும்பதங்களையும், அருந்தொடர்களையும், சில உவமான உவமேயங்களையும், பழையசெய்திகளையும், வழக்கங்களையும் ஒருங்குசேர்த்து ஒரே அகராதியாக நூலின்பின் 'அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி' என்னும் பெயருடன் பதிப்பிக்கலானேன். இவ்வகாராதியில் சில அரும்பதங்களுக்கு உரையும் எழுதப் பெற்றிருக்கிறது. இந்நூற்பகுதிகளை ஒத்த பிறநூற்பகுதிகளும், இந்நூற்பகுதிகள் மேற்கோளாக வந்துள்ள இடங்களும் மூலமுள்ள பக்கத்தில் அரும்பதவுரைக்குக் கீழே குறிக்கப்பெற்றுள்ளன. முதற்பதிப்பில் 'என' என்று கொண்ட ஆசிரியப்பாக்களின் இறுதியசை இந்தப் பதிப்பில் 'என்' என்று கொள்ளப்பட்டது.

முதற்பதிப்பின் பரிசோதனைக்குக்கிடத்தகையெழுத்துப் பிரதிகளின் விவரம் :—

அடிவார்க்குநல்லாருரையோடிகூடியவை:
திருவாவடுதுறையாதீனத்துப்

பிரதி க

சை ஆதீனத்து மஹாவித்துவான்
ஸ்ரீ வி. மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் ,, க

திரிசிரபுரம் ,, சி. தியாகராசசெட்டியாரவர்கள்
 ,, க திருநெல்வேலி ,, சாலிவாரசுவர
 ஓதுவாரவர்கள் ,, க சேலம் ,,
 இராமசாமி முதலியாரவர்கள் ,, க
 சிதம்பரம் ,, சாமி ஐயங்காரவர்கள்
 ,, க சென்னை ,, தோ.
 வேலாயுதமுதலியாரவர்கள் ,, க
 ,, ,, து. அப்பன்செட்டியாரவர்கள்
 ,, க
 ,, ,, தருசாமி ஐயரவர்கள்
 ,, க திருமயிலை ,, அண்ணாசாமி
 உபாத்தியாயரவர்கள் ,, க யாழ்ப்பாணம் ,,
 சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள் ,, க
 ,,
 ,,

,, தி. குமாரசாமிச் செட்டியாரவர்கள்
 ,, வி. கனகசபைப்பிள்ளையவர்கள்

,, 2

,, க

ஆக உரைப்பிரதி கச

மூ ல ப் பி ர தி க ள்.

ஸ்ரீ வி.

மீனாட்சுசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் பிரதி க
மிதிபைப்பட்டி , , அழகியசீற்றம்பலக்கவிராய
ரவர்கள் , , க
திருநெல்வேலி , , சாலிவாடகவர ஒதுவாரவர்கள்
" க
ஆறுமுகமங்கலம், , துமாரசாமி பிள்ளையவர்கள்
" க
திரிசிரபுரம் , , அண்ணாசாமி பிள்ளையவர்கள்
" க
திருமயிலை , , அண்ணாசாமி
உபாத்தியாயரவர்கள் , , க
யாழ்ப்பாணம் , , தி.
துமாரசாமிச்சேட்டியாரவர்கள் , , க
" , , வி. கனகசபைப்பிள்ளையவர்கள்
" க

— ஆக மூலப்பிரதி ௮ —

இந்தப்பதிப்பின் பரிசோதனைக்குக்கிடத்த
கையெழுத்துப்

பிரதிகள்.

கொழும்புத்துறை ஸ்ரீ குமாரசாமிச்
செட்டியாரவர்கள் தந்த பிரதி க

ஆழ்வார்திருநகரி ம-ந-ந-ஸ்ரீ பெரியதிருவடி
கீகவிராய

ரவர்கள் தேடித்தந்த ,, க
திருத்தணிகை கச்ச ரவ ணப்பெருமானாயர்போர ர கி ய
தருசாமி

ஐயர் தந்த* ,, க

இந்தக்கையெழுத்துப்
பிரதிகளையுதவியவர்களடால் மிக்க நன்றி
பாராட்டுகிறேன்.

இவற்றின் பரிசோதனை யாலும்
வேறுவகையான ஆராய்ச்சியா
லும் இந்தூல் மூலமும் இருவகையுரைகளும்
இப்போது அடைந்த
திருத்தங்கள் சில.

இதனைப்பதிப்பிக்குங்காலத்து எனக்குச்
சிறிதும் கவலையுண்
டாகாதபடி, சென்னை

இராசதானிக்கலாசாலேத்தமிழ்ப்பண்டிதர்

ம-ந-ந-ஸ்ரீ இ. வை.

அனந்தராமையரவர்களும், மயிலாப்பூர்

பி. எஸ். ஹைஸ்கூல் முதல் தமிழ்ப்பண்டிதர்
சிரஞ்சீவி, ம வே.

துரைசாமி ஐயரும், முதற்பதிப்பிற்கு உடனிருந்து
உதவிய திருமா

ஹார் ஸ்ரீ கிருஷ்ணையரவர்கள் குமாரர் சிரஞ்சீவி,
கே. அருணாசலஐய

ரும், சென்னை இராசதானிக் கையெழுத்துப்
புத்தகசாலைத் தமிழ்ப்

பண்டிதர் சிரஞ்சீவி, ஜி. சேஷாத்திரிஐயரும்
ஆராய்தல் ஒப்புநோக்

குதல் முதலிய பேருதவிகளை உள்ளன்புடன்
செய்து வந்தார்கள்.

---

* இப்பிரதியில் அரும்பதவுரையின் சில ஏடுகள்
இருந்தன.

உபகாரச்சம்பளம் பெற்றமையை
 அறிந்து எனக்கு ஒருவிதத்
 திலும் கவலையுண்டாகாதபடி ஆதரித்து
 நூற்பரிசோதனை விஷயத் தில்
 ஊக்கமளித்துவரும் திருக்கைகலாயபரம்பரைத்
 திருவாவடி துறையாதீனகர்த்தரவர்களாகிய ஸ்ரீஸுரீ
 சுப்பிரமணிய தேசிகரவர் களையும்,
 நூற்பரிசோதனைக்கு உடனிருந்து உதவி
 புரிபவர்கள்
 விஷயத்தில் நான் கவலையுறாவண்ணம்
 அவர்களுக்குப் பல வருடங் களாக
 மாதவேதனமளித்து ஆதரித்துவரும் ஸ்ரீசேது
 ஸம்ஸ்தானாதி பதிகளும், மதுரைத்தமிழ்ச்
 சங்கத்தலைவர்களும், சென்னைச்
 சட்டநிருபணசபை அங்கத்தினர்களுமான
 கௌரவம்பொருந்திய மகாராஜராஜஸ்ரீ பா.
 இராஜராஜேசுவர சேதுபதி மகாராஜா அவர்
 களையும் ஒருபொழுதும் மறவேன்

இந்நூல் மூலமும் உரைகளும் கணேச அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்
பிக்கப்பெற்றன ; அதற்குவேண்டிய அனுசூலங்களைச் செய்துகொ
டுத்த ம-ந-ந-ஸ்ரீ முருகேச முதலியாரவர்கள்பால் நன்றியறிவுடை
யேன்.

தொழிலாளிகளுடைய முட்டுப்பாடு
மிகுதியாயுள்ள இக்காலத் தில் இப்புத்தகத்தின்
ஏனைப்பகுதிகளைத் திருத்தமாக மிக்க விரை வில்
நிறைவேறும்படி செய்வித்து உதவிய கமர்ஷியல்
அச்சுக்கூடத் தாருடைய அன்புடைமை மிகவும்
பாராட்டத்தக்கது.

இப்பதிப்பிற் காணும் பிழைகளைப்
பொறுத்துக்கொள்ளும்படி விவேகிகளைக்
கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இம்முயற்சியிற் புகுத்தி நடத்தி
ஊக்கமளித்து என்னைப் பாது காக்கும் தமிழ்த்
தெய்வத்தை அனவரதமும் வந்திக்கின்றேன்.

“தியாகராஜவிலாஸம்”
திருவேட்டிசுவரன் பேட்டை.
6—12—1920.
இங்ஙனம்: }

வே. சாமிநாதையன்

உ

இந் நூலாசிரியராகிய

இளங்கோவடிகள்

வாலாறு.

இந்நூலாசிரியராகிய இளங்கோவடிகள் சேரநாட்டில் வஞ்சிகரத் திருந்து அரசுசெய்த சோலாநென்னும் அரசனுடைய புத்திரர்; சோன் சேங்குட்டுவனுடையதம்பி; இதனால் இவர் முதலில் இளங்கோவென்று சொல்லப்பட்டுப் பின்பு துறவுபூண்டமையால் இளங்கோவடிகளென்று பெயர் பெற்றார்; இவர் துறவுபூண்டதற்குக்காரணம் இப்புத்தகத்தின் கஉ-ஆம் பக்கம் முதலியவற்றாலும், இந்நூல் செய்ததற்குக்காரணம் இதன் பதிகத்து முதற்பாகத்தாலும் அதன் உரைகளாலும் விளங்கும்; துறவுபூண்ட பின்பே இந்நூல் இவரால் செய்யப்பட்டது. பத்தினியைத் துதித்தலையும் சில தருமங்களை உலகத்தார்க்குத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்பதையும் எண்ணி இவர் இந்நூலைச் செய்தனர்; தமது மரபிலுள்ளாருடைய உயர்ச்சியைக் கூறுதல் போலவே ஏனைச் சோழ பாண்டியர்களுடைய உயர்வுகளையும் சிறிதும் வேறு பாடின்றி இவர் நன்றாகச் சொல்லியிருத்தலால், இவரது மனத்தாய்மை நன்கு புலப்படுகின்றது. இந்நூலினிடையிடையே சொல்லப்படுபவர்களுடைய சரித்திரபிகழ்ச்சியாற் போந்த நற்பயனையும் தீப்பயனையும் ஆங்காங்கு உலகத்தா ரைநோக்கிச் சொல்லிட்டுத் தல் இவர்க்கு இயல்பு. பின்னும் யாரோனும் மிக்க துன்பமனுபவித்ததாகச் சொல்லுவதனால் அத்துன்பத்திற்குக் காரணமாக முற்பிறப்பில் அவர்கள் தீவினை செய்ததைக்குறித்து இவர்மனம் இரங்கிற் றென்பதை ஆங்காங்குள்ள பாடற்பகுதிகள் நன்கு புலப்படுத்தும். இவர் மலைநாட்டினராதலால் இந்நூலில் அந்நாட்டுச்சொற்கள் பல அவ்வவ்விடத்து வந்துள்ளன.

இவர் இக்கதை நிகழ்ந்தகாலத்திருந்தவார்தலாற் காவிரிப்பூம்பட்டினத் திலும் மதுரையிலும் நடந்த சரித்திரங்களை அறிந்தோர்வாய்க்கேட்டும் மலை நாட்டில் நிகழ்ந்தவற்றைக்கேட்டதோடு தாமே கேளிக்கண்டும் செய்தனர். இங்ஙனம் செய்தாரென்பதை இந்நூற்பதிகமும்,

இந்நூலைச்

உரு-ஆவது

௩௦-ஆவது காதைகளும் விளக்கும்.

இக்கதையோடு தொடர்புள்ளதாகிய மணிமேகலையின் கதையையும் இந்நூலின்றுதியிற்சேர்த்துப் பாடக்கருதியிருந்த இவர், 'இக்கதையைமணி மேகலையென்றபெயரால் ஒரு காப்பியமாக யான் செய்துமுடித்தேன்' என்று மதுரைத்தமிழாசிரியர் கூலவாணிகன்சாத்தனார் சொல்லக்கேட்டு அவ் வாறு செய்யாது விடுத்தனர்.

சமயம்.—கால்கோட்காதையிற் செங்குட்டுவன் இமயஞ் செல்லப் புறப்பட்டபொழுது, “நிலவுக்கதிர் முடித்த நீளிருஞ் சென்னி, யுலகுபொதியுருவத் துயர்ந்தோன் சேவடி, மறஞ்சேர் வஞ்சி மாலை யொடுபுனை, திமைஞ்சாச் சென்னி யிறைஞ்சி வலங்கொண்டு” [அடி, ௫௪-௭] எனவும், “ஆடக

3

18 இளங்கோவடிகள் வரலாறு.

மாடத் தறிதுயி லமர்ந்தோன், சேடங் கொண்டு சிலர்நின் தேத்தத், தெண்ணீர் கரந்த செஞ்சடைக் கடவுள், வண்ணச் சேவடி மணிமுடி வைத்தலி, னுங்கது வாங்கி யணிமணிப் புயத்துத், தாங்கினனாகி” [அடி, ௬௨-௭] எனவும், செங்குட்டுவனை நோக்கி இமயத்தினின்றும் வந்தமுனிவர்கள் கூறியதாக, “செஞ்சடை வானவ னருளினில விளங்க, வஞ்சித் தோன்றிய வானவ கோளாய்” [அடி, ௬௮-௯] எனவும், வரந்தருகாதையில் மாடலன் கூறியதாக “ஆனே தூர்ந்தோ னருளினிற் றோன்றி, மாநிலம் விளக்கிய மனவ னாதலின்” [அடி, ௧௪௧ - ௨] எனவும் இவரே கூறியிருத்தலாலும், இவர் அவனுடைய தம்பியாதலாலும் இவரது சமயம் சைவமென்று தோற்றுகின்றது. இவருக்கு அடிகளென்று பெயர் வந்திருத்தலையும், பதிகத்தில், “குணவாயிற் கோட்டத்தி” என்பதிக் கோட்டமென்றதற்கு ‘அருகன்கோயில்’ என்று அடியார்க்கு நல்லார் பொருள் செய்திருத்தலையும், இந்நூலிற் சிலவிடத்துச் சைனமதக்கொள்கையை இவர் மிகுத்துக்கூறியிருத்தலையும் கொண்டு இவரதுசமயம் சைனமென்று ஐயுறுதற்கும் இடம் உண்டு.

காலம்.— “ உரையிடை யிட்ட பாட்டுடைச் செய்யு, னுரைசா

லடிக ளாளு மதுகை, கூல வாணிகள் சாத்தன் கேட்டனன்" என இந்நூற் பதிகத்திறுதியிலும், "இளங்கோ ஸ்வந்த னருளிக் கேட்ப, வளங்கெழு கூல வாணிகள் சாத்தன், மாவண் டமிழ்த்தி மணிமே கலைதுற, வாதைம் பாட்டினு ளறியவைத் தனனென்" என மணி மேகலையின் பதிகத்திறுதியிலும் கூறியிருத்தலால், இளங்கோவடிகளும் சாத்தனாரும் ஒருவர்முன்னிலையில் ஒருவர் முறையே சிலப்பதிகாரத் தையும் மணிமேகலையையும் ஆரங்கேற்றினாரென்று போதருதலானும், நோல் காப்பியச்செய்யுளியலில், "ஞகாரை முதலா" என்னும் (உசு0) சூத்திரத் தின் விசேடவுரையில், 'சீத்தலைச்சாத்தனாராற்செய்யப்பட்ட மணிமே கலை' எனப்பேராசிரியரொழுதியிருத்தலால் மேற்கூறியசாத்தனார் கடைச் சங்கப்புலவருளொருவராகிய சீத்தலைச்சாத்தனாரென்று தெரிதலானும், இளங் கோவடிகள் காலம் கடை ச்சங்கப்புலவர் காலமென்று நிச்சயிக்கப்படுகிறது.

இளங்கோவடிகளுக்குத் தமையனாகிய செங்குட்டுவன் பத்தினிக்கடவு ளாகிய கண்ணகியார்க்குக் கோயிலசமைத்து விழாக்கொண்டாடியகாலத்து இலங்கையரசனாகிய கயவாதுவென்பவன் உடனிருந்தானென்று வரந்தரு காதையாலும், அக்கயவாகுவும் இலங்கையிற் கண்ணகியார்க்குக் கோயில் கட்டுவித்து விழாக்கொண்டாடினானென்று இந்நூற்பதிகத்தைச்சார்ந்த உரைபெறுகட்டுரையாலும்

தெரிகின் தன, இம்மைக்குச் சந்தேமக்குறைய
 கஅ00-வருடங்களுக்கு முன்பு
 கயவாகுவென்னுமரசனெனுவன் இருந்தா னென்று
 இலங்கைச்சரித்திரமாகிய மகாவம்சத்தாற்
 புலப்படுகின் தது. பின் னும் சந்தேமக்குறைய
 அ00-வருடங்களுக்குமுன் பு கயவாகுவென்னும்
 மற்றோரசனிருந்ததாகவும் அச்சரித்திரத்தால்
 தெரியவருகின் தது. ஆயினும், இந்நூல் த் கூறிய வேறு சில
 அரசர்களுடைய கா லத்தை ஆ ராயும்போது
 இந்நூலாசிரியர்காலம் முதற்கயவாகுவின் காலமென்றே
 துணியப்படுகிறது.

அரும்பதவுரையாசிரியர்
 வாலாறு.

இவ்ருடைய பெயர்முதலியவற்றுள் யாதொன்றும் தெரியவில்லை. இவ்வரும்புக்வுரையையே பெருங்கருவியாகக்கொண்டு இரதநாலுக்கு அடியார்க்கு நல்லார் உரைசெய்தனரென்பது இவ்விரண்டுரைகளையும் வைத்து ஒப்புநோக்கின் நன்கு விளங்கும்; ஆயினும் இரதநாலில் இவ்விரண்டு உரையாசிரியர்களுங்கொண்ட பாடம் சிலசிலவிடத்து வேறுபட்டுள்ளன; அவ்வேறுபாடுகள் அவ்வவ்விடத்துள்ள உரைநடைகளால் நன்கு புலப்படும். அடியார்க்கு நல்லாருரையிற் காணப்படாத பல மேற்கோள்களும் சிலநூற் பெயர்களும் இவ்வுரையிற் காணப்படுகின்றன. வாக்கியங்களின் முதலிறுதிகளையேனும், முதலேமட்டுமேனும், சொற்களையேனும் எழுதிப்பொருள எழுதுவதும், ஒன்றைபுமெழுதாது பொருளேமட்டும் எழுதிக்கொண்டு போவதும் இவ்வுரையாசிரியருடைய கொள்கையாக இருக்கின்றன. இதற்சங்கச்செய்யுட்களுடைய கருத்துமுதலியவற்றை இவர் ஆங்காங்கு விளக்கியிருப்பதுடன் சிலசிலவிடத்து மிகச் செவ்விதாகப் பதசாரமும் எழுதியிருக்கிறார். அடியார்க்கு நல்லாருரையாத் புலப்படாத சிலவிஷயங்கள் இவ்வரும்பதவுரையால் விளங்குகின்றன. இவ்வுரையிற் பல விடங்களில் வாக்கியங்கள் பூர்ணமாக எழுதப்படவில்லை. சில பாகங்களுக்கு ஒருவகையாக உரையெழுதிப் பின்புவேறு உரையெழுதும்பொழுது அதனைப்புலப்படுத்தற்குரிய உம்மை முதலியன கிடையா. இவ்வுரையிலுள்ள முடிவுகளும் பொருளும் இல்லையாயின், அடியார்க்கு நல்லாருடைய உரைகிடையாத் பாகங்களுக்குப் பொருள்காண்பது அரிது.

அடியார்க்கு நல்லார்வரலாறு.

இவருடைய வருணம் சமயம் ஊர் காலம் ஆகிய இவற்றுள் ஒன்றும் புலப்படவில்லை; ஆனாலும் கச்சினூர்க்கினியரால் மறுக்கப்படுவன வந்துட்சில இவருடைய கொள்கையாக இருத்தல்பற்றி இவரதுகாலம் கச்சினூர்க்கினியருடைய காலத்திற்கு முந்தியதாயிருக்கலாமென்று ஊகிக்கப்படுகின்றது. இவர், மந்தைபுரையாசிரியர்கள்போலன்றித் தாம் எடுத்தக்காட்டும் மேற்கோள்கள இன்னஇன்ன நூல்களின்கண் உள்ளனவென்று பெரும்பாலும் புலப்படுத்தியிருக்கிறார். சிலசிலவிடத்துப் பதப்பிரயோசனமும் அலங்காரமும். மெய்ப்பாடுகளும் வேறு சிலகுறிப்புக்களும் இவராலெழுதப்பட்டுள்ளன.

ஐந்திணைக்குமுரிய முதற்பொருள் கருப்பொருள் உரிப்பொருளாகிய இவற்றுள் ஒவ்வொன்றின்வகை பலவற்றிற்கும் இரது லிலிருந்தே உதாரணங்காட்டி விளக்கியிருக்கின்றனர். இரதுல செய்யப்படும்பொழுதிருந்த இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழ் துலகள் பலவும் இவர்காலத்து இரத்துபோனமையால், இவர் அவ்விசைநாடகப்பகுதிகட்கு இசைநுணுக்கம், இந்திரகாளியம், பஞ்சமாபு, பாதசேனுபதியம், மதிவாணர்நாடகத்தமிழ்நூல் என்னும் ஐரதுதுலகளை

20

அரசர் பெயர் முதலியன.

புமே மேற்கோளாகக்கொண்டனர். இரதுலுள் இந்திரவிழவுரெடுத்தகாதையிலு, "சித்திரைச் சித்திரைத் திங்கள் சேர்ந்தென" (அடி, ௬௪) என்றும், கட்டுரைகாதையிலு "ஆழித் திங்கட் பேரிருட் பக்கத், தழல்சேர் குட்டத் தட்டமிஞ்ஞான்று, வெள்ளி வாரத்து" (அடி, ௧௩௩ - ௩) என்றும் சொல்லப்பட்டுள்ள காலவரைபறையைக் கொண்டும், அவ்வவ்விடத்து நிகழ்ந்தவற்றைக்கொண்டும் ஊகித்துக் கோவலன் கண்ணகி இருவரும் இன்னகாலத்துக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலிருந்து புறப்பட்டார்களென்றும், இன்ன இன்னகாலத்து இன்னதுஇன்னது செய்தார்களென்றும் எழுதிக்கொண்டு போகிறார்; (பக்கம். ௨௩௭, ௨௬௬, ௩௪௩-௬, ௩௭௬-௭, ௩௯௦) இதனால் இவருடைய கணிதநுற்பயிற்சி விளங்குகின்றது.

இவருடைய உரைகடை சிற்சிலவிடத்து எதுகை மோனை முதலியவற்
றோடுகூடி இனியசுவையாய்ந்து செய்யுள்நடையாக அமைந்துள்ளது. ஒவ்
வொரு பகுதியையும் தனித்தனியே படிப்போர்க்கு அவ்வப்பகுதி ஆங்
காங்குள்ள உரையாலேயே புலப்படவேண்டுமென்பது இவருடைய கருத்தா
தலால் முன்னெழுதியவற்றையே பின்னுமெழுதுவர். இவர் கருத்துஇன்னதா
தலை இப்புத்தகத்தின் ஈஅங்-ஆம் பக்கம் முதலியவற்றிற்காண்க. மூலத்தில்
எவ்விடத்தேனும் திசைச்சொற்கள் வந்திருப்பின் அவற்றைத் தனித்தனியே
எடுத்துக்காட்டி இன்னசொல் இன்னகாட்டுவழக்கென்றும், முற்காலத்து
வழங்கிய பழமொழிகளின்கருத்து எவ்விடத்தேனும் வந்திருக்குமாயின் அவற்
றைத் தனித்தனியே எடுத்துக்காட்டி இன்னது இன்ன பழமொழியென்றும்
புலப்படுத்துவார். ஒருதலையாகப்பொருள்கொள்ளாது பலரும் தத்தமக்குத்
தோற்றியவாறே பொருள் கொள்ளக்கிடந்த டோற்றியென்டதை இவர் இகர
வீற்றுலியங்கோளாகக்கொண்டு போற்றுவாயாகவென்று பொருள் செய்தி
ருக்கிறார்; (பக். ௩௪௮) நச்சினார்க்கினியரும் காட்டியென்பதை இகரவீற்று
லியங்கோளாகக்கொண்டார் (சேவகசிந்தாமணி, ௪௬௬.) இவர், 'கானல்வரியில
விரியக்கூறுதும்' (பக். ௮௮, ௧௦௦.) என்றும், 'முன்னர் ஆணி என்பதனுட் கூறி
னும்' (பக். ௨௩௩.) என்றும் எழுதியிருத்தலால், இவர் கானல்வரிக்கு உரை
செய்திருந்தனரென்பதும், 'அழற்படுகாதைக்கண்ணே விரித்துக்கூறுதும்'
(பக். ௩௬௬.) என்றும், 'கட்டுரைகாதையுள் விரியக்கூறுவாம்' (பக். ௨௩௭.)
என்றும் எழுதியிருத்தலால், அழற்படுகாதைமுதலியவற்றிற்கும் உரை
செய்யவெண்ணியிருந்தாரென்பதும் வெளியாகின்றன.

இந்த நூலாலும் உரைகளாலும் தெரிந்த

அரசர் பெயர் முதலியன:—

(க) அரசர் :—அநாகுலன், அவரதிநாட்டரசன், அழும்பில்வேள்,
இளஞ்செழியன், உத்தரகௌத்தன், உத்தரன், உருத்திரன், கங்கர், கட்டி
யர், கடுங்கோன், கயவாகு, கரிகாலவளவன், கருநாடர், கலிங்கர், கன்னர்,
கணகன், காய்சினவழுதி, கொங்கணர், தொங்கர், கோசர், சிங்கன், சித்திரன்,
சிவேதன், சேரலாதன், தனுத்தரன், தொண்டியோர், பழையன், பெருநற்
கிள்ளி, பைரவன், மகதநாட்டரசன், மாகீர்த்தியாகியநிலநகுதிருவிற்பாண்
டியன், மார்தராஞ்சேரலிரும்பொறை, மாளுவவேந்தர், முசுருந்தன், யவனர்,
வச்சிரநாட்டரசன், வசு, விசயன், விசுத்திரன், வெற்றிவேற்செழியன்.

அரசர் பெயர் முதலிடம்.

21

(உ) நாடுகள் :—கலிங்கம், குடகம், குண்டூர்க் கூற்றம், குணகாராநாடு, குமரிநாடு, குறும்பனைநாடு, குன்றநாடு, கொங்கு, கொல்லம், சோனாடு, தென்கநாடு, தென்பாவி, நாகநாடு, பாண்டியநாடு, பின்பாலைநாடு, மகதநாடு, மத்திமதேசம், மதுரைநாடு, முத்தூர்க்குற்றம், முன்பாலைநாடு, வச்சிரநாடு.

(ஈ) ஊர்கள் :—அவந்தி, இடும்பில், இரவிபுரம், இலங்கை, உஞ்சை, உறந்தை, கச்சி, கபாடபுரம், கபிலபுரம், காப்பியக்குடி, குணவாயில், கொடுங்கோனூர், கொடும்பாளூர், கொற்கை, சிங்கபுரம், செந்தில், சேடி, சோ, தங்கால, தலைச்செங்காடு, திருவநந்தபுரம், திருவரங்கம், தொண்டி, நெடுங்குளம், நேரிவாயில், பறைபூர், புகார, மதுரை, மாங்காடு, வஞ்சி, வயலூர், வாரணவாசி, வியலூர்.

(ச) மலைகள் :—அழகர்மலை, இமயம், ஏரகம், குடமலை, குமரிக் கோடு, கொல்லி, சிறுமலை, செங்குன்று, திருச்செங்கோடு, நீலகிரி, பெருமலை, பொதியில், மேரு, வெங்குன்று, வெள்ளியம்பெருமலை, வேங்கடம்.

(ரு) ஆறுகள் :—அயிரை, கங்கை, காவிரி, குமரி, சிலம்பாறு, சோணை, தொழுவை, பஃதுளி, பேராறு, பொருநை, வையை.

(ஈ) பொய்கைகள் :—இட்டசித்தி, சூரியகுண்டம், பவகாரணி, புண்ணியசரவணம்.

சோமகுண்டம்,

(எ) கோயில்கொண்ட தேய்வங்கள் :—அருகன், அறுமுகன், இந்
கிரன், ஐயை, ஐராவதம், கண்ணகி, கற்பகம், காமன், கைலாயம், சக்திரன்,
சாத்தன், சாதவாகனன், சிவபெருமான்,
புத்தன், மங்கலாதேவி, வச்சிரம், வேல்.

சூரியன், திருமால், பலதேவன்,

(அ) புலவர் :—அகத்தியனார், அறிவனார், ஆதிவாயிலார், இருத்தை
பூர்க்கருங்கோழிமோசியார், இறைபனார், கிரகதையார், கிண்டியார், சிறு
பாண்டாந்தனார், செயிற்றியனார், துவரைக்கோமான், தொல்காப்பியனார்,
நாரதனார், நிதியின்கிழவன், பரதசேனாபதியார், பாண்டியன்மதிவாணனார்,
மதுரைக்கூலவாணிகன்சாத்தனார், மதுரையாசிரியன்மாறனார், முருகி
பூர்முடிநாகராயர், யாமனேந்திரர், வெள்ளூர்க்காப்பியனார்.

உ

சிலப்பதிகாரக் கதைச்சுருக்கம்.

[க.—பு க ர ி க் க ர ண் ட
ம்.]

சோழவளநாட்டிற் காவிரிநதி

கடலொடுகலக்கும்சங்கிழகமென்னுந் துறையையுடையதும்
சோழர்களுடைய பழைய இராசதானியாகவுள்ளதும்
பெரியோர்களாற் சிறப்பித்துப் பாராட்டி மிகப்
புகழப்படுவதுமாகிய கா

விரிப்பும்பட்டினத்தில சோழன்கரிகாலன் அரசாட்சிசெய்துவருகையில்,
இப்பர் கவிப்பர் பெருங்குடியரென்னும் மூவகைவணிகருட் பெருங்குடியர்
குலத்திலுதித்தோனாகிய மாசாத்துவானென்பான், தன்மகன் கோவலனுக்கு
ஆங்குகில் அம்மரபிலுதித்த மாநாய்கன் மகன் கண்ணகியை மிக்கசிறப்
புடன் மணம்புரிவிக்க, கோவலன் கண்ணகிபால் மிகவும் அன்புவைத்து
நலம்பாராட்டி இன்புற்றுத் தருக்கி மகிழ்ந்து நடக்கும் நாட்களில் ஒருநாள்,
அக்கோவலன்தாயாகிய பெருமனைக்கிழத்தியென்பவள், கோவலனும் கண்
ணகியும் இலவாழ்க்கையைச் செவ்விதாகநடத்திக் கைதேர்ந்து உயர்ச்சி
பெற்று விளங்குதலைக் காணவேண்டி வேறொரு மாளிகையில் இல்
லறம்கடத்துவதற்கு வேண்டும் பொருள்களை நிரப்பி வேலைசெய்பவர்களையும்
நியோகித்து அவ்விருவரையும் அதிலிருத்த, அவர்கள் மனவொருமையோடு
அதிலிருந்து அநவோர்க்களித்தல ஆந்தணரோம்பல் துறவோர்க்கெதிர்தல்
முதலியவற்றைசெய்து இல்லறத்தை ஒழுங்காக நடத்திவருவாராயினர்.

இப்படியிருக்கையில், கோவலன், மிக்க அழகுடையவனும் ஆடல் பாடல முதலியவற்றில் மிகத்தோர்ச்சிபெற்றவனுமாகிய மாதவியென்னும் நாடகக்கணிகையை விரும்பித் தன்பாலுள்ள பலவகைப்பொருள்களையும் நாஸ்தோறுங்கொடுத்து அவளோடும் இடைவிடாது மருவி மகிழ்வானாயினன். கண்ணகி பிரிவாற்றாது வருகதி அவ்வருத்தத்தைச் சற்றும் வெளிப்படுத்தாமல் அவன்பாற சிறிதேனும் வெறுப்பின்றி இல்லறவொழுக்கத்தை வழுவாது நடத்திவந்தாள்; அக்காலத்து வழக்கப்படி அந்நகரத்தில இந்நிதனுக்குத் திருவிழா நடத்தப்பட்டது. அதன்முடிவில் அந்நகரத்தார் தீதம் பரிவாரங்களோடு கடலாடுதற்குச் சென்றார்கள்; கோவலனும் மாதவியுடன் கடற்கரையையடைந்து ஓரிடத்திருநது அவள்கையிலிருந்த வீணையவாங்கிப் பலவகைப்பட்ட வரிப்பாட்டுக்களைப் பாடிக்கொண்டு அவ்வீணையவாசித்தான்; அவன்பாடியபாட்டுக்கள் பலவகைப்பட்ட அகப்பொருட்சுவையைத் தழுவியிருந்தமையின் மாதவி, 'இவன் வேறுமகளிர்பால் விருப்புடையன்' என்றெண்ணிப் புலநது அவள்கையிலுள்ள வீணையவாங்கித் தான்வேறு குறிப்பில்லாதவளாக இருப்பினும் அவன் வேறுகுறிப்புள்ளவனாகத் தனக்குத் தோற்றினமையின், தானும் வேறுகுறிப்புடையாள்போலவே அகப்பொருட்சுவையைத் தழுவிய பலவகைப்பட்ட வரிப்பாட்டுக்களைப் பாடிக்கொண்டு அவ்வீணைய வாசித்தாள்; அதனைக்கேட்ட கோவலன், வேறொருவர்மேல் மனம்வைத்து அவள் பாடினாளுள்ளெண்ணி ஊழ்வினையின் முயற்சியால் வெறுப்புற்று அவளோடு அளவளாவாமல் தன்வீட்டையடைந்து, தேவந்தி

சிலப்பதிகாரக் கதைச்சுருக்கம்.

23

யென்னும் பார்ப்பனத்தோழியோடு சல்லாபஞ் செய்துகொண்டிருந்த கண்ணகியைக்கண்டு, அவளுடன் பள்ளியறையிற்புகுந்து அவள்மேனிவாட்டத்தையும் மனவருத்தத்தையுந்தெரிந்து, 'பொய்யை மெய்யாகக் காட்டி யொழுகும் பரத்தையோடுமருவி ஒழுகியகாரணத்தால் முன்னோர்தேடிவைத்த பொருட்டுகுலியல்களையெல்லாம் தொலைத்து வறுமையடைந்தேன்; அஃது எனக்கு மிக்க நாணத்தைத்தருகின்றது' என்றுசொன்னான். அதனைக்கேட்டகண்ணகி, மாதவிக்குக்கொடுத்தற்குப் பொருளில்லாமையால் அவன் தளர்ந்துசொன்னானென்றுகருதி, 'அடியேனிடத்து இரண்டு

சிலம்புகள் உள் ளன் ; அவற்றைக் கைக்கொண்டருள்க' என்று சொன்னான்; அவன், 'மதுரை யையடைந்து இச்சிலம்பை வாணிகமுதலாகக்கொண்டு வியாபாரஞ் செய்து மிக் கபொருள்தேடுதற்கெ ண் ணினே ன் ; நீயும் உடன்வரவேண்டும்' என் றான் ; அவரும் உடன்பட, கோவலன் அன்றிரவின் கடையாமத்திற்

கண்ணகி யை அழைத்துக்கொண்டு ஒருவருமறியாதபடி புறப்பட்டுக் காவிரியின் வட கரைவழியாக மேற்கேசென்று ஒருபூஞ்சோலையையடைந்து அதில் தவஞ் செய்துகொண்டிருந்த ஆருகதசயயத் தவமுதியோளாகிய கவுந்தியைக்கண்டு வண ங்கி, 'மதுரையிலுள்ள பெரியோர்கள் பா ல் அறநூற்கேள்விகளைக் கேட்

டற்கும் அறிவனைத் தொழுதற்குமாக உடன்வருவேன்' என்று சொல்லிய அவ னோடும் வழிக்கொண்டு அரங்கமடைந்து அங்குவந்த சாரணர்களைத்தரிசித்து ஓடமேறிக் காவிரியின் தென்கரைசேர்ந்து பொழுது அங்குவந்து கண்ணகியையும்

ஒருபொழிலிலிருந்தான்; அப் கோவலனையும் அவமதித்துப்

பேசிய ஒருபரத்தையையும் ஒருதூர்த்தனையும் ளும்படி சபித்து, அவர்கள் அவ்வாறான மையறிந்து

கவுந்தி நரிவடிவங்கொள் இரங்கிய கோவலன் கண்

ணகியிவர்கள் வேண்டுகோளில் நீங்கும்படி சரீபவிடைசெய்தாள்.

அவர்களுக்கு பின்புழுவரும்

அவ்வடிவு ஒருவருடத்தில்

உறையுரையடைந்தார்கள்.

[உ.-மதுரைக்காண்டம்.]

அடைந்தவர்கள் அன்று அந்நகரிற் றங்கி
மறநாட்காலையிற் புறப்பட்ட டிச் சிறிதுதூராஞ்சென்று
ஓரிடத்திருந்து இளைப்பாறி அங்குவந்த ஓர்தணை ஞல்
வழிதெரிந்துகொண்டு அப்பாற்சென்றார்கள்.
செல்லும்பொழுது ஒரு நாட்காலையிற்கோவலன்,
கவுந்தியையும்கண்ணகியையும் ஓரிடத்தில் வைத்து விட்டிக்
காலைக்கடன் கழித்தற்பொருட்டு ஒரு
பொய்கையையடைந்து நிற்கையில், தன் பிரிவாற்றாது
வருந்திய மாதவியாலனுப்பப்பட்டு அவளோலை யுடன்
காவிரிப்பூம்பட்டினத்தினின்றும் அங்குவந்த
கௌசிகனென்னும் அந் தணனைக்கண்டு தன்பிரிவால் தன்
தாய் தந்தை - முதலியோரும் மாதவியும்
படுகிறவருத்தங்களை அவனால் தெரிந்து மிகவருத்தமுற்றுத்
தான் புறப்பட்ட
தற்குக்காரணங்களையும்தன்வணக்கத்தையும் தன்னுடைய
தாய்தந்தைக்குச் சொல்லிப் பாதுகாத்துவரும்படி
அவனையனுப்பிவிட்டுக் கவுந்தியையும் கண்
ணகியையும்டைந்து அவர்களுடன் புறப்பட்டு இடையிற்
சந்தித்த பாணர்க ளுடன் அளவளாவி அவர்களால்
வழியின் அளவு தெரிந்துகொண்டு போய்
வையையாற்றையடைந்து அதனைத் தொழுது புணையேறி
அக்கரை சென்று மதுரையின் மதிப்புறத்ததாகிய முனிவர்
இருக்கையில் தங்கினான்.

மற் றநாட்காலையிலெழுந்து கவுந்தியை வணங்கித்
தங்களுக்கு முன்பு நேர்ந்த துன்பங்களைச் சொல்லி

வருந்திப் பின்பு அவள் தேற்றத்தேறிக் கண்ணகியை
அவள்பால் வைத்துவிட்டுத் தான்
வாணிகஞ்செய்தற்குரிய

24 சிலப்பதிகாரக்

கதைச்சுருக்கம்.

இடமறிதற்பொருட்டு மதுரநகரத்தின் உள்ளேசென்று
அதன்வளங்களை யெல்லாங்கண்டு மீண்டு
கவுந்தியையடைந்து அந்நகர்ச்சிறப்புமுதலியவற் றைச்
சொல்லி அப்பால் அங்கேவந்த தனது நட்பாளனாகிய
மாடலனென்னு

மந்தனனோடு சல்லாபஞ்செய்துகொண்டிருந்தான். அப்பொழுது
அங்குவந்த இடைச்சியர் தலைவியாகிய மாதரியைக்கண்டு அவளது

கவுந்தி,

நல்லொ

ழுக்கத்தைநோக்கி, 'இவளிடத்திற் கண்ணகியை அடைக்கலமார்க்கு கொடுக்க
லாம்' என்று நிச்சயித்து அவளையழைத்துக் கண்ணகியின்கற்புமேம்பாட்டை
யும் அவள்மென்மைத்தன்மையையும் உயர்ந்தோர்களாற் கொடுக்கப்படும்
அடைக்கலப்பொருளைப்பாதுகாத்தோர் அடையும்பயனையும் அவட்கு விளங்கச்
சொல்லிக் கண்ணகியை அவளிடம் ஒப்புவிக்க, அவள்மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்று
விடைபெற்றுக் கண்ணகியைக்

கோவலனுடனழைத்துக்கொண்டு ஆயர்பாடி

யிலிருக்கும் தன்வீட்டையடைந்து

வித்து மிகவுபசரித்துத் தன்மகள்

அவ்விருவரையும் புதியமனையொன்றிலடையு
 ஐயை என்பவளைக் கண்ணகிக்குத் துணை
 யாகவைத்துச் சமைத்தற்குரிய பொருள்கள்
 பலவற்றையும் கொணர்ந்து கொடுப்பக் கண்ணகி
 அவற்றைச் செவ்விதாகச் சமைத்து முறைப்படியுண்பிக் கக்
 கோவலன் இனிதாகவுண்டு கண்ணகியை அருகழைத்து
 அணைத்து, 'நீ இந்தப்பாலையழியில் வந்ததை எண்ணி
 நம் தாய்தந்தையர் என்ன துன்பமுற்றார்களோ !
 மிக்க இன்பத்தை அனுபவித்துவந்த நாம் இந்
 தக் கொடியதுன்பத்தையனுபவித்தது கனவோ? நனவாயின், இதற்
 குக்காரணமாக முன்புசெய்த தீவினையாதோ? யான் ஒன்றுமறிந்தி
 லேன்; வீணரோமும் விடரோடுக்கூடிப் பிறரைப் புறக்கூறுங் கூட்டத்
 திற்புருந்து நல்லொழுக்கத்தைத் துறந்த மகாபுரியாகிய எனக்கு இனித்
 திக்கதியன்றி நற்கதியுண்டாமோ? இருமுதுகுரவர்க்கும் ஏவல்செய்தலையொ
 ழிந்தேன்; உனக்கும் துன்பஞ்செய்தேன்; இக் கூடாவொழுக்கம் தீதென்று
 சிறிதுமெண்ணிலேன்' என்று பலவாறிரங்கி, 'சுற்றமுதலியவற்றைநீங்கி
 நாணமுதலியவற்றையும் கற்பையும் பெருந்துணையாகக்கொண்டு என்னோடு
 வந்து எனது தனிமையைத்தீர்த்த பொன்னே கொடியே புனைபூங் கோ
 தாய், நாணின் பாவாய் நீணில விளக்கே, கற்பின் கொழுந்தே பொற்பின்
 செல்வீ! இனி, உன்னுடைய சிலம்புகளுள் ஒன்றைக்கொண்டுபோய் விரை
 வில் விழுவருவேன்; வருமளவும் தனிமையால் வருந்துதலையொழிவாயாக'
 என்றுசொல்லி, ஒருசிலம்பைவாங்கிக்கொண்டு அவள் தனியே யிருத்தலைக்
 கண்டு மனம்வெதும்புதலாலே பெருகிய தன்கண்ணீரை அவள்கண்டால்
 வருந்துவாளென்று மறைத்தவனாகி அவ்விடத்தைநீங்கிப் பிரிதற்குத்துணிபில்
 லாத மனமுடையவனாய்ச் சென்று எதிர்ப்பட்ட துந்நிமித்தங்களை அறியாமற்
 கடைத்தெருவிற்புகுந்து எதிரே தூறு பொற்கொல்லர் பின்னேவர முன்வந்த
 ஒருபொற்கொல்லனைக்கண்டு 'இவன் அரசனாற்பெயர்ப்பெற்றோன்' என்றெண்ணி
 அவனருகிற்சென்று, 'அரசன்தேவியணிதற்குத் தகுதியான சிலம்பினை விலை
 மதிக்கும் வன்மையுடையாயோ?' என்று வினாவி, அவன் மிக்கபணிவுடன் தான்
 வல்லதைலைக் குறிப்பிக்கக் கோவலன் தாங்கொணர்ந்த சிலம்பைக் காட்டி
 னன். அவன்பார்த்து, 'இதனை அரசனுக்கு யான்மதிரிவித்துவருமளவும்
 என்வீட்டிற்கு அயலதாகிப் இவ்விடத்தே நீர் இரும்' என்று ஓரிடத்தைக்
 காட்டிச் செல்ல, கோவலன் அவ்விடத்தேயிருந்தான். சென்றபொற்கொல்

என் முன்பு அரசனமனைவியின் சிலம்புகளுள் ஒன்றைவஞ்சிததுத தருமிக
கொண்டவனாதலால், 'யான் முன்பு வஞ்சித்துக்கவாந்துகொண்ட சிலம்பு

சிலப்பதிகாரக் கதைச்சுருக்கம்.

25

என்னிடத்தேயுள்ளதென்று இராசாவுக்கு வெளிப்படுவதற்கு முன்னமே
அதனோடு ஒத்த சிலம்பைக்கொணர்ந்த இப்புதியவனால என்மீதுண்டாகும்
ஐயத்தைப் போக்கலாம்' என்று தன்னுள்ளே நிச்சயித்து, தன் மனைவியின்
ஊடல்தீர்த்தறபொருட்டுத் தன்கோயிலைநீங்கி அவள்கோயிலேநோக்கிக் காம
பாவசனாய்ச்செல்லும் பாண்டியன்நெடுஞ்செழியனைக்கண்டு வணங்கித்ததி
த்து, 'கன்னக்கோல முதலியன இலலாமலை கோயிற்கண் இருந்த சிலம்பைத்
திருடியவன் அடியேனுடைய சிறியகுடிலின்புறத்தே அச்சிலம்போடு வந்தி
ருகிறான்' என்றுசொல்லப் பாண்டியன் உடனே காவலாளர்களையழைத்து,
'என்மனைவியின்சிலம்பு இவன் கூறிய கள்வன்கையிடத்ததாயிருப்பின், அவ
னைக்கொல்லுதற்கு அச்சிலம்போடு கொண்டுவருக' என்றுசொல்லக்கருதிய
வன், வினைபலிக்குங்காலமாதலால் மயங்கி, 'அவனைக்கொன்று அச்சிலம்பைக்
கொண்டுவாரும்' என்று கட்டளையிட்டான். பொற்கொல்லன் தன்னெண்ணம்
பலித்ததென்று மகிழ்ந்து அக்காவலாளருடன் சென்று கோவலனையடைந்து
அவனை நோக்கி, 'இவர்கள் அரசன்கட்டளையாற் சிலம்புகாணவந்தவர்கள்'
என்று சொல்லிக் கோவலனுடைய முகக்குறி முதலியவற்றைக்கண்டு
அவன் கள்வனல்லவென்றுசொல்லும் காவலாளர்களைஇகழ்ந்துரைத்து அவ
னைக் கள்வனென்று வற்புறுத்துதற்குக் களவுதூல்களிலுள்ள ஏதுக்களையெல
லாம் அவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டினன்; அப்பொழுது அவர்
களுள் கொலையஞ்சானொருவன் விரைந்துசென்று அறிவின்மையினுற் கோவல
னைத் தன் கைவாளரால் வெட்டிவீழ்த்தினான்.

இப்பால் கண்ணகியிருந்த இடைச்சேரியில் பலவகையான உற்பாதங்கள் உண்டாயின; அதுகண்ட மாதரிமுதலியோரால் உற்பாதசாந்தியாகத் திருமாலைக்குறித்துக் குரவைக்கூறது ஆடப்பட்டது; அதன்முடிவில் மாதரி நீராடுதற்பொழுட்டு வையையாற்றிற்குச் சென்றாள்; அப்பொழுது, சிலம்புதிருடியவனென்று துணிந்து கோவலனை அசனேவலாளர் கொன்ற செய்தியை மதுரையிலிருந்துவந்த ஒருத்திசொல்லக்கேட்டுக் கண்ணகி பதைபதைத்து மூர்ச்சித்துப் பலவாறுபுலம்பித் தானும் அவனுடன் இறத்தற்குத் துணிந்து இடைச்சியர்மத்தியிலறின்று சூரியனை நோக்கி, 'கதிர்ச்செலவனே ! நீயறிய என் கணவன் கள்வனோ?' என்றாள்; அவன், 'நினைகணவன் கள்வனல்லன்; அவனைக் கள்வனென்ற இவ்வூரை விரைவில் தீயுண்ணும்' என்று அசுரீரியாகக் கூறினான். அதனைக்கேட்ட கண்ணகி மிகுந்த கோபத்தோடு தன்னிடமிருந்த மற்றொரு சிலம்புடனே புறப்படட்டுக் கண்டார்நடுங்கும்படி வீதிவழியே சென்று ஆங்குள்ள மகளிர்நோக்கிப் பலவாறுபுலம்பி, 'என் கணவனை முன் போலக்கண்டு அவன்சொல்லும் நலனுரையைக் கேட்பேன்; அங்குனங்கேளே னாயின், என்னை இகழியின்' என்று சபதஞ்செய்துகொண்டுசென்று வெட்டுணமிகட்டந்த கோவலனைச் சிலர்காட்டககண்டு அளவிலலாத துயரத்தை அடைந்து அவனை முன்னிலைப்படுத்திப்பலவிதமாகப் பிரலாபித்து அவனுடம்பைத் தழுவிக்கொள்ள அவ்வளவில் அவன் உயிர்பெற்றெழுந்த நின்று மதி போன்றமுகம் வாடியதேயென்றுசொல்லிக் கையாலே அவள்கண்ணீரை மாற்ற, அவள் அவனுடைய பாதங்களை இரண்டுக்கொன்றும் பூண்டு பணிந்தாள்; உடனே அவன், 'நீ இங்கிருக்க' என்றுசொல்லி அவ்வுடம்பை யொழித்துவிட்டுச் சுவர்க்கம்புகுத்தற்குத் தேவர்களோடுகூடிச் சென்றான்.

இங்கே இப்படியிருக்கப் பாண்டியன்நெடுஞ்செழியன்மனைவி, தீக்கனாக் கள்பலவற்றைக்கண்டு அவற்றைத் தன்கணவனோடு சொல்லிக்கொண்டிருந்தாள்; அப்பொழுது, கண்ணகி கோபந்தணியாதவளாய் அரண்மனைவாயிலை

4

26 சிடைபதிகாரக்

கதைச்சுருக்கம்.

அடைந்து வாயிலோரூல் தன்வரவை அரசனுக்கு அறிவித்து. அவன் அனுமதிப் படி அவன் முன் சென்று, அவன்கேட்பத் தன் ஊர் பேர்முதலியவற்றையும், ஆராயாது கோவலனைக் கொல்வித்த கொடுங்கோன்மையையும் மிக்கதுணிவாகச் சொலவிக்கோவலன் கள்வன்லலனென்று தெளிவித்தற்பொருட்டு, தன் சிலம்பினுள் ளோயுள்ள பரல் மாணிக்கமேன்றான்; அவன், தன் தேவிசிலம்பின் பரல்முத்தென்று சொல்லி, கொல்லப்பட்ட கோவலனிடமிருந்து கிடைத்த சிலம்பை வருவித்துவைப்ப, கண்ணகி அதனையுடைத்தாள்; உடைக்கவே அதனினின்றும் மாணிக்கப்பரல் தெறித்தது; அதுகண்டு அரசன் நடுங்கி, 'இழிந்த பொற்கொல்லன் சொலலைக்கேட்ட கொடுங்கோன்மையையுடைய நானோ அரசன்! நானோ அரசன்!! ஐயோ! மிகப்புக்குப்பெற்ற இந்த அருமந்தகுலம் என்னைப் பழியடைந்ததே! என் ஆயுள் இன்றே அழியக்கடவது' என்று சொல்லி மிகவுத்துக்கித்துமயங்கித் தானிருந்த ஆசனத்திலவீழ்ந்து இறந்தான்; அதனையறியாத அவன்மனைவி பாதுகாத்தருள வேண்டுமென்று கண்ணகியின் பாத்திலவீழ்ந்தாள்; வீழ்வே கண்ணகி, 'நான் பத்தினியாயிருத்தல் உண்மையாயின், இவ்வுரை அழித்துவிடுவேன்பார்' என்று சபதம்செய்து தனது இடக்கொங்கையை வலக்கையால் திருகியெடுத்து அதனை அந்நகரத்தின்மீது எறிந்தாள்; எறியவே அக்கினிதேவன் பார்ப்பனக்கோலத்தோடு வந்து, 'மகாபத்தினி! உனக்குப்பிழை செய்தநாளில் இவ்வுரை எரித்தவீடும்படி முன்னமே ஓரேவல பெற்றுளேன்; இப்பொழுது யாரையழித்தலவேண்டும்?' என்று கேட்ப, அவன், 'பார்ப்பாரறவோர் பசுப்பத் தினிப்பெண்டிர், மூத்தோர் குழவி யெனுமிவரைக் கைவிட்டுத், நீத்திறத்தார் பக்கமே சோக' என்று சொல்ல, அப்பொழுதே அந்நகரில் அவள் சொல்லியவண்ணம் தீப்பறறிக்கொண்டது. உடனே அந்நகரைக்காக்கும் வருணப்பூதங்கள்நான்கும் பெயர்ந்துசென்றன; அந்நகரத்துள்ள இடங்கள் பலவும் எரியத்தொடங்கவே அவ்வெம்மையை ஆற்றாதவளாகி மதுரையின் அதிதேவதை கண்ணகிபாலவந்து நின்று அவனைநோக்கி, 'யான் இந்நகரின் தெய்வம்; உனக்குச் சிலவற்றைச் சொல்லவந்தேன்; அவற்றை நீகேட்பாயாக; இந்நகரத்து முன்பிருந்தபாண்டியர்களுள் ஒருவரேனும் சிறிதும் கொடுங்கோன்மையுடையாரல்லா; இந்நெடுஞ்செழியனும் அத்தன்மையனே; ஆயினும்

இதுவந்தவரலாற்றைச் சொல்லுவேன்: முன்பு கலிங்கநாட்டிலுள்ள சிங்கபுரத் தரசனாகிய வசுவென்பவனும் கபிலபுரத்தரசனாகிய குமரனென்பவனும் தம் முட்பகை கொண்டு ஒருவரையொருவர் வெல்லக்கருதியிருந்தார்; அப்பொழுது சிங்கபுரத்துக் கடைவீதியிறசென்று இயலபாகப் பண்டம்விறிந்துக் கொண்டிருந்த சங்கமனென்னும் வணிகனை அநங்கரத்தரசனிடம் தொழில செய்துகொண்டிருக்கும் பரதனென்பவன் இவன் பகைவனுடைய ஒற்றனென்று பிடித்து அரசனுக்குக்காட்டிக் கொலைசெய்துவிட்டான்; அப்பொழுது அந்தச்சங்கமன்மனைவியாகிய நீலியென்பவள மிகுந்த துயரமுற்றுப் பதினான்குநாள் பலவிடத்தும் அலைந்து பின்பு ஒருமலையின்மேல் ஏறிக் கணவனைச் சேர்த்தற்பொருட்டுத் தன்னுடைய உயிரை விடுத்தற்கு நினைத்தவள், 'எமக்குத்துன்பஞ்செய்தோர் மறப்பிறப்பில இத்துன்பத்தையே அடைவார்களாக' என்று சாபமிட்டி மந்தான்; அப்பரதன் இக்கோவலனாகப் பிறந்தான்; ஆதலால் நீங்கள் இத்துன்பமடைந்தீர்கள்!-நீ இறமைக்குப் பதினான்காவது தினத்தின் பகலசென்றபின்பு உன்னுடையகணவனைக்கண்டுசேர்வை" என்றுசொல்லி அவனைத்தேற்றிச்செல்ல, கண்ணகி மதுரையை நீங்கி வையைக்கரைவழியே மேற்றிசை நோக்கிச்சென்று மலைநாட்டடைந்து அதிலுள்ள திருச்செவகுன்றென்னும் மலைமேலேறி ஒரு வேங்கைமரத்து நிழலினின்று பதினான்காவது தினத்தின் பகலசென்றபின்பு அங்கே தெய்வவடி

கணபதி துணை.

சிலப்பதிகார
மூலமும்

அரும்பதவுரையும் அடியார்க்குநல்லாருரையும்.

ப தி க ம்.

* குணவாயிற் கோட்டத் தரசுதுறந்

திருந்த

குடக்கோச சேர விளங்கோ வடிகட்குக்
குன்றக் குறவ ரொருங்குடன் கூடிப்

* பொலம்பூ வேங்கை நலங்கிளர் கொழுநிழ
ஊ லொருமுலை யிழந்தாளோர் திருமா பத்தினிக்
கமரார்க் கரசன் றமர்வந் தீண்டியவன்
காதற் கொழுநனைக் காட்டி யவனொடெங்

அரும்பதவுரை.

காப்பு.

கரும்பு மிளநீருங் கட்டிக் கனியும்
விரும்பும் விநாயகனை வேண்டி—

யரும்பவிழ்தார்ச்

சேரமான் * செயத சிலப்பதிகா ரக்கதையைச்
சாரமாய நாவே தரி.

க. குணவாயிற் கோட்டம் -
திருக்குணவாயிற் கோயில்.

உ. சேரலெனறது செங்குட்டுவனை. - சேரற்கு
இளங்கோவாகிய அழக

ளென்க. இளங்கோவழிகள் தாம் துறந்திருந்து
இக்காவியஞ் செய்தார்.

ச. கொழுநிழற்கண் நின்று (௭) காட்டி.

¹ இப்பெயர், "மென்றொடர்க்குற்றியலுகரம் இயல்புணத்தக்கண் திரிந்தவரு
மென்பதற்கு மேற்கோள்; (தொட்காட்டியம், குறிப்பல், கு. கூ - ந.)

² இத்தாலுட் சிலசில இடங்களில் அரும்பதவுரையாகிரியர்கொண்ட பாடம்
வேருகவும் அடியார்க்குநல்லார்கொண்ட பாடம் வேருகவுமுள்ளன; பதிப்பிசுப்பெற்
றுள்ள தனிமூலப்பகுதிகள் அடியார்க்குநல்லார்கொண்ட பாடத்திற்கு ஏற்றவை.

³ 'பொலம்பூ .. .. நியென' - இந்தப்பகுதி புதுமையென்னும் மெய்ப்பாட்
டிற்கு மேற்கோள்; (தொட்கு. மெய். கு. ஏ - இளம்.)

(பிதம்பேதம்.) * 'செ'ன்ன சிலப்பதிகா ரக்கலியை.'

உ

சிலப்பதிகாரம்

கட்புலங் காண விட்புலம் போய
திறும்பூது * போலுமஃ தறிந்தரு

னீயென

க0

வவனுழை யிருந்த தண்டமிழ்ச் சாத்தன்

† யானறி குவனது பட்டதென் றுரைப்போ

ஞரங் கண்ணிச சோழன் மூதூர்ப்
பேராச சிறப்பிற் புகார்நக ரத்துக்

கோவல னென்பானோர் வாணிக னவ்வூர்
௧௫ நாடக மேத்து நாடகக் கணிகையொ
டாடிய கொள்கையி னருமபொருள்

கேடுறக்

கண்ணகி யென்பாண் மனைவி யவள்காற்
பண்ணமை † சிலம்பு பகர்தல் வேண்டிப்
பாடல்சால் சிறப்பிற் பாண்டியன்

பெருஞ்சீர்

௨௦ மாட மதுரை புகுநதன னதுகொண்டு
மன்பெரும் பீடிகை மறுகிற் செல்வோன்
பொன்செய் கொல்லன் றன்கைக்

காட்டக்

கோப்பெருந் தேவிக் கலலதை யிச்சிலம்
பியாப்புற வில்லையீங் கிருக்கென் றேகிப்

௨௫ பண்டுதான் கொண்ட சில்லரிச

சிலம்பினைக்

கண்டனன் பிறனோர் களவன் ஸக்யென

வினைவினை கால மாதலின் யாவதுஞ்

சினையலா வேமபன் நேரா னாகிக்
கன்றிய காவலாக் கூஉயக் களவனைக்
நா. கொன்றச சிலமபு கொணாக வீங்கெனக்
கொடுக்களப பட்ட கோவலன் மனைவி
நிலைக்கங் காணு நெடுங்கண் டு

நகுத்துப்

அ கப்புலம் - கண்ணென்கின்ற புலம். விப்புலம் -
விண்ணென்கின்ற

கா. பேராச்சிறப்பு - நீங்காதபெருமை.

[இடம்.

கரு. நாடகமேத்துநாடகக்கணிகை - நாடகத்தை ஆடி
ச் சிறப்பிக்குங்

ககா. ஆடிய கொள்கையின - இவன்

உடு. புகுந்தன்ன - புகுந்தனனாய்.

ஆடிய-கோட்பாட்டில். [கணிகை.

உக. பீடிகை - வணிகாதெரு.

உச. யாபபுறவிலலை - பொருத்தமிலலை.

உடு. பண்டுதான் கொண்ட - முன்புநான் களவிடகொண்ட.

உக. கனறிய காவலர் - காவலில் தழும்பியவர்.

[ந்ருகுத்து:

1௩௨. நிலைக்களம் - நிலையிடம். நெடுங்கண்ருகுத்து

- நெடுங்கண்ணால் (யி - ம்.) * 'போலுமறிந்தருள்.' †

'யானறிஞவனிது.' ‡ 'பொழிசிலம்பு' § 'உகுப்பப்.

பதி - கம்.

பத்தினி யாகலிற் பாண்டியன் கேடுற
முத்தார மார்பின் முலைமுகந் திருகி

௩௩ 1 * நிலைகெழு கூட னீளெரி யூட்டிய
பலர்புகழ் பத்தினி யாகு மிவளென
வினைவினை கால மென்றீ ரியாதவர்
வினைவினை வென்ன விறலோய் கேட்டி
பதிராச சிறப்பின் மதுரை முதூர்க்

௪௦ | கொன்றையஞ் சடைமுடி மன்றப் பொதியிலில்
வெள்ளியம் பலத்து நள்ளிருட் கிடந்தே
ரைஞ் ருற்ற வீரபத் தினிமுன்
மதுரைமா தெய்வம் வநது தோன்றிக்

கொதியழற் சீற்றங் கொங்கையின்
விளைத்தோய்

சுரு + முதிர்வினை நுங்கட்கு முடிந்த
தாகலின்

முந்தைப் பிறப்பிற் பைந்தொடி
கணவனெனும் சிங்கா வண்புகழ்ச் சிங்க
புரத்துச்

சங்கம நென்னும் வாணிகன் மனைவி
யிட்ட சாபங் கட்டிய தாகலின்

ரு0 வாரொலி கூந்தலின் மணமகள் றன்னை

யீரேழ் நாளாகத் தெல்லை நீங்கி

வானோர் தங்கள் ட வடிவி னல்லதை

யீனோர் வடிவிற காண்ட லில்லெனக்

நக. பத்தினியாகலின் - ஆக்கலும் அழித்தலும்
வல்லளாதலின்.

நச. முலைமுகம் - முலையிடம்.

நசு. பலர்புகழ் பத்தினியாகும் இவளென்று
சாத்தன்சொல்ல.

நக. அதிராச் சிறப்பு - பகைவரால் அதிர்ச்சியில்லாத
சிறப்பு.

சு0. கொன்றையஞ்சடைமுடி, ஆகுபெயர்.

சு0 - சக. (பாடபேதம்:) 'மன்றப் பொதியில்
வெள்ளியம்பலம்' - மன்றத்

தின்கட் பொதியிலாகிய வெள்ளியம்பலம். =

சஉ. வீரபத்தினி - சீறியகறபுடையாள்.

சசு. பைந்தொடி, முன்னிலைப்பெயர். சஎ.

சிங்காமை - சுருங்காமை.

சசு - சு. கணவனொடு கட்டியதென்க. நு. கூந்தல்

= கூந்தால்.

நுக. ஈனோர் - இவ்வுலகத்தின் மக்கள். காண்டல்

இல்லென காண்ட

வில்லையென்று சொல்ல.

---

¹ 'நிலை' பத்தினி' இப்பகுதி கற்பென்னும்

பொருளிற்கு மேற்கோள்;

(தொல். பொருளியல், கு. நுக - ந.)

(பி - ம்.) * 'நிலைகிளர்.' † 'முதுவினை.' ‡

'வழிவினைல்லதை.'

சு

சிலப்பதிகாரம்

கோட்டில் கட்டுரை கேட்டனன் யானென
 வரைசியல் பிழைத்தோர்க் கறங்குற் றுவதுஉ
 முரைசால் பத்தினிக் குயர்ந்தோ ரேத்தன
 மூழ்வினை யுஞ்சுவந் துட்டு மென்பதுஉஞ்
 குழ்வினைச் சிலம்பு காரண மாகச
 சிலப்பதி காச மென்னும் பெயரா

கூடு னுட்டுதும் யாமோர் பாட்டுடைச
 செய்யுனென

முடிசெழு வேந்தர் மூவர்க்கு முரிய
 தழக னீரே யருளுகென் றுற்கவர்
 மங்கல வாழ்த்துப பாடலுங் குரவர்
 மனையறம் படுத்த காதையு நடனவின்
 கூடு மங்கை மாதவி * யரங்கேற்று காதையு
 மந்தி மாலைச சிறப்புசெய் காதையு
 மிந்திர விழலு ரெடுத்த காதையுங்
 † கடலாடு காதையு
 மடலவிழ், கானல் வரியும் வேனில்வந்
 திறுத்தென

எடு மாதவி யிரங்கிய காதையுந் தீதுடைக்
 கனாத்திற முரைத்த காதையு
 வினாத்திறத்து
 நாடுகாண் காதையுங் காடுகாண் காதையு

வேட்டுவ வரியுந் தோட்டலர்
 கோதையொடு

புறஞ்சேரி யிறுத்த காதையுங் கறங்கிசை
எஃ பூர்காண் காதையுஞ் சீர்சா னங்கை
யடைக்கலக் காதையுங் கொலைக்களக்

காதையு

நுக. உரை சால் பத்தினிக்கு - புகழமைந்த
பத்தினியை. [பட்டுவந்து.

நுள. ஊழ் வினை - முறைமையாகிய பழவினை.
உருத்துவந்து - வெளிப்

நுக. சூழ்வினை - சூழ்ந்த சிற்பத்தொழில்.

கூ0. பாட்டுடைச் செயயுன் - உருவாகிய

பாட்டுக்களையுடைய காவியம்.

குக. முடிகெழு வேந்தர் மூவர்க்குமுரியது -
புகாரினும் மதுரையினும் வஞ்சியினும் நிகழ்தலான்
மூவர்க்குமுரியது. [அக அவனுக்கு.

கூஉ. அடிகளென்றது இளங்கோவடிகளை. என்றற்கு -
என்று சொன்ன

குக. மங்கலவாழ்த்து - கலியாணவாழ்த்து. கூக.
மடல் - பூ.

எஃ. வினாத் திறத்து - கவுந்தியடிகள்
வினாவியதிறத்தையுடைய.

எக. தோடு அலர்.

- உரை) என்பது இவ்வழியுடன் ஒப்புநோக்கற்பாலது.

(பி - ம்.) * 'அரங்கேற்றக்காதை.' † 'கடனாட்டுக்காதை.'

ப தி க ம்.

நி.

மாய்ச்சியர் குரவையுந் தீத்திறங் கேட்ட
துன்ப மாலையு நண்பக னடுங்கிய
வூர்குழ் வரியுஞ் சீர்சால் வேந்தனொடு
அ0 வழக்குரை காதையும் வஞ்சின மாலையு
மீழற்படு காதையு மருந்தெய்வந்

தோன்றிக்

கட்டுரை காதையு மட்டலர் கோதையர்
குன்றக் குரவையு மென்றிவை

யனைத்துடன்

காட்சி கசல்கோ ணீர்ப்படை நடுகல்
அரு வாழ்த்து வரந்தரு காதையொ
டிவ்வா றைந்து

முரையிடை யிட்ட பாட்டுடைசெய்யு

| னுரைசா லடிக ளாருள மதுரைக்

| கூல வாணிகன் சாத்தன் கேட்டனன்

கூ0 இது, பால்வகை தெரிந்த பதிகத்தின்
மரபென்.

எஅ. நண்பகல் நடுங்கிய - கண்ணகி
நண்பகற்கண்ணே நடுங்கிய.

அஉ. கட்டுரை - விளங்கச் சொல்லுதல்.

[வை.

அஉ - கூ. மட்டலர் கோதையர் குன்றக்குரவை -
குறத்தியராடியகுர - அஎ. பாட்டும் உரையும்
கலந்துவந்த காவியம்.

¹ வஞ்சிமூதூர் மணிமண்டபத்திடைத்
தந்தையோடிருந்துழி அரசு
வீற்றிருக்குந் திருப்பொறியுண்டென்று ஒரு நிமித்திகன்
சொல்ல, முன்னே
னுகிய செங்குட்டுவனிருப்ப இவ்வாறு
முறைபிறழக்கூறியது பொறுது குண
வாயிற் கோட்டத்துக் கடவுளர் முன்னர்த்துறந்திருந்த
இளங்கோவடிகளுக்குக்
கண்ணகி வானவர்போற்றத் தன்
கணவனோடுகூடியதுகண்டு செங்குட்டுவ
னுக்குரைத்த குறவர்வந்து, 'எல்லாமறிந்தோய! இதனை
அறிந்தருள்' என்று
கூறிப்போக, பின்பு செங்குட்டுவனைக்கண்டு போந்து
அடிகளுழை வந்த சாத்

தன் அதுபட்டவாறெல்லாங் கூற, அதுகேட்டு, அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு
அறங்கூற்றென்பது உம், பத்தினிமகளிர் ¹ பெய்யெனப்பெய்யுமழை யெனப்
பது உம், ஊழ்வினை உருத்துவந்து ஊட்டுமென்மது உம்

இக்கதையகத்து உண்

மையின், அதனை யாம் ஒருசெய்யுளாகச் செயவோமென்று இளங்கோவழகன்
கூற; மூவேந்தர்நூட்டினும் நிழெந்த கதையாகலான் ஏனை இருவேந்தரியன்பும்
வேத்தியலும் பொதுவியலும் 'எல்லாமுணர்ந்த நீரே அருளவேண்டும்' என்று
சாத்தன் சொல்ல, இம்முப்பதுவகைத்தாகிய செய்யுளை

இளங்கோவழக

ளருளக் கூலவாணிகள் சாத்தன் கேட்டனென்க.

¹ சிலப்பதிகாரம், ௩௦-ஆம் காலை, ௧௪௩-இ. ஆம் அடிகள் முதலியவற்றைப்பார்க்க.

² "தெய்வத் தொழாஅள் கொழுநற் ரெழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யு மழை."—(திருக்குறள், ௩௩.)

(பி - ம்.) * 'நன்பகல்.'

சிலப்பதிகாரம்

அடியார்க்கு நல்லாருரை.

உரைப்பாயிரம்.

குணவாயில்.....¹

வாழ்வீங்கேன.

இவ்விபலிசைநாடகப் பொருட்டொடர்நிலைச்செய்யுளை அடிகள் செய்கின்ற காலத்து இயற்றமிழ்நூல் தொல்காப்பியமாதலானும், பிறர் கூறியநூல்கள் நிரம்பா இலக்கணத்தனவாதலானும் அந்நூலின் முடிபே இதற்கு முடிபென்றுணர்க. அந்நூலிற் செய்யுளியலின் கண்ணே ஆசிரியர் பாவும் இனமுமென * நான்கினீக்கியபாவினைத் தொகைவரையறையான் இரண்டென அடக்கியும், விரிவரையறையான் ஆறெனவிரித்தும், அவற்றை அறம்பொருளின்பத்தாற்கூறுக

வென்றுங்கூறிப் பின்பு அமமைமுதலிய 1
எட்டுவனப்பும் தொடர்நிலைச்
செய்யுட்கு இலக்கணமென்றுகூறியவர், 2
“இழுமென் மொழியான்
விழுமியது துவலினும், பரந்த மொழியா னடிநிமிர் தொழுகினும்”
என்பதனால், குவிந்து மெல்லென்ற சொல்லானும் பரந்து வல்லென்ற சொல்லானும் அறம்பொருளின்பம்பபப்ப
வீடென்னும் விழுமிய பொருள்பயப்ப ஒருகதை
மேற் கொச்சகத்தானும் ஆசிரியத்தானும் வெண்பா
வெண்கலிப்பாவானும் மற்றும் இன்னோரன்ன
செய்யுட்க ளானும் கூறுகவென்றமைபான்,
இத்தொடாநிலைச்செய்யுள் அங்ஙனங் கூறிய 3
தொடாநிலையென வுணாக.

முந்து நூல்களிற் காப்பியமென்னும்

சான்றோ செய்யுட்களிலும், ¹ “கூத்திய
நிருக்கையுஞ் சுற்றிய தாகக், காப்பிய வரசனைக்
கலந்தவை சொல்லி” என இரண்டாம் ஊழியதாகிய ²
கபாடபுரத்தின் ³ இடைச்சங்கத்துத்

¹ உலையனன்கதை, ச - வத்தவகாண்டம், ந - யாழ்ப்பெற்றது, சக - உ.

² “தெதா ஹஜியஹிவ்யுஜி—கோஜணிவிஹ—குஷித்ய
ய—கோவாடா—வா—பூ—நா—மதாடி—கூ—யவா—நாரா”

99

என்னும் ஸ்ரீ வான்மீகிமுனிவர் திருவாக்கு இங்கே அறிதற்பாலது;
(கிஷகிந்தாகாண்டம், சக - ஆம் ஸர்க்கம், கக - ஆம் ஸ்லோகம்.)

³ இடைச்சங்கமும் மற்றை
இரண்டுசங்கங்களும் இருந்த இடமுதலியவற்றைப் பின்வரும்
ஆசிரியப்பாவாணுமுணர்க:—“வேங்கடங் குமரி தீம்புனற் பெளவத்,
திந்நான் கெல்லைவி னிருந்தமிழ் பயின்ற, செந்நாப் புலவர்
செய்தியண் றிரைப்பி, னாடகக் குமீயி மாடக் கூடலின், முன்னர்ச்
சங்கக் கன்மாப் பலகையிற், திரிபுர மெரித்த விரிசடைக்
கடவுண், மன்மன் மராத்தார்க் குன்றெறி யிளஞ்சேய், தன்மறற் புலமைக் குண்டி
கைக் குறுமுனி, புலிபுழ் மருதங் கவினிய முரஞ்சிப், பத்ருடி நாக னிதியின் கிழவ,
வினையர்நா னாற்று நார்பத்தொன் பதின்ம, ரீனையர் நானுன் காயிர தாற்றெடு, தாற்
பத்தொன் பதின்மர் பார்க்கிற்செந் தமிழோர், புரித்தன செய்யுட் பெரும்பரிபாடலு,
முதுமை யடுத்த நாரையுங் குருகுங், கதியுறச் செய்த களரியா வீரையு, மாங்கவ ரிருந்
தது மத்தொகையாகு, மீங்கிவர் தம்மை யிரீஇயபாண் டியர்கள், காட்சின வழுதிமுதற்
கடுங்கோ னீரு, வேசி லாவகை பெண்பத்தொன் பதின்மர், கவிபரங் கேறின ரெழுவ
ராகு, மகத்துவ முடைய வகத்திய மிலக்கணம், வடுவறு காட்சி நடுவட் சங்கத், தகத்
தியர் தொல்காப் பியத்தமிழ் முனிவ, ரிருந்தை யூரிந் கருங்கோழி
மோசியா, ரெள்ளாப் புலமை வெள்ளார்க் காப்பிய, னிறலா விசையிற்
சிறுபாண் டரங்கன், றேசிகமதுரை யா சிரியன் மாறன், றவரொப்
பாய துவரைக் கோமான், றேருங் கவிபுனை கீரந்தை யாரிவ,

ரொன்பதோ டடுத்த வைம்பதின்ம ராகுந், தவலருங் கேள்வித் தன்மைய ருன்னிட், டுவர்ம வாயிரத் தெழுதூற் றவரே, வையகம் பரவச் செய்த செய்யுளு, மிருங்கவி கடிந்த பெருங்கவித் தொகையோடு, குருகுலெண் டானி தெருள்வியாழ மாலி, யத்தா விவக்கண மகத்திய மதனோடு, பின்னாட் செய்த பிறங்குதொல் காப்பிய, மதிதலங்

கவின்ற மாபு ராணம், புதுதலங் கனிந்த பூத புராணம், வல்விதி னுணர்ந்த நல்லிசை நுணக்கந், தாவாக் காலந் தமிழ்பயின் றதுவு, மூவா யிரத்தோ டெழுதூற் றியாண்டு, பரீஇய சங்க மிரீஇயபாண் டியார்கள், வெண்டேர்ச் செழியன் முதலா விறல்கெழு, திண்டீர்க் கொற்ற முடத்திரு மாறன், முரசுடைத் தானை மூவா வந்த, மரசுநிலை யிட்டோ ரைம்பத்தொன் பதினம், ரிவ்வகை யரசரிற் கவியரங் கேறின, ரைவகை யரச ராயிடைச் சங்கம், விண்ணகம் பரவு மேதகு கீர்த்திக், கண்ணகன் பரப்பிற் கபாடபுர மென்ப, வருங்கடைச் சங்க மிருந்தோர் யாரெனின், சிஹமே தாலியார் சேந்தம் பூதனா, ரறிவுடை யரனார் பெருங்குன் னூர்கிழார், பாடல் சான்ற விளத்திரு மாறன், கூடலா சிரியர் நல்லந் துவனார், பரவுதமிழ் மதுரை மருதனிள நாக, ரவீர்கணக் காயர் நவினக் கீரர், கீரங் கொற்றர் கிளர்தே னூர்கிழா, ரோருங் கலைமண லுரா சிரியர், நல்லூர்ப் புளியங் காய்ப்பெருகு சேந்தர், செல்லா ராகிரியர் முண்டம் பெருங்குமரர், முசுறியா சிரியர் நீல கண்டனா, ரசைவிரி குன்றத் தாசிரிய ரன்றி, நாத்தலங் கனிக்குஞ் சீத்தலைச் சாத்தர், முப்பா லுணரு முப்பூரி குடிசுழா, ருருத்திர சன்மர் மருதது ராகிய, நாம - நாற்கலைத் தாமோ தரனார், மாதவள னாரோ டோதுமிள நாகர், கடியங் காமப் படியங் கொற்றனா, ரருஞ்செய் லூர்வாழ் பெருஞ்சுவ னாருடன், புவிபுகழ் புலமைக் கபிலர் பரண, ரின்னாத் தடிந்த நன்னாக ரன்றியு, மொலகாப் பெருமைத் தொல்காப் பியத்துக், குரையிடை யிட்ட விரகர்கல் லாடர், டேர்மூல முணரு மாமூலர் தம்மொடு, விச்சை கற்றிடு நச்சென்னை யார்முதற், றேனூற் றெடுப்பச் செந்தமிழ் புகர்ந்தோர், நானூற்

தொல்காப்பியம் புலப்படுத்திய மாகீர்த்தியாகிய
 நிலந்தருதிருவிற்பான் டியனவைக்களத்து
 அகத்தியனாகும், தொல்காப்பியனாகும், இந்நூலை
 யூர்க்கருங்கோழிமோசியாகும்,

வேள்ளுர்க்காப்பியனாரும், சிவபாண்ட ரங்கனாரும், *
 மதுரையாசிரியன்மாறனாரும், துவரைக்கோமகனும்,
 கீர்த்தையாருமென்றித் + தொடக்கத்தார்
 ஐம்பத்தொன்பதின்மருள் ளிட்ட மூவாயிரத்து
 எழுநூற்றுவார்தம்மாற்பாடப்பட்ட கலியும் குருகும்
 வேண்டாளியுமுதலிய ! செய்யுளிலக்கியம்
 ஆராய்ந்துசெய்த ¹ உதயனன்கதையுள்ளும், ²
 “கருதுவ தங்கொன் றுண்டோ காப்பி யக் கவிகள்
 காம, வெரியெழ விகற்பித் திட்டார்” எனச
 சித்தாமணி யுள்ளும், ³ “நாடகக் காப்பிய நன் னூ
 னுனிப்போர்” என மணிமேகலை யுள்ளும்
 பிறவற்றுள்ளங் கூறினமையானும், சோற்றோடாநிலை
 பொருட் டோடாநிலையென்னுந்
 தொடர்நிலைசெய்யுட்கும் காப்பியமென்று
 பெயர்கூறுதலும் ஆசிரியர் கருத்தெனவுணர்க.
 இதனுள் முற்கூறிய வனப்பென்பது ⁴
 பெருமபான்மையும் பல வுறுப்புந்
 திரண்டவழிப்பெறுவதோர் அழகாதலிற்
 பலசெய்யுளும் உறுப்பாய்த் திரண்டுபெருகிய
 தொடர்நிலைசெய்யுட்கு இவ்வெட்டும்
 அலங்காரமாயின ; ஆகவே இக்காப்பியத்திற்கும்
 ஒரு சோல்லலங்காரமாகவேயுணர்க.

தோலென்பது :

இனி, இதன்செய்யுள் காதையென்ப வழங்குதலிற் கதையை
புடையது காதையாமாகலின், ஆசிரியம் வெண்பா வெண்கலிப்பா

அவர்முத னுற்பத்தொன் பதினமர், பீடுபெற வுலகிற் பாடிய
செய்யுண், முத்தொன் ளாயிர நற்றிணை நெடுந்தொகை, யகநா
ணைய புறநா ணைய, குறுந்தொகை சிற்றிசை பேரிசைவரியோ,
டறம்புகல் பதிற்றுப்பத் தைம்பத்தோடிருபான், பெறும்பரி
பாடலங் குறுங்கவி தூற்றைம், பதுமுத லாகிய தவையலங் கலை,
ளக்கா லத்தவர்க் ககத்திய மதனொடு, மிக்கா மிலக்கணம்
விளங்குதொல் காப்பிய, மெண்ணூற் கேள்விய ரிருந்த தாயிரத்,
தெண்ணூற் றைம்பது வருட மென்ப, விடர்ப்படா துவர்களைச் சங்க
மிரீஇய னார், முடத்திரு மாறன் முதலா வுக்கிரப்,
பெருவழுதி யீரூப் பிறங்கு டாண்டிய, நரபதிக ளாகு
நாற்பத்தொன் பதினம், ரிவருட் கவியரங் கேறினர் மூவர், புலியிற்
சங்கம் புகழ்வட மதுரை, யாதிமுச் சங்கத் தருந்தமிழ்க் கவிரு,
ரோதிய செய்யு ளுலவாப் பெரும்பொருள், வாளாக் கேட்குந்
தொளாச் செவிக்குங், கேட்டிந் தெரியா வோட்டை நெஞ் சினுக்கு,
துழையா வாதலி னுழைபுலன் றன்னொடும், விழைவார்க்
குரைக்க வேண்டுவர் தெரிந்தே."—இச்செய்யுண்
பாண்டிநாட்டிள்ள செவ்வீரர்ச் சிற்றம்பலக்கவி ராயரவர்கள்
லீட்டிலிருந்த பழைய ஏட்டிப்புத்தகமொன்றில்
எழுதப்பட்டிருந்தது. இவ்வகவலிலுள்ள சிலபகுதி
முடித்தற்குரியனவாக இருந்தும் ஒருசாராருடைய கொள்
கைதெரிவதற்கே இஃது இங்கே பதிப்பிக்கலாயிற்று.

1 உதையனன்கதையென்பது பெருங்கல்தயென்றும்,
கதையென்றும் இவ்வுரை

யுள் மேல் எடுத்தாளப்படும்.

2 சேவகசிந்தாமணி, கடுஅடு. 3 மணமேகலை, கக - ஓம்

காதை, ௮0.

(பி - ம்.) * 'மதுரைப்பன்மாறனும்.' †

'தொடர்க்கத்தரான பதின்மருள்விட்ட.' †

'செய்யுளிலக்கியராராய்த்த', 'செய்யுளிலக்கியமாராய்த்த.' ‡

'பெருமான்மையாய்ப்.

உரைப்பாயிரம்.

வென்னும் இவற்றோடு சிறுபான்மையான்
ஒருசார் கெரிச்சகக்கலி

மயங்கிவருதலானும், காண்டமெனக்

குறிபெறுதலானும் இதனைக் கதையென்றல்

வலியுடைத்தென்பார்க்கு அற்றன்று; கதையென்பது

பெயர்ப்பொருள் புணர்த்துக்கூறுவது; என்னை? "கதையெனக்

கருதல் செய்யின் மெய்யெனத் தானுங் கொண்டான்" என்றமை

யானும், வழக்கினுள்ளும் இஃது

ஒருகதையென்பவாகலானும்,

"நாடகக்காப்பியம்" என்றலானும்

கதையென்பதல்லது. இனி, 1

அது நல்ல புலவரார் பொருளொடுபுணர்ப்

பொய்ம்மொழியால்

நாட்டப்பட்டிவருவதாகலின், இஃது

அவ்வாறன்றி யோனியென்னும் நாடகவுறுப்பும்
 நாடகமுநதழுவி, உள்ளோன் தலைவனாக உள்ளதொரு
 பொருண்மேற் சித்திரிக்கப்படாது பட்டாங்கு
 கிளந்து பலவினப், பாட்டான் வருதலின், ஈது
 அன்ன தன்றென்பார்க்குக் காப்பியுமென்
 றலுமாம்.

இனி, இசைத்தமிழ் நூலாகிய பெருங்நாடு பெருங்குருகும் பிறவும்
 தேவவிருடி நாரதன்செய்த பஞ்சபாரதீயமுதலாவள்ள தொன்னூல்க
 ளிறந்தன. நாடகத்தமிழ் நூலாகிய பரதம் அகத்தியமுதலாவள்ள தொன்
 னூல்களுமிறந்தன. பின்னும் முழுவல் சயந்தம் குணநூல் செயற்றிய
 மென்பனவற்றுள்ளும் ஒஞ்சார சூத்திரங்கள்நடக்கின்ற அத்தூண
 யல்லது முதல் நடு இறுதி காணுமையின், அவையும் இறந்தன
 போலும். இறக்கவே வரும், * பெருங்கலமுதலிய பிறவுமாம். இவற்
 றுட் + பெருங்கலமாவது பேரியாழ்; அது

கோட்டினதளவு பன்னிரு

சாணும், வணரளவு சாணும், பத்தரளவு
 பன்னிருசாணும், இப்

பெற்றிக்கேற்ற ஆணிகளும், திவவும்,
 உந்தியும்பெற்று ஆயிரங்கோல்

தொடுத்தியல்வது; என்னை? * “ஆயிர நாமபிற்
 ருதியாழாகு, மேனை

றுப்பு மொப்பன கொள்ளை, பத்தர தளவுங்
 கோட்டின தளவு,

மாத்த வென்ப விருமுன் நிர்ட்டி, வணர்சா
 னொழித்தென வைத்த
 னார் புலவர்" என இவ்வுள்ளும், ¹ "தலமுத லுழியிற் குணவர் தருக்
 கறப், புலமக னாளர் புரிநரப பாயிரம், வலிபெறத் தொடுத்த வாக்
 கமைபேரியாழ்சு, செலவு முறை யெல்லாஞ் செய்கையிற் றெரிந்து,
 மற்றையாழுங் கற்றுமுறை பிழையான்"
 கூறினாராகலாற் பேரியாழ் முதலிய ஏனவும

எனக் கதைபினுள்ளுங்
 இறந்தனவெனக்கொள்க.

¹ சீவகசிந்தாமணி, உ-கதச. ² மணிமேகலை, கக - ஆம்
 காதை, அர. ³ "ஆயிர தரம்பிற் குதியா ழாகும்"
 என்பதுமட்டும் பிங்கலத்தில் ஒரு குத்திர
 மாகக் காணப்படுகின்றது. ⁴ பெருங்கதை,
 யாழ்பெற்றது, டிச - இ.

(பி - ம்.) * 'அருங்கலம்.' † 'பெருங்காப்பியம்.'
 உ

சிலப்பதிகாரம்

இனித் தேவவிருடியாகிய குறுமுனிபாற்
 கேட்ட மாணக்கர் பன்

னிருவருட் சிகண்டியென்னும் அருந்தவமுனி,
இடைச்சங்கத்து

அநாதலனென்னும் தெய்வப்பாண்டியன்
தேரோடு விசம்புசெல்

வோன் திலோத்தமையென்னுந்
தெய்வமகளைக்கண்டு தேரிற் கூடின

விடத்துச் சனித்தானைத் தேவரும் முனிவரும் *
சரியாநிற்கத் தோன்

நினமையிற் சாரகுமாரனென அப்பெயர்பெற்றகுமான் இசையறிதற்
குச்செய்த இசைநுணுக்கமும், 'பாரசவமுனிவரில் + யாமளேந்திரர்
செய்த இத்திரகாளியமும், அறிவனாரசெய்த பஞ்சமரபும், ஆதிவாயிலார்
செய்த பரதசேனாபதியமும், கடைச்சங்கமிரீஇய பாண்டியருட் கவி
யரங்கேறிய பாண்டியன்மதிவாணனாரசெய்த முதனூல்களினுள்ள
வசைக்கூத்திற்கு மறுதலையாகிய புகழ்க்கூத்தியன்ற மதிவாணர்
நாடகத்தமிழ்நவமென இவ்வைந்தும் இந்நாடகக்காப்பியக் கருத்
தறிந்த நூல்களன்றேனும் ஒருபுடை
யொப்புமைகொண்டு முடித்

தலைக்கருதிற்று இவ்வுரையெனக்கொள்க.
உலகத்துக் காப்பியஞ்செயவோன் அறனும்

பொருளும் இனபமும் வீடுங்

கூறல்வேண்டுமன்றே, இந்நாடகக்காப்பியத்தினுள்
அறனும் பொருளும் இன்ப

முங்கூறிச் சிறிதாயினும வீடுகூறிற்றிலர்; என்னையெனின்,
2 "யானறிசுவனது

பட்டதென்று" உரைத்தசாத்தனார் நார்பொருளும்

பயப்பப பெருங்காப்பிய

மாகச் செயயக்கருதியிருக்கின்றாக்கு, அடிகள்,¹ “
நாட்டுதும் யாமோர் பாட்

டுடைச் செயயுள்” என

உளப்பாட்டுத்தன்மையாறகூறச் : சீர்த்தனார் இவர்

ஏனையிருவேந்தரையும் புகழ்ந்துரையாரென்பதுகருதி
மூவேந்தர்க்கும் உரிய

தாகவின் “நீரே யருளுக” என்று

ஏகாரவினாப்பொருண்மையான் அவர்

கருத்துநிகழ்ச்சி விளங்குவானகூற, அவர்

அதனையேதுணிந்து தமது முத்

தமிழக்கல்வியும் வித்தகக்கவியும் காட்டுதற்குத்

தாமவகுத்துகொண்ட மூவகை

உள்ளுறையின் விளைவுதோன்ற,

மங்கலவாழ்த்துப்பாடல்முதல் வரந்தருகாதை

யிறுதி முப்பதுவகைத்தாக வரையறுத்து, அதனை

அதிகாரமாகப்பொதிந்து

முன்வைத்துப் பின்னர், அறனும் பொருளும்

இன்பமுங்கூறி அடைக்கலச்

காதையிறுதிக்கண், “போதி யறவோன றன்முன்,

மணிமே கலையை மாதவி

யளிப்பவும்” எனக் கோவலன் முன்கண்டகனவின்கண்

நிகழ்ந்ததை எதிர்கால

நிமித்தமாக மாடலறகுக் கூறுதலானும், நிர்ப்படையுள்,

“மாதவி.....

மணிமே கலையை வான்றுய ருறுக்குங், கணிகையர்

கோல்ங் காணு தொழி

யெனக், கோதைத் தாமங் குழலொடு களைந்து, போதித்
தானம் புரிந்தறங் கொள்

¹ பாரசவர் - ஒருவகைச் சாநியார். ² சிலப்.
பதிகம், சுஉ. ³ சிலப். பதிகம், கக.
" அடைக்கலக்காதை, க௦க - ச.

⁴ " " சு௦. ⁵ " "
தீர்ப்படைக்காதை, க௦க - அ.

(பி-ம.) * 'சரிபதிற்கத்தோன்றினமையிற்
சயந்தருமாரனெனப் பெயர்பெற்ற.' †

† 'உபலெத்தராமேத டருமரடப் ஓநவாயலார்.' ‡
'சாத்தர்.'

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

கக

எவும்" என்றலானும், வாழ்த்தின்கண் ¹ "மாதவி
தன்றுறவுங் கேட்டாயோ

தோழி, மணிமே கலையுறவுங் கேட்டாயோ தோழி"
எனத் தேவந்திகூறுதலா - னும், வரந்தருகாதையில், ²
மணிமே கலையார், யாதவ நிறத்தற் கேடுவீங்
குரை" என ³ "மையீரோதி" முதல் ⁴ "போதித் தானம்
புரிந்தறம் படுத்

தனள்" என்பதீராகப் பக்குவஞ்சொல்லி, ⁵ "பருவ

மன்றியும் பைநதொடி

நங்கை, திருவிழை கோல நீங்கினள்”

என்றமையானும் மணிமேகலை துறந்தா

என்பதுணர்ந்து அத்துறவினைப் பின்வைத்து
அதனோடு நாற்பொருளும்

பூரித்துப் பெருங்காப்பியமாக முடித்தலைக்கருதி
அடிகள் சாத்தனார்க்கு இவ்

வுரையையுரைத்துழி, அவர் மணிமேகலைபெயரான்
அவள்துறவே துறவாக

அறனும்வீடும்பயப்ப ஒரு காப்பியஞ்
செய்தமைத்தனமெனக்கேட்டு, அவ்

வடிகள் விரும்பி இவ்விரண்டினையும்
ஒருகாப்பியமாக்கி உலகின்கண் நடாத்து

வான் வேண்டவும் இருவர்செய்தலின், இரண்டாகி
நடந்தனவென்க.

எழுத்தின் றிறனறிந்தோ வின்னோற்
பொருள் ~ னடித்தந் தனிலோன்

றறிந்தோ—முடித்தும்

படிதற்ற முத்தமிழின் பாடற் துரையின்
றெழுதத் துணிவதே யான்.

உரைப்பாயிரமுற்றிற்று.

அடியார்க்குநல்லாருரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

க * பருந்து நிழலுமெனப் பாவு மு்ரையும்
பொருந்துநெறி யெல்லாப்

பொருளுந்—தெரிந்திப்

படியார்க்கு நல்லமிர்தம் பாலித்தா
னன் னூ

லடியார்க்கு நல்லானென் பான்.

உ ஒருந் தமிழொரு மூன்று முலகின்
புறவகுத்துச்

* சேரன் றெரித்த சிலப்பதி காரத்திற்
சேர்ந்தபொரு ளாருந் † தெரிய

விரித்துரைத் தானடி யார்க்கு நல்லான்

காருந் தருவு மனையா னிரம்பையர்
காவலனே.

ந காற்றைப் பிடித்துக் கடத்தி லடைத்தக்
கடியபெருங் காற்றைக் குரம்பைசெய்

வார்செய்கை போலுமற் காலமெனும்

கூற்றைத் தவிர்த்தருள் போப்பண்ண
காங்கேயர் கோனளித்த

சோற்றுச செருக்கல்ல வோதமிழ்
மூன்றுரை சொல்வித்ததே.

சிலப். வாழ்த்து, அடித்தோழியரற்று. * சிலப்.
வரந்தருகாத, நடு * கூ.

" வரத்தருகாதே, ௪ - ௫. " இம்மூன்றாம்
 பண்டைக்காலத்தனவே; இயற்
 " " ௧௦. நியவார்டொயர்
 தெரியவில்லை. இவை ஒவ்வோ
 " " ௨-௩.
 (பி - ம்.) * 'சேரன் குருத்த.'
 குறுப்பின் உரையிதழியிலும் இருத்தன.
 † 'தெளிய.'

ப தி க ம்.

அடி

யார்க்கு நல்லாருரை.

க - ௨.

குணவாயில்.....அடிகட்கு

அடிகளென்றது, துறத்தலான். *
 அத்துறவின் வரலாறு யாதோவெ

னின், — குமரியொடு வடவிமயத் தொருமொழிவைத்
 துலகாண்ட சேரலாதற்

குத் திகழொளி ஞாயிற நெழபரி நெழிந்தோர்ச் சோழன் தன்மக ணற்சோனை யின்ற மக்க ளிருவருண் முன்னோன் தன்னைப் பின்ன ரியற்றிப் பின்னோன் தன்னையும் + பெருநம்பியாகென அன்னவர் தம்மொடு தென்னர் செம்பியர் தன்னடி போற்றத் தமனிய மண்டபத்துச் சிங்கஞ் சார்ந்த பொங்கனை மீயிசை யுவரித் திரையிற் கவரி யிரட்ட வேந்த னிருந்துழிச் சார்ந்த நிமித்திகள் அடி முதன் முடிவரை நெடிதுநோக்கி யின்றோள் கழியப் பொன்றிக முலகஞ் சேர்தி நீயெனச் சேரலற் குரைத்தவன் மைந்தரை நோக்கி நந்தாச் செங்கோ லந்தமி லின்பத் தரசா ஞரிமை யினையோற் குண்டென யுளவன னனிவெகுண்டழக் காற்றொழுக்கத் திழுக்கு நெஞ்சினன் கண்ணொரி தவழ வண்ணை நோக்குங் கொங்கலிழ் நறுந்தார்க் கொடித்தோற் தாணச் செங்குட்டுவன்றன் செல்லை னீங்கப்பகல்செல் வாயிற் படியோர் தம்மு னகலிடப் பார மகல நீக்கிச் சிந்தை

செல்லாச் சேணெமிந் தூரத் தந்தமி லின்பத்தரைசாள் வேந்தாயினென்பது.

இக்கதையைப் பதீற்றுப்பத்தினுள் அஞ்சாம்பத்தின் முடிவின் கண், “வடவ

ருட்கும்” என்னுங் கவியுள்ளும், இந்நூலுள் வாழ்த்தின்கண்ணும், வரந்தரு

காதைக்கண்ணும் காண்க.

குணவாயில் - திருக்குணவாயிலென்பதோடா; அது வஞ்சியின் கீழ்த்தி சைக்கணுள்ளது; அஃது ஆகுபெயர். அது குணக்கண்வாயில் குணவாயில்;

குணக்கின்கண்வாயில் குணவாயிலெனச் சாரியைபெறுதும் பெற்றும் வரினும்

அமையும். என்னே? “எழ னுருயிற்குத் திசைப்பெயர் முன்னர்ச், சாரி

யைக் கிளவி யியற்கையு மாகும்” என்றாராகலின். வாயிற்கோட்டமென்பது

“சுகார விநுதி னகார வியற்றே” என்பதனால்,

ஏழனுருபின்கண்வந்த சாரியை

லகாரஹீறு, வருமொழிமுதல் வல்லெழுத்துவர
னகாரம் வேற்றுமைக்கண்

திரிந்து றகாரமாயிற்றே போதை † திரிந்தது.
கோட்டம் - அருகன்கோயில்

¹ தொல். உருபியல், சூ. உக.

² தொல்.

புள்ளிமயங்கியல், சூ. எக.

(இ > ம்) * 'துறவிற்குக்காரணம்பாதோர்.' †
'பெருநரம்பாகென.'

‡

'திரிந்துவாயிற்கோட்டமாயிற்று'

ப தி க ம்.

கௌ

அது ¹ "மஃகான் புள்ளிமு னத்தே சாரியை"

என்பதனால் ஏழனுருபின்கண்

சாரியைபெற்று, ² "அத்தே வற்றே யாயிரு
மொழிமே, லொற்றுமெய

கெடுத நெற்றென் றற்றே" என்பதனால் மகரங்கெட்டு, ³ "அத்தி னகா
மகரமுனை யில்லை" என்பதனால், அகரங்கெட்டு முடிந்தது. ⁴ "அவற்றுள்,
மெய்யீ நெல்லாம் புள்ளிபொடு நிலையல்", ⁵ "குற்றிய லகரமு மற்றென

பொழிப" என்பதனாலும் "புள்ளி யீறறுமு னுயிர்கனித் தியலாது, மெய
யொடுஞ் சிவனு மவ்வியல் கெடுத்தே" என்பதனாலும் வருமொழி அகாரவுயி
ரேறிற்று. அரசு - அரசாட்சி. துறந்திருந்த, நிலைமொழியீற்றுக் குத்துகாரமும்
முற்கூறியவாறே முடிந்தது. குடக்கோவென்பது "அகர விறுதிப்பெயர்
நிலை முன்னர்,.....ஒற்றிசூட மிகுமே" "வேற்றுமைக் கண்ணு மத்தே
ரற்றே என்பவற்றால், பெயரொடுபெயர்புணர்ந்து வல்லொற்று மிக்கது.
கோச்சேரலென்பது, "ஒகார விறுதி யேகார வியற்றே" என்பத
னால், ஒகாரவீற்றுப் பெயாச்சொல் அல்வழிக்கண் ஏகாரவீற்று அல்வழியே
போல வல்லெழுத்துப் பெறறுமுடிகவெனறவின் வல்லொற்றுமிக்கது. சேர
லென்றது அண்ணல், தோன்றல், திரையல், இளவலென்றும்போல்வதோர்
ஒகாரவீற்றுப் பெயாச்சொல்; அன்றியும் சேரலென்னும் பெயர்த்திரி
சொல்லெனினும்மையும். சேரலினங்கோவென்பது "புள்ளி யீற்றுமு னுயிர்"
என்பதனால், லகாரவொற்றீற்று நிலைமொழிமேல் வருமொழிமுதல் இகரவுயி
ரேறிமுடிந்தது. கோவடிகட்கெனபது "எல்லா * மொழிக்கு முயிர்வரு
வழியே, யுடம்படு மெயயி னுருபுகொளல் வரையார்"
என்பதனால், வகரவுடம்

படுமெயயாயிற்று. அடிக்கட்கென்றது "எகார விறுதி
ணகார வியற்றே"

என்பதனால், ணகாரம் வேற்றுமைக்கண் திரிந்து
டகாரமாயிற்றேபோல இது

வும் வேற்றுமைக்கண் திரிந்து டகாரமாயிற்று.

அரசென்பதற்கு இரண்டனுருபு விரித்துத்
துறந்தென்னும் வினையெச்

சத்தோடும், துறந்தென்னும் வினையெச்சத்தை
இருந்தவென்னும் பெயரெச்

சத்தோடி முடித்து அதனையும் அடிகளென்னும் பெயரோடே முடிக்க.

அரசாட்சியைத்துறந்து திருக்குணவாயிற் கோயிற்கண்ணையிருந்த குட

திசைக்கோவாகிய செங்குட்டுவனென்னுஞ்சேரற்கு இளங்கோவாகிய அடிகட்

செனப் பண்பொட்டு விரித்துரைக்க.

இளமைப்பருவத்தே இராசபோகத்தைத்துறத்தல் அருமையால் துறந்

தென்றும், அங்ஙனம் போகநுகர்ந்தவிடத்தே மீட்டும் தவறுத்தாங்கியிருத்த

ஸருமையான் இருந்தென்றங்கூறினார்.

1 தொல். உருபியல், கு. கக.
புணரியல், கு. கக.
2 ,, புணரியல், ,, கக.
உயிர்மயங்கியல், ,, க. கக.
3 ,, ,, ,, உக.
,, அக.
4 ,, ,, ,, உ.
புணரியல், ,, கக.
5 ,, ,, ,, க.
புள்ளிமயங்கியல், ,, கக.

6 தொல்.

7 ,,

8 ,,

9 ,,

10 ,,

11

(பி - ம்.) * 'மொழிபெயர்'

இம்முத்விரண்ட : க்கும் இத்துணையுங்குறியது
எழுத்துச்சந்திமுடிவும் சொன்முடிவுமெனக் கொள்க.

இனிப் பொருளாராய்ச்சி என்வகைய — அவை திணை,
பால், செய்யுள், நிலம், காலம், வழு, வழக்கு,
இடமென்பன. அவற்றுள், திணை இரண்டு; ஆவன :
அகத்திணை புறத்திணையென்பன. பால் பதினான்கு; ஆவன
: கைக் கிளைமுதல் பெருந்திணையிறுவாய் ¹ ஏழும்,
வெட்சிமுதல் பாடாண்டிணை இறு வாய் ² ஏழும். செய்யுள் அ
றுவகை; ஆவன : வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா,
பரிபாடற்பா, மருட்பாவென்பன நின்ன நால்வகை;
ஆவன : முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தலென்பன. காலம்
பன்னிரண்டு; ஆவன : ³ சிறுபொழுதாறும் ⁴
பெரும்பொழுதாறும். வழு பதினான்கு; ஆவன :
அகத்திணைவழுவேழும், புறத்திணை வழுவேழும். வழக்கு
இருவகை; ஆவன : நாடகவழக்கும்,
உலகியல்வழக்குமென்பன. இடம் இருவகை; ஆவன :
வழக் கிடமும், செய்யுளிடமும்.

இவற்றுள் நிறுத்தமுறையானே
அகத்திணைப்பொருட்பகுதிமுதலியன இப் பதிகச்செய்யுளுண்
முடியாமையின், அவை முடியுமிடங்குறுதற்கு, ஆசிரியர்

அகப்பொருட்பகுதி கூறுவா, ⁵ “மாயோன் மேய
காடுறை யுலகமுஞ், சேயோன் மேய மைவரை யுலகமும்,
வேந்தன் மேய தீம்புன லுலகமும், வரு ணன் மேய
பெருமண லுலகமு, முல்லை குறிஞ்சி மருத நெய்தலெனச்,
சொல் விய முறையாற் சொல்லவும் படுமே” என
முல்லைத்திணையை முதலாகநாட்டு தலின் அம்முறையே
அகத்திணைப் பொருட்பகுதி முடியுமிடம் ஈண்டு எடுத்த
துக்காட்டப்படும்.

2

⁶ “முதலெனப் படுவது நிலம்பொழு திரண்டி,
னியல்பென மொழிப வியல்புணர்ந் தோரே”
என்பதனால், முதற்பொருள் இருவகைப்படும்.
முல்லைத்திணை நிலமுதற்பொருள்.

⁷ “காரு மாலையு முல்லை” என்பதனால்,
அத்திணைக்குரிய பெரும்பொழுதும் சிறுபொழுதும் கொள்ளப்படும். பெரும்
பொழுது: ⁸ “காரோவந்தது” என்பதனால் காரும், சிறுபொழுது: ⁹ “மாலேநீ
யாயின்” என்பதனால் மாலையுங்கூறினா. கருப்பொருள், ¹⁰ “தெய்வ முனுவே
மாமரம் புட்பறை, செயதி யாழின் பகுதியொடு தொகைஇ, யவ்வகை பிறவுங்
கருவென மொழிப” என்பதனாலுணாக. இந்நிலத்திற்குக் கருப்பொருள்:

¹ ஏழாவன: கைக்கிணத்திணை, முல்லைத்திணை,
குறிஞ்சித்திணை, மருதத்திணை, தெய்தற்றிணை, பாலைத்திணை,
பெருந்திணையென்பன; இவை அகத்திணையெனப்படும்.

² ஏழாவன: வெட்சி, வஞ்சி, உழிஞை, தும்பை, வாகை,
காஞ்சி, பாடாணென்பன; இவை புறத்திணையெனப்படும்.

³ சிறுபொழுதாவன: மலை, யாமம், வைகுறு, காகை,
தன்பகல், எற்பாடென்பன.

¹ “ஆன்று குணிலாக் கனியுருத்த மாயவன்” என்பதனும் நெய்வுமும், ² “ஆனை
 விலை புணவின்” என்பதனும் உணவும், ³ “நீர்நசைஇ வேட்கையின் மானின்று
 விளிக்கும்” என்பதனும் மரமும், ⁴ “கொல்லைப் புனத்துக் குருந்தொசித்
 தான்” என்பதனும் மரமும், ⁵ “கானவாரணம் கதிரவர வியம்ப” என்பத
 னும் புள்ளும், ⁶ “ஏறங் கோட்பறை” என்பதனும் பறையும், ⁷ “கோகுல
 மேய்த்து” என்பதனும் செயதியும், ⁸ “குடமுதல்... ..வேண்டிய பெயரே”
 என்பதனால் முல்லையாமும், பண்: ⁹ “முல்லைத்தீம் பாணி யென்றாள்” என்
 பதனும் சாதாரியும் கூறினார். உரிப்பொருள்: ¹⁰ “புணாதல் பிரித விருத்த
 விரங்க, லாட லிவறறி னிமித்த மென்றிவை, தேருங் காலைத் திணைக்குரிப்
 பொருளே” என்பதனாலுணர்க. ¹¹ “இருந்தேங்கி வாழ்வா ருயிர்ப்புறத்தாய”
 என்பதனால் இருத்தலும், ¹² “பேரருளி னீழல்” என்பதனால் இருத்தனிமித்த
 முங் கூறினார். பிறவுமென்றதனால் நிலமக்களும் நீர்நிலையும் வார்கொடியும்
 பூவுங் கொள்ளப்படும்; இவறறள், ¹³ “இளைஞழ் கோவலர்” என்பதனால்
 நிலமக்களும், ¹⁴ “புடைநெறிப் போயோர் பொய்கையிற் சென்று” என்பத
 னால் நீர் நிலையும், ¹⁵ “ஆயகொழிக் கவலையும்” என்றதனால் வார்கொடியும்,
¹⁶ “காயாமலர் மேனி”, ¹⁷ “முல்லை நிகர்மலர்” என்பவற்றும் பூவும் கூறினார்.

குறிஞ்சித்திணை நிலமுதற்பொருள். பெரும்பொழுது : 17 “அருவி யொ
 லிக்கு .....மலைகாண் குவம்” என்பதனாற் கூறப்பொழுதும், சிறுபொ
 முது : 18 “குன்றத்தாசு சென்று வைகியும்” என்றதனால் நள்ளியாமமும்,
 கருப்பொருள் : 19 “நீலப்பறவைமேல்.....புதல்வன் வரும்” என்பத
 னால் தெய்வமும், 20 “ஐவன வெண்ணெயும் .....கொய்ப்பூந் திணையும்”
 என்பதனால் உணவும், 21 “புவியொடு பொருடும் புகர்முகம்” என்பதனால்
 மாவும், 22 “கோங்கம் வேங்கை” என்பதனால் மரமும், 23 “கானக் கோழியுந்
 தேன்மொழிக் கிள்ளையும்” என்பதனால் புள்ளும், 24 “தொண்டகந் தொடி
 மின் சிறுபறை தொடியின்” என்பதனால் பறையும், 25 “கொய்ப்பூந் திணையும்”,
 26 “நறவுக் கண்ணுடைத்த” என்பவற்றாற் செய்தியும்; 27 “அந்திங் குறிஞ்சி”
 என்பதனால் யாழும், 28 “குறிஞ்சி பாடியின்” என்பதனால் பண்ணும், உரிப்

1 சிலப். ஆய்ச்சியர்குரவை, “கன்ம”	15 சிலப். வேட்டுவவரி, “ஆய்பொன்னரி.”
2 “ கொலைக்கனக்காதை, க.	16 “ கனத்திறமுரைத்தகாதை, க-உ.
3 “ காடுகாண்காதை, எ-அ	17 “ காட்சிக்காதை, க-எ.
4 “ ஆய்ச்சியர்குரவை, “செந்திலை”	18 “ குன்றக்குரவை, “குருவி”
5 “ புறஞ்சேரியிறத்தகாதை, கஎ.	19 “ “வேலனார்”
6 “	20 “ காடுகாண்காதை, அ0 - அக.
7 “ ஆய்ச்சியர்குரவை, “கோவாம”	21 “ காட்சிக்காதை, உக.
8 “ “குடமுத்”	22 “ “ கஎ.
9 “ “செந்திலை”	23 “ “ கிச.
10 தொல். அகத்திணையியல், கு. கச.	24 “ குன்றக்குரவை, “குருவி”
11 சிலப். கானல்வரி, “பிரிந்தார்”	25 “ காடுகாண்காதை, அக.
12 “ கொலைக்கனக்காதை, ச.	26 “ காட்சிக்காதை, உஎ.
13 “ காடுகாண்காதை, ககக.	27 “ நடுகற்காதை, ககி.
14 “ அஉ.	28 “ குன்றக்குரவை, “குருவி”

பொருள் ; ¹ “ அஞ்சலோம் பென்று நலனுண்டு ”
என்பதனாற் புணர்த்தலும், ² “ நல்காதார் ” என்பதனாற்
புணர்த்தனிமித்தமும், ³ “ குன்றவருங்கண்டி நிற்க ” ⁴ “
குறத்தியர் பாடிய ” என்பனவற்றால் நிலமக்களும், ⁵ “
அருவி யாடியு மகன்சனை குடைந்தும் ” என்பதனால்
நீர்நிலையும், ⁶ “ ஏலவல்லி யு மிருங்கறி வல்லியும் ”
என்பதனால் வூர்கொடியும், ⁷ “ விரவு மலர்நாடி மின் ”
என்பதனாற் பூவும் கூறினார்

மருதத்தினை நிலமுதற்பொருள். ⁷ “ இன்னிள
வேணில் வந்த தீவ னென ” என்பதனாற்
பெரும்பொழுதும், ⁸ “ வான்கண் விழியா வைகறை
யாமத்து ” என்பதனாற் சிறுபொழுதும், கருப்பொருள் : ⁹
“ மலைச்சிறகரிநத வச்சிர வேந்தற்கு ” என்பதனால்
தெய்வமும், ¹⁰ “ குமரிக் கூட்டிற கொழும் பல் லுணவு ”
என்பதனால் உணவும், ¹¹ “ கழாமயிர் யாக்கைச் செங்கட்
காரான் ” என்பதனால் மாவும், ¹² “ மருதோங்கு
முன்றுறை ” என்பதனான் மரமும், ¹³ “ கம்புட் கோழியுங்
களைஞர னுறையும் ” என்பதனாற் புள்ளும், ¹⁴ “ தென்கிணைப்
பொருநா செருக்குட னெடுத்த ” என்பதனாற் பறையும், ¹⁵
“ ஏரொடு நின்றோர் ” ¹⁶ “ அரிந்துகால் குவித்தோர் ”
என்பனவற்றாற் செயதியும், யாழ் : ¹⁷ “ அதிரா மரபின்
யாழகை வாங்கி ” என்பதனான் மருத் யாழும், பண் : ¹⁸
“ வைகறைப் பாணியும் ” என்பதனால் மருதப்பண்ணும், ..
உரிப்பொருள் : ¹⁹ “ சிலம்புள கொண்மென ” என்பதனால்
ஊடலும், ²⁰ “ விடுத லறியா விருப்பினன் ”, ²¹ “ போற்ற
வொழுக்கம் புரிந்தீர் ” என்பனவற்றால் ஊடனிமித்தமும், ²²

“கருங்கை விளைஞருங் களமரும்”, ²³ “சின்மொழிக்
கடைசியர்”, என்பனவற்றால் நிலமக்களும், ²⁴ “சூநா
றிலஞ்சிப் பொருகயலோட்டி” என்பதனால் நீர்நிலையும்,
²⁵ “கோதை மாதவி” என்பதனால் வாரீர்கொடியும், ²⁶ “
வெண்பூ மல்லிகை ....தன்செந் கழுநீர்” என்
பதனாற பூவும் கூறினார்.

நெய்தறநினை நிலமுதறபொருள். பெரும்பொழுது
: காரும் இருவகை வேனிலும். இவை ஆசிரியர்
எடுத்தோதாமையின் அடிகள் கூறிற்றிலர்போலும்.
சிறுபொழுது : ²⁷ “வையமோ கண்புதைப்ப வந்தா
மருண்மாலே”

1	சிலப். குன்றக்குரவை, “ஆங்கொன்ற”	15	சிலப்.
	நாடுகாண்காலை, ககடு.		“குருவி”
16	“		ககக.
2	“		நீர்ப்படைக்காலை, உஉக-ச.
4	“		குன்றக்குரவை, “குருவி”
3	“		காட்சிக்காலை, சக.
6	“		குன்றக்குரவை, “குருவி”
7	“		வேனிர்காலை, எ.
8	“		நாடுகாண்காலை, க.
9	“		ஊர்காண்காலை, கூச.
10	“		நாடுகாண்காலை, கஉக.
11	“		கஉக.

12	„ ஊடர்காண்காலத, எஉ.	26
13	„ நாமிகாண்காலத, ககச.	27
14	„ „ கந அ.	
„	வேனிர்காலத, உந.	
„	புறஞ்சேரியிறுத்தகாலத, கச அ.	
„	கனத்திறமுரைத்தகாலத, எந.	
„	சூரங்கேற்றுக்காலத, கஎச.	
„	கொலைக்களக்காலத, அக.	
„ 2	நாமிகாண்காலத, கஉரு.	
„	„ கநப.	
„	„ எஅ.	
„	ஊடர்காண்காலத, ககந.	
„	„ எஅ - க.	
„	கானல்வரி, “லபபுன்னுய்தர”	

என்பதனால் மாஸையும், கருப்பொருள் : தெய்வம் : ¹ “கடற்றெய்வங் காப்பிக்
காப்பி” என்பதனால் வருணனும், உலகு : ² “விசைம் னுணங்கற் பொருட்
டாக” என்பதனால் மின்விலையுணவுங்கூறினார். மா, உமணர் பகடன்றி இந்
நிலத்திற்கு விலங்கினுமையின் ஆசிரியர் கூவிற்திரிளர்போலும். இனி முதலையும்
சுருவும் ³ மாவென்பர் ; ⁴ “கெண்கட வஞ்சினை மேய்ந்து கிளர்ந்து
போய், முண்ட கத்துறை சேர்ந்த முதலைமா, வண்டல் வார்த்தை மாமக
ரக்குழாங், கண்டி நின்ற கண்துள் கழியெலாம்” எனக் காப்பியொருளரவி
னும்; அவை மீனெனப்படுவவல்லது மாவெனப்படா ; ⁵ “பொறைமலி பூம்
புண்ணை” என்பதனால் மரமும், ⁶ “அன்னர் துணையோ டாட” என்பதனால்
புள்ளுங்கூறினார். பறை கூறிற்றிலர் ; மீன்கோட் பறையென்க. ⁷ “கடல்
புக் குயிர்கொன்று வாழ்வார்” என்பதனால் செய்புயும், ⁸ “சித்திரப்படத்துள்
.....குற்ற கீங்கிய யாழ்” என்பதனால் யாமும், பண் : ⁹ “துணையர்
விளரி” என்பதனால் விளரிப்பண்ணும், உரிப்பொருள் : ¹⁰ “கொளவல்லா
பென்னாவி கொள்” என்பதனால் இரங்கலும், ¹¹ “பேரருளினீழ், விருந்
தேங்கி வாழ்வார்” என்பதனால் நிமித்தமும், ¹² “சேசிப் பரதர் வலைமுன்
தில்” ¹³ “பவன வுலக்கை” ¹⁴ “எறிவளைக ளார்ப்ப” என்பனவற்றால் பரத
ரும் பரத்தியரும் துணையரும் துணைச்சிபருமாயிய கிலைக்களும், ¹⁵ “நர்ந்தன்
டுறை” என்பதனால் கீர்கிலையும், ¹⁶ “அம்மெ ணினர வடும்புகாள்” என்
பதனால் வாராகொடியும், ¹⁷ “நறுநாமுல் கைவி னேந்தி” என்பதனால் பூவுன்
கூறினார்.

“சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படும்”

என்பதனாற் சொல்லாத

முறையாற் சொல்லவும்படுமென அருத்தாபத்திகோடலானும், ¹⁷ “நடுவுநிலைத் திணையே நண்பகல் வேனிலொடு, முடிவுநிலை மருங்கின் முன்னிய நெறித்தே” என்பதனானும், ¹⁸ “மூலையுங் குறிஞ்சியு முறைமையிற் றிரிந்து, நல்லியல் பிழந்து நடுக்குறுய ருறுத்துப், பாலை யென்பதோர் பழுவங் கொள்ளுங், காலை யெய்தினிர்” என்பதனானும்போந்த இப்பெற்றித்தாகிய பாலைத்திணை நில் முதற்பொருள். பெரும்பொழுது: ¹⁹ “வேனிற் கிழவனொடு வெங்கதிர் வேந் தன்னுணலந் திருநித் தன்மையிற் குன்றி” என்பதனால் இருவகைவேனிலும், சிறுபொழுது: ²⁰ “படுங்கதி ரமயம் பார்த்திருந் தோர்க்கு” என்பதனால்

1 சிலப். கானல்வரி, “கரியமலர்”	19 சிலப். கானல்வரி, “பிரித்தார்”
2 “ “ “வலவாணர்”	21 “ “ “வாரித்தரள”
3 என்பவர், இளம்பூரணரும், இறையனார் ரகப்பொருளுரையாசிரியரும், அகப் பொருள்விளக்க ஆசிரியரும், வீரசோ ழியமுடையாரும்.	22 “ “ “பவள”
4 குளாமணி, தாட்டுச்சருக்கம், உலா	23 “ “ “எதிவீண”
5 சிலப். கானல்வரி, “தலைமேய்”	24 “ “ “நேர்ந்ததம்”
6 “ “ “அன்னத்”	25 “ “ “தம்முடைய”
7 “ “ “உலம்பி”	26 “ “ “திணைக்கோல்”
8 “ “ “முதற்கடல்நீரை.	27 தொல். அகத்திணையியல், கு. சு.
9 “ “ “தனியார்”	28 சிலப். காமிகாண்காதை, சுசு - எ.
	29 “ “ “சுட - சு.
	30 “ புறஞ்சேரியிறத்தவாழை, கசு.

700

கறு

சிலப் பதி காரம்

* நண்பகலுங்குறினார். கருப்பொருள் : - தெய்வம், ஆசிரியர் புஸ்ப்பட எடுத்

தோதிற்றிலரேனும், ¹ “கடுங்கதிர் திருகலின்” எனவும், ² “வெங்கதிர் வேந்தன்

ஞானல் திருகி” எனவும், ³ “ஐயை கோட்டத் தெயயா வொருசிறை” என

வும், ⁴ “கொற்றவையுங் கொடுமரமுன் செல்லும்” எனவுங் கூறுதலானும்,

பிறவாற்றானும் பரிதியஞ்செல்வனாயி, திகிரியஞ் செல்வியுமெனக்கொள்க.

உரை: ⁵ “ஆரிடை யத்தத் தியங்குந ரல்லது, மாரி. வளம்பெரு வில்லே

ருழவர்” என்பதனால், ஆறெறிநதுஞ் குறைகொண்டும் உண்ணுமுன்வாம்.

மா: ⁶ “மானின்று விளிக்கும்” என்பதனால் உழைமான் முதலியனவும்,

⁷ “அலர்தலை மராமு முலறுதலை யோமையும்” என்பதனால் மரமும்,

⁸ “கானவாரணங் கதிர்வர வியம்பு” என்பதனால் புள்ளும், ⁹ “துண்ணென்

றுடியொடு” என்பதனற் பறையும், ¹⁰ “பொருள்கொண்டு புன்செயின்” என்பதனற் செய்தியும், ¹¹ “செந்திறம் புரிந்த செங்கோட்டியாழ்” என்பதனால் யாமும், பண்: ¹² “ஆசான் றிறத்தின” என்பதனற் கார்தாரபஞ்சமமுங் கூறினார்; உரிப்பொருள்: ¹³ “தொழுவனைச் செங்கை தோளிற் காட்டி” எனவும், ¹⁴ “ஆரிடையுழந்த மாதரை நோக்கி” எனவுங் கூறினமையாற் போக்கும், வாளாது ¹⁵ “போக்கெல்லாம் பாலை” என்றலின், உடன்போக்கும் கொள்ளப் பட்டன. நிலமக்கள்: ¹⁶ “கண்ணி லெயினர்” எனவும், ¹⁷ “இளமா வெயிற்றி”-

எனவுங்கூறலின், எயினரும் எயற்றியரும்; ஈண்டு நீரின்மை நிலை: “நீர்நகைஇ
 வேட்டையின் மானின்று விளிக்கும்” என்பதனாலும், ¹⁵ “நீரினறி வேனி
 நெறுநிலம் பாடி” என்பதனாலும் நீரின்மையே இந்நிலத்திற்குச் சிறப்பென
 வுணர்க. ¹⁶ “அறுநீர்ப் பைஞ்சுனை யாமறப் பரந்தலி, னுகுநெற் பொரியும்
 வெம்மை” என அடப்பாட்டினும், ¹⁷ “மரையா மரல்கல” எனக் கலி
 யுள்ளங் கூறினார். ¹⁸ “ஆயகொடிக்கவலையும்” என்பதனால் வார்டொடியும்,
¹⁹ “கொம்பர் நல்லில வங்கன்கு விந்தன” என்பதனாற் பூவுங்கூறினார்.

2	சிலப். வேட்டிலவரி, க.	8	சிலப். புறஞ்சேரிவிறத்தகாலை, கௌ.
3	“காடுகாண்காலை, கூஉ - ந.	9	“வேட்டிலவரி, “துண்ணென்”
4	“வேட்டிலவரி, ச.	10	“பொருள்”
5	“கள்ளின்பாட்டி”	11	“புறஞ்சேரிவிறத்தகாலை, கௌ.
6	“காடுகாண்காலை, உ0க - ௧0.	12	“கௌ.
7	“எ.அ.	13	“நக.
8	“எ.இ.	14	“ந0.

¹⁵ “பேக்கெல்லாம் பாடி புணர்த னுறங்குறிஞ்சி
 ஆக்கஞ்சே ரூட லணிமருதம்—நோக்கொன்றி
 யில்விருக்கை முல்லை யிரங்க னுறதெய்தல்
 சொல்விருக்கு மைம்பாற் றெகை.”

இச்செய்யுள் நாத்கவிராயதம்பியகப்பெருள்விளக்கவுரையின் இறுதியிலும்,
 திருவாய்மொழியீட்டின் “அஞ்சிறையமடநாசாய்” என்பதன் அவதாரிகைக்குரிய
 ஜீவரகும்பதவுரையிலும் காணப்படுகின்றது; இன்னதாலிலுள்ளதென்று தெரியவில்லை.

¹⁶ சிலப். வேட்டிலவரி, “துண்ணென்” ¹⁷ அகநானூறு, க.

¹⁸ “இளமா”

¹⁹ திவாகரம், ஐந்தாவது இடப்பெயர்த்
 தொகுதி.

²⁰ கவித்தொகை, க.

²¹ சிலப். காடுகாண்காலை, அஉ.

²² “வேட்டிலவரி, “செம்பொன்.”
 (பி - ம்.) * ‘எற்பாடி.’

கக

இச்சொல்லப்பட்ட ஐந்தினையின் முதல்
கரு உரிப்பொருளும் பிறவுமாகிய அகத்தினைப்பொருட்பயன்
* உடம்பொடு புணர்த்தியுணர்த்திப் புறத்தினைப்
பொருட்பயனும் பிறவும் இவ்வாறு * உடம்பொடு
புணர்த்தியுணர்த்துங்காற் புணந்துரைக்கப்பட்டிக்
கேட்போர்க்கு இன்பம்பயவாது உணர்வுசலிக்குமாத வின்
வந்தன வந்துழிக்காட்டுதலைக்கருதிற்று இவ்வுரையென்க.

இனி, இசைநாடகத்தமிழ்நூலது பகுதியும்,
இவைபோலப் பெருவழக்கின் ருதலானும், நிலத்தோடும்,
கலத்தோடும், கண்டத்தோடும், கருவியோடும், நிலையோடும்,
இயக்கத்தோடும், இருவகை பலவகைவிலக்குறுப்புக் கை
கால் வட்டனை பொருள் யோனி விருத்தி சந்தி சுவை சாதி
குறிப்பு சத்துவம் அவிநயம் சொல் சொல்வகை வண்ணம்
வரி சேதமென்பனவற்றோடும் கதையோடும்
பலகூத்துக்கூறுங்கால் உய்த்துணர்வில்லோர்க்குச்
செவிச்சுவை பயக்குமாதலானும் ஈண்டிவிரியாது
விரித்தலைக்கருதிற்று இவ்வுரையெனக் கொள்க.

இனிப் பதிகச்செய்யுளுள்; முதலீரடிபும்போல
யாண்டும்விரியாதது உரை பெருகுமென்பதனைக்
கருதியெனக்கொள்க.

குணவாயில்.....அறிந்தரு ணீயென

(இதன்பொருள்.) திருக்குணவாயிற்கோயிற்கண்ணே அரசபோகத்தைத் துறந்து தவவுருத்தாங்கியிருந்த குடதிசைக்கோவாகிய செங்குட்டிவனென் னுஞ் சேரற்கு இளங்கோவாகிய சென்று எமதூர் மலைப்பக்கத்துப்

அடிகட்குக் குறவரெல்லாரும் திரண்டு |
பொன்போலும் பூவினையுடையவேங்கை
மரத்தின் நிழற்கண்ணே ஒருமுலையிழந்துவந்துநின்றான்
ஒரு மாபத்தினி; அவள்பொருட்டி இந்திரன்மர் ஈண்டி
வந்து அவள்கொழுநனைக் காட்டி அவளோடும் அவர் எம்
கப்புலங்காண விட்புலம்போயவது ஓரதிசயமாயிருந்தது;
அதனை நீ அறிந்தருளுவாயாக என்றவளவிலேயென்க.

குன்றக்குரவர் - ஏழனுருபுத்தொகை; குன்றம் -
கொடுங்கோளூர்க்கு அயல தாகிய செங்குன்றென்னுமலை.
அது திருச்செங்கோடென்பவாஸெனின், அவ ரறியார்;
என்னை? அத்திருச்செங்கோடு வஞ்சிநகர்க்கு
வடகீழ்த்திசைக் கண்ணதாய்

அறுபதின் காதவாறுண்டாகலானும், ¹ அரசனும்
உரிமையும் மலைகாண்குவமென்றுவந்து கண்ட அன்றே
வஞ்சிபுகுதலானும் அது கூடா மையினென்க.

பொலம்பூ, உவமத்தொகை. நலம் - குளிர்ச்சி.
கிளர்தல் - மிகுதல். திரு மாபத்தினி - அழகியவீரபத்தினி;
சுவ்வுருபு பொருட்டி; அது "வரிசைக்கு வருந்தும்

என்றும்போலநின்றது. தமர் - தேவர். ஒடு. உட
 னிகழ்ச்சி. கட்டிலம் - கண்ணினதீறிவு;
 கண்ணென்கின்றபுலமுமாம். விட்புலம் - விண்ணிடம்.
 இறும்பூது - அதிசயம்; ³ “இறும்பூதுசான்ற” என்றார்
 மணிமேகலையிலும்.

² அரசன் - செங்குட்டுவன்; உரிமை - வேண்மாள். இவர்கள்
 வஞ்சிபுகுந்தத்தை இந்தாற் காட்சிக்காண்பிற்காண்க.

³ புறதாணை, ச. எ. ³ மணிமேகலை, ௨௦ - ஆம் காலை, ௫௫.
 (பி - ம.) * ‘உடம்புபுணர்த்தி’

மல்கண்டவன்றே

சில பிழைகாரம்

சென்மெனவும், நின்றொனவும் வருவிக்க.

குறவர் கூடிப் பத்தினிக்கு ஈண்டி வந்து
 போய் அது இறும்பூதுபோல மென்ருரென்க.

ஈண்டி வந்து காட்டிக் காணப்

போய்வென்னும்பெயரேச்சம் அதுவென்
னுஞ் சுட்டுப்பெயரோடு முடிந்தது.

போய் அது போய்தெனவிகாரம்.

இதனுட் பத்தினியென்பதூஉம், தமரென்பதூஉம்,
கொழுநென்பதூஉம்

குன்றக்குறவரறிந்தமை குன்றக்குரவையுட் காண்க.

இது மருட்கையென்னு மெயப்பாடு.

க௧ - கக.

அவனுழை.....உரைப்போன்

(இ - ள்.) குறவர் இளங்கோவடிகளேநோக்கி
அறிந்தருளென்றவனவிலே செங்குட்டுவன் அதிசயித்து
முகநோக்கப் பரிசில்காரனமாகவந்து அவனுழை
யிருந்த சாத்தன் அதனைக்குறிப்பானறிந்து
அதுவினைந்ததெல்லாம் யானறிசுவ
னென்றுரைக்கின்றவனென்க.

அதுவென்றது, ஒருமுலையிழந்ததனை. பட்டது -
வினைந்தது. கஉ - உ௧. ஆரங்கண்ணி.....

.....புகுந்தனன்

(இ - ள்.) ஆத்தித்தாரையுடைய செம்பியனது

பழையநகரங்களில்வைத்து

மாறாத விழவுச்சிறப்பின்புடைய புகாராகிய நகரத்திடத்துக்
கோவலனென்று பெயர்கூறப்படுவானொருவானிகள்

தன்னுர்க்களை நாடகந்தானேத்தும் நாடகப்

பொதுமகளாகிய மாதவியென்பாளோடுகூடிய
ஒழுக்கத்தாலே பெறுத்தற்கரிய

பொருள் தொலைதலின், அவன்மனைவி கண்ணகியென்று
பெயர்கூறப்படுவாள்;

அவளுடைய காலணியாகிய ஓசையமைந்த சிலம்பினை
விறற்றவேண்டித் தமிழி

னது பாடல்கிறந்த சிறப்பினையுடைய பாண்டியனது
மிக்கபுகழையுடைய மாட

மதுரைக்கண்ணே சென்றுபுக்கானென்க.

நாடகமேத்துமென்றது - நாடகம் தான்
இவளாற்சிறப்பெய்துதலின் ஏத்

திற்தென்றவாறு. இனி ஏத்துநாடகபெனமாறிப்
பதினோராடலாக்கி உரைப்

பினு மமையும்; இனி நான்கனுருபுவிரித்து

உருப்பசிமுதலியோர்யாவரும் ஏத்து மெனவுமாம்.

கணிகையாற்பலராதலின், இவளை நாடகக்கணிகையென்றார்
;

பதியினாளென்பது தோன்ற. ஆடுதல் - அனுபவித்தல்;

1 “இளையார்வினை

யாட” என்றார் சிந்தாமணியினும். அரும்பொருள் -
அறனும் இன்பமுந்தரும்

பொருள். 2 “அப்பொரு, மின்னுங் காலைத்துன் னாதன
வில்லையே” என்றார் பிறரும். கேடுற - அழிவுற. 3 “
வஞ்சியுள் வறிதே”, “மதுரையும் வறிதே”,

“உறந்தையும் வறிதே” என்றாராகலின், இதனைப்

பேராச்சிறப்பினையுடைய புகா

ரென்றார். காற்சிலம்பு பகர்தல்வேண்டியெனவே
தலைக்கோலமுதலிய அணிக

ளனைத்தும் மூன்னமேதொலைந்தது விளங்கினின்றது.
சிறப்பிப்பாண்டிய

¹ வேகசிந்தாமணி, கருசுக. ² வேகசிந்தாமணி, கருசுக.

³ சிதபாலமுற்றுப்

படை, 10, ௧௨, ௧௩.

ப தி க ம்.

௨௧

னென்றும், பெருஞ்சீர்மாடமதுரையென்றும்
அழகன்புகழ்ந்தார்; இவைபும்

பழவினையால் அழிந்தவென்னுமிரக்கந்தோன்ற.
மாடமதுரை புகுந்தனனென் : பது - காட்டினன்றி

ஒருரின்கண் உயிரும் பொருளுமிழந்தானென்பது மேல்
வினையுத் தோன்றினின்றது.

நகரத்துவாணிகள் கொள்கையாற் கேடுறுதலிற்
பகர்தல்வேண்டி மனைவி

யோடுபுகுந்தனனென்க.

௨0 - ௨௨.

அதுகொண்டு.....காட்ட

(இ - ள்.) அங்ஙனம் முன்னுட்புகுந்தனனாய்
பிறற்றானான்று அதனைக்

கொண்டிபோய் விற்கைக்குப் பீடிகைமதுகிற்
செல்கின்றவன் கூற்றுவன்வந்

தாற்போல முன்வந்த பொற்கொல்லனைக்கண்டு
அவன்கையிற்காட்டவென்க.

கண்டென ஒருசொல்வருவிக்க.
அதுகொண்டென்றார், அச்சிலம்பால்

மேல்வினைவன தோன்ற; அது அநியாயபுரத்தே
புகுகின்றவன் கூற்றத்தையும் - உடன்கொண்டு
புக்கானென்றாற்போன்றிருந்தது. மன்,
கழிவின்கண்வந்தது.

செல்வோன் கண்டு காட்டவென்க.

உந் - சு. கோப்பெருந்
தேவி.....கள்வன் கையென

(இ - ள்.) அங்ஙனங் காட்டக்கண்ட
பொற்கொல்லன் இப்பெருவினைச்

சிலம்பு கோப்பெருந்தேவிக்கே ஆவதன்றிப் பிறர்
பூணூந்தரமல்லவாதலான்,

இதனை யான் அரசற்குணர்த்திவருந்துணையும்
இக்கோட்டத்திருக்கவெனச்

சொல்லிப்போயத் தான் முன்பு பணிக்கணரியின்
வஞ்சித்துக்கொண்டு நிலைநிறு

லான் ஆராயச்சி சிறிதுபிறிதுவருகின்றசிலம்பினைப்

பிறர்நாட்டி ஒருகன்வன்

கையிற் கண்டேனென்று அரசற்குரைப்பவென்க.

தான்கொண்டவென்றார், தன்னெஞ்சறியத்
தான்கொண்டதனை இங்ங

னங்கூறினென்பதுதோன்ற.

சங்கிருக்கவென்றார், பிறிதோரிடத்தாயின்

ஊர்காவலர்

ஆராய்வரென்றுகருதினென்பதுதோன்ற.

என்றேகியென்றார்,

அவன்கருத்தும் முயற்சியுந்தோன்ற.

சில்லரிச்சிலம்பினையென்றார், தொழிற்

பன்மைதோன்ற. பிறனார்

கன்வன்கையிற்கண்டனென்றார், தன்னையும்

கள்வனென்றமைதோன்ற.

உள - ௩௦.

வினைவினை.....சங்கென

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அவன்சொல்லக்கேட்ட

பாண்டியன் தான் முற்பவத்

திற்செய்த தீவினைவந்து பலிக்கின்றகாலமாதலாலே

ஒன்றையுந்தேர்ந்துய்க்.

காவலில் அடிப்பட்டுடாரையழைத்து

இவன்சொன்ன அக்கன்வனைக்கொல்ல

அச்சிலம்பையும் அவனையும் இப்பொழுதே இங்கே

கொண்டுவருவீராகவெனச்

கொல்லக்கருதினவன் காமபரவசனாய இச்சிலம்பு
 இவனுடல்தீர்க்கு ம்ருந்தா
 மென்னுங்கருத்தால் வாயசோர்ந்து கொன்று
 மிகணர்கவென்றுகூறவென்க.
 அச்சிலம்பை இப்பொழுதே

- இதன்னன்றே ⁰¹ “தென்னவன் றீதிலன்
 தேவர் கோமான் கோயி,
 னல்லிருந் தாயினான்” என்றகருத்துமெனக்கொள்க.
 அச்சிலம்பெனக் கோப்

¹ சிலப், வாழ்த்துக்காதை, செங்குட்டுவற்குக் கண்ணகி கட்டவுணர்வழிகாட்டியது.

உஉ சில ப் பி தி க ா ர ம்

பெருந்தேவி சிலம்பைச்சுட்டிக் கூறினாயிற்
 கள்வனைக்கொன்று சிலம்பைக்
 கொணர்கவென்றெனினுங் குற்றமில்லை;
 அக்கருத்தினுனன்றே, வழக்குரை
 காதையுள்ளும் “கள்வனைக் கோறல் கடுங்கோ லன்று”
 (கசு) என்றதுமென்க.

இங்ஙனங்கூறியது, ¹ “பாட்டிடை வைத்த குறிப்பி
 னானும், பாவின் நெழுந்த

கிளவி யானும், பொருளொடு புணராபி பொயம்மொழி
யானும், பொருளொடு

புணர்ந்த நகைமொழி யானுமென், றுரைவகை நடையே
நான்கென மொழிப”

• என்பதனுனென்க. இதனை மேல்வருவனவற்றிற்குங்
கொள்க.

இதனை ஆராயுநெறி பலவுளவாகவும், அவற்றில்
ஒன்றையும் தேர்ந்தில

னென்பார், யாவதும் தேரானாகியென்றார்; முன்னர்க்
கைகுறைத்தன்முதலிய

முறைசெய்தோன் இதனைத் தேர்ந்திலனென்று
அடிகள் இரங்கிக்கூறினார்.

கன்றியகாவலரென்றார், அவரும் முன்னர்த்
திதுசெய்யாரென்பது தோன்ற.

காலமாதலின் தேரானாகிக் கூடியக் கொன்று
கொணர்கவென்றானென

இயைக்க.

நூக - கூ. கொலைக்களம்.....இவனென

(இ - ள்.) அங்கனம் கொன்றுகொணர்கவென்று
அரசன் கூறக்கேட்ட

காவலரும் வினைவினைகாலமாதவிற் கொல்லக் கொலையிடத்தேபட்ட கோவலன்
முனைவி தனக்குநிகழிடங்காணாய அவடான் பத்தினியாதவிற் பாண்டியன்
முன்னர்ச்சென்று அவனுயிர்கேடுறக் கண்ணீருகுத்து அவனாரையும் தன்முலை
முகத்தெழுந்த தீயையுண்ணப்பண்ணிய பலரும்புகழப்படும் பத்தினிகாணும்
இக்குறவாரசொன்னவனென்றுகூற வென்க.

பாண்டியனும் கூடலங்கேடுற உகுத்த னட்டியவென்க. கண்ணும் முலை
யும் உகுத்த நீரானும் நெருப்பானும் அடுதலும்
சுடுதலுஞ்செய்தாளென்ப

தாயிற்று. இக்கருத்தானன்றே வாழ்த்தினுள்ளும் “
தொல்லை வினையாற்றிய

ருழந்தாள் கண்ணினீர், கொல்ல வுயிர்கொடுத்த
கோவேந்தன்” என்பதுஉம்.

கூஎ - அ. வினைவினை.....என்ன

(இ - ள்.) நீர் முன்னை வினைவினேகாலமென்று
சொல்லிப்போந்தீர் ;

அவர்க்கு வினைவினேந்தகாலம் என்னென்று அரசன்
வினவவென்க.

1 தொல். செய்யுளியல், கு. கஎக.

பாண்டியன் தன்னைகுறைத்ததை மேற் கட்டுரைகாலைத் [சக-இட] விலும்,
 "தாடுவிளங் கொண்புகழ் நடுதல் வேண்டித்தன், னாடு மழைத் தடக்கை யறத்து
 முறை செய்த, பொற்கை நறுத்தார்ப் புனைதேர்ப் பாண்டியன்" (தொல். களவு. கு.
 க - இளம்; நம்பி. கு. சடு - உரை; இ - வி. சூ. சகடு - உரை, மேற்) என்பதிலும்,
 "எனக்குத் தகவன்ற வென்பதே நோக்கித், தனக்குக் கரியாவான் குறையத் தவற்றை,
 தினைத்துத்தன் கைகுறைத்தான் பாண்டியன் காண, ரெனச்செய்யார் மாணாவின"
 என்னும் கரட - ஆம் பழமொழிச் செய்யுளிலுங்காண்க. இதனை இசை - ஆம் திருக்
 குறையரையில் "தன்னைகுறைத்தான்" எனப் பரிமேலழகரும் குறிப்பித்தனர். - இக்
 கதையைப்புகொண்டே "நிமைசெய் தாய்போற் செங்கை குறைத்தாய் முறை
 யேயோ" என்றார் பரஞ்சோதிமுனிவரும்.

ப்திகம்.

உரு

கூறு - இச. விறலோய்.....யாடுனை

(இ - ள்.) விறலோய், கேட்பாயாக; நடுக்கமில்லாத
 சிறப்பினைபுடைய

மதுரையாகிய முதுரிடத்து மன்றப்பொதியில்களில்
 இறைவனுறைகின்ற

வெள்ளியம்பலத்துள் யான் துயின்றேனாக; செறிந்த இருளின்கண்ணே
 நகர்க்குக், காஊற்றெய்வமாகிய மதுரைமாதெய்வம் பெரியவருத்தமுற்ற
 அந்

வீர

பத்தினிமுன்னர்வந்து வெளிப்பட்டு நினது
 மிக்கசினத்தால் வெவ்விய அழகை

நின்கொங்கையிடத்தே விளைவித்தோய, பைந்தொடி,
 துங்கட்கு முற்பட்ட

நல்வினை முடிந்ததாகலான், நின்கணவனோடு நினக்கு
முறபிறப்பின்கண்ணே

குணமுதபுகழையுடைய நல்ல கவிங்கநாட்டுச்
சிங்கபுரமென்னு நகரின்கட்

சங்கமனென்னும் வாணிகனுடைய¹
மனைவியிட்டசாபம் இப்பிறப்பின்

கண்ணே வந்துமுண்டதாகலின், நீண்டு செறிந்ததோர்
கூந்தலையுடையாய்,

நின்கணவனை இவ்வேளையன்றி நீ இனிப் பதினாலாநாட்
பகல் நீங்கியபொழுதிற

காண்பை; காணுங்கால் வானோர்வழவிற்காண்பதல்லது
மக்கள்வழவிற் காண்ப

தில்லையென்றுகூற அவ்வஞ்சமற்ற கட்டுரையினை
யான்கேட்டேனென்றுகூற

வென்க.

கேட்டி, இகரவீற்று முன்னிலையொருமை
வினைத்திரிசொல்; ² “இ ஐ ஆய்” என்னுஞ்
சூத்திரத்தான்முடிக்க. அதிராச்சிறப்பு - பகைவரால் நடுக்க
மில்லாத சிறப்பு; ³ “நீர்முற்றி
மதில்பொருடும்” என்பதனுணர்ந்த. கொன்றை
யஞ்சடைமுடி, ஆகுபெயரான இறைவன். பொது இல் - பொதியில்; உகர
வீறு இகரமாயத்திரிந்து உடம்படுமெய்யும்⁴ பெற்று, ⁵ “கிளந்தவல்ல”
என்னும் அதிகாரப்புறமுடையான் முடிந்தது. மன்றப்பொதியிலில் வெள்ளி
யம்பலத்தென்றது, பொன்ன ம்பலமுமுண்டாகலின்;
என்னை? ⁶ “கண்ணி லாக் கவர்வன கனக கூடமும்,
வெண்ணிலாச் சொரிவன வெள்ளி வேயுருந், தண்ணிலாத்

தவழ்மணித் தளமுஞ் சார்ந்தரோ, மண்ணினு வியன்றில
மதலை மாடமே” என்றா சூளாமணியுள்ளு¹. நள்ளிருள் -
செறிநதவிருள்; ² உரிச் சொல் ஈறுதிரிநதது; இனி
வினைத்தொகையாக்கி அனுகரணத்தையுடைய இரு
ளென்பதுஞ் சிறந்தது; “ நள்ளென றிறுத்த நடுவுகொள்
யாமத்து” என்று ராகவின். ஆரஞர் - பெரியவருத்தம்;
ஆவது கணவனை யிழத்தல்; ³ “ மக்க னிழந்த விடும்பையினு
மனையா னிழந்த விடும்பையினு, மிக்க விடும்பை,
வேல்வேந்தே விதவை யிடும்பை பெனவிளம்பித், -தக்க
வதனு லென்கழுத்திற் ருவி நீதந் தருளென்று, தொக்க
மணிரீண் முடியானைத் தொழுது பின்னுமிவை ‘ சொல்லும்”
என்றார் பிறரும். ⁴ வீரபத்தினி, மறக்கறபுடையாள்.
கேரப்பெருந் தேவி, அறக்கற்புடையாள்; ஆக ⁵ ஆறியகற்புஞ்
சீறியகற்புமெனக் கற்பு இரு

¹ மனைவி - தீவி; இவள் சாபமிட்ட செய்திமுதலியவற்றை இந்தாற் கட்டுரை
காணதயாலும், மணிமேகலை, உசு - ஆம் காணதயாலும் உணர்க.

² தொல். வினைபியல், கு. உசு. ³ கவித்தொகை, சுள.

⁴ “ குற்றியலுகரப்புணரியல், கு. எ.அ.

⁵ சூளாமணி, தகரவருணைச்சருக்கம், எ. ⁶ உரிச்சொல்
தனி.

¹ உத்தர. திக்கு. ககள. ² “ஆறிய கற்பிற் றேறிய
தல்லிசை, வண்டார் கூந்த லொண்டொழி கணவ”
என்றார்(கூ0)பதிற்றுப்பத்திலும்.

வகை. கொதியழல் -- வெவ்வழல். சீற்றம். - மிகுசினம்.
வினைத்தோய், முன்

வினைத்தொழிற் பெயர். முதிர்ந்தல் - முற்படுதல்.
எனவே நல்வினைமுடிதனா

ஷென்க. ¹ “ஏனைவினைபுலப்ப” என்றார் பிறரும்.
இனி முதிர்வினையால்

இவை முடிந்தவென்ன வழக்காறுக்கினும் அமையும். .
பைந்தொடியும் கூந்த

லும் அண்மைவிளி. சிங்கல் - குன்றல். ² வார்தல் -
நெடுமை. ஒலி - தழைத்தல்.

எல்லை - பகற்பொழுது. கோட்டம் - வஞ்சம். கட்டிரை
- பொருள்பொதிந்த

*சொல், உறுதியையுடைய சொல்லுமாம். வினைவினைவு
யாதென்றுவினாவி ன்னற்குப் பாண்டியன்வினைவினைவு
கூறிற்றிலர்; என்ன? அது கட்டிரை
காதையில் கிளங்கவுரைக்கப்படும்.

௯௫ - ௯௦.

அரைசியல்.....செய்யுளென

அங்ஙனம் அரசனோடு சாத்தனாகுறக்கேட்ட
அடிகள் பொருட்பகுதியை

மூவகை உள்ளுறையாக வகுத்துக்கூறுவார்:

(இ - ள்.) நூலொழுக்கிற்குய அரசியலுட் சிறிது
ஒழுக்கம் பிழைப்பினும்

அவ்வரசரை அறக்கடவுளே கூற்றமாய்க் கொல்லுமென்பதும், புக
ழமைந்த கற்புடைமகளை மக்களையன்றித் தேவருமுனிவருமுதலாயுள்ளோர்
சென்றேத்தல் இயல்பாகலும், முன்செய்த இருவினையும் செயதமுறையே,
செய்தோளை நாடிவந்து உருக்கொண்டின்று நுகர்விக்குமென்பதும் உமைய
இம்முன்றுபகுதியும் இச்சிலம்புகாரணமாக முறைமையிற் பிறந்தனவாதலிற்
சுலப்பதிகாரமென்னும் பெயரான் ஒருகாப்பியமாக நாம் நிறுத்துதமென்று
அவ்வுடிகள் சொல்லவென்க.

அறம் அறக்கடவுள். பத்தினிக்கு - பத்தினியை.
உருத்து - உருக்கொண்டு;

முதிர்ந்தென்றுமாம். வினை - தொழில். நாட்டுதும்,
உயர்தினைக்கண்

வந்த இடவழுவமைதித் தனித்தன்மை; அஃது
உளப்பாட்டுத் தன்மைபோன்

நிருந்தது. பாட்டுடைச்செய்யுள் - பலபாக்களோடு
உரைப்பாட்டையும் இசைப்

பாட்டையுமுடைய இயலிசைநாடகப்
பொருட்டொடர்நிலைச்செய்யுள். அறம்

கொல்லுமென்பது, "என்பிலதனை வெயில்போலக்
காயுமே, யன்பி லதனை

யறம்" என்பதனாலுணர்க.

ஆவதும், ஏத்தலும், ஊட்டலும்
இச்சிலம்புகாரணமாகப் பிறந்தன

வென ஒருசொல் வருவித்துமுடிக்க.

கூத - உ.

முடிக்கெழு.....யருளுகென் முற்கு

(இ-ள்.) முடிபொருந்திய தமிழ்நாட்டு
வேந்தர்மூவர்க்கும் உரியதாகலின்,
அடிகள் நீரேயருளிச்செய்கவென்று வினாவிய
சாத்தற்கென்க.

கெழுவென்னுஞ்சாரியை, ¹ “லன்னென வருமம்
புள்ளி யிறுதிமு, னாம்

முங் தெழுவு முளப்புடப் பிறவு, மன்ன மரபின்
மொழியிடைத் தோன்றிச்,

செய்யுட் டொடர்வயின் மெய்பெற நிகழும்”
என்னுஞ்சுத்திரத்தான், அன்ன

மரபின் மொழியிடைத்தோன்றி என்பதனால்
அவ்விருபுள்ளியீற்றுச்சொல்லும்

அல்லாதனவும் சாரியைபெற்று
முடிவனவுளவென்றாசாகலின், புள்ளியீறல்

¹ தாலடியார், க. ² திருக்குறள், எள. ³ தொல்.
குறியியலுக்கப்படுகியல், து. எக.

ப. தி. க. ம்.

உரு

லாதவழிவந்த சாரியைச்சொல்லெனக்கொள்க. -

சாரியையாவது, சொல் தொடர்ந்துசெல்லு

நெறிக்கணின்று, அதற்குப் பற்றுக்கோடாகச் சிறிது

பொருள்பயந்ததும் படவாததுமாய நிற்பது. அவற்றான்
 இது சிறிதுபொருள் பயப்ப நிற்பது; பொருநதுதலென்
 னும் பொருண்மைசாரும். மூவர்க்கு முரியது, புகாரினும்
 மதுரையினும் வஞ்சியினும் நிகழ்ந்ததாகலின். அடி கள், ஃ.
 அண்மைவிளி. என்றற்கு - தான் பாடக்கருதி வினாவின
 சாத்தற்கு; அங்ஙனங் கூறுது இங்ஙனங் கூறினாரென்க.
 எனசொல்லியவாரேவெனின், — இச்செயகின்ற
 காப்பியம் மூவேந்தர்க்குமுரியதென்பதனால், ஏனையோரை
 இவர் புகழ்ந்துரைப்பாராகலின், யாம்
 காப்பியஞ்செய்யக்கடவேமென்பதுகருதி நீரே அருளுகென
 ஏகாரசிவப்பொருண்மைதோன்ற இதுகருதி இதுசொன்
 னுறகு அவர் கருதியபொருளிறகு உடம்படாது
 சொல்லிற்கு உடம்பட்டா ரென்பதாயிற்று

இனித் தாம் வருத்துக்கொண்டதனைக் கூறுவாள்.

கஉ - ஈ. அவர் மங்கல வாழ்த்துப் பாடலும்
 (இ - ள்.) அவராமனத்தில் மகளிர்
 வாழ்த்துதலையுடைய பாடலும், மங்கலம் - கலியாணம்.
 இதனை மங்கலவாழ்த்துக் காதையுமென்னுது
 பாடலுமென்றது என்னையோவெனின், — இஃது
 ஆசிரியப்பாவால் வாராது கொச்சகக்கலியால் வருதலானும்,
 கதையையுடையது காதையாமாதலானும், அவ்வாறு இதிற
 கதை நிகழ்ச்சியின்மையானும், வாழ்த்தும் உரையும் பாடலு
 மாய வருதலானும் இங்ஙனம் பெயர்கொடுத்தாரெனவுணாக.
 அஃது, அறறுக; மேலும் காணல்வரி, வேட்டுவவரி,

ஆயச்சியாகுரவை, துன்பமாலே, ஊர் சூழ்வரி, வஞ்சின
மாலே, சூன்றக்குரவை இவையிற்றையும் காதையென்றிரா
லெனின், — அவற்றைக்கூறாததும் சில வேறுபாடு
கருதிப்போலும். என்னை வேறுபாடெனின், — அவை
தத்தமுடிவிற கூறுதும்.

சுரு - ச. குரவர் மனையறம படுதத காதையும்

(இ - ள்.) இருமுதுகுரவரும் இவரை
இல்வாழ்க்கையில் அடிப்படுத்த வேண்டி வேறுபடவிட்ட
காதையும்,

சுச - ரு. நடநவின் மங்கை மாதவி
பரங்கற்று காதையும்

(இ - ள்.) ஐயாண்டில் தண்டியம்மித்தது ஏழாண்டு
நடநவின் மாதவி மங்கைபருவத்தே
அரங்கேற்றினகாதையும்,

சுசு. அந்நி மாலேச சிறப்புச்செய் காதையும்

(இ - ள்.) அந்திக்காலத்துமாலையைச் சிறப்புச்செய்த
காதையும்,

சுசு. இந்திர விழவு ரெடுத்த காதையும்

(இ - ள்.) அபத்திரிகண் இந்திரனுக்கு
விழவெடுத்தகாதையும்,

சுஅ. கடலாடு காதையும்

(இ - ள்.) அந்நனமெடுத்த விழவி றுதியிற்
கடலாழினைகாணதயும்,

ஈ

உள் சிலப் ப் தி காரம்

சு.க. மடலனிழ் கானல்வரியும்

(இ - ள்.) அந்நனம் கடலாழி கோவனும்
மாதவியும் கழிக்கான
விடத்து யாழ்ப்பாட்டு நிகழ்த்திய கானல்வரியும்,

இஃது இசைப்பாவாற்பெற்றபெயர். இதனுள்ளும்
கதைநிகழாமையுணர்க.

சு.க. - எ0. வேனில்வந் திறுத்தென மாதவி
யிரங்கிய காணதயும்

(இ - ள்.) இளவேனில்வந்து தலைப்பட்டதாகப்
பிரிந்தமாதவி வருந்திய

காணதயும்,

எ0 - எக. தீதுடைக் கனாத்திற முரைத்த
காணதயும்

(இ - ள்.) கண்ணி தான்கண்ட தீங்கையுடைய
கனாவின் திறத்தைத்

தேவந்திக்கு உரைத்தகாதையும்,

இது கலிவெண்பாட்டாகலின், ¹ “ஒருபொரு
ஹதஸிய வெள்ளடி யிய

லாம், திரிபின் தி வருவது கலிவெண் பாட்டே” என்பதனாற்
கனாநிலையுரைத்தற் பொருண்முடிபாகிய
பாலைனைக்கூறுதலிற் காதையாயிற்றெனவுணாக.

எக - உ. வினாத்திறத்து நாடுகாண்
காதையும்

(இ - ள்.) கண்ணகியார் மதுரைமூதூர்யாதென
வினாவின திறத்தை

யுடைய சோனாட்டின்வளனை அவர்கண்டகாதையும்,

இனிக் கவுந்தியடிகள் வினவின திறமெனவும்,
பிறர்வினவுந்திறத்தை

யுடைய எனவுமமையும்.

எஉ. காடுகாண் காதையும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் மருதநிலமாகிய

நாட்டினைக்கண்டு இன்புற்றவர்

பாலைநிலமாகிய காட்டினைக்கண்டு துன்புற்றகாதையும்,

எகஉ. வேட்டுவவாரியும்

(இ - ள்.) வேட்டுவமகளாகியசாலினி கொற்றவை
உருக்கொண்டாடிய

கோலச்சாரியும்,

“இருவகை பல்வகை யென்னும் விலக்கோ,

டரியவுறப் புப்பதினொராட்

மிக் = குரவை வரி, * சொக்க மவிநய நாடக
மென்றிவற்றூற், நக்கவனே யாட

லா சான்” என்றமையான், வரியென்பது கோலச்சாரி;
இது வேட்டுவமக

ளாகிய சாலினி கொற்றவை யுருக்கொண்டு ஆடுதலின்; *
“கொற்றவைகொண்ட

வணிகொண்டு நின்றவிப், பொற்றொடி மாதர் தவ்மென்னை
கொல்லோ” என்பத

சூலறிக. கூத்துன்படுதலின், * நாடகவரிப்பெயராய்,
இது வேட்டுவவரியாயிற்று.

வேட்டுவவரி நிகழ்தலின்

இது கூத்தாற்பெற்றபெயர்.

எங்-ச. தோட்டலர்.....இறுத்த காதையும்
(இ - ள்.) கண்ணகியோடு மதுரைப்
புறஞ்சேரியிற் சென்று விட்ட
காதையும்.

1 தொல். செய். கு. கடுக. 2 வேட்டுவவரி. (பி - ம்) *
‘சோகம்’, ‘சேதம்’

எச - ௫. கறங்கிசை யூர்காண்

காதையும்

(இ - ள்.) முழங்காரின்ற

முரசொலியையுடைய மதுரையைக் கோவலன்

கண்டகாதையும்.

எதி - சு. சீர்சா னங்கை யடைக்கலக்

காதையும்

(இ - ள்.) அழகெல்லாமமைந்த

கண்ணகியாகியநங்கையை மாதரிபாற்

கவுந்தியடிகள் அடைக்கலங்கொடுத்தகாதையும்.

எசு. கொலைக்களக் காதையும்

(இ - ள்.) கோவலன்

கொலைக்களப்பட்டகாதையும்,

எள. ஆய்ச்சியர் குரவையும்

(இ - ள்.) தம் சேரிக்கு உற்பாதசாந்தியாக

மாதரிமுதலாயுள்ள ஆய்ச்சி

யர் குரவைக்கூத்தாடின முறைமையும்,

“குரவை யென்பது கூறுங் காலேச்,

செய்தோர் செய்த காமமும் விறலு,

மெய்த வுரைக்கு மியல்பிற் றென்ப” எனவும், “

குரவை யென்ப தெழுவர்

மங்கையர், செந்நிலை மண்டலக் கடகக் கைகோத்,

தந்நிலைக் கொப்பரின் ழுட

லாகும்” எனவுஞ் சொன்னாராகலின், இதுவும்

ஆயச்சியரிடத்து நிகழ்தலான்

ஆயச்சியர்குரவையெனக் கூத்தாற் பெற்றபெயர்.

எஎ - அ. தீத்திறங் கேட்ட துன்ப

மாலையும்

(இ - ள்.) அங்கனம் அவன் கொலையுண்ட

தீத்திறத்தைக் கண்ணகி

கேட்டுத் துன்புற்ற இயல்புட்

இதுவும் ஊர்குழ்வரியும் சிறிது

கதைநிகழ்ச்சியுளவெனினும் மருட்கை

யென்னு மெயப்பாடும் அவலம் அரற்றுக்

கவலை கையாறென்னுமிவையும்

நிகழ்தலியல்பினான் இதனை மாலையென்றாரெனக்

கொள்க.

எஅ - கூ. நண்பக னடுங்கிய

ஊர்குழ்வரியும்

(இ - ள்.) எல்லாருங்காண நானிறந்து

வெளிப்பட்டவருவினொடு கண்

ணகி ஊர்குழ்வந்த ஊர்குழ்வரியும்,

கண்ணகி ஊர்குழ்வருவதனைப்

பத்தினிப்பெண்டிர் கண்கூடாகக் காண்ட

வின் இஃது ஊர்குழ்வரி யென்பதாயிற்று.

இதுவும் கூத்தாற் பெற்றபெயர்.

எக - அ0. சீர்சால் வேந்தனொடு

வழக்குரை காதையும்

(இ - ள்.) டுகழமைந்த தென்னனொடு

கண்ணகி வழக்குரைத்தகாதையும்,

உரைகாதை, வினைத்தொகை இறப்பு.

அ0. வஞ்சின மாலையும்

; - (இ - ள்.) அங்ஙனம் ந்தானுரைத்த

வழக்குந்தோற்று உயிருந்தோற்றநெடுஞ்

செழியன்றேவியைநோக்கிக் கண்ணகி வஞ்சினங்கூறிய

இயல்பும்,

வஞ்சினமாவது - மேற்கோள்.

இக்கலிவெண்பாட்டுப்பத்தினித்தன்மைத்தா

கிய ஒருபொருளையே கருதிக்கூறிய

இயல்பையுடைத்தாகவின், மாலையென்றார்.

உஅ

சிலப்பதிகாரம்

அக. அழற்படு காதையும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் வஞ்சினங்கூறினவள்முலைமுகத்து
எழுந்ததீ அவளே கிய இடமெங்கும பட்டு எரித்தகாதையும்,

அக - உ. அருந்தெய்வந தோன்றிக், கட்டுரை
காதையும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அழற்படுதலின் அழற்காற்றாது
மதுரைமாதெய்வம் அவ்வழறணித்தறகுவரது இவளது
பவத்தொடர்பு கட்டுரைத்தகாதையும்,

அஉ - ஈ. மட்டலர் கோதையர் குன்றக்
குரவையும்

(இ - ள்.) மதுவொழுதமலர்ந்த கோதையினையுடைப
 குறத்தியா இவ்வே வேங்கைகரிழற்கண் கண்டதற்கு
 உற்பாதசாந்தியாக முருகவேளேநோக்கி அக்
 குன்றின்கண் ஆடிய குரவையும்,
 ஆயச்சியர்குரவையிற கூறி பது இதற்குங்கூறுக.
 கோதையென்று பாடங் கூறிக் கோதைக்கு அவர்களெடுத்த
 குரவையெனினும் அமையும்.

அரு. என்றிவை யனைத்ததுடன்
 (இ - ள்.) என்று சொல்லப்பட்ட

இவ்விருபத்துநான்குடனே,

அச. காட்சி—(இ - ள்.) காட்சிக்காதையும்,
 கற்காட்சியும், குறவர் பாகுடக் காட்சியுமென்க.

அச. கால்கோள்—(இ - ள்.) கற்கோண்ட
 காதையும்,
 கற்கோள் கால்கோளென விகாரம்.

அச. நீர்ப்படை—(இ - ள்.)
 அக்கொண்டகல்லினைக் கங்கையாற்று
 நீர்ப்படுத்தினகாதையும்,

அச. நடுகல்—(இ - ள்.) அக்கல்லினை
 நடடகாதையும்,

அரு. வாழ்த்து—(இ - ள்.) அங்ஙனநடுங்கல்லான
 பிரதிட்டையும் விழவும் பெற்ற பத்தினிக்கடவுள்
 செங்குட்டுவனையும் நெடுஞ்செழியனையும்

பெருங்கிள்ளியையும் வாழ்த்தினகாதையும்,

அரு. வரந்தரு காதையொடு

(இ - ள்) அங்ஙனம் வாழ்த்தியகடவுள் அவரோடு
கனகவிசயர்முதலிய ஆரியமன்னருள்ளிட்டார்க்கு
வரங்கொடுத்தகாதையோடே, -

ஒடு, ஒப்பலொப்புரை; எண்ணெடுவுமாம் தருதல் -
கொடை.

அசு. இவ்வா றைந்தும்—(இ - ள்.)
முப்பதுமென்றெண்ணப்பட்ட,

அள. உரையிடை யிட்ட பாட்டுடைசெய்யுள்
(இ - ள்.) உரையிடையிட்டனவும்
பாட்டுடையனவுமாகிய செய்யுளை,

அனைத்துடன் காதையொடு இவ்வாறெந்தும்
உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச்செய்யுளென்க. உம்மை
முற்ற.

ப தி க ம்.

உசு

அஅ. உரைசா லடிக ளருள

(இ - ள்.) புகழமைந்த இளங்கோவடிகள்
அருளிச்செய்ய,

அருளுகென்றற்கு அருளவென்க.

அஅ - சு. மதுரைக் கூலவாணிகள்

சாத்தன் கேட்டனன்

(இ - ள்.) மதுரைக்

கூலவாணிகளுள் சாத்தன் கேட்டனன்;

கூலம் எண்வகைத்து; அவை:— நெல்லு,
புல்லு, வரகு, தினை, சாமை,

இறுங்கு, தோரை, இராகி;
பதினெண்வகைத்தென்பர் கூத்தநூலார்.

கூ. இது—(இ - ள்.) இவ்வரையறை
கூ. பால்வகை தெரிந்த பதிகத்தின்
மரபென்

(இ - ள்.) அறப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பாலாகிய அப்பால்களின்
வகையைத்தெரிந்த செய்யுளின் பதிகத்தினது மரபு இதுவென்க.

எவ்வென்றும் அசைச்சொல் ஆசிரியப்பாவிற்கு முடிபு சிறப்புடைத்து!

அடிகட்கு அறிந்தருளீயென
வினைவினைவ யாதென, விறலாய,

இருநத்சாத்தன் உரைப்போன் இவனென,
கேட்டனன் யானென, அறங்கூறருவது உன்

உயர்ந்தோரேத்தலும் ஊட்டுமென்பது உன் காரணமாகப் பெயரான் நாட்டும்
யாம் ஒரு பாட்டிடைச்செய்யுளென, அருளுகென்றறகு அருளக் கேட்டன
னென்க.

அறுபத்தெட்டாமடியுட் “கடலாடு காதையும்” எனக் குறளடியும்,
(அடு) “வாழ்த்த வரந்தரு காதையொடு” எனச்சிறுதியும் (அக) “இவ்வா
றைந்தும்” எனக் குறளடியும் வந்து, “சுற்றய லடியோ யாசிரிய மருங்கிற்,
றோற்ற முச்சீர்த் தாகு மென்ப” என்ற ஆசிரியர், “இடையும் வரையார்
தொடையுணர் வோரோ” என்றதனும் குட்டச் செநதுக்காயிற்று.

இது, நாதபொருளுள்ளும் அகத்திணைக்கண்ணது இன்பமாகலாலும்,
புறத்திணைக்கண்ணது பொருளும் அறனுமாகலாலும் வீடொழிந்த முடிபு
கூறியிருந்தது. அதனுன்னே, “மணிமே கலைமே லுரைப்பொருண் முற்றிய
சிலப்பதிகாரம்” என்பாரானதுவு மென்க.

பதிகம் முற்றிற்று.

¹ தொல்காப்பியம், செய்யுளியல், கு. கூஅ.

" " " "

• இதனைச் சிலப்பதிகார உதாதிக்கட்டுவையிற் காண்க.

உரைபெறுகட்டுரை.

க. அன்றுதொட்டுப் பாண்டியனுடி மழைவறங்கூர்ந்து வறுமை
யெய்தி வெப்புநோயுங் குருவுந் தொடரக் கொற்கையிலிருந்த வெற்றி
வேற்செழியன் நங்கைக்குப் பொற்கொல்லராயிரவரைக்கொன்று கள
வேள்வியால் விழுவொடுசாந்திசெய்ய நாடுமலிய மழைபெய்து நோயுந்
துன்பமு நீங்கியது.

உ. அதுகேட்டுக் கொங்கினங்கோசர் தங்கணுப்டகத்து நங்கை
க்கு விழுவொடுசொந்திசெய்ய மழைதொழிலென்றும் மாறுதாயிற்று.

௩. அதுகேட்டுக் கடல்குழிலங்கைக்
கயவாகுடுவன்பான் நங்

கைக்கு நாட்பலிபீடிகைக்கோட்டமுந்துறுத்தாங்கு அரந்தைகெடுத்து
வரந்தருமிவனென ஆடித்திங்க ளகவையினங்கோர் பாடிவிழாக்கோள்
பன்முறை யெடுப்ப மழைவீற்றிருந்து வளம்பலபெருகிப் பிழையா
விளையு னுடாயிற்று.

௪. அதுகேட்டுச் சோழன்பெருங்கிள்ளி
கோழியகத்து எத்திறத்
தானும் வரந்தருமிவளோர்
பத்தினிக்கடவுளாகுடுமென நங்கைக்குப்
பத்தினிக்கோட்டமுஞ்சமைத்து
நித்தல்வ்ழாவணி நிகழ்வித்தோனே.
உரைபெறுகட்டோரை முற்றிற்று.

உ. கொங்கினங்கோசர் - குறும்புசெலுத்துவார்
சிலவீரர்.

ங. நாட்பலிபீழிகைக் கோட்டம் - நித்தலும்
பலியிடுமிடத்தையுடைய கோட்டம். அரந்தை - துக்கம்.
பிழையர்வினையுள் - குன்றாவினையுள்.

ச. கோழி - உறையூர். எத்திறத்தானும் - வேண்டினார்
லாம். நித்தல்விழாவணி - நித்தமாகிய அணிவிழா.

வேண்டியவாறெல்

உரைபெறுகட்டுரை - உரைத்துப்போதுகின்ற கட்டுரை

உரைபெறுகட்டுரை.

ஙக

க. அன்றுதொட்டு.....

.நோயுந்துன்பமுநீங்கியது

அன்றென்றது கதையை உட்கொண்டு நின்றது; 1 "

வெள்வா னெறிந்த

என் விலங்கு டறுத்தது, புண்ணுமிழ் குருதி

பொழிந்துடன் பரப்ப, மண்ணக

மடந்தை வானுறையர் கூரக், காவலன் செங்கோல்

வளைஇய வீழ்ந்தனன், கோவ

லன்" என்றாகலின்.

!

(இ - ள்.) பாண்டியனாடு அன்றுதொடங்கி
மழைவறத்தன்மிக்கு அதனா

னே வறுமையுற்றுத் தொழுநோயும் குருவும்
இடைவிடாது நலிதலிற் கொற்

கைக்கணிஞ்ந்த இளஞ்செழியன் நங்கைக்கு
ஆயிரம்பொற்கொல்லரைப் பலி

யிட்டுக் களவேள்வியாற் சாந்திசெய்து
விழுவெடுத்தலானே அவனாடு மிகவும்

மழைபெய்து முற்கூறியவறுமையும் நோயுநீங்கிற்று.

வெப்பு - தொழுநோய் ;

“வெப்பின் முப்பழச்சுனை” என்றாகலின். இது

வெதுப்பெனினு மமையும்.

உ. அதுகேட்டு.....மாறாதாயிற்று

(இ - ள்.) அங்ஙனம் செழியன் நன்மைசெய்து
அவைநீங்குதலின் அத

னைக்கேட்டுக் கொங்குமண்டிலத்து இளங்கோவாகிய
கோசரும் நங்கைக்கு அங்

ங்னம் சாந்தியும் விழவுஞ்செய்தலான்
அவைநீங்குதலோடே மழை பெய்தற்

றெழில் பெய்யுநாளென்றும் வழுவாதாயிற்று.

பெய்யுநாளென்றது திங்கண்மும்மாரியை :
பருவநாளெனினுமமையும்.

ங. அதுகேட்டு.....நாடாயிற்று

(இ - ள்.) அதுகேட்டுக் கடலை அகழாகவுடைய
இலங்காபுரத்துக் கயவாரு

வென்று பெயர்கூறப்பட்ட அரசன நங்கைக்கு
அங்ஙனம் நாடோறும் பலி

கொள்ளுதலையுடைய பலிபீடத்தை முந்தச்செய்து
பின்பு கோட்டமுமமைத்து

முற்கூறிய துன்பங்களைக்கெடுத்து நமக்கு
வேண்டும்வரங்களை இவள்தரு

மென்று துணிந்து ஆடித்திங்களிடத்தே
ஆட்டைவிழாவாகத் தன்னகரவீதி

தோறும் உலாச்செயவிக்க மழை குறைவின் நி
நிலைபெறுதலானே அன்றே

பொய்யாதுவிளையும் விளைவினையுடைய நாடாயிற்று
அவனாடு.

பாடி - நகரி.

ச. அதுகேட்டு.....நிகழ்வித்தோனே

(இ - ள்) அதனைக்கேட்டுச் சோழநாட்டு

உறையூரடத்தே பெருநற்கிள்ளி

யரசனாகியவளவன் இவள் பத்தினிக்கடவுளாதலின்,
எத்திறத்தானும் நமக்கு

அரந்தையைக்கெடுத்து வரந்தருடெனக்கருதி
நங்கைக்கு அங்ஙனம் கோட்ட

முமமைத்து நித்தல்விழவும் நடத்தினுனென்க.

எத்திறத்தானுமென்றார், இவள்பிறந்த
உரிமைபற்றி. கோழியென்றது,

ஒருகோழி நிலமுக்கியத்தால் யானையோடு பொருது
அதனைப் போர்தொலைத்தல்

கண்டு அந்நிலத்திற்செய்த நகர்க்கும் பெயராயிற்று ; ¹
 “முறஞ்செவி வாரண
 முன்சம முருக்கிய, புறஞ்சிறை வாரணம்”
 என்பர்மேலும். நித்தல்விழா -
 சீபலி. அரநதை - துன்பம்.

உரைபெறுகட்டுரை-இவைமுறகூறிய கட்டுரைச்செய்யுள். ² “உரையிடை
 யிட்ட பாட்டுடைச் செய்யு, ஞ்ரைசரி லடிக ளாளுள்” என்றமைடால் காப்பியங்
 கட்டுச் சிறுபான்மை இவ்வுறுப்புக்களும் சில வ
 நமெனக்கொள்க. என்னை? ³ “உரையும் பாடையும்
 விரவியும் வருமே” என்பது அணியியலாகலின்.
 உரைபெறுகட்டுரை முற்றிற்று.

நூற்சிறப்புப்பாயிரம்.

வெண்பா.

நீடிநங் குன்ற நிழல்காலு மண்டிலத்துக்
 கோடுகோ டாய்த்தேதான்றுங் கொள்கைத்தே --

கூடலார்

கொண்டாடுஞ் செஞ்சொற் குடக்கே
முனிசேரன்
றண்டா வுரைமுத் தமிழ்.

கட்டளைக்கல்த்துறை.

நலத்தகு நால்வரென் றேதிய நான்முகத்
தோன்படைத்த

குலத்ததி கார வணிகர் குலபதி கோத்ததமிழ்ப
புலத்ததி கார ருறைபதி பூம்புகார
போற்றநின்ற

சிலப்பதி காரஞ்செய் நானேடுஞ் சேரர்
சிகாமணியே. இவ்விரண்டும் பழைய செய்யுட்களே;
இஃது நியயாபெயர் விளங்கவில்லை.

* “ஒருநிறப் பாட்டினும் பலநிறப்பாட்டினும், முரையும்
பாடையும் விரலையும் வருமே” தண்டியலங்காரம்,

பொதுவணியியல், சூ. கக: என்பதில் இவ்வடி காணப்படுகின்றது. (பி -
ம்.) * ‘செய்தான்செரனன்பா ஈகாமணிபேய்’

மு த ல ல வ து

*

o o

o

புகாராகநாண்டம்.

க.—மங்

கலவாழ்த்துப்பாடல்.

¹ திங்களைப் போற்றுதுந் திங்களைப் போற்றுதுந்

† கொங்கலர்தார்ச் சென்னி குளிர்வெண்

குடைப்போன்றிவ்

வங்க னூலகளித்த லான்

² ஞாயிறு போற்றுது ஞாயிறு போற்றுதுங்
30 காவிரி நாடன் திகிரிபோற் பொற்கோட்டு
மேரு வலந்திரித லான்

³ மாமழை போற்றுது மாமழை போற்றுது
நாமநீர் வேலி யுலகிற் கவனளிபோன்
மேனின்னு தான்குரத்த லான்

30 பூம்புகார் போற்றுதும் பூம்புகார் போற்றுதும்
[வீங்குநீர் வேலி யுலகிற் கவன்குலத்தோ

[டோங்கிப் பரந்தொழுக லான்
ஆங்கு,

பொதியி லாயினு மிமய மாயினும்

க. திங்களைப்போற்றுதும் திங்களைப்போற்றுதுமென்
னுமறிக்கு, சிறப்பின்கண் வந்தது.

ங. அங்கணுலகு - அழகிய உலகிடம். [பொ
ருளுக்கும் மேலாகநின்று.

ஆ. நாமநீர் - அச்சத்தைத்தருகின்ற கடல். கூ.
மேனின்னு - எல்லாப்

கக. வீங்குநீர் - நிறைந்த நீர்.

க - கஉ. இவை

நான்கு சிந்தியல் வெண்பாவும் செம்பியனையும் புகாரினை யும்
சிறப்பித்தன.

கக. ஆங்கு = ஆதலால்.

1 “முத்தீர்நாப்பண்” (கூ0) என்னும் புறப்பாட்டு இதனுடன் ஒப்பிடற்பாலது. இது குடைமங்கலத்திற்கு மேற்கோள், (தொல். புறத். கு. கூ0 - இளம்; கு. கூக - ந.)

2 இது திகிரியைப்பூனைத்துரைத்ததற்கு மேற்கோள், (தொல். புறத். கு. கூக - ந.)

3 “மதுவாழி ரவிவாழி மழைவாழியே” (தக்க. கடவுள். கூ - உரை) என்பதற்கு இதுமேற்கோள். இத்தொடர், “திங்களைப்போற்றுவதும்” என்பது முதலிய மூன் றையும் பின்பற்றித்திற்குமுறை இங்கே அறிதற்பாலது.

(பி - ம்.) * ‘புகார்காண்டம்.’ † ‘கொங்கலராச்ச’

(இ)

கக

சிலப்பதிகாரம்

கரு 1 பதியெழு வறியாப் பழங்குடி * கெழீஇய

பொதுவறு சிறப்பிற் புகாரே யாயினு
நடுக்கின்றி நிலைஇய வென்ப தல்லதை
யொடுக்கங் கூறா நுயர்ந்தே நுண்மையின்
முடித்த கேள்வி முழுதுணர்ந தோரே

உ0 அதனால்,

நாகரீணகரோடு நாகநா டதனெடு

போகரீள் புகழ்மன்னும் புகார்நக

ரதுதன்னின்

மாகவா னிகர்வண்கை மாநாய்கன்

குலக்கொம்பு

† ரீகைவான் கொடியன்னு ளீராறான்

டகவையாள்

உரு அவளுந்தான்,

‡ போதிலார் திருவினாள் புகழுடை

வடிவென்றுந்

தீதிலா வடமீனின் றிறமிவ டிறமென்று

மாதரார் தொழுதேத்த வயங்கிய

பெருங்குணத்துக்

காதலாள் பெயர்மன்னுங் கண்ணகியென்

பாண்மன்னே

110 ஆங்கு,

கசு. பொதுவறு சிறப்பு - தனக்கே உரிய சிறப்பு.

கச - கூ. பொதியில் இமயம் புகாரென்ற

மூன்றனையும் ஒருவாற்றான்

ஒப்புரைக்கின்றார்.

கஎ - உ0. (பர்) நிலீஇயர் நிற்பதாக. கேள்வியான்

முழுதுணர்ந்தோர் அப்

படிப் புகழினல்லது இம்முன்றிடத்திற்கும் ஒடுக்கங்
கூறார்; உயர்ந்தோருண்
மையானென்க. புகார்ச்சிறப்புக்கூறியவாறு. அதனால் -
ஆதலால்.

உக - உ. நாகருலகத்துடனும் தேவருலகத்துடனும்
போகம் நீள்புகழ்
இவை பொருந்தும்.

உரு. மாக வான் - விண்ணின் மேகம்.

உச. ஸுதை - பொன்.

உசு. போதிலார் திரு - போதில் நிறைந்த திரு;
இவள்வடிவென வருவிக்க.

உசு - சு. வயங்கிய பெருங்குணத்துக் காதலாள்
குணத்தாற காதலித்தவள்.
விளங்கிய பெருங்

இவளை முன்கூறிற்று; கதைக்குநாயகியாதலின.

---

1 "பதியெழ வறியாப் பழங்குடி கெழீஇ" (மலைபடு.
சுருக.)

2 இவ்வடி, "மேலைநாகர் கீழைநாகர் போன்மயங்கி
வீழவே" (தக்க. 600)
என்பதற்கு மேற்கோள்.

(பி - ம்.) * 'தழீஇய.' † 'நய்கை.' ‡ 'போதில்வாழ்.'

பெருநில முழுதாளும் பெருமகன்
 றலைவத்த
 வொருதனிக் குடிகளோ பெர்ந்தோங்கு
 செல்வத்தான்
 வருநிதி பிறர்க்கார்த்து மாசாத்து
 வானென்பா

னிருநிதிக் கிழவன்மக
 னீரெட்டாண் டகவையான்
 னு அவனுந்தான்,
 மண்டேய்த்த * புகழினுன் மதிமுக
 மடவார்தம்
 பண்டேய்த்த மொழியினு ராயத்துப்
 பாராட்டிக்

கண்டேத்துஞ் செவ்வேளென்
 றிசைபோக்கிக் காதலாற்
 கொண்டேத்துங் கிழமையான்
 கோவலனென் பான்மன்றோ

சு0 அவரை,

இருபெருங் குரவரு மொருபெரு நாளான்

மணவணி காண மகிழ்ந்தனர் † மகிழ்ந்துழி
 யானெ யெருத்தத் தணியிழையார் மேலீஇ
 மாநகர்க் ‡ கீந்தார் மணம்

மணஞ்செய்
 குறை

சுரு அவ்வழி,

[குடை

முரசியம்பின முருடதீர்த்தன
முறையெழுந்தன பணிலம் வெண்
யரசெழுந்ததொர் படியெழுந்தன
வகலுண்மங்கல வணியெழுந்
மாலேதாழ் சென்னி வயிரமணித் தூணகத்து

[தது

சுரு

கக - க. பெருமகன் முன்வைக்கப்பட்ட
வணிகராகிய தன் கிளையோடு

கடிக உயர்ந்தசெல்வத்தினையுடையான். இது¹
சுற்றத்தார் சுற்றப் படவொழு

கல்; எனவே தமக்குத் தாமேநிகராகிய
வணிகரென்றவாறாயிற்று. மாசாத்து

வான் - குடிப்பெயர்.

கக - க. மண்டேயத்த புகழ் - பூமி சிறுகும்படி
வளர்ந்தபுகழ். மடவார்

ஆயத்துக் கண்டேத்துஞ் செவ்வேளென்று
கண்டார்கொண்டேத்துங் கிழமை

யான்

சக - ச. யானையெருத்தத்தின்மேல்
அணியிழையாரையிருத்தி மாநகர்க்கு
அறிவித்தார்.

சக. முருடு - மத்தளம்.

சள. அகலுள் - ஊரிலே. மங்கலவணியெழுந்தது
- மாங்கலிய சூத்திரம்
வலஞ்செய்தது.

சஅ. மாலைதாழ் சென்னித்துண்.

1 “ சுற்றத்தார் சுற்றப் படவொழுகல் செல்வந்தான்
பெற்றத்தார் பெற்ற பயன்.”—(திருக்குறள்,

இஃச.)

(பி - ம்.) * ‘புகழுடையான்.’ † ‘மகிழ்ந்துழிஇ.’ ‡
‘சுயந்தார்மனம்.’

நகர்

சிலப்பதிகாரம்

நீல விதானத்து நித்திலப்பூம் பந்தர்க்கீழ்

100 வாணார் மதியஞ் சுகடணைய வானத்துச
சூலி யொருமீன் றகையானைக் கோவலன்

மாழுது பார்ப்பான்- மறைவழி காட்டிடத்

தீவலஞ் செய்வது காண்பார்க னோன்பென்னை

விரையினர் மலரினர் விளங்கு மேனிய

௫௫ நுரையினர் பாட்டின ரொசிந்த நோக்கினர்
 சாந்தினர் புகையினர் * தயங்கு * கோதைய
 ரேந்தின முலையின ரிடித்த சுண்ணத்தர்
 விளக்கினர் கலத்தினர் விரிந்த பாலிகை
 முளைக்குட நிரையினர் முகிழ்த்த மூரலர்
 பொடொடு விரிகுந்தம் பொலனறுங்
 கொடிபன்னார்

காதலம் † பிரியாமற் கவவுக்கை
 ஞெகிழாமற்
 நீதறு கென்வேத்திச சின்மலர் கொடுதூவி

† யங்க ணுலகி னருந்ததி யன்னுளை
 மங்கல நல்லமளி யேற்றினார் தங்கிய
 ௬௫ விப்பா விமயத் திருத்திய வாள்வேங்கை
 யுப்பாலைப் பொற்கேட்டிழையதா வெப்பா லுஞ்
 செருமிகு டி சின்வேற் செம்பிய
 ஞெருதனி யாழி ** யுருட்டுவோ னெனவே.

௫௦ - ௫௩. சந்திரன் உரோகிணியைச்சேர
 கோவலன் கலியாணம்பண்ணுவது.

அருந்ததியினது தகையானைக்

நுசு - கூ. விரையினர் மலரினராகிய
விளங்குமேனியர்; பிறவுமன்ன. இவை
வினைக்குறிப்புப்பெயர்.

கூ0. இச்சொல்லைப்பட்ட கொடியன்னார்.

கூகூ. உலகினருந்ததி, இல்பொருளுவமை.

கூகூ. உழையதாம்படி (கூஅ) உருட்டுவோனென
(கூச) அமளியேற்றின
ரென்க.

---

1 “அங்க ணிருவிசம்பு விளங்கத் திங்கட், சகடம் வேண்டிய துகடர்
.....வதுவை மண்ணிய மகளிர்” (அகநானூறு, கககூ.)

கூட்டத்து

2 “ பலவகை விரித்த வெதிர்பூங் கோதையர்,
பலர்வதாரு பிடித்த தாதுரு

கண்ணத்தர்’ (மதுரைக்காஞ்சி, கககூஅ - கூ.)

(பி - ம்) * ‘தயங்குமேனியர்.’

கண்விசம்பினருத் துதியன்னார்.’ ‡

† ‘பிரியாமைக் கவவுக்கை ஞெகிழாமை.’ ‡ ‘அங்
‘நெடுவேல்.’ ** ‘உருட்டுகோள்.’

க.—மங்கலவாழ்த்துப்பாடல்.

௩௭

க - ந. திங்களை.....அளித்தலான்

(இ - ள்.) நாம் திங்களைப்போற்றுவேம்;
திங்களைப்போற்றுவேம்; அஃது

எற்றுக்கெனின், தாது பரத்தல்செய்த
மாலையையுடைய சென்னியுடைய

ஞாயிர்ச்சியையுடைய வெண்குடைபோன்று
பொதுவற இவ்வுலகிற்கு அளி
செய்தலானென்க.

இது பண்பும் பயனும் கூடின உவமம். கொங்கு
- தாது. அம் - அழகு.

கண் - இடம். போற்றுதும் - பன்மைத் தன்மை; ¹
“அம்மாம்” என்னுஞ்

குத்திரத்துக் கடதற்வால் முடிந்தது.

இது ² “நடைமிகுத் தேத்திய குடைநிழன் மரபு

”

ச - சு. ஞாயிறு.....திரித லான்

(இ - ள்.) நாம் ஞாயிற்றைப் போற்றுவேம்;
ஞாயிற்றைப் போற்றுவேம்; , அஃது எற்றுக்கெனின்,
காவிரிநாட்டையுடையானுடைய ஆழிபோலப் பொலிவு

பெற்ற கொடுமுடியையுடைய மேருவை வலமாகத்
திரிதருதலானென்க.

திகிரி - ஆக்கினுசக்கரம். இது தொழிலுவமம்.

எ - கூ. மாமழை.....சுரத்தலான்

(இ - ள்.) நாம் பெரிய மழையைப்

போற்றுவேம்; பெரிமழையைப்

போற்றுவேம்; அஃது எற்றுக்கெனின், அ

ச்சத்தைத்தரும் கடல்குமுலகிற்கு

அவன் அளிசெய்யுமாறுபோல மாறாது மேலாயநின்று
தன்பெயலான் வளத்

தைச் சுரத்தலானென்க.

நாம் - நம்மென உரிச்சொல் ஈறுதிரிந்தது;

புகழெனினுமமையும்;

ஏழ்வகைப் பெயருமாம். வேலி - குழ்தல். அளி -
கொடை. மேனின்று -

மேலாய் நின்று. தான், அசை. சுரத்தல் -
இடைவிடாதுசொரிதலுமாம்.

உலகிற்குச் சுரத்தலானென இயையும்.

க0 - கஉ.

பூம்புகார்.....ஒழுகலான்

பூம்புகார், விகாரம்; பூ - பொலிவு.

(இ - ள்.) நாம் புகாரைப் போற்றுவேம்;

புகாரைப்போற்றுவேம்;

அஃது எற்றுக்கெனின், மிக்க கடலை

வேலியாகவுடைய உலகின்கண் அவன்

குலம்புகழ்வார் இதனையும் புகழ்வாராகலினென்க.

உலகிறகு = உலகின்கண், உருபுமயக்கம்; * “

யாதனு.....சாரும்”

என்பதனால் முடிந்தது;”⁵ “தில்லைச் சூழ்பொழிற்கு
” என்றும்போல.

- திங்களை முற்கூறினார்,

இத்தொடர்நிலைச்செய்யுட்டுச் சிறந்த முதன்

மொழி அதுவாகலான். இத்திங்கள்முதலியவற்று

இவனளித்தல்முதலிய

செய்கையொத்தலான், இவையும் இவனாற

சிறந்தனவென்பதாம். இறப்பப்

¹ தொல். வினையியல், கு. இ.

² தொல்.

வேற்றுமைமயங்கியல், கு. உக.

³ „ புறத்தினையியல், கு. ஈக. ⁵

திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், ககௌ.

⁴ புகார் - காவிரிப்பூம்பட்டினம்.

கஅ

சிலப்பதிகாரம்

புனைந்துரைத்தற்கு, “குடைநிழல் மரபு” என்றதனால்
கொடையும் திகிரியும் உயர்ச்சியும் புனைந்துகூறியவாறாயிற்று.

கக - கூ. ஆங்கு

.....முழுதுணர்ந்தோரே

(இ - ள்.) அப்படிப்போற்றினல்லது, முனைவனூலின்
முடித்தகேள்வி யான்
எனைத்துப்பொருளையுமுணர்ந்தபெரியோர், பொதியில்
இமயம் புகா ரென்னும் இம்முன்றும்
ஒருதன்மையவாதலான், ஆதியிற்றேன்றிச் சலிப் பின்றி
நிலைபெற்றனவென்று கூறினல்லது, அவற்றிற்கு
அந்தமுண்டென்று கூறார் ; அவற்றில்
உயாநதோருண்டாகலானென்க.

ஆயினுமென்பது ஒரெண்ணிடைச்சொல்; ¹ “கிளந்த
வல்ல வேறுபிற தோன்றி னுங், கிளந்தவற் றியலா
னுணர்ந்தனர் கொளலே” என்னும் புற னடையாற் கொள்க.
பதியெழுவறியா - பதியினின்றும் பெயர்தலையறியாத;
எனவே பகையின்மைகூறிற்று. பழங்குடி - தொன்மரபு;
ஆதிகாலத்தேறிய குடியுமாம். கெழீஇய - பொருந்தின.
பொதுவதுசிறப்பு - தனக்கே உரியசிறப்பு. ஒடுக்கம் - முடிபு.
உயர்ந்தோர் - முனிவனும், இறைவனும், அரசனும்; இனி
உயர்ந்தோர் - அகத்தியனும் இருடிகளும்
பழங்குடியிலுள்ளாருமென்றுமாம்; என்றது இமயத்தோடும்
பொதியிலோடுமுள்ள இருடிகளையும் புகாரிலுள்ள
வணிகரையும் உவமித்தவாரும். உண்மையின் - உண்டாகலின்.
முடித்தகேள்விகரைகண்டகேள்வி.

இவற்றாற் செம்பியன்சிறப்பும் புகார்ச்சிறப்பும்
கூறியவாறாயிற்று.

உரு. அதனால் - (இ - ள்.) அஃது அத்தர்
மையதாகலான்,

என்றது, புகார் நிலைபேறுடையதாகலாற் போகமும்
புகழும் நிலைபேறுடையவென்றவாறு.

உக - ச. நாகரீணகரொடு.....அகவையாள்

(இ - ள்.) ஈவர்க்கம் ¹ பவணமென்னும் இவற்றிற்குள்ள புகழும் போக
மும் நிலைபெற்ற அப்புகாரென்னு நகரின் கண் மழைபோல்வழங்கும் கையை
புடைய மாநாயகனுடைய குலத்திற்குள்ளிய கொம்புங்கொடியும்போல்வான்;
பன்னீராண்டிற்குட்பட்ட பிராயத்தானாயினுனென்க.

நாகரீணகர் - ஈவர்க்கம். நாகநாடு - பவணம். போகரீள்புகழ், உம்மைத்
தொகை; இருபெயர்க்கண்வந்தது; எதிர்நிரனிறை. மன்னும் - நிலைபெறும்;
இடைநிலைவிளக்கு. மாக வான்-விசும்பின்மேகம். மாநாயகன், சிறப்புப்பெயர்.
ஈகை - பெண்; வான்கொடி - வானவல்லி; பொன்மெய வானவல்லியென்க.
அவற்றோடுமொக்க மன்னும் புகாரெனினுமமையும்.

உரு. அவளுந்தான் - (இ - ள்.) அவள்தான்,
உம்மை இசைநிறை.

¹ தொல்காப்பியம், இடைச்சொல்லியல், கு. ச அ.

² பவணம் - நாகலோகம். ஈவர்க்கத்திலும் நாகலோகம்
போகத்திற் சிறந்ததென் பது சைனதாற்றுணிபு.

உச - கூ.

போதிலார்.....என்பான்மன்றோ

(இ - ள்.) போதிற்பொருந்திய திருமகளுடைய

புகழுடையவடிவு இவன்

வடிவையொக்குமென்றும், பழுதில்லாத அருந்ததியுடைய புகழையுடைய
கற்பு இவன் கறையொக்குமென்றும் உலகின்மாதரார் தன்னைத்தொழுதேத்

தம்படி விளங்கிய பெருங்குணங்களைக் காதலிப்பான், அவன்யாரென்ற
ணகியென்று பெயர்கூறப்படுவானென்க.

கண்

பெயரால் வேறுபடுமென்பதாம். திருவிஞள்,
ஒருபெயர். தீது - ¹ பிறர்

நெஞ்சு புகுதல். திறம் - கற்பு. மன்னும்,
விளக்கு. பின்வருகின்ற இவளென்பதனை

இடைச்சொல். புகழ், இடைநிலை
முன்னுங்கூட்டுக. மன்னும் ஓயும்
இடைச்சொல்.

௩௦ - ச. ஆங்கு.....அகவையான்

(இ - ள்.) அப் புகாரினிடத்து *

நெடுநிலமுழுவதையும் தனியேயாளும்

கரிகாலனை முதறகுடியாகவைத்து எண்ணுதலையுடைய
ஒப்பற்றகுடிகளின் மிக் கோங்கிய செல்வத்தையுடையான்;
அவன்யாரெனின், தன்னுடையபொருளை
இல்லாதார்க்கருளும் மாசாத்துவானென்று
பெயர்கூறப்படுவான்; அவ்விரு நிதிக்கிழவனுடையமகன்
பதினாறுண்டிறகு உட்பட்ட பிராயத்தானெனக.

பன்னிரண்டும் பதினாறுமாகிய பிராயத்தின முதிர்தல்
மரபன்மையின், அகவையான் அகவையானென்றார்.
ஒப்பினமையின் மிகுதி கூறுவார் ஒரு

தனிக்குடியென்றார். ஒடி - இன்; உருபுமயக்கம்;
உறழ்பொரு; இதுவும் புற னடையான் முடிந்தது. வருநிதி
- நல்வினையாற்² கலத்தினும் காலினும் வரு
நிதி; நியாயத்தால் வருநிதியுமாம். பிறர்க்கு -
பொருளறறார்க்கு; நிதியற்றார்க்
கும் நல்வினைசெய்தார்க்குமென்றுமாம்.

பலர்க்கென்றும்பாடம்; அதற்கு இல்லாராகிய
பலர்க்கென்க. ஆர்த்தும் -

நிறைவிக்கும்; நுகர்விக்குமென்றுமாம். மாசாத்துவான்,
இயற்பெயர். இரு
நிதிக்கிழவன், சிறப்புப்பெயர்.

கூரு. அவனுந்தான்—(இ - ள்.) அவன்றான்.
நண்டும் உம்மை இசைநிறை.

கூசு - கூ.

மண்டேய்த்த.....என்பான் மண்டே.
(இ - ள்.) மண்ணைத்தொலைத்த புகழினையுடையான்,

பண்ணைத்தொலைத்த

மொழியினுராகிய மதிபோலுமுகத்தினையுடைய மடவார்
தம் காதலால் உலகிற

கண்டேத்தப்படுஞ்செவ்வேளென்று அவனிசையைத்
தமதாயத்தின்கட் பாராட்

டிப் பரப்பிக் காமக்குறிப்பினால் உட்கொண்டு
ஏத்துதற்குரியான்; அவன்யா

ரெனின், கோவலென்று பெயர்கூறப்படுவானெனக.

‘மண்டேயத்த’ என்றார், புகழ்வளரப் பூமி சிறுகலான்
; மண் இடத்திற்

சிறிது என்றார் வள்ளுவனும். புகழினான், எழுவாய்.
பண்டேயத்த-பண்ணைக்

கெடுத்த. செவ்வேளெனறா, வேள் இருவருளராகலின்.
முருகவேளைச் செவ்

¹ மணிமேகல, உஉ - ஆம் காதை, சஉ - ஆம் அடி முதலியவற்றைப்பார்க்க.

² சிலப், மணிமேகலம், எ. (பி - ம்) * ‘தேயிதிலம்’

சு0

சி ல் ப் ப தி க ர ம்

வேளென்றது, ¹ “ஞாயிறு கடற்கண் டாஅங்கு”
என்பதனால். போக்கி - எங்

கும் போகப்பண்ணி ; பரப்பியென்றபடி. கொண்டு -
காமக்குறிப்பினால் உட்

கொண்டு. கிழமை - உரிமை.

இனி, மடவாரென்பதற்குப் பூமாதும்
கலைமாதும் சயமாதும் புகழ்

மாதும் புவிமாதமென்று கூறி, இவர், அழகிற்கும்
அறிவிற்கும் ஆண்மைக்

கும் புகழுக்கும் பொறைக்கும்

சென்னிமையையும்; "கலையின

இவனென்றுட்கொண்டு ஏத்துங் கிழமையா

தகலமுங் காட்சிக் கின்பமுஞ், சிலையின

தகலமும் வீணைச் செல்வமு, மலையினி எனகலிய மாப
னல்லதீவ், வுலகினி

லிலையென வொருவ னாயினான்" என்றாற்போல.

இனி, மொழியினாலென்றுபாடமாயின், மடவார்
திரணடுவே மொழி

யாலே புகழினான்

மையாற் கொடை

செவ்வேனென்று இசையைப்பரப்ப ஏனையோரும் காதன்

அழகு வீரம் இவற்றிற்குரியான் யாவனென்ற கோவல

னென்று பெயர் சொல்லப்படுவானென்றதுமொன்று;
இப்பொருளுக்கு,

போக்கி - போக்கவென்க.

கண்ணகியை முறகூறினார், பத்தினியை ஏத்துதல்
உட்கோளாகலான்.

ச0 - ச2. அவரை.....மகிழ்ந்துழி

(இ - ள்.) அத்தனமையாரைக் குரவரிருவரும்
ஒருபெருநாளிலே மணவணி

காணவேண்டி மனமகிழ்ந்தனர் ; மகிழ்ந்த அளவிலே
யென்க.

உழி - அளவு.

சங் - ச. யானே.....சுந்தார் மணம்

(இ - ள்.) அவர் அணியிழையாரை
யானையெடுத்தத்து இருத்தி அம்மா

நகர்க்கு இவாமணமென்னுமகிழ்ச்சியைக்
கொடுத்தாரென்க.

எருத்தம் - புறக்கமுதது. இரீஇ - இருத்தி. சுந்தாரெனவே அறிவித்தா
ரென்பதாயிற்று. சிலைமகளிரையணிந்த யானையேற்றி அறிவித்தல் மரபு.

சரு - எ. அவ்வழி,.....அணியெழுந்தது

(இ - ள்.) அவ்விடத்து, முரசமுதலிய இயம்பின ; முருகுமுதலிய அதிர்ந்
தன ; பணிலமுதலிய முழங்குதல் எழுந்தன ; வெண்குடைகள் அரசனுயர்
வெழுந்தபடி எழுந்தன ; மங்கல்வணி ஊரெங்கும் எழுந்ததென்க.

முருடு

ச.அ-

- பத்தல்; மத்தளமுமாம். அகலுள் - தெருவுமாம்,
க. மாலைதாழ்.....பந்தர்க்கீழ்

(இ - ள்.) மாலைதங்கிய சென்னியையுடைய வயிரமணித்
ருந்திய மண்டபத்து நீஸப்பட்டு மேற்கட்டியின்கீழ் நிறுத்தின
ரிடத்தேரென்க.
தூணிரைபொ
முத்தின்பந்த

நீலவிதானங்கூறினார், முத்து ஒளிபெறுதல்நோக்கி; அஃது
முத்துநோக்குவார் ஒப்புக்கு விரித்து நோக்குப. பூ - பொலிவு.
அக்காலத்து

நெ - நக.

வா னூர்.....நோன்பென்னை

¹ திருமுருகாற்றுப்படை, ௨.

² சேவகசித்தாமணி, சகக.

க. — மங்கலவாழ்த்துப்பாடல்.

சக

(இ - ள்.) மதியம் சகடணைந்தநாளிலே

பார்ப்பான் மறையிற் சோதிடாக்

கத்துள் வணிகர்க்குக் கூறியநெறியிலே
சடங்குகாட்ட இவர் இங்ஙனம் தீவலஞ்

செய்கின்ற இதனைக் காண்கின்றவர் கண்கள்
முற்பவத்திற்செய்த தவம் யாது

காணென்பாராயும்,

காண்கின்றவர்களே நான் பு
என்னையெனினுமமைபும். சகடி - உரோகிணி.

மாமுதுபார்ப்பான் - பிதாமகன் ; புரோகிதனுமாம்.

ருச - டு.

விரையினர்.....நோக்கினர்

(இ - ள்.) விளங்குமேனியர், விரையினராய்
மலரினராய் உரையின ராய்ப் பாட்டின ராய்
ஒதுங்கிப்பார்த்த பார்வையினராயும்,

ருசு - ஏ.

¹ சாந்தினர்.....சுண்ணத்தர்

(இ - ள்.) ஏந்திளமுலையினர், சாந்தினராய்ப்
புகையினராய்க் கேர்தைய

ராய்ச் சுண்ணத்தினராயும்,

ருஅ - க.

விளக்கினர்.....மூரலர்

(இ - ள்.) முகிழ்த்தமூரலர், விளக்கினராய்க்
கலத்தினராய் முனைப்பா

விகையினராய்

நிறைகுடத்திட்ட

கை

புல்லினும் போதினும் நெகிழாமற்
புணர்ந்தனராயும் நிரையினர்கள்,

ஒருசொல் வருவிக்க.

சூ0 - சூஅ.

போதொடு.....எனவே

(இ - ள்.) கூந்தலையுடைய கொடியன்னார்,

இவளும் தன்காதலனைத் தன்

கண்ணினும் நெஞ்சினும் பிரியாமற்

புணர்வோளாக; இவள்காதலனும் இவளை

அகத்திட்டகை * புல்லினும் போதினும் நெகிழாமற்

புணர்வோனாக; இருவரன்

பும் சருவதா ஒருவரன்பாகவென நினைந்து தம்

வழிபடுதெய்வத்தை மனத்தால்

வணங்கி அவ்வகையேத்திப் பின்பு

சிமலரைத்தூவி, இப்பால் இமயத்திருத்

திய வேங்கை பொற்கோட்டு உப்பாவிடத்ததாயே

நிற்பதாக; எப்பாலும் தன்

போர்மேம்பட்ட வேலையுடைய கரிகாலன்

மாரில்லாத தன்திகிரியை உருட்டு

வோனாகவெனச் சொல்லி, உலகில்

அருந்ததியன்னானை அமனியேற்றினாரென்க.

கொடியன்னார், பிரியாமல் நெகிழாமல் தீதறுகென ஏத்தித் தூவி அருந்
ததியன்னானை உழையதாக உருட்டுவோனாகவென அமனியேற்றினாரென்க.

இது பிராசாபத்தியம்.

பா, மயங்கிசைக்கொச்சுக்கலிப்பா.

க. —மங்கலவாழ்த்துப்பாடல்
முற்றிற்று.

¹ மதுரைக்காஞ்சி, நகவு - கூ.

(பி - ம்) * 'புல்லம்போதுதெகிழாமல்.'

க

இ ர ண் ட ா வ து
ம வ ன ய ற ம் பூ டி த் த
க ா னை த்.

உரைசால் சிறப்பி னரைசுவிழை

திருவிற்

*Sovereign can-
tries which im-
port rare com-
modities*

பரதர் மலிந்த பயங்கெழு மாநகர்
முழங்குகடன் ஞால முழுவதும் வரிலும்
வழங்கத் தவாஅ வளத்த தாகி
யரும்பொரு டருஉம் விருந்திற் றேவு
மொருங்குதொக் கன்ன வுடைப்பெரும் பண்டங்
கலத்தினுங் காலினுந் * தருவன ரீட்டக்
குலத்திற் குன்றூக் கொழுங்குடிச செல்வ
ரத்தகு திருவி னருந்தவ முடித்தோ
கா ருத்தா குருவி னெப்பத் தோன்றிய
கயமலர்க் கண்ணியுங் காதற் கொழுநனு
மயன்விதித் தன்ன மணிக்கா

லமளிமிசை

நெடுநிலை மாடத் திடைநிலத்
திருந்துழிக்

கழுநீ ராம்பன் முழுநெறிக் குவளை

க. உரைசால் சிறப்பு - புகழமைந்த சிறப்பு.

உ. பரதர் - கடலோடிகள்.

ச. வழங்க - உபசரிக்க. தவா - கெடாத.

டு. விருந்திற்றேம - பரதேசங்கள்.

சு. அத்தேயங்களிற் பொருள்களின்
தொகுதிகூறுவார், தேம் ஒருங்கு
தொக்கன்னவென்றார்.

அ. குலத்திற்குன்ற - குலதருமத்திற்குன்றத.

செல்வர் - இருவர் பிதாக்

கனம்.

க - க0. அத்தகு.....தோன்றிய - அங்ஙனம் தக்க திருவினையுடைய
அருந்தவமுடிததோர் போகபூமியில் தோனறுமடறுபோலத் தோன்றிய.

எ. கலத்தினுங் காலினுந் தருவனரீட்டிதலால் (ரு) விருந்திற்பேளம் (சு)
ஒருங்குதொக்கன்னபண்டம் (ச) வழங்கத் தவாஅப்பெருக்கத்தாகி (க) அரசு
விறை திருவினையுடைய (உ) கடலோடிகள் மலிந்தநகர் (க0) உத்தராகுருவினை
யொக்கும்படி (க) செல்வர்க்குத் தோன்றிய கண்ணகியுங்கோவலனும்.

இவர்தோன்றுதலான் நகர் உத்தராகுருவை ஒத்தது.

(பி. ம்.) * 'தருவனரீட்டி'

உ.—மனையறம்படுத்தகாதை.

சாந்

கரு யரும்புபொதி யவிழ்ந்த சுரும்பிமிர் தாமரை
வயற்பூ வாச மனைஇ யயற்பூ

மேதகு தாழை விரியல்வெண் டோட்டுக்
கோதை * மாதவி சண்பதூப் பொதும்பர்த்
தரிதுதேர்ந் துண்டு மாதர்வாண்

முகத்துப்

- உ0 புரிசுழ லளகத்துப் † புகலேக் கற்றுத்
 திரிதரு சுரும்பொடு செவ்வி பார்த்து
 மாலைத் தாமத்து மணிநிரைத்து வகுத்த
 கோலச சாளரக் குறுங்க ணுழைந்து
 வண்டொடு புக்க மணவாய்த் தென்றல்
 உரு கண்முகிழ் வெய்திக் காதலிற் சிறந்து
 விரைமலர் வானியொடு † வேனில்வீற்

றிருக்கு

- நிரைநிலை மாடத் தரமிய மேறிச்
 சுரும்புணக் கிடந்த நறும்பூஞ் சேக்கைக்
 கரும்பும் வல்லியும் பெருந்தோ ளெழுதி
 ஈ0 முதிர்கடன் ஞால முழுவதும் விளக்குங்
 கதிரொருங் கிருந்த காட்சி போல
 வண்டுவாய் திறப்ப நெடுநிலா விரிந்த
 வெண்டோட்டு மல்லிகை விரியன்

மாலையொடு

- கழுநீர்ப் பிணையன் முழுநெறி பிறழத்
 ஈ0 தாரு மாலையு மயங்கிக் கையற்றுத்
 தீராக் காதலிற் றிருமுக நோக்கிக்
 கோவலன் கூறுமோர் குறியாக் கட்டுரை
 குழவித் திங்க ளிமையவ ரேத்த
 வழகொடு முடித்த வருமைத் தாயினு
 0 சு0 ி முரிதி னின்னோ டென்பிறப்

௩௩. இருவரது புணர்ச்சி கூறுவார், 'தாரு
கையற்று - செயலற்று; புணர்ச்சியால் அவசமாகி.

மாலையு மயங்கி' என்றார்.

கக. கண்ணகியும் கோவலனும் (௩௩)
இடைநிலத்திருந்துழித் (உச) தென்
றல் (உ௩) கண்டுமகிழ்வெயதிச் சிறந்து (உ௪)
ஏறியிருந்து (உ௫) எழுதிக்
(௩௩) கையற்றெனக்கூட்டுக.

இனி நயப்புக் கூறுகின்றது.

ச௦. உரிதின் - உரித்தாக.

1 குழவியென்னும் இளமைப்பெயர்
திங்கையெழுத்துவருமென்பதற்கு இது மேற்
கோள்; (தொல். மரபு. கு. உச - பேர், நன். மயிலை. கு. ௩௮௪.)
(பி - ம்) * 'மாதவிச்.' † 'பூவிலேக்கற்று.' ‡
'வேனில்வீற்றிருந்தநெடுநிலை.' § 'உரி
தினத்தின்கூடு', 'உரிதினின்கூடு.'

உவமிரன்

பெரியோன் றருக திருதுத லாகென

¹ வடையார் முனையகத் தமர்மேம் படுநர்க்குப்

படைவழங் குவதோர் பண்புண் டாகலி

ஊருவி லாள நெருநெருங் கருப்புவி

சுடு லிருகரும் புருவ மாக * வீக்க

மூவா மருந்தின்

~~முன்னர்த்~~ தோன் றலிற்

றேவர் கோமான் நெய்வக் காவற்

† படைநினக் களிக்கவத னிடைநினக்

கிடையென

வறுமுக வெருவனோர் பெறுமுறை

யின்றியு

ஓடு மிறுமுறை காணு † மியல்பினி னன்றே

யஞ்சுடர் நெடுவே லொன்றுநின்

முகத்துச்

செங்கடை மழைக்க ணிரண்டா டு

வீத்தது

மாயிரும் பீலி மணிநிற **

மஞ்ஞளின்

௫௫

சாயற் கிடைந்து தண்கா னடையவு
மன்ன நன்னுதன் மென்னடைக் கழிந்து
நன்னீர்ப் பண்ணை †† நனிமலர்ச் செறியவு
மளிய தாமே சிறுபசங் கிளியே

குழலும் யாழ் மமிழ்துங் குழைத்தின்
மழலைக் கிளவிக்கு வருந்தின வீரகியு
கூ0 மடநடை- மாதூரின் †† மலர்க்கையி
னீங்கா

துடனுறைவு மரீஇ யொருவா வாயின
நறுமலர்க் கோதைநின் னலம்பா
ராட்டுநர்

மறுவின் மங்கல வணியே யன்றியும்

சஉ - ஐ. காமனுக்கு வென்றிகொடுத்ததில் அமர்மேம்படுநரதுமுறை
மை இவட்குக் கூறப்பட்டது.

சக. இவளைத் திருமகளாக்கி அமிர்தின்முன்பிறத்தல்
கூறப்பட்டது.

சக - ஐஉ. இவ்வாறு ஒருரிமையின்றியேயும்
குமரவேள் தன்கையில்

வேலொன்றையும் இரண்டாக்கித்தந்தது எம்மை
வருத்தும் இயல்பினுன்னே.

ஐஐ. நன்னுதல், முன்னிலைப்பெயர். ஐகூ. செறிதல்
ஒளித்தல்.

ஐஅ. குழைத்தல் - கூட்டுதல்; இன்பொருளுவமை.

ஐஎ. கிளி (சக) நீங்காவாயின; அதனால் (ஐஎ) அளியவென்க.

சஉ. நலம்பாராட்டுநர் - ஒப்பிப்பார். சக. மங்கலவணி - இயற்கையழகு.

1 'அடையார்...சக' என்னும் பகுதி, தக்கயாகப்பிரணியில், சஉஉ - ஆம்
தாழிசையுரையில் மேற்கோளாகக் காட்டப்பெற்றுள்ளது.

(பி - ம்) * 'சுயத்தனன்.' † 'படைநினக்கனித்தனனதன்.' ‡ 'இயல்பினன்றே.'
§ 'சுயத்தனன்.' ** 'மஞ்ஞையற்கு' †† 'தனிர்மலர்.' ‡‡ 'மலர்க்கைநீர்வளமுடையதே.'

உ. — மனையறும்புடுத்தகாதை.

சஐ

பிறிதணி யணியப் பெற்றதை யெவன்கொல்

கூடு பல்விருங் கூந்தற் சின்மல ரன்றியு

மெல்லவிழ் மாலையொ டென்னுற் றனர்கொ
னான நல்லகி னறும்புகை யன்றியு
மனன்மதச சாந்தொடு வந்ததை யெவன்கொ
றிருமுலைத் தடத்திடைத் தொய்யி லன்றியு

எஃ மொருகாழ் * முத்தமொ டுற்றதை

யெவன்கொ

றிங்கண்முத் தரும்பவுஞ் சிறுகிடை

வருந்தவு

மிங்கிவை யணிந்தன ரென்னுற் றனர்கொன்
மாசறு போன்னே வலம்புரி முத்தே
காசறு விரையே கரும்பே தேனே

எஃ யரும்பேறற் பாவா யாருயிர் மருந்தே

பெருங்குடி வாணிகன் பெருமட மகளே
மலையிடைப் பிறவா மணியே யென்கோ
வலையிடைப் பிறவா வமிழ்தே யென்கோ
யாழிடைப் பிறவா விசையே யென்கோ

அ0 தாழிருங் கூந்தற் றையா னின்னையென்
றுலவாக் கட்டுரை பலபா ராட்டித்
தயங்கினர்க் கோதை தன்னொடு தருக்கி

வ்யங்கினர்த் தாரோன் மகிழ்ந்துசெல்
வுழிநாள்

வாரொலி கூந்தலைப் பேரியற் கிழத்தி
அரு மறப்பருங் கேண்மையோ டறப்பரி சாரமும்
விருந்து புறந்தருஉம் பெருந்தண் வாழ்க்கையும்
வேறுபடு திருவின் வீறுபெறக் காண
வுரிமைச சுற்றமோ டொருதனி புணர்க்க

சுச. பிறிதணி அணிதலாற் பெற்றபயன் என்.

[நாற்றம்.

சுசு. எல் - ஒளி. என்னுற்றனர் - என்னவுறவுடையார்.

சுஎ. சானம் -

சுஅ. மான்மதம் - புழுகு கத்தூரிமுதலாயின. வந்ததை -
வந்தவுறவு.

எ0. உற்றதை - உறவு. எஉ. என்னுற்றனர் -
என்னபித்தேறினார்.

அக. உலவாமை - ஒழியாமை. அஉ. தருக்கி - மிக்கு.

அச. (பா) பேரிற்கிழத்தி - கோவலன் மாதா.

அரு. கேண்மை - சுற்றத்தாரைப்பேணுதல். (பா) அறப்பரிகாரம் - அறத்
ரைப் புகித்து அறத்தைப் பரிகரித்தல். அசு. பெருந்தண்வாழ்க்கை-இஸ்ஸைம்.

அ. எ. வேறுபடுத்திவிடின் - நானாவிதமான செல்வத்தோடே. வீறு - பெருமை.
அ. அ. உரிமைச்சுற்றம் - அடிமைத்திரள். ஒருதனியாகப்
புணர்க்கவென்க.

(பி.ம்.) * 'முத்துடன்.'

சுரு சிலப்பதிகாரம்

யாண்டுசில கழிந்தன விற்பெருங் *
கிழமையிற்
கூடு காண்டகு சிறப்பிற் கண்ணகி
தனக்கென்.

வேண்பா.

¹ † தூமப் பணிகளொன்றித் தோய்ந்தா லெனவொருவார்
காமர் மனைவியெனக் கைகலந்து - நாமர்

தொலையாத விற்பமெலாந்
துன்னினார் மண்மே
னிலையாமை கண்டவர்போ னின்று.

க - உ. ² உரைசால்.....மாநகர்
(இ - ள்.) புகழமைந்த சிறப்பினையுடைய

அரசரும் விரும்பும் செல்வத்

தையுடைய பரதரான் மிகுதிபெற்ற பயன்மிக்க
மாநகரென்க.

அரசென்பது, ³ “குடிமை யாண்மை” என்னுஞ்
சூத்திரத்து ‘நிலையின

வாயினு, மஃறிணை மருங்கிற கிளந்தாங் கியலும்’
என்பதனால் முடிந்தது;

சிறப்புமை விரிக்க.

இனிப் பரதர் மிகுதிபெறுதற்குக் காரணமான
நகரெனினுமாம். பயம் -

மன்னர் விழைச்சி.

நட - கக.

முழங்குகடல்.....கொழுநனும்

(இ - ள்.) மாநகர், கலத்தானும் காலானும் ஈட்டுதலானே பெறுதற்கரிய
பொருளைத்தருஉம் புதுமையையுடைய தீவுமுதலிய தேயங்கன்வந்துகூடி
ஒன்றுக்குதொக்காற்போன்றுள்ள பண்டம்

முழங்குகடல்சூழ்ந்த ஞாலமுழுதும்

ஒக்கவரினும்

வழங்கத்தொலையாதவளத்தினையுடையதாகலின், அங்ஙனம்
அறத்

தினைய பொருளால் ⁴ தலைப்படுதானத்தைச்
செயதோ ரெய்தும் உத்தராகுரு

வினையொக்கும்படி குலத்திறகுன்றாத செல்வர்க்குத்
தோன்றிய பெரியமலர்

போலும் கண்ணையுடையாரும் அவள் காதலிக்கப்படும் கொழுநனுமென்க.

¹ இவ்வெண்பாப் பலபிரதிகளில்லை.

“இந்த “உரைசால் கிறப்பின்” என்னும் அடிக்குமுன்னர், “திருவின் செல்விய
யொடு பெருநில மடந்தையை, பொருதனி யாண்ட செருவடி திண்டோட், கரிகாற்
பெரும்பெயர்த் திருமா வளவனைப், பாலை பாடிய பரிசிலன் மெடுத்த, மாலைத் தாகிய
வளங்கெழு செல்வத், தாழைத் திரட்டியு மாயிரங் குழகமும், வீறுசான் ஞாலத்து
வியலணி யாகி, யுயர்ந்தோ ருலகிற் பயத்தரு தானும், மிலவது யிரப்பு நல்லோர் குழு
வுந், தெய்வத் தானமும் திருந்திய பூயிடி, மைபு ருறையுரு பறவோர் பன்னியும்,
விண்ணவ ருலகினி னண்ணிடு தகரமொ, டெண்ணுவரம் பறியா வீடுசெயொடு கிறந்த”
என்னும் அடிகள் பதினமூன்றாம், மிதிவைப்பட்டி அழகியசிறீரம்மடலக்கவிரரவரவர்கள்
வீட்டுச் சிலப்பதிகார மூலப்பிரதியில் இருந்தன.

* தொல்காப்பியம், கிளவியாக்கம், கு. இசு.

* தலைப்படுதானம் - உத்தமதானம்; “அறத்தி னூற்றிய லுரும்பெரும் பொருளைப்,
புறத்துறைக் குற்றமூன் றமத்தநற் றவர்க்குக், கொண்கெனப் பணிந்து குறையிரத்
தவர்ப்பு, னுள்ளமூவந் தீவ துத்தம தானம்” என்பது திவாகரம்.

(பி - ம்.) * “கேண் மையிற்” † தாமப்பணிபலவுத்தோலாதவேஷெந்து.”

உ.—மனையறம்படுத்தகாதை.

சுள

அத்தகு திருவினென்பதற்கு அவ்வளத்திற்குத்
தக ஒழுகும் மனைவியோ

டேயென்னுமமையும்.

அரும்பொருளாவன:—¹ “நீரின் வந்த
நிமிர்பரிப் புரவியுந், காலின் வந்த

கருங்கறி மூடையும், வடமலைப் பிறந்த மணியும் பொன்னுந், குடமலைப்
பிறந்த வாரமு மகிலுந், தென்கடன் முத்துந் குணகடற் றுகிருந், கங்கை வாரி
புந் காவிரிப் பயனு, மீழத் துணவுந் காழகத் தாக்கமு, மரியவும் பெரியவும்”

எனப் பட்டினப்பாலையுட் சொன்னவும் பிறவும்.

1 “இருவரைப் பிரிவு நிலைபெறத் தோன்றினு, மூரிய தாகு மென்மனார் புலவர்” என்பதனும் கலத்தினும் காலினு மென்றார்; கலம் - மரக்கலம். கால் - வட்டை. இதனானே பின்னரிருமரபோரும் கலத்தொடுசேறல் பின்னருழிக்கு மரபெனக்கொள்க.

அருந்தவம் - ஈண்டுத்தானம். உத்தாகுரு - போகபூமி; அஃது அறுவகைப்படுமீ; என்னே: 3 “ஆதி யரிவஞ்ச நல்லரி வஞ்ச, மேமதவஞ்சமிரண வஞ்சந், தேவ குருவ முத்தர குருவமெனப், போக பூமி யறுவகைப் படுமே”

என்றாராகலின். அதிற்பிறந்து 4 போக நுகருமாறு, 5 முடிபொருட்டொடர்நிலை

யிள் தானப்பயன் கூறும்வழிக்காண்க.

ஈட்டுதலால் ஒருங்குதொக்கன்ன பண்டம் வழங்கத்தவா வளத்ததென ஒட்டிக.

குலத்திற்குள் றுதல் - பூப்பின்கட்பிரிதல்; அன்றி 6 நடுவின் தி நன்பொருள்

வெஃகலுமாம். குலத்திற்குள்ளுமை - 7 “நெடுநுகத்துப் பகல்போல, நடுவு

நின்ற நன் னெஞ்சினோர், வடுவஞ்சி வாயமொழிந்து, தமவும் பிறவு மொப்ப

நாடிக், கொள்வது உயினைக்கொளாது கொடுப்பது உங்குறைகொடாது” என்ப

தெனக்கொள்க. செல்வர் - இருவர் பிதாக்களும்.

மாநகர், வளத்ததாகலின் ஒக்கும்படி செல்வர்க்குத்தோன்றிய கண்ணியும்

கொழுநனுமென்க.

கஉ - ஈ. மயன்விதித்
தன்ன.....இருந்துழி

(இ - ள்.) அங்ஙனந்தோன்றிய கண்ணியும்
கொழுநனும் மாடத்து இடை
நிலைக்கண்ணே மயன் நிருமித்துவைத்தாற போன்ற
இருந்துழியென்க.
மணிக்காலமளிமிசையே

---

¹ பட்டினப்பாலை, கஅரு - கூஉ. ² தொல்காப்பியம்,
அகத்திணையியல், கு. கக.

³ திவாகரம், கஉ - வது.

⁴ போகபூமியிற் பிறந்து போகநுகருமாற்றைப்
பின்வரும் திவாகரச்சூத்திரத்தா
லுணர்க; "பதினா ருட்டைக் குமரனும் விதிவழிப்,
பன்னீ ராட்டைக் குமரிய மாகி,
யொத்த வன்பினு மொத்த நலத்தினுங், கற்பக நன்மர
நற்பய னுதவ, வாகிய செய்த
வத் தளவு மவ்வழிப், போக நுகர்வது போக பூமி."

⁵ முடிபொருட் டொடர் நிலையென்றது, அறமுதலிய
நாற்பயனையுங் கூறும் சீவக
சிந்தாமணி முதலியவற்றை.

⁶ திருக்குறள், களக. ⁷ பட்டினப்பாலை, உருக - கஉ.

உழி - அளவு. மயன் - தெய்வத்தச்சன்.
நெடுநிலை - எழுநிலை; இடை
நிலம் - நாலாநிலம்.

கச - உரு. கழுநீ ராம்பல்.....சிறந்து

(இ - ள்.) முழுநெறியாகிய மேதகு குவையுடைய
 அரும்புகள் சுரும்பு

இமிர இதழவிழ்ந்த கழுநீர்முதலிய நீர்ப்பூக்களின்
 வாசத்தைக் கலந்துண்டு

அவற்றின் வேறாய கோட்டுப்பூமுதலியவற்றுள்
 தாயையினது விரிந்த வெள்ளிய

தோட்டினையும் சண்பகப்பொதும்பரி லுண்டாகிய
 கோதைபோலும் மாதவிப்

பூவின் தாதினையும் ஆராயந்துண்டுபோந்து வான்முகத்து
 மாதருடைய புரிந்த

குழற்சியையுடைய அளகத்துண்டாகிய
 கலவைமணம்பெறுதற்கு ஏக்கற்றுப்

புகுதற்கு வழிகாணுமற் சுழலுகின்ற சுரும்பொடும்
 வண்டொடும் மணித்தாமத் தாலே ஒழுங்குபடநிரைத்து
 வகுத்த அழகினையுடைய சாளரக்குறும்புழையாற்
 செவ்வியறிந்து நுழைந்துபுக்க மணவாயத்
 தென்றலைக்கண்டு மகிழ்ச்சியெய்

திப் புணர்ச்சியைவிரும்பிக் காதன் மிகுதலாலென்க.

சாதிபற்றி

ஆம்பலென்றோனினும்

நாண்டிக்கூறியது சேதாம்பலென

வுணர்க; இஃது அவறோடு ஒருதன்மைத்தாகிய
பகற்போதன்மெனினும் அவை

விரியுங்காலத்து இது குவிதலின்மையிற்
கலந்துண்டென்றார். இதழொடிக்கப்

படாதவெனவே செவ்விகூறிற்று; ¹

“தீநீர்ப்பெருங்குண்டிசுனைப்பூத்தஞ்சுவனைக்,

கூம்புவிடு முழுநெறி ” என்றார் புறப்பாட்டினும்.

கோதை-மாலே; ஒழுங்கு

மாம். வெண்டோட்டித்தாழையுமாம் ;

சண்பகப்பொதும்பர்க் கோதைமாதவி

பென்க; பொதும்பர் - மரச்செறிவு. இவை

சண்பகத்தோடு மலர்தலின்

தேர்ந்துண்டென்றார்.

வாண்முகத்தளகமென் பாருமுளர். புகல -
புகுதற்கு. ஒடு - ஒருவினை.

செவ்விபார்த்து துழைந்து புக்கவென்க. செவ்வி -
இவரமகிழுஞ்செவ்வி.

பின்னின்ற உண்டென்பதனை அஃது உண்டெனவும்,
தேர்ந்துண்டெனவும்

இரண்டிடத்தும் ஒட்டிக. அன்றி அஃது
வண்டொடிபுக்கதென்றலெனினும்மை

யும். மணவாய்த்தென்றல் - மணத்தைத்

தன்னிடத்தேயுடைய தென்றல்

அனேஇ உண்டு தேர்ந்துண்டு ஏக்கற்றுத்
திரிதருசுரும்பொடும் வண்டொ
டும்புக்க தென்றலென்க.

உசு - எ. விரைமலர்.....ஏறி

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அவர் காதன்மிகுதலாலே
இடைநிலத்துநின்றும்

மேல் நிரைத்துவகுத்த நிலங்களில்
மணத்தினையுடைய மலர்வாளியோடே

காமன் வீற்றிருக்கும் மேனிமொடிய நிலாமூற்றத்தின் மேல்
ஏறியென்க.

வேனில், ஆகுபெயரார் காமன். பகையின்றிக் கல்வியொடு செல்வத்
திடை + நஞ்சுற்றகாம நுகர்ந்திருத்தலின், வானியும் காமனும் வருந்தாதிருந்ததும்
தோன்ற வீற்றிருக்குமென்றார்; இஃது, உதாரமென்னுமலங்காரம்; என்னை?

¹ புறநானூறு, ககசு. † சீவகசிந்தாமணி, கக.

உ — மனையறம்படுத்தகாலை.

சுக்

² “உதார மென்ப தோதிய செய்யுளில், குறிப்பி னொருபொரு

தோன்றல்" என்பது அணியியலாகலின்.

ணைதிப்படத் |

உஅ - கூக. சுரும்புணக்
கிடந்த.....காட்சிபோல

(இ - ள்.) அங்ஙனம் நிலாமுற்றத்து ஏறினவர்கள்,
சுரும்புகளுண்டற்குப்

பாரித்துவைத்தாற்போலக் கிடந்த நறும்பூஞ்
சேக்கைக்கண்ணே கடல்குழ்

ஞாலமுழுவதையும் விளக்கும் * ஞாயிறும் திங்களும்
சேர இருப்பக்கண்ட

காட்சிபோல இருந்து கரும்பு வல்லியென்பனவற்றைப்
பெரிய தோளிலே

யெழுதியென்க.

கரும்பையும் வல்லியையும் தோளில் எழுதியெனவே
தொய்யிலொன்றை

யும் முலைமேலெழுதியென்பதாயிற்று. பூவின்செவ்வி
கூறுவார், சுரும்புணக்

கிடந்த வென்றார்.

இனி * அதிகாரப்புறனடையால், உகரங்கெடுத்து
உண என்பதனைப்

பெயர்ப்படுத்துச் சுரும்புகடாம் பலவகையுணவும்
உளவழி அவ்வக்காலத்து

ஆண்டுச்சென்று ஏறியும் இழிந்தும் சுழன் றும

மெய்வருந்தாது அவையெல்லாம்

ஒருகாலத்து ஒருவழியுண்ணும் உணவுகிடந்த
தன்மையொத்த பூஞ்சேக்கை

பெய்வுமமையும். இது, பூக்களின் சாதிப்பன்மையும்
செவ்வியங்கூறிற்றாகும்.

முதிர்ந்தல் - முற்றுதல்; சூழ்தலுமாம்; “
நீர்முற்றி மதில்பொருடம்”

என்றார் பிறரும்; முதிர்ந்த கடலுமாம்.

ஒருங்கிருத்தல், இல்பொருளுவமம். போல இருந்தென
ஒருசொல்வருவிக்க.

இனிப் புணர்ச்சி கூறுவார்.

நஉ - எ. வண்டுவாய்.....கட்டுரை

(இ - ள்.) அங்ஙனமிருந்தவர்கள், வண்டிகள்
புரிநெகிழ்க்க வாயவிழ்ந்த

வெள்ளிய இதழையுடைய மல்லிகையினது பெரிய
இளக்கத்தையுடைய மாலை

யோடே இதழொடியாது கட்டின கழுநீர்ப்பிணையலும்
சூலைந்தலைய மார்பிலிட்ட

இவ்விருவகைமாலையும் மயங்கப்பட்டு இருவரும்
செயலற்ற புணர்ச்சியிறுதிக்

கண்ணே கோவலன் திருமகளைப்போல்வாளுடைய

முகத்தைநோக்கித் தன்னது

அறிவுமுதலியனவற்றைக் குறியாத

நலம்பாராட்டலென்னும் பொருள்பொதிந்த

உரையைக் கூறுமென்க.

நிலாவிரிந்த, உவமத்தொகை; ஒளியுமாம். விரியல்

- மலர்ச்சி. பிறழ் -

சரிய. மயங்கி - மயங்கப்பட்டு; இடக்கர். தீரா,

தீர்தலென்னும் விடற்பொருண்

மையெதிர்மறை. கூறும், முற்று. ஓர், இடைச்சொல்.

¹ இச்சூத்திரம் தண்டியலங்காரத்திலும்
படுகின்றது.

(பொதுவணியியல், கு. உக.) காணப்

² "மதியமு ஞாயிறுங் கதிநிறித் தோழி, கடனிற விகம்பி னுடனின் ருங்கு"
(பெருங்கதை, க. ஈஉ: ௨௨ - ௩.) என்பதும், "வெங்கதிர்க் கனவியுத் தண்கதிர் மதிய
தங்கதி வழுவித் தலைப்பெய்தாற்போலவும்" (இறை. கு. உ - உரை) என்பதும்
தென்கே அறியற்பாலன.

³ தொல்காப்பியம், குற்றியலவையுணரியல், கு. ஏஅ. ⁴ கவித்தொகை, கஎ,

எ

௩௦

சிலப்பதிகாரம்

இனிக் குறியாக்கட்டுரை - முன் கருதப்படாத கட்டுரை
யெனினும் பொருந்

தும். ¹ "குறியா விற்ப மெளிதி னின்.....எய்தும்"
என்றார்; கட்டுரை -

நலம்பாராட்டலென்னும் பொருள்பொதிந்தவுரை.

ஏறியிருந்து எழுதிப் பிறழ மயங்கிக் கையற்றுக்
கூறுமென்க.

அக்கட்டுரை மேற்கூறுவார். 7

ந.அ - சக. குழவித் திங்கள்.....

.ஆகென.

(இ - ள்.) பிறை, இறைவன இமையவரேத்தாநிறகத்
தனமுடிககு அழகு

செய்தல்காரணத்தாற் சூடிய

பெறுதற்கருமையுடைத்தெனினும் அதனை அவன்
நினக்குத் திருநதலாகத் தரக்கடவன; அஃது
எற்றாலெனின, அப் பிறை நின்

ஞாமி உடன் பிறப்புண்டாகவின் நினக்கு
உரித்தாதலானென்க.

பெரியோன் - இறைவன். உரிது - உரித்து; 2

“உரிதினிற, கொண்டாங்குப்

பெயர்தல் வேண்டும்” என அகப்பாட்டினுங்கூறினார்.

திங்கட்குழவியென்றது 3 “சொல்லிய வல்ல

பிறவவண் வரினும்” என்

னும்மரபியற் புறனடையான் முடியும். 4 “அப்பிறை,

பதினெண் கணனு மேத்

தவும் படுமே” என்றார்புறப்பாட்டிலும்.

அருமைத்து, அஃறிணைவினைத்

குறிப்புமுற்று. தருகவென்றது சூடினபிறை

இரண்டிகலையாதவின், அதனை

எண்ணுட்புங்களாக்கித் தருகவென்பது கருத்து;
என்னை "மாக்கட னடுவ

ண்ணுட் பக்கத்துப், பசுவெண் புங்க டோன்றி
யாங்குக், கதுப்பயல்

விளங்குஞ் சிறுதுதல்" என்றாராகலின்.

இதனால் மேற்கூறுகின்ற கருமபையும்
வச்சிரத்தையும் அவ்வவ்வுறுப்புக்

கட்கேறபத் திருத்தி ஈக்க அளிக்கவென்பதாயிற்று;
என்றது கரும்பிற்கு நிற

னும், வச்சிரத்துக்கு நேர்மையும் உண்டாக்கியென்றவாறு.

இஃது எதிரதுபோற்றலென்னும் தந்திரவுத்திவகை.

இங்ஙனங்கூறினார்; பிறை திருவொடு

பாற்கடலிடைப் பிறத்தலின், இவ

ளேத் திருமகளாகமதித்து.

௪௨ - ௫. அடையார்

முனையகத்து.....ஈக்க

(இ - ள்.) அநங்கன் போர்செய்தற்கு எடுத்த
ஒப்பில்லாத கருப்புவில்

லொன்றையும் நினக்குக் கரிய இருபுருவமாகத்
திருத்தித் தரக்கடவன்;

அஃது எற்றாலெனின், பகைவர்முனையிடத்தே தம்மை
மேம்படுத்தார்சிலர்க்குப்

படைக்கலமுதலிய கொடுத்தல் அரசர்க்கு
இயல்பாதலானென்க.

தன்னால் ஒறுக்கப்படாத தெவ்வரை

அழிக்குங்கால் இவருறுப்பாகிய

படைக்கலங்கொண்டன் றி அழிக்கலாகாமை யின்,
இங்ஙனம் கூறினார். ஈக்க,

“ஈத்துவக்கும்” என்றும்போல நின்றது.

முனிவராகிய முரட்பகையை அழித்

தற்கு வல்லில்லே வேண்டிதலின்,
ஒருபெருங்கருப்பு வில்லென்றார். என்றது,

¹ அகநானூறு, ௨.

² தொல். மரபியல், சூ கக௦.

குறுந்தொகை, கடகூ.

³ “” க௦.

⁴ புறநானூறு, கடவுள்வாழ்த்து.

திருக்குறள், ௨௨௮.

௨.—மனையறம்படுத்தகாதை.

திரு

காமனுக்குக் ¹ காமநூலும் ² ஆலையும் வில்லாதலின்,
அதன் வன்மைகூறி

னார். ஒருபெருங்கருப்பு வில் இருகரும்புருவமாகவென்றது
சேமவில்லையுங்

கூட்டி; ³ “வானார்.....வேண்டினான்” என்றாராகலின்.

சக - அ. மூவா

மருந்தின்.....இடையென

(இ - ள்.) இந்திரன் அசுரரையழித்துச் சுரரைக்

காத்தற்காக எடுத்த வச்சிரப்படையை நினக்கு
இடையாகவெனத் திருத்தித் தாக்கடவன்; அஃது
எற்றுவெனின், இமையவர்க்கு மரணமின்மையைப்
பயக்கும் அமிழ்திற்கு நீ முறபிறத்தலானென்க.

ஆகவென ஒருசொல் வருவிக்க. மூவா,
மூத்தவென்னும் பெயரெச்ச வெதிர்மறை. எனவே
மூப்புக்கும் பிணிக்கும் மருந்தென்பதாயிற்று; என்றது
அமிர்தத்தை. மருந்தின், உருபுமயக்கம். நீ அமுதாகலின்,
நினக்குமுன் னர் வச்சிரம் பிறத்தலாவெனினுமமையும்.

வச்சிரமும் அமுதமும் கடல்கடைகின்றகாலத்துப்
பிறந்தவெனப் புராணங்கூறும்; வச்சிரம் இருதலைச்சூலமாய
நடுவுபிடியாயிருத்தலான் அதனிடையே நுசப்புக்கு
உவமங்கூறுப.

இறைவன் காமன் இந்திரனென்னுமிவர், பிறை
கரும்பு வச்சிரமென்னு மிவற்றை நுதல் புருவம் இடையாகத்
தருக ஈக்க அளிக்க உடன்பிறப்புண்மை யிற்
பண்புண்டாகலின முன்னர்த் தோன்றலினென
உயத்துரைக்க.

சக - நிஉ. அறுமுக வொருவன்.....
ஈத்தது.

(இ - ள்.) முருகவேள் தன்கையில் அழகிய
சுடரையுடைய நெடிய வே லொன்றையும் நினமுகத்து
மழைக்கண் இரண்டுமாம்படி ஈதற்குக் காரணம்
வேறில்லையாகவும் ஈத்தது யான் இறந்துபடுமுறைமையைத்

தன்கண்ணுற் காண் வேண்டிதல் காரணத்தானென்க.

“ துள்ளுநாக் காண்மார் ” என்றும்போல.
பெறுமுறையின்றியும் - அவ்வாறு தான் எத்தற்கு
உரிமையின்றிகவும். வேலொன்று இரண்டாகவீத்தல்-
நிருமித்துத்தருதல்; “ ஒங்கிய முருகன்
வைவேலொன்றிரண் டனைய கண்ணான் ” என்றாகலின்.

இனிப் பெறுமுறையின்றியுமென்பதற்குத்
தனக்குப்பெருங்கூறு ஒன்றும் இல்லையாகவுமெனினுமமையும்.
இறுமுறை - முடியுமுறை; வருந்துந்தன்மை

யெனினுமமையும்.

இவை ¹ புகழ்வமையலங்காரம்; அஃதாவது “
இறையோன் சடைமுடிமே

லெந்நாளுந் தங்கும், பிறையோர் திருறுதலும் பெற்ற -
தறைபுனல்கூழ், பூவல

யந் தாங்கு மரவின் படம்போலும், பாவையின் னல்குற்
பரப்பு ” எனவரும்.

ச .

¹ காமதால் - பூவிசேடம்; இதனை மன்மததந்திரமென்பார்
வடநாலார்; இது மன்

மதனுக்கு வில்லென்பதை அரவிசயத்திற்காண்க ; “கயக்க
ணின்ற பூவின் மிக்க

காம காண்டங் கன்னல்வில்” (கந்த. காமதகன. கூஉ) என்பதும்
இங்கே கருதற்பா

லது. ² ஆலை - கரும்பு. ³ சீவகசிந்தாமணி, ௨௦௬௫. ⁴
கவித்தொகை, ௪.

5 சீவகசிந்தாமணி, கஉ கூக. 6 புகழுவமையர்வது உவமை
யப்புக்கும் துவமிப்பது.

நூ

சிவப்பதிகாரம்

இவற்றுட் கப்புலனாய் எழுதப்படும் உறுப்புக்களைப்
பாராட்டி, இனிக்கட்

புலனாயும் ஆகாதுமாய் எழுதப்படாதன பாராட்டிவான்.

நூ - கூக. மாயிரும்

பீலி.....ஒருவாவாயின

(இ - ள்.) நன்னுதால், மாதே, மழிற்குலம் நின்னுடைய சாயற்கு எதிர்த்து
வந்து பொருது தோற்றுத் தண்ணிய காட்டிடத்தேபோய் ஒடுங்காநிற்கவும்,

அன்னம் மெல்லிய நடையினைக்கண்டு எதிர்த்துவந்து
தோற்றுத் தனதுநடை

யழிந்த நல்லீர்பொருந்தின பண்ணையிற் செறிந்தமலரிப்புக்கு மறையவும்,
சிறிய பசிய இன்னைகள்தாம் குழலிசையினையும் யாழிசையினையும் அமுதத்தினை

யும் கலந்து குழைத்தாலொத்த நினது முதிராத மழலைக்கிளவிக்கு எதிர்த்து
வந்து தோற்றனவாயும் நின்னை வழிபட்டு அக்கிளவிகறபக்கருதி நினதுகையி

னின்னும் நீங்காவாய நின் னுடனே

வெறுப்புத்தோன்றாமல் உறைதலையும் பொ

ருந்திப் பிரியாவாயினவாகலின், அவை

அளிக்கத்தக்கனகாணென்றனென்க.

மாயிரு, ¹ “கோயில்” போலின்றது; ²
அதிகாரப்புறனடைவிதி. மா -

ஈருமை. இருமை - பெருமை. மணி - நீலமணி. ³ சாயல் - மென்மை. தண்
கான் - இழந்தகாடி. நன்னுதல், ⁴ “எஞ்சிய விரண்டி னிதுதிப் பெயரே,
நின்ற வீற்றய னீட்டம் வேண்டும்” என்பதனால் நீட்டத்தது. நளி - செறிவு.

செறிதல்

மழுதம்

- ஒடுங்குதல். குழைத்த, இல்பொருளுவமை; ⁵
பாஹங் கலந்த தீஞ்சொல்” என்றும்போல.

“கரும்புந் தேனும்

இனிக் குழைத்த,

குழைவித்தவெண்ணுமமையும் : வருத்தியவென்பதாம்;

“குழைமுற்றின வா

ழைக் கொழுங்கனி குழைத்தும் ” என்றாராகலின்.

மாதா, முன்னிலை; விளி;

⁶ “ஒவு முவ்வு மேயொடி சிவனும்” என்பதனால்
முடிந்தது.

அடையவும், செறியவுமே இவை

ஒருவாவாயினவாகலான் அளியவென்க.

கினியும்

இவள்வளர்ப்பனபலவாகலாற்

பன்மைகூறினார்.

கூஉ - ச. நறுமலர்க்

கோதை.....எவன்கொல்

(இ - ள்.) இத்தன்மையையாகிய கோதாய,

நின்னைப் புனைந்து அழகு

செய்யுமகளிர் குற்றமற்ற நினது புனையாத
அழகன்றியும் வேறுசில அணிகளை
அணிந்ததனாற்பெற்ற உதவி யாதுதானென்றானென்க.

“ஐயா யாகும்” என்பதனாற் கோதை
கோதாயென வினியேற்றது. மங்கல

வணி - மாங்கலியமென்பாருமுளர்.

கடு - க. பல்லிருங் கூந்தல்.....
என்னுற்றனர்கொல்

(இ - ள்.) பலவகைத்தாடிய கூந்தலிற்
சிலமலரைப்பெய்தலையன்றி அதன்

மேலும் ஒளிபொருந்தி அவிழ்கின்ற மாலைப்ப
புனைதற்கு அந்தமாலையோடு

அவர்கள் என்ன உறவுடையார்களோவெனினுனென்க.

¹ சேவகசிந்தாமணி, கடுகு.

² சேவகசிந்தாமணி, உசகடி.

³ தொல். குற்றியலுகரப்பணரியல், கு. எ.அ.

⁴ தொல்காப்பியம், வினிமரபு, கு. டு.

⁵ " உரிச்சொல்லியல், கு. உக.

⁶ " " " " " "

⁷ " வினிமரபு, கு. உ.எ.

உ.—மனையறம்படுத்தகாதை.

நுக

சின்மலர் - மங்கலமலர்; கற்புமுல்லை
முதலியவை; அருச்சுணை மலருமாம். - கூஎ - அ.

நான நல்லகில்.....எவன்கொல்

(இ - ள்.) அவர், கூந்தற்கு நெய்யையுடைய
நல்ல அகிற்புகையை ஊட்டி

தன்மேலும் மான்மதச்சாந்தை அணிதற்கு
அதனோடு தமக்குளதாகிய அந்தக்

கண்ணோட்டம் யாதுதானென்றனென்க.

மான்மதம் - கத்தூரி.

கூக - எ0.

திருமுலைத் தடத்திடை.....எவன்கொல்

(இ - ள்.) அவர் அழகிய

முலைத்தடத்தின்மேல் தொய்யிலெழுதுதன்

மேலும் தனிமுத்துவடத்தைப் பூட்டிவதற்கு
அதனோடு அவர்க்குண்டான

¹ கெழுதகைமை யாதுதானென்றனென்க.

திரு - ¹ முலைமேற்றோன்றும் வீற்றுத்தெய்வம்.
தடம் - பரப்பு. தொய்யில் -

பத்திக்கீற்று. காழ் - வடம்.

முத்தக்காமென மாற்றுக.

எக - உ.

திங்கள்.....என்னுற்றனர்கொல்

(இ - ள்.) இங்ஙனமாகிய மங்கலவணியும்
சின்மலரும் அகிற்புகையும்

தொய்யிலும் பாரமாய அரும்பவும் வருந்தவும்
இவ்விடத்து இவைகண்டிவைத்

தும் பிறிதணியும் மாலையும் சாந்தும் முத்தும்
அணிந்தாராகலின், அவர்கள்

என்னபேயகொண்டார்களோவென்றனென்க.

எங். மச்சுறுபொன்னே—(இ - ள்.) கட்டு
இனிமையான் மாசற

வோடிய பொன்னே யொப்பாய்;

வலம்புரிமுத்தே—(இ - ள்.) ஊற்றின்
இன்பத்தான் முத்தையொப்

பாய்; மரபின் தாய்மைகூறுவான்³
வலம்புரிமுத்தென்றான்.

எசு. காசறு விரையே—(இ - ள்.)
உயிர்ப்பின் இனிமையாற் குற்ற

மற்ற விரையையொப்பாய்;

கரும்பே—(இ - ள்.) சுவையினினைமையாற்
கரும்பை யொப்பாய்;

தேனே—(இ - ள்.)

இனியமொழியையுடைமையால் தேனையொப்பாய்;

இவற்றாற்சொல்லியது, ஒளியும் ஊறும்
நாற்றமும் சுவையும் ஒசையும்

மாகலின், * “கண்டு கேட்டு ண்டியிர்த் துற்றறியு
மைம்புலனு, மொண்டொடி

கண்ணே யுள்” என நலம்பாராட்டப்பட்டன.

எரு - அக. அரும்பெறற்

பூவாய்.....பாராட்டி

¹ கெழுதகைமை - ஸரிமை.

² “ஆமணங்கு குழியுந் தஞ்சணங்கு பரத்தனவே” (சீவக. களக.)

³ “வலம்புரி முத்திற் குலம்புரி பிறப்பும்”

(ஆத்திரையன். பொதுப்பாயிரம்.)

⁴ திருக்குறள், ௧௧௦௧.

ருசு

சிலப்பதிகாரம்

(இ - ள்.) பாவாய, மருந்தே, மடமகளே,
தையால், நின்னை யான் மணியே

¹ யென்கோ ! அமுதேயென்கோ ! இசையேயென்
கோவெனச் சொல்லித் தொலை

யாத நலம்பாராட்டாகிய பொருள்பொதிந்த
உரையைப் பலபாராட்டியென்க.

உயிர்மருந்து - மிருதசஞ்சீவினி .
இவற்றாறசொல்லியது என்னையெனின்,—

காட்சியின் உயிர்மயக்குறுதலிற்
கொல்லியிற்பாவாயென்றும், அவ்வாறு அழியு

முயிரை இமைப்பிற றருதலின்
 ஆருயிர்மருந்தேயென்றுங்கூறி, மலையிடைப்
 பிறக்குமணி குழையாமையின் அதிறபிறவா மணியே
 யென்பேனோ! அலையிடைப்
 பிறக்கும் அமிாதிறகு இவ்வடிவின்மையின்
 அதனிறபிறவாத அமுதேயென்
 பேனோ ! யாழ் கட்கு இன னாதாகலின
 அதனிடைப்பிறவாத இசையேயென்
 பேனோவெனத் தெரிதருதேறறவுவமையென்
 னுமலங்காரமும், மலை கடலென
 ' விரோதமும், பின்வருநிலையென்னு மலங்காரமும்
 புலப்படுத்தினாரெனவுணர்க.

அஉ - கூ.

தயங்கிணர்.....செல்வழிநாள்
 (இ - ள்.) வயங்கிணர்த்தாரோன் இங்ஙனம
 கோதையொடு தருக்கி மகிழ்
 ந்து செல்லாநின்றநாளிலே ஒருநாள்,
 ' தயங்கல் வயங்கலிரண்டும் விளக்கமாதலிற்
 பரியாயமென்னும் அலங்க
 காரமும், தலையாய எதுகைத்தொடையின்பமும்
 புலப்படுத்தினமையுணர்க.

அச - கூடு.

வாரொலி.....கண்ணகி தனக்கென்
 (இ - ள்.) நீண்டு ஒலித்தீகூந்தலையுடைய
 வீரபத்தினியை இருநிதிக்கிழவன்

மனைக்கிழத்தி, சுற்றந்தழாலோடே துறவறத்திறஞ்ச்
செய்யும் பரிசாரமும்

விருந்தினரைப் புறங்கண்டுபுகுத்தலும் ஒழிந்த
செய்கைகளுமாகிய இவற்

ரோடுபொருந்திய இவ்வாழ்க்கையைப்
பலபடைப்பாகிய செவ்வத்தோடே நடத்

திக் கைவந்து உயர்ச்சிபெறுதலேக் காணவேண்டி
அடிமைத்திரளோடே வேறே

கூட்ட, அத்தைக் கண்டகண் அங்ஙனம் காட்சிதகும்
சிறப்பிணையுடைய கண்ண

கிக்கு இறபெருங்கிழமையிற் சிலவாண்டு
கழிந்தனவென்க.

மறப்பு - பொச்சாப்பு. இதனை
எல்லாவற்றோடுமொட்டுக.

இதன்கருத்து:— கேண்மை மடையாடு டன வே
சுற்றந்தழாலும், அறப்பரிசாரமு

மெனவே அறவோர்க்களித்தலும்
அந்தணரோம்பலும் துறவோர்க்கெதிர்தலும்

மென்பதாயிற்று. இவற்றோடே பொருந்திய
வாழ்க்கையெனவே அருளுடைமை,

அன்புடைமை, இனியவைகூறன்முதலிய
இல்லறப்பகுதியெல்லாமடங்கும். இக்

---

¹ என்கோ - என்பேரே. ² மாறனலங்காரம், சூ.
கஉஉ - உரையைப் பார்க்க.

* “இளங்கோவழிகள், மனையறம்படுத்தகாதையன், ‘தயங்கினர்...செல்வுழி’ என்ற வற்றுள், தயங்கல் வயங்கல் இரண்டும் விளக்கமாதலின் அதற்கு விரித்துரையெழுதிய அடியார்க்குநல்லாராகிய ஆசிரியர் அதனையும் பரியாயமென்னும் அலங்காரமாகக்

குறித்தார்; அஃது இப்பொருளணியுள் முத்துறக்கூறிய ‘பொருட்பின்வருநிலையுள் அடங்குமென்றிக்’ (மாறனலங்காரம், கு. ௧௯௬ - உரை.)

* “படைப்புட்பல படைத்துப் பலரோடுண்ணு, முடைப்பெருஞ் செல்வர்”
(புறநானூறு, ௧௮௮)

உ.—மனையறம்படுத்தகாதை.

௫௫

கருத்தானன்றே, கோலக்களக்கால் தயிற் கண்ணகியார்,¹
“அறவோர்க் களித் தலு மந்தண ரோம்பலுந், துறவோர்க்
கெதிர்தலுந் தொல்லோர் சிறப்பின், விருந் தெதிர் கோடலு
மிழந்த வென்னை” என்றதுமென்க.

கூந்தலையுடைய பேரியற்குழத்தி யெனினுமமையும்;
பேரியற்குழத்தி—கோவ லன்மாதா.

கண்ணகிக்குச் சிலயாண்டு கழிந்தனவெனவே
மாதவிக்குப் பலயாண்டு | கழிதலும் கொள்ளப்பட்டது.
இன்னும் மேற கனத்திறமுதைத்தகாதையீல், | தேவந்தி,²
“கண்ணகி நல்லாளுக் குறறகுறை யுண்டென்று”
என்புழி எச்சவும்மைவிரிக்க, இவட்கு அவள்
இளமைப்பருவந்தொடங்கி நிகழும் பாரப் பனத்தோழியாய்
மாநாயகன மனைவளாதலின, ஒருகாலைதே குடிபுக்குச் செல்

கின் றுழிப் பிரிவும் ஒருகாலத்தாயிறறென்பதாகலின், ¹ “நாலீ
ராண்டி நடந்ததற பின்னர்” என்பதனை இருவர்க்குமாக்கி
மாதவிக்கு எட்டினிறந்த பலயாண்டி சேறலிற கண்ணகிக்குச்
சிலயாண்டி கழிநதவெனப் பொருள்கூறலுமொன று; இதனான்
மிக்க பலமின்று; ஏறகுமேற்கொள்க. இது போலி.

⁴ செல்வர்க்குத்தோன்றிய கண்ணியும் கொழுநனும்
தென்றலைக் கண்டு மகிழ்நது சிறநது ஏறிக் காட்சிபோலச்
சேக்கையிலிருந்து எழுதி மயங்கிக்கையறறு முகநோக்கிக்
குறியாக்கட்டுரை கூறுகின்றவன திங்கள் முதலிய வற்றை
முதனமுதலிஸ்வரச் சொல்லிப் பலபாராட்டி மகிழ்ந்து
செல்வுழி ஒரு நாள் பேரியற்கிழத்தி புணாக்கக் கண்ணகிதன
க்குப் பெருங்கிழமையோடு ஆண்டு சில
கழிநதனவெனக்கூட்டுக.

எல்ல. டட்டியும நேரடியாய வந்து முடிதலின, இது
நிலைமண்டிலவாசிரி யப்பா.

உ.—மனையறம்படுத்தகாதை முற்றிற்று.

¹ சிலப்பதிகாரம், கலைக்களக்காதை, எக - ந.

² “ ” கனத்திறமுரைத்தகாதை,

³ “ ” வரந்தருகாதை, அடு.

* இம்முடிபிலுள்ள செய்தெனச்சங்களுட் சிலவற்றைச்
செய்வெனச்சத்திரி பாகக்கொள்க; பின்னும் இங்ஙனம்
கொள்ளவேண்டிய இடங்களுண்டு.

மூ ன் ரு வ து அ ர ங் கே ற் று க ா னை த.

1 தெய்வ மால்வரைத் திருமுனி யருள
வெய்திய சாபத் திந்திர சிறுவனொடு
தலைக்கோற் றுனத்துச சாப நீங்கிய
மலைப்பருஞ் சிறப்பின் வானவர் மகனிர்
ஊ சிறப்பிற் குன்றாச் செய்கையொடு

பொருந்திய

பிறப்பிற் குன்றப் பெருந்தோண்

மடந்தை

கூத்தியதமைநீ கூறுகின்றது:—

க. தெய்வமால்வரை - பொதியின்மலை;

தெய்வத்தன்மையையுடையவரை; உருபுதொக்குத்
தெய்வமால்வரையென்றாயிற்று.

திருமுனி - அகத்தியன். அருள - அவன்

சாபமிட்டருள்.

உ. எய்திய - அச்சாபத்தை யெய்திய.

க. அருளாலென்று பாடமேறி அருளாற்
சாபநீங்கியவென்றுமாம்.

உ. இந்திரசிறுவன் - சயந்த குமாரன். இந்திர
சிறுவனென்றத னுற் சயந்தகுமாரனோடே உருப்பசியும்
சாபநீங்கிப் போனானென்க; ¹ “திருந் திய.....வாகிவந்
தனென” என்றாராகலின்.

ஈ. தலைக்கோற்றானம் - நாடக வரங்கு.

ச. மலைப்பருஞ் சிறப்பின் வானவர் மகளிரென்றது -
இப்படியால் ஒப் பில்லாத சிறப்பினையுடைய வானவர்
மகளிர்; ஆவார் - தனியிலார்; உருப்பசி வந்து சாபத்தாற்
பிறக்கையால் அவள்வழியுள்ளாரையும் வானவர்மகளிரென்
றாராயிற்று. அவருள்,—

ரு. சிறப்பு - வரிசை. செய்கை - தொழில்.

சு. பிறப்பு - அம்மாதவிவழிவந்த பிறப்பு.

பெருந்தோண்மடந்தை - மக ளிர்க்குத் தோள்பெருக்கை
இலக்கணம்; என்னை? ² “ஆகலல்குறோள் கண் ணென
முவழிப் பெருகி” என்றாராகலின்.

---

¹ “தெய்வ மால்வரைத் திருமுனி யருளால்” எஃபுழித் தெய்வவரையென்று ஒட்
டித்தெய்வத்தன்மையுடையவரையெனப் பொருள்தருகின்றது இன்னொசைதருதற்கு
மாவென்பதனோடும் ஒட்டினாற்போல”---(தொல். புணரியல், ஐ. கூ
- ந.)

² அரும்பதவுரையில், இப்படியே முதலியதிகள்மட்டுங்
கொடுக்கப்பெறும் சூத் திர முதலியவற்றின் முழுவடிவங்களை
அடியார்க்கு நல்லாருரையிற் காண்க.

தாதவிழ் புரிசுழன் மாதவி தன்னை
யாடலும் பாடலு மழகு மென்றிக்
கூறிய மூன்றி னென்றுகுறை படாம

௧௦ லேழாண் டியற்றியோ ரீரா ருண்டிற்
சூழ்குழன் மன்னற்குக் காட்டல் வேண்டி
யிருவகைக் கூத்தி னிலக்கண மறிந்து

இம்மன்னர்க்காகத்
பெருவந்திரனென்கூட
கடமர்வாண்டதற்குச் சை
தமிழை

எ. தாதவிழ் புரிசுழல் மாதவி
தன்னையென்றது - பூக்கள் தாதுக்களை

அவிழ்க்கும் புரிநத குழலையுடைய
மாதவியாகியவள்தன்னை.

அ - கூ. ஆடலும்.....குறைபடாமலென்றது
- கூத்தும் பாட்டும்

அழகுமென்று சொல்லப்பட்ட இம்மூன்றினுள்ளும்
ஒன்றும் குறைபடாமல்.

௧௦. ஏழாண்டு இயற்றி ஓரீராருண்டில் -
மையுண் கண்ணி மடந்தைமற்ற

வளை ஐயாண்டு நிரம்பியபின்றைக் காண்போர் காண
அரங்கிற சிரமம் இரு

பொழுது ஏழாண்டியற்றுவித்து இப்படியாற்
பன்னீராண்டுபிராயம் புககப்பின்பு.

கக. சூழ்கழன் மன்னற்குக் காட்டல் வேண்டி -
வீரக்கழலினையுடையசோ

ஐன் கரிகாற்பெருவளத்தான் அவையரங்கேறிக்
காட்டல்வேண்டி யென்றவாறு.

இனி, ஆடலாசிரியனமைதி கூறுகின்றது:—

கஉ - உரு. இருவகைக்

கூத்தின்.....ஆடறகமைந்த வாசான் றன்

னெடுமென்றது - தேசியும் மார்க்கமுமென்று
சொல்லப்படாநின்ற இரண்டு

வகைப்பட்ட அகக்கூத்தினது
இலக்கணங்களையறிந்து பலவகைப்பட்ட புற

நடங்களையும் விலக்குறுப்புக்களைச் சேரபுணர்க்கவும்
வல்லனாகி அல்லிய முத

லாகக் கொடுகொட்டி ஈறாகக்கிடந்த
பதினொருகூத்துக்களும் அக்கூத்துக்

களுக்குரிய பாட்டுக்களும்
அவற்றுக்குஅடைத்தவாச்சியக்கூறும் நூல்களின்

வழியே தெரியவறிந்து அக்கூத்தும் பாட்டும்
தாளங்களும் தாளங்களின் வழியே

வந்த நூக்குக்களும் தம்மிற்குடி நிகழுமிடத்துப்
பிண்டி பிணையல் எழிறகை

தொழிறகையென்னும் அநதநான்கினையும்
நூல்களினகத்துக்கொண்ட கூறு

பாட்டையறிந்து அகக்கூத்தினிடத்துக்
கூடைக்கதியாகச்செயதகை வாரக்கதி

விற்புகுதாமலும் வாரக்கதியாகச்செய்தகை
கூடைக்கதியிற்புகுதாமலும் புறக்

கூத்தில் ஆடனிகழுமிடத்து அவினய நிகழாமலும்
அவினயநிகழுமிடத்து ஆடல்

நிகழாமலும் குரவைக்கூத்தும் வரிக்கூத்தும்
தம்மில்விரவாதபடியும் செலுத்த

வல்ல ஆடலாசிரியனுமென்றவாறு.

இது, பொழிப்புரை. என்சொல்லிய
வாரோவெனின்,—

கஉ. இருவகைக்கூத்தாவன:—தேசி மார்க்கம்
எனவிலை; “மார்க்க மென்

பது வடிகின் பெயரே” இவற்றது
இலக்கணமாவது:—“அறுவகை சிலையும்..... ஆகு
மென்ப.” இவை ஈங்குரைப்பிற பெருகும்;
விரிந்தநூலிற்கண்டுகொள்க.

இவ்வுறுப்புக்களையுடைய கூத்தை
இலக்கணத்துடனே பொருந்தக் கற்றென்றவாறு.

¹ “ஆடல் பாடல் அழகென்பவற்றைக்கூறித்து” (திருக்குறள், கஉக - பரி.)

அ

பலவகைக் கூத்தும் விலக்கின்ற
புணர்த்துப்

பதினே ராடலும் பாட்டுங் கொட்டும்
கடு விதிமாண் கொள்ளையின் விளங்க
வறிந்தாங்

கூ. பலவகைக்கூத்தும் விலக்கின்ற புணர்த்தலாவது
நகைக்கூத்து முத

லாகப் பலவகைப்பட்ட புறநடங்களையும் வேந்துவிலக்கும்
படைவிலக்கும் ஊர்

விலக்குமென்று சொல்லாரின்ற விலக்குக்களாகிய
பாட்டுக்களுக்கு உறுப்பாய்

வருவனவற்றுடனே பொருந்தப்புணர்த்தல்; என் றது
பாட்டுக்களுக்கு வரவுறுக்
கும்படியை.

விலக்குறு ப்பாவன :—பொருள், யோனி, விருத்தி,
சந்தி, சுவை, சாதி,

குறிப்பு, சத்துவம், அவினயம், சொல்,
சொல்லின்கூறுபாடு, வண்

ணம், வரி, சேதமென இவைபதினாலும் ; என்னை ?
“விலக்குறுப் பென்பது...

.....சுரே முறுப்பே” இவை ஈங்குரைப்பிற் பெருகும்.

கச - டு பதினேராடலும்.....அறிந்தென்றது -
அல்லியமுதற் கொடு

கொட்டி நரகக்கிடந்த பதினொருகூத்தும்,
அக்கூத்துக்களுக்குரிய பாட்டித்
களும் அக்கூத்துக்களின் விகற்பங்களுக்கெல்லாமமைந்த
வாச்சியக் கூறுகளும்

நூலிள்வழியே விளங்கவறிந்து.

கசு. அவற்றான்,

பதினொராடலாவன:—“கடைய.....பதினோர் கூத்து”

இவை தெய்வவிருத்தி ; இரண்டு
கூறுபடும்:—“அல்லியம்.....ஆறு”,

“துழுகடையம்.....ஐந்து” இவை அசுரரைக்கொல்ல
அமரீராமின. இவை

யிற்றின்விரிவு நூல்களுட்காண்க.

‘பாட்டிமென்றது

அகநாடகங்களுக்கும்

புறநாடகங்களுக்குமுரிய உருக்

களுமென்றவாறு.

அகக்கூத்திற்குரிய உருவாவன:—கந்தமுதலாகப்
பிரபந்தவுருவீரக இரு பத்தெட்டிம்.

0

புறநாடகங்களுக்குரிய உருவாவன:—தேவபாணி
முதலாக அரங்கொழி செய்புளந்தமாகச் செந்துறை
விகற்பங்களெல்லாமென்றவாறு.

கொட்டிமென்றது - கூத்து விகற்பங்களுக்கு அமைந்த
வாச்சியக்கூறுகளு மென்றவாறு

அவை: கீதானுகம், நிருத்தானுகம்,

உபயானுகமெனவினைவ.

இவற்றுள், கீதானுகம் - கீதத்துக்குவாசித்தல்;
நிருத்தானுகம் - நிருத்தத்துக்குவாசித்தல்; உபயானுகம் - இரண்டுக்கும் வாசித்தல்.

கரு. விதிமாண் கொள்கையின்
விளங்கவறிந்தென்றது - நூல்களில் விதித்தவழியே
விளங்கவறிந்து.

மூல்கெண்டது, அசைச்சொல்.

௩.--- மூலங்கேற்றுகாலை.

௩௬

காடலும் பாடலும் பாணியுந் துக்குங்
கடிய * நெறியின கொளுத்துங் காலைப்

௧௬. ஆடலுமென்றது - அகக்கூத்தினும்,
மென்றவாறு.

புறக்கூத்தினுமுள்ள ஆடலு

கேற்று கடி சரிமுதலாகத்தேசுக்குரியகால்களும்,
சுற்றுதல் எறிதல் உடைத் தன்முதலான வடுகிற்குரிய
கால்களும், உடற்றுக்குமுதலாய உடலவர்த்தனை யுமுடைய

அகக்கூத்துக்குரியன.

ஈங்குச் சிங்களமென வழங்கிவருகின்ற கூத்துச் சொல்லிற்றிலரெனின், “சிங்கள.....மெய்தும்” எனனுஞ்சுத்திரத்தால் அதற்கு வேறுகால்க னின்மையினென்பது; ¹ பாலைக்கு நிலமில்லாததுபோல வென்க.

புறக்கூத்திற்குரிய கூத்தாவன:—பெருநடை சாரியை பிரமரி இவைமுதலா யினவும் பதினேராடலுமான கூத்துக்களுமாம்.

இவ்வகையால் அகக்கூத்துக்களுக்கும் புறக்கூத்துக்களுக்குமுரிய ஆடலு மென்றவாறு.

பாடலுமென்றது-பண்ணல்முதலான எட்டுவகைப்பட்ட குறிக்கோளும்.

அவை:—“இன்பம்.....பயனே” என எண்வகைப்பட்ட பயனையுமுடைய பாடலுமென்றவாறு.

பாணியுமென்றது - தாளங்களுமென்றவாறு.

அவை:—சச்சபுடமுதலான பஞ்சதாளமும், அரைமாத்திரையுடைய ஏக தாளமுதலாகப் பதினாறுமாத்திரையுடைய பார்வதிலோசனமீறாகச்சொன்ன நாற்பத்தொருதாளமும், ஆறன்மட்டம் எட்டன்மட்டமென்பனவும், தாளவொரியல் தனிநிலையொரியலென்பனவும், ஒன்றன்பாணிமுதலாக எண்கூத் துப்பாணியிறுதியாகக்கிடந்த பதினொருபாணி விகற்பங்களும் முதனடை வார முதலையினவுமென்றவாறு.

தூக்குமென்றது - இத்தாளங்களின்வழிவரும்
 செந்நூக்கு, மதலைத்நூக்கு, துணிவுநூக்கு, கோயிறுநூக்கு,
 நிவப்புத்நூக்கு, கழாற்றநூக்கு, நெடுந்நூக் கென்று
 சொல்லப்பட்ட ஏழுநூக்குக்களுமென்றவாறு.

கூடகூடியநெறியினவென்றது - இச்சொல்லப்பட்ட
 கூத்தும் பாட்டும் தாளமும் நூக்கும் தம்மிற்கூடிய
 நெறியையுடைய அகக்கூத்தும் புறக்கூத்தும்
 முதலியனவென்றவாறு.

கொளுத்துங்காலையென்றது - ஆடுவிக்குமிடத்தும்
 பாடுவிக்குமிடத்து மென்றவாறு.

---

¹ தொல்காப்பியம், அகத்திணையியல், கு. உ - உரை. (பி - ம்).
 * 'தெயிழி'

சுர சி ல ப் ப தி க ா ர ம்

பிண்டியும் பிணையலு மெழிற்கையுந்
 தொழிற்கையுங்

கொண்ட வகையறிந்து கூத்துவரு காலேக்

உ0 கூடை செய்தகை வாரத்துக் களைதலும்
வாரஞ் செய்தகை கூடையிற் களைதலும்
பிண்டி செய்தகை யாடலிற் களைதலு

மாடல் செய்தகை பிண்டியிற் களைதலுங்
குரவையும் வரியும் விரவல செலுத்தி
உரு யாடற் கமைந்த வாசான் றன்னொடும்

கடி. பிண்டி - ஒற்றைக்கை ; அவை,
பாதாகைமுதலாகஇருபத்துநான்கு.

பிணையல் - இரட்டைக்கை ; அவை, அஞ்சலிமுதலாகப்
பதின்மூன்று. எழிற்கை - அழகுபெறக்காட்டுங்கை.

தொழிற்கை - தொழில்பெறக்காட்டுங்கை.

“அவைதா, மெழிற்கை.....பொருளா கும்மே.”

கக. கொண்டவகையறிதல் - பிண்டியும் பிணையலும்
புறக்கத்திற்குரிய கையென்றும், எழிறகையும்
தொழிற்கையும் அகக்கத்திற்குரிய கையென்று மறிதல்.

கூத்துவருகாலையென்றது -

கூத்துக்களின்வரவுநிகழுமிடத்தென்றவாறு.

உ0 - உக. கூடை செய்தகை.....களைதலுமென்றது

- அகக்கத்தினி

டத்து ஒற்றையிற்செய்த கைத்தொழில் இரட்டியிறபுகாமலும், இரட்டியிற்
செய்த கைத்தொழில் இரட்டிக்கிரட்டியிலும் ஒற்றையிலும் புகாமலுங்களைதல்.
இன்னும் தேசியிற்றைகைத்தொழில் மார்க்கத்திறபுகுதாமலும், மார்க்கத்திற்கைத்
தொழில் தேசியிற் புகுதாமலுங் களைதலென்றுமாம். ஒற்றையும் இரட்டியும்
தேசிக்கூறுதலானும், இரட்டியும் இரட்டிக்கிரட்டியும் வகிந் கூறுதலானு
மென்றுமாம்.

உஉ - ந. பிண்டி.....களைதலுமென்றது -
புறக்கூத்தினிடத்துப் பிண்டியென்றது பொருட்கையென்றும்,
பிணையலென்றது தொழிற்செய்யென்று மறிந்து
ஆடல்நிகழுமிடத்து அவினயநிகழாமலும், அவினய
நிகழுமிடத்து ஆடல்நிகழாமலுங் களைதலென்றவாறு.

உச. குரவையும்.....செலுத்தியென்றது - குரவைக்கூத்திற்குரிய
கால்களும் வரிக்கூத்திற்குரிய கால்களும் தம்மில் விரவாதபடிசெலுத்தியென்ற
வாறு; “குரவையென்பது.....இயல்பிற்குகும்”, “வரியெனப்.....
வழங்கல்” என்பவாகலின்.

உரு. ஆடற்கமைந்த வாசான்றன்னொடுமென்றது
- இக்கூத்துக்களை

இப்படியால் அவற்றுடனேபொருந்த ஆடவும்
ஆடுவிக்கவும்வல்ல ஆடலாசிரிய
னொடுமென்றவாறு.

யாழும் குழலுஞ் சீரு மிடலுந்
தாழ்குரற் றண்ணுமை யாடலொ
டிவற்றி

னிசைந்த பாட லிசையுடன் படுத்து

இனி, இசையாசிரியனைமதி கூறுகின்றது:—

உசு - ஈசு.

யாழும் குழலும்.....இசையோன்றானும் - யாழ்ப்பாடலும்
வங்கியப்பாட லும்,
இருவகைத்தாளக்கூறுபாடுகளும், மிடற்றுப்பாடலும்,
மந்தமாகிய சுரத்தினையுடைய தண்ணுமையு ம்,
அகக்கூத்துப் புறக்கூத்துப் பதி
னோராடலென் னுங்கூத்துக்களும் வல்லனாய்
இவற்றுடனே சேரச்செய்த உருக்
களை இசைகொள்ளும்படியும் இரதம்
பொருந்தும்படியும் புணர்க்கவும்வல்லனாய்
இருவகைப்பட்ட பாடல்களுக்கும் பொருளான
இயக்கம் நான்கினையுமமைத்துத்
தேசாந்தரங்களிற் பாடைகளையுமறிந்து அ
ந்தப்பாடைகள் இசை சபுணும்படியை யுமறிந்து
இயற்புலவன் நினைவும் நாடகப்புலவன் ஈடும் வரவுகளும்
இவற்றுக்கு
அடைத்த பாடல்களும் தம்மிற்ச நதிக்குமிடத்துக்
குற்றநதீர்ந்த நூல்வழக்காலே

வருக் கவும் விரிக்கும் வல்லையுள்ள
இசைப்புலவ னுமென்றவாறு.

இது, பொழிப்புரை;
என்சொல்லியவாரோவெனின்,—

உசு. யாமுமென்றது - ‘கோட்டின
தமைதியும்.....வகையே’ என
முடிக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாடலுமென்றவாறு.

குழலுமென்றது - பருமையும் நீளமும்
இலக்கணத்துடன்மைந்து விர

விடையிட்ட விர லுளர்துளையும்
ஊதுதுளையுமுடைத்தாயச் சுரபேதங்கள் நிலை
குலையாமல் அளவறுக்கப்பட்டு நின்ற
வங்கியப்பாடலுமென்றவாறு.

சீருமென்றது - “செம்முறை.....நிமிர்த்தல்”
என்றுசொல்லப்படா

நின்ற வண்ணக்கூறுபாட்டையும்
இருவகைத்தாளக்கூறுபாட்டையும் பாலை

நிலையினையும் பண்ணுநிலையினையும் நிலைப்படையகத்துந்
துய்தாகக் காட்டுந்தன்

மையுமென்றவாறு.

மிடறுமென்றது - மூலாதாரந்தொடங்கிய
மூச்சைக் காலாற்கிளப்பிக்

கருத்தாலியக்கி ஒன்றெனத்தாக்கி
இரண்டெனப்பகுத்துப் பண்ணீர்மைகளைப்

பிறப்பிக்கப்பட்ட பாடலியலுக்கு அமைந்த
மிடற்றுப்பாடலுமென்றவாறு.

உள. தாழ்ஞரற்றண்ணுமையென்றது - தாழ்ந்த
குரலினையுடைய தன்

ணுமைக்கருவிமுதலாயின வாசித்தவமென்றவாறு.

ஆடலொடென்றது - அக்கூத்துப்
புறக்கூத்துப் பதினேராடலென்று
சொல்லப்படாநின்ற ஆடலுடனென்றவாறு.

ஒடுவென்றது, உடனிகழ்ச்சி ;
இச்சொல்லப்பட்டவற்றுடனேயென்ற
வாறு.

உள - அ. இவற்றினிசைந்த.....படித்தென்றது
- இச்சொல்லப்பட்ட

கூத்துக்களுக்குச் சேரச்செயத உருக்களை
இசைகொள்ளும்படியும் இரதம்
பொருந்தும்படியும் புணர்க்கவல்லனாகியென்றவாறு.

கூஉ சிவப் பதி க ர ம்.

வரிக்கு மாடற்கு முரிப்பொரு ளியக்கித்
௩௦ தேசிகத் திருவி னோசை கடைப்பிடித்துத்
தேசிகத் திருவி னோசை யெல்லா
மாசின் றுணர்ந்த வறிவின னாகிக்
கவியது குறிப்பு மாட்டிற் றொகுதியும்

பகுதிப் பாடலுங் *கொளுத்துங் காலை
 ௩௫ வசையறு கேள்வி வகுத்தனன் விரிக்கு
 மசையா மரபி னிசையோன் றுறு
 மிமிழ்கடல் வரைப்பிற் றமிழக மறியத்
 தமிழ்முழு தறிந்த தன்மைய னாகி

உக. வரிக்கு...இயக்கியென்றது - செந்துறை
 வெண்டிறையென்னப் படாநின்ற இருவகைப்பாடல்களுக்கும்
 பொருளாயமைந்த இயக்கநான்கினையு மமைத்தென்றவாறு.

௩௦. தேசிகத்.....பிடித்தென்றது - இயற்சொல்
 திரிசொல் திணைச் சொல் வடசொலென்று
 சொல்லப்படாநின்ற சொற்கள் இசைபூணும்படியைத்
 கடைப்பிடித்தென்றவாறு.

௩௧ - உ. தேசிகத்.....ஆகியென்றது -
 இச்சொற்களிற் புணர்ப் புண்ட
 இசைவேறுபாடுகளையெல்லாம் குற்றந்தீர உணரவல்ல
 அறிவினையுடையனாகியென்றவாறு.

௩௩. கவியதுகுறிப்புமென்றது - இயற்புலவன் நினைத்த
 கோட்பாடுமென்றவாறு.

ஆடற்றொகுதியுமென்றது - ஆடலாகிரியனீடும்
 வரவுகளின் தொகுதியு மென்றவாறு.

நாசு. பகுதிப்பாடலுமென்றது - இவற்றுக்கு
அமைந்த பாடற்பகுதியு மென்றவாறு.

கொளுத்துங்காலையென்றது - இக்கூத்துக்களை
ஆசிரியன்குறிப்புக்கும் பாடலுள்ளிட்டனவற்றுக்கும்
சேரவியற்றுமிடத்தென்றவாறு.

நாடு - சு. வசையறு.....தானுமென்றது -
இச்சொல்லப்பட்டவர், ஹைக்குற்றந்தீர்ந்த நூல்வழக்கால்
வகுக்கவும் விரிக்கவும்வல்ல பாடலாசிரியனு மென்றவாறு.

இசையுடன்படித்து இயக்கிக் கடைப்பிடித்து
அறிவினனாகி விரிக்கும் இசையோனென்க.

- இனிக் கவிஞனமைதி கூறுகின்றது:—

நாள் - அ.

இமிழ்கடல்.....ஆகியென்றது-ஆரவாரத்தினையுடைய
கடல் சூழ்ந்தநிலத்தில் வடக்கும் தெற்கும் குடக்கும்
குணக்கும் வேங்கடங்குமரி தீம்புனற்பெளவமெனத்
தமிழோரால் எல்லையுறப்படாநின்ற தமிழ்த்தேசத்தா ரறிய
மூன்றுதமிழும் போமென்னுந்
தன்மையையுடையனாகியென்றவாறு.

(பி-ம்.) * கொளுத்துக்கலை

நாள்-ஆரங்கேற்றுகாலை.

கூக

திறத்தி¹

சு0 னுட்டிய நன்னு னன்னு கடைப்பிடித்
திசையோன் வக்கிரித் திட்டதை

யுணர்ந்தாங்

கசையா மரபி னதுபட வைத்து

மற்றோர் செப்த வசைமொழி யறிந்து
நாத்தொலை வில்லா நன்னுற் புலவனு

சு0 மாடல் பாட விசையே தமிழே

நக - சு0.

வேத்தியல்.....கடைப்பிடித்தென்றது - வேத்தியலென்
றும் பொதுவியலென்றும் இரண்டுகூறுபாட்டினையுடைய
நாடகநூல்கள் நன்

ருகக் கடைப்பிடித்தென்றவாறு.

சக - 2.

இசையோன்.....வைத்தென்றது - இசைப்புலவன்
ஆள

த்திவைத்த பண்ணீர்மையை முதலும் முறைமையும்
முடிவும் நிறைவும் குறை

யும் கிழமையும் வலிவும் மெலிவும் சமனும்
வரையறையும் நீர்மையுமென்னும்

ப்திஞ்ஞபாகுபாட்டினுமறிந்து அவன் அவை
தாளநிலையில் எய்தவைத்த

திறம் தன் கவியினி டத்தே

தோன்றவைக்கவல்லனையென்றவாறு.

சுரு - ச. மாற்றோர்

செய்த.....புலவனுமென்றது - சத்துருக்களாற்

செய்யப்பட்ட வசையாயுள்ளனவறிந்து

அவைதோற்றாதபடி வசையின் மொழி

களால் நாடகக்கவிசெய்யவல்ல நல்ல நூல்களையுணர்ந்த

புலவனுமென்றவாறு;

“இன்ன.....தருமே” என்றாராகலின். -

தன்னைமயனாகிக் கடைப்பிடித்து உணர்ந்துவைத்து

அறிந்து தொலைவில்

லாத புலவனென்க.

இனித்தண்ணுமையாசிரியனமைநீ கூறுகின்றது:—

சரு - ருரு. ஆடல்பாட.....முதல்வனுமென்றது

- எல்லாக்கூத்துக்க

ளும், எல்லாப்பாட்டுக்களும், எல்லாஇசைகளும்,
வடவெழுத்தொரீஇவந்த

எழுத்தாலைகட்டப்பட்ட ஓசைக்கட்டளைக்கூறுபாடுகளும்,
எல்லாப்பண்களும்,

இருவகைத்தாளங்களும், எழுவகைத்துக்குக்களு ம்,
இவையிற்றின்முடங்களும்,

இயற்சொல் திரிசொல் திசைச்சொல்
வடசொலென்னுஞ்சொற்களுமென்று

சொல்லப்பட்டனவற்றையுணர்ந்து ஒருருவை
இரட்டிக்கிரட்டி சேர்த்தவிட

த்து நெகிழாதபடி நிரம்ப நிறுத்தவும் அவ்விடத்துப்

பெறுமிரட்டியை ஒப்பாக

உருவானவழி நிற்குமான நிறுத்திக்
கழியுமானங்கழிக்கவும்வல்லளாய் இப்படி

நிகழ்ந்த உருக்களில் யாழ்ப்பாடலும்
குழலின்பாடலும் கண்டப்பாடலும்

இயைந்து நடக்கிறபடி கேட்போர் செவிக்கொள
அமைந்தகரணத்தாற் குறியறி

நது சேரவாசித்தலும் மற்றைக் கருவிகளிற்
குறைநிரப்புதலும் அக்கருவிகளின்

மிருதியடக்குதலும் அக்குமிடத்தும் அடக்குமிடத்தும்
இசையின் இரந்திரந்

தோன்றாதபடிசெய்தலும் செய்யுமிடத்துக் கைத்தொழில்
அழகுபெறச்செய்து

¹ இவ்வழியின்பின், 'மாத்திரை யறிந்து

மலித்தரு மரபின்' என ஓரடி மிகுதியாக ஒருபிரதியிற் காணப்பட்டது.

சிலப்பதிகாரம்

பண்ணே பாணி தூக்கே முடமே
தேசிக மென்றிவை யாசி னுணர்ந்து
கூடை நிலத்தைக் குறைவின்று *

மிகுத்தாங்கு

வார நிலத்தை வாங்குபு வாங்கி

௫௦ வாங்கிய வாரத் தியாழ்ந் குழலு

மேங்கிய மிடறு மிசைவன கேட்பக்
கூருகிர்க் கரணங் குறியறிந்து † சேர்த்தி

காட்டலும் வல்லனாய் அழகுதக்க தண்ணுமைக்
கருவியினையும் அரியதொழி வினையுமுடைய
ஆசிரியனுமென்றவாறு.

இதுபொழிப்புரை; என்சொல்லியவாரோவெனின்;—
சநி. ஆடலென்றது - எல்லாக்கூத்துக்களும்.

பாடலென்றது - பண்ணல்முதலிய பாடலியல்புகளும்.

இசையாவது - நரப்படைவா லுரைக்கப்பட்ட

பதினேராயிரத்துத் தொள்

ளாயிரத்துத்தொண்ணூற்றொன்றாகிய ஆதியிசைகளும்;
அவையாவன: “உயி ருயிர்.....கடனே” என்னுஞ்
சூத்திரத்தா லுறழ்ந்து கண்டிகொள்க.

தமிழாவது - வடவெழுத்தொரீஇவந்த எழுத்தானே
கட்டப்பட்ட வாக்கியக்கூறுகளும்,
இயலிசைநாடகங்களுமென்று சொல்லப்படாநின்ற
மூன்று தமிழ்களும்.

சக. பண்ணென்றது - நரப்படைவால்

நிறந்தோன்றப் பண்ணப்படா நின்றபண்ணும்,
பண்ணியற்றிறமும், திறமும், திறத்திறமும்.

பாணியென்றது - இருவகைத்தாளவிகற்பங்களும்.

தூக்கென்றது - செந்துக்குமுதலாய ஏழுதூக்குக்களும்.

முடமென்றது - இவையிறநின் குற்றங்களும்.

சள. தேசிகமென்றது - இயற்சொல் திரிசொல்

திசைச்சொல் வடசொ ளென்று சொல்லப்படாநின்ற
சொற்பிரயோகம்.

இவையாசினுணர்ந்தென்றது - இச்சொல்லப்பட்ட

ஒன்பதும் இலக்கணவழியே நுண்ணிதாக
வறிந்தென்றவாறு.

சஅ - கூ. கூடையிலத்தைக்.....வாங்கியென்றது -

ஒருருவை இரட்டிக் கிரட்டி சேர்த்தவிடத்து நெகிழாதபடி
நிரம்பநிறுத்தவும் அவ்விடத்துப்பெ றும் இரட்டியை ஒப்பாக
உருவானவழி நிற்குநானிறுத்திக் கழியுமானங்கழிக் கவும்
வல்லனையென்றவாறு.

ரு0-ரு2. வாங்கிய.....சேர்த்தியென்றது - இப்படி

நிகழ்ந்த உருக்களில் யாழ்ப்பாடிலும் குழலிசையும்
கண்டப்பாடலும் இயைந்து நடக்கின்றபடி கேட்போர்க்குச்
செவிகொள்ளாநிறகத் தண்ணுமைக்கருவியமைந்த கரணத்தாற
குறியறிந்து சேரவாசிக்கவல்லனையென்றவாறு.

யாக்கலு மடக்கலு மீத்திறம்,
படாமைச்
சித்திரக் கரணஞ் சிதைவின்று
செலுத்து
௧௫ மத்தகு தண்ணுமை யருந்தொழின்
முதல்வனுஞ்
சொல்லிய வியல்பினிற் சித்திர
வஞ்சனை புல்லிய வறிந்து புணர்ப்போன்
பண்பின்
வர்த்தனை நான்கு * மயலறப் பெய்தாங்

நா. ஆக்கல் - மற்றக்கருவிகளின் குறையை
நிரப்புகை.

அடக்கல் - மற்றக்கருவிகளின் மிகுதியை அ
டக்குதல்.

மீத்திறம்படாமை - ஆக்குமிடத்தும்
அடக்குமிடத்தும் இரந்திரந்தோன்
குமற் செய்கை.

நா. சித்திரக்கரணஞ் சிதைவின்று செலுத்தும் -
இவ்வனைத்துஞ் செய்யு

மிடத்துக் கைத்தொழில் அழகுபெறச்செய்து
காட்டவல்லவென்றவாறு.

நடு. அத்தகு.....முதல்வனுமென்றது -
இசைசொல்லப்பட்ட கூறுபாடுக

ளில் ஒன்றும் குறைவின்றியேயிருக்கும் தண்ணுமைக்
கருவியாசிரியனுமென்ற
வாறு.

உணர்ந்து மிகுத்து வாங்கிச் சேர்த்திச் செலுத்தும்
தண்ணுமைமுதல்வ

னென்க.

இனிக் தழலோனமைநீ கூறுகின்றது:—

நுக. சொல்லிய வியல்பாவது -
தூல்களிற்சொன்ன முறைமை யென்ற
வாறு.

நுக - எ. சித்திரவஞ்சனை புல்லியவறிந்தென்றது -
சித்திரப்புணர்ப்பும்

வஞ்சனைப்புணர்ப்புமென்று சொல்லப்படாநின்ற
இரண்டுகூற்றினையுமறிந்

தென்றவாறு.

இவற்றுள், 'சித்திரப்புணர்ப்பாவது -
இசைகொள்ளுமெழுத்துக்களின்

மேலே பண்ணீர்மை நிறுத்தல்.

வஞ்சனைப்புணர்ப்பாவது -
இசைகொள்ளாவெழுத்தின்மேல் வல்லொற்று

வந்துழி மெல்லொறுப்புபோல் நெகிழ்த்துப்புணர்த்தல்.

௩௭. புணர்ப்போன் பண்பினென்றது -
புணர்க்கத்தக்க பாடலாசிரியனை

யொத்த அறிவினையுடையனாகியென்றவாறு.

. ௩௮. வர்த்தனை.....பெய்தாங்கென்றது -
வங்கியத்து விரலுளர்ந்து

ஊதுந்துளைகள் தர்ச்சனிமுதலாக விட்டுப்பிடிப்பது
ஆரோகணமாதலானும்

கனிட்டன்முதலாக விட்டுப்பிடிப்பது
அவரோகணமாதலானும் இரண்டுகூறும்

இப்படிச்செய்தல் வர்த்தனையாதலின் இப்படியால்¹
நூற்றுமூன்றுபண்ணீர்மை

களையும் தந்நிலைகுலையாமல் நிரம்பக்
காட்டவல்லையென்றவாறு.

ஆங்கு - அவ்விடத்து. தர்ச்சனி - சுட்டாமுட்டி.
கனிட்டன் - சிறுவிரல்.

---

¹ கூ.அ. - ஆம் பக்கம் பார்க்க. (பி. - ம.) *
'மயலறத்தெரிந்தாங்கெற்றிய'

சிலப்பதிகாரம்

கேற்றிய குரலிளி யென்றிரு நரம்பி
சூ0 னொப்பக் கேட்கு முணர்வின

னாகிப்

பண்ணமை*முழவின் கண்ணெறி

யறிந்து

தண்ணுமை முதல்வன் நன்னொடும் பொருந்தி
வண்ணப் பட்டடை யாழ்மேல் வைத்தாங்

கிசையோன் பாடிய விசையி னியற்கை

சூரு வந்தது வளர்த்து வருவ தொற்றி
யின்புற வியக்கி யிசைபட

வைத்து

நுக - சூ0. ஏற்றிய

குரலிளி.....ஆகியென்றது - பதினாற்கோவையி

னிடத்துக் குரனரம்பிரட்டிக்கவரும்

அரும்பாலையும் இனிநரம்பு இரட்டிக்க

வரும் மேற்செம்பாலையும்போல அல்லாத

பாலைகளையும் இசை நூல்வழக்காலே

இணைநரம்புதொடுத்துப்பாடும்

அறிவினையுடையனென்றவாறு.

சூக. பண்ணமை.....அறிந்தென்றது -

பண்ணுதலமைந்த முழவின் கண்

னெறியினையறிந்தென்றவாறு.

சுஉ. தண்ணுமை.....பொருந்தியென்றது
தண்ணுமையாசிரியன் தன்

னெழும் பொருந்தியென்றவாறு.

உம்மையாற் பொருந்துமிடமும்

பொருந்தியென்க.

சுங். வண்ணப்.....வைத்தென்றது.....

.....

பட்டடையென்றது நரம்புகளில்
இனிக்குப்பெயர்; என்னை? எல்லாப்பண்

ணிற்கும் அடிமனையாதலின். வண்ணமென்றது -
நிறம்; நிறத்தினையுடைய

பட்டடையென்றவாறு; இதனை
யாழ்மேல்வைத்தென்க

ஆங்கென்றது, அசை.

சுச. இசையோன்.....இயற்கையென்றது -
இக்கிரமத்தினாலே பண்

களை யாழ்மேல்வைத்து அதன்வழியே இசைக்கா
ரன்பாடிய பாட்டினியல்பை

யென்றவாறு.

சுரு. வந்தது வளர்த்தென்றது - பாடுகின்ற
பண்வரவுகளுக்குச் சுரம்

குறைவுபடாமணிநுத்தியென்றவாறு.

வருவதொற்றியென்றது - அந்தப்பண்ணுக்கு
அயல்விரவாமல் நோக்கி

யென்றவாறு.

சூசு. இன்புறவியக்கியென்றது -
வண்ணமுதலாகக் காட்டப்பட்ட பாட.

லியல் வழக்கெல்லாம் இரதம்பொருந்த
நிரம்பக்காட்டியென்றவாறு.

இசைபடவைத்தென்றது - முற்கூறிய
முதலும் முறையுமுதலான பண்

ணிலக்கணம் பதினென்றினையும்

நிரம்பவைக்கவல்லனையென்றவாறு.

௩.—அரங்கேற்றுகதை.

சூசு

வார நிலத்தைக் கேடின்று வளர்த்தாங்
கீர நிலத்தி னெழுத்தெழுத் தாக
வழுவின றிசைக்குங் குழலோன் னுனு
எ0 மீரேழ் தொடுத்த செம்முறைக்
கேள்வியி

னேரேழ் பாலை நிறுத்தல்வேண்டி
வன்மையிற் கிடந்த தார பாகமு
மென்மையிற் கிடந்த குரலின் பாகமு
மெய்க்கினை நரம்பிற் கைக்கினை
கொள்ளக்

எதி கைக்கிளை யொழிந்த பாகமும்
பொற்புடைத்

தளராத் தாரம் விளரிக் கீத்துக்
கிளைவழிப் பட்டன ளாங்கே கிளையுந்

தன்கிளை யழிவுகண் டவள்வயிற் சேர

கூஎ. (பா) வாரநிலத்தைக் கேழுன்று

பார்த்தென்றது-முதனடை வாரம்

கூடைதிரளென்று சொல்லப்படாநின்ற இயக்கநான்கினும்

முதனடை மிகவும்

நாழ்ந்த செலவினையுடைத்தாதலானும், திரள் மிகவும்

முடுகியநடையினையுடைத்

தாதலானும், இவைதவிர்ந்து இடைப்பட்டவாரப்பாடல்

சொல்லொழுக்கமும்

இசையொழுக்கமுமுடைத்தாதலானும், கூடைப்பாடல்

சொற்செறிவும்இசைச்

செறிவுமுடைத்தாகலானும், சிறப்புநோக்கி

இவ்விரண்டினுள்ளும் வாரப்

பாடலை அளவுநிரம்ப நிறுத்தவல்லனாயென்றவாறு.

எனவே, கூடைப்பாடலும் அமைவதாயிற்று. நிலம் -

இடைநிலம்.

கூஎ - அ. ஆங்கு ஈர

நிலத்தினெழுத்தெழுத்தாகவென்றது - பாடவிடத்

துச்சொன்னீர்மையின் எழுத்துக்கள் சிதையாமல்
 எழுத்தை எழுத்தாகஇசைக்
 குங்குழலோனென்றவாறு; அன்றியும் ச ரி க ம ப த நி
 என்பாருமுளர். - கக. வழுவின் றிசைக்குங்
 குழலோன்றனுமென்றது-இச்சொல்லப்பட்ட
 இயல்புகளை இலக்கணப்படியே வாசித்துக்காட்டவல்ல
 வங்கியவாசிரியனு
 மென்றவாறு.

அறிந்து மயலறப்பெய்து உணர்வினனாகி அறிந்து
 பொருந்தி வைத்து
 வளர்த்து ஒற்றி இயக்கி வைத்துப் பார்த்து இசைக்குங்
 குழலோனென்க.

இனி, யாழாசிரியனமைதி கூறுகின்றது:—

எ0 - எக. ஈரேழ்

தொடுத்த.....வேண்டியென்றது = ஆயப்பாலையாய
 நின்ற பதினாற்கோவை பொலிந்து செப்பமுடைத்தாய்ப்
 பாடலியல்பு ஒத்த

மைந்த சிறப்புடைத்தாகவினால் அதிலே செம்பாலை படுமலைப்பாலை செவ்வழிப்
 பாலை அரும்பாலை கோடிப்பாலை விளரிப்பாலை மேற்செம்பாலையென்று சொல்லப்
 பட்ட ஏழுபாலைகளையும் இணைநரம்பாகத்தொடுத்து நிரம்பரிதுத்திக்காட்டல்
 காரணமாகவென்றவாறு.

எ2 - அ. வன்மையிற்கிடந்த.....அவள்வயிற்

சேரவென்றது - “தார
 பாகமுழ்.....என்மனார் புலவர்”

என்னுஞ்சுத்திரத்தாலே வரப்பட்ட பாலை

கூறு

சிலப்பதிகாரம்

வேளை மக்ளிருங் * கிளைவழிச் சேர

அ0 மேல துழையினி கீழது கைக்கிளை
வம்புறு மரபிற் செம்பாலை யாய
திறுதி யாதி யாக வாங்கவை
பெறுமுறை வந்த † பிபற்றியி

னீங்காது

ஊ

படுமலை செவ்வழி பகரரும்

பாலையெனக்

அரு குரல்குர லாகத் தற்கிழமை திரிந்தபின்
முன்னதன் வகையே முறைமையிற்

றிரிந்தாங்

கிளிமுத லாகிய ‡ வெதிர்படு

கிழமையுங்

கோடி விளரி மேற்செம் பாலையென

நீழக் கிடந்த கேள்விக் கிடக்கையி

யின்முடிவுதானமாய வலிந்த நிலைமையினையுடைய
தாரம்பெற்ற இரண்டலகில்

ஓரலகையும் விளரிப்பாலையின் முதல்தாரமாதலின் மே

னிற்கிற குரனரம்பு

பெற்ற நாலலகில் இரண்டலகையும் தாரநரம்பில்
அந்தரக்கோலிலே கைக்கிளை

யாககிறுத்தத் தாரந்தான் கைக்கிளையாயிற்று
அந்தநரம்பில் ஒழிந்த ஓரலகை

யும் பண்டைவிளரியிலே கூட்ட அவ்விளரி
துத்தநரம்பாயிற்று. இப்படியாற்

பன்னிருகாற்றிரிக்கப் பன்னிருபாலையும் பிறக்கும்;
பன்னிருபாலையினுருத்

தொண்ணூற்றொன்றும் பன்னிரண்டுமாயப் ¹ பண்கள்
நூறுமுன்றாதற்குக்

காரணமாமெனக்கொள்க.

இவ்விடத்துத் தாரநரம்பின் அந்தரக்கோலைத்
தாரமென்றது, “தன்ன

மும்.....வழிப்படர” என்னுஞ்
சூத்திரத்தாலெனக்கொள்க.

எக. ஏனை மகளிருங் கிளைவழிச்
சேரவென்றது-இதனைப் பெண்டிர்க்குரிய

தானமாகிய பதினாற்கோவையிலே கூட்டவென்றவாறு
கூட்டும்படி:—

அ0 - அக.

மேலதுழையினி.....செம்பாலையாயதென்றது - உழை

முதற் கைக்கிளையிறுதியாக மெலிவுநானகும் சமமேமும்
வலிவுமுன்றுமாய்ச்

செம்பாலையாயதென்க.

அஉ - ஈ. இறுதி யாதி... .. நீங்காதென்றது -
தாரமுதலாகப் பெறு

முறையாய்வந்தபடியே நீங்காமலென்றவாறு.

அச - ஐ. படுமலை
செவ்வழி.....திரிந்தபினென்றது - கைக்கிளைகுர
லாய்ப் படுமலைப்பாலையும், துத்தம்குரலாயச்
செவ்வழிப்பாலையும், குரல்குரலாய
அரும்பாலையும் தற்கிழமைதிரிந்தபினென்க.

அரும்பாலைக்கு நரம்பு இரட்டித்த
பெற்றித்தென்றவாறு.

அசு - கூ. முன்னதன் வகையே.....
கிடக்கையினென்றது - முன்பிற்

படியே நாரம் குரலாகக் கோடிப்பாலையும், விளரிகுரலாக விளரிப்பாலையும், இனி
குரலாக மேற்செம்பாலையுமாயின.

இனி, மேற்செம்பாலை இனிநரம்பு இரட்டித்த நிலைமையினைபுடைத்தாய்
இப்படிச்சமைந்த பதினாற்கோவைப்பாலை நிலையிலென்றவாறு.

பக்கம், சுரு. (பி - ம்.) * 'விளவிறச்சோ' † 'பெற்றிநீங்காது' ‡ 'ஏப்படு'

ஈ.—அரங்கேற்றுகாதை.

கூகூ

கூ0 னிணைநரம் புடையன வணைவுறக்
கொண்டாங்

கியாழ்மேற் பாலை யிடமுறை மெனியக்

குழன்மேற் கோடி வலமுறை * மெலிய
வலிவு மெலிவுஞ் சமனு மெல்லாம்
மொலியக் கோத்த புலனை யோனுட

கரு நெண்ணிய நூலோ ரியல்பினின்
வழாஅது

மண்ணக மொருவழி வகுத்தனர் கொண்டு
புண்ணிய நெடுவரைப் போகிய
நெடுங்கழைக்

கண்ணிடை யொருசாண் வளர்ந்தது
கொண்டு

நூனெறி மரபி னரங்க மளக்குங்
க00 கோலள விருபத்து நால்விர லாக

க0. இணைநரம் புடையன வணைவுறக் கொண்டாங்கென்றது - இப்பதினாற்

கோவைப்பாலைநிலையிலும் பண்ணுநிலையிலும் இரட்டித்த
குரல்குரலாகிய அரும்

பாலையும் இளிகுரலாகிய மேற்செம்பாலையும்போல அல்லாத ஐந்துபாலையும்
உழை குரலாகச் செம்பாலைக்கு உழைபெயதும் கைக்கிணைகுரலாகப் படிமலைக்குக்
கைக்கிணைபெய்தும் துத்தம் குரலாகச் செவ்வழிப்பாலைக்குத் துத்தம்பெயதும்

தாரம்குரலாகக் கோடிப்பாலைக்குத் தாரம்பெயதும்
விளரிகுரலாக விளரிப் பாலைக்கு விளரிபெயதும்
பாடப்படுமென்றவாறு.

கக - உ. யாழ்மேற்

பாலை.....மெலியவென்றது - யாழினிடத்து அரும்

பாலைமுதலியன இடமுறை மெலியவும் குழவினிடத்துக்
கோடிப்பாலைமுதலியன வலமுறைமெலியவும்
பாடப்படுமென்றவாறு.

கூக - ச. வலிவு.....புலமையோனென்றது -
இப்படியால் வலிவும்

மெலிவும் சமனுமென்று சொல்லப்படாநின்ற தானநிலையினைபுடைய இசைக்
கூறுபாடுகளுக்கெல்லாம் நரப்படைவுகெடாமலும் பண்ணீர்மை முதலாயின
குன்றாமலும் புணர்க்கவல்லனாய் அப்புணர்ப்பிற்கு அமைந்த எழுத்துக்களால்
இசைசெய்யவல்ல யாழாசிரியனுமென்றவாறு.

எக. நிறுத்தல்வேண்டிப் (கூ) பொலியக்கோத்த புலமையோனென்க.

கூச. உடனென்றது - ஆடலாசிரியன்முதலாயுள்ளாருடனென்றவாறு.

இனி, அரங்கினமைதி கூறுகின்றது:—

கூடு - கூ. எண்ணியநூலோர்.....வகுத்தனர்கொண்டென்றது-எண்ணப்
பட்ட நாடகநூலாசிரியர் வகுத்த இயல்புகளின் வழுவாதவகை அரங்குசெய

யத் துவர் வரி வீன பொருத்தன்முதலிய நிலக்குற்றங்கள் நீங்கினவிடத்திலே
நலந்தெரிந்து இவ்விடமென்று வகுத்துக்கொண்டென்றவாறு.

கூஎ - கூ0. புண்ணிய நெடுவரைப்.....நால்விரலாகவென்றது-பொதி
யில்வரைமுதலான புண்ணிய நெடுவரைப்பக்கங்களில் நெடிதாகி உயரவளர்ந்த
மூங்கிலிற் கண்ணொடு கண்ணிடை ஒருசாணாக வளர்ந்ததுகொண்டு நூல்களிற்

(பி - ம.) * வலிவு

வெழுதோ லகலத் தெண்கோ னீளத்

தொருகோ லுயரத் துறுப்பின தாகி
யுத்தரப் * பலகையோ டரங்கின்

பலகை

வைத்த விடைநில நாற்கோ லாக

கபடு வேற்ற வாயி விரண்டுடன் பொலியத்
தோற்றிய வரங்கிற் ரெழுதன +

ரேத்தப்

பூதரை யெழுதி மேனிலை வைத்துத்
துணிமூற் புறப்பட மாண்விளக்

கெடுத்தாங்

சொல்லுகிறபடியே அரங்கஞ்செய்ய அளக்குங்கோல்
உத்தமன்கைப்பெருவிரல்

இருபத்துநாலுகொண்டது ஒருமுழமாகக் கோல
நறுக்கியென்றவாறு ;

“ஒத்த வணுமுத லுயர்ந்துவரு கணக்கி, லுத்தமன்
பெருவிர விருபத்து

நாலு, கொண்டது கோலெனக் கோற்குறிப் புணர்ந்த,
தண்டாக் கேள்வித்

தலைவர் கிளந்தனர்” என்றாகலின்.

க0க - உ.

எழுகோல்.....உறுப்பினதாகியென்றது - அக்கோலால்,
எழுகோலகலமும் எட்டுக்கோல நீளமும் ஒருகோல்
குறட்டியரமுமாயென்க;

என்னை? “அக்கோலேழுந்.ஹ..... உயரவுமுரித்தே
” என்றாகலின்.

க0க-சு. உத்தரப்

பலகை.....அரங்கிலென்றது-தூணத்துக்குமீதுவைத்த
உத்தரப்பலகைக்கும் அரங்கினிடத்து அகலத்துக்கிடப்பலகைக்கும் இடை
நின்றநிலம் நான்குகோலாக உயரங்கொண்டு இத்தன்மையவாய அளவுக்குப்
பொருந்த வகுத்த வாயிலிரண்டிணையுடையதாகச்செய்த அரங்கிலென்றவாறு.

வாயிலிரண்டு :— புகச்சமைத்தவாயிலும்
புறப்படச்சமைத்தவாயிலு

மெனக்கொள்க.

க0சு. தோற்றியவரங்கு - இப்படியாற்சமைக்கப்பட்ட
தூலிற்சொல்லுகிற

படியே எல்லாவிலக்கணமும் தோற்றின அரங்கென்க.

க0சு - எ.

தொழுதனர்.....வைத்தென்றது - அந்தணர்
அரசர் வணிகர்

ஞத்திரரென்று சொல்லப்படாநின்ற நாலுவருணத்துப்பூதரையும் மேனிலைத்
தேயாவரும் புகழ்ந்து வணங்க எழுதி வைத்தென்றவாறு;

என்னை? “கூறிய வரங்கில்.....இயற்பிற முமே” என்றாகலின்.

கருஅ. - தூணிழற்.....கெடுத்தென்றது -
தூண்களினிழல் நாயகப்பத்தி
யின்கண்ணும் அவையின்கண்ணும் படாதபடி
மாட்சிமைப்பட்ட விளக்கை
யேற்றி யென்றவாறு.

(பி - ம்.) * 'பலகையோடோங்கின' + 'ஏத்தி'

ந. - அரங்கேற்றுகாதை.

எக

¹ கொருமுக வெழினியும் பொருமுக
வெழினியுங்
கக0 கரந்துவர வெழினியும் புரிந்துடன்
வகுத்தாங்

கோவிய விதானத் துரைபெறு நித்திலத்து
மாலேத் தாமம் வளையுட னாற்றி
விருந்துபடக் கிடந்த வநீந்தொழி
லரங்கத்துப்

² பேரிசை மன்னர் பெயர்புறத் தெடுத்த
கக0 சீரியல் வெண்குடைக் காமபுரனி
கொண்டு

கண்ணிடை நவமணி யொழுக்கி *
மண்ணிய

நாவலம் பொலந்தகட் டிடைநிலம் போக்கிக்

க0க - க0. ஒருமுகவெழினியும்.....வகுத்தென்றது -
இடததுணினிலையி டத்து ஒருமுகவெழினியும்
இரண்டுவலத்ததுணினிலையி டத்துப் பொருமுகவெழி னியும்
மேற கரநதுவரவெழினியுமாகச் செயற்பாட்டுடனே
வகுத்தென்றவாறு. ககக. ஓவியவிதானத்து -
சித்திரவிதானமான பலதொழில்களையுமுடைத் தாகி.

ககக - 2. உரைபெறு.....நாறறியென்றது -
நல்லவாகிய முத்துமாலை களாற் சல்லியும் தூக்குமாக
நாறறியென்றவாறு.

ககக. விருந்துபடக்.....அரங்கத்தென்றது -
அழகினுற் புதுமைத்தாகச் சமைத்த அரங்கினகத்தென்றவாறு.

கக. வகுத்தனர் கொண்டு (க0௭) வைத்து (க0௮)
எடுத்து (கக0) வகுத்து (கக2) நாறறிக் (கக௩) கிடந்த
அரங்கமென்க.

நாறறுதற்கு இடமாகிக் கிடந்த அரங்கமென்க.

கக௪ - ௫.

பேரிசைமன்னா.....நனிகொண்டென்றது -
பெரியசீர்த் தியையுடைய அரசா பொருதுடைந்து
புறங்கொடுத்தவழிப் பறிக்கப்பட்ட அழகிய
நற்கொற்றக்குடையின்காம்பைத் தலைக்கோலாகக்
கொண்டென்றவாறு.

என்றது : தலைக்கோல் கொள்ளுமிடத்து

மாறறுவேநதரெயிற்புறத்து வெட்டினமூங்கிலும்
புண்ணியவரையின் மூங்கிலும் மாறறரசர் குடைக்காம்பு
மாமென.....

இது கூற்றறு, வேத்தியலும் பொதுவியலுமாதலான்.

ககசு - எ. கண்ணிடை.....போக்கியென்றது -

கண்கடோறும் நவரத் தினங்கனாற் கட்டி இடைநிலங்களைச்
சாமபூநதமென்னும பொற்றகட்டாலே செறிய
மலக்கமாகக்கட்டியென்றவாறு.

மலக்கமாகக்கட்டலாவது - மாளுக்கக்கட்டுவது.

---

1 "எழினி தானே- மூன்றென மொழிப", "அவைதா,
மொருமுக வெழினியும் பொருமுக வெழினியுங், கரத்துவர வெழினியு
மெனமு வகையே" (சீவக. சுளகு-ந. மேற்.)

2 இவ்வடிமுதலியவை இந்தால் உஅ - ஆம் காதையிலுள்ள
சுஅ - ஆம் அடிமுத லியவற்றை ஒத்துள்ளன. (பி - ம்.)

*நண்ணிய'

எஉ சில ப் ப தி க ர ம்

காவல் வெண்குடை மன்னவன் கோயி

லிந்திர சிறுவன் சயந்த னாகென

கஉ0 வந்தனை செய்து வழிபடு தலைக்கோல்

புண்ணிய நன்னீர் பொற்குடத் தேந்தி

மண்ணிய பின்னர் மரீலை யணிந்து

நலந்தரு நாளாற் பொலம்பூ னேடை
யரசுவாத் தடக்கையிற் பரசினர் கொண்டு
கஉடு முரசெழுந் தியம்பப் பல்லிய மார்ப்ப
வரைசொடு பட்ட வைம்பெருங் குழுவந்
தேர்வலஞ் செய்து கவிகைக் கொடுப்ப
வூர்வலஞ் செய்து புகுந்துமுன் வைத்தாங்

ககஅ - ௨௦.

காவல்வெண்குடை.....தலைக்கோலென்றது - இத்தலைக்
கோலை தேவேந்திரன்மகன் சயந்தனாகநினைத்து
மந்திரவிதியாலேபூசித்து வழிபட்டு இராசாவின் கோயிலிலே
காப்பமைத்து இருத்தக்கடவதென்றவாறு.

சயந்தனாதற்குக்காரணம் ¹ மேலே சொன்னோம்.

கஉக - ௨. புண்ணிய

நன்னீர்:.....மாலையணிந்தென்றது - நாடகக்கணிகை
தலைக்கோல் கொள்ளுஞானு புண்ணியதீர்த்தங்களினீரைப்
பொற்குடத்தி லேயெடுத்துக்கொண்டிவந்து இத்தலைக்கோலை
அபிடேகம்பண்ணிய பின்பு மாலை களுஞ் சூட்டியென்றவாறு.

முன்புசொல்லிப்போந்த (௨௩)

நாடகவாசிரியன்முதலானோர் (கக௩) அரங்கத்தின்கண்ணே
(கஉஅ) இத்தலைக்கோலைவைத்துப் (கஉக) பொற்குடத்தால்
(கஉ௨) நீராட்டியபின்பு மாலைசூட்டியென்க.

கஉக. நலந்தருநாளாலென்றது.

நல்லநாளிலென்றவாறு.

இதனை நல்லநாளில் (கஉஉ) மண்ணியபின்னரென முன்னேசேர்க்க.

கஉக - ச.

பொலம்பூணை.....கொண்டென்றது - பொற்பட்
டத்தையும் ஆபரணங்கையுமுடைய
பட்டவருத்தனத்தின்கையில் வாழ்த்துடனே
கொடுத்தென்றவாறு.

கஉரு - அ.

முரசெழுந்தியம்பப்.....முன்வைத்தாங்கென்றது - வீர
முரசுமுதலாயினவும் பலவாச்சியங்களுமார்ப்ப அரசனும்
மந்திரி புரோகித சேனாபதித்தொடக்கத்தாருங்கூட
வீதியின்கணின்ற தேரினையும் இவ்வைரா பதத்தினையும் உடன்
கொண்டிவலஞ்செய்து தேரின்மேனின்ற பாடுவானது கை
யிலே இத்தலைக்கோலைக் கொடுத்துத் தேரினைக்கொண்டு
நகரியைவலமாகவந்து அரங்கத்தின்கட்புகுந்து தலைக்கோலை
எதிர்முகமாக வைத்தபினைன்றவாறு.

என்னை? “பிணியுங் கோளு.....தக்க தென்ப”
என்றார் செயிற்றியனார்.

² இப்புத்தகத்தின் இசு - ஆம் பக்கம் பார்க்க.

ந.—அரங்கேற்றுகாளை.

எஃ.

கீயல்பினின் வழாடி விருக்கை முன்மிதிற்
 கரு. குயிலுவ மாக்க * நெறிப்பட நிற்ப
 வலக்கான் முன்மிதித் தேறி யரங்கத்து
 வலத்துண் சேர்தல் வழக்கெனப்

பொருந்தி

யிந்தெறி +வகையா விடத்திண்

சேர்ந்த

தொன்னெறி யியற்கைத் தோரிய

மகளிருஞ்

கரு சீரியல் பொலிய நீரல நீங்க
 வார மிரண்டும் வரிசையிற் பாடப்
 பாடிய வாரத் தீற்றினின் றிசைக்குங்
 கூடிய குயிலுவக் கருவிக ளெல்லங்

இனி, அரங்கிலேபுந்நு ஆடுகின்ற

இயல்புக றுகின்றது: கரு.

இயல்பினின்.....முறைமையினென்றது - வரிசைக்கேற்ற
 இருக்

கைமுறைகளிலே இருந்தபினென்றவாறு.

கரு. குயிலுவமாக்கள் நெறிப்பட நிற்பவென்றது -
 குயிலுவக்கருவியாளர்

நிற்கக்கடவ முறைமையிலேநிற்பவென்றவாறு.

முறைமையிலேநிற்கையாவது:--- “ஆடிட

முக்கோல்.....நிலையிட

மொருகோல்” என்று கூறின் முறைவழுவாதேநிற்கை.

குயிலுவர் - இடக்கைமுதலான கருவியாளர். -

ககக - ௨.

வலக்கான்முன்.....பொருந்தியென்றது -

நாடகக்கணிகை

யாடிய அரங்கேறுகின்ற மாதவி அரங்கத்திலே
வலக்கால் முற்படவிட்டேறிப்

பொருமுகவெழினிக்கு நிலையிடனா வலப்பக்கத்துத்
தூணிதத்தே சேர்தல்

வழக்கென்னுமிடத்தாலே சேர்ந்தென்றவாறு.

ககக - ச. இந்நெறி

வகையா.....தோரியமகளிருமென்றது - மாதவி

வந்தேறியின்றபடி இடத்துணிலையாடிய

ஒருமுகவெழினியிடம்பற்றிய பழைய

நெறியியற்கையினையுடைய தோரிய

மடந்தைமுதலாயினுமென்றவாறு.

தேரியமடந்தையராவார் - ஆடிமுதிர்ந்தார்;

என்னை? “இந்நெறி வகை

யால்.....தோரிய மகளே” எனவும், “தலைக்கோ

லரிவை.....தோரிய

மகளே” எனவுஞ் சொன்னாராகலின்.

ககரு - கூ. சீரியல்.....பாடவென்றது -

நன்மையுண்டாகவும் தீமை

நீங்கவும்வேண்டித் தெய்வப்பாடல் பாடவென்றவாறு.

வாரமிரண்டாவன:—ஒரொற்றுவாரம்,

நரொற்றுவாரமென்னுஞ் செய்

யுள்; அவ்வ தாளத்து ஒருமாத்திரையும்
இரண்டுமாத்திரையும் பெற்றுவரும்.

கருள் - அ. பாடிய

வாரத்து.....௦..கருவிகளெல்லாமென்றது - தெய்வப்
பாடலின் ஈற்றிலேநின்று கூடி இசைக்கப்படாநின்ற
கருவிகளெல்லாமென்ற
வாறு.

இக்கருவிகள் எவ்வண்ணங்கூடியிசைத்தன
வோவெனின் :-

(பி - ம்.) * 'தெயிபட' - † 'வகையில்' ‡ '

இயற்கையிற்றோரிபமகளும்'

க0

எசு

செவ் ப. திகாரம்

1 குழல்வழி நின்ற தியாமே யாழ்வழித்

கச0 தண்ணுமை நின்றது தகவே

தண்ணுமைப்

பின்வழி நின்றது முழுவே முழுவொடு
கூடிநின் * நிசைத்த தாமர் திரிகை
யாமர் திரிகையோடந்தர மின்றிக்

கொட்டிரண் டெடயதோர் † மண்டில

மாகக்

கசடு கட்டிய + மண்டிலம் பதினென்று
போக்கி

! வந்த முறையின் வழிமுறை வழாம்

காகு. குழல்வழி நின்றதியாமேயென்றது -
வங்கியத்தின்வழியே நின்

றது யாழ்ப்பாடலென்றவாறு.

எனவே மிடற்றுவழி யாழாதலின் மிடற்று மட்டமும்
யாழ்வழித்தெனக்

கொள்க.

காகு - ச0. யாழ்வழி.....தகவேயென்றது -
யாழ்ப்பாடலின்வழியே

தண்ணுமைக்கருவி நின்றதென்றவாறு.

கச0 - சக. தண்ணுமைப் பின்வழிநின்றது
முழுவேயென்றது - மத்தளக் கருவியின்வழியே
குடமுழவுநின்றதென்றவாறு.

கசக - உ. முழுவொடு கூடநின்றிசைத்ததாமந்
திரிகையென்றது - முழுவொடுகூடநின்ற வாச்சியக் கூறுகளை
அமைத்தது ஆமந்திரிகை யென்னுங்கருவி யென்றவாறு.

ஆமந்திரிகையாவது - இடக்கை. நின்றது
கருவியென்னுது ஓசையென்க.

அஃதேல் மிடற்றுப்பாடல்
சொல்லிற்றிலராலெனின், வாரப்பாடல்
பாடியபின்னெனவே மிடற்றுப்பாடலுமடங்கும்.

கசக. ஆமந்திரிகையோடந்தரமின்றியென்றது - இவ்வாமந்திரிகையோடே முன்சொன்ன குயிலுவக் கருவிகளைத்தும் பருந்தும் நிழலும்போல ஒன்றாய் நிற்பவென்றவாறு.

கசச.

கொட்டிரண்டிடையதோர்மண்டிலமாகவென்றது - ஒரு தாளத் துக்கு இரண்டுபற்றுக வென்றவாறு.

கசரு. கட்டிய மண்டிலம் பதினென்று

போக்கியென்றது - பஞ்சதாளப் பிரபந்தமாகக் கட்டப்பட்ட தேசியொத்தை ஒருதாளத்துக்கு இரண்டுபற்றுகப் பத்தும் தீர்வு ஒன்றுமாகப் பதினெருபற்றுவே தேசிக்கூத்தை ஆடிமுடித்தென்றவாறு.

கசசு. வந்த முறையின் வழிமுறைவழாமலென்றது - இப்படிச் செய்கை நாடகநூல்களிலமைந்த முறையாகலான், அம்முறை வழுவாமலென்றவாறு.

¹ "குழல்வழி யாமெழீஇத் தண்ணுமைப் பின்னர், குழவியம்ப லாமத் திரிகை" (சேவக. கஉச, கஎரு, ந - மேற்.); "குழலெழீஇ யாமெழீஇத் தண்ணுமை.....ஆமத் திரிகை' என்று கூத்தநூலுடையாரும் சொன்னார்" (இறை சூ. ௪௦ - உரை, மேற்.)

(பி. ம்.) * 'இசைத்ததியாமத்திரிகை' † 'மண்டலம்' ‡

'வந்தமுறைமையின்.' நு.—அரங்கேற்றுகானத.

எரு

லந்தரக் கொட்டிட னடங்கிய * பின்னர்
மீத்திறம் படாமை வக்காணம் வகுத்துப்
பாற்பட நின்ற பாலைப் பண்மே

கரு0 னான்கி னொரீஇய நன்கன மறிந்து
மூன்றளந் தொன்று + கொட்டி யதனை
யைது மண்டிலத்தாற் கூடை போக்கி
வந்த வாரம்வழி மயங்கிய பின்றை
யாறு நாலு மம்முறை போக்கிக்

கசள. அந்தரக் கொட்டிட னடங்கிய பின்னரென்றது

" ... ..

அந்தரக்கொட்டென்றும் முகமென்றும் ஒத்தென்றும்
இதற்குப்பெயர்.

இந்த ஒத்து ஆடியபின்னரல்லது உருவுகாட்டுகை
வழக்கல்லவென்றவாறு;

என்னை? "முகமா டிதிறி யோகப் பொருட்டே"
என்பதனாற் காண்க.

கசஅ - க. மீத்திறம்.....பாலைப்பண்மேலென்றது - மங்கலப் பண்ணாய்
நரப்படைவுமுடைத்தாயிருக்கிற பாலைப்பண்ணை அளவுகொடாதபடி ஆளத்தி
யிலேவைத்து அதன்மேலே யென்றவாறு.

கரு0. நான்கி னொரீஇய நன்கனமறிந்தென்றது - மங்கலச்சொல்லினை
யுடைத்தாய் நாலுறுப்பும் குறைபாடில்லாத உருவுக்குச் சொற்படுத்தியும்
இசைப்படுத்தியுமறிந்து பாட்டும் கொட்டும் கூத்தும் நிகழ்த்தியென்றவாறு.

நாலுறுப்பாவன :—உக்கிரம் துருவை ஆபோகம்
பிரகலை எனவிலை.

நாலுறுப்பும் குறைபாடில்லாத உருவெனவேண்டியது, மூன்றுறுப்பாலே
வருவனவுமுளவாதலின். அவை இரண்டாமடியே ஈற்றடியாகப் பாடிமுடிவன;
அவை மங்கலத்துக்குப் பொருந்தாவென்க.

கருக. மூன்றளந் தொன்று கொட்டியென்றது -
மூன்றெழுத்துடைய மட் டத்திலேயெடுத்து ஓரொத்துடைய
ஏகதாளத்திலே முடித்தென்றவாறு.

கருஉ. ஐதுமண்டிலத்தாலென்றது - அழகிய
மண்டிலநிலையாலென்ற வாறு;

என்னை? “கொண்ட.....வருதக வுடைத்தே”
என்பவாகலின்.

கருஉ. கூடை போக்கியென்றது - தேசிக்கு
ஒற்றித்தொத்தலும் இரட் டித்தொத்தலுமேயாகலின்,
தேசிக்குறெல்லாம் ஆடி முடித்தென்க.

இனி, மார்க்கங் கூறுகின்றது :—

கருச. ஆறுநாலுமம்முறை போக்கியென்றது - பஞ்சதாளப்பிரபந்தமாகக்
கட்டப்பட்ட வகிசொத்தையும் தேசியிலொத்தைக் காட்டினாற்போல இரட்
டிக்கிரட்டியாக ஆடியென்றவாறு.

(பி - ம்) * ‘பிள்ளைமீத்திறப்படாமை வர்த்தனைவகுத்து’ †. ‘கொட்டியவதனை
யைந்துமண்டலத்தால்’

கடுநு கூறிய வைந்தின் கொள்கை
 போலப்
 பின்னையு மம்முறை * பேரிய
 பின்றைப்
 பொன்னியல் பூங்கொடி
 புரிந்துடன் † வகுத்தென
 நாட்டிய நன்னு னன்கு
 கடைப்பிடித்துக்
 காட்டின ளாதலிற் காவல் வேந்த
 ககடு னிலைப்பூங் கோதை யியல்பினின்
 வழமைத்
 தலைக்கோ லெய்தித் தலையாக்
 கேறி
 ‡ விதிமுறைக் கொள்கையி னாயிரத்
 தெண்கமுஞ்
 சொருமுறை யாகப் பெற்றன
 ளதுவே

கடுநு - கூ. கூறிய
 வைந்தின்.....பின்றையென்றது - சொல்லிப்போந்த

தேசியோலவடுகும் ஓ மட்டத்தாளமுதலாக
ஏகதாளம் அந்தமாக வைசாகநிலை

யிலே ஆடி முடித்தபின்னரென்றவாறு;
என்னை? “வைசாக.....வரையார்”
என்றாராகலின்.

கருள.
பொன்னியல்.....வகுத்தெனவென்றது -
பொலிவினையுடைத்

தொரு பொற்கொடியானது
கூத்தாடினாற்போலவென்றவாறு.

கருஅ - கூ. நாட்டிய.....ஆதலினென்றது
- தாண்டவம் நிருத்தம்

நாட்டியமென்னும் மூன்று கூறுபாட்டினும்
நாட்டியமென்பது புறநடத்தை

யாதலின், அதனை நூல்களிற் சொன்னமுறைமை
வழுவாமல் அவிநயங்காட்

டிப் பாவகந்தோன்ற விலக்குறுப்புப் பதினாலின்
வழுவாமல் ஆடிக்காட்டினளா
தலினென்றவாறு.

அன்றியும்,
நாட்டிய நன்னூல்.....காட்டினளாதலின் - இக்காதையிற்
கூறிய முத்தமிழ் வகையும்
காட்டினளாதலினென்றுமாம்.

கக0. (பா) இலைப்பூங் கோதை யியல்பினின்

வழாஅதென்றது - இம்

மாதவியுடைய கூத்துக்கும் பாட்டுக்கும் அழகுக்கும் தக்கபடியென்றவாறு.

அன்றியும், அரசனுடைய மாலையுடனே முறைமையாகிய ஆயிரத்தெண் கழஞ்சுபொன்னும் சிறப்பாகப்பெற்றாள்;

என்னை? “முட்டில் பாணரு.....பெறுப” என்றாராதலின்.

இலைப்பூங்கோதை - பச்சைமாலே; இத்துடனே தலைக்கோலையதியென்று

மாம். பச்சைமாலேக்கிடை ஆயிரத்தெண்கழஞ்சாதலின், இது பரியத்துக்குப் படிக்கலென்னுமாம்.

கசுக. தலைக்கோலையதியென்றது - வரிசைக்குத் தக்கபடி தலைக்கோற் பெயர்பெற்றென்றவாறு.

தலையரங்கேறியென்றது - முன்னரங்கேறப்பெற்றென்றவாறு.

கசுஉ = ஈ.

விதிமுறை.....பெற்றனளென்றது - இந்நாடகக்கணிகையர் க்குத் தலைவரிசை ஆயிரத்தெண்கழஞ்சுபொன் பரியம்பெறுகை வழக்காதலின்,

இவளும் ஆயிரத்தெண்கழஞ்சுபொன் பரியம்பெற்றாளென்றவாறு.

(பி - ம.) * ‘பெயரிய’ † ‘வகுத்து’ ‡ ‘விதிமுறையாகிய’, ‘விதிமுறையாக’

௩. — துரங்கேற்றுகாதை.

௭௭

* துறுபத் தடுக்கி யெட்டுக்

கடைரிறுத்த

ககரு வீறுயர் பசும்பொன் பெறுவதும் மாலை
மாலை வாங்குநர் சாலுநங் கொடிக்கென
மானமர் நோக்கியோர் கூனிகைக்
நகர நம்பியர் திரிதரு மறுகிற்

கொடுத்து

பகர்வனர் போல்வதோர் பான்மையி

னிறுத்த

க௭௦ மாமலர் நெடுங்கண் மாதவி மாலை
கோவலன் வாங்கிக் கூனி தன்னொடு
மணமனை புக்கு மாதவி தன்னொ
டனைவுறு வைகலி னயர்ந்தனன் மயங்கி
† விடுத லறியா விருப்பின னாயினன்
க௭௩ வடுநீங்கு சிறப்பிற்றன் மனையக

கசு/க. ஒருமுறையாகப்பெற்றனளென்றது -
ஒருநாளேக்குப் பரியமாக வென்று அரசனாற
பெறப்பட்டாளென்றவாறு.

பெறுகை - பெறநினைப்பிடுகையுமாம்.

ஆயிரங்கழஞ்சு பரியத்திற்கும்,
எண்கழஞ்சு அழிவுக்குமாக்கி நிச்சயித்து.

அதுவேயென்றது - அன்று தொடங்கி நாடோறும்
அந்தப்படியே பரிய

மாகவென்றவாறு. அன்றியும், அந்தமாலையென்றுமாம்.

கசுச - ச.

நூறுபத்தடக்கி...பானமையினி றுத்தவென்றது - இப்பொன்
தந்து இம்மாலையாங்குவான்

மாதவிக்குமணவாளப்பிள்ளையாவனென்றுசொல்லி

மான்விழிபோன்ற நோக்கினையுடையாளோர்

கூனிகைக்கொடுத்துநகரியிற்பெருந்

தெருவிலே விலைக்குவிற்பாரைப்போல்வதோர்

பண்பினுனி றுத்தவென்றவாறு.

இவளுக்குப்பரியமென்னுதே

மாலுக்குப்பரியமென்றது இடக்கரடக்கு.

கசுநு. வீறுயர்பசும்பொன் - மாற்றற்றபசும்பொன்.

இம்மலை இராசாவின் பக்கம்பெற்ற பச்சைமலை.

நெடுங்கண்...மணமனைபுக்கென்றது - பெரியதாமரை
மலர்போன்ற கண்ணையுடைய மாதவிமாலையைப் பரியம்
ஆயிரத்தெண்கழஞ்சு
பொன்னையுங்கொடுத்து வாங்கிக் கோவலன் கூனியுடனே
மாதவியுடைய மண்
மனையிலே புகுந்தென்றவாறு.

களஉ - ச.

மாதவிதன்னோடு.....விருப்பினனாயினனென்றது

- இக்கோவ

லன் மாதவிதன்னுடனே அணைந்தபொழுதே அயர்ந்து
மயங்கியிருந்து மனையை
யும் அவளையும் விட்டு நீங்கமுடியாத
விருப்பத்தையுடையனாயினனென்றவாறு.

களரு. வடுநீங்கு.....மறந்தெனென்றது -

குற்றமற்றசிறப்பினை

யுடைய தன் அகத்தையும் மனையாளையுமறந்தென்றவாறு.
என்னென்றது, ஈறறசை.

—:—

¹ பெருங்கந்த, உ. கடி. உகக. (பி-ம்) * 'அற்றுப்பத்து' + 'விடுதல்யா'.

எஅ

சிலப்பதிகாரம்

வேண்பா.

எண்ணு மெழுத்து மியலேந்தும் பண்ணுன்கும்
 * பண்ணின்ற கூத்துப் பதினென்று—மண்ணின்மேற்
 போக்கினுள் பூம்புகார்ப் பொற்றொடி மாதவிதன்
 வாக்கினு லாடரங்கின்வந்து.

[கூத்தியது அமைதி.]

க - எ. தெய்வ

மால்வரை.....மாதவிதன்னை

தெய்வமால்வரை -

தெய்வத்தனமையையுடைய பெரியவரையென உருபு

தொக்கது; வரை - பொதியில்; திருமுனி -

அகத்தியன்; வரை பொதியிலாத

லும், திருமுனி அகத்தியனாதலும் பெறுமாறு

என்னை? இமயமும் இறைவனு

மாகற்பாலவெனின்,—அற்றன்று; மேல், ¹

‘திருமுனி யருள, வெய்திய சாபத்

திந்திர சிறுவனொடு, தலைக்கோற் றுனத்துச் சாப

நீங்கிய’ என இக்காதையி

லும், ² “நயந்தெரி பாடலுந், தோரிய மடந்தை

வாரம் பாடலு, மாயிரங் கண்

னான் செவியக நிறைய, நாடக முருப்பசி நல்கா

ளாகி, மங்கல மிழப்ப வீனை

மண்மிசைத், தங்குக விவளெனச் சாபம் பெற்ற,

மங்கை மாதவி வழிமுதற்

ரேன்றிய, வங்கர வல்குல்” எனக் கூடலா

கோகையிலும் கூறினாராதலானும்,

நூன்முகத்துள்ளும் “திருந்திய பொதியி னருந்திற

லகத்தியன், சுந்தர மணி

முடியந்திரன் மகனை, மாணு விறலோய் வேணு
வாகென, விட்ட சாபம் பட்ட

சயந்தன், சாபவிடை யெமக்கரு டவத்தோ
யென்று, மேவினன் ரெழுது

மேதக வுரைப்ப, வருந்தவ மாமுனி தமிழ்க்குத்
தியர்க்குத், திருந்திய தலைக்

கோற் றுனந் தீருமென், நவனினி துரைப்ப
வாகிவந் தனனென்" என்றாராக

லானும் பொதியிலும்
அகத்தியனுமென்பதாயிற்றெனக்கொள்க.

அருள நீங்கியவென்க; அவன் சாபமிட்டருள
வென்றுமாம்.

அருளாற்பாடமாயின் - அவனது அருளாற்
சாபநீங்கியவென்க.

(இ - ள்.) தெய்வத்தன்மையையுடைய பெரிய
பொதியின்மலைக்கண் திரு

முனியாகிய அகத்தியன் முன்பாலிட்ட ³ சாபம்
இந்திரசிறுவனோடே அம்.

முனியருளத் தலைக்கோற்றானத்து நீங்கிய
மாறுபடுதலரிய சிறப்பினையுடைய

அரம்பையரில் வரிசையிற் குறைவற்ற
நாடகத்தொழிலொடுபொருந்திய உருப்

பசியாகிய அம்மாதவி மரபில்வந்த பிறப்பிற்
குன்றுதலில்லாத பெரியதோளி

னையும் தாதுகளவிமும் பூக்களையுடைய

கடைகுழன் றுசுருண்ட குழலினையு

முடைய மாதவியாகிய மடந்தைதன்னையென்க.

பெருந்தோளென்றார், மகளிர்தோள் பெருத்
தல் மரபாதலின். என்னை?

* “அகலல்கு றேள்கண்ணென முவழிப் பெருகி”
என்றாகலின்.

¹ சிலப். அரங்கேற்றகாதை, ௧-௧. ² சிலப். கடலாடுகாதை, ௧௮ - ௨௦.

* இத்திரனவைக்கனத்து ஒருவரையொருவர்
விழைந்து அகத்தியமுனிவராத்

சாபம்பெற்ற சயந்தனும் உருப்படியும் முறையே
விந்தமலைபில் மூங்கிலாயும், காஞ்சி

தகரத்துத் தேவகணிகையாயும் பிறந்தனரென்று, ‘
‘வானவர் கோமான் வானிடை யிரு

ந்து’ என்னும் ஆசிரியப்பாவாத்
சுத்தானந்தப்பிரகாசப்பரததாலாசிரியர் கூறினர்.

கவித்தொகை, ௧௦௮. (பி - ம்.) * ‘பண்ணமைத்தகூத்து’

௩. — அரங்கேற்றுகாதை. எக

அ - கூ. ஆடலும் பாடலும்.....குறை

படாமல்

(இ - ள்.) கூத்தம் பாட்டும்
அழகுமென்றுசொல்பபட்ட இம்முன்றி

னுள்ளும் ஒன்றுங் குறைவுபடாமல்,

இவை குறைவுபடாமைக்குக்

காரணமுடையளாகலினென்க.

க0 - கக. ஏழாண்

டியற்றி.....வேண்டி

(இ - ள்.) ஐயாண்டில் தண்டியம்பிடிப்பித்து
ஏழாண்டு இயற்றுவித்துப்

பன்னீராண்டில் வீரக்கழல்கூழ்ந்த காலிலை யுடைய
சோழன்கரிகாற் பெரு

வளத்தானுக்கு அவனவையரங்கேறிக்காட்டலை
விரும்பியென்க.

என்னை? “பண்ணியம்வைத் தானேமுகன் பாதம்
பணிந்துநாட், புண்ணிய

வோரை புகன்றனகொண்—டெண்ணியே,
வண்டிருக்குங் கூந்தன் மடவரலை
யையாண்டிற், றண்டியஞ்சேர் விப்பதே சாஸ்பு”
எனவும், ¹ ‘வட்டணையுந்

துசியு * மண்டலமும் பண்ணமைய, வெட்டுட
னீரிரண்டாண் டெய்தியபின்—

கட்டளைய, கீதக் குறிப்பு மலங்கார முங்கினரச்,
சோதித் தரங்கேறச் சூழ்”

எனவும், “நன்னர் விருப்புடையோ னறகுணமு
மிக்குயர்ந்தோள், சொன்ன

குலத் தாலமைந்த
தொன்மையளாய்ப்—பன்னிரண்டாண், டேயந்ததறபி னுட
* லுடன் பாடலழ கிம்முன்றும், வாயந்தவரங்

கூறினார் பாதசேனாபதியார்.

கேறறல் வழக்கு" எனவும்

[ஆடலாசிரியன் அமைதி.]

கஉ-உரு. இருவகைக் கூத்தின்.....ஆசான்
றன்னொடும்

(இ - ள்.) இருவகைத்தாகிய அகக்கூத்தின்
இலக்கணங்களையறிந்து பல

வகைப்பட்ட புறநடங்களையும் விலக்குறுப்புக்களைச்
சேர்ப்புணர்க்கவும் வல்ல

ஐகி அல்லியமுதற கொடுகொட்டியீரகக்கிடந்த
பதினொருகூத்துக்களும் அக் கூத்துக்களுக்குரிய
பாட்டுக்களும் அவற்றுக்கு அடைத்த வாச்சியங்களின் கூறு
களும் நூல்களில் விதித்தவழியே தெரிந்து கூத்தும்
பாட்டும் தாளங்களும்

தாளங்களின் வழிவந்த தூக்குக்களும் தம்மிற்குடின
நெறியையுடைய அகக்

கூத்தும் புறக்கூத்துமுதலாயின நிகழ்த்துமிடத்துப்
பிண்டி பிணையல் எழிற்கை

தொழிற்கையென்று சொல்லப்பட்ட நான்கினையும்
நூலினகத்துக்கொண்ட

கூறுபாட்டையறிந்து அகக்கூத்து நிகழுமிடத்துக்
கூடைக்கதியாகச்செய்தகை

வாரக்கதியுட்புகாமலும், வாரக்கதியாகச்செய்தகை
கூடைக்கதியுட்புகாமலும்,

புறக்கூத்தினிடத்து ஆடனிகழுமிடத்து

அவிநயநிகழாமலும், அவிநயநிகழு

மிடத்து ஆடனிகழாமலும், குரவைக்கூத்தும்

வரிக்கூத்தும் தம்மில்விரவாத

படியுஞ் செலுத்தி அமைநத ஆடலாசிரியனுமெனக.

இது பொழிப்புரை.

கஉ. இருவகைக் கூத்தாவன:—வசைக்கூத்து,

புகழ்க்கூத்து; வேத்தியல்,

பொதுவியல்; வரிக்கூத்து, வரிச்சாநதிக்கூத்து;

சாநதிக்கூத்து, விநோதக்

---

¹ சீவகசிந்தாமணி, சு.எக - ந. மேற்.

(பி - ம்.) * 'பண்ணமைய வெண்மையான், மட்டிட

னீராருண் டெய்தியபின் -

வட்டணையுங், கீதக்'

அம

சிலப்பதிகாரம்

கூத்து; ஆரியம், தமிழ்; இயல்புக்கூத்து,

தேசிக்கூத்தெனப் பலவகைய. இவை

விரிந்தநூல்களிற்காண்க.

கஉ. நண்டு இருவகைக்கூத்தாவன:—சாந்தியும்,

விநோதமும். என்னை?

¹ "அவைதாம், சாந்திக் கூத்தும் விநோதக் கூத்துமென்,

ரூபநதுற வஞ்சுத்தன

னகத்தியன் றானே” என்றாராகலின். ௦

1 “சாந்திக் கூத்தே தலைவ * னின்ப, மேந்தியின்
ரூபிய வீரிரு நடமவை,

சொக்க மெய்யே யவிநய நாடக, மென்றிப் பாற்படே
மென்மனார் புலவர்”என்

பதனால் நாயகன் சாந்தமாக ஆடியகூத்துச்
சாந்திக்கூத்தெனப்படும்.

இவற்றுள்,—

சொக்கமென்றது - சுத்தநிருத்தம். அது
நூற்றெட்டுக்கிரணமுடைத்து.

மெய்க்கூத்தாவது:— தேசி வடுகு சிங்களமென
மூவகைப்படும். இவை

மெய்த்தொழிற்கூத்தாகலின், மெய்க்கூத்தாயின.

யெடுத்தீவின், அகமாரக்கமென நிகழ்த்தப்படும்.

இவை அகச்சுவைபற்றி

அகச்சுவையாவன:—இராசதம், தாமதம்,
சாத்துவிகமென்பன. “குணத்

தின் வழியதகக் கூத்தெனப் படுமே” என்றார்
குணநூலுடையார்; 1 “அகத்தெழு

சுவையா னகமெனப் படுமே” என்றார் சயந்தநூலுடை
யாருமெனக்கொள்க.

1 அவிநயக்கூத்தாவது:— † கதை தழுவாது

பாட்டின துபொருளுக்குக்

கைகாட்டி வல்லைஞ்செய்யும் பலவகைக்கூத்து.

நாடகம் - கதைதழுவிவரும் கூத்து.

விநோதக்கூத்தாவது:—குரவை, கவிநடம்,

குடக்கூத்து, கரணம்,

நோக்கு, தோற்பாவை என்பர். இவற்றுள்,—

குரவையென்றது:—காமமும் வென்றியும்

பொருளாகக் குரவைச்செய

யுள் பாட்டாக எழுவரேனும் எண்மரேனும்

ஒன்பதின்மரேனும் கைபிணைந்

தாடுவது; “குரவையென்பது.....இபல்பிற் றென்ப”

என்றாராகலின்.

குரவை - வரிக்கூத்தின் ஒருதுப்பு; அவை

கவிநடமென்றது - கழாயக்கூத்து.

வந்தவழிக்கண்டுகொள்க.

குடக் கூத்தென்றது - மேற்பதினொராடலுட்

காட்டப்படும்.

கரணமாவது - படிநதவாடல்.

நோக்கென்றது - பாரமும் துண்மையும்

மாயமுமுதலாயினவற்றை

உடையது.

தோற்பாவையென்றது - தோலாற் பாவைசெய்து ஆட்டுவிப்பது.

இன்னும் நகைத்திறச்சுவையென்பதனோடு கூட்டி ஏழென்பாருமுளர்; அஃதாவது விநாடகக்கூத்து. இதனை வசைக்கூத்தென்பாருமுளர்.

- வரை - 3வத்தியல், பொதுவியலென
நூல்களிற் கண்டுகொள்க.

இரண்டுவகைப்படும்; அவைமுந்து

¹ சீவகசிந்தாமணி. கூஎஉ - ந.

மேற். ² இப்புத்தகம் உஎ - ஆம் பக்கம் பார்க்க.
(பி. ம்.) * 'அவிநயம்' † 'நிருத்தக்கை'

௩.—அரங்கேற்றுகாதை.

அக 1

வெ நியாட்டுமுதலாகத் தெய்வமேறியாடுகின்ற
அத்திறக்கூத்துக்களும் கூட்டி ஏழென்பாருமுளர்.

என்னை? 'எழுவகைக் கூத்து மிழிகுலத் தோரை,
யாட வகுத்தன என கத்தியன் றானே' என்றாராகலின்.

இவற்றினி இலக்கணங்களாவன:— ¹ "அழுவகை
நிலையு ² மைவகைப் பாதமு, ³ மீரெண் வகைய வங்கக்
கிரியையும், ⁴ வருத்தனை நான்கு ⁵ நிருத் தக்கை முப்பது,
மத்தகு தொழில வாகு மென்ப." இவை விரிப்பிற்பெருகும்.

கரு. பல்வகைக்கூத்தாவன:—வென்றிக்கூத்து,
வசைக்கூத்து, விநோதக்

கூத்துமுதலியன; என்னை? “பல்வகை யென் பது பகரும்
காலே, வென்றி வசையே விநோத மாகும்” என்றாராகலின்.

“அவற்றுள், மாற்றா நெடுக்கமு மன்ன னுயர்ச்சியு,
மேற்படக்கூறும்

வென்றிக் கூத்தே.”

‘பல்வகை யுருவமும் பழித்துக் காட்ட, வல்லவ
ளுதல் வசையெனப் படுமே.”

“எனவிலை தாளத்தி னியல்பின வாகும்.”

“விநோதக் கூத்து வேறுபா டிடைத்து, வென்றி
விநோதக் கூத்தென விளம்புவர்.” இதன்கருத்து:

கொடித்தேர்வேந்தரும் குறுநிலமன்னருமுதலாக உடையோர்
பகைவென்றிருந்தவிடத்து விநோதங்காணுந்
கூத்தென்பதாம்.

விலக்கிவிழ்புணர்த்து - விலக்குறுப்பினோடு
பொருந்துவித்து;

¹ அறுவகைநிலையாவன:—க.வைணவம், உ. சமநிலை, க. வைசாகம், ச. மண்டலம், இ. ஆலீடம், கூ. பிரத்தியாலீடமென்பன.

² ஐவகைப்பாடமாவன:—க. சமநிலை, உ. உற்கடிதம், க. சஞ்சாரம், ச. காஞ்சிதம், இ. குஞ்சிதமென்பன.

³ அங்கக்கிரியைபதினா றுவன:—க. சரிகை, உ. புரிகை, க. சமகல், ச. திரிகை, இ. ஊர்த்துவகலிகை, கூ. பிருட்டகம், எ. அர்த்தபிருட்டகம், அ. சுவத்திகம், க. உல் லோவமீ, க. குர்த்தனம், கக. வேட்டனம், கட. உபவேட்டனம், கக. தானபதப்பிராய: விருத்தம், கச. உகேஷணம், கரு. அவகேஷணம், கக. நிகுஞ்சனமென்பன.

⁴ வருத்தனைநான்காவன:—க. அபவேட்டிதம், உ.

உபவேட்டிதம், ந. வியாவர்த்திதம், ச. பராவர்த்திதமென்பன.

நிருத்தக்கைமுப்பதாவன:—க. சதுரச்சிரம், உ. உத்துவீதம், க. தலமுகம், ச. சுவத்திகம், டி. விப்பிரகீர்ணம், சு. அருத்தரேசிதம், எ. அராளகடகாமுகம், அ. ஜுவித் தவத்திரம், கூ. குசீமுகம், கௌ. இரேசிதம், கக. உத்தானவஞ்சிதம், கட. பல்லவம், கக.

நிதம்பம், கச. கசதந்தம், கடு. இலதை, கசு. கரீக்கை, கள. பக்வஞ்சிதம், உ. பக் விரதியோகம், கசு. கருடபக்கம், உௌ. தண்டபக்கம், உக. ஊர்த்தவமண்டலி, உஉ. பக்ஷமண்டலி, உக. உரோமண்டலி, உச.

உரப்பார்சுவார்த்தமண்டலி, உடு. முட்டிக ச்சுவத்திகம், உசு. நளினீபதுமகோசம், உஎ. அலபதுமம், உஅ. உற்பணம், உக. இலளிதை, கௌ. வலிதையென்பன. இவை, சுத்தானந்தப்பிரகாசமென்னும் பழைய தமிழ்ப்பரததாலிற் காணப்பட்டன.

வென்றிக்கூத்தும் வசைக்கூத்தும் தாள இயல்புடையனவென்றபடி.

கக

அஉ சிலப்பதிகாரம்

இன், சாரியை ; மூன்றனுருபு ஐந்தனொடுமயங்கிற்று.

வென்றிக்கூத்துமுதலாகிய பலவகைப்பட்ட புறநடங்கனையும் வேந்து விலக்குப் படைவிலக்கு ஊர்விலக்கென்று சொல்லப்பட்ட விலக்குக்களாகிய

பாட்டுக்களுக்கு உறுப்பாய்வருவனவற்றுடனே
பொருந்தப்புணர்த்தி,

பொருந்தப் புணர்த்தல் - ஈண்டுப் பாட்டுக்களுக்கு
வரவுவகுத்தல்.

விலக்குறுப்பாவன:—பதினான்குவகைப்படும்; அவை ¹
பொருள், யோனி, விருத்தி, சந்தி, சுவை, சாதி, குறிப்பு,
சத்துவம், அவிநயம், சொல், சொல் வகை, வண்ணம், வரி,
சேதமெனவிலை;

என்னை? “விலக்குறுப் பென்பது விரிக்கும் காலேப்,
பொருளும் யோனி யும் விருத்தியுஞ் சந்தியுஞ், சுவையுஞ்
சாதியுங் குறிப்புஞ்சத் துவமு, மவிநயஞ் சொல்லே
சொல்வகை வண்ணமும், வரியுஞ் சேதமு முளப்படத்
தொகைஇ, யிசைய வெண்ணி னீரே முறுப்பே”
என்றராகலின்.

அவற்றுள், — பொருள் நான்குவகைப்படும்; என்னை
? “அறம்பொரு ளின்பம் வீடென நான்குந், திறம்படு
பொருளெனச் செப்பினர் புலவர்” என்ற ராகலின்.

இவை நாடகத்திற் பிரிந்தும் கூடியும் வருங்காற்
பெயர்வேறுபடும். அவை நாடகம், பிரகரணப்பிரகரணம்,
பிரகரணம், அங்கமெனப்பெயரவாம்.

என்னை? “அவைதாம், நாடகம் பிரகர ணப்பிர கரண,
மாடிய பிரகரண

மங்க மென்றே, யோதுப நன்னூ லுணர்ந்திசி னோரே” என்றார் மதிவாணனும்.
“அறமுத னான்கு மொன்பான் சுவையு, முறைமுன் னாடக முன்னே னாகும்”
எனவும், “அறம்பொரு ளின்ப மரசர் சாதி” எனவும், “அறம்பொருள் வாணி
கர் சாதியென் றறைபு” எனவும், “அறமேற சூத்திர ரங்க

மாகும்” எனவும் சொன்னார் செபிற்றியனர். இவை
நான்கும் நாடகமென்றதிக.

யோனி நான்குவகைப்படும்:—உள்ளோன் தலைவனாக
உள்ளதோர் பொருண் மேற் செய்தலும்,
இல்லோன் தலைவனாக உள்ளதோர் பொருண்மேற் செய்த
லும், உள்ளோன் தலைவனாக இல்லதோர் பொருண்மேற்
செய்தலும், இல்லோன் தலைவனாக இல்லதோர் பொருண்மேற்
செய்தலுமெனவிலை;

என்னை? “உள்ளோற் றுள்ளது மில்லோற் றுள்ளது,
முன்னோற் கில்லது மில்லோற் கில்லது, மெள்ளா
துரைத்தல் யோனி யாகும்” என்றாராகலின்.

விநந்தி நான்குவகைப்படும்:—அவை சாத்துவதி,
ஆரபடி, கைசிகி, பார தியெனவிலை.

இவற்றுள்,—சாத்துவதியாவது அறம் பொருளாகத்
தெய்வமானிடர் தலை வராக வருவது.

ஆரபடியாவது:—பொருள் பொருளாக்
வீரராகியமானிடர் தலைவராகவரு வது.

கைசிகியாவது:—காமம் பொருளாகத்
காமுகராகியமக்கள் தலைவராகவரு வது.

ந.—அரங்கேற்றுகாதை.

அந்

பாரதியாவது—கூத்தன் தலைவனாக நடன் நட
பொருளாகக் காட்டியும்
உரைத்தும் வருவது.

இச்சொல்லப்பட்ட நால்வகை விருத்தியுள்ளும்
பாரதிவிருத்தி, அந்த

முன் று விருத்தியும்போலப் பிறிதின்றலைவர்
பிறிதுபொருள்பற்றி விருத்தி

கூறுது பொருளாலே விருத்திகூறுமெனக்கொள்க.

கந்தி ஐந்துவகைப்படும்:—அவை முகம்,
பிரதிமுகம், கருப்பம், விளைவு,
துயத்தலெனவிலை.

இவற்றுள் முகமாவது:— எழுவகைப்பட்ட
உழவினாற் சமைக்கப்பட்ட

பூமியுளிட்டவித்துப் பருவஞ்செயது முனைத்து
முடிவதுபோல்வது.

பிரதிமுகமாவது:—அங்ஙனம் முனைத்தல்
முதலாய் இலேதோன்றி நாத்
ரூபமுடிவதுபோல்வது.

கருப்பமாவது:—அந்நாற்று முதலாய்க்
கருவிருந்து பெருகித் தன்னுட்

பொருள்பொதிந்து கருப்பமுற்றிநிற்பது போல்வது.

விளைவாவது:—கருப்பமுதலாய் விரிந்து கதிர்

திரண்டிட்டுக் காய் தாழ்ந்து

முற்றி விளைந்துமுடிவதுபோல்வது

துய்த்தலாவது:—விளையப்பட்ட பொருளை
அறுத்துப் போரிட்டுக் கடா விட்டுத் தூற்றிப்
பொலிசெய்து கொண்டுபோய் உண்டு மகிழ்வதுபோல்வது.

இவை ஐந்துசந்தியும் நாட்டியக்கட்டுரை.

சுவை ஒன்பதுவகைப்படும்:—அசுவை
வீரச்சுவையவிரயம், பயச்சுவையவிரயம்,

நயம், இழிப்புச்சுவையவிரயம்,
அற்புதச்சுவையவிரயம், இன்பச்சுவையவிரயம்

நயம், அவலச்சுவையவிரயம், நகைச்சுவையவிரயம்,
நடுவுநிலைச்சுவையவிரயம்

நயம், உருத்திரச்சுவையவிரயமென; அவற்றுள்,—

“வீரச்சுவை யவிரயம் விளம்புங் காலை, முரிந்த
புருவமுஞ் சிவந்த கண்

ணும், பிடித்த வாளுங் கடித்த வெயிறு , மடித்த
வுதறிஞ் சுருட்டிய நுதலுந், திண்ணென வுற்ற
சொல்லும் பகைவரை, யெண்ணல் செல்லா விகழ்ச்சியும்

பிறவு, நண்ணு மென்ப நன்குணர்ந் தோரே.”

‘அச்ச வவிரய மாயுங் காலை, யொடுங்கிய
வுடம்பு நடுங்கிய நிலையு, மலங்

கிய கண்ணுங் கலங்கிய வுளனுங், கரந்துவர
லுடைமையுங் கையெதிர் மறுத்த

லும், பாரந்த நோக்கமு மிசைபண் பினவே.”

‘ ‘இழிப்பி னவிநய மியம்புங் காலை, யிடுங்கிய
கண்ணு மெயிதுபுறம் போ

தலு, மொடுங்கிய முகமு முஞற்றுக் காலுஞ், சோர்ந்த
யாக்கையுஞ் சொன்னி

ரம் பாமையு, நேர்ந்தன வென்ப நெறியறிந் தோரே.”

“அற்புத வவிநய மறிவரக் கிளப்பிற்,
சொற்சோர் வுடையது சோர்ந்த

கையது, மெய்ம்மயிர் ஞ்ளிர்ப்பது வியத்தக வுடைய,
தெய்திய திமைத்தலும்

விழித்தலு மிகவாதென், ஹையமில் புலவ ரறைந்தன
ரென்ப.”

ஆரம்பத்திற்கு ஏழங்கமுண்டென்று வடநாலாரிற் சிலர்
குப்பொருந்த எழுவுகைப்பட்ட உழுவென்றார்

கடவராதலின் அதற்

அச

சிலப் ப் திகாரம்

“காம வவிநயங் கருதுங் காலைத், துவள் ளுறுத்த

வடிவுந் தொழிலுந்,

காரிகை கலந்த கடைக்கணுங் கவின்பெறு, மூரன் முதுவல்
சிறுநிலா வரும்பலு, மலர்ந்த முகனு மிரந்தமென் கிளவியுங்,
கலந்தன பிறவுங் கடைப்பிடித் தனரே.”

“அவலத் தவிநய மறிவரக் கிளப்பிற், கவலையொடு
புணர்ந்த கண்ணீர்

மாரியும், வாடிய நீர்மையும் வருந்திய் செலவும், பீடழி
யிடும்பையும் பிதற்றிய

சொல்லு, நிறைகையழிதலு நீர்மையில் கிளவியும்,
பொறையின் ருகலும் புண
ர்த்தினர் புலவர்.”

“நகையி னவிநய நாட்டுங் காலை, மிகைபடு
நகையது பிறர்நகையுடை

யது, கோட்டிய முகத்தது.....,விட்டுமுரி புருவமொடு
விலாவுறுப் புடையது,

செய்வது பிறிதாய வேறுசே திப்பதென், றையமில் புலவ
ராய்ந்தன ரென்ப.”

“நாட்டுங் காலை நடுவுநிலை யவிநயங், கோட்பா
டறியாக் கொள்கையு மாட்

சியு, மறந்தரு நெஞ்சமு மாறிய விழியும், பிறழ்ந்த
காட்சி நீங்கிய நிலையுங்,

குறிப்பின் ருகலுந் துணுக்க மில்லாத், தகைமிக
வுடைமையுந் தண்ணென

வுடைமையு, மளத்தற் கருமையு மன்பொடு புணர்தலுங்,
கலக்கமொடு புணர்ந்த

நோக்குங் கதிர்ப்பும், விலக்கா ரென்ப வேண்டுமொழிப்

புலவர் ”

¹ உருத்திரச்சுவை

யவிநயம்.....

² அஃதாவது விறலென்பது;

சத்துவமென்பாருமுளர். அச்சத்துவந்தான்

³ பத்துவகைப்படும். என்னை? மெயம்மயிர்சிவிர்த்தல், கண்ணீர்வார்த்தல், நடுக்க

மடுத்தல், வியாத்தல், தேறும், களித்தல், விழித்தல், வெதும்பல், சாக்காடு,

குரற்சிதைவு எனவிலை.

சத்துவமாவது - குறிப்புவரையறை; ஆவது, சத்தச்சுவையாகின்ற ஒன்

பதினும் பாவிக்கும் அத்துணையே மெயம்மைத்தாய் வருவதெனக்கொள்க.

என்னை? வேம்பென்று காட்டப்படுக்கால் அவ்வேம்பின் இரதங்காட்டாதே

அதுதான் இறைவனுக்கு மெய்யின்கண்வருவது.

கருணையென்றும் பாவித்துக்காட்டுமதன்றி மெய்யாகக் கண்ணீர்வந்தழு

வது.

அல்லாத சுவைகளும் வந்த சத்துவமும் இப்படி ஒட்டிக்கண்மிக்கொள்க.

அவைதாம் அச்சுவைகளில் எண்ணம் வந்தால் தோற்று முடம்பில்; உடம்

பினமிகத்தோற்றும் முகத்து; முகத்தின்மிகத்தோற்றும் கண்ணில்; கண்ணின்

மிகத்தோற்றும் கண்ணின்கடையகத்தென்றவாறு.

சாதி யாவது.....

¹ உருத்திரச்சுவைவிறயச்சுத்திரம் ஒருபிரதிபிறும் இல்லை. அச்சுவையின் மெய்ப்பாடுகளை, “வைபிசையா வாய்மடியாத் கண்ணிலவா வெய்துபிரா, மெய்குலையா வேராடெருண் டெழுந்தான்” என்பதனாலுணர்க.

² அஃதென்றது அச்சுவையுணர்வு உள்ளத்து நிகழ்ந்தவழித்தோன்றும் மேற்

கூறிய உடம்பின்வேறுபாட்டை.

³ இத்தொகையும் இதன்வகையும் வடதூல் விதிக்கு மாறாக உள்ளன.

⁴ நிறுத்தமுறையே சுவையின்பின்னர் பழம்; அவை, நாடகம், பிரகரணம், பாணம்,

வகைகாட்டுதற்குரிய சாதி பத்துவகைப் பிரகசனம், டிராம், வியாயோகம், சமவா காரம், வீதி, அங்கம், ஈகாமிருகமெனவிலை.

௩.—அரங்கேற்றுகாதை.

அரு

திற்ப்பாவது - சுவையதன்கட்டோன்றாவது.

சத்துவ டாவுது - அக்குறிப்பின்கண் நிகழ்கின்ற நிகழ்ச்சி.

அவிநயமென்றது - பாவகம்; அஃது

இருபத்துநான்குவகைத்து; வர
 லாறு:—வெகுண்டோனவிநயம், ஐயமுற்றோனவிநயம்,
 சோம்பினோனவிநயம்,
 களித்தோனவிநயம், உவாதோனவிநயம்,
 அழக்காறுடையோனவிநயம், இன்ப
 முற்றோனவிநயம், தெய்வமுற்றோனவிநயம்,
 குஞ்சுமுற்றோனவிநயம், உடன்
 பட்டோனவிநயம், உறங்கினோனவிநயம்,
 துயிலுணர்ந்தோனவிநயம், செத்தோ
 னவிநயம், மழைபெயரப்பட்டோனவிநயம்,
 பனித்தலைப்பட்டோனவிநயம்,
 வெயிற்றலைப்பட்டோனவிநயம், நாணமுற்றோனவிநயம்,
 வருத்தமுற்றோனவி
 நயம், கண்ணோவுற்றோனவிநயம், தலைநோவுற்றோனவி
 நயம், அழற்றிறம்பட்
 டோனவிநயம், சீதமுற்றோனவிநயம்,
 வெப்பமுற்றோனவிநயம், நஞ்சுண்டோ
 னவிநயமெனவிலை. அவற்றுள்,—
 “வெகுண்டோ னவிநயம் விளம்புங் காலை, மடித்த
 வாயு மலர்ந்த மார்புந்,
 தடித்த புருவமுஞ் சுட்டிய விரலுங், கன்றின
 வுள்ளமொடு கைபுடைத் திடு
 தலு, மன்ன நோக்கமோ டாய்ந்தனர் கொளலே.”
 • “பொய்யில் காட்சிப் புலவோ ராய்ந்த, வைய
 முற்றோ னவிநய முரைப்
 பின், வாடிய வுறுப்பு மயங்கிய நோக்கமும், பீடழி புலனும்

பேசா திருத்தலும்,

பிறழ்ந்த செய்கையும் வானறிசை நோக்கலு,
மறைந்தனர் பிறவு மறிந்திசி
னோரே.”

“மடியி னவிரயம் வகுக்குங் காலை, நொடியொடு
பலகொட் டாவிமிக
வுடைமையு, மூரி நிமிர்த்தலு முனிவொடு புணர்தலுங்,
காரண மின்றி யாழ்
ந்துமடிந் திருத்தலும், பிணியு மின்றிச் சோர்ந்த
செலவோ, டணிதரு புலவ
ராய்ந்தன ரென்ப.”

“களித்தோ னவிரயங் கழறுங் காலை, யொளித்தவை
யொளியா னுரைத்த
லின்மையுங், கவிழ்ந்துஞ் சோர்ந்துந் தாழ்ந்துந்
தனர்ந்தும், வீழ்ந்த சொல்
லொடு மிழற்றிச் சாயதலுங், களிகைக் கவர்ந்த
கடைக்கனோக் குடைமையும்,
பேரிசை யாளர் பேணினர் கொளலே.”

“உவந்தோ னவிரய முரைக்குங் காலை, நிவந்தினி
தாகிய கண்மல ருடை
மையு, மினிதி னியன்ற வுள்ள முடைமையு, முனிவி
ன்கன்ற முறுவனகை
யுடைமையு, மிருக்கையுஞ் சேறலுங் கானமும் பிறவு,
மொருங்குட னமைந்த
குறிப்பிற் றன்றே.”

“அழுக்கா றுடையோ னவிரய முரைப்பி, னிழக்கொடு

புணர்ந்த விசைப்

பொருளுடைமையுங், கூம்பிய வாயிங் கோடிய வுரையு,
மோம்பாது விதிர்க்குங்

கைவகை யுடைமையு, மாரணங் காகிய வெகுளி
யுடைமையுங், காரண மின்றி

மெலிந்தமுக முடைமையு, மெலிவொடு புணர்ந்த விடிம்பையு மேவரப்,
மென்ப பொருந்துமொழிப் புலவர்.”

பொலியு

“இன்பமொடு புணர்ந்தோ எனநய மியம்பிற்,
றுன்ப நீங்கித் துவர்த்த

பாக்கையுந், தியங்கித் தாழ்ந்த பெருமகிழ்வுடைமையு,
மயங்கி வந்த-செலவு

அக

சிலப்பதிகாரம்

நனி யுடைமையு, மழகுள் றுறுத்த சொற்பொலி
புணர்ந்த நறுமல ருடைமையுங், கலங்கஞ்சேர்ந்

வுடைமையு, மெழிலொடு

தகன்ற தோண்மார் புடை

மையு, நலங்கெழு புலவர் நாடின ரென்ப.”

“தெய்வ முற்றே னவநயஞ் செப்பிற், கைவிட் டெறிந்த கலக்க முடை
மைபு, மடித்தெயிறு கௌவிய வாய்த்தீதாழி லுடைமையும், துடித்த புருவமும்
துளங்கிய நிலையுஞ், செய்ய முகமுஞ் சேர்ந்த செருக்கு, மெய்து மென்ப
வியல்புணர்ந் தோரே.”

“ஞஞஞ யுற்றே னவநய நாடிற், பன்மென் நிறுகிய * நாவழி வுடை
மைபு, துரைசேர்ந்து கூட்பும் வாயு நோக்கினர்க், குரைப்போன் போல வுணர்வி
லாமைபும், விழிப்போன் போல விழியா திருத்தலும், விழுத்தக வுடைமைபு
மொழுக்கி ளாமைபும், வயங்கிய திருமுக மழுங்கலும் பிறவு, மேவிய தென்ப
விளங்குமொழிப் புலவர்.” இஃது ஏழுதுமாக்களவநயம்.

“சுந்தையுடம் பட்டோ னவநயந் தெரியின், முந்தை யாயினு முணரா
நிலைமையும், பிடித்த கைமே லடைத்த கவினு, முடித்த லுறாத் கரும நிலைமை
புஞ், சொல்லுவது யாது முணரா நிலைமையும், புல்லு மென்ப பொருந்து
மொழிப் புலவர்.”

“துஞ்சா நின்றே னவநயந் துணியி, னெஞ்சுத லின்றி யிருபுடை மரு
ங்கு, மலர்ந்தந் கவிழ்ந்தும் வருபடை யியற்றிபு, மலர்ந்துயிர்ப் புடைய வாற்
றலு மாகும்.”

“இன்றுயி லுணர்ந்தோ னவநய மியம்பி,
னென்றிய குறுங்கொட் டாவிபு முயிர்ப்புந், தூங்கிய
முகமுந் துளங்கிய வுடம்பு, மேங்கிய திரிபு மொழிந்தவுங்
கொளலே.”

“செத்தோ னவநயஞ் செப்புங் காலை, யத்தக வச்சமு மழிப்பு மாக்கலங்,
கடித்த நிரைப்பலின் வெடித்துப் பொடித்துப், போந்ததுணி வுடைமையும்
வலித்த வுறுப்பு, மெலிந்த
தோன்றக் கருமணி கரத்தலு,

வகழி மென்மைமிக வுடைமையும், வெண்மணி
முண்மையிற் புலவ ருணர்ந்த வாறே.”

“மழைபெய்யப் பட்டோ னவிநயம் வகுக்கி, னிழித்த வுடைய வியல்புநனி யுடைமையு, மெய்கூர் நடுக்கமும் பிணித்தலும் படாத்தை, மெய்ப்பூண் டொழிக் கிய முகத்தொழி புணர்த்தலும், மொளிப்படி மனனி லுலறிய கண்ணும், வினியி னுந் துனியினு மடிந்தசெவி யுடைமையுந், கொடுகிவிட் டெறிந்த குளிர்மிக வுடைமையும், நடுங்கு பல்லொலி யுடைமையு முடியக், கனவுகண் டாற்று நெழு தலு முண்டே.”

“பனித்தலைப் பட்டோ னவிநயம் பதரி, னடுக்க முடைமையு நகையடி நிலைமையு, சொற்றளர்ந் திசைத்தலு மற்றமி லவதியும், போர்வை விழைதலும் புந்திரோ யுடைமையும், † நீரூம் விழியுஞ் சேறு முனிதலும், மின்னவை பிறவு யிசைந்தனர் கொளலே.”

¹ இலப்பதிகாரம். ௧௦ - ஆம் காதை, ௧௮ - ஆம் அடிமுதலியவற்றைப்பார்க்க. (பி - ம.) * தாவணி † நீராம் விழியும்.

௩.—அரங்கேற்றுக்காதை.

அள

“உச்சிப் பொழுதின் வந்தோ னவிநய, மெச்ச மின்றி யியம்புங் காலேச், சொரியா நின்ற பெருந்துய ருழந்து, தெரியா நின்ற வுடம்பெரி யென்னக், சிவந்த கண்ணு மயர்ந்த நோக்கமும், பயந்த தென்ப பண்புணர்ந் தோரே.”

“நாண முற்றோ னவிநய நாடி, னிறைஞ்சிய தலையு மறைந்த செய்கை யும், வாடிய முகமுங் கோடிய வுடம்புந், கெட்ட வொனியுந் சீழ்க்க ணோக்கமு, மொட்டின ரென்ப வுணர்ந்திசி ணோரே.”

“வருத்த முறோ னவிநயம் வகுப்பிற், பொருத்த மில்லாப் புன்க ணுடை மையுஞ், சோர்ந்த யாக்கையுஞ் சோர்ந்த முடியுந், கூர்ந்த வியர்வுந் குறும்பல் லுயாவும், வற்றிய வாயும் வணங்கிய வுறுப்பு, முற்ற தென்ப வுணர்ந்திசி

தோரே.”

“கண்ணோ வுற்றோ னவிநயங் காட்டி, எண்ணிய கண்ணீர்த் துனிவிரத
தெறித்தலும், வளைந்த புருவத்தொடு வாடிய முகமும், வெள்ளிடை நோக்கின்
விழிதரு மச்சமுந், தெள்ளிதிற் புலவர் தெளிந்தனர் கொளலே.”

“தலைநோ வுறறோ னவியஞ் சாற்றி, நிலைமை யின்றித் தலையாட் டிடை
மையுங், கோடிய விருக்கையுந் தளர்ந்த வேரொடு, பெருவிர விடுக்கிய றுதலும்
வருந்தி, பொடுங்கிய கண்ணொடு பிறவுந், திருந்து மென்ப செந்நெறிய் புல
வர்.”
யின்

“அழற்றிறம் பட்டோ னவிநய முரைப்பி, னிழற்றிறம் வேண்டி நெறிமை
விருப்பு, மழலும் வெயிலுஞ் சுடரு மஞ்சலு, நிழலு நீருஞ் சேறு முவத்

தலும், பணிநீ ருவப்பும் பாதிரித் தொடையலு,
லும், புக்க துன்பொடு புலர்ந்த யாக்கையுந்,

துனிவிர லீர மருநெறி யாக்க
தொக்க தென்ப துணிவறிந்
தோரே.”

சீத முற்றோ னவிநயஞ் செப்பி, னோதிய பருவர
லுள்ளமோ டிழத்தலு, மீர மாணிய போர்வை யுறுத்தலு, மார
வெயிலுழந் தழலும் வேண்டலு, முரசியு முரன்று முயிர்த்து
முரைத்தலுந், தக்கன பிறவுஞ் சாற்றினர் புலவர்.”

“வெப்பி னவிநயம் விரிக்குங் காலைத், தப்பில்
கடைப்பிடித் தன்மையுந் தாகமு, மெரியி னன்ன
வெம்மையோ டியைவும், வெருவரு மியக்கமும் வெம் பிய

விழியும், நீருண் வேட்கையு நிரம்பா வலியு, மோருங்
காலே யுணர்ந்தனர் கொளலே.”

“கொஞ்சிய மொழியிற் கூரெயிறு மடித்தலும்,
பஞ்சியின் வாயிற் பனி துரை கூம்பலுந், தஞ்சு மாந்தர்
தம்முக நோக்கியோ, ரின்சொ லியம்புவான் போலியம்
பாமைபும், நஞ்சுண் டோன்ற னவிநய மென்ப.”

“சொல்லிய வன்றியும் வருவன வுளவெனிற்,
புல்லுவழிச் சேர்த்திப் பொருந்துவழிப் புணர்ப்ப” எனவரும்
இனி, சொல்வருமாறு:—அது மூன்றுவகைப்படும்;
உட்சொல், புறச் சொல், ஆகாயச்சொல்லென.

அவை நெஞ்சொடிகூறல், கேட்போர்க்குரைத்தல்,
தானே கூறலென்பன; என்னை? “நெஞ்சொடி கூறல்
கேட்போர்க் குரைத்தல், தஞ்சம் வரவறிவு தானே
கூறலென், தம்மூன் மென்ப செம்மைச் சொல்லே”
என்றாராகலின்.

அஅ சிலப்பதிகாரம்

சே ர ல்வகை நான்குவகைப்படும்:—சுண்ணம்,
சுரிதகம், வண்ணம், வரிதக மென.

சுண்ணம் - நான்கடியான் வருவது.

சுரிதகம் - எட்டடியான் வருவது.

வண்ணம் - நான்கு அடிகடியான் வருவது .

வரிதகம் - முப்பத்திரண்டடியான் வருவது.

என்னை? “சுண்ண நான்கடி சுரிதக மெட்டடி, வண்ண நானூன்கு வரிதக மெண்ணூன்கென், நெண்ணிய வடித்தொகை யெய்தவும் பெறுமே” என்று ராகவின்.

வண்ணம் ஒருவகையான்

மூன்றுவகைப்படும்:—பெருவண்ணம், இடை வண்ணம், வனப்பவண்ணமென. அவற்றுட் பெருவண்ணம் ஆறாய்வரும். இடைவண்ணம் இருபத்தொன்றாய் வரும். வனப்பவண்ணம் ¹ நாற்பத்தொன்றாய்வரும்.

வரி எட்டுவகைப்படும்:—கண்கூடுவரி, காண்வரி, உள்வரி, புறவரி, கிளர் வரி, தேர்ச்சிவரி, காட்சிவரி, எழுத்துக்கோள்வரியென. என்னை? “கண்கூடு காண்வரியுள்வரி புறவரி, கிளர்வரி யைந்தோ டொன்ற வுரைப்பிற், காட்சி தேர்ச்சி யெழுத்துக் கோளென, மாட்சியின் வருட மெண்வகை நெறித்தே” என்றுராகவின். அவற்றின் பகுதியெல்லாம் ¹ கானல்வரியிற் கூறுதும்.

இவ்வரியென்பதனைப் பல்வரிக்கூத்தெனபாருமுளர்; என்னை? “சிந்துப் பிழுக்கை யுடன்சந்தி யோர்முலை, கொநதி கவுசி குடப்பிழுக்கை, †கந்தன்பாட்-

டாலங்காட் டாண்டி புருமண னெல்லிச்சி, குலந் தருநட்டந் தூண்டிவடன்-
லேமிகு, மாண்டி யமண்புனவே டாளத்தி கோப்பாளி, பாண்டிப் பிழுக்கை
யுடன் பாம்பாட்டி - மீண்ட, கடவுட் சடைவீர மாகேசங் காமன், மகிழ்சிந்த
வாமன ரூபம் - விகடநெடும், பத்திரங் கொற்றி
பலகைவாள் பப்பரப்பெண், டத்தசம் பாரந்

தகுணிச்சங்-கதது, முறையீண் டிருஞ்சித்து முண்டித
மன் னப், பறைபண் டிதன்புட்ப பாண - மிறைபரவு, பத்தன்
குரவையே பப்பறை
காவதன், பித்தனொடு மாணி
கட்களி யாண்டு விளையாட்டுக்,

பெரும்பிழுக்கை - யெத்துறையு, மேத்திவருங்
கோத்த பறைக்குடும்பு கோற்கூத்து - மூத்த,
கிழவன் கிழவியே கிள்ளுப் பிறுண்டி, யழகுடைய டு
பண்ணிவிக டாங்கந் - திகழ்செம்பொ, னம் மனை பந்து
கழங்காட லாலிக்கும், விண்ணகக் காளி விறற கொந்தி -
யல்லாத, வாயநத தனிவண்டு வாரிச்சி பிச்சியுடன், சாந்த

முடைய
சடாதாரி - யேயந்தவிடை, தக்கபிடார் நிர்த்தந தனிப்பாட்டுச் சாதாரங்கந்,
தொக்க தொழில்புனைந்த ** சோணாண்டு - மிக்க, மலையாளி வேதாளி வாணி
குதிரை, சிலையாடு வேடு சிவப்புத் - தலையிற, நிருவிளக்குப் பிச்சி திருக்குன்

¹ கானல்வரிக்கு அடியார்க்குநல்லாரியற்றிய உரைநடைத்திலதது ஆளுலும் இத்
தால், அ - ஆம் காலை எச - ஆம் அடிமுதலியவற்றாலும் அவற்றின் உரையிற்கண்ட
மேற்கோள்களாலும் கண்டுவரிமுதலிய எட்டன்பகுதிகள் தன்கு விளங்கும்.

(பி - ம் .) * 'தாற்பத்தொன்பது' † 'கந்தியின்பாட்டு'
§ 'பள்ளிவிக்கட்டாங்கந்' ** சொன்னாண்டு.

‡ 'படுகுமனனெல்லி.

ந.—அரங்கேற்றுகாதை.

அக

றயிற்பெண், டிருண்முகத்துப் பேதை யிருளன் -
பொருமுகத்துப், பல்லாங்
குழியே பகடி பகவதியா, ணல்லார்தந் தோள்வீச்சு நற்சாழ
- ஸல்லாத, வந்தி
யவலிடி யூராளி யோகினிச்சி, குநதிவரும் பாரன்
குணலைக்கூத் - தந்தியம்போ,
தாடுங் கனிகொய்ய முன்னிப்பூ வையனுக்குப், பாடும்பாட்
டாடும் படிபன்னி -
நாடறியும், கும்பீடு நாட்டங் குணட்டங் துணையே,
துஞ்சாத சும்மைப்பூச்
சோனக - மஞ்சரி, யேற்ற வுழைமை பறைமைமுத
லென்றெண்ணிக், கோத்த
வரிக் கூத்தின் குலம்” என்றாராகலின்.
சேதம்:—ஆரியம் தமிழென இருவகைத்து;
என்னை? “ஆரியந் தமிழ்
மெனுஞ் சீரநட மிரண்டினு, மாதிக் கதைகைய யவற்றிற்
கொப்பச், சேதித் திடு வது சேதமென் றாகும்”
என்றாராகலின்.
இனி, விலக்குறுப்பென்ற சொற்குப்பொருள்
யாதோவெனின்;—தலைவன்
செலுத்துகின்ற கதையை விலக்கியும் அக்கதையை
நடாத்தியும் முன்புசெய்த கதைக்கே உறுப்பாகுவதென்க.

கச - ௫. பதினேராவது.....அறிந்தாங்கென்றது

- அல்லியமுதற்

கொடுகொட்டி ஈருயக்கிடந்தனவும், அவற்றுக்குரிய பாட்டுக்களும், அக்கூத் துக்களின் விகற்பங்களுக்கெல்லாம் அமைந்த வாச்சியக்கூறுகளும், மாட்சி மைப்பட்ட தூல்களில்விதித்த முறைமையாலே விளங்க அறிந்தென்க.

கச. பதினேராவது:—“கடையமயி ராணிமரக் கால்விந்தை கந்தன், குடைதுடிமா லல்லியமல் கும்பஞ் -சுடர்விழியாற், பட்டமதன். பேரிதிருப் பாவையான் பாண்டரங்கம், கொட்டியிவை காண்பதினோர் கூத்து.”

இவைதெய்வவிருத்தி.

இவை இரண்டிகூறுபடும்; எனனை? “அல்லியங் கொட்டி குடைகுடம் பாண்டரங்க, மல்லுட னின்றா லாறு”, “துடிகடையம் பேரி மரக்காலே பாவை, வடிவுடன் வீழ்ந்தாட லேந்து.”

இவை அசுரரைக்கொல்ல அமரராடின.

“அல்லிய மாயவ னாடிற் றதற்குறுப்புச், சொல்லுப வாறு மெனல்.”

“கொட்டி கொடுவிடையோ னாடிற் றதற்குறுப், பொட்டிய நான்கா மெனல்.”

“அறுமுகத்தோ னாடல் குடைமற் றதற்குப், பெறு முறுப்பு நான்கா மெனல்.”

“குடத்தாடல் குன்றெடுத்தோ னாட லதனுக், கடைக்குப வைந்துறுப் பாயந்து.”

“பாண்டரங்க முக்கண னாடிற் றதற்குறுப், பாயந்தன வாறு மெனல்.”

“நெடியவ னாடிற்று மல்லாடன் மல்லிற், கொடியா
வுறுப்போரைந் தாம்.”

* “துடியாடல் வேன்முருக னாட லதனுக்,
கொடியா வுறுப்போ ரைந் தாம்.”

(பி - ம்.) *

‘துடியாடனங்கை யெழுவரதாடல்’

கூட

கூ0

சிலப்பதிகாரம்

“கடைய மயிராணி யாடிற் றதனுக், கடைய வுறுப்புக்க
ளாறு.”

“காமன தாடல்பே டாட லதற்குறுப்பு, வாயமையி
ரூராயி னுன்கு.”

“மாயவ ளாடன் மரக்கா லதற்குறுப்பு,
நாமவகை யிற்சொலுங்கா னுன்கு.”

“பாவை திருமக ளாடிற் றதற்குறுப், போவாம
லொன் றுடனே யொன்று.”

“புரமெரித்தல் சூர்மாத் துளைபடுத்தல் கஞ்ச, னூரனெரித்தல் வாணனைவா
னுய்த்தல் - பெரிய, வரனமுத லாகவே னன்முதன் மாயோ, னமர்முத லாடிய
வாறு” எனக்.....கண்டுகொள்க.

பாட்டுமென்றது - அகநாடகங்களுக்கும்

புறநாடகங்களுக்கும் உரியஉருக் களுமென்க.

அகநாடகங்களுக்குரிய உருவாவன:—கந்தமுதலாகப்
பிரபந்தவுரு ஈரூ வுள்ள இருபத்தெட்டும். இவற்றுள்,—
கந்தமென்றது-அடிவரையறையுடைத்தாய
ஒருதாளத்தாற் புணர்ப்பது....

பிரபந்தமென்றது-அடிவரையறையின்றிப்
பலதாளத்தாற் புணர்ப்பது.

புறநாடகங்களுக்குரிய
உருவாவன:—தேவபாணிமுதலாக அரங்கொழி
செய்யுளீராகவுள்ள செந்துறைவிகற்பங்க ளெல்லாமென்க.
கொட்டுமென்றது - கூத்துவிகற்பங்களுக்கு அமைந்த
வாச்சியக்கூறுகளு மென்றவாறு.

அவை கீதாங்கம், நிருத்தாங்கம், உபயாங்கமென்பன.
அவற்றுள்,—

கீதாங்கம் - கீதத்துக்கு வாசிப்பது.

நிருத்தாங்கம் - நிருத்தத்திறகு வாசிப்பது.

உபயாங்கம் - இரண்டிறகும் வாசிப்பது.

கரு. ஆங்கு, அசைநிலை.

ககூ. ஆடலும் - முற்கூறிய அகக்கூத்தினும்
புறக்கூத்தினுமுள்ள ஆடலு

மென்றவாறு.

கீற்று கடிசரிமுதலாகிய ¹ தேசிக்குரிய கால்களும்,

சுற்றுதல் எறிதல்

உடைத்தல் முதலாகிய ² வடுகிறகுரிய கால்களும், உடற்றாக்குமுதலாகிய

³ உடலவர்த்தனையும் அகக்கூத்துக்குரியன.

¹ தேசக்குரியகால்கள், உசு:—க. கீற்று, உ. கடிசரி, க. மண்டலம், ச. வர்த்தனை, இ. கரணம், சு. ஆலீடம், எ. குஞ்சிப்பு, அ. கட்டுப்பரியம், கூ. கனியம், கௌ. உள்ளம், கக. கட்டுதல், கட. கம்பித்தல், கக. ஊர்தல், கச. நடுக்கல், கஇ. வாய்குதல், கசு. அப்புதல், கஎ. அனுக்குதல், கஅ. வாசிப்பு, ககூ. குத்துதல், உௌ. தெளிதல், உக. மாறுகால், உஉ. இட்டுப்புகுதல், உக. சுற்றிவாங்குதல், உச. உடற்புரிவு.

² வடுகிறகுரியகால்கள், உசு:—க. சுற்றுதல், உ. எறிதல், க. உடைத்தல், ச. ஒட்டுதல், இ. கட்டுதல், சு. வெட்டுதல், எ. போக்கல், அ. நீக்கல், கூ. முறுக்கல், கௌ. அனுக்கல், கக. வீசல், கட. குடுப்புக்கால், கக. கத்தரிகைக்கால், கச. சுட்டுதல்.

³ உடலவர்த்தனை, கூ:—க. மெய்சாய்த்தல், உ. இடைநெரித்தல், க. சுழித்தல், ச. அணத்தல், இ. தூக்குதல், சு. அசைத்தல், எ. பற்றல், அ. விரித்தல், கூ. குவித்தல், கௌ. வெனவிலை, “மெய்சாய் விடைநெரிவு மேற்கழிவோ டாங்கணத்தல், கைதூக்கலைத்தல் கலைபற்றல் - கைகள், விரித்தல் குவித்தலினை இங்கனமா மென்று, தெரித்தனர் தண்டமிழோர் தோந்து.” (சத்தானந்தப்பிரகாசம்.)

௩.—அரங்கேற்றுகாதை.

குகு

ஈண்டுச் சிங்களமென்று வழங்கிவருகின்ற கூத்துச் சொல்லிற்றிராலெ

னின், “சிங்கள மிருவகை நிலையினு மெயதும்” என்னுஞ்சுத்திரத்தான்

இதற்கு வேறு கால்களின்மையினென்க; ¹ பாலைக்கு நிலமில்லாததுபோல.

புறக்கூத்துக்குரிய ஆடல்களாவன:—பெருநடை, சாரியை, பிரமரி இவை

முதலாயினவும், பதினோராடலிற் கூத்துக்களுமாம்.

இவ்வகையால் அகக்கூத்துக்களுக்கும்,
புறக்கூத்துக்களுக்குமுரிய ஆடலு
மென்றவாறு.

±

கக. பாடலுமென்றது - ² பண்ணன்முதலிய
எட்டுவகைப்பட்ட குறிக்

கோளும், “இன்பந் தெளிவே நிறையோ பொளியே,
வன்சொ லிறுதி மந்த

முச்சமென, வந்த வெட்டிம் பாடலின பயனே”
என்றுசொல்லப்பட்ட எண்

வகைப்பயனுமுடைய பாடலும்.

பாணியுமென்றது - தாளங்களுமென்றவாறு; “
கொட்டு மசையுந் தூக்கு

மளவு, மொட்டப் புணர்ப்பது பாணி யாகும்”
என்றராகலின்.

இவை மாத்திரைப்பெயர்கள்; கொட்டு அ
ரைமாத்திரை; அதற்குவடிவு,

க; அசை ஒருமாத்திரை; அதற்குவடிவு, எ; தூக்கு
இரண்டுமாத்திரை;

அதற்குவடிவு, உ; அளவு மூன்றுமாத்திரை; அதற்குவடிவு,
ஃ எனக்கொள்க.

என்னை? “ககரங் கொட்டே யெகர மசையே, *
யுகரந் தூக்கே யளவே

யாய்தம்” என்றராகலின்.

இவற்றின்தொழில் வருமாறு:—கொட்டாவது -
அழுக்குதல்; அசையா

வது - தாக்கியெழுதல்; தூக்காவது:—தாக்கித் தூக்குதல்;
அளவாவது — தூக்

கினவோசை நேரே மூன்றுமாத்திரை பெறுமளவும்
வருதலெனக்கொள்க.

அரைமாத்திரையுடைய ஏகதாளமுதலாகப்
பதினாறுமாத்திரையுடைய
பார்வதிலோசனமீறாகச் சொன்ன நாறபத்தொருதாளமும்
புறக்கூத்திற்குரிய;

ஆறன்மட்டமென்பனவும், எட்டன்மட்டமென்பனவும்
தாளவொரியலென்

பனவும், தனிநிலையொரியலென்பனவும்,

ஒன்றன்பாணிமுதலாக எண்கூத்துப்

பாணியீறாகக் கிடந்த பதினொருபாணிவிகற்பங்களும்,

முதனடைவாரமுதலா

யினவும் அகக்கூத்திற்குரியவென்க.

கசு. தூக்குமென்றது - இத்தாளங்களின் வழிவரும்
செந்தூக்கு, மதலைத்

தூக்கு, துணிபுத்தூக்கு, கோயிற்றுக்கு, நிவப்புத்தூக்கு,

கழாற்றுக்கு, நெடுந்

தூக்கெனப்பட்ட ஏழுதூக்குக்களுமென்க; என்னை? “ஒருசீர்
செந்தூக் கிருசீர்

மதலை, முச்சீர் துணிபுநாற்சீர் கோயி, லைஞ்சீர் நிவப்பா மறுசீர் கழாலே,
சீர் நெடுந்நூக் கென்மனார் புலவர்” என்றாராகலின்.

யெழு

கள. கூடிய நெறியினவெனறது - முற்சொல்லப்பட்ட
கூத்தும் பாட்டும்

தாளமும் தூக்கும் தம்மிறகூடின ரெறியையுடைய
அகக்கூத்தும் புழக்கூத்து
முதலாயின வென்க.

பாலைக்கு நிலமின்மையை, தொல்காப்பியம், அகத்திணையியல், கு.
உ - உரை
யிற்காண்க.

¹ சிலப்பதிகாரம், கானல்வரி. க. (பி - ம.) * 'வகரத்.'

கூஉ சிலப்பதிகாரம்

கொளுத்துங்காலை - ஆட்டுவிக்குமிடத்தென்க.

கஅ. பிண்டியுமென்றது -

ஒற்றைக்கையுமென்றவாறு.

முற்கூறிய சொல்லிகறபமாகிய உட்சொல்,

புறச்சொல் ஆகாயச்சொ

லென்னு முன்றினையும், அவிரயத்தோடே

நாட்டிச்செய்யுமிடத்துச் செய்யு

முறைமைதான் நான்குவகைப்படும்; கையும் கருத்தும்
மிடறும் சரீரமுமென.

என்னை? "அவைதான், கையே கருத்தே மிடறே சரீரமென்,
நெய்தமுன் பமை

த்த விவையென மொழிப" என்றாராகலின்.

அவற்றுட் கைதான் இரண்டிவகைப்படும்;
 இணையாவினைக்கையும் இணைக்
 கையுமென. இவை ஒற்றைக்கை இரட்டைக்கையென்றும்
 வழங்கப்படும்.

இன்னும் [ஒருசாரார்] ஒற்றைக்கை
 இரட்டைக்கையென்னு மிவற்றை,
 இவ்வகையோடும் ¹ ஆண்கை ² பெண்கை ³ அலிக்கை ⁴
 பொதுக்கையென்னும்
 நான்கினையுங்கூட்டி ஆறென்பாருமுளர். என்னை?
 “மெய்பெறத் தெரிந்து மே - ஸாராய்ந்த, கைவகை தன்னைக்
 கருதுங் காலை, யிணையா வினைக்கை யிணைக்கை
 யென்ன, வணையு மென்ப வறிந்திசி னோரே”,
 “.....மொழிநரு முளரே”,
 “இணையா தியல்வ திணையா வினைக்கை, யிணைந்துடன் வருவ
 தினைக்கை யாகும்”
 என்று பிறரும் கூறினாராகலின்.

இனி அவற்றுள் இணையாவினைக்கை முப்பத்துமூன்று
 வகைப்படும்; அவை:-

பதாகை-க, திரிபதாகை-உ, கத்திரிகை-கூ, தூபம்-ச,
 கூ, சுகதுண்டம்-எ, முட்டி-அ, கடகம்-கூ, சூசி-கூ,

அராளம்-நூ, இளம்பிறை-
 கமலகோசிகம்-கக, காங்கூ

லம்-கஉ, கபித்தம்-ககூ, விறபிடி-கசு, குடங்கை-கநூ,
 அலாபத்திரம் - ககூ, பிரம

ரம் - கௌ, தாம்பிரசூடம் - கடி, பிசாசம் - கக, முகுளம் -
 உ0, பிண்டி - உக,
 தெரிநிலை - உஉ, மெய்ந்நிலை - உரு, உன்னம் - உச,
 மண்டலம் - உரு, சது
 ரம்-உக, மான்றலை-உௌ, சங்கு-உடி, வண்டு-உக,
 இலதை-ரு0, கபோதம்-ருக,
 மகரமுகம் - ருஉ, வலம்புரி - ருரு என. என்னை?
 “இனையா வினைக்கை யியம்
 புங் காலை, யினைவுறு பதாகை திரிபதா கையே, கத்தரிகை
 தூப மராள மினம்
 பிறை, சுகதுண் டம்மே முட்டி கடகஞ், சூசி பதம
 கோசிகந் துணர்ந்த, மாசில்
 காங் கூலம் வழுவறு கபித்தம், விறபிடி குடங்கை
 யலாபத் திரமே, பிரமார்

---

¹ ஆண்கைமுதலிய நான்கன்வகையினை
 வரும்வெண்பாக்களால் உணர்க:— க.
 “முட்டி சிகர மலர்பதுமஞ் சந்தஞ்சம், வீட்ட சிலத்தி
 ப்தாகந் தருதிரிப தாக, மதிகமுறு மான்கைநவ மாம்.”

மிகுசூசி - ஒட்டிஞ், சதுரம்

² “கடகஞ் சுகதுண்டங் காங்கூல மன்னு, மடைவாம்
 பிறைக்கை யராளுந் -
 தடமருவு, மன்னபக்கந் தாம்பிர சூடமொடு மான்றலையே,
 பின்னவெட்டும் பெண்
 னாகு மே.”

1 "தூர்ப்பசிரம் வண்டு தனிமுகுளங் கத்தீரிகை,
விற்பனஞ்சோர் கோசங்க வித்த
முட - னற்புதமே, யாகுமவிக் கைக ளாதென் றுரைப்பரே,
பாகுனைய சொல்லாய்
பரிந்து."

4 "உன்னமா மண்டல.....வலம்புரியே, மெய்ந்நிலையாஞ்
சங்கிலதை மேம்பட .
வே - மன்னிவரு, தாமமொடு பிண்டியாய்ச் சொன்னார்
பொதுக்கைபெனத், தாமமுதுங்
குழலாய் தான்" இவை சுத்தானந்தப்பிரகாசத்தினுள்ளன.

௩. — ஆரங்கேற்றுகாதை.
கூட.

தன்னொடு தாம்பிர சூடம், பிசாச முகுளம் பிண்டி
தெரிநிலை, பேசிய மெய்ந்
நிலை புன்ன மண்டலஞ், சதுர மான்றலை சங்கே
வண்டே, யதிர்வி லிலதை .

கபோதமகரமுகம், வலம்புரி தன்னொடு முப்பத்து
மூன்றென், நிலங்குமொழிப்
புலவ ரிசைத்தன ரென்ப" என்றாராகலின்.

இவற்றுள், பிண்டியென்றது ஒன்றாய்
ஆகுபெயரான் ஒற்றைக்கைக்குப்
பெயராயிற்று.

பிணையல் - இணைதலாதலால்

பிணைய லுமென்றாரெனக்கொள்க.

இணைக்கையாயிற்று. ஆதலாற் பிண்டியும்

இவற்றுட் பிண்டிக்குக்காட்டிய முப்பத்துமூன்று வகையினுள்,—

பதாகைக்கையாவது - நான்குவித லும் தம்முள் ஒட்டிநிமிரப் பெருவிரல்

குஞ்சித்துநிறபது; என்னை? “பதாகை யென்பது பகருங் காலைப், பெருவிரல்

குஞ்சித் தலாவித னான்கு, மருவி நிமிரு மரபிற் றென்ப” என்றாராகலின்.

இக்கைகளின் தொழில் முதலியவிரிப்பின் உரைபெருகுமாதலின், விடுக்கப்

பட்டன; விரிந்தநூல்களிற கண்டுகொள்க.

(க)

• திரிபதாகையாவது - பதாகைக்கையின் ¹ அணிவிரல் முடக்குவது; என்னை?

“திரிப தாகை தெரியுங் காலை, யறைப தாகையி னணிவிரன் முடக்கினஃ,

தாமென மொழிப வறிந்திசி னோரே” என்றாராகலின்.

(உ) கத்தரிகையாவது - திரிபதாகையின் முடங்கிய

அணிவிரற்புறத்ததாகிய

நடுவிரலைச் சுட்டுவிரலோடு பொருந்திநிமிர்ப்பது; என்னை? “கத்தரி கையே

காண்டக விரிப்பி, னத்திரி பதாசையி னணியின்
புறத்தைச், சுட்டக மொட்ட
விட்டுநிமிர்ப் பதுவே” என்றாராகலின்.

(௩)

துபமென்றது - நிமிர்ந்த நடுவிரலும் சுட்டுவிரலும்
பாதிப்படவளையநிற்

பது ; என்னை ? “துப மென்பது துணியுங் காலே,
விளங்குகத் தரிகை விரலகம்
வளைந்து, துளங்கு மென்ப துணிபநிற் தோரே”
என்றாராகலின்.

(ச)

அராளமாவது - பெருவிரல் குஞ்சித்துச்
சுட்டுவிரல் முடக்கி ஒழிந்த

விரன்மூன்றும் நிமிர்ந்துவளைவது ; என்னை ? “அராள
மாவ தறிவரக் கிளப்

பிற், பெருவிரல் குஞ்சித்துச் சுட்டுவிரன் முடக்கி,
விரல்கண் மூன்று நிமிர்த்

தகம் வளைத்தற், குரிய தென்ப வுணர்ந்திசி னோரே”
என்றாராகலின்.

(ரு)

இளம்பிறை : “சுட்டும்” பேடு” மநாமிகை சிறுவிர,
லொட்டி யகம்வளைய

வொசித்த பெருவிரல், விட்டு நீங்கும் விதியிற நென்ப.”

(சு)

சுகதுண்டம்:—“சுகதுண்ட மென்பது
தொழில்பெறக் கிளப்பிற், சுட்டு

விரலும் பெருவிர றுணு, மொட்டி யுகாறுனை கெளவி
முனவளைந், ஆநாமிகை

முடங்கப் பேட்டொடு சிறுவிர, ருன்மிக நிமிர்ந்த தகுதித்
தென்ப.” (எ)

¹ அணிவிரல் - பவித்திரவிரல்.

² பேடு - நடுவிரல்; இதுபேடியெனவும் வழங்கப்படும்.

³ அதாமிகை - பவித்திரவிரல்.

ககச

சிலப்பதிகாரம்

முட்டி:—“முட்டி யென்பது மொழியுங் காலைச், சுட்டு
நடுவிர லநாமிகை சிறுவிர, லிறுக முடக்கி
யிவற்றின்மிசைப் பெருவிரன், முறுகப் பிடித்த
முறைமைத் தென்ப.”

(அ)

கடகம்:—“கடக முகமே கருதுங் காலைப், பெருவிர
னுனியுஞ் சுட்டுவிர
னுனியு, மருவ வளைந்தவ் வுகிர்நுனிகொளவி, யொழிந்த
முன்றும் வழிவழி
நிமிர், மொழிந்தன ரென்ப முடிபறிந் தோரே.”

(க)

சூசி:—“சூசி யென்பது துணியுங் காலை, நடுவிரல்
பெருவிர லென்றிவை
தம்மி, லடைவுட னொற்றிச் சுட்டுவிர னிமிர், யொழிந்தன
வழிவழி முடங்கி
நிற்ப, மொழிந்தனர் மாதோ முடிபறிந் தோரே.”

(கௌ)

பதுமகோசிகம்:—“பதும கோசிகம் பகருங் காலை,
யொப்பக் கைவளைத்
தைந்து விரலு, மெய்ப்பட வகன்ற விதியிற் றாகும்.”

(கக)

காங்குலமாவது - மூன்றுவகைப்படும்; குவிகாங்குலம்,
முகிழ்காங்குலம், விரிகாங்குலமென. என்னை? ¹ “காங்கு
லம்மே கருதுங் காலைச், சுட்டும் பேடும் பெருவிரன் மூன்று,
மொட்டிமுன் குவிய வநாமிகை முடங்கிச், சிறு விர
னிமிர்ந்த செய்கைத் தாகும்”, “முகிழ்காங் குல முந்துற
மொழிந்த, குவி. காங் குலங் குவிவிழந் ததுவே”, “மலர்காங்
குல மதுமலர்ந் ததுவே.” (கஉ)

கபித்தமாவது - சுட்டுவிரனூனியும் பெருவிரனூனியும்
உகிர்நுனை கௌவிப் பிடித்து ஒழிந்த மூன்றுவிரலும்
மெல்லெனப் பிடிப்பது; என்னை? “கபித்த மென்பது
காணுங் காலைச், சுட்டிப் பெருவிர லொட்டிநுனி கௌவி,
யல்ல மூன்று மெல்லப்பிடிப் பதுவே” என்றாகலின்.

(கக)

விற்பிடி:—“விற்பிடி யென்பது விரிக்குங் காலைச்,
சுட்டொடு பேடி யநா மிகை சிறுவிர, லொட்டி யகப்பால்
வளையப் பெருவிரல், விட்டு நிமிரும் விதியிற் றாகும்.”
இதற்குச் சிகரமென்றும் பெயர்.

(கச)

குடங்கையாவது - எல்லாவிரலுங்கூட்டி
உட்குழிப்பது; என்னை? “குடங்கை யென்பது கூறுங்
காலை, யுடங்குவிரற் கூட்டி யுட்குழிப் பதுவே”

என்றாராகலின்.

(கடு)

அலாபத்திரமாவது - சிறுவிரன்முதலாகியவைவந்தும்
வளைந்துமறிவது; என்னை? "அலாபத் திரமே யாயுங் காலைப்,
புரைமையின் மிகுத்த சிறுவிரன் முதலா, வருமுறை
யைந்தும் வளைந்துமறி வதுவே" என்றாராகலின். (கக)

பிரமரமாவது - அநாமிகைவிரலும் நடுவிரலும் தம்மிற்பொருந்தி வலஞ்
சாயப் பெருவிரல் நடுவிரலினுள்ளேசேரச் சுட்டுவிரலும் சிறுவிரலும் பின்பே
வளைந்துநிற்பது; என்னை? "பிரமர மென்பது பேணுங்
காலை, யநாமிகை நடு வீர ஸைவிறப் பொருந்தித், தாம்வலஞ்
சாயத் தகைசால் பெருவிர, லொட்டிய நடுவுட் சேரச்
சிறுவிரல், சுட்டி வளைந்துபின் றேன்றிய நிலையே"
என்றாராகலின்.

(கக)

¹ அங்குலமென்றது குவிகாங்குலத்தை.

ந.—அரங்கேற்றுகூதை.

கடு

தாம்பிரசூடமாவது - நடுவிரலும் சுட்டுவிரலும்
பெருவிரலும் தம்மில்

நுனியொத்துக் கூடி வளைந்து சிறுவிரலும் அணிவிரலும்
முடங்கிநிமிர்வது;

என்னை? "தாம்பிர சூடமே சாற்றுங் காலைப், பேடே
சுட்டுப் பெருவிர னுனி

யொத்துக், கூடி வளைந்து சிறுவிர லணிவிர, லுடனதின்
முடங்கி நிமிரநிற்

பதுவே" என்றூராகலின்.
(கஅ)

பிசாசமாவது - பெருவிர லும் சுட்டுவிர லுமன்றி
ஒழிந்த மூன்றுவிர லும்

தம்மிற்பொலிந்துநிற்பதெனக்கொள்க.

அப்பிசாசந்தான் மூன்றுவகைப்படும்;
அகநிலைப்பசாசம், முகநிலைப்

பசாசம், உகிர்நிலைப்பசாசமென. அவற்றுள்,
அகநிலைப்பசாசம் சுட்டுவிரல்நுனியிற
பெருவிரலகப்படுவது.

முகநிலைப்பசாசம் அவ்விரன்முகங்கூடி
உகிர்விட்டுநிற்பது.

உகிர்நிலைப்பசாசம் சுட்டுவிர லும் பெருவிர லும்
உகிர்நுளை கௌவிநிற்பது.

என்னை? "பசாச மென்பது பாற்படக் கிளப்பி,
னகநிலை முகநிலை யுகிர்

நிலை யென்னத், தொகநிலை பெற்ற மூன்றுமென மொழிப",
"அவைதாஞ், சுட்டு

விரனுனியிற் பெருவிர லகப்பட, வொட்டி வளைத்த
தகநிலை முகநிலை, யவ்விர

னுனிகள் கௌவிப் பிடித்தல், செவ்வி தாகுஞ் சிறந்த
யுகிர்நிலை, யுகிர்நுளை

கௌவிய தொழிந்த மூன்றுந், தகைமையி னிமிர்த்தலம்

முன்றற்குந் தகுமே”

என்றாராகலின்.

(க்க)

முருளமாவது - ஐந்துவிரலும் தம்மில்
தலைகுவிந்து உயர்ந்துநிற்பது ;

என்னை ? “முருள மென்பது மொழியுங் காலை, யைந்து
விரலும் தலைகுவிந்

தேற்ப, வந்து நிகழு மாட்சித் தாகும்” என்றாராகலின்.
(உ௦)

பிண்டியென்றது - சுட்டுவிரல் பேடிவிரல்
அநாமிகை சிறுவிரல் ஒட்டி

நெகிழமுடங்க
அவற்றினமேலே குறுக்கிடப் பெருவிரல் கட்டி
விலங்கி விரல்வழி

முறையொற்றல் ; என்னை ? “பிண்டி யெனபது பேசுங்
காலைச், சுட்டுப் பேடி

யநாமிகை சிறுவிர, லொட்டி நெகிழ முடங்க
வவறதின்மிசை, விலங்குறப்

பெருவிரல் விட்டுங் கட்டியு, மிலங்குவிரல் வழிமுறை
யொற்றலு மியல்பே”

என்றாராகலின்.
(உக)

தெரிநிலையாவது - எல்லாவிரலும் விரிந்து
குஞ்சித்துநிற்பது ; என்னை ?

“தெரிநிலை யெனபது செப்புங் காலை, யைந்து விரலு
மலர்ந்துகுஞ் சித்த,

கைவகை யென்ப கற்றறிந் தோரே” என்றாராகலின்.
(௨௨)

மெயந்நிலையாவது - சிறுவிரலும் அணிவிரலும்
நடுவிரலும் சுட்டுவிரலும்

விட்டுநிமிரச் சுட்டுவிரன்மேற் பெருவிரல் சேரவைப்பது
; என்னை? “மெய்ந்

நிலை யென்பது விளம்புந் காலைச், சிறுவிர லநாமிகை
பேடொடு சூட்டிவை,

யுறுத லின்றி நிமிரச் சுட்டின்மிசைப், பெருவிரல்
சேரும் பெற்றித் தென்ப”

என்றாராகலின்.

(௨௩)

உன்னமாவது - சிறுவிரலும் பெருவிரலும்
தம்முட்கூட ஒழிந்த மூன்று

விரலும் விட்டு நிமிர்வது; என்னை? “உன்ன நிலையே
யுணரும் காலைப், பெரு

கூகூ

சிலப்பதிகாரம்

விரல் சிறுவிர லென்றிவை யினைய,
வருமுறை மூன்று மலர்ந்துநிமிர்
வதுவே” என்றாராகலின்.

(௨௪)

மண்டலம்:—“மண்டல மென்பது மாசறக்

கிளப்பிற், பேடு துனியும்

பெருவிர னுனியுந், கூடி வளைந்துதம் முகிர்நுளை
கொவி, யொழிந்த மூன்று

மொக்க வளைவதென, மொழிந்தன ரென்ப
முழுதுணர்ந் தோரே” என்றாராக

வின்.

(உரு)

சதுரமாவது - சுட்டுவிரலும் நடுவிரலும்
அணிவிரலும் தம்முட் சேர்ந்து

இறைஞ்சப் பெருவிரல் அகம்வாவைத்துச்
சிறுவிரல் பின்பே நிமிர்ந்துநிற்பது;

என்னை? “சதுர மென்பது சாற்றுங் காலை,
மருவிய மூன்று நிமிர்ந்தகம் வளை

யப், பெருவிர லகமுறப் பொற்பச் சேர்த்திச்,
சிறுவிரல் பின்பே நிமிர்ந்த செவ்

வியி, னிறுமுறைத் தென்ப வியல்புணர்ந் தோரே”
என்றாராகலின். (உசு)

மான்றலையாவது - பெருவிரலும்
சிறுவிரலுமொழிந்த மூன்றும் தம்மில்

ஒத்தஒன்றி முன்னே இறைஞ்சிநிற்பது; என்னை? “மான்றலை யென்பது
வகுக்குங் காலை, மூன்றிடை விரலு நிமிர்ந்தக மிறைஞ்சிப், பெருவிரல் சிறுவிர
லென்றிவை நிமிர்ந்த, வருவ தென்ப வழக்கறிந் தோரே” என்றாராகலின். (உஎ)

சங்காவது - பெருவிரல் நிமிர் ஒழிந்த
நான்குவிரலும் வளைந்துநிற்பது;

எனனை? “சங்கெனப் படுவது சாற்றுங் காலைச்,

சிறுவிரன் முதலாச் செறிவிர

னான்கும், பெறுமுறை வளையப் பெருவிர
வியல்புணர்ந் தோரே” என்றாராகலின்.

னிமிர்ந்தாங், கிறுமுறைத் தென்ப

(உஅ)

வண்டாவது - பெருவிரலும் அணிவிரலும்
வளைந்து நுனியொன்றிச் சிறு

விரல் நிமிர்ந்து சுட்டுவிரலும் நடுவிரலும் நெகிழ
வளைந்துநிதபது ; என்னை ?

“வண்டென் பதுவே வகுக்குங் காலை, யநாமிகை
பெருவிர னனிமிக வளைந்து,

தாநுனி யொன்றித் தகைசால் சிறுவிரல், வாலிதி
னிமிர மற்றைய வளைந்த,

பாலின தென்ப பயனறெரிந் தோரே”
என்றாராகலின். (உக)

இலாதையாவது - நடுவிரலும் சுட்டுவிரலும்
கூடிநிமிரப் பெருவிரல் அவற்

றின்கீழ்வரைசேர ஒழிந்த இரண்டுவிரலும்
வழிமுறை பின்னே நிமிர்ந்து

நிற்பது ; என்னை ? “இலாதை யெனப் தியம்புங்
காலைப், பேடியுஞ் சுட்டும்

பிணைந்துட னிமிர்ந்து, கூடிய பெருவிரல் கீழ்வரை
குறுகக், கடையிரு விரலும்

பின்னர் நிமிர்ந்த, நடையின தென்ப நன்னெறிப்

புலவர்” என்றாராகலின். (௩௦)

கபோதமென்றது - பதாகைக்கையிற
பெருவிரல் விட்டுநிமிர்வது; என்னை?

“காணுங் காலைக் கபோத மென்பது, பேணிய
பதாகையிற் பெருவிர னிமிரும்”

என்றாராகலின்.

(௩௧)

மகரமுகமாவது - பெருவிரலும்
சுட்டுவிரலும் நிமிர்ந்ததுகூட ஒழிந்த

மூன்றுவிடிலும் தம்முளொன்றி
அதற்குவேறுபடுகிறது; என்னை? “மகரமுக

மென்பது வகுக்குங் காலைச், சுட்டொடு
பெருவிரல் கூட வொழிந்தவை,

யொட்டி நிமிர்ந்தாது கொன்று வாகும்”
என்றாராகலின் (௩௨)

வலம்புரியாவது - சிறுவிரலும்
பெருவிரலுநிமிர்ந்து சுட்டுவிரலின் அகம்

வளைந்து ஒழிந்தவிரண்டும் நிமிர்ந்து
இறைஞ்சுகிற்பது; என்னை? “வலம்புரிக்

௩.—ஆரங்கேற்றுகாலை.

௩௭

நின்றியங்கு மெய்யெழுத்தாற் - றுயய, வொருநாடி
நின்றியங்கு யுந்திமே

லோங்கி, வருமா லெழுத்துடம்பின் வந்து.”

கையே வாயநத கணிட்ட, னலந்திகழ் பெருவிர னயமுற

நிமிர்ந்து, சுட்டுவிரன்

முடங்கிச் சிறுவிர னடுவிரல், விட்டுநிமிர்ந் திறைஞ்சும்
விதியிறறென்று, கூறு

வர் தொன்னூற் குறிப்புணர்ந் தோரே” என்னுராகலின்.
(நூல்)

இச்சொல்லப்பட்ட முப்பத்துமு ன் றும்
பிண்டிக்கையெனக்கொள்க.

* இணையாவினைக்கையெனி னும்
ஒறறைக்கையெனினும் பிண்டிக்கையெ
னினுமொக்கும்.

இத்தன்மையவாகிய பிண்டிக்கையுமென்க.
கஅ. பிணையலுமென்றது -

இரட்டைக்கையுமென்றவாறு.

அஃதாவது, இணைக்கை. அ து
பதினைந்துவகைப்படும்.

அவையாவன :—அஞ்சலி, புட்பாஞ்சலி,
பதுமாஞ்சலி, கபோதம், கற்

கடகம், சுவத்திகம், கடகாவருத்தம், நிடதம், தோரம்,
உற்சங்கம், புட்பபுடம்,

மகரம், சயந்தம், அபயவத்தம்,
வருத்தமானமென்றிவை; என்னை? “எஞ்சுத

வில்லா - வினைக்கை யியம்பி, லஞ்ச வி தன னொடு
புட்பாஞ் சலியே, பதுமாஞ்

சலியே கபோதங் கற்கடகம், நலமாஞ் சுவத்திகங் கடகா
வருத்த, நிடதந் தோர

முற் சங்க மேம்பட, வறுபுட் புட மகராஞ் சயந்த,

மந்தமில் காட்சி யபய

வத்த, மெண்ணிய வருத்த மான ந தன் னெடு, பண்ணுங்
காலைப் பதினை ந தென்ப”

என்ற ராகலின். அவற்றுள்,—

அஞ்சலியென் றது - இரண்டிகையும்

பதாகையாய் அகமொன்றுவது;

என்னை? “அஞ்சலி யென்ப தறிவுறக் கிளப்பி, நெஞ்ச
லின்றி யிருகையும் பதா
கையாய், வந்தகம் பொருந்து மாட்சித் தென்றன,
னேரே”

மந்தமில் காட்சி யறிந்திசி

(க)

புட்பாஞ்சலியாவது - இரண்டிகையும்

குடங்கையாய்வந்து ஒன்றுவது;

என்னை? “புட்பாஞ் சலியே பொருந்தவிரு குடங்கையும்,
கட்டி நிற்குங் காட்சிய
தென்ப” என்ற ராகலின்.

(உ)

பதுமாஞ்சலியாவது - இருகையும்

பதுமகோசிகமாகக் கூட்டுவது; என்னை?

“பதுமாஞ் சலியே பதும கோசிக, மெனவிரு கையு
ராகலின்.

மியைநதுநிறபதுவே” என்ற

(ங)

கபோதமென்றது - இரண்டிகையும்

கபோதமாகக் கூட்டுவது; என்னை? “கரு
துங் காலைக் கபோத விணைக்கை, யிருகையுங் கபோத
மிசைந்துநிற பதுவே”
என்றாராகலின்.

(சு)

கறகடகமென்றது - தெரிநிலைக்கையிரண்டும் அங்குலிபிணைந்து வருவதெனக்
கொள்க; என்னை? “கருதுங் காலைக் கறகட கம்மே, தெரிநிலை யங்குலி யிருகை
யும் பிணையும்” என்றாராகலின்.

(ரு)

(பி - ம்.) * ‘இணையாவிணைக்கை’

கக

கூஅ சி ல ப் ப தி க ர ம்

சுவத்திகமென்றது - மணிக்கட்டிற் பொருந்திய
பதாகை யிரண்டையும்

மணிக்கட்டிலேற்றி வைப்பது; என்னை? “சுவத்திக
மென்பது சொல்லுங் காலை,

மணிக்கட் டமைந்த பதாகை யிரண்டையும், மணிக்கட்
டேற்றி வைப்ப தாகும்”

என்றாராகலின்.

(கூ)

கடகாவருத்தமாவது - இரண்டுகையும் கடகமாய்
மணிக்கட்டுக்கு ஏற

இயைந்து நிற்பது; என்னை? “கருதிய கடகா வருத்தக்
கையே, யிருகையுங் கடக

மணிக்கட் டியைவது” என்றாராகலின்.

(எ)   திடதமாவது - முட்டியாக இரண்டுகையும்
சமஞ்செயவது; என்னை?

“திடத மென்பது நெறிப்படக் கிளப்பின், முட்டி
யிரண்டுகையஞ்சம மாகக்,

கட்டி நிறகுங் காட்சித் தென்ப” என்றாராகலின்.

(அ)

¹ தோரமாவது - இரண்டுகையும் பதாகையாக்கி
அகம்புறமொன்றி முன்

தாழ்நதுநிற்பது; என்னை? “தோர மென்பது துணியுங்
காலை, யிருகையும்

பதாகை யகம்புற மொன்ற, மருவிமுன் றுழும்
வழக்கிற் றென்ப” என்று

ராகலின்.

(சு)

உறசங்கமாவது - ஒருகை பிறைக்கையாகக்கொண்டு
ஒருகை அராளமாக்கி

இரண்டுகையும் மணிக்கட்டிலேறறிவைப்பது; என்னை?
“உறசங்க மென்ப துணை

ருங் காலை, யொருகை பிறைக்கை யொருகை யராளந்,
தெரிய மணிக்கட்டி

லேறறிவைப் பதுவே” என்றாராகலின்.

(க0)

புட்பபுடமாவது - குடங்கையிரண்டும் தம்மிற்
பக்கங் காட்டி நிற்பது;

எனனை? “புட்பபுட மெனபது புகலுங் காலை, யொத்த
விரண்டு குடங்கையு

மியைந்து, பக்கங் காட்டும் பான்மைத் தென்ப”
என்றாராகலின். (கக)

மகரமெனறது - கபோதமிரண்டிகையும்
அகம்புறமொன்றவைப்பது;

எனனை? “மகர மெனபது வாயமையி னுரைப்பிற,
கபோத மிரண்டு கையு

மகம்புற, மொன்ற வைப்பதென் னுரைத்தனா புலவா”
என்றாராகலின். உச்

சித்தமென்பதும் இதனதுபெயர்.
(கஉ)

சயந்தமென்றது.....

..... (கங)

அபயவத்தமாவது—இருகையும் சுகதுண்டமாக
நெஞ்சுறநோக்கி நெகிழ்

ந்துநிற்பது; எனனை? “அபயவத தமமே யறிவுறக்
கிளப்பின, வஞ்சமில் சுக

துண்ட மிருகையு மாட்சியி, நெஞ்சுற நோக்கி
நெகிழ்ந்துநிற பதுவே” என்றா

ராகலின்.
(கச)

வருத்தமானமாவது - முகுளக்கையிற்

கபோதக்கைய எதிரிட்டுச் சேர்ப்

பது; எனனை? “வருத்த மானம் வகுக்குங் காலே,
முஞ்சுக் கையிற கபோதக்

கையை, நிகழ்ச் சேர்த்து நெறியிற மென்ப”
என்றாராகலின். (கரு)

இச்சொல்லப்பட்ட பதினாறு தும்
பிணையற்கையெனக்கொள்க.

இணைக்கையெனினும் இரட்டைக்கையெனினும்
“பிணையலெனினுமொக்கும்.

- இத்தன்மையவாகிய பிணையலுமெனக.

¹ இது உடோளமெனவுங் கூறப்படும்.

ந.—அரங்கேற்றுகாதை.

சுசு

கஅ. எழிற்கையுந் தொழிற்கையுமென்றது:
எழிற்கை - அழகுபெறக்காட் - மிங்கை, தொழிற்கை -
தொழில்பெறக்காட்டிங்கை.

உம்மையாற் பொருட்கையும் கூறப்பட்டது
பொருட்கை - பொருளுறக்காட்டிங்கை; எனனை?
“அவைதா, மெழிறகை
யழகே தொழிற்கை தொழிலே, பொருட்கை கவியிற்
பொருளா கும்மே” என்
ராராகலின்.

கக. கொண்ட வகையறிந்து :

கொண்டவகையறிதலாவது பிண்டியும்

பிணையலும் புறக்கூத்துக்குரியகையென்றும்,
எழிறகையும் தொழிறகையும்

அகக்கூத்துக்குரியகையென்றமறிதல்.

கூத்துவருகாலையென்றது - கூத்துக்களின்
வரவு நிகழுமிடத்தென்க.

20 - 2க. கூடை

செயதகை.....களைதலுமென்

றது - அகக்கூத்து நிகழுமிடத்து ஒற்றையிறசெயத
கைத்தொழில் இரட்டை

யிற புகாமலும் இரட்டையிறசெயத கைத்தொழில்
ஒற்றையிறபுகாமலுங் களை

தல். இன்னும் தேசியிற கைத்தொழில்
மார்க்கத்துப் புகாமலும் மார்க்கத்

துக்கைத்தொழில் தேசியிறபுகாமலும்
களைதலென்றுமாம்; ஒற்றையும் இரட்

டையும் தேசிக்கூறுகளானும் இரட்டையும்
இரட்டைக்கிரட்டையும் வடுகிற்

கூறுகளானுமென்க.

22 - ௩. பிண்டி செயதகை...

.....களைதலுமென்றது

புறக்கூத்தினிடத்துப், பிண்டியென்றது -
பொருட்கையென்றும், பிணையலென்

றது - தொழிற்கையென்றுமாம்.

இதன்கருத்து: ஆடல் நிகழுமிடத்து அவிநய
நிகழாமலும் அவிநயநிகழு

மிடத்து ஆடனிகழாமலுங்களைத் தல்.

உச. குரவையும்.....செலுத்தியென்றது
- குரவைக்கூத்திற்குரிய

கால்களும் வரிக்கூத்திற்குரிய கால்களும் தம்மில்
விரவாதபடியே கூத்தை
நடத்தியென்க.

1

“குரவை.....இயல்பிற்
றென்ப.”

“வரியெனப்படுவது வகுக்குங் காலைப், பிறந்த
நிலனுஞ் சிறந்த தொழிலு,
மறியக்கூறி யாற்றுழி வழங்கல்.”

உரு. ஆடறகு.....தன்னொடு மென்றது -
இக்கூத்துக்களை இப்படி

யால் அவற்றுடனேபொருந்த ஆடவும் ஆடுவிக்கவும்
வல்ல ஆடலாசிரியனோடு
மென்றவாறு.

அறிந்து புணர்த்து விளங்கவறிந்து அறிந்து
செலுத்தி அமைந்த ஆசா
னென்க.

[இசையாசிரியன் அமைதி.]

உச-ருச. யாமுங்குழலுஞ்.....
இசையோன் றுணும்

¹ இப்புத்தகம் உள, சு0 ஆம்பக்கங்கனிற் பார்க்க.

(இ - ள்.) யாழ்ப்பாடலும் வங்கியப்பாடலும் இருவகைத்தாளக் கூறுபாடுகளும் மிடற்றுப்பாடலும் மந்தமாகியசுரத்தினையுடைய தண்ணுமையும் அகக் கூத்துப் புறக்கூத்துப் பதினோராடலென்னுங் கூத்துக்களும் வல்லனாய் இவற் றுடனே சரச்செய்த உருக்களை இசைகொள்ளும்படியும் இரதம் பொருந்தும் படியும் புணர்க்கவும் வல்லனாய் இருவகைப்பட்ட பாடல்களுக்கும் பொருளான இயக்கம் நான்கினையுமமைத்துத் தேசாந்தரங்களிற் பாடைகளையுமறிந்து அந் தப்பாடைகள் இசைபூணும்படியையுமறிந்து இயற்புலவனினையும் நாடகப்புல வனீவரவுகளும் இவற்றுக்கு அடைத்த பாடல்களும் தம்மிற்சந்திப்பிக்கு மிடத்துக் குற்றந்தீர்ந்த நூல்வழக்காலே வகுக்கவும் விரிக்கவும் வல்லனாயுள்ள இசைப்புலவனுமென்றவாறு.

இது பொழிப்புரை.

உசு. யாழுமென்றது - யாழ்ப்பாடலுமென்றவாறு.

யாழ் நூல்வகைப்படும்; அவை:—பேரியாழ்,

மகரயாழ், சகோடயாழ், செங்கோட்டியாழென்பன. இவை நாலும் பெரும்பான்மைய; சிறுபான்மையான வருவனபிறவுமுள, என்னை? “பேரியாழ் பின்னு மகராஞ் சகோடமுடன், சீர்பொலியுஞ் செங்கோடு செப்பினார் - தார்பொலிந்து, மன்னுந் திருமார்ப வண்கூடற் கோமானே, பின்னு முளவே பிற” என்றாராகலின்

இந்நால்வகை யாழிற்கும் நரம்புகொள்ளுமிடத்துப் பேரியாழிற்கு இரு பத்தொன்றும், மகரயாழிற்குப் பத்தொன்பதும், சகோடயாழிற்குப் பதினொன்றும், செங்கோட்டியாழிற்கு ஏழுங்கொள்ளப்படும்; என்னை? “ஒன்று மிருபது” மொன்பதும் பத்துடனே, நின்றபதி னுன்கும் பின்னேழுங் - குன்றாத, நால் வகை யாழிற்கு நன்னரம்பு சொன்முறையே, மேல்வகை நூலோர் விதி” என்றாராகலின்.

இனி இவ்வியாழென்னும் ஒன்றிற்கு அமைந்த பலவுறுப்பாகிய “கோட்டின தமைதியுங் கொளுவிய வாணியு, மாட்டிய பத்தரின வகையு மாடகமுந், தந்திரி யமைதியுஞ் சாற்றிய பிறவு, முந்திய நூலின் முடிந்த வகையே” வகுக்கப் பட்டனவெல்லாம் காவல்வரியில், “குறறநீங்கிய யாழ்” என்பதன்கண் விரியக்கூறுதும்.

உக. குழலுமென்றது - வங்கியப்பாடலுமென்றவாறு. குழல் - வங்கியம்; அதற்கு மூங்கில், சந்தனம், வெண்கலம், செங்காலி, கருங்காலியென ஐந்துமாம்; என்னை? “ஒங்கிய மூங்கி லுயர்சந்து வெண்கலமே, பாங்குறுசெங்காலி கருங்காலி - பூங்குழலாய், கண்ண னுவந்த கழைக் கிவைவா மென்றார், பண்ணமைந்த நூல்வல்லோர் பார்த்து” என்றாராகலின்.

இவற்றுள் மூங்கிலிற்செயவது உத்தமம்; வெண்கலம் மத்திமம்; ஏனைய அதமமாம். மூங்கில் பொழுதுசெய்யும்; வெண்கலம் வலிது; மரம் எப்பொழுதும் ஒத்துநிற்கும்.

(பி - டி.) *ஒழுமேற்பத்துடனே நின்றபதினேழு நேழிங்ளத்

இக்காலத்துக் கருங்காலி செங்காலி சந்தனம் இவற்றும்
கொள்ளப்படும் ; கருங்காலிவேண்டுமென்பது பெருவழக்கு
இவை கொள்ளுங்கால் உயர்ந்த ஒத்த நிலத்திற் பெருகவளர்ந்து
நாலுகாற்றுமயங்கின் நாதமில்லையாமாதலான் மயங்
காநிலத்தின்கண் இளமையும் நெடும்பிராயமுமின்றி
ஒருபுருடாய்ப்புக்க பெரிய மரத்தைவெட்டி
ஒருபுருடாகாரமாகச்செய்து அதனை நிழலிலே ஆறஇட்டு
வைத்துத் திருகுதல் பிளத்தல்
போழ்ந்துபடுதலின்மையையறிந்து ஓர் யாண்டு சென்றபின்
இலக்கணவகையான் வங்கியஞ்செய்யப்படும் ; என்னை?
“உயர்ந்த * சமதலத் தோங்கிக்கா னான்கின், மயங்காமை
நின்ற மரத்தின் - மயங்காமே, முற்றிய மாமரந தன்னை
முதறடிந்து, குறறமிலோ ராண்டிற கொளல்” என்று
ராகலின்.

இதன் பிண்டியிலக்கணம்:— நீளம் இருபதுவிரல்;
சுற்றளவு நாலரைவில். இது துளையிடுமிடத்து நெல்லரிசியில்
ஒருபாதி மரனிறுத்திக்கடைந்து வெண் கலத்தாலே
அ ணைசுபண்ணி இடமுகத்தையடைத்து வலமுகம்
வெளியாகவிடப் படும்; என்னை? “சொல்லு மிதற்களவு
நாலேந்தாஞ் சுற்றளவு, நல்விரல்க னால ரையா நன்னுதலாய் -

மெல்லத், துளையளவு நெல்லரிசி + தூம்பிட மாய, வளை
வலமேல் வங்கிய மென” என்றராகலின்.

இனித் துளையளவிலக்கணம்:—அளவு இருபதுவிரல்.
இதிலே தாம்புமுகத் தின் இரண்டுநீக்கி முதல்வாயவிட்டு
இம்முதல்வாய்க்கு ஏழங்குலம்விட்டு வளை
வாயினுமிரண்டுநீக்கி நடுவினின்ற ஒன்பதுவிரலினும்
எட்டுத்துளையிடப்படும். இவற்றுள் ஒன்று
முத்திரையென்றுகழித்துநீக்கி நின்ற ஏழினும் ஏழுவிரல்
வைத்து ஊதப்படும். துளைகளின் இடைப்பரப்பு
ஒருவிரலகலம் கொள்ளப் படும் ; என்னை ? “இருவிரல்க
ணீக்கி முதல்வாயேழ் நீக்கி, மருவு துளையெட்டு மன்னும் -
பெருவிரல்க, ஹலஞ்சு கொள்க பரப்பென்ப நன்னுதலாய,
கோலஞ் செய் வங்கியத்தின் கூறு” என்றராகலின்.

இவ்வங்கியம ஊதுமிடத்து வளைவாயசேர்ந்ததுளையை
முத்திரையென்று நீக்கி முன்னின்ற ஏழினையும்
ஏழுவிரல்பற்றி வாசிக்க.

‘ஏழுவிரலாவன:-இடக்கையிற்பெருவிரலும்
சிறுவிரலுநீக்கி மற்றைமூன்று விரலும், வலக்கையிற
பெருவிரலொழிந்த நான்குவிரலும் ஆக ஏழுவிரலு
மென்க. என்னை? “வளைவா யருகொன்று முத்திரையாய
நீக்கித், துளையேழி னின்ற விரல்கள் - விளையாட், டிடமுன்று
நான்குவல மென்றார்கா ணேகா, வடமாரு மென்முலையாய
வைத்து” என்றராகலின்.

இவ்வங்கு 'த்து ஏழுதுளைகளில்
 இசைபிறக்குமாறு:—அஃது எழுத்தாற் பிறக்கும். எழுத்து
 , ச ரி க ம ப த நி என்பன. இவ்வேழுமுத்தினையும்
 மாத்திரைப்படுத்தித்தொழிற்செய்ய இவற்றுள்ளே
 ஏழிசையும்பிறக்கும்.

ஏழிசையாவன:- சட்சம், ரிடபம், காரதாரம்,
 மத்திமம், பஞ்சமம், தைவதம், நிடாதமென்பன .
 இவைபிறந்து இவற்றுள்ளே பண்கள் பிறக்கும்;

(பி - ம்.) * 'சுமநிலத்' † 'தூபமிடமாய்'
 க0௨ சிலப்பதிகாரம்

என்னை? “சரிக மபதநியென் றேழுமுத்தாற் றுனம்,
 வரிபரந்த கண்ணினுய வைத்துத் - தெரிவரிய, வேழிசையுந்
 தோன்று மிவற்றுள்ளே பண்பிறக்குஞ், சூழ்முதலாஞ் சுத்தத்
 துளை” என்றாராகவின்.

இத்தன்மைத்தாகிய சூழலுமென்க.

உசு. சீருமென்றது - “செம்முறை யுறழ்பே மெய்ந்நிலை
 கொட்ட, னீட்ட னிமிர்த்தல்” எனறுசொல்லப்படாநின்ற
 வண்ணக்கூறுபாட்டையும் இரு
 வகைத்தாளக்கூறுபாட்டையும் பாலைநிலையிலே யும்
 பண்ணுநிலையினையும் நிலைப் படப்படுத்தத் தூயதாகக் காட்டுந்
 தன்மையுமென்க.

இதன்பகுதியெல்லாம் ஈண்டிரைப்பிற்பெருகும்;
வந்தவழிக்கண்டுகொள்க. அஃதன்றித்
தாவவகையோத்தீனுள்ளுங்காணலாகும்.

உசு. மிடறுமென்றது - * சாரீரவீணையுமென்றவாறு.

அதனை, “பூதமுதற சாதனத்தாம் புற்கலத்தின்
மத்திமத்து, நாதமுதலாமெழுத்து நாலாகி - வீதி,
வருவரத்தாற் றுனத்தால் வந்து வெளிப்பட்ட, வருவரத்தாற்
றேற்ற மிசைக்கு” என்பதனாலுணர்க.

புற்கலம் - உடம்பு. அப்புற்கலத்துக்கு முதலாயுள்ள
பூதமாவன: ‘மண் ி நீர் தீ வளி வானெனவிலை; என்னை? ‘
‘மண்ணுட னீர்நெருப்புக் கால்வான மென்றிவைதா,
மெண்ணிய பூதங்க ளென்றறிந்து - நண்ணிய, மன்னர்க்கு
மண்கொடுத்து மாற்றார்க்கு விண்கொடுத்த, தென்னவர்கோ
மானே தெளி” என்றாராகலின்.

இப்பூதங்களைநதானும் புற்கலமாமென்ற ஆசானை
மாணுக்கன் பணிந்து பூதங்கடாம் ஒன்றோடொன்று
கூடுவனவல்ல; மண் செறிதலைக் குணமாக வுடைத்து; நீர்
நெகிழ்தலைக் குணமாகவுடைத்து; தீத் தெறுதலைக்
குணமாக வுடைத்து; காற்று ஒரிடத்தும்
நிலைபெற்றுநிற்பதன்று; ஆகாயமென்பது
ஒருருவுண்டில்லையன்று; அன்றியும் “செப்பிய பூதங்கள்
சேர்ந்தோர் குறியன்றே, யப்பரிசு மண்ணெந்து நீர்நாலா -
மொப்பரிய, தீயாகின் மூன்றிரண்டு காற்றம் பரமொன்று,
வேயாருந தோளி விளம்பு” என்பதனால் மண் றுந்து
பயனுடைத்து; நீர் நான்குபயனுடைத்து; தீ
மூன்றுபயனுடைத்து; காற்று இரண்டுபயனுடைத்து; வான்

ஒருபயனுடைத்து; ஆதலால் இவை ஒன்றோ டொன்று
கூடுவனவல்லவாகவும் இவற்றின்
கூட்டமுடம்பென்றீராதலால் இவ்வைந்தின் கூட்டம்
உடம்பாவது எவ்வாறோவெனின், —இதற்குவிடை,
“மெய்வாய்கண் மூக்குச் செவியெனப் பேர்பெற்ற,
வைவாயு மாயவற்றின் மீதடித்துத் - துயய, சுவையொளி
பூரோசை நாற்றமென் றைந்தா, வைவ முதற் புற்சுலமாம்”

கூறுகின்றது:—

என்பது. இது பூதங்கள் பரிணமித்து உடம்பாமாறு
பூதங்களைந்தும் தத்தம் தன்மைநீங்கி மண்
உடம்பாயும், நீர் வாயாயும்; தீக் கண்ணாயும், காற்று
மூக்காயும், ஆகாயம் செவியாயும் நின்று உடம்பாம்.

(பி - ம்.) * ‘சரீரவீனை’

௩.—அரங்கேற்றுகாதை.

க௦௩

பொறிகடோறும் வினியோகப்பட்ட புலன் சுவைமுதல் ஐ
ந்துவகைப்படும். இவ்வைந்தும் பொறியைந்தினுமேறி,
மண்ணால் உடம்பு ஊராயும், நீரால் வாய் சுவையாயும்,
தீயாற் கண் ஒளியாயும், காற்றால் மூக்கு நாற்றமாயும்,
வாற்ற செவி ஓசையாயும்வந்து உடம்பாம். அன்றியும்
மண்ணின்பகுதி நரம்பு
இறைச்சி என்பு மயிர் தோலெனவைந்து. நீரின்பகுதி நீர்
நிணம் உதிரமெனவைந்து.
மூளை சுக்கிலம்

‘ ‘பசிசோம்பு மைதுன ன் காட்சிநீர் வேட்கை, தெசிகின்ற தீக்குணமோ ரைந்து - மொசிகின்ற, போக்கு வரவுநே நாய கு ம்பித்தன் மெய்ப்பரி ச ம், வாக் குடைய காறறின் வகை” என்பது தீயின்குணமும் காலின்குணமுமுணர்த்து கின்றது; ஆவன: பசி சோம்பு மைதுன ம் காட்சி நீர்வேட்கையென விவை தீக்குணம். போக்கு வரவு நோய கும்பித்தல் பரிசமெனவிவை காறறின் குணம்.

‘ ‘ஓங்கும் வெகுளி மதமான மாங்கார, நீங்கா வுலோபமுட னிவ்வைந் தும் - பாங்காய, வண்ண முலைமடவாய வான கத்தின் கூறென்ற, ரெண்ணி மிக னா லுணர்ந்தோ ரெண். ” இஃது ஆகாயத்தின்குணமுணர்த்துகின்றது; ஆவன: வெகுளி மதம் மானம் ஆங்காரம் உலோபமெனவிவை. இப்பூதகுணம் இருபத்தைந்துங் கொண்டு உடம்பாம்.

‘ ‘ஒப்பார் பிராண னபான னுதான னுடன், றப்பா வியானன் சமான னே - யிப்பாலு, நாகன் றனஞ்சயன் கூர்மன் கிருகரன், றீதிலாத் தேவத்தத் தனே” என்பது தசவாயுக்களையுமுணர்த்துகின்றது; ஆவன:—பிராணன் அபா னன் உதானன் வியானன் சமானன் நாகன் கூர்மன் கிருகரன் தேவத்தத்தன் தனஞ்செயனெனவிவை.

‘ ‘இடைபிங் கலைசுமுனை காந்தாரி யத்தி, புடைநின்ற சிங்குவை சங்கினி பூடாவோ, டங்கு கு கன்னி யலம்புடை

யென்றுரைத்தார், திங்குதச நாடிக டாம்.” தசநாடிகளாவன :—இடை, பிங்கலை, சுழுமுனை, காந்தாரி, அத்தி, சிங்குவை, சங்கினி, பூடா, குகு, கன்னி, அலம்புடை எனவிலை;

“பூத வகைகளோ ரைந்தாயப் பொறியைந்தாய, வாதனை யோ ரையைந் தாய டாருதமு - மேதகுசீர்ப், பத்தாகு நாடிகளும் பத்தாகும் பாரிடத்தே, முத்திக்கு வித்தா முடம்பு” என்பது

பூதபரிணாமமுணர்த்துகின்றது:—பூதங்க ளைந்தாவன:—மண் முதலாயின ; பொறியைந்தாவன:— செவிமுதலாயின ; புலனைந்தாவன:—சத்

தமுதலாயின ;வாதனையை ந்தாவன :— நரம்புமுதலிய ஐந்தும், நீர்முதலிய ஐந்தும், பசிமுதலிய ஐந்தும், போக்குமுதலிய ஐந்தும், வெகுளிமுதலிய ஐந்தும். தசவாயுக்களாவன : —பிராணன்முதலியபத்தும்.

தசநாடிகளாவன:—இடை பிங்கலைமுதலிய பத்தும். மூலாதாரத்து எழுபத் தீராயிரநாடிகளும் பீர்க்கங்கூட்டின் மூன்றுகண்ணும் போல இடை பிங்கலை சுழுமுனையென னும் மூன்றுநாடிகளுமாய நடுவுநின்ற சுழுமுனையொழிய இரண்டானும் மேனோக்கியேறி இரண்டுமூக்கானும் ஒரோர் பாரிசத்து ஐந்து நாழிகை யாகக் கொண்டு ஒருமாத்திரையில் நூற்றிருபத்தைநது சுவாதமாய் ஒருசுவா

தத்திலே பன்னிரண்டங்குலியளவு புறப்பட்டு
நாலங்குலி தேயந்து எண்

விரலடங்குகின்றது பிராணவாயுவெனக்கொள்க.

மாத்திரையாவது:—இரண்டரை நாழிகையை
எட்டுக்கூறிட்டு ஒருகூ

றென்றறிக.

அபானவாயு மலமூத்திரங்களைப் பெயவிக்கும்.
உதானன் ஈண்டத்தானத்

தில் நிறகும். வியானவாயு போக்குவரவு செயது
இயங்கப்பண்ணும். சமான

வாயு அறுவகைச்சுவையையும் அன்னத்தையும் பிரித்து
எழுவகைத் தாதுவின்

கண்ணும் கலப்பிக்கும். கூர்மன் இமைப்பும் விழிப்பும்
உறக்கமும் உணர்ச்சியும்

பண்ணும். நாகன் விக்கலிடுவிக்கும். கிருகரன்
கோபத்தைப்பண்ணுவிக்கும்.

தேவதத்தன் உடம்பெரிப்பைப் பண்ணுவிக்கும்.
தனஞ்சயன பிராணன் போன

பின்னும் உடம்பைவிடாதேநின்று மூன்றாநாள்
உதிப்பித்து உச்சந்தலையிற பிற

கூற்றிலே மூன்றுநெற்கிடை
வெடித்துப்போமென்றறிக.

நாடிகள் எழுபத்தீராயிரத்திலும் தசநாடிகள்
பிரதானமெனக்கொள்க.

என்னை? “இடைபிங் கலையிரண்டு மேறும்
பிராணன், புடைநின் றபானன்

மலம் போக்குந் - தடையின்றி, யுண்டனகீழாக்கு

முதானன் சமானனென்

குங், கொண்டெறியு மாறிரதக் கூறு” எனவும், “கூாம
னிமைப்புவிழி கோணு

கன் விக்கலாம், பேர்வில் வியானன் பெரிதியக்கும் -
போர்மலியுங், கோபங்

கிருகரனும் கோப்பி னுடம்பெரிப்புத், தேவதத்த
னுகுமென்று தேர்” எனவும்,

“ஒழிந்த தனஞ்சயன்பே ரோதி லுயிர்போயக்,
கழிந்தாலும் பின்னுடலைக்

கட்டி - யழிந்தழிய, முநநா ளுதிப்பித்து
முன்னியவான் மாவினறிப், பின்ன

வெடித்துவிடும் பேர்நது.” எனவும்
இசைநுணுக்கமுடைய சீகண்டியாரும்

கூறினாராகலின்.

இங்ஙனம் பூதங்களானும் பொறிமுதலியவற்றானும்
வாயுககளானும் நாடி

களானும் பரிணமித்துச் சுக்கில சரோணிதங்களாலே
உடம்புகொண்டு இரு

வினையும் தன்னகத்தடக்கி உயிர்பிறக்குமென்றறிக.

“துயய வுடம்பளவு தொண்ணூற்று நங்குலியா,
மெய்யெழுத்து நின்றி

யங்கு மெல்லத்தான - வையத், திருபாலு நாற்பதோ
டேழ்பாதி நீக்கிக், கரு

வாகு மாதாரங் காண்” என்பது இசைக்குப
பிறப்பிடமாயுள்ள ஆதாரமுணர்

த்துகின்றது:—

சரீரத்தளவு தனகையால

தொண்ணூற்றாறு நவகுலம்; இதனுள் மேலே
 நாற்பத்தேழரையங்குலமும் கீழே
 நாற்பத்தேழரையங்குலமும்விட்டு நடுநின்ற
 ஓரங்குலம் மூலாதாரம். இதன்மேலே
 நால்விரல்விட்டிப் - பின்னாதாரநின்
 நியங்குமெனக்கொள்க.

“ஆதாரம் பற்றியசைவ முதலெழுத்து, மூதார்ந்த
 மெய்யெழுத்து முன். கொண்டு - போதாரு, முநதி
 யிடைவளியா யோங்குமிடை பிங்கலையால், வநது
 மே லோசையாம் வைப்பு”, “ஐவகைப் பூதமு மாய
 சரீரத்து, மெய்பெற

(பி - ம்.) * ‘இருபத்தெட்டு’

௩.—ஆரங்கேற்றுகாதை.

நின்றியங்கு மெய்யெழுத்தாற் - துய்ப, வொருநாடி நின்றியங்கு யுநதியம்
 லோங்கி, வருமா லெழுத்துடம்பின் வந்து.”

இனி ஆளத்தியாமாறுணர்த்துகின்றது:—“மகரத்தி
 னொற்றாற் சுருதி விர
 வும், பகருங் குறினெடிஸ்பா ரித்து-நிகரிலாத், தென்னா
 தெனாவென்று பாடுவரே
 லாளத்தி, மன்னாவிச் சொல்லின் வகை.”
 முதலிறபாடியிடத்து மகரத்தினொற்
 ருலே நாதத்தை உச்சரிக்குமாபு பகரிற் பாரித்து

முற்கூறிய நாதத்தினைத் தொழில்செய்யுமிடத்துக் குற்றெழுத்தாலும்
நெட்டெழுத்தாலஞ்செய்யப்படும்.

அவை அச்ச பாரணையென்று பெயர்பெறும்.

அச்சுக்கு எழுவாய் குற்

றெழுத்து. பாரணைக்கு எழுவாய் நெட்டெழுத்து. அச்ச
தாளத்துடனிகழும்.

பாரணை கூத்துடனிகழும்.

ஆளத்திசெய்யுமிடத்துத் தென்னாவென்றும்
தென்னாவென்றும் இரண்ட

சையுங்குட்டித் தென்னாதென்னாவென்றும் பாடப்படும்.

இவைதாம் காட்டா

ளத்தி, நிறவாளத்தி,

பண்ணுளத்தியெனமுன்றுவகைப்படும்.

இவற்றுட் காட்டாளத்தி அச்சுடனிகழும்.

நிறவாளத்தி நிறம்கூலையா

மற் பாரணையுடனிகழும். பண்ணுளத்தி பண்ணையே

கருதி வைக்கப்படும்

“குன்றாக் குறிலைந்துங் கோடா நெடிலைந்து,

நின்றார்ந்த மந்நகரந் தவ்

வொயி - நன்றாக, நீளத்தா லேழு நிதானத்தா

னின்றியங்க, வாளத்தி யாமென்

றறி” என்பது ஆளத்திக்கு

இன்னும்படுவதோரிலக்கணமுணர்த்துகின்றது:—

குன்றாக் குறிலைந்துங் கோடாநெடிலைந்துமென்றது.

குற்றெழுத்தாலும் நெட்

டெழுத்தாலும் ஆளத்திசெய்யப்படும் எ - று.

குற்றெழுத்தைந்தாவன:—அ

இ உ எ ஒ; நெட்டெழுத்தைந்தாவன:—ஆ ஈ ஊ ஏ ஓ
எனவிலை. நின்றார்ந்த

வென்றது - மெய்யெழுத்தாகிய பதினெ

ட்டெழுத்தினுள்ளும் மவ்வும் நவ்வும்

தவவுமென மூன்றெழுத்துமல்லா மறையெழுத்துக்கள்
ஆளத்திக்கு வரப்

பெறு எ - று. இம்மூவகைமெய்யினுள்ளும் மவ்வினம்
சுத்தத்திற்குரித்து;

நவ்வினம் சாளரத்திற்குரித்து; தவ்வினம்

தமிழ்க்குரித்து; விரவவும்பெறும்.

இங்ஙனம் மூலாதாரந்தொடங்கிய எழுத்தினாதம்
ஆளத்தியாய்ப் பின்

. இசையென்றும் பண்ணென்றும் பெயராம்; என்னை?

“பாவோ டீனைத லிசை

யென்றார் பண்ணென்றார், மேவார் பெருந்தான

மெட்டானும் - பாவா, யெடுத்த

தன் முதலா விருநான்கும் பண்ணிப், படுத்தமையாற்
பண்ணென்று பார்.” பஸ

இயற்பாக்களுடனே நிறத்தை இசைத்தலால்

இசையென்றுபெயராம்.

பெருந்தானமெட்டினும் கிரியைகளெட்டானும்
பண்ணிப்படுத்தலாற்

பண்ணென்று பெயராயிற்று.

பெருந்தானமெட்டாவன: நெஞ்சும் மிடறும்
நாக்கும் மூக்கும் அண்ணாக்

கும் உதும் பல்லும் தலையுமெனவிலைவு.

இரியைகளெட்டாவன:—எடுத்தல் படுத்தல் நலிதல்
கம்பிதம் சூழலம்

ஒலி உருட்டி தாக்கு எளவிலைவு.

இங்குனம்பிறநது பண்ணப்படும் பண்ணும்
இசையுமாகிய இவற்றைப்
பயக்கும் மிடறு, ஆகுபெயரான் மிடற்றுப்பாடற்காயிற்று.

கசு

கூகூ

சிலப்பதிகாரம்

உள. தாழ்குரற் றண்ணுமையென்றது - தாழ்ந்த
குரலினையுடைய தண்

னுமைக்கருவிமுதலாயின வாசித்தலுமெனக.

அவையான:—பேரிகை, படகம், இடக்கை, உடுக்கை,
மத்தளம், சல்லிகை

கரடிகை, திமிலை, குடமுழா, தக்கை, கணப்பறை,
தமருகம், தண்ணுமை,

தடாரி, அந்தரி, முழவு, சந்திரவீயைம், மொந்தை,
முரசு, கண்விடு தூம்பு,

நிசாளம், துடுமை, சிறுபறை, அடக்கம், தகுணிச்சம்,
விரலேறு, பாகம்,

உபாங்கம், நாழிகைப்பறை, துடி, பெரும்பறையெனத்

தோலாற்செய்யப்பட்ட

கருவிகள்.

என்னை? “பேரிகை படக மிடக்கை யுடுக்கை, சீர்மிசு
மத்தளஞ் சல்லிகை

கரடிகை, திமிலை குடமுழாத் தக்கை கணப்பறை,
தமருகந் தண்ணுமை தாவி

றடாரி, யந்தரி முழவொடு சந்திர வளைய, மொந்தை
முரசே கண்விடு தாம்பு,

நிசாளந் துடுமை சிறுபறை யடக்க, மாசி
றகுணிச்சம்விரலேறு பாகந், தொக்க

வுபாங்கந் ¹ துடிபெரும் பறையென, மிக்க நூலோர்
விரித்துரைத் தனரே”

என்றாராகலின்

இவை அகமுழவு அகப்புறமுழவு புறமுழவு
புறப்புறமுழவு * பண்ணமை

முழவு நான்முழவு காலேமுழுவென எழுவகைப்படு உ ம .

அவற்றுள் அகமுழுவாவான :—முன்சொன்ன
உத்தமமான மத்தளம்

சல்லிகை இடக்கை கரடிகை பேரிகை படகம் குடமுழா
வெனவிலை.

அகப்புறமுழுவாவன:—முன்சொன்ன மத்திமமான
தண்ணுமை தக்கை

தகுணிச்சமுதலாயின

புறமுழுவான :— முன் சொன்ன
அதமக்கருவியான கணப்பறைமுதலாயின.

புறப்புறமுழுவாவன :—முற்கூறப்படாத
நெய்தறபறைமுதலாயின.

பண்ணைமமுழுவாவன :—முன்சொன்ன
வீரமுழவுநான்கும். அவையா

வன:—முரசு நிகளம் துடுமை திமிலையெனவிலை.

நாண்முழுவாவன :— நாட்பறை; ஆவது
நாழிகைப்பறை.

காலைமுழுவாவன முன துடியெ ன்றது.

இனி இவற்றுள், மததளம்:—மதது ஓசைப்பெயா;
இசையிடனாகிய கருவி

கட்கெல்லாம தளமாதலான மத்தளமென று
பெயராயிற்று.

இக்கருவி பலகூத்துக்களுக்கு உரித்தாகலானும்
பாடலெழுத்தான் உள்ளே

பிறத்தலானும் முழவுகளெல்லாம் இதனுள்ளே
பிறத்தலானும் இதனை¹ நான்
முகனெ ன பர்.

சல்லிகையென்றது - சல்லெ ற
ஓசையையுடைத்தாதலாற பெற்ற
பெயர்.

¹ முன்புகூறிய நாழிகைப்பறை
இவ்விடத்துக்கூறப்பட்டிலது.

² “தரித்த மதங்க மோடு மத்தளஞ் சல்லி, பெருத்த

கரடிகையே பேரி - புரத்த,

படகங் குடமுழுவம் பாங்காய வேழு, மடைவே முதற்கருவியாம்" என்பது சுத்தானந்த

தப்பிரகாசம். (பி - ம்.) * 'பன்மைமுழவு', † 'நான்முகனுமென்றவாறு'

௩.—அரங்கேற்றுகாதை.

-க௦௭

ஆவஞ்சியெனினும் குடுக்கையெனினும்
இடக்கையெனினுமொக்கும்; அதற்கு ஆவினுடைய
வஞ்சித்தோலைப் போர்த்தலால் ஆவஞ்சியென்று பெயராயிற்று; குடுக்கையாகவடைத்தலாற்
குடுக்கையென்றுபெயராயிற்று; வினைக் கிரியைகள்
இடக்கையாறசெயதலின் இடக்கையென்றுபெயராயிற்று
கரடி கத்தினுற்போலும் ஓசையையுடைத்தாதலாற்
கரடிகையென்று பெயராயிற்று.

பிறவற்றையும் இங்ஙனம் உயத்துணர்ந்துகொள்க.
இவற்றுள் முதலிற் கரங்கொள்வது மத்தளமாதலின்
முதற்கருவியாயிற்று.

இடைக்கருவி சஸ்வி; இடைகொளவைத்ததாகலின்.
கடைக்கருவி உடுக்கை; கடைக்கட்டட்டிக்கு
உரித்தாகலின்.

இங்ஙனமாகிய கருவிகட்கெல்லாம் முதலாதனோக்கித்
தண்ணுமையொன் றையுமே கூறினார்.

உஎ. ஆடலொடென்றது - அகக்கூத்துப்
புறக்கூத்துப் பதினோராட லென்று சொல்லப்படாநின்ற
ஆடலுடனே எ - று.

ஒடு, உடனிகழ்ச்சி; “ஒடுவென் கிளவி யுடனிகழ்
வாகும்” என்றாரா கலின்.

இச்சொல்லப்பட்டவற்றுடனே யென்றவாறு

உஎ - அ. இவற்றி னிசைந்த.....படித்தென்றது -
இச்சொல்லப்பட்ட கூத்துக்களுக்குச் சேரச்செய்த உருக்களை
இசைகொள்ளும்படியும் சுவைபொரு, ந்தும்படியும்
புணர்க்கவல்லனாகி எ - று.

உக. வரிக்கும் ஆடற்கும்
உரிப்பொருளியக்கியென்றது - செந்துறை வெண்டிறை
என்னப்படாநின்ற இருவகைப்பாடல்களுக்கும்
உரிமைப்பொருளா யமைந்த இயக்கம்
நான்கினையுமமைத்தென்றவாறு.

கூ. தேசிகத்திருவின் ஓசை கடைப்பிடித்தென்றது -
இயற்சொல் திரி சொல் திசைச்சொல்
வடசொலென்று சொல்லப்பட்ட சொற்கள் இசைபூணும்
படியைக் கடைப்பிடித்தறிந்தென்றவாறு.

கூக - உ. தேசிகத் திருவின் .....அறிவினனாகி

யென்றது-இச்சொற்களிற் புணர்ப்புண்ட
இசையேறுபாடுகளையெல்லாம் குற்றந்தீர உணரவல்ல
அறிவினையுடையனாகி எ - று.

௩௩. கவியது குறிப்புமென்றது -
இயற்புலவனின்ந்த கோட்பாடுமென்க.

ஆடற் றொகுதியுமென்றது - ஆடலாசிரியனீடும்
மேல்வரவுகளின் தொகு தியும் எ - று.

௩௪. பகுதிப்பாடலுமென்றது - இவற்றின்பகுதிக்கு
அமைந்த பாடலு மென்றவாறு.

கொளுத்துங் காலையென்றது - இக்கூத்துக்களை,
ஆசிரியன் குறிப்புக்கும் பாடலுள்ளிட்டவற்றுக்கும்
சேரவியற்றுமிடத்தென்றவாறு.

கூறு

சிலப்பதிகாரம்.

௩௫. கூ. வந்துயறுகென்வி.....இசையோன்றலுமென்றது - இச்
சொல்லப்பட்டவற்றைக் குற்றந்தீர்ந்த னாவழக்காலே வருக்கவும் விரிக்கவும்
வல்ல பாடலாசிரியனுமென்க.

இசையுடன்படுத்தி இயக்கிக் கடைப்பிடித்து
உணர்ந்த அறிவினனாகி விரிக்கும் இசையோனென்க.

௩௭ - சச.

இமிழ்கடல்.....நன் னூற்புலவனும்

௩௭ - அ.

இமிழ்கடல்.....தன்மையனாகியென்றது -
ஆரவாரத்தை

யுடைய கடல்கூழ்ந்தநிலத்திலே வடக்கும் தெற்கும்
குடக்கும் குணக்கும் வேங் .

கடம் சூமரி தீம்புனற்பெளவமெனத் தமிழ்நாட்டிற்கு
எல்லைகூறப்பட்ட தமிழ்த்

தேசத்தாரறிய மூன்றுதமிழும் போமென்னுந்
தன்மையையுடையனாகி எ - று.

௩௯ - ச0. வேத்தியில்.....பிடித்தென்றது
- வேத்தியென்றும்

பொதுவியென்றும் கூறப்பட்ட
இரண்டுகூறுபாட்டினையுடைய நாடகநூலை
நன்றாகக் கடைப்பிடித்து எ - று.

வேத்தியல் அகம், பொதுவியல் புறமென்பாரும்,
பிறிதுகூறுவாருமுளர்.

அவை முடிந்தநூல்களிற் கண்டுகொள்க.

சக - ௨, இசையோன்.....அதிபட
வந்தென்றது - இசைப்

புலவன் ஆளத்திவைத்த பண்ணீர்மையை முதலும்
முறையும் முடிவும் நிறை

யும், குறையும் கிழ்மையும் வலிவும் மெலிவும் சமனும்
வரையுறையும் நீர்மையு

மென்னும் பதினொருபாகுபாட்டினுமறிந்து
அறிந்தவண்ணம் அவன்தாள

நிலையில் எய்தவைத்த நிறம் தன்கவியினிடத்தே
தோன்றவைக்கவல்லனாய் எ-று.

சக - ச. மாற்றோர்

செய்த.....நன்னூற் புலவனுமென்றது -

பகைவராற்செய்யப்பட்ட வசையின் அளவறிந்து
அவை தோற்றுதபடியிலே

வசையின்மொழிகளான் நாட்கக்கவி செய்வவல்ல
நல்ல நூலைவல்ல புலவ

னும் எ - று.

“இன்ன னல்லோன் செய்குவ் னாயிற், தேற்றா
மாந்த ராசியம் போலக்,

கேட்டார்க் கெல்லாம் பெருநகை தருமே” என்றார்.

தன்மையனாகிக் கடைப்பிடித்து உணர்ந்து வைத்து
அறிந்து தொலைவில்

லாத புலவனுமென்க.

[தண்ணுமையோன் அமைதி.]

சுடு - சுடு. ஆடல் பாட

வினையே.....முதல்வனும்

(இ - ள்.) எல்லாக்கூத்துக்களும்
எல்லாப்பாட்டிக்களும் எல்லாஇசை

களும் வடவெழுத்தொரீஇ வந்த எழுத்தானே
கட்டப்பட்ட வாக்கியக்கட்டளைக்

கூறுபாடுகளும் எல்லாப்பண்களும்

இருவகைத்தானங்களும் எழுவகைத்துக்குக்

களும் இவற்றின்குற்றங்களும் இயற்சொல்முதலிய
நால்வகைச்சொற்களு

௩.—அரங்கேற்றுகாதை.

கலக

மென்று சொல்பட்டனவற்றை நுண்ணிதாக
உணர்ந்து ஓரோருருவை

இரட்டிக்கிரட்டி சேர்த்தவிடத்து நெகிழாதபடி
நிரம்பநிறுத்தவும் அவ்விடத்

துப் பெறும் * இரட்டையைப் பாகவுருவானவழி
நிற்குமானநிறுத்திக் கழியு *
நிற்குமானநிறுத்திக் கழியு *

மானங்கழிக்கவும் வல்லனாய் இப்படி நிகழ்ந்த
உருக்கனிங் யாழ்ப்பாடலும் குழ

லின்பாடலும் கண்டப்பாடலும் இயைந்து
நடக்கின்றபடி கேட்போர் செவிக்

கொள்ள அமைந்த கரணத்தாற் குறியறிந்து
சேரவாசித்து மற்றைக் கருவி

களிற் குறைநிரப்புதலும் மிகுதியடக்குதலும்
ஆக்குமிடத்தும் அடக்குமிடத்

தும் இசையில் இரந்திரந்தோன்றாதபடியே
செய்தலும் செய்யுமிடத்துக் கைத்

தொழில் அழகுபெறச் செய்துகாட்டலும் வல்லனாய்
அழகுதக்க தண்ணுமைக்

கருவியினையும் அரிய தொழிலினையுமுடைய
ஆசிரியனுமென்றவாறு.

இது பொழிப்புரை.

சரு. ஆடலென்றது - எல்லாக்கூத்துக்களும் எ
- று.

பாடலென்றது - பண்ணன்முதலிய
எல்லாப்பாடலியல்பும் எ - று.

இசையென்றது -

நரப்படைவா லுரைக்கப்பட்ட பதினோராயிரத்துத்

தொள்ளாயிரத்துத் தொண்ணூற்றொன்றாகிய
ஆதியிசைகளும் எ - று.

ர அவையாவன:—“உயிருயிர் மெய்யள

வுரைத்தவைம் பாலினு, முடறமி

ழியலிசை யேழுடன் பகுத்து, மூவேழ்
பெய்தந்.....,தொண்டு மீண்ட

பன்னீ ராயிரங், கொண்டன ரியற்றல்
கொளவல்லோர் கடனே" என்னும்

சூத்திரத்தாலுறழ்ந்து கண்டுகொள்க.

தமிழென்றது - வடவெழுத்தொரீஇ வந்த
எழுத்தானே உறழ்ந்து கட்டப்

பட்ட வாக்கியக்கூறுகளும், இயலிசைநாடகமென்று
சொல்லப்பட்ட மூவகைத்

தமிழ்களும் எ - று.

சக. பண்ணென்றது - நரப்படைவால்
நிறந்தோன்றப் பண்ணப்பபா

நின்ற பண்ணும் பண்ணியற்றிறமும் திறமும்
திறத்திறமும் எ - று.

பாணி யென்றது - இருவகைத்தாள
விகற்பங்களும் எ - று.

தூக்கென்றது - செந்துக்கு முதலாய ஏழு
தூக்குக்களும் எ - று.

முடமென்றது - இவற்றின் குற்றங்களும் எ -
று.

சஎ. தேசிகமென்றது - இயற்சொன்முதலிய
நான்குசொற்கூறாய சொற்

பிரயோகமும் எ - று.

- என்றிவையாசினுணர்ந்தென்றது - என்

றுசொல்லப்பட்ட ஒன்பதும்

இலக்கணவழியே நுண்ணிதாக அறிந்து எ - று.

ஆசு = சிறுமை.

ஆசின்றென்பது பாடமாயிற்

குற்றமின்றியுணர்ந்தென்க; அன்னை?

¹ “ஆசு சிறுமையுங் குற்றமு மாகும்”

என்றாராகலின். இன்றியென்றது

இன்றாயிற்று; செய்யுளாதலின்.

¹ திவாகரம்.

(பி - ம்) * ‘இரட்டியையாய்ப்பாகவுரு’.

‘இரட்டியை ஒப்பாக’

ககக

சினப் பதி கநரம்

சஅ - க. கூடை

நிலத்தை.....வாங்கியென்றது - ஒருருளை இரட்டிக்

கிரட்டி சேர்த்தவிடத்து நெகிழாதபடி நிரம்பநிறுத்தவும்
அவ்விடத்துப் பெறும்

இரட்டியைப் பாக உருவானவழி நிற்குமானம்
நிறுத்திக் கழியுமானம் கழிக்க

வும் வல்லனாய் எ - று.

நு - நுஉ. வாங்கிய

வாரத்து.௦.....சேர்த்தியென்றது - இப்படி நிகழ்ந்த

உருக்களில் யாழ்ப்பாடலு ம் குழலிசை சுயம்

கண்டப்பாடலும் இயைந்து நடக்

கின்றபடி கேட்போர் செவிக்கொள்ளத்
தண்ணுமைக்கருவியமைந்தகரணத்தாம்

குறியறிந்து சேரவாசித்து எ - று.

நுந. ஆக்கலாவது - மற்றைக்கருவிகளிற்
குறையைநிரப்புகல்.

அடக்கலாவது - மற்றைக்கருவிகளின் மிகுதியை
அடக்குதல்.

மீத்திறம் படாமையாவது - ஆக்குமிடத்தும்
அடக்குமிடத்தும் இரந்திரம். தெரியாமற் செய்வதென்க.

நுச. சித்திரக்.....செலுத்துமென்றது -
இவ்வனைத்தும் செய்யுமிடத்

துக் கைத்தொழில் அழகுபெறச்செயது காட்டும் எ -
று.

நுந. அத்தகு.....முதல்வனுமென்றது - இச்சொல்லப்பட்ட
களில் ஒன்றும் குறையின்றியேயிருக்கும் தண்ணுமைக்கருவியாகிரியனும்

கூறும்
எ - று.

உணர்ந்து மிகுத்து வாங்கிச் சேர்த்திச்
செலுத்தும் தண்ணுமைமுதல்வனு
மென்க.

[குழலோன் அமைதி.]

நுந - கூக. சொல்லியவியல்பிற்.....
குழலோன்றானும்

நுந. சொல்லியவியல்பினென்றது -

நூல்களிற்சொன்ன முறைமையா

லேயென்க.

நுக - எ. சித்திர வஞ்சனை.....அறிந்தென்றது
- சித்திரப்புணர்ப்பும் வஞ்ச

சனைப்புணர்ப்புமென்று சொல்லப்பட்ட
இரண்டுகூற்றினையுமறிந்தென்க.

இவற்றுட்

சித்திரப்புணர்ப்பாவது:—இசைகொள்ளும் எழுத்துக்களின்
மேலே வல்லொற்றுவந்தவழி மெல்லொற்றுப்போலப்
பண்ணீர்மைநிறுத்தல்.

வஞ்சனைப்புணர்ப்பாவது

:—இசைகொள்ளாவெழுத்துக்களின்மேலே வல்

லொற்று வந்தவழி மெல்லொற்றுப்போல
நெகிழ்த்துப்புணர்த்தல்

நுஎ. புணர்ப்போ ன்பண்பினென்றது -
பாடலாகிரியையொத்த அறிவினை
யுடையனாகியென்க.

நுஅ. வர்த்தனை.....பெய்தாங்கென்றது -
வங்கியத்து விரலுளர்ந்

நூதுந் துனைகள் தர்ச்சனி முதலாக விட்டுப்பிடிப்பது
ஆரோகணமாதலானும்

கனிட்டன் முதலாக விட்டுப்பிடிப்பது
அவரோகணமாதலானும் இரண்டு கூறும்

இப்படிச்செய்தல் வர்த்தனையாகலான் இப்படியால் 2

நூற்றுமூன்று பண்ணை

மைகளையும் தந்திலைகுலையாமற் காட்டவல்லனையென்க.

¹ இப்புத்தகம் ககஉ - ஆம் பக்கம் பார்க்க.

ந.—அரங்கிகற்றுக்காத,

ககக

தர்ச்சனி - சுட்டுவிரல். கனிட்டன் - சிறுவிரல் ஆங்கு - அவ்விடத்து.

இக - சுரு. ஏற்றிய

குரலினி.....உணர்வினனாகியென்றது -
பதினாற்கோவையினிடத்துக் குரனரம்பு இரட்டிக்கவரும்
அரும்பாலையையும், இளிநரம்பு இரட்டிக்கவரும்
மேற்செம்பாலையையும், இவைபோல அல்லாத
பாலைகளையும் இசைநூல்வழக்காலே
முடையனையென்க.

இணைநரம்புதொடுத்துப்பாடும் அறிவினையு

சுக. பண்ணமை.....அறிந்தென்றது -

பண்ணுதலமைந்தமுழுவின் கண்ணெறியினையறிந்தென்றவாறு.

சுஉ. தண்ணுமை.....பொருந்தியென்றது -

தண்ணுமை முதல்வனுடன் பொருந்தியென்றவாறு.

தன்னொடுமென்ற உம்மையாற் பொருந்துமிடமும்
பொருந்தியென்க.

சுரு. வண்ணப் பட்டடை யாழ்மேல்

வைத்தாங்கென்றது . . . . .

பட்டடை - நரம்புகளில் இளிக்குப் பெயர்; என்னை? எல்லாப்பண்ணிற்கும் அடிமனையாதலின. வண்ணம் - நிறம். இதனை யாழ்மேல்வைத்தென்க. ஆங்கு, அசை.

இளிக்கிரமத்தாலே பண்களை யாழ்மேல் வைத்தெனக்கூட்டினுமையும்.

சுச. இசையோன்.....இயற்கையென்றது - அங்ஙனம்வைத்து அதன்வழியே இசைக்காரன்பாடிய பாட்டினியல்பையென்க.

சுரு. வந்தது வளர்த்தென்றது - பாடுகின்ற பண்வரவுகளுக்குச் சுரம் குறைவுபடாமை நிறுத்தியென்க.

வருவதொற்றியென்றது - அந்தப்பண்ணுக்கு அயல்விரவாமல் நோக்கி யென்க.

ஒற்றல் - நினைதல்.

சுசு. இன்புற வியக்கியென்றது - வண்ணமுதலாகக் காட்டப்பட்ட பாடலில் இயன்ற- அழகெல்லாம் நிரம்பக்காட்டியென்க.

இசைபட வைத்தென்றது - முற்கூறிய முதலும் முறையுமுதலாய பண்ணிலக்கணம் பதினொன்றையும் நிரம்பவைத்தென்க.

சுஎ. வார.....வளர்த்தென்றது - முதனடை வாரம் கூடை திரளென்று சொல்லப்படும் இயக்கநான்கினும் முதனடை மிகவும் தாழ்ந்தசெலவினை உடைத்தாகலானும், திரள் மிக முடுகிய நடையினை உடைத்தாகலானும், இவைதவிர்ந்து இடைப்பட்ட வாரப்பாடல் சொல்லொழுக்கமும் இசையொழுக்கமுமுடைத்தாகலானும், கூடைப்பாடல் சொற்செறிவும் இசைச்செறிவுமுடைத்தாகலானும் சிறப்புநோக்கி அவ்விரண்டினுள்ளும் வாரப்பாடலை அளவுநிரம்பி நிறுத்த

வல்லனாயென்க; எனவே கூடைப்பாடலும் அமைவதாயிற்று.
நிலம் - இடம்.

(பி. ம.) * 'வழக்கெல்லாம்'

கக

சிவப்பதிகாரம்

சுஎ - அ. ஆங்கு.....எழுத்தாகவென்றது
- பாடலினிடத்துச்

சொன்னீர்மைகளின் எழுத்துக்கள் சிதையாமலே
எழுத்தெழுத்தாக இசைக்குங்
குழலோனென்க.

அன்றியும் ச ரி க ம ப த நி யென்பாநுமுளர்.

சுக. வழுவின் றிசைக்குங் குழலோன்றனுமென்றது.

- இச்சொல்லப்பட்ட இயல்புகளை இலக்கணப்படியில்
வழுவாமல் வாசித்துக்காட்டவல்ல வங்கியத்
தானுமென்க.

அறிந்து மயறைப்பெய்து உணர்வினனாகி
அறிந்து பொருந்தி வைத்து

வளர்த்து ஒற்றி இயக்கி வைத்துப் பார்த்து
இசைக்குங்குழலோனென்க.

[யாழ்சிரியன் அமைதி]

எ0 - சுச.

ஈரேழ் தொடுத்த.....புலமையோனுடன்

தொடுத்த.....வேண்டியென்றது - ஆயப்

பாஸையாய்நின்ற பதினாற்கோவை, கோலினிது
செப்பமுடைத்தாய்ப் பெண்

முர்க்குரிய தானமுடைய பாடலியல்பொத்தமைந்த சிறப்புடைத்தாகலான் இதி
லே செம்பாலை படுமலைப்பாலை செவ்வழிப்பாலை அரும்பாலை¹ கோடிப்பாலை வீள்
ரிப்பாலை மேற்செம்பாலையெனப்பட்ட ஏழுபாலையினையும்
இணைநரம்புதொடுத்து

நிரம்ப நிறுத்திக் காட்டல்காரணமாகவென்க.

௪௨ - அ வன்மையிற்

கிடந்த.....சேரவென்றது

“தாரபாகமும் குரலின் பாகமு, நேர்நடு வண்கிளை
கொள்ள நிற்ப, முன்

னர்ப் பாகமும் பின்னர்ப் பாகமும், விளரிசூர லாகு
மென்மனார் புலவர்” என்

வஞ்சுத்திரத்தின்விதிபற்றி வட்டப்பாலையின்முடிவுதானமாய வலிந்தநிலை:௦
யினையுடையதாரம்பெற்ற இரண்டலகில் ஓரலகையும் இப்பாலையின் முதல்தான
மாயமெலிவினிற்கும் குரல்நரம்பு பெற்ற நாலலகில் இரண்டலகையும் தாரநரம்

பில் அந்தரக்கோலிலே கைக்கிளையாகநிறுத்தத்
தாரந்தான் கைக்கிளையாயிற்று.

அந்த நரம்பில் ஒழிந்த ஓரலகையும் பண்டை விளரியிலேகூட்ட அவ்விளரி துத்த
நரம்பாயிற்று. இப்படிப் பன்னிருகாற்றிரிக்கப் பன்னிருபாலையும் பிறக்கும்.

பன்னிருபாலையினுரு தொண்ணூற்றொன்றும்
பன்னிரண்டிமாயப் பண்கள்

¹ நூற்றுமூன்றாதற்குக் காரணமாமெனக்கொள்க.

இவ்விடத்துத் தாரநரம்பின் அந்தரக்கோலைத்

தாரமென்றார்; “தன்ன

முந் தாரமுந் தன்வழிப் படர்”

என்னுஞ்சுத்திரத்தாலெனக்கொள்க. எனக.

ஏனை.....வழிச் சேரவென்றது - இதனைப்

பெண்டிர்க்குரியதான மாசிய பதினாற்கோவையிலே

பொருந்தக்கூட்டவேண்டுமென்றவாறு

கூட்டுப்படி:—

¹ இதனை இக்காலத்துக்கொழிப்பாற்பென
வழங்குகின்றனர்.

² இப்புத்தகம் ௧௧௦ - ஆம் பக்கம் பார்க்க.

௩.— அரங்கேற்றுகாதை.

௧௧௩

௮௦ - ௮௧.

மேலது.....செம்பாலையாய்தென்றது - உழை

முதற் கைக்கினை இறுதியாக மெலிவுநான்கும் சமம் ஏழும்
வலிவு மூன்றுமாய்

உழைமுதலாகச் செம்பாலையாய்தென்க.

௮௨ - ௩. இறுதி

யாதி.....நீங்காதென்றது - தாரமுத

லாகப் பெறுமுறையாய்வந்தபடியே நீங்காழ்வென்றவாறு.

௮௪ - ௩.

புதிமலை.....திரிந்தபினென்றது -

கைக்கிளை குர

லாகப் படுமலைப்பாலையும், துத்தம்
குரலாகச் செவ்வழிப்பாலையும், குரல்குரலாக
அரும்பாலையும் தற்கிழமை திரிந்தபின்னாக.

அரும்பாலைக்குக் குரல் நரம்பு
இரட்டித்தபெற்றித்தென்க.

அக - கூ.

முன்னதன்.....கிடக்கையினென்றது - முன்பிற்
படியே தாரம் குரலாகக் கோழிப்பாலையும், விளரி குரலாக விளரிப்பாலையும்,
இனி குரலாக மேற்செம்பாலையுமாய் மேற்செம்பாலை இனிகரம்பிரட்டித்த
நிலைமையினையுடைத்தாய் இப்படிச்சமைந்த பதினாற்கோவைப்பாலை நிலையிலென்
றவாறு.

கூ0 இணைநரம்பு.....கொண்டாங்கென்றது -
இப்பதினாற்கோவைப்

பாலைநிலையினும் பண்ணின்றநிலையினுமிரட்டித்த
குரல்குரலாகிய அரும்பாலை

யும் இனிகுரலாகிய மேற்செம்பாலையும்போல் அல்லாதன
ஐந்துபாலையும் உழை

குரலாகச் செம்பாலைக்கு உழைபெய்தும் கைக்கிளை
குரலாகப் படுமலைக்குக் கைக்

கிளைபெய்தும் துத்தம் குரலாகச் செவ்வழிக்குத்
துத்தம்பெய்தும் தாரம் குர

லாகக் கோழிப்பாலைக்குத் தாரம்பெய்தும் விளரி குரலாக
விளரிப்பாலைக்கு விளரி

பெய்தும் பாடப்படுமென்றவாறு.

கூக - உ. யாழ்மேற பாலை

.....முறை மெலியவென்
றது - யாழினிடத்து அரும்பாலைமுதலாயின
இடமுறைமெலியவும் குழலினி
டத்துக் கோடிப்பாலை முதலாயின
வலமுறைமெலியவும் பாடப்படுமென்ற
வாறு.

கூக - ச. வலிவு
மெலிவும்.....உடனென்றது - இப்படியால்
வலிவும் மெலிவும் சமனுமெனப்படாநின்ற
தானநிலையினைபுடைய இசைக்கூறு
பாடுகளுக்கெல்லாம் நரப்படைவு கெடாமலும்
பண்ணீர்மை முதலாயின குன்
றமலும் புணர்க்கவல்லனாய் அப்புணர்ப்பிற்கு அமைந்த
எழுத்துக்களால் இசை
செய்யுவல்ல யாழாசிரியனுமென்றவாறு.

(எக) நிறுத்தல்வேண்டிப் (கச) பொலியக்கோத்த
புலமையோனென்க. [அரங்கின் அமைதி.]

கூடு - ககங். எண்ணிய நூலோர்.....
..அரங்கத்து

கூடு - கூ. எண்ணிய
நூலோர்...கொண்டென்றது -
எண்ணப்பட்ட சிற்பநூலாசிரியர் வகுத்த இயல்புகளின்
வழுவாதவகை அரங்கு
செயதற்கு நிலக்குற்றங்கள் நீங்கினவிடத்திலே
நிலம்வகுத்துக்கொண்டென்க.

மண்ணகநிலமாவது:—“தந்திரத் தரங்கிங்
கியற்றுங் காலே, யறனழித்
தியற்று வழகுடைத் தாகி, நிறைகுழிப் பூழி குழிநிறை
வாற்றி, நாற்றமுஞ்
கடு

ககக

சிலப்பதிகாரம்

சுவையு மதுரமு மாயக்கனந், தோற்றிய தின்மைச்
சுவட னுடைத்தா, யென்
புமி கூர்ங்கல் களியு வரீனே, துன்ப நீறு துகளிவை
யின்றி, யூரகத் தாகி யுனே
மான் பூண்ட, தேரகத் தோடுந தெருவுமுக நோக்கிக்,
கோடல் வேண்டு மாட
ரங் கதுவே” என்பது; தந்திரவழி அரங்கு
இவ்வுலகத்துச் செய்யுமிடத்துத்
1 தெய்வத்தானமும் பள்ளியும் அழ்தணரிருக்கையும
கூபமும் குளனும் காவ
முதலாகவுடையன அழியாத இயல்பினைபுடைத்தாய
நிறுக்கப்பட்ட குழிப்பூழி
குழிக்கொத்துக கல்லபட்டமண் நாற்றமும் 10 தூரநாறி
இரதமும் மதுரமாகித்
தானும் தின்ணிதாய எனபும உமியும் பரலுஞ்
சேர்நதநிலம் களித்தரை.

உவர்த்தரை ஈழத்தரை 'பொல்லாச்சாம்பறறை
பொடித்தரை என்றுசொல்

லப்பட்டன ஒழிந்து ஊரின் நடுவண்தாசித்
தேரோடுமீதிகளெதிர்புகமாக்

கிக்கொள்ளலவேண்டுமெனக

நிலந்தான் வனபால் மென்பால்

இடைப்பாலென்று முன்னுவகைப்படும்.

அவற்றுள்,

வனபாலாவது குழியின்மண் மிகுவது.

மெனபாலாவது குறைவது.

இடைப்பாலாவது ஒப்பு.

ஈண்டு இவை பெரும்பான்மையாற கொள்ளப்படும்

௧

அதுவேயென்ற இலேசினானே துவர்ப்புப்
பயமும், புளிப்பு நோயும்,

காழ்ப்பு பசிரீடுதலும், கைப்புக் கேடும், உவர்ப்புக்
கலக்கமும்பண்ணுமாதலான்

நீக்கப்பட்டன.

என்னை? “உவர்ப்பிற கலக்கமாங் கைப்பின்வருங்
கேடு, துவர்ப்பிற பய

மாஞ் சுவைக - ளவறறிற், புளிநோய பசி காழ்ப்புப்
பூங்கொடியே தித்திப், பனி

பெருகு மாவ தரங்கு” எனறார் பாதசேனாபதியார்.

இதனுள் நாறறமெனபன கொள்ளிலையும்
செந்நெல்லும் சண்பகமும்

சரபுன்னையுமெனவிவை. ஒழிந்தன தீமைப்பாஸ.¹

இங்ஙனம் ஒருவகையான அரங்கிறகு

நிலம்வகுத்துக்கொண்டென்க.

கௌ = க00. ² புண்ணிய... ..

.....விரலாகவென்றது - பொதியின்மலை முதலாய
புண்ணியவரைப்பக்கங்களிலே நெடிதாகி உயரவளர்ந்த
மூங்கிலிற்

கண்ணொடு கண்ணிடை ஒருசாணாக

வளர்ந்ததுகொண்டு நூல்களிற்சொல்லு

கினறபடியே அரங்கஞ்செய்ய அளக்குங்கோல

உத்தமன்கைப்பெருவிரலில்

இருபத்துநாலுகொண்டது ஒருகோலாக நறுக்கியென்க.

---

¹ ஆடலும் பாடலும் கொட்டும் பாணியும், நாடிய

வரங்கு சமைக்குங் காலைத்,

தேவர் குழாமுஞ் செயித்த பள்ளியும், புள்ளின் சேக்கையும் புற்று
களி யானைப் புரைசா ராது, மாவின் பந்தியொடு மயங்கல்செய்
புகு மிடமுஞ் சேரியு நீங்கி, நுண்மை யுணர்ந்த நிண்மைத்

நீங்கிப், போர்க்

யாது, செருப்

தாகி, மதுரச்

சுவைமிகு உ மதுர நாறித், தீரா மாட்டி நிலத்தொடு
தாகு மரங்கினுக் கிடமே."

பொருத்திய, வித்திறத்த

² "அரங்கி னுயரமு மகலமு

தண் மால்வரைச் சிறுகழை

நீளமும், பொருந்த நாடி யுரைக்குங் காலைப் பெருந்
கண்ணிற், கண்ணிடை யொருசான் வளர்ந்தது
கொண்டே, இருபத்து நால்விரற் கோலன வதன,
லெழுகோ லகலத் தெண்கோ
னீளத், தொருகோ லுயரத் துறுப்பின தாகி, யுத்தரப்
பலகையோ டரங்கின் பலகை,

௩.—அரங்கேற்றுகாதை.

கண்கி

என்னை? “ஒத்த வணுமுத லுயர்ந்துவரு கணக்கி,
னுத்தமுன் பெருவிர

விருபத்து நாலுள, கோலே கோடஸ் குறியறிந தோரே”
என்றாராகலின்.

இதனுள் அணுமுதற் பெருவிரலளவு
உயர்ந்துவருமாறு: அணு ஏட்டுக்

கொண்டது தோத்துகள்; தேர்த்துகள்
எட்டுக்கொண்டது இம்மி; இம்மி எட்

டுக்கொண்டது எள்ளு; எள்ளு எட்டுக்கொண்டது நெல்லு;
கொண்டது பெருவிரலெனக்கொள்க.

நெல்லு எட்டுக்

உத்தமராவார் : கழிய நெடுமையும் கழியக்
குறுமையுமில்லோர்.

க0க - உ.

எழுகோல்.....உறுப்பினதாகியென்றது -
இக்

கோலால் எழுகோலெழும் எண்கோனீளமும் ஒருகோற
குறட்டியரமுமுடைய
தாயென்க.

எனனை? “அக்கோ லேழகன் நெட்டி நீண்டு,
மொப்பா லுயர்வு மொருகோ

லாகு, நற்கோல் வேந்த னயக்குறு வாயின், முக்கோ
ருனு முயரவு முரித்தே”

என்றார் செயீற்றியனார்; “அக்கோ லொருகோ
லெயுறக கல்வி, மிக்க

கம்மியர் வடகலை விதிமுறைக், கூறின ரன்றியுங்
குறிவகைக் கேறறன, வேற்

‘கச் செயக வியல்புணர்ந் தோரே” எனக்கூறினாருமுளர்.

க

க0க - கூ. உத்தரப் பலகை... ..

.....அரங்கிலென்றது துணத்துக்கு

மீது வைத்த உத்தரப்பலகைக்கும் அரங்கினிடத்து
அகலத்துக்கிடப்பலகைக்

கூம் இடைநின்றநிலம் நான்கு கோலாக
உயரங்கொண்டு இத்தன்மையவாய

அளவுக்குப்பொருந்தவகுத்த வாயில்
இரண்டினையுடைத்தாதச்செய்யப்பட்ட
அரங்கினிடத்தென்க.

க0நு. வாயிலிரண்டென்றது :—அரங்கிறகு
உட்புகவும் புறப்படவுஞ்ச
மைத்தவாயிலெனக்கொள்க.

‘ஏற்ற’ எனறதனால் க்ரந்துபோக்கிடனும், கண்ணுனா
குடினைபபள்ளியும்,

அரங்கமும், அதனெதிர மனனர் மாநதரோடிருக்கும்
அவையரவகமும், இவற

நினைச்சூழ்ந்த புவிநிறைமாரந்தர் பொருந்தியகோட்டியும்
முத்தலாயின கொள்க.

க0க.. தோற்றியவரங்கெனறது - இப்படியாகச்
சமைக்கப்பட்டு நூல்

சொல்லுகின்றபடியெல்லாம் தோற்றியவரங்கென்க.

க0க - எ. தொழுதனரேத்த.....

.....மேனிலைவைத்தென்றது—

ஆந்தணர் அரசர் வணிகர் சூத்திரரென்று
சொல்லப்பட்ட நாஸ்வகைவரு

ணப்பூதரையும் எழுதி மேனிலத்தே யாவரும் புகழ்ந்து வணங்க வைத்தென்க.

வைத்த விடைநில நூற்கோ வாகப், பூதரை யெழுதி மேனில வைத்து, தந்தி யென்
துத் தெய்வமு மமைத்ததத், தாணிழிற் புறப்பட மாண்விளக்கெழுத்து, ...

.....கோவும் பாணியுங் குரங்கும் பிச்சூழும், பாவையும் பங்குடைப் புறநா மிருக
மும், பாவையு மெழுதி பித்திலம் விளங்கப், பாவையர்க் கியற்றுவ தாங்கெனப்
படுமே” என்றார் சுத்தாஸித்தப்பிரகாசத்திலும்.

1 நால்வகைவருணப்பூதங்கள்: க. வச்சிரதேகன். உ.
வச்சிரதந்தன். ஈ. வரு
ணன். ச. இரத்தகேசவரன்.

ககக சி ல ப் ப தி க ர ம்

என்னை? 1 கூறிய * வறுப்பிற் குறியொடு
புணர்ந்தாங், காடுநர்க்
கியற்று மரங்கி னெற்றிமிசை, வழுவில் பூத நான்கு
முறைப்பட, வெழுதின ரியற்ற வியல்புணர்ந் தோரே”
என்றாராகலின்.

இப்பூதநான்கின் உண்டியும் அணியும் ஆடையும்
மாலையும் சாந்தமும்

பொழுதும் செயலுமுதலியவெல்லாம்.
அழற்படுகாதைக்கண்ணே விரித்துக்
கூறுதும்

க0அ. தூணிழற்.....எடுத்தாங்கென்றது *
தூண்களின்நிழல் நாயகப்

பத்தியின்கண்ணும் அவையின்கண்ணும் படாதபடி
மாட்சிமைப்பட்ட நிலை

விளக்குநிறுத்தியென்க.

என்னை? “விளக்கியல் வனப்பும்” என்றாராகலின்.

க0க - க0.

ஒருமுகவெழினியும்.....வகுத்தாங்கென்றது -

இடத்துணிலைமிடத்தே உருவுதிரையாக ஒருமுகவெழினியும்
இரண்டிவலத்துணி

டத்தும் உருவுதிரையாகப் பொருமுகவெழினியும்,
மேற்கட்டுத்திரையாகக்

கரந்துவரலெழினியும் செயற்பாட்டுடனே வகுத்தென்க.

மேற்கட்டுத்திரையாயநிற்பது ஆகாயசாரிகளாயத்
தோன்றுவார்க்கெனத்

கொள்க; என்னை? “முன்னிய வெழினிதான் மூன்று
வகைப்படும்” என்றார்

மதிவாணனார்; “ஆரிதரங்கிற், செய்தெழினி
மூன்றமைத்துச் சித்திரத்தாற்

பூதரையு, மெயத வெழுதியியறறு” என்றார்
புத்தரேனுபதியாரும்.

ககக. ஒவிய விதானத்தென்றது
சித்திரவிதானத்தையுமுடைத்தாயென்க.

ககக - உ.

உரைபெறு.....நாற்றியென்றது - சந்திரன்

சூரு

அங்காரகனென்னும் வெண்ணீர்மை பொன்னீர்மை
செந்நீர்மையென்னும்

புகழ்மையைத் தமக்குரிமையாகப்பெற்ற முத்துமாலையினர்
* சரியும் தூக்கும்

தாமமுமாக நாற்றியென்க.

ககக. விருந்துபட.....அரங்கத்தென்றது -
புதுமையுடைத்தாகச்

சமைத்த அரிய தொழிலையுடைய அரங்கின்கணென்க.

வகுத்தனர்கொண்டு வைத்து எடுத்து வகுத்து
நாற்றிக்கிடந்த¹ அரங்க

மென்க.

[தலைக்கோல் அமைதி.]

ககச - உஅ. பேரிசை

மன்னர்.....வைத்தாங்கு

ககச - டு. பேரிசை மன்னர்.....

.கொண்டென்றது - பெரிய புகழை யுடைய
அரசர்பொருதுடைந்து புறங்கொடுத்தவழிப்பெற்ற அழகிய
இயல்பினை

யுடைய வெண்கொற்றக்குடைக்காம்பைத்
தலைக்கோலாகக்கொண்டென்க.

இனி மாற்றார் எயிற்புறத்து மினைக்கண்
வெட்டிக்கொண்ட மூங்கிலென்று
மாம்.

¹ சீவகசிந்தாமணி, சுஎஉ - த. மேற். (பி - ம்.) * 'அரங்கிற்'

௩.—அரங்கேற்றுகாதை.

கக௭

இது கூறிற்று, வேத்தியலும் பொதுவியலுமாகலான்.
இவற்றுட் பொதுவியற்கு மலையின் மூங்கிலுமாம்.

கக௭ - ௭.

கண்ணிடை.....போக்கியென்றது

கண்டோ

றும் நவமணிகளாற்கட்டி இடைநிலங்களைச்
சாம்பூநதமென்னும் பொற்றகட்

டாற்செறிய மலக்கமாகக்கட்டியென்க. ௦

மலக்கம் - மாறு.

என்னை ? 'புண்ணியமால் வெற்பிற் பொருந்துங்
கழைகொண்டு, கண்ணி

டைக் கண்சாண் கனஞ்சாரு - மெண்ணிய, நீளமெழு
சாண்கொண்டு நீராட்டி

நன்மைபுனை, நாளிற் தலைக்கோலை நாட்டு", 'ஆவ
தகத்தியனார் சாபத்தா னுன்

மூங்கில்' என்றார் பரதசேனாபதியார்.

கக௮ - ௨௦. காவல் வெண்குடை.....

.....தலைக்கோலென்றது -

அரசன் கோயிலிலே காப்பமைத்திருத்தி இந்திரன்மகன்
சயந்தனாக நினைத்து

மந்திரவிதியாலே பூசித்து வழிபடும் இத்தலைக்கோலையென்க
சயந்தனாதல்¹ முன்னர்க் கூறிப்போந்தாம்.

கடக - ௨. புண்ணிய நன்னீர்...

.....மாலையணிந்தென்றது -

நாடகக்கணிகை தலைக்கோல் கொள்ளுஞானு புண்ணிய
நதிகளினீர்ப் பொற்

குடத்திலே முகந்துவந்து இத்தலைக்கோலை நீராட்டிப் பின்பு
மாலைகளுஞ் சூட்டி

யென்க.

முன்கூறிப்போந்த ஆடலாசிரியன் முதலாயினார்
அரங்கத்தின்கண்ணே

இத்தலைக்கோலைவைத்துப் பொற்குடத்தானீராட்டியபின்
மாலைசூட்டியென

இயைக்க.

கடக. நலந்தருநாளாலென்றது -

இதற்குப்பொருந்திய நல்லநாளினு

லென்க.

அவையாவன :—பூராடம் கார்த்திகை பூரம் பரணி
இரேவதி திருவாதிரை

அவிட்டம் சித்திரை விசாகம் மகம் எனவிலை.

நாளென்னாது 'நலந்தருநாள்' என்ற இலேசினால்
கொள்க.

இராசிமுதலியனவும்

இராசிகளாவன :—இடபம் சிங்கம் துலாம் கற்கடகம்
விருச்சிகம் மிதுனம்

எனவிலை.

என்னை ? “ பூராடங் கார்த்திகை பூரம் பரணிகலஞ்,
 சீரா திரையவிட்டஞ்
 சித்திரையோ - டாருமுற, மாசியிடப மரிதுலை
 வான்கடகம், பேசிய தேண்மிது
 னம் பேசு” என்றார் மதிவாணனாரும்.
 நாளால் நீராட்டியென முன்னுஞ்சேர்க்க.

கஉரு - ச. பொலம்பூண்... ..
 .....கொண்டென்றது -
 பொன்னாற்செய்த பூணையும் பட்டத்திணையுமுடைய
 பட்டவருத்தனத்தின்
 கையிலே வாழ்த்துடனேகொடுத்தென்க.

¹ இப்புத்தகம் எ.அ. - சும்பக்கம் டார்க்க.

ககஅ சில ப்பதிகாரம்

கஉரு - அ. முரசெழுந் தியம்ப.....
 ...வைத்தாங்கென்றது - வீர
 முரசுமுதலாய மும்முரசுகளும் எழுந்துமுழங்க
 அவையேயன்றிப் பலவாச்சி
 யங்களுமுழங்க அரசனும் அமர்த்தியர் புரோகிதர்
 சேனாபதித்தொடக்கத்தாருங்
 கூட வீதியின்கணின்ற தேரினை இந்தயானையோடும்
 உடன்கொண்டு வலஞ்

செய்து தேர்மிசைநின்ற கவியின்மையிலே
 இத்தலைக்கோலைக் கொடுப்ப ஊரை
 வலமாகவந்து அரங்கத்தின்கட்புகுந்து தலைக்கோலை
 எதிர்முகமாக வைத்தபி
 னென்றவாறு.

என்னை? “பிணியுங் கோளு நீங்கிய நாளா,
 லணியுங் கவினு மாசற வியற்
 றித், தீதுதீர் மரபிற் றீர்த்த நீரான், மாசது தீர
 மண்ணுநீ ராட்டித், தொட
 லையு மாலையும் படலையுஞ் சூட்டிப், பிண்ட முண்ணும்
 பெருங்களிற்றுத் தடக்

கைமிசைக், கொண்டு சென்றுநீஇக் கொடியெடுத்த
 தார்த்து, முரசு முருடு முன்
 முன் முழங்க, வரசு முதலான வைம்பெருங் குழுவந்,
 தேர்வலஞ் செய்து கவி
 கைக் கொடுப்ப, ஐர்வலஞ்செயது புகுந்த பின்றைத்,
 தலைக்கோல் கோட றக்க

தென்ப” என்றார் சேயிற்றியனார்
 [அரங்கிப்புதந்து ஆடுகின்றநயப்பு]

கடக - ஏடு.
 இயல்பினின் வழாஅ.....மனையகமறந்தென்.
 கடக. இயல்பினின்.....
 .....முறைமையினென்றது-அரசன்முதலி

யோர்யாவரும் வரிசைக்கேற்ற இருக்கைமுறைமைகளிலே இருந்தபின்னரென்க.

கக௦. குயிலுவ.....நிற்பவென்றது -
குயிலுவக் கருவியாளர்தாம்
நிற்கக்கடவ முறைமைகளிலே நிறகவென்க.

முறைமையாவது:—“ஆடிட முக்கோ லாட்டிவார்க்
கொருகோல், பாடுநர்க்

கொருகோ லநதர மொருகோல், குயிலுவர் நிலையிட
மொருகோல்” என்று

நூலிற்கூறின முறைமையென்க.

குயிலுவராவார் - இடக்கைமுதலாய கருவியாளர்

ககக - ௨. வலக்கான் ...

.....பொருந்தியென்றது-

நாடகக்கணிகையாகிய அரங்கேறுகின்றமாதவி
அரங்கத்திலே வலக்கால் முற்பட

விட்டேறிப் பொருமுகவெழினிக்கு நிலையிடனான
வலப்பக்கத்தூணிதத்தே சேர்

தல் வழக்கென் னுமிடத்தாலே சேர்நதென்றவாறு.

ககக - ௪. இந்நெறிவகையால்.....

..... மகனிரு

மென்றது - மாதவி வந்தேறிநின்றபடியே
இடத்துண்ணிலையிடமாகிய ஒருமுக

வெழினியிடம்பற்றிய பழையநெறியியறையையுடைய

தோரிய மடந்தையரு

மென்க.

தோரியமடந்தையராவார் - ஆடிமுதிர்ந்தவர் ;
“இந்நெறி வகையா விடத் . . . துண் சேர்வோ,
டொன்னெறி மரபிற றோரிய மகளே” எனவும், “தலைக்கோ
ல்ரிவை குணத்தொடு பொருநதி, நலத்தகு பாடலு
மாடலு மிக்கோள்,
* சொல்ப்படு கோதைத் தோரிய மகளே” எனவும்
சொன்னாராகலின்.

(பி - ம்.) * ‘இயற்படு’

ந.—அரங்கேற்றுகாலை.

ககக

ககரு - சு. சீரியல் .....
பாட வென்றது - நன்மையுண்டாகவும்
திமைநீங்கவும்வேண்டித் தெய்வப்பாடல் இரண்டினையும்
பாடவென்றவாறு.

இனிச் சீரியல்பொலிய நீரலநீங்கவென்பதற்குத்
தாளவியல்பு பொலிவு பெற அவதாளநீங்கவென்றுமாம்.

வாரமிரண்டாவன:

ஒரொற்றுவாரம், ஓரொற்றுவாரமென்னுஞ்செய்யுள்.

அவை தாளத்து ஒருமாத்திரையும்
இரண்டிமாத்திரையும் பெற்றுவரும்.

ககௌ - அ. பாடியவாரத்து... ..

கருவிகளெல்லாமென்றது - தெய்வப்பாடலின்
இறுதியிலேநின்று கூடி இசையாநிற்கும், கருவிகளெல்லா
மென்றவாறு.

இக்கருவிகள் எவ்வண்ணங்கூடியிசைத்தனவோவெனின,

ககக. குழல்வழியின் மதியாமேயென்றது -
வங்கியத்தின்வழியேநின்றது யாழ்ப்பாடலென்றவாறு.

எனவே, 'மிடறறுவழியது யாழாகலான
மிடறறுவழிப்பாடலும் குழல்வழித்தெனக்கொள்க.

தகக - ச0. யாழ்வழித் தண்ணுமை நின்றது
தகவேயென்றது - யாழ்ப்பாடலின்வழியே அதற்குத்தகத்
தண்ணுமையாகிய மத்தளநின்றதென்க.

கச0 - சக. தண்ணுமை.....முழவேயென்றது -
மத்தளக்கருவியின் பின்வழியே குடமுழாநின்றதென்க.

கசக - 2. முழவொடு.....ஆமந்
திரிகையென்றது - முழவொடுகூடி நின்று வாச்சியக்
கூறுகளை அமைத்தது ஆமந்திரிகையென்னுங்கருவி
யென்றவாறு.

ஆமந்திரிகை - இடக்கை. நின்றிசைத்தது

கருவியென்னுது ஒசையென்க அஃதேல் மிடற்றுப்பாடல்
சொல்லிறதிலரெனின், வாரப்பாடல் பாடியபின்ன ரெனவே
மிடற்றுப்பாடலுமடங்கும்.

கசந. ஆமந்திரிகையோடநதரமின்றியென்றது -
இவ்வாமந்திரிகையோ டே முன்சொன்ன
சூயிலுவக்கருவிகளைத்தும் பருநதும் கிழலும்போல ஒன்றாய
நிற்பவென்றவாறு.

- கசச. கொட்டு... ..ஆகவென்றது -
ஒருதாளத்திற்கு இரண்டு பற்றுகவென்க.

கசந. கட்டிய.....போக்கியென்றது -
பஞ்சதாளப்பிரபந்த மாகக் கட்டப்பட்ட தேசியொத்தை
ஒருதாளத்திற்கு இரண்டிபற்றுகப் பத்தும் தீர்வு ஒன்றுமாகப்
பதினொருபற்றுலே தேசிக்கூத்தையாடிமுடித்தென்க.

கசக. வந்த.....வழாமலென்றது -
இப்படிச்செயகை நாடக
நூல்களினமைநதமுறைமையாகலான் அம்முறைமை
வழுவாமலென்க.

கசஎ. அந்தரக் கொட்டிட னடங்கிய
பின்னரெனறது.....

கஉ௦ சிலப்பதிகாரம்

இதனை அந்தரக்கொட்டென்றும், முகமென் னும்

ஒத்தென்றும் கூறுப. இ ந்த ஒத்து ஆழனபின்னரல்லது உருக்காட்டுதல் வழக்கல்லவென்ப ; என்னை? “முகமா டிதிறி யோகப் பொருட்டே” என்றாராகலின்.

கசஅ - கூ. மீத்திறம் படாமை...

....பண்மேலென்றது - மங் கலப்பண்ணாய் நரப்பன டவுமுடைத்தாயிருக்கின்ற பாலைப்பண்ணை அளவுகோடா தபடி ஆளத்தியிலேவைத்து அதன்மேலேயென்க.

கரு0 நான்கி னொரீஇய நன்கனமறிந்தென்றது - மங்கலச்சொல்லினை யுடைத்தாய் நாலுறுப்பும் குறைபாடில்லாத உருவுக்குச் சொற்படுத்தியும் இசைப்படுத்தியுமறிந்து பாட்டிம் கொட்டிம் கூத்தும் நிகழ்த்தியென்க.

நாலுறுப்பாவன :—உக்கிரம், துருவை, ஆபோகம், பிரகலையென்பன . ஈண்டு நாலுறுப்புக்களும் குறைபாடில்லாத உருவென வேண்டியது, மூன் றுறுப்பாலே வருவனவுமுளவாதலின் . அவை இரண்டாமடியே ஈற்றடியாகப் பாடிமுடிவன . அவை மங்கலத்துக்குப் பொருந்தாவெனக்கொள்க.

கருக. மூன்றளந்தொன்று கொட்டியதனையென்றது - அத்தனை மூன்றொத் துடைய மட்டதாளத்திலே எடுத்து ஒரொத்துடைய ஏகதாளத்திலேமுடித் தென்க.

கருஉ . ஐதுமண்டி லத்தாலெ ன்றது - அழகிய மண்டிலநிலையாலென்க.

தேசிக்கத்தெல்லாம்

மண்டிலநிலையாதலின்,

ஐதுமண்டிலத்தாலென்றார். என்னே? “கொண்ட தேசிப் பகுதியெல்லா, மண்டில நிலையின் வருதக வுடைத் தே” என்றாராகலின்.

கூடை போக்கியென்றது - தேசிக்கு ஒற்றித்தொத்தலும் இரட்டித் தொத் தலுமேயாகலின் அவற்றை ஆடி முடித்தென்க.

இவைகளல்லது இரட்டிக்கிரட்டி வரப்பெறுதென்க.

கருந. வந்தவாரம் வழிமயங்கியபின்றையென்றது - முதனடையினும் வாரத்தினும் தேசிக்கூத்தெல்லாம ஆடிமுடித்தென்க.

முடிக்கை - பண்மாறு.

இனி மார்க்கம் கூறுகின்றது:—

கருச. ஆறு.....போக்கியென்றது

- பஞ்சதாளப்பிரபந்தமாகக்கட் டப்பட்ட வடுகிலொத்தையும் தேசியிலொத்தைக்காட்டினும்போல இரட்டிக் கிரட்டியாக ஆடியென்க.

கருந - சு. கூறிய வைந்தின்.....பிள்ளையென்பது - சொல்லிப்போந்த தேசியைப்போல் வடுகும் மட்ட தாளமுதலாக ஏகதாள மீறாக வைசாகநிலையிலே ஆடிமுடித்தபின்ன ரென்க.

¹ தேவடிவுகள் மூன்றென்பர் சுத்தானந்தப்பிரகாசமுடையார்; மூன்றாவன: உக்கிரம், துருவை, ஆபோகமென்பன. துருவையென்றது துருமையெனவும் ஆபோக மென்றது ஆபோகமெனவும் பிரதிகளில் வேறுபட்டிருக்கின்றன.

கடக.

என்னை? “வைசாக நிலையே வடுகிற்கும் வரையார்”
என்றாகலின்.

கருள். பொன்னியல் பூங்கொடி புரிந்துடன்
வகுத்தெனவென்றது -

பொன்னுனியன்றதோர் பூங்கொடி
கூத்துநடித்தாற்போலவென்றவாறு.

கருஅ - கூ. நாட்டிய
நிருத்தம் நாட்டியமென்னும்
நடத்தையாகலின், அதனை

நன்னூல்.....ஆதலினென்றது - தாண்டவம்
மூன்றுகூறுபீட்டினும் நாட்டியமென்றது புற
நூல்களிற்சொன்ன முறைமை வழுவாமல் அவி
நயித்துப் பாவகந்தோன்ற விலக்குறுப்புப் பதினாலின்
நெறிவழுவாமல் ஆழக
காட்டினுளாதலானென்றவாறு.

அன்றி, நாட்டியநன்னூல்.....
ஆதலினென்றதற்கு இக்கதையிற்

கூறிய முத்தமிழ்வகையையும்
காட்டினுளாதலினென்றுமாம்.

கருகூ - கூ0. காவல் வேந்தன் ... ..

.....வழாமையென்றது - அர

சன், இம்மாதவியுடைய கூத்துக்கும் பாட்டுக்கும்
அழகுக்குமேற்ற முறைமை

யினால் ஒன்றும் வழுவாமலென்றவாறு.

என் சொல்லியவாறுமோவெனின், — நாடகமகள்
அரங்கேறக்கண்ட அர

சன் அவள்மேற் காமக்குறிப்புடையதலியல்பு.
அங்ஙனம் மாதவியாடல் பீடல் அழகென்
னுமவைமுதலிய கண்களிப்பக்கண்டும் செவிகளிப்பக்கேட்டும்
நெஞ்சமழிந்து காமக்குறிப்புமீதூரவும் நாம் இவளை
வரையின் நவைபிறக்கு

மென்பதுகருதி வரையானாயினு னென்பதாம்.

இலைப்பூங்கோதையைத் தலைக்கோற்கு

அடையாக்கினுமமையும். அன்றி,

இலைப்பூங்கோதை - அரச்சுனுடையமலை; அதனால்
தன்கூத்தும் பாட்டுமென்

னும் இவைமுதலியவற்றினியல்பின் ஒன
றும்நீங்காமலெனறுமாம். இயல்பி

னின் - இயல்பினால்.

கசுக, தலைக்கோலையெதியென்றது - தன்வாரி
சக்குத்தக்கபடியே தலைக்

கோற் பெயர்பெறறென்றவாறு.

தலையரங்கேறியென்றது-முன்னரங்குமுதலிய
எல்லாமுதன்மையும் பெறு

வதற்குத்தாரணமாகிய தலையரங்கேறியென்றவாறு.

ககூஉ - ஈ. விதிமுறை.....பெற்றன

என்றது-இந்நாடகக்கணிகையர்க்

குத் தலைவரிசை ஆயிரத்தெண்கழஞ்சுபொன் பரி
சம்பெறுகை நூல்வழக்காத

வின் இவளும் அவ்வாயிரத்தெண்கழஞ்சுபொன்
பரிசம்பெற்றாளுென்றவாறு.

என்னை? “முட்டில் பாணரு மாடியன் மகளிரு,
மெட்டொடு புணர்ந்தவா
யிரம்பொன் பெறுப்” என்றாராகலின்.

ஒருமுறையாகப் பெற்றனள் - ஒருநாளைக்குப்
பரிசமாகவென்று அரசனாற்

பெற்றனளென்க.

பெறுகை - நினைப்புகையுமாம். ஆயிரம்
பரிசத்துக்கும் எண்கழஞ்சு
மெய்ப்போகத்துக்குமாக நிச்சயித்தென்க.

ககூஈ. அதுவேயென்றது - அன்றுதொடங்கி
அதுவே பரிசமானதென்க.

ககூ

ககூஉ

சிலப்பதிகாரம்

ககச. நூறுபத் தடுக்கி
எட்டுக்கடைநிறுத்தவென்றது - நூற்றைப்பதின்
மடங்காக அடுக்கி அதன்கடைக்கண்ணே
எட்டைநிறுத்தினவென்றவாறு.

ககரு - கூ. வீறுயர்பசும்பொன்...
.....நிறுத்தவென்றது - வீறுபெற்
றுயர்ந்த பசும்பொன்னை விலையாகப்பெறுவது
இம்மாலை; இம்மாலைபெற்ற
பொன்தந்து இதனை வாங்கிச்சூடுநூர் மாதவிக்கு
மணமகளுதலையுமென்று
சொல்லி மான் போன்ற
நோக்கினையுடையாளோர்கூனிகைக்கொடுத்து நகரியிற்
பெருந்தெருவிலே விலைக்கு விற்பாரைப்போல்வதொரு
பண்பினால் நிறுத்த
வென்றவாறு.

இவனுக்குப்பரிசுமென்னது
மாலைக்குப்பரிசுமென்று மிகுத்துக்கூறினார்.
வீறுயர்பசும்பொன் - மாற்றான் உயர்ச்சிபெற்ற
பசியபொன்; ஆவது கிளிச்
சிறை. மாலை - அரசன்பாற்பெற்ற பசும்பொன்மாலை.
இது படிக்கட்டளை.

ககர - எஉ. மாமலர்நெடுங்கண் . ....
.....மணமனைபுக்கென்றது -
திருமூலரென்று சொல்லப்பட்ட தாமரைமலர் போன்ற

கண்ணையுடைய மாதவி, யுடைய பரிசுமாலையைக்
கோவலனெனப்படும் வாணிகன்வாங்கிக் கூனியுடனே
அவன்மனையிற்சென்றுபுக்கென் றவாறு.

வாங்கிப் புக்கென இயைக்க.

களஉ - ச. மாதவி

தன்னோடு.....ஆயினனென்றது - இங்ஙனம்புக்க :

கோவலன்மாதவிதன்னுடன் மணந்த அப்பொழுதே
அயர்ந்தனனாய் மயங்கி

அவளை நீங்குதல்

கூடாதவிருப்பினையுடையனாயினனென்க.

வைகல் - ஈண்டு ஒருபொழுது. விடுதலையா -
விடாத; ஒருசொல்

களரு. வடுநீங்கு சிறப்பிற்றன் மனையக

மறந்தென்றது-குற்றமற்ற கற்புச்

சிறப்பினையுடைய மனைவியையும் மனையுமறந்தென்க.

ஆடல் முதலியன காட்டல்வேண்டி ஆடலோனும்
இசையோனும் இயற்

புலவனும் தண்ணுமையோனும் குழலோனும்
யாமோனங்கூடி வகுத்தனர்

கொண்டு தொழுதனரேத்த எழுதி வைத்து எடுத்து
வகுத்து நாற்றிக் கிடந்த

அரங்கத்துக் கொண்டு ஒழுக்கிப் போக்கி ஆகெனச்
செய்து எந்தி ஆணிந்து

கொண்டு இயம்ப ஆர்ப்பச் செய்து கொடுப்ப வைத்தபின்
நிற்ப ஏறிப் பொருந் திச் சேர்ந்தமகளிரும் பொலிய

நீங்கப் பாட இசைக்கும், கருவிகளெல்லாம்.

நின்றது; நின்றது; நின்றது; நின்றிசைத்தது;
பதினொன்றுபோக்கி அம்

முறைபோக்கி வகுத்தெனக் கடைப்பிடித்துக்
காட்டினளாதலின், எய்தி ஏறிப்

பெற்றனள்; பெற்று நிறுத்தக் கோவலன்வாங்கி
மனைபுக்கு அயர்ந்து மயங்கி
மறந்து விருப்பினனாயினென்க.

பா, நீலைமண்டிலம்.

ந.— அரங்கேற்றுகாதை

முற்றிற்று.

நா ன் க ா வ து

அந்திமாவஸச்சிறப்புச்செய்க
ராதை.

விரிகதிர் பரப்பி யுலகமுழு தாண்ட
வொருதனித் திகிரி யுரவோற் காணே
னங்கண் வானத் தணிநிலா விரிக்குந்
திங்களஞ் செல்வன் *யாண்டுளன்

கொல்லெனத்

திசைமுகம்† பசந்து செம்மலர்க் கண்கண்
முழுநீர் வார முழுமெயும் பணித்துத்
திரைநீ ராடை யிருநில மடந்தை
‡ யரைசுகெடுத் தலம்வரு மல்லற் காலேக்
கறைகெழு குடிகள் கைதலை வைப்ப
வறைபோகு குடிகளொ டொருதிறம்

பற்றி

வலம்படு தானை மன்ன ரில்வழிப்
புலம்பட விறுத்த விருந்தின் மன்னரிற்
முழுதுணை ‡ துறந்தோர் தனித்துய

ரெய்தக்

§ காதலர்ப் புணர்ந்தோர் கனிமகிழ்

வெய்தக்

உ. திகிரி - தேராழி.

ரு - சு. திசைமுகம் - திசையாகியமுகம். மலர்க்கண் -
மலராகிய கண் ; கண்ணீர் - கள்ளாகியநீர்.

பணித்தென்றார், மாலைக்காலத்துப் பணியுமுண்டாகலான்.

அ. அரசு - தன்கொழுநன் ; என்றது ஆதித்தனை. க.
கறை - கடமை. கக - கக. அறைபோகு குடிகள் -
கீழற்றுப்போன குடிகள். விருந்தின் மன்னர் - வேற்றரசர் ;
இன், போல. தாழ்தல் - தங்குதல்.

கறைகெழுகுடிகள் கண்ணகிமுதலான
தாழ்துணை துறந்தோர்க்கு உவமை; விருந்தின் மன்னர்
மாதவிமுதலான காதலர்ப்புணர்ந்தோர்க்குவமை.

¹ சிலப். உள ககஉ. (பி - ம்.) * 'யாங்குவன்கொல்.' †

'பயந்து.' ‡ 'இழந்தோர்.' §

'காதலிப்புணர்ந்தோர்கனிமகிழ்பெய்த.'

கஉச

சிலப் பதி கார்ம்

கக ¹ குழல்வளர் முல்லையிற்
கோவலர்தம்மொடு

மழலைத் தும்பி வாய்வைத் தூத
வறுகாற் குறும்பெறிந்
தரும்புபொதி வாசஞ்

சிறுகாற் செல்வன் மறுகிற் றூற்ற

வெல்வளை மகளிர் மணிவிளக்

மாலேவந் திறுத்தென

Kezuvannal
Malayanking
லாகலி

வினைய ராயினும் பகையரசு கடியுஞ்
செருமாண் டென்னர் குலமுத

தோன்றிப்

னந்தி வானத்து வெண்*பிறை

தோட்டிப்

புன்கண் மாலேக் குறும்பெறிந்

கடு - சு. குழல்வளர்முல்லை.....ஊத -
கோவலனும் குழலிலும் - வளர்கின்ற முல்லையிலும்
கோவலனும் தும்பியும் வாய்வைத்தாத், இது நிரல்
நிறை; (பா) அன்றிக் கோவலர்குழலினுண்டாகிய
முல்லைப்பண்ணை.....

பூமிசை தும்பி ஊதவென்றுமாம்.

கள - 20. அறுகால்-ஆறுகாலையுடையவண்டு.
குறும்பென்றார், தென்றல்

தளிர்ப்பித்தும் பூப்பித்துஞ்செய்யத் தான் நடுவே
புகுந்து உண்டலான். சிறு காற்செல்வன் -
மந்தமாருதமாகிய செல்வன். இறுத்தென - இறுத்ததாக

அ - 20. அல்லற் காலையிலே

பிரிந்தோர் துயரெய்தப் புணர்ந்தோர் மகிழ்

வெய்தத் தும்பிணாத வாசத்தைச் செல்வன் தூற்ற
மகளிர் விளக்கெடுப்ப விருந்

தின் மன்னரைப்போல மாலைவந்திறுத்ததென்க.

உச. மாலையைக் குறும்பென்றார்,

* இடைநின்ற காலம்பார்த்து வருதலான்.

உசு. மீனரசு - மீனாகிய அரசு;

அரசனொளப்படுமிடமும் அரசெனப்

படும். வெள்ளிவிளக்கம் - வெண்மையாகிய ஒளி; நிஸா.

---

* "குழல்வனர்.....ஊத்" என்பதிக் குழல்வனர்மூலப்பென்ற
கூறிய பொருடே ஆயருதங்குழலிலே எழுத்த மூலப்பென்னும் பண்ணையும் மயிரிலே
கிடத்த மூலப்பென்னும் பூவையும் ஒருகாலத்தே புலப்படுத்தி இரண்டிற்கும் பிரிவில
வாய் தின்றவாழ்காண்க. இஃது ஒருசொல் ஒருகார் கூறதற்கண் இரண்டுபொருளை
உணர்த்துதல் வழுவேனுமமைகவென அமைத்தார்; இதனை உலமலியலும், 'ஒரீஇக்
கூறலும்' என்னுஞ்ஞத்திரத்தச் செய்யுட்கு இலக்கணமாகக்கூறுமாறும் உணர்க.
இங்ஙனம் சான்றோர் செய்யுட்குட்பல விடத்தம் வருமாறுணர்க" (தொல், எச். கு.
கச-ந); "குழல்வனர்.....ஊத்" இதனொல்வேறுபடாது பொருள் வேறுபட்டது"
(தி - தொ. கு. கஉச - உரை.)

* "இனைய தாயினுங் கிளையரா வெறியு, மருதரை
புருமிந் பொருதரைப் பொருச்"

செருமான் பஞ்சவர்" (புறநா. இஅ) * கலித்தொகை, ககஅ
- அ.

(பி - ம்.) * 'பிறைத்தோன்றி'

சு.—

அந்திமாலைச்சிறப்புச்செய்காதை. ௧௨௫

௨௫ பான்மையிற் றிரியாது பாற்கதிர் பரப்பி
மீனர சாண்ட வெள்ளி விளக்கத்

தில்வளர் முல்லையொடு மல்லிகை *

யவிழந்த

பல்பூஞ் சேக்கைப் பள்ளியுட் பொலிந்து

செந்துகிர்க் கோவை சென்றேந் தல்கு

௩௦ † லந்துகின் மேகலை யசைந்தன வருந்த

¹ நிலவுப்பயன் கொள்ளு நெடுநிலா

முற்றத்துக்

கலவியும் புலவியுந் † காதலற் களித்தாங்

கார்வ நெஞ்சமொடு கோவலற் கெதிரிக்

கோலங் கொண்ட மாதவி யன்றியுந்

௩௩ குடதிசை மருங்கின் வெள்ளயிர்

தன்னொடு

குணதிசை மருங்கிற் காரகி றுறந்து

² வடமலைப் பிறந்த வான்கேழ்

வட்டத்துத்

தென்மலைப் பிறந்த சந்தன மறுகத
தாமரைக் கொழு முறித் தாதுபடு
செழுமலர்க்-----

(உரு) பிறை தோன்றி (உசு)
மீனரசாளுதலா லுண்டாகிய விளக்கம்;
பிறை, மாலைக்குறும்போட்டிக் கதிர்பரப்பிச் ச
ந்திரனுட்டையாண்ட விளக்கத்திலேயென்க.

உஅ. சேக்கைப்பள்ளி - சேருமிடம்.

ரு0. அந்துகின மேகலை - புடைவைமேற் சூழ்ந்த மேகலை.

ருரு. கோவலற்கு எதிரி - கோவலனை எதிரேற்று; எனவே
முயக்கம்கூறியது.

ருச. கோலங் கோடல் - முயக்கத்தாற்குலைந்த
ஒப்பினையைத் திருத்தல்.

(உசு) வெள்ளிவிளக்கத்து (ருக) நிலாமுற்றத்துப் (உஅ)
பொலிந்து (ரு0) அசைந்தனவருந்தக் (ருரு)
யென்க.

கோவலற்கெதிர்தலாற் (ருச) கோலங்கொண்டமாதவி

ருரு - சு. வெள்ளயிர் - புகைக்குங்கண்டுசருக்கரை ;

கண்டுசருக்கரை யாடு அகிலைப்புனைத்தல் மரபு.

௩௭. வான்கேழ் வட்டம் - அழகுசெழுமிய சிலாவட்டம்.

௩௮. மறுக - தேயத்துத்திமிர்.

1 "நிலவுப்பயன் கொள்ளு தெழுவெண் முற்றத்து" (தெழுவெண். கடு); "வெண்ணிலின் பயன்றுய்த்தும்" (பட். ககச.)

2 "வடவரை தந்த வான்கேழ் வட்டம்" (அகநா. கச௦.)

(பி - ம்.) * 'மலர்த்த' † 'ஐந்துகில்' ‡

'காதலர்க்களித்தாஅங்கு' § 'முறிதாது

கூடக சிலப்பதிகாரம்.

ச௦ காமரு குவளைக் கழுநீர் மாமலர்ப்
பைந்தளிர் பட்டில பருஉக்கா ழாரஞ்
1 சுந்தரச் சுண்ணத் துகளொடு மனைஇச்
சிந்துபு பரிந்த செழும்பூஞ் சேக்கை
மந்தமா ருதத்து மயங்கினர் மலிந்தாங்

ச௧ காவியங் கொழுந ரகலத் தொடுங்கிக்
காவியங் கண்ணாற் களித்துயி லெய்த

ய்ணிசிலம் பொழிய

மென்றுகி லல்குன் மேகலை நீங்கக்
கொங்கை முன்றிற் குங்கும மெழுதான்
⑩ மங்கல வணியிற் † பிறிதணி, மகிழாள்
கொடுங்குழை துறந்து வடிந் துவீழ்

காதின

டிங்கள் வாண்முகஞ் சிறுவியர் பிரியச
செங்கய னெடுங்க ணஞ்சன மறப்பப்
‡ பவள வாணுத நிலக மிழப்பத்
⑪ தவள வாணகை கோவல னிழப்ப
மையிருங் கூந்த னெய்யணி மறப்பக்
கையறு நெஞ்சத்துக் கண்ணகி

யன்றியுங்

‡ காதலர்ப் பிரிந்த் மாதர் நோதக
* ஆதுலைக் குருகி னுயிர்த்தன ரொடுங்கி

நக - சக. தாமரைக் கொழுமுறியினையும் அதன்
மலரினையும் குவளையை

யும் கழுநீர்மலரினையுமுடைய படலைமலை
இவ்வகை விரவித்தொடுத்தமலைக்குப்
படலைமாலையென்றுபெயர்.

சக - ந. படலை ஆரம் இவை சிந்தி வேறுபட்ட.
சுந்தரம் - அழகு.

(சச) மாதவியன்றியும் (சசு) (ப1) காவியங்கண்ணூர் (நசு)
தறந்து (சச)மலிந்து மயங்கிக் (சசு) களித்துயிலெய்தவென்க.

அகிற்புகை

சஎ. சீறடியைச் சிலம்பொழிய. பிறவற்றிற்கும்
இவ்வாறுரைக்க.

நு0 - நு2. மங்கலவணி - இயற்கையழகு.
குழையைத்தறந்து வடிந்து

தாழ்ந்த காது. (ப1) வியர்ப்பு இரிய -
கூட்டமில்லாமையின் வியர்வுநீங்க.

நுஎ. கையறுநெஞ்சம் - செயலறவினையடைய
நினைவு.

(சஎ) சிலம்புமுதலியன (சஅ) நீங்க (நசு)
நெய்யணிமறப்பச் (நுஎ)

செயலறவையுடையளான கண்ணகியென்க

நுஅ. காதலர்ப்பிரிந்தமாதர் - தங்கள்
கொழுநரைப்பிரிந்த மகளிர். நோ
தக = கண்டார்க்கு நோவுதக.

¹ "சுந்தரச்சுண்ணத்து" (சிலப். இ: ௧௩௩) ² சிலப். உ: ௧௧ - ச; ³ மணி. உ: ௪௩.

(பி - ம்) * 'அணிச்சிலம்பு' † 'பிறிதணியணியான்' ‡
'அளகவாணதல்' § 'காதலிற்' ||

ச.—அந்திமாலைச்சிறப்புச்செய்காலைத்.
கஉஎ

கூ0 வேனிற் பள்ளி மேவாது கழிந்து

கூதிர்ப் பள்ளிக் குறுங்க ணடைத்து

மலயத் தாரமு மணிமுத் தாரமு
மலர்முலை யாகத் தடையாது வருந்தத்
தாழிக் குவளையொடு தண்ணெங் கழுநீர்
கூடு லீழ்ப்பூஞ் சேக்கை மேவாது கழியத்

¹ துணைபுண ரன்னத் தூவியிற் *

செறித்த

விணையணை மேம்படத் திருந்துதாயில்

பெருஅ

துடைப்பெருங் கொழுநரொ டேற்

காலத்

திடைக்குமி மெறிந்து கடைக்குழை

யோட்டிக்

௭0 கலங்கா வுள்ளங் கலங்கக் கடைசிவந்து
விலங்கிநிமிர் நெடுங்கண் புலம்புமுத்

துறைப்ப

வன்ன மென்னடை நன்னீர்ப்

பொய்கை

² யாம்ப னூறுந் தேம்பொதி நறுவிரைத்
தாமரைச செவ்வாய்த் தண்ணறற்

சுக. அடைத்து - அடைப்ப.

சுசு. துணைபுணரன்னத்தாவினென்றார்;

“பலவன்னத்தாவி போலே”

என்றமையார்... அந்த அணைக்கிட்ட
பஞ்சின்மென்மைக்கு.....

சுஅ. தங்கனையுடைய கொழுநரோடு ஊடுதலையுடைய காலத்து.

எ0. கலங்கா வுள்ளம் கலங்க - அவர் கலங்காவுள்ளம் அணையிலே கலங்க.

எக. புலம்பு - தனிமை. முத்து - கண்ணீர்த்துளி.

(௫௭) கண்ணியன்றியும் (௫௮) பிரிந்தமாதர் (௬௭) இணையணைமேம்படத் திருந்ததாயின்பெறுத (௬௮) முன்பு ஊழனகாலத்து (எக) விலங்குநிமிர்ந்த நெடுங்கண் இப்பிரிந்தகாலத்துப் புலம்பா லுண்டாகிய முத்துறைப்பவென்க.

எக. விலங்குபாடமாயின், பக்கமென்க.

எஉ - ச. அன்னமாகிய மென்னடையையும், ஆம்பனாறும் நறுவிரையை

யும் தாமரையாகிய செவ்வாயையும், அறலாகிய சுந்தலையுமுடைய பொய்கை

யாகிய பெண்.

1 “துண்புண ரன்னத்தின் றாவிமெல் லணயசை இ”
 (கலித்தொகை, எஉ.) 2 ‘ஆம்பனாழந்.....செவ்வாய்’
 என்புழி, ‘தேம்பொதி நறுவிரையாம்’ பனாழந் தாமரைச்
 செவ்வாய்’ என இளங்கோவழகன் பாடிய அந்திமாலைச் சிறப்புச்
 செப்காலைதயிலும் கண்டவை பென்றுணர்க”
 (மாறனலங்காரம், சூ. ௧௦௪-௨ரை.)”
 (பி - ம்.) * ‘சிறந்த’

கஉஅ சிலப் பதி கரரம்

எடு பாண்வாய் வண்டு 1 நோதிறம் பாடக்
 * காண்வரு சுவளைக் கண்மலர் விழிப்பப்
 2 புள்வாய் முரசுமொடு பொறிமயிர்
 வாரணத்து
 முள்வாய்ச் சங்க + முறைமுறை யார்ப்ப
 வரவுரீர்ப் பரப்பி ஓர்துயி லெடுப்பி
 ௩0 யிரவுத் தலைப்பெயரும் வைகறை காறு
 மரையிருள் யாமத்தும் பகலுந் துஞ்சார்
 விரைமலர் வானியொடு கருப்புவி
 லேந்தி
 மகர வெல்கொடி மைநதன் திரிதர

நகரங் காவ னனிசிறந் ததுவென்.

எடு - அ. வண்டாகிய பள்ளியுணர்த்துவான்
புறநீர்மையென்கின்றபண்

ணைப்பாட, குவளை கண்மலர்போல விழிப்ப.
புள்வாயாகிய முரசம். முள்
வாய் - கூர்த்தவாய்.

எக. உரவுநீர்ப்பரப்பின் ஊர் - கடற்பரப்பை
ஒத்தஊர். துயிலெடுப்பி
யென்றார், பிரிந்தார்க்கும் புணர்ந்தார்க்கும் துயிலாமை
காமனுவருதலால்.

அ0. இரவுத்தலை : தகைவொற்று விகாரம்; தலை -
இடம் ; இராத்திரியில்.

அக. பகுக்கப்படுதலின்; பகல். மதுரைக்காநீர்தீரில்,
“மற்றை யாமம்
பகலுறக் கழிப்பி” என்பதுமது; (பா) பகலுந்துஞ்சான் -
எல்லாருந்துஞ்சும்

அரையிருள்யாமத்தும் ஒருமாத்திரை
ப்பொழுதும் துஞ்சாமல்.

எடு - அ0. வண்டுபாடக் குவளைவிழிப்ப இரவு
போம்வைகறையென்க.

அக - க. இரவுப்பகலுந்துஞ்சான் மைந்தன்

திரிதரவென்க.

(௩௪.) மாதவியன்றியும் (௪௬) காவியங்கண்ணார்
களித்துயிலெய்தவும் (௫௭)
கண்ணகியன்றியும் (௫௮) பிரிந்தமாதர் (௫௯) உயிர்த்து
ஒடுங்கிக் (௬௦) கழிந்து
(௬௧) குறுங்கண் அடைத்து (௬௨-௩) ஆரம் முலைக்கண்
அடையாதுவருந்தக்
(௬௪) கழுநீர் (௬௫) சேக்கையிலே மேவாதுகழியக் (௬௭)
கண்டியில்பெறாமல்
(௭௧) உறைப்ப (௭௫) வண்டிபாடக் (௭௬) குவளை விழிப்ப
(௭௮) ஆர்ப்ப (௮))
இரவுபோம் வைகறையளவும் (௮௧) யாமத்தும்
பகலும்தஞ்சானாகி (௮௩) மக -
ரக்கொடி மைந்தன் (௮௨) வாளியொடு
வில்லையேந்தித் (௮௩) திரிதலானே
(௮௪) நகர் காவல் சிறந்ததென்க.

---

¹ நோதி மென்பதே சரியான வழுவமென்று
தோற்றுவின்றது; பரி. ௧௧௦ - ஆம்
பக்கம் பார்க்க.

² சிலப். ௬: ௧௧௫ - ௬.

³ 'மதுரைக்காஞ்சி,' ௬௫௬;

(பி - ம்.) * 'காமருகுவளை' † 'முறையெழுந்தார்ப்ப'

சு.—அந்திமாலைச்சிறப்பு

புச்செய்காதை. கஉக

க - உ. விரிகதிர் பரப்பி.....காணேன்

(இ - ள்.) விரிந்த கதிர்களைப்பரப்பித் தொக்க உலகமனைத்தையும் திகிரியானுண்டவிளிவில்லாதோனை ஈண்டிக் காண்கின்றிலே நென்க.

ஒரு

கதிர் - ஆரும், கிரணமும் முழுதுமென்
னுமுற்றும்தை தொக்கது. ஒரு

தனித்திகிரி - ஒப்பற்ற ஒற்றைத்தேராழி; சக்கரமுமாயிறறு;
சிலேடை. இவன்

ஒராழியான் ஏழுலகையுமாண்டானென்பதுதோன்றத்
தேராழியைத் திகிரி
யென்றார். ஆண்ட திகிரியையுடைய உரவோனெ
னினுமமையும்.

ங - சு.

அங்கண் வானத்து.....கொல்லென

(இ - ள்.) அழகிய இடத்தையுடைய வானின்கண்
நல்லநிலாவை விரிக்கும்

திங்களாகிய செல்வன்

எவ்விடத்துள்ளானோதானென்றென்க.

அத்து, ஏழனுருபின்கண்வந்த சாரியை. நிலா -

ஒளி. அம், ¹ புறன
 டையாற்கொள்க. இது பண்புத்தொகைக்கண்வந்தது. ²
 திங்களஞ்செல்வன்:
³ “காலமுலகம்” என்னுஞ்சூத்திரத்திள்,
 ஞாயிறுதிங்களென்பன உயர்திணை
 மேலனவாய்ப் பால்பிரிந்திசையாவெனவும், ⁴ “நின்றங்
 கிசைத்த லிவணியல்
 பின் று” எனவே நின்றமுறைமையானே ஈறுபெற்றுநின்று
 உயர்திணையாயிசைத்
 தல் இவணியல்பின்றெனவுங்கூறிய ஆசிரியர், ⁵
 “இசைத்தலு முரிய வேறி
 டத்தான” எனக் காலமுதலாகியசொல்
 உயர்திணையாயிசைத்தலு முரிய, ஈறு
 திரிந்து வாயபாடு வேறுபட்டவழியென்றாகலின்;
 இதுவும் ஈறுதிரிந்து திங்
 களஞ்செல்வனென்றாயிற்றென்க. மேலும்
 இவ்வாறுவருவனவற்றிற்கும்இதுவே
 விதியென்க. கொல, ஐயம்.

நு - அ. திசைமுகம்
 பசந்து.....அல்லற் காலே
 (இ - ள்.) கடலை ஆடையாகவுடைய பெரிய
 நிலமடநதை தனகொழுநனைக் காணாது திசையாகிய
 தன்முகநான்கும் பசப்பூரப்பட்டு மலர்க்கண்கள்நீர்வார்.
 மெயம்முழுதும்பனித்து நெஞ்சம் சுழல்கின்ற
 இடுக்கட்பொழுதினென்க.

திசைமுகம் - திக்காகியமுகம். பசுநது -
பொன்னிறங்கொண்டு. முழு மெயும் - மெயமுழுதுமென்
றுமாறுக. பணிதது - நடுங்கி, பணிகொண்டு;
பணியென்பதொருநோயுமுண்டு; அது சூடநாட்டுவழக்கு;
பணி பெயயப் பட்டு என்றபடி; அக்காலத்துப்
பணிபெயயுமாகலின். அரசு - தன்கொழுந னாகியபகலோன்;
அரசென்பதனை, "குடிமையாண்மை" என்னுஞ் சூத்திர
ரத்து 'நிலையின் வானினும்' என்பதனான்முடிக்க. கெடுத்து -
காணப்பெறுது;
"எற்கெடுத்திரங்கி" என்றறபோல. அலம்வரும் -
சுழலும். அல்லறக்கலை - இடுக்கட்பொழுதில். பசுநதென்றார்,
மாலேக்காலத்துப்பரந்த பச்சைவெயிலை;

1 தொல்காப்பியம், புள்ளிமயங்கியல், சூ. ௧௧௦.

2 சிலப். அ: இஃ ஆய் அடியின் உரை.

3 தொல். சிவலியாக்கம், சூ. ௬௦.

4 " " " " இஃ.

5 தொல். சிவலியாக்கம், சூ. ௬௮.

மணிமேகலை, இ. ௩௬.

6 " " " " சூ. ௬௬.

௧௭

1 “செல்சடர்ப் பசுவெயிற றேன்றி யன்ன” என்றார்
மதுரைக்காஞ்சியினும்.

இக்காலத்து இதனைக் காடுகிழாள்வெயிலென்ப.

செம்மலர்க்கண்கண் முழுநீர்

வாரவென்பதற்குச் செம்மலரிடமெல்லாம் கள்ளாகியநீர்

முழுதும் வாரவென

வும், சிவந்த மலர்போலும் கண்களிரண்டும்

நீர்வாரவெனவும் சிலேடைப்

பொருண்மைகாண்க.

க - கட. கறைகெழு

குடிகள்.....மன்னரின்

(இ - ள்.) தம் பெயருக்குவருமிறையையறிந்து

பொருந்தியிறுக்கும் இறை

க்குடிகள் துயரமுற அங்ஙனமிருது குறும்புசெய்யும்

வில்லேருழவன॥ ஒருதலை

யாகப்பதறி வெற்றிபொருந்திய தானைமன்னரில்லாத

இடமறிந்து அவர்நில

மெல்லாங்கெடும்படி புதிதாக வந்துவிட்ட

குறுநிலமன்னரைப்போலவென்க.

கறை = கடமை; 2 “கறைபன் னீரான்

புடன்விடுமின்” என்றார் சிந்தி

மணியினும். கெழு, 3 “முடிகெழுவேந்தர்” என்பதனுள்

முடித்தாம். துயரு

றுதலென்னும் பொருணிகழ்ச்சியைத் தலைமேற

கைவைக்கவென்னும் தொழி

னிகழ்ச்சியாற கூறினார்; * “கையால் வயிறுதுக்குவார்”
என்றாற்போல. அறை

போதல் - கீழறுத்தல். ஓடு, ஐ. வலம் - வெற்றி. இவ்வழி -
இல்லாதகாலத்தே;

இடப்பொருள் காலத்தோடு மயங்கிற்று. புலம் - அவர்நிலம்.
இறுத்த - வந்து

விட்ட; * “சேனை யிறுத்தவாய போல” என்றாராகலின்.
விருந்து - புதுமை.

கங் - ௨௦.

தாழ்த்துணை துறந்தோர்.....மாலைவந் திறுத்தென

(இ - ள்.) தம்மனத்திற்றங்கிய கொழுநர்தம்மைப்
பிரிந்திருக்கின்றமகளிர்

கன்றகெழுகுழிகளைப்போல ஒடுங்கித் துயாமுறத் தம்
காதலரைப் புணர்ந்திருக்

கின்றமகளிர் அறைபோகு குழிகளைப்போலத் தருக்கி
மகிழ்ந்து இன்பமுறக் குழ

விலேவளர்கின்ற முல்லையென்னும் பண்ணிலே கோவலரும்
குழலிலே வளர்கின்ற

முல்லைமலரிலே தும்பியும் வாயவைத்தாத அரும்புகள்
உள்ளடக்கிய வாசத்தை

இடையிடையேபுக்கு வண்டுகளுண்ணாதபடி கடிந்தோட்டித்
தென்றலஞ்செல்

வன் அதனை மறுகெல்லாந்தாறற ஒளிவீளையுடைய
மகளிர் இருவகைவிளக்கு

மெய்ப்ப வளமிக்கமுதார்க்கண்ணே

விந்நதின மன்னரைப்போல மாலையென னுங் .
குறும்பு வந்துவிட்டதாகவென்க.

தாழ்தல் - தங்குதல். துணை -
தோட்டிணையென்றுமாம். களிமகிழ்வு,
வினைதொகை. குழல் - ஊதுங்குழலும், மயிரும்;
முல்லை - மலரும், பண் ணும். முல்லையில், சாரியைநிற்ப
உருபுதொக்கது. தும்பி - வண்டில் ஒருசரதி.
ஊதுதல், கோவலார்க்கும் தும்பிக்கும் பொது.
ஊதுங்குழலினும் முல்லையி
னும் கோவலரோடு தும்பி வாயவைத்துத் தவெண்ணுமமையும்;
இது நிரனிறை: எல - ஒளி. 'மல்லல் - வளன். அறுகாலைக்
குறும்பென்றார், 'தென்றல் தளிர் பித்தும்
பூப்பித்துஞ்செய்ய அவறறைத் தான்புகுந்துண்டலான்.
சிறுகாற செல்வனென்றதை ¹ முறகூறியவாறமுன்முடிக்க.

¹ மதுரைகாஞ்சி, 'சகக.

⁴ சீவகசிந்தாமணி. உகடு.

² சீவகசிந்தாமணி, ஈடுக.

⁵ கவித்தொகை,

கௌ.

³ சிலப். பதிகம், சுக - உரை.

⁶ இப்புத்தகம்,

பக்கம்; கஉக.

ச.—அந்திமாலேச்சிறப்புச்செய்காதை.

கங்க

அல்லற்காலை விருந்தின்மன்னரில்

தனித்துயரெய்தக் களிமகிழ்வெய்த வாய்

வைத்துத் தமதுகிற்றாற்ற மணிவிளக்கெடுப்ப மாலே
வந்திறுத்தெனவென்க.

உக - கூ.

இளைய ராயினும்..... ..வெள்ளி விளக்கத்து

(இ - ள்) தாம் பிராயத்தான் இளையராயினும்
பக்கவேந்தரை முற்றக்கடிய

வல்ல செருவின்மேம்பட்டதென்னர்குலத்திலே
முதற்றோன்றுதலாலே அந்திப்

பொழுதே செவ்வானினிடத்தே வெண்பிறை,
தான்தோன்றி வருத்தத்தைத்

தரும் மாலையாகிய குறும்பை எறிந்து ஒட்டி
அரசியலிற்றப்பாது தனது வெள்

ளியகதிராகிய புகழைப்பரப்பிச் சந்திரன
நாட்டையாண்ட வெண்மையை

புடைய விளக்கத்திலேயென்க.

தென்னர் குலமுதலாதலினென்பதற்குத் தென்ன
ர்குலத்திற்கு முதலாகை

யாலேயெனினுமமையும்.

சோமகுலத்தென்னரென்னாது தென்னர்குலச்சோம
னென்றார்; அவன், அளியினொத்து வலியினும்
தெறலினும் ஒவ்வாமையானும்

குறையும் நிறையும் மறுவுமுடைமையானும்
இவர்க்கு அவை இன்மையானும்

உயர்ச்சினோக்கி. பிறை¹ தென்னர்குலமாதலின்,
வளவர் குலத்து இரவியாண்ட

நிலமழிய வந்துவிட்ட மாலைக்குறும்பை எறிந்து
ஒட்டி ஆண்டதென்க அன்றி

ஒட்டித் தான் மீனிராச்சியத்தை
ஆண்டதெனினுமமையும். அந்தி - மாலைப்பின்

பொழுது. வாளாது வானத்துப்பிறையென்னாது
வெண்பிறையெனப் பண்படுத்

தமையான், ² எடுத்தமொழி இனஞ்செப்பிச்
செவ்வான்த்து வெண்பிறைதோன்

றிய தென்பதாயிற்று. புன்கண் - வருத்தம்.
மாலையைக் குறும்பென்றார்; இடை

நின்றகாலத்துப் புகுந்து வருத்துதலின்.
குறும்பெறிந்தோட்டி - குறும்பை

அறுத்தோட்டி. - பான்மையிறறிரியாது -
அரசியலின்வழாது. பாற்கதிர் - பால்

போலுங்கதிர்; அதற்குப் புகழெனவும்
ஒருபொருடோன்றும் மீனரசு - சுந்

திரன் ; உடுபதியென்பவாதலின். அன்றி
மீனிராச்சியமென்னுமமையும்.

உள - ஈச.

இல்வளர் முல்லையொடு.....மாதவி யன்றியும்
(இ - ள்.) முல்லையொடு மல்லிகையும் ஒழிந்த

தாழிக்குவளைமுதலிய பல

பூவும் அவிழ்ந்த பள்ளியிடத்தே பொலிவுபெற்று

அழகேந்திய அல்குறன்னிடத்

தில் துகில்செல்ஸ்பட்டிச் செநதுகிர்க்கோவையாகிய

மேகலை அசைந்தனவாய்

இரங்காநிற்க நிலாவினது பயனைக்

கொள்ளுதற்குக்காரணமாகிய உயர்ந்த நிலா

முற்றத்தின்கண்ணே தன்காதலனுக்கு ஒருகாற

கலவியையும் மறுகாற் புலவியை

யும் மாறியளித்து அவ்விடத்து ஆர்வமிக்க

நெஞ்சத்தோடு கோவலனை எதிரேற்று

முயங்கி அம்முயக்கததால் முனகுலைநத

ஒப்பனையைப் பின்னும் வேட்கை

விளைக்குங் கோலமர்கத் திருத்திய

மாதவியன்றியுமெனக

இல்வளர் - மனைவளர். ஒடு, எண்ணெடு.

சேக்கைப்பள்ளி - சேரும் சய

னம். துகிர்க்கோவை - பவளக்கோவை.

துகின்மேகலை - துகின்மேற்குழந்த

1 “சேர்ந்தார் புறங்கொண்டு செந்திலத்
தான் றனது குலமுதலாய பிறைக்கொழுந்தே”

தன் றதின் டோர்மறித்துப், பேர்ந்
(இறை. கு. சக - உரை - மேற்)

2 தொல்காப்பியம், கிளவியாக்கம், கு. சக.

கநஉ

சிலப்பதிகாரம்

மேகலையென்பாருமுளர். அசைந்தன வருந்த
நிலவுப்பயன் கொள்ளுமென

இடக்கரடக்கிக்குறிஞர். எதிரியெனவே
முயக்கம்கூறிஞர். இனி, சென்று

அகன்றெனச் செல்லுதலை அகறலாக்கி,
அகன்றேந்தல்குவிடத்துத் துகின்மேற்

சூழ்ந்தமேகலை அசைந்தனவாய
இரங்கவெனினுமமையும் மேகலை - பவளக்

கோவை எட்டினுற் செயதது; 1 “என்கோவை மேகலை
காஞ்சி யெழுகோவை”

என்றாராகலின்; 2 “தவமும் புதல்வரை யொருகையாற்
றழிஇப், பவழஞ் சேர்

ந்த பல்தா முல்குலர்” என்றார் கதையினும்.

விளக்கத்திலேபொலிந்து அளித்து எதிரிக்

கோலங்கொண்ட மாதவியென்க. -

அவிழ்ந்த பூஞ்சேக்கையெனவே செவ்வியும்,
பொலிந்தெனவே அழகும்

இளமைப்புங்கூறிற்று.

௩௫ - சு. குடதிசை

மருங்கின்.....காரகி றுறந்து

(இ - ள்)

மேற்றிசையிடத்துண்டானவளைமுறியோடே

கீழ்த்திசையிடத்து

உண்டான அகின்முதலியவற்றாற புகைக்கும்

புகையைத்துறந்தென்க.

குடதிசை அயிர் - பவனதேசத்து அயிர்; அயிர் -

கண்டுசுருக்கரை குண

திசையகில்; காரகில். குடதிசை, குணதிசை;

வெள்ளயிர், காரகிலென்

பனவற்றுட் செயயுள்ளின்பமும் அலங்காரமுமுணர்க.

அகிலெனறது, ஆகு

பெயராத் புகையை; ³ “இருங்கா முகிலொடு

வெள்ளயிர் புகைப்ப” என்றார்

¹ நெடுநல்வாடையினும். புகையுறுப்பு ஆறுளவாகவும்

தலைமைபற்றி இவ்விரண்

, டிணையும் கூறினார்.

௩௬ - அ. வடமலைப்

பிறந்த.....சந்தனமறுசு

(இ - ள்.) வடதிசைக்கண்ணதாகிய இமய

மலைக்கட்பிறந்த சிலாவட்டத்

திலே தென்றிசைக்கண்ணதாகிய
பொதியமலையிற்பிறந்த சந்தனம் சுழல
வென்க.

வான்கேழ்வட்டம் - மிக்க ஒளியையுடைய
சிலாவட்டம், ¹ “வடவரைதந்த

வான்கேழ் வட்டம்” என்றார், *
நெடுநல்வாடையிலும். மறுக - சுழல;

அரைக்கவென்றபடி. அகிறுறந்து சந்தனமறுகவென்க.
இவற்றின் விரோதமு. முணர்க.

நக - சக. தாமரைக் கொழுமுறி.....
.....களித்துயி லெய்த

(இ - ள்.) தாமரைக்கொழுமுறியினையும், அதன்
மலரினையும், குவளையை

யும், கழுநீர்மலரினையும், பச்சிலையுடனே
கலந்துதொடுத்த படலைமாலையுடனே

கோவையுற்ற பருமுத்தமும் நிறத்த சுண்ணத்தோடு
சிந்திக் கலந்துகிடந்த வள

விய பூஞ்சேக்கையிடத்து அந்நவனம்புணர்ந்த
உபகரணப்புணர்ச்சியிறுதியில்

---

¹ (பா) “என்கோவைமேகலாகஞ்சியெழுகோவை, பன்கொள்கலாப்பதினா -
கண்கொள், பருமம் பதினெட்டு முப்பத் திரண்டு,
விரிசிகை யென்றுணரற்பாற்று.”

² பெருங்கதை, உஞ்சைக்காண்டம், சக -
ஊர்தியிட்டது, கசடு-சு.

³ நெடுநல்வாடை, நக. ⁴ நெடுநல்வாடை, (பா)
நக.

ச.—அந்திமாலேச்சிறப்புச்செய்காதை.

கநந

மயங்கியமகளிர் தென்றலான்மயக்கந்தீர்ந்து தம்
காதன்மிகுதியான் மயங்கித் தமது
ஆவிபோலுங்கொழுநர்மார்பிடத்தே காவிபோலும்
கண்மலர்களைப் பொரு
ந்தவைத்து இன்பக்களியான அனந்தல்கூடவென்க.

கொழுமுறி - இனந்தளிர். காமம்வருமென்பது
விகாரத்தாற் காமருவென நின்று கண்டார்க்கு
விருப்பம்வருமென்பதாழிற்று; காண்வரு பாடமாயிற் காட்சி
வருமென்க. குவளை - நீலோற்பலம். மா - நிறம்.
பைந்தளிர் - பச்சிலை. படலை - இலைத்தொடை.
பருடக்காழாரம் - பருமுத்துவடம். சுந்தரம் * நிறம்.
அனேஇ - கலந்து சிந்துபு அனேஇயென மாறுக
மயங்கினர்மலிந்து - மயங்கினராய்க்
காதன்மிக்கெனினுமமையும். ஆங்கு - அங்ஙனம்.
களித்துயில் - இன்பத்துயில்.

சௌ - ஐௌ.

அஞ்செஞ் சீறடி.....கண்ணகி, பன்றியும்
(இ - ள்.) சீறடி தன்னையணியுஞ்சிறப்பைச் சிலம்பு
பெறுதொழிய, அல்குல் தன்னையணியுஞ்சிறப்பை மேகலை

பெருதுநீங்க, முகம் தன்னையணியும் சிறப்பைச் சிறுவியர்
 பெருது பிரிய, சிவந்து நெடிதான கயல்போலுங்கண்
 தன்னையணியுஞ்சிறப்பை அஞ்சனம் பெருதுமறப்ப, நுதல்
 தன்னையணியுஞ் சிறப்பைத் திலகம்பெருமலிழப்ப,
 தன்னைக்கூடினும்பெறுந் தவள்வாண்கை யைக்
 கோவலன்பெருது இழப்ப, தன்னை அணிந்தாற்பெறுங்
 கூந்தலின்மணத தைப் புழுகுநெய் பெருதுமறப்ப, இவை
 இங்ஙனமாம்படி தான் எழுதாளாய், மகிழாளாய்க்
 காதினளாய்க் கையற்ற நெஞ்சத்தைபுடையளாகிய
 கண்ணகியன் நியுமென்க.

துகில், அல்குற்கு அடை; ¹“துப்புறழ் தொண்டைச்
 செவ்வாய்” போல நின்றது. மேகலை - எண்கோவை.
 கொங்கைமுன்றில் - முலைமுற்றம். மங்கல வணியிறபிறிதணி -
 மங்கலவணியின்வேருனவணி. கொடுமை - வளைவு. வடிந்து
 வீழ்காதினளென்பது அணியாமையினும் பிறந்த அழகு
 கூறிற்று. வியர் பிரிய, விகாரம். அன்றி வியர்ப்பு
 இரியவெனினுமமையும்; இரிதல் - நீங் குதல். நெய் -
 புழுகுநெய். ஒழிய நீங்கப் பிரிய மறப்ப
 இழப்பவென்பன பரியாய் வாய்பாட்டான்வந்து இழப்பவென்
 னும் பொருளவாயின. இவ்வினை யெச்சங்களை எழுதாள்
 மகிழாள் காதினளென்னும் வினைப்பெயரான்முடித்து
 இப்பெயர்கட்குப் பண்பொட்டிவிரித்து இவற்றைக்
 கையற்றவென்னும் பெய் ரெச்சத்தோடுமுடித்து
 இப்பெயரெச்சத்தை நெஞ்சென்னும் பெயரோடுமுடித்து
 இதனையுடைய கண்ணகியென்க. இனித் தவள்வாண்கை

கோவலணிழப்ப வென்றதனான் அவன்பிரியவென்பதாம் ;
 ஆகவே இவ்வுறுப்புக்கள் அவன்பிரி வுக்கு
 உடம்பட்டனவென்று முனிந்து ஒழிய நீங்கப் பிரிய மறப்ப
 இழப்ப இவற்றோடு குழையையுந் துறந்தகாதினள்
 எழுதாள் மகிழாளாதலான் இவையும் பயனிழப்பத் தானும்
 அழகும் இன்பமுமிழத்தலாற் கையறறநெஞ்சினையுடைய
 கண்ணகியென உரைப்பினுமமையும்;¹
 “அருங்கல.....அதுக்கினாள்” எனவும்,²
 “மஞ்சுகுழ்.....சீறினாள்” எனவும்
 சிந்தாமணியினு ங்கூறினாராகவின்.

---

¹ சீவகசிந்தாமணி, ௧௦௭.   ² சீவகசிந்தாமணி, ௧௩௭௨,
 ௧௩௭௩.

கருசு

சிலப்பதிகாரம்

௩௮ - ௭௧. காதலர்ப் பிரிந்த.....
 .....புலம்புமுத்துறைப்ப

(இ - ள்.) அங்ஙனம் கையற்ற கண்ணகியேயன்றியும்,
தம் காதலரைப்பிரிந்த

மாதர் பிரிவால் துன்பமுறுதலானே ஊதுகின்ற
துருத்தியின் உலேமுக்குப்போல

அழலெழ உயிர்த்தன ராயச் செருக்கடங்கி
இவ்விளவேனிற்காலத்திற்கு அமைந்த

நிலாமுற்றத்தில் மேவாதொழிந்து கூதிர்க்காலத்திற்கை
மந்த இடைநிலத்து

ஒடுங்கி ஆண்டுத் தென்றலுநிலவும்புகாமற்
சாளரக்கண்களையடைத்துச் சந்தன

மும் மூத்தும் ஆகத்துமுலையில் அடையப்பெறுது
வருந்தக் குவளை செங்கமூரீர்

முதலிய குளிர்ந்த மலர்கள் தாம் விரும்பிய
பூஞ்சேக்கையிற பள்ளித்தாமமாய்

மேவப்பெறுமல் வருந்தத்தன்சேவலோடுபுணர்ந்த
அன்னப்பேடை அப்புணர்ச்சி

யான் உருகியுதிர்ந்த வயிறநின்மயிர் எஃகிப்பெய்த
பல்வகையணைமீதே மேன்மை

பெறத் தம்கொழுநரகலத்தே துயிலும்
களித்துயிலைப்பெறுமல் அவரோடு

முன்பு ஊடியகாலத்து இடைநின்ற குமிழையெறிந்து
கடைநின்றகுழையைத்

தூரந்து ¹பெருமையும் உரனுமுடைமையாற் கலங்கா
தநெஞ்சமும் கலங்கும்படி

கடைசிவந்து குறுக்கிட்டுப்பிறழும் நெடியகண்கள்
அங்ஙனம்பிறழ்ந்து உவகை

முத்தைச் சிந்தாது புலம்புமுததைச் சிந்தவெனக.

நோதக - கண்டார்க்கு நோவுதக. ஊதுலைக்குருகு
- துருத்தி; வெளிப்

படை. அலர்தல் - பரத்தல் ஆகத்துமுலையென்க;
முலையாகமுமாம். கழிய

வென்பது ஈண்டு வருந்தவென்பதாயிற்று. 'துணை -
சவல். தூவி - மயிர்.

இணையணை * பலவான அணை; ² "ஐநதுமுன்றடுத்த"
என்றாராகலின். திருந்து

தாயில் - முற்கூறிய களித்துயில். உ
டைப்பெருங்கொழுநர் - தங்கனையுடைய

பெரியகொழுநர். ஊடற்காலத்து - முன்
ஊடுங்காலங்களில். கலங்காவுள்

ளம் - பெருமையும் உரனுமுடையவுள்ளம்.
விலங்கிநிமிர் - குறுக்கிட்டுப்பிற

ழும். நிமிர்நெடுங்கண், வினைத்தொகை.
புலம்புமுத்து - துன்பக்கண்ணீர்;

உவகைக்கண்ணீருமுண்டாகலின்; புலம்பு -
தனிமையுமாம். உறைப்ப -

உகுப்ப

கண்ணகியன்றியும் மாதர் ஒடுங்கிக் கழிந்து
அடைத்து வருந்தக் கழியப்

பெறுது முத்துறைப்பவென்க.

௭௨ - சு.

அன்னமென்னடை.....மலர் விழிப்ப

(இ - ள்.) அன்னமாகிய மென்னடையினையும்
தேம்பொதிநறுவிரை ஆம்ப

னாறும் தாமரையாகிய வாயினையும் தண்ணறலாகிய
கூந்தலினையுமுடைய

பொய்கை யென்பாள், பாண்தன்மையைத்
தம்மிடத்தேயுடைய வுண்டுகளாகிய

பள்ளியுணர்த்துவார் புறநீர்மையென்னும் திறத்தாற்
பள்ளியெழுச்சிபாட,

அழகுவரும் குவளையாகிய கண்மலர்விழிப்பவென்க.

ஆம்பல், வாய்க்கு அடை; ¹ “துப்புறழ்
தொண்டைச் செவ்வாய்” போல;

பண்ணுமாம. நாளும் - தோன்றும்; ² “அருமணி
மரகதத் தங்க னூறிய”

எனச் சிந்தாமணியினும், “மரகத மணிக்கயத் தங்க
னூறிய, வழனிற்

¹ தொல். களவு. கு.

எ. ² சீவக. அந் அ. ³ சீவக. கௌ, ⁴ சீவக. கஅக.

ச.—அந்திமாலேச்சிறப்புச்செய்காதை.

கூட்டு

பொன்னித ழாயிரம் விரித்து” எனக் ¹ கதையினும்
கூறினாராகலின். தேம்—

இனிமையும், தேனும். நறுவிரை - நல்லம்ணம்.
பாண் - பாண்சாதி. நோ

திறம் - நொந்ததிறம்; ஆவது புறநீர்மை. அது,
பாலேப்பண்ணின் திறமைந்

துள் ஒன்மென்க; என்னை? “தக்கராக நோதிறங்
காந்தார பஞ்சமமே, துக்கங்

கழிசோம ராகமே - மிக்கதிறற் - காந்தார
மென்றைந்தும் பாலேத் திறமென்

ரூர், பூந்தா ரகத்தியனூர் போநது” என்பவர்களின்.

சுவளைக்கண்மலர் - சுவளையாகிய
களையுடையமலர்; சுவளைக் கண்மலரு

மாயிற்று. விழித்தல் - மலர்தலும்,
கண்விழித்தலுமாயிற்று

இனித் தேம்பொதி நறுவிரைத்தாமரையாகிய
ஆம்பனாகும் செவ்வாயெனி

னுமமையும்.

இனிப்பெண்பாலாதலிற் பண்தோற்றும்வாயென
வாயக்கு அடையாக்கலு

மொன்று பாணைப் பாட்டாக்கி வண்டின்வாயக்கு
அடையாக்கினுமமைபும்.

பாட விழிப்பவென இயையும்.
அன்னமென்றதுமுதல் விழிப்பவென்

னுந்திணையுங்கூறியவிலை
உருவகமென்னுமலங்காரமென்றுணர்க.

எள - அச.

புள்வாய் முரசுமொடு..... நனிசிறந்தது.

(இ - ள்.) பொய்கை கண்மலர்விழிப்பப்
புள்ளொலியாகிய முரசுடனே

கோழியும் சங்கமும் முறைமுறையார்ப்பக்
கடல்போலும் பரப்பையும் ஒலியையு

முடைய ஊரைத் துயிலெழுப்பி அல்லறகாலை
வந்துபுக்க இருள் இவ்விடத்து

நின்று நீங்கும் வைகறையாமமளவும் முன்சென்ற
அரையிருளினும் ஓர்யாமத்

தினும் அரையாமத்தினும்
ஒருகணப்பொழுதுநதுஞ்சாராம்படி காமன் ஏந்தித்

திருதருதலானே இநநகரம் மிகவும்
காவல்கிறந்ததென்க.

“நடுநாள் யாமத்தும் பகலுந் துஞ்சான்”
என்றார் புலத்தினும்; “கைச்

சிலை கணையோ டேந்திக் காமனித் கடையைக்
காப்பான்” என்றார் சிந்தாமணி
யினும்.

முள்வாய் - கூர்த்தவாய். முறைமுறையார்ப்ப -
தத்தம் இனமரபினார்ப்ப;

இன், உவமருபு. ⁴ “துயிலெடை” என்பவாகலின்,
எடுப்பியென்றார்; பிரிந்

தார்க்கும் புணர்ந்தார்க்கும் துயிலினமை காமனாள்
வருதலின். இரவு தலைப்பெ

யருமென்பதனை இரவுத்தலையென்றார்; ⁵
“கிளந்தவல்ல” என்னுமதிகாரப்புற

னடையால்; “தடவுத்திரை” போல
வல்லெழுத்துப்பெற்றது. தலை - இடம்.

பெயரும்-நீங்கும். கூறும்-அளவும். அரையிருள் -
இரண்டாம் யாமம்; யாமம்-

ஓர்யாமம்; அரையிருள்யாமம் - உம்மைத்தொகை;
இருபெயர்க்கண் வந்தது.

பகல் - அரையாமம். ⁶ “மறறை யாமம் பகலுறக்
கழிப்பி” என்றா மதுரைக்

---

¹ கதை - உதயனன்கதை. ² புறநானூறு, கஅக. ³
சீவகசிந்தாமணி, ௨௦௬௦.

⁴ “சூத் ரேத்திய துயிலெடைநிலையும்”, (தொல்.
புறத்திணை. கு. ௩௬;)

“பயில்பூம் பள்ளித் துயிலெடை மாக்கள்” (பெருங்கதை,

ச: கனுவிறுத்தது)

5 தொல்காப்பியம், குற்றியலுகரப்புணரியல், கு. எ.அ.

6 மதுரைக்காஞ்சி, கூடுந்.

காநக

சிலப்பதிகாரம்

காஞ்சியுள்ளும்; பகுத்தலிற் பகலாயிற்று. நனி - மிகுதி.

ஆர்ப்ப எடுப்பித் தலைப்பெயரும் வைக்கைகாறும்
துஞ்சாராம்படி காமன் ஏந்தித் திரிதருதலான் நகரம் காவல்
மிகச்சிறந்ததென்க.

இனித் துஞ்சானென்றுபாடமோதி, ¹ காமன்
துஞ்சானாயத் திரிதருதலின், நகரம் காவல்
சிறந்ததெனிலுமமையும்.

என், அசை.

இது, முதல் நடு இறுதி
அளவடியான்முடிதலின், நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

வேண்பா.

கூடினார் பானிழலாய்க் கூடார்பால் *

வெய்யதாய்க்

காவலன் வெண்குடைபோற் காட்டிற்றே -

கூடிய

மாதவிக்குங் கண்ணகிக்கும் வானூர்
மதிவிரிந்து

போதவிழ்க்குங் கங்குற் பொழுது.

சு.—அந்திமாலேச்சிறப்புச்செய்காதை
முற்றிற்று.

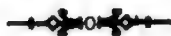
---

¹ "பூமென் கணையும் பொருகிலையுங்
(சிலப். இ: சக, அடியார். மேற்) (பி -

கைக்கொண்டி, காமன் றிரியுங் - கருவூரா"
ம்.) * 'வெய்தாய்த்தங்காலவன்'

ஐ ந் த ர வ து

இந்திரவிழவூமெடுத்தகாதை.

² அலைநீ ராடை மலைமுலை யாகத்
தாரப் பேரியாற்று மாரிக் கூந்தற்

கண்ணகன் பரப்பின் மண்ணக மடந்தை

புதையிருட் படாஅம் போக நீக்கி

- 10 புதைய மால்வரை யுச்சித் தோன்றி
யுலகுவிளங் கவிரொளி மலர்கதிர் பரப்பி
வேயா மாடமும் வியன்கல விருக்கையு
மான்கட் காலதர் மாளிகை யிடங்களுங்
கயவாய் மருங்கிற் காண்போர்த் தடுக்கும்
க0 பயனற வறியா யவன ரிருக்கையுங்
{ கலந்தரு திருவிற் புலம்பெயர் மாக்கள்
{ கலந்திருந் துறையு மிலங்குநீர் வரைப்பும்

க - ௨. மலையாகியமுலையையுடைய ஆகத்துப்
பேரியாறாகிய ஆரம்.

(க) நீரை ஆடையாகவும், மலையை முலையாகவும், (௨)
யாற்றை ஆரமாகவும், மாரியைக் கூந்தலாகவுமுடைய (௩)
மண்ணகமடந்தையுடைய (௪) இரு ளாகிய படாத்தை
நீக்கியென்க.

௧0 உலகுவிளங்குதற்குக்காரணமான ஒளி - ஆதித்தன்
; கதிரைப்பரப்பு.

௭. வேயாமாடம் - தட்டோழுட்டுச் சாந்துவாரப்பட்டன;
மாம். கலவிருக்கை - பண்டசாலை.
நிலாமுற்றமு

அ. மான்கட்காலதர் = மான்கண்போன்ற சாளரம்.

க. கயவாய - புகார். கஃ. யவனர் = சோனகர்.

கக. புலம்பெயர் மாக்கள் = கடலோடிகள்,

கஉ. இலங்குநீர்வரைப்பு = அவர்களிருக்கும்

அலைவாய்க்கரை.

---

¹ “மணிமலைப் பண்ணத்தோண் மாநில மடந்தை, யணிமுலைத்
தயல்வருட மாதம் போலச், செல்புன லுழந்த சேய்வரத்
கான்யாற்று” (சிறுபாண். க - க.)

² சிலப்பதிகாரம், க: கஃ.

கஅ

கஃஅ

சிலப்பதிகாரம்

வண்ணமுஞ் சுண்ணமுந் தண்ணறுஞ்
சார்தமும்

பூவும் புகையு மேவிய விரையும்

கஃ பகர்வனர் திரிதரு நகர் வீதியும்

பட்டினு முயிரினும் பருத்தி நூலினுங்
கட்டு நுண்வினைக் கிராக ரிருக்கையுந்
தூசுந் துகிரு மாரமு மகிலு
மாசறு முத்து மணியும் பொன்னு

உ௦ மருங்கல வெறுக்கையோ டளந்துகடை

யறியா

வளந்தலை மயங்கிய நனந்தலை மறுகும்
பால்வகை தெரிந்த பகுதிப் பண்டமொடு
கூலங் குவித்த கூல வீதியுங்
¹ காழியர் கூவியர் கண்ணொடை

யாட்டியர்

உ௧ மீன்விலைப் * பரதவர் வெள்ளுப்புப்

பகருநர்

பாசவர் வாசவர் † மைந்நிண விலைஞரோ
டோசுநர் செறிந்த ஆன்மலி யிருக்கையுங்

உ௨ கருவண்ணம் -

தொய்யிசெழுதுவன.

கருவண்ணம்.

புனைக் மயிருக்குப் புனைக்கும் அகின்முதலாயின; -

அவையாவன:—

“அஞ்சனக் கட்டி யரியாசம் பச்சிலை, யார மகிலுறுப்போ
ரைந்து”

விரையாவன:—“கோட்டம்.....விரை.”

கௌ. காருதர் - நெயவோர்; அச்சக்கட்டிகள்
முதலாயினோருமாம்.

உ௦. அருங்கலம் - ஆபரணம். வெறுக்கை-அத்தம்.
அளந்துகடையறியா.

இவ்வளவென முடிவறியாத.

உ௧. வளம் தலைமயங்கிய - பலவளங்களும்
தலைமயங்கிய.

* உ௨ பகுதிப்பண்டமொடு - இங்ஙனஞ்சொன்ன
பலபண்டங்களுளே.

உ௩. கூலம் - கருஞ்சரக்கு. கூலவீதி - அங்காடி.

உ௪. காழியர் - பிட்டுவிற்பார்; வண்ணாருமாம்
கூவியர் - அப்பம்சுவீவார்.

உ௫. பாசவர் - வெற்றிலைகட்டுவோர்;
சூட்டிழைச்சிவிற்பாருமாம். வாச

வர் - பஞ்சவாசம் விற்போர்;
அவை:—“தக்டோலம்.....ஐந்து”

பன்னிண விலைஞர் - ஆட்டுவாணிகர்.

உ௬. ஓசநர் - பரவர்; மீகாமர்,
எண்ணெய்விற்பாருமாம்.

---

1 இவ்வடிமுதலியவற்றுடன் “பன்மீன்விலைஞர்” (மணி: உ.அ
- ஆம் காலை, அடி.

நக.) என்பதுமுதலியவற்றை ஒப்பிடுக.

(பி - ம்.) * 'பரவர்' | 'பன்னிண விலைஞர்', 'பைத்திண
விலைஞர்.'

நு.—இந்திரவிழுவூரெடுத்தகாதை.

கநக

கஞ்ச காரநுஞ் செம்புசெய் குநரு

நு0

மரங்கொஃ றச்சநுங் கருங்கைக் கொல்லருங்
கண்ணுள் வினைஞரு மண்ணீட் டாளரும்

பொன்செய் கொல்லரு நன்கலந் துருநருந்
துன்ன காரநுந் தோலின் றுன்னருங்
கிழியினுங் கிடையினுந் * தொழில்பல

பெருக்கிப்

பழுதில் செய்வினைப் பால்கெழு

மாககளுங்

௩௫ குழலினும் யாழினுங் குரன்முத லேழும்
வழுவின நிசைத்து வழித்திறங் காட்டு
மரும்பெறன் மரபிற் பெரும்பா

ணிநுக்கையுஞ்

சிறுகுறுங் கைவினைப் பிறர்வினை

யாளரொடு

மறுவின்றி விளங்கு மருவூர்ப் பாக்கமுங்
ச௦ கோவியன் வீதியுங் கொடித்தேர் வீதியும்

பீடிகைத் தெருவும் பெருங்குடி வாணிகர்
மாட மறுகு மறையோ ரிருக்கையும்

உஅ. கஞ்சகாரர் - வெண்கலம்விற்பார்; கண்ணூர். (1
11) செம்புசெய்ஞ்

ஞர் - செம்பு கொட்டுவார்,

உக. கருங்கை - வலியையுடைய கை

௩௬. கண்ணுள்வினைஞர் - சித்திரகாரிகள்.

மண்ணீட்டாளர் - சுதையாற்

பாவையுள்ளிட்டன பண்ணுவார்; மண் - சுதை; 16

‘மண்ணோ டியைந்த மரத்

தனையர்’ என்றராகலின்; குயவருமாம்.

நக. (பா) பொன்செய்புலவர் - உருக்குத் தட்டார் ;
அரிப்பாருமாம். நன்

கலம்தருநர் - இரத்தினப்பணித்தட்டார்.

நஉ. துன்னகாரர் - பாணர். தோலின் றுன்னர் -
செம்மார்.

நக. கிழி - சீலை. கிடை - கிடேச்சு.

நச. பழுதில்செய்வினைப்பாஸ்கெழுமாக்கள் -
இவையிற்றூற்பொய்க்கொண்
டை முதலியன செய்பவர்.

நசு. வழித்திறம் - பண்வழிப்பிறக்குந்திறம்.

நஎ. பெரும்பாண் - குழலர்முதலோர்.

நஅ-க. (பா) சிறுகுறு.....பாக்கமும் -
இங்ஙனங்கூறின இவர் ஒழிந்த

பிற்தொழில்களையுடையவர்களோடும் விளங்கிய
மருவூர்ப்பாக்கமுமென்க.

ச0. கோவியன்வீதி - சென்மெவெளிப்புறத்தெரு ;
இராசமார்க்கமெனினு
மாம்.

சக - உ. வாணிகர் மாடமறுகு - வணிகர்குடியிருப்பு.
மறையோரிருக்கை -
பஞ்சக்கிராமிகளிருப்பு.

கசு0

சி ல் ப் ப தி க ர ம்

வீழ்குடி யுழவரொடு விளங்கிய

கொள்கை

யாயுள் வேதரும் அலக் கணிதரும்

சு0

பிருக்கையுந்

பால்வகை தெரிந்த பன்முறை

திருமணி குயிற்றுநர் சிறந்த

கொள்கையொ

டணிவளை போழுநரகன்பெரு

வீதியுஞ்

சூதர் மாகதர் * வேதா னிகரொடு

நாழிகைக் கணக்கர் நலம்பெறு

கண்ணுளர்

00

காவற் கணிகைய ராடற் கூத்தியர்

பூவிலை மடந்தைய ரேவற் சிலதியர்

பயிரொழிற் குயிலுவர் பன்முறைக்

கருவியர்

நகைவே மும்படுராடு வகைதெரி
யிருக்கையுங்
கடும்பரி கடவுநர் கனிற்றின் பாகர்

௫௫ நெடுந்தே ஞாநநர் கடுங்கண் மறவ

ரிருந்துபுறஞ் சுற்றிய பெரும்பா
யிருக்கையும்

சச. ஆயுள்வேதர் - கோயிலார். காலக்கணிதர் -
கணியர்; காலத்தை
எண்ணியிடுவார்.

சசு. திருமணிகுயிற்றுநர் - முத்துக்கோப்பார்;
வேகடிகளுமாம்.

சஎ. வளைபோழுநர் - சங்கறுப்பார்.

சஅ. சூதர் - கைவாரிகள்; நின்றேத்துவார்.
மாதகர் - இருந்தேத்துவார்;
பட்டுக்கள், வேதாளிகள் - வைதாளியாடுவார்.

சக. நாழிகைக்கணக்கர் - கழகையார். கண்ணுளர்

- சாந்திக்கூத்தர்.

நு௦. காவற்கணிகையர் - இராக்கடைவேசையர்.
ஆடற்கூத்தியர் - அகக்

கூத்துமுதலியன ஆடுவார்.

நு௧. பூவிலைமடந்தையர் - பரிசங்கொள்வார். ஏவற்
சிலதியர் - குற்றேவன்
மகளிர்.

நு௨. குயிலுவர் - தோற்கருவி துளைக்கருவி
நரப்புக்கருவி உருக்குக்கருவியா
ளர். பன்முறைக்கருவியர் - படைக்கும் விழவுக்கும்
கொட்டுவார்.

நு௩. நகை வேழம்பர் - [சாரமாணிகள்.]

நு௪. பரிகடவுநர் - அசுவவாரியர்;
பண்ணுவாருமாம். கனிற்றின்பாகர் -
யாண்ப்பாகர்.

நு௫. தேருருநர் - தேர்ப்பாகர். மறவர் - வீரர்.

நு௬. பாயிருக்கை - பரந்தவிருப்பு.

(பி - ம்.) * 'வேதாணிபர்.'

நு—இந்திரவிழுவூரெடுத்தகாதை.
கசுக்

பீடுகெழு சிறப்பிற் பெரியோர் மல்கிய

பாடல்சால் சிறப்பிற் பட்டினப் பாக்கமு
மிருபெரு வேந்தர் முனையிடம் போல
கூ0 விருபாற் பகுதியி * னிடையில மாகிய
கடைகால் யாத்த மிடைமரசு † சோலைக்

கொடுப்போ ரோதையுங் கொள்வோ
ரோதையு .. நடுக்கின்றி நிலையு நானங்
காடியிற்

சித்திரைசு ¹ சித்திரைத் திங்கள்
சேர்ந்தென

கூரு ² வெற்றிவேன் மன்னற் குற்றதை
யொழிக்கெனத்

தேவர் கோமா னேவலிற் போந்த

காவற் பூதத்துக் கடைகெழு பீடிகைப

³ புழுக்கலு நோலையும் விழுக்குடை
மடையும்

பூவும் புகையும் பொங்கலுஞ் சொரிந்து

ருள. இவற்றையுடைய பீடுகெழுசிறப்பிற்
பெரியோரென்க.   ருள - அ. பெருமையையுடைய
பெரியோர்திரண்ட பாடலைமந்த சிறப் பிற்
பட்டினப்பாக்கமுமென்க.

ருக - கூற. மருவூர்ப்பாக்கமும் பட்டினப்பாக்கமுமென இவ்வகைத்தாகிய
வாரின்நடுவிடத்தை முனையிடம்போலவென்றது, அவற்றிற்கு இடைநிலம்
வெளிப்பட்டிப் பொதுப்படக் கிடத்தல்கருதி.

குக. கடை காலயாத்த - கடை ஒழுங்காகயாத்த.
மிடைமரச் சோலை - மர
நெருங்கின சோலை.

குக - ந. கடைகளை மரத்தடியிலே கட்டப்பட்ட
மரச்சோலையையுடைய
நாளங்காடியென்க.

கூச. (பா) சித்திரைச்சித்திரைத் திங்கள் சிறந்தென -
சித்திரைமாதத்துச்
சித்திரைநாள் சிறந்ததென்கையால்; சித்திராபூரணையென்க.

கூரு. உற்றதை - இடையூற்றை.

கூள. பூதத்துக்கடை - பூதவாசல். பீடிகை -

பலிபீடிகை.

சுஅ. புழுக்கல் - அவரை துவரை முதலியன. நோலை
- எள்ளுருண்டை.

விழுக்குடைமடை - மாங்கிசத்துடனே விரவினசோறு.

சுசு. பொங்கல் - கள்ளு.

¹ தன்னூல், மயிலை. கு. கவி - மேற். ² சிலப்பதிகாரம்,
இ: எக.

³ சிலப்பதிகாரம், கஉ: கஎ. (டி - ம.) *

‘இடைநிலத்தாக:’ † ‘சோலையன்.’

கசஉ சிலப்பதிகாரம்

எடு துணங்கையர் குரவைய ரணங்கெழுந்
தாடிப்

பெருநில மன்ன னிருநில மடங்கலும்

¹ பசியும் பிணியும் பகையு நீங்கி
வசியும் வளனுஞ் சுரக்கென வாழ்த்தி

மாதர்க் கோலத்து வலவையி னுரைக்கு

எஹி மூதிற்பெண்டி ரோதையிற் பெயர
 மருவூர் மருங்கின் மறங்கொள்வீரரும்
 பட்டின மருங்கிற் படைகெழு மாக்களு
 முந்தசு சென்று முழுப்பலி பீடிகை
 வெந்திறன் மன்னற் குற்றதை
 யொழிக்கெனப்
 டி பலிக்கொடை புரிந்தோர் வலிக்குவரம்
 பாகெனக்
 கல்லுமிழ் கவணினர் கழிப்பிணிக்
 கறைத்தோற்
 பல்வேற் பரப்பினர் மெய்யுறத் தீண்டி
 யார்த்துக் களங்கொண்டோ ராரம
 ரழுவத்துசு
 ஞர்த்துக் கடைசிவந்த சுடுநோக்குக்
 கருந்தலை

எஃ. துணங்கை - சிங்கி; என்னை? "பழுப்புடை
 யிருகை முடக்கி யடிக் கத், தொடக்கிய நடையது துணங்கை
 யாகும்." குரவை - கைகோத்தாடிதல்; "குரவைக் கூத்தே
 கைகோத் தாடல்." அணங்கெழுந்தாடி - தெய்வமேறியாடி.

எக - கூ. (ப1) சிலமடங்கலும் பசியும் பிணியும்
 பகையுநீங்கி மன்னனுக்கு வசியும் வளனும்
 சுரக்கவெனவாழ்த்தி. வசி-வசிகரம்.

எசு. மாதாக்கோலம் - எல்லாரும் காதலிக்கப்பட்ட
ஒப்பனை, வலவை யின் - சமத்தால்; நாணிவிகள்போல
வென்றுமாம்.

எடு. மூதிற்பெண்டிர் - மறக்குடிமகளிர். ஓதையின் -
ஆரவாரத்துடனே. பெயர - அவர் பலியிட்டுப்
போனவளவிலே.

(சு) அவிரொளி கதிர்பரப்பாநிற்பப் (சுஅ)
புழுக்கல்முதலாயினவற்றைப் (சுஎ) பீடிகையிலே (சுசு)
சொரிந்து (எக) நிலமடங்கலும் (எஉ) பசியும் பிணி பும்
பகையுநீங்கி (எக்) மன்னனுக்கு (எக) வசியும் வளனும்
சுரக்கவெனப் (எடு) பெண்டிர்நின்று (எக) வாழ்த்திப் (எடு)
பெயரவென்க.

எசு - சு. வீரரும் மாக்களும் ஒருவரினொருவர்
முற்படப்போய் முழுப் பலி பீடிகையிற் பலிகொடுத்து
ஒழிப்பாயாகவென்று பூதத்துக்குச்சொல்லி.

அ0. வலிக்குவரம்பாகெனல் - வலிக்கு எல்லையாகென
வஞ்சினங்கடறல். அக. கறைத்தோல் - கருங்கடகு.

அஉ. பல்வேற்பரப்பு - பல்வேலையுமுடைய பரப்பு.
அக. களங்கொண்டோர் - இவன்றோர். அழுவம் -
பரப்பு.

அச - சு. சூர்த்து.....வைத்து -
.அச்சத்தைச்செயது கடை சிவந்த கண்ணினையுடைய
தலையை அறுத்து நற்பலிபீடிகையிலேவைத்தென்க.

௩.—இந்திரவிழுவெடுத்தகாதை.

கசக

மு வெற்றி வேந்தன் கொற்றங் கொள்கென

நற்பலி பீடிகை நலங்கொள வைத்தாங்

குயிர்ப்பலி யுண்ணு முருமுக்குரன்
முழக்கத்து

நயிர்க்கண் முரசொடு வான்பலி யூட்டி
யிருநில மருங்கிற் பொருநரைப் பெருஅச

கூ செருவெங் காதலிற் ¹ றிருமா வளவன்
வாளுங் குடையு மயிர்க்கண் முரசு
நாளொடு பெயர்த்து நண்ணார்ப்

பெறுகவிம்

மண்ணக * மருங்கினென் வலிகெழு
தோளெனப்

புண்ணிய திசைமுகம் போகிய வந்நா
கூடு ளசைவி லுக்கத்து நசைபிறக் கொழியப்

பகைவிலக் கிய்திப் பயங்கெழு மலையென
விமையவ ருறையுஞ் சிமையப்
பிடர்த்தலைக்

கொடுவரி ; யொற்றிக் கொள்கையிற்
பெயர்வோற்கு .

மாநீர் வேலி வசசிர நன்னாட்டுக்
கூடு கோனிறை கொடுத்த கொற்றப் பந்தரு

மகதநன் னாட்டு வாள்வாய் வேந்தன்
பகைபுறத்துக் கொடுத்த பட்டிமண் டபழு

மவந்தி வேந்த னுவந்தனன் கொடுத்த
நிவந்தோங்கு மரபிற் றோரண வாயிலும்

இனி அரசன்செய்தி கூறுகின்றது:—

கசு. புண்ணியதிசை - வடக்கு.

கூடு. நசைபிறக்கொழிய - என்னினைவு மேற்போகாது

பின்னிட்டொழிய.

* கூசு. பகை விலங்கியது - பகையாய்த் தடுத்தது.

கூடி. கொடுவரியொற்றி - புலியைப்பொறித்து.

பெயர்வோற்கு - மீள் வோனுக்கு.

.கூடு. இறைகொடுத்த - திறையாகக்கொடுத்த. பந்தர்

- முத்தின்பந்தர்.

கூடி. பகைபுறத்து - பகையிடத்து; புறம் - இடம்;
பகைப்புறமென்பதனைப் பகைபுறமென்றது விகாரம்.

கொடுத்த - முன்பகையாய்ப் பின்னிறை யிட்ட.

பட்டிமண்டபம் - ஒலக்கமண்டபம்.

கூடு. உவந்தனன்கொடுத்த - ஓ மித்திரனாய்க்கொடுத்த.

கூசு. தோரணவாயில் - தோரணத்தையுடையவாசல்.

¹ பட்டினப்பாலை, உகூசு.

(பி - ம்.) * 'வரைப்பினென்' † 'விலங்கியது' ‡ 'எழுதி',
'ஏற்றி' § 'மித்துரு'

கூசு

சென்னைப் பதிக்கோம்

ககரு பொன்னினு மணியிலும் புனைந்தன
வாயினு . ௧௧

நுண்வினைக் கம்மியர் காணு மரபின்
துயர்நீங்கு சிறப்பினவர் தொல்லோ

நதவிக்கு

விவைதா .

தேத்து
மன்றியும்

பல்பொதிக்

காவலு

வாகிக்

ககரு கட்போ ருளரெனிற் கடுபபத்
தலைபேற்றிக்

மன்றமுங்

மயன்விதித்துக் கொடுத்த மரபின்

மொருங்குடன் புணர்ந்தாங் குயர்ந்தோ
ககரு மரும்பெறன் மரபின் மண்டப

வம்ப மாக்க டம்பெயர் * பொறித்த
கண்ணெழுத்துப் படுத்த வெண்ணுப்

கடைமுக வாயிலுங் கருந்தாழ்க்

முடையோர் காவலு † மெரீஇய

கொட்பி னல்லது கொடுத்த லீயா
துள்ளுநர்ப் பணிக்கும் வெள்ளிடை

கூலுங் குறளு முழுஞ் செவிடு
மழுகுமெய் யாளரு முழுகின ராடிப்

கௌ - கூ. இவைதாம் பொன்னும்
மணியானுஞ்செய்யப்பட்டனவாயி

னும் கம்மியராற் காணப்படாதன ; இவர்களுடைய மு
ன்னோர்செய்த உதவிக்

சூப் பிரதியுப்காரமாக மயன்நிருமித்துக்கொடுத்தன ;
இவை தனித்தனி இத்தன்

மையவாயினும் தம்மிற்புணர்ந்து ஏத்தப்படுமென்க.

ககௌ. அன்றியும் - இங்ஙனம்
சொல்லப்படுமுன்றிடமன்றியும்.

ககக. வம்பமாக்கள் - புதியோர்.

தம்பெயர்பொறித்த-தமதுபெயரெழுதிய.

ககஉ. கண் - அவ்விடத்து. எழுத்துப்படுத்த -
இன்றிராது பொதியென
எழுதி இலச்சிணையிட்ட.

ககஉ - கூ. பொதியினையுடைய கை
டமுகத்துவாயிலும் கருந்தாழாகிய
காவலும்.

ககச. உடையோர்காவல் -
இவற்றையுடையோர்காவல். ஓரீஇயவாகி -
நீங்கினவாகி.

ககடு. கட்போர் - களவுகாண்போர். ககள.
பணிக்குழ் - நடுக்குழ்.

ககக - ஏ. புதியோர் தம்முடைய
பெயர்பொறித்த தனத்தைக் களவு

கொள்ளுவோருண்டானால் எடுத்ததனத்தைத் தங்கள்
தலையிலேவைத்துச்சுழன்று

திரிகுறதன்றிக் கொண்டுபோகக் கொடாமையான்
நினைத்த கள்ளரைநடுக்
கூழ் வெள்ளிடைமன்றமென்க.

(பி - ம்.) * 'பொறித்துக்' †

ஓரிடத்தானே

நு.—இந்திரவிழங்குநெடுந்தகாலை.

ககடு

ககடு பழுதில் காட்சி நன்னிறம் பெற்றது.

வலஞ்செயாக் கழியு மிலஞ்சி மன்றமும்
வஞ்ச முண்டு மயற்பகை யுற்றோர்
நஞ்ச முண்டு நடுங்குதாய ருற்றோ
ரழல்வாய் நாகத் தாரெயி றமுந்தினர்

கஉரு கழல்கட் கூளிக் கடுநவைப் பட்டோர்
 சுழல வந்து தொழத்துயர் நீங்கு
 நிழல்கா நெடுங்க னின்ற மன்றமுந்
 தவமறைந் தொழுஞ் தன்மை யிலாள்
 ரவமறைந் தொழுது * மலவைப்

பெண்டி

கரு0 ரறைபோ கமைச்சர் பிறர்மனை
 நயப்போர்

+ பொய்க்கரி யாளர் புறங்கூற்

றாளரென்

கைக்கொள் பாசத்துக் கைப்படு
 வோரெனக்

காத நான்கும் கடுங்குர லெடுப்பிப்

கஉக. இலஞ்சி - மடு.

ககஅ - உக. 'கூனர் குறளர் ஊமர் செவிடர்
 வியாதியாளர் முழுகிவலஞ்

செய்ய நன்னிறம்பெறும் இலஞ்சிமன்றமென்க.

கஉஉ. வஞ்சமுண்டு - வஞ்சனைப்பட்டி.

மயற்பகையுற்றோர் - மயக்கமா

ஐய பகையையுற்றோர்.

கஉச. அழுந்தினர் - அழுந்தப்பட்டோர். கஉஎ.
நிழல் - ஒளி.

கஉஉ - எ. வஞ்சமுண்டு மயக்கமும் துயருமுற்று அழுந்திப்
சூழ்ந்து வணங்க நீங்கும் ஒளிகாலைப்பட்ட கல்லுநின்றமன்றமென்க.
பட்டோர்

கஉஅ. தவமறைந்தொழுகல் - தவத்திலே
மறைந்து தவமின்றி ஒழு
குதல்.

கஉக. அவமறைந்தொழுகும் அலைவப்பெண்டிர் -
மறைந்து அவமேயொ
ழுகும் - அலைவப்பெண்டிர்.

கஉஈ. அறைபோகமைச்சர்-கீழறுக்கும் அமைச்சர்.
பிறர்மனைநயப்போர் -

பிறர்மனைவியை விரும்பினோர்.

கஉஐ. பொய்க்கரியாளர் - பொயச்சாட்சிக்காரர்.
புறங்குற்றாளர் - புறங்
கூறுவோர்.

கஉஉ. பாசத்துக்கை - பாசத்திடத்து.

கஉஊ. காதநான்கும் - ஊர்சூழ்ந்த
நாற்காதவட்டகையும்.

(பி - ம்.) * 'அலைப்பெண்டிர்' †
'பொய்க்கரிமாக்கள்'

கக

புதிதில் ப்பெ திக ரி க டி-

புதம் புடையதன்னும் புத ச்துக்கமு

ககடு மரைசகோல் கோடினு-மறங்க
றவையத்

பற்றினு துரைநூல் கோடி யொருதிறம்
நாவொடு நவிலாது நவைநீ
ருகுத்துப் பாவை

நின்றமூஉம்பாவை மன்றமு
மெய்வகை யுணர்ந்த விழுமியோ

ரேத்து

கசு0 " மைவகை மன்றத்து மரும்பலி யுதீஇ
வசசிரக் கோட்டத்து மணங்கெழு

முரசங்

கசசை யானைப பிடர்த்தலை யேற்றி
வால்வெண் கவிற்றரச வயங்கிய

கோட்டத்துக்

கால்கோள் விழுவின் கடைநிலை சாற்றித்
கசடு தங்கிய கொள்கைத் தருநிலைக்
கோட்டத்து
மங்கல நெடுங்கொடி வானுற வெடுத்தது.

கநச. பூதசதுக்கம் - பூதம் திரிகின்ற நாற்சந்தி.

கஉஅ - நச தன்மையிலாளர்முதல்
ஆறுவகையாகிய இவர்களைப் பாசத்தி
லகப்படுத்திப்பூதம் புடைததுண்ணும் சதுக்கமென்க.
கநச ஒருதிறம் - ஒருபக்கம்.
கநஎ நாவொடு நவிலாது - நாவினாலுரையாமல்.
நவை - குற்றம். குற்
றத்துக்காகக் கண்ணீருசுக்கையால் நவைநீரென்றார்;
நவநீசென்றுபாடமோதிப்
புதியநீரென்பாருமுளர்.

கநரு - அ. கோல்கோடினும் உரைநூல்கோடி
வாரம்பற்றினும் வாய்
திறந்துசொல்லாமல் அழுதுகாட்டும்
பாவையையுடையமன்றமென்க.
ககஎ - சடு இவ்வைந்துமன்றத்திலும் பலியிட்டென்
க.

அச - கசடு. பீடத்திலே தலையைவைத்து முரசு
முழக்கி மண்டபமுதலிய
வற்றிலும் மன்றங்களிலும் பலியிட்டென்க.

கசக. வச்சிரக்கோட்டம்

- வச்சிராயுதமிருக்குங்கோயில்; இவ்விடத்திருக்
- கிற முரசு.

கசஉ. கச்சை - கீழ்வயிற்றுக்கச்சை. பிடார்த்தலை -
பிடராகியதலை.

கசங். களிற்றரசவயங்கியகோட்டம் -
ஐராபதநிற்குங்கோயில்.

கசரு. தருநிலைக்கோட்டம் - கற்பக நிற்குங்கோயில்.

கசக - சு. வச்சிரக்கோட்டத்திலிருந்தமுரசை
ஐராபதநிற்குங்கோட்டத்

திலை கொண்டுவந்து யானையிலேயேற்றி விழுவின்
முதலமுடிவுமறிவித்துக் கற்

பகநிற்குங் கோயிலிலிருந்தகொடியை
வானிலேசெல்லவெடுத்தென்க.

---

¹ “பூதமுண்டது புடைத்துண்ணும்” (சூளா. சுயம்.
சங); “பூதம்புடைத்தது”

(தொல். கிளவி. சூ. ௫௮ - இளம். சே. ந.)

² கிலப். சு. கள.

நு.—இந்திரவிழ்வுபெடுத்தகானை.

ககசு

மரசுத மணிபொடு வயிரங் குயிற்றிய

பவளத் திரள்காற் பைம்பொன்

வேதினை

நெடுநிலை மாளிகைக் கடைமுகத்

தியாங்க ணுங்

கரு கிம்யுரிப் பருவாய்க் கிளர்முத்

தெருமுக்கத்து

மங்கலம் பொறித்த மகர வரிகைத்

பசுமபொற்

தோரண நிலையி தோமறு

பாலிகை

பூரண கும்பத்துப் பொலிந்த

படாகை

பாவை விளக்குப் பசும்பொற்

கருரு

தாமயிர்க் கணி சந்தர்ச சுண்ணத்து

செறிந்தாங்

மேவிய கொள்கை வீதியிற்

கைம்பெருங் குழுவு மெண்பே

ராய்மு

மரச குமரரும் பரத குமரரும்
கவர்பரிப் புரவியர் கனிற்றின்

றொகுதிய

கக0 நிவர்பரித் தேரின நியைந்தொருங்

கிண்டி

யரைசுமேம்படிஇய வகனிலை

மருங்கி

கசஎ. குயிற்றிய - செயத. கசஅ.

காலையுடைய.

கசஎ - அ. மரகதமணியொடு வயிரத்தைத்
குயிற்றிய திண்ணை.

கரு0. கிம்புரிப்பகுவாய - மகரவாய
கிளர்முத்து - அதன்வாயினின் றும்
புறப்பட்டமுத்து

கருக. மங்கலம்-அட்டமங்கலம்; "செங்கய
லிரட்டைதிரு வார்சுடர் கனாடி,

பொங்கு கொடி வார்முரசந் தோட்டிபுணர் கும்பம்,
மங்கலங்க ளெட்டும்."

கசௌ - நுகு 'மரகதமணியொடு'
 என்றதுமுதலாக 'மேவியகொள்கை என்
 'றது' ஈறாக வீதிக்குச்சிறப்பு.

கசக - நுகு. கடைமுகமெல்லாம்,
 கிம்புரிப்பகுவாயினின்றும் புறப்பட்ட
 தாகப்பண்ணின முத்தொழுக்கத்தினையுடைய
 தோரணம் நிலைபெற்ற பொற்கும்
 பம் பாலிகை விளக்குப் படாகை கவரி சுண்ணம்
 இவறறையுடைய வீதியென்க;
 சிணையின்றொழில் முதன்மேலேறிற்று.

கருள. ஐம்பெருங்குழுவுமென்பேராயமும்
 :—“ சாந்துபூக். கச்சாடை
 பாக்கிலை கஞ்சுகநெ, யாயந்த விவரெண்ம ராயத்தார்
 - வேந்தர்க்கு, மாசன்ம்
 பார்ப் பார்மருத்தர் வாழ்நிமித்த ரோடமைச்ச,
 ராசி லவைக்களத்தா ரைந்து.”

¹ கிலப்பதிகாரம், ச: சஉ.

² மணிமேகலை, க. கள், பெருங்கதை, உ: இ.க; தொல்.
 சிவ்வ. கு. இளந்த.மேற்.

³ சீவகசிந்தாமணி, உச அள.

ஹரைசான் மன்னன் கொற்றங்
கொள்கென

மாயிரு ஞாலத்து மன்னுயிர் காக்கு
மாயிரத் தோரெட் டரசுதலைக் கொண்ட

கூடு தண்ணறுங் காவிரித் தாதுமலி
பெருந்துறைப்

புண்ணிய நன்னீர் பொற்குடத் தேந்தி

மண்ணக மருள வானகம் வியப்ப

விண்ணவர் தலைவனை விழுநீ ராட்டிப்

பிறவா யாக்கைப் பெரியோன்

கோயிலு

கள மறுமுகச் செவ்வே ளணிதிகழ்
கோயிலும்

வால்வளை மேனி வாலியோன் கோயிலு

நீல மேனி நெடியோன் கோயிலு

மாலை வெண்குடை மன்னவன் கோயிலு

* மாமுது முதல்வன் வாய்மையின்

வழாஅ

களே நான்மறை மரபிற் றீமுறை யொருபா .

* னால்வகைத் தேவரு மூவறு

கணங்களும்

பால்வகை தெரிந்த பகுதித் தோற்றத்து

வேறுவேறு கடவுளர் சாறுசிறந்

தொருபா

லறவோர் பள்ளியு மறனோம்

படையும்

ககஅ. ஆட்டி - ஆட்ட.

(ககக) அகலிலைமருங்கில் தம்மரசனை மேம்படுத்தற்கு (கக௦) ஈண்டி
(ககஉ) வேந்தன் கொற்றங்கொள்வானாகவெனவாழ்த்தி (ககச) அரசுதலைக்
கொண்ட (ககசு) குடத்தினீரை (ககடுசு) இவ்வீதியிலே

அடையச்செறிந்து

(ககஉ) ஏற்றிச் (ககச) சாற்றி (ககசு) எடுத்துப் (ககடுசு)

புரவியர் களிற்றின்

தொகுதியர் (கக௦) தேரினராய் (ககடுஅ)

அரசுமரரும் வணிககுமரரும்

(ககஅ) ஆட்டவென்க.

ககக. பெரியோன் - மகாதேவன்.

கனக. - வாஸ்வனீ மேனி வாலியோன் - பலதேவன்.

கனநு. தீ முறை - ஒமம்.

ககக - எநு. இக்கோயில்களிலே ஒமஞ்செய்யாநிற்க.

ஒருபாஸ் - ஒருபக்கம்.

கனக. நால்வகைத் தேவர் - வசுக்கள், திவாகரர்,
ஆதியங்கடவுள்.

உருத்திரர், மருத்துவர்;

கனக. அறவோர் பள்ளி - அருகர்தானம்.

காக்கிறவிடம்.

அறனோம்படை - தருமம்பாது

1 "ததல்விழி நாட்டத் திறையோன் கோயிலும்"

2 முருகு. ககக. (பி - ம்.) * 'மாமறை'

(சிலப். கச. எ. 5)

நு.—இந்திரவிழுவூரெடுத்தகாதை.

கச. கச.

கஅ0 புறநிலைக் கோட்டத்துப் புண்ணியத்

தானமுந

* திறவோ ருரைக்குஞ் செயல்சிறந்

தொருபாற்

கொடித்தேர் வேந்தனொடு கூடா முன்ன
ரடித்தளை நீக்க வருள்சிறந் தொருபாற்
கண்ணு ளாளர் கருவிக் குழிலுவர்

கடிநீ பண்ணியாழ்ப் புலவர் பாடற் பாணரொ

தொருபான்

டெண்ணருஞ் சிறப்பி னிசைசிறந்

வீதியும்

முழவுக்கண் டியிலாது முடுக்கரும்

விழவுக்கனி சிறந்த வியலு ளாங்கட்

காதற் கொழுநனைப், பிரிந்தல ரெய்தா

கக0 மாதர்க் கொடுங்குழை மாதவி தன்னோ
டிவ்வளர் முல்லை மல்லிகை மயிலை

¹ தாழிக் குவளை † சூழ்செங் கழுநீர்
பயில்பூங் கோதைப் பிணையலிற்

பொலிந்து

கஅ0. புறநிலைக்கோட்டம் - புறம்புள்ள திருக்கோயில்.

களக - அ0. (பா) அறவோர் பள்ளியிடத்து
அறங்காத்தலையும், சத்திரமுத
லான சாலைகளிலே புண்ணியதானங்களையும்
நல்லோருரைக்கும் செயல்சிறந்தது
ஒருபக்கமென்றுமாம்.

கஅநி. பாடற்பாணர் - புணர்க்கும் பாணர்.
கஅக. இன்சசிறந்தொருபக்கம்.
களஅ-அஅ. சிறக்க விழுநீராட்ட விழவுக்களிசிறந்த
வியலுளெனக்கூட்டுக.
சிறக்கவென அடையத் திரிக்க.

கஅஅ. வியலுள் ஆங்கண் - அகன்றவூரிடத்து.
(கஅக) 'காதற் கொழுநனை' என்றது முதல் (ககக)
'நன்மொழி தினைத்து'
என்றது இறுதியாகக் கோவலனோடு மாருதத்துக்கு
ஒத்தபண்பு.

கஅக - க0. காதற்கொழுநனை.....
.....மாதவியென்றது சிலேடை; காதலிக்கப்பட்ட தன்
கொழுநனைப் பிரிந்துவேறுபட்டு அலருறுத அழகிய
வனைந்த மகரக்குழையையுடைய மாதவியென்றும், எல்லாரும்
காதலிக்கும் கொழுவிய. நனையாந்தன்மையைவிட்டு முதிர்ந்து

அலராகாத வளைந்த தளிரையுடைய

குருக்கத்தியென்றுஞ்சொல்லுக.

மாதவி - குருக்கத்தி. கண்ணகி பிரிந்து
அலரெய்தலாற் பிரிந்து, அலரெய்தா மாதவியென்றார். .
குருக்கத்தி அலருறுமை செவ்வியழியாமை. ககக -

க. முல்லை, மல்லிகை, மயிலை, குவளை, கழுநீர்

இவை பயின்ற கோதையாகிய பிணையல்.

1 "தாழிபுன் மலர்த்த தன்செய் குவளை, பூமுடி தாமடோ தொருவையிற்
பிடித்த" பெருங்கதை, க:இ. அள - அ; "தாழிவாய்க்குவளை" (சிவக. அகந்.)
(பி - ம்.) * 'தறவோர்' † 'தன்செய்கழுநீர்'.

ககக. . . . . கி. வ. ப. தி. கா. கு. ம்.

காமக் களிமகிழ் வெய்திக் காமர்

ககக. பூம்பொதி நறுவிரைப் பொழிலாட்
டமர்ந்து

நாண்மகிழ்நுக்கை நாளங் காடியிற்
பூமலி கானத்துப் புதுமணம் புக்குப்
புகையுஞ் சாந்தும் புலராது சிறந்து,

நகையா டாயத்து நன்மொழி

தினேத்துக்

உரு சூல்வாய்ப் பாணரொடு நகரப்
யரத்தரொடு

திரிதரு மரபிற் கோவலன். பேர்ல
விளிவாய் வண்டினொ டின்னிள
வேணிவொடு மலய மாருதந் திரிதரு
மறுகிற்

கருமுகிற் சுமந்து குறுமுய, லொழித்தாங்
உரு கிருகருங் கயலோ. டிடைக்குமி மெழுதி

யங்கண் வானத் தரவுப்பகை யஞ்சித்
திங்களு மீண்டுத் திரிதலு முண்டுகொ
னீர்வாய் திங்க ணீணிலத் தழுதின்
சீர்வாய் துவலைத் திருநீர். மாந்தி

உரு மீனேற்றுக் கொடியோன் மெய்பெற
வளர்த்தி

வான வல்லி வருதலு முண்டுகொ

விருநில மன்னற்குப் பெருவளங் காட்டத்
திருமகள் புகுந்ததிச செழும்பதி யாமென
வெரிநிறத் திலவமு முல்லையு மன்றியுங்

கக௭. பூவின்மிகுதிபற்றிக்
கானமென்றார்.

கக௮ - எ. பொழில்வினையாட்டு விரும்பி
நாடோறும் மகிழ்ந்திருக்கும்

இருப்பையுடைய நாளங்காடியிற் பூவிற்குமிடங்களிற்
செவ்விமணத்திலேபுக்கு.

கக௯. புலராஜ் -
புலராமை. கக௯. ஆயத்து - ஆயத்தோடே.

உ௦௦: பரதர் - தூர்த்தர்.

க௮௮ - உ௦௩. வியலுளாங்கண்
மாதவிதன்னொடுபொலிந்து எய்தி அமர்

ந்நு புக்குச் சிறந்து திளைத்துப் பரத்தரொடு பாணரொடு
திரிதரும் கோவலன்

போல மாருதம் திரிதருமறுகென்க.

உ௧௦. மெய் = வடிவு.

உ௦௮ - ௧௦. திங்களாகிய நிலத்திலே
அமுதமார்ந்தி மெய்பெறவேன்க;

உகஈ. ஆமென - ஆமெனக்கருதி

உகஉ - ஈ. இப்பதியிலே திருமகள் புகுந்தகாரனம்

மன்னனுக்கு வளங்

காட்டவேன்க.

உகங். அன்றி - இவையேயன்றி.

ரு.—இந்திரவிழுவெடுத்தகாதை.

உகடு கருநெடுங் குவணியுங் குமிழும்
பூத்தாங்

குள்வரிக் கோலத் துறுதுணை தேடிக்

களளக் கமலந் திரிதலு முண்டுகொன்
மன்னவன் செங்கோன் மறுத்த லஞ்சிப்
1 பல்லுயிர் ப்ருகும் பகுவிய்க் கூற்ற

உஉ0 மாண்மையிற் றிரிந்துத னருந்தொழி

றிரியாது

நாணுடைக் கோலத்து நகைமுகங்

கோட்டிப்

பண்மொழி நரம்பிற் றிவவியாழ்

மிழற்றிப்

பெண்மையிற் திரியும் பெற்றியு

முண்டென

2 வருவி லாள நொருபெருஞ் சேனை

உரு யிகலம ராட்டி யெதிர்நின்று விலக்கியவ
ரெழுதுவரி கோல முழுமெயு முறீஇ
விருந்தொடு புக்க பெருந்தோட்

கணவரொ

டுடனுறைவு மரீஇ யொழுக்கொடு

புணர்ந்த

வடமீன் கற்பின் மனையுறை மகளிர்

உரு 'மாதர்வாண் முகத்து மணித்தோட்டுக்

சுவளைப்

போதுபுறங் கொடுத்துப் போகிய

செங்கடை

விருந்திற் தீர்ந்தில தாயின் யாவது

உரு - எ. உள்வரிக்கோலம் - கிருத்திரிமவேடம்.

கோலத்து - கோலத் தோடே உறுதுணை - திருமகள்.

தாமரையானது தன்வடிவொழிய வேறொரு

-வடிவுகொள்ளுதல்.

உஉஉ. பண்மொழி நரம்பின் -
பண்ணைச்சொல்லுகின்ற யாழ்நரம்பு
போல.

உஉ௩. உண்டிகொலென வேரோரிடைச்சொல்
வருவிக்க.

உஉ௪ - ௫. (பா)
ஒருபெருஞ்சேனை.....விலங்கி - பரத்தையரை
மாறுபட்ட பூசறகண்ணே அலைத்து எதிரே நின்று தடுத்து.
அன்றியும், விலங்கி விலக்கி; புலவியாலே
கூடாதமகளிரைப் போகாம
லெதிரே நின்று தடுத்து இங்கனம் புகழ்நது புலவியைத்
தீர்த்தென்றுமாம்.

உஉ௫ - ௬. (பா) அவரெழுதுவரிக்கோலம் -
தொயயில். முழுமெய்யு
முறுத்தியென்க. முழுமெய்யு முறுத்தியென்றது -
புணர்ந்தென்பதாயிற்று.

உ௬௦ - ௬௧. குவளைப்போது தான் தோற்றுப்போகிய.

உ௬௨. யாவதும் - சிறிதும்.

மருந்திந் தீருங்கொலிம் மாநில வரைப்பெனக்
கையற்று நடுங்கு நல்வினை நடுநா
உருளு ஞள்ளக நறுந்தா துறைப்ப மீதழிந்து
கள்ளக நடுங்குங் கழுநீர் போலக்

கண்ணகி கருங்குணு மாதவி
செங்குணு
முண்ணிறை கரந்தகத் தொளித்துநீ
ருகுத்தன
வெண்ணுமுறை யிடத்தினும்
வலத்தினுந் துடித்தன
உசு0 விண்ணவர் கோமரன் விழவுநா
ளாகத்தென்.

உருக. மாநிலவரைப்பு - பூமியிலுள்ளார். உருசு.

நல்வினை - விழா.

(உரு) மறுகிடத்துத் (உரு) திங்களுமுண்டோ;

(உகக) வல்லிவருதலு

முண்டோ; (உகௌ) கமலம் திரிதலுமுண்டோ;

(உஉரு) பெற்றியுமுண்டோ

வெனச்சொல்லிச் (உஉசு) சேனையாகிய

பாத்தையரிடத்துப் போகாமல்

(உஉரு) விலங்கிப் பின்பு தம்மனைகளிலே புக்கு

(உஉசு) எழுதுவரிக்கோலத்

தைத் தம்மேனிமுழுவதும் உதுவித்துப் பின்பு (உஉஅ) ஒழுக்கொடுபுணர்ந்த

(உஉக) மனைபுறைமகளிர் (உஉஅ) (பா) உடனுறைவு மருவுதற்கு (உஉஎ)

விருந்தொடுபுக்க கணவர் (உரு) கையற்றுநடுங்கும் நடுநாளென்க.

உருரு. (பா) நறுந்தாது எறிப்ப - தாது ஒளிவிட.

உருஎ - க. கருங்கணென்றது, கண்ணகிக்குப்

புணர்ச்சியில்லாமையால்; நிறைகரந்து துன்பத்தாற்

கண்கள் நீருகுத்தன; செங்கணென்றுரைத்தது,

மாதவிக்குப் புணர்ச்சிவிதும்பலால்; அகத்து

நிறைகரந்தொளித்து இன்

பத்தாற் கண்கள் நீருகுத்தன. கண்ணகிக்கு

நிறைகரத்தல் - கற்பாற் பரிகாரப்

பட்டதாதல்; ஆற்றுமை மிகுதி கூறிற்று.

மாதவிக்கு.....நிறுத்தலைக்கரந்து

காமத்தாலே நீருகுத்தன. கண்ணகிக்கு

அழுக்கைக்கண்ணீர்; மாதவிக்கு உவ
 கைக்கண்ணீர்; எண்ணுமுறை - எண்ணினவடைவே.
 பின்பு கண்ணகிக்குக்
 கூட்டமுண்டாகையால் இடக்கண்டிடித்தன;
 மாதவிக்குப் பின்பு பிரிவுண்டா
 கையால் வலக்கண் துடித்தன.

நு.—இந்திரவியூதந்தந்தை.

க - சு. அலைநீராஷம்.....மலந்த பரப்பி

(இ - ள்.) கடலாகிய ஆடையினையும் மலையாகியமுடியினையும் அம்முலை
 யாகத்துப் பெரிய யாறாகிய ஆரத்தினையும் மாரியாகிய
 கூந்தலினையுமுடைய இட மகன்ற பரப்பினையுடைய¹
 அரசுகெடுத்தலம்வரும் நிலமடந்தை அல்லற்கா லைப் பச
 ந்து வார்ப் பணித்துப் போர்த்த இருளாகிய படாத்தைத் தன்
 கதிர்க்கை

களானீக்கி அலிரொளி
 உதயமால்வரைபுச்சிங்கட்டோன்றி விரிந்தகதிர்களைப்

பரப்பவென்க.

மலை - பொதியிலும், இமயமும். இவற்றைச்
சாதியொருமையாற்கூறி

னார்; “பொதியினு மிமயமும் புணர்முலை யாக”
என்றார்கதையினும். ஆரப்பேரி

யாற்று, பேர்யாற்றாரமெனப் பாடமாற்றுக; ஆரம் -
முத்துவடம். மாரி -

முகில். அகன்பரப்பு, வினைத்தொகை. புதைத்தல் -
போர்த்தல்; மலைநாட்டு

வழக்கு. போக - அகல. உலகுவிளங்கவிரொளி -
உலகுவிளங்குதற்குக்காரண

மாகத் தான் விளங்குமொளி; ஆவது ஞாயிறு. மலர்தல்
- விரிதல். பரப்பி,

பரப்பவெனத்திரிக்க. வாளாது - மண்மடந்தையென்னுது
கண்ணகன்பரப்பின்

மண்ணகமடந்தையென்று மிகுத்துக்கூறினார்,
அத்தன்மையானைப் போர்த்த

நீலப்படாத்தைத் தந்தேகினால் நீக்கிய ஒளியெனற்கு.
எனவே செம்பியன்

மரபுயர்ச்சி கூறியவாறாயிற்று.

படாத்தைநீக்கித் தோன்றிப் பரப்பவென்க.

எ. வேயாமாடமும்—(இ - ள்.) நிலாமுற்றமும்,

வியன்கல விருக்கையும்—(இ - ள்.)

வேற்றுமைப்பட்ட அணிகலம்

பெய்த சரக்கறையும்,
வியல் - மிகுதியுமாம்.

அ. ¹ மான்கட் காலதர் மாளிகை யிடங்களும்
- (இ - ள்.) மானின்
கண்போலக் கோணஞ்செய்த சாளரங்களையுடைய
மாளிகையிடங்களும்,
காலதர் - சாளரம்.

க - கடு. கயவாய் மருங்கில்.....யவன
ரிருக்கையும்

(இ - ள்.) புகார்முகப்பக்கங்களில்
தம்மைக்காண்போர்கண்களை. மேற்போக
விடாமற்றதிக்கும் பயன் தொலைதலையறியாத
மிலேச்சரிருக்குமிடங்களும்,

கக - உ. கலந்தரு திருவின்.....
..இலங்குநீர்-வரைப்பும்

(இ - ள்.) மர்க்கலந்தரும் செல்வப்பொருட்டால்
தாம்பிறந்த நிலத்தை

விட்டுப்பேர்ந்த பிரதேசிகள்பனரும்
ஒருநிலத்தாரைப்போலக் கலந்து செறிந்
திருக்கும் ஆலவாயக்கரையிருப்பும்,

கங். வண்ணமும்—(இ - ள்.) தொய்யிற்குழம்பு
முதலியவும்,

² இங்கே தந்துரைத்தவற்றை
முதலியவற்றிற் காணலாம். ³

உO

அந்திமாலைச்சிறப்புச்செய்காலை அ - ஆம் அடி
சீவகசித்தாமணி, உஉ.கக - த. மேற்.

கருசு

கருசு கருசு கருசு கருசு கருசு

எழுதுவண்ணமுமாம்.

சுண்ணமும்—(இ - ள்.) பூசுசுண்ணமும்,

தண்ணறுஞ் சாந்தமும்—(இ-ள்.) குளிரந்த
நறியபசுங்கூட்டும்,

கசு. பூவும்—(இ - ள்.) விடுபூத் தொடைப்பூக்
கட்டுப்பூவென்றும்

முவகைப்பூவகையும்,

புகையும்—(இ - ள்.) புகையுறுப்பும்,

ஆவன: ¹ “நோர்கட்டி செந்தே விரியாசம் பச்சிலை,

யார மகிலுறுப்போ

டாறு" எனவிலை.

மேவிய விரையும்—(இ - ள்.)

தம்மிற்பொருந்திய விரையும்,

ஆவன : * “கொட்டந் துருக்கந் தகர மகிலார,
மொட்டிய வைந்தும்

விரை” எனவிலை.

கரு. பகர்வனார் திரிதரு நகர வீதியும் - (இ -
ள்.) இவற்றை விற்ப

வராயத் திரிதருதலைச்செய்யும் நகரத்தெருவு மென்க.

மாடமும், இருக்கையும், இடக்களும், இருக்கையும், வரைப்பும், வண்ண
முதல் விரையீருவுள்ளவற்றை விற்பவராயத் திரிதருதலைச்செய்யும் நகரத்
தெருவுமென்க.

கக - எ.

பட்டினு ஸயிரினும்.....காருக ரிருக்கையும்

(இ - ள்.) பட்டினாலானும் எலிமயிரானும்
பருத்தினாலானும் துண்ணிய

தொழில்களை ஊசியாற் பிணிக்கும்
பட்டிச்சாவியரிருக்குமிடங்களும்,

* அச்சுக்கட்டிகளென்பாருமுளர்.
காருகத்தொழில் இருவகைத்து;

“பருத்திதூல் பட்டு நூலமைத்தாடை யாக்கலுஞ்,
சுமத்தலும் + பிறவுங் காருக

வினைத்தொழில்” என ருராகலின் இவற்றுள் ஈண்டுக்
கூறியோர் முன்னையோர். |

தமிழ் - உக.

தூசுந்துகிரும்.....நனந்தலை மறுகும்

(இ - ள்.) பட்டிம் பவளமும் சந்தனமும் அகிலும் குற்றமற்ற சூத்தம்
ஒழிந்தமணிகளும் பொன்னுமாயி இவற்றைப் பொறபணியோடே இலக்கங்
காண்போர் ஓரெண்ணிலும் எண்ணிக் கரைகாணவரிய வளம் தம்மிடந்தோறும்
மயங்கப்பட்டனவற்றையுடைய இடமகன்ற மறுகுகளும்,

உஉ - ந. பால்வகை தெரிந்த.....கூல
வீதியும்

(இ - ள்.) பகுதிவேறுபடத்தெரிந்த
முதிரைமுதலிய பண்டத்தோடு எண்
வகைக்கூலமும் குவித்துவிற்கும் கூலக்கடைத்தெருவும்,

1 “நேர்கட்டி செந்தே னிரியாசங் கப்பூர, மார
எனக்காட்டிவர் நச்சினுர்க்கினியர் (சீவக. ௩௩௪.)

மகிஷமாப்போ ளைந்து.”

* பிங்கலத்தை ஐயர்வகை, எஃ. 3. திவாகரம் ௧௨ - வது.

(பி - ம்.) * - ‘அச்சுக்கொட்டிகள்.’ † ‘அகழ்தலங்.’

என்வகைக்கூலமாவன : “நெல்லுப் புல்லு
வரகுதிசு, சர்மை, யிறுங்கு * தோரையொடு
கழைவின நெல்லே” எனவிலை. இனிக் கூலம் பதினெண்
வகைத்தென்பர் கூத்தநூலாசிரியர்; என்னை? ¹ “
பதினெண் கூலமு முழுவர்
க்கு மிசு” என்றாராகவின்;
பலசசக்கென்பாருமுளர்.

உச. காழியர்—(இ - ள்.) பிட்டுவாணிகரும்,
வண்ணாருமாம்; ² “காழியர், கெளவைப் பரப்பின்
வெவ்வுவர்ப் பொழிப்ப”
என்றார் அகப்பாட்டினும்.

கூவியர்—(இ - ள்.) அப்பவாணிகரும்,
³ “காரகற் கூவியன் பாகொடு பிடித்த” என்றார்
பெரும்பாணாற்றினும்.
கண்ணொடை யாட்டியர்—(இ - ள்.)

கள்ளைவிற்கும் வலைச்சியரும்,
நொடை-விசை; ⁴ “மீனொடுத்து நெற்குவைஇ”
என்றார் புறப்பாட்டினும்.
உரு. மீன்விலைப்பரதவர்—(இ-ள்.

)மீன்விலையையுடையபட்டினவரும்,

வெள்ளுப்புப்பகருநர்—(இ - ள்.) உமணரும்
உமட்டியரும்;
அளவருமாம்.

உசு. பாசவர்—(இ - ள்.)
இலையமுதிடுவாரும்,
அன்றிக் கயிறுதிரித்து விற்பாருமாம்;
பச்சிறைச்சி சூட்டிறைச்சி விற
பாருமாம்.

வாசவர்—(இ - ள்.) பஞ்சவாசம்விற்பாரும்,
அவை, “தக்கோலந் தீம்பூத் தகைசா
லிலவங்கம், கப்பூரஞ் சாதியோ
டைந்து” எனவிலை.

உசு - எ. மைந்நிண விலைஞரோடு.....இருக்கையும்
(இ - ள்.) ஆட்டிவாணிகருடனே பரவருஞ்
செறிந்த ஊன்மிக்க இருப்பி
டங்களுந்,
ஒசுநர் - எண்ணெய்வாணிகருமென்ப.

உ.அ. கஞ்சகாரரும்—(இ - ள்.) வெண்கலக்
கன்னாரும்,
செம்புசெய்குநரும்—(இ - ள்.)

செம்புகொட்டிகளும்,

உக. மரங்கொஃறச்சரும்—(இ - ள்.)

மரத்தைவெட்டுந்தச்சரும்,

கொல்லல் - வெட்டல்.

கருங்கைக் கொல்லரும்—(இ-ள்.) வலிய

கையையுடைய கொல்லரும்,

¹ மதிவணர்நாடகத்தமிழ்தால்.

⁴ புறநானூறு,

கசக.

² அகநானூறு, அக.

⁵ இலையமுது -

வெற்றிலை.

³ பெரும்பாணாற்றுப்படை, கள்ள. - (பி - ம்). *

‘தோணவிராகிபெண்குலம்.’

கருங்கை : கி. ல. ப. ந. கொ. ர. ம்

கருங்கை இருவகைத்து; என்னும்பான்மையாற் தொழிலினும் வன் பணித் தொழிலினும், கன்றிய தொழிற்கை கருங்கை யெனப்படும்’ என்றாரா கலின். ஈண்டு வலிய கையையுடைய கொல்லருமென்பதாயிற்று.

உரு. ¹ கண்ணுள் வினைஞரும்—(இ - ள்.)

சித்திரகாரிகளும்,

மண்ணீட்டாளரும்—(இ - ள்.)

சிற்பாசாரிகளும். . .

அன்றிச் சுதையாற் பாவையுள்ளிட்டன
பண்ணுவாரென்றுமாம்; குய

வருமென்ப. மண் - ஈண்டுச் சதை; ² “மண்ணே
டியைந்த மரத்தனையர்”
என்றாகலின்.

நக. பொன்செய் கொல்லரும்—(இ - ள்.)
உருக்குத்தட்டாரும்,

நன்கலந் தருநரும்—(இ - ள்.) இரத்தின
ப்பணித்தட்டாரும்,

நஉ. துன்ன காரரும்—(இ - ள்.) ²
சிப்பியரும்,

தோலின் றுன்னரும்—(இ - ள்.) உறைகாரரும்,

பறம்பர் முதலாயினுமாம்.

நந - ச.

கிழியினுங் கிடையினும்.....பால்கெழு மாக்களும்

(இ - ள்.) கிழி கிடையென்பவற்றாற் புட்பம்
வாடாமாலை பொய்க்

கொண்டைமுதலிய, உருப்பிறக்குந்தொழில்களை
மிகுத்துக்காட்டிக் குற்றமற்ற

கைத்தொழிலால் வேறுபட்ட இயல்பையுடையோரும்,

கிழி - சீரை. கிடை - கிடேச்சு.

இனி, கிழியாற் படிமை படமுதலியவும், கிடையால் விலங்கு பறவை
பூ பூங்கொத்தமுதலியவும் அமைப்போருமாம்.

௩௫ - எ. குழலினும் யாழினும்.....இருக்கையும்.

(இ - ள்.) துளைக்கருவியானும் நரப்புக்கருவியானும் குரன்முதலாயுள்ள
ஏழிசையினையும் சரிசம்பதரி யென்னும் ஏழெழுத்தினையும் மூவகைவங்கியத்
தினும் நால்வகையாழினும் பிறக்கும் பண்களுக்கு இன்றியமையாத மூவேழு
திறத்தையுங்குற்றமின்றாக இசைத்துக்காட்டவல்ல பெறுதற்கு அரிய இசை
மரபையறிந்த குழலர் பாணர்முதலாய பெரிய இசைக்காரரிருக்கும்படங்களு
மென்க.

உம்மையால் எழுத்துக்களுங்கொள்ளப்பட்டன.

௩௮ - க. சிறுகுறுங்
கைவினை.....பாக்கமும்

(இ - ள்.) ஒழுக்கத்திற்சிறியராய்ச் சிறுதொழிலைப் பிறர்க்குச் செய்து
அதனானவரும் பொருளையுண்ணும் கைவினையாளரோடே முற்கூறிய யவனர்
முதல் பெரும்பாணரையுள்ளாரோடு குற்றமின்றிவிளங்கும் மருவூர்ப்பாக்கமு
மென்க.

¹ கண்ணுள்வினைஞரென்பதற்கு நோக்கினர் கண்ணிடத்தே தந்தொழிலே தி
த்தவோரென்பர் தக்கினர்க்கினியர்; (பத். பக். ௨௧௧)

² திருக்குறள், இளக. ³ சிப்பியர் - தையற்காரர்.

௩௯—இந்திரபிபாசனாபித்தகாதை.

௩௯௮

சுர. கோவியன் வீதியுள் (௩௯௮) இராசப்பெருந்தெருவும்.

செண்டிவெளிப்புறத்தெருவென்பாருமுள்.

கொடித்தேர் வீதியும்—(இ - ள்.) கொடியணிந்த
தேரோடும் விழா
வீதியும்,

சக. பீடிகைத் தெருவும்—(இ - ள்.)
கடைத்தெருவும்,

சக - உ. பெருங்குடி வாணிகர் மாட
மறுகும் (இ - ள்.)¹ பெரிய

குடிப்பிறப்பையுடைய வாணிகரது
மாடமானிகைத்தெருவும்,

சஉ. மறையோ ரிருக்கையும்—(இ - ள்.)
பஞ்சக்கிராமிகளிருக்கு
மிடமும்,

சங - டு. வீழ்குடி
யுழுவரோடு.....இருக்கையும்

(இ - ள்.) உழவின்மேல்விரும்பும் குடிகளோடும்
உழவரோடும்* மருத்துவ

நூலோரும் சோதிடநூலோரும் வேறுவேறு
வகைப்படத்தெரிந்த பலமுறைமை

யோடிருக்கும் இருப்பிடங்களும்,

வீழ்குடி - காணியாளர்; ¹ “பகடு புறந்தருநர் பார
மோம்பிக், குடிபுறந்

தருகுவை யாயின” என்றார் பிறரும்; யாவரும்
விரும்புங்குடியென்றுமாம்.

* “உழுதுண்டு.....செல்பவர்” என்பதனாற் கொள்க;

குடியொடும் உழவரொடு

மென்க; அன்றி உழவில்வீரும்புங்குடியெனவுமாம்; “
‘உழவின் கட் காமுற்று

வாழ்தல்” என்றாகலின்; வேளாண்⁵ சாமந்த
ரென்பாருமுளர். சசு. திருமணி குயிற்றுநர்—(இ
- ள்.) முத்துக்கோப்பாரும்,

[வரிசையான] வேகடிகளுமாம்.

சசு - எ. சிறந்த

கொள்கையொடு.....அகன்பெரு வீதியும்

(இ - ள்.) தமக்குச்சிறந்த கோட்பாட்டால் அழகிய
வளைகளையறுப்பாரும்

வாழ்கின்ற அகன்ற பெரிய வீதியும்,

வரிபோழுநரென்றது-சங்கறுப்பாரை. அணிவளை,
விளைத்தொகையுமாம்.

வீழ்குடிமுதல் போழுநீரூயுள்ளவர் மிக்க
செருக்கோடிருக்கும் வீதியுமெ
னினுமமையும்.

சஅ. குதர்—(இ - ள்.) நின்றேத்துவார்,

மாகதர்—(இ - ள்.) இருந்தேத்துவார்,

வேதாளிகரொடு—(இ - ள்.)

வைதாளியாடுவாரென்று சொல்ப

பட்ட இவரோடே,

1 பெருங்குடி வாணிகர் - மூவகைவாணிகருள் ஒருபாலார்;
 "பெருங்குடி வாணி"
 ன் பெருமட மகளே' என்றார் முன்னும்; சிலப். ௨: ௭௬.
 2 புறநானூறு, ௩௫. 3 திரிகடுகம், சஉ.
 4 திருக்குறள், ௧௦௩௩. 5 சகமத்தர் -
 சிற்றரசர்

கவிஞர் . . . . . சிவப்பெருங்குடி

[மிட்டையகண்டருமென்ப.] . . .
 சக. நாழிகைக் கணக்கார்—(இ - ள்.) 1 கழகையார்,
 அவர் அரசனுக்குச் சென்றநாழிகைக்குக்
 கவிசொல்லுவார்; "பூமென்
 கணையும் பொருசிலையுங் கைக்கொண்டு, காமன் திரியுங்
 கருவூரா - யூமங்க,
 னொன்றுபோ யொன்றுபோ யொன்றுபோய் நாழிகையு,
 மொன்றுபோ யொன்
 றுபோ யொன்று" என; நாழிகைவட்டிவிடுவாருமென்ப;
 2 "குதர்வாழ்த்த
 மாகதர் நுவல, வேதா விகரொமி நாழிகை யிசைப்ப"
 என்றார் பிறரும்.

நலம்பெறு கண்ணுளர்—(இ - ள்.) தாம்

கொண்ட கோலத்தானும்

கூத்தானும் நலம்பெறும் சாந்திக்கூத்தர்,

என்னை? “வாசிகை வைத்து மணித்தோ
டணியணிந்து, முசிய சுண்ண

முகத்தெழுதித் - தேசுடனே, யேந்துசுடர் வாள்பிடித்திட்
டசனுக்குங் காளிக்

குஞ், சாந்திக்கூத் தாடத் தகும்.” என்பதனானறிக;
மதங்கரென்பாரு முளர்.

நூ. காவற் கணிகையர்—(இ - ள்.) களத்தாடுங்
கூத்திகள்,

* இராக்கடைப் பெண்டிகளென்பாரு முளர்.

ஆடற்கூத்தியர்—(இ - ள்.) அகக்கூத்தாடும்
பதியிலார்,

நூ. 3 பூவிலை மடந்தையர்—(இ - ள்.)

அற்றைப்பரிசங்கொள்வார்,

ஏவற் சிலதியர்—(இ - ள்.)

மடைப்பள்ளியாரடியார்,

நூ. பயிரெழுழிற் குயிலுவர் - (இ - ள்.)

தோற்கருவி இசைப்பார்,

பன்முறைக் கருவியர்—(இ - ள்.) படைக்கும்
உற்சவத்துக்குங் கொட்டிவார்,

பாழ்முதலாகிய நரப்புக்கருவிகளைபுடையாருமென்ப.

ருந. நகைவேழம்பரொடு—(இ - ள்.)

[சாரமாணிகளோடே,]

சிரிக்கும்பரியாசகருடனுமென்ப.

வகைதெரி யிருக்கையும்—(இ - ள்.) சூதர்முதல்
வேழம்பரீரிக எண்ணப்பட்ட இவர்கள் தத்தம்
இனத்தின்வகைதெரிந்த இருப்பிடங்களுமென்க.

ருச. கடும்பரி கடவுநர்—(இ - ள்.) கடிய
பரிகளைக் கடவுவாராஜிய† அச்சுவவாரியர்,
களிற்றின் பாகர்—(இ - ள்.) யானைப்பாகர்,
இன் - சாரியை.

ருரு. நெடுந்தே ருருநர்—(இ - ள்.) தேர்ப்பாகர்,

* "கழகையர்கவிதையோதை" கம்ப. எழுச்சி. எக.

† மதுரைக்காஞ்சி, சுஎ௦ - எக.

‡ சீவகசிந்தாமணி, உஎஉ௬ - ந. மேற்.

(பி. ம்.) * 'இராக்கிடை' . † 'அச்சுவவாரியர்'

ரு.

—இந்திரவிழுவூரெடுத்தகாதை.

கருகை

கடுங்கண் மறவர்—(இ-ள்.) சினக்கண்ணையுடைய
காணட்படைத்தலைவர்,

கடுமை - சினம். இனி முன்னர்க்குறிய

முப்படைக்கும் தறுகண்மையை

புடைய வீரரென்றுமாம்.

11. இசு. இருந்துபுறஞ் சுற்றிய பெரும்பா
யிருக்கையும் - (இ - ள்.)

என்று கூறப்பட்ட வீரர்கள் அரசன்கோயிலைச்
சூழ்விருக்கும் பெரியபரந்த

இருப்புக்களுமென்க.

இள - அ. பீடுகெழு

சிறப்பின்.....பாக்கமும்

(இ - ள்.) கோவியன் வீதி முதலாக
இருக்கையிறுதியாகிய இருப்பிடங்களை

புடைய பெருமையமைந்த சிறப்பினையுடைய
பெரியோர்திரண்ட பாடலமைந்த

சிறப்பினையுடைய பட்டினப்பாக்கமுமென்க.

இசு - சுள இருபெரு

வேந்தர்.....கடைகெழு பீடின்க.

இதில், (சுள) “சித்திரைச் சித்திரைத் திங்கள் *
சேர்ந்தென” என்பத

னைப் புழுக்கன்முதலிய சொரிந்தென்பதனோடு முடிக்க.

(இ - ள்.) பெரியவேந்தரிருவர் போர்குறித்து
வந்துவிட்ட பாசறையிருப்

புக்கு நடுப்பட்டநிலம் போர்க்களமானாற்போல

முற்கூறிய மருவூர்ப்பாக்கமும்

பட்டினப்பாக்கமுமென இரண்டிகூறுபட்ட
ஊர்க்கு நடுப்பட்ட பொதுநிலமாகிய

நாளங்காடி; அஃது எத்தன்மையதாகிய
நாளங்காடியெனின், நிரைபடச்செறி

ந்தசோலையின் மரங்களிற் கால்களே
துணைக்கட்டப்பட்ட கடைகளையுடைய

கொடுப்போர் கெரிள்வோரோதை இடையறுது நிலைபெற்ற
நாளங்காடியென்க.

அந்நாளங்காடித்தெருவின் கண்ணே பூதத்து வாயிற்
பீடிகையென்க. அஃது

எத்தன்மையதாகிய பூதமெனின், வெற்றிபொருந்திய
வேலையுடைய முசுக்குந்த

னென்னும் மன்னங்கூவரும் இடையூற்றை
ஒழிப்பாயெனத் தேவர்கோன்

ஏவுதலானே அத்தேவருலகினின் தும் போந்து
அந்நாண்முதலாகப் பலிகொண்டு

போதும்¹ பூதமென்க. அப்பூதத்து நாளங்காடிக்கட்
பலிபீடிகையிடத்தே

யென்க.

அல்ஸங்காடியுமுண்டாதலின், இதனை
நாளங்காடியென்றார்.

- சு.அ. - எரு. புழுக்கலு
நோலையும்.....ஓதையிற் பெயர

(இ - ள்.) சித்திரைமாதத்துச் சித்திரைநாளிலே
நிறைமதிசோந்ததாக அந்

நாளிலே நாணிலிகீழ்ப்போல வாய்சோர்ந்துரைக்கும்
மாதர்க்கோலத்து மறக்

குழப்பெண்டிர் அப்பீடிகைக்கண்ணே
புழுக்கல்முதலியவற்றையுடுத்து எம்

மன்னனுடைய நிலிமுழுதும் பசிமுதலியனநீங்கி
வசிமுதலியனசுரக்கவென வாழ்த்தித் துணங்கையராய்க்
குரவையராய அணங்கெழுந்தாடிக் கொக்கரிப்.

போடே பெயரவென்க.

இத்தப்பூதம் முககுத்தன்பொருட்டித் தேவருளினின்றும் இத்திரனேவவால்
இத்தகரில் வந்துபலியுண்டிருத்தல், இத்தால், சு - ஆம் காலை எ - ஆம் அழமுதலிய
வற்றையும் அவற்றின் உரையாதுமுணர்க. (பி - ம்.) * 'சோந்தெனவத்தான்.'

கரு - சி ல ப் ப தி க ரி த ம்

புழுக்கல் - முதிரைப்பண்டம்; அவரை துணைமுதலியன; "புழுக்குவ
புழுக்கல்" என்றாகலின். நோலை - * எட்க்கிவு. விழுக்குடைமடை - நினைச்
சோறு; பொங்கல் - கள்ளு; பொங்கற்சோறுமென்ப. துணங்கை - துணங்கைக்
கூத்து; என்னை? ¹ "முடக்கிய விருகை பழுப்புடை
யொற்றித் - துடக்கிய நடை

யது துணங்கை யாரும்" என்றாகலின். இதனைச் சிங்கியென்பாருமுனர் குர
வைகைகோத்தாடுங்கூத்து. அணங்கெழுந்தாடி-தேவரேறியாடி. பகை-உட்பகை.
வசி - மறை; ² "வசித்தொழி லுதவ மாதிரங் கொழுப்ப." என்றார் பிறரும்;
வசியமுமாம். மாதர்க் கோலம் - கண்டு
எவருங்காதலிக்கப்ப்டும் ஒப்பனை. வல

வையின் - நாணிலிகளைப்போல; 'வலவைக ளல்லாதார்' என்றார் பிறரும்;

வல்பைத்தாலென்பாருமுளர். மூதிறபெண்டிர் - மறக்குடிமகளிர்.

சேர்ந்ததாக அந்நாள் ஒளி கதிர்பரப்பாநிற்பப் புழுக்கல் முதலியன பீழிகை

யிலே சொரிந்து பெண்டிர் வாழ்த்தி ஆடிப் பெயரவென்க.

இவர் அரசன்கோயில் அகப்பரிசாரமகளிர்.

எசு - அ.அ. மருவூர்

மருங்கின்.....வான்பலி யூட்டி

(இ - ள்.) அந்த முசுருந்தன் இருவகைப் பாக்கத்தோரும் அக்காலத்துப்

பூதத்திற்குப் பலிகொடுப்பதற்கு முன்பினென்று தந்தமில் முந்துகூற வலிய வரவோர் நெருங்கிச்சென்று தம்மைத் தாமேயிடும்பலியை உண்ணும் பீழிகை யிலே மன்னற்கு உற்றதை ஒழிப்பாயாகெனப் பூதத்திற்குச்சொல்லிப் பலிகொ டித்தலைப் புரிந்தோர் அப்புலிக்கும் வலிக்கும் வரம்பாகக்கடவரென அவ்வர

சன்குழுவும் ஆயமும் அக்காலத்தே நிருமித்தலாலே இக்காலத்து வீரரும் மாக்

களும் கவணினராயத்தோலோடு வேற்பரப்பினராய அமர்க்களப்பரப்பிலே உடற்

கரித்து ஆர்த்துக் களங்கொண்டவீரர் பார்த்தோரை அச்சமுறுத்துக் கடை

சிவந்த சுடுங்கொள்ளிபோலும் பார்வையையுடைய தமது பசுந்தலை வேந்தன் .

கொற்றங்கொள்கெனப் பேசும்படி அறிந்து ஒப்பித்துப்
பீடிகையிலேவைத்த

அப்பொழுதே அக்குறையுடல்கள் தமக்கு
வாயின்மையின் தத்தந்தோளிற் பூண்ட
மயிர்க்கண்முரசினவாயால் உயிர்க்கடன்தந்தோம்;
கொண்மினென்று

நின்று பலியூட்டியென்க.

கழி - ஊன். பிணி - பிணித்தல். கறை - கறுப்பு.

தோல் - பரிசை; ¹ “மழை

யென மருளும் பஃரோல்” என்றாராகலின்;
கருங்கடகென்பாருமுளர். மெய் யுறத்தீண்டி -
உடற்கரித்து அழுவம் - பரப்பு. சூர்த்து - அச்சமுறுத்து,
என் றது ² “நீண்டபலி பீடத்தி லறுத்து வைத்த
நெறிக்குஞ்சித் தலையைத்தன்

வினமென் மெண்ணி, யாண்டலைப்புள் ளருகணந்து
பார்த்து மாலோ வணைதலு

மச் சிரமச்ச முறுத்துமாலோ” என்றும்போல்வரும்;
[விருத்திச்செய்யுள்;]

சுழன்றென்பாருமுளர். சுடுநோக்கு -
சுடுவதுபோலுநோக்கு; என்றது கொள்

‘னிக்கண்’; ³ “கண்ணுட் டயாற் சுட்டுநீ ருக்கி” என்றார்
பிறரும். கருந்தலை -

¹ திவாகரம், ஒன்பதாவது.

² புறநானூறு, கள்.

1 மணிமேகலை, கச: ௫௭. 2 கலிங்கத்துப்பரணி,
கோயில் பூமியது, கச.
3 தாலடியார், நன்றியில்செல்வம், ௮. 4 சீவகசித்தாமணி,
௮௦௭.

(பி - ம்.) * 'எட்ககி.'

௫.—இந்திரவீழ்வுரெடுத்தகாதை.

ககக பசுந்தலை. நலங்கொளவைத்தென்றது - தமது அரிந்த
தலையிற் குலைந்தமயிரை புன் கோதிமுடித்துக்
குருதித்திலதத்தையும் ஹதலிலே அணிந்துவைத்தென்ற
வாறு; என்னை? “மோடி முன்றலையை வைப்ப ரேமுடி
குலைந்த குஞ்சியை முடிப்பரே, யாடி நின்றகுரு திப்பு
துத்திலத மம்மு கத்தினி லமைப்பரே” என பது; (கவிச்
சக்கரவிருத்தி.) உருமு - இடி, மயிர்க்கண்முரசம் -
புலியைப்பொ ருது கொன்றுநின்று சிலைத்துக்
கோட்டுமண்கொண்ட ஏறு இறந்துழி அதன் .. உரிவையை
மயிர்சீவாமற் போர்த்தமுரசு; என்னை? 1 “புனைமருப்
பழந்தக் குத்திப் புலியொடு பொருது வென்ற, கனைகுர
லுருமுச் சீற்றக் கதழ்விடை யுரிவை போர்த்த, துனைகுரன்
முரசத் தாளைத் தோன்றலைத் தம்மி னென்றோ, னனைமல
ரலங்கற் கண்ணி நந்தனுந் தொழுது சேர்ந்தான்” எனவும்,

“கொல் லேற்றுப் பசுந்தோல் சீவாது போர்த்த, மயிர்க்கண்
முரசு மோவில கறங்க” எனவும் சொன்னார் பிறரும்.
முரசொடுவான்பலியூட்டி - முரசுத்தால் உயிர்ப் பலியூட்டி;
என்றது “அடிக்கழுத்தி னுடன்கிரத்தை யரிவ ராலோ
வரிந்த சிர மணங்கின்கைக் கொடுப்ப ராலோ, கொடுத்தசிரங்
கொற்றவையைத் துதி க்குமாலோ குறையுடலங் கும்பிட்டு
நிற்குமாலோ” எனவும், “மண்ணினு¹ ளற வறுத்த
தங்கடலை வைத்த பீடிகை வளங்கொள, விண்ணி னுயகிதன்
யாக சாலைதொறு மீள வஞ்சிலர் மிறைப்பரே” எனவும்வரும்
; இவற்றாற்சொல்லி யவை, * அவிப்பலியென்னும்
புறப்பொருட்பகுதியும், காப்பியத்துக்கு அங்கு² மான
நவச்சுவையுள் வீரச்சுவையவிநயமுமென்க.

வரம்பாகெனக் கவணினர் ப்ரப்பினராய்த் தீண்டிக்
கொண்டோர் கருந்தலை கொள்கென வைத்து ஊட்டவென
விண்முடிக்க. ஊட்டவெனத்திரிக்க.

இனி, முன்னாட் கரிகாலன் செய்தசெயல்
கூறுவார்:—

அக - ௧௪. இருநில
மருங்கில்.....போகிய வந்நாள்

(இ - ள்.) தமிழ்நாட்டெல்லையுள் தன்னோடு

எதிர்த்துப் பொருமரசரை இரண்டுதிசையினும்பெருத
கரிகாலன் போரிலே பேராசையுடையவனாதலின், வடதிசை
பெருந்திசையாதலிற் பகைபெறலாமெனக்கருதி

ஆண்டுச்சேற்றற்கு விரும்பி வாளும் குடையும் முரசும்
நாளொடுபெயர்த்து என்வலிகெழுதோள்

இத்திசையிலாயினும் நண்ணுரைப்

பெறுவதாகவேண்டுமென்று தான் வழிபடு தெய்வத்தை
மனத்தானவணங்கி அவ்வடதிசையைநோக்கிப் போகிய
அந்நாளி லென்க.

பொருநரை இருநிலமருங்கிற் பெறு வளவன்
பெயர்த்துப் பெறுக என் தோளெனப் போகிய
அந்நாளிலென்க.

இருநிலமருங்கினென்றது - இவன் ஆளும் நிலவெல்லைப்புறத்தென்பதாயி
ற்று; ஆகவே மேற்கும் தெற்குமெனக்கொள்க; என்றது சேர் பாண்டிய
ருடையநாடுகளை.

----- 1 சீவகசித்தாமணி,
உஅகக. 2 கவிங்க. கோயில். கடு.

3 மதுரைக்காஞ்சி, எகஉ - க. 4 பு - வெ.
வாலைப்படலம், ௩௦.

உக

தகஉ

சில் ப்ப திக ள் ர ம்

இனி இருநிலமருங்கிலென்றதற்குத் தமிழ்ப்பூமி

இருகூற்றிலென ஹுமமை

பு. வாளும்குடையும் முரசும்பெயர்த்தல் -

வாளுட்கோள், குடைநாட்கோள்

முரசுநாட்கோ ளென்பன; இவை நாட்

கொண்டுபெயர்த்தல். இவற்றுள், வா

ளுட்கோடல்:—² “செற்றார்மேற் செலவமர்ந்து, கொற்றவா
ளுட்கொண்டன்று.”

வரலாறு: “அறிந்தவ ராய்ந்தநா ளாழித்தேர் மன்ன,
னெறிந்திலங் கொள்வா

ளியக்க-மறிந்திகலிப், பின்பகலையன் றியும் பேணு

ரகநாட்டு, நன்பகலுங் கூகை

நகும்.” குடைநாட்கோடலென்றது:—³ “பெய்தாமஞ்
சுரும்பிமிரப் பெரும்புல

வர் புகழ்பாடக், கொய்தார் மன்னவன் குடைநாட்
கொண்டன்று.” வரலாறு:

“முன்னர் முரசிரங்க முரிக் கடற்றாணை, தன்னருந்
துப்பிற் றொழுதெழா -

மன்ன, ருடைநா ளுலந்தனவா லோதநீர் வேலிக், குடைநா
ளிறைவன் கொள்.”

‘முரசுநாட்கோடலென்றது: ³ “மாசற விசித்த.....
சங்கிதுசெயலே.”

பிறவும் வந்த வழிக்காண்க. மண்ணகமருங்கின் -
இந்நிலவெல்லையுள். புண்ணி

யதிகை - வடதிகை. முகம் - இடம்.

கரு - அ. அசைவி லூக்கத்து.....

பெயராவாறகு

(இ - ன்.) அங்ஙனம் பொருவாரைப்பெறவேண்டி
வடதிசைநோக்கிப்

போகின் றநாளிலே இமையவருறையும் இமயமலை
பகையாகக் குறுக்கிட்டு விலக் கிற்குகலின், மனஞ்சலித்து
மீளுகின் றவன், மடிதலின் நிமேலுஞ்செல்லமுயலும்
என்னுசை பின்னிட்டுமொழிய இம்மலை எனக்குப்
பகையாகக் குறுக்கிட்டு விலக் கிறதென முனிந்து
அதன்பிடரிடத்தே தனதுபுலியைப்பொறித்துத் தான்
வேட்டதுபெறாத கோட்பாட்டால் மீள்கின்ற
கரிகாலற்கென்க.

அசைவு - மடிதல். ஊக்கம் - மனவெழுச்சியும்
முயற்சியுமாம் பிறக்கு -

பிருதக்கென்னும் வட்டமொழிச்சிதைவென்க ;
வேறுகவென்றபடி. பிடர் - புறக் .

கழுத்து. தலை - இடம். ஒற்றி - பொறித்து.

பிடர்த்தலையொற்றியென்றது - தன்

னோடு எதிர்த்து விலக்குதலின் அதனைப் புறங்காண்டற்கும்
அதன்வடபாலும்

தனது ஆணைசேறற்கும் சாத்தனதருளால் தான்பெற்ற
செண்டினாலே அதனை

அடித்துத் திரித்துப் பொறித்து மறித்து
நிறுத்தானெனவுணர்க; என்னை ?

* “ செண்டு கொண்டுகரி காலனொடு காலி லிமையச்
சிமைய மால்வரை திரித்

தருளி மீள வதனைப், பண்டு நின்றபடி நிற்கவிது வென்று

முதுகிற் பாயபு லிப்

பொறி குறித்தது மறித்தபொழுதே” எனவும், “கச்சி
வளைக்கைச்சி காமக்

கோட் டங்காவன, மெச்சி யினிதிருக்கு மெயச்சாத்தன் -
கைச்செண்டு, கம்

பக் களிற்றுக் கரீகாற் பேருவளத்தான், செம்பொற்
கிரிதிரித்த செண்டு” என

வும் கூறினாராகலின்.

---

¹ புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வஞ்சிப்படலம், ச.

²   “   ”   ”   ”   ”

³ புறநானூறு, 100.

⁴ கலிங்க, இராச. க, ‘இலங்கு வேற்கரி காற்பெரு
வளத்தோன், வன்றி றற்புலி பிமயமால் வரைமேல் வைக்க
வேகுவோன்’ என்றார், பெரிய. திருக்குறிப்பு. அரு.

நு.—இந்திரவிழுஷ்டரெடுத்தகாதை.

ககக

100

• கக - 100. மாநீர்

வேலி.....பந்தரும்

(இ - ள்.) கடலை

அரணாகவுடைய வச்சிரநாட்டுக்கோன் தான் இடக்கடவ
முறைமையில் திறையாகவிட்ட அவனது முத்தின்பந்தரும்,

வேலி - அரண். வச்சிரநாடு - ¹ * சோணைக்கரை.

இறை - திறை. கொற் றப்பந்தர் - அவின்றனக்குக்
கொற்றத்தான்வந்த பந்தர்; அது மேற்கூறுப. அன்றி அக்
கொற்றவன்முன்னர் நிற்கும்பந்தரெனினுமமையும் இவன் *
உதா சீனன்:

கடுக - உ. மகதநன்

ஸட்டு.....பட்டிமண் டபமும்

(இ - ள்) வாட்போர் வாய்ப்புடையனாகிய
மகதவேந்தன் பகையாற் பெர
ருது தாங்கமாட்டாது அப்பகையிடத்துத் தரப்பட்ட
பட்டிமண்டபமும்,

* பட்டிமண்டபம் - வித்தியாமண்டபம்;
ஒலக்கமண்டபமுமென்ப. புறம் -

இடம். இவன் சத்துரு.

கடுக - ச. அவந்தி வேந்தன்...

.....வாயிலும் (இ - ள்)

அவந்திநாட்டுவேந்தன் உவந்தனனாய்க் கொடுத்த

மிகவுயர்ந்த

தொழின்மரபையுடைய வாயிற்றோரணமும்,

அவந்தி - உஞ்சை. தொழின்மரபு;

“குலப்புடைவை” என்றும்போல
நின்றது. இவன் மித்திரன்.

க0ரு - க0. பொன்னினு மணியினும்
.....மண்டபம்

(இ - ள்.) இப்பந்தரும் மண்டமும்
தோரணமுமென்னுமியை பொன்னு னும் மணியானுஞ்செ
யயப்பட்டனவாயினும் நுண்ணிய தொழிலைவல்ல கம்மிய
ராற்பண்ணப்படாதன; ஆயின். இவை யாராற பண்ணப்பட்டனவெனின்,
இவற்றை அக்காலத்துக் கொடுத்த அம்மூவருடைய தொல்லோர் ஓரோர்காலத்து
ஓரோஒவிடத்துச்செய்த உதவிக்குக் கைம்மாறாக மயனாள்
பட்டன. இவை ஒன்றற்கொன்று சேய்நாட்டனவாய்க்

நிருமித்துக்கொடுக்கப்
கூடப்படாதன; இவ்

ஞ்ணையான் ஒருநாட்டி ஒருரின்கண்ணே கூடுதலானும்
பெரியோரான் ஏததப்படும் இந்த ¹ மண்டபத்தும்,

மயன் நிருமித்தலானும்

காண்டல் - பண்ணுதல்; “கோயில் குளங்காண்”
என்றும்போல நின்றது.

பகைதட்பில்லாதான்; அயலான்.

* "பட்டிமண்டபமேற்றினை யேற்றினை" (திருவா. சதகம். சக;)"ஒட்டிய சமயத் துறப்பொருள் வாதிகள், பட்டிமண் டபத்துப் பாங்கறிந் தேறுமின்" (மணிமேகலை, க. ௧௦ - ௧௧) "பன்னருங் சீவதெரி பட்டி மண்டபம்" (கம்ப. நகர. ௬௨.)

* இவற்றை உட்கொண்டே "வச்சிர மவத்தி மகதமொடு குழீஇய, சித்திரமண்ட பம்" என்பர், மேல் நடுகற்காணையினும்; அசு - எ. * (பி - ம்.) 'சோனைக்கரை'

ககக . . . . . இ வ ப் ப தி க் க ர ம்

கக௦. அன்றியும்--(இ - ள்.) இதுவொழிந்தும்,

ககக - எ. வம்ப

மாக்கள்.....வெள்ளிடை மன்றமும்

(இ - ள்.) அளவும் நிறையும் எண்ணுமாகிய இலக்கங்கள் தம்மிடத்து இடப்

பட்ட பெயர்பொறித்த பொதிகள் பண்டசாலைவாயிலையும் பற்றாயத்துக் கருந்

தாழாகிய காவுலையும் உடையோர் கடுத்திருக்குங்காவலையும் விடப்பட்டவாகலான்

இந்நகர்க்குப் புதியமாக்கள்சிலர் கட்போருளராயின் அவர்கழுத்துக் கடுக்கப்

பொதியைவைத்து ஊரைச் சூழ்விப்பின ஸ்ஸாது அவர்க்கே அவற்றைக் கொடுத்து

விடாதாதலாற் களவென்பதனை மனத்தாற்

கனவில்நினைப்பினும் நினைப்போரை நடுங்குவிக்கும்
வெளியான இடத்தையுடைய மன்றமுமென்க.

ஏண்ணெழுத்துப்படுத்தவென்க எண் - இலக்கம்.
பலபண்டங்களையும்

பொதிந்தனவற்றைப் பொதியென்றது ஆகுபெயர்.
வம்பமாக்கள் கட்போருள

ராயினென்றார், இந்நாட்டி இவ்வூரில்வாழ்வோரெல்லாம்
செல்வராதலாற் செய்

யாரெனவும் புறநாட்டிற்கிலர்
இம்மன்றின் தன்மையையறியாது களவுசெய்யக்
கருதுவரெனவும் புலப்படுத்தற்கு.

தலையேற்றியென்பதற்குத் தாம்தாம் தலைமே
லேற்றிக் கொண்டெனினுமமையும். பொதிகள்
ஓர் இயவாதலான் உளரெனின்

அவரைக் கொட்டினல்லது ஈயாது பணிக்குமன்றமென்க.
பணிக்குமன்றமென்

இடத்துநிகழ்பொருளின் ரொழில் இடத்தின்மேனின்றது.
வம்பமாக்களாகிய

உடையோரெனினுமமையும்.

ககஅ - உக. கூ. னுங் குறளும்.....
..மன்றமும்

(இ - ள்.) கூனார்முதலாயுள்ளோரும் தொழுதே
நாயால் அழுகுமெய்யை

யுடையோரும் புக்குமுழுகினவளவிலே பழுதில்லாத
தோற்றத்தையுடைய நல்ல

நீறம் பெறுகையினாலே தண்ணீர்வலஞ்செயது தொழுது ஆடி
நீங்கும் பொய்கை

யையுடைய மன்றமுமென்க.

பெற்று வலஞ்செயது ஆடிக் கழியுமென்க.

முழுதினராடியென இருபெய

ரொட்டுப் பண்புத்தொகையாக்கினுமமையும். இலஞ்சியை

மகிழென்பார்க்குக்

காவிரியில் நீராடிவந்து மகிழைச்

சூழ்ந்தென்னவேண்டுதலின், மகிழினும்

மன்றினும் பயமின்றாமாதலின், அங்ஙனங்கூறல்

பொருத்தமின்றென்றொழிக்க.

கஉஉ - ஏ.

வஞ்ச முண்டு.....மன்றமும்

(இ - ள்.) வஞ்சனையாற் சிலர் மருந்தாட்டவுண்டு

பித்தேறினாரும், நஞ் சையுண்டு நடுங்குதயரமுற்றோரும்,

அழலும் விடத்தையுடைய அரவின்வாயிற்

கூர்த்த எயிறமுந்தக் கடியுண்டாரும், 'பிதுங்கின்

கண்ணையுடைய பேய்ப்பிடிக்கப் பட்டாருமென்னுமிவர்கள்

ஒருகாற் சூழ்வந்துதொழ அதனுடனே அத்துயர்கள்

நீங்குதற்குக் காரணமாகிய ஒளியைக்கால்வதோரு நெடிய

மன்றமுமென்க

கல் நாட்டிநிற்கு

௫.—இந்திரவிழுவூரெடுத்தகாதை.

ககனா : மயற்பகை - மயலாகிய பகை. ஆர்-கூர்மை. கழல்கூட்குளி, விகாரமாக் கிப் பச்சைக்கழல்போலும் கண்ணையுடைய கூளியெனினும்மையும்; கூளி - பூதமுமென்ப. நிழல் - ஒளி; ¹ “நிழன்மணி” என்றாற்போல.

கஉஅ - கஉ. தவமறைந் தொழுகும்.....

பூத சதுக்கமும் (இ - ள்.) தம்மைப் பிறர்நம்புவதற்குத் தவவேடத்தில் மறைந்துநின்று அத்தவத்திற்கு இழுக்கானவற்றின்கொழுமும் பொயவேடத்தாரும், தம்மைத் தம்கணவர் நம்புதற்குப் பொய்யொழுக்கத்தின்மறைந்துநின்று முகும் அவைநம்பெண்டிரும், தம்ப்டைகுடி முதலியஐந்தினொடு

வசிகரிப்பினொ

உயிருறுப்புரி

மைக்குத் தம்மைத் தேறியளித்த அரசரைக்

கீழறையெண்ணுமமைச்சரும்,

தமதமணவியர் தனிப்பத் தனித்த பிறர்மணவியரை விரும்பும் துச்சாரிகளும், தமதமெஞ்சிறிபொருளை வஞ்சித்துப் பொய்ச்சான்றேறுவாரும், சிறப்புச்செய்துழி உழைந்துபுகழ்ந்து அவர் புறக்கொடையிற் பழிநாந்துவாரும்மாகிய இவர்களை என்கையிற்கொண்ட இப்பாசத்திடத்த அகப்படும்பெயரென அவ் ஆர் நாத்காதவெல்லையுங்கேட்கும்படி தனது கடியருரலாலுணர்த்திப் பின் அங் கணஞ்செய்வாரைப் பாசம்கட்டிவர நினைத்திற் புடைத்துண்ணும் பூதநிற்றலான் அப்பெயர்பெறற பூதசதுக்கமும்,

‘சதுக்கம் - நாற்சந்தி. தன்மை -
தவத்தோடொழுகுமைப்படுதன்மை’
அதனையில்லாமையாவது கூடாவொழுக்கம். * அலவல்;
விகாரம். அறைபோ தல் - கீழறுத்தல். பொயக்கரி -
பொயச்சான்று. ^ கை - இடம். காதநான்கு : மென
முற்றும்மைகொடுத்தலானே ஊர்
நாற்காதவட்டகையென்பதுணர்க. குரலெடுப்பி -
குரலாலுணர்த்தி. * “துயிலெடுப்பி”
என்றற்போலின்றது. கருநீ - அ. அரைசுகோல்
கோடினும்.....பாவை மன்றமும்

(இ - ள்.) அரசனுடைய செங்கோன்மையிற்
சிறிதுகோடிற்றியினும் தரும் நான்முறைமையின்
அறங்கூறும் தருமாசனத்தார் உரைக்கும் நடுவுநிலைமை
கோடி ஒருமருங்குபற்றினும் நாவாற்கூறுது நீருகுத்துக்
கண்ணாற்கூறும் பாவை நின்றலான் அப்டெயர்பெற்ற
பாவைமன்றமும்,

. அறங்கூறவையம் - தருமாசனத்தார்
வழக்குரைக்குமிடம். நாவொடு - நாவால்.

கருநீ - ச0. மெய்வகை.....பலி யுறீஇ

(இ - ள்.) முற்கூறப்பட்டனவாகிய வெள்ளிடைமன்றமுதற் பாவைமன்ற
மீதுவுள்ள உண்மைத்திறத்தையுணர்ந்த சீரியோராலேத்தப்படும் ஐவகைப்பட்ட
மன்றத்தம் அரும்பலியுறீஇயென்க.

ஒளி உச்சித்தோன்றிப் புரப்பச் சொரிந்து ஆழிப்

பெயர் வைத்து ஊட்ட மண்டபமன்றியும் மன்றத்தும்
பலியிட்டென்க.

¹ சீவசித்தாமணி, கஉக. ² சிலப்பதிகாரம். ச: எக. * (பி
-ம்.) 'அவ்வை' ' ' .

கூண்க . . . சிலப்பதிகாரம்

அன்றியுமென்றவுமையும்
மன்றத்துமென்றவுமையும் . இறந்தது
தழீஇயவெச்சவும்மையாகலானும்
அரும்பலியென்றமையானும் . இவையும்
அப்பலியானமையுணர்க.

கசக - ச. வச்சிரக்
கோட்டத்து.....கடைநிலை. சாற்றி

(இ - ள்.) ¹ வச்சிரக்கோட்டத்திலிருக்கும்
முரசைபெடுத்துக் கச்சை

யணிந்த யானையினது பிடரிடத்தேயேற்றி என்றும்
இனைய வெள்ளிய ஐராவத

நிற்குங்கோயிலிலேசென்று விழவின் முதலும் முடிவுஞ்
சாற்றியென்க.

மணமுரசு - விழாமுரசு ; மண்ணென்றோதி

மார்ச்சுனையென்பாருமுள்.

கச்சை - கீழ்வயிற்றிற்கச்சை. தலை - இடம்.
வயங்குதல் - விளங்குதல். கால்

கோள் விழுவின் கடைநிலை சாற்றி - விழுவின்
தொடக்கமும் முடிவுமறிவித்து.

களிறறசிற்குச்சாற்றி, அஃது இந்திரனைக்கொணர்தற்கு.

வாங்கி ஏற்றிச் சாற்றியென்க.

கசநு - கூ. தங்கிய கொள்கை.....

.....எடுத்து

(இ - ள்.) பூமியிற்றங்கிய முறையையுடைய
தருக்கோட்டத்தின்முன்னர்

அட்டமங்கலத்தோடு ஐராவதமெழுதியகொடியைத்
துறக்கத்தேசெல்லவெடுத்த

தென்க.

இந்திரன் றங்கிய செருக்கையுடைய
தருவெணினுமமையும்.

கசஎ - இகூ.

மரகத மணியொடு.....வீதியில்

(இ - ள்.) மரகதம் வயிரமென்னுமிவற்றைப் புருவம்பிறக்க ஆயப்பலகை யாகப்படுத்தி அதன்மீதே செழ்பவளத்துண்களையிரைத்த பைம்பொற்றின்னை களையுடைய மானிகைவாயிலிடந்தோறும் கிம்புரிசெறித்த கொம்பினையும் அங் காந்தவாயாற்கூன்ற முத்தொழுங்கையும் அட்டமங்கலங்களையும்பொறித்த வாசி கைவழுவாகவியைச்செய்த மகரதோரணங்கள் நிலைபெறியிருத்தின வீதி; பசிய பொன்னாற்செய்த நிறைகுடமும் பாலிகையும் விளக்கும் கொடியும் கவரியும் ஒழிந்தனவும் சுண்ணத்தோடேமேவிய வீதியிலென்க.

சூயிற்றுதல் - அழுத்துதல். முகம் - இடம்.
கிம்புரி - கொம்பிலணியும்

பணி. கிளர்முத்து - பருமுத்து.
ஒளிகிளருமுத்தெனினுமமையும். கிளைபாடமா

யின, கொத்தாகத்தோன்றுமுத்தென்க.
வாசிகைத்தோரணம், உவமத்தொகை.

தோம் - ஈண்டு ஓட்டம் சூயிற்றிய பாடமாயின்,
வயிரங்குயிற்றியகாலையுடைய

வேதிகையென்க.

அவ்வேதிகையையுடைய மானிகைக்
கடைமுகத்தியாங்கணும் தோரணநிலை

பெற்ற மேவியகொள்கைவீதியென்க.

கருகூ. செறிந்து—(இ - ள்.)
அவ்வீதியிலேநிறைந்து.

ஆங்கு—(இ - ள்.) அங்கனம் பலிபிட்ட அப்பொழுதே,

நு.—இந்திரவிழுவூரெடுத்தகாதை.
ககௌ

கநௌ - சுடு.

ஐம்பெருங் குழுவும்.....ஒருங்கீண்டி.

(இ - ஷ்.) ஐம்பெருங்குழுவும் ஆயமுஞ்செறிந்து
வீதிக்கண்ணே புரவியர்

களிற்றினர் தேரினரான அரசகுமாரரும் பரதகுமாரரும்
தம்மிற்பொருந்தி ஒன்று

படத்திரண்டென்க.

ஐம்பெருங்குழு:— “அமைச்சர் புரோகிதர்
சேனா பதியர், தவாத்தொழிற்

நூதுவர் சாரண ரென்றிவர், பார்த்திபர்க்
கைம்பெருங் குழுவெனப் படுமே”

எனுமிவர்.

எண்பேராயம்:— “கரணத் தியலவர்
கருமகாரர், கனகச் சுற்றங் கடை

காப் பாளர், நகர மாந்தர் நளிபடைத் தலைவர்,
யானை வீர நிவுளி மறவ,

நினைய ரெண்பே ராய மென்ப” எனுமிவர். ‘இனி’

“சாந்துபூ.....அவைக்க

ளத்தாரைந்து” எனக்காட்டிவர், அரும்பதவுரையா
சிரியர். பரதர் - வணிகர்.

கவர்பரி - பகுத்துவிரையும் செலவு. இவர்தல் -

தேரைக்கொண்டெழுதல்.

கசுக - அ. அரைசமேம்

படைய.....விழுநீ ராட்டி

(இ - ள்.) மிகப்பெரிய ஞாலத்தினகண்ணே

தமதான அரசியல் மேம்படு

வான்வேண்டி மன்னுயிர்காக்கும்

ஆயிரத்தோரெட்டரசு தலையிற் சுமப்பித்துக்

கொண்ட காவிரியிற் பூவின்றாதுமலிந்த பெரிய

சங்கமத்துறையிற் குளிரந்த

நறிய தீர்த்தநீரை, மண்ணகமும்வானகமுமருள

வியப்ப எம்மன்னன் கொற்றங்

கொள்வானாகவெனச் சொல்லிப் பொற்குடத்தேந்தி

விண்ணவர் தலைவனை இந்

நகரிடத்தே சிறப்புடைத்தாம்படி முற்கூறிய

அரசுமரரும் பரதகுமரரும் மஞ்ச

னமாட்டவென்க.

17

ஆட்டாநிற்ப்வெனத்திரிக்க. அகநிலை - ஊர் உரை

- புகழ். சால் - அமைதி.

மன், ஆக்கத்தின்வந்தது. பொற்குடம் -

அபிடைகலைசம். மண்ணகமருள - மண்

ணகம் விண்ணகமாய மாறாட்; அன்றி மண்ணி

னுள்ளோர் * இப்படியே அவ்

விண்ணகமிருப்பதென ஒப்புக்காணவென்க.

வானகம்வியப்ப - வானகத்துள்

ளோர் தம் துறக்கத்தினும் ஈது சிறப்புடைத்தென்று

வியக்க. இனி மருள மரு

ஞதலாஸெனக்கூறி இருதிதத்தோரும் ஐயுறறுத்
தெளிந்து வியப்பவென்றலு

மொன்று. விண்ணவார்தலைவன் - ஈண்டு
அவன்வச்சிரம். மானதத்தால்

நீராட்டியென்னவுமாம். அரசு மேம்படைய
அகநிலையென நின்றவாறே ஏனை

நகர்க்கு அரசாய மேம்பட்ட நகரென
உரைப்பினுமமையும்.

ஏற்றிச் சாறறி எடுத்துச் செறிந்து ஈண்டி ஏந்தி
ஆட்டவென்க.

ககக. ¹ பிறவா யாக்கைப் பெரியோன்
கோயிலும்

(இ - ள்.) என்றும் பிறவாத் யாக்கையையுடைய
இறைவன்கோயிலும்,

இனி யாக்கையிற்பிறவாப்

பெரியோனெனினுமமையும்; என்றது அருபி
யென்றபடி.

---

¹ இப்புத்தகம், கசஎ - ஆம் பக்கம் பார்க்க.

² ககக - எஅ - "முதல்விழி நாட்டத் திறையோன்
முதலாப், பதிவாழ் சதுக்

கத்துத் தெய்வயிறு, வேறுவேறு சிறப்பின் வேறுவேறு
செய்வினை, யாறறி மரபி னறித்

தோர் செய்வின்" (மணி. க: இச - எ.) (பி - ம்.) *
'இப்படியோ'

பஞ்சி ஸர்ப்ப திக நாட்கள்

களரி. அறுமுகச செவ்வே னணிதிகழ்
கோயிலும் - 1912

(இ - ள்) ஆறுமுகத்தையும்
செய்யநிறத்தையுமுடைய முருகவேள்கோயி
லும்,

¹ “மூன்று மாறு நெடுமுதல் குறுகும்” என்பதனால்
அறுமுகமர்ந்தது.

ளரிய

களக. வால்வளை மேனி வாலியோன் கோயிலும் (இ - ள்) வெள்
வளைபோலுநிறத்தையுடைய வெள்ளைமூர்த்திகோயிலும்,

என்றது பலதேவரை; ² “வலியொத் தீயே
வாலியோனை” என்றார் பிறரும்.

களஉ. நீல மேனி நெடியோன் கோயிலும்

(இ - ள்.) நீலமணிபோலும் நிறத்தையுடைய
நெடியமால்கோயிலும்,

மேனியென்றார், ஆகுபெயரால் நிறத்தை.

களக். மாலை வெண்குடை மன்னவன்
கோயிலும்

(இ - ள்.) முத்தமாலையணிந்த வெண்கொற்றக்
குடையயுடைய வாச
வன் கோயிலும்,

செவ்வேள், வாலியோன், நீலமேனியோனெ
ன்பவற்றுள் தொடர்நிலைதின்
பழம் அலங்காரச்சுவையுமுணர்க.

களச - ஓ. மாமுது முதல்வன்.....

தீமுறை யொருபால்

(இ - ள்.) மிக்க முதுமையையுடைய முதல்வனாகிய
வேதாவினுடைய வாய்

மையிற்றப்பாத நாலாகிய வேதங்கள்சொன்னநெறி
ஓமங்கள் நடந்தன ஒருபக்க
மென்க.

களசு - அ. நால்வகைத்
தேவரும்.....சாறுசிறந் தொருபால்

(இ - ள்.) நால்வகைப்பட்ட தேவரும்
பதினெண்வகைப்பட்ட கணங்களு

மென வேற்றுமைப்படத் தெரிந்துவகுக்கப்பட்ட
தோற்றத்தையுடைய கடவுள்

ரது விழவுசிறக்க ஒருபக்கமென்க

0. நால்வகைத்தேவராவார் - முப்பத்துமூவர்; அவர்
வசுக்களெண்மரும், திவா

கரர் பன்னிருவரும், உருத்திரர் பதினொருவரும், மருத்துவர்
இருவருமெனவிவர்.

மூவாறுகணங்களாவார் - “கின்னரர் கிம்புருடர்
விச்சா தரர்கருடர்,

பொன்னமர் பூதர் புகழியக்கர் - மன்னு, முரகர் சுரர்சா
ரணர்முனிவர் மேலாம்,

பரகதியோர் சித்தர் பஸர்”, “காந்தருவர் தாரகைகள்
காணுப் பசாசகன், மேந்து

புகழ் மேய விராக்கதரோ - டாய்ந்ததிறற், போகா
வியல்புடைய போகபூமி.

யோருடனே, யாகாச வாசிகளா வார்” எனவிவர்;
ஆகாசர் நாகர் சித்தர் காந்,

தருவர் விஞ்சையர் பசாசர் தாரகை போகபூமியோர்
கிம்புருடர் சுரர் அசுரர்

பூதம் முனி தேவர் கருடர் இராக்கதர் இயக்கர் சாரணர்
எனவுங்கொள்க.

---

1 தொல்காப்பியம், குற்றியலுகரப்புணரியல், கு. கரு.

2 புறநானூறு, கரு.

௫.—இந்திராவிழ்வுபெரித்தனதை.

களகை + அக.

அறவோர் பள்ளியும்.....செயல்சிறந் தொருபால்

(இ - ள்.) அறவோர்பள்ளிமுதலிய

எல்லாவற்றிலும் தருமம்போதித்தலும்

புராணம்படித்தலும் பிறவுமாகிய செய்கைகள் மிக
ஒருபக்கமென்க. அறவோர்பள்ளி - அருகர்பள்ளி,

புத்தர்பள்ளி. அறனும்படை - தருமம்

போதிக்குமிடம். புறநிலைக்கோட்டத்து - புறம்புள்ள
புரிகோயிலுடனே. புண்

ணியத்தானமும் - மற்றுமுள்ள

புண்ணியத்தானங்களும். திறவோருரைக்குஞ்
செயல் - புராணம்.

கஅடி - ௩.

கொடித்தேர்.....ஒருபால்

(இ - ள்.) கூடாமன்னரொடு ஏனையோரும்

அடித்தனைநீக்குதற்குக் கொடித்

தேர்வேந்தன் அருள் சிறக்க ஒருபக்கம் ;

ஓடுவை அசையாக்கினுமமையும்.

கஅச - சு. கண்ணு

ளாளர்.....இசைசிறந் தொருபால்

கண்ணுளாளர் - மதங்கர்; ஆவார் பெரும்பாணர்;
குழைருமென்ப. கருவிக்

குயிலுவர் - தோற்கருவிவாசிப்பார்.

பண்ணியாழ்ப்புலவர் - கட்டப்பட்ட

யாழ்வாசிக்கவல்ல அறிஞர்.

(இ - ள்.) குழலும் தோலும் நரம்பும்
கண்டமுமென்னுமிவற்றை இசைக்க

வல்ல இவர்களாலே அளந்தறிதலரிய

சிறப்பையுடைய இசைகள் மிக ஒருபக்க

மென்க.

இவற்றையெல்லாம் சிறக்கவெனத்
திரித்துக்கொள்க.

கஅள - அ. முழவுக்கண்.....ஆங்கண்

(இ - ள்.) கங்குலும் பகலும் இங்ஙன

நடக்கலான், முழவின் கண்கள்

அடங்குதலினறிக் குறந்தெருக்களும்

நெடுந்தேர்வீதிகளும் விழ்வாற் களிப்பு

மிக்க அகன்ற ஊரிடத்தென்க.

சிறக்க நீராட்டக் களிசிறந்தவியலுளென்க.

(கஅசு) “காதற்கொழுநனை” என்பதுமுதல்

(உரு) “மறுகில்” என்னுந்
துணையும் சிலேடை.

கஅக - ௯௦. காதற்
கொழுநனை.....மாதவிதன்னோடு
(இ - ள்) மாதவிமேற் சொல்லுமிடத்துத் தான்
காதலிக்கப்பட்ட கொழு
நனைப்பிரிந்து வேறுபாட்டால் அலருருத அழகிய
வளைந்த மகரக்குழையை
யுடைய மாதவியென்றும், குருக்கத்திமேற்
சொல்லுமிடத்து எல்லாரும் காத
லிக்குந்கொழுவியநனையாந்தன்மையைவிட்டு
முதிர்ந்து அலராகாத வளைந்த
அழகிய தளிரையுடையமாதவியென்றும் பிரிக்க.
நனை - அரும்பு. கண்ணகிபிரிந்து
அலரையெய்துதலால் அலரெய்தாத
மாதவி யென்றார். குருக்கத்தியை
அலரெய்தாவென்றார், செவ்வியழியாமை
பற்றி.

உஉ

கொழுவியுடையதொருவன்

கஅக - ௯.

இவ்வளர் முல்லை.....பொழிலாட் டமர்ந்து

(இ - ள்.) முற்கூறியமாதவியுடனே முல்லைமுதல்
கழுநீரீராயுள்ள பூப் பயின்ற பிணையலாலே
பொலிவுபெற்றுக் காமத்தாற்களித்து மகிழ்க்கியெய்தி
அழகிய நறிய விரைபுடி பூம்பொழிலில் விளையாட்டை
விரும்பியென்க.

இவ்வளர்தலை முல்லைமுதல் மூன்றுக்குமேற்றுக்.
மயிலை - இரூவாட்சி, சூழ்தல், வண்டிண்டுறழில். இதனை
விரித்து எங்கும் ஒட்டிக. கோதையாகிய
பிணையலெனப் பண்பொட்டுவிரிக்க; ஒழுங்குமாம்; ¹
'கோதையருவி' போல.

பூம்பொதி நறுவிரைப் பொழில் - நறியவிரையைப்
பொதிந்த பூவையுடைய

பொழில்; விகாரம். ஆட்டு - விளையாட்டு; ஆவது
புணர்ச்சி. ககக - எ. நாண்மகி

ழிருக்கை.....புதுமணம் புக்கு

(இ - ள்.) நாடோறும் மகிழ்ந்திருக்கும்
இருப்பையுடைய நாளங்காடியிற்

பூவிற்குமிடங்களிற் பலபூமணமாகிய புதியமணத்தின்
உள்புக்கு,

பூவிற்குமிடங்களைப் பூவின்மிகுதியாற் கானமென்றார்.

ககக - க. புகையும்.....நன்மொழி
திறைத்து

(இ - ள்.) அகிற்புகை சாந்தென்னுமிவற்றின்

செவ்வீவாயப்புமிக்கு

நகைத்து விளையாடும் திரளோடே காமக்குறிப்பாகிய
மகிழ்ச்சிமொழியிலே

இடைவிடாது பயின்றென்க.

புலராது - புலராமல்; செவ்விமாறாமலெனறபடி.
தினேத்தல் - ஒரு

தொழிலை இடைவிடாதுபயிற்றல்; ² “தினேத்தவர் பருகிய”
என்றார் பிறரும்.

உ00 - உ0௩ குரல்வாய்.....திரிதரு
மறுகில்

(இ - ள்.) குரலென்னுமிசையைப்பாடும்
வாயையுடைய பாணரோடும்

பரத்தரோடிர்திரிகின்ற ஒழுக்கத்தையுடைய
கோவலனைப்போல இளியென்னு

மிசையைப்பாடும் வாயையுடைய வண்டினோடும்
இளவேனிலோடும் இந்நக

ரிடத்து மந்தமாருதம் உலாவுதலைச்செய்யும்
மறுகிடத்தென்க.

குரலுக்கு இளிகுறினார்; கீளையாதனோக்கி. * பரத்தர்
- கழிகாமுகர். திரி

தருதல் - உலாத்துதல்.

மாதவிதன்னோடும் பயின்பூம்பிணையலாற பொலிந்து

எய்தி அமர்ந்து புக்

ஞச் சிறந்து தினைத்துப் பாணரொடும்
பரத்தரொடிர்திரிகின்ற ஒழுக்கத்தை
புடைப்புகோவலனைப்போல வண்டினொடும்
இளவேனிலொடும் மாருதம்திரிதரு,
மறுகிலென்க.

இச்செய்தென்னும் வினையெச்சங்களைத்
திரிதருமென்னும் வினையொடு
முடித்து அச் செய்யுமென்னும் பெயரெச்சத்தையும்
கோவலனைன்னும் பெய
ரொடு முடித்து அவனைப்போலத் திரிதருமென்க.

¹ சேவகசிந்தாமணி, ௧௨௩.

² சேவக. ௩௦. (பி - ம்.) *

‘பரதர் - பழிகாருள்’

கனக

சிலப்பதிகாரம்

விருந்துபலி யுண்ணு மிடனுங் காண்கு
மமரா பதிகாத் தமரனிற் பெற்றுக்

கரு தமரிற் * றந்து தகைச்சால் சிறப்பிற்

பொய்வகை யின்றிப் பூமியிற் புணர்த்த

வைவகை மன்றத் தமைதியுங்

காண்குது

நாரதன் வீணைநயந்தெரி பாடலுந்

தோரிய மடந்தை வாரம்பாடலு

உ0 மாயிரங் கண்ணோன் செவியக நிறைய

நாடக முருப்பசி நல்கா ளாகி

மங்கல மிழப்ப வீணை மண்மிசைத்

தங்குக விவளெனசு† சாபம் பெற்ற

மங்கை மாதவி வழிமுதற் றோன்றிய

உ௫ வங்கர வல்கு லாடலுங் காண்குதுந்

துவரிதழ்ச செவ்வாய்த் துடியிடை

யோயே

- ௬௩. இருந்துபலியுண்ணுமிடனும் காண்போமென்க.

௧௪. அமராபதிகாத்து - தேவலோகத்தைக்காத்து.

- அமரனிற்பெற்று -

அமரனிடத்திலேபெற்று.

௧௫. தமரிற்றந்து - சோழன்மரபினுள்ளாரால்
தரப்பட்டு.

கள. ஐவகைமன்றத்தமைதி - ஐந்துவகைப்பட்ட
மன்றத்தின் சிறப்பு.

அமராபதிக்கு அசுரரால்வந்த இடர்நீக்கி
இந்திரனாலேபெற்று இவன்மரபி
னுள்ளோராற்றரப்பட்டிக்
காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலேபெறவைத்த ஐவகைமன்ற
7ம் காண்போமென்க.

கஅ. நாரதன்வீணை - நாரதமுனிவீணை
நயந்தெரிபாடலும் - நயந்தெரியப்
பாடலும்.

கக. தோரியமடந்தை - பற்றுப்பாடுவாள்.
உ0. ஆயிரக்கண்ணேன் - இந்திரன்.
செவியகநிறைய - செவியிடம் நிறை
யும்படி.

உக. நாடக முருப்பசி நல்காளாகி -
நாடகமாடுமுருப்பசி பாடி ஆடலை
விரும்பாளாதலால்.

உஉ-ங. அதற்குக்காரணமான சயந்தனிடத்தே
புகுஞ்சாபத்தால் வீணை
சாபம்பட்டு அம்பணமாயதென்க; வீணை
மங்கலமிழப்பச் சாபம்பட்டுென்று

உச அவள்வழி வந்ததையின், இவள் பெயரும்
மாதவியாயிற்றென்க.

(பி - ம்.) * 'தந்த'. † 'சாபமேற்ற'.

ஆ ர வ து

க ட ல ா டு த ர னை த.

சேடிக் வெள்ளி மால்வரை வியன்பெருஞ்

கள்ளவீழ் பூம்பொழிற் காமக்
கடவுட்குக்

கருங்கய நெடுங்கட் காதலி தன்னொடு
விருந்தாட் டயருமோர் விஞ்சை வீரன்

நென்றிசை மருங்கினோர் செழும்பதி
தன்னு

எரிந்திர விழவுகொண் டெடுக்குநா
எரிதுவெனக்

கடுவிசை யவுணர் கணங்கொண்
டண்டிக்

· ¹ கொடுவரி யூக்கத்துக் * கோநகர் காத்த
தொடுகெழன் மன்னற்குத்
தொலைந்தனராதி

க0 நெஞ்சிருள் கூர நிகர்த்துமேல் விட்ட
வஞ்சம் பெயர்த்த மாபெரும் பூதந்
திருந்துவே லண்ணற்குத் தேவ னேவ

க. வியன்பெருஞ்சேடி - அகன்று உயர்ந்த வடசேடி.

உ. காமக்கடவுள் - காமதேவன்.

ச (பா) விருந்தாட்டமரும் -

விழாக்கொண்டாடிப்போதும். விஞ்சை

வீரன் - விச்சாதரவீரன்.

. டு செழும்பதி - காவிரிப்பூம்பட்டினம். கூ.

கொண்டு - கருதி. அ. கொடுவரியூக்கத்து -

புலிவலியால். கோநகர் - அமராபதி.

கூ. (பா) அண்ணல் - சோழன். எ - கூ. அவுணர்
தொலைந்தனராதி.

க0. இவனெஞ்ச இருண்டிடங்க. நிகர்த்து -
தம்மிலொத்து.

கக. வஞ்சம்-இருளாகவரவிட்டவஞ்சம்; என்பது அ
ந்தகாரத்தைப்பண்ணி

வருவதோராயுதம்; தாமசாத்திரம். அவன்மேல்
அசுரர்விட்ட வஞ்சகத்தைமாற்
றின் பூதமென்க.

கஉ. திருந்துவேலண்ணற்கு - சோழன்பொருட்டாக.

1 எ. - கக = சிலப். இ: கூஇ - எ: "கொடித்தேர்த்தானைக்
கொற்றவன் றுபரம்,
விடுத்தபூதம்" (மணி. க: கக - உர)
(பி - ம.) * 'கோணகர்',

நு.—இந்திரவிழுவூடுடுத்தகாதை.

பாணர்க்கு வண்டும், பரத்தர்க்கு. வேனிலும்,
கோவலற்கு மாருதமும் உவமம்.

இனி, வீதிவருணனை கூறுவார்.

- உரச - எ. கருமுகில்

சுமந்து.....உண்டுகொல்

(இ - எ.) அழகிய வானத்திடத்தே திரியும்
அரவாகிய பகை செறுமென்

தஞ்சி ஆண்டுத் திரியாமல் ஒரு பெரிய முகிலைச்சுமந்து
சிறியமுயலையொழிந்து

இருமருங்கினும் இரண்டு கருங்கயலினையும் இடையே
ஒரு குமிழமலையடி.

மெழுதி இங்ஙனம் ¹ உள்வரிக்கோலங்கொண்டு திங்களும்
இந்நிலத்தே திரிதரு
கின்றதுகொல்லோவெனவும்,

உம்மை, சிறப்பு. கருமை - பெருமை.

உ0அ - கக.

நீர்வாய் திங்கள்.....உண்டுகொல்

(இ - ள்.) காமன்றான், முன்பு இறைவன்
துதல்விழியானிழந்த மெய்

பெறுதற்காக ஈரம் வாயப்புப்பெற்ற திங்களாகிய
பெரியநிலத்தே சீர்மைவாய்ப்

புப்பெற்ற துவலையையுடைய அமிர்தகலையினீரை மாந்தி
வளரவளர்த்த வான

வல்லி இந்நிலத்தே வருதலுமுண்டாயிற்றோதானெனவும்,

வளரவென ஒருசொல் வருவிக்க. மாந்தி
மெய்ப்பெறவெனினுமமையும்.

இதனை வானவல்லி என்றார்,
காமவல்லியுமுண்மைதோன்ற; வானவல்லி - மின்
னக்கொடி. உம்மை, சிறப்பு.

உகஉ - எ. இருநில

மன்னற்கு.....உண்டுகொள்

(இ - ள்.) விளத்தையுடைய இப்பதியிடத்தே திருமகள் வந்துபுகுதற்குக் காரணம் மிக்கநிலத்தையுடைய கரிகாலற்குத் தனதுவளங்காட்டவாயிருந்தது தப்பாதெனக்கருதி எரிபோலும் நிறத்தையுடையதோர் இலவமலரையும் பன் முள்ளைமுகையையும் ஒழிந்தும் இரண்டு கரிய குமிழமலரையும் பூத்து இவ்வனங்கொண்ட

பெரிய குவளைமலரையும் ஒரு உள்வரிக்கோலத்தோடு தனது

அன்பு மிக்கதுணையைத் தேடிக் கமலம் திரிதலும் உண்டாயிற்றோதானெனவும், கள்ளக்கமலமென்றார், உருமாறித்திரிதலின்; கள்ளையுடைய அக்கமலமென்,

பது இயல்பு. ஆங்கு - பூத்த அப்போதே. வளம் - செல்வமும் அழகும்.

உகஅ - உரு.

மன்னவன்.....பெற்றியு முண்டென.

இதற்குக் கொல்லென்னும் இடைச்சொல் வருவிக்க.

(இ - ள்.) முன்பு ஓடியொளித்த பகுவாய்க் கூற்றம் தான் ஆணுருவோடு திரிந்து பல்லுயிரைப்பருகின் அரசன்செங்கோலை மறுத்ததாமென்று அதற்கு அஞ்சி மறைந்துநின்று பருகவேண்டிக் கடித்தமுகமும் இடித்தகுரலுமொழித்த வாணகைமுகமும் யாழிசைமொழியுங்கொண்டு நகைத்து மிழற்றிப் பெண்ணுருவோடு இந்த வீதியிற்றியிருந்தன்மையும் உண்டாயிற்றோதானெனவும்,

வேற்றருக்கொண்டு நடிக்குங்னோலம்;
(சிலப். அ. அக - அடியார்.)

சிலப் பதி கா ட ம் -

பருகுங்கூற்றம் - பலவுயிரையும் ஒருவாயிற்
பருகுங்கூற்றம்; பருவாய் -

அங்ஙன் பருகுங்கால் அங்காக்கும்வாய். தன்
அருந்தொழில் திரியாது ஆண்

மையிற்றிரிந்து பெண்மையிற்றிரியுமெனினுமமையும்.
இதன்கருத்து: - கூற்

றம் தன் கொலைத்தொழில்கெடாமல் ஆணுருக்கெடப்
பெண்ணுருவால் திரியு

மென்றபடி. அருந்தொழில் - கொலைத்தொழில்.
நாணுடைக் கோலத்து நகை

முகங் கோட்டியென்றது - ஒருருவைக் கோட்டுவார்க்கு
நாணுடைமைகோட்டில்

அரிதாகலின், முதலில் அதனைக்கோட்டிப் பின்பு
அதனோடு நகைமுகத்தையும்

கோட்டியென்பதாயிற்று.

கூற்றம் அஞ்சித் திரியாமற கோட்டி மிழற்றிப்
பெண்மையிற்றிரியும்

பெற்றியென்க

மாருதம் திரிதருமதுகில் திங்களும் வன்னியும்
கமலமும் கூற்றமும் திரிதலு

முண்டுகொல்? வருதலுமுண்டுகொல்?

கொலெனக் கூறியென்க.

திரிதலுமுண்டுகொல்? பெற்றியுமுண்டு

—உத, திங்கள்முதலியவற்றைப் பொதுமகளிருறுப்போடும்
முறுவித்துக் காமுகர் புகழ்ந்து கூறுதலெனக்கொள்க.

தொழிலோடு

உஉ - ஈசு, உருவி

வாளன்.....நடுநாள்

(இ - ள்.) காமனுடைய ஒப்பிலாத பெரியசேனையாகிய பொதுமகனிர் ஊட ளானாகிய மாறுபட்ட அமரை இங்ஙனம்புகழ்ந்து சொல்லி வென்று அவர்போகாமல் எதிர்நின்று விலக்கிப் - புணர்தலின் அவருடைய முலைமுதலியவற்றிலெழுதிய தொய்யின்முதலிய பத்திக்கீற்றுத் தமதுமார்பமுழுதும் உறுதலானே வீருந்தொடுபுக்க கணவரோடே உடனுறைதலை மருவி வழிபாட்டோடும் பொருந் - திப்புணர்ந்த அருந்திபோதும் கம்பையுடைய இஸ்ஸைமகனிரை அப்பெருந் - தோட்கணவரே இம்மாதருடைய ஒளிபொருந்தியமுகத்து நீலமணிபோதும் இதழையுடைய குவளைப்போதுகள் புறங்கொடுத்தப்போதற்குக் காரணமாகிய கரியகண்களின் கடைச்சிவப்பு அவ்விருந்தால் தீர்ந்ததில்லையாயின் இப்பெரிய நிலவெல்லை இதற்கு ஒரு மருந்தையும் தரவற்றோவெனத் தமதுநெஞ்சொடு கூறிச் செயலற்றுநடுங்கும் விழா நடுகாளினெனக.

இகலமராட்டி - மாறுபட்ட அமரைச்சயித்து; ஆடு - வென்றி; என்றது புணவியாலே கூடாதமகனிரை இங்ஙனம்புகழ்ந்து புலவியைத்தீர்த்தென்றபடி. எதிர் நின்று விலக்கி - போகப்புக்கவர்களைப் போகாமல்விலக்கி. வரிகோலம், வினைத்தொகை.
 னார்க்கு" என்றார்

முழுமெயும் - மார்பமுழுதும்; ¹ "முழுமெயும் பிறரும். உறீஇ-உறுவித்து; புணர்ந்தென்றபடி.

புன்க ஊற்
 தீர்ந்திலது,

விகாரம். யாவதும் - சிறிதும்; உம்மை, சிறப்பு.
 மருந்துந் தருங்கொல் இம்

மாரில வரைப்பெனத் தருதலை வரைப்புக்கேற்றுக.
 வரைப்பெனாரர், வரைப்பி

ஊள்ளாரை. நல்வினை - விழா.

ஆட்டி விலக்கி உழிஇப் புக்க கணவர்
நடுங்குநாளென்க.

1 சிவகசிந்தாமணி, அகநா.

௫.—இந்திரவிழுவெடுத்தகதை.

கதை

நிலைவரைப்புத் தருங்கொலென்றார், சல்வியகரணி ச
ந்தானகரணி சமுனிய

சுரணி மிருதசஞ்சீவினி யென்னும் இவைமுதலிய
மருந்துகளைத்தரும் நிஷ

வரைப்பு இவ்வூடன்முதலியவற்றிற்கு மருந்து
தரமாட்டாதென்றற்கு.

இனி, திங்கள் வானவல்லிமுதலியவற்றைக்

சுறுதலைக் கண்டோர்கூற்

ரூக்கி அவர் அங்குனங்கூற அக்காமன்சேனையாகியமகளிர்
மாறுபட்டித் தம்

உறுப்புக்களால் அமரைச்செய்வித்து வீதியிற்போவாரைப்
போகாமல் தடுத்த

லின் அவருடைய முலையிலெழுதிய தொயயி லுறுதலின்
விருந்தொடுபுக்கவென

னுமமையும். இனி, இம்மகளிர் நெருங்குதலாலே
மாந்தர் மார்பாற்றன்னிப்

பெயர்இன்றவர் தம் மார்பிற பொறித்தலாலெனவுமாம்.
இஃது, “உறுத்தலு

மொன்றலும்” என்னும் ஆலிங்கனவிகற்பம்; ¹ பூசுசார்
தொருவர் பூசுந் நெழு

வர்த மகலம் பூசி, மாசன மிடம்பெ ருது வண்கடை
மலிந்த தன்றே” எனரூர்

பிறரும். உடனுறைவுமரீஇயெனவே ஊடநீர்தலும்
ஒழுக்கொடுபுணர்ந்த

வெனவே காட்டிற்றுஞ்செயது கதம்படாராதலிற் புலவி
துனியிற் செல்லாது

ஊடலுணர்ந்தமையும் விளங்கினின்று.

உருநு - ௪௦. உள்ளக

நறுந்தாது.....விழவுநர வகத்தென்

(இ - ள்.) ² இந்திரனுடைய விழாநாளகத்து
உள்ளுள்ள நறிய தாதுகள்

மதுவையூறிப் பிலிற்றுதலால் அகநிறைந்து மீது
அழியப்பொழிய நின்றநடுநிங்

கும் கழுநீரினைப்போலக் கண்ணகியுடைய கருங்கண்ணும்
மாதவியுடைய செங்

கண்ணும் உண்ணிறை கரத்தலானே
இதயத்தையொளித்து நீரையுருத்தன;

அவையே முன் எண்ணியமுறையே இடமும் வுழமும்
துடித்தனவென்க.

அழிந்து, அழிய.

‘தாதெறிப்ப’ என்றுபாடமோதித் தாது

ஒளிவிடவெனப் பொருளுரைப்

பாருமுளர். கழுநீர்போலவென்றது, ஊறி நிறைந்து
இதழினின் றும்வழிந்து

சின்துதலின் நடுங்குமென்றார், மல்கிநின்று
அலைந்துசின்துமாகலின். கருங்கண்

செங்கணென்றார், இருவர்க்கும் கூட்டமின்மையும்
உண்மையுமுணர்த்தற்கு.

இடத்தினும் வலத்தினுந்துடித்தனவென்றார், மேல்
இருவர்க்கும் கூட்டமும்

பிரிவு முணர்த்தற்கு. விழவுநாளாகத்தென்றார்,

தீர்த்தத்தின்முன்னொனென்பது

உணாததற்கு

---

¹ சீவகசிந்தாமணி, ககக.

² பண்டைக்காலத்தில் என்னகர்த்து விழாக்கொண்டருள
வேண்டுமென்றிரந்த

ஒருசோழன் வேண்டுகோளுக்கு இந்திரன்
உடன்பட்டானென்பதும், அதுதொடங்கி

இவ்வித்திரவிழா இக்காவிரிப்பூம்பட்டினத்து
நடைபெற்றுவருகின்றதென்பதும் மணி

மேகை விழாவறைகாந்தபால் விளங்குகின்றன.
இந்திரவிழாவுண்டென்பதை வான்

மீகி, கானிதாசர் முதலியோர் தத்தம் நூல்களிற்
குறிப்பித்திருக்கின்றனர்; நச்சினூர்க்

(20௩) திரிதருமறுகிஸ் (2௨௩) உண்டிகொலென் று
(௨௨௪) சேனை (௨௨௩)

ஆட்டி விஸக்கி (உஉசு) உறீஇய் (உஉஎ) புக்க
கணவர் (உருச) நடுங்குநாள்
(உருஅ) உருத்தனவாகிய (உருஎ) கருங்கண்ணும்
செங்கண்ணும் (உரு௦) விழா
நாளகத்து (உருசு) இடத்தினும் வலத்தினும்
துடித்தனவென வினைமுடிக்க.

இஃது, எல்லாவடியும் அளவடியாய்
வந்துமுடிதலின், நிலைமண்டில
ஆசிரியப்பா

௩—இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை
முற்றிற்று.

கூ.—க உ ஸ்ரீ டி க ர ன் னை த்.

யமரர் தலைவனை வணங்குதும் ஸாமெனச்

சிமையத் திமையமுஞ் செழுநீர்க் கங்கையு
முஞ்சையம் பதியும் 'விஞ்சத் தடவியும்

௩௦ வேங்கட மலையுந் தாங்கர் விளையுட்

காவிரி நாடுங் * காட்டிப் பின்னர்ப்
பூவிரி படப்பைப் புகார்மருங் கெய்திச்
சொல்லிய + முறைமையிற் றெழுதணன்

காட்டி

மல்லன் முதூர் மகிழ்விழாக்

காண்யோன்

நடு மாயோன் பாணியும் வருணப் பூதர்
நால்வகைப் பாணியு நலம்பெறு

கொள்கை

வாணூர் மதியமும் ; பாடியப் பின்னாச்

சீரியல் பெணிய நீரல நீங்கப்
பாரதி யாடிய பாரதி யரங்கத்துத்

சுடு திரிபுர மெரியத் தேவர் வேண்ட
வெரிமுகப் பேரம் பேவல் கேட்ப
வுமையவ னொருதிற னாக வேங்கிய
விமையவ னாடிய கொடுகொட்டி

யாடலுந்

தேர்மு னின்ற திசை முகன் காணப்

சுடு பாரதி யாடிய வியன்பாண்ட ரங்கமுங்
கஞ்சன் வஞ்சங் கடத்தற் காக

இந்திரனைவணங்குதுமென்று.

௩௦. தாங்காவினையுள் - நிலம்பொருத வினைச்சல்.

௩௩. தொழுதனன்காட்டி - இந்திரனைத்தொழுது
பின்றைக்காட்டி.

௩௫. மாயேன்பாணி - திருமலைப்பாடுந்
தேவபாணி. வருணப்பூதர் -

நால்வகைவருணத்துப்பூதர்.

௩௭. வானூர்மதியம் - சந்திரனைப்பாடுந்தேவபாணி.
பாடி - இம்மூவகைப்

பாணியும்பாடி.

௩௮. சீரியல்பொலிய - தானவியல்பு பொலிவுபெற.
நீரலநீங்க - நீரல்லா

தனநீங்க; நீரல்லாதன - அவதாளம்.

௩௯. பாரதி - பைரவி. அரங்கம் - சுடுகாடு.
இவளாடுதலாற் பாரதியாக

கென்று சுடுகாட்டிக்குப் பேராயிற்று.

௪௦. திரிபுரமெரியத் தேவர்வேண்டிதலால்.

௪௧. ஏவல்கேப்ப - சுட்டவளவிலே. ௪௨.
ஒருதிறனாக - ஒருபக்கமாக.

௪௪. தேர்முன் - தேரிடம். தேர்த்தட்டே அரங்கமாக.

கனவு

கி வ ப் ப தி க ர ம்

வஞ்சன வண்ண னுடிய வாடலு
ளல்லியத் தொகுதியு * மவுணற் கடந்த
மல்லி னுடலு மாக்கட னடுவ

நீ ணீர்த்திரை யரங்கத்து நிகர்த்துமுன்
னின்ற

சூர்த்திறங் கிடந்தோ னுடிய துடியும்

படைவீழ்த் தவுணர் பையு ளெய்தக்

குடைவீழ்த் தவர்மு னுடிய குடையும்
வாணன் பேரூர் மறுகிடை நடந்து

நீ ணீணில மளந்தோ னுடிய குடமு
மாண்மை திரிந்த பெண்மைக் கோலத்துக்
காம னுடிய பேடி யாடலுங்
காய்சின வவுணர் கடுந்தொழில், †

பொரு அண்

மாயவ ளாடிய மரககர் லாடலுஞ்
 ௬௦ செருவெங் கோல மவுணர் நீங்கத்
 திருவின் செய்யோ ளாடிய பாவையும்
 வயலுழை நின்று வடக்கு வாயிலு
 ளயிராணி மடந்தை யாடிய கடையமு
 மவரவ ரணியுட னவரவர் கொள்கையி
 ௬௧ நிலையும் படிதழு நீங்கா மரபிற்

சௌ. அஞ்சனவண்ண னாடியவாடல் பத்துள்.

சஅ. அல்லியத்தொகுதி-அல்லியவாடல்;
 யானையைமருப்பொசித்தாடல்.

௬௩. குடைவீழ்த்து - குடையைத்தாழ்த்து.

௬௪ - ௬. உலோகங்களாலும் மண்ணாலும்
 குடங்கொண்டு வாசுதேவ
 ரடினது.

௬௮ - ௬. அவுணர் பாம்புந்தேளும்விடத் தூர்க்கை
 மரக்காலின்மேனின்
 'டிஞ்ஞள்.

௬௦ - ௬௧. திருமுகள், செருக்கோலம் அவுணர்நீங்கப்
 பாவையாகவாடியது.

௬௨ - ௬. † வாணபுரத்து வடக்குவாயிலிடத்துநின்று
 கடைசியர்வடிவு
 ‡ காண்டு அயிராணியாடிய கடையமும்.

1 “கடையமயி.....பதினோர்கூத்து.” இவை,
 நிலைநின்றாடல், பதம்வீழ்ந்
 ராடலென இருவகைய. அவை: “அல்லியம்.....ஆறு.”
 “துடி.....ஐந்து”

2 இலப். பக். அக.

(பி - ம்.) * ‘அவுணரைக்கடந்தோன்’. † ‘பொருஅமாயவன்’,
 ‡ ‘வாணபுரத்தி’

கூ. — க ட ல் ர டி க ர ன்

த.

கூ. — க ட ல் ர டி க ர ன்

பதினோ ராடலும் பாட்டின் பஞ்சதியும்

விதிமாண் கொள்கையின் விளங்கக்

காணாய்

தாதவிழ் பூம்பொழி ஷிருந்தியான்

கூறிய

மாதவி மரபின் மாதவி யிவளெனக்

எ0 காதலிக் குரைத்துக் கண்டுமகிழ்
வெய்திய . மேதகு சிறப்பின் விஞ்சைய
* ன்ன்றியு

மந்தரத் துள்ளோ ரறியா மரபின்
வந்து காண்குறும் வானவன்

விழவு

மாடலுங் கோலமு மணியுங் †

கடைக்கொள

எ0 லூடற் கோலமோ டிருந்தோ
னுவப்பப்

பத்துத் துவரினு மைந்து விரையினு
முப்பத் திருவகை யோமா லிகையினு

எ2 அந்தரத்துள்ளோர் - தேவர்கள்.

எ2 - ஈ. அறியாமரபின்... . விழவு -
பிறரறியாமல் வந்துகாணும விழவு.

(ச) விஞ்சைவீரன், தெய்வயாக்கையை
மறைத்துவந்து (உஎ) வணங்குது
நாமெனச் சொல்லிக் (ஈக) காட்டிப் பின்னர்ப் (ஈஉ)
புகாரெய்தி (ஈச) விழாக்

காண்போன் இவற்றைக் (சுஎ) காணுமென்று (எ0)
காதலிக்குரைத்துக் கண்டு
மகிழ்வெய்திய (எக) விஞ்சையனென்க.

(௩௮) நீரலிங்க (௬௪) அவரவரணியுடனடிய
(௬௫) நிலையும் படிதழும்
நீங்காமரபிணையுடைய (௬௬)

பதினேராடலுமெனக்கூட்டிக.

எசு. (பா) ஆடற்கோலம் - மாதவி
பதினேராடலுக்குங்கொண்ட கோலம்.

அணி - ஆடுங்காலத்துப் பிறக்குமணி; பாவரசம.
கடைக்கொள - முடிந்தவள
விலே.

எடு. ஊடற்கோலமோடிருந்தோன் - கோவலன்.
அவனுமிதற்குக் கார

ணம், திருநாள்முடிதலான்வந்தவெறுப்பு; இவள்
ஆடலிற் காலநீட்டித்தலாலும்

பலரும் இவளைப்பற்றிப்பார்த்தலிற் பொருமையாலும்
வந்தவெறுப்புமாம்.

உவப்ப - அவனுடனீர்ந்து உவகையெய்தும்படி.

எசு பத்துத்துவராவன:—“பூவந்தி திரிபலை
புணர்செம் கருங்காவி,.....

துவரே.”; “மாந்தளிர்.....முப்பழஞ் சீர்த்த
முத்தக்காசு” எனவுங்கொள்க.

ஐந்துவிரையாவன:—“நறுமபிசி இகண நற்கோட்ட
மாஞ்சி, வெறுங்கண்டிழல்

வெண்ணை விரை.”; “கோட்டம்.....விரை”
எனவுங்கொள்க.

எள. முப்பத்திருவகை

ஓமாலிகையாவன:—“இலவங்கம் பச்சிலை.....

நண்ணு மரத்தை நறும்பிசி. - நெண்ணும், குடசம்
வசுவாசி தீம்பூ.....

சண்பகமுகையோ, டெண்ணுன்கு மோமா லிகை”

(பி - ம்.) * ‘அன்றியந்தரம்’ †

‘கடைகொன.’

புறநாடு

.. சி ல ப் ப தி க ர ம் .

* முறின நன்னீ ருரைத்தநெய் வாச

நாறிருண் கூந்த னலம்பெற வாட்டிப்
அ0 புகையிற் புலர்த்திய பூமென் கூந்தலை
வகைதொறு மான்மதக் கொழுஞ்சே

வாட்டி

யலத்தக முட்டிய னஞ்சிஞ் சீறடி

நலத்தகு மெஸ்விர னல்லணி செறி இப்

¹ பரியக நூபுரம் பாடகஞ் சதம்மைக

அரு யரியகங் காலுக் ! கமைவுற வணிர்து
குறங்கு செறிதிரள் ! குறங்கினிற்

செறித்துப்

பிறங்கிய முத்தரை முப்பத் திருகாழ்
நிறங்கிளர் பூந்துக னீர்மைவி னுமடிக்

காமர் கண்டுகை தன்னொடு பின்னிய
கூ0 தாமணித் தோள்வளை தோளுக்

கணிந்து

மத்தக மணியொடு வயிரங் & கட்டிய
சித்திரச் சூடகஞ் செம்பொற் கைவளை

எஅ. உரைத்த - தேய்த்த. நெய்வாசம் -
புழுகுநெய்.

இவற்றின் (எஅ) ஊறியநீராலே (எக)
ஆட்டியென்க.

அ0. புகையிற்... ..கூந்தலை -
அகிற்புகையாலுலர்த்தியகூந்தலை.

அஉ. அலத்தகம் - செம்பஞ்சி;
அரத்தகமெனவுமாம்.

அங். மெல்விரனல்லணி - கான்மோதிரம்.

அச. பரியகம் - காற்சவடி. நூபுரம் - சிலம்பு.

அரு. அரியகம் - பாதசாஸம்.

அக. (ப1) குறங்குசெறியணி - கவான்

செதியாபரணம்.

அள. முத்தரை - அரையினமுத்துவடம்;
பிறங்கியமுத்து - பெரியமுத்து. அள - அ.
மூப்பத்திரண்டிவடத்தினாற்செய்த விரிசிகையென்கின்ற
மேகலை

பைப் பூந்துகிலுள்ளுமித்து; உடுத்தல் - சூழுதல். பெரிய
முத்துவடம் மூப்பந்

திரண்டையுடைய அரையிலே
பூந்துகிலையுமித்தென்றுமாம்.

அக - ௬௦. காமர்
கண்டிகை.....தோள்வளையென்றது - கழுத்துவடத்
தென்பின் தாவிக்கு இரண்டுபக்கமும் பகுத்துப்போந்து
வாகுவலையத்தோடு

தொடக்கிக்கிடப்பதோராபரணம்;
காமர்கண்டிகையுடனே மணிநெருங்கின
தோள்வளையத் தோளுக்கணிந்தென்றுமாம்.

கக. மத்தகமணி - உச்சியிலேவைத்த மாணிக்கம்;
மத்தகத்தையுடைய

சூடகத்துச்சியிலேயுள்ளமணியோடு வயிரங்கட்டுதலுமாம்.

.. கூஉ. கைவளை - சந்துக்காரை.

---

¹ அச - ௫:—தன். கு. சமீப - மயிலைதாதுகூரை, மேற்.

(பி - ம்.) * 'உகதிலு' + 'அமைவர' †

கா.—க ட ல் ஸ டி க ா ன் த.

கழுநக

பரியகம் வால்வளை யவழப் *
 பல்வளை
 வணின்து
 யரிமயிர் முன்னைக் கமைவுற
 னோதிரங்
 மோதிசம்
 தாள்செறி
 வணின்து
 புனைவினை
 ௧௦௦ வாளைப் பருவாய் வணக்குற
 கேழ்கிளர் செங்கேழ் கிளர்மணி
 வாங்குவில் வயிரத்து † மரகதத்
 கார்தண் மெல்விரல் கரப்ப
 சங்கிலி னுண்டொடர் பூண்டுநாண்
 ௧௦௦ யங்கழுத் தகவயி னுரமோ டணின்து
 † கயிற்கடை யொழுதிய காமர்
 தூமணி
 செயத்தகு கோவையிற் சிறுபுற ‡

மறைத்தாங்

கந்திர நீலத் திடையிடைத்

திரண்ட ..

சந்திர பாணி || தகைபெறு

கடிப்பினை

கடு யங்கா தகவயி னழகுற வணிந்து
தெய்வ வுத்தியொடு செழுநீர்

வலம்புரி

கங். பரியகம் [=பாசித்தாமணி];
கைச்சரியுமாம். வால்வளை - சங்க

வளை. இதுவும் ஒரோவொன்றிடுவார்கள்.
பவழப்பல்வளை - கடகவளை.

கரு. ² வானைப்பருவாய் மோதிரம் -
முடக்குமோதிரம்.

கசு. கேழ்கிளர் செங்கேழ்
கிளர்மணிமோதிரம் - செங்கேழ்மணியை

யுடையமோதிரம்; அவை இரத்தினங்கட்டின
அடுக்காழி. முன்னிற்கேழ்

மோதிரத்திற்கேற்றுக.

கௌ. வாங்குவில்வயிரம் - துடங்கின
ஒளியையுடைய வயிரம். மரகதத்

தாள்செறி - மரகதத்தையுடைய தாள்செறி. இவை
மரகதநாயகமாயி வட்

டப்பூ.

கஅ. விரல்கரப்ப - விரல்மறைய.

கக. சங்கிலி - வீரச்சங்கிலி. (பா) நுழைவினை
நுண்ணூண் - நுண்ணிய, தொழிலையுடைய நூண்.

க0க - உ. கயிற்கடையொழுதிய கோவை -
கழுத்தாபரணங்களிற் கொக்கி
வாய்முத்தாரமாகச் செய்ததிலே நவரத்தினங்களைக்
கோத்து முதனகூமறைய
விடும் பிள்ளுவி.

க0க - ச. இந்திரநீலக்கழப்பினை -
நீலக்குதம்பை. இடையிடை திரண்ட
சந்திரபாணியென்னும் நாமவேறுபாட்டையுடைய
வயிரம்முழுதுங் கட்டின
கழப்பினை; இவை இரண்டும் இரண்டிகாதிவணிகவன.
க0க. தெய்வவுத்தி - சீதேவி.

¹ "மரகதமணித் தாள்செறிந்த மணிகாந்தன் மெல்விரல்கள்" (செல்வ. 'உ. க.)

² "கருவேறெழுதியமோதிரந்தொட்டான்" (கவி.

அச.)

(பி - ம்) * 'பல்வடம்' † 'கயிற்படை' ‡ 'மறைஇ
யந்திர' § 'சிறந்த'
|| 'தன்கமணிக்'

கதுடி

சிலப் பதி காரம்.

தலைக்கணி

தொய்யகம் புல்லகந் * தொடர்ந்த

மையீ ரோதிக்கு மாண்புற வணிந்து

கடலு மூடலுங் கோவலற் களித்துப்
கக) பாடமை சேக்கைப் பள்ளியு னிருந்தோ
ஞருகெழு மூதா ருவவுத்தலை வந்தெனப்

பெருநீர் போரு மிரியன் மாக்களொடு
மடலவிழ், கானற் கடல்விளை யாட்டுக்
காண்டல் விருப்பொடு வேண்டின

ளாகிப்

ககஊ பொய்கைத் தாமரைப் புள்வாய் புலம்ப

வைகறை யாமம் வார்ணங் காட்ட
வெள்ளி விளக்க நள்ளிருள் கடியத்
தாரணி மார்பொடு பேரணி யணிந்து
வான வண்கைய னத்திரி யேற

கஉ0 மானமர் நோக்கியும் வைய மேறிக்

கோடிபல வடுக்கிய கொழுந்திக் குப்பை
† மாடமலி மறுகிற் பீடிகைத்

தெருவின்

மலரணி விளக்கத்து மணிவிளக்

கெடுத்தாங்

கலர்கொடி யறுகு நெல்லும் வீசி

க0௭. தொய்யகம் தலைப்பானே. புல்லகம் -
தென்பல்லி வடபல்லி

தொடர்ந்ததலைக்கணி - இவைமுதலிய
தொடர்ந்ததலைக்கணிகளை.

க0௮. மாண்புறவணிந்து - அழகுபெறவணிந்து.

ககக. உவவுத்தலை - உவவுக்காலம்; ஏழாவது

இடமும்பொருளும் காலத்
துடன்மயங்கும்.

கக௨. பெருநீர்போகும், ஏழாவதிரண்டாவதுடனே
மயங்கிற்று. பெரு

நீர் - கடல். இரியன்மாக்கள் - தீர்த்தமாடவிரைந்து
போம்பொழுது விளையாடு

சனம்

கக௩. விளையாட்டு - பிறர்விளையாடல். கக௫.

புள்வாயொலிப்ப.

கக௬. யாமம் - யாமத்தை. கக௭.

வெள்ளியெழுந்தவிளக்கம்.

ககக. வண்கையன் - கோவலன். அததிரி -
கோவேறுகழுதை. அஃதாவது
குதிரையில் ஒருசாதி.

கஉ௦. வையம் - தேர்; கொல்லாவண்டியுமாம்;
கடாரப்பண்டியுமாம்.

கஉ௩. மலரணிதல் (பா) அகல்விளங்கியவிடத்திலே.

கஉ௪. வீசி - தூவி.

(பி - ம.) * 'தொடருத்'

† 'மாடமறுகிற்'.

கக.—கடலாடுகாலைத். கழுக

கஉரு மங்கலத் தாசியர் தங்கல னெலிப்ப

விருபுடை மருங்கினுர் திரிவனர்

பெயருந்

திருமக ளிருக்கை செவ்வனங் கழிந்து
மகர ¹ வாரி வளந்தந் தோங்கிய
நகர வீதி * நடுவட் போகிக்

காஹ ² கலந்தரு திருவிற் புலம்பெயர் +

மாக்கள்

வேலை வாலுத்தது விரிதிரைப் பரப்பிற்
கூல மறுகிற் கொடியெடுத்து நுவலு
'மாலேச சேரி மருங்குசென் றெய்தி
! வண்ணமுஞ் சாந்து மலருஞ்

சுண்ணமும்

காஹ ³ பண்ணியப பகுதியும் பகர்வோர்
விளக்கமுஞ்

செய்வினைக் கம்மியர் கைவினை

விளக்கமுங்

காழியர் மோதகத் தூழுறு விளக்கமும்
கூவியர் காரகற் குடக்கால் விளக்கமு
நொடைநவின் மகடேகக் கடைகெழு

விளக்கமு

கசுஹ மிடையிடை மீன்விலை பகர்வோர்
விளக்கமு

* || மிலங்குநீர் வரைப்பிற் கலங்கரை

விளக்கமும்

விலங்குவலைப் பரதவர்
மீன்றிமில் விளக்கமு
மொழிபெயர் தேத்தோ ரொழியா
விளக்கமுங்

கஉஅ. திருமகளிருக்கை - சீதேவிசுழியிருப்பான பீடிகைத்தெருவென்க.
இவை பட்டினப்பாக்கம்.

கஉக. நகரவீதி - மருவூர்ப்பாக்கவீதி.

கஉஉ. கொடியெடுத்த நுவலும் - இன்னவுளவென்று
கொடிக்கட்டியெடுத்த

துச் சரக்குக்களது நன்மையையறிவிக்கும்.

கஉங. மாலைச்சேரி - ஒழுங்குபட்ட பரதேசிகளிருப்பு.

கஉள. காழியர் - பிட்டுவாணிகர். ஊழுதுதல் -
குடைதல்.

கஉஅ. (பா) கூவியர் காரகம் குடைகால்விளக்கு -
அப்பவாணிகர் காரக

லொன்றத் தண்டைக்கடைந்திட்ட விளக்கு.

கஉக. நொடைநவில்.....கடை - பலபண்டமும்
விற்பார்கடை;

கஉ௦. [பாரடைவலையுமாம்.]

கஉக.

கலங்கரைவிளக்கம்-திக்குக்குறிகாட்டிக்கலத்தை அழைக்கிற விளக்கம்.

கசந. (பா) மொழிபெயர் - தேளத்தோர் -
விடிவிளக்கு.

பரதேசிகள். ஒழியாவிளக்கு -

¹ 'வாரிவளம்.' திருக். கச. ² சிலப். இ. கச. ³ "இரவின் மாட்டிய விலங்குசுடர்
ஒருகிழி புரவுநீ ரமுவத் தோடுகலக் கரைபுத்துறை" (பெரும்பான். கசக - இக.)
(யி - ம்.) ⁴ 'தடிவுட்' ⁵ 'மாக்கன் கலத்திருத்துறையும் விலங்குநீர்வரைப்பின்வேலை'
⁶ 'வண்ணமுஞ் கண்ணமுத்தண்ணமுஞ் சாந்தமும்'. ⁷ 'பண்ணியத்தொகுதியும்'.
|| 'விலங்குநீர்'.

கழிபெரும்

கிண்புகாரம்.

கழிபெரும் பண்டங் காவலன் * விளக்கமு
கசந மெண்ணுவரம் பறியா வியைந்தொருங்
கிண்டி

பிடிக்கலப் பன்ன வீரயிர் மருங்கிற்

கடிப்பகை காணுந் + காட்சிய தாகிய
விரைமலர்த் தாமரை † வீங்குநீர்ப்

பரப்பின்

கரு0 . மருத வேலியின் மாண்புறத் தோன்றுங்
கைதை வேலி நெய்தலங் கானற்
பொய்த லாய்மொடு பூங்கொடி பொருந்தி
நிரைநிரை த் தெடுத்த புரைதீர் காட்சிய

மலைப்பஃ றுரமுங் கடற்பஃ றுரமும்

வளந்தலை மயங்கிய துளங்குகல

விருக்கை

கரு0 யரசினங் குமரரு முரிமைச் சுற்றமும்

பரத குமரரும் பல்வே றுயமு.

மாடுகள மகளிரும் பாடுகள மகளிருந்
தோடுகொண் மருங்கிற் || சூழ்தர

லெழினியும்

¹ விண்பொரு பெரும்புகழ்க் கரிகால் வளவன்.

கசரு எண்ணுவரம்பறியா - அளவறியா.

கசசு. இடிக்கலப்பு - மாவைத்தம்மிறகலத்தல். அயிர் -
நுண்மணல்.

ககௌ. சிறுகடுகுகாணுங்காட்சியையுடையதாகி.

ககரு - ரு0. விளக்கங்களீண்டி நுண்மணலில்வீழ்ந்த
வெண்சிறுகடுகைப் பலரும்காணும் காட்சியதாக; இதனாலே

தாமரைபூத்த மருதநிலம்போலத் தோன்

ஹம் நெய்தனிலம்; கைதேவலையையுடைய
நெய்தலங்காணல்; விளக்குக்க

ளீண்டிக் கழிப்பகைகாணுங்காட்சியையுடைத்தாய
மருதவேலிபோலத் தோன்று.

மென்ற இஃது இடத்தினிகழ்பொருளின்வினைபை
இடத்திலேயேற்றிறது.

கருக. பொய்தல் - விளையாட்டி.

கரு - ருக. விளையாட்டாயத்துடனேசென்று
காணலைப்பொருநதி.

கருஉ. (பா) நிரை தலை யெடுத்த - நிரையாக
இடத்திற்குவித்த.

கருங். தாரம் - பலபண்டம்.

(கருஉ) நிரையாகக்குவித்த (கருங்) மலைவளமும்
அலைவளமுமென்க.

கருச். துளங்குகலவிருக்கை - கலமசைகிற இருக்கை.

கருஅ. தோடுகொண்மருங்கு - தொகுதலையுடைய
கடற்பக்கம்.

---

¹ கருக - சு0 "கழாஅர் முன்றுறைக், தவிஞொள்
சுற்றமொடு கரிகால் காணத் தண்பதல்கொண்டு" (அகநா.
௩௪௬.)

(பி - ம்.) * 'விளக்கமு, துண்வினைக்கம்மியர்

செய்விலிளக்கமு, மெண்டூ. † 'காட்சிபநாதி'. ‡ 'வினங்குதீர்'.
§ 'அடுத்த'. || 'குழலால்'.

கா.—க ட ஸ் ர டி க ா தை.

கூறுநி

கக0 2 றண்பதங் கொள்ளுந் தலைநாட் போல
வேறுவேறு கோலத்து வேறுவேறு

கம்பலை

2 சாறயர் களத்து வீறுபெறத் தோன்றிக்
கடற்கரை மெலிக்குங் காவிரிப் பேரியாற்
றிடங்கெட வீண்டிய நால்வகை வருணத்
தடங்காக் கம்பலை யுடங்கியைந்

கக00 தொலிப்பக்

கடற்புலவு கழிந்த மடற்பூந் தாழைச்
சிறைசெய் வேலி * யகவயி னாங்கோர்
புன்னை நீழற் புதுமணற் † பரப்பி
லோவிய வெழினி சூழவுடன் போக்கி

கௌ0 விதானித்துப் படுத்த வெண்கா
லமனிமிசை

வருந்துபு நின்ற வசந்த மாலைகைத்
திருந்துகேர னல்லியாழ் செவ்வனம்

வாங்கிக்

கோவலன் றன்னொடுங் கொள்கையி
னிநுந்தனன்
மாமலர் நெடுங்கண் மாதவி தானென்.

கக0. தண்பதங்கொள்ளும் = புதுப்புனலாடும்.

கருஅ = சுநு. எழினிக்கணுண்டாகிய
வேறுவேறுகம்பலையானது வீறு
பெறத்தோன்றி அடங்காக் கம்பலையோடுகூடி
ஒலியாநிறகவென்க.

ககக. கடற்கரையை மெலிவிக்குமென்க.

ககக. ஒலியவெழினி - சித்திரப்பணி யெழுதினதிரை;
ஆவது ↓ மசகாரி.

ககக. வருந்துபுரின்ற - வழிவந்ததனால்
வருந்திரின்ற. வசந்தமாலே =
மாதவியின் சேடி.

ககஉ. செவ்வனம் [=வாதசெபம்.]

(எந்) ஊடற் கோலமோடிநுந்தவனுவப்பக் (க0க) கூ
டலும் ஊடலுமளித்

துப் (கக0) பள்ளியுளிநுந்தோள் (ககக)

உவவுத்தலைவந்ததாகக் (ககக) கடல்

வினையாடல் (ககச) காண்டல்வேண்டி (ககஅ) அணிந்து
(கஉ0) வையமேறித்

(கஉஉ) தெருவினைக் (கஉஎ) கழிந்து (கஉக)
 நடுவட்போகி (கஉக) எய்திக்
 (கரு0) கானலில் (கருக) ஆயமொடுபொருந்திப் பின்
 (ககஅ) மணற்பரப்பிலே
 (கஎ0) அமளிமீதே (கஎஉ) யாழ்வாங்கிக் (கஎக)
 கோவலன்றன்னோழருந்தா
 னெனக் கூட்டிக.

1 "தன்பதங்கொள்வழுவர்" சிலப். எ. ச. 3 முருகு.
 உஅக; மூ; புறநா. உஉ.
 (பி - ம்.) * 'அகவழிப்பூத்த' † 'பரப்பியோவிய' ‡
 'மசகரி'
 உச

கஅக

சிலப்பதிகாரம்

க - ச. வெள்ளி மால்வரை.....விஞ்சை
 வீரன் :

(இ - ள்.) வெள்ளியம் பெருமலைக்கண்
 அகனறுயர்ந்த வடசேடிக்கண்ணே
 மதுவொழுக மலர்கின்ற பூக்களையுடையதோர்
 பொழிலிடத்தே கரிய கயல்போ

ஹம் நெடிய கண்களையுடைய தனது
காதலியுடனேயிருந்து காமக்கடவுட்கு
விழவை விரும்பிச்செய்வானோர் விச்சாதரவீரனென்க.

வியன்பெருஞ்சேடி - அகன்றுயர்ந்த வடசேடி.
அவிழ்பூ, விதைத்தொகை.

காமக்கடவுள் - காமதேவன் . விருந்தாட்டி -
சித்தல்விழாவன்றியாண்டுதோறும்
விரும்பும் விழவு.

காதலிதன் னெடு அ மரு மென் க

நு - சு.

தென்றிசை.....நாளிதுவென

(இ - ள்.) வீரன் பங்குனித்திங்கள்
இருபத்தொன்பதிற் சித்திரைநாளிலே

அவ்விழாமுடிதலின் , தென்றிசை சப்பக்கத்து ஒரு
வளவியரசரிடத்து இந்திரவிழ

விற்குக் கால்கொண்டு கொடியெடுக்குநாள்
மேலைமாதத்து இந்தச் சித்திரை
காணெனச் சொல்லியென்க.

இதுவெனச் சுட்டினான், அன்றும்
சித்திரையாகலின். ஈண்டுத்திங்களும்

திதியுக்கூறியது என்னையெனின், கோவலனும் மனைவியும்
ஊரினின்றும் போந்த

திங்களும் திதியும் வாரமும் நாளும் வழிச்செலவும்

ஒழிவும், மதுரையிற்

சென்று புக்கு இவன் இறந்துபட்ட திங்கள்
முதலாயுள்ளவற்றோடு மாறுகொள்

ளாது முடிதற்கெனக்கொள்க.

அதுயாண்டுமோவெனின், வேனிற்காதையினும்

நாடுகாண்காதையினும் காடுகாண்காதை

கட்டுரைகாதையென்னும் இவற்

றுள்ளுமெனக்கொள்க.

எ - கந. கடுவிசை

யவுணர்.....இடனுங் காண்கும்

(இ - ள்.) மிக்கவேகத்தினையுடைய அசுரர்

கூட்டமாகவந்துநெருங்கி, இந்

திரனது நகரைக்காத்த புலிபோன்ற வலியையுடைய
முசுகுந்தனுக்குத் தோற்

றுப் பின்பு தம்மில் ஒத்துக்கூடி அம்முசுகுந்தனது
நெஞ்சமும் இருள்கூரும்

படி பிரயோகித்த அத்திரத்தைப்போக்கிய பெரிய
பூதத்தை அவ்வண்ணல்

பொருட்டு இந்திரனேவப் போந்து அப்புகாரிவிருந்து
அது பலியுண்ணும் நாளங்

காடியிடமும் காண்பேமென்றென்க.

இதனை,

“முன்னுளிந்திரன்.....,காவ லழித்துச்
சேவல்

கொண் டெழுந்த,வேட்கை யமுதமீ ட்க வெழுவோ,
னிந்நகர் காப்போர் யாரென

நினைதலு, நேரிய நெழுந்து நீவரு காறுந், தார்கெழு
மார்ப் தாங்கலென் கட

னென, வுவந்தனன் கேட்டுப் புகழ்ந்தவிப் பூத,
நின்வழி யாகென நிநீஇப்

பெயர்வுழிக், கடுவிசை யவுணர் கணங்கொண் டண்டிப்,
பொருதுபோர் தொலைந

தன ராகிப் பெரிதழிந், தாழ்ந்த நெஞ்சிற சூழ்ந்தனர்
நினைத்து, வஞ்ச மன

றிது வஞ்சத் தல்லது, வேற லரிதெனத் தேறினா
தேறி, வளைத்துத் தொடுத்த

வல்வா யம்பி, னயின்முகங் கான் ற வாரிருள்
வெயிலோ, னிருகனும் புதையப்.

கா. — க ட ல் ா டி க ா னை
த. கஞ்சுள்

பாய்தலி னெருகனும், நெஞ்சங் காணு நிற்ப நின்ற, வஞ்சம்
பெயர்த்த மாபெரும்

பூதம்" என்பதனானும்ணர்க

என்சொல்லியவாறோவெனின், அங்ஙனம்மிட்ட
அம்பு கண்ணையும் மனத்

தையும் புதைத்தலாற் போர்த்தொழிலொழிந்துநின்ற
முசுகுந்தற்கு அவ்விரு

ளுடைதற்குக் காரணமாயதோர் மந்திரத்தையருள்
அதனான் வஞ்சங்கடிந்து

அவுணரைக் கொன்றுகுவித்து நின்றானைக்கண்ட
 இரதிரன் அவரை எங்ஙனம்
 கொன்றுகுவித்தாயென்றற்கு அவன்
 இப்பூதத்தினசெயலெனக் கேட்ட இந்
 திரன் அப்பூதத்தை அவன்பொருட்டு மெய்காவலாக
 டுவுதலின ஆங்குநின்றும்
 போந்து ஈங்குப் புகாரினுளிருந்து பலியுண்ணும்
 நாளங்காடியிடமும் காண்
 பேமென்பதாம்.

ஏவப் போந்தென ஒருசொல் வருவிக்க.
 கொடுவரி - புலி. ஊக்கம் - வலி. கோநகர் -
 அமராவதி. மன்னன் -
 முசுஞந்தன். நெஞ்சிருள்கூர - உள்ளக்கண்ணையும்
 அவ்விருள் மறைப்ப; சிறப்
 பும்மை தொக்கது. நிகர்த்து - தம்மிலொத்துக்கடி.
 வஞ்சம் - தாமதாத்திரம்;
 ஆவது அந்தகாரத்தைப் பண்ணுவதோரம்பு. பெயர்த்த -
 போக்கின. பூதம் -
 பூதத்தை. அண்ணற்கு - அண்ணல்பொருட்டு. தேவன் -
 - இந்திரன்.

தேவர் பாடமாயின் ஒருவரைக்கூறும்
 பன்மைக்கிளவியென்க. காண்கும்,
 உளப்பாட்டுத்தன்மை; உம, ககரமூர்ந்துவந்தது.
 கணங்கொண்டு ஈண்டித் தொலைந்தனராதி நிகர்த்து
 விட்ட வஞ்சமென்க., கச - எ.

அமராபதி.....காண்குதும்

(இ - ள்.) முன் அசுரரால்வந்த இடர்நீங்க
அமராவதியைக்காக்கலான்

அவ்வீந்திரனாற்பெற்று இவன்மரபிலுள்ளாராலே
கொண்டிவந்து பொய்க்கும்

பகுதியின்றிப் பூமியிலே நிலைபெறவைத்த அழகுமிக்க
சிறப்பினையுடைய ஐந்து

வகைப்பட்ட மனறங்களின் பெருமையையும்
காண்பேமெனறுனென்க.

அமரனின் - அமரனாலே. தமர் - முசுருந்தன்
முன்னோர்; அன்றிக் கரி

காலன் மரபிலுள்ளாரெனினுமமையும்.
பொய்வகையின்றி - இம்மன்றிற்கு

ஆண்டுள்ள செய்கை ஈண்டும் பொய்த்தலின்றி.
புணர்த்த - அங்ஙனங்கொ

டுத்த இந்திரன்காலமன்றிப் பின்னுள்ளகாலங்களும்
புணரும்படி செய்த.

ஐவகைமன்றம் - முன்னர்

இந்திரவிழுவூரெடுத்தகாதையிற்கூறிய மன்றங்கள்.

அமைதி - பெருமை.

கஅ - உரு. நாரதன் வீணை.....ஆடலுங்
காண்குதும்

(இ - ள்.) யாழாசிரியனாகிய நாரதமுனிவன்
யாழின் ஏழிசையின்பமும்

தெரியப்பாடும் பாடலையும், தோரியமடந்தை
 வாரம்பாடலையும், நாடகத்தினை
 யும் உருப்பசி இந்திரனுடைய செவியாரப்பாடிக் கண்ணார
 ஆடிதலும் விரும்பா
 ளாதலான் வீணை மங்கலமிழக்க; மண்மிசைத்தங்குக;
 இவள் மண்ணிறபோய்ப்
 பிறக்கவெனச்சபித்தலின், அதனைப்பெற்றுவந்துபிறந்த
 மங்கையாகிய மாதவி

கஅஅ சிவப்பதி காரம்

வழியிற்றேன்றிய அரவுபோலும் அஞ்சுமையுடைய
 மாதவியுடைய ஆடலையும் அவ்விடத்துக்
 காண்பேமென்றென்க.

தோரியமடந்தையென்பாள் - ஆடிமுதிர்ந்தாற்
 பின்பு ஆடன்மகளிர். காலிற்கு ஒற்றறுத்துப்பாடுமவள்;
 என்னை? ¹ “இந்நெறி வகைபாள் . . . . . தோரிய
 மகளே” எனவும், ¹ “தலைக்கோ
 லரிவை.....தேசரிய மகளே” எனவும் கூறியவாற்றான நிக
 வாரம் - ஓரொற்றுவாரமும், ஈரொற்றுவாரமுமென்னும்
 செய்யுள். அவை தூளத்து ஒருமாத்திரையும் இரண்டு
 மாத்திரையும் பெற்று வரும.

உருப்பதியின் சாபவரலாறு என்னையோவெனின்,
 “வயந்த மாமலை, நயந்த முனிவர, நெய்திய வவையி
 னிமையவர் வணங்க, விருந்த விர்திரன், திருந்திழை
 யுருப்பசி, யாட னிகழ்க பாடலோ டங்கென், * வோவியச்
 சேனன் மேவின நெழுந்து, கோலமுங் கோப்பு தூலொடு
 புணர்ந்த, விசையு நடமு மிசையத் திருத்திக், கரந்துவா
 லெழினியொடு புகுந்தவன் பாடலிற், பொரு முக
 வெழினியிற் புறந்திகழ் தோற்றம், யாவரும் விழையும்
 பாவனை யாகலி, நயந்த காதற் சயந்தன் முகத்தி, னோக்கெதிர்
 நோக்கிய பூக்கமழ் கோதை, நாடிய வேட்கையி னுட நெகிழப்,
 பாடன் முதலிய பஸ்வகைக்கருவிக, னெல்லா நெகிழ் தலி
 னெல்லா முனிவர, நெருதலை யின்றி யிருவர் நெஞ்சினுங்,
 காமக் குறிப் புக் கண்டனன் வெகுண்டு, சுந்தர மணிமுடி
 யிர்திரன் மகளை, மாணு விறலோய வேணு வாகென, விட்ட
 சாபம் பட்ட சயந்தன், * சாப விடையரு டவத்தோய
 நீயென, மேவினன் பணிந்து மேதக வுரைப்ப, வோடிய
 சாபத் துருப்பசி தலைக் கட்டுங், காலைக் கழையு நீயே யாகி,
 மலையமால் வரையின் வந்துகண் ணுற்றத, தலையரங் கேறிச்
 சார்ந்தி யென்றவன், கலக நாரதன் கைக்கொள் வீணை, யலகி
 லம்பண மாகெனச் சயித்துத், தந்திரி யுவப்பத் தந்திரி
 நாரிற், பண்ணிய வீணை மண்மிசைப் பாடி, யீண்டு வருகெனப்
 பூண்ட சாப, மிட்டவக் குறுமுனி யாங் கே, விட்டன
 னென்ப வேந்தவை யகத்தென்” என்பதனானறிக.

இதனாற்சொல்லியது: நாரதன் கலைப்பிரியனாதலால் தனது
 யாழைப்புகை நரம்புபட இசைத்தலின், தான்

இங்ஙனமிசைத்தற்குக் காரணமின்றாகவும், இவன் கலங்கின
மைதான் நமக்கறிவித்து நம்மாஸ் இவளை முனிவிப்பான்
சிவன்டி நம்மை மதியானாயினென அவனொடும்
சாபமிடுகின்றவன் 'வீணை மங்கல மிழக்க; மண்மிசைத்தற்குக்
; இவள் மண்ணிற்போயப் பிறக்கவெனச் சாபம்
இட்டானென்பது. வீணை மண்மிசைத் தங்குகவெனவே
இவளை நீங்காவரத்தின் வந்ததாகலான் இவனும் மண்மிசைத்
தங்குகவென்பதாயிற்று; எனவே இவன் மண்ணிற
பிறவானாதலுணர்க.

இவ்வீணையை உருப்புகையில்
வீணையென்பாருமுளர்; அது பொருத்த மின்று அங்ஙனம்
இவள் மண்மிசைப்பிறக்கவெனச் சபித்தலின் அதனைப்
பெற்று வந்துபிறந்த மங்கையாகிய மாதவிவழிப்பெயராய்
அவ்வழியின்றோன்.

¹ சிலப்பதிகாரம், பக். ௯௮. ² வயத்தமாமலை - பொதியின்மலை; வயத்தம் -
தென்றல். ³ ஓவியச்சேனன் - சித்திரசேனனென்னுங்கத்தருவன்.
(பி - ம்.) * 'சாபவிடைபெயக்கருடவந்தோவென்று'

கா. - க ட ல் ர டு
கா ணி த. க அ ழு க

நிய அரவுபோலுமங்குலையுடைய மாதவியுடைய
ஆடலையும் அவ்விடத்துக்

காண்பேமென்றென்க. ஈண்டுச் சயந்தன்சாபமும்
விடையுங் கூறுத்து;

அரங்கேற்றுகாதைக்கண் ¹ “இந்திர சிறுவனோடு,
தலைக்கோற் முனத்துச்

சாப நீங்கிய” என்றாராகலினெனக்கொள்க. இனி
வீணையைச் சராரவீணையாக்கி

மங்கலமிழப்ப என்பதற்கு இவள் இக்கடவுள்
யாக்கையொழிந்து மக்களாயாக்

கையில் தங்குகவெனச் சபித்தானென்பதுங்கொள்க.
இனி உருப்பசிக்குச்

சுயந்தன்மேற்சென்ற காதன்மை புதல்வர்மேற்செல்லும்
கண்ணோட்டமென். பார்க்கு அங்ஙனம் புதல்வரைநோக்கி
மகிழ்வார்க்கு அன்பு சிறத்தலொழிந்து

நிலைகலங்கி ஆடல் பாடல நெகிழ்தலும் முன்
றுகாலமுமுணர்ந்த முனிவன்

அதனை அறியாது சபித்தானென்றலும்
பொருந்தாமையின் அங்ஙனமுரைத்

தல் குற்றமென்க. மண்மிசைத்தங்குகவென்றதை
வீணக்குமேற்றுக.

உச - எ. துவரிதழ்.....வணங்குதும்
யாமென (இ - ள்.) (க) வடசேடியிற் (-)

பொழிற்கண் கடவுட்குக் (ங) காரிகை

யோடு (ச) விருந்தாட்டமரும் வீரன் (சு) இதுவெனக்கூறி
(கக) இடனுங்காண்

கும்; (கௌ) அமைதியுங்காண்குதும்; (௨௫)
ஆடலுங்காண்குதுமாதலால், அடி
யிடையாய்! யாமும் தலைவனை வணங்குவோம்;
வருவாயாகவெனச் சொன்ன அப்
பொழுதேயென்க.

துவார் - செம்மைநிறம். ஓய, * “ஆயென் கிளவியு
மவற்றொடு கொள்
ளும்” என்பதனால் முடிந்ததாம். ஏகாரம், இசைநிறை
யாமுமென்னுமும்
மை தொக்கது. இனி எனவென்பதனை * “எனவெ
னெச்சம் வினையொடு
முடிமே” என்பதனால், என்றுசொல்லிப்போந்தெனச்
சொல்லெச்சமாக்கி
முடிப்பினுமமையும்.

௨௮ - ௩௪. சிமையத் திமையமும்.....
விழாக் காண்போன்

(இ - ள்.) அவன், கொடுமுடியையுடைய
இமயமலையையும் வளவிய நீரை
யுடைய கங்கையாற்றினையும் அவந்தியென்னும் பதியினையும்
விர்தமலைசூழ்ந்த

அடவியினையும் வேங்கடமென்னுமலையினையும் நிலம்பொருத
விளையுளினையுடைய காவிரிநாட்டினையும் தன்காதலிக்கு
இஃதுஇன்னது இஃதுஇன்னதென்றுகாட்டி.

ஆண்டாண்டுள்ள பயனுகர்த்தற்கு வேண்டிநாட்டங்கிப் பின்பு
சிலநாளிற படப்

ஹையையுடைய புகாரென்னு நகரிடத்தேவந்து
முனபுசொன்ன முறைமையால்

இடனும் அமைதியும் இவையென்று தொழுதனனாயத்
தன்காதலிக்குக் காட்டி

வளவிய தேவருமகிழும் மூதூர்க்கண் நடக்கின்ற விழவைத்
தானும் கர்ணகின் றவ்னென்க.

சிமையம் - உச்சி. அடவி - தாமி. தாங்காவினையுள் -
நிலம்பொறுதவினேத்

தல்; * "வேலி யாயிரம் வினையுட் டாக" என்றாரகலின். வினத்தலென்பது
வினையுள்ள மருவிற்று; புலிப் * பாயத்துள், தேரைப்பாயத்தலென்பதுபோல.

¹ சிலப். அரங்கேற்றுகாதை, உ - க.

² தொல்காப்பியம், வினையல், கு. கடு.

³ எச்சவியல், "சஉ.

⁴ பொருநராற்றுப்படை, உசக - எ.

⁵ பாயத்துள் - பாய்தல்.

கக்கி

சிலப் பதி காரம்

படப்பை - தோட்டக்கூறு. புகார், ஆகுபெயர்.
மணிவிழாப் பாடமாயின, அழகிய விழாவென்க.
காண்போன், தொழிற்பெயர்

திருமலைப்பரவுந்தேவபாணியும்,

இனிப் பதினேராடல் கூறுவான் எடுத்துக்
கொண்டார்; அவற்றுள்;

கொடுகொட்டியென்பது இத்தன்மைத்தென்கின்றது.

மாயோன் = திருமால். பாணி = தேவபாணி. பாணியென்றது - பாட்டு.
அது தேவரப்பராவுதலாயிற்று; என்னை? “ஏனை யொன்றே, தேவரப் பராவு
தன் முன்னிலைக் கண்ணே” என்றாராகலின் அது முத்தமிழ்க்கும் பொது.
அஃது இயற்றமிழில்வருங்காற கொச்சகவொருபோகாய வரும். வரும்வழியும்
பெருந்தேவபாணி, சிறுதேவபாணியென இருவகைத்தாய வரும். என்னை?
“கூறிய வுறுப்பிற் குறைபா டின்றித், தேறிய விரண்டு தேவ பாணியும்” என்
றாராகலின். அங்ஙனம் வரும் * தரவினை நிலையெனவடக்கி முகத்திற்படுந்
தரவினை முகநிலையெனவும், இடைநிற்பனவற்றை இடைநிலையெனவும், இறுதி
யினிற்பனவற்றை முரிநிலையெனவும் பரவுதற்பொருண்மையாற் பெயர்கொடுத்
தார் செய்யுளியலின்கண்ணுமெனக் கொள்க.

இனி, இசைத்தமிழில்வருங்கால், முகநிலை கொச்சகம் முரியென்ப ஒரு
சாராசிரியர். அன்றி இசைப்பா, இசையளவுபாவென்னும் இருபகுதியுள் இஃது,
இசைப்பாவின் பகுதியெனப்பட. அது பத்துவகைப்படும்: செந்துறை, வெண்
டுறை, பெருந்தேவபாணி, சிறுதேவபாணி, முத்தகம், பெருவண்ணம், ஆற்று
வரி, காளவரி, விரிமுரண், தலைபோகுமண்டிலமென என்னை? “செந்துறை
வெண்டுறை தேவபா ணியிரண்டும், வந்தன முத்தகமே வண்ணமே - கந்தரு
வத், தாற்றுவரி காளல் விரிமுரண் மண்டிலமாத், தோற்று மிசையிசைப்பாச்
சுட்டு” என்றார் இஃதுவனுக்கிழைய சிசுண்டியாரென்க.

இன்னும் சுத்தம் சாளகம் தமிழென்னும் சாதியோசைகள் மூன்றிலுடனும்¹ கிரியைகளுடனும் பொருந்தும் இசைப்பாக்கள் ஒன்பதுவகையென்ப; அவை:—சிர்து, திரிபதை, சவலை, சமபாதவிருத்தம், செந்துறை, வெண்டிறை, பெருந்தேவபாணி, சிறுதேவபாணி, வண்ணமெனவிவை. என்னை? “செப்பரிய சிர்து திரிபதை சேர்ச்சவலை, தப்பொன்று மில்லாச் சமபாத-மெய்ப்படிபுஞ், செந்துறை வெண்டிறை தேவபாணி வண்ணமென்ப, பைந்தொடியா யின்னிசையின் பா” என்றார் பஞ்சமாபுடைய அறிவனாரென்னுமாசிரியரென்க.

இனி, நாடகத்தமிழில் தேவபாணிவருங்காற் பெருந்தேவபாணி பலதேவரையும், சிறுதேவபாணி வருணப்பூதரையும் மூவடிமுக்கால் வெண்பாவால் துதிக்கின்றழி, அவரணியும் தாரும் ஆடையும் நிறனும் கொடியுந்துதித்த அவராற பெறவேண்டிவனவுந் துதிக்கப்படும்; என்னை? “திருவள் ரரங்கிற்

¹ தொல்காப்பியம், செய்புனியல், கு. ககஅ.

² “ ” ககஉ - பேர். உரை.

³ கிரியை - தாளக்கிரியை; படித்தல் முத்வியன.

கூ.—க ட ல ர டி க ர ஐ த.

கககக

சென்றினி தேறிப், பரவுந்
மாணிபத் திரனை, யணிதிகழ்

தேவரைப் பரவுந் காலை, மணிதிகழ் நெடுமுடி
பனிங்கி னொளியினை யென்றுங், கருந்தா துடித்த
கடவுளை யென்று, மிரும்பனைத் தனிக்கொடி யேந்தினை
யென்றுங், கொடுவாய

நாஞ்சிற் படையோ யென்றும், கடிமலர் பிணைந்த
கண்ணியை யென்றுஞ், சேவடி போற்றிச் சிலபல வாயினு,
மூவடி முக்கால் வெள்ளையின் மொழிப” என்றார்

மதிவாணிஹரேனக. இவை ஈண்டுரைப்பிற் பெருகும்.
பிறவும் வந்த வழிக் காண்க.

இனி, முற்கூறிய பதினேராடற்கும் முகநிலையாகிய
தேவபாணி மாயோன் பாணி. அது வருமாறு: ‘

‘மலர்மிசைத் திருவினை வலத்தினி ல்மைத்தவன்

மறிதிரைக் கடலினை மதித்திட வடைத்தவ, நிலகொளீத்
தடவரை கசத்தினி

லெடுத்தவ னினநிரைத் தொகைகளை யிசைத்தலி
லழைத்தவன், முலையுணத்

தருமவ ணலத்தினை முடித்தவன் முடிகள்பத் துடையவ
னுரத்தினை யறுத்தவ, .

ஊலகனைத் தையுமொரு பதத்தினி லொடுக்கின னொளிமலர்க்
கழறரு வதற்கினி

யழைத்துமே.” இஃது எண்சீரான்வந்த
கொச்சகவொருபோகு. பண் - கௌ சிகம். தாளம் -
இரண்டொத்துடைத் தடாரம் சிறுதேவபாணி
ஈண்டுக்கூறிற்

நிலரெனினும் இனம்பட்டுவருதலிற்
கூறல்வேண்டிவதாயிற்று. அது வருமாறு:

“வண்ணமலாச் சரங்கோத்து மதனவேண் மிகவெய்யக்,
கண்ணளவோர் புல

னல்லாக் கனல்விழியா லெரித்தனையா, லெண்ணிறந்த
தேவர்களு மிருடிகளு

மெழுந்தோட, வொண்ணுதலாள் பாகங்கொண்
டொருதனியே யிருந்தனையே”

என்பது.

இதனுள் இறைவனை முற்கூறுது மாயோனை
முற்கூறியதென்னையோவெ

னின், மாயோன் காவறகடவுளாய அருளை
அருத்தலானென்க.

நுநு - சு. வருணப் பூதர் நால்வகைப்
பாணியும்—(இ - ள்) வரு

ணப்பூதர் நால்வரையும்பரவும் நால்வகைத்
தேவபாணியுமென்றவாறு.

அவை வருமாறு: “அந்தணர், வேள்வியோ டருமறை
முற்றுக, வேந்தன்

வேள்வியோ டியாண்டிபல வாழ்க, வாணிக ரிருநெறி
நீணிதி தழைக்க, பதி

னெண் கூலமு முழவர்க்கு மிகுக, வரங்கியற கூத்து
நிரம்பிவினை முடிக, வாழ்க

நெடுமுடி கூர்கவென் வாயச்சொலென், நிப்படிப்
பலிகொடுத் திறைவனிற்

நெக்குச், செப்பட வமைத்துச் செழும்புகை காட்டிச்,
சேவடி தேவரை யேத்

திப் பூதரை, மூவடி முக்கால் வெண்பா மொழிநது,
செவியிழை குறுமை வேந்

தனை யேத்திக், கவியொழுக் கத்து நின்றழி வேந்தன்,
கொடுப்பன கொடுப்ப

வடுக்கு மென்ப” என்றார் மநீவாணாரென்க.

கூசு - ஏ. நலம்பெறு.....பின்னர்—(இ - ள்.)

பல்லுயிர்களும்

தன்கலையால் நன்மைபெறுந் தன்மையையுடைய வானின்
ஊர்ந்துசெல்லும்

மதியுழம்பாடியென்க.

எனவே சந்திரனைப்பாடும்
தேவபாணியென்பதாயிற்று. ஆதித்தனை முற கூறுதது
இறைவனை முறகூறியவாற்றாற கொள்க. இதற்குச் செய்யுள்:
“குரை / கடன் மதிக்கு மதலையை குறுமுய லொளிக்கு
மரணனை, யிரவிரு ளகற்று நில

கூசு

சிலப்பதிகாரம்

வினை யிறைய்வன் முடித்த வணியினை, கரியவன் மனத்தி னுதித்தனை கயிரவ
மலர்த்த ம்வுணனை, பரவுநர் தமக்கு நினதிரு பதமலர் தபுக்க வினையையே
எனவரும்; பண்ணும் தாளமும் முற்கூறியன.

கூசு. சீரியல் பெர்லிய நீரல

வியல்பு பொலிவுபெறவென்றவாறு

நீங்க—(இ - ள்.) அவதாளநீங்கத் தாள

இதனை நீரலநீங்கச் சீரியல் பொலியவென
மாறுக. அன்றி ஆவதான

நீங்குதலால் தாளவியல்பு
பொலிவுபெறுநிற்கவெனவுமாம். இவற்றை மேல்
மாதவிக்கு அடையாக்கி முடிக்க.

இனி, பதினோராடல் கூறுவார்:—அவை
இருவகைப்படும்: ¹ “அல்லியங்

கொட்டி.....ஆறு”; ² “தழுகடையம்.....ஐந்து”
என்பவாகலின்.

நக - சந. பாரதி
யாடிய.....கொடுகொட்டி யாடலும்
பாரதி - பைரவி; அவளரங்கம் - சமிகாடு;
அவளாடுதலாற் பெற்றபெயர்.

(இ - ள்.) தேவர் புரமெரியவேண்டுதலால்
வடவையெரியைத் தலையிடு

யுடைய பெரியவம்பு ஏவல்கேட்டவளவிலே
அப்புரத்தில் அவுணர் வெந்து

விழுந்த வெண்பலிக்குவையாகிய பாரதியரங்கத்திலே
உமையவள் ஒருகூற்றின் ளாய் நின்று பாணி தூக்குச்
சீரென்னும் தாளங்களைச் செலுத்தத் தேவரயாவ,
நினுமுயர்ந்த இறைவன் சயானந்தத்தாற்

கைகொட்டிநின்று ஆழிய கொடு

கொட்டியென்னுமாடலும்.

முகம் - தலை. பேரம்பு - பிரம்புருடன்.

ஏவஸ்கேப்ப - சுட்டவளவிலே

திரிபுரம் தீமதித்தொரியக்கண்டு இரங்காது

கைகொட்டிநின்று ஆடுதலிற் கொடு

மையுடைத்தாததனோக்கிக் கொடுகொட்டியென்று
பெயர்கூறினார்.

4. "கொட்டி,.....நான்காமெனல்."

சச - ரு. தேர்மு

னின்ற.....பாண்டரங்கமும்

(இ - ள்.) வாநோராகிய தேரில் நான்மறைக்

கடும்பரிபூட்டி நெடும்புற

மறைத்து வார்துகின்முடித்துக் கூர்முட்டிடித்துத்

தேர்முனின்ற திசைமுகன்

காணும்படி பாரதிவடிவாய இறைவன் வெண்ணீற்றை

அணிந்தாடிய பாண்ட

ரங்கக்கூத்தும்,

5. "நின்று' பாடமாயிற் காண நின்றாடியவென்க; 5

6. "பாண்டரங்கம்.....ஆறு

மெனல்."

சச - அ.

கஞ்சன்.....தொகுதியும்

(இ - ள்.) அஞ்சனவண்ணன்

ஆடியஆடல்பத்துள், கஞ்சன்வஞ்சந்தின்
வந்த யானையின்கோட்டை ஒசித்தறகு நின்றாடிய
அல்லியத்தொகுதியென்னுங்
கூத்தும்,

1, 2, 4, 5 சிலப்பதிகாரம், பக். அக.

3 கொடுங்கொட்டி கொடுங்கொட்டியென
யார்; (கலி. கடவுள்.)

விகாரமாயிற்றென்பார் நச்சினார்க்கினி

கூ.—க ட ல ா டி க ா கை த.

கூகந்

தொகுதியென்றார், முகம் மார்பு கை காக்களின்
வட்டனை அவிநயமுதலி

யன விருந்தும் தொழில்செயயாதுநிறறலின்; “ஆட் வின்றி
நிற்ப்வை யெல்லா

மாயோனாடும் வைணவ நிலையே” என்றார்;
அல்லியமென்பதனை அலிப்பேடென்

பாருமுளர்; 1 “அல்லியம்.....ஆறு மெனல்.”

சஅ - கூ. அவுணற் கடந்த மல்லி டைலும்
--(இ - ள்.) வாணனா

கிய அவுணனை வேறற்கு மல்லனாயச் சேர்ந்தாரிற்சென்று
அறைகூவி உடற்

கரித்தெழுந்து அவனைச் சேர்ந்தவளவிலே
சடங்காகப்பிடித்து உயிர்போகநெரித்

அத் தொலைத்த மல்லாடலும்,

அவுணற்கடந்த - அவுண்ணெண்ணத்தைக் கடந்த; ⁹

“நெடியவன்.....

ஐந்தாம்.”

சக - டுக. மாக்கட னடுவண்.....ஆடிய
துடியும்

(இ - ள்.) கரிய கடலினடுவருநிற குரனது
வேற்றுருவாகிய வஞ்சத்தை யறிந்து அவன்போரைக்கடந்த
முருகன் அக்கடனடுவண் திரையே அரங்கமாக
நின்று துடிக்கொட்டியாடிய துடிக்கூத்தும்,

நிகர்த்து - நேரொத்து ; ⁸

“துடியாடல்.....ஐந்தாம்.”

டுஉ - டு. படைவீழ்த் தவுணர்.....ஆடிய

குடையும்

(இ - ள்.) அவுணர் தாம் போர்செய்தற்கு எடுத்த
படைக்கலங்களைப்

போரிற் கு ஆற்றாது போகட்டு வருத்தமுற்றவளவிலே
முற்கூறியமுருகன் தன்

குடையை முன்னேசாயத்து அதுவே ஒருமுகவெழினியாக
நின்றாடிய குடைக்

கூத்தும்,

• பையுளையத் ஆடியவெனவியையும்; ⁴

“அறுமுகத்தோன்... ..எனல்.”

டுச - டு. வாணன் பேரூர்.....ஆடிய

குடும்பம்

(இ - ள்.) காமன் மகன் அநிருத்தனைத் தன் மகள்
உழைகாரணமாக வாணன்

சிறைவைத்தலின், அவனுடைய சோவென்னும்
நகரவீதியிற்சென்று நிலம்

கடந்த நீளிறவண்ணன் குடங்கொண்டாடிய குடக்கூத்தும்,

இது பஞ்சலோகங்களாலும் மண்ணாலும்

குடங்கொண்டாடினது; "குடத்

தாடல்.....ஆயந்து." இது விநோதக்கூத்து

ஆறினுளொன்றென்

றுணர்க; என்னை? "பரவிய சாந்தி யன்றியும் பரதம்,
விரவிய விநோதம் விரிக்

குங் காலைக், குரவை கலிநடங் குடக்கூத் தொன்றிய, கரண
நோக்குத்தோற்பா

வைக்கூத், தென்றிவை யாறு நகைத்திறச் சுவையும்,

வென்றியும் விநோதக்

கூத்தென விசைப்ப" என்றாராகலின்.

திசு - எ. ஆண்மை.....பேடி யாடலும்

(இ - ள்.) ஆண்மைத்தன்மையிற்றிரிந்த

பெண்மைக்கோலத்தோடிக் காம

மாடிய பேடென்னுமாடலும்,

1, 2, 3, 4, 5 சிலப்பதிகாரம், பக். அக.

ஆண்மைத்தன்மையிற் திரிதலாவது விகாரமும்
 வீரியமும் ஹாரும்பெற்றி
 யும் பத்தியும் பிறவுமின்றாதல்; ஆண்மை
 திரிந்தவென்பதனால் தாடியும், பெண்
 மைக்கோலத்தென்பதனால் முலைமுதலிய
 பெண்ணுறுப்புப் பலவுமுடையது
 ஆண்பேடென்று பெயர்பெறுமெனக்கொள்க; என்னை? ¹
 “சூரியற் றாடி மருள்
 படு பூங்குழற், பவளச் செவ்வாயத் தவள வொண்ணகை,
 பெயர்ள்ளரி நெடுங்
 கண் வெள்ளிவெண் டோட்டிக், கெடுங்கொடிப் புருவத்து
 டருங்குவளை பிறை
 றுதற், காந்தளஞ் செங்கை யேந்திள வனமுலை, யகனற
 வல்கு லந்துண் மரு
 ங்கு, லிகந்த வட்டிடை யெழுதுவரிக் கோலத்து,
 வாணன் பேரூர் மறுகிடை
 நடந்து, நீணில மளந்தோன் மகன்முன னாடிய, பேடிக்
 கோலத்துப் பேமிகாண்
 குநரும்” என்றாராகலின்.

இது தனதுமகன் அநிருத்தனைச் சிறைமீட்டிக் காமன்
 சோநகரத்தாடியது.

1 “காமனதாடல்.....நான்கு.”

திரு - கூ. காய்சினவவுணர்... ..3

மரக்கா லாடலும்

(இ - ள்) காய்சினத்தையுடைய அவுணர்
வஞ்சத்தாற்செய்யும் கொடுந்

தொழிலைப் பொருளாய மாயோளால் ஆடப்பட்ட
மரக்காலென்னும் பெயரை

யுடைய ஆடலும்,

மாயவள் - தூர்க்கை. அவுணர் உண்மைப்போரான
வேறலாற்றாது வஞ்

சத்தான் வேறல்கருதிப் பாம்பு தேள் முதலியவாய்ப்
புருதலையுணர்ந்து அவள்

அவற்றை உழக்கிக் களைதற்கு மரக்கால்கொண்டு
ஆடுதலின், மரக்காலாடலா

யிற்று; * “மாயவளாடல்.....நான்கு.”

கூ0 - கூக. செருவெங் கோலம்:.....ஆடிய
பாவையும் (இ - ள்.) அவுணர் வெவ்விய

போர்செய்தற்குச் சமைந்த போர்க்கோலத்

தோடு மோகித்துவீழும்படி கொல்லிப்பாவைவடிவாயச்
செய்யோளாகிய திரு

மகளால் ஆடப்பட்ட பாவையென்னுமாடலும்,

கோலநீங்கவென்றார், அதற்கேறப் பொராது அஞ்சி
யவிதலின்; * “பாவை

.....ஒன்று.”

சுஉ - ந. வயலுழை.....ஆடிய

கடையமும்

(இ - ள்.) வாணனுடைய முறகூறிய பெரியநகரின்
வடக்குவாயிற்கண்

உளதாகிய வயலிடத்தேநின்று
அயிராணிமென்னுமடந்தை ஆடிய கடைய

மென்னு மாடலும்,

அயிராணி - இந்திராணி. கடையம் -
கடைசிக்கத்து; * "கடையம்... ..
ஆறு."

சுச - எக. அவரவ ரணியுடன்.....

விஞ்சைய னன்றியும்

(இ - ள்.) அங்குனங்கூறப்பட்ட அவரவருடைய
அணிகளுடன் அவரவரு

டைய கொள்கையாற் பொருந்தி நின்றாடலும்
வீழ்ந்தாடலுமாகிய அவரவரை

¹ மணி. க: ககக-உடு. ², ³, ⁴, ⁵, ⁶ சிலப்பதிகாரம், ப. கூ. ⁷ "மாயஞ்செய் வாள்வுணர்

வீழ் நங்கை மரக்காண்கேள் வாளமலை புறமும் போலும்"

என்பார்பின்னும்; சிலப். கஉ.

நீங்காத மரபினையுடைய பதினொருவகைப்பட்ட
 ஆடலும் அவ்வாடல்கட்கேற்ற
 பாடல்களின் வேறுபாடும் அவற்றிற்குவிதித்த
 மாட்சிமைப்பாட்டோடு அவற்
 றைப் புலப்படக் காண்பாயாக; அன்று
 கள்ளவழிபூம்பொழிற்கண்ணேயிருந்து
 நின்னோடு யான் கூறப்பட்ட மாதவிமரபின்வந்த மாதவி
 இவள்காணென்று தன்
 காதலிக்குச் சொல்லித் தானுங்கண்டு மகிழ்ச்சிமிக்க
 யுடைய விஞ்சையினும், அவனன்றியும்,

மேம்பாடுதக்க மரபின்

, எஉ - று. அந்தரத்
 துள்ளோர்.....இருந்தோனுவப்ப
 (இ - ள்.) சுவர்க்கத்திலுள்ளாராகிய

தேவரெல்லாம் உள்வரிகொண்டு
 வந்து காணப்படும் இந்தவிழவும் மாதவியாடலும்
 அவ்வாடற்குச் சமைந்த
 கோலமும் ஆடுதலாற்பிறந்தவழகும் முடிதலின்
 அதனாற்பிறந்த வெறுப்போ
 டிருந்த கோவலனுவக்கும்படி,
 அந்தரத்திள்ளோர் - விச்சாதரருமாம்.
 மானிடர் தம்மைக்காண்டல்
 பொருமையின் அறியாமரபினென்றார். இனி, இவளா

டலும் கோலமும் தனது

அறிவு நிறை ஓர்ப்புக் கடைப்பிடிக்கைக் கைக்கொண்டு
விடிதலாலே பிறர்க்கும்

இவ்வாறுமென்னும்

வெறுப்போடிருந்தானென்னுமமையும். ஊடலோடென்

ஐதி கோலமோடென்றார், மனத்தினிகழ்ந்த ஊடலை
முகம் காட்டிதலின்.

எசு - க. பத்துத்

துவரினும்.....நலம்பெற வாட்டி.

(இ - ள்.) வாசநெய்யுரைத்த மணங்கமழும் கரிய
கூந்தலைப் பத்துவகைப்

பட்ட துவரினும் ஐந்துவகைப்பட்ட விரையினும்
முப்பத்திருவகைத்தாயிய

ஓமாலிகையானும் ஊறிக்காயப்பட்ட நன்னீராலே
நிறம்பெறவாட்டியென்க.

இருமை - கருமை. பத்துத்துவ்வாவன :

—“பூவந்தி திரிபலை புணர்கரும்

கூலி, நாவ லோடு நாற்பான் மரமே.”

ஐந்துவிரையாவன:—¹ “கோட்டந்.....

விரை.” முப்பத்திருவகை ஓமாலிகையாவன :

“இலவங்கம் பச்சிலை கச்சோலை

மேலங், குலவிய நாகணங் கோட்ட - நிலவிய, நாக
மதாவரிசி தக்கோல நன்

ஐரி, வேகமில் வெண்கோட்ட மேவுசீர் - போகாத,
கத்தூரி வேரி யிலாமிச்சங்

கண்டிஸ்வெண்ணை, பொத்தகடு நெல்லி யுயர்தான்றி” -

துத்தமொடு, வண்ணக்

கச் சோல மரேணுக மாஞ்சியுட், நெண்ணுஞ் சயிலை
மின்புழு - கண்ணு

நறும், புண்ணைநறந் தாது புலியுதிர் பூஞ்சரளம்,
பின்னு தமாலம் பெருவகு

ளம் - பன்னும், பதுமுக நுண்ணேலம் பைங்கொடு
வேரி, கதிர் நகையா யோ

மாலி கை" என்னுமிவையெனக்கொள்க; என்னை? '
'ஒரை விரையினு மீரைந்.

தவரின, மாறைந்தின் மேலிரன் டோமாலிகையினு, நாறைந் கதுப்பி. னுனமு
நன்குரைஇ, பூமின நன்ன ருவநதன் ளாட்டி" என்றாராகலின்.

அ - அக. புகையிற்

புலர்த்திய.....சேறாட்டி

(இ - ள்.) அங்கனமாகிய நீராளுட்டிப்
பொலிவினையுடைய புகையிற்' புலர்த்திய கூறதலை
ஐந்துவகைபெறவகுத்த வகைதோறும் மான்மதத்தின்
கொழுவிய சேற்றை ஊட்டியென்க.

¹ சிலப்பதிகாரம். பக். ௧௩௮.

சிலப்பதிகாரம்

சிலப்பதிகாரம்

மான்மதச்சேது - கத்தூரிக்குழம்பு; சவாதுமாம்.

அஉ - ஈ. அலத்தக

முட்டிய.....நல்லணி செந்நீ

(இ - ள்.) செம்பஞ்செழுதிய அழகிய சிவந்த
சேறடிக்கேற்ற நலத்தகும் மெல்லிய விரலிடத்தே
செறிக்கப்படும் நல்லணிகளைச்செறித்து,

விரலணி - மகரவாய்மோதிரம், பீலி,
கான்மோதிரமுதலியன.

அச - ஈ.

பரியகம்.....அணிந்து

(இ - ள்.) பாதசாஸமும் சிலம்பும் பாடகமும்
சதங்கையும் காற்சரியு

மென்னும் இவற்றைக் காலுக்குப் பொருத்தமுறும்படி
அணிந்தென்க.

பரியக்மாவது - “பொன்னிதழ் பொதிந்த

பன்னிற மணிவடம், பின்னிய .

தொடரிற் பெருவிரன் மோதிரந், தன்னொடு
தொடக்கித் தமனியச் சிலம்பின்,

புறவாய் சூழ்ந்து புணரவைப் பதுவே.” என்னை?
“அவ்வாய் மகரத் தணிகிளர்

மோதிரம், பைவாய் பசும்பொற் பரியக நூபுர,
மொய்ம்மணி நாவின் முல்லை

யங்கிண்கிணி, கௌவிய வேனவுங் காலுக்

கணிந்தாள்” என்றார்.

அக. குறங்கு செறிதிரள் குறங்கினிற்
செறித்து - (இ - ள்.)

குறங்குசெறியென்னும் பணியைத் திரண்ட
குறங்கிடத்தே செறித்தென்க.

குறங்குசெறி - கவான் ஆபரணம்.

அஎ - அ. பிறங்கிய.....உடஇ

(இ - ள்.) பருமுத்தக்கோவை

முப்பத்திரண்டாற்செய்த விரிசிகையென்

னுங்கலையை நீலநிறங்களும் பூத்தொழிலையுடைய
நீலச்சாதருடையின்மீதே உடுத்தென்க.

என்னை? “குறங்கு செறியொடு கொய்யலங்
கார, நிறங்களார் பூந்துகி

னீர்மையி னுடஇப், பிறங்கிய முத்தரை முப்பத்
திருகா, முறிந்த தமைவர வல்

குற் கணிந்தாள்” என்றார்

அக - கூ. காமர்

கண்டுகை.....அணிந்து

(இ - ள்.) காமஞ்செய்யும் மாணிக்க வளையுடன்

நீங்காமற் பொற்றொட

ராற்பிணித்த முத்தவளையைத் தோளுக்கு
அணிந்தென்க.

காமம், காமரேன விகாரம். தூமணி - முத்து.
என்னை? “ஆய்மணி

கட்டி யமைந்தவிலைச் செய்கைத், காமர் கண்டுகைக்
கண்டிரண் முத்திடைத்,

காமர்பொற் பாசங் கொளுத்திக் கவின்பெற,
வேய்மருண் மென்றோள் விளங்க
வணிந்தாள்” எனறார்.

கை - ச. மத்தக
மணியொடு.....அணிந்து

(இ - ள்.) முகப்பிற்கட்டிய மாணிக்கத்தோடே
புத்திகளில் வயிரங்களழுத்

தப்பட்ட சித்திரத்தொழிலையுடைய சூடகமும்
செம்பொன்னாற்செய்த வளையும்

நவரத்தினவளையும் சங்கவளையும் பவழவளையுளும்
என்னுமிவற்றை ஐதான்

மயிரையுடைய முன்கைக்குப் பொருத்தமுற அ
ணிந்தென்க.

சா. — க உ ல் லா டி க ர னை த.

பரியகம் • சரியுமாம். வால்வளை -
வெள்ளிவளையுமாம். பவழப்பல்வளை -

கைவடமுமாம். என்னை? “புரைதபு சித்திரப்
பொன்வளை போக்கி, லெரிய

விர் பொன்மணி யெல்லென் கடகம், பரியகம்
வால்வளை பாத்தில் பவழ, மரி

மயிர் முன்கைக் கமைய வணிந்தாள்” என்றார்.

அரியகை முன்கைக்கென்ப
துஉம பாடம்.

கூடு - அ. வாளைப்
பருவாய்.....அணிந்து

(இ - ள்.) வாளைமீனினைது அங்காந்தவாயை
வணங்குதலுறுவிக்குநெளி
யும் சிவந்தஒளி உச்சமாகக் கதிராரும்
மாணிக்கப்பீடமும் பக்கத்தேவளைந்து
திரையும் ஒளியையுடைய வயிரஞ்சூழ்ந்த மாகதக்
கடைசெறியும் பிறவுமாகிய
இன்றறைக் காந்தண் மலர்போலும் மெல்லிய விரல்கள்
மறையும்படியணிந்து,
பருவாய்மோதிரமுமாம்; ஒப்பினுகியபெயர். கேழ்விளர்மணி, அஃது,
ஏக்கேழென்ற செங்கேழ்விளர்மணியென்க. வாங்குவில் - விளைத்துக்கொள்
ளும் ஒளி.

கூக - க00.
சங்கிலி.....அணிந்து
(இ - ள்.) வீரசங்கிலியும் நேர்ஞ்சங்கிலியும்
பூணப்படுஞானும் என்னு
மியற்றோடு கைபுனையப்பட்ட தொழில்களையுடைய
சவடி சரப்பளிமுதலா

யுள்ள பிறவற்றையும் அழகிய கழுத்திடத்தே
முத்தாரத்தோடணிந்தென்க.

கடுக - உ.

கயிற்கடை.....மறைத்தாங்கு

(இ - ள்.) முற்கூறிய சங்கிலிமுதல்
ஆரமீராயுள்ள அணிகட்கெல்லாம்,

தலையொன்றுயக் * கொக்குவாயப் படுகண்டொடக்கிய
பன்மணிக்கோவையால்

தூக்கமாகச் செயயப்பட்ட பின்னாலியாற் சிறுபுறத்தை
மறைத்தென்க.

கயிற்கடை - கொக்குவாய.

ஒழுகியகோவையென்க. சிறுபுறம் - பிடர்;

“சங்கிலி நுண்டொடர் பூணொண் புனைவினைத்,
தொங்க லருத்தித் திருந்துங்

கயிலணி, தண்கடன் முத்தின் றகையொரு
காமெனக், கண்ட பிறவுங் கழுத்

துக் கணிந்தாள்” என்றார். ஆங்கு, அசை.

கடுக - ரு. இந்திர

நீலத்து.....அணிந்து

(இ - ள்.) முகப்பிற்கட்டின இந்திரநீலத்திடையிடையே பயிலக்கட்டின
வயிரங்களால் அழகுபெற்ற நீலக்குதம்பையை வடிந்த காதினிடத்தே அழகு
மிகும்படி அணிந்தென்க.

என்னை? “நூலவ ராயந்தி நுவலருங்

ஐகவினைக், கோலங் குயின்ற

குணஞ்செய் கடிப்பினை, மேலவ ராயினு மெச்சும்
விறலொடு, காலமை காதிற்

கவின்பெறப் பெய்தாள்” என்றார்.

க0௯ - அ. தேய்வ

வுத்தியொடு.....அணிந்து

(பி - ம்) * ‘கோக்கிவாய்’: கோக்குவாய்,
கோக்கிவாயென்றும் படித்தற்கு இட
முண்டு.

ககது
சிலப்பதிகாரம்

(இ - ள்.) சீதேவியாரென்னும் ப்ணியுடனே
வலம்புரிச்சங்கும் பூரப்பா

னையும் தென்பல்லி வடபல்லியென்னுமிவையும் தம்மில்
தொடர்ந்து ஒன்றான். தலைக்கோலத்தைக் கரிய பெரிய
ஒதிக்கு அழகுறும்படி யணிந்தென்க.

செழுநீர், வலம்புரிக்கு அடை. என்னே? ‘
‘கேழ்கிளர் தொய்யகம் வாண்

முகப் புல்லகஞ், குளா மணியொடு பொன்னரி
மாலையுந், தாழ்தரு கோதைபுந்

தாங்கி முடிமிசை, யாழின் கிளவி யரம்பைய

ரொத்தாள்" எனறார்.

ஊடற்கோலமோடிருந்தோனுவப்ப ஆட்டி
ஊட்டிச் செறிஇ அணிந்து

செறித்து உடஇத் தோளுக்கணிந்து
அமைவுறவணிந்து காப்பவணிந்து ஆர

மோடணிந்து சிறுபுறமறைத்து அழகுறவணிந்து
மாண்புறவணிந்தென்க.

க0க - க0.

கூடலும்.....இருந்தோள்

(இ - ள்.) கூடலையும் பின்னர் ஊடலையும்
கோவலங்களித்துப் படுக்கை

யமைந்த சேரும்பள்ளியிடத்தே இருந்தவனென்க.

பின்னர் ஊடலளித்தலாவது, ¹
எண்ணில்காமமெரிப்பினுமேற்செலாப்

பெண்மையும் நானும் அழிந்துவந்து குறையுற்றுக்
கூடுந்துணையும் நீயிர் பிரி

வாற்றியிருந்தீர்; அன்பிலீரென ஊடுவது.
ஊடலையளித்தல் - அதனான்வருந்

துன்பத்தை யளித்தல்.

ககக - ச. உருகெழு

முதுார்.....வேண்டின ளாகி

(இ - ள்.) விழனிற்குக் கொடியெடுத்தநாண்முதல்
நாலேழ்நாளும் விழவு

நடந்து பிறைறஞான்று கொடியிறங்கி
விழாவாற்றுப்படுத்த பிறைறஞான்று

உவாத் தலைவந்ததாக மாறறூர்க்கு உட்குதலைப்
பொருந்துவிக்கும் மூதுரினின்

‘றும் கடற்கடைக்கண் இடம்பிடிக்க
விரைந்துசெல்லுமாக்களோடு தானும் மட

லவிழாநின்ற கைதை புன்னைமுதலியவற்றையுடைய
கழிக்கானல்பொருந்திய

கடல்விளையாட்டைக் காண்டலை விருப்பத்தோடே
வேண்டினளாகியென்க.

பெருநீர் - கடல். இரியல் - விரைவு. காண்டல் -
நீர்ப்போரில் வெற்றி

தோல்விகாண்டல் வேண்டினள் - காண்டற்குத்
தானும்போகக் கோவலனை

வேண்டித்கொண்டாள்; எனவே அவனும்
உடம்பட்டமை உணர்த்திற்று.

ககடு - ௨௦. பொய்கைத் தாமரை... ..

.வைய மேறி (இ - ள்.) அங்குனம்
வேண்டி அவனும் உடம்பட்டவளவிலே பொய்கை

களில் தாமரைப்பூஞ்சேக்கையில் துயில்கின்ற புட்கள்
அச்சேக்கையை நீங்குத

லான் வாயவிட்டுப் புலம்பாநிற்ப
வைகறைப்பொழுதென்பதனை வாரணங்கள்

அறிவிக்க வைகறைக்காலத்துச் செறிந்தவிருளை
வெள்ளியவிளக்கம் கடியாநிற்க

அக்காலத்தே மதாணிமுதலிய பேரணிகலங்களுையணிந்து
முடிஸ்போனும் வன்

கையையுடைய நிகாவலன் இராசவாகனமாகிய
அத்திரியேற அத் தாரணிமார்

பனோடு போதற்கு மானின்
பார்வைத்தன்மைபொருந்திய நோக்கினையுடையார்.
ளும் வையத்தின் ஏறியென்க.

---

1 "எண்ணில் காம மெரிப்பினு மேற்செலாப், பெண்ணின் மிக்கது பெண்ணை
தில்லையே" (சீவக. ௧௧௧-௮.)

கா - க ட ல ர டி க ர தை.

௧௧௧௯

புலம்பக் காட்டக் கடியவென்னும் செயவெனெ
ச்சங்கள் ஏற ஏறியென்

னுத் வினெகொண்டுமுடிந்தன. வாளாது
வாரணமென்றமையால் ¹ இருவகை

வாரணமுங்கொள்க. அத்திரி-கோவேறுகமுதை. வையம் -
கொல்லாப்பண்டி.

௧௨௧ - எ. கோடிபல
வடுக்கிய.....செவ்வனங் கழிந்து

(இ - எ.) கோடியென்னுமிலக்கத்தைப்
பலகோடிமேலடுக்கப்பட வள
விய நிதித்திரையுடைய மாடங்கண்மலிந்த

மறுகிணையுடைய பீடிகைத்தெருவின்

கண் மலரணிதறகுக் காரணமாகிய மைவிளக்கோடே
மாணிக்கவிளக்குக்களையு

மெடுப்ப அவ்விடத்தே தாசியர் மலரையும் அறுகையும்
நெல்லையும் மங்கலமா

கச் சிந்தி இருமருங்கினிடத்தும் தம் கலனொலிப்பத்
திரிந்துபெயர்தலைச்செய்யும்

திருமகளுக்கு இருப்பிடமாகிய அவ்விடத்தை
வேறுகக்கழிந்தென்க.

குப்பை - குவியல். மாடம் - சர்க்கறைகள். மறுகு -
ஏனைத்தெரு. மணி -

அழகுமாம். கொடி, அறுகுக்கு அடை. அலருமென்
னுமும்மை தொக்கது. மங்க

லம் - அழகுமாம். அங்காடியின் செல்வமிகுதிகூறுவார்
திருமகளிருக்கையென் றார். கழிதற்கருமைவிற்
கழிந்தென்றார்.

தாசியர் கலனொலிப்பத் திரிவனர்பெயருமிருக்கை
டென்க.

கஉஅ - க. மகரவாரி.....போகி

(இ - ள்.) கடலினதுவளத்தைக் கொணர்தலான்
உயர்ச்சிபெற்ற நகரத்

தெருவினுடே போயென்க.

கடல்வளம் - முத்தும் பவளமும் சங்குமுதலியன

கந் - நந். கலந்தரு
திருவின்.....சென்றெய்தி

(இ - ள்.) மரக்கலங்கள் தந்த திருவினையுடைய
தமதுதேசங்களைவிட்டுப், போந்த பரதேசிகள் திரைகளிட்ட
வெண்மணையுடைய அலைவாயிருப்பிற் பல
வகைக்கூலமுங் குவித்தமறுகில் இன்ன சரக்கு
நாண்டிளதென்று கொடிகளெடுத்த
துச்சொல்லும் ஒழுங்குபட்ட சேரிகளைபயோய்
நயதலங்கானலை யெய்தி
மென்க.

வாலும - வெண்மணல் வேலை விரிதிரைப்பரப்பின
வாலுமத்தையுடைய
மறுகென்க. எடுத்துறுவலும் -
எடுத்தலாற்சொல்லுமென்றுமாம்.

கந் - ந. வண்ணமும.....விளக்கமும

(இ - ள்.) எழுதுவண்ணமும சாந்தும் மலரும்
சுண்ணமும பண்ணிகார
வருக்கங்களுமென்னும் இவற்றை விற்போர்வைத்த
விளக்குக்களும்,

கந். செய்வினைக் கம்மியர் கைவினை
விளக்கமும

(இ - ள்.) திண்ணகத்தாற்
செய்யுநதொழில்களைவல்ல பணித்தட்டார்

பணிபண்ணுமிடங்களில்வைத்த விளக்கங்களும்,

1 இருவகை வாரணம் - சங்கு, கோழி; (சிலப். ச: எள -
அ.)

பி - கி.) * 'கோவாலவண்டி.'

உயி.

சிவப் பதி கார

ம்

கூ.எ. காழியர் மோதகத் தூழுற்
விளக்கமும்

(இ - ள்.) பிட்டுவாணிகர் பிட்டுவிறற்றற்கு
முறைமுறையாகவைத்த விளக் குக்களும்,

மோதகம் - ஈண்டுப் பிட்டு.

கூ.அ. கூவியர் காரகற் குடக்கால்
விளக்கமும் (இ - ள்) காரகலையுடைய
அப்பவாணிகர் குடத்தண்டில்வைத்த விளக்குக்
களும்,

கூ.க. நொடைநவின் மகடேக்
கடைகெழு விளக்கமும்

(இ - ள்.) பலபண்டமும் விற்கும்
மிலேச்சமகளிர் தம்கடைகளில்வைத்த விளக்குக்களும்,

கச0. இடையிடை மீன்விலை பகர்வோர்
விளக்கமும்

(இ - ள்.) இடையிடையே மீன்விற்போர்
விளக்குக்களும்,

கசக. இலங்குநீர் வரைப்பிற் கலங்கரை
விளக்கமும்

(இ - ள்.) பாடைவேறுபட்டதேயத்து
அழைத்தற்கு இட்ட விளக்குக்களும்,

நிலையறியாது ஒடுங்கலங்களை

கசஉ. விலங்குவலைப் பரதவர் மீன்றிமில்
விளக்கமும்

(இ - ள்.) மீன்களைக் குறுக்கிட்டு
மறித்துப்படுக்கும் வலையையுடைய பர

தவர் திமிலில்வைத்த விளக்குக்களும்,

1 “முந்நீர் னாப்பட் டிமிற்சுடர் போலச்,
செம்மீ னிமைக்கு மாக விசும்

பின்” என்றார் பிறரும்.

கசந. மொழிபெயர் தேத்தோ ரொழியா
விளக்கமும்.

(இ - ள்.) பாடை
வேறுபட்டதேயத்து மிலேச்சர் பிறதுறைகளிற்போகா

மற் பணைகளைக் காலாகநாட்டி அதன்மீதே
மண்ணரிட்டெரிக்கும் தீநாவென்னும்
விளக்குக்களும்,

கசச. கழிபெரும் பண்டங் காவலர்
விளக்கமும்

(இ - ள்.) மிக்க பெரிய பண்டங்களுடைய
பண்டசாலைகாப்போரிட்ட

விளக்குக்களும்,

கசரு - ரு. எண்ணுவரம் பறியா.....
நெய்தலங் கானல்

(இ - ள்.) வரம்பறியப்படாவாய
இச்சொல்லைப்பட்ட விளக்குக்களெல்

லாம் எண்ணுதற்கியைந்து ஒன்றிமிசுதலாலே

இடியைக்கலந்தாலொத்த மண் லின்மீது

இட்டவென்சிறுகடிகும் புலப்படக்காணுங்

காட்சியையுடையதாகிய, மிக்க நீர்ப்பரப்பில்

விரைமலர்த்தாமரையை வேலியாகவுடைய மருதநிலத்தி

னும், அழகுறத்தோன்றும் கைதையை

வேலியாகவுடைய நெய்தலநிலத்தில்

கழிக்கானற்கண்ணேயென்க.

கூ.---க ட ல ர டி க ர தை.

உ.06

எண்ணுவரம்பு - எண்ணின்பெருமைக்கு வரம்பு.
சாண்டிதல் - மிகுதல்.

இழ - மா. இழக்கலப்பென்றார், தெள்ளாதமாவை.

சுரயிர் - மிகவும் நுண்ணிய

மணல். வீங்குநீர்ப்பரப்பில்

தாமரைவேலிமருதத்திற்குள்ளும் கைதைவேலி

நெய்தலங்கானலென்க

கருக. பொய்த லாயமொடு பூங்கொடி
பொருந்தி.

(இ - ள்.) அங்ஙனமாகிய கானலிடத்தே தனது
விளையாட்டிமகளிருடனே

பூங்கொடிபோல்வாள் விளையாடச்

சென்றுபொருந்தியென்க.

கருஉ - ச. நிரைநிரை.....

.கலவிருக்கை

(இ - ள்.) நிரைநிரையாகக் குவித்த குற்றமற்ற
காட்சியையுடைய மலை

தரும் பலபண்டமும் கடல்தரும் பலபண்டமுமாகிய

வளம் இடந்தோறும் மயங்

கிங்கிடக்கின்ற கலங்களசைகின்ற கடறறுறைமுகங்களிற்

சோலைகுழந்த இருப்
பிடத்தே,

தளங்குதல் - அசைதல்.

கடுகு - அ.

அரசிளங் குமாரரும்.....மருங்கில்

(இ - ள்.) அரசகுமாரரும் அவருடைய

உரிமைச்சுற்றமும் பரதகுமாரரும்

அவருடைய பல்வேறுவகைப்பட்ட ஆயமகளிரும்

ஆடன்மகளிரும் பாடன்மகளி

ரும் தொகுதிகொண்ட இடங்கடோறும்,

வணிககுமரர்க்கு உரிமையென்னுதது அவர்

புனலாடல் மரபன்மையின்.

பரிசனமகளிரும் சிலதியர்முதலாயினோருமென்பார்

பல்வேறுயமென்றார். ஆடு

களம் - அரங்கு; பாடுகளம் - கண்டம்; இவை அடை.

தோடு - தொகுதி; இதழையுடைய

பொழிலிடத்தென்வுமாம்.

கடுகு - கூஉ.

சூழ்தர லெழினியும்.....தோன்றி .

(இ - ள்.) சூழ்தரதலையுடைய எழினியும் முற்கூறிய தொகுதியும் வேறு
வேறுகோலமும் வேறுவேறு கம்பலையும் விண்ணிலேசென்றுபொரும் பெரிய
புகழையுடைய இக்கரிகால்வளவன் புதுப்புஷல்விழவுகொண்டாயும் தலைநாட்.

போலே இவ்விழவீனிறுதிக்கட் புனலாடிடங்களுந்

வீறுபெறத்தோன்றுகிறக

வென்க.

தோடு கம்பலையும்,
னிக்கோலம் - உருக்கள்.

எழினி கோலமும் தோன்றவென எதிர்நிரன்றை; எழி
தோன்றி, தோன்றவெனத்திரிக்க.

ககந - இ. கீடற்கரை.....ஒலிப்ப

(இ - ள்) அவையேயன்றிக் கடலினது கரையைக் குத்தியடிக்கும் காவேரிப்
புகார்முகமெங்கும் வறிதிடமின்றாகச் சேரநெருங்கிய நால்வகைவருணத்தி
யுள்ளாருடைய அடக்கப்படாத கம்பலையெல்லாங்கூடி ஓரோசையாய் நின்றோ
லிப்பவென்க.

ககக - எச. கடற்புலவு.....மாதவி தானென்.

உக

உ௦உ

சிலப்பதிகாரம்

(இ - ள்.) அங்குன ந்தோன்ற ஒலியாநிற்ப,
கடலினது புலால் நாற்றத்தைக்

கெடுத்த மடலவிழும் பூவையுடைய கைதையாற்
சிறையாகச் சூழப்பட்ட நடுவ

ஊளவாகிய புன்னைநீழலில் அழுக்கற்ற
மணல்பரந்தநிலத்தே சித்திரத்திரையை

வளைத்து மேற்கட்டுங்கட்டியிடப்பட்ட வெண்கால்
அமளிமிசையே, வருந்தி

நின்ற வயந்தமாலைகையதாகிய நல்லயாழை வாங்கிப்
பெரிய மலர்போலும்

நெடுங்கண்ணையுடைய மாதவி கோவலன்றன் னெடும்
சேரவிருந்தாளென்க.

வெண்கால் - மருப்புக்கால். திருந்துகோனல்யாழ்

- இன்பத்தைவிளைத்

தற்குக் காரணமாகிய கோலையுடைய யாழ் ; எனவே,
மேல் துன்பத்தை விளை

விக்குமென்பது கருத்து. செவ்வனம்வாங்கியென்றார்,
பின்னர் ஊடலோடு

வாங்குதலின.

வெள்ளிமாலவரைச்சேடிக்கண்
விருந்தாட்டயரும் விஞ்சைவீரன் இட

ஹங்காண்கும்; அமைதியுங்காண்குதும் ;

ஆடலுங்காண்குதும்; வணங்குதும்

யாமெனக்காட்டிப் பின் ன ர்ப் புகார்மருங்கெயதிக்
காட்டிக் காண்போன், காணாய்;

மாதவி இவளெனவுரைத்து மகிழ்வெயதிய
அவ்விஞ்சையனன்றியும் அந்தரத்

துள்ளோர் வந்துகாண்குறஉம் விழவும ஆடலும்
கோலமும் அணியும் கடைக் கொள இருந்தோனுவப்ப
ஆட்டி ஊட்டிச் செறிஇ அணிந்துசெறித்து உடலித்

தோளுக்கணிந்து அமைவுறவணிந்து கரப்பவணிந்து
ஆரமோடணிந்து சிறுபுற

மறைத்து அழகுறவணிந்து மாண்புறவணிந்து அளித்து
இருந்தோள் உவவுவந்

தென வேண்டினளாகிப் புலம்பக் காட்டக் கடிய
 அணிந்து ஏற ஏறிச் செவ்
 வனங்கழிந்து நடுவட்ட்போகி மருங்குசென்றெயதிப்
 பொருந்தி வாங்கிக் கோவ
 ஸன்றன்னொடும் மாதவி வெண்காலமளிமிசை
 இருந்தனளென வினைமுடிக்க.

இது, நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.
 வேலை மடற்றுழை யுட்பொதிந்த
 வெண்டோட்டு
 மாலைத் துயின்ற மணிவண்டு—காலைக்
 களிநறவந் * தாதுதத் தோன்றிற்றே
 காமா

தெளிநிற வெங்கதிரோன் நேர்.
 கூ.—கடலர்கொதை முற்றிற்று.

(யி - ம்) * 'தாதுதிர்ப்பத்'

ஏழாவது
 கானல்வரி.

—+—
 கட்டுரை.

சித்திரப் * படத்துட் புக்குச செழுங்† கோட்டின் மலர்புனைந்து
 1 மைத்தடங்கண் மணமகளிர் கோலம்போல் வனப்பெய்திப்
 பத்தருங் கோடு மாணியு நரம்புமென்

ஃ நித்திறத்துக் குற்றநீங்கிய யாழ்கையிற்
 ரெழுது வாங்கிப்
 பண்ணல் பரிவட்டனை யாராய்த றைவரல்

க. சித்திரப்படம் - உறை. கோடு - யாழ்க்கோடு.

மணமகளிர் - கலியாணமகளிர்.

முன்பிற்காதையில் * “யாழ் செவ்வனம் வாங்கி”
 என்று வைத்து இக்
 காதையிலும் ‘யாழ்கையிற்றெழுதுவாங்கி’ என்றது
 கதைத்தொடர்பு அறிவித்
 தற்கும், யாழின் அலங்காரம் கூறுதற்குமென்க

குற்றமாவன :—ஆதவவாதவயசாயையெனபன;
 என்னே? சிந்தாமணியி
 லும், * “நோய நான்கு நீங்கி” என்றார்.

இசையெழுவும்

எண்வகையாவன:—பண்ணல்முதலாயின; அவற்றுள்,—

பண்ணைவது:—“வலக்கைப் பெருவிரல்
 குரல்கொளச் சிறுவிரல், விலக்
 கின் நிளிவழி கேட்டும்..., இணைவழி யாராயந்
 திணைகொள முடிப்பது, விளைப்
 யரு மரபிற் பண்ணலாகும்”, “பரிவட் டணையி
 னிலக்கணந் தானே, மூவகை
 நடையின் முடிவிற றுகி, வலக்கை யிருவிரல் வனப்புறத்
 தழீஇ, யிடக்கை விரலி
 னியைவ தாகத், தொடையொடு தோன்றியுந் தோன்றா
 தாகியு, நடையொடு
 தோன்று நயத்த தாகும்.”; “ஆராயந் லென்ப தமைவரக்
 கிளப்பிற், குரன்முத
 லாக விணைவழி கேட்டு, மிணையி லாவழிப் பயனொடு
 கேட்டிந், தாரமு முழை
 யுந் தம்மிற் கேட்டிந், குரலும் விளியுந் தமமிற் கேட்டிந்,
 துத்தமும் விளியுந்
 தன்னறக் கேட்டிம், விளரி கைக்கிளை விதியுளிக் கேட்டிந்,
 தளரா தாகிய தன்
 மைத் தாகும்.”; “வெறுவ லென்பது சாற்றுகங் காலை,
 மையறு சிறப்பின் மன

1 “மணங்கமழ் மாதரை மண்ணி யன்ன
 ” (பொருத. கக.).

2 இ-கரு. ‘பாடற்றொழில்களாவன:—யாழின்கண்
 வார்தல்முதலிய வெட்டும் பண்
 ணல்முதலிய எட்டும்’ (குறள். இளந - பரிமேல்); ‘

கலைத்தொழில்களாவன:--பண்ணன்

.....குறும்போக்கென்ற எட்டும்' (சீவக. ௬௮௭ - ௮.)

³ சிலப்பதிகாரம், ௬: ௧௭௨.

⁴ சீவகசிந்தாமணி,

௭௨௦.

(பி - ம்.) * 'படாம்' † 'கோட்டிமலர்' ‡
'உத்திறத்தகுற்றம்' உருசு.

சிலப்பதிகாரம்

கண்ணிய செலவு விளையாட்டுக் கையூழ்
நண்ணிய குறும்போக் கென்று நாட்டிய
வெண்வகையா லிசையெழீஇப்

பண்வகையாற் பரிவுதீர்ந்து

¹ மரகதமணித் * தாள்செறிந்த

மணிக்கார்தண் மெல்விரல்சுள்

பயிர்வண்டின் கிளைபோலப் பன்னரம்பின் †

மிசைப்படர

² வார்தல் வடித்த லுந்த லுறழ்தல்

சீருட லுருட்ட நெருட்ட லள்ள

மகிழ்வெய்தித், தொடையொடு பட்டிம்படாஅ தாகியு,
நடையொடு தோன்றி

யாப்புநடை யின்றி, யோவாச் செயதியின் வட்டனை
யொழுகிச், சீரேற் றியன்று

மியலா தங்கியும், நீர வாசு நிறைய தென்பு",
“சேலவேனப் படுவதன செயகை

தானே, பாலை பண்ணே திறமே கூடமென, நால்வகை
யிடத்து நயத்த தாகி,

மியக்கமு நடையு மெய்திய வகைத்தாய்ப், பதினோ
ராடலும் பாணியு மியல்பும்,

விதிநான்கு தொடர்ந்து விளங்கிச்செல் வதுவே.",
“ஊளையாட் டென்பது

விரிக்குங் காலைக், கிளவிய வகையி னெழுவகை யெழாநு,
மளவிய தகைய தாசு

மென்ப.", “கையு மென்பது கருதுங் காலை,
யெவ்விடத் தானு மின்பமுஞ்

சவையுஞ், செவ்விதிற் றேன்றிச் சிலைத்துவர் லின்றி,
நடைநிலை திரியாது நண்

ணித் தோன்றி, நாற்பத தொன்பது வனப்பும்
வண்ணமும், பாறபடத் தோன்

னும் பகுதித் தாகும்.", “துள்ளற கண்ணுங் குடக்குத்
துள்ளுந், தள்ளா தாகிய

வுடனிலைப் புணர்ச்சி, கொள்வன வெல்லாக் குறும்
பேரிக் காகும்.” இவை

மெல்லாம் ஈண்டு விரித்துரைப்பிற் பெருகும்.
பன்வகையாற் பரிவுதீர்ந்து - பண்குறறிற்
குற்றந்தீர்ந்து.

மரகதமணி.....போல - மரகதமணிமோதிரங்கள்
செறிந்த விரல்கள்

கரப்பவணித்து" (சிலப். க: கள்-அ.)

1 "வாரியும் வழந்து முந்தியு முறழ்த்தும்" (பொரு. உ.க.)

(பி - ம்.) * 'தாங்கெறித்த' † 'மிசைப்படாதது வார்தல்'

எ.—க ர ன் ல் வ ரி. 1 உரு

வேருடைப் பட்டடையென விசையோர்
வகுத்த

வெட்டு வனையி னிசைக்கர னத்துப்

* பட்டவகைதன் செவியினோர்த்
தேவலன் † பின் பாணியாதெனக்
கோவலன் கையாழ் நீட்ட வவனுங்
காவிரியை நோக்கினவுங் கடற்கானல்
வரிப்பாணியு

மாதவிதன் மனமகிழ வாசித்த
றொடங்குமன்.

வேறு.

உ.

1 திங்கண்மாலேவெண்குடையான்சென்னிசெங்கோலதுவோச்சிக்
கங்கை தன்னைப் புணர்ந்தாலும புலவாய்
வாழி காவேரி

கட்டுரை யாயினும், பாட்டொழிந னுலகினி லொழிந்த
செய்கையும், வேட்டது

கொண்டு விதியுறநாடி” எனவரும்.....இவை
இசைத்தமிழ்ப் பதினாறுபடலத்
துட் கிரணவோத்துட்காண்க.

கோவலன்கை யாழ்நீட்ட: யாழைத்திருத்தித்
தான் முற்படவாசியாதே
அவன் தலைமைதோன்ற கொடுத்தான்.

ஏவலன்
பின்பாணியாதெனவென்றது-இப்பொழுது
இதனைவாசியென்று

விதிக்கின்றேனல்லேன்; வாசிக்குந்தாளமியாதென்று
யான் அறியவாறுகின்றே

னென்பாள்போலக் கொடுத்தாளென்க; ஏவலன்,
தன்மையொருமை.

பட்டவகை தன் செவியினோர்த்த நீட்டவேன்க.

இனி வரீப்பாடலாவது:—பண்ணும் திறமும்
செயலும் பாணியும் ஒரு

நெறியன்றி மயங்கச் சொல்லப்பட்ட எட்டனியல்பும்
ஆறனியல்பும்பெற்றுத்

தன் முதலும் இறுதியும்கெட்டு இயஸும்
முடமுமாகமுடிந்து கருதப்பட்ட
சந்தியும் சார்த்தம் பெறும் பெறுதும்வரும்
அதுதான், தெய்வஞ்சுட்டி
யும் மக்களைப்பழிச்சியும்வரும்.

அவறறன், தெய்வஞ்சுட்டிய வரிப்பாட்
டுவருமாறு:— “அழலணங்கு
தாமரை யருளாழி யுடையகோ னடிக்கீழ்ச்சேர்ந்து,
நிழலணங்கு முருகுயிர்த்து
நிரந்தலர்ந்து தோடேந்தி நிழற்றும போலும்,
நிழலணங்கு-முருகுயிர்த்து நிரந்
தலர்ந்து தோடேந்தி நிழற்றுமாயிற், ரெழலணங்கு
மன்புடையார் குழொளி
யும் வீழ்கரியுஞ் சொல்லா வன்றே.” இது
கூடைச்செய்யுள்; “கூடை யென்
பது கூறுங் காலை, நான்கடி யாகி யிடையடி மடக்கி,
நான்கடி யாகி நடத்தற்கு
‘முரிததே.’”, “வார மெனபது வ்குக்குந் காலை,
நடையினு மொலியினு.
மெழுத்தினு நோக்கித், தொடையமைந் தொழுகுந
தொன்மைத் தென்ப.”
இவை அடிவரையிட்டன.
இனி மக்களைச்சுட்டிய வரிப்பாட்டு
காவேரி” என்பதுபோல் வருவது.

வருமாறு :—“நிங்கண் மாலை .....

1 “நிங்கண்.....காவேரி” என்பது, தடைமிசுத் தேத்திய குடைநிழன்மயிற்சும்
செங்கோவிற்கும் மேற்கோள், தொல். புறத்திணை. கு. ௩௧ - ௩.
(பி - ம்.) * ‘பட்டைவடை செவியோர்த்து’ †
பின்புணிபாகெனத்’

உருக

சிலப்பதிகாரம்

கங்கை தன்னைப் புணர்ந்தாலும் புலவா
தொழிதல் கயற்கண்ணாய்
மங்கை மாதர் பெருங்கற்பென் றறிந்தேன்
வாழி காவேரி. (௧)
௩. மன்னு மாலை வெண்குடையான் வளையாக
செங்கோ லதுவோச்

கன்னி தன்னைப் புணர்ந்தாலும் புலவாய்
வாழி காவேரி [சிக்
கன்னி தன்னைப் புணர்ந்தாலும்
புலவாதொழிதல் கயற்கண்ணாய்

1 மன்னு மாதர் பெருங்கற்பென் றறிந்தேன்
வாழி காவேரி.(௨)

சு. 2 உழுவ ரோதை மதகோதை யுடைநீ ரோதை
தண்பதங்கொள்

விழுவ ரோதை சிறந்தார்ப்ப நடந்தாய் வாழி

காவேரி' விழுவ ரோதை சிறந்தார்ப்ப நடந்த
வெல்லாம் வாய்காவா

மழுவ ரோதை வளவன்றன் வளனே வாழி
காவேரி. (௩)

வேறு.

நு. *

கரியமலர்நெடுங்கட்காரிகைமுன்கடற்றெய்வங்காட்டிக்காட்டி
யரியகுள்பொய்த்தாரநிலரென்றேழையம்யாங்*கறிகோர்மைய

உ. கயலாகியகண்ணையுடையாய் ;
புலவாதொழிந்தது மாதர் பெருங்
கற்பு; அதனை நானறிந்தேன்.

௩ கனனி - குமரி

ச. தண்பதங்கொள் விழவர் - புதுப்புனலாடுவார். வாயகாவாம்ழவர் :-
[ஏறி ஆங்குத் தானென்று] நாயகனை நெருங்கும் வீரர்.

இவை மூன்றும் ஆற்றுவர். வண்ணம், ஒழுதுவண்ணம்.

இனி வரியாவது:—முகமுடைவரி,
முகமில்வரி,படைப்டுவரியென மூன்று
வகைப்படும். வரிப்பாட்டுக்கு முகமாக நின்றவின்,
முகமெனப்படும்; என்னை?

“நிஸ்முத லாகிய வுலகியல் வரிக்கு, முகமாய் நின்றவின்
முகமெனப் படுமே”

என்றாராகலின். அமமுகமுடைவரி மூன்றடிமுதலாக
ஏழடியீராக வரும்;

“சிந்து நெடிவஞ் சேரினும் வரையார்.”
முகமில்வரியாவது - முகமொழிந்து

ஏனையுறுப்புக்களான வருவது. படைப்புவரியாவது -
எல்லாவுறுப்பும் ஒன்

றானும் பலவானும் வெள்ளையானும் ஆசிரியமானும்
கொச்சகம்பெற்றும் பெரு

தும் வேறுவேறாகி.....வருவது.

இவற்றுள், “திங்கண்மாலே” முதலாயினமூன்றும்,
முகமுடைவர். இவை

கண்டன கூற்றாக யாழினிப்பாட்டு.

[ரென்க.

நு. பொயத்தாரொன்றது, முன்னிலைப் படர்க்கை;
காட்டிப்பொய்த்தா

1 ‘மன்’ மிகுதிப்பொருளில் வந்ததற்கு இங்ஙனம் மேற்கோள், தன். கு. சகக-
மயிலு; இ - வி. கு. உகக. (கு. உ.)

2 இது, குறின்மெல்லிசையேத்திசை வண்ணத்திற்கு மேற்கோள், யா-வி. ஒழிபு.

3 “தன்பதங்கொள்குத் தலைதான்” சிலப். க; ககர.

4 இ - ள்: “கரியமலர்.....புகாரேயெம்மார்” —இதுமுதலிய மூன்றும் புகாரிற்
றையெனக் கூறியவாறு காண்க; (தொல். புறத்திணை. கு. கஉ-ந); “கரியமலர்...
காரிகைமூன்...” எனச்செய்யுட்கட் பலதொகையும் விராய்வத்து ஒருசொன்னடைய
வாய்த் தம்மை முடிப்பனவற்றோடு முடித்தன. (தொல். எச்ச. கு. உச - ந).

(பி - ம்.) * ‘அறிகோலைய’

எ. —கா ன் ல் வ ளி.

வருள்

விரிகதிர்வெண்மதியுமீன்கண்முமாமென்றேவிளங்கும்வெள்ளைப்

புரிவளையுமுத்துங்கண் *

டாம்பல்பொதியவிழ்க்கும்புகாரேயெம்மூர்.

சு. காதல ராகிக் கழிக்கானற் கையுறைகொண்
டெம்பின் வந்தா

ரேதிலர் தாமாகி யாமிரப்ப நிற்பதையாங் +
கறிகோமைய

மாதரார் கண்ணு மதிநிழன்
நினைகொண்டு மலர்ந்த நீலப்

போது + மறியாது வண்டேச லாடும் புகாரே
யெம்மூர். (உ)

எ.

¹மோதுமுதுதிரையான்மொத்துண்டுபோந்தசந்தமூர்ல்வாயச்சங்க
மாதர் வரிமணன்மேல் வண்ட லுழுதழிபப
மாழ்கியைய

கோதைபரிந்தசையமெல்விரலாற்கொண்டோச்சங்குவளைமலைப்
போது +

சிறங்கணிப்பப்போவார்கண்போகாப்புகாரேயெம்மூர்.

சு. எம்பின்வந்தார் ஏதிலர் தாமாகியென
முன்னிலையைப் படர்க்கை
வரய்ப்பாட்டாற கூறினா.

எ. பரிந்து - அறுத்து. அசையக்
கொண்டோச்சமெனக. குவளைமலைப்

போது சிதறினவை சிறங்கணித்துப் பார்த்தாற்போலக்
கிடக்க அவ்வூரிலுள்

னார்கண்கள் கண்ணென்று ஐயுறறுப் போகாத
புகாரென்க. அனறிக் கடைத்

கணிக்கவென்றது - குவளையானது
மாலேக்காலம்பகையாதலால் அஞ்சிப் பார்க்கப்

போவார்கண் போகாது இங்குவாழ்வாரைச்
சிறங்கணித்த கண்ணென்று தம்

பேதைமையாற் பார்த்து நிறறலான் நாங்களும
பேதைமென்றுமாம்.

இடைமூன்றும் தோழி தலைமகன் முன்னின்று
வரைவுகடாயவை-;

கையுறைமறையெனினுமமையும்.

இவை சார்த்துவாரி:—“பாட்டுடைத் தலைவன்
ப்தியொடும பேரொடுஞ்,

சார்த்திப் பாடிற் சார்த்தெனப் படுமே”

இங்குப்பாட்டுடைத் தலைவன் - சேர்மன்.

அதுதான் முகச்சார்த்து முரிச்சார்த்து

கொச்சகச்சார்த்தென மூவகைப்படும்.

அவற்றுள், முகச்சார்த்து:—மூன்றடி முதல் ஆறடியீருக
வரும்; இடை நான்

கடியானும் ஐந்தடியானும்வரும். முரிச்சாத்தாவது :—“முரிந்தவற....., சூற்றெழுத்தியலாற் குறுகிய ஈடையாற், பெற்ற வடித்தொகை மூன்று மிரண்டுங், சூற்ற மில்லெனக் கூறினர் புலவர்.” கொச்சகச்சார்த்து :—கொச்சகம் போன்றுமுடியும்.

இவறறுள், இவை மூன்றும் முகச்சாத்தது.

1 இச்செய்யுண்பின், “கரியம்லர் நெடுங்கண்”, “காதலராகி” என்பவை சில பிரதிகளில் முறையே காணப்படுகின்றன.

1 (பி - ம்) * ‘ஆம்பன்மலரும் புகாரே’ + ‘அறிசோவைய’
 2 ‘அரியாமல் வண்டு’
 3 ‘புறங்கணிப்ப’

உருது

சிலப் பதிசாரம்

வேறு.

அ. 1 துறைமேய்வலம்புரி தோய்ந்து மணலுமுத

தோற்ற மாய்ணன்

பொறைமலிபூம்புண்ணைப் பூவுதிர்ந்து துண்டாது போர்க்குங்கான

† னிறைமதி வாண்முகத்து நேர்கயற்கண்
செய்த

புனை
றமலியுய்யானோயூர்சுணங்குமென்முலையேதீர்க்கும்போலும்

க.
நிணங்கொள்புலா லுணங்கனின் றுபுள்ளோப்புத
நிலைக்கிடாக்க

கணங்கொள்வண்டார்த்துலாங்கன்கன்னிந றுஞாழல்
||கையிலேந்தி

மணங்கமழ் பூங்கானன் மன்னிமற்
றுண்டோ

ரணங்குறையு மென்ப தறியே னறிவேனே
லடையேன்மன்னே

க0. * வலைவாழ்நர் சேரி வலையுணங்கு முன்றின்
மலர்கை யேந்தி

விலைமீனுணங்கற்பொருட்டாகவேண்டுருவங்கொண்டுவேறார்
கொலைவே னெடுங்கட் கொடுங்குற்றம்

வாழ்வ

தலைநீர்த்தண் கான லறியே னறிவேனே
லடையேன் மன்னே.

உறை உய்யானோய் -

மருந்தாற்போக்கமுடியாதனோய். 'போலும், ஒப்பில்
போலி.

இது, குறியிடத்துச்சென்ற பாங்கள்
தலைமகளது காதன்மிகுதி குறிப்பிடு
னறிந்து கூறியது.

இது முகமில்வரி.

க. தலைக்கீடு - ஒருவியாசம். இது
கழறறெதிர்திறை.

கஃ. இதுவுமது.

இவை கானல்வரி.

¹ இச்செய்யுள், தலைவியின்கண்ணுலுண்டாகிய நோய்க்குக் கண்ணேமருந்தாம்
(திருச்சிற். க. ௮௧) என்பதற்கும், தலைவியை வியந்துரைத்தபாங்கள்
பின்னாச் சிந்தித்தற்

கும் (இறை. கு. ௩-உரை), பாங்கள் தலைவியை வியத்தற்கும்
(நாற்கவி. களவு. கு. ௨௧

உரை, தி - வி. கு. ௧௦௫-உரை) மேற்கோளாக வந்துள்ளது;
தக்கயாகப்பரணி, கடை

திறப்பில், உள-ஆம் தாழிசையுரையிலும் மேற்கோளாகக்
காட்டப்பெற்றுள்ளது.

² இச்செய்யுள், இயலிடங்கடறலென்னுந் துறைக்கும் (இறை. கு.
இடைபடி. குறைத்து வந்ததற்கும் (தொல். செய். கு. ௧௫௬ - பேர்),
குறைத்து வந்ததற்கும் (௨+ ௨+ ௨+ ௧௫௫ - த) மேற்கோள்,
௩ - உரை).

3 'கன்னிதறுஞாழல்': தொல். கிளவி. கு. உள - செ. த.
மேற்.

4 "பல்துயிர் பருகும்.....உன்டென" (இலட். இ. உசக - உக) என்பதும்,
"கன்னிதீர் ஞாழல் கமழ்பூங் காணல் வான்கண்ட, பொன்னங் கொழியை பிண்டு ரிள்ளு
பொதுமால், மன்னன் காக்கு மன்மேற் கூற்றம் வரவஞ்சி, பின்ன தொன்று படைத்த
தாயி னெவன்செய்கோ" என்னும் பழம்பாட்டும் இச்செய்யுளுடன் ஒப்பிடுதலுக்கற்
பாலன.

(பி - ம்) * 'பூவுதிர் தன்' † 'நிறைமலிவான்முதத்ததின் கயற்கன்' ‡
புலாதுணங்கிப்புள்' 'புலாதுணங்கு முன்றினின்று' § 'தவக்கிடாக்கணங்கொக்
|| 'கையிலுன்றி'

ஏ.—க ர ன ல் வ ரி..
கோசு

வேறு.

கக. கயலெழுதி னில்லெழுதிக் காரெழுதிக் காம்பை
செயலெழுதித் தீர்த்தமுகந் திங்களோ காணீர்
திங்களோ காணீர் திமில்வாழ்நர் சீறார்க்கே
யங்களோ வானத் தரவஞ்சி வாழ்வதுவே.
(க)

கஉ. ஏறிவனாக * ளார்ப்ப விருமருங்கு மோடுங்

கறைகெழுவேற் கண்ணோ கடுங்கூற்றங்
காணீர்

கடுங்கூற்றங் காணீர் கடல்வாழ்நர் †
சீறார்க்கே

மடங்கெழுமென் சாயன் மகளா யதுவே.

(உ)

கங். புலவுமீன் வெள்ளுணங்கற் புள்ளோப்பிக்
கண்டார்க்

‡ கலவநோய் செய்யு மணங்கிதுவோ காணீ
ரணங்கிதுவோ காணீ ரடும்பமர்தண் கானற்
பிணங்குநே ரைம்பாலோர் பெண்கொண்
டதுவே. (ங)

வேறு.

கசு. பொழிறநு நறுமலரே புதுமணம் விரிமணலே
பீழுதறு திருமொழியே பணையின
வனமுலையே

முழுமதி புரைமுகமே முரிபுரு வில்லிணையே
‡ யெழுதரு மின்னிடையே
யெணையிடர்**செய்தவையே. (ச)

கஊ. திரைவிரி நுநுதுறையே திருமணல் ††
விரியிடமே விரைவிரி நறுமலரே மிடைதரு
பொழிலிடமே

கக. காமன்செயலெழுதி - பிறரைவருத்தும்
தொழிலெழுதி. தீர்ந்தமுகம்- பணிக்குறையறறுக்
கைவிட்டமுகம். ஓ, வியப்பு. காணீர் - பாரீர்.

கஉ. எறிவனை - அறுக்கும்வனை; அன்றிக் கரையிலே
திரையெறிவனை

யுமாம்; வளைகள்முழங்க, இவையிறைப்பார்த்து ஓடும்
கண்ணையுடையாள். வேற்கண் - வேற்கண்ணையுடையாள்;
ஆகுபெயர். அன்றியும்,.....“நீள்கட
லிடை யலவன்வழி யுழவா” என
வளையாபதியினுங்கூறினர்.

கந. அலவ - அலந்தலைப்பட. பிணங்குமைம்பால்
- செறிந்தமயிர்.

பெண் - பெண்வடிவு.

இவைமூன்றாம் தமிழளாக இடத்தெதிர்ப்பட்ட
தலைவியைநோக்கித் தலை
மகள் கூறியவை.

இவை நிலைவரி; “முகமு முரியுந தன்னொடு முடிய,
நிலையை யுடையது
நிலைபெனப் படுமே.”

(பி - ம்.) * ‘ஆர்ப்பவெம்மருங்குமோடும்’ † ‘சீனார்
மடங்கெழு’ ‡ ‘அலவ
னோய்’, ‘அவலதோய்’ § ‘எழுதரிய மின்னிலை’ **,
செய்தவிலையே’ †† ‘வீரி
விடமே வீணவிரி தருமலசே’

* மருவிரி புரிசுழலே மதிபுரை திருமுகமே
யிருகய லிணைவிழியே யெனையிடர் †

செய்தவையே. (உ)

கக. வளைவளர் தருதுறையே மணம்விரி
தருபொழிலே

தளையவிழ் நறுமலரே தனியவ டிரியிடமே

முனைவள ரிளநகையே முழுமதி
புரைமுகமே

† யினையவ ளிணைமுலையே யெனையிடா
செய்தவையே. (ங)

வேறு.

கௌ. ¹ கடல்புக் குயிர்கொன்று வாழ்வாரின் னைய
ருடல்புக் குயிர்கொன்று வாழ்வைமன் னீயு
மிடல்புக் கடங்காத வெம்முலையோ

பார

‡ மிடர்புக் கிடுகு மிடையிழுவல் கண்டாய்.

(க)

கஅ. கொடுங்கண் வலையா || லுயிர்கொல்வா

ஹந்தை

நெடுங்கண் வலையா ** ஹயிர்கொல்வை
மன்னீயும்
வடங்கொண் முலையான் ++ மழைமின் ஹப்
போல

!! ஹடங்கி யுகுமென் ஹசப்பிழுவல்
கண்டாய். (உ)

கக. *ஹந திமில்கொண் ட்ட ஹயிர்கொல்வர்
நின்னையர்

கோடும் புருவத் ||| ஹயிர்கொல்வை
மன்னீயும்

கச - க ஏகாரம், எண்ணேகாரம்.

ஹவைமூன்றும் தலைமகன் பாங்கன்கேட்ப
உறறுதரைத்தவை.

ஹவைமூர்வரி; “எடுத்த வியலு மிசையுந்
மூரியெனப் படுமே.”

தம்மின்,மூரித்துப் பாடுதன்

கஎ. மிடல்புக்கு - வலியிலே புக்குநின்று.
இடர்புக்கு - இடரிலேகிடந்து.

ஹடையிழுவல் - ஹடையிழுவாதேகோள; என்றது
நிந்தமரும் நீயுஞ்செய்கிற

கொடுமையாலே ஹடை முரியவுங்கடும்; அதற்கு

உட்பகையாய்த் துணைக்

காரணமாகிய முலைகளுமுளவாதலால் இடையைப்
பரிகரியென்றலாறு; என்

வருத்தத்தைத் தீரென்பதாம். இவை
மூன்றற்குமொக்கும்.

கக. பீடு பிறரெவ்வம்பார்த்தல் - உனக்குப்
பெருமையாவது பிறரெவ்வம்

பார்த்தல்; 'பாரா' எனப் பாடமாயின, தான்
பெருக்கமுறுமதனாற பிறரெவ்வ

மும்பாராத முலையென்றும்; எவ்வமுமென்னுமும்மை
தொக்கது.

---

¹ பொய் பாராட்டற்கு இச்செய்யுள் மேற்கோள்;
இச்செய்யுள்முதலிய மூன்றும் சாயல்வரியென்று சில

(தொல். களவு: சூ. கக - ந.);

மூலப்பிரதிகளில் மட்டும் எழு

தப்பெற்றுள்ளன.

* இரத்தயின்னிலை நிறற்கு இது மேற்கோள்; தாற்கலி. கு. கஉஎ - உரை:
(யி - ம.) * 'மருவிரி தருமுலே' † 'செய்தலிலையே' ‡ 'இளவனரிளமுலையே'
பெண்பிடர் செய்தலிலையே' § 'இடர்புக்குருயின்னிடையே' || 'உயிர்கொள்வா
றுத்தை' ** 'உயிர்கொள்வை நீயும்' †† 'மனையின்' ‡‡ 'தடங்குமினமென்னுமாய்'
§§ 'உயிர் கொள்வர்' ||| 'உயிர்கொள்வை நீயும்'

எ. - க ர ண ல் வ ரி .

உக

வாடுஞ் சிறுமென் மருங்கிழுவல் கண்டாய்.

(௩)

வேறு.

உ௦. ¹ பவள வுலக்கை கையாற் பற்றித்
தவள முத்தங் குறுவாள் செங்கண்
தவள முத்தங் குறுவாள் செங்கண்
சுவளை யல்ல கொடிய கொடிய.

உக. புன்னை நீழற் புலவத் திரைவா
யன்ன நடப்ப நடப்பாள் செங்க
ணன்ன நடப்ப நடப்பாள் செங்கண்
கொன்னே வெய்ய கூற்றங் கூற்றம்.

உஉ. கள்வாய் நீலங் கையி னேந்திப்
புள்வா யுணங்கல் கடிவாள் செங்கண்
புள்வா யுணங்கல் கடிவாள் செங்கண்
வெள்ளே லல்ல வெய்ய வெய்ய.

வேறு.

(५)

(१५)

(11)

உங் சேரன் மடவன்னஞ் சேர னடையொவ்வாய்

சேரன் மடவன்னஞ் சேர னடையொவ்வா

இவைமூன்றும் புணர்ச்சிநீட இடநதலைப்பாட்டிற
புணர்தலுறுவான் ஆற்றுமைக் கூறியவை.

உ௦. குவனையல்ல - நிறம்பறநிக்
குவனையென்னவேண்டா.

உ௧. அன்ன நடப்ப - அன்னம்
இந்நடையைப்பார்த்து நடக்கும்படி ; அன்றி, நடைக்கு
அஞ்சி ஓடவென்றுமாம். கொன் - மிகுதியும் கூர்மையும்
நீழனடப்பாள் கண்கள் மிகவெயய; ஆகலாற் கூற்றமென்க

உ௨. புள்வாயுணங்கல் - உணங்கலிடத்துப்புள்.

இவைமூன்றும் குறியிடத்துக்கண்ட
பாங்கனசொல்லியவை; புணர்ந்து நீங்குவான்
விடுத்தலருமையான ஆற்றாயுத தன்னெஞ்சிற்குச்
சொல்லிய வையுமாம்.

உக. வினையாட்டு விருப்பினால் ஓடுவானைக்கண்டு
நினை டையுடனொக்கு மென்று சொல்லுவார் புலவராயினும்
இவள் வினையாட்டொழிந்து தன் னியல்
.....னியொவ்வாய; அதன்ற சேராதேகோள்.

இது * காமஞ்சாலா இளமையோள்வயின் ஏமஞ்சாலா
இடும்பையெய்தி யோன் சொல்லியது .

* இச்செய்யுள்முதலிய மூன்றாம் நிலைவரியென்றும், தன்னல்வரியென்றும்,
தன்னலோசையென்றும் மூலமட்டிம்குள்ள சிலபிரதிகளில் எழுதப்பெற்றுள்ளன.

* தொல்காப்பியம், அகத்திணையியல், கு. இர. (பி - ம்) *

‘பாரசமுலை’

உகஉ

சிலப்பதிகாரம்

* யூர்திரைநீர் வேலி யுழக்கித் திரிவாள்பின்

† சேரன் மடவன்னஞ் சேர
னடையொவ்வாய்.

கட்டுரை.

உச. † ஆங்குக், கானல்வரிப் பாடல்கேட்ட
மாரெனடுங்கண் மாதலியு

மன்னுமோர் குறிப்புண்டிவன் றன்னிலை
மயங்கினுனெனக்

த கலவியான் மகிழ்ந்தான்போற் புல்வியால்
யாழ்வாங்கித்

தானுமோர் || குறிப்பினள்போற்
கானல்வரிப் பாடற்பாணி

நிலத்தெய்வம் வியப்பெய்த நீணிலத்தோர்
மனமகிழ்க் கல்த்தொடு
புணர்ந்தமைந்தீகண்டத்தாற் பாடத்தொடங்குமன் .
வேறு.

உரு. மருங்கு வண்டு சிறந்தார்ப்ப மணிப்பூ
வாடை யதுபோர்த்துக்

கருங்க யற்கண் விழித்தொல்கி நடந்தாய்
வாழி காவேரி

கருங்க யற்கண் விழித்தொல்கி நடந்தவெல்லா நின்கணவன்
றிருந்து செங்கோல் வளையாமை யறிந்தேன்வாழி காவேரி. (க)

உரு. பூவர் சோலை ** மயிலாலப் புரிந்து குயில்க னிசைபாடக்
காமர் மாலை †† யருகசைய நடந்தாய் வாழி காவேரி

காமர் மாலை †† யருகசைய நடந்த வெல்லா நின்கணவன்
நாம வேலின் றிறங்கண்டே யறிந்தேன் வாழி காவேரி.

உள. வாழி யவன்றன் வளநாடு மகவாய்
வளர்க்குந் தாயாகி
பூழி யுய்க்கும் பேருதவி யொழியாய் வாழி
காவேரி

கௌ - உக. இவையேழும் தீணைநிலவரி.

உச. ஆங்கு - அவ்விடத்து.

கோவலன் வாசித்த உருக்கள் களவில் தலைமகன
கூற்றாதலால் இவன்

தன்மேல் அன்பிலனென உட்கொண்டு புலந்து அது
தோன்றாமல் மனமகிழ்ந்

தான்போலத் தன்பக்கல் வேறுகுறிப்பிலளாயினும்
வேறுகுறிப்புடையான்

போல இவனுக்குத் தோன்றத் தானும்
கானல்வரிப்பாணி பாடத்தொடங்கின

ளென்க. கலம் - யாழ். கண்டம் - மிடறு.

உரு. ஒல்கி - பெண்மையாலேயொதுங்கி.
வளையாமையேயெனத் தேற்

தேகாரம் வருவிக்க; (உச + எ) மறறைய ஏகாரங்களும்
இன்னவெனக்கொள்க.

அதனை யறிந்தேனென்க.

உச. வேலின்திறங்கண்டென்றது,
பிறரால்வருத்தம் இல்லையென்றவாறு.

உள. பகல்வெய்யோனென்றது,

சூரியாவக்சிசத்தவனாதலால்; நமஸ்க

விரும்புவானென்றுமாம். இவை மூன்றும் ஜிற்றுவரி.

(பி - ம்.) * 'ஊர்திரை நீரோதமுழக்கி' † 'செய்முட' ‡ 'ஆங்குத்திரைநிலை
வரிக்கானல்வரிப்பாணிகேட்டு' § 'கலையாழின்' || 'குறிப்பினளாய்க்காவல் வரிப்பா
டற்பால்' ¶ 'கண்டத்தான் பாடுமன்' ** 'மயிலாடப்பிறித்த குழல்களெசை டாட'
†† 'அருவைய' ‡‡ 'அருகூட'

எ. -- க ன ல் வ ரி.

; உகந

யூழி யுய்க்கும் பேருதவி * பொழியா தொழுக லுயிரோம்பு
மாழி யர்ன்வான் பகல்வெய்யோ னருளே வாழி காவேரி. (க)

வேறு.

உஅ.

திங்கதிர் வாண்முகத்தாள் செவ்வாய் மணிமுறுவ லொவ்வா வேனும்
 வாங்குநீர் முத்தென்று வைகலு மான்மகன் போல் வருதிரைய
 வீங்கோதந்தந் துவிளங்கொளியவெண்முத்தம்விரைசூழ்கான்ற
 பூங்கோதை கொண்டு
 விலைஞர்போன் மீளும் புகாரே யெம்மூர்.

உ.க. மறையின் மணந்தாரை வன்பரதர்
 பாக்கத்து மடவார் செங்கை

யிறைவனைக றேற்றுவதை !
 யேழைய மெங்ஙனம்யாங் கறிகோ
 நிறைமதியு மீனு மெனவன்ன
 நீள்புன்னை யரும்பிப்பூத்திமைய

பொறைமலிபூங்கொம்பேறவண்டாம்பலு தும்புகாரேயெம்மூர்

உ.உ. உண்டாரைவென்னரூஜுனெளியாப்பாக்கத்துறையொன்றின் நித்
 தண்டானோய் மாதர் தலைத்தருதி||யென்பதியாங் கறிகோமைய
 வண்டா றிரையழிப்பக் கையான் மணன்முகந்து மதிமேனீண்ட
 புண்டோய்வே னீர்மல்க மாதர்
 கடனார்க்கும் புகாரே யெம்மூர்.

உ.அ. மணிமுறுவல் - நல்லமுறுவல்.
 செவ்வாயமுறுவலைஒவ்வாவேனும்.

வாங்கும் - கொள்ளும். மான்மகன்போல் -
மயங்கின மகன்போல்; காமன்

போலென்பாருமுளர். வீங்கோதம்
வெண்முத்ததைத்தந்து பூங்கோதையைக்
கொண்டு; ஓதம், எழுவாய்.

இது கையுறைமறை.

உக. மறையின் மணந்தாரை -
அப்படிமணந்த மடவாரை. அன்னம்

அரும்பிப்பூத்த புன்னையிலே ஏறியிருக்க
நிறைமதியும் மீனுமெனக்கருதி ஆம்பல்

மலருமென்க. வண்டு ஊதுமெனவே
மலர்தல்பெற்றும். இங்ஙனம்கூறிற்று,

மதிகண்டு ஆம்பல் மலருமாதலால்; ¹
“உடைதிரை முத்தஞ் சிந்த வோசனிக்
கின்ற வன்னம்.....ஆம்பல்” என்றார் பிறரும்.

மதியும் மீனுமென்று கண்டார்கருதப்
புன்னையிலே அன்னமேறிற்றுக்

வண்டு ஆம்பலையுதுமென்க.

கூ. உண்டாரை வெல் நறு -
உண்டவர்களைக் கடிமைசெய்யு நறு. ஊடுறு

ளியா - உண்டஹுணைமறையாத்;
[இன்றியொளியாத.]

இவையிரண்டும் தோழியிற் கூட்டங்கூழப்
பின்பு வாரா வரைவனென்றார்
குத் தோழிகுறியவை. இவை மூன்றும்
சார்த்துவார்.

2 சிவசுந்தரமணி, ௨௬௫௨.

(பி - ம்) *

‘ஒழிபாதொழிதலுலகோம்பும்’ + ‘வினங்கொளிர்’ ‡
‘ஏழையசெய்யுனம்’

பாங்கறிகோவைய’ § ‘கொம்பேறி’ || ‘
என்பதையாங்கறிகோவைய’

௨௬௪

சிலப் பதினாறாம்

வேறு.

நக. 2 புணர்துணையோ டாடும் பொறியலவ
னோக்கி

யினர்ததையும் பூங்கான லென்னையு நோக்கி
யுணர்வொழியப் போன வொலிதிரைநீர்ச
சேர்ப்பன்

* வணர்சுரி யைம்பாலேய் வண்ண

முணரேனல். (க)

நக. தம்முடைய தண்ணளியுந் தாமுந்தம்
மான்றேரு

மெம்மை நினையாது + விட்டாரோ
விட்டகல்க

வம்மெ னிணர வடும்புகா ளன்னங்கா
ணம்மை மறந்தாரை நாமறக்க
மாட்டேமால். (உ)

நக. புன்கண்கூர் மாலேப் புலம்புமென்
கண்ணேபோற்

றுன்ப முழுவாய் துயிலப் பெறுதியா
+ லின்கள்வாய் நெய்தானீ யெய்துங்
கனவினுள்

வன்கணூர் கானல் வரக்கண் டறிதியோ.
(ங)

நக. ஆடும் - விளையாடும். உணர்வொழிய - உணர்வு
தன்னைவிட. சேர்ப்பன்
வண்ணம்.

இஃது, அறியேனென்று வலிதாகச்சொல்லிக்
குறைநயப்பித்தது.

நக. விட்டாரோ: ஓகாரம், ஒழியிசை. தண்ணளியும்
தாமும் தேருமெனப்

பின்பு சிண்சொல்லப்புக்கு அதனைக் காதன்மிகுதியாற்
கலங்கி விட்டாரென்றாள்.

உயர்திணையையும் அஃறிணையையுமெண்ணி
 உயர்திணையான்முடித்தார் தண்
 ணளியும் தேரும்விடுக; அவற்றிற்கு என்ன உறவுண்டு.
 மறக்கமாட்டேமென்
 றது ஒருசொல்.

நா. துயிலல் - மொட்டித்தல். இன்கள்வாய்
 நெய்தாலென்றாள், தன்கண்

துயிலாதுவருந்த அது கவற்சியின் நித்துயிறவின்.
 கள்ளுண்டுமயங்கினுயாத

லாற் கேட்டும் சொல்ல மாட்டாயாயினாய். எய்துங்
 கனவினுளென்றாள்,
 உறங்குவார்க்குக் கனவுமுண்டென்று.

¹ இது, வன்மொழியார் கூறல்முதலியவற்றிற்கு
 மேற்கோள், (இறை. கு. க0.

உரை, தொல். களவு. கு. உக - இளம். ந.) “நீ
 கண்டனையெனின்” (கிருச்சிற். அச)

என்பதும், “பாடிஞ்சிறை வண்டி” (இறை. கு. க0 - உரை.
 மேற்) என்பதும் இச்செய்

புரூடன் ஒப்புநோக்கற்பாலன.

² தலைமைப்பொருளையும்
 தலைமையில்பொருளையுமெண்ணித் தலைமைப்பொருள்
 வினையால் முடித்ததற்கும் (தொல். கிளவி. கு. இக - சே, பிர.
 கக - உரை; இ - வி. கு. உகஅ - உரை), கேளாதனவற்றைக்

கேட்பனபோலக் கூறியதற்கும் (தொல். செய்.

சூ. ௨௦௦ - த.) இதுமேற்கோள்.

தொல். களவு. சூ. ௧௧ - த. இறை. சூ - ௩௦ - உரை,
நாற்கவி. சூ. ௧௧௪ - உரை
மேற்கோள்.

(பி - ம்) * 'வணரொவியம்பாலாய்' † 'விட்டனரே'
‡ 'இன்னவாய்'

எ. - க. ன் ல் வ ரி.

உகந்

நக. 1. * புள்ளியன்மான் தோர்ழி போன
வழியெல்லாந்

தெள்ளநீ ரோதஞ் சிதைத்தாய்மற்
றென்செய்கோ

தெள்ளநீ ரோதஞ் சிதைத்தாய்மற்
றெம்மோடங்

குள்ளாரோ ளெள்ளா + யுணராய்மற்
றென்செய்கோ. (ச)

நக. 2 நோந்தநங் காதலர் ! நேமி
நெடுந்திண்டே

நூர்ந்த வழிசிதைய ளூர்கின்ற

வோதமே

பூந்தண் பொழிலே புணர்ந்தாடு

மன்னமே

யீர்ந்தண் டிறையே யிதுதகா

தென்னீரே.

(௫)

கக. நோர்ந்தநங் காதலர் ி நேமி

நெடுந்திண்டே

ஞர்ந்த வழிசிதைய ழூர்ந்தாய்வாழி

கடலோத

மூர்ந்த வழிசிதைய ழூர்ந்தாய்மற்

றெம்மொடு

தீர்ந்தாய்போற் றீர்ந்திலையால் வாழி

கடலோதம்.

(க)

வேறு.

ங்ள. நன்னித்திலத்தின் பூணணிந்து ி

நலஞ்சார்பவளக் கலையுடுத்துசு.

செந்நெற்பழனக் கழனிதொறுந்

திரையுலாவு கடற்சேர்ப்ப'

புண்ணைப்பொதும்பர் மகரத்தின்

கொடியோனையத் புதுப்புண்க

ளெண்ணைக்காணு வகைமறைத்தா ||

லண்ணைகாணி னென்செய்கோ.

கச. புள்ளின் இயல்பையுடைய குதிரை; இது மாவின் கடுமை கூறிற்று;

• “புள்ளியற்க லேமோ வுடைமை யான” என்றார்
பிறரும். ஈங்குள்ளார் - அய

லாராகிய அலர்தூற்றுவார்; என்மனம்
விட்டுப்போகாத தலைவரென்றுமாம்.

உள்ளாய் - அவர்கூற்றிலே
நிற்கின்ற யாதலால் என்னோயறியாய; என்செய்வே
னென்றாள். ஓகாரம், ஈற்றகை.

கரு. நேர்ந்த - நம்மோடு பொருந்தின.
ஒதங்களுராரின் மன.

கசு. தீர்ந்தாயபோற்றீர்ந்திலை -
உறவுபோலிருந்து உறவாயிற்றிலை; காரி' யத்தால்
வேறுபட்டாய.

இவ்வைந்தும் காமமிக்க கழிபடர்கிளவி.

இவை தீணைநிலைவரி.

கஎ. புதுப்புணென்றது, தலைவி மேன்மேல்
வருந்துகின்ற வருத்தத்தை.

என்செய்கு - என்செயவேன்.

¹ இது “நேர்த்தந்தக்காதலர்” என்னுமுதற்குறிப்பையுடைய இரண்டு செய்யுட்
கூற்றும் பின்னர்ச் சில பிரதிகளில் காணப்படுகின்றது.

² ‘தொல்காப்பியம், செய்யுளியல், கு. ௨௦௦ - இனம்.

ந. மேற்.

* இறையனாரகப்பொருள், கு. ஏ - உரை, மேற்.

* தொல்காப்பியம், கற்பியல், கு. டிக.

(பி - ம்.) * 'புள்ளிமான்றோர்' † 'உணர்ந்தாய்'

‡ 'நேமியொடுத் தண்டேர்'

§ 'தலஞ்சரன்' || 'அன்னகாண்கில்'

வகை

சிலப்பதிகாரம்

நா. வாரித்தரள நகைசெய்து வன்செம்ப்வள
வாய்மலர்ந்து

சேரிப்பரதர் வலைமுன்றிற் றிரையுலாவு
கடற்சேர்ப்ப

¹ மாரிப்பிரதத் தலர்வண்ண
மடவாள்கொள்ளக் கடவுள்வரைந்

* தாரிக்கொடுமை செய்தாரென் றன்னையறியி
னென்செய்கோ.

நா. புலவற்றிரங்கி யதுநீங்கப் பொழிற்றண்டலையிற் புகுந்துதிர்ந்து
கலவைச்செம்மன் மணங்கமழத் திரையுலாவு கடற்சேர்ப்ப

பலவுற் றொருநோய் துணியாத
படர்நோய்மடவா டனியுழப்ப
வலவுற்றிரங்கி யறியானோ யன்னையறியி
னென்செய்கோ. (௩)

வேறு.

சுர. இனையிருள் பரந்ததுவே யெற்செய்வான்
மறைந்தனனே

களைவரும் புலமபுநீர் ! கண்பொழீஇ
யுகுத்தனவே

தளையவிழ் மலர்க்குழலாய் தணந்தார்நாட்
டுளதாங்கொல் வளைநெகிழ் வெரிசுந்தி
வந்தலிம் மருண்மலை. (௪)

சுக. கதிரவன் மறைந்தனனே காரிருள்
பரந்ததுவே யெதிர்மலர் டு புரையுண்க
ணெவ்வநீ ருகுத்தனவே

புதுமதி புரைமுகததாய் || போனார்நாட்
டுளதாங்கொன்

மதியுமிழ்ந்து கதிர்விழங்கி வந்தலிம் மருண்மலை. (௫)

கூடி. வாரித்தரளம் - கடல்முத்து.

கடவுள்வரைநது - கடவுளரைவழி.

பட்டு. அறியின் - ஆராய்ந்தறியின்.

கூக. புலவுற்றிரங்கியது -

புலான்றமுற்றுவருந்தியது; துனியால்

இசங்குதலுமாம். நீங்க - புலர்ஹநீங்க. கலவை -
பலவுங்கலந்தது. செம்மல்.

பழம்பூ. பலவுற்று - பலநோயிலே பொருந்தி, பல
துன்பங்களுமுறுதலால்,

ஒருதோயிற்றுணியவொண்ணாத கினைவையுடைய நோயை
மடவாள் தானே யறிந்து அனுபவிக்க; படர் - நினைவு.
அலவுறுதலும் இசங்கலும் ஒருவரறியப் படாத நோயை.
அன்னையறியாத நோய். நோய் காரணமாக அலவுற்றென்க.

இவைமூன்றும் அரையிறுதி வரைவுகடாவியவை.

சுடு. இளையிருள் - இளையவிருள்; விகாரம்.
களைதற்கரிய வருத்தத்தால் வந்தநீர்.

சுக. எதிர்மலர் - செவ்விலமலர்; எதிர்த்துப் பிணைத்த
மலரென்றுமகிழ். தோற்றுகின்றமலரென்றுமாம்.

1. "மாரிப் பேரத் தலர்சில கொண்டே" குறுத். கூவு.

(பி - மீ) * 'ஆரிகொழுதோய்செய்தார்'

‡ 'புலையுங்கன்'. || 'புணர்த்தார்தாட்டி'

† 'ஒருநீர்' ‡ 'கன்யொழி'

எ.---காணல் வரி.

உதள்:

சஉ. பறவைபாட் டடங்கினவே* பகல்செய்வான் மறைத்தனனே
நிறைநிலா நோய்கூர நெடுங்கனி ருகுத்தனவே
துறுமல ரவிழ்குழலாய் துறந்தார்நாட் னெதாங்கொன்
* மறவையர் யென்னுயிர்மேல் வந்தனிம் மருண்மலை. (சு)

வேறு.

சரு. கைதை வேலிக் கழிவாய் வந்தெதம்
பொய்த லழித்துப் போன ரொருவா
பொய்த லழித்துப் போன ரவர்நம்
மையன் மன்மவிட் டகல்வா ரல்லர்.

சச. காணல் வேலிக் கழிவாய் வந்து
நீநல் கென்றே நின்ற ரொருவர்
நீநல் கென்றே நின்ற ரவர்நம்
மானேர் நோக்க மறப்பா ரல்லர்.

சரு. அன்னந் துணையோ டாடக் கண்டு
† நென்ன னோக்கி நின்ற ரொருவர்
† நென்ன னோக்கி நின்ற ரவர்நம்

பொன்னேர் சுணங்கிற் பேர்வா ரல்லர்.
'வேறு.

(5)

(உ)

(ஊ)

(

சுக். அடையல் குருகே யடையலெங் கான
லடையல் குருகே யடையலெங் கான

வடைதிரைநீர்ச் சேர்ப்பற் குறுநோ யுரையா
யடையல் குருகே யடையலெங் கானல்.

(க)

சஉ. பாட்டங்கின - ஒலித்தலடங்கின. நிறைநிலா - நிறுத்தலில்லா வாய். நோயகூட-நோயுண்டாகாநிற்க. மறவை - மறத்தையுடைத்தாய். [தலை.

இவை மூன்றும் பொழுதுகண்டு ஆற்றாளாகிய தலைமகள் தோழிக்குரைத்

இவை ஆறும் மயங்குதினைநிலைவரி..

சரு. பொயதலழித்து - விளையாட்டைமறப்பித்து; "சேர்ப்பே ரீரளை யலவற பார்க்குஞ், சிறுவினை யாடலு பெருந்துயர மாகிய நோயே" என்றும்போல.

* நற்றிணைப்பாட்டில் மழுங்க, நினைக்குறு

சச. என்றேநிற்கை - என்றுசொல்லியேநிற்கை. நம்பார்வையென்றான், வேற்றுமையின்மையால். மாணேர்நோக்கம் - மாண்பொத்தபார்வை.

சரு. பொன்னேர்சுணங்கின் - பொன்டோற்றுக்கின்ற சுணங்குபோல.

இவைமூன்றும் மெலிதாகச்சொல்லிக் குறைதயப்பித்தல்; ஆற்றுவித்தற் பொருட்டித் தோழி இயற்பழிக்கத் தலைமகள் இயற்படமொழிந்ததாடமாம்.

இவை மூன்றும் சாயல்வரி.

சக. நோயுரையாபென்றது, முற்று. ஆதலால், எம்கானவில் வந்தடை.

யாதேகோளென்றான். இது காமமிக்க கழிபடர்கினவி.

* 'புறநாள்' புறநா. சச. * நற்றிணை, கடக.

(பி - பி.) * 'பகற்செய்வான்' + 'நின்னோர்நோக்கி நின்றார்'.

வேறு.

சுள. ஆங்கனம் பாடிய வாயிழை பின்னருங்

காந்தண், மெல்விரற் கைக்கிளை சேர்குரற்

நீந்தொடைச செவ்வழிப் பாலை
யிசையெழீஇப்

பாங்கினிற் பாடியோர் பண்ணுப்
பெயர்த்தாள்.

வே

று.

சுடி. துளையர் விளரி நொடிதருந்தீம் பாலை
யிளிகிளையிற் கொள்ள விறுத்தாயான்

மாலை

யிளிகிளையிற் கொள்ள விறுத்தாய்மன்

னீயேற்

கொளவல்லா யென்னாவி கொள்வாழி
மாலை. (க)

சக. பிரிந்தார் பரிந்துரைத்த பேரருளி நீழ

விருந்தேங்கி வாழ்வா ருயிர்ப்புறத்தாய்
மாலை

யுயிர்ப்புறத்தாய் நீயாகி லுள்ளாற்று
வேந்த

னெயிற்புறத்து வேந்தனோ டென்னாதி
மாலை. (உ)

ரே. * பையுனைய் கூரப பகல்செய்வான்
போய்வீழ

வையமோ கண்புதைபப வந்தாய்
மருண்மாலை

மாலைநீ யாயின் மணந்தா ரவராயின்

† ஞாலமோ நல்குந் ததுவாழி மாலை.

(௩)

சள. ஆங்கனம்பாடிய -
அவன்பாடினாறபோலப்பாடிய. மெல்விரல் -
மெல்விரலாலே. பண்ணு - பண்ணை.

சஅ. விளரியென்றார், விளரி இரங்கினார்பாடும்
பண்ணாதலால். இது,

¹ “விளரிப்பண் கண்ணினார் பாணர்” என்று
வந்ததுபோலும்; நெய்தற்கு இரங்க

லும் இரங்கனிமித்தமும் உரிப்பொருள். விளரி
நொடிதரும்பாலை - விளரிப்பாலை;

நொடிதருதல் - சொல்லுதல். இனி கிளையிற்கோடல்:
நின்றநரம்பிற்கு ஆகு நரம்புபகை; அது
கூடமென்னுங்குற்றம்; இனிமுதலாகக் கைக்கிளையுறாவதாம்;
இனிக்குக் கைக்கிளை பகையென்றது. தங்கண்மயக்கத்தாலே
பகைநரம்பிலே கைசென்று தடவ. கொளவல்லாய -
கொள்ளுதலை வல்லாய நீ.

சக. ஏங்கி - வருந்தி. உயிர்ப்புறத்தாய -
உயிரைச்சூழ்ந்தாய். உள்ளாற்று

வேந்தன் - நொச்சியான். 'எயிற்புறத்துவேந்தன் -
உழிஞையான். வேந்த;

னோம் - வேந்தறகு.

நு. இவ்வையத்துள்ளார் கண்புதைப்ப.
நீயென்றதும், அவரென்றதும்

கொடுமைகுறித்து. ஞாலம் நல்குந்ந்தென்றான்,
தன்னோய் எல்லார்க்கும்

ஒக்குமாகத் தனக்குத்தோற்றுதலால்; 'தான்சாக உலகு
கவிழும்' என்னும் பழ

மொழிபோல.

இவைமூன்றும் மாலைப்பொழுது கண்டு தலைவி கூறியவை.

¹ பு - வெ. தம்பை. கக. (பி - ம.) * 'பைதனேய்' † 'ஞாவமே'

எ.—கா ன ல் வ ரி.

உக்க

வேறு.

நே. தீத்துழைஇ வந்தவிச் செல்லன்

மாநண்மலை

* தூக்காது துணிந்தவித் துயரெஞ்சு
கிளவியாற்

பூக்கமழ் கானலிற் † பொய்சஞர்
பொறுக்கென்று

மாக்கடற் றெய்வரின் மலரடி
வணங்குதும்.

நே. எனக்கேட்டு;

கானல்வரி யான்பாடத்.

தானொன்றின்மேன் மனம்வைத்து

¹ மாயப்பொய் பலகட்டு மாயத்தாள்

பாடினானென

‡ யாழிசைமேல் வைத்துத்த னூழ்வினைவர்
துருத்ததாகலி

னுவவுற்ற திங்கண்முகத்தானைக் கவவுக்கை
நெகிழ்ந்தனனாய்ப்

பொழுதீங்குக் கழிந்ததர்கலி
நெழுதுமென் றுடனெழா

தேவலாள ருடன்குழ்தரக் கோவலன்றன்
போனபின்னர்த்

தாதவிழ் மலர்ச்சோலை யோதையாயத் ‡
தொலியவித்துக்

கையற்ற நெஞ்சினளாய் வையத்தி
னுள்புக்குக்

காதலனுட னன்றியே ‡ மாதவிதன்
மனைபுக்காள்

ஆங்கு,

மாயிரு ஞாலத் தரசு தலைவணக்குஞ்

சூழி யானைச சுடர்வாட் செம்பியன்

மலை வெண்குடை கவிப்ப

வெனவே.

நக. மாலை - மாலையை. தூக்காது -
நம்மைவருத்துமென்று கருதாது.

துணிந்தவித்துயரெஞ்சுகிளவியால் -
துணிதற்குக்காரணமான நல்ல வார்த்தை

தையோடே; ஆவது நின்னிற்பிரியேனென்றல். இது,
வரைவுநீட்டித்தவிடத்

துத் தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகக்கூறியது இது
கொச்சகம். முகநிலை முரி

கனாற் பபந்த வேறுபடுபொருண்மையெல்லாம்
தன்னகத்தடக்கி ஒருநெறிப்

படித்தலாற் கொச்சகமெனப்பபிம். அது,
வெள்ளையானும், அகவலானுமுடி

யும். இவை, முகமில்வரி

நக. என்றிவள் பாடக்கேட்டு[ச்
சொல்லுவான்]:—நான் கானல்வரி

பாடத்தான் அப்படிப்பாடாதேன்னையொழியப்பிறிதொருபொருண்மேல்மனம்
வைத்து, மாயஞ்செய்வாளாகலின், இப்படிப் பரடினென்று.

ஆங்கு, அகை. ஆழிமால்வரை - சக்கரவானம்; இஃது உள்ளேயகப்
படும்படி கவிப்பவென்று புக்காளென்க.

எ—கானல்வரி முற்றிற்று.

1 "மாயப்பொய்மொழி" அகநா. ௯.

(பி - ம்) * 'தாக்கையது தணித்த தயரெஞ்சு'† 'பொய்க்குளமக்கென'‡ 'யாழ்
மேல்லைத்த' § 'ஒலிப்பித்த' ¶ 'மாதவிதன்மனைபுக்கனன்' 'மாயிடு' ** 'அகவயிசுக்கென்'

எட்டாவது.

வேனிற் காத்.

நெடியோன் குன்றமுந் தொடியோள்

பௌவமுந்

தமிழ்வரம் பறுத்த தண்புன னன்னாட்டு
மாட மதுரையும் பீடா நுறந்தையுந்
கலிகெழு வஞ்சியு மொலிபுனற் புகாநு

நீ. மரைசலீற் றிருந்த வுரைசால் சிறப்பின்
மன்னன் மாரன் மகிழ்துணை யாகிய

1 * 'வின்னிள வேனில் வந்தன னிவனென
வளங்கெழு பொதியின் மாமுனி பயந்த
விளங்காற் றாத னிசைத்தன னாதலின்

குடு. மகர வெல்கொடி மைந்தன் சேனை

புகரறு கோலங் கொள்ளுமென் பதுபோற்
கொடிமிடை சோலைக் குயிலோ நென்னும்
படையுள் படுவோன் + பணிமொழி கூற
மடலவிழ் கானற் கடல்விளை யாட்டினுட்

கடு. கோவலனுடக் கூடா தேகிய
மாமலர் நெடுங்கண் மாதவி விரும்பி
வானுற நிவந்த மேனிலை மருங்கின்
வேனிற் பள்ளி யேறி மாணிழை

க. நெடியோன்குன்றம் - வேங்கடமலை. தொடியோன்பெனவம் - குமாரிக்
க - 2. இவை தமிழை எல்லைப்படுத்தின நாடு. [கடல.

கூ - கூ. நகரம் நான்கினுமாக வீற்றிருந்த மன்னனாகிய
மாரன். எ. வேனில் - வேனிலரசன்; அஃறிணை
உயர்திணையாகக்கூறிற்று.

க. இளங்காற்றாகியதுதன். குயிலோனுக்கு
இசைத்தனன்.

க0. காமன்சேனை - மகளிர்.

க2. கொடி - படர்கொடி குயிலோன், உயர்த்துக்கூறிற்று.

க3. படையுள்படுவோன் - காமன் படைச்சிறப்பினன்; படைக்கிழவன்

சிறுக்கன்; காளமுதி. பணிமொழி - மாருததுதன்
பணித்தமொழி.

1 இலப்பதிகாரம். அ. இள, பிரயோக. சக - உரை, மேற்.
(பி - ம்.) * 'இன்னிவேனில் வந்ததெனென்' 'வந்தனருக' +

அ—வேனிற் க ா ன்

த. உஉக

1 * தென்கடன் முத்துந் தென்மலைச்

சந்துந்

உ௦. தன்கட னிறுக்குந் தன்மைய †

வாதலிற்

கொங்கை முன்றிற் சூங்கும வளாகத்து
மையறு சிறப்பிற் கையுறை பேந்தி

யதிரா-மரபின் யாழ்கை வாங்கி

மதுர கீதம் பாடினண் மயங்கி

உ௫. யொன்பான் விருத்தியுட் டலைக்கண்.

விருத்தி

நன்பா லமைந்த் விருக்கைய ளாகி

கக - உ௦. தன்கட னிறுக்குந் தன்மையவாதல் -
முத்தும் சந்தும் வேனிற்

காஸத்துப் பூண்பனவும் பூசவனவுமாய்ப்

பயன்படச்செய்தல்.

உக. முன்பு குங்குமத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட
கொங்கைமுன்றிலாகிய

பரப்பு; முலைக்கு முறறம், மார்பெனினுமொக்கும்.

உக - உ. (எ) வேனிலரசனுக்குக் கையுறையாக
வளாகத்தேந்தி; பூண்டும்

பூசியும்மென்றபடி; கையுறை - பாகுடம்.

உக. பின்பு அதிராமரபின்பாழ்கை
வாங்கினுளென்க; அதிர்தல் - துளங்கு

தல்; அதிராமரபு - கோவைகலங்காத முறைமை.

உச. மதுரகீதம்பாடினள் - மிடற்றுக்
கருவியாலே முந்துறப்பாடிப் பின்பு

யாழ்க்கருவியோடு பாடத்தொடங்கினுளென்க.

மதுரகீதம் பாடினன் மயங்கி;
தாரங்குரலான மேற்செம்பாலையென்

னும் பண்ணைக் கண்டத்தாற்பாடி மயங்கி
அப்பண்ணையே யாழினும்பாடினா

ளென்றவாறு

இதனாற்போந்த பொருள்:—நிலம் கலம்
கண்டமென்னும் நெறி மூன்றி

னும், “தண்ட மல்லது நிரம்பக் காட்டக், கருவிக்
கின்பங் கொடுப்பதுமது...,

பொருவரு நிலத்தைப் புணர்ப்ப ததுவே” என்னுஞ்
சு. லலகத்தியகீருத்திரத்

தானும் முற்படக் கண்டத்தாலே பாடியெனவும்
செம்பாலைப்பண்ணை யாழிலும்
பாடினானெனவுங்கொள்க.

உரு. ஒன்பான் விருத்தியுட் டலைக்கண்
விருத்தியாவது - இருபத்தொரு

கோவைமுதலாக நானூறகோவையீராகக்கிடந்த
கோவைகளுள் ஒன்பான்கோவை

யில் மேற்செம்பாலை தாரமுதலென்பது, 'தலையின
தாரஞ் செய்யுந் தாரம்' என்

பதனாற்பெற்றும். ஒன்பான்கோவை: "தொண்டு
படு திவவின் முண்டக நல்

'யாழ்' என ஆசிரியமாலையுள்ளும் கண்டுகொள்க.

¹ தஞ்சைவானன்கோவை, கூக - உரை, மேற்.

(பி - பி) * 'தென்கடன்' t 'ஆகவின்'

வலகை

சில ப்ப தி கார ம்

* வலக்கைப் பதாகை கோட்டொடு

சேர்த்தி

யிடக்கை நால்விரன் மாடகந் தழீஇச்
செம்பகை யார்ப்பே + கூட மதிர்வே
நா0. வெம்பகை நீக்கும் விரகுனி யறிந்து
பிழையா மரபி னீரேழ் ! கோவையை
யுழைமுதற் கைக்கிளை யிறுவாய் கட்டி
யிணைக்கிளை பகைநட் பென்றிந் நான்கி
னிசைபுணர் குறிநிலை யெய்த னோக்கிக்

உரு - சு. ஒன்பான்.....விருக்கைய ளாகி:

“ஆதிப்பா.....ஒன்

பான் விருத்தி.” அவற்றுள், தலைக்கண் விருத்தியாவது -
“முதற்க ணெதிர்... தோற்றமும்.” யாழ்வாசித்தற்குச்
குத்திரம்:—“நல்லிசை மடந்தை.....வினய

மாட்டுதல் கடனே” என்பது; வினயம் - தேவபாணி.

உள - அ. வலக்கையைப் பதாகையாகக்
கோட்டின்பிசை வைத்து இடக்

கை நால்விரலளவால் மாடகத்தைத் தழுவினென்றவாறு.

பதாகையாவது - “பெருவிரல் குஞ்சித் தேனைய
நான்கு, நிரலே நிமிர்த்தல்

பதாகை யாகும்”

“மாடக மென்பது வகுக்குந் காலைக், கருவினங் காழ்ப்பினை நால்விரல்
கொண்டு, திருவியல் பாலிகை வடிவாக் கடைந்து, சதாரமூன் ருகத் துளையிடற்

குறித்தே.”

உக - கூ. செம்பகை.....அறிந்து:

இப்பகைநரம்புகள் படாமல் வாசிக்கு

முறைமையையறிந்து. இவற்றுள், செம்பகை -
நரம்பிற்கலைப்பு; ஆர்ப்பு -

நரம்பின் முழக்கம்; கூடம் - பகைநரம்பு; அதிர்வு -
கம்பித்தல்.

நக - உ. பிழையாமரபின்.....கட்டியென்றது - உழைமுதலாகக் கைக் கிளையீராகப் பண்ணியென்றவாறு. இளி விளரி தாரம் குரல் துத்தம் கைக்கிளை உழையென்று முறையே ஏழுநரம்பியன்றபின்னர், “கண்ணிய கீழ்மூன் ருதி மேலு, நண்ணல் வேண்டு மீரண்டு நரம்பே.” “குரலே துத்த மிளியிலை நான்கும், விளரி கைக்கிளை மும்மூன் ருதித், தளராத் தார முழையிலையீரண், டெனவெழு மென்ப வறிந்திசி னோரே.”

நக - ச. இணைக்கிளை.....நோக்கியென்றது: இணை - இரண்டிரரம்பு; “இணையெனப்.....அளவினவென்ப.” கிளை - ஐந்துநரம்பு; “இணையெனப் புதிவ.....ஆகுமென்ப.” பகையென்றது - ஆறாம் மூன்றாம்; “நின்ற.....கூடமாகும்.” கூடமெனினும் பகையெனினுமொக்கும். நட்பென்றது - நாரை நரம்பு. இங்ஙனம் இசைபுணருங் குறியில் எய்தநோக்கியென்க.

(பி - ம.) * ‘வலக்கைபதாகை’ † ‘அதிர்வே கூடம்’ ‡ ‘கோவையுமுழை முதற் பூங்குக்கிளையீரோழ்காட்டியினை’

அ—வேனிற் காத்.

உ.உ.ந

நக. குரல்வார் யிளிவாய்க் * கேட்டன
என்றியும்

வரன்முறை மருங்கி † னேந்தினு மேழினு
முழைமுத லாகவு முழையீ ருகவுங்
குரன்முத லாகவுங் குரலீ ருகவு

மகநிலை மருதமும் புறநிலை மருதமு
சு0. மருகியன் மருதமும் பெருகியன் மருதமு
நால்வகைச் சாதியு நலம்பெற நோக்கி

நூநு. குரல்வாய... ..கேட்டனள்:
குரன்முதலாகவெறித்து இனி
குரலாக வாசித்தாள்.

கேட்டனள் - செவியாலே அளந்தாள்.
(நக) வரன்முறைமருங்கிற (நூநு)

கேட்டனளென்க.

நக. வரன்முறையாவது - முன்கூறினவகையே
ஐந்தாநரம்பா முற்றைமை

யின், இனி குரலாக ஏழுநரம்பும் வாசித்தாளென்க.

நக. குரல் குரலாகவும் குரல் தாரமாகவும்
வாசித்தாளென்றவாறு.

நக - சக.

அகநிலைமருதமும்.....நோக்கியென்றது:—

அகநிலை மருதமாவது - “ஒத்த கிழமை

புயர்குரன் மருதந், துத்தமும் விளரி

புன் குறைவுபெற னிறையே.”

இதன்பாட்டு:—“ஊர்க திண்டே ரூர்தற் கின்னே,

நேர்க பாக நீயா வண்ணம்.” நரம்புகுமாத்திரை

பதினாறு.

“புறநிலை மருதங் குரலுழை கிழமை, துத்தங்
கைக்கிளை குரலா.மேனைத்,

தாரம் விளரி யிளிநிறை வாகும்.”

இதன்பாட்டு:—“அங்கட் பொய்கை யூரன்

கேண்மை, திங்க ளோர்நா ளாகுந் தோழி.” நரம்பு
பதினாறு. “அநுகியன் மருதந் குரல்கிழமை

கைக்கிளை, விளரி யிளிரா னிறையா

மேனைத், துத்தந் தார மிளியிவை நிறையே.”

இதன்பாட்டு:—“வந்தா னூரன்

மென்றோள் வளைய, கன்றாய் போது காணாய் தோழி.”
நரம்பு பதினாறு.

“பெருகியன் மருதம் பேணுங் காலை, யகநிலைக்
குரிய நரம்பின் திரட்டி.

¹ நிறை குறை கிழமை

பெறுமென மொழிப.” இதன்பாட்டு:—“மல்லூர்.....

நோவவெம்முன், சொல்லற் பாண சொல்லுங் காலை,
யெல்லி வந்த நங்கைக்

கெல்லாஞ், சொல்லுங் காலைச் சொல்லு நீயே.”

நரம்பு முப்பத்திரண்டு.

“மன்னு மளிகண் மலர்தேடி மதுவை யுண்டு

வரைதோறும், பன்னு சார

லையெங்கும் பற்றி யார்க்கும் வகையேபோன், முன்ன

மோசை பல்வாகி முழு

தும் வேறாய் மிடறென்றாய்த், தென்ன வென்னு

மிசைவளர்த்துப் பண்ணு மாறு, தேன்போல.”

அகநிலைமருதத்துக்கு நரம்பணியும்படி:—உழை

இனி விளரி உழைக்கக்

இளைஞரல் உழைஞரல் தாரம் இனி தாரம் துத்தம்
இனி உழை. இவை
உரைப்பிற்பெருகும்.

பி. பி. பாடல், கள். கள்.

(பி - ம்.) * 'கொண்டனள்' †

ஐத்தினுமெட்டி துங்குரல் குரவாகவும்.

உலகம்

விவப் பதி காரம்

முவகை * யியக்கமு முறையுனிக்
சுழிப்பித்

திறத்து வழிப்பேஉர் + தென்னிசைக்
கரணத்துப்.

புறத்தொரு

பாணியிற் பூங்கொடி மயங்கிச்

தாரத்துட்டோன்றும் உழை; உழையிற்
ஞரல்பிறக்கும்; ஞரலுள் இனி பிறக்கும்; இளியுள்
துத்தம்பிறக்கும்; துத்தத்துள் விளரிபிறக்கும்; விளரியுட்
கைக்கிளைபிறக்கும்.

“தாரத்துட்டோன் று.....தோன் றும்பிறப்பு.”

சுஉ மூவகை.....கழிப்பி

யென்றது:—மூவகையியக்கமாவன - வலிவு

மெலிவு சமம்;.....“சமமெனப் படுவது தேசிக்கு வருமே.”

சச. புறத்தொரு..... ...மயங்கியென்றது -
புறநிலைமருதப்பண்ணில்

மயங்கியென்றவாறு. அன்றியும், திறத்துள்
புறநீர்மையில் மயங்கியென்
றுரைப்பாரு முளர்.

சக - ச. திறப்பண்பாடுகின்ற ஏல்லை அ
ப்பண்ணுக்கு அடைத்தபாட்டின்
புறத்தொருபாணியென்பது - நால்வகைச்சாதியாகிய
பெரும்பண்களையாக்கி

அதன்வழிப்பிரிந்த திறப்பண்பாடுகின்ற அளவிலே
பிரிவின்கண் வேனிற்பாணி

பாடநிலைந்தான்; பொழுது கண்டு கலங்கினுளாதலாலே
காலப்பண்ணுக்கு அமை

பாட்டுமொழிய வேறுசில விரவினவென்க.

முற்பட மிடற்றிற் பாடியபண்ணே யாழின்மேல்
வைப்பதாகலின், ஈண்டு

மிடற்றுப்பாடல் சொல்லிற்றிலர்; அது¹ “பருந்து
மதனிழுவும் பாட்டு மெழுகு
வம்” என்பதனாகொள்க.

(எ) வேனிற்காலம் வருதது; (க0) காமனுக்குப்

பரிசுரமாயுள்ளோர் (கக)

போர்க்கோலங் கொள்ளுமென்று காமனுக்குப்
படையழைக்குங் (கஉ) குயிலே

னென்னும் (கங) படைச்சிறுக்கன் கூறக் (கச)

கான லந்தண்டிறைக்கண் கடலா

டப்போயிருந்துழிக் (கடு) கோவலனுடப் பிரிவாளாயத்
தன் மனையின்கணிநுந்த

(கசு) மாதவியும் விரும்பி (கஎ) மர்ளிகையின் (கஅ)

வேனில்கொண்டாடும் பஞ்

சரத்தினிருந்து (கக) முத்தையும் சந்தனத்தையும் (உக)

வளாகத்துக் (உஉ)

ஷ்கயுறையாகவேந்தி (உங) இயல்பின் வழாத யாழை

வாங்கித் தொழுது கைக்

கொண்டு] வேனிற்காலத்துக் கடைத்த பண்ணை (சஉ)

இயக்கி (உச), மிடற்றி

அற்பாடுதலும் (சச) பண்முறைமைகெட

மயங்கினுளென்று கூட்டிக்.

இனி (உஎ) 'வலக்கைப் பதாகை கோட்டொடு

சேர்ததி' என்பதுமுதலாக

(சச) 'புறத்தொரு பாணியிற் பூங்கொடி மயங்கி'

என்பதீராக முன்னர்ப்பாடிய

ஒன்பாண்டுகாவையின் மேறசெம்பாலேப் பண்ணுழிந்து

பதினாறகோவையாகிய

சகோடயாழை வாங்கி வலக்கையைப் பதாகையாக்கி

அக்கையால் கோடு அசை

யாதபடிபிடித்து இடக்கைநாலுவிரலும் மாடகத்தை

புறப்பிடித்துச் செம்பகை

பும் ஆர்ப்பும் கூடமும் அதிர்வுமாகிய பகைநீங்க
முறைமையிற்பிழையாத நரம்

பினும் பதினாறு நரம்பினையும் உழைமுதற் கைக்கினையிறவாயாக "மெனியிற்

¹ சீவகசித்தாமணி, எக0.

(பி - ம.) * 'இயக்கிமுறை' † 'தென்விசைக்காணத்து'

அ.—வே னீ ற் க ா னை த.

உஉஉ

சு0. சண்பக மாதவி தமால்ங் கருமுகை

வெண்பூ * மல்லிகை வேரொடு மிடைந்த
வஞ்செங் கழுநீ ராயிதழ்க் கத்திகை
யெதிர்பூஞ் செவ்வி † யிடைநிலத்

தியாத்த

முதிர்பூந் தாழை முடங்கல்வெண்

டோட்டு

ரூ0. விரைமலர் வானியின் வியனில மாண்ட
வொருதனிச செங்கோ லொருமக

தோன்றிய

நெருமுக ‡ மன்றி யுலகுதொழு திறைஞ்சந்
திருமுகம் போக்குஞ் செவ்விய ளாகி

‡ யலத்தகக் கொழுஞ்சே றளேஇ || யயலது

௫௫. பித்திகைக் கொழுமுகை யாணி

கைக்கொண்டு

மன்னுயி ரெல்லா ¶ மகிழ்துணை புணர்க்கு

மின்னிள வேனி லிளவர சாள

** னந்திப் போதகத் தரும்பிடர்த்

தோன்றிய

கெல்ல மந்தக் குரலே" என்பதனான் உழை குரலான மந்தமும், "வலிவித்
கெல்ல வன்கைக் கிளையே" என்பதனாற னை

கக்கிளையிறுவாயான வலிவும் இளை

இளை பகை நட்பின்வழிகளிலே பொருந்தப்பார்த்துக்

குரல்நரம்பினையும்

யாழிறகு அகப்பட்ட நரம்பாகிய இனிநரம்பையும்

முற்பட ஆராயந்து இசை

யோர்த்து அதன்முறையே அல்லாத நரம்புகளையும்

ஆராயந்து இசையோர்த்துத்

தீதின்மையறிந்து உழைமுதலாகவும்

உழையீராகவுமென மந்தமுதலாகவும்

மந்தமீராகவும் குரல்நரம்பு மந்தமானபோது

குரல்நரம்பே முதலமுடிவுமாக

வும் அகநிலைமருதமும் புறநிலைமருதமும்

அருகியன் மருதமும் பெருகியன் மருத

முமென நால்வகைச் சாதிப்பெரும்பண்கள் (பா) வினாநிலம் பெற வலிவு
மெலிவு சமமென்னும் மூவகை இயக்கும்முறைமையிலே ஆராய்க்குபாடிப்
பின்னர் மாத்திரைகுறைந்ததிற்பண்ணைப்பாடிமேல்வைக்கண் அப்பண்ணை இனி
தாசுப்பாடி நெகிழ்வுற்ற மனத்தினளாய அயர்ந்தாளெனவுமாம்.

சுரு. தமாலம் - பச்சிலை.

சஎ. கத்திகை - தொடைவிசேடம். சஅ.

இடைநிலம் - தொடைநடு.

சஎ - கூ. கத்திகையாகிய பூஞ்செவ்வியில்
தொடுத்த தாழைத்தோட்டிலே.

இடையிடையிற் கட்டித்

ருஉ. ஒருமுகமன்றி - ஒருதிக்கன்றி.

ருஉ - கூ. உலகெலாந்தொழும் திருமுகமென்றது,
காமஞ்ஞையாதலால்.

ருச. அலத்தகம் - அரத்தகம்; சாதிலிங்கம். சேறு
- குங்குமமும் அகி
அம் தேய்த்த குழம்பு. [கொண்டு]

ருச - ரு. அத்தோட்டுக்கயலதான பித்திகைமுகையதனை எழுத்தாணியாகக்

ருஎ. இளவரசாளன் - நெறிப்பட்டுச்செய்யாத ஒருவன்.

(பி - ம்) * 'மலிவகை விரிபலொடி' † 'இடைநிலத்த' ‡ 'அன்றியுமுல' § 'அத்தகம்' || 'அல்லது' ¶ 'மகிழ்துணைப் புணர்க்கும்' ** 'அத்தியம்போதகம்'

திங்கட் செல்வனுஞ் செவ்விய னல்லன்

கூ0. புணர்ந்த மாக்கள் பொழுதிடைப்

படுப்பினுந்

தணந்த மாக்க டந்துணை மறப்பினு

நறும்பூ வானியி னல்லுயிர் கோ -

லிறும்பூ தன்றிஃ தந்தீ மின்னென

வெண்ணெண் கலையு மிசைந்துடன்

போகப்

கூ0. பண்ணுந் திறனும் புறங்கூறு நாவிற்

றளேவா யவிழ்ந்த தனிப்படு காமத்து

விளையா மழலையின் விரித்துரை யெழுதிப்

பசந்த மேனியள் படருறு மாலையின்

* வசந்த மாலையை வருகெனக் கூடய்த்

எ0. தாமலர் மாலையிற் றுணிபொரு ளெல்லாங்

† கோவலற் கனித்துக் கொணர்க

வீங்கென

மாலை வாங்கிய ! வேலரி நெடுங்கண்

கூல மறுகிற் கோவலற் களிப்பத்
திலகமு மளகமுஞ் சிறுகருஞ் சிலையுங்

எஃ. § குவளையுங் குமிழுங் கொவ்வையுங்
கொண்ட

மாதர் வாண்முகத்து மதைஇய நோ
க்கமொடு

நக. செவ்வியனல்லன் - கோட்டமுடையான்.

சு. பொழுதிடைப்படித்தல் - கூடியிருக்கிற
இல்லிலே புணர்ந்து ஊடன்

முதலாயினவற்றான் விட்டிருத்தல்.

சுக. தண்த்தல் - நாடிடையிட்டும் காடிடையிட்டும்
நீங்குதல்.

சுஉ. (பா) நறும்பூ வாளி நல்லுயிர் கோடல்:—
நறும்பூவாளி, எழுவாய்.

சுங. அறிந்தீமின் - அறிமின்.

சுரு. இவையிறறைப்பழிக்கும்.

[தன்னுதல். சுசு. தனவாயவிழ்ந்த - தனை
கட்டவிழ்ந்துகுலைந்த; என்றது தன்வரைத்

சுசு - எ. காமத்தையுடைய மழலை; வினையாமழலை
- வெளிப்படாமழலை.

முற்றாமழலையோடெழுதலாவது பேசிப்பேசியெழுதுகை.

(சக) தர்ழைப்பூந்தோட்டிற் (ருரு)

பித்திகைமுகையை எழுத்தாணியாகக்

கொண்டு (கூஎ) எழுதினாளென்க

கூஅ. படருறுமலை - நினைவுகூரும் மாலைப்பொழுது

கூக. வசந்தமலை - சேட்டி.

கூஎ - எக. இத்தன்மையளாய ஊடல்தவிர்ந்து,

கோவலனுக்கு ஓலையும்

கூதும் விடுத்தாளென்க

எஉ. நெடுங்கண் - வசந்தமலை

(பி - மீ) * 'வயந்தமலைவருமகன்' † கோவலர்க்குண
* குழைபுங்குமிழும்
ர்த்தங்கொணர்க' ‡ 'வேலெறி'

அ. — தேவநீற்காந்த.

உஉஉ.

காதலிற் றோன்றிய கண்கூடு வரியும்
புயல்சுமந்து * வருந்திப் பொழிகதிர்

மதியத்துக்.

கயலுலாய்த் திரிதருங் காமர் செவ்விபிற்

அற. பாகுபொதி பவளந் திறந்துநில ஷதவிய

நாகிளா முத்தி னகைநலங் காட்டி

1 வருகென வந்து போகெனப் போகிய
கருநெடுங் கண்ணி காண்வரிக் கோலமு
மந்தி மாலை வந்ததற் கிரங்கிச

உரு சிந்தைநோய் கூருமென் சிறுமை நோக்கிக்
கிளிபுரை கிளவியு மடவன நடையுங்
களிமயிற் சாயலுங் கரந்தன ளாகிச
செருவே நெடுங்கட் சிலதியர் கோலத்
தொருதனி வந்த ஷள்வரி யாடலுஞ்

கூ0. சிலம்புவாய் புலம்பவு மேகலை யார்ப்பவுங்
† கலம்பெரு நுகுப்பினள் காத

னோக்கமொடு

திறத்துவே றுயவென் சிறுமை †

நோக்கியும்

புறத்துநின் றுடிய புன்புற வரியுங்
கோதையுங் குழலுந் தாதுசே ரளகமு

கூரு மொருகாழ் & முத்தமுந் திருமுலைத் தடமு
மின்னிடை || வருத்த நன்னுத றோன்றிச
சிறுகுறுந் தொழிலியர் மறுமொழி

யுய்ப்பப்

எள. கண்கூடுவரி - பிரதமதேசத்தில் நடித்தநடிப்பு;
இஃது ஒருவர்கூட்ட

வன்றித் தானேவருது நிற்குநிலைமை

அஉ - கூ. அழைக்கவந்து போகச்சொல்லிப்
போகியநடம்;

பலகாலமவந்து காணுமபடி நடித்தநடம்

அரு - கூ. வருத்தமறிந்து தன்வடிவுகரந்து .
சிலதியர்வடிவுடன் தமரறி

யாமல்வந்து நடித்தநடிப்பு. உள்வரி - வடிவுமறைத்தல்.

கஉ. திறத்துவேறுகிய சிறுமை : இவள் நீக்கத்து
தென்க.

ஆற்றாமை கூறின

கக. புறவரி - இவனுடனணையாது
வாயிற்புறம்பேரின்றாடிய நடிப்பு.

கக. தோன்றி - வந்தணுகாதே
புறவாயிலிலேநின்று.

கஎ. சிறுகுறுந்தொழிவியர் - சிலதியர்.

மறுமொழியுய்ப்ப - மறுமாற்றம்

• சொல்லை.

---

¹ அஉ - கூ. தக்கயாகபீபரணி, டுசு - உரை, மேரீ.

(பி - ம்.) * 'வருந்தியபொதி' †

‡ 'முத்தமுஞ்சமுமுலை' || 'வருந்த'

'கலம்பொருதுசுப்பு' ‡ 'நோக்கிப்புறத் து

‡

இளவியி

ளாகித்

கூடு தளர்ந்த சாயற் றகைமென் கூந்தல்
இளர்ந்துவே றுகிய இளர்வரிக் கோலமும்
பிரிந்துறை + காலத்தூப் பரிந்தன ளாகி

துயரந்

யன்றியும்
மயங்கிக்

யென்னுறு + இளைகட்குத் தன்னுறு

தோர்ந்துதோர் துரைத்த தோர்ச்சிவரி
கூடு ஓ வண்டலர் கோதை மாலையுண்

வரியு

கண்டவர்க் குரைத்த காட்சி || வரியு
மடுத்தடுத் தவர்முன் மயங்கிய மயக்க
மெடுத்தவர் தீர்த்த வெடுத்துக்கோள்

மாடன் மகளே யாதலி னாயிழை

கக௭ பாடுபெற் றனவப் பைந்தொடி
தனக்கென
வணித்தோட்டுத் திருமுகத் தாயிழை
யெழுதிய
மணித்தோட்டுத் திருமுக மறுத்ததற்
கிரங்கி
வாடிய வுள்ளத்து வசந்த ஶ மாலை

க௮ - க௦க. புணர்ச்சி நிமித்தமாகப் புலந்து தன்
சிலையர்க்குச் சொல்லி
விட்ட வார்த்தையைக்கேட்டு அப்படியன் றிப் புலந்து
சொன்னேனாகக்கொண்டு
தான், நடித்துப்போன நடம்.

க௦௩ - ச. தேர்ச்சிவரியாவது-தன்
ஹவமுறையார்க்குத் தன்விதனங்களை
விசாரித்துச்சொன்ன நடம்.

க௦௬. கண்டவர்க்கு-கண்டவரெல்லார்க்கும்,
உரைத்தல்-தன்விதனத்தைச்
சொல்லுதல். காட்சிவரியாவது - தன்வருத்தம்
பலருங்காணும்படி நடித்த நடம்
க௦௮. எடுத்துக்கோள்வரியாவது -

கையறவெய்திவீழ்ந்தாளாக வீழ்ந்து
பிறர் எடுத்துக்கொள்ளும்படி நடித்த நடம்.

என - கௌ. “வரியெனப் படுவது.
.....நெறித்தே”, “அவற்றுள், கண்
கூடென்பது.....தன்மைத் தென்ப”, ‘
‘காண்வரியென்பது.. ...தன்மைய
நாகும்”, “உள்வரியென்பது... ..ஆடுதற்குரித்தே”,
“புறவரி யென்பது...
.....விடைபெறு
வதுவே”, “கிளர்வரியென்பது.....நிற்பதுவே”, “தேர்ச்சி
யென்பது... ..தேர்ச்சிவரி யாகும்”, “காட்சி
யென்பது.....பரிந்துநிற
பதுவே”, “எடுத்துக் கோளை... ..எடுத்துக்கோளே.”

வரியென்றது, நடத்தை.

கௌ. (ப1) மகளை: ஐ, இடைச்சொல்.
ஆயிழையென்றது, கணியை;
இவள் வசந்தமாலே; அண்மைவிளி.

(பி - ம்.) * ‘இனவியிருபுறம்’ † ‘காலத்தம்’ ‡ ‘கிளஞர்க்குத்’ §
‘வரியன் றியுமேத்தேத்து’ ¶ ‘மாவையுத்தோடலர்’.

உருக

தோடலர் கோதைக்குத் துணைத் துசென்
றுரைப்ப.

ககடு¹ மாலை வாரா ராயினு மாணிழை
காலைகாண் குவமெனக் கையறு
நெஞ்சமொடு

பூமல் ரமணிமிசைப் பொருந்தாது
வதிந்தனன்

மாமலர் நெடுங்கண் மாதவி தானென்.
வேண்பா.

க. செந்தா மரைவிரியத் தேமாங்
கொழுந்தொழுக

* மைந்தா ரசோக மடலவிழக்—கொந்தா,
ரிளவேனல் வந்ததா லென்னாங்கொ லின்று
வளவேனற் கண்ணி மனம்.

உ. ஊழனி² ரெல்லா முருவிலான் றன்னுனை
† கூடுமி னென்று குயில்சாற்ற—நீடிய

வேனற்பா ணிக்கலந்தாண் மென்பூந்
திருமுகத்தைக்
கானற்பா ணிக்கலந்தாய் காண்.

ககள பொருந்தாது - கூடாது.

(கஅ) வேணிப்பள்ளியேறி (உக) யாழ் கைவரங்கி
(உச) மயங்கி (சஅ)

மாலையின் நடுவுவைத்துத் தொடுத்த (சக)

தாழைப்பூந்தோட்டிலே (சுஎ) எழுதி

(கக) அம்மாலையை வசந்தமாலையைக்கொடுத்து (எக)
அவனைக்கொண்டிவருக

வென, (எஉ) அவள் (எக) சென்று கொடுத்துழி,
கோவலன் வரியைப்பராட்டி

இப்டண் (ககஅ) பாடிபெற்றனவென்று சொல்லக்கேட்டி
(ககஉ) இரங்கிச் (ககச)

சென்றுரைப்ப (ககந) வாராராயினும் (ககந)

காலைகாண்போமெனச் செயலற

றுப் (ககஎ) பாயலிற பொருந்தாது வதிந்தனளெனக்
கூட்டிக.

க. ஐமந்து - அழகு. கொத்து, கொந்தென,
மெலிந்தது.

இது, கூனி ஓலைகொண்டு
செல்லுகின்றகாலத்துத் தன்னுள்ளே சொல்லி
யது; கோவலனுக்கு அவள் சொல்லியதுமாம்.

உ. இக்காதையில் அவள் செயதபடியைக்
கோவலனுக்கறிவிக்கின்றாள்:—

சாற்ற நீடிய கானலிற் பாட்டிலே வருந்தினாய்;
இதனைக்காணென்று
கோவலன் கையிலே ஓலையை நீட்டினான்.

¹ சீவகசிந்தாமணி, சு. அங், ந. மேற்.

² எல்லாமென்பது, சிறப்பான்மை

முன்னிலைக்கண்வருமென்பதற்கு இதுமேற்

கோள்; தெரல். பெயர். கு. கக - ந, இ - வீ. கு. ககக -
உரை, "பொதும்புதோ"

தற்கும் பூங்கனிநுங்குயில், கவதபெயர்த்தன்ன நிலவாவாழ்க்கையிட்டு, டகறலோம்பு
மின்றியுடையிரோங்கி, கையறத்தறப்போர்க்குழுவபோல.....துவல்" (நற்; உசக)
என்பது இங்கே அறிதற்பாலது. (பி - ம்) - * 'மந்தராசோகம்' † 'கந்திரோகம்'

சுருந்தும்

சிலம்புதிகாரம்

க - உ. நெடியோன்

சுன்றமும்.....புன்னன்னாட்டு

நெடியோன் சுன்றம் - வேங்கடமலை.
தொடியோன் - பெண்பாற்பெய

ராம் துமரியென்பதாயிற்று. ஆகவே
 தென்பாற்கண்ணதோர் ஆற்றிற்குப் பெய
 'ராம். ஆனால், நெடியோன்குன்றமும் தொடியோள்
 நதியுமென்னுது பெளவமு
 மென்றது என்னெயெனின், முதலுழியிறதிக்கண் தென்மதுகையக்துத் தலைக்
 சங்கத்து அகத்தியனும் இறையனும் தமாவேளும் * முரஞ்சியர் முடிநாக
 ராயரும் நீதியின்கீழவனும் என்றிவருள்ளிட்ட நாலாயிரத்து நானூற்று நாத்
 பத்தொன்பதின்மர் எண்ணிறந்த பரிபாடலும்
 முதுநானையும் முதுகுநு தும்
 களரியாவி ரையுமுள்ளிட்டவறறைப் புனைந்து
 தெரிந்து நாலாயிரத்து நா
 னூற்று நாத்பதிற்தியாண்டு ¹ இரீயினார்
 காய்சினவழிமுதற் கடுங்கோனீறு
 யுள்ளார் என்பத்தொன்பதின்மர்; அவருட்
 கவியரங்கேறினார் எழுவர் பான்
 டியருள் ஒருவன் சுயமாகீர்த்தியனாகிய
 நிலந்தருந்ருவிற்பாண்டியன் தோல்
 காப்பியம் புலப்படுத்தி இரீயினான். அக்காலத்து
 அவர்நாட்டுத் தேன்பாலி முகத்திற்கு
 வடவெல்லையாகிய பஹுவியென்னுமாற்றிற்கும்
 துமரியென்னு
 மாற்றிற்குமிடையே எழுநூற்றுக் காவதவாறும்
 இவற்றின் கீர்மலிவானென
 மலிந்த ஏழ்தெங்கநாடும் ஏழ்மதுரைநாடும்
 ஏழ்முன்பாலநாடும் ஏழ்பின்பாலி நாடும்

ஏழ்துன்றநாடும் ஏழ்துண்காணாநாடும்
ஏழ்துறும்பினாநாடுமென்னும். இந்த

நாற்பத்தொன்பதுநாடும் குமரி
கோல்லமுதலிய பன்மலைநாடும் காடும்

நதியும் பதியும் தட

நீர்க்குமரி வடபெருங்கோட்டின்காறும் கடல்கொண்டொழி

தலாற் குமரியாகிய பௌவமென்றாரெனறுணர்க.

இஃது என்னை பெறுமா

மெனின், "வடிவே லெறிந்தி வான்பகை பொருது,
பஃறுளி யாற்றுடன்

பன்மலை யடுக்கத்துக், குமரிக் கோடுங் கொடுங்கடல்
கொள்ள" என்பதனானும், கண்காநாயுர்மகனார்

நக்கீரனாரைத்த இறையனார் பொருளுரையானும், உரை
யாசிரியராகிய இளம்பூரணவடிகள் முகவுரையானும்
பிறவாற்றானும்பெறுதும்.

அஃது அற்றாக, வடக்கின்கண் வேங்கடமலை
தெற்கின்கட் குமார்க்கடலெனக்

குமரியாற் கூறினவர் கீழ்பான் மேல்பாற்கு
எல்லைகூறாதது என்னையோவெனின்,

நெடுந்திசையாகிய வடபாற்கெல்லை குன்றமென்றும்
தென்பாற்கெல்லை குமரிப்

பௌவமென்றுங் கூறினமையான் ஒழிந்ததிசைகட்கு
ஒழிந்த பெளவும் எல்லை

பென்பதாயிற்று; என்னை? "வேங்கடங் குமரி
தீம்புனற் பௌவமென், நிந் .

நான் கெல்லை தமிழது வழக்கே" என்றார் சிகண்டியா

நுமாகலின். அன்றியும்

* வடதிசைக்கண் வடுகொழிந்த திரிபுடைமொழி
பலவுளவாகலான் ம்லையெல்லை

கூறி ஒழிந்த திசைமுன்றிற்கும் திரிபின்மையாற்
கடலெல்லைகூறினானினு
மமையும.

(இ - ள்.) வடக்கின்கண் வேங்கடமலையும்
தெற்கின்கட் குமார்க்கடலும்
கிழக்கின்கண்ணும் மேற்கின்கண்ணும் ஒழிந்த
கடல்களுமே தமிழ்நாட்டிற்கு
எல்லையென்று கூறுபடுத்த மூவேந்தருடைய
குளிர்த் புனலையுடைய நல்ல
நாட்டிடத்தென்க.

---

¹ இரீயினார், பிறவினை. ² சிலப்பதிகாரம், கக. ௧௮ - ௨௦. ³

“வடதிசை மருங்கின்

வடுகு வரம்பாக.” (பி - ம்.) * ‘முரிஞ்சியூர்’

அ. — வே ன் னி ற் க ள் த.

நா - எ. மாட மதுரையும்.....வந்த

திவனென

இந்த நகரம் நான்கிற்கும் மாடமுதலிய நான்கும்
அடை.

(இ - ள்.) மதுரையும் உறந்தையும் வஞ்சியும் புதுருமென்னும் நான்கு
நகரிற்கும் அட்சனாயத் தன் தேரும் புரவியும் யானையும் சேனையும் இச்சொன்ன
மூன்றையே வைத்து வீற்றிருந்த புகழ்மைந், சிறப்பினையுடைய மாரனாகிய
மன்னனுக்கு மனம்கிழந்துணையாகிய இன்பத்தைத்தரும்
இளவேனிலென்னும்

இளவரசன் இப்பொழுது இங்கே
வந்துவிட்டானென்றென்க.

வந்தது, வருமென்னும் எதிர்காலத்தை
இறந்தகாலத்தாற கூறினார்;

விரைவு; என்னை? ¹ “வாராக் காலத்து நிகழுங் காலத்து,
மோராங்கு வருஉம்

வினைச்சொற் கிளவி, யிறந்த காலத்துக் குறிப்பொடு
கிளத்தல், விரைந்த

பொருள வென்மனார் புலவர்” என்றாராகலின். இஃது
என்சொல்லியவாறே.

வெனின் (காமனுக்குத் தேர் தென்றலும், புரவி கிள்ளையும், யானை அந்தியும்,
சேனை மகனிருமாதலால் தேர் தென்னர்காவலும், புரவி² கிள்ளிகாவலும், யானை
சேரமான் காவலுமாக்கித் தானும். தன்சேனையும் புகாரில்
வீற்றிருந்தானென்பது.

கூறுத்து அஃது, ³ “உருவி லாள நெருபெருஞ் சேனை,
யிலகம ராட்டி யெதிர்.

நின்று விலக்கி” என்பதனாலும், * “மகர வெஸ்கொடி
மைந்தன் சேனை, புகரறு

கோலங் கொள்ளுமென் பதுபோல்” என
மேற்கூறுதலானுமுணர்க, “திண்பரித்

தென்றலந் தேருந் தார்புனை, வண்பரிக் கிள்ளையு மாலை
யானையுங்; கண்கடைப்

படுகொலைக் காமர் சேனையு, மெண்படப் புகுந்தன னிரதி
காந்தனே” என்றார்

பிறருமெனக்கொள்க.

அ - கா. வளங்கெழு

பொதியில்.....பணிமொழி கூற

(இ - ள்.). வளமைபொருந்திய பொதியத்து
முனிபயந்த இளங்காலாகிய.

தூதன் குயிலோனுக்கு இசைத்தன னுதலானே
காமன்சேனையாயுள்ளாரெல்லாம்

கோலங்கொண்மினென்னும் பொருள்பயப்பப்
பூங்கொடிகண்மிடைந்த சோலை

யென்னும் பாசறையிலிருக்கும் அக்குயிலோனென்னும்
சின்னமுதி காற்றூதன் - தனக்குப் பணித்தமொழியைச்
சேனைக்குக் கூறவென்க.

இளங்காற்றூதன் - தென்றலாகியதூதன் ;
இளையகாற்றூதனென்று

மாயிற்று; * காற்றூதன் - ஓட்டன் சேனை - மகளிர்.
கோலங்கோடல் - அக்கா

லத்திற்கேற்பனவுதித்து முடித்துப் பூசிப் பூணுதல்;
போர்க்கோலமென்றுமா

யிற்று. ப்டையுள்படுவோன - சின்னமூதி; “சேனையுள்
படுநரை யானையி

னேவி” என்றா கதையிலும், பணிமொழி - காற்று தன்
பணித்தமொழி. பணித்

தல் - அருளிச்செய்தல்; திசைச்சொல்; * “மண்டல
மேபணி யாய்” என்பது

போல; பணிவிடையென்னும் வழக்குமது.

கச - அ. மடலவிழ் கானல்.....பள்ளி
யேறி

¹ தொல்காப்பியம், வினையியல், கு. சச.

² சிலப்.

அ: ௧0 - ௧௧.

³ கின்னி - சோழன்.

⁴ ,

உச: ௨௫0.

⁵ சிலப்பதிகாரம், இ: ௨௨௪-௫.

⁶ திருச்சிற்றம். கள.

உகஉ

சிலப்பதிகாரம்

(இ - ள்.) கடலாட்டாகிய விளையாட்டின்கண்ணே
மடலவிழுகான விடத்துக் கோவலனோடு ஊடுதலாலே
தமியளாயத் தன்மனையிற்புக்க கரிய மலர்போலும்
நெடியகண்ணையுடைய மாதவி அதற்குவிருப்பிப்

பருவத்திற்குப் பொருந்த வானிலேயுறவுயர்ந்த டேனிலையில்
ஒருபக்கத்து நிலாமுற்றத்தே யேறியென்க.

விளையாட்டினுள்ளென்றார், விளையாட்டுப்பூசல்
விளையாடும்மென்னும் வழக் குப்பற்றி.

கஅ - உஉ.

மாணிழை.....கையுறை யேந்தி

(இ - ள்.) அந்த மாட்சிமைப்பட்ட
இழையினையுடையாள் முத்தும் சந்தும் அக்காலத்திற்கு
எப்பொழுதும் தான் கடனாக இடக்கடவ திறையாகலான்
முன்சென்ற பின்பணிக்காலத்திற் குங்குமத்தால்
அலங்கரிக்கப்பட்ட முலைமுற்ற மாகிய பரப்பிலே அ
ம்முத்தையும் சந்தையும் கையுறையாக ஏந்தியென்க

கையுறை - காணிக்கை. ஏந்தியெனவே பூண்டும்
பூசியுமென்பதாயிற்று. காணிக்கைகாட்டுவார்
காண்பார்முன்றிலிற்கொணர்ந்து காட்டுவாராகவித்
கொங்கைமுன்றிலில் ஏந்தியென்றார். முலைக்குமுற்றம்
மார்பு.

உஉ - சு. அதிரா மரபின்..... இருக்கைய
ளாகி

(இ - ள்.) மாதவி பணிமொழிகூற, அதற்குவிரும்பி
ஏறிப் பூண்டு பூசி ஒன்பது வகைப்பட்ட இருப்பினுள்
முதற்கண்ணதாகிய பதுமாசனமென்னும் ஆசனத்திருந்து
கோவைகலங்காமரபிணையுடைய யாழைக் கையில்வாங்கிக்

கண் . டத்தால் முந்தற மதுரகீதமாகப்பாடி அதுமயங்கிக்
கலத்தாற் பாடத் தொடங்கினவளென்க.

இதனுள் விருத்தியென்பது இருப்பு; ஓவியநூலுள்
நிற்றல் இருத்தல் கிடத்தல் இயங்குதலென்னும்
இவற்றினவிகற்பங்கள் பலவுள. அவற்றுள்

இருத்தல்:—திரிதரவுடையனவும்திரிதரவில்லனவுமென
இருபகுதிய. அவற்றுள் திரிதரவுடையன:—யானே தேர் புரவி
பூனைமுதலியன்; திரிதரவில்லன ஒன்பது வகைப்படும்.

அவை:—பதுமுகம், உற்கட்டிதம், ஒப்படியிருக்கை,
சம்புடம், அயமுகம், சுவத்திகம், தனிப்புடம், மண்டிலம்,
ஏகபாதம் எனவிலை; என்னை? “பதுமுக முற்கட் டிதமே
யொப்படி, யிருக்கை சம்புட மயமுகஞ் சுவத்திகந்,
தனிப்புட மண்டில மேக பாத, முளப்பட வொன்பது மாகுந், திரிதர வில்லா
விருக்கை யென்ப” என்றாகலானும், ¹ “பன்னாள் கழிந்த பின்னர் முன்னா,
னென்மெயப் பாட்டினு னிரக்க மெயந்கிநீஇ, யொண்வினை யோவியர் கண்
னிய விருத்தியுட்,
தாரணங் கெய்தி”

டலையத னும்பர்த் தான்குறிக் கொண்ட, பாவை நோக்கத்
எனப் பெருங்கதையுட் கூறினமையானுங்கொள்க.

இனி நடிகநூலா¹ இவ்விருப்பை ஐம்பதென விரிவரையறையாற்கூறித்
தொகைவரையறைகூறுவார், அவறறை ஒன்பதினடக்கினரெனவுணர்க்; என்னை?
“ஆதிப்பா விருத்தி யைம்பதிற் புலவோ, ரோதிக் கொண்டன ரொன்பான்
விருத்தி” என்றாகலின்.

அவற்றை, தலைக்கண்விருத்தியாவது - பதுமாசனம். இதனாற்சொல்லியது, அதிராமரபிணையுடைய யாழைக் கையின்வாங்கிப் பதுமாசனமாகவிருந்தவன் தனக்கு நாயகனின்மையால் தியாதநாயகனாக மானதத்தானோக்கி எதிர்முகமுதலிருந்து வாசித்தலைக் கருதினனென்பது. என்னை? “முதற்க நெதிர் முக நோக்கி நயத்தக, பொருவ னுகிய தோற்றமும்” என்றாராகலின்.

யாழ்வாசிக்குமுறையை, “நல்லிசை மடந்தை நல்லெழில் காட்டி, யல்லியம் பங்கயத் தயனினிது படைத்த, தெய்வஞ் சான்ற திஞ்சுவை நல்யாழ், மெய்பெற வணங்கி மேலொடு கீழ்புணர்த், திருகையின் வாங்கி யிடவயி னிரீஇ,

மருவிய வினய மாட்டுதல் கடனே” என்பதனுன்றிக்; வினயம் - தேவபாணி.

உஎ - அ.

வலக்கைப் பதாகை.....மாடகந் தழீஇ

(இ - ன்.) வலக்கையைப் பதாகையாகக் கோட்டின்மேலிசையேவைத்து இடக்கைநாள்விரலான் மாடகத்தைத் தழுவிடுபுன்க.

பதாகைக்கையாவது பெருவிரல்குஞ்சித்து ஒழிந்த விரலெல்லாம் நிமிர்த்

தல்; என்னை? “எல்லா விரலு நிமிர்த்திடை யின்றிப், பெருவிரல் குஞ்சித்தல்

பதாகை யாகும்” என்றாராகலின். மாடகம் - வீக்குங்கருவி. அது முன்னர்

¹ ஆணியென்பதனுட்கூறினாம்.

உக - ௩௦. செம்பகை

யார்ப்பே.....விரஞ்சுனி யறிந்து

செம்பகை ஆர்ப்பு கூடம் அதிர்வென்னுநான்கினும்
செம்பகை தாழ்ந்த

விசை = இன்பமின்றியிசைத்தல் ; ஆர்ப்பு
மாத்திரையிறந்த சுருதி = இங்க

விசைத்தல் ; கூடம் இசைநிறவாதது = தன் பகையாகிய
ஆளுநரம்பினிசையிற்

குன்றித் தன்னேசைமழுங்கல்; அதிர்வு
நரம்பைச்சிதறவுந்தலெனக்கொள்க.

இதனை, “இன்னிசை வழிய தன்றி யிசைத்தல்செம்
பகைய தாகுஞ், சொன்ன

மாத்திரையி னேங்க விசைத்திடுஞ் சுருதி யார்ப்பே,
மன்னிய விசைவ ராது.

மழுங்குதல் கூட மாகு, நன்னுதால் சிதற வுந்த லதிர்வென
புதனாழ்கொள்க ; இது பஞ்சபாபீயம்.

நாட்டி னாரே” என்

அன்றி, “செம்பகை யென்பது பண்ணே மிளரா
வின்பமி லோசை

பென்மனார் புலவர்”, “ஆர்ப்பெனப் படுவ தளவிறந்
திசைக்கும்”, “கூடமென்

புது குதியுற விளம்பின், வாயவதின் வராது
மழுங்கியிசைப் பதுவே", "அதிர்

ஒலனப்பிவ திழுமென வின்றிச், சிதறி யுரைக்குந ருச்சரிப் பிசையே" எனக்
கூறினருமுனர். இவைநான்கும் மரக்குற்றத்தாற் பிறக்கும்; என்னை? "நீரிலே
நிற்ற ஸுமுகதல் வேத னிமையக்குப், பாரிலே நிற வடிவீழ்த னேயமரப் பார்
படல்கோ, ணேரிலே செம்பகை யார்ப்பொடு கூட
மதிர்வுநிற்றல், சேரினேர்

பண்க ணிழமயக்குப் படுஞ் சிறறிடையே" என்றார்.

(இ. - ள்.) இச்சொல்லப்பட்ட பனகநரம்புநான்கும்
புகாமல் நீக்கும்விர

ஊண் கடைப்பிடித்தறிந்தென்க.

கூக - உ. பிழைபா
மரபின்.....இறுவாய்க் கட்டி.

¹ சிலப்பதிகாரம், கானல்வரி, பக். ௨௦௧.

² சீவகசிந்தாமணி, எகக - கூ. உரை. மேற்.

௩௦

இலக்கண

சிலப்பதிகாரம்

(இ. - ள்.) மயங்காமரபிணையுடைய

இப்பதினாற்கோவைபாகிய, சகோட

பாழை உழைகுரலாகக் கைக்கிளை தாரமாகக் கட்டியென்க.

இக்குரன் முதலேழினும் முற்றேன்றியது தாரம்;
“தாரத்துட் டோன்று

முழையுழை யுட்டோன்று, மோருங் குரல்குரவி
னுட்டோன்றிச் - சேருமிளி,

யுட்டோன்றுந் துததததுட் டோன்றும் விளரியுட்,
கைக்கிளை தோன்றும்

பிறப்பு” என்பதனால், தாரத்தில முதற்பிறப்பதாகிய
உழைஞ்சுரனாயக் கைக்கிளை

தாரமாகிய கோடிப்பால் முதற்பிறக்கக் கட்டியெனக.

நந - ச. இணைகிளை.....எய்த நோக்கி

இணை கிளை பகை நட்பென்று சொல்லப்பட்ட நான்
கினும்; இணை-இரண்டு

நரம்பு; என்னை? “இணையெனப் படுவ கீழு மேலு,
மணையத் தோன்று மளவின்
வென்ப.”

கிளை-ஐநதுநரம்பு; என்னை? “கிளையெனப் படுவ
கிளக்குங் காலைக், குரலே

யினியே துத்தம் விளரி, கைக்கிளை யெனவைந் தாகு
மெனப்.”

பகை - ஆறும்முன்றும்; “நின்ற நரம்பிற் காறு
முன்றுஞ், சென்றுபெற

நிற்பது கூடமாகும்.” கூடமெனினும்
பகையெனினுமொக்கும்.

நப்பு - * நாலுநரம்பு.....

(இ - ள்.) இந்நான்கனுள்

இசைபுணருநகுநிரிலையப் பொருந்தநோக்கி, யென்க.

நடு. குரல்வா யினிவாய்க் கேட்டனள—(இ
- ள்.) குரல்முதலாக .

எழுத்து இனிகுரலாக வாசித்தாளென்க.

இனி வட்டப்பாலை இடமுறைத்திரிபு கூறுகின்றார்:
“குன்றாக் குரற்பாதி தாரத்தி லொன்று, நடுவ
ண்ணைகளை யாக்கிக் - கொடியிடையாய், தாரத்தி .

லொன்று விளரிமே லேறடவந், நேரத் ததுகுரலா
நின்று.” என் - னின்,

உழை குரலாகிய கோடிப்பாலைநிறக
இடமுறைதிரியுழிபுடத்துக் குரல்குரலாய்து
செம்பாலை; இதனிலே குரலிறபாதிபுழி
தாரத்திலொன்றும் இரண்டின் அந்

தரத்திலே கிளையாக்கித் தாரத்திலே நின்ற ஓரலகை
விளரியின்மேலேறடவிளரி

குரலாயப் படுமலைப்பாலையாம். இம்முறையே துத்தம்
குரலாயது செவ்வழிப்

பாலையாம். † இனி குரலாயது அரும்பாலையாம்.
கைக்கிளை குரலாயது மேற்

செம்பாலையாம். தாரம் குரலாயது விளரிப்பாலையாம்.
என அந்தரமைந்து

நீக்கி உறழ்ந்து கண்டுகொள்க. இவ்விடத்தில் தார
நரம்பின் அந்தரக்கோலைத்

தாரமென்றது “தன்னமுந் தாரமுந் தன்வழிப்படர”
என்னுஞ்சுத்திரவியா

னென்க. இவ்வேழு பெரும்பாலையினையும் முதலித்து
நூற்றுமூன்று பண்ணும்

பிறக்கும்; அவற்றுள் செம்பாலையுட்பிறக்கும்
பண்கள்:—பாலையாழ், நாகராகம்,

ஆகரி, தோடி, கௌடி, காந்தாரம், செந்துருத்தி,
உதயகிரியெனவிலை.

பிறவும் விரிப்பின் உரைபெருகுமாதலின அவறறை
வந்தவழிக்கண்டுகொள்க.

“நாற்பெரும் பண்ணுஞ் சாதி நான்கும், பாறபடு திறனும்
ப.க. நெனப்படுமே”

என்றார்.

(பி - ம்) * 'நாலாநரம்பு; இஃ ஐத்தாநரம்பு, பகை ஆளுநரம்பு.' † 'வினரிஞ்சலாபது.'

அ. — வேனிற் க

ர. னைத்.

உ. க. கி.

க. கி. - க. அன்றியும்.....எழினும் .

(இ - ள்.) அங்ஙனம் இளிகுரலாக
வாசித்தலையன்றி முற்கூறியவகையே.

ஐந்தி நரம்பானமுறைமையின் எழுநரம்பும்
வாசித்தாளென்றவாறு.

நீள - சக. உழைமுத
லாகவும்.....நலம்பெற நோக்கி

உழை குரன்முதல் உழை குரலீறுவுள்ள
நான்கிற்கும் அகநிலைமருதமுதற்

பெருகியன்மருதம் ஈறுவுள்ளநான்கும் நிரனிறை.

(இ - ள்.) முன் அணிந்தமுறையே
உழைகுரலாய கோழிப்பாலை அகநிலை

மருதமாகவும், உழைகுரலாயக் கைக்கிளைகுரலாய கே
றச்செம்பாலை புறநிலைமருத

மாகவும், குரல்குரலாய செம்பாலை
அருகியன்மருதமாகவும், குரல்தாரமாய்த்
தாரங்குரலாயவிளரிப்பாலை பெருகியன்மருதமாகவும்
இச்சொல்லப்பட்டசாதிப்

பெரும்பண்ணையும் ஓசையினிமைபெற
நோக்கியென்றவாறு.

சஉ. மூவகை யியக்கமு முறையுனிக்
கழிப்பி

(இ - ள்.) வலிவும் மெலிவும் சமனுமென்னும்
மூவகைப்பட்டசுருதியும்

நிற்குநிலைமையிலே நிறுத்தி முறையானே அத்தொழி

லக் கழித்தென்க.

சங் - ச. திறத்து

வழிப்பலேம்.....பூங்கொடி மயங்கி

(இ - ள்.) திறங்கட்குப் பிறப்பிடமாயுள்ள

இச்சாதிப்பெரும்பண்களுட்

புறநிலைமருதப்பண்ணை வாசித்தலிலே மயங்கியென்க

அன்றி அத்திறங்களுட் புறநீர்மையென்னும்

திறத்தில் மயங்கியென்று

மாம்.

சுரு - எக. சண்பக மாதவி.....

..கொணர்க வீங்கென

(இ - ள்.) அங்ஙனம் கண்டத்தினும்

கலத்தினுமயங்கிய மாதவியாகிய

பூங்கொடி பசந்தமேனியளாய் நறியவாளியாலே

பெரியநிலமுழுதையுமாண்ட

ஒப்பில்லாத தனிச்செங்கோலையுடைய ஒருவனாகிய காமராசனையாலே ஒரு

முகமன்றி உலகமெல்லாம் எதிர்கொண்டு தொழுதிறைஞ்சப்படும் அவன்திரு

முகத்தைப் போகவிடக்கடவோமென்னும்

நினைவாற்பிறந்த செவ்வியையுடைய

ளாகிச் சண்பகமுதலியவற்றால் நெருங்கத்தொடுத்த

பூவின் மணமாறுபடும்

செவ்வியையுடைய மாலையினிடையே தொடுத்த செவ்வி

எதிர்கொள்ள முதிர்ந்த

தாழைப்பூவினது முடக்கத்தையுடைய

வெள்ளியதோட்டிலே அதற்கு அயல
தாங்கியதோர் பித்திகையினது கொழுவியமுகையாகிய
எழுத்தாணியைக் கையில்
வாங்கிக்கொண்டு
வன் உலகின்மிக்க

அதனைச் செம்பஞ்சின் குழம்பிற்றோய்த்து உதறி எழுதுகின்ற
உயிர்ப்பன்மைகளைத் தாம் மகிழுந்துணையோடு புணர்விக்கும்
இனிய இளவேனிலென்பான் இளவரசன்; ஆதலால்
நெறிப்படச்செய்யான்;

அவ்வேயன்றியும், அந்திப்பொழுதின்கண்ணே
அரும்புகின்ற விரக விதனத்தின்
மேலே வந்துதோன்றிய திங்களாகிய செல்வனும்
இன்றுண்டான பண்பன்றிப்

பிறப்பினும் கோட்டமுடையன்; ஆதலாற
புணர்ந்தோர் இடைப்படுப்பினும்
தணந்தோர் மறப்பினும் நறிய பூவானியாலே
இன்பதுகருமுயிரைக்கொண்டு

விடுதல் அவற்குப் புதியதொன்றன்று; இதனை
அறிமினென்றுகொண்டு அது

உதக சிலப்பதிகாரம்,

பத்துநால்வகைக்கலைகளும் வழிபட்டுப் புகழ்ந்தொழுக
திறங்களுமாகிய அவை புறங்கூறப்படுநாவில் முற்றாத

அவற்றுட் பண்களும்

மழலைச்சொல்லோடே

அப்பாசுரத்தைப் பேசிப்பேசியெழுதி நினைவுமிகும்

மாலைக்காலத்தே வசந்த மாலையை வருகவெனவழைத்து

இம்மாலையிலெழுதிய பொருளையெல்லாம்

கோவலற்கேற்பச்சொல்லி இப்பொழுதே இங்கே

ளென்க.

கொணர்வாயாக்வென்றா

தமாலம் - பச்சிலை.

கருமுகை - பித்திகை. கத்திகை - தொடைவிசேடம்.

இடைநிலம் - தொடைநடு. தாழைமுடங்கல்,

இருபெயரொட்டுமாம். யோக் - கும் - போகவிடும்.

செவ்வி - மனோரதமுமாம். அலத்தகச்சேறு - செம்பஞ்சுக்

களி.

¹ திங்கட்செல்வன் - “கால முலகம்” என்னுஞ்சுத்திரத்தாள் திங்களென்பன உயர்திணைமேலனவாய்ப் பால்பிரந்திசையாவெனவும்,

ஞாயிறு

“நின்றாங்

(கிசைத்த லிவணியல் பின்று” எனவே நின்றமுறையானே

ஈறுபெற்றுநின்று உயர்திணையாயிசைத்தல்

இவணியல்பின்றெனவுங்கூறிய ஆசிரியர், “இசைத்தது

முரிய வேறிடத்தான” எனக் காலமுதலாகியசொல உயர்திணையாயிசைத்தது

முரிய; ஈறுதிரிந்து வாய்பாடு வேறுபட்டவழி யென்றாராகவின், இதவும் ஈறு

திரிந்து திங்கட்செல்வனென்றாயிற்றென்க. மேலும் இவ்வாறு வருவனவற்றிற்
கூம் இவ்விதிக்கொள்க. திங்களாகிய செல்வனைப் பண்பொட்டுவிரிக்க.

செவ்வியனல்லை: செம்மை - நடுவு நிலைமை; ²

“செவ்வியான் கேடும்” எனவும், ³ “செவ்விய ரல்லார்”

எனவுங்கூறினமையின், பொழுதிடைப் படுப் பினும் -

சிறிதுபொழுதை இடையே பயமின்றாகக் கழிப்பினும்;

எனந்து ஊடல் நீட்டப்பினுமென்றபடி. தணத்தல் - ஒதன்

முதலியவற்றாற்சென்று குறித்துக் கூறும் பருவம்

பொயத்தல். வாளியின்: இன், ஆன்; உருபுமயக்கம். நல்லுயிர்

- காமவின்பத்தைநுகருமுயிர். இறும்புது - புதுமை.

அறிந்தீமின் - அறிமின்; பகுதிப்பொருள் விசுதி.

புறங்கூறுநா - புறங்கூறுதற்குக்காரணமான நா; புறங்கூற்று

- நிகரல்லார் தம்பொருளையான் அவரில்வழி இகழ்ந்துகூறு

பவாகலின் இவையுங்கூறின; இவற்றைப்

பழிக்குநாவெனவுமாம். தனீவா

யவிந்த - கட்டுக்குலைந்த; என்றது தன்வரைத்தன்றாதல்; என்னை? ⁴ “பஞ்

சிறை கொண்ட பைம்பொற் கலைபுறஞ் சூழ வைத்து, நஞ்சிறை கொண்ட நாகப்

படம்பழித் தகன்ற வல்குல், வெஞ்சிறைப் பள்ளி யாக

விழுமுலைத் தடத்து வைகத், தஞ்சிறைப் படுக்க லாதார் தம்பரி

வொழிக வென்றான்” என்றார் பிறரும். தனிப்படுகாமம் -

‘சிறந்தார்க்கும் உரைக்கலாவதன்றாய் அரிதாய் அகத்தே சுட்

டுருக்குங்காமம். விளைதல் - முற்றுதல். மழலையின் -

மழலையோடே. பட்டுறு மாலை - நினைவுமிசூமாலை; படர் -

துன்பமுமாம். துண்பொருள் * மறத்தலால் வருந்தண்டம்;

திருவாணைக்குமேலாய ஆணை இல்லையென்பதுவழக்கு. அளி

தது = இனிமையாற்கொடுத்து ; “உணர்த்தியு மண்ட
மாணையி னிறைஞ்சும்”

என்ப. கத்திகையிடையிலத்திலயாத்த தாழைவெண்டோட்டின் எழுதியென்க.

1 சிலப்பதிகாரம். பக். ௧௨௯, பார்க்க. 2 திருக்குறள்,
௧௧௧.

3 தாவடியார், புல்லறிவான்மை, ௨.
சேவகசிந்தாமணி, ௧௫௧௮.

* (பி - ம.) ‘இறத்தலால்’

அ.—வே னி ற் க ா லை த.

உள்ள

தனியொருளென்பதற்குத் தீர்ந்தபொருளெனினுமமையும்.

அளிக்கவென்னுது ‘அளித்துக்’ கொணர்கவென்றாள்,
இது காமன் திருமுகமாதலானும் முன்னம் இவன்பிரிவது
அறியாமையானுமெனக்கொள்க. இனி இவ்வாறன்றி
அந்திப் போதகமென்பதனை யானையாக்கி

அதன்புறக்கமுத்திற்குன்றிய திங்களெனிற பிறையாம் ;

ஆகவே நாடுகாண்காதையுள் 1 “வைகறை யாமத்து,

மீன்றி கழ விசும்பின் வெண்மதி நீங்கக், காரிரு ணின்ற

கடைநாட் கங்கு, லாழ்வினை . . . கடைஇ யுள்ளந் தூரப்ப...

.....நெடுங்கடைகழிந்து” என்பதனாற் பூருவபக்கத் துப்

பதினொம்பக்கமாதலான் அதனோடும், 2 “ஆடித் திங்கட்

பேரிருட் பக்கத், தழல்சேர் குட்டத் தட்டமி ஞான்று,

வெள்ளி வாரத் தொள்ளொரி யுண்ண, வுரைசான் மதுரையோ

டரைசுகேடுறுமெனு, முரையு முண்டு” என்பதனோடும்

பிறவற்றோடும் மாறுகொள்ளுமாதலான் அவ்வாறு கூறுதல்
 பொருந்தாதென வுணர்க. இனி இவ்விழவின் முதலும்
 முடிவும் கடலாட்டும் புலவியும் புறப் பாடும்
 வதிச்செவையும் பொறையுயிர்த்திருப்பும் நிறைபதிப்புகளும்
 தீதுறநாளும் ஊர்தீப்பாடும் முதனடுவிறுதியாகக்
 கட்டுரைகாணதயுள் விரியக்கூறுவாம்; அதனுட்
 கண்டுகொள்க. இனி இதன்பிறப்பை இகழ்ந்துகூறுவாள்,
 தந்தைதாய் ரிடத்தன்றி அலித்தன்மையதாகிய மாலையென்
 னும்பாணையின் பிடரிப்பிறந்த
 செவ்வென்றொளெனினுமமையும். செவ்வியனல்லன் -
 புணர்ந்தார்க்கும் பிரிந் தார்க்கும்
 ஒருதன்மையனல்லனெனினுமமையும்.

பூங்கொடி இருக்கையளாகிச் சேர்த்தித் தழீஇ
 அறிந்து கட்டி நோக்கிக் கேட்டனள்; கேட்டு நோக்கி
 இயக்கிக் கழிப்பி மயங்கிச் செவ்வியளாகி அனைஇக்
 கைக்கொண்டு எழுதிக் கூடிய அளித்துக் கொணர்க
 ஈங்கென்றொளென வினை

முடிக்க.

எஉ - ந. மாலை வாங்கிய.....கோவலற்
 களிப்ப

(இ - ள்) இங்ஙனம் மாதவிசூற அம்மாலையவாங்கிய வசந்தமலை
 போய் எண்வகைக் கூலங்கள்செறிந்த மறுகிணையுடைய கோவலனைக்கண்டு அவ்

னுக்கு அம்மாலையைக் கொடுப்பவென்க.

போயெனவும் கண்டெனவும் வருவிக்க

எசு - ஏ. திலகமு மளகமும்.....கண்கூடு

வரியும்

.. இனிக் குரவையும் வரியுமென்னுமிரண்டனுள்;
வரிகூறுவார், அதனை இவன் தொழிலாகச்
சார்த்திக்கூறுகின்றார்:—

.. வரியாவது - அலரவர் பிறந்தநிலத்தன்மையும்
பிறப்பிற்கேற்றதொழிற்றன் மையும் தோன்ற நடித்தல்;
என்னை? “வரியெனப்படுவது.....வழங் கல்”
என்றாகலின்.

அவ்வரி எட்டுவகைப்படும்:—கண்கூடுவரி, காண்வரி,
உள்வரி, புறவரி, கிளர்வரி, தேர்ச்சிவரி, காட்சிவரி,
எடுத்துக்கோள்வரியென; என்னை? “கண்
கூடு.....நெறித்தே” என்பவாகலின்.

¹ சிலப்பதிகாரம், க: க - அ. ² சிலப்பதிகாரம், உக: ககஉ

- க.

உந்அ

சிலப்பதிகாரம்

அவற்றுட் கண்கூடாவது பிரியதரிசனம்;
அஃதாவதுகாட்சி; அஃது ஒரு

வர்கூட்டவன்றித் தானே வந்துநிற்குநிலைமை; என்னை?

“கண்கூடென்பது கரு

துங் காலை, யிசைப்ப வாராது தானே வந்து,

தலைப்பெய்து நிற்குந் தன்மைத்

தென்ப” என்றாகலின்.

(இ - ள்.) சிலைமுதலியவற்றை உறுப்பாகக்கொண்ட

திலைமுதலியவற்றை

புடைய மாதர்முகத்தின் மதர்த்தநோக்கத்தோடே

என்மேற் காதலைபுடையாள் - போற் றேன்றி முதற்கண்

எதிர்முகமாகநின்ற நடித்த நடிப்பும்,

எஅ - அங். புயல்சுமந்து.....

.காண்வரிக் கோலமும்

“காண்வரி யென்பது காணுங் காலை, வந்த பின்னர்

மனமகிழ் வுறுவன,

தந்து நீங்குந் தன்மைய தாகும்.”

(இ - ள்.) புயல்சுமந்துவருந்திக் கதிரைப்பொழியும்

மதியிடத்தே கயங்க

ஞலாவித்திரிகின்ற செவ்வியோடே பாகைபொதிந்த

பவளத்தைத்திறந்து ஒளி

யைத்தருகின்ற முத்தையெடுத்த நகைநலத்தைக்காட்டி

வருகவெனவந்து போக

வெனப்போகிய கரிய நெடிய கண்ணாளுடைய

காண்வரியென னுங்கோலமும்,

இளமுத்தென்றார், ஒளிபெறுதல்கருதி.

இளநாகின் றமுத்தெனினுமமையும்.

அச - க.

அந்தி மாலை.....உள்வரி யாடலும்

உள்வரியென்றது - வேற்றுருக்கொண்டு நடித்தல் ;
என்னை ? “உள்வரி

யென்ப துணர்த்துங் காலை, மண்டல மாக்கள் பிறிதோ
ருருவங், கொண்டுங் கொள்ளாது மாடுதற் குரித்தே” எ
ன்றாராகலின் ; பாண்டவர் பிறிதுருவங்

கொண்டதுவுமது. மண்டலமாக்களாவார், அரசர்.

(இ - ள்.) யான் ஊழப் பிரிந்தகாலத்து அ
ந்திமாலைவந்ததாகப் பிரிவாற்

ஐமலிரங்கி என்சின்தைநோயமிகும் வறுமையைத்
தானறிந்து கிளியொத்த

கிளவியையும் மடப்பம்பொருந்திய அன்னத்தையொத்த
நடையினையும் களித்த மயில்போலுஞ்

சாயலினையுங்கரந்தனளாகி வேல்போன்ற கண்ணையுடைய
தனது

சிலதியர் கோலத்தைக்கொண்டு தான் தனிவந்து
நின்றுநடித்த உள்வரியென்னு - நடிப்பும்.

கூ0 - கூ௩. சிலம்புவாய் புலம்பவும்.. ..

.புன்புற வரியும்

புறவரியாவது - தலைவனுடனணையாது

புறத்துநின்று விளையாடுவது ;

என்னை ? “புறவரி யென்பது புணர்க்கும் காலை, யிசைப்ப

வந்து தலைவன்முற்

படாது, புறத்துநின் ருடி விடைபெறு வதுவே”
என்றராகலின்.

(இ - ள்.) கலங்களைப் புனையவும்பெருக
நுசுப்பினையுடையாள் சிலம்பு

வாய்விட்டுப் புலம்பவும் மேகலை வாய்விட்டார்ப்பவும்
ஏன்றகாதலையுடையாள்

போல்வந்து நோக்கிய நோக்கோடே தன்னைப்பிரிதலால்
தன்மைதிரிந்த எனது

வறுமையையறிந்தும் என்னுடனணையாது
புறம்பேரின் றுநடித்தநடிப்பும்,

நுசுப்பினள் புலம்பவும் ஆர்ப்பவும் நோக்கமொடு
நோக்கியும் நின்றாடிய
புறவரியுமென்க.

கச - க0க. கோதையுங் குழலும்...கிளர்வரிக்
கோலுந்

அ—வே னிற் க ரை த.

உதக

கிளர்வரியென்றது - நடுநின்றார் இருவருக்கும்
சந்துசொல்லக் கேட்டுநிற்

பயிர், என்னை? “கிளர்வரி யென்பது கிளக்குங் காலை,
யொருவ ருயப்பத்

தோன்றி யவ்வா, யிருபுற மொழிப்பொருள் கேட்டுநிற்
பதுவே” என்றா
கலின்.

(இ - ள்.) நன்னுதல் கோதைமுதவியன
மின்னிடையவருத்தத் தோன்றி

வந்தணுகாதே புறவாயிலேவந்துநின்று சிலதியர்.
வார்த்தைகேட்டு மனமாற்றஞ்

சொல்லப் புணர்ச்சியை உட்பொதிந்திருக்கின்ற எனது
புலவிச்சொல்லைக்

கேட்டு அதனை இருபுறமொழிப்பொருளாகக்கொண்டு
தளர்ந்தமேனியினையும்

அழகியகூந்தலினையுமுடையாள்
புலவியாற்போகின்றாள்போல நடித்துப்போன
நடிப்பும்,

இதனாற்கூறியது : யான்புணர்ச்சிநிமித்தமாகப்
புலந்து தன்சிலதியர்க்குச்

சொல்லிவிட்ட மொழியைக்கேட்டு அப்படியன்றிப்
புலந்துசொன்னேனாக

நடித்துப்போன நடிப்பென்றபடி.

க02 - ச. பிரிந்துறை காலத்து.....

.தேர்ச்சிவரி யன்றியும் தேர்ச்சிவரியென்றது -
நாயகன்கிளைகட்குத் தன்னுன்பங்களைத் தேடித்

தேடிச்சொல்லுதல்; என்னை? [“தேர்ச்சி யென்பது
தெரியுங் காலைக்,] கெட்ட

மாக்கள் கிளைதண் டவர்முன, பட்டது முற்றது நினைஇ

யிருந்து, தேர்ச்சியோ

ஓரெப்பது தேர்ச்சிவரி யாகும்” என்றாகலின்.

(இ - ள்.) நான் பிரிந்துறைபொழுதில் தான்
பிரிவாற்றாது வருந்தின

ளாகப்பாவித்து எனது மிக்க கிளைகட்குத் தனது மிக்க
துயரத்தைத் தன்மயம்

கத்தாலே தேர்ந்துதேர்ந்து சொல்கின்றாளாகநடித்த
நடிப்பும்; அதுவன்றியும்,

க0௫ - கூ. வண்டலர் கோதை

.....காட்சி வரியும்

காட்சிவரியென்றது - தன்வருத்தத்தைப்

பலருங்காணும்படி நடித்தல் ;

என்னை? “காட்சிவரி யென்பது கருதுங் காலைக், கெட்ட
மாக்கள் கிளைகள்

உவர்முனர்ப், பட்டது கூறிப் பிரிந்துநிற பதுவே”
என்றாகலின்.

(இ - ள்.) வண்டலர்த்துங்கோதையுடையாள்
மாலைக்காலத்தின்கண்

ணைமயங்கிக் கண்டோரெவர்க்கும்

தன்விரகத்தைச்சொல்லிநடித்த நடிப்பும்,

க0௭ - அ. அடுத்தடுத்த தவர்முன்.....

எடுத்துக்கோள் வரியும்

எடுத்துக்கோள்வரியென்றது - தான் கையறவெயதி
வீழ்ந்தாளாகவீழ்ந்து, பிறர் எடுத்துக்கொள்ளும்படி

நடித்தல்; என்னை? “எடுத்துக் கோளை யிசைத்

சூங் காலை, அடுத்ததித் தமிழ்நாடு மாழகியயலவ, ரெடுத்தித்
கோள்புரிந்த தெதித்.

துக் கோளே” என்றிராகலின.

(இ - ள்.) அவர் முன்பு தான்
மேன்மேலுமயங்கியமயக்கத்தை அவர்
எடுத்தித்திர்த்த எடுத்தித்திகோள்வரியென்னுநடிப்பும்,
கடுக - கடு. ஆடன்

மகளே.....பைந்தொடி தனக்கென (இ - ள்.)
ஆயிழாய் பைந்தொடி நாடகமகளாதலான்
இங்ஙனநடித்தல்
அவட்கு இயல்பன்றோவென்றுகூறவென்க.

உசு

சிலப்பதிகாரம்

இவற்றுகூறியது: முன்பு தான் இவ்ளோடு கூடியும் ஊடியும் செல்கின்ற
காலத்து இங்ஙனநடித்தநடிப்பை நாடகவுறுப்பாகிய கண்குடுமுதல் எடுத்திக்
கோளிரையுள்ள வரி எட்டினோடும் சிலேடித்துக்கூறிய
கோவலன் நாடகமக

ளிர்க்கு இந்நாடகம் பிறந்துடைமையன்றோவெனச்
சென்பது.

சொல்லி ஒலையை மறுத்தா
கடுக - ச.

அணித்தோட்டு.....சென்றுரைப்ப

(இ - ள்.) அழகியுடைய பொற்றோடணிந்த திருமுகத்தையுடைய ஆயிறையெழுதிய அழகிய தாழந்தோட்டித் திருமுகத்தைக் கோவண் மறுப்பத் தான். அதற்குவருந்தி வாடிய உள்ளத்தையுடைய வசந்தமாலே மாந

விக்கு விரைந்து சென்று உரைப்பவென்க.

அணியும் மணியும் அழகு. தோடி - பொற்றோடும், தாழந்தோடும். துணைவு-

விரைவு.

ககடு - அ. மாலே வாரா
ராயினும்.....மாதவி தானென்.

துணைந்துசென்றுரைப்பவென்றதனான்
ஆற்றாளாகியதலைவியை ஆற்று

வித்தற்பொருட்டித் தலைவனை இயற்பழித்ததோழிக்குத் தலைவி இயற்பட மொழிகின்றாளாகவின், இன்னும் இம்மலைப்பொழுதினுள்வருவார்; வாராரா வினும் காலைப்பொழுதில் ஈண்டி நாம் காண்போமெனச்சொன்னான்; சொன்ன

வன் தானிருந்தமலர்மளிக்கண்ணே செயலற்ற நெஞ்சத்தோடி வீழ்ந்தாள்; வீழ்ந்தவள் அமலியிசையே இனமபொருந்தாமற் கிடந்தனன்; அவள் யாரெனிற்கரிய மலர்போலும் நெடியகண்ணையுடைய மாதவிதானென்க

இனி, தான் அசையுமாம். அளிப்ப அவன் பாடிபெற்றனவென்றுசொல்லி மறுப்ப அதனைக்கட்டிரைத்தவளுக்குத் காண்குவமெனச்சொல்லிப் பொருந்தாது வதிந்தனென்க. வதிதல் - தங்குதல்; பொருந்தாதுவதிதல் - தன்கொழுதனைக் கூடாதுவதிதலுமாம்

இது, நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

ஊழினி ரெல்லா .....காண்.

(இ - ள்.) உலகில் ஒருவனும் ஒருத்தியுமாயுள்ளோரில் ஊழனவர்களே! நீயிரெல்லாம் அநங்கன் திருவாணையே; கூடுமினென்று குயிற்றூலங்கள் சாற்ற, இங்ஙனம் பிரிந்து சாலநீடுதலால் ஆற்றாளாகி இளவேனிற்பொழுதில் நின்னோடு கலந்தாளுடைய மெல்லிய பூவிலெழுதிய திருமுகத்தை, கானலிடத்து அவன் பாடிய பாட்டிற்கு அலந்தோனே! காண்பாயாகவென்று ஒலையை நீட்டினானென்க.

அ.—வேனிற்காதை முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது

க ஞ த் தி ற மு ரை த் த

க ரை த் த.

* அகனக ரெல்லா மரும்பவிழ் முல்லை

* நிகர்மலர் நெல்லொடு தூஉய்ப்
பகன்மாய்ந்த

மாலே மணிவிளக்கங் காட்டி யிரவிற்கோர்
கோலங் கொடியிடையார் தாங்கொள்ள
மேலோர்நாண்

10 * மாலதி மாற்றாண் மகவுக்குப் பாலளிக்கப்
பால்விக்கிப் பாலகன் றுன்சோர மாலதியும்

பார்ப்பா நெடுமணையா னென்மேற்
படாதனவிட்

டேற்பன கூறாரென் றேங்கி மகக்கொண்
டமரர் தருக்கோட்டம் வெள்யாணைக்
கோட்டம்   30   புகர்வெள்ளை நாகர்தங்
கோட்டம் பகல்*வாயி

வசதிக் கிழான்கோட்ட முர்த்த்கோட்டம்
வேற்கோட்டம்
வச்சிரக் கோட்டம் புறம்பணையான்
வாழ்கோட்ட

உ. நிகர்மலர் - ஒளிமலர்.

உ - ந. துவி விளக்கேற்றியெனக.

ந - ச.

இரவிற்கோர்கோலம்-இராப்பொழுதைக்குஆம்படி
நொய்தானவை

உடுத்தும் புணந்தும் ஒப்பித்தகோலம்.

ச. (பா) மேலைநாள் - முன்னோர்நாள்.

சு. சோர - சாய.

எ. ப்டாதன - இல்லாதன.

கூ. அமரர் தருக்கோட்டம் - கற்பகம்
நிற்குங்கோயில்; சாந்திகரைக்
கோட்டமெனினுமாம்.

கா. வெள்ளைநாகர் - பஸ்தேவர். பகல்வாயில் -
பகற்றோற்றுகிறவாயில்;
கீழ்த்திசை.

கா - கக உச்சிக்கிழான் - சூரியன்; அன்றி,
பகல்வாயில் உச்சிக்கிழான் -

பகற்பொழுதுக்குவழியான உச்சிக்கிழானென்றுமாம்.
ஊர்க்கோட்டம் - ஸ்ரீகை

லாயம் நிற்குங்கோயில். வேற்கோட்டம் - முருகன்கோயில்.

கஉ. வச்சிரக்கோட்டம்
வச்சிராயுதமிருக்கிறகோயில். புறம்பணையான் -
மாசாத்தன்; புறம்பு அணைந்தவிடம் புறம்பணையாயிற்று.

¹ க - உ: மூலம். அ - கா. ² கு

- கக: சிலப். கா: எஅ - அஎ.

³ சிலப். கா:

சக. (பி - ம.) * 'வாயினுச்சி'

உசஉ

சி ல ப் ப தி க ர ம்

1 நிக்கந்தக் கோட்ட நிலாக்கோட்டம்
 புக்கெங்குந்
 தேவிர்கா னெம்முறுநோய் * தீர்மென்று
 மேவியோர்
 கடு பாசண்டச சாத்தற்குப் பாடு
 கிடந்தாளுக்
 கேசும் படியோ ரிளங்கொடியா †
 யாசிலாய்
 2 செய்தவ மில்லோர்க்குத் தேவர்
 வரங்கொடர்
 பொய்யுரையே யன்று பொருளுரையே
 கையிற்
 படுபிணந்தா வென்று பறித்தவள்கைக்
 கொண்டு
 ௨௦ சுடுகாட்டுக் கோட்டத்துத் தூங்கிருளிற்
 சென்றும்

கிடுபிணந் தின்னு மிடாகினிப்பேய்
வாங்கி

மடியகத் திட்டாண் மகவை யிடியுண்ட
மஞ்ஞைபோ லேங்கி யழுதாளுக்
கசசாத்த

முன்னை
உரு

யுயிர்க்குழவி காணாயென் றக்குழவி யாயோர்
குயிற்பொதும்பர் நீழற் குறுக வயிர்ப்பின்றி
மாயக் குழவி யெடுத்து மடித்திரைத்துத்
தாய்கைக் கொடுத்தாளத் தையலா யே

மறையோன்பின் மாணியாய்
வான்பொருட் கேள்வித்

கரு.
நிக்கந்தக்கோட்டம்-நிக்கந்தத்தேவரான அருகர்கோயில்
நிலாக்கோட்

டம் - சந்திரன்கோயில்.

கரு. பாசண்டச்சாத்தற்கு - சாத்தனென்கிற

ஐயன்கோயிலிலே.

கசு. ஏசும்படி-அழகால் எல்லாரையும் இகழும்படி.
ஓர் இளங்கொடியாய் -

ஒரு பெண்கொடியாகி.

கஅ. பொருளுரை - மெய்யுரை.

கக. படுதல் - உண்டாதல் (பா) பறித்தாள் -
பறித்து.

• உஉ. மடியகம் - வயிற்றிடம்; * 'படியை மடியகத்
திட்டான்' என்றாராத
லால்.

(கக) பிணந்தாவென்றுசொல்லிப் பறித்து
(உஉ) வயிற்றிடத்திட்டா' னென்க.

உஎ. மடித்திரைத்து - வயிற்றிலே அணைத்து;
மடியாகியபுடைவையு.

யுடைய ஒக்கலையிலே திரைத்தென்றுமாம்.

---

1 தொல்காப்பியம், தொகை. கு. கக - ந. மேற்

2 செவ்வைச்சுவோர்பாகவதம், கல-ஆம் கந்தம், கசு. தி-ஆம் செய்புனைப் பார்க்க.

3 அஞ்சை - அன்னை; தணிகை. சீபரி. இசுக.

4 தான்மணிக்கழகை, கடவுள்வாழ்த்து.

(பி - ம.) * 'தீர்மினெனமேயீ' † 'ஆசிலாச்செய' ‡ 'அன்னை'

கூ—களுத்திறமுரைத்தகாதை.

கூசாந்

நூ0 துறைபோயவன்முடிந்த பின்ன
ரிறையோலுந்

தாயத்தா ரோடும் வழக்குரைத்துத்
தந்தைக்குந்

தாயார்க்கும் வேண்டுங் * கடன்கழித்து
மேயநாட்

டேவந்தி யென்பான் மனைவி யவளுக்குப்
பூவந்தவுண்கண் பொறுக்கென்று

மேவித்தன்

நூ1 + மூவா விளநலங் காட்டியெங் கோட்டத்து
நீவா வெனவுரைத்து நீங்குதலுந் !

துமொழி

யார்த்த கணவ னகன்றனன் போயெங்குந்
தீர்த்தத் துறைபடிவே னென்றவனைப்

பேர்த்திங்ஙன்

மீட்டுத் தருவா யெனவொன்றன்

மேலிட்டுக்

சூ0 கோட்டம் வழிபாடு கொண்டிருப்பாள்

வாட்டருஞ்சாக்

கண்ணகி நல்லாளுக் குற்ற

குறையுண்டென்

நெண்ணிய நெஞ்சத் தினையளாய் நண்ணி
யறுகு சிறுபூனை நெல்லொடு தூஉய்ச

சென்று

பெறுக கணவனோ டென்றாள் பெறுகேன்

நக. அவர் - மாதாபிதாக்கள். முடிதல் - மரித்தல்.

நக. தாயத்தார் - ஞாநிகள்.

நக. கடன - உதகக்கிரியை; பலிகன்மம் (111)

மேவினாள் - மேயினவள்.

நச. பூவந்தவுண்கண் - பூப்போலுமுண்கண்.

பொறுக்கென்று - பொறுப்

பனவாகவென்று; தெய்வயாக்கையாதலாற

பொறுதென்று பொறுப்பித்தா

னென்க. மேவி - கூடி.

நச. கங்கைநீர்த்துறைபடிவேனென்று அகனறவனை
யென்க.

நச. சக. கணவன் துறைபடிவேனென்று

அகனறனனாதலால், அவனைப்

பெயர்த்து இங்ஙனம் மீட்டுத்தருவாயென்று உலகத்து

ஒன்றன்மேலிட்டுச்

சாத்தற்குப் பூவும் நீருந் தூவியிருப்பாள்.

சஉ. இனையளாய - வருத்தத்தளாய; இனைதல்,
யிற்று?

ஈறுகுறைந்து இனையா

சங. தூஉயச் சென்று - இதற்குப்பரிகாரமாகச்
சாத்தற்குத்தூவிப் பின்பு

கண்ணகிபாற்சென்று; கண்ணகியிடத்தே தூவியென்
பாருமுளர்.

சங = ச. சென்று பெறுக கணவனோடென்றாள்:
கூட்டமென ஒரு

சொல் வருவிக்க; கணவனொடுகூட்டம் பெறுக;
உருபுநிற்கப் பொருடொக்

கது; தெய்வத்தை வழிபாடுசெய்த அதுகொண்டு
பெறுகவென்றாள்.

(பி - ம்.) * 'கடன்செய்து' † 'மூலாவெழினலம்' ‡
வனகன்றனனுப்போய்'
'தாமொழியாளார்த்தகன்'.

சுடு கடுக்குமென் னெஞ்சங் கன்வினா லென்கை

பிடித்தனன் போயோர் பெரும்பதியுட்

பட்டேம்

பட்ட பதியிற் படாத தொருவார்த்தை
யிட்டன ஞ்ரா ரிடுதேனிட் டென்றன்மேற்
கோவலற் குற்றதோர் தீங்கென்

றதுகேட்டுக்.

டுடு காவலன் முன்னர்யான் கட்டுரைத்தேன்
காவலனே

நேர்க்குற்ற தீங்குமொன் றுண்ட

லுரையாடேன்

தீக்குற்றம் போலுஞ் செறிதொடஇ

தீக்குற்ற

முற்றேனென நெற்ற வுறுவனே டியானுற்ற

நற்றிறங் கேட்கி னகையாகும்

பொற்றொடஇ

டுடு கைத்தாயு மல்லை கணவற் கொருநோன்பு

பொய்த்தாய் * பழம்பிறப்பிற்

போய்க்கெடுக வுய்த்துக்

கடலொடு காவிரி † சென்றலைக்கு

முன்றின்

சடு. கடுக்கும் - ஐயுறும். கண்வினால் -
கண்வினிடத்து.

சக. பிடித்தனன்போய் - பிடித்துப்போக.

போய்ப்பட்டேமென்று இரு

வர் தொழிலுமாம்.

சடி. இடுதேனிட்டி - தேள்கொட்டப்படுவார்

காணாமல் தேளல்லாத

தொன்றை மறைய மேலே போகட்டிப்

பொய்யே ஒன்றை இட்டாலொப்ப.

பயப்படப்பண்ணுதல்; தேனென்று

சக. கோவலற்குற்றதென்றது,
பழிமொழியாதலால்.

சடி - க. என்றன்மேற் கோவலற்கு
உற்றதோர்தீங்கென்று சொல்ல;

சொல்லவென ஒருசொல் வருவிக்க.

டு0 - டுக.

காவலனோர்க்குற்றதீங்குமொன்றுண்டால் -

காவலன்பாடும் ஊர்தீப்பாடும் உண்டாகையால்.

உரையாடேன் - பொல்லாக் கனுவாதலால்

உனக்குச்சொல்லேன; ¹ “உரையா, ரிழிதக்க காணிற்
கனா” என்றாராத

லின்.

நுஉ. தீக்குற்றம் - கொடியகுற்றம் ; அஃதாவது
முனைதிருகியெறிதல்.

நுக. உறுவன் - மிக்கோன் ; என்றது கோவலனை.

நுச. நற்றிறம் - இருவரும் தேவலோகம்புகுதவுள்ள
நன்மை. நகையாடு
மென்றாள், அதன்மிகுதிரினைந்து. எனவென
ஒருசொல்வருவிக்க.

நுந. கைத்தல் - அவனால் வெறுக்கப்பட்டதல்

நுக. உயத்து - நீரையுயத்து.

சச - நுக. என்றது : நீசொன்னபடியே

கூட்டம்பெறுவேன் ; ஆயினும்

ஒரையமுண்டு, கண்டகனாவாலேயென்று

கண்ணகிசொல்ல, நீகண்டகனாக்

கொண்டு வருந்தவேண்டா ; நீ அவனால்

வெறுக்கப்பட்டாயுமல்ல.

---

² பழமொழி, கஅஉ.

(பி - ம்.) * 'மதுபிறப்பிற்'

† 'தின்றியும்தீர்'

கூ—கலத்திறமுரைத்தகாலைத.

கூசுநு.

மடலவிழ் நெய்தலங் கானற் றடமுன

சோமகுண்டஞ் சூரிய * குண்டந்
துறைமூழ்கிக்

கூர் காமவேள் கோட்டந் தொழுதார் †
கணவரொடு

தாமின் புறுவ நுலகத்துத் தையலார்
போகஞ்செய் பூமியினும் போய்ப்பிழப்பர்
யாமொருநா

‡ ளாடுது மென்ற வணியிழைக்கவ்
வாயிழையாள்

§ பீடன் நெனவிருந்த பின்னரே நீடிய
கூடு காவலன் போலுங் கடைத்தலையான்
வந்துநங்

கோவல நென்றாளோர் குற்றினையாள்
கோவலனும்

பாடமை சேக்கையுட் புக்குத்தன்
பைந்தொடி

• வாடிய மேனி வருத்தங்கண் || டியாவுஞ்

சலம்புணர் கொள்கைச சலதியொ டாடிக்

என குலந்தரு வான் பொருட் குன்றந்

தொலைந்த

2 விலம்பாடு காணுந் தருமெனக் கென்ன

10 நுஅ - கூ. சோமகுண்டமும்
சூரியகுண்டமுமென்னும் பேரையுடையன;
முற்று.

11 நுந - கூ. முற்பிறப்பிற் கணவன்காரணமாக
ஒருநோன்பு தப்பினாய்;

அதற்குப் பரிகாரமாவது இந்தக்குண்டம் பழந்தீர்டிக்
கோட்டந்தொழுதல்;

தொழுவார் கணவரொடுகூடி இன்புறுவரென்று சொல்ல,
கண்ணகியும்.

கூச. பீடன்றெனவிருந்த பின்னர் -
குலத்திற்பிறந்தார்க்குப் பெருமை
யன்றென இருந்தகாலே.

கூரு - கூ. காவலன்போலும் கோவலன்
கடையிடத்தானென்று மாறி யுரைக்க; அன்றித்
தூரத்தே பார்த்து ஐயுற்று நங்காவலன்போலுமென்று
அவன் அணுகினவிடத்து ஐயந்தீர்ந்து
கோவலனென்றொளினுமாம்; கோவ
லன்வந்து நங்கடைத்தலையான்; அவன்றான்
நெடுங்காலம் நம்மை கீங்காக்
குறிப்பினை யுடையனென்றொளினுமமையும்.

சுசு - எ. சிலதிகுதலும் கோவலன் உப்புசுந்து.

(ச) கொடியிடையார்தாம் கோலன்கொள்ளாநிற்க,
அக்காலத்தே (சுசு)
கோவலன் (சுஎ) பாடமைசேக்கையுபுக்கென்க.

சுசு. சலம் - பொய். சலதி - பொய்ச்சி. ஆடி -
அனுபவித்து.

எ0. குலந்தருவான்பொருள் - தாய்த்தாரால்
தரப்பட்டபொருள்.

எக. இலம்பாடி - வறுமை.

---

¹ தொல். புள்ளி. கு உக - த; லு உரிச். கு.
உக - உரை, மேற்.
சுஉ - த; தி - வி. கு. சுஉக, * (பி - ம்.) 'குண்டத்துறை'
† 'கணவனொடு' ‡ 'ஆடுதுமோவென்ற' ...
§ 'பீடன்றெனவுரைத்தபின்னரே' || 'யாதும்'

உசுசு. சிலப்பதிகாரம்.

நலங்கேழ் முறுவ னகைமுகங் காட்டிச்

* சிலம்புள கொண்மெனச சேயிழை

கேளிச்

சிலம்பு முதலாகக் சென்ற கலனே
என + மெந்தபொரு ளீட்டுத லுற்றேன்
மலர்ந்தசீர்

மாட மதுரை யகத்துச்சென்
மென்னேழிங்

கேடலர் கோதா ! யெழுகென்று நீடி
வினைகடைக் கூட்ட வியங் டு கொண்டான்
கங்குற்
கனைசுடர் கால்சீயா முன்.

வெண்பா.

காதலி கண்ட கனவு கருநெடுங்கண்
மாதவிதன் சொல்லே || வறிதாக்க—முதை
வினைகடைக் கூட்ட வியங் டு கொண்டான் கங்குற்
கனைசுடா கால்சீயா முன்.

எஉ. நகை - ஒளி.

எச. சிலம்பு முதலாகவென்றான்,

வாணிகஞ்செய்வதற்கு; முதலீடென்ப ராகலான்.

சென்ற கலன் - முன்பு வாங்கியழித்த ஆபரணம்.

எந். உலந்தபொருள் - கெட்டபொருள்.

(எசு) மதுரையிடத்துச்சென்று (எந்)

நட்டுதலுற்றேனென்க.

ஏ. நீடி - நெடுங்காலநின்று.

எ. வியங்கொண்டான் - வினையினது ஏவலைக் கொண்டான்.

எ - அ. எழுகென்று வியங்கொண்டானென்க.

எ. - க. கங்குலை இடத்துநின்றும் சுடர் போக்குவதன் முன்னென்க; என்றது, இருளிலேபோதல்பற்றி.

“காதலிகண்ட” மாதவிதன்சொல்லை வறிதாக்கவென்றது, வேனிற்காலை

யிற்¹ ‘காலகாண்குவம்’ என்றவார்த்தையை, முந்தை மூதையாயிற்று.

---

¹ சிலப்பதிகாரம், அ. ௧௧௬.

(பி - ம்.) * சிலம்புகொண் மோவெனச் செயிழைக்கே னித்தச் சிலம்பு - † உலத்த பெரும்பொருளிட்டிற்றேன்

‡ ‘எழுகென்னமுதை’ § ‘கொண்டார்’ || ‘வறிதாக்கி’;

¶ ‘கொண்டார்’

கூ.

—கலத்திறமுரைத்தகாதை.

உசுள

க - ச. அகனகர்....., தாங்கொள்ள

(இ - ள்.) கொடியிடையார், அகன்ற
மனையிடமெங்கும் கதிரோன்மறைந்த

மாலைக்காலத்தே அரும்பு புரிநெகிழ்ந்த
முல்லைபினது ஒளிமலரை நெல்லோடே

னவி இல்லுறைதெய்வத்தை வணங்கி
மாணிக்கவிளக்கை மைவிளக்கோடே

எடுத்து அம்மாலைக்காலத்தே இராப்பொழுதைக்கு
ஆம்படி கொழுநர்மார்பைத்

தமது முலையாற் பொருநதுதற்கேற்ற

கோலங்குளக் கொள்ளாநிற்பவென்க.

என்றது, மகரக்குழைமுதலிய மணியும்
பூணும் மதாணியுமுதலிய அணி

யும் இரட்டையங்கண்ணி பிணையன்முதலிய
பணியுங்களைந்து நொயயனவே

புனைந்தும் பூண்டும் முடித்துஞ்செயதல்.
அகனகர் - பட்டினப்பாக்கமெனி.

னுமமையும். நிகர் - ஒளி; ² “நீர்வார் நிகர்மலர்
கடிப்ப” என்றார் கலையினும்.

பகல், ஆகுபெயர். மாயதல் - மறைதல்;
“களிற்றுமாயக்குங் கதிர்க்கழனி”

என்றாற்போல. மணிவிளக்கம்,
உம்மைத்தொகை; இருபெயாக்கண்வந்தது;

மணி - அழகுமாம். கோலம் - ஒப்பனை;
தமது கொழுநரோடெதிர்க்கும்

போர்க்கோலமுமாயிற்று. தாம் - அங்ஙனம்
தூவியமகளிர்தாம். 3 “நெல்லு

மலருந் தூஉயக் கைதொழுது, மல்ல லாவண
மாலை யயர” என்றார் நேநேல் .

வாடையினும்.

ச - கூ.

மேலோர்நாள்.....பாலகன் றுன்சோர

(இ - ஓர்.) முன்னொருநாளிலே

மாலதியென்பாள் ஒருபார்ப்பனி தனது

மாற்றாள் குழவிக்குத் தன்முலைசுரந்தபாலைச்
சங்கரலூட்ட அப்பாஸ் விக்குத .

லாலே தன் கையிலே அக்குழவி மரிக்கவென்க.

பால் - ஆன்பா லுமாம். பாலகனென்பது
காலவழக்கு. சோர்தல்-மரித்தல்.

கூ - அ.

மாலதியும்.....மகக்கொண்டு

(இ - ன்.) அங்ஙனம் பாலகன்

மரித்தலானே, அம்மாலதியும் பார்ப்பா

னோடு அவன்மனைவியும் என்மேல்

அடாப்பழிசூறுதலொழித்து ஏற்பனகூறு

ராதலால் இதற்கு என்செயகேனென்றேங்கி அ
ம்மகவைக்கொண்டென்க.

உம்மை, இழிவுசிறப்பு. ஒடு, எண்ணெடு.
படாதன - அடாதன. விட்டு-
ஒழிந்து.

அமரர்தருக்கோட்டம்—(இ - ள்.) தேவர்தரு
நிற்குங்கோயில்,

வெள்ளாணைக்கோட்டம்—(இ - ள்.)
ஐராவதநிற்குங்கோயில்,

க0. புகர்வெள்ளைநாகர்தங்
கோட்டம்—(இ - ள்.) அழகினைபுடைய

பலதேவர்கோயில்,

புகர் - அழகு. வெள்ளைநாகர் - பலதேவர்.

இந்தவாக்கியம், அகநானூறு, கக - ஆம்
பாடலில் கஉ - ஆம் அடியாகவும்.

காணப்படுகின்றது.

மதுரைக்காஞ்சி, உசஎ.
தெடுதல்வாடை, சக - ச.

உசஅ சிலப்பதிகாரம்

பகல்வாயி லுச்சிக்குழான் கோட்டம்—(இ - ள்.) கீழ்த்
திசையிற்றோற்றுகின் ற் சூரியன்கோயில்,

பகல்வாயில் - பகற் றோற்றுகிறவாயில்; ஆவது கீழ்த் திசை. உச்சிக்குழான் -
பகற்பொழுதிற் சூரியோன்; இனிப் பகற்பொழுதிற் கு வருவாயா புள்ளவனென்று
மாம்; சூரியன்கோயிலென்றபடி..

கக. ஊர்க்கோட்டம்—(இ - ள்.)

இறைவனுராகிய ஷகலாயநிற்குங் கோயில்,

வேற்கோட்டம்—(இ - ள்.)

முருகவேள்நிற்குங்கோயில்,

வேல், ஆகுபெயர்.

கஉ. வச்சிரக் கோட்டம்—(இ - ள்.)

வச்சிரப்படைநிற்குங்கோயில், ¹ புறம்பணையான்

வாழ்கோட்டம்—(இ-ள்.) சாதவாகனன்கோயில்,

புறம்பு அணைந்தவிடம் புறம்பணையாயிற்று; ²

“புறம்பணை வியம்பு

மோசை” என்றார் சிந்தாமணியினும்.

கங். நிக்கந்தக் கோட்டம்—(இ - ள்.) அருகன்
கோயில்,

என்னை? “துக்கந் துடைக்குந் துகளறு காட்சிய,
நிக்கந்த வேடத் திருடி

கணங்களை, யொக்க வழலீழ்ந் துலகியல் செய்தபி, னக்கதை
யாழ்கொண் டமை”

வரப் பண்ணி” என்றார் வளையாபதியிலும்.

நிலாக்கோட்டம்—(இ - ள்.) சந்திரன்கோயில்,

இவை செவ்வெண்.

புக்கெங்கும்—(இ - ள்.) இக்கூறிய
கோயில்களெங்கும்புகுந்து,

கச - இ. தேவிர்குள்.....பாடு கிடந்தாளுக்கு

(இ - ள்.) இங்ஙனம் எங்கும்புக்கவன், தெய்வங்களே! எமது மிக்க இந்நோ
யைத் தீர்மினென்று இரப்பவும் ஒருவரும் தீராமையின் ஆண்டுப் பொருந்தாத
போந்து ஈண்டுச்சாத்தனிடத்தேபொருந்தி அவன்பால் வரங்கிடந்தாளையென்க.

தேவும் தெய்வத்திற்கொருபெயர்; ³ “தேவாதி தேவ
னவன்சேவடி” என்று

ராகலின். தேவிர்: இர் முன்னிலைப்பன்மை. தீர்மென்று,
நற்றுமிசையுகரம்

கெட்டது. ⁴ பாசண்டம் - தொண்ணூற்றறுவகைச்
சமய சாத்திரத்தருக்கக்

கோவை; என்னை? “பண்ணை நிறத்திற் பழுதின் நி
மேம்பட்ட, தொண்ணூற்

1 “குழிப் பருவத்தே கோதை புனைந்த, இழுத்தப் பூத னிருப்பப் பழுத்தம், புன்னை யரும்பும் புனாஅர்ப் புறம்பணியாய்க், கென்ன முறைய விவக்” என்னும் பழஞ் செய்புவின்பொருள். (தொல். செய். கு. ௧௧௮ - உரை, மேற்.) ஈண்டு அறிபற்பாலது.

2 சீவகசிந்தாமணி, அடு.

3 சீவகசிந்தாமணி, க.

4 “டாசண்டத் துறைய மிவற்றிட் பலவாம், பேசுந்
தெண்ணுந் தமவனகப்
படிமே” திவாகரம், ௧௨ - வது.

க

—கருத்திறமுரைத்தகாலத.

உச்சு.

ததுவகைக் கோவையும் வல்வன், விண்ணு நியங்கும் விழவை ராயினும், கண்
ணறி நோக்கிக் கடுகை செய்வான்” என்றார் வளையாபதியினுமாகலின்
இவற்றிற்குமுதலாயுள்ள சாத்திரங்களைப்
பயின்றவனாதலின், * மகாசாத்திர

னென்பது அவறகுப் பெயராயிற்று. சாததற்கு,
உருபுமயக்கம்; இது, 1 “மணற்

கீன்” என்றறபோலின்றது. கிடந்தாளுக்கு -
கிடந்தானே; இயல்புமாம்!

இப்பொருட்டு ஆசிலாயென்று சொல்லியென ஒருசொல்
வருவிக்க.

(இ - ள்) சுடுகாட்டுக்கோட்டத்து
 இடிபிணந்தின்னும் இடாகினிப்பேய
 ஏசும்படி ஓரிளங்கொடியாயத் தூங்கிருளிற்சென்று
 அங்குப பாடுகிடந்தானே
 நோக்கி ஒன்றினும் குற்றமறவளே, கேளாய;
 முற்பவத்தில் தவஞ்செய்யா
 தோர்க்குத் தேவரும் வரங்கொடார்; அது பொய்யன்று;
 மெய்யெனச்சொல்லி
 அங்கனம்பட்ட நின் பிள்ளைப்பிணத்தைப்பார்க்கத்
 தந்துகாணெனச்சொல்லா
 நின்று பறித்து அவள்வாங்கி மடியகத்திட்டாளென்க.

ஏசல் - பழித்தல். படி - வடிவு பிறரைப்பழிக்கும்
 வடிவையுடையதொரு
 பெண்வடிவுமாம். சுடுகாட்டுக்கோட்டம் - ¹
 சக்கரவாளக்கோட்டம். தூங்கிருள் -
 செறிந்தவிருள்; யாவரும் தஞ்சுமிருளுமாம். இடிபிணம்
 - குழியிலிடிபிணம்.
 மடி - வயிறு; ² “படியை மடியகத் திட்டான்”
 என்பதனுமுணர்க. மடி
 யகத்திட்டான் - விழுங்கினான். மக, ³ “குழவியு மகவு
 மாயிரண் டல்லவை,
 கிழவ வல்ல மக்கட் கண்ணே” என்பதனும்

சூறப்பட்டது; பாலகனென்பது

காலவழக்கு.

உஉ - அ. இடியுண்ட..... தையலாள்

(இ - ள்.) இடிக்குரல்கேட்ட மயில் அகவுமாபோல
ஏங்கியழுகின்ற தைய

லாளுக்கு அச்சாத்தன் அன்னாய, நீசெல்கின்ற
வழிமுன்னர்ப் பொதும்பரி

டத்து உயிரோடுகிடக்கின்ற குழுவியைக்

காண்கின்றிலையோவென, அவள் அது

செய்ய, ஏங்கி அழுகின்றாய்! அழாதொழியென்று தான்
அக்குழுவியாய் அவ்வி

டத்துச்சென்று கிடப்ப, அவள் வஞ்சக்குழுவியை
ஐயமின்றித் தன்குழவி

யென்றெடுத்து வயிற்றிலே அணைத்துக் கொடுபோயத்
தாய்கையிற கொடுத்த தாள்; அங்ஙனம் ஏங்கியழுத அ
ததையலாளென்க.

அடிக்கப்பட்டதனை அடியுண்டதென்றறபோல
இடிக்கப்பட்டதனை இடி

யுண்டதென்றார்; உண்டல் - உறுதல்.

உஅ - ஈஉ. தூய.....மேயநாள்

(இ - ள்) அக்குழுவியாய் இறையோனும்

இருமரபுந்தூயமறையோனுக்குப்

பின்செல்லும்பிள்ளையாய் மிக்க கல்விகளையும்

அவற்றின் பொருட்கேள்வி
களையும் கற்றும் தரித்தும் துறைபோயத்
தந்தைதாயரிற்றந்தபின்னர் அவர்க்கு

¹ அகநானூறு, ௨௧௨.

* இது காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற் பண்டைக்காலத்து மயனாள்
இதன்வரலாற்றை மணிமேகலை, ஆறுவது காதையிற்காண்க.

நிருமிக்கப்பட்டது;

* தான்மணிக்கழகை, கடவுள்வாழ்த்து, ௨.

(பி - ம்.) * 'ம்காசாத்தனென்பது.'

* தொல்காப்பியம், மரபியல், கு. ௨௧.

௩௨

~~கரு~~

... சிவபெயர்க்காரம்

கீர்க்கடன் முதலியவஞ்செயது தன்தாயத்தாரோடும் ²
வெஸ்வழக்குரைத்து

எட்டியாண்டு தன் மனைவியோடேகூடி நடந்தபின்
ஒருநாளினென்க. 1193

வரன்பொருட்கேள்வி-மறைநூலும் அங்கமும். துறைபோதல் - ³ அதற்குத்
தக்கிறதல். மாணியாயெனவே செளளமும் உபநயனமும், துறைபோயெனவே
கல்விசைவிய முதலிய பிரமசரியங்காத்தலுங்கூறி, மேல், "தேவந்தியென்
பாண்மனைவி" எஃப் பதனான் விவாகமும் காருகத்தமும்
கூறினமையுமுணர்க.

இறையோனும்: உம்மை சிறப்பு. வழக்குரைத்தெனவே.
தன்மனைவிக்குப் பொ

'ருட்குறைபாடிஸ்ஸாமறசெயது என்பதாயிற்று.
இறையோனும் அவர்:மடிந்த

பின்னர்க் கடன்கழித்து வழக்குரைத்தென்க.
தாயரென்றார் மாலதையையும் கட்பு. மேயநாள்
மேவியநாள்; இவனைத் தீவலஞ்செய்து' நாலீராண்டு கழிந்த
யின்னர்; 'மேவினாள்' என்று பாடமோதித் தன்னை
மேவினவளென்று பொரு

வாழாப்பாருமுனர்

ந.ந. - சு: தேவந்தி
பென்பாள்.....நீங்குதலும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் கூ டிரடந்த
தன்மனைவியாகிய தேவந்தியென்று

பெயர்குறப்படுவாளுடைய பூவின்மன்மை தலைவந்த மையுண்டகண்கள்
இதனைப் பொறுப்பனவாகவென நிரூபித்துக்கொண்டு பின்பு அவனைமேவித்
தனது எக்காஸத்தும் முதிராத இளைய அழகின துறலத்தை வெளிப்படுத்தி
அவன் அவன் குறிப்பினையறிந்து அதற்கேற்ப அனட்கு நீ எம்கோட்டத்த
வெனெனச்சொல்லிப் பிறர்க்கெல்லாம் தீர்த்தத்துறைபடிவேனெனச்சொல்லி
நீக்கினாகவென்க

மக்கள்கண்ணிற்குத் தெய்வபாக்கை
காணப்பொருதாகலின் இவள்கட்குப்

பொறுக்கக்கடவதென் று நிரூபித்துக்கொண்டா ன்;
"அந்தரத்துள்ளோ ரறியா

மரபின், வந்து" என இதனுள்ளும், "கரந்தூர்
வெய்திய கடவு ளானரும்",

• "தேவரு மக்களு மொத்துடன் றிரிதரு, நாலேழ்
நானினும்" என மணிமே

கலை யுள்ளது கூறின மையானுமுணர்க. இனி
உண்கணென்பதனை முன்னிவை

விளியாக்கி இம்மறையை நீ பொறுக்கவென்று
சொல்லிக்காட்டினுனெனினு

மமையும்.

நக - ௪௦.

தூமொழி.....கொண்டிருப்பாள்

(இ - ள்) அங்ஙனமாகிய தூமொழி,
என்னெஞ்சிற்பிணித்தகணவன் தீர்த்

தத்துறைகளெங்கும்போயத் தீர்த்தமாவேனென்று
என்னைவிட்டகன் றனன் ;

மறுத்தும் இவ்விடத்தே அவன் மனத்தைத் திரும்பப்பண்ணி அழைத்துத் தரு
வாயென்று ஒருபெயரிட்டுக்கொண்டு அவன்கோட்டத்தை வழிபடுதலை நாலோ
அங் கடனாகக்கொண்டிருக்கின்றவனென்க.

௪௦ - ௪௪. வாட்டருஞ்சீர்.....கணவனே
டென்றாள்

1 "தோற்பது கொண்டு புளாடி ரவை" பழமொழி, ௨.

2 திருக்குறள், ௩௬௩. 3 மணிமேகலை, க. ௭௫.

4 சிலப்பதிகாரம், ௩௦: அரு.

௬௬ - ௭.

௬: ௭௨ - ௩.

கூ—கனத்திறமுரைத்தல்.

கூ—கனத்திறமுரைத்தல்.

(இ - ன்) நிறைந்த சீருடைய கண்ணகியாகிய
நல்லாளுக்குக் கொழுநன் பிரிதலால்
உற்றதோர் தன்பமுண்டென்று நினைந்த
நெஞ்சின் வருத்தத்துடைய பூராளாய்க் கோட்டத்தை நண்ணி
அறுகு முதலியவற்றை இவள் கணவனைப் பெறல்
வேண்டி மெனத் தூவிப் பின்னர்க் கண்ணகி பாற் சென்று
ஆண்டு ஆசிகூறுவாள் / கணவனைப்
பெறுவாயாக வென்றாளுென்க.

இனி, கண்ணகி பானண்ணிச் சென்று தூவிக்
கணவனோடு வாழ்வுபெறக் கொன்றாளுெனினுமமையும்.
வாமி வாட்டென விகாரம்; வாமிதல் - குறுதிதல்;
குறுதிதலையெனவே நிறைந்தவென்பதாயிற்று; பிறரால்
வாட்டிதலையென வுமாம். இனிதல் இனையாயிற்று;
விகாரம். கணவனோடு - கணவனை. ௪௪ - ௫௪.
பெறுகென் . . . . . நகையாகும்
(இ - ன்) செறிதொடஇ, நீ இங்ஙனங்கூறுதலாற்
பெறுவேனாயினும் என் னெஞ்சம் ஐயுறுகின்றதுகான்;
அஃது எற்றாலெனின், நெருநற் கங்குற் கணவின் கண்
என்கொழுநன் என்னைக் கைப்பற்றினாயப்போக யாங்கள்

ஒரு பெரிய பதிககட்புக்கோம்; அங்ஙனம்புக்க பதியிடத்தே
எங்கட்கு ஏலாததோர் படிந்து ஈரைய அங்ஙுரார்
இடுதேனிடமாதுபோல என்மேலிட்டனர்; அங்ஙனம் அயுரி
அப்படி அப்படிற்றாத் கோவலற்கு ஓர் தீங்குற்றதென்று
பிறர் சொன்ன இசுட்டி அதுபொருது
அங்ஙுரரசன்முன்னர் செல்லாதேன்சென்று வழக்கு
ஈரயாதேன் வழக்குரைத்தேன்; ஆதலால் அவ்வரசனோடு
அங்ஙுர்க்கும், உற்ற தோர்தீங்குண்டு; ஆனாலும் அவை
தீக்கனாவாதலான் நினக்குரையேன்; இங்ஙனம் தீவினையுற்ற
என்னோடு பொருந்திய மிக்கோனுடனே யான்பெற்ற நற்
பிறங்களை நீகேட்பாயாயின் அது நினக்கு
நகையைத்தருமென்று சொல்ல வென்க.

கடுக்கும் - ஐயுறும்; கடியென்னுமுரிச்சொல்
ஈறுதிரிந்தது; 'பேரத்தி - ஈரியவை பேரற்றல்
கடுத்தபின், மேற்றுதல் யார்க்கு மரிது' என்னும்போல.
அது, 'ஐயமுங் கரிப்பு மாகலு முரித்தே'
என்பதனான்முடிந்தது. கனவினும் :கடுக்குமெனினுமமையும்.
இடுதேனிடதல் - தேனிடப்படுவார் காணாமே தேனல்
லாததொன்றை மறையக் கொடுவந்து மேலேயிட்டு அவரைக்
கலங்கப்பண்ணு தல்; பாய்ச்சுத்தெனன்பாருமுளர்.
என்றன்மேல்: தன், அசை. 'என்றன்மே லென்றான்,
பெண்பாற்றன்மையான்; அன்றி இப்பழியைத்
தான்சுமந்துநின்றரை' என்னினுமமையும். தீங்கென்று அது

கேட்டி - தீங்கென்று சொல்ல அதுகேட்டி;

சொல்லவென ஒருசொல்வருவிக்க. ஒடி, எண்ணெடி; வேறுவினை ஒடிவுமாய்;
ஆவது ஞாவணம் மரணமும் ஊர்தீப்பாடும். உம்மை, இறந்தததழீஇயவெச்சவும்
ஊம. உரையாடேனென்றான்; * “உரையா நிழித்தக்க காணிற் கனா” என்பது பழ
மொழியாகலின். தீக்குற்றம் - கடிதானகுற்றம்; ஆவது முகைதிருகியெறிதல்.
நற்றிறம் - இருவரும் சுவர்க்கம்புகுதல். நகையாகுமென்றான், இது கிட்டாத
பெண்களாகலின். எனவென ஈண்டும் ஒருசொல் வருவிக்க.

¹ திருக்குறள், ௧௧௧.

² தொல்காப்பியம், உரிச்சொல்லியல், கு. அக.

³ பழமொழி, ௧௮௨.

உரு

சரிவழி திகாரம் --- 7

சூ. ௧௪. பொற்றொடஇ.....பின்னரே
(இ-ள்.) பொற்றொடஇ,

நீகண்டகனாக்கொண்டு வருந்தவேண்டா; நீ அவனாக
‘வெறுக்கப்பட்டாயுமல்லீ; நின்கணவன்காரணமாக
ஒருநோன்பு முற்பிறப்பிலே தப்பினாய்; அதனால்
உள்ளதீங்குமிக்கை; அத்தீங்கும் கெடுவனவாக; காவிரி
தன்நீரைக்கொண்டுசென்று கடலோடெதிர்த்து அலைக்கும்
சங்கமுகத் தயலதாகிய பூவினிதழவிமும் நெய்தற்கானலிடத்து
இரண்டு தடாகமுள்ளன; அவை யாவையென்ற ¹
சோமகுண்டம் சூரியகுண்டமென்னும் பெயரையுடையன;

அவற்றின் துறைகளின்மூழ்கிக் காமவேள்கோட்டத்திற்புக்கு
 அவனைத் தொழுதாராயின், அவர் இப்பிறப்பிலுள்ள
 நாளெல்லாம் தம்கணவரோடும் பிரி வின்றியிருந்து
 இவ்வுலகத்து இன்பமுறுவர்; மறுமைக்கும்
 போகபூமியிலேயும் போய்ப்பிறந்து கணவரோடும் பிரிவின்றி
 மூன்றுபல்லங்காலம் இன்பநீர்வ ராதலான் அவற்றை
 யாமும் ஒருஞான்று ஆட்க்கடவேமென்று சொன்ன தேவந்
 திக்குக் கண்ணகி அங்ஙனம் துறைமூழ்கித்
 தெய்வந்தொழுதல் எங்கட்கு இயல்பன்றென்று சொல்லி
 இருந்தபின்னாகவென்க.

“காமனை யென்றுஞ் சொல்லார் கணவறகை
 தொழுது வாழ்வார்” என்ற ராகலின், இங்ஙனங்கூறினான்.
 இக்குண்டமிரண்டிறகும் இவ்வுலகத் தின்புற லும்,
 போகபூமியிற்பிறத்தலும் நிரனிறையாக்கலுமொன்று;
 அவற்றை, “இரு காமத்தினையேரி” என்றா படடினப்பா
 லையிலும்
 ௧௪ - ௬. நீடிய
 காவலன்.....குற்றினையாள் (இ
 - ள்.) அங்ஙனஞ்சொல்லி அவரிருக்கின்றவளவிலே
 குறுந்தொழிலினை யாள் காவலன்போலும் கோவலன்
 நீடிய நம்கடையிடத்தானென்றொளென்க.

அன்றித் தாரத்தேபார்த்து ஐயுற்று
 நம்காவலன்போலுமென்று அவனனு கினவிடத்து
 ஐயந்தீர்ந்து கோவலனென்றொளெனினுமமையும் இனி,
 நம்கோவ லன் வருகின்றவரத்து நம்மை நெடுங்காலம்
 காப்பான் போலே இரானின்றதென் னுளெனினுமமையும்.

கோவலனும்.....தருமெனக்கென்ன' (இ -

ள்.) அங்ஙனங் கடைத்தலையாணுன கோவலனும்,⁵

கொடியிடையார் 'தாம்' விளக்கங்காட்டிக்

கோலங்கொள்ளாநிற்ப, அக்காலத்தேவந்து பெருநுழை

யமைந்த சயனத்திடத்தேபுக்கு அவன் தனது

பைந்தொடியுடைய மேனிவாட்டமும்

நெஞ்சவருத்தமுங்கண்டு எல்லாப்பொருளிலும் பொய்யை

மெய்யாகப் பொருந்துவித்தொழுகும பொயத்தியோடுங்கூடி

ஆடிய ஒழுக்கத்தினானே நம் குலத்திலுள்ளார் தேடித்தந்த

மிக்க நிதிக்குன்றமெல்லாம் அவள்பொருட்டால் தொலைந்தன

; அதனான் இல்லாமையுண்டாதல எனக்கு

நானேத்தருகின்றது காணென்னவென்க.

¹ இக்கேசரிய சோமகுண்டமும் சூரியகுண்டமும் முறையே திருவெள்ளை
மீன் சோமநிர்த்தமும் சூரியநிர்த்தமுமாமென்று சிலபெரியோர் கூறுகின்றனர்.

² "தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் நெழுதெழுவாள்,
பெய்யெனப் பெய்யுமழை" திருக்குறள், 100.

³ பட்டினப்பாலை, ௩௩.

⁴ சீவகசிந்தாமணி, ௧0௯௮.

⁵ இக்காலை அடி, ௩ - ௪.

க. — கனத்திறமுரைத்தகாதை.

உருட

பாடு - படுக்கையுமாம். ஈலம் - பொய். சலதி - பொய்த்தி. ஆமிதல்-

உடனாதல். குலந்தருவான் பொருள் -
தொன்றுதொட்டிவருகின் றபொருள்.

இன்று நானுத்தருமென்றது, 'கெட்டால்
மதிதோன்றும்' என்னும்வழக்கு.

எஉ - ஈ. நலங்கேழ்.....கொண்மென
(இ - ள்.) இவ்வாறு அவன் தன்னைப்போற்றி
இலம்பாடு நானுத்தருமென்

றதனை மாதவிக்குக்கொடுக்கும் பொருட்குறைபாட்டால்
தளர்ந்து கூறினானாகக் கருதி ஒளிபொருந்தியமுகத்தே
நலம்பொருந்திய சிறிய முறுவலைவினைத்து இன் னும் சிலம்பு
ஒரினையுள்; அவறறைக் கொண்டினைன்றாளென்க

சிலம்புளவென்றாள், இவையொழிந்த கலனெல்லாம்
தொலைதலால் இவை

அணியாதிருத்தலின் அவனறியானாகக்கருதினும் அவன்
தளர்ச்சிகூறுதலால் தான் இவையுண்மைரினைந்து கூ

றினாளென்க. புலந்துகூறினாளென்ற கற்பின்
றனமையன்றும்.

எஈ - க. டேயிழை கேள்.....கால்சீயா

முன்.

(இ - ள்.) இங்ஙனம் கருதியசேயிழாய்! கேள்;
நீசொன்ன இச்சிலம்பை நான் வாணிகமுதலாகக்கொண்டு
முன்பு நான்வாங்கியழித்தகலையும் கெட்ட பொருளையும்
தேடித்தொகுத்தலைத் துணிந்தேன்; அஃது எவ்விடத்தே
சென்

மெனின், விரிந்த புகழையுடைய
மதுரையென்னுநகரிடத்தேசென்று; ஆதலால்,
கோதாய்! அதற்கு நீ இப்பொழுதே இங்குநின்றும்
என்னோடு எழுவாயாக
வென்று சொல்லி முற்பவத்தில் தானசெய்த தீவினை
நெடுங்காலநின்று நெஞ்

சை ஒருப்படுத்ததலானே அவ்வினையினது
ஏவலைக்கொண்டான்; எப்பொழுது போதற்கென்ற கங்குலை
அவ்விடத்தினின்றும் சுடர் போக்குவதன்முன்னே "யென்க.

சீத்தல் - விளக்குதல். சிலம்புமுதலா . . . . .
உற்றேனென்பதற்குக்
கலின்ச் சிலம்பானும் பொருளை முதலானும் ஈட்டுத
லுற்றேனென்றெனினு
மமையும்

இது, கனவென்னும் பொருளையேகருதாது
மாலதிகதையையும் தேவந்தி
கதையையும் கலந்துகூற்றேனும், உறுப்பழிவின்றி
நடந்ததேனும் முந்நான்

சுழியினிற் றந் துவருதலான்   நெடுவெண்பாட்   டாகாது
கல்வெண்பாட்டா தனுணர்க.

வேண்பா.

காதலிகண்ட.....கால்சீயாமுன்.

இவட்கு   மேற்கூட்டமின் னையாற்   1
கருநெடுங்கண்ணென்றார்; கனவு
சொல்லை   வறிதாக்க   வினைகடைக்கூட்ட
வியங்கொண்டானென்க. சொல்லைவறி
தாக்குதல்   -   வேனிற்காதையிற்
காலேகாண்குவமென்றசொல்லைப்   பயனின்
நுக்குதல்.

கூ.—களுத்திறமுரைத்தகாதை
முற்றிற்று.

¹ சிலப்பதிகாரம், இ: உகன்.

பத்தாவது.
நாடுகாண்காதை.

வான்கண் விழியா வைகறை யாமத்து

மீன்றிகழ் விசம்பின் வெண்மதி நீங்கக்
காரிருணின்ற கடைநாட் கங்கு
ஊழ்வினை கடைஇ யுள்ளந் துரப்ப

ரு. வேழகத் தகரு மெகினக் கவரியுந்
தூமயி ரன்னமுந் துணையெனத் திரியுந்
* தாளொடு குயின்ற தகைசால் சிறப்பி

னீனெடு வாயி நெடுங்கடை கழிந்தாங்
கணிகிள ராவி னறிதூயி லமர்ந்த

கரு. † மணிவண்ணன் கோட்டம்

வலஞ்செயாக் கழிந்து

பணைபைந் தோங்கிய பாசிலைப் போதி

க. வான்கண் - ஆதித்தன். விழித்தல் -
விளங்குதல்.

உ. வெண்மதி-நீங்க - வெண்மதி நீங்கின அளவிலே.

ங. காரிருணின்ற கடைநாள் - காரிருள் கடையிலே
நின்றநாள்; ஆவது
பூநவபக்கம்.

ச. ஊழ்வினை கடாவுதலால் உள்ளந்தன்னைத் துர
ப்ப; வினசெயுத்தி

நெஞ்சை ஓட்ட வெனவுமாம்.

டு எழுகத்தகர் - மேழகம். எனினமாகிய கவரி.

எ. தாளொடு குயின்ற தகைசால் சிறப்பெனவே
தாள்முதலான உறுப்

பெல்லாமடங்கின; 'தாளொடுகுயிற்றுதல் -
போர்க்கதவு பண்ணும்போதே
தாளோடே பண்ணுதல்.

அ. வாயிலென்றது, ஆகுபெயராம் கதவை.
வாயினெடுங்கிடையாவது -

முதலான தோரணவாயில்.

(அ) துணையெனத்(பா)திரிதருமென்றது - இவை
ஒன்றோடொன்று இன

மல்லவாயினும் பழக்கத்துத்திரியும் (அ) வாயில்.

க0. வலஞ்செயா - வலத்திலேயிட்டி.

கக. மாபோதிக்கு ஐந்துகொம்பாதலாற்
பணையந்தோங்கியவென்றார்.

த.

கடு

யணிதிகழ் நீழ ளறவேர்ன் திருமொழி

யந்தர சாரிக ளனறந்தனர் சாற்று
மிந்திர விகார மேழுடன் * போகப்

கடு. ¹ புலவூண் நெந்து பொய்யா கிரதத்
தவலு நீத்தறிந் † தடக்கிய கொள்கை
மெய்வகை யுணர்ந்த விழுமியோர் ‡

குழிய

வைவகை நின்ற வருகத் தானத்துக

² சந்தி யைந்துந் தம்முடன் கூடி

உடு. வந்து தலைமயங்கிய வான்பெரு

மன்றத்துப்

* பொலம்பூம் பிண்டி நலங்கிளர்

கொழுநீழ

னீரணித் விழவினு நெடுந்தேர்

விழவினுஞ்

சாரணர் வருஉந் || தகுதியுண் டாமென
வுலக நோன்பிக ளொருங்குட னிட்ட

கஉ. திருமொழி - தருமம்.

கங. அந்தரசாரிகள் - ஆகாயசாரிகள். அறைந்தனர்
சாற்றல் - ஆகுமத்தைச்
சொல்லி விளங்கப் பொருள் சொல்லுதல்.

கச. இந்திரவிகாரம் - இந்திரன் நிருமித்தது. ஏழுடன்போகி என்றது -
இவர் அன்று கழிந்தபடியாலே அவற்றையடைவே கழிந்தபோயென்றவாறு.

கரு. (11) புலையுன் - மச்சமாங்கிசம்.

கரு - எ. (11) விரதத்தோடே அடங்கிய.

யேர்ரென்க.

கொள்கையைபுடைய விழுமி

கஅ. ஐவகைநின்ற கோயில் - ஐந்து சந்திகளும்
கோயில்.

ஐந்துகோயிலாய்நின்ற

கக. சந்தியைந்து - ஐந்துசந்தி; அவையாவன: பஞ்சபரமேட்டிகள் தெரு.
அவர் - அருகர், தந்தர், ஆசாரியர்கள், உபாத்தியாயர்கள், சாதுக்கள்.

உ௦. இவர்கள் சுழங்குமன்ற.

உஉ. தீர்த்தவழி - திரு அபிடேகவிழவு; அயனம், சங்கிரமம், புதுப்புன
லாட்டொளவுமாம். தீர்த்திழவு - திருநாள்

உ௪. உலகநோன்பிகள் - உலகவழக்கோடு பொருந்தின நோன்பிகள்; அவர்
இன்றைத்தையுடைய சாவகர்.

1 'புலவீர்திறந்த நோன்புடையாராகலாற் பொங்குநர்'
கச - பேர் .
தொல். மரபு. கு.

* கக் உரு: "சதக்கிமுஞ்சந்தியும்" முருகு. உ.உரு.
* கக் உரு: "சதக்கிமுஞ்சந்தியும்" முருகு. உ.உரு.
* கக் உரு: "சதக்கிமுஞ்சந்தியும்" முருகு. உ.உரு.

(பி - ம்) * 'தொல்காப்பியுமுன் மறந்த'
1 'விழுவினும்' 1 'தருதியுண்டாகவினும்'
1 'அடங்கிய' 1 'குழிவினும்'

உரு. சிலப் பதிசுரம்—

உரு. விலகொளிச சிலாதலந் தொழுது
விலங்கொன்றி

மலைதலைக் கொண்ட வேர்யாறு போலு

1 முலக * விடைகழி யொருங்குட நீங்கிக்
கலையி லாளன் காமர் வேனிவொடு

மலய மாநாடு + மன்னவற் கிறுக்கும்

௩௦. பன்மல ரடுக்கிய நன்மரப் பந்த

‘ ரீலவந் திகையி னெயிற்புறம், போகித்
தாழ்பொழி லுடுத்த தண்பதப்

பெருவழிக்

காவிரி வாயிற் + கடைமுகங் கழிந்து

குடதிசைக் கொண்டு கொழும்புனற்

காவிரி

௩௧. வடபெருங் கோட்டு மலர்ப்பொழி

ஹழைந்து

காவதங் கடந்து ஓ கவுந்திப் பள்ளிப்
பூமரப பொதும்பர்ப் பொருந்தி யாங்க
ணி றுங்கொடி றுகப்போ டினைந்தடி

வருந்தி

‘ நறும்பல் கூந்தல் குறும்பல வுயிர்த்து

(௨௦) இம்மனதில் (௨௧) பிண்டிமிழலிலே (௨௪) இட்ட (௨௫) சிலாதல

மென்க.

௨௬ - ௭ வாயிலுக்குவம்மம் மலை; தெருவுக்குவம்மம்

யாறு. உலகவிடை

கழி - உலகத்தாரெல்லாரும்

போகலான ஊர்வாயில்; தெருவொழுங்குக்கு

இடையே கழிதலால் இடைகழி

உஅ. கலை - சரீரம்; அன்றிக்

கலையிலாளனென்றது, கலைகளினின்றான்
காமனென்றவாறுமாம்.

உக. மன்னவன் - சோழன்.

இறுக்கும் - இறையிடம்.

ங0 மரப்பந்தர் - சோலை.

உஅ - நக. காமன் வேனிற்காலத்தையும்

தெனறலையும் சோழனுக்குத் திறையிடம் பொழிலையுடைய
எயில்; இவ்வந்திகை - நீராவி; எயில் - சுற்று

மதில்; சோலையையும் பொய்கையையுமுடைய எயில்.

ஙஉ. தண்பதப்பெருவழி - புனலாட்டிக்குப்போம்
பெருவழி; திருமஞ்ச.

னப்பெருவழியுமாம்.

42

ஙங. காவிரிக்கரையிடத்து வாயில்.

ஙச. குடதிசைக்கொண்டு - மேற்கு நோக்கி.

நாடு. வடபெருங்கோடி - வடகரை.

நாசு - எ. கவுந்தியடிகள்

பள்ளியையுடைய காவிற்பொருந்தி.

¹ உலகவிடைகழி: புறநா. களடு.

² இலவந்திகை: சிலப். கச: எசு - அஉ அடியார். விசேடவுரையைப் பார்க்க.

(பி. - பி.) * 'இடைகழிஇயொருங்கு' † 'மன்னவர்க்கு' ‡ 'கடை முகங்கு

முடிக்குடத்தைக்கொண்ட' § 'கவுந்தியன்னியோர்-பூமரபி'

கூ.—நாடுகாண்காலை

த.

உருள்

சுடு. முதிராக்* இளவியின் முள்ளெயி

றில்ங்க

மதுரை முதூர் யாதென வினவ

வாறைங் காதநம் மகனாட் டும்பர்

நாறைங் கூந்த னணித்தென நக்குத்

தேமொழி தன்னொடுஞ் சிறையகத்

திருந்த

சடு. † காவுந்தி யையையைக் கண்டடி
தொழுவ
முருவுங் குலனு முயர்பே
ரொழுக்கமும்
பெருமகன் றிருமொழி பிறழா
நோன்பு
முடையீ ரென்னே வறுக னுளரிற்
கடைகழிந் திங்ஙனங் கருதிய
வாறென
ஐ. வுரையாட் டில்லை ! யுறுதவத் தீர்யான்
மதுரை மூதூர் வரைபொருள்
வேட்கையேன்
பாடகச சீறடி பரற்பகை யுழவா
காழடை யிட்ட நாடுநீர் கழிதற்
கரிதிவள் செவ்வி யறிகுநர் யாரோ

சஉ. ஆறைங்காதம் - முப்பதுகாதம்;
ஆறைங்காதமென்றான், அவட்டு
அறுகாதம் ஐங்காதமென்றும்போலத் தோன்ற.
சங. கூந்தல், பெயர். நக்கு - நகைத்து;
நகுதல் சோக கருணத்தை
தொக்கதாற்பிறந்த விகாரம்

சச. சிறையகம் - ஸ்ரீகோயிலின் ஒருபக்கத்தே
பள்ளியகம்.

சஎ. பெருமகன் - அருகதேவன்.

சஅ. உறுகணாளின - துன்பமுறும பாவமுடை
யார்போல; மிடியாள
ரைப்போலவென்றுமாம்

சக. கடைகழிந்து - வாசலைவிட்டு

ரு0. உரையாட்டில்லை - சொல்லலாவதொன்
தில்லை; ஒன்று - ஒருவாசகம். ருக. மூதூர்க்கண்ணே

பொருளீட்டும் வேட்கையேன்; பொருள்வரைதல்
வேட்கையென்க; வரைதல் - தன்னிடத்து ஆக்குதல்;
இன்னதற்கு மேற்பட்

டது தானத்துக்கேயென்று வரைந்திடுதலுமாம்.

மேற் கவுந்தியடிகள் வார்த்தை:—

ருஉ. பரற்பகை உழக்கமாட்டார். ருங. காடும்
நாடுமாகிய வழிகடக்க.

ருச. அரிதிவள் செவ்வியென்றது - இவள்
செவ்வியின் மென்மையால்

நடக்குந்தன்மையிலென்றதாம்.

அறிகுநாயாரோ-வல்லளாகவுமடுக்குமன்றோ.

(பி-ம்.) * 'செவ்வியென்றது' † :

காவந்திகையைக்கண்டு ‡ 'உவர்தவத்தி'.

சென்னை

சிலப்பதிகாரம்

௫௫

வரிய தன்றிற் கொழிகென வொழியீர் :

* மறவுரை நீத்த மாசறு * கேள்விய

ரறவுரை கேட்டாங் கறிவனை யேத்தத்
தென்றமிழ் நன்னாட்டுத் தீதுதீர்

மதுரைக்

கொன்றிய வுள்ள முடையே டனாகலிற்
கூ0. போதுவல் யானும் போதுமி னென்ற

காவுந்தி யையையைக் கைதொழு

தேத்தி

யடிக ணீரே யருளுதி ராயினித்
தொடிவளைத் தோனி துயர்தீர்த்

தேனெனக்

கோவலன் காணாய் கொண்ட விர்நெறிக்
கூடு. கேதந் தருவன யாங்கும்பல கேண்மோ
வெயினிறம் பொறாஅ மெல்லியற்

கொண்டு

பயில்பூந் தண்டலைப் 1 படர்குவ

மெனினே

மண்பக லீழ்ந்த கிழங்ககழ் குழியைச
சண்பக நிறைத்த 6 தாதுசோர் பொங்கர்

எ0. பொய்யறைப் படுத்துப் போற்றா
மாக்கட்குக்

கையறு துன்பங் காட்டினுங் காட்டு
முதிர்பூந் செம்மலி னொதுங்கினர்

கழிவோர்

முதிர்ந்தேம் பழம்பகை முட்டினு முட்டு
மஞ்சளு மிஞ்சியு மயங்கரில் வலயத்துச

நுஅ 1 க. மதுரைக்கு ஒன்றியவென்றதற்குப்
போகவென ஒருசொல்
வருவிக்க.

கூக. என - என்று கோவலன் சொல்ல.

கூச. காணாய் - பாராய. கொண்டநெறி -

வழிக்கொண்ட நெறியிடத்து;

இந்நெறி - காவிரி வடகரைவழி

சூரு. யாங்கும்பலவுள - யாங்கும் மிகவுள்ளன.

சுஎ. (பா) படர்குவமாயினென்றாள், தன்னையும்
உளப்படுத்தி.

சுஅ. - எக. சண்பகம் குழியைநிறைத்த பொங்கர்.

போற்றா மாக்கள் -

பரிகரித்துப்போகாதமாக்கள்.

குழியைச் சண்பகநிறைத்த தாதுசோர் பொங்கர்

பரிகரிபாமாக்கட்குத்

தன்பந்தரினுந்தரும்; பழம்பூவானிறைத்தல் பெற்றும்,
தாதுசோர் பொங்க

ரென்றலின்; பொங்கர் - சோலையுமாம்.

சுஎ. (பா) மேல்தூங்குகிற பழமாகியபகையிலே
முட்டினுமுட்டிவா.

* எசு. வலயம் - தோட்டம்.

.. 12

¹ இக - எ - சிலப். கக: கச - இ. ² சேவக. கசகச - த. மேற்.

பி - ம்) * 'கேள்வியுறவுரை.' † 'ஆதலின்.' ‡ 'படர்குவமாயின்.' § 'தாதுசோர்.'

எடு. செஞ்சுளிப் பலவின் பரற்பகை யுதுக்குங்

கயனெடுங் கண்ணி காதற் கேள்வ

வயலுழைப் படர்குவ மெனினே

யாங்குப்

பூநா றிலஞ்சிப் பொருகய லோட்டி

நீர்நாய் கௌவிய நெடும்புற வாளை

அடு. மலங்குமினிர் செறுவின் விலங்கப் பாபிற்
கலங்கலு முண்டிக் காரிகை யாங்கட்
கரும்பிற் றெடுத்த பெருந்தேன்

சிதைந்து

சுரும்புருழ் பொய்கைத் தூநீர் கலக்கு
மடங்கா வேட்கையி னறிவஞ் ரெய்திக்

அடு. குடங்கையி னெண்டு கொள்ளவுங் கூடுங்
குறுந ரிட்ட குவளையம் போதொடு
பொறிவரி வண்டினம் பொருந்திய

கிடக்கை

நெறிசெல் வருத்தத்து நீரஞ் ரெய்தி
யறியா தடியாங் கிடுதலுந் கூடு

கூடு. மெறிநீ ரடைகரை யியக்கந் தன்னிற்

பொறிமா ணலவனு நந்தும் போற்று

தூழடி யொதுக்கத் துறுநோய் காணிற்
றுழ்தரு துன்பந் தாங்கவு மெண்ணு
வயலுஞ் சோலையு மல்ல தியாங்கணு
கூடு மயல்படக் கிடந்த நெறியாங் கில்லை
நெறியிருங் குஞ்சி நீவெய் யோளொடு
குறியறிந் தவையவை குறுகா

தோமபெனத்

என. யாற்றங்கரையைவிட்டு வயல்வழியேபோகில்.

எக. நீர்நாய், எழுவாய். அஃ. விஸங்க -

குறுக்காக.

அச. வேட்கை - தண்ணீர்த்தாகம். அறிவருரெய்தி

- அறிவுமயங்கி.

அச. குறுதல் - பறித்தல்.

கஃ. எறிநீரடைகரை - நீர்க்கரை;

கடற்கரையென்பாருமுளர்.

கக. துன்பம் - நமக்கு வருந்துன்பம்.

கக - க. அலவணையும் நத்தையையும் போற்றுது

முறையாகஇடுகிற அடி

யொதுக்கத்தினாலே உறுநோடி அவையிற்றுக்கு
உண்டாமாயின், அப்பாவம்,

தாங்கவொண்ணா.....தபடியால் கடறகரைவழியன்று.

கரு. அயல்பட - வேறுபட. கௌ.

ஒம்புகவெனச்சொல்லி

உ.கூ.உ.

சி ல் ப் ப தி க ர ம்

தோமறு * கடினையுஞ் சுவன்மே
லறுவையுங்

காவுந்தி யையையகப் பீலியுங்
கொண்டு

கபர. மொழிப்பொருட் டெய்வம்
வழித்துணை யாகெனப்

பழிப்பருஞ் சிறப்பின் வழிப்படர்
புரிந்தோர்

கரியவன் புகையினும் புகைக்கொடி
தோன்றினும்

விரிகதிர் வெள்ளி தென்புலம்

படரினுங்

கால்பொரு நிவப்பிற் கடுங்குர

வேற்றொடுஞ்

ககரு. குன்முதிர் கொண்மூப் பெயல்வளஞ் சுரப்பக்
குடமலைப் பிறந்த கொழும்பு ருரமொடு
கடல்வள னெதிரக் கயவாய் நெரிக்குங்
காவிரிப் புதுநீர்க் கடுவரல் வாய்த்தலை
யோவிறந் தொவிக்கு மொலியே +

யல்ல

கக0. தாம்பியுங் கிழாரும் வீங்கிசை

யேத்தமு

மோங்குநீர்ப் பிழாவு மொலித்தல்

செல்லாக்

கழனிச செந்நெற் கரும்புகூழ்

மருங்கிற்

பழனத் தாமரைப் பைம்பூங்

கானத்துக்

¹ கம்புட் கோழியுங் கனைகுர

னாரையுஞ்

ககரு. செங்கா லன்னமும் பைங்காற்

கொக்குங்

கானக் கோழியு நீர்நிறக் காக்கையு

முள்ளு மூரலும் புள்ளும் புதாவும்

கௌ. அறுவை - தோளிலிடும் உதி.

க00. மொழிப்பொருட்டெய்வம் - மொழியாகிய
தெய்வம்; பொருண்

மொழி - உபதேசமந்திரம்; பஞ்சமந்திரம்.

கௌ - க0க. குறுகாதோம்பெனக் காவுந்தி
கொண்டு மொழிப்பொருட்

டெய்வம் நமக்கு வழித்துணையாகவென்று சொல்ல
வழிபோகப் புரிந்தோர்.

க0உ. கரியவன் - சனி. புகைக்கொடி - தாமகேது.
சனி தாமனோடுகூடினும்.

க0க. தாரம் - சந்தனம் அகில்முதலாயின.

க0௪. கடல்வளன் - “ஒர்க்கோலை... ..ஐந்து”
எதிர - வளத்தோடு

எதிர்க்கையாலே; கடல்வளன் காவிரியோடெதிர.
கயவாய - புகார்.

க0க. ஒவதல் தவிர்ந்து.

க00. ஆம்பி - பத்தர். கிழார் - பூட்டை. க0க.
பிழா - இடா.

க0க. கம்புட்கோழி - ஒருசாதி. க0க.
நீர்நிறக்காக்கை - நீர்க்காக்கை.

கக்ள. உள்ளுமூரலும் - உள்ளலும் ஊரலும்.
புதா - பெருநாளை; மரக்
காணரையுமாம்.

1 ககச - சு: புட்களின் குரல் = பதிற். அச.
(பி - ம்.) * 'ஷகை' †
அன்றியுமாய்ப்பியும்.

கூ. — ந ர டி க ள ன் க ா னை

த. உககி

வெஸ்போர் வேந்தர் முனையிடம் போலப்

பல்வேறு குழுஉக்குரல் பரந்த

வோதையு

கஉர. முழாஅ நுண்டொளி யுள்புக் கமுந்திய

கழர்அமயிர் யாக்கைச செங்கட் காரான்

செரரிபுற முரிஞ்சப் புரிஞெகிழ் புற்ற
குமரிக் கூட்டிற் கொழும்பல் லுணவு

கவரிச் செந்நெற் காய்த்தலைச் சொரியக்

கஉரு. கருங்கை விண்ணொருங் களமருங் கூடி
யொருங்குநின் றூர்க்கு மொலியே

யன்றியுங்

கடிமலர் களைந்து முடிநா றழுத்தித்
தொடிவளைத் தோளு மாகமுந் தோய்ந்து
சேறுடு கோலமொடு வீறுபெறத்

தோன்றிச்

கரு0. செங்கய நெடுங்கட் சின்மொழிக்

கடைசியர்

வெங்கட் டொலைச்சிய விருந்திற்

பாணியுங்

கொழுங்கொடி யறுகையுங் குவளையுங்

கலந்து

விளங்குகதிர்த் தொடுத்த விரியல்

சூட்டிப்

பாருடைப் பனர்போற் பழிச்சினர்

*கைதொழ்

கருரு. வேரொடு நின்றோ ரேர்மங் கல்மு

மரிந்துகால் குவித்தோ ரரிகடா வுறுத்த

¹ | பெருஞ்செய்ந் நெல்லின் முகவைப்

பாட்டுந்

தெண்கிணைப் பொருநர் செருக்குட

னெடுத்த

மண்களை முழுவின் மகிழ்சை

யோதையும்

கஉ௦. உழாறுண்டொளி - தானேபட்டசேறு.

கஉ௧. காரான் - ஒரு ம.

கஉ௨. சொரிபுறம் - தினவையுடைய முதுகு.

கஉ௩. குமார்க்குடி - அழியாக்கூடு.

கொழும்பல்லுணவு - பலவர்க்கத்

துணவு; அவரை துவரையுள்ளிட்டன.

கஉ௫. கருங்கைவினோரூர் - பள்ளர், பறையர். களமர்
- உழுகுடிவேளாளர். கஉ௨ - ௫. அறுகையும்

சுவனையையுங்கலந்து கதிரோடு தொடுத்தமால்

யை ஏரிலே சூட்டிப் பாருடைப்பனர்போல்

ஏரொடுநின்றோர்; சூட்டக்கலப்பை

யிலே சூட்டியென்றுமாம்.

கஉ௬. அரி - அரிந்திடு சூடு.

கஉ௭. முகவைபாடுதல் - பொலிபாடுதல்;

முகவையென்றார், நெல்லு

முகந்துகொடுக்கப்படுதலானே; "புகர்முகமுகவை"

போல.

‘பெருஞ்செய்தெல்லின்: புறநா. ககதி; கதி; தன். கு. உயுக-மயில. மேற். புறநா. அ. க. க. (பீ - கி.) * ‘கைதொழுது’; † ‘பெருஞ்செய்தெல்லின்’

ககதி

சிவப்புகைகாரம்

கச0. பேர்யாற் றடைகரை நீரிற் கேட்டாங்
கார்வ நெஞ்சமோ டவலங் கொள்ளா

நுழைப்புலிக் கொடித்தே நுரலோன்
கொற்றமொடு

மனழக்கரு ஆயிர்க்கு மழற்றிக முட்டின்
மறையோ ராக்கியு * வாவுதி

நறும்புகை

கச0. யிறையுயர் மாட மெங்கணும் பேரர்த்து
மஞ்சுசூழ் மலையின் மாணத் தோன்று
மங்கல மறையோ ரிருக்கை யன்றியும்
பரப்புநீர்க் காவிரிப் பாவைதன் புதல்வ
¹ நிரப்போர் சுற்றமும் புரப்போர்

கொற்றமு
கரு.

முழவிடை விளைப்போர் பழவிற லூர்களும்
பெங்குழி யாலைப் புனையொடும் பரந்து
மங்குல் வானத்து மலையிற் றேன்று
மூரிடை யிட்ட நாடுடன் கண்டு
காவத மல்லது கடவா ராகிப்

கரு. பன்னாட் டங்கிச சென்னு ளொருநா
ளாற்றுவி யரங்கத்து † வீற்றுவித்
றுகிக்

கச௦. யாற்றடைகரைகளிலே இவ்வோசைகளை முறைவிறகேட்டு. நீரின் -
நீர்மையுடனே; உருவக் கேட்டுப்போதுகையுமாம்.

கசக. கேட்ட உவகையால் அவலங்கொள்ளாராய்.

கசஉ. உழைப்புலிக்கொடி - புலியை இடத்திலேயுடையகொடி.

கசங். மழைக்குக் கருப்பமாவது தாமம். அட்டில் - ஒமசாலை.

கசஉ'-ங். கொற்றத்துடனே மழைக்கருவையும் தோற்றுவித்து அவ்வள
விலே விளங்கிய சராலையென்க.

கசச. (பா) வானவருண - சோற்றாவி; அவியிடுகிற
ஆவி.

கசரு. இறை - இறப்பு.

கசஅ.

(கரு0)

காவிரிப்பாவைதன்புதல்வர் - வேளாளர்.

விளைப்போரான (கசஅ) புதல்வர் (கரு0) பழவிதலூர்களும்.

கசக. புரப்போர் - காக்குமரசர்.

கருக. பொங்கீழி - தூற்றூப் பொலி. பரந்து - பரக்க.

கருஉ. மங்குல் - இருட்சி.

(கசஎ) மறையோரிருக்கையும் (கரு0) பழவிதலூர்களும் (கருஉ) மலைவித்
தேன்தும் (கருங) நாடென்க.

(க0க) வழிப்படர்புரிந்தோர் (கருரு) செல்லுநாளுள் ஒருநாளென்க.

கருச. ஆற்றவீயரங்கம் - ஆற்றை மறைக்குமரங்கம்; ஆவது குறை;
அது சேரங்கம்; ஆற்றுவியென்பாருமுனர்.

-3 இருக்குறள். க0கச - பரி. மேற்.

(பி - ம்) * 'வானவிதமயுகை' † 'வீற்றயேரு'

க0.—நாடுகாண்காணைத.

உகரு

குரங்கமை யுடுத்த மரம்பயி லடுக்கத்து

வானவ ருறையும் பூநா ரெருநுசிறைப்

பட்டினப் பாக்கம் விட்டனர் நீங்காப்

கக0. பெரும்பெய ரைய ரொருங்குட னிட்ட

விலங்கொளிச சிலாதல மேலிருந் தருனிப்

பெருமக னதிசயம் பிறழா வாய்மைத்
தருமஞ் சாற்றுஞ் சாரணர் தோன்றப்
பண்டைத் தொல்வினை பாறுக வென்றே

ககஓ. கண்டறி கஷந்தியொடு காலுற வீழ்ந்தோ
வந்த காரணம் வயங்கிய கொள்கைச
சிர்தை விளக்கிற் றெரிந்தோ னாயினு
மார்வமுஞ் செற்றமு மகல நீக்கிய
வீர னாகலின் விழுமங் கொள்ளான்

கஎஓ. கழிபெருஞ் சிறப்பிற் கஷந்தி காணு
² யொழிகென வொழியா தூட்டும்

வல்வினை

யிட்ட வித்தி னெதிர்த்துவந் தெய்தி
யொட்டுங் காலை யொழிக்கவு மொண்ணு
கடுங்கா னெடுவெனி யிடுஞ்சுட ரென்ன

கஎஓ. வொருங்குட னில்லா வுடம்பிடை யுயிர்க
ளறிவ னறவோ னறிவுவரம பிகந்தோன்
செறிவன் சினேந்திரன் சித்தன் பகவன்
றரும முதல்வன் றலைவன் றருமன்

பொருளன் புனிதன் புராணன் புலவன்

கஅஓ. சினவரன் றேவன் சிவகதி நாயகன்

கருள. மரம்பயில் அடுக்கம் - மரச்செறிவு; அடுக்கம் அரங்கத்துக்கு அடி
த்தவிடமுமாம்.

கருஅ. ஒருசிறை - ஒருபக்கத்திலே.

ககஉ. ஐயர் - முனசொன்ன உலகநோனபிகள்.

ககங. முன்புசொன்ன சாரணர்தோன்ற.

ஐயர் ¹ பட்டினப்பாக்கத்திலிட்ட சிலாதலத்திருநது
தருமஞ்சாற்றுதல் சாரணர்க்கு அடையாக்கி அவர்
இங்கேதோன்றவெனக.

ககஎ. சிறதைவிளக்கு - அவதிஞானம்; என்றது
திரிகாலஞானத்தை.

ககஉ. வித்தின் - வித்துப்போல.

¹ சிவப். பதிகம், இள. ² இக்காலத உச - ஆம் அடிமுதலியவற்றைப்பார்த்து

உகச

சிலப்பதிகாரம்

றத்துவன் சாதுவன் சாரணன்

காரணன்

சித்தன் பெரியவன் செமம் நிகழொளி

யிறைவன் குரவ னியல்குண

னெங்கோன் கடிநீ. குறைவில் புகழோன் *

குணப்பெருங் கோமான்

சங்கர னீசன் சபம்பு சதுமுக
னங்கம் பயந்தோ னருக னருண்முனி
பண்ணவ னெண்குணன் பாத்தில்

பழம்பொருள

விண்ணவன் வேத முதலவன் விள

ங்கொளி

ககூ0. யோதிய வேதத தொளியுற் னல்லது
போதா நிறவிப பொதியறை

யோரெனச

சாரணர் வாய்மொழி கேட்டுத

தவமுதற்

காவுந்தி கைதன் கைதலை மேற்கொண்
டொருமூன் றவித்தோ னேதிய ஞானத

ககூரு. திருமொழிக் கல்லதென் செவியகந

திறவா

காமனை வென்றோ னாயிரத தெட்டு
நாம மல்லது நவிலா தென்னு
வைவரை வென்றோ னடியினை யல்லது
கைவரைக காணினுங் காணு வென்க

உ100. னருளறம பூண்டோன் நிருமெய்க்

கலலதென்

பொருளில யாககை பூமியிற் பொருநதா
தருக ரறவ னைவோற கலலதெ
னிருகையுங் கூடி யொருவழிக் குவியா

யல்லதென்

உரு. நலேமிசை யுச்சி தானணிப பொருஅ
திறுதியி லின்பத திறைமொழிக்

கலலது

கஅஅ. எண்குணமெனறது: அநநதஞானம,
அநநத்தரிசனம, அநநதவீரி

யம், அநநதசுகம, அநநதநாமம், நிடகளம், நிராயுஷ்யம்,
சந்பாவனையெனவிவை.

ககக. பிறவிப்பொதியறை - பிறவியாகிய துவா
ரமில்லாத அறை.

ககச. ஒருமுன்று - காமம் வெகுளி மயக்கம்

ககஅ. ஐவா - பஞ்சேசநதிரியங்கள்

ககஅ - கூ. மறறைத்தேவா இணையடிகளைக

கையிடத்தே காணினும்;

அநந்யமாகிய சமயதேவர்களைக காணினுமெனவுமாம்.

உரு. திருமெயக்கு - திருமெயப்பொருட்கு.

உரு. (பா) அருகனறவோர் - இருபுகள். உரு.

தலையிடத்து.

உரு. இறுதியிலின்பம் - அநநதசுகம்

பெயரா

கேட்டதற்

மறுதர வோதியென் மனம்புடை

தென்றவ னிசைமொழி யேத்தக்

கொன்றிய மாதவ ருயர்மிசை யோங்கி

ற்று

உக0. நிவந்தாங் கொருமுழு நீணில நீங்கிப்
பவந்தரு பாசங் கடிந்தி கெடுகென்
றந்தர மாருப படாவோர்த் தொழுது
பந்த மறுகெனப் பணிந்தனா போந்து
காரணி பூம்பொழிற் காவிரிப் பேர்யா

உகரு. நீரணி மாடத்து நெடுநதுறை போகி
மாதருங் கணவனு மாதவத தாட்டியுந
தீதுதீர் நியமத தென்கரை யெய்திப்

போதுகுழ் கிடக்கையோ பூம்பொழி
விருந்துழி

வம்பப் பரத்தை வறுமொழி
யாளனெடு ௨௨௦. ௨
கொங்கலா பூம்பொழிற் குறுகினர் * சென்றோர்

காமனுந் தேவியும போலு மீங்கிவ
ராரெனக் கேட்டங் கறிகுவ மென்றே
நோற்றுணல் யாக்கை நொசிதவத் தீருட
றாறுவழிப பட்டோ ராரென
வினவவென்

௨௨௫. மக்கல் காணீர் மானிட யாக்கையா

பக்க நீங்குமின் பரிபுலம் பினரென

புடன்வயிற றோர்க ளொருங்குடன்
வாழ்க்கை

கடவது முண்டோ கற்றறிந் தீரெனத்

௨௦௯. உயர்மிசை - சிலாவட்டம். ஒங்கி -
எழுந்திருந்து.

௨௧௬. பந்தம் - ஸம்ஸாரம்.

௨௧௫. நீரணிமாடம் - பள்ளியோடம்; போகி -

அதனாலேபோதது.

உகக. வமப்பரத்தை: வம்பு - புதுமை;
பரத்தைத்தனமைக்குப் புதிய

வள். வறுமொழியாளன் - பயனிலசொலுவான்.

உஉக - உ. காமனும் தேவியும்போலும்
இவராரெனக்கருதி; போலும்,
ஒப்பில்போலி.

உஉக. நோற்றுணை - படடினிவிட்டுணை.

உஉச. ஆற்றுவழி - நெறியிடத்தது.

உஉரு. மானிடயாககையரெனறது - நீங்கள்
நினைத்த காமனும் தேவியு
மல்லரெனறவாறு.

உஉசு. பரிபுலமடீனா - செல்லால வருந்தினர்.

1 சிலப்பதிகாரம், கக: கூக. 2 தொல்.

முதற்குத்திரவிருத்தி, மெற்.

(பி - ம்.) * 'சென்றுழி'

கச

உகக

சிலப்பதிகாரம்

திமொழி கேட்டுச் செனியகம்

புதைத்துக்.

உரு. காதலன் முன்னர்க் கண்ணகி

நடுங்க

வெள்ளநர் போலுமிவ ரென்பூங்
கோதையை
முள்ளடைக் காட்டின் முதுநரி
யாகெனக்
கவுந்தி யிட்ட தவந்தரு சாபங்

கட்டிய தாதலிற் பட்டதை யறியார்
உரு. குறுநரி நெடுங்குரற் கூவினி கேட்டு
நறுமலர்க் கோதையு நம்பியு நடுங்கி
நெறியி னீங்கியோர றீரல கூறினு
மறியா மையென் றறியல் வேண்டுஞ்
செய்தவத் தீர்துந் திருமுன் பிழைத்தோ
ர்க்

உசு. குய்திக் கால முரையீ ரோவென
வறியா மையினின் நிழிபிறப புற்றோ
ருறையூர் நொச்சி யொருபுடை
யொதுங்கிப பன்னிரு மதியம் படர்நோ
யுமுநதபின்

முண்ண யுருவம் பெறுகலீங் கிவரெனச
உசு. சாபவிடை செய்து தவப்பெருஞ் சிறப்பிற்
காவுந்தி யையையுந் தேவியுங் கணவனு
முறஞ்செவி வாரண முன்சம

முருக்கிய

புறஞ்சிறை வாரணம் புக்கனா
புரிந்தென்.

உஉக - ௯௦. புதைத்தது நடுங்காநிறப.

உகச. பட்டதையறியார்-மனத்தில இவர்
(கவுந்தியடிகள்) நினைத்ததாத
லால் அறிந்திலர்.

உகடு - ௪௦ பின்பு அறிந்தபடி: அவா கண்முன்னே
நரியானபடியாலும்,

பொல்லாங்கு கூறினமையாலும், அவ்விடத்து
இவரலதை வேறுசாபமிட

வல்லாரில்லையாகலானும், இச்சாபம் இவராலேவந்ததென்று
இவர் (கோவலனும்)

கண்ணகியும்) அறிந்தார்; அறிந்தது உயதிக்காலம்
உரையீரோவென்றார்.

உசஉ. நொச்சி - மதில்; பதணமுமாம்; என்றது
காவல்வேண்டாத அர

ணென்றவாறு.

உச௩. படர்நோய - உறழ்ச்சியாலுண்டான நோய.

உச௪ - அ. முறம் - சளகு. வாரணம் - யானை,
கோழி; புறத்தே

சிறையையுடைய கோழி - உறையூர்; வாரணம்,

௫. விழவுமலி சிறப்பும் விண்ணவர் வரவு

* மொடியா வின்பத் தவருறை நாட்டுக்
குடியுங் கூழின் பெருக்கமு மவாதந்
தெய்வக் காவிரித் தீதுதீர் சிறப்பும்
பொய்யா வானம் புதுப்புனல்

பொழிதலு

க0. மரங்கு மாடலுந் தூக்கும் வரியும்
பரந்திசை † யெய்திய பாரதி

விருத்தியுந்

திணைநிலை வரியு † மிணைநிலை வரியு
மணைவுறக் கிடந்த யாழின் நெகுதியு
மீரேழ் சகோடமு மிடநிலைப் பாலையுந்

க. அறன் - தருமாசனம். மறன் -

இமயத்துப்புலிபொறித்தது; (சீலப்.

ரு: கூள-அ;) ஆறறல் - அமராபதிகாததது. (சீலப். கூ:
கச.)

ச. மூதூர்ப்பண்பு -

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துப்பண்பு.

ரு விழவு - இரதிரவிழவு. விண்ணவாவரவு -
தேவர்கள்வரவு.

எ. கூழின் பெருக்கம்-கவரிச்செநநெற்காயத்தலையிற்
கூட்டின் நெற்சொரி

தல்; (சீலப். க0: க2க-ச.)

கூ - எ. நாட்டுக்குடி - உழவிடைவினைப்போர்;

(சிலப். க0: கரு0.)

அ. காவிரிச்சிறப்பு - ஆற்றுவரி; (சிலப். எ: உ-ச;
ஷெ ஷெ உரு - எ.)

க. பொய்யா வானம் புதுப்புனல் பொழிதல் -
மழைக்கருவுயிர்த்தல்;

(சிலப். க0: கசுந.)

க0. அரங்கு மாடவம் -
அரங்கேற்றுகாதையிறகூறின.

(பா) தலைவரியியல்பு - “திங்க மமலை”
முதலான முகமுடைவரிகள்;

சிலப். எ: உ - ச.)

கக. பாரதிவிருத்தி - கடலாகாதையிற்கூறிற்று;
(பதினேராடல்)

கஉ. திணைநிலைவரி - “புணா துணையோடாடும்”
என்றன்முதலாயின;

(சிலப். எ: கக.)

இணைநிலைவரி - அல்லாத ... நிலைவரிமுதலாயின.

கங. (பா) யாழினபகுதி -
வேனிழ்காதையிற்சொன்ன “உழைமுதற்
கைக்கிளை” (கஉ) முதலாயின.

கச. (பா) இடைநிலைப்பாலை - “கோழிவிளரி
மேறசெம் பாலை” முதலாயின;

(சிலப். க: அஅ.)

(பி - ம்.) * ‘ஒழியாவன்பத்தவருடை’ † ‘ஏத்திய’

உக அ

கரு.

சில ப்ப திகாரம்

தாரத் தாக்கமுந் தான்றெரி பண்ணு
முரகத் தேரு மொவியுடைப பாணியு
மென்றிவை யனைத்தும பிறபொருள்

வைப்போ

டொன்றித் தோன்றுந் *தனிக்கோ

ணிலைமையு

மொரு பரிசா நோக்கிக் கிடந்த

உ0. புகார்க்காண்டம முற்றிற்று.

வேண்பா

காலே யரும்பி மலருங் கதிரவனு
மாலே மதியமும்போல் வாழியே

ரா—வேலை

யகழா லமைந்த வவனிக்கு மாலேப்
புகழா லமைந்த புகார.

கரு. தாரத் தாக்கமுந் தான்றெரி பண்ணும :

“புறத்தொரு பாணியிற பூங்கொடி மயங்கி”

எனறதுமுதலாயின; (சீலப். அ: சச.)

கசு. ஊரகத்தோர் -

இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதையிறசொன்ன ஊரின் வண்ணம்.

ஒளியுடையபாணி - “வெங்கட்டொலைச்சிய விருநதிற

பாணி” முதலாயின;—(சீலப். க0: கசு)

கஎ. பிறபொருள்வைப்பு - .....முதலாயின.

முதலாவது

புகாரீகாண்டம் அரும்பதவுரையுடன் முற்றிற்று.

(பி - ம்.) * “தன்கோணிலமையும்

க0.—நாடுகாண்காத.

உசுக

க - ஈ. வான்கண் விழியா.....கடைநாட்
கங்குல்

(இ - எ.) உலகிறகுக் கண்ணகிய ஆதித்தன்
தோன்றிவிளங்காத வைகறை யென்னும் யாமத்திடத்து
மீனோடு அழகுபெறறொழுகும் வெண்மதியானது
விசம்பினின்றும் நீங்கிறகுக் கரிய இருள் கடைக்கணிநற
கங்குறபொழுதி லென்க.

என்பது அநதச் சித்திரைத்திங்கட் புகுதி நாள் - சோதி,
திதி - மூன்றாம் பக்கம், வாரம - ஞாயிறு

இத்திங்களிருபத்தெட்டிற சித்திரையும் பூரணையுங் கூடிய
சனிவாரத்திற கொடியேறறி ¹ “நாலேழ் நாளினும்”
என்பதனால் இரு பத்தெட்டிறாளும் விழாநடந்து
கொடியிறக்கி வைகாசி இருபத்தெட்டினிற் பூருவபக்கத்தின
பதினமூன்றாம் பக்கமும் சோமவாரமுமபெற்ற அனுடத்தில்
நாட்கடலாடி ஊடுதலின் வைகாசி இருபத்தொன்பதிற
செவ்வாயக்கிழமையும் கேட்டையும் பெற்ற நாசயோகத்து
நிறைமதிப பதினாலாம்பக்கத்து வைகறைப் பொழுதினிடத்து
நிலவுபட்ட அநதரத்திருளிலேயென்றவாறு. அது பூருவ
பக்கமென்பது தோனறக ‘காரிருணின்ற கடைநாட் கங்கு’
லென்றா; ² “குண முதற் றேன்றிய வாரிருண் மதியிற,
றேயவன கெடுககின் ‘றெவ்வ ராக்கம்’, என
இருண்மதியென்றார் மதுரைக்காஞ்சியுள்ளும். கண் -
இறைவன்கண் ணெனபாருமுளா. விழிததல் - விளங்குதல்;
அது செய்யாத வைகறை, ஆகு பெயா; வைகல் - துயிறல்;
அறல் - அறையாயிறறு; ³ “பொறியறை” போல.⁴

ச. ஊழ்வினை கடைஇ யுள்ளந துரபப:—(இ -
ள்.) முன்செய்த தீவினை முறையானேவந்து
இவனுள்ளத்தைச் செலுத்துதலானேயெனக.

கடைஇ - செலுத்தியெனறுமாம்.

ஔ - அ. ஏழகத் தகரும்.....நெடுங்கடை
கழிந்து

(இ - ள்.) ஏழகமாகிய தகரும் எகினமாகியகவரியும்
தூய மயிரினையுடைய அனனமுமாகியவிலை
ஒன்றோடொன்று இன மல்லவாயினும் இனம்போலே

விடாது திரியும் தாளோடு கூடப் பண்ணப்பட்ட
பெருமைபொருந்திய சிறப்பினை யுடைய மிகவும் பெரிய
கதவையுடைய இடைகழியைக் கழிநதென்க.

நெடுவாயிறகடை - பெரிய கதவையுடைய
தலைக்கடை. தகர்முதலியன இவள் வளாததனவாகலி ன்
இவளைத் தம்மினமெனறுகருதித் திரியுமெனவு மாம்;
வாயிறகணெழுதினவற்றை
இனமெனக்கருதித்திரியுமெனவுமமையும்.

தாளொடுகுயினறவென்றார், போர்க்கதவாகலின்
இனியின்காரமற பண்ணுகின்ற ஓபாதே கூடப்பண்ணுதலான.
முகத்தகர்முதலியன இருபெயரொட்டிப் பண் புத்தொகை.
வாயில் - கதவு. கடைகழிநதென்றார்,
மனையின்பெருமையும் காவன்மிகுதியுநதோன்ற இனி,
இவன் அன்று கழிநதானென்னுமமையும்.

¹ மணிமேகலை, க். அ. ² மதுரைக்காஞ்சி, ககடு - கூ.

³ திரிக்குகம், கடு.

⁴ இவ்விசேடவுரையிலுள்ள காலவரையறை
பொருத்தாததுபோல் தோற்ற நெது ; ஆயினும்
பிரதிகளிலுள்ளவாறே பதிப்பிக்கப்பட்டது.

௨௭௦

சிலப்பதிகாரம்

அ - க0. ஆங்கு.....வலஞ்செயாக்கழிந்து
(இ - ள்.) அந்நன்மம் வாயிலகழிந்தபொழுதே

அரவணையின்மீதே அறி

வோடு துயிலகொள்ளும் மணிவண்ணனென் னும
திருநாமத்தையுடைய திருமால்

கோயிலை வலஞ்செயது கழிந்தெனக;

ஆவது வலத்திட்டேகுதல். அணி - அழகு.
அறி துயில் - யோகநித்திரை.

மணிவண்ணன, பெயர்.

கக - ச. பணையைந

தோங்கிய.....ஏழுடன் போகி

(இ - ள்.) ஒங்கிய ஐந்துபணையினையும் பசிய
இலையினையுமுடைய ¹ மா

போதி நிழலிலெழுந்தருளிய அறவோனாகிய புத்தன
அருளிச்செய்த ஆகமத்தை

ஆகாயசாரிகள் மனறயவிருந்தோதி யாவர்க்கும்
விளங்கப்பொருளுணர்த்தப்படும்

² இநதிரனானிருமிக்கப்பட்ட விகாரங்களேழினையும்
அடைவேகண்டு அவறறைக்

கழிந்தபோயெனக.

அவை அவ்வூர்ப் ³ புத்தகைசத்தியத்து இநதிரன
நிருமித்தனவாகிய ஏழ

ரங்கு. மாபோதி ஐந்துபணையது... . இயல்பு.
திருமொழி - ஆகமம். அறை

ந்து சாறறுதல் - ⁴ பாடமோதிப பொருளுரைத்தல்.

விகாரம் - கையாற் கருவி

யாற்பண்ணாது மனத்தால் நிருமித்தல்.

கரு - உரு. புலவூண்டுறந்து.....தொழுது
வலங்கொண்டு

(இ - ள்.) புலாலாகிய ஊணைத்துறந்து
பொய்கூறுமையாகிய விரதத்தோடு

பொருந்தி⁵ அழுக்காறு அவாமுதலியவற்றைக் கைவிட்டு
அறநூன்முதலியவற்

றையறிந்து ஐம்புலனையுமடக்கிய
கோடபாட்டையுடையராய உண்மைவகை

யுணர்ந்த சீரியோராதிரண்ட ஸ்ரீகோயிலில்
பஞ்சபரமேட்டிகள் நிலைபெற்ற ஐந்து

சந்தியுங்கூடிவந்து தலைமயங்கியிருக்கின்ற மிக்க பெரிய
மனறிற் பூவையுடைய

பிண்டியினது அழகுளிரும் நிழற்கண்ணே விழு
அயனாதிகளிலும் விழவுகளி

லும ஆகாயசாரிகள் வரத்தகுமென்று சாவகரெல்லாம்
கூடியிடப்பட்ட விளங்

காரின்ற ஒளியையுடையசிலாவட்டத்தை இவர்கடொழுது
வலங்கொண்டென்க

புலவூண் - புலாலோடே உண்ணுமுனுமாம்,

புலையூண் பாடமாயிற புலையருண்ணுமுணென்க.
விரதத்து - விரதத்தோ

டே. அவலம் - அழுக்காறு அவாமுதலியன. அறிந்து -
அறியப்படும் அறநூல்

கீள் அறிந்து. - பஞ்சபரமேட்டிகளாவார்:—அருகா,

சித்தர், உபாத்தியாயர்,

ஆசிரியர், சாதுக்களென விவர்.

இனி, ஐவகை நின்ற வருகத்
தானத்துச்சந்திமன்றென்பதற்கு ஐந்து

ஸ்ரீகோயிற்சந்திகூடிய மன்றென்பாருமவர் பொன்
பொலிவாதலன்றிப்

¹ மாபோதி = மஹாபோதி; கௌதமபுத்தருக்கு
ஞானோதயமான இடத்துள்ள

அரசமரம்; "போதிமூலம்" (மணி. ௩௦ . ௧௦) என்பதன்
குறிப்பைப்பார்க்க.

² சிலப். உள். கூஉ.

³ புத்தசைத்தியம் - பௌத்த வித்தியாசாலை;
புத்தாலயமுமாம்.

⁴ பாடமோதல - மூலத்தை விளங்கச்சொல்லுதல்.

⁵ "அழக்காறவாவெருளி யின்னாச்சொன்னு, யிழக்கா
வியன்ற தறம்" திருக்
குறள், ௩௦.

௧௦.—நாடுகாண்காலை

த. உளக

பொலம் பொலிவாகாமையின் அருகனானையான்
எப்பொழுதும் பொற்புவைப்

பூக்கும் பிண்டியென்க. சிலாதலம் - சந்திரகாந்தக்கல்லாற
படுத்தது. நீரணி

விழவு - அபிடேகவிழவெண்ணுமமையும்.

உக - எ. மலைதலைக்

கொண்ட.....ஒருங்குடனீங்கி. (இ - ள்.)
மலையிடத்தே தலையையுடையதோ பெரியயாறுபோலும்
உலகி.

ஹள்ளோராயவா போக்குவரவு செய்தறகு அமைந்த
ஹர்வாயிலை அக்காலத்துப்

போவாரோடு கலந்துபோய அதனைவிட்டுநீங்கியெனக.

உலகவிடைகழி - ஹாவாயில. இடையேகழிதலின்,
அவவாயில இடைகழி,

யாயிறறு கோயிறகோபுரத்தை மலையாகவும அதனோடு
மணந்துகிடந்ததெரு

வை ஆறுகளும் உவமித்தார.

உஅ - ஈக. கலையி லாளன். ....எயிற்புறம
போகி

(இ - ள்.) மனனவறகுக் காமன வேனிலோடு தென
றலையும திறையாக

இடுதறகுப்பொருந்திய பலமலாகளை நிரைத்த நல்ல
மரநிழலையுடைய இலவந்

திகையினது எயிறகுப புறத்திலேபோயெனக.

கலையிலாளன் - அநங்கன்; கலை - சரீரம் காமா -
அழகு. பாதர் - நீழல்.

இலவந்திகை - நீராவிையக்குழந்த வயந்தசசோலை அஃது
அரசனார் உரிமையு

மாடுங் காவறசோலை; ¹ "இலவந திகையி னெயிற்புறம
போகி, னுரை மனனவ

னுழையோ ராங்குள்” என்றா மணிமேகலையிலும்.

௩௨ - ௩. தாழ்பொழி லுடுதத ..

.....கடைமுகங் கழிநது

(இ - ள்.) இருமருங்கும் சோலைசூழநத

புதுபுனலாடப்போம் பெரிய

வீதியையுடைய காவிரிக்கரையில்

திருமுகத்துறைகழிகின்ற வாயிலையும் கழிந்

தென்க.

கடைமுகங்கழிந்தென்றா; காலையில் நாடார் ராங்குவோர

பிறாமுகநோக்காது

போதற்கு மறைந்துகழிவர்; இவரும் அவ்வாறுகழிந்தாரெ
ன்றற்கு.

௩௪. குடதிசைக்கொண்டு:—(இ - ள்.)

கொண்டு,

மேறறிசையை நோக்கிக்

௩௪ - ௩. கொழும்புனற்

காவிரி.....பொழிலுழைந்து

(இ - ள்.) வளவிய புனலையுடைய காவிரியினது

பெரிய வடகரையில்

பொழிலைக்கழிந்தென்க.

கோடு - கரை. நுழைதல் - கழிதல்; அன்றி

இளமரக்காவாதலால்

தாழ்ந்த கோட்டிடை நுழைநதுபோயெனவுமாம்.

௩௫ - ௪௧. காவதங் கடநது.....

.வினவ

(இ - ள்.) நறிய ஐவகைக் கூந்தலையுடையாள்

அங்ஙனம் காதமென்று

சொல்லப்படும் எல்லையக்கடந்துசென்று
கவுந்தியடிகளிருக்கின்ற பள்ளிக்கு

¹ மணிமேகலை, க: சதி - கூ.

உஎஉ

சிலப்பதிகாரம்

அயலதோர் பொலிவினையுடைய செறிந்த இளமரச்சோலையளவுஞ்சென்று
பொருந்தி அவ்விடத்தே இனி இஃது இறுமெனத்தக்க கொடிபோலும் இடை
யும் அடியும் மிகவும்வருநதி மேல் இளைப்பாற குறுகவுயிர்த்த முறறாத மழலை
மொழியாலே கூர்த்த எயிலிலங்க மதுரையென்னுமுதூர் யாதுதானென்று
கேட்பவென்க.

காவதம - காதம , பகுதிப்பொருள்விசுதி.
பொதுமபர் - மரச்செறிவு ;

கோடரமென்றுமாட.

சஉ - கூ. ஆறைங்

காதம.....நக்கு

(இ - ள்.) நீ கூறிய மதுரை நாம
அகன்றநாட்டிறகுமேலே ஆறைங்காவதங்

காண், இனி அண்ணிதென்று கூறி நக்கென்க.

யாதெனறவட்கு முப்பதென்னும
பொருளமறைநது காதம் ஆறு காதம்

ஐந்தென்றற்போலிருத்தற்கு ஆறையகாதமென்றான்.
நகுதல் - துன்பநகை.

கூந்தல், விளி.

சச - ரு.

தேமொழி.....தொழுவும்

(இ - ள்) அங்கனமவினவின
தேமொழிதனனோடுசென்று தவவேலிக்கணி

ருந்த கவுந்தியடிநீளககண்டு அடிதொழுதுமெனக.

சிறை - பள்ளியென்றுமாம, புரீகோயிலின
ஒருபக்கமுமாம. அ - சரு. கழிந்து கழிந்து போகிக
கொண்டு நீங்கிப் போகிக் கழிந்து

துழைந்து கடந்து பொருந்தி நகருக கண்டு
அடிதொழுதுமெனக.

சச - க. உருவுங் குலனும்.....கருதிய
வாடுறன

(இ - ள்) இவர்கள் தொழுதாராகளாக, அழகும
குடிபிறப்பும் ஒழுகமும

இறைவனுலிறகூறிய விரதநதப்பாடையுமென னும்
இவறறையெல்லாம் ஒரு

தலையாகவுடைய நீங்கள் தீவினையாளரைப்போல
நாமிதிததைக்கழிந்து வருவ

தற்குக் கருதியதெனனோவென்று கேட்பவெனக

பெருமகன - அருகதேவன. திருமொழி -
அவனருளிச்செய்த ஆகமம்.

உறுகணாளா - மிடியாளரென்பாருமுளா. கடைகழிதல்
இவாக்கு மரபனமை யிற கழிந்தென்றா.

இவ்வும்மைகள் எண்ணுக்குறித்தன வெனினும்
சிறப்புப்பொருண்மை

தோன்றநின்றன.

௫௦ - ௫௧.

உரையாட்டில்லை.....வேட்கையேன்

(இ - ள்.) மிக்க தவத்தினையுடையீர்,
இவ்வினாவிறகு ஓர்உத்தரமில்லை;

ஆயினும் யான் கருதியதொன்றுண்டு, அதுயாதெனின,
மதுரையாகிய மூதூரிற்

சென்று நிருமித்தபொருளைத் தேடக்கடவோமென நாம
வேட்கையையுடையே

னாயினெனென்று சொல்லவெனக.

முன்னாககூடியில் ¹ “சென்ற கலனோ,
புலந்தபொரு ளீட்டுத லுற்

றேன்” என்றானாகலின, அதனை வரைபொருளென
முன. இனி நியாயத்திற

---

¹ “இடுக்கண்வருங்கானகுக” திருக்குறள், கூஉக. ²
கலப்பதிகாரம், க: எச - ௫.

கூ. — நாடு க் காண்காலைத்.

உள்ளு' மேலும்பொருளெனினுமமையும்; அன்றி, இதற்கு இத்துணைப்பொருட்டு மேற் பட்டதே தானம்பண்ணக் கடவேனென வரைந்தபொருளென்பாருமுளா. என வென ஒருசொல்வருவிக்க.

இனிக் கவுந்தியடிகள் கூறுவா:—

ருஉ - ச. பாடகச்சீறடி.....அறிகுநர் யாரோ

(இ - ள்.) இனி அவங்னங்கருத்தாயின், இவள்சீறடிகள் பருக்கையாகிய பகையை வெல்லமாட்டா; ஆதலால் நீர் காடு ஈடுமென்னும் இவ்வழியைக்கடத் தற்குஇவள் செவ்வி எற்றதனது; இனி ஊழ் எனசெயதுமுடிக்குமோ? அதனை அறிவாராரென்றாரெனக என்றகருத்து: அடி பரதபகையுழுவா, வழி காட்டையிட்டநாடு; இவள் அதற்கேற்றதனமையளல்லை; இனி ஊழ் எனசெயயுமோ? இதனை யாரறியவல் லாரென்ப பரிவுறலதோனறநினறது.

ருரு. உரிய தன்றீங் கொழிகென வொழியீ:—(இ - ள்.) இவையே யன்றியும் குடிப்பிறப்பிற்கும் இவனை ஒருங்குகொண்டு சேறல் ஏலாதாகலின் இனிச் செலவை ஒழிமினென்று யாடு மாழிப்பவும் ஒழிகினறிலீராயினீரென்ற ரெனக.

ஒழிகெனவொழியீரென்பதற்கு இவர்க்கு எதிர்வதறிநது கூறினானெனின, ¹ தவநதரு சிறப்பிற

கவுந்தி..... ..உண்ண நோன்போ மியிர்ப்திப் பெயர்த்த தும்” என நீர்ப்படையுள் மாடலன கூறுதலானும், அடைக்கலக்கூறையில், “தனகுல வாண, ரருமபொருள பெறுநரின விருந்தெதிர் கொண்டு, கருந்தடங் கண்ணியொடு கடிமனைப் படுததுவ, ருடைப்பெருஞ் செலவா மனைப்புகு மனவு, மிடைக்குல மடந்தைக் கடைக்கலந் தந்தேன்” எனவும், “தாயு நீயே யாகித் தாங்கு” எனவும், “மிகப்பே ரின்பந தருவது கேளாய” எனவும் ஒருபொழு திறகு இத்துணை ஒம்படையெல்லாம் கூறவேண்டாவாகலானும் இவர்க்குத் தவப் பயனாலே சபித்தலன்றிக் காலவுணர்ச்சியின மையுணராக.

இசு - சுந. மறவுரை
நீத்த.....நீர்ததேனென

(இ - ள்.) மறவுரைகளை நீத்திருக்கும குற்றமற்ற பொருட்பயனையுடைய வர்தம் நூலைக்கேட்டு அந்த ஓகமப்படியே அறிவீனையேததுதற்குத் தெற்கின் கணுள்ள தமிழ்நாட்டினகண்ணதாகிய குற்றந்தீர்ந்த மதுரைக்குப்போதற்கு முன்னே ஒருப்பட்ட உள்ளமுடையேனாதலின, யான போதுவேன்; நீரும் போது மினென்ற கவுந்தியடிகளைக் கையாற்றொழுது நாவானேத்தி, அடிகளே! நீரே இங்

வனம் அருள்செயவீராயின், இவ் வளைபொருந்திய தோளினை யுடையாளுடைய தாயரெல்லாம் இப்பொழுதே போககினை என்றோவென்று சொல்லவெனக.

நீயிரே இதுசெயவீராயினென்றது ஒரு வழக்கு.

ஏகாரத்தை இசைநிறை

யாக்கலுமொன்று. தொடி - வளைவு; ⁵ "தொடிக்கட பூவை"
என்றாராகலின்.

¹ சிலப். உள். எக - அக.

⁴ சிலப். கடு: கடு.

² ,, கடு: கடக - ஈடு.

⁵ சீவகசுத்தாமணி, கூகட.

³ ,, ,, ககக.

கடு

உசை

சிலப் பதி காரம்

நீத்தென்றும் பாடம்.

சுச - நு. கோவலன் காணாய் ..

பலகேண்மோ

(இ - ள்.) கோவலனே !

நாமப் போவதாகவுட்கொண்ட இநநெறியிடத்து

வருத்தத்தைத் தருவன எவ்விடத்தும் பலவுள; அவற்றை
நீயறியாய், ஆதலால், யான் சொல்லக் கேட்பாயாகவென
றொனக.

காணாய் - நீ முன்பு அறியாய். இநநெறி -
வடகரைவழி மோ, முன்னிலை

யசை.

சுசு - எக. வெயினிறம்

பொருது.....காட்டினுங் காட்டும்

(இ - ள்.) வெயிலினது நிறத்தைக்
கண்ணாற்பாககவும் பொருது இம்மென்

விய இயலபிணையுடையானைக்கொண்டு நாம பூபயிலும்
தண்டலையுடு போகக்

கடவேமென்பேமாயின; அவ்விடத்து நிலமபிளகரும்படி
இடங்கொண்டு கீழ்

வீழ்ந்த வள்ளிக்கிழங்கை அகழ்ந்தகொண்டகுழிகளைச்
சண்பகமரங்கணிற்றதத

பூந்தாதுசேர்ந்தபொங்கா பொயக்குழிப்பயிவித்து
அவ்விடங்களை அறிந்து பாது

காத்துச்செல்லாதமாக்கட்குச் செயலறுதியாகிய
துன்பத்தைக் காட்டுதலைச் செய்யினுஞ் செயயுமென
றூரெனக.

பொங்கா - ஈண்டு வாடறபூ அதுபோர்த்தலாற பொ
யப்பறைப் படுத்தென்

றூர்; 1 “பொங்கர் வெண்பொரி சிறதின புனகு” எனப
மேலுற கையறுதுன

பம் - மீளாத்துன்பமுமாம். காட்டல - தருதல்.
பொங்கர் படுத்துக் காட்டு மென்க.

எஉ - ஈ. உதிர்பூஞ்
செமமலின்.....முட்டினு முட்டும்

(இ - ள்.) அங்ஙனமுதிர்ந்த செமமறபூ மறைத்த
குழியுள்ளவழி நாடு

தற்கு நிலனோக்கி ஒதுங்கிச்செல்வோரை முறறிப
பழுத்து விண்டு தேனொழு

கும் பலாப்பழங்கள் தாழநதகோட்டினகணிநுநது
பகைபோல முட்டுதலைச்

செய்யினுஞ் செயுமென்றாரெனக.

இனித் தேமெனபதனை இனிமையாக்கித்
தென்கம்பழம் முட்டுமெனினு

மமையும்; பழம்பகையாயெனப் பண்பொட்டுவிரிக்க.

முட்டினுமுட்டுவரென்றது பாடமாயின,
கழிவோரசெய்யினுஞ்செயவா

ரென்க; உம்மையை ஐயவும்மையாக்கிப்
பொருளுரைக்க. படர்குவமெனினே

யெனக் கழிவோரகருத்தைக் கொண்டு கூறினா, உ
லகியலாகலான.

எச - னு. மஞ்சளுமிஞ்சியும்.....

பகையுறுக்கும்

(இ - ள்.) அவ்வாறன்றி வெள்ளிடைப்

போவோமெனின, ஆண்டு மஞ்சள்

முதலியன தம்மில தலைமயங்கிய பிணக்கத்தையுடைய
தோட்டங்களிற பாத்தி தோறும் பலவின்

செஞ்சுவைகளினுள்ள வெண்காழாகிய பருக்கைகள் இவள

மெல்லடிகுப் பகையாய உறுத்தலைச் செயுமென்றாரெ
னக.

வலயம் - பாத்தி வலயத்தோடு பரலும

பகைபாயுறுக்குமெனினுமமை

யும்; உறுக்கும் - உறுத்தும

1 சிலப்பதிகாரம், வேட்டுவவரி,

"செம்பொன்வேங்கை"

கடு.—நாடுகாண்காலைத்.

உளடு

என்றகருத்து: மஞ்சள் முதலியன நிலவண்மையான் முற்றிப் பருவஞ் செயதமுன் சருகினமறைநதுகிடந்தவற்றோடு பரவும் உறுத்துமென்றதாம்.

எசு - எ. கயபெனெடுங் கண்ணி.....படர்குவ
மெனினை

(இ - ள்.) கயல்போலும் கண்ணினைபுடையாள்
காதலிக்கப்பட்ட கேள்வ

னே! அங்ஙனம் சோலையும் தோட்டமுமாகிய
கரைவழியினறி வயல்வழியே

போகக்கடவேமென்பேமாயின,

எள - அக. ஆங்கு .....காரிகை

(இ - ள்.) தாமதித்ததுமலாந்த
பூக்களின்மணம்கமழாநின்ற குளங்களில்

நீர்நாய பொருகினறகயல்கள் வெருவியோடவோட்டிக்
கொளவப்பட்ட நீண்ட

முதுகையுடையவாள் மலங்குகள் நெளியுஞ்செறுவிற
குறுக்கிடப்பாயுமாயின்,

இக்காரிகை கலங்குகலை அடையவுங் கூடுமென்றாரென்க.

நீர்நாய கௌவியவாளை பொருகயலோட்டிப்
பாயினென்னுமமையும். இத
னாற்சொல்லியது: மீனிரைதேரும் நீர்நாயகாணினும்,
இடையே பொருகயல்கள்

உகளக்காணினும், வாளை பாயக்காணினும், மலங்கு
மிளிரக்காணினும் மனத்திற்

கலங்கலுமுண்டு இக்காரிகையெனறதாம்.

அக - ௫. ஆங்கண்.....கொள்ளவுங் கூடும்

(இ - ள்.) அஃதனறியும், 'கருப்பலைது

காடினமையான் அவ்விடத்து

உளதாய கரும்பின்வைத்த பெருந்தேனடைகள் முறறி
நருங்குதலானே தேன்,

அழிந்தொழுங்கு சுரும்புகுழப்பட பொய்கையின்
நல்லீரோடு சென்று

கலந்துவிடும், ஆதலான அதனை அறியாமல்
நணியாத நீர்வேட்கையான்

இவள் தனகுடங்கையான முகந்துகொண்டு
பருகவுங்கூடுமென்றாரென்க.

குடங்கையாவது ஐந்துவிதலுங்கூட்டி உட்குழிப்பது;
என்னை? 'குடங்

கை.... உட்குழிப்பதுவே' என்றாராகலின்.

இதனாற்சொல்லியது: நமது 'தரிசு

னத்துக் கடியப்பட்டவாற்றால தேனுண்டலை
பரிகரிக்கவென்றதாம். எனவே

ஊனையும் உடன்கூறிற்றாம் மேலும் இவ்வாறு
வருவனகொள்க.

அக - கூ. குறுந ரிட்ட

.....இடுதலுங் கூடும்

(இ - ள்.) களைபறிப்பாரா பறித்து வரம்பிவிட்ட
குவளைப்பூவுடனே தம்

மெய்யிற பொறியையும் வரியையுமுடைய வண்டினம்
மதுமயக்கத்தாற் போக

அறியாது உன்னொடுங்கிக்கிடப்பனவற்றை

வழிச்செல்வருத்தததாலே நீர்

உணர்வுமயங்கி வறும்பூவெனக்கருதி அவற்றினமேல்
அடியிடவுங் கூடுமென்றா

ரெனக.

இதனாற்சொல்லியது உயிராக்கொலைபுகாரம்
பரிகரிக்கவென்பதாம்.

கூ - கூ. எந்நீ ரடைகரை.....
.....ஒண்ணை

(இ - ள்) எறியுநீரையுடைய பெருவாயக்காலின்து
அடைகரைவழியே

போகக்கடேவேமெனபேமாயின், அவவடைகரை
நீரிலுள்ளனவாகிய பொறி

1 “கரும்பலாற் காடொன் தில்லாப் கழனிஞழ்
பழனநாடும்” சீவக. உகூஉ.

1 சிலப். பக். கூச.

2 தரிசனம் - சாஸ்திரம்.

உளக

சிலப்பதிகாரம்

களின்ழகையுடைய அலவனும் நததும் உள்ளவழியறிந்து
பாதுகாவாது முன்பு

நடக்கு முறைமையான் அடியிட்டுநடக்குநடையின்
அவைதாம் உறக்கடவ

நோயை நம்மாலுறுமாயின் அதனால் நமக்குவரும்
கொலைப்பாவம் நம்மால்

தாங்கவுமொண்ணது,

எறிநீர் - வாய்த்தலையினினும் குதித்துவரும்
வாயக்கானீர். இயக்கம் -

வழி. நந்து - ஈண்டு நததை. ஊழ - முறைமை. ஒதுக்கம் -
நடை. நோயென்றார்; கொலையென்று

வாக்காற்கூறவுமாகாமையின். இக்கொலைப்பாவம் ஒன்றானும்
கழுவப்படாது; அதுவேயுமன்றி மறுமைக்கண்

நாகத்திலுறுநதுனபமும் நம்

மால்தாங்கலாமளவிறற ன றெ ன் பதனான, உ ட ம் மை
எச்சவும்மையாயிற்று. அடை

கரை - கடற்கரையென்பாருமுளர்

கூச - எ. வயலுஞ் சோலையும.....குறுகா
தோம்பென

சோலையுமெனவே ஒருசார்வுபற்றிக்

தோட்டமுமடங்கிற்று. வயலும்

சோலையுமெனபனவற்றைக் கூறியமுறையானே
எதிரிரனிறையாகக்கொள்ளு

வாருமுளர்.

(இ - ள்.) ஈண்டுக்கூறியவயலும் ஆண்டுக்
கூறியசோலையுமல்லது வேறு

படக்கிடக்குநெறி மேல் நாம்செல்லுகின்ற

இடத்தில் இல்லை; ஆதலான், நெறித்த

குஞ்சியையுடையாய ! நீ நினைவிரும்பிய நினைவியோடே
அவ்வவ்விடங்களைக்

குறிப்பான் நிரது அவை * அபகாரங்களுமுத
பாதுகாப்பாயாகவென்றாரென்க.

வெய்யோளுக்குக் குறுகாமலெனினுமமையும்
காட்டினுங்காட்டிம் ; முட்டினுமுட்டிம்;
பரதபகையுறுக்கும்; கலங்கலு, முண்டு ; கொள்ளவுங்குடும் ;
இடுதலுங்குடும் ; தாங்கவுமொண்ணு; ஆகலாற்

குறியநிரது அவையவை குறுகாதோமபென்றாரென்க.

இங்ஙனம் மெனமைத்தனமைகூறுவார,
வருணனைகளையும் உடனகூறினா

ரென்க. இத்துணையும் கவுநதியடிகள் சமது
பள்ளிக்கணிநுநதுகூறினாரென

வுணர்க. வயலுமெனவே வாயக்காலுமடங்கிறறு.

கடி - கடுக. தோமறு கடினையும. . . .
வழிப்படர் புரிந்தோர்

(இ-ள்.) கவுநதியடிகள்
கடினையுமுதலியவற்றைக்கொண்டு பஞ்சமநதிரமே
நமக்கு வழித்துணையாகவெனச் சொல்விசசெல்ல,
அவரோடு பழித்தலரிய

ஒழுக்கத்தோடு வழிச்செலவைப்புரிந்தவரென்க.

தோம் - குறறம். கடினையு - ஐயக்கடினையு அறுவை
- தோளிலிடுமுறி

மெ லாழிப்பொருட்டெயவம் -

பொருண்மொழியாகியதெய்வம், ஆவது பஞ்ச
மந்திரம்; சூ ஸ்ரி சூ உ ஸா -- அ சி ஆ உ சா.

இனிக் கொண்டெனறதனைக் கொள்ளவெனத்திரித்து
அழகளிதுசெய்ய

இவர்கள் துணையாகவென்றாரெனினுமமையும்

இந்தப் பஞ்சமந்திரத்தைப் பஞ்சதமஸகாரமென்பர் சைனர்.
“ஐயம்புக உந்தவசிகழலா” நாலடியார், ஈகை. கூ. (பி - ம்)

‘அபசாரங்கள்’

க0.—நாடு காண்காலைத்,
உள்ள

க0உ - கக. கரியவன் புகையினும்... ஒலித்தல்
செல்லா

(இ - ள்.) கோள்களிற் சனிக்கோள் இடபம் சிங்கம்
மீனமென்னுமிவற்றி னோடு மாறுபடினும், ஆகாயத்தே
துமக்கோளெழினும், விரிந்த கதிரையுடைய வெள்ளிக்கோள்
தென்றிசைக்கண்ணைப் பெயரினும் காற்றுப்பொரும
குடகவரையினது உச்சிக்கண்ணே கடிப ருரலைபுடைய
உருமேறறோடு சூனமுதிராத பருவப்புயல் தன்பெயலாகிய
வளததைச் சுரத்தலானே அவ்வாரயிற்பிறந்த பல

பண்டத்தோடு கடுகிவருதலையுடைய காவிரியினீர்,
முதற்குதக்குதியிடிக்குங் கடல் தன வளத்தைதகொண்டு
எதிர்தலானேதேங்கி, வாயத்தலைக்கிட்ட கத
வினமீதெழுந்து குதிக்கின்ற அபபுதுபுனலொலியல்லது
ஆமபிமுதலாயின ஒலித்தல்செல்லாவென்க

கரியவன் - சனி. புகைக்கொடி - வட்டம், சிலை,
றுட்பம், தூமமென்னும்¹ கோட்கணனகினும் தூமக்கோள்,
²“கைமமீன புகையினுந் தூமந் தோன்றினுந், தென்றிசை
மருங்கின் வெள்ளி யோடினும்” என்றார் பிறரும்.
கால்பொருநிவப்பு - குடகினுச்சி. ஏறு - இடியேறு.
பஃரூரம் - பலதாரம்; பலபண்டம். எனவே
மலைவளனாயிற்று; ஆவன³ “தக்கோலந... ..சாதியோ
டைநது.”

கடல்வளனாவன: “ஒர்க்கோலை சங்க மொளிர் பவளம்
வெண்முதத, நீர்ப் படு முப்பினே டைநது”

கடுவரல் - முடுகிவருமவரவு. ஓ - தூமபிற்கதவு; இனி
ஒவுதல், விகாரத் தால் ஒவெனநின்றதெனவுமாம், இஃதற்கு
இறத்தல ஈண்டுத தவிராதனமேறறு. ஆமபி - பனநிபபத்கா.
கிழார-பூடடைபபொறி பிழா-⁴ இடா, ⁵ “நீர்த்தெவ்வு,
நிரைததொழுவா, பாடுசிலம்பு டிசையேறறத்,
தோடுவழங்கு மகலாம்பியிற, கயமகைய வயனிறைக்கு,
மென்றொடை வனகிழாஅ” என்றார் பிறரும்,

இனிக் கரியவனபுகையினுமெனபதற்குச் சனிவாரம
புகையினுமெனவு மாம். இனிப புகையினும் தோன்றினும்
படரினும் ஈரப்ப எதிர நீர் வாயத்தலை
ஒவிறநதொலிக்குமொலியல்லது ஆமபிமுதலிய
ஒலித்தல்செல்லாமைக்குக் காரணமாகிய காவிரியென

முடிபபினுமமையும். புகையினும் தோன்றினும் படரினு
மென்ற உமமைகள், மழை பெய்தொழில்மாற இவற்றில
ஒன்றே அமையுமாகவும் இவையெல்லாம் சேரினும்
கடல்வளனெதிர நெரிக்குமெனக் காவிரி யினசிறப்பை
விளக்கிறிறறலிற சிறப்புமமைகள்.

ககஉ - ந. கழனி.....கானத்து

(இ - ள்.) அங்ஙனம் ஒலித்தலசெல்லாக் கழனியிற
செந்நெலும் கரும் புஞ்சூழ்ந்த இடத்தையுடைய
நீரிலைச்செறுவினுண்டாகிய தாமரைக்காட்டி லென்க.

¹ இவற்றைக் கரந்துளரக்கோட்களென்பர். ⁴ இடா -
இறைகூடை.

² புறநானூறு, ககள. ⁶ மதுரைக்காஞ்சி,
அக - கூக.

³ சிலப். பக். கடுரு.

உளஅ சிலப் ப தி க ர ம்

ககச - கூ. கம்புட் கோழியும் ....பாந்த
வோதையும்

(இ - ள்.) கம்புட்கோழிமுதலியன
வெல்லும்போரைவல்ல அரசரிருவர்

பொருமிடம்போலைப் பல்வேறுவகைப்பட்ட திறத்தையும்
ஒலியையுமுடையன

வாய ஒலிக்கும் மிக்க ஒசையுமென்க.

கூக்குரலும பாடம. காமபுன் - சம்பங்கோழி.

கானக்கோழி-கானாங்கோழி;

நிலவண் நாயாக்கிககாட்டுககோழியெனபாருமுளர்

நீரிநிறக்காக்கை-நீர்க்காக்கை.

உள்ளு - உள்ளான். ஊரல் - குளுவை; நீரமே ஊராதலினால்,

ஆகுபெயர். புள்ளு கணநதுட்புள். போதா - பெருநாரை,

மரக்கானாரை, புதா, விகாரம். வெல்

போரும, முனையிடமும வினைநதொகை. குழைக்குரல்

- பலவாயொன்றான

ஒசையுமாம

கஉ0 - உச. உழாஅ நுண்டொளி... ..

காய்த்தலைச சொரிய

(இ-ள்.) உழவராலுழப்படாத சேட்டுக்குழியிற

சேறறினுட்புக்கு அழுந்திய

கழுவாதமயிரையுடைய யாக்கையையும்

சிவந்தகண்ணையுமுடைய ஈருமை தன்

தினவையுடையமுதுகை உரிஞ்சுதலாலே புரிதேயநது

அறறுச்சரிதலுற்ற அழி

வறற புரிக்கூட்டினின்ற வளவி ப பவருக்கநதுநெல்லக்

கவரித்தொங்கல்போல

வினைநதுகிடக்கின்ற செநநெறகதிரத்தலையிடகதே

சொரியவெனக.

தொளி - சேறு

கஉரு - கூ. கருங்கை.....ஒலியே

யன்றியும்

(இ - ள்) அங்ஙனம் நெறசொரிதலானே

வினேஞ்ரும களமருங்குடி

ஒன்றுபட நினறொலிக்கும் ஒலியும்,

அதுவேயன்றியுமெனக.

கருங்கை - வலியகை. வினேஞா - பறையர், பள்ளர்
முதலாயினார். களமர்--.

உழவர்கீழ்க்குடிமக்கள். கருங்கை இருவர்க்குமபொது.

கஉஎ - ஈக. கடிமலா

களைநது.....விருந்திற் பாணியும்

(இ - ள்) காலையினமுடிந்த பூக்களைநது

முடித்தமுடியிலே முடியினுறறை

நறுககிச் சூடிக்கொண்டு வளைந்தவீளையடிடைய தோளும
முலையாகமுந்தோய

ந்து சேருமிகோலாதொடு அழகுபெறத்தோன்றிச் சிவந்த
கயலபோலும் பெரிய

கண்ணையும் சிறியமொழியையுமுடைய கடைசியா

கடிகமயக்கும் கள்ளை உண்டு

தொலைத்தன்னாண்டான பண் நிறத்திறசேர்நது

பழகிப்போதாத பாட்டுமெனக.

என்றது, மதுமயக்கத்தாற பஞ்சலிதது மயங்கப்
பாடினாரென்றபடி.

இனிக் கடிமலாகளைநது முடிநாறமுத்தியென்பதற்குப்

போகாப்புல்லாகிய கழு

நீர்முதலைப்பறித்தது மறித்து அதனமீதே முடியினுறறைப்

பகுந்துநட்டுனினு

மமையும் தோளும ஆகமும தோயநதுசேருமிதல் - களித்து

ஒருவாமேல் ஒருவர்

சேறறை இறைந்துககோடல். வீறுபெறத்தோன்றலாவது

- முலைமேறதெறித்த

சேறு கோடடுமண் கொண்டாறபோன்றிருத்தல், *

“வாரிய . . . கொள்ளா

முலை” எனமுறபோல. சின்மொழி - இழிநதமொழி;

சிலவானமொழியுமாம்.

* முத்தொள்ளாயிரம்: “வாரிய பெண்ணை வருகுநம்பை
வாய்த்தனபோ, லேரிய

வாயினு மென்செய்யுங்—கரிய, கோட்டானைத் தென்னன்
குனிரசாத் தனியகலங்,

கோடடுமண் கொள்ளா முலை”

கூ.—நாடுகாண்காலைத.

உள்கு

விருந்திறபாணி - தம இசையிற் புதுமையுண்டாகப்பாடும்
பாட்டெனினுமமை

யும்; இதனைப் பெருமுளையென்பாருமுளா.

கூஉ - டு.

கொழுங்கொடி.....ஏர்மங்கலமும

(இ - ள்) செநநெறகதிரோடே அறுகையும்
குவளையையும் கலந்து

தொடுத்தமாலையை மேழிவிலேசூட்டிப் பாரை
இரண்டாகப் பிளப்பாரைப்

போலப் போற்றுவார்தொழப் பொன்னேர்பூட்டினரோ
ஏரைப்பாடும் ஏர்

மங்கலப்பாட்டுமெனக்.

சூட்டித் தொழினரோ பாடும் ஏராமங்கலமுமெனக்.

கநக - ௭. அரிநதுகால்.....முகவைப்
பாட்டும

(இ - ள்) நெல்லையரிநது போரிட்டார சூட்டைக்
கடாவிடுதலானுண்டான
முகவைப்பாட்டும;

ஆவது பொலிபாடுதல. முகக்கக் கொடுத்தலின்,
முகவையாயிற்று.

கநஅ - கூ. தெண்கிணைப் பொருநர்...
..மகிழ்சை யோதையும்

இது களவழிவாழ்த்து, எனனை? ¹ “தண்பிணை
வயலுழவனைத், தெண்கிணை

வன நிருநதுபுகழ் கிளநதனறு.” வரலாறு: “பகடுவாழ்
கென்று பணிவயலு

ளாமை, யகடுபோ லங்கட் டடாரித்—துகடுடைததுக்,
குன்றுபோற போர்விற

சூருசில வளம்பாட, வின் றுபோ மெங்கட கிடா” எனவரும.
கிணை - தடாரி, புட்

பறையென்பதுங்கொள்க.

(இ - ள்.) தெளிந்த ஓசையையுடைய
கிணைப்பொருநர் செருககுதலோ

பெடுத்த மாசச்சையைபுடைய திரண்டமுழவினது
கேட்டோர்மகிழும் இசை
யினதுஒலியும்,

கச0 - சக. பேர்யாற்று.....அவலங்
கொள்ளார்

(இ - ள்.) பெரிய யாற்றடைகரையிலே
யுவ்வோசைகளை முறையிறகேட்டு
நெஞ்சம்விரும்புதலாலே வழிநடத்தலினுண்டான
வருத்தத்தை நெஞ்சிற
கொள்ளாராயெனக.

பரந்தவோதையும் - ஆர்க்குமொலியும்
விருந்திறபாணியும் ஏர்மங்கலமும்
முகவைப்பாட்டும் மகிழ்சையோதையுமென்னுமிவற்றைப்
பேர்யாற்றடைகரைக்
கண்ணே நீர்மைபெறக்கேட்டலா லுண்டான விருப்பத்தானே
நெஞ்சில் அவலங்
கொள்ளாராயெனக.

கசஉ - எ. உழைப்புலிக்கொடியு....
....இருக்கை யன்றியும்
(இ - ள்.) புலியைத் தன்னிடத்தேயுடைய
கொடியையுயர்த்த தேரை
யுடைய உரவோனாகிய நீர்காலனது கொற்றத்துடனே
மழைக்கும் கருப்பத.

தைத் தோற்றுவிக்கும் அழலை விளக்குகின்ற
சாலையினுண்டான மறையோரா
னாக்கப்பட்ட தேவருணவினஆவ் இறையுயரந்த
மாடமாங்கிய அகங்களெங்கும்

உஅ0

சிலப்பதிகாரம்

போர்த்தலானே மஞ்சுசூழ்ந்த மலைபோல
மாட்சிமைப்படத்தோன்றும் மங்கல
மன்றையோரிருப்பிடங்களும், அவையனறியும்,

கசஅ - ௫௫. பரப்புநீர். .... சென்ன

ளொருநாள

(இ - ள்.) இரப்பவர்குறத்தையும்

புரப்பவர்கொற்றத்தையும் தம் உழவி

விடத்தே விளைப்போருடைய பழைய வலிபொருந்திய
ஊர்களுமாகிய இவ்விரு

வகையூர்களையும் இடையிட்ட நாடெல்லாங்கண்டு
நடக்குநாட் காத்தமென்னும்

எல்லையல்லது நடந்துதொலைக்கமாட்டாராயப்
பலநாட்டங்கி நடக்கின்ற

நாளிலே ஒருநாளென்க.

தூற்றப்பொலி ஆலையிற பாகுகாயகின்ற
புகையாற் பரக்கப்பட்டு இருட்சி

யையுடைய முகிறவழ்ந்த மலைபோலத்தோன்றும்
பழவிறலூர்களுமென்க

கொற்றத்தையும் கருவையும், சுற்றத்தையும்
கொற்றத்தையும் அழவினும்¹ உழவினும் விளைப்போரது
இருக்கையும் ஊர்களுமெனக.

¹ காவிரிநீர் கங்கைநீராதலிற்
கங்கையின் புதல்வரைக் காவிரியின் புதல்வ² ரென்றார்;
அன்றியும்³ “மகவாய வளாக்குந் தாயாகி”
என்பதனானுங்கொள்க. தோன்றுமிருக்கையும்
தோன்றுமூர்களுமென வியையும். அவ்வூர்களை இடை
யிட்ட நாடெனக் உடனகண்டென்றா,
இநநாட்டிச்சிறப்பெல்லாம் கண்டு

தொலைத்துக் கழிதலருமையின் புதல்வராகி
உழவிடைவிளைப்போரெனக. கருக - கரு.

ஆற்றுலீ யரங்கதது.....சாரணா தோன்ற¹
(இ - ள்.) ஆற்றை மறைக்கும் அரங்கத்தில்
வேறிடத்திலலாத தன்மைத்

தாய் வளைநத மூங்கினமுள்ளால் வளைக்கப்பட்ட
வேலியையுடைய மரம்பயின்ற

செறிநதசோலையில் தேவருறைதற்கொத்த
பூப்பொருநதியதொருபக்க, செபட்

முனப்பாக்கதது² வானபெருமனறத்துப்
பிண்டிக் முறகண்ணே உலகநோய்பிக

ளிடப்பட்ட சிலாதலத்தினமேலிருந்தருளிப்
பெருமகனாசெய்யப்பட்ட அதி

சயங்கள்முனறுந் தப்பாத

ஆகமநூலினுணமைத்தனமையையுடைய தரும

வொழுக்கத்தை யாவருங்கேட்கும்படி அருளிச்செய்யும்

¹ சாரணா அப் பட்டி

னப்பாக்கத்தைவிட்டு நீங்கிவந்துதோன்றவெனக,

அதிசயமுன்றாவன: சகசாதிசயம்,
கர்மகஷயாதிசயம், தெயவீகாதிசய
மென்பன.

வீறறுவீறறுகி உடுத்த ஒருசிறைச் சாரணர்தோ
ன்றவெனக.

1 'கங்கையாருழைச்சென்று காவிரியாரை வாங்கி' என்று
கூறினர் நச்சினர்க்கினி

யரும்; தொல்காப்பியப், பாயிரவுரையிற்காண்க.

2 சிலப்பதிகாரம், எ. உள.

3 வான்பெருமன்றமென்பதுமுதலாக இங்கே
தந்துரைத்தவற்றை, இக்காதை

உ0-ஆம் அடி முதலியவற்றிற்காண்க.

4 சாரணர்-சமணமுனிவர். அவர், தலசாரணர்
சலசாரணர் பலசாரணர் புட்பசார

ணர் தந்துசாரணர் சதுரங்குலசாரணர் சங்கசாரணர்
ஆகாசசாரணரென எண்வகை

யர், இவ்வுருவராகச்சென்று தருமோபதேசஞ்செய்தல்
அவர்கட்கு இயல்பென்பர்.

5 க0.—நாடுகாண்காண்காண்காண்க.

உஅக

ககச - கூ, பண்டைத்
தொல்வினை.....கொள்ளான்

(இ - ள்.) முனசெய்த பழவினையெல்லாம்
கெட்டோடுகவென்று உட், கொண்டு அவர்வந்தமையைக்
கண்டறிந்த கவுந்தியழிகளுடனேசென்று அவர் ரடியிலே
தலையுறவீழ்ந்தாரா; அங்ஙனமவீழ்ந்தவா ஈணடுவந்தது
தனது விளங்

கிய கோட்பாட்டையுடைய ¹ அவதிஞான ததால்
தெரிந்தவனாயினும் ஆர்வமும்

செற்றமும் தனனைவிடப்போம்படி நீக்கிய ²
வீரனாகலாலே இவாககுவருந்

துள்பத்திற்குத் தானவருந்தானாகியெனக்
³ கண்டறிகவுந்தியென்பதனுதும

காலவுணர்ச்சியினையெயுணர்க.

ஒடு, ஒரு வினையோடு.

கள( ) - எக.

கழிபெரு.....வலவினை

(இ - ள்.) மிக்க பெரிய தவச்சிறப்பையுடைய
கவுந்தி, யாவரானும் ஒழிக்க

ஒழியாததாய் நுகர்விக வந்துநிறகினற தீவினையைக்
காணயென்றொரென்க

காணய - பாராய. ஒழிகென
வொழியாதெனபதற்கு. நீ ⁴ 'உரிய தன்றிங்'

கொழிக' எனவும் ஒழியாது
ஊட்டுநதீவினையெனினுமமையும்.

களஉ - ந.

இட்ட வித்தின்.....ஒண்ணு

(இ - ள்.) வினைநிலத்திட்ட வித்துப்போலப்
பயனெதிராது கண்கூடாக

நல்வினைவநது துகர்விக்குங்காலத்தும் ஒழிக்கவொண்ணா
; அதுபோல இதுவும் ,
ஒழிக்க வொழியாதென்றொருனக.

“உறறபால... ..தணிப்பாருமில்”
என்றாராகலின, தீவினைதன்
னையேகூறினுமமையும. உமமை, எச்சவுமமை.
கஎச - ரு.

கடுங்கால.....உடம்பிடை யுயிர்கள்
(இ-ள்.) கடியகாறறையுடைய
நெடியவெளியிலிடப்பட்ட விளக்கென்னும்
படி மாயினல்லது கூடி உடனில்லா, உடம்பினின்ற
உயிர்களுமென்றொருனக.

நல்வினை தீவினைப்பயனாகிய இனபமும துனபமும
வருங்கால் யாவரானும்
ஒழிக்கவொண்ணாவெனபதூஉம், யாக்கைநிலையாமையம்
இவர்தம்பால் உறுவது
கண்டு கவுந்தியடிகட்குச் சாரணர்கூறினொருனவுணாக.
விளக்கு உவமித்தார்;
நினைவற அழிவதற்கும், புக்குழிப் புலப்படாமைக்கும்.

கஎச - கக. அறிவ னறவோன் . . . .
பொதியறை யோரென

1 அவதிஞானம் - அதிதகதமானபரிஞானம் ;
அஃதாவது தன்னுடைய

முற்பிறப்பையறியுமறிவு.

* வந்தசாரணரிருவருள், உபதேசிப்போர்
முத்தோரேயாதலின், வீரனென
ஒருமையாற்கூறினார்.

* இஃது, 'உரிய தன்நீங் கொழிகென வெவாழியீர்'
(அடி) என்பதன் உரையிற்கூறியதை வற்புறுத்தற்கு.

(இக்காதையில் ௫௫ - ஆம்

* சிலப்பதிகாரம், ௧௦: ௫௫.   * நாலடியார்,
பழலினை, ௧: 1௩௬

௨௮௨   சிலப்பதிகாரம்

௧௪௬. அறிவன்—(இ - ள்.)

யோன்,

எல்லாப்பொருளையுமறியும் அறிவையுடை

அறவோன்—(இ - ள்.) அறஞ்செய்தலையே

யோன,

தொழிலாகவுடை

அறிவுவரம்பிகந்தோன்—(இ - ள்.)

யாவருமறியப்படுமா அறி

வெல்லையைக் கடந்தோன,

௧௪௭. செறிவன்—(இ - ள்) எல்லாவுயிரகட்கும

இச்சூயுள்ளவன் ;

சுவியாதவனென ஸுமாம.

சினேந்திரன்—(இ - ள்.) எண்வகைக்

தவன்,

கன்மங்களையும் சயித

அவையாவன ¹ ஞானாவரணீயம், தரிசனாவரணீயம்,
வேதரீயம், மோக

ரீயம், ஆயுஷ்யம், நாமம், கோத்திரம்,

அந்தராயமெனவிலை.

சித்தன்—(இ - ள்.) கிருதகிருத்தியன =
செய்யவேண்டிவன

வற்றைச்செய்துமுடித்தவன்,

கன்மங்களைத் தழுவினவனுமென்ப

பகவன்—(இ - ள்.) ² கேவலஞானி,

களஈ. தரும முதல்வன்—(இ ள்) தருமங்களுக்கு
அடியாயுள்ளவன்,

தலைவன்—(இ - ள்.) எல்லாத்தேவாகும
தலைவனாக எண்ணப்

பட்டவன்,

தருமன்—(இ - ள்.) தருமம் தானாயுள்ளவன்,

களஈ. பொருளன்—(இ - ள்.) சூகமத்தின
பொருளாயுள்ளவன்,

உண்மைப்பொருளாயுள்ளவனெனவுமாம்.

புனிதன்—(இ - ள்.) சுத்தன்;

புதியவனுமென்ப.

புரானன்—(இ - ள்.) பழையவன்,

புலவன்—(இ - ள்.) எல்லார்க்கும்

அறிவாயுள்ளவன்,

கஅரு. சினவரன்—(இ - ள்.) சினத்தைக்
கீழ்ப்படுத்தியவன்,

தேவன்—(இ - ள்) தேவர்களுக்கு
ஆதியாகிய தேவன், _____

1 ஞானவரணியமுதலியவெட்டும் காதி அகாதியென இருவகைப்பட்டு, நூற்று
நூற்பத்தெட்டாக விரியுமென்பர்.

2 கேவலஞானம் - ஐந்துஞானத்துள்ளுஞ்சிறந்தது. ஐந்து ஞானங்களாவன:—
க. மதிஞானம் - சுபாவபுத்தி; உ. சுருதஞானம் - நாலுணர்ச்சி; ஈ. அவதிஞானம் -
தன்னுடைய முற்பிறப்பையறிபுமறிவு; ச. மனப்பரியயஞானம் - தன்னுடைய முற்
பிறப்பையும் பிறகுடைய முற்பிறப்பையும் அறிபுமறிவு; ஞ. கேவலஞானம் - திரிகால
வுணர்ச்சி.

க0.—நாடுகாண்காத.

உஅரு

சிவகதி நாயகன்—(இ-ள்.) வீட்டிலெகிற்கு
நாய்கனாயுள்ளவன்,

கஅக. பரமன்—(இ - ள்.) மேலானவன்,

குணவதன்—(இ - ள்.)

முமாம்

குணத்தையுடையவன்; வதம் - 1 வீரத

பரத்தி லொளியோன்—(இ-ள்) மேலாய

உலகிற்கு விளக்கா

யுள்ளவன்,

கஅஉ. தத்துவன்—(இ - ள்)

தத்துவங்களையுடையோன்,

சாதுவன்—(இ - ள்.) ஒடுங்கினவன்,

சாரணன்—(இ - ள்.) ஆகாசவாசி,

காரணன்—(இ - ள்.) எல்லாவற்றிற்கும்

காரணமாயுள்ளவன் = காரணபூதன்,

கஅங. சித்தன்—(இ-ள்.) எண்வகைச்

சித்திகளையுமுண்டாக்கினவன்,

பெரியவன்—(இ - ள்.) எல்லாவற்றினும்

பெரியவன்,

செம்மல—(இ - ள்.) நாயகமூர்த்தி,

திகழொளி—(இ - ள்.) விளங்கும்

ஒளியாயுள்ளவன்,

கஅச. ² இறைவன்—(இ - ள்.) எப்பொருளினும்

தங்குகின்றவன்,

குரவன்—(இ - ள்.)

குருமூர்த்தியாயுள்ளவன்,

இயல்குணன்—(இ - ள்.) இயலபையே

குணமாகவுடையவன்,

எங்கோன்—(இ - ள்.)

எம்முடையசுவாமி,

கஅரு. குறைவில் புகழோன்—(இ - ள்.)

நிறைந்த புகழையுடை

யோன,

குணப்பொருட் கோமான்—(இ - ள்.)

குணங்களைச் சம்பத்

தாகவுடையவன்,

கஅசு. சங்கரன்—(இ - ள்.)
சகத்தைப்பண்ணுகின்றவன்,
நசன்—(இ - ள்.) ஐசுவரியவான்,
சயமபு—(இ - ள்.) தானேதோன்றினவன்,

சதுமுகன்—(இ - ள்.)
நான்குமுகன் = அதிகயத்தோடுநான்
முகன்,

¹ வீரதம் - அதுவிரதம், குணவிரதம், சிக்ஷாவிரதமென மூன்றுவகைப்படும்;
அவற்றுள், குணவிரதம்:—திக்குவிரதம், தேசவிரதம், அதர்த்ததண்டவிரதமென
மூன்றுவகைப்படும்.

² இறை - தங்குதல்.

உஅசு சிவப்பதிகாரம்

கஅஎ. அங்கம் பயந்தோன்—(இ - ள்.) ¹
அங்காகமத்தை யுண்டாக் கினவன்,
அருகன்—(இ - ள்.) பூச்சியன்,
அருண்முனி—(இ - ள்.) சிவபா முர்த்தி,
கஅஅ. பண்ணவன்—(இ - ள்.) கடவுள்,

எண்குணன்—(இ - ள்.)

எட்டுக்குணங்களை யுடையோன்,

எண்குணமாவன்:- அநந்தஞானம், அநந்தவீரியம்,
அநந்ததரிசனம், அநந்த

சுகம், நிர்நாமம், நிர்க்கோத்திரம், நிராயுஷம்,
அழியாவியல்பெனவிலை பாத்தில்
பழம்பொருள் — (இ - ள்) பகுத்தறகரிய புராணப்
பொருளாயுள்ளவன்; ஒட்டமற்ற
பொன்னையொப்பானென்று

மாம.

கஅக. விண்ணவன் — (இ - ள்) சுவாக்கவாசி,
வேத முதல்வன் — (இ - ள்.) ³

ஆகமமுனற்றுகும் முதலாயுள்ளவன்,
விளங்கொளி — (இ-ள்.)
அஞ்ஞானவிருணீங்க விளங்குமொளி,
கக௦ - கக. ஓதிய

வேதத்து ..... பொதியறை யோரென
(இ - ள்.) இந்நாமங்களை யுடையோனானோதப்பட்ட
ஆகமமாகிய விளக

கொளியைப் பெற்றாறபோந்தே-நவதல்லது யாவரும்
பிறவியாகிய சிதையினின்
றும் போகமாட்டாரென்றாரெனக.

³ பொதியறை - துவாரமில்லாத கீழறை.

கக௨ - ஈ.

சாரணர் ..... மேற்கொண்டு

(இ - ள்.) இங்ஙனம் சாரணாருளிச்செய்த
உண்மைமொழியைக்கேட்டித்

தவத்திறகு முதலவியாகிய கவுந்தியடிகளும் தமது
கைகள்த தலைமேலவைத்துக்

கொண்டு நின்றாகுவாரா:—

ககச - று. ஒருமுன்று.....செவியகந
திறவா

(இ - ள்.) எனதுசெவிகள்

காமவெகுளிமயக்கங்களுக்கெழுந்தவனா

லோதப்பட்ட ஞானபாதமாகிய
திருமொழியைக்கேட்டறகுத் திறப்பினல்லது

பிறிதொன்றறகுத் திறப்பனவல்லவெனறுரெனக.

அவித்தல் அடக்குதலுமாம்.

1 அங்காகமம், கஉ பகுப்புடைத்து. அவைவருமாறு:—க.
ஆசாரங்கம், உ. சூத்

திரகிருதாங்கம், க. ஸதானாங்கம், ச. ஸமவாயாங்கம், று.
வியாக்கியாப் பிரஜ்ஞப்த்யங்

கம், கூ. ஞாத்ருகதாங்கம், எ. உபாஸகாத்தியயனாங்கம், அ.
அந்தக்கிருததசாங்கம்,

க. அறுத்தரோபபாதிகதசாங்கம், க0.

பிரச்சிநவியாகரணங்கம், கக. விபாகசூத்திராங்

கம், கஉ. திருஷ்டிவாதாங்கம்.

1 ஆகமமுன்றவன: அங்காகமம், பூர்வாகமம்,
பகுசுருதியாகமமென்பன.

1 இது புழுக்கறையெனவும் வழங்கும்; மணி, க: கூடு, உக:

கூ.—நாடுகாண்காலைத்.

உயிரு

ககக - எ. காமனை.....நவிலா

தென்னு

(இ - ள்.) எனநாவும் காமனசெயலை

வென்றவனுடைய ஆயிரத்தெட்டு

வகைப்பட்ட நாமம் நவிலினலலது பிரிதொன்றனை
நவிலாதென்றாரென்க.

ககஅ - கூ. ஐவரை வென்றோன் ....காணு
வென்கண்

(இ - ள்.) எனதுகண்களும் ஐவகைப்பட்ட
இந்திரியங்களையும் வென்றவ

னுடைய அடியினைகளைக் காணினல்லது பிரிதொரு
தேவரடியினைகளைக் கைய

கத்தேகாணி நூம காணுவென்றாரென்க.

ஐவர், செறலின்கண திணையக்கம். இனிக்
கைவரைகாணினும் பாட

மாயின, கைவரைகாணல கணவிழித்தலாககி விழித்தி
நுபயினும் காணுவென்க.

உரு - உருக. அருளறம் பூண்டோன்.....
பொருந்தாது

(இ - ள்.) எனது பயனறறயாககை அருளால்
அறத்தைப்பூண்டோ

னுடைய திருமேனிப்பொருட்டுப் பூமியிறபொருந்தினல்லது
பிரிதொன்றறகுப

பொருநதாதெனறூரெனக.

அருளறம், உமமைத்தொகையுமாம்.

உருஉ - ஈ. அருக

ரறவன்..... ..குவினா

(இ - ள்) எனது இருகையும அருகர்க்கு

அறத்தைக்கூறுவோனாகிய

அறிவனபொருட்டி எனசிரத்தினமிசையே குவியினலலது
பிறிதொரு தேவர்

பொருட்டிக் குவியாவெனறூரெனக.

அருகர் - இருடிகள்.

உருஉ - ஈ. 'மலர்மிசை.... ..

.....பொருஅது

(இ - ள்.) எனது தலையினுச்சியும் பூவினமீதே

நடந்தோனுடையமலரடி

யாகிய அணியை அணியப் பொறுப்பினலலது

பிறிதொன்றையும் அணியப்

பொருதெனறூரெனக.

உருஉ - எ. இறுதியி லின்பத்து... ..

..பெயராது

(இ - ள்.) எனமனமும ஈறிலின்பமாகிய

அநந்தசுகத்தைபுடைய இறைவ

னருளிச்செய்த ஆகமமாகியமொழியை உருவேற ஒதிப

புடைபெயரினல்லது

பிறிதொருமொழியையோதிப புடைபெயராதெனறூரெனக.

மறுதர - மீளவும்.

உ0அ - காட. என்றவ னிசைமொழி.....

.பணிந்தனர் போந்து

(இ - ள்.) தம கையைத் தலைமேற்கொண்டுநின்று,

கவுந்தியடிகள், திறவா;

நவிலாது; காணு; பொருநதாது; குவியா, பொருது;

பெயராதெனறுகொண்டு

அவன்புகழ்மொழிக்ள ஏத்தக் கேட்டு அதற்குப்

பொருந்தியசாரணா அவ்விடத்

திடப்பட்ட சிலாவட்டத்தினின்றுமெழுநது அதற்கு

ஒருமுழவுயரம் மேலா

நின்று பிறப்பைத்தரும்பாசம் கவுந்திக்குக்

கெடுவதாகவென்று கூறி அந்தர

வழியாக விரைநதுசெல்கின்றவரைநோக்கித் தொழுது

பாசங்கள் அறுக

வென்று பணிந்தனராபப் போந்தெனக.

உ0அ

சிலப்பதிகாரம்

உகச - அ. காரணி பூம்பொழில்.....

.பூம்பொழி லிருந்துழி

(இ - ள்.) முகிலையணிந்த

பொழிலையுடைய காவிரியாகிய பெரியயாற்

நிறகு மாதரும் கணவனும் கவுந்தியடிகளுடம்

பள்ளியோடத்தேறிப்போயத்

தென்கரையைச்சென்றெய்திப் போதுகள்
குழந்தைகிடக்கின்றதோ பொலி

வினையுடைய பொழிலிடத்தே
சென்றிருந்தபொழுதிலெனக

உகக - ௨0.

வமபப பரத்தை.....சென்றோர்

(இ - ள்.) 'இடங்கழிகாமத்தளாகிய

குண்டக்கணிகையொருத்தியும் ஒருவ

னுங்கூடி இவர்களிருக்கின்ற மணம்பரந்தோர்
பொழிலிடத்தே அணுகின

ராயச் சென்றவரெனக.

வாப்பப்பரத்தை - புதிய பரத்தைத்தன

மையையுடையாள்; குண்டமென்ற படி. இனி
மனவெழுச்சியால் தோன்றினபடி சொல்லித்திரியும்
பரத்தை

யென்றுமாம் வறுமொழியானன -

பயனிலசொல்லானன; விடனென்றபடி.

உஉக -

உ. காமனுந் தேவியும்.....அறிஞவ மென்றே

(இ - ள்.) இவ்விடத்துவந்திருக்கின்ற காமனையும்
இரதியையுமொக்கு

மிவர்களை யாரென்றுகேட்டு அறியக்கடவோமென்று
சொல்லியெனக. இனி, இவ்விடத்துவந்தவிவா

காமனும் தேவியும்; அலைராயின், யாரெனக்

கேட்டறிஞவமென்றாரெனினுமமையும். இப்பொருட்குப்
பேலி ஒப்பில்

போலி. ஈங்கிவா: ஈங்கு - இவவிடத்து. கேட்டருகு:
ஈங்கு - இப்பொழுது. ௨௨௩ - ச. நோற்றுணல்
யாக்கை.....வினவ

(இ - ள்) ௨வாழுதலிய விரதநாட்களிற
பட்டினிவிட்டிண்டலான் மெலி

நதயாக்கையையும் நுண்ணிய தவத்தையுமுடையீர்!
நும்மொடுகூடி வழிவந்த இவர் யாரென்று வினவவெனக
ஆற்றுவழிபபட்டோர் வழியிற கூடிவந்தோர்
௨௨௪ - சா.

என்மக்கள்..... பரிபுலம் பினரென

(இ - ள்.) அவ்விருவரும இவ்விருவரையும்
வினவுதல்கண்ட கவுந்தியடிகள்

இவா என்மக்கள்காணும், நீர்சொன்ன காமனும்
தேவியுமல்லா; மானிடயாக்

கையா; வழிவரும் வருத்தத்தால் மிகவும் வருந்தினா;
அவருழைச்செல்லாதே

விடப்போமினென்றாரெனக

பரி - மிகுதி; பரிபுலம்பினர், ஒருசொல்லுமாம.

௨௨௫ - அ. உடன்வயிற்றோகள்.....

..கற்றறிந் தீரென

(இ - ள்.) நூல்களையுக்கறது அதனபயனையுமறிந்தவரே! ஒருவயிற்று
உடனபிறந்தோர் கொழுநனும் மனைவியுமாயக் கூடிவாழக்கடவதென்று நீர்
கற்றநூல்களிற சொல்லிக்கிடபதமுண்டோ? உண்டாகிற சொல்லுமென்று
ரெனக

1 இடங்கழிகாமம் - மிக்ககாமம், மணிமேகலை ௧௮ - வது காலை, ௧௧௯.

2 "ஓவா திரண்டுவவு மட்டமியும் பட்டினிவிட்டு"
சீவகசிந்தாமணி, ௧௮௪௭. 3 "பரிபுலம் பினனிவன், ருனே
தமியன் வந்தனன்" மணி, ௧௯ : ௧௭ - ௮.

௧௦.—நாடுகாண்காலைத். ௨௮௭

கற்றறிந்தீரெனறது இகழ்ச்சி; இவ்வாறே நீர்
கற்றனவுமென்பதாம்.

௨௨௯ - ௪௦. தீமொழி கேட்டு .....
.....உரையீரோவென

(இ - ள்.) இவ்வனம் இவரிகழந்தமொழியைக்
கேட்டலாற செவியைப் புதைத்துக் கண்ணகிநடுங்க
என்புங்கோதைபோலவானே இவரிகழகின்றனர்;
இவ்விகழ்ச்சியால் துடக்குமுட்களையுடையகாட்டிலை
நுழைந்துதிரியும் முதுநரி, யாகிக்கடவரெனக்
கவுந்தியடிசுளிட்டசாபம் தவததின்வினாவாகிய சாபமாதலால்
அவரைச் சென்று பூண்டதாதலின், அங்ஙனம்
வினாதபடியையறியாராகிய கோதையும் நம்பியும்
குறியறியினது நெடியகுரலாககூவும விளியைக் கேட்டு
நடுங்கிசென்று ஒழுகுகெறியினினதும் நீங்கியோரா
நீரமையல்லாதனவற்றைச்சொல்லினும் இஃது அவா
ஆறிவினமையாற கூறியதனறோவென்று உயர்ந்தோர்

தமதறிவான் உணரவேண்டும்; செய்தவத்தீர், உம்முடைய
திரு முன் பிழைத்த இவாக்கு இனிச சாபநீங்கி
உய்தலுடைத்தாங்காலத்தை உரைத் தருளீரெனறு கூறவென்க.

போலும், ஒப்பில்போலி. முதுநரி - ஓரி
நடுங்கியென்றா, தம்பொருட் டாகவினைதலின. ஓகாரம்,
இசைநிறை அடிகள் மனத்தால் நினைத்திட்டசாப மாதலாற்
பட்டதையறியாரென்றா. இங்ஙனம் அறியாதவர்கள்
அவர்கொன்ன இகழ்ச்சியாலும் இதற்கு இவரலலது
வேறு சபிக்கவுரியாரினையானும்

உய்திக்காலமுரையீரென்றா விளி - ஓரிக்குரல் 'நெறியி
னீங்கியோர் நீரல கூறினு, மறியா மையென றறியல
வேண்டும்' எனனுநதுணையும் அவருட் கோள். பின்னதை
அடிகட்குக் கூறினா.

உசக - நு. அறியாமையினின்று...
.....சாபவிடை செய்து

(இ - ள்.) தமது முப்பொறிகளானவரும்
துன்பமெனபதனை அறிந்து கூறாமையானே இன்று
இழிபிறப்பையுறறவிவா உறையூர் மதிப்புறமாகிய
காவறகாட்டிறதிரிந்து பன்னிரண்டுதிங்கள் இங்ஙனம்
துன்பமுழநதபின்னர் முன்னேப்பிறப்பை
பெறுவாராகவெனச சா விடைசெய்தெனக

இன்று இழிபிறப்புறரோரெனறது நெடுங்காலம
தவஞ்செய்துபெற்ற மக் கப்பிறப்பை
ஒருவார்த்தையினிழநது இழிபிறப்புறரோரெனறவாறு;
எனவே 1 யாகாவாராயினும் நாகாததல்

வேண்டுமென்பதாயிற்று; “ஆக்கப்படுக்கும்.....

வெல்லுமாறே” என்பதூஉமாயிற்று.

நொச்சியொருபுடையெனறது வேறு அரண்வேண்டாமை விளக்கிற்று, ³ “நொச்சி வேலித தித்த னுறநதை” என்பதமது இழிபிறப்பு - விளைகினைபிறப்பு முன்னையருவம் - வம்பப்பரத்தையும் வறுமொழியானனுமெனவுமாம்.

உசடு - அ. தவபபெருகு
சிறப்பின.....புக்கனா புரிந்தென்.

.(இ - ள்) தவததானமிக்க சிறப்பையுடைய கவுந்தியடிகளும் தேவியும் கணவனும் முறம்போலுஞ்செவியையுடைய யானையைச் சமரிடத்துக்கெடுத்தத. —

¹ திருக்குறள், கடவு.

² “ஆக்கப் படுக்கு மருந்தினவாய்ப் பெயலிக்கும், டோக்கப் படுக்கும் புலையாகத் துய்ப்பிக்குங், காககப்படுவன வித்திய மைந்தினு, நாக்கல்ல துலை நனிவெல்லு மாறே” (வீணயாபதி.) ³
அகநானூறு, கடவு.

உஅஅ சி ஸ ப் ப தி க ர ம்

புறத்தே சிறையையுடைய கோழியென்
னுநகரின் கண்ணே விருப்பத்தோடு புக்காரென்க

வாரணம் - கோழி ; ஆவது உறையூர்.
முற்காலத்து ஒருகோழி யானை / யைப்

போர்தொலைத்தலான் அ நநிலத்திற்செய்த நகர்க்குக்
கோழியெனபது

பெயராயிற்று. அந்நகர காண்கின்றபொழுது சிறையும
கழுத்துமாக ஆக்கிய

வதனா புறம்பே சிறையையுடைய
கோழியென்றாயிற்றென்பாருமுளா ; அந்
தன்று; புறஞ்சிறைவாரணமெனபது சிலேடை:
புறத்தே சிறையையுடைய கோழியும்,
புறஞ்சேரியையுடைய உறையுரும் ; “புறஞ்சிறைப்
பொழிலும்” என்ப மேலுமாகலின.

பணிநதனாபோதது எய்தி இருநதுழிச் சென்றோ
வினவப் பரிபுலம்பின ரெனக் கடவதுமுண்டோ
கற்றறிந்தீரெனச் செவியகம்புதைத்தது நடுங்க முது

நரியாகெனக் கட்டியதாதலின உரையீரோவெனப்
பெறுக நங்குவரெனச்

சாபவிடைசெய்து கவுந்தியும் தேவியும் கணவனும்
புரிநதுபுக்காரெனக்.

இஃது எல்லாவடியும் தமமுனொத்துமுடிதலின்
நிலைமண்டி வராசர்

யப்பா.

க0. —நாடுகாண் காதை
முற்றிற்று.

கட்டுரை.

முடியுடை.....உதித்தோர்—மூவேந்தருள்ளும்
சோழர்

குலத்து உதித்தோருடைய; மூவர் - சோழர் பாண்டியர்
சேரர்.

ங. அறன்—“அறனும்படை” என்றது;
[இந்திர. ககக.] தருமா
சனமென பாருமுளா.

மறன்—“இலமயவ ருஹயுரு சிமையப
பிடாதலைக, கொடுவரி
யொற்றி” என்றது, [இந்திர கூள் - அ]
ஆற்றல்—“கோநகா காத்த” என்றது;
[கடலாடு. அ.]

ச. மூதூர்ப்பண்பு மேம்படுதல்—“
புகாரேயாயினும்” என்றது;
[மங்கல. கக.]

டு. விழவுமலிசிறப்பு — “விண்ணவர் தலைவனை
விழுநீ ராட்டி” என்
றது; [இந்திர. ககஅ.]

விண்ணவாவரவு—‘அநதரத் துள்ளோ ரறியா
மரபின, வநது காண்
குறாம வானவன விழவு’ என்றது; [கடலாடு. எஉ

-ங்.]
எ. குடி—‘இரடபோர் சுற்றமும புரப்போர்
கொற்றமு, முழவிடை
விளைப்போர்’ என்றது, [நாடுகாண். கசக - நடு.]

1 சிலப்பதிகாரம், ௧௪: ௧.

க0.—நாடுகாண்காலைத்.
உஅக

கூழின்பெருக்கம் — “குமரிக் கூட்டிற்
கொழும்பல் லுணவு, கவரிச் செந்நெற் காயத்தலைச் சொரிய”
என்றது; [நாடுகாண். ௧௨௩ - ச.]

எ - அ. அவர்தம் தெய்வக்காவிரித்
திதுதீரசிறப்பு — “கரியவன் ..... ஒலிக்கும்” என்றது;
[நாடுகாண் ௧௦௨ - கூ.]

கூ. பொய்யா வானம புதுப்புனல்
பொழிதல்—“மழைக்கரு வுயிர்க்கு மழற்றிக முட்டின
மறையோர்” என்றது; [நாடுகாண். ௧௪௩ - ச.]

க0. அரங்கு—“நானெறி மரபி னரங்கம்”
என்றதும், “தோற்றிய வரங்கில்” என்றதும்
[அரங்கேற்று. ௧௧, ௧௦௬]

ஆடல்—“ஆடலும்” என்றது, [அரங்கேற்று
௧௧.]

தூக்கு—“தூக்கும” என்றது. [11
௧௧.]

வரி—கண்கூடு வரிமுதல்
எடுத்ததுக்கோள்வரியிறுதியாகவுள்ள எட்டு வரியும்; [வேனிற்
௧௪ - ௧௦௮.]

கக. பாரதி விருத்தி—நாடகவுறுப்பாகிய
பாரதிவிருத்தி ; அது கடலாடுகாதையிற கூறப்பட்டுள்ள
பதினேராடலும்; [கடலாடு. ௩௯ - ௬௩]

கஉ. திணைநிலைவரி—“கடலுக்கு” என நுங்
கவிமுதல் “சேரன மடவன்னம்” என்பதிருதியாகவுள்ள
எழும, [கானல். ௧௭ - ௨௩.]

இணைநிலைவரி—சாரத்துவரி முடிவாகிய
பலவரிகளால்வருவன. [கானல்வரியிறகான்க]

கங. யாழின்றொகுதி—“சித்திரப்படம்” முதல,
“பட்டடை” ஈறாக
வுள்ளன ; [கானல்வரி, ௧.]

கச. ஈரேழ்சகோடம்—“ஈரேழ் தொடுத்த
செம்முறைக் கேள்வி” எனறது ; [அரங்கேறறு. ௭௦]

இடநிலைப்பாலை—“குரலவா யினிவாயக்
கேட்டனள்” என்றது; [வேனிற். ௩௩.]

கரு. தாரத்தாக்கம்—“குரலீராகவும்” என்பதனால்,
தாரம் குரலாகிய விளரிப்பாலைபிறக்குங்கால தாரம்
ஆககம்பெறுதல்காண்க; [வேனிற். ௩௮.]

தான்றெரிபண்—அகநிலைமருதம்,
புறநிலைமருதம், அருகியன்மருதம், பெருகியன்மருதமென
னும பண் நான்கும் தெரியுநதிறன; [வேனிற். ௩௯ - ௪௦.]

கசு. ஊரகத்தோ—“மகர வாசிகை ... .. வீதி”
என்றது; [இநதிர. ௧௩௧ - ௬.]

ஒளியுடைபட மாணி— 'சீரியல் பொலிய' என றது; [அரங்கே றது. ககரு.]

உகூ0

சிலப்பதிகாரம்

கள.

என்றிவையனைத்தும்—என்றுசொல்லப்பட்ட இவைகள்

யாவும்,

கள - அ.

பிறபொருள்.....நிலைமையும்

சொல்லாதொழிந்த பிறபொருள்கள்வைத்த
வைப்போடே பொருநதித்

தோன்றும் ஒப்பற்ற முறைமை நிலைபெறலும்,

கக - உ0. ஒருபரிசா நோக்கிக்கிடந்த
புகார்க்காண்டம முற்

நிற்று—ஒருபடிப்பட நோக்கிக்கிடந்த புகார்க்காண்டம
முற்றியது.

முதலாவது

புகாரீர்க்காண்டத்தின்

அடியார்க்குநல்லாருரை முற்றிற்று.

இரண்டாவது

மதுரைக்காண்டி.

கக. —காடுகாண்கா
தை.

திங்கண்மூன் றடுக்கிய திருமுக
குடைக்கீழ்ச

செங்கதிர் ஞாயிற்றுத் திகழொளி சிறந்து
கோதைதாழ் பிண்டிக் * கொழுநிழ
லிருந்த

வாதியி றோற்றத் தறிவனை வணங்கிக்
ஊ. † கந்தன் பள்ளிக் கடவுளர்க் கெல்லா
மந்தி லரங்கத் தகன்பொழி லகவயிற்
சாரணர் கூறிய தகைசா னன்மொழி
மாதவத் தாட்டியு மாண்புற மொழிந்தாங்
கன்றவ றுறைவிடத் தல்கின ரடங்கித்

கஃ. தென்றிசை மருங்கிற் செலவுவிருப் புற்று
வைகறை யாமத்து ‡ வாரணங் கழிந்து
வெய்யவன் குணதிசை விளங்கித்

தோன்ற

க. திங்கள்மூன்றடிக்கிய - மூன்றுதிங்களை
அடிக்கினாலொத்த.

ச. அறிவனென்றது - உறையூர் ஸ்ரீகோயில்
நாயனாரை.

உ. - ச. (பா) ஞாயிற்றைப்போல ஒளிசிறந்த
அறிவன்; சிறந்தகோதை யெனக்கூட்டினுமாம்.

ரு. கந்தன்பள்ளி - உறையூர் ஸ்ரீகந்தன்பள்ளி.

சு. அந்தில், அசைநிலை. அரங்கம் - திருவரங்கம்;
ஆற்றின்குறையென் பாருமுளர்.

க. அல்கினரடங்கி - விட்டு அங்குத் தங்கி. கச.
இருக்கை - இருப்பிடம்.

(சு) அரங்கத்திறகண்ட (எ) சாரணர்சொன்ன
தருமவுரையைக் (ரு) கட

வுளர்க்கு (அ) மொழிந்த (கக)
வாரணங்கழிந்துவழிக்கொண்டி (கச) இள
மரக்கானத்துப் புக்குழியென்க.

(பி - ம்) * 'குளிர்நிழல்'
† 'சத்தம்பள்ளி' ‡ 'வாரணங்காட்டலெய்வன்'

வளநீர்ப் பண்ணையும் வாவியும்
பொலிந்ததோ

ரிளமாக் கானத் திருக்கை புக்குழி
கரு. வாழ்க வெங்கோ மன்னவர் பெருந்தகை
யூழிதொ * ழாழிதொ ழுலகங் காக்க
வடியிற் றன்னன வரசர்க் † குணாத்தி

வடிவே லெறிந்த வான்பகை பொறுது
பஃறுளி யாற்றுடன் பன்மலை யடுக்கத
துக்

உ௦. குமரிக் ‡ கோடுங் கொடுங்கடல் கொள்ள
வடதிசைக் கங்கையு மிமயமுங் கொண்டு
தென்றிசை யாண்ட தென்னவன் வாழி
திங்கட செல்வன் நிருக்குலம் விளங்கா
செங்குண யிரத்தோன் நிறல்விளங் காரம்
உரு. பொங்கொளி மார்பிற் பூண்டோன் வாழி
முடிவளை யுடைத்தோன் முதலவன்
சென்னியென்

நிடியுடைப் பெருமழை ஓ யெய்தா தேகப
பிழையா || விளையுட் பெருவளஞ் சுரப்ப
மழைபிணித தாண்ட மன்னவன்
வாழ்கெனத்

ந௦. தீதுதீர சிறப்பிற் றென்னனை வாழ்த்தி

மாமுது மறையோன் வந்திருந் தோனை
யாது தும்மு ரீங்கென் வரவெனக்

கோவலன் கேட்பக் குன்றா சிறப்பின்
மாமறை யாளன் வருபொரு ளுரைப்போ

(ச) வணங்கி (அ) மொழிநது (கச) கானத்திருக்கை
புக்குழியெனக்.

கௌ. அடியில தன்னளவு அரசாக்கு உணர்த்தி -
கடலினளவை அடியாலே இன்ன அளவினது இதுவென்று
அரசார்க்குக்காட்டி; அனறி அடியினாலே தன்பெருமையை
அரசாக்கு அறிவித்தெனபாருமுளா

கஅ. வேலானுமெறிநதபகை.

கக. பஃதுளியாறு - குமரிப்பக்கத்ததோர யாறு.

[ஞலே. - உ௦. கோடு - கரை. கொடுங்கடல்கொள்ள -
வளைந்தகடல்கொள்ளுதலு

உசு. முதல்வன - இரதிரன, இரதிரனசெ
னனிமுடியிலே வளையுடைத்தோனெனக்.

¹ கௌ - உஉ; "மல்திரை பூர்த்துதன் மண்கடல் வெளவின், மெலிவின்றி மேற்
சென்று மேவார்நா டிடம்படப், புலியொடு வின்னீக்கிப் புகழ்பொறித்த கிளர்கண்
டை, வலியினுன் வணக்கிய வாடாச்சீர்த் தென்னவன்"

² பஃதுளியாறு: புறநானூறு, உ.
கவித்தொகை, க௦ச.

(பி - ம்.) * 'ஊழியுலகம்' † 'உணர்த்திய' ‡ 'கோடுகொடுங்'
§ 'பெய்யாதே' || 'வினையுள்'

கக.—காடுகாண்காலைத்.

உகந்

கரு. நீல மேக நெடும்பொற் குன்றத்துப்
பால்விரிந் தகலாது படிந்தது போல
வாயிரம் * விரித்தெழு தலையுடை

யருந்திறற்

பாயற் பள்ளிப பலர்தொழு தேத்த
விரிதிரைக் காவிரி வியன்பெருந்

துருத்தித்

சுடு. திருவமா மாபன் கிடந்த வண்ணமும
வீங்குநீ ரருவி வேங்கட மென்னு
மோங்குயர் மலையத் துசசி மீமிசை
விரிகதிர் ஞாயிறுந் திங்களும விளங்கி
யிருமருங் கோங்கிய விடைநிலைத் தானத்து

சுடு. மின்னுக்கோடி யுடுத்தது விளங்குவிற்

பூண்டு

நன்னிற மேக நின்றது போலப்
பகையணங் காழியும் பால்வெண் சங்கமுந்
தகைபெறு தாமரைக் கையி னேந்தி
நலங்கிள ரார மார்பிற் பூண்டு

௫௦. பொலம்பூ ! வடையிற் பொலிந்து
தோன்றிய

செங்க னெடியோ னின்ற வண்ணமு
மென்கண் காட்டென் றென்னுளங்

கவற்ற

வந்தேன குடமலை மாங்காட னெள்ளென்
றென்னவ னாட்டுச சிறப்புஞ் செய்கையுங்

௫௫. கண்மணி குளிரப்பக் கண்டே னாதலின்
வாழ்த்திவந திருநதே னிதுவென்

வரவெனத

தீததிறம் புரிந்தோன் செப்பக் கேட்டு
மாமறை த் முதலவ மதுரைச செநநெறி
கூறு நீயெனக் கோவலற் குரைக்குங்

௬௦. கோத்தொழி லாளரொடு கொற்றவன்

கோடி

வேததிய லிழந்த வியனிலம் போல

௫௨. (பா) கண்கள் என னுள்ளத்தைக்கலக்குதலாலே;
கண், எழுவாய்.

௫௩. தீத்திறம் - அக்கினிகாரியாம். ௬௦. தொழிலாளர்
- மந்திரிகள்.

1 "மின்னவிர் சுடர்மணி யாயிரம் விரித்த, கவைநா
வருந்தலைக் காண்பின் சேக் கைத், துவவஞ் சூடிய வறிதுயி
லோனும்" பரி. கந.

2 சக - இக. "பருவம் வாய்த்தலி னிருவிசும பணிந்த,
விருவேறு மண்டிலத் திலக்கம் போல, நேமியும் வளையும்
மேந்திய கையாற், கருவி மின்னலி ரிலங்கும் பொலம்பூ, ணருவி
யுருவி ஞரமொ டணிந்தநின், றிருவரை யகலம்." பரி. கந.

(பி - ம்.) * 'விரித்தலை' † 'துருத்தியுட்டிருவமர்' ‡
'ஆடைபொவிந்துதோள் ரிச்' § 'முதல்வன்'

உகசு

சி ஸ ப் ப தி க ர ம்

வேந்தன்

வேனலங் கிழவனொடு வெங்கதிர்

முனலந் * திருகத் தன்மையிற் குன்றி
'முல்லையுங் குறிஞ்சியு முறைமையிற்

றிரிந்து

கந. † நல்லியல் பிழந்து நடுங்குதய

ருறுத்துப்

பாலை யென்பதோர் படிவங் கொள்ளுங்

காலை யெய்தினிர் காரிகை ‡ தன்னுட

னறையும் பொறையு மாரிடை ம'பக்கமு
நிறைநீர் வேலியு முறைபடக் கிடந்தவிந்
எ0. நெடும்பே ரத்த நீந்திச சென்று
கொடும்பை நெடுங்குளக் கோட்டகம்

புக்காற்

பிறைமுடிக் கண்ணிப் பெரியோ

னேந்திய

வறைவாய்ச சூலத் தருநெறி கவர்க்கும்
வலம்படக் கிடந்த வழிநீர் துணியி

எ0 ட் னலறுதலை மராமு முலறுதலை

போமையும்

பொரியரை யுழிஞ்சிலும் புன்முனி

முங்கிலும்

வரிமரற் றிரங்கிய கரிபுறக் கிடக்கையு
நீர்நசைஇ வேடகையின் மானின்று

விளிக்குங்

கானமு மெயினா கடமுங் 'கடந்தா

அ0. லைவன வெண்ணெலு || மறைக்கட்

கரும்புங்

கொய்பூந திணையுங் கொழும்புன வரகுங்

சூக நலந்திருக - நலம்வேறுபட

சூஅ. அறை - கறபாறை. பொறை - பொத்தைமலை;

சிறுமலை. ஆரிடை -

அருவழி.

சுக. நிறைநீர் வேலி - நிறைநத நீர்க்கு வேலியான
ஏரிகரை.

எக. கொடும்பை - கொடும்பாளார் ; அவ்வுரிவே
நெடுங்குளக்கரைக்கு
உள்ளாகப்புக்கால்.

எக. அறைவாய - அறவாய; சூலம்போலக்
கவர்க்கும்.

எரு. அலறுதலை - விரிநததலை.

எசு. புல்முனி மூங்கில் - தண்டுலர்ந்த மூங்கில் எசு.
கடம் - வழி.

அரு. அறுத்தலையுடைய கண்ணையுடையகரும்பு.

---

¹ சச - சு: மதுரை. ஈசச - ந, தொல். அகத்திணை. சூ.
உரு - இளம்; ஈச ஈச

சூ. உ - ந, தொல். முதற் சூத்திரவிருத்தி, மேற்; கருத்து. சீவக.
உகருசு.

(பி - ம்.) * 'திருகி' † 'நல்லியல்பழிந்து',
'நல்லியல்பிறந்துநடுங்குதுறபருவத்'.

‡ 'தன்னொழிமறையும்' § 'அலர்தலை', 'அலத்தலை' || 'அறைகட்'
கக. — க ர டி க ர ண் க ர ணை த்.

உகரு

காயமு மஞ்சளு மாய்கொடிக் கவலையும
வாழையுங் கமுகுந் * தாழ்குலைத் தெங்கு
மாவும் பலாவுஞ் + சூழடுத் தோங்கிய

அரு. தென்னவன் சிறுமலை † திகழ்ந்து

தோன்று

மமாமலை வலங்கொண் டகன்பதிச

செல்லுமி

னவ்வழிப டு படரீ ராயி னிடத்துச
செவ்வழிப் பண்ணிற் சிறைவண்

டரறுந்

தடநதாழ் வயலொடு || தண்பூங் காவொடு

கூ0. கடம்பல கிடநத காடுடன் கழிநது

திருமால் குன்றத்துச செல்குவி ராயிற்
பெருமால கெடுக்கும பிலமுண் டாங்கு
விண்ணோ ரேத்தும் வியத்தகு மரபிற் .

புண்ணிய சரவணம் † பவகா ரணியோ

கூரு. டிட்ட சித்தி யெனும் பெயா போகி

விட்டு நீங்கா விளங்கிய பொய்கை

முட்டாச சிறப்பின் மூன்றுள வாங்குப்

புண்ணிய சரவணம பொருநதுவி ராயின்

விண்ணவா கோமான் விழுநு லெய்துவி

கூ00. ** பவகா ரணிபடிந தாவெ ராயிற்

† பவகா ரணததிற பழமபிறப பெய்துவி

அஉ காயம - வெள்ளுள்ளி.

அரு சிறுமலையெனறது - ஒருமலை

அசு. வலங்கொண்டு - வலத்திட்டு அகன்பதி -

மதுரை

அஎ. இடத்து - இடப்பககத்து கூ

கடம - பாலைநிலத்துவழி.

கக. திருமால்குனறம - அழகார்திருமலை. கூஉ ஆங்கு - அப்பிலத்துவாய

ககா விட்டுநீங்கா - தமமினீங்கா.

கௌ. சிறப்பு - விசேடம்; இரதவிசேடம்

எக்காலத்துமுள. மூன்றுள - மூன்றுபொயகையுள.

கஅ. பொருநதுதல - ஆடுதல.

கக. விழுநூல் - ஐந்திரவியாகரணம் எயதுவிர் -

உணர்விர.

(பி - ம்) * 'சூழ்குலைத்' † 'சூழுமித்தோங்கித்' ‡

'திகழத்' § 'பவகாரணிய னிடத்ததுசெவ்' || 'தன்பெருங்கா'

¶ 'பவகாரணிய மிட்டசித்தியெனப்பெயர்' **

'பவகாரணியம்படிந்தாடுவிர்' †† 'பவகாரணத்துப்'

னிட்ட சித்தி யெய்துவர் * நீரே

யாங்குப் பிலம்புக வேண்டுதி ராயி
க00. னோங்குயர் மலையத் துயாந்தோற்

றொழுது

சிந்தையி லவன்றன் சேவடி வைத்து
வந்தனை முமமுறை மலைவளஞ் செப்தா
னிலம்பக வீழ்ந்த சிலம்பாற்

றகன்றலைப

பொலங்கொடி மின்னிற புயலைங்

கூந்தற

கக0. கடிமல ரவிழ்ந்த கன்னிகா ரத்துத
தொடிவளைத தோளி யொருத்தி

தோன்றி

யிமமைக் கின்பமு மறுமைக் கின்பமு
மிமமையு மறுமையு மிரண்டு †

மின்றியோர்

செம்மையி னிறபதுஞ் செப்புமி ‡

னீயிரிவ்

ககரு. § வரைததான் வாழ்வேன்
வரோத்தமை யென்பே
னுரைத்தார்க் குரியே னுரைத்தீ ராயிற்
றிருத்தக் கீர்க்குத் திறநதேன்

கதவெனுங்

கதவந திறந்தவள || காட்டிய

நன்னெறிப்

புதவம பலவுள || போகிடை கழியன

கஉ௦. வெட்டுப புதவமொன் றுண்டத

னுமபா

வட்டிகைப் பூங்கொடி வநது தோன்றி
யிறுதியி லின்ப மெனக்கீங் **

குரைத்தாற்

க௦௭ வநதனை - வநதனையோடே.

க௦௮. சிலமபாறென்றது - ஓராறு. அகன்றலை -
அகன்றவிடம்

க௦௯ - கக. பொறகொடிபோன்ற ஒளியினையும்,
புயல்போலும் ஐங்கூந்த

லையுமுடைய தொழுவனைத்தோனான் ஒருததி
கன்னிகாரமபோலத் தோன்றி,

‘கன்னிகாரமபோல’ என்றா,

1௦. தாணியணிந்திருந்தலின கோங்கடியிலே

தோன்றியென்றுமாம்,

ககஉ. இமமைக்கின்பம - பொருள் மறுமைக்கி
னபம் - புண்ணியம்.

ககங - ச இரண்டுமினறிச செமமையினிறபது -
வீடுபேறு.

ககக உரியேன-தொழிலசெயவேன ககள.
திறநதேனென்றது, விரைவு.

ககக. போகிடைகழியன - நீண்ட
இடைகழியிலுள்ளன.

கஉ௦. ஒட்டுப்புதவம - இரட்டைக்கதவம்

கஉக. வட்டிகையிழைத்திய கொடிபோலவாள்

கஉஉ. இறுதியிலின்பம - வீடு

(பி - ம்.) * 'தீரென' † 'இன்றிச்செம்மை' ‡ 'நீலி' §
'வரைத்தாழ்' || 'காட்

டிபவந்தெறிப்' ¶ 'போகிடைகழியின' ** 'உரைத்தீர்'

கக.—காடுகாண்காணைத்.

உக்ள பெறுதிர் போலுநீர் பேணிய
பொருளெனு

முரையீ ராயினு முறுகண் செய்யே
கஉ௩. நெடுவழிப் புறத்து நீக்குவ னும்மெனு

முரைத்தா றுளரெனி னுரைத்த முன்றின்
கரைப்படுத் தாங்குக் காட்டினள பெயரு
மருமறை மருங்கி னேந்தினு மெட்டினும

வருமுறை யெழுத்தின் மந்திர மிரண்டு
கரு. மொருமுறை யாக வுளங்கொண் டோதி
வேண்டிய தொன்றின் * விருமபினி ர

ாடிற்

காண்டகு மரபின் வல்ல மற்றவை
மற்றவை நினைபாது † மலைமிசை

நின்றோன்

பொற்றா மரைத்தா னுள்ளம்

பொருந்துமி

கரு. னுள்ளம் பொருந்துவி ராயின் மற்றவன்
¹ புள்ளணி † நீள்கொடி புணர்நிலை

தோன்றுக

தோன்றிய பின்னவன் றுணைமலாத

தாளினை

பேன்றுதுயா கெடுக்கு டு மின்ப மெய்தி
மாண்புடை மரபின் மதுரைக் ||

கேகுமின்

கசு. காண்டகு பிலத்தின் காட்சி யீதாங்

கநநெறிப படரீ ராயி னிடையது
செநநெறி யாகுந் தேமபொழி லுடுதத

கஉ. பேணியபொருள் - மூன்றினுள்ளொன்றாய்
நினைத்தகாரியம்.

க௨நு. நெடுவழிப்புறம் - நீங்கள்போகின்ற
பெருவழியிடம்.

க௨அ. ஐந்தும் எட்டுமாவன:—பஞ்சாக்கரம்,
அட்டாக்கரம்

க௨க - ௨. வேண்டியதொருபொய்கைக்கண
ஆடினால் ஏனையவிரண்டும்

தோன்றும் மரபினவலை.

க௨ச. உள்ளமபொருநதுமின - நினைபுங்கோள்.

க௨சு. புள்ளணிநீள்கொடி நின்ற நிலைமேதோன்றும்,
கொடிபுணர்நிலை -

கொடிமரநிறகும திருவாசலுமாம.

க௨எ. (பா) துணைமலாத்தாமரை - திருவடி.

க௨அ. கெடுக்குமென்றது, முறறு; கெடுததலால

இன்பமெய்தியென ஒரு

சொல் வருவிக்க.

க௨உ செநநெறி - செவ்வியவழி

¹ திருமுருகாற்றுப்படை, கடுக

(பி - ம்) * 'விரும்பினராயின்' † 'மலர்மிசை'

‡ 'இன்புமெய்துவார்' || 'எய்துமின்'

‡ 'நீள்கொடிப்புணர்நிலை'

க௨அ

ஆரிடை யிட்ட ஶாபெல கடந்தா
லாரிடை யுண்டோ ராரனாத தெய்வ
கூசுநீ. நடுக்கஞ * சாலா நயத்திற் றேன்றி
யிடுக்கண் செய்யா தியங்குநாத் தாங்கு
மடுத்துடன் கிடக்கு மதுரைப

பெருவழி

நீணிலங் கடந்த நெடுமுடி யண்ண
றாடொழு தகையேன் போகுவல யானெ

ன

கூடு. மாமறை யோன்வாப் வழித்திறங்
கேட்ட

சொல்லு

† காவுந்தி யையையோர் கட்டுரை

நலம்புரி கொளகை நான்மறை யாள
பிலம்புக வேண்டும் பெற்றியீங் கிலலை
கப்பத் திந்திரன் காட்டிய நூலின்

காண

கூடு. மெய்ப்பாட் ; டியற்கையின் விளங்கக்

¹ யிறந்த பிறப்பி னெய்திய வெல்லாம்

பிறந்த பிறப்பிற் காணு யோநீ
வாய்மையின் வழாது மன்னுபி நீ ரோ

மபுநாக்

கியாவது முண்டோ வெய்தா

வருமபொருள்

ககூ. காழுறு தெய்வங் கண்டடி பணிய
நீபோ யாங்களு நீணெறிப் || படர்குது
மென்றம் மறையோற் கிசைமொழி

யுணாததிக்

குன்றாக் கொள்கைக் கோவலன்

றன்னுட

னன்றைப பகலோ ரருமபதித தங்கிப

ககூ. பின்றையு மவ்வழிப பெயாந்து**செல்

வழிநாட்

கருந்தடங் கண்ணியுங் கவுந்தி யடிகளும்
†† வகுநதுசெல் வருத்ததது வழிமருங்

கிருப்ப

கசச. ஆரஞர்த்தெயவம - வருந்தநதெயவம.

ககக. (பா) இயங்குநாததிகும - வழிபோவாரைப

போக்குவிலக்கும.

கசஎ. இவ்வகைச்சென றுகிடக்கும.

கருச. கறபம் சுப்பமென நின்றது; பிராக்ருதம்.

கருநா. மெயப்பாட்டியறகை - பரமாகமம்;
 பரமாகமத்தில் இந்திரன்
 ஞாலனைக் காணலாம.

1 "இறந்த பிறப்பிற்குஞ் செய்த வினையைப், பிறந்த
 பிறப்பா லறிக-பிறந்திருந்து,
 செய்யும் வினையா லறிக வினிப்பிறந், தெயதம் வினையின பயன்"
 அறநெறி. இக.

(பி - 10.) * 'சாரா நலத்திற்' † 'காவுந்திகையோர்' ‡
 'இயற்வை' § 'ஓம்பினர்க்கு'
 'படாகுவம்' ** 'செல்வுழிநாட்' †† 'வருந்துசெல'

கக.—காடுகாண்காணைத்.

உககக
 விடைநெறிக் கிடந்த * வியவுகொண்
 மருங்கிற்
 புடைநெறிப் போயோர் பொய்கையிற் †
 சென்று
 களப நீர்நகை வேட்கையி னெடுத்துறை நிற்பக்
 கானுறை தெய்வங் காதலிற் சென்று
 நயந்த காதலி னல்குவ னிவனென
 † வயந்த மாலை வாடிவிற ரேன்றிக்

கொடிநடுக் குற்றது போல வாங்கவ
கஎடு. னடிமுதல் வீழ்ந்தாங் கருங்கணீ ருகுத்து
வாச மாலையி னெழுதிய மாற்றந்
தீதிலேன் பிழைமொழி செப்பினை

யாதலிற்

கோவலன் செய்தான் கொடுமையென்
றென்முன்

மாதவி மயங்கி வான்றுய ரூற்று
கஃபு. மேலோ ராயினு நாலோ ராயினும்
பால்வகை தெரிந்த பகுதியோ ராயினும்
பிணியெனக் கொண்டு பிறக்கிட்

டொழியுங்

கணிகையா வாழ்க்கை கடையே
போன்மெனச

செவ்வரி யொழுகிய செழுங்கடை

மழைக்கண்

கஃபு. வெண்முத துதிர்தது வெண்ணிலாத்
திகழுந்

தண்முத் தொருகாழ் தன்கையாற்

பரிந்து

|| துனியுற் றென்னையுந் துறந்தன

ளாதலின்

மதுரை மூதூர் மாநகாப் || போந்த
தெதிர்வழிப் பட்டோ ரெனக்காங்

குரைப்பச

ககஅ. இடைநெறி - முன்கொற்றவழிமுனறினும்
நடுவில்வழி; நெறி யிடையிலேயென்றுமாம் இயவுகொள் -
செலவுகொண்ட

ககஉ. நயந்தகாதலுடையனாதலால்,
யான்கொல்லுகின்றவதற்கு இவன் நல்குவானென.

ககசு - எ. யான் மாற்றம் தீதிலேன;
நீபிழைக்கச்செப்பினாய்.

கஅ 1. மேலோர் - அருந்தவர் நூலோர் - கற்றோர்
கஅக. பாலவகைத்தெரிந்தபகுதியோர் - ஓதாது
நன்மைதீமையறிவோர்; ஞானிகளில் உயர்ந்த
கற்றோரென்றுமாம்.

கஅஉ. பிறக்கடுகை - பின்னிகை; என்றது
முகம்பாராமை

கஅ0-அக. அவர்கள் இது பிணியெனக்கருதிக்
கழிந்துபோம் கணிகையர்.

(பி - ம்.) * 'இயவுக்கொண்' † 'பொருந்தி' ‡ 'வசத்த'
§ 'தன்னைப்பி' || 'துனிவுற்ற' ¶ 'போந்திங்கு'

ககரர்
சிலப்பதிகாரம்

கக0. சாத்தொடு போந்து தனித்துய

நுழந்தேன்

பாத்தரும் பண்பநின் * பணிமொழி

யாதென

மயக்குந தெய்வமில் வன்காட

டுண்டென

வியத்தகு மறையோன் விளமபின

னாதலின்

வஞ்சம் பெயர்க்கு மந்திரத தாலிவ்

ககரு. வைஞ்சி லோதியை † யறிகுவென்
யானெனக்

கோவல னாவிற் கூறிய மந்திரம
பாய்கலைப் பாவை மந்திர மாதலின்
வனசா ரிணியான் மயக்கஞ் செய்தேன்
புனமயிற் சாயற்கும புண்ணிய

முதல்விக்கு

உற. மென்றிற முரையா தேகென் நேகத்

தாமரைப் பாசடைத் தண்ணீர் †

கொணர்ந்தாங்

கயர்வுறு மடநதை யருநதுயா தீர்தது
மீதுசெல் வெங்கதிர வெமமையிற்

ரெட்டங்கத்

உரு. தீதியல் கானஞ் செலவரி தென்று
கோவலன் றன்னெடுங் கொடுங்குழை
மாதொடு

மாதவத தாட்டியு மயங்கத ரழுவததுக்
குரவமு மரவமுங் கோங்கமும
வேங்கையும்

விரவிய பூம்பொழில் விளங்கிய விருக்கை
யாரிடை யத்தத் தியங்குந ரலலது

உரு. மாரி வளம்பெறு ி விலலே ருழுவர்
கூற்றுறழ் || முன்பொடு கொடுவி லேந்தி

வேற்றுபபுலம் ி போகினல வெற்றங்
கொடுத்துக்

கழிபே ராண்மைக் கடன்பார்த் திருக்கும
விழிநுதற் குமரி விண்ணோ பாவை

உரு. **மையறு சிறப்பின் வான நாடி
யையையதன் கோட்ட ி மடைந்தன

ராங்கென்.

ககக. பாத்தரும்பண்ப - பகுத்தலரியபண்பனே'
எனறது, பிறாக்கில்லாத,
பண்டையாயெனறபடி.

ககரு. அறிசுவெனென்றகருதி ௨௦௫. ஒடி,
எண்ணெயிவுமாம்.

௨௦௬ - ௧௦ ஆரிடையத்ததியங்குநருடைய
வளமல்லது மழைவளம்

பெருமறவா.

௨௦௮ - கக. பொழில் விளங்கிய இருக்கையிடத்து
ஐயைகோட்டமென்க.

(பி - ம்) * 'பழிமொழி' † 'அறிசுவெனென்ற' ‡ 'கொணர்ந்துவயாவுதமடத்
தைக்கு வருத்தயர்' § 'வல்லெருழவர்' || 'மொய்ம்பொடி' ¶ 'போகில்வெற்றங்'
** 'மறவறு' †† 'உறைந்தனரங்கென்'

கக. — க ர டி க ர ண் க ர ன் த .

௩௦௧

க - ஸ. திங்கண்முன்று.....அறிவனை
வணங்கி

(இ-ள்.) கோதைகள் தாழ்ந்த பிண்டியினது வளவிய
நிழறகண்ணே முன்று திங்களையடுக்கிஔறபோலும்
திருமுக்குடையினதுகீழ இளநாயிற்றினது ஒளியினும்
ஒளிசிறப்பவிருந்த அறிவனை வணங்கியென்க.

திங்கண்முதலிய 'மூன்றெண்ணுமாம்.

மூக்குடையாவன: சந்திராதித்தம் நித்தியவினோதம்,
சகலபாசனமென்பன. இன்னுருபு தொக்கது; பொருவாம்
பொருண்மை தந்தது. திகழ்தல் - விளங்குதல். சிறந்து -
சிறப்ப. 'கோதைதாழ் பிண்டி' என்றார், * அவன்பிண்டி
கடவுட்டன்மையான எஞ்ஞான்றும் மாலை யாகப்
பூக்குமாதலின். ஆதியி றேறறத தறிவனென்றது
ஆதியினமையைத் தோற்றமாகவுடையனென்றதாம்;
எனவே இனஞ்செபி அநதமினமையை
முடிவாகவுடையனென்பதாபாபம்; ஆகவே ஆதியும்
அநதமும் இல்லாதவ னென்றவாரும்; எனவே தனக்குப்
பிறிதொருவா முதலாதலில்லாதவனென்பதாம் இன்னும்
இதற்கு யாவர்க்கும் தானேமுதலாயவனென்றுரைப்பினு
மமையும். ஆதியிற்றேறறம் பாடமாயின்,
ஆதிக்காலத்தினும் முறறேன்றியவனெனக. என்றகருத்து
காலத்தினமுறறேன்றுமபொருள்கள் யாவுமினமையின்,
அதனினும் முறறேன்றியவனென்பதாம். அறிவன் -
உறையூரிலருகன். வணங்கி - முதனாட் (க0: உசஅ) புரிந்து
புக்கவர் வணங்கியெனக.

ரு - அ. கந்தன் பள்ளி.....மாண்புற
மொழிந்து

(இ - ள்.) முறகூறிய ரிக்கந்தனுடைய
பள்ளியிடத்துள்ள * கடவுளர்க் கெல்லாம்
ஆறறிடைக்குறையாகிய அவ்விடத்து அகன்றபொழிலினகட்
சாரணர்கூறியமொழியைக் கவுந்தியடிகளும்
இனிமையுறமொழிந்தெனக.

* ரிக்கந்தனைக் கந்தனென்றார் அநதில், அசையுமாம்.

அரங்கம் - முற்கூறிய ஆற்றுவீரங்கட, திருவரங்கமுமாம்.
 அகனபொழில் - அம் மாம்பயி லெக்கம் சாரணா - ⁵
 பெரும்பெயரையரிட்ட சிலாதலத்துத் தருமஞ்சாறறுஞ்
 சாரணர்; அவர்கூறியமொழி - ⁶ "ஒளியுறி னலலது,
 போதா பிறவிப் பொதியறையோர்" என்றமொழி; அதனைக்
 கவுந்தியடிகளும் மொழிந்தென்க.

அ - க. ஆங்கு.....
 .....அடங்கி

(இ - ள்.) அன்று ¹ சாவகருறைவிடத்து விட்டித
 தங்கியென்க.

¹ மூன்றாவன்: - சந்திரன், சூரியன், அக்சினி.

² இவ்வசோகு மாலையாகப் பூக்குமென்பதை, "
 முழாத்திரண் மொய்ம்மலர்த் தாமத் தாழ்த்துமேல், வழாத்திரு
 மலரெலா மலர்ந்.து வண்டினங், குழாத்தொடு மிறை கொளக்
 குனிந்து கூங்குயில், விழாக்கொள விரிந்தது வீரன் பிண்டியே"
 என்னும் சீவகசிந்தாமணி, ௩௦௧௨ - ஆம் செய்யுளாணுணர்க.

³ கடவுள் - ஈண்டு முனிவர்; "தொன்முது கடவுட் பின்னர்
 மேய" என (சக) மதுரைக்காஞ்சியுள்ளும், "இப்போழ்து
 போழ்தென் றதுவாய்ப்பக் கூறிய, வெகீ கடவுள்" எனக் (க௯)
 கலித்தொகையுள்ளுங்கூறினர்.

⁴ நிககத்தன் - அருகன். ⁷ சாவகர் - சைனர்களில்
 இல்லறத்தார்;

⁵ சிலப்பதிகாரம், க0: க௬0. இவர்களை ஸ்ர
 லவகரென்பர்.

⁶ ,, க0: க௬0 - கூக.

என்றது காலேப்பொழுதில் வாயெ மாழிகேட்டு
மாடப்புணைபோகித் தென்
கரையெய்திப் பூம்பொழிலிருந்துழிச் சாபவிடைசெயது
மாலேப்பொழுதின்

கட புறஞ்சிறைவாரணம் புரிந்துபுக்கனரென வே
அறறைஞான் றுதங்குதல் கூற

வேண்டாதுமுடியும் ; முடியவே
வழிநாட்சாவகருணறகினறவிடத்தே தங்கினு

ராய ஒழிங்கியென்க. அவரெனக் கடவுளரைச்சுட்டின்,
அவருறைவிடம் கந்தன்

பள்ளியாமாகலானும், ஆண்டு அடங்காமை
சொல்லவேண்டர்வாகலானும் அவ

ரென்றது சாவகரையென்க. கடவுளர்க்கெல்லாம்
மாதவத்தாட்டி மாண்புற

மொழிந்தெனவே கவுந்தியடிகள் கந்தன்பள்ளியுட்
புக்கமையுணாக. இங்ஙனங்

கூறியது, “ஆறைங்காதம்” என்றமையானும்
“காவத மல்லது கடவா

ராசிப், பன்னாட் டங்கிச் செனனா னொருநாள்”
என்றமையானும், ஈண்டும்

‘அன்றவ ருறைவிடத் தல்கின
ரடங்கி’ என்றமையானும் சிலநாட்சென்றவழிச்

செலவொழிந்தொழிந்து ஆண்டாண்டிருந்து

ஆறிச்சென்றமை உணர்த்தற்கெ
னக்கொள்க.

கடு - கசு.

தென்றிசை மருங்கிற்.....புக்குழி

(இ - ள்.) தென்றிசைக்கண்ணேசெல்லுதலை

விருப்பமுறுதலானே கோழி

பூரை வைகறையாமத்தே கழிந்து செல்லாநின் றுழி
வெய்யோன்வந்து முன்

னர்க் குணதிசையை விளக்கிப் பின்னர்த தான
தோன்றினானாக, வளவிய நீர்

நிறைந்த மருதநிலமும் வாவியுஞ்சிறந்ததோ
இளமாக்காவின்மண்டபத்தே, சென்று புக்கவிடத்தெனக.

வாரணம் - கோழியூர். வணங்கி மொழிந்து
அல்கினரடங்கி விருப்புற்று

வாரணங்கழிந்து தோன்றினவளவிலே
இருக்கைபுக்குழியென்க. விளங்கி - விளக்கி; விகாரம்.

கடு - கசு. வாழ்க வெங்கோ.....உலகங்
காக்க

(இ - ள்.) மன்ன ர்யாவரினு ம் மிக்க
பெரியதகையினையுடைய எங்கோ

வாழ்வானாக, ஊழிதோறும் ஊழிதோறும் இவ்வுலகை
அவனே காப்பானாக

வென்க.

கள - உஉ. அடியிற்
 நன்னளவு.....தென்னவன் வாழி
 (இ - ள்.) முன்னொருகாலத்துத் தனது
 பெருமையினதளவை அரசர்க்
 குக் காலான் மிதித்துணாததி வேலானெ நிந்த அந்தப்
 பழம்பகையினைக் கடல் பொருது பின்னொருகாலத்து
 அவனது தென்றிசைக்கண்ணதாகிய ¹ பஃறுளி
 யாற்றுடனே பலவாகிய பக்கமலை யுடைய
 குமரிக்கோட்டையும் கொண்ட
 தஞல் வடதிசைக் கண்ணதாகிய கங்கையாற்றினையும்
 இம்மலையினையும் கைக்
 கொண்டு ஆண்டு மீண்டும் தென்றிசை யையாண்ட
 தென்னவன் வாழ்வானாக
 வென்க.

¹ 'ராம், க: சஉ. ² சிலப்பதிகாரம், க: கடுச - டு.
 வாழிய... ...முந்நீர் விழவி னெழுடியா, னன்னீர்ப்
 பழமுளி
 'வ' எனப் பஃறுளியாற்றைப் பாராட்டிக்கூவின புறப்பாட்டி -

கக.—காடுகாண்காண்த்.

௩௦௩

அடியில் - அடியால் தன்னளவென்றதனைக்
 கடன்மேலேற்றஹுமொன் று. அரசர்க்கு -
 உலகிலரசரெல்லார்க்குமென்க. வான்பகை -

முன்புசெய்த பகைமை. பஃறுளியென்னும் ஆறறினறனை
மை ' வேனிந்நகாதையிற்கூறிப் போந்தாம். கோடு - மலை.
கொடுங்கடல் - இவ்வளவெல்லா நதநதகடல். கடல்
எறிந்துகொண்ட எல்லையளவும வடபால தன தாக்கி மீண்டும்
தென்றிசையை யாண்டவென ஒப்பாககலுமொன்று.
அடியாலுணர்த்தி எறிநத பகைபொழுது கொள்ளத்
தானுங்கொண்டு ஆண்ட தெனவைவென்க.

என்றது : அருங்கனமாங்கிய நிலக்குறைக்குச் சோழந
ட்டெல்லையிலே முத் தூர்க்கூற்றழம் சோமானாட்டிக்
துண்டீ ர் க் கூ ற்றமுமென னுமிவறறை இழந்த
நாட்டிற்காகவாண்ட தென்னவன வாழ்வானாகவென்றவாறு.

உரு - டு. திங்கட் செல்வன்.

.....பூண்டோன் வாழி

(இ - ள்.) திங்களாகிய செவ்வனுடைய மரபு
மேம்படுதற்கு இந்திரன் பூட்டிய வலிவிளங்கிய ஆரத்தை
ஒளிபொங்கிய தனதுமார்பதே, " பூண்ட பாண் டியன்
வாழ்வானாகவென் க.

விளங்கவென்பதனை விகாரவகையான
வியங்கோளாக்குவாருமுளா விளங் கப்பூண்டோனென
இயைக்க. 'திங்கட்செல்வனென்பதற்கு வேனிந்நகாதையில்
உரைத்ததுரைக்க.

உரு - ரு. முடிவனை
யுடைத்தோன்.....வந்திருந் தோனை

(இ - ள்.) இவன் நம்முடைய முதல்வன து
சென்னிமுடியிலே வளையை யுடைத்தோனென்று
இடியையுடைய பருவமழை தனது நாட்டிற் பெயதற்றொ

ழிலெய்தாது ஏகிறறாகத் தப்பாத விளையுளாகிய மிக்க
வளஞ்சுரக்கும்படி அதனை ¹ விலங்கிட்டாண்ட மன்னவன்
வாழ்வானாகவெனக் குறறநதீர்ந்த சிறப்பினை யுடைய
தென்னவனை இங்ஙன ம் ஏத்திவந்திருநத
முதுமறையோனையென்க.

நூ.உ - நூ. யாது நுமமூர்... .. கோவலன்
கேட்ப

(இ - ள்.) அ ம்மறையோனே நாக்கி, ஆண்டு,
நுமமூர்யாது ? ஈண்டு நும் வரவு எனையெனக்
கோவலனவினவவென்க.

நூ.ந - ச. குன்றாச சிறப்பின்.....
உரைப்போன்

(இ - ள்) மிக்க சிறப்பினையுடைய அ ம்மறையோன
தான் வருகின்றபொருளை உரைக்கின்றவனென்க.

வருபொருளென ற பொதுமையான வருதற்குக்
காரணமும் ஊரின்பெயரு மென்பதாயிற்று.

¹ சிலப்பதிகாரம், பக். ௨௩௦. ² சிலப்பதிகாரம், பக்.
௨௩௬.

³ வேலையெறிந்து கடல் வற்றச்செய்ததும், இந்திரன்பூட்டிய
ஆரத்தைப்பூண்ட தும், இந்திரன்பூட்டியமேல
வளையைச்செலுத்தியதும், மேகத்தைச் சிறைப்படுத்தியதும்
பாண்டியன் உக்கிரவன்மன் செயலென்று
திருவிளையாடற்புராணமுதலியன கூறும்...

௩௫ - ச(). நீல மேகம்.. .....கிடந்த
வண்ணமும்

(இ - ள்.), நீலமேகம் ஒங்கிய பொனமலைமீதே
பககங்களில் விரிந்து மிகா

மல் ஒக்கப் படிந்ததுண்டாகில் அந்நையொப்பத் தனது
படம்விரித்தெழுந்த

ஆயிரந்தலையையும் கிட்டுதற்கரிய திறலையுமுடைய
பாமபணைப்பள்ளிமீதே

தேவர்கள் பலரும் தொழுதேத்தத் திராவிரியும்
காவிரியாறறிடைக்குறையிலே

திருமகள் பொருந்திய திருமார்பையுடையோன்
கிடந்தகோலமுமெனக

மேகம் படிந்ததுபோலக்கிடந்தவெனக.

சக - ருக. வீங்குநீரருவி... ...நின்ற
வண்ணமும்

(இ - ள்) கொடிவழித்தீர்த்தமுல்லிய மிக
அருவிநீரையுடைய வேங்கட

மென்று பெயர்சு நப்படும மலையினுச்சிமீதே ஞாயிறும்
திங்களும் இருமருங்கும்

ஒங்கிவிளங்கிய இடைபபட்டவிடத்தே நல்ல
நீலகிறத்தையுடையமேகம் தன்

மின்னுகிய புதுபுடைவையையுடுத்த தனவிலலாகிய
பணியைப்பூண்டின

ஞாறபோலப் பகையைவருத்தும் ஆழியையும் சங்கையும்
அழகிய தாமரைக்கைய

கத்தே வலனுமிடனுமேந்தி அழகுள்ளருமாரத்தைத்

திருமாபிறபூண்டு பொற

பூவாடையையுடுத்த வெளிப்பட்ட சிவந்த

திருக்கண்மலரைபுடைய நெடி

யோன் தின்ற கோலமுமென்க.

மேகம இடைநிலைத்தானத்து உடுத்தப பூண்டு

நின்றதுபோல ஏந்திப்.

பூண்டு பொலிந்த உச்சிமீமிசைத்தோன்றிய நெடியோன

நின்றவண்ணமு

மென்க இது மயக்கநிரனின்ற உச்சிமீமிசையென

ஒருபொருட்பன்மொழி

சிறப்பினகணவந்தன

நூ - ந. என்கண்

காட்டென்று.....உள்ளேய்

(இ - ள்.) இவ்வனமாகிய இரண்டிவண்ணத்தையும் கா

ட்டிவாயாகவென்று

என்கண் என்னுள்ளத்தைக் கவலைசெய்தலாலே நண்

டுவந்தேன; ஆண்டுக் குடக

மலைப்பக்கத்து மாங்காடென்னுமுரின் கண் உள்ளவன்

நானென்றானை.

என்கண், எழுவாய் ¹ “கண்ணுந் கோளுந்”

என்பதனாற் கண்ணென்றா.

உள்ளேன - உள்ளவன் நான்.

நூ - 61. தென்னவ னூட்டு.....செப்பக்

கேட்டு

(இ - ள்.) அதென்னவனுடைய

நாட்டிலுள்ளசிறப்பும், அவன் கொடை

அளிமுதலிய செய்கைகளும் கேட்டலன்றிக்

கண்கள்குளிரக கண்டேனாகலான்,

அவன் புகழை நாவாலவாழத்திவந்திருந்தேன்;

எனவரவு இதுவென்றுகொண்டு

முத்தியினிறிதத்து மனமபுரிந்தோன சொ

ல்லக்கேடெனக.

ருஅ - கூ. மாமறை முதலவ.....கோவலற்

குரைக்கும

(இ - ள்.) கோவலை பெரிய மறைமுதலவனே!

அதுநிறக; மதுரைக்குச்

செல்லும் செவ்வியநெறியை எங்கட்குக்

கூறுவாயாகவென, அவற்கு அவன்

இதனைக் கூறுமெனக.

¹ தொல்காப்பியம், கிளவியாக்கம், கு. கூஉ.

கக.—காடுகாண்காணைத்.

௩௦௦

அது மேறகூறுவார:—

கூ௦ - கூ௧. கோத்தொழி லாளரொடு.....

.காரிகை தன்னுடன்

(இ - ள்.) வன்கண்மையன்றிக் குடியோம்பாத

அமைச்சரோடே, நாடோ

றும் நாடி முறைசெய்யாது அரசனும்

கோஸ்கோடலானே, அரசியலிழந்த

அகனறநிலம்போல முதிர்ந்த வேனிலாகிய உரிய அ
நமச்சுனோடே வெவ்விய

விளக்கத்தோடேயமைந்த ¹ வேந்தன்றானும்
வெம்மைமிகுதலானே தமது இயற

கை கெட்டு முல்லை குறிஞ்சியென லும் இருதினையும்
முறைமைதிரிந்த தமது

நல்லியல்பையிழந்த தம்மைச் சேர்ந்தோரை
தடுங்குந்துயரையுறுவித்துப் ,

பாலையெபதோர் வழவைககொள்ளும
இநதக்காலத்து இக்காரிகையோடு

வந்தீர்நீரெனருனென்க

பாலைக்கு நிலமின்மையும் முலையும் குறிஞ்சியும்
பின்பு பாலையாதலும்

முன்னர்ப் ² பதிகச்செய்யுளுரையிற் கூறப்பட்டன .
அன்றியும், ³ 'வான மூர்ந்த

வயங்கொளி மண்டில, நெருபபெனச் சிவந்த
வருபபவி ரங்காட், டிலையில

மலர்ந்த முகையி லிவவம்'' என முல்லை
முறைமைதிரிந்த பாலையாயினவா றும்,

⁴ 'சேருங் கணிச்சியோன் .. ...வரைபிளந
தியங்குந, ராறுகெட விலங்கிய

வழலவி ராரிடை'' எனக் குறிஞ்சி முறைமைதிரிந்த
பாலையாயினவா றும்காண்க.

கோடி இழந்த நிலம்போலக் கிழவனொடு
வேந்தன் றிருகக் குன்றித் திரிந்த

இழந்த உறுத்துக் கொள்ளுங்காலையெனக் கூட்டுக
காரிகைதன னுடன் காலே

பேயதினிரென மாறுக. காலே - காலம்.

சுஅ - எந். அறையும்.....

.....கவாக்கும்

(இ - ள்) பாரையும் துறையும் அருவழியின்

நெறிமயக்கமும் பேயத்

தேருமென்னுயிவை அடைவுபடக்கிடந்த இந்நித

தொலையாத பெரிய சுரந்து

நெறியைத் தொலைத்துப்போயக் கொடுமபாருநர்

நெடுவகுளமென்னும் இரண்

நீர்க்கும் பொதுவாகிய ஏரியினது கரையைத்

கழிந்துசென்றால் முடிக்குப் பிறை

யைக் கண்ணியாகச்சூடிய இறைவனேநதிய

கண்ணையாகிய வாயையுடைய

சூலவேலைப்போல மூன்றுவழி அறிதற்கரியவாம்படி

கவாக்குமென்றென்க.

பொறையைப் பொத்தையெனபாருமுளர்; ஆவது

மட்சிறுமலை ஆரிடை -

அரியவழி; ஆவது ஆறலைப்போலும் ஊறுசெயலிலங்குமுடைத்தாய ஏறநிழி

வும் கவலைச்சினனெறியுமாயிருப்பது. சிறைநீர்வேலியென்றால், பேயத்தேரை;

நீர்போலத் தோன்றுதலின; உடைகுளங்களுமாம். இவை இணைப்பொழிபெற்ற

ஆர். இனிக்

கொடுமபைக்கோட்டகநெடுங்குளமெனவுமாம். கோட்டகம் -

கரை;

பள்ளமுமாம். நீந்திப் புகவரிதெனபதுதோன்றப்

புக்காலென்றா, சூலத்து -

சூலம்போல; சாரியை நிறக உருபும் உவமவுருபும்
தொக்கன.

நெறியருமைகூறினான்.

எசு. வலமபடக் கிடந்த வழிநீர்

துணியின்—(இ - ள்) அங்ஙனம்

கவலைப்படுநெறியினுள் வலமபடக்கத்தையக் கிடந்த

வழியில் நீர் போகத்துணி

வீராயினென்றெனக்க.

¹ வேத்தன் - சூரியன்,

² சிலப். பக். கள.

அகநா, கக.

⁴ கவித், உ.

நக

நட்கா

சிலப்பதிகாரம்

எரு - அசு. அலறுதலை மராமும்.....பதிச
செல்லுமின்

(இ-ள்.) விரிந்த தலைகளையுடைய வெண்கடம்பும்,
உறைய தலைகளையுடைய

ஒமையும் டொரிந்த தானையுடைய வாகையும்,
தண்டுமுளிந்த புறக்காழாகிய மூங்கிலும்,
வரியையுடையமரல் நீர்வறழித் திரங்கிய கரிந்துகிடக்கின்ற
இடங்

களும், அவ்விடத்தே நீருண்டலைவிரும்பி

அவ்விருப்பத்தாலே உழைமான் நின்று

உளைக்குங்காடும், எயினருரையடுத்தவழியுமாகியவவை
கடத்தற்கரிய; அவற

றைக்கடந்து போனால், அவ்விடத்து
மலைச்சாரலில்விளையும் நெற்பயிரும் முறிக்

கும்பருவத்தைத் தனனிடத்துடைய கரும்பும
கொய்யும்பருவத்தையுடைய

திலையும் வளவிய புனத்தில்விளைந்த வர கும்
வெள்ளுள்ளியும் மஞ்சளும் அழகிய

கொடியையுடைய கவலையும் தலைதாழ்ந்த குலையையுடைய
வரைவாழையும் கழு

கும் தெங்கும் மாவும் பலாவுமென்னுமிவை தனக்குச்
சுறறெங்கும் சூழப்பட்டு ஒங்கிய தென்னனுடைய
சிறுமலையென்னும் பெயரையுடைய மலை விளங்கித்

தோன்றும்; அமமலையை வலப்பக்கத்துக்கொண்டி
இடப்பக்கத்து நெறியிற

சென்று மதுரையிறபுகுமினென்றானென்க.

உலறுதல் - தலைமுளிதல். உழிஞ்சில -
உன்னமுமாம. புல - புறக்காழ். திரங்கியவென்பதற்கு
விலங்கு சுவைத்தலால் திரங்கியவென்றுமாம;

1 'மரையா மரல்கவர' என்றாராகலின. எயினர் -
மறவா. அறைக்கண் -

வரைநதகண்ணுமாம் புறதினை - பொ
லிவினையுடையதினை. காயம - வெள்

ளுள்ளி. சிறுமலை, பெயா. அகனபதி - மதுரை.

அஎ - கூஉ. அவ்வழி.....

.....பிலமுண்டு

(இ - ள்.) அங்ஙனமாகிய வலப்பக்கத்துநெறியைப்
போதீராயின இடப்பக்

கத்துச் சிறையையுடையவாண்டிகள்
செவ்வழியாழ்ப்பண்ணினைப்பாடும தாழ்ந்த
தடததோடும் தாழ்ந்தவயலோடும்
குளிரந்தபூங்காவினோடும் அருஞ்சரங்கள்
பலவும் இடைக்கிடந்த காட்டுநெறியையுங்கழிந்து
திருமால்குன்றத்துச் செல் லக்கடவீராயின,
அவவிடத்தே மிகக் மயக்கத்தைக்கொடுக்கும் பிழைத்துநெறி
யுண்டென்றென்க.

திருமால்குன்றம் - அழகாதிருமலை.

கஉ. ஆங்கு—(இ - ள்.) அப்பிலத்துக்குள்ளே,

கங - எ. விண்ணோ

ரேத்தும.....முன்றுள்

(இ - ள்.) தேவர்களாலேத்தப்படுதலின் யாவரும்
வியக்கததும் மரபினை

யுடைய புண்ணியசரவணம் பவகாரணி
இட்டசிததியென்னும்பெயர் என்கும்
பரக்கப்படடு இடையறாத சிறப்பினையுடையவாயத்
தம்மிறசோந்திருக்கின்ற
முனற்பொயகைகளுள்வென்றென்க.

கஎ. ஆங்கு—(இ - ள்.) அவற்றுள்,

கஅ - க. புண்ணிய

சரவணம்.....எய்துவா

கத.—காடுகாண்காலைத.

௩௦௭

(இ - ள்.) புண்ணியசரவணமென்றாசின்ற
பொய்கையில் ஆடுவிராயின்
இந்திரனாற்செய்யப்பட்ட ஐந்தீவியாகாணமென்னும்
இலக்கணத்தை உணர்
வீரென்றனென்க.

இது நினைவின்றிப் பெறுமபேறு
பொருநதுதல் - ஆடுதல். எயதுதல் - உணர்தல்.
க00 - க0க.

பவகாரணி.....எப்துவிரர்

(இ - ள்.) அதுவன்றிப் பவகாரணியென்னும்
பொய்கைக்கண் ஆடுவீரா
யின் இப்பிறப்பிற்குக் காரணமாகிய பழம்பிறப்பை
யுணர்வீரென்றனென்க.

முன்னுமபின்னுமாகிய இருபிறப்பையும்
உயத்துணர்தற்குக் காரணமாகிய
இப்பிறப்பிலே எப்பிறப்பையும்
எயதவுணர்வீரென்றனெனினுமமையும். இனிப்
பவமென்பதனை விகாரமாக்கிப்

பாவத்தான்வருமபிறப்புக்களையென லுமாம்.

க0௨ - ௩.

இட்டசித்தி.....நீரே

(இ - ள்) அதுவனறி இட்டசித்தியென்னும்

பொய்கையில் ஆடுவீராயின்

நீர் நினைத்தவெலலாம் எய்துதலையுடையீரென்றென்க

இனி எண்வகைச்சித்திகளையும் தவஞ்செய்து

வருந்திப்பெருமல நினைத்

துழிப் பெறுவீரென்றெனினுமமையும்.

க0௪. ஆங்குப் பிலம்புக வேண்டுதி

ராயின்—(இ - ள்.) அங்ஙன

மாகிய அப்பிடைத்துக்கட்புகுதலை

விரும்புவீராயினென்றென்க

க0௫ - ௭. ஓங்குயர் மலையத்து.....

...மலைவலஞ் செய்தால்

(இ - ள்.) மிகவுமுயர்ந்த அத்திருமலைக்கணுள்ள

பெரியோன்சேவடிகளைக்

கையாற்றொழுது மனத்தானினைநது

வாக்காறறுதித்தலுடனே அம்மலையை

மும்முறை வலஞ்செய்தாலென்க.

அத்து, சாரியை.

வைத்தல் - நினைத்தல் = தியானம். வந்தனை - ஈண்டுத்

துதித்தல். தொழுது வைத்து வந்தனையோடு

வலஞ்செய்தாலென்க.

க0௮ - க0௯. நிலம்பக வீழ்ந்த.....ஒருத்தி

தோன்றி

(இ - ள்.) பாதாளகங்கைக்கு மேலுள்ள நிலம்
கூறுபடும்படி அறுத்துத்
தாழ்ந்த ¹ சிலம்பாறென்னும் அகற்சியையுடைய
ஆறறினது கரைக்கண்ண
தாங்கிய விளக்கத்தையுடைய முகைகளவிழந்த மலரையுடைய
தோர் கோங்கி

னிழற்கண்ணே ஒரு பொற்கொடிபோலவும்
மின்போலவும் புயல்போலும்
ஐவகைக்கூந்தலையும் வளைந்த தொடிபுனைந்த
தோளினையுமுடையாளொருத்தி
தோன்றியெனக.

சிலம்பாறு - அவ்வியாற்றின் பெயர்.

கன்னிகாரம் - கோங்கு. தொடி - வளைவு

தலை - இடம் இன், உவமவுருபு.

ஒருத்தி - ஓரியக்கி

ககஉ - எ. இம்மைக்

கின்பமும்.....கதவெனும்

(இ-ள்.) அங்ஙனம் தோன்றினவள்

இப்பிறப்பிறகின்பமும் மறுபிறப்பிற்கு

இன்பமும் இவையிரண்டுமொழிந்து எக்காலத்தும்
ஒன்றாதனமையாய்க் கோட்.

ங0அ

சிலப்பதிகாரம்

டமின்றி அழிவறநிற்குமின்பமுமாகியபொருள்கள்
யாவை? அவற்றை நீயி / ருரைமின்; யான இத¹
தாள்வரைக்கண்ணே வாழ்வேன்; வரோத்தமையென்று
கூறப்படுவேன்; யான் வினாய இவற்றை
உரைத்தாருளராயின், அவர்க்கு எத்
தொழிறகுமுரியேன்; ஆதலின், திருத்தக்கீர்,
உரைத்தீராயின், உமக்கு இப்பொ
ழுதே இப்பிலவாயிறகதவம் திறந்துதருவேனென்று
சொல்லுமென்றுனென்க.

இம்மைக்கின்பம் - புகழ்; மறுமைக்கின்பம் -
புண்ணியம்; செம்மையினிற்
பது - மோக்கம்; இனி, ஒருவாக்கு இமமைமறுமைகட்கு
இன்பத்தைத்தந்தது, பூமியுள்ளவரும்
நிற்பதுபுகழென லுமாம்; ² “ஒன்று வுலகத.....தொன்றில்”
எனவும், ³ “இவணிகை யுடையோராக கலை தவண,
துயர்நிலை யுலகத் துறையு
ளின்மை, விளங்கக் கேட்ட மாறுகொல்”
எனவுவகூறினாராகலின். கதவந்திறத்
தற்குரியேனெனவுமாம். திறந்தேன், காலமயக்கம்;
விரைபொருட்கண்வந்தது

ககஅ - உரு. கதவந் திறந்தவன்.....பேணிய
பொருளெனும்

(இ - ள்.) அவருரைப்பின், அவள் கதவைத்திறந்து
இதுவென்றுகாட்டிய

நல்ல வழியில்நீண்ட இடைகழிவாயில்கள் பலவுள;
அவைகழிந்தால், இரட்டைக்

கதவையுடைய வாயிலொன்று உண்டு; அதற்கு
மேலாகச்சென்றால் வட்டி

கையிலேயெழுதின பாவைபோல்வாளொருத்தி வெளிப்பட்டு
நரில்லாத இன்பம்

யாது? அதனை உரைத்தீராயின நீயி
ளேப பெறுவீரென்னுமென்றனெனக.

இமமுப்பொருளினும் விரும்பியபொரு

புதவம் - வாயில் போகு - நெடுமை. ஒட்டுபுதவம் -
இரட்டைக்கதவம்.

உம்பர் - மேல். பூங்கொடி, உவமப்பெயர்; அன்றித்
துவாரவட்டிகையிற் பூங்

கொடி அங்ஙனம் கேட்குமெனவுமாம். இறுதியிலின்பம்
- வீடு. பெறுதிர்,

முன்னிலைபனமை. போலி, ஒப்பில்போலி

கஉச - ரு. உரையீ ராயினும்..... நீக்குவ
னும்மெனும்

(இ - ள்.) வினாயவன், யான்வினாயதனை
நும்பேதைமையான உரையீரா

யினும் தும்மை வருததஞ்செய்யேன; நீரோ போகக்கடவ
நெடுநெறிக்கண்ணே

தும்மைப்போக்குவலென்னுமென்றென்க.

கஉசு - எ. உரைத்தாருளா.....

.....பெயரும்

(இ - ள்.) அவள் அங்கனங்கேட்டபொருளை

உரைத்தாருளாராயின், முற்

கூறப்பட்ட பொய்கைமுனைநின் கரைக்க-செலுத்தி

அவை இவையென்று

காட்டி மீளுமென்றென்க.

ஆங்கு, அசை

கஉஅ - ஈஉ.

அருமறை மருங்கின்.....மற்றவை

(இ - ள்.) ஒதவும் உணரவுமரிய மறையிடத்தனவாகிய

ஐந்தானும் எட்டா

னும் வருமுறைமைபபட்ட எழுத்தினையுடைய

மந்திரமிரண்டையும் ஒருதன்¹

---

¹ அடிமையைப் பாதசைலமென்று வடநாலார் கூறுதலின்,
தாள்வரைபென்றார்.

² திருக்குறள், உருக.

³ புறநானூறு, 100.

கக.—கா ர் தி கா ண் கா ரை த.

நடுக

மையாக மனத்தானினைந்து வாக்காறறுதித்து
அவற்றுள் வேண்டியதியா

தொன்று அதனில் விரும்பினீராயாடின,
அவற்றின்பயனாயவை, தவங்களைச்

செய்தோர்க்கும் காணத்தகும்
மரபினையுடையவல்லவென்றெனனக.

இனி, அங்ஙனமாகிய பொய்கைகளின்பயனை
விரும்பினீராய ஒன்றினாடின ' அதன்பயனை நுகர்ந்தநெஞ்சம்
பிறிதொன்றினையும் காதலியாதென்றுமாம்.

இன்னும் மற்றவை காண்டகுமரபினவல்லவென்பதற்கு
இவையொழிந்ததீர்த்

தங்கள் இவைபோலக் கைமேற் காணத்தகும்
மரபினையுடையவல்லவெனினு மமையும்

கஃஃ - அ. மற்றவை
நினையாது.....துயர் கெடுக்கும்

(இ - ள்) அங்ஙனமாகிய பொய்கைகளின்பயனை
விரும்பீராயின், அவற்

றை நினையாதே அம்மலை துநின்றேனுடைய
பொலிவுபொருந்திய தாமரை

மலர்போலும் தாள்களை நினையின்கள்; அங்ஙன
நினைப்பீராயின், அபபொழுதே

அவனது கருடப்புள்ளெழுதிய கொடித்தண்டு
பொருந்திநிறகுநிலையிடத்தைக்

காண்பீர்; கண்ட வளவிலே அவனறிருவடிநிலை நும்மை
எடுத்ததுக்கொண்டு பிற

வித்துன்பத்தைக் கெடுக்குமென்றெனனக.

நீயிர் ஆண்டுச்சென்று அதுகாண்டீரென்பான்
தோன்றுமென்றான்.

கெடுக்கும், முறறு.

கந அ - கூ. இன்ப

மெய்தி.....ஏகுமின்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அதுகாண்டலிற பின்னர்ப்
பரம்பதத்திற்குச்சேறலு

மெய்யென்று இன்பமெய்தி மாட்சிமைபொருநதிய மா
பிளையுடைய மதுரைக்

குச் செனமினகளென்றென்க.

கசு0. காண்டகு பிலத்தின் காட்சி யீது

(இ - ள்.) கண்கூடாகக் காணத்தகும்

பிலத்தின்றன்மை இத்தன்மையா

யிருக்குமென்றென்க.

கசு0 - சகூ.

ஆங்கு.....யானென

(இ - ள்.) அததன்மையவாகிய இரண்டு
பக்கவழிகளிற் போதீராயின்,

இடைப்பட்டநெறி செவ்வியநெறி; அதனிடத்து
இனிய பொழில்சூழ்ந்த

ஊரும் ஊர்களை இடையிட்ட பலகாடுங்கடந்தாற
கடத்தறகரியதோர் மிக்க

வழிக்கண் மிக்க துயரைத்தருவதோர் தெய்வமுண்டு;
அத்தெய்வந்தோன்றி

வழிப்போவாரை இடுக்கண்செய்யாது;
செய்வதியாதெனின், நடுக்கஞ்சாலா

நயத்தாலே போவார்போக்கைத் தடுக்கும்; அங்ஙனமாகிய
அதனைத்தான்பின், அப்

பெருவழி போவார்போவார்க்கும் முகஞ்செய்துகிடக்கும்;
ஆதலால் நீயிருஞ்சென்

மின்; யானும் நிலங்கடந்த நெடுமுடியண்ணரான்களைத்
தொழுதகையையுடையே

னாகலிற் போருவலென்னவென்க.

தாங்கும் - தடுக்கும். மடுத்தாடன்கிடக்கும் -
இம்முன்றுவழியும் ஒரு

படிப்பட முகஞ்செய்துகிடக்குமெனினுமமையும்.

கரு - நிக. மாமறை யோன்.....கட்டுரை
சொல்லும் நகர

சிலப்பதிகாரம்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் போருவலென்ற
முதுமறையோன்வாக்கால் வழியின் திறங்களைக்கேட்ட
கவுந்தியடிகள் ஒருபொருள்பொதிந்தவுரையை உரைக்கும்;
அஃதியாதெனின்:—

கரு - சுச. நலமபுரி
கொள்கை.....அரும்பதித்தங்கி

(இ - ள்.) நல்லொழுக்கத்தைப்புரி நத
கோட்பாட்டையுடைய மறைவல்ல வனே! தேவர்களி
னும்வைத்து ஆயுக்கறபத்தினை மிகவுடைய இந்திரன் றோற்று
வித்த வியாக்கரணத்தினை எமமுடைய
அருக்குமரன ருனிச்செய்த பரமாகமங் களிற் காண்கினை
நிலையோ? அஃதுளதாக, நின் புண்ணியச

ரவணமபொருந்துதல் வேண்டா; அஃதனறி
 முற்பிறப்பிறசெய்தவற்றை இப்பிறப்பிற காண்கின்
 நிலையோ? ஆகலான நினபவகாரணி படியவேண்டா;
 அஃதனறி வாய்மையும் கொல்லாமையுமென்னும்
 இரண்டினையும் வழுவாதோம்புவார்க்குக் கடைசுடா
 திருக்கும்பொருள் யாவதுமில்லை; ஆகலின், நின்
 இட்டசித்தியெய்துதல் வேண்டா; இவை
 இங்ஙனம்பெறுதலின், பிஸம்புகவேண்டிமுறைமை எங்கட்கு
 இல்லேகான்; நீ காமுறறுவநததெய்வத்தைச் சென்று கண்டு
 அடிபணிதறகுப் போவாயாக; யாங்களும் எங்கட்கு ஏற்ற
 நெறியே செல்வோமென்று அந்தமறை யோனுக்குப் பொரு
 ந்துவனவாகிய மொழிகளையுணர்த்திக் குணமுத ஒழுக்கத்
 தினையுடைய கோவலனுடனே அறறைநாள்
 தங்குதற்கரியதொரு பதியிறறங்கி யெனக.

நலம்புரிகொள்கை நான் மறையாள, இகழ்ச்சி
 கறபமென்பதனைப் பிரா கிருதததாற கப்பமென்றா;
 தேவாகளிடைச்சென்று கறபிக்குமிநதிரனென்று 1 மாம்.
 மொய்ப்பாட்டியறகை - ப்ரமாகமம், அதில்
 ஐ நதிரவியாகரணம் காண லாம். நூலினை யென னுமுருபு
 தொக்கது. இநதப்பிறப்பில்நுகர்வன முற்பிறப் பிற்புரிநத
 வினைபயனென்பதுகருத்து.

கருஅ - கூ. வாயமை...பொருள்:—¹ “யாமெய்யா
 .....பிற” எனவும், ² “கொல்லான . .....தொழும”
 எனவும் உட்கொண்டவாறெனக்கொள்க. இனிக்
 காமுறுதெய்வம் - காமமுறுநதெய்வம்; எனவே
 காமக்குரோதாதிகளெல் லாமுடைய தெய்வமென்பதுஉமாயிற
 று; கண்டு - கண்டிவைத்துமென்க.

பின்னையும்.....துறை நிற்ப

(இ - ள்.) முனனுட்போலப் பின்பும் தங்கி
அப்பதியினின்றும் பெயர்ந்து செல்கின்றபின்னுட் கரிய
பெரிய கண்ணையுடையாரும் கவுந்தியடிகளும் வழி நடை
வருதத்தினாலே வழிபடக்கத்தேயிராநிறக, முற்கூறிய
இடைநெறிக் கிடந்த செலவைக்கொண்ட பக்கநெறியைத்
கட நதுபோய ஒருபொயகைக் கரை யிறசென் டு
நீரையுண்ணவிரும்பிய வேட்கையோடே கோவலன் ஒரு
பெரிய துறையிடத்தே நின்றானாகவெனக

பினை - பினை. வழிநாள் - மறறைநாள்.
வகுந்து-வழி. இடைநெறிநெறியிடையென று
மாறினுமமையும். இயவு - செலவு. நீர்நசைவேட்கை -
நீர்மேலமிக்கவிருப்பம். இது கூறவே பாலைத்திணையின
தன்மைச்சிறப்பு மாயிற்று.

¹ திருக்குறள், ௩௦௦.

² திருக்குறள், ௨௬௦.

ககரு

ககரு.—க ர டி க ர ண் த ர னை த்.

ககரு - டு. காணுறை தெய்வம்.....நீருகுத்து

(இ - ள்.) அம்மறையோன்கூறிய
 ஆரஞ்சுத்தெய்வமாகிய வனதெய்வம்
 தனது காதன்மிகுதியாற சென்று கூடக்கருதி
 மாதவிமேல் நயநதகாதலால்
 நம்மேல் இவன அன்புறுவனென்றெண்ணி
 அவடோழியாகிய வசந்தமாலையது
 வடிவைக்கொண்டு வந்து வெளிப்பட்டு ஒருகொடி காற்றால்
 நடுக்கமுற்றதென்
 னும்படி அவனுடைய தாளிணைக்கண்ணேவீழ்ந்து
 பொயக்கண்ணீரையுகுத்
 தென்க.

அருங்கண்ணீர் - அனபினமையின உருத்தன
 தோன்ற நின்றது.

சென்று தோன்றி வீழ்ந்து உருத்தென்க.

களசு - கூ. வாச

மாலே.....வான்றுய ருற்று' (இ -
 ள்.) இனி மாதவிக்கற்றாகக் கொண்டுகூறுகின்றவள்,
 வாசத்தை

யுடைய மாலையிலெழுதிய ஒலைப்பாசுரத்தில்
 தவறுடையேனலவேன்; நீகூறிய

மாறறங்களிற் சிலதவறுண்டுபோலும்; அதனான்ன்றே
 கோவலன் எனக்குக்

கொடுமை செயதானென்று என்முன்னே மாதவி
 மயங்கிவீழ்ந்து மிக்கதுயர

முற்றென்க.

சுஅ0 - கூக.

மேலோராயினும்.....பணிமொழி யாதென

(இ - ள்.) முனிவரும் கற்றோரும் கல்லாது

நன்மைததன்மையறிவோரும்

இது நெஞ்சையொழுகும்பிணியென்று உட்கொண்டு
முகம்பாராது விட்டு

நீங்கப்பட்ட இப்பொதுமகளிருடைய செய்தொழில்
கடையானதொழிலென்று

சொல்லித் தனது சிவந்த அரிபரந்த வளவிய
கடையையுடைய கண்களால்

வெண்முத்தத்தைச்சொரிந்து விருமபி முகைக்குப்பூட்டிய
வெள்ளிய நிலா

விளங்கும் குளிர்ந்த தனிமுத்துவடத்தையுமவெறுத்துப்
பூட்டிய துண்கையாற

பரிந்து சிந்தித் துறவாவெனையுநதுறந்தனள்;
ஆதலான நீங்கள் மதுரை

யென்னு முதுராகிய நகரைநோக்கிப்போந்ததனை
வழியிலெதிரப்பட்டோர்

எனக்குரைத்தலானே¹ வாணிகச்சாத்தோடு² ராநது
தனிமையால் யான்றுய

ருழந்தேன்; பகுத்தலரிய பண்ணையுடையோனே!
அதற்கு நீயருளிச்செய்யு

மாற்றம யாதெனறுகேட்பவெனக.

பிறக்கிடுதல் - பின்னிடுதல், ஆவது முகமபாராமை.
வாழ்க்கை - பொய்த

தொழில். ஏகாரம், தேற்றம். போனம - போலும்,³
“செய்யு ளிற்றுதிப்போலி

மொழிவயி, எனகார மகார மீரோற்றுகும்”
என்பதனாறகொள்க மேலோர் -

முனிவர். நூலோர் - கற்றோர். பாலவகை
தெரிந்தடசூதியோர் - மதினுட்ப

முடையோரா.

ககஉ - ௨௦௦.

மயக்குந்தெய்வம்.....ஏகென்றேக

(இ - ள்) இங்ஙனம் இயக்கிநடிக்கக்கண்ட கோவலன்
மதியை மயக்குவிக்

குந தெய்வம் இவ் வலிய காடடிவுண்டென்று
அம்மறையோன கூறினானாத

1 வாணிகச்சாத்து - வாணிகஞ்செய்வோர்திரள்; "சாத்தொடு
வழங்கு முல்குடைப்

பெருவழி" (அ௦) எனப்பெரும்பாணற்றுப்படையிலும், "
தாளி லுக்குடி சாத்தி

னெழுந்தவே" (௧௭௭௬) எனச் சிந்தாமணியிலும் கூறினர்.

2 தொல்காப்பியம், மொழிமரபு, கு. ௧௮.

ககஉ

சிலப்பதிகாரம்

லான் மந்திரத்தால் இந்த ஐவகைப்பட்ட சிலவாகிய
ஒதியையுடையானாத்

தெய்வமகள் மானிடமகனென்பதறிவேனெனக்கருதி
அவன் நாவிற்கூறியமந்

திரம் அந்தரிமந்திரமாதலானே, அஞ்சி, யான் இவ்வனத்திறறிரிகின்றவியக்கி;

நின்றனை விரும்புதலான் மயக்கஞ்செயயப் புக்கேன; யான்செய்த இயிழை
யை நின்மனைவிக்கும் கவுந்தியடிக்கும் மொழியாது போவாயாகவென்று
சொல்லித் தானும் தன்னிடமே போகவெனக.
தவத்தினும் கறபுச்சிறந்ததாகலின், முறகநிலா.
இவா சாயலும் அறனு
முடையாரேனும் தவறுகண்டுழிக் கணத்தின
வெகுண்டு சலிப்பரெனறஞ்சி அவர்க்கு உ
ரையாதொழியென்று இரந்தாளெனக.
உ௦௧ - உ. தாமரைப் பாசடை.....
...துயர் தீர்த்து
(இ - ள்.) அங்ஙனம் அவள்போனபின்பு
தாமரைப்பொதியுள் தான் அநத
விடத்திற் குளிர்நதநீரைக் கொண்டுசென்று
நீர்வேட்கையான்வருத்தமுறற
மடநதையது வருததத்தைத் தீர்த்தென்க.
உ௦௩ - ஈ. மீதுசெல் வெங்கதிர்...
.....அழுவத்து
(இ - ள்.) எழுகின்றகதிர் வெம்மைசெய்தலைத்
தொடங்குதலாலே பாலைத் தன்மைநிகழுகின்ற இக்கானம்
இனி வழிச்சேறறகு அரிதென்று கோவலனுட னும் வளை
நத மகரக்குழையையுடைய மாதினுடனும்
மாதவத்தாட்டியும் வழி
மயக்கத்தையுடைய பாலைநிலப்பரப்பினகண்ணெனக.
தீதியல்கானம் - தீங்காவியன்றகானமுமாம்.
உ௦௪ - கக.

குரவமும.....ஆங்கென்.

(இ - ள்.) குராவும் வெண்கடம்பும கோங்கும்
வேங்கையும் தம்மிடையே
மணந்தபொழிக்குழந்த இருபபிடத்து அரியவழிகளின்
இயங்குவார்கைப்பொரு
ளாகிய வளத்தை விரும்பினலதை
மழைவளத்தைவிரும்பாத விற்றொழியையே,
உழவுத்தொழிலாகவுடைய மறவா கூற்றதையொத்த
வலியோடே விலையேந்

திப் பகைவர்முனையிடத்தேபுக, அவர்க்குவென்
றியைக்கொடுத்தது அதற்கு விலை' யாகிய மிக்க ஆண்மைத்
தன்மையையுடைய அவிப்பலியைத் தானபெறுதற்கு
வழிபார்த்திருக்கும் நெறிககண்ணையுடையகுமரி,
விண்ணோர்பரவும்பாவை,
குற்றமற்ற சிறப்பினையுடைய
சுவாக்கநாட்டையுடையர்ளாகிய ஐயைகோட்டத்
தைச் சென்றடைந்தார் அப்பொழுதேயென்க.

போகி - போக. இனிப் போகவெனத்திரியாது
ஏந்திப் போகி வெற்றங்

கொடுத்தபு பார்த்திருக்குமென்பதும் பொருள். அதற்கு
உழவர்க்கென நான்க' னுருபு விரிக்க.
முனப்பொடுவெற்றங்கொடுத்தென்க. மயங்கதரமுவந்து
விளங்

கிய இருக்கைக்கட் கோட்டமென்க; அஃது ஏந்திப்
போகிக் கொடுத்தது இருக்கும்
குமரி பாவை நாடி ஆகிய ஐயைகோட்டமென்க

கழிபேராண்மைக்கடன் •

தன்னைத்தானிடமபலிககடன். விழிநுதல் -
நுதல்விழியென்க

இஃது, எல்லாவடியும் நேரடியாவருதலின்,
நீடே மண்டிலவாசிரியப்பா.

கக.—காடுகாண்காதை
முற்றிற்று.

பன்னிரண்டாவது வேட்டுவவரி.

கடுங்கதிர் திருகலி னடுங்களு ரெய்தி
யாறுசெல் * வருத்தத்துர சீறடி சிவப்ப
நறும்பல் கூந்தல் குறும்பல வுயிர்த்தாங்
கையை கோட்டத் தெய்யா வெருநுசிறை
நு. வருந்துநோய் தணிய விருந்தன †
ருப்பால்
வழங்குவிற் றடக்கை மறக்குடித்
தாயத்துப்

1 பழங்கட னுற்ற முழங்குவாய்ச சாலினி
 2 தெய்வ முற்று மெய்ம்மயிர் நிறுத்துக்
 கையெடுத்தே தோச்சிக் கானவர் வியப்ப
 30. விடுமுள் வேலி யெயினர்கூட் டென்னு
 நடுவூர் மன்றத் தடிபெயர்த் தாடிக் .
 கல்லென் பேரூர்க் கணநிரை சிறந்தன
 வல்வி லெயினர் மன்றுபாழ் பட்டன
 1 மறக்குடித் தாயத்து வழிவளஞ் சுரவா

க. திருகலின் - முறுகலின்.

ச. எயயாவொருசிறை - பலரும் அறியாத ஒருபக்கம்.

நி. உப்பால் - மேல்.

சு. வழங்குவிற்றடக்கை - வில்வழங்குதடக்கை;

வழங்குவில் - அம்பை , வழங்கும்வில்லென்றுமாம். தாயம்
 - உரிமை.

எ. பழங்கடன் - முன்புகொடுத்துப்போதுங்கடன் ;

அஃது கொடுத்துப்போந்தான். சாலினி - தேவராட்டி.

கக. நடுவூர் மன்றம் - ஊர்நடுமன்றம்

கஉ. கல்லென்பேரூர் - கரந்தையரூர்கள்.

கங. நிரைகவர்நது வாராதபடியால் எயினர்மன்றுகள்

பாழப்பட்டன.

கச. மறக்குடித் தாயமாகிய வழிவளஞ்சுரவாது;

வழிவளம் - போவாரை அடித்துப்பறித்தல்.

1 கச - டு. கருத்து: கலி. கசு: கட - ச.

(பி - ம்) * 'வருத்தஞ்சேறடி' † 'இப்பால்' ‡ 'பழங்கனற்ற',
னிறுத்த' § 'தெய்வமுற்றெழுந்து மெய்ம்மையினிறுத்துக்'

'பழங்கட

நகச

சிலப்பதிகாரம்

கரு. தறக்குடி போலவிந் தடங்கின ரெயினருங்

1 கலையமா செல்வி கடனுணி னல்லது

* சிலையமர் வென்றி கொடுப்போ ளல்லண்

மட்டுண் வாழ்க்கை † வேண்டுதி ராயிற்

கட்டுண் மாக்கள கடந்தரு மெனவாங்

உ. கட்டுத் தலைபெண்ணு ! மெயின ரல்லது

சுட்டுத் தலைபோகாத் தொல்குடிக்

குமரியைச

சிறுவெள் ளரவின் குருநைநாண் சுற்றிக்
 குறுநெறிக் கூந்த னெடுமுடி கட்டி
 யிளைசூழ் படப்பை யிழுக்கிய வேனத்து

கரு. அறக்குடி - அறஞ்செய்யுங்குடிகள் அவி
 நதடங்குதல் - நிரைகோட லும் ஆறலைத்தலுமொழிதல் ; இது
 'மறக்குடி அறஞ்செய்யக் கெடும்' என னுட வழக்கு.

கஅ. மட்டீண்வாழ்க்கை - கள்ளுண்டுகளிக்கும்வாழ்க்கை.
 கக. கட்டீண்மாக்கள் - களவேகட்டு ௨
 ணவாகவுண்ணுமாக்கள். கடந்தடு மென்றது சாலினிகூறறு ;
 தாருமென்றது விகாரத்தால் தருமென்பதாயிற்று ஆங்கு -
 அவ்விடத்தில்.

இனி, தம் குடியில் ஒருபெண்ணை ஒப்பிக்கிறபடி
 கூறுகின்றார்:—

௨௦: தலையறுத்திட்டு எண்ணப்படும் எயினரல்லது.

௨க. சுட்டுததலைபோகா - நோயாறசெத்துச்
 சுட்டுப்போகாத ; என்றது மறங்கூறியதாம்

௨௦ - ௨க அன்றியும், மாறார்தலையைத் தாங்கள்
 வெட்டியிட்டு எண்ணு

மதல்லது பிறரற கருதலானவிடத்தைப்போகாதவென்றுமாம். அன்றியும்
 மறத்திற்கு முற்படவிட்டெண்ணுமெயினா, தாங்கொள்ளச்சுட்டினல்லது பிற,
 கொள்ளச் சுட்டுமுடிவுபோகாத தொல்குடியிற் குமரியென்றுமாம்.

உஉ. அரவின் குருளை நானென்றது -
பொன்னாறபண்ணின பாம்பு [“அராப்போத்தி”
என்பதுபோல உருவமாறி நின்றது.]

உஉ - ந. சுற்றிக்கட்டி.

உச. இளைஞழ்படப்பை - காவல்குழந்த
கொல்லைத்தோட்டம். இழுக்கிடப்பட்ட.

1 கருத்து: சிலப்பதிகாரம், கக: உகக - சு.
குறுந்தொகை, ககக.

(பி - ம்) * ‘சிலைதரு’ † ‘வேண்டுவிராயிற்’ ‡

‘எயினர்க்கல்லது’ § ‘குறிமுறி’

“கஉ.—வேட்டுவவரி.

நகரு

உரு. வளைவெண் கோடு பறித்து மற்றது

முளைவெண் டிங்க ளென்னச * சாத்தி
மறங்கொள் ! வயப்புலி வாய்பிளந்து

பெற்ற

மாலை வெண்பற் றுலிநிரை பூட்டி
வரியும புள்ளியு † மயங்கு வான்முறத்

நபு. துரிவை மேகலை § யுடஇப் பரிவொடு

கருவில் வாங்கிக் || கையகத்துக்

கொடுத்தது

திரிதரு கோட்டுக் கலைமே லேற்றிப்
பாவையுங் கிளியுந் தூவி யஞ்சிறைக்
கானக் கோழியு நீனிற மஞ்ஞையும

௩௩. பந்துங் கழங்குந் தநதனா || பரசி
வண்ணமுஞ் சுண்ணமுந் தண்ணறுஞ் **

சாந்தமும்

மடையும்

1 புழுக்கலு ++ நோலையும விழுக்குடை

பூவும் புகையு மேவிய விரையு
மேவ லெயிற்றிய !! ரோதினா பின்வர 3

சு0. வாறெறி பறையுஞ் சூறைச் சின்னமுங்
கோடுங் குழலும் பீடுகெழு மணியுங்

கணங்கொண்டு துவைப்ப வணங்கு

முன்னிறீஇ

உஅ மாலை - ஒழுங்கு.

உஎ - அ. நிரைபுலிப்பறாவி - நிரைத்த புலிப்பற்றாவி

உக - கூ0. வான்புறத்துரிவை - தூய்புறத்தினையுடைய

புலியுரிவை.

கஉ திரிதருகோடு - புரிந்தகொம்பு. கூக. தூவி -

சிறகின்மயிர்.

நாடு. பந்தும் கழங்குகொண்டு சேவித்து.

1 நக்க - சப. (பா) பீடிகையிற செனறு
நிலைப்பலிசெய்தது.

சப. ஆறெறிபறை - வழிபறித்துக்கொட்டும்பறை
சூறைச்சின்னம் - சூறைகொள்ளுமிடத்து ஊதுஞ்சின்னம்
சஉ. (பா) அணங்கு மெயநிறீஇ - அக்குமரிமேல்
அணங்கையேறறி.

த

1 சிலப்பதிகாரம், இ: கூஅ.

2 'பின்வர' என்றதன்பின், "மலர்ப்பலிப் பீடிகை நிலைப்பலி
செய்தாங்கு" என்று ஓரடி சிலபிரதிகளில் அதிகமாக
எழுதப்பட்டுள்ளது.

3 மிகுதியாகக்காணப்பட்ட ஓரடியின் பொருள் இது; இஃது
அடியார்க்குதல்லா ருரையிற்காணப்படவில்லை.

(பி - ம்.) * 'சேர்த்தி' † 'இரும்புலி' ‡ 'மயங்கியவான்' § '
உடுத்தி' || 'கையிற் கொடுத்த' ¶ 'பின்வர' ** 'சாந்தும்'

†† 'தொலையலும்' ‡‡ 'ஏந்தினர்குழ்த்து' நக்க

சிலப்பதிகாரம்

நிலைப்பலி யுண்ணு மலர்ப்பலி பீடிகைக்

கலைப்பரி யூத்தியைக் கைதொழு தேத்தி

சுரு. யிணைமலர்ச சீறடி * யிணைந்தனள்

வருந்திக்

கணவனோ டிருந்த மணமலி கூந்தலை

† யிவனோ, கொங்கச் செல்வி குடமலை

யாட்டி

தென்றமிழ்ப்பாவை ‡ செய்த

தவக்கொழுந

தொருமா மணியா யுலகிற் கோங்கிய

ரு. திருமா மணியெனத் தெய்வமுந்

றுரைப்பப

பேதுறவு மொழிந்தனண் முதற்

வாட்டியென்

றரும்பெறற் கணவன் பெரும்புறத் §

தொடுங்கி

விருந்தின் மூர லரும்பின ணிற்ப

மதியின் வெண்டோடு சூடுஞ் சென்னி

ரு. நுதல்கிழித்து விழித்த விமையா

நாட்டத்துப

பவள வாய்ச்சி தவளவா ணகைசசி

நஞ்சுண்டு கறுத்த கண்டி வெஞ்சினத

தரவுநாண் பூட்டி || நெடுமலை

வளைத்தோ

ஸ்ரீமதாயுத்யாபதி - ஸ்ரீமதாயுத்யாபதி
 1) வரையுடைக் கையிற் சூல மேந்தி
 2) வரியி னுரிவை போர்ததணங் காகிய
 வரியி னுரிவை மேகலை யாட்டி

சா. விலைப்பலி - வெற்றிகொடுத்ததுணும்பலி. (ப
 1) மலர்ப்பலிபீடகை

யென்றது - கோட்டசதை.

சா - ச உண்ணுமுாதி.

பீடகைக்கு அருகேநிறகிறகலைப்பரிபூதியைக் கைதொழுதேந்தி; ஏத்தி -
 ஏத்த. கலைப்பரிபூதியென்றது - தெய்வமேறப்பட்டானே. கலைப்பரி - பரிக்கலை
 யென்க.

சா. 'கொங்கச் செல்வி குடமலை யாட்டி' என்றது
 - மேறப்பட்டு இவளைத், தெய்வமாகக்கொண்டாடுமிடங்
 கூறினபடியாலே, இவள் தூக்கையாகவே பிறந்
 தானென்றவாறு.

(எ) சாலினிதானும் (ச -) அணங்கு மெய்நிறிஇ.
 (சச) ஏத்தப் பின்னும்

(சு) தெய்வமுற்று.

(சா) 'கொங்கச் செல்வி' என்றதுமுதலாக, (சுப)
 'திருமாமணி' எனப

தீருகக் கண்ணகிக்கு நிகழ்வது கூறினாள்

¹ இவ்வடி, தக்க. தாழிசை, கக - உரை, மேற்கோள்.

(பி - ம்) * 'இனையத்தடிவருந்த' † 'இவளோர்' ‡
'செய்தவக்' § 'ஒதுங்கி'
|| 'தெய்வரை'

கஉ.—வே வ ட் டே வ வ் ரி.
நுகள்

சிலம்புங் கழலும் புலம்புஞ் சீறடி

வலம்படு கொற்றத்து வாய்வாட்
கொற்றவை
கூடு. யிரண்டுவே றுருவிற் றிரண்டதோ
ளவுணன்

றலைமிசை நின்ற தையல் பலாதொழு
மமரி சூமரி கவுரி சமரி

* சூலி நீலி மாலவற் கிளங்கிளை
யையை செய்வவள் வெய்யவாட்
ட்டக்கைப

எ0. பாய்கலைப் பாவை பைந்தொடிப் பாவை
யாய்கலைப் பாவை † யருங்கலப் பாவை

தமர்தொழ வந்த குமரிக் கோலத்
தமரிளங் குமரியு மருளினை

வரியுறு செய்கை வாய்ந்ததா லெனவே

உரைப் டு பாட்டுமடை.

-
- சுரு. இரண்டிவேறுரு - தலை கடாவானவடிவு
அவுணன் - மகிடாசுரன்.
- சுஅ சூலி - சூலத்தையுடையாள். மாலவற்கிளங்கிளை
- மாலின தங்கை.
- எக. ஆயகலைப் பாவை - கலைக்கியானப்பெண்.
அருங்கலப் பாவை - இரத் தினப்பாவை.
- எஉ. தமர்தொழ வந்த குமரி - எயினர் தொழவந்த
குமரி
- எஈ. அமரிளங் குமரி - குமரிமாதேவி
- (எசு) வாயநத்தென்று கண்டார்கூற (எஈ) அருளினை
ளென்க.

சாலினி சொல்லி ஓடபித்துப் பந்துமுதலாயின
கொண்டு சிலர் பினவாரா
நிற்பப் பறைமுதலியன நின்று துவைப்பப் பரிசெய்து
அபபலியிட்ட அப்படி மத்தாள் தெய்வத்தைத்தொழுதேத்த,

அததெய்வம் இவண்மேறபொருந்தி அங் கிருந்த கண்ணகியை
புகழ், அதுகண்டு கண்ணகி நாணி மயக்கத்தான்மொழிந்
தாளென்று தன்கணவனபுறத்து ஓடுங்கி நகைத்துநிற்பத
தமர்தொழுவந்த குமரிக்கோலத்தமாந்த இளங்குமரியும்
கொண்ட வரிக்கோலம் வாயந்ததென்று

கண்டார்சொல்ல அருளினளெனக்கூட்டிக
அன்றியும், மதியின் (ப1) வெண்கோடுமுதலாயின
இப்பொழுது பிரதி -

விம்பமானது தனக்கேயாக்கி, ஆய்கலைப்பாவை.....
வரியுறுசெயகைவாயந்ததா

லெனத் தமர்தொழுவந்த குமரியும் அருளின
ளெனறுரைப்பாருமுளர்.

பண்டு அருளாக்குமரியும் அருளிளுளெனக.

உரைப்பாட்டுமடை - உரைச்செயயுளை இடையிலே
மடித்தல்

(பி - ம.) * 'சூரி' † 'அருங்கலைப்பாவை' ‡ 'பாட்டுமடையாங்கதாக'

நகஅ சிலப்பதிகாரம்

வேறு.

நாக நாறு நரந்தை நிரந்தன

* ஆவு மாரமு மோங்கின வெங்கணுஞ்
சேவு மாவுஞ் செறிந்தன கண்ணுதல்

பாக மாளுடை யாளபலி முன்றிலே

செம்பொன் வேங்கை சொரிந்தன

சேயிதழ்

கொம்பா நல்லில வங்கள் குவிந்தன
பொங்கா வெண்பொரி சிந்தின

புன்கிளந

திங்கள் வாழ்சடை யாடிரு முன்றிலே
மரவம் பாதிரி ! புன்னை மணங்கமழ்
குரவங் கோங்க மலாந்தன கொம்பாமே
லரவ வண்டின மார்த்துட

னியாழ்செயுந்
முன்றிலே

திருவ மாற்கிளை யாடிரு

வேறு

² கொற்றவை கொண்ட வணிகொண்டு

நின்றவிப்

பொற்றொடி மாதா தவமென்னை கொ

ல்லோ

பொற்றொடி மாதர் பிறந்த குடிப்பிறந்த
விறற்றொழில் வேடர் ! குலனே குலனும்

ஐயை திருவி னணிகொண்டு நின்றவிப்
பையர வல்கு றவமென்னை கொல்லோ
பையர வல்குல் பிறந்த குடிப்பிறந்த
ஓ வெய்வி லெயினா குலனை குலனும்

“நாகநாறு”—நாகம் - சுரபுன்னை. (பு)
நாறுநரநதம் - நாரத்து.

ஆ - ஆச்சா. ஆரம் - சநதனம்; ஆத்தியுமாம் சே
எனபது ஒருமரம்; உழிஞ்

சிலுமாம்; அழிஞ்சிலுமாம்

“செம்பொன்”—செம்பொன்னை வேங்கை
சொரிநதன். குவிநதன் -

குவித்தன்.

“மரவம்”—மரவம் - கடம்பு; குங்கும
மரமுமாம்

“கொற்றவை”—கொற்றவை - ஐயை.

---

1 ஓச்செய்யுள் முதலியமூன்றும் ஆடுநரப்புகழ்தலென்று
சில மூலப்பிரதிகளில்
எழுதப்பட்டுள்ளது.

(பி - ம்.) * 'பாவும்' † 'வேங்கை' ‡

'குலமேகுலமும்' § 'வெய்யவெயினர்'

கஉ.—வே ட் டி வ வ ரி.

நுக்க!

பாய்கலைப் பாவை யணிகொண்டு
நின்றவிவ்

வாய்தொடி நல்லா டவமென்னை
கொல்லோ வாய்தொடி நல்லாள் பிறந்த
குடிப்பிறந்த

வேய்வி லெயினர் குலனே குலனும்

வேறு.

* ¹ ஆனைத்தோல் போர்த்துப் புலியி
னுரியுடுத்துக்

கானத தெருமைக் கருந்தலைமே
னின்றாயால்

வானோர் வணங்க மறைமேன் மறையாகி
ஞானக் கொழுந்தாய் நடுக்கின்றி

யேநிற்பாய்

வரிவளைக்கை வானேந்தி மாமயிடற்
செற்றுக்

கரியதிரி கோட்டுக் † கலைமிசைமே
னின்றாயா

லரியரன்பூ மேலோ ! நாகமலர்மேன்

மன்னும்

விரிகதிரஞ் சோதி விளக்காகி யேறிற்பாய்
சங்கமுஞ் சக்கரமுந் து தாமரைக்

கையேந்திச

செங்க ணரிமான் சினவிடைமே

னின்றாயாற்

கங்கை முடிக்கணிந்த || கண்ணுதலோன்

பாகத்து

மங்கை யுருவாய் || மறையேத்த

வேறிற்பாய்

வேறு.

ஆங்குக்,

கொன்றையுந் துளவமுங் குழுமத்

தொடுத்த

துன்று மலர்ப்பிணைய ரேண்மே

விட்டாங்

கசுரா வாட வமரர்க் காடிய

குமரிக் கோலத்துக் கூத்துள் படுமே

“பாயகலை”--(பா) ஏவில் - ஏவையுடையவில்.

“ஆணைததோல”--நடுக்கினறியே நிறபாய, நீ

இப்பொழுது இங்ஙனே நின்ற

யென்க.

“வரிவளை” —செறறென்றது, இப்பொழுது மிதித்து
கிறதென்ற நிலையை.

பூமேலோன் —பிரமன். அகமலர் - இதயகமலம்.

“கொன்றை” —கூத்துள்படும் -

கூத்தாடுமென்கின்றது.

---

¹ இக்கவிமுதலிய மூன்றாம், முன்னிலைப்பரவலாய்
மூன்றடுக்கி நான்கடியான்
வத்தனவென்பர், தொல். செய். சூ. ௧௪௯ - ந.

(பி - ம்.) * ‘பாளைத்தோல்’ † ‘கலைமிசை
நின்றையால்’ ‡ ‘அகன்மலர்’
§ ‘தாமரைக்கைமேலேந்தி’ || ‘கண்ணத்தன்’ ¶ ‘
மறைபோற்றவே நிற்பாய்
கொன்றையுமரவமுந்’

௧௨௦

சிலப்பதிகாரம்

வேறு.

¹ ஆய்பொன் னரிசசிலம்புஞ் சூடகமு மேகலையு
மார்ப்ப வார்ப்ப

மாயஞ்செய வாளவுணர் வீழ நங்கை மரக்கான்மேல்
வாளமலை யாடும் போலு

மாயஞ்செய வாளவுணர் வீழ நங்கை மரக்கான்மேல்
வாளமலை யாடுமாயிற்

காயா மலர்மேனி யேத்தி வாணோர் கைபெய மலர்மாரி
காட்டிப் போலும்

* உட்குடைச சீறா * ரொருமகனா னிரைகொள்ள
வுற்ற காலை

வெட்சி மலர்புனைய வெள்வா னுழத்தியும் வேண்டு
ம் போலும்

வெட்சி மலர்புனைய வெள்வா னுழத்தியும்
வேண்டின் வேற்றூர்க் கட்சியுட் காரி கடிய கு
ரலிசைத்துக் காட்டும் போலும் * கள்விலை யாட்டி
மறுப்பப் பொருமறவன் + கைவி லேந்திப்

புள்ளும் வழிப்படரப் புல்லா னிரைகருதிப்
போகும் போலும்

* புள்ளும் வழிப்படரப் புல்லார் னிரைகருதிப் +
போகங் காலைக்

கொள்ளங் கொடியெடுததுக்கொற்றவையுங் கொடும
ரமுன் செல்லுமபோலும்.

வேறு.

* இளமா வெயிற்றி யிவைகாணின்
னையர்

தலைநாளே வேட்டத்துத் தந்தநல்
லானிரைகள்

கொல்லன் றுடியன் கொளைபுணா
சீர்வல்ல

1
நல்லியாழ்ப் பாணர்த முன்றி
னிதைந்தன

“ஆய்பொன்” —¹ மரக்கால் - அசுரர் தனமேல்
பாம்பும் தேளும் மாயத்தி
னாலே வரவிடுகையாற் காலிலே மரத்தைக்கட்டி
வாய்யெடுத்து நின்றாடுங் கூத்து. வாணோர்கை
மலர்பெயமாரியைக் காட்டிம

“உட்குடை” — வேணடும - விருமபும் காரி -
கருங்குருவி. கடியகுரல் -
நிமிததம்.

“கள்விலை” — கொள்ளாங்கொடி - தான தெரிந்து
கொள்ளும் ஆளிக்கொடி. கொடுமரம் - வில்.
கொற்றவையும் கொடியெடுத்துச்செல்லுமென்க அன்றி
யும் எடுததென்றதனை எடுப்பவெனறுதிரித்து இவள்
வில்லையெடுப்பச் செல்லு

மென்பாருமுளா

இத்தாழிசைகளிற போலுமெனறது ஒப்பில்போலி.

“இளமா” — இளமாவெயிற்றி - மாமை
நிறத்தையுடைய இளவெயிற்றி.

¹ எல்லாப்பிரதிகளிலும் முதலடி அறுசீராயும் மற்றையடி
எண்சீராயும் உள்ளன.

² புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வெட்சிப்படலம், க.

³ “ ” “ ” உ.

⁴ சிலப். கக, உக0 - கஉ.

இச்செய்யுள் கொடைக்குமேற்கோள், தொல்.

புறத்திணை கு; க - ந; இது

முதலிய மூன்றாம் தாழிசையோசையின்றி அடுக்கிவந்தனவென்பர், தொல். செய்.
கு. கசக - ந.

* இலப்பதிகாரம், க; ௫௮ - க.

(பி - ம்) * 'ஒருமுகனாகொன்ன' † 'கைவேலேத்திப்புள்ளுவழிப்' ‡ 'பொரு

மாயின்' § 'கொடுமரமுஞ்'

கஉ:--வே வ ட் டெ வ வ ரி.

நஉக

முருந்தே ிளநகை காணாய்நின் னையர்
கரந்தை யலறக் கவர்ந்த வினநிரைகள
கள்விலை யாட்டிநல் வேய்தெரி கானவன்
* புள்வாய்ப்புச சொன்னகணி முன்றி

னிறைந்தன

கயமல ருண்கண்ணாய் காணாய்நின் னைய
ரயலு ரலற † வெறிந்த நிரைக
ணயனின் மொழியி னரைமுது தாடி
யெயின ரெயிற்றியா முன்றி

னிறைந்தன

துறைபபாட்டுமடை. வேறு.

* சுடரொடு திரிதரு முனிவரு மமரரு
மிடர்கெட வருளுநி னிணையடி

தொழுதே

மடல்வலி யெயினாநி னடிதொடு

கடனிது

மிடறுகு குருதிகொள் விறறரு விலையே
அணிமுடி யமர்த மரசொடு பணிதரு
மணியுரு வினைநின் மலரடி தொழுதேங்

கணநிரை ! பெறுவிற லெயினிடு

கடனிது

நிணனுகு குருதிகொ டு ணிகரடு விலையே

“முருந்தேர்”—வேயதெரி கானவன - ஓற்றன.

“கயமலா”—நயனிஷமொழி -

நயப்பாழல்லாதமொழி (பா) நரைமுதிர்

தாழையையுடைய எயினர்.

துறைப்பாட்டு - வெட்சிததுறை சொன்னபாட்டு.

“சுடரொடு”—³ சுடரொடுதிரிதருமுனிவர் -

ஆதிததனவெப்பம தணி

தல காரணமாக அவனுடனே கூடித் திரியுமுனிவர். நின்

அடிதொடு கடனிது -

ஆளுறகடனிது. விறறருவிலை - நீகொடுத்த வெற்றிதந்த
விலை.

“அணிமுடி”—அமரர், எழுவாய்.

---

¹ புறப்பொருள் வெண்பாமாலை,

வெட்சி, கச.

³ “சுடரொடு”, “அணிமுடி”, “துடியொடு”—இவை

மூன்றடிக்கி முடுகிலாய்

வந்த தாழிசைக் கொச்சகவொருபுகென்பர்; தொல், செய், சூ.
கசக. ந.

புறநானூறு சக - ஆம் செய்யுளானும், அதன்
உரையானும் திருமுருகாற்றுப்
படை, கௌ - ஆம் அடியானும் அதன் விசேட
உரையானுமறியலாகும்.

(பி - ம்) * 'புள்வாய்ப்புட்' † 'எறிந்ததல்லாக்கள்' ‡ 'பெறும்' § 'திகர்தடு' சக

நூல் : சிலப்பதிகாரம்

துடியொடு சிறுபறை வயிரொடு
துவைசெய் வெடிபட * வருபவ
ரெயினர்க ளரையிரு
ளடுபுலி யணையவர் குமரிநி ' னடிதொடு
படுகட; னிதுவுகு பலிமுக மடையே
வேறு.
வம்பலா பல்கி வழியும் ! வளம்பட
வம்புடை வல்லி லெயின்கட
னுண்குவாய்
சங்கரி யந்தரி நீலி சடாமுடிச
செங்க ணரவு ! பிறையுடன்
சேர்ததுவாய்

துண்ணென் றுடியொடு துஞ்சு
 ரெறிதரு
 கண்ணி லெயின ரிடுகட னுண்குவாய்
 விண்ணோ ரமுதுண்டுஞ் சாவ
 வொருவரு
 முண்ணத நஞ்சுண் டிருந்தருள்
 செய்குவாய்
 * பொருளகொண்டு டு புண்செயி
 னல்லதை யார்க்கு
 மருளி லெயின ரிடுகட னுண்குவாய்
 மருதி னடநதுநின் மாமன்செய் வஞ்ச
 வுருளுஞ் சகட முதைத்தருள்
 செய்குவாய்

வேறு.

|| மறைமுது முதல்வன் பின்னர் மேய
 பொறையுயர் பொதியிற் பொருபபன்
 பிறாநாட்டுக்
 கட்சியுங் கரந்தையும பாழ்பட
 வெட்சி சூடுக விறல்வெய் யோனே.

“துடியொடு” — படுகட னிதுவென்றது
 துடிமுதலாகிய வாச்சியங்க
 ளுடனே செய்யும் பூசையை. பலிமுக..... மடை -
 சோறு.

“வம்பலா” — (பா) உண்குவை - உண்பாயாக.

“பொருள்கொண்டு” - மருதினடந்தது - மருதிடைநடந்தது.

செய்குவாடி, விளி.

இத்தாழிசைகள் கொற்றவையைப் பரவுவார
வார்த்தை. “மறைமுது” — மறைமுது முதல்வன் -
மாதேவன். இவன்பின்னர் -
அகத்தியனாகிய கடவுள். பொருப்பன் - பாண்டியன்;
இவன் வெய்யோன்;
விறல்வெய்யோன் - வெற்றியை விரும்புதலையுடையோன்
கட்சி - காடு கரந
தை - அவா; மீட்குநதொழில்.

1 பரி. அ. ஏ; கலி. ௧௭௪; மணி. ௧௮; களக.

2 “பொருள்கொண்டு புண்செயி னல்லதையன்போ, டருள்புற மாறிய” கலி. ௧௮.

3 இக்கருத்தை மறுப்பர் நச்சினர்க்கினியர்; மதுரை. ௪௦ - ௪௨ - உரை.

(பி - ம்.) * ‘வருமவரெயினர்கணயமிலர்’ † ‘வளஞ்சுரப்ப’ ‡ ‘பிறையொடு’
§ ‘தோய்செயின்’ || ‘மறங்கெழு சிறப்பின் வாய்வாட் டென்னவன், புறங்காத்
தோம்பு கழுங்கொடி. பிறந்தாட்டு’

தத். — வேட்டுவவரி.

நூலு

க. கடுங்கதிர் திருகலின் — (இ - ள்)
அங்குன மடைந்தவர் வெங்கதிர் முறுகுதலாலே,
தண்கதிருமுண்டாதலின்,
வெங்கதிரொனபதுதோனறக் கடுங்கதி’ ரென்றார்.

க - ஞ. நடுங்களுரெய்தி...

.....இருந்தனர்

(இ - ள்.) நறிய பலவகைக்கூந்தலையுடையாள்,
கடுங்கதிர் அங்ஙனமுறுகு

தலின் வெம்மைவிளைக்கும் பாலைத்தனமையையுடைய
நெறியைச்செல்லுத லால் நடுங்குதறகுக்காரணமான
அஞ்ரெய்தி மெய்வருத்தததோடே அடிகள்

கொப்புளங்கோடலின் வல்லாநடையோடும

பலகாலுயிர்த்தலின், மேற்செல்லா ராய் நோயதணிய

அவவிடததுளதாகிய முறகூறிய ஐயை கோட்டத்துப்

பலரும்புகுநதறியாததோர பக்கத்தே

புக்கிருநதார்களாகவென்க.

ஞ. உபபால்—(இ - ள்.) மேலே,

சு - ஏ. வழங்குவிற்றடக்கை.....

..சாலினி

(இ - ள்.) அமபைவழங்கும விலகை
கையிலையுடைய மறவர்குடியிற் பிறந்த உரிமையையுடைய
சாலினியான்வள்,

பழங்கடன - முனபுநோநதகடன் முழங்குவாய் -
கொக்கரிப்பையுடைய வாய். சாலினி - தேவராட்டி.

அ - கக. தெய்வமுற்று...

.....அடிபெயர்த்தாடி

(இ - ள்.) அச்சாலினி, தனதூர்நடுவாகிய-
மன்றினகண்ணே தான் தெய்வத்தன்மையுற்று

மெயம்மயிர்சிவிர்த்து மூரிநிமிர்த்த கைகளை ஒறறையும் இரட்

டையுமாக்கி அவநயத்தோடேகூட்டித் தாளத்திற்கு ஒப்ப
அடிபெயர்த்துக் கானவர்வியப்ப ஆடியெனக்
கூட்டுண்ணுமெயினரூர்; வேலியையுடைய ஊர்.

கஉ - ஈ. கல்லென் பேரூர் ..
.....மன்றுபாழ் பட்டன

அங்ஙனம் ஆடியவள் கூறுவாள் :—

(இ - ள்.) முன்புசொல்லிய
நுங்கடன்கொடாமையின், வலியவில்லையுடைய
எயினர்மனறுகள் இன்று பாழ்பட்டன; பகைவருடைய
ஊர்களில் திரண்டநிறைகள் மிக்கன.

கல - அனுகரணம். சிறத்தல் யிருதி பட்டது
பாடமாயின், ஒருமை பன்மைமயக்கமெனக்

கச - ஈ. மறக்குடித்
தாயத்து.....எயினரும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அவட்டுக் கடன்கொடாமையின்,
இமமறக்குடியில் தாயமபறறிவருகின்ற எயினரும் தமக்கு
முறைமையாகிவருகின்ற ஆறெறிசூறை ஆகோள்
முதலியவற்றால்விளையும் வளங்குன்றி
அறக்குடிகளைப்போலச் சினங்குறைந்து செருக்கு
அடங்கிவிட்டார்கள்;

இது முன்னிலைப்புறமோழி

சிலப்பதிகாரம்

கசு - எ. கலையமர்

செல்வி.....கொடுப்போ ளல்லள்

(இ - ள்) கலையாகிய ஊர்தியைப்பொருந்திய

செல்வி தான்கொடுத்த

வென்றிக்கு விலையாகிய உயிர்ப்பலியை

உண்ணக்கொடுப்பினல்லது நஞ்

சிலைக்குப்பொருந்திய வென்றியைக்

கொடுப்பாளொருத்தியல்லள் ;

கஅ - கூ. மட்டீண் வாழ்க்கை . ....தரு

மென்வாங்கு

(இ - ள்.) களவுகண்டுண்ணும்

ஊணையுடையமாக்கள், நஞ்சுற்றத்தி

ஐள்ளார் மதுவுண்டுசெருக்கும் இவ்வாழ்க்கையை நீர்

விரும்புலீராயின், செல்

விக்குநேர்ந்த கடனைக் கடிதிற கொடுமின்களென்று

சாலினி சொல்லவென்க.

தாருமெனறது தருமென விகாரமாகிக்

கொடுமென்பதாயிற்று.

ஆங்கு அசை

உ - உக. இட்டுத்

தலை.....குமரியை

(இ - ள்.) தாஞ்சுட்டிய பகைஞர்தலையைத்

தாமேயறுத்திட்டு எண்ணும

தல்லது பகைஞர் சுட்டியெண்ணுதல அவரிடத்து

முடிவுபோகாமைக்குக் காரண

மாகிய எயினர் தொல்குடிக் குமரியையெனக.

இனித் தலைகள் அரிநது வைக்கவைக்கப் பிறர்
எண்ணப்படுமதல்லது ஈமத் திறசுடப்பட்டு
அவம்போகாக்குடியெனறுமாம். இன்னும் அர
சன்சுட்டியமாற் றரசா தலையைப் பிறரிடத்துப்போகவிடா
வெனறுமாம் சுட்டு - குறிப்புமாம்.

உஉ - கூ. சிறுவெள் ளரவின்
குருளை.....என்னச சாத்தி

(இ-ள்.) அங்ஙனம் கேட்டவெயினர், தமது
குடிப்பிதநத குமரியுடைய

குறிதாக நெறிததகூநதலைச் சடையாகக்கட்டி
அம்முடியிலே சிறிய வெள்ளிய

அரவினது குருளையாகப் பொன்ஞாணினை
வளையக்கிடத்திக் காவற்காடுகுழந்த

தோட்டப்பயிரையழித்த எனத்தினது
கோட்டைப்பறித்து அதனை இளைய

வெள்ளிய பிறையென்னுமபடிசாத்தி,

வெள்ளரவென்றா, சாதிபறறி குருளையென்றார்,
அச்சடையிற்பிறநதமை' தோன்ற. சடைமுடி
பாமபாறகட்டுதலான, நாண் பாம்பாயிறறென்றுமாம்.

இளை - கட்டுவேலியுமாம்.

உஎ - கூ. மறங்கொள் வயப்புலி.....

.மேகலை யுடஇ. (இ-ள்.) கடுங்கண்மையையுடைய
வலியுலியை வாயைக்கிழித்து உதிர்த்த

பல்லொழுங்கை வெள்ளிய நிரைத்தாலியாகக் கட்டி,
அதனது வரியும்புள்ளியும்

தம்முள் மயங்குதலையுடைய உரிவையை மேலே
மேகலையர்கவுடுத்தி, வான் - பெருமை. புலி
ஆக்கொள்ளுமுயற்சியான் வாயங்காந்துவருதலின்,
'வாயபிளந்' தென்றார்

௩௦ - ௩௧.

பரிவொடு.....கொடுத்து

(இ-ள்.) வயிரவிலலை வருத்தத்தோடுவளைத்து அவள்
கையகத்துக்கொடுத்து,

பரிவு - அன்புமாத்

தஉ.—வேட்டுவவரி.

௩௨௫

௩௨. திரிதரு கோட்டுக் கலைமே லேற்றி—(இ -
ள்.) முறுக்குண்ட

கோட்டையுடைய கலையின்மீதேயிருத்தி,
ஊறிற்றிரிதருமென்றுமாம்.

௩௩ - ௩. பாவையுங் கிளியும் .....
.. தந்தனர் பரசி

(இ - ள்.) பாவைமுதலியவற்றைக்கொண்டு
சேவித்துத் துதித்தனராய்,

பாவை - மதனபபாவைமுதலியன தூவி - சூட்டு.
கீனிறம் - நீலநிறம்.

௩௬ - ௧. வண்ணமுஞ்
சண்ணமும்.....ஏந்தினர் பின்வர

(இ - ள்.) வண்ணமுதல விரையீரூயவற்றை
ஏவல்செய்யுமெயிற்றியர் ஏந்தினராயப் பிணசெல்ல,

வண்ணம் - தோள் முலைகளின் எழுதும்வண்ணம்.
புழுக்கல் - அவரை

துவரைமுதலியன. நோலை - எட்கசி விழுக்குடைமடை -
நிணச்சோறு.

௪௦ - ௪௨. ஆறெறி
பறையும்.....அணங்குமுன் னிறீஇ

(இ - ள்.) வழிபறிக்குங்காற கொட்டிம பற்றியும்
சூறைகொள்ளுங்காள்

ஊதுஞ்சினனமும் துததரிக்கொம்பும் குழிக்குழலும்
எறிமணியுமாகியவிலை

தம்மிறகூடியொல்பப இவ்வனைத்தையும்
அணங்கின் முன்னே நிறுத்தவென்க.

நிறீஇ - நிறுத்த.

௪௩ - ௪. விலைப்பலி
யுண்ணும்.....கைதொழு தேத்தி.

(இ - ள்.) தான்கொடுத்த வெனறிககு விலையாகிய
உயிர்ப்பலியையுண்ணும்.

விரிந்த பலிபீடத்தை முநதுறத்தொழுது பின்னர்ச்
செலவையுடைய கலையா

கிய ஊர்தியையுடையாளைக் கையாற்றொழுதேத்தியென்க.

மலர்தல் - விரிதல்.

சடு - டு. இணைமலர்ச்சி றடி...

....தெய்வமுற் றுரைப்ப

(இ - ள்) இணையான "மலர்போலும் சிறிய
அடிகளெடுத்தனளாய வருந்தி

அவ்வருத்தநதீரக் கணவனுடனேயிருந்த
கண்ணகியைநோக்கி, இங்கிருக்கின்ற

விவள் கொங்கநாட்டினையாளும் செல்வி;
குடநாட்டினையாளஞ்செல்வி; தென்

றமிழ்நாட்டினையாளும்பாவை; இங்ஙனமாதற்கு
முறபவததிறசெய்த தவத்தின

கண்முனைத்த கொழுநதுபோல்வாள்; இவ்வுலகிறகு
முழுமாணிக்கம்போன்று

உயர்ச்சிபெற்ற பெண்ணுருக்கொண்டதோர் திருமணியென
ச் சாலினி தன்தெய

வத்தனமையான இங்ஙனம் இவளை மிகுத்துரைப்பவென்க.

கண்ணகி அன்னளாதலை, 'கொங்கிளங் கோசர்'
என்றதுமுதலியவற்றா
னறிக.

ருக - கூ. பேதுறவு மொழிந்தனள்.....
அரும்பின ணிற்ப

(இ - ள்.) இங்ஙனம் சாலிணிபுகழ்நதுகூறிய அதனைப்
பொறுதகண்ணகி

இம்மூதறிவாட்டி தெய்வமயக்கத்தாற
கூறினொளனக்கருதி நாணிநூல் தன்

1 சிலப். ௩௦ - ஆம் பக்கத்திற்காண்க.

௩௨௬

சிலப் பதிகாரம்

கணவனது புறத்தே மறைந்து

அவளறிவின்மையையிகழ்ந்த புதிய சிறுநகை
யோடு நிற்பவென்க.

௩௪ - ௩. மதியின்வெண் டோடு

.....இமையா நாட்டத்து

(இ - ள்.) மதியாகிய வெள்ளிய இதழைச்சூடும்
சென்னியையும், நுதலைத்

திறந்துவிழித்த இமையாதநாட்டத்தினையுமுடைய.

௩௬ - ௭. பவள வாய்சசி.....

.....கறுத்த கண்டி

(இ - ள்) பவளம்போறசிவநத,வாயினையும்

கண்டத்தினையுமுடையாள்,
வெள்ளிய நகையினையும் கரிய

நுள் - அ.

வெஞ்சினத்து.....மலை வளைத்தோள்

(இ - ள்) கடிய சினத்தையுடைய வாசகியை

நாணகப்பூட்டி மேருவரை

யை வில்லாகவளைத்தோள்,

இவள் கிரியாசத்தியானமையிற் கூறினா

நுக. துளையெயிற் றூராகக் கசுகடை

முலைச்சி—(இ - ள்.) நஞ்சு. ஊறும

துளையெயிறையுடைய பாப்புக்கச்சாற்பிணி,கத

முலையையுடையாள்,

சு.0. வளையுடைக் கையிற் சூல மேந்தி—(இ -

ள்.) வளையணிந்த

கையாலே சூலத்தையேந்தினாள்,

சுக - உ. கரியி னுரிவை.....

.....மேகலை யாட்டி

(இ - ள்.) சிங்கத்தையுரித்து அதன்றோலை

மேகலையாகவுடுத்துக் கரியை

யுரித்து அதன்றோலை¹ ஏகாசமாகவிட்டோள்,

அணங்காகிய அரி கரியினுரிவையை உடுத்துப

போர்த்தோளென்க

அணங்கு - வருத்தமுமாம்

சுங் - ச. சிலம்புங் கழலும்.....
..கொற்றவை

(இ - ள்.) இடப்புறத்துச் சிலம்பும வலப்புறத்து
வீரக்கழலுமொலிக்கும்

சிறிய அடிகளையுடைய மேலான வெறறியையுடைய
வாட்டொழில் வாயப்புப்

பெறற கொற்றவை,

சுரு - சு.

இரண்டுவே றுருவின்.....தையல்

(இ - ள்.) உடலுக்குத்தலைவேருன வடிவினையும்
திரண்டதாளினையு முடைய *

விக்கிரமாசுரன் றலையைத்துணித்து அதனமீதே
நின்ற தையல்,

சுசு - அ.

பலாதொழும.....இளங்கிளை

(இ - ள்.) தேவரும் முனிவருமவணங்கப்பெறும
அலங்கரித்தலிலலா

தோள், அழியாதோள், கௌரகிறதையுடையோள்,
சமரைவல்லாள், சூலத்தை

யுடையோள், நீலநிறத்தையுடையோள், மாலான வனுக்குத்
தங்கையாயுள்ளாள்,

கிளை - கிளியையொப்பாளெனவுமாம்.

* ஏகாசம - உத்தரீயம்.

* 'மேதிச்சென்னி வீக்கிரமன்' திருவாதவூரர், திருவம்பல,

தக. — வேட்டுவவரி.

ந'உந

சு. கடுங்கதிர் திருகலின்—(இ - ள்)

அங்ஙனமடைந்தவர் வெங்கதிர் முறுகுதலாலே,
தண்கதிருமுண்டாதலின்,
வெங்கதிரொளபதுதோனறக் கடுங்கதி'ரென்றார்.

சு - ரு. நடுங்களுரெய்தி...

.....இருந்தனர்

(இ - ள்.) நறிய பலவகைக்கூந்தலையுடையாள்,
கடுங்கதிர் அங்ஙனமுறுகு தலின் வெம்மைவிளைக்கும
பாலேத்தனமையையுடைய நெறியைச்செல்லுத லால்
நடுங்குதற்குக்காரணமான அளுரெய்தி
மெயவருத்தததோடே அடிகள் கொப்புளங்கோடலின்
வல்லாநடையோடும பலகாலுயிர்த்தலின், மேற்செல்லா
ராய் நோயதணிய அவவிடத்துளதாகிய முறகூறிய
ஐயை கோட்டத்துப் பலரும்புகுந்தறியாததோர பக்கத்தே
புக்கிருநதார்களாகவென்க.

ரு. உப்பால்—(இ - ள்.) மேலே,

சு - ள். வழங்குவிற்தடக்கை.....

...சாலினி

(இ - ள்.) அமபவழங்கும் விலகை
கையிலையுடைய மறவர்குடியிற் பிறந்த உரிமையையுடைய
சாலினியானவன்,

பழங்கடன - முனபுநோந்தகடன் முழங்குவாய் -

கொக்கரிப்பையுடைய வாய. சாலினி - தேவராட்டி.

அ - கக. தெய்வமுற்று...

.....அடிபெயர்த்தாடி

(இ - ள்) அச்சாலினி, தன தூர்நடுவாகிய-
மன்றினகண்ணே தான் தெய்வத்தன்மையுற்று
மெயம்மயிர்சிலிர்த்து மூரிநிமித்தத கைகளை ஒறறையும் இரட்-
டையுமாக்கி அவநயததோடேகூட்டித் தாளத்திறகு ஒப்ப
அடிபெயர்த்துக் 'கானவர்விடப்ப ஆடியெனக்
கூட்டுண்ணுமெயினரூர்; வேலியையுடைய ஊர்.

கஉ - கூ. கல்லென் பேரூர் ..

.....மன்றுபாழ் பட்டன

அங்ஙனம் ஆடியவன் கூறுவாள் :—

(இ - ள்.) முன்புசொல்லிய

நுங்கடன்கொடாமையின், வலியவில்லை யுடைய
எயினர்மனறுகள் இன்று பாழ்பட்டன; பகைவருடைய
ஊர்களில் திரண்டநிறைகள் மிக்கன.

கல - அனுகரணம். சிறத்தல் மிகுதி பட்டது
பாடமாயின், ஒருமை . பன்மைமயக்கமெனக்

கச - சூ. மறக்குடித்

தாயத்து.....எயினரும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் அவட்குக் கடன்கொடாமையின்,
இமமறக்குடியில் தாயம்பறநிவருகின்ற எயினரும் தமக்கு
முறைமையாகிவருகின்ற ஆறெறி குறை ஆகோள்

முதலியவற்றால்வினையும் வளங்குன்றி
அறக்குழிகளைப்போலச் சினங்குறைந்து செருக்கு
அடங்கிவிட்டார்கள் ;

இது முன்னிலைப்புறமொழி

ந.உச

சிலப்பதிகாரம்

கக - எ. கலையமர் செல்வி.....

.கொடுப்போ ளல்லள் (இ - ள்) கலையாகிய

ஊர்தியைப்பொருந்திய செல்வி தான்கொடுத்த

வென்றிக்கு விலையாகிய உயிர்ப்பலியை உ
ண்ணக்கொடுப்பினல்லது நஞ்

சிலைக்குப்பொருந்திய வென்றியைக்

கொடுப்பானொருத்தியல்லள் ; கஅ - கூ. மட்டுண்

வாழ்க்கை . . . . . தரு மெனவாங்கு

(இ - ள்.) களவுகண்டுண்ணும்

ஊணையுடையமாக்கள், நஞ்சுறறத்தி

ஊள்ளார் மதுவுண்டுசெருக்கும இல்வாழ்க்கையை நீர்
விரும்புவீராயின், செல்

விக்குநோர்ந்த கடனைக் கடிதிற கொடுமின்களென்று
சாலினி சொல்லவென்க.

தாருமெனறது தருமென விகாரமாகிக்
கொடுமென்பதாயிற்று.

ஆங்கு அசை

உரு - உக.

இட்டுத் தலை.....குமரியை

(இ - ள்.) தாஞ்சுட்டிய பகைஞர்தலையைத்
தாமேயறுத்திட்டு எண்ணும

தல்லது பகைஞர் சுட்டியெண்ணுதல அவரிடத்து
முடிவுபோகாமைக்குக் காரண

மாகிய எயினர் தொல்குடிக் குமரியையென்க.

இனித தலைகள் அரிந்து வைக்கவைக்கப் பிறர்
எண்ணப்படுமதல்லது ஈமத்

திறசுடப்பட்டு அவமபோகாக்குடியென றுமாம. இனனும்
அரசன்சுட்டியமாற்

றரசா தலையைப் பிறரிடத்துப்போகவிடாவென றுமாம.
சுட்டு - குறிப்புமாம்.

உஉ - சு. சிறுவெள் ளரவின்
குருளை.....என்னச சாத்தி

(இ - ள்.) அங்ஙனம் கேட்டவெயினா, தமது குடிப்பிதநத குமரியுடைய
சூழிகாத நெறிததகூநதலைச் சடையாகக்கட்டி அம்முடியிலே சிறிய வெள்ளிய

அரவினது குருளையாகப்

தோட்டப்பயிரையழித்த

பொனஞாணின வளையக்கிடத்திக் காவறகாடுசூழ்ந்த
எனத்தினது கோட்டைப்பறித்து அதனை இளைய
வெள்ளிய பிறையென்னும்படிசாத்தி,

வெள்ளரவெனஞர், சாதிபறநி குருளையெனஞா,

அச்சடையிற்பிறந்தமை

தோன்ற. சடைமுடி பாம்பாற்கட்டுதலான, நாண்
பாம்பாயிறறென்றுமாம்.

இளை - கட்டுவேலியுமாம்.

உள - ௩௦.

மறங்கொள் வயப்புலி.....மேகலை யுடஇ

(இ-ள்.) கடுங்கணமையையுடைய வலியுலியை
வாயைக்கிழித்து உதிர்த்த

பல்லொழுங்கை வெள்ளிய நிரைத்தாலியாகக் கட்டி,
அதனது வரியும்புள்ளியும்

தம்முள் மயங்குதலையுடைய உரிவையை மேலே
மேகலையார்கவுடுத்தி,

வான - பெருமை. புலி ஆக்கொள்ளுமுயற்சியான்
வாயங்காந்துவருதலின்,

‘வாயபிளந’ தென்றார்.

௩௦ - ௩௧.

பரிவொடு.....கொடுத்து

(இ-ள்.) வயிரவிலலை வருத்தத்தோடுவளைத்து அவள்
கையகத்துக்கொடுத்து,

பரிவு - அன்புமாம்.

கஉ.—வேட்டுவ்வரி.

நடௌ

சூக - ஏக. ஐயை செய்யவன் . . .

.. அருங்கலப் பாவை

(இ - ள்.) வெய்ய மழுவானைக் கையிலேயுடைய
சயமகள், திருமகள், பாயும் கலையையுடையபாவை, ஆயும்
கலையையுடையபாவை. அழகிய தொழையையும்
கலங்கையுமுடைய பாவைபோல்வாள்,

எஉ - ச. தமர்தொழ வந்த...

.....வாய்ந்ததா லெனவே

(இ - ள்) மாலும் அயனும் தொழத்தோன்றிய
கன்னிக்கோலத்தினையுடை
யாளாயப் பொருந்திய அக்குமரியும்
இச்சாலினிகொண்டகோலமவாயபுடைத்
தென்றருளினுள்ளெனக

சாலினி உற்று நிறுத்து ஒச்சி வியப்ப ஆடி, பட்டன;
சிறந்தன; அடங்கினர்; ஆதலிற் கடனுணினல்லது
கொடுப்போளலைள், கடனருருமென், குமரி
யைக்கட்டிச் சுற்றிச் சாத்திப் பூட்டி உடலிக் கொடுத்து
ஏற்றிப் பரசிப் பின்

வரத துவைப்ப நிறுத்த, தானேத்திப் பின்னாக கூறத்தே,
செலவி, ஆட்டி பாவை, கொழுந்தது, மணியெனத்
தெய்வமுறறுரைப்ப, கண்ணை ஒடுங்கி நிறப், சென்னியையும்
நாட்டத்தையுமுடைய வாய்ச்சி, நகைச்சி, கண்டி, வளைத்
தோள், முலைச்சி, ஏந்தி, உடுத்திப் போர்த்தோள், கொ
றறவை, தையலாகிய குமரியும் அருளினுள்ளென வினைமுடிக்க

உரைப்பாட்டிமடை - உரைப்பாட்டை நடுவேமடுத்தல.

நாக நாறு.....

...பலி முன்றிலே

(இ - ள்.) கண்ணுதலுடைய பாகத்தை

ஆளுதலுடையாளுடைய பலி கொள்ளுமுன்றிலில்
எவ்விடத்தும் மணநாறும் சுரபுண்ணையும் நரந்தையும்
நீரல்படப பூத்தன; ஆச்சாவும் சந்தமும் உயர்ந்துபூத்தன;
சேமரமும் மாமரமும் செறிந்து பூத்தனவெனக

செம்பொன் வேங்கை

... ..திரு முன்றிலே

(இ - ள்.) பிறை நீங்காதுவாமும்

சடைமுடியுடையுடையாளுடைய திரு முன்றிலில்,
வேங்கைகள் செம்பொண்ணைப்பூத்துச் சொரிந்தன;
நல்லிலவங் களின கொம்புகள் செவ்விதழைப்பூத்துச்
சொரிந்துகுவித்தன; புனகு பொங்க ராகிய
வெள்ளியபொரிகளைச் சிறதினவெனக.

குவித்தன, விகாரம். பொங்கர் - கொம்புமாம்;

பொதுளவமாம்.

மரவம் பாதிரி.....

... ..திரு முன்றிலே

(இ - ள்.) திருமாறகு ஐனையாளது திருமுனறிலில்,

மணங்கமமும் வெண் கடம்பும் பாதிரியும் புண்ணையும் குர
ராயும கோங்கமுமாகியவிலை மலர்ந்தன; இக்கொம்பரின
மீதே வண்டினம் தேனினத்தோடே யாழினதரவமபோலப்
பாடுமெனக.

அ, இடைச்சொல். இவைமுனறும் முன்றிற்சிறப்பு.

கொற்றவை கொண்ட.....குலனே குலனும்
(இ - ள்.) இறைவி அணியாகக்கொண்டனவற்றைக் கொண்டுநின்ற

இச்

சாலினி முன்செய்த தவம் எத்தவங்கொல்லோ,
இவள்பிறந்த குடியின்கட் பிறந்த விறறொழிலைவல்ல
மறவர்குலமே குலமென்பதூஉமென்க.

ஐயை

திருவின்.....குலனே குலனும்.

(இ - ள்.) இந்த ஐயையுடைய அழகிய கோலத்தைக்
கொண்டுநின்ற இவ் வரவிற்படம்போலும்

அல்குலையுடையாள் முன்செய்த தவம் எத்தவங்கொல்லோ,
இவள்பிறந்த குடியின்கட்பிறந்த அமபைச்செலுத்தும்
வில்லையுடைய எயினர் குலமே குலமென்பதூஉமென்க.

திரு - அழகு.

பாய்கலைப்

பாவை.....குலனே குலனும்

(இ - ள்.) கலைப்பாவையின் கோலத்தைக்
கொண்டுநின்ற அழகியதொடி யையுடைய இச்சாலினி
முன்செய்த தவம் எத்தவங்கொல்லோ, இவள்பிறந்த
குடியின்கட்பிறந்த முங்கிவ்வினையுடைய எயினர்குலனே
குலமென்பதூஉ மென்க

இவைமுளறும், ¹ “வாடா வளனி வயல ரோத்திய” எனபதனை, வள்ளிக் கூந்தல்; எனனை? ² “மண்டம ரட்ட மறவர் குழாத்திடைக, கண்ட முருகனுங் கண்கணித்தான - பண்டே, குறமகள் வள்ளிதன் கோலங்கொண்டாடப், பிறமக னோற்றாள் பெரிது” எனவரும்.

ஆனைத்தோல்

போர்த்து.....நடுக்கின்றிபேறிப்பாய்

(இ - ள்.) தேவர்கள்வணங்க நானமறைக்கும் மறைப்பொருளாயத் தன்னை வழிபடுவோர் ஞானத்தினகண் எழுங்கொழுந்தாயச் சலிப்பினிறிறங்கின்றீர் புலித்தோலையுடுத்தி யானைத்தோலைப்போர்த்துக் கான ததினமீதே ஒருமையின பசுநதலைமேல் நின்றாய்; இஃது எனனமாயநதானென்க

கானவெருமையெனினுமமையும் ஒருமை, சாதிப்பெயர்

வரிவளைக்கை வாளேந்தி.....விளக்காகி யேறிப்பாய்

(இ - ள்.) அரியும் அரனும அயனுமாகிய இவாகளிதயகமலத்தே நிலைபெற நின்றவிளங்கும் விரிந்த கதிராகையுடைய விளக்காகிநிறகினறநீ வளையணிந்த கையாலே வாளையேந்திப் பெரிய மயிடாசுரனைச்செறறுக் கரிய முறுக்குண்ட கொம்பையுடைய கலையின்மீதே நிலைபெற்றாய்; ஆகையால் இஃது எனனமாய் மோவென்க.

சங்கமுஞ்

சக்கரமும்.....மறையேத்த வேறிப்பாய்

(இ - ள்.) கங்கையைச் சடைமுடியினமீதணிந்த இறைவனது இடப்பக் கத்திற்குரிய இடைவிகொண்டவுருவாய் மறைகள்போற்ற அவற்றிற்குநதோன் ஞாமல விறகினறநீ சாகுசுக்கரங்களைக் கையிலேநதிச் சிவந்தகண்ணையுடைய

¹ தொல்காப்பியம், புறத்திணையியல், கு. 6.

“ “ “ “ த. மேற்

கஉ.—வேட்டுவவ

ரி. நடக

அரிமானாகிய சினவிடையினமீதேநின்றாய் : ஆகையால்,
இஃது எனன்மாயமோ
வென்க.

இவைமுன்றம முன்னிலைப் பாவல்
ஆங்கு—(இ - ள்.) அவ்விடத்து,
கொன்றையுந்

துளவமும.....கூத்துள் படுமே
(இ - ள்.) கொன்றைமலரையும் துளபதையும்

கலந்துதொடுத்த மலர்

செறிந்த மாலையை உத்தரீயமாகவிட்டு அசுரர்

போரினகண்ணேவாடிம்படி அம

ரார்போரின்கண் ஆடிய கூத்து ஆடுதற்கு ஈண்டு

உள்படுமென்க

இது வென்றிக்கூத்து.

ஆய்பொன்னரிசசிலம்பும.....

.மலர்மாரிகாட்டும்போலும்

(இ -

மேகலையும்

ள்.) அழகிய பொன்னாறசெய்த அரிபொருநதியசிலம்பும் சூடகமும்
ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப வஞ்சிததுபபொரும போரைவல்ல வாளவுணர் போர்
சாயும்படி நங்கை மரக்கானமேனின்று வாட்கூததை

ஆடாநிறகும்; அங்ஙன

மாடுமிடத்து வானோ இவளுடைய

காயாமலாபோலுமேனியை ஏத்துகையாற் பொழியும்

மலாமழையை அக்கூத்துக காட்டா திராதெனக.

இது கூத்துள்படுதல்.

உட்குடைச சீறா.....

.....காட்டும் போலும்

(இ - ள்.) மாறரார்க்கு உட்குடைககொடுக்கும்

சீறாநிடத்துத் தனக்கினை

யில்லாதவீரன நிரைகொள்ளத் தலைப்பட்டவிடத்து அவறகுப் போர்ப்பூவாகிய
வெட்சி மலரைச்சூட்டுதறகு வெள்ளிய வாளுழத்தியும் வேண்டும்; அங்ஙனம்
அவனும் உடன் செல்லக்கருதியவழிப பகைவருர்க்குழந்த

காட்டிடத்துள்ள காரி

யென்னும்புள் தனது கடியருரலாலே

அவர்க்குவருங்கேட்டினை முன்னறிவித்து

நிறகுமன்றோவெனக.

வாளுமுத்தி - கொற்றவை. இது கொற்றவைநிலை.

அஃதாவது ¹ “ஆளி

மணிக்கொடிப் பைங்கிளிப் பாயகலைக், கூளி மலிபடைக்
கொற்றவை - மீளி,

யரண்முருங்க வாகோள் கருதி னடையார, முரண்முருங்கத
தானமுந் துறம்”

எனவரும். இது வேடசி.

களவிலை

யாட்டி.....செல்லும போலும

(இ - ள்.) கள்விறகுமவள் இவன பழங்கடன

கொடாமையிற பின் கட்

கொடாது மறுப்ப, அதுபொருதவீரன அநநிலையே
வில்லைக்கையிலேநதிப புண்

ணிமித்தமும் தனகருத்திறகேற்பச்சேறலிற

பகைவர்நிரைகொள்ளுதலைக்கருதிப்

போருதலைச்செய்யும்; அங்ஙனம் போங்கால்

தானகைக்கொண்ட ஆளிக்கொடி

றையுயர்த்துக் கொற்றவையும வில்லின்முன்னே

செல்லுமன்றோவென்க.

என்பது, ² “அருஅ நிலைச்சாடி யாடுறு தேறன,

மருஅன் மழைததங்

கண்ணி - பொருஅன், கடுங்கண் மறவன கழலபுனைந்தான
காலை, நெடுங்கடைய

நேரரா நிரை” எனவரும். இது தன்னுறுதேழில்.

இதுவும் கொற்றவை

ங்ங௦

சில ப் ப் திகாரம்

நிலைப்பாற்படும்; என்னை? 1 “மறங்கடைக் கூட்டிய துடிநிலை
சிறந்த, கொற்ற வை நிலையு மத்தினைப் புறனே”
என்பதனானைன்க. இது வேட்சிப்புறநடை.

இளமாவெயிற்றி..

.....முன்றினிறைந்தன

(இ - ள்.) சீமத்தையுடைய இளையவேட்டிவமகளே!
முன்னுளில் நின் ஐயன் மார் கவர்ந்துகொணர்ந்த
நல்லஆணிரைகள், 1 வேல்வடிக்குங்கொல்லனும் துடி
கொட்டிமபுலையனும் பாடவும் புணர்க்கவும்
அடைக்கவும்வல்ல யாழ்ப்பாணரும் என்னுமிவரது
முன்றிலினகணிறைந்தன; நீ இவறறைக் காண்பாயாகவென்க
முருந்தேராளநகை.....

.....கணிமுன்றினிறைந்தன

(இ - ள்.) முருந்துபோலும்

முறமுதநகையையுடையாய்! நின் ஐயன்மார் முன்னுட்
கரந்தையாரலறுமபடி கைக்கொண்டிவந்த இனநிரைகள்,
கள்விற்கும வளந் நல்லவேயத்தொழிலை ஆராயுமவனும்
புண்ணிமித்தவகூறுமவனும் என்று சொல்லப்பட்ட இவர்கள்

முன்றிலின்கணிநைநதன; நீ இவறதைக் காணாயென்க.

கயமலருண் கண்ணாய்..... முன்றி
னிநைநதன

(இ - ள்.) பெரிய மலர்போலும் கண்ணையுடையாய்!
நின ஐயன்மார் அயலவருர் அலறும்படி தலைநாளிற்
கைக்கொண்டுபோநத நல்ல ஆணிரைகள்,
நயமில்லாதமொழியையும் நரைத்து
நீண்டதாடியையுமுடைய எயினரும் அங்ஙனமுத்த
எயிறறியருமாகிய இவர்கள் முன்றிலின்கண் நிறைநதன;
இவறதைக் காணாயென்க.

இவையுமன்றும் * கோடையென்னுந்துறை.
கண்டார்கூற்று.

துறைப்பாட்டுமடை - துறைப்பாட்டுக்களை
நடுவேமடுத்தல்.

சுடரொடு திருதரும.....
...விலையே

(இ - ள்) கதிரவனுடையவெம்மை உயிரகளை
வருத்தாமல் அதனைத்தாங்கி அவனுடனே
சுழன்றுதிரிதருதலைச்செய்யும் தெய்வவிருடிகளும்
தேவர்களும் ஆகிய இவர்கள் இடாகெடும்படி அருள்செய்யும்
நினதடியிணையைத் தொழுதேம்; கொலையையும்
வலியையுமுடைய எயினாபெறும் வெறறிகஞ விலையாக
நினனடியைத்தொடமிச் சூளுறற கடனாகிய
மிடறறினினறுமிழும் குருதியா
கியவிதனைக் கொள்ளுவாயாகவென்க.

அணிமுடி யமர்த்தம்.....

.....அடுவிலையே

(இ - ள்.) அழகிய முடியையுடைய அமரர் தமமர
சனோடுவநது பணி

தலைச்செய்யும் நீலமணிபோலும் உருவினையுடையாய்! நின்
மலரடியைத்தொழு

தேம்; நிரைத்திரைப்பெறும் விறலையுடைய எயினர்கள்
பகையையடுதற்குக்

காரணமான விலையாக இடுங்கடனாகிய நிணத்தோடுகலந்து
உகாநின்ற குருதிப்

பலியாகிய இதனைக் கொள்ளுவாயாகவெனக்.

துடியொடு சிறுபறை.....

..பலிமுக மடையே

(இ-ள்.) துடியுட்னே சிறுபறையும் கொம்பும்
வெடிததலுண்டாகமுழங்க

அரையிருளில் எயினர் இருபட்டத்தினின் றுவருகின்றவா
கொலலும்புலியனை

¹ தொல்காப்பியம், புறத்திணையியல், கு. ச.

² "வேல்வடித்துக்கொடுத்தல் கொல்லற்குக்கடனே" புறநா. 1062.

³ கொடையென்னுத்தறையாவது:—தாம் கொண்டநிறையை இரவலர்க்கு வரை
யாதுகொடுத்து மனமெழித்தல்.

கஉ.—வேட்டுவவரி.

௩௩௧

யவர் முன்னாளில் நின்னடியைத்தொட்டுச் சூளுற்ற

கடனாகிய மிடற்றினின் . துஞ்சொரிகின்ற
குருதியாகியபலியைக் கொள்ளுவாயாகவென்க.

இவையுன்றும் அவிப்பலி ; துந்நிப்பலியென்பாருமுளர்; என்னை? “நச்
சிலேவேற காளைக்கு காளைபே கொற்றவை, கைச்சிலையு நல்கும்பாங் காணேங்
கொன்—மிச்சில்கூ, வாளின்வாயத் தீண்டாத வர்க்குருதி மெயசாயப்பத்,
தாளின்வாய வீழ்த்தான் றலை” என வருமாதலின்.

வம்பலர் பல்பி.....பிறையுடன்
சோத்துவாய்

(இ - ள்) சங்கரி, அந்தரி, நீலி. சடையாகிய
முடிமீதே பாம்பைப் பிறை , யோடேமுடித்தோய!
வழிப்போவார்மிக்கு அவரை நலிந்துகொள்ளும் பொரு
ளாகியவளம் வழிதோறுமுண்டாவதாக; அதற்கு விலையாக
இப்பலிக்கடனை உண்பாயாகவென்க.

துண்ணென் றுடியொடு.....
...இருந்தருள் செய்குவாய்

(இ - ள்.) தேவர்கள் அமுதத்தைபுண்டிம சாவ
ஒருவருமுண்ணாத நஞ்சை யுண்டிம் சாவாதிருந்தருள்கின்ற
நீ கேட்டா துட்கென்றிடத் துடிக்கொட்டி தலோடே
பகைவாருஞ்சுதலுற்றபொழுதில் ஊர்க்கொலைசெய்யும்
கண்ணோட்ட மில்லாதமறவர் நினக்கிடம் கடனாகிய இதனை
உண்பாயாகவென்க.

பொருள்கொண்டு.....
.....செய்குவாய்

(இ - ள்.) நினமாமன்செய்த வஞ்சமாகிய

மருதினமீதேநடந்து அதனைச் சாயத்து உருளுதலையுடைய
சகடத்தையும் உதைத்தலைச்செய்யுந் வழிப்போ
வார்பொருளைக்கொண்டு அவர்க்குப்
புண்ணைக்கொடுப்பினலையு அவரமாட்டு அருளுதல்
சிறிதுமில்லாத எயினரிடும் கடனாகிய இதனை
உண்பாயாகவென்க.

இவைமுன்றும் பல்கீகோன.

மறைமுது முதல்வன்.....
விறல்வெய் யோனே.

(இ - ள்.) முதியமறையைபுண்டாக்கிய
பிரமனபின்னோனாகிய குறுமுனி பொருநதிய 'சந்தனம்
அதில்முதலிய மரங்களாற சுமைபிக்குயர்ந்த பொதியிற்
பொருப்பனாகிய வெறநியைவிரும்புபாண்டியன்
பண்கவருடைய முனையிடமும் அவர்மீட்குந்தொழிலும
பாழ்பநிம்படி வெட்சியைச் சூடுவானாக வென்க.

¹ 'துறை' என முறகூறியவதனால், கொற்றவைக்குப்
பரவுக்கடமழூண்டலும் கொள்ளப்படுகும்; என்னே? ² வந்த
நிரையி னிருபடி மணியுட, நெந்தலை நின் றலை
யாநதருது—முநதுநீ, மறறவை பெற்று வயவேந்தன்
கோலோக்கக், கொற் றவை கொற்றங் கொடு "

இது, கூத்தாற்பெற்றபெயர்.

இது, பஹுவிசைக் கோச்சகக்கலிப்பா.

கஉ.—வேட்டுவவரி முற்றிற்று.

* பெரும்பொருள் விளக்கம்; இது புறத்திரட்டிற்கண்டது.

பதினமுன்றுவது

புறஞ்சேரியிறுத்தகா
த.

- பெண்ணணி கோலம் பெயர்ந்தபிற்பாடு
புண்ணிய முதலவி திருங்கடி பொருந்திக்
கடுங்கதிர் வேனிலிக் காரிகை பொறுஅள்
படிந்தில சீறடி பரலவெங் கானத்துக்
ஐ. கோள்வ லுனியமுங் * கொடும்புற் றகழா
1 வாள்வரி வேங்கையு மான்கண மறலா
வரவுஞ் சூரு மிரைதேர் முதலையு

முருமுஞ் சாரந்தவர்க் குறுகண் செய்யா
செங்கோற் + நென்னவா காக்கு நாடென

க0. வெங்கணும் போகிய விசையோ பெரிதே
பகலொளி தன்னினும் பல்லுயி ரோமபு

நிலவொளி † விளக்கி நீளிடை மருங்கி
 னிரவிடைக் கழிதற் கேத மில்லெனக்
 குரவரு நோந்த ‡ கொள்கையி னமர்ந்து
 கரு. கொடுங்கோல் வேந்தன் குடிகள் போலப்
 படுங்கதி ரமைபம் பார்த்திருந்

தோக்குப

பன்மீன் முனையொடு பாற்கதிா பரபரித்
 தென்னவன் குலமுதற் செல்வன்

முன்றித்

தாரகைக் கோவையுஞ் சந்தின்

குழம்புஞ்

ரு. உனியம் - கரடி. கஉ. நீளிடை - காடு

கசு. குரவா - கவுந்தியடிகள்.

கசு. படுங்கதிரமையம் பார்த்திருந்தாராக.

கக. தாரகைக்கோவை - தாரகைபோலுங்கோவை;

என்றது ஏகாவலி

வடம்

1 "உருமு முரகு தரவுத் தப்பா, காட்டு மாவு
 முதுகண் செய்யா" பெரும்

பாண். சஉ - க.

(பி - ம்.) * 'கொம்புற்' † 'தென்னவன்காக்கு

தாடென்மெங்கணம்' † 'விளக்கு
'தீவிடை' ‡ 'கொள்கையிருந்துழி'

கந.—புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

நநரு

கோசிக மாணி கூறக் * கேட்டே
யாதுநீ கூறிய வுராயீ † திங்கெனத்
ரு. தீதிலன் கண்டே நெனச்சென்
மெய்திக்

கோசிக மாணி கொள்கையி னுரைப்போ
' னிருமிதிக் கிழவனும் பெருமனைக்
கிழத்தியு

மருமணி யிழந்த நாகம் போன்றது
மின்னுயி ரிழந்த யாக்கை யென்னத்
கரு. துன்னிய சுற்றந் துயாக்கடல் வீழ்ந்தது
மேவ லாளர் யாங்கணுஞ் ‡ சென்று
கோவலற் றேடிக் கொணர்கெனப்
பெயர்ந்ததும்

பெருமக னேவ லல்ல ‡ தியாங்கணு
மரசே தஞ்சமென் றருங்கா னடைந்த
கரு. வருந்திறல் பிரிந்த வயோத்தி போலப்

பெரும்பெயர் மூதூர் பெரும்பே
 துற்றதும்
 வசந்த || மாலைவாய் மாதவி கேட்டுப்
 பசந்த ॥ மேனியள் படானோ யுற்று
 நெடுநிலை மாடத் திடைநிலத் தாங்கோர்
 எ0 படையமை சேக்கைப் பள்ளியுள்
 வீழ்ந்ததும்
 கேட்டுத்
 வீழ்துய ருற்றோள் விழுமங் **
 தாழ்துய ரெய்தித் தான்சென் றிருந்தது
 மிருந்துய ருற்றோ ளிணையடி
 தொழுதேன்
 வருந்துயர் 11 நீக்கென மலர்க்கையி
 னெழுதிக்

௩௩. தீதிலன்கண்டேன் - கோவலனை இவன்
 கண்டேனென்று பொருந்

தினான்; கண்டேனென்றவார்த்தையால அயிர்த்து.

௩௪. (பா) பெருமனைக்கிழாள் - கோவலன் மாதா.

௩௫. பெருமகன் - தயரதன்.

சுள். இவர்கள் பெயாந்தபடியை வசந்தமாலே
சொல்லக்கேட்டு.

சுஅ. மேனியள் - மேனியையுடையளாய.

எக. துயருற்றோள் - மாதவி. எஉ. தான -
கோசிகன்.

எங. இணையடி - கோசிகனது அடிகள்.

¹ இள - சுரமணிமேகலை, எ: ககக - க.

(பி - ம்.) * 'கேட்டேன்யாது' † 'இன்னெனத்' ‡
'போகிக்' § 'பாவது

மரசே' || 'மாலமாதவி' ¶ 'மேனிபொடுபடர்' **
'கண்டு' †† 'தீர்க்கென'

நட்கு

சிலப்பதிகாரம்

எடு கண்மணி யணையாற்குக் காட்டுக
வென்றே

மண்ணுடை முடங்கன் மாதவி யீத்தது

* மீத்த வோலகொண் டுடைநெறித்

திரிந்து தீத்திறம புரிந்தோன் சென்ற

தேயமும்

வழிமருங் கிருந்து மாசற வுரைத்தாங்
௨௦. கழிவுடை யுள்ளத் தாரஞ் ராட்டி
போதவிழ் புரிசுழற் பூங்கொடி நங்கை
மாதவி யோலை + மலாக்கையி னீட்ட
வுடனுறை காலத் துரைத்தநெய் வாசங்
குறுநெறிக் கூந்தன் மண்பொற்

யுணர்த்திக்

௨௧. காட்டிய + தாதலிற் கைவிட லீயா
னேட்டகம் விரித்தாங் கெய்திய

துணாவோ

னடிகண் முன்னர் யானடி வீழ்ந்தேன்
வடியாக் கிளவி டு மனக்கொளல்

வேண்டுங்

குரவர்பணி யனறியுங் குலப்பிறப

பாட்டியோ

௨௨. டிரவிடைக் || கழிதற் கென்பிழைப

பறியாது

¹ கையறு நெஞ்சங் கடியல் வேண்டும்
பொய்தீர் காட்சிப் புரையோய் போற்றி
யென்றவ ளெழுதிய விசைமொழி

யுணராது

தன்றீ திலனெனத் தளாச்சி நீங்கி

எசு. மண்ணுடைமுடங்கள் - இலச்சினையையுடைய

.....

அக கூடனகாலத்துப் பூசின புழுகுநெய்.

இலச்சினையிடுவார். .... யாவிடுவதும் ஒருகுறி; நாறறம்
அறிவிக்குமாதலின்.

அச. கூந்தல் மண்பொறி - கூந்தலாலிட்ட

இலாஞ்சனை.

அரு. நாறறம் அறிவித்ததாதலால் தான் விடுகலனாய்.

அஅ. மனக்கொளல்வேண்டும் - திருவுளத்து

அடைக்கவேண்டும்.

கூ0 - கூக. இரவிடைக்கழிதற்கு யான செயதகுற்றம்

நடெனறறியாது

நெஞ்சம் கையறுநின்றது, அதனைப் பொறுக்கவேண்டும்; இது மாதலிகருத்து.
இனிப்பிதாவுக்கு, இரவிடைக்கழிதல் காரணமாக யானசெயதகுற்றம் பாராது
கையறுநெஞ்சம கடியல்வேண்டுமெனக.

கூக. இசைமொழி - வாசகம்

அக - கூக. உணர்வோன் இசைமொழி

புணர்ந்தெனக்கூட்டுக.

---

1 கூக - உ; இ - கொ. கு. கூக - உரை, மேற்.

(பி - ம்.) * 'சய்த்த' † 'மலர்க்கைநீட்ட' ‡ 'காதலிற்'

§ 'மனங்கொளல்'

கக.—புறஞ்சேரியி றுத்தகாதை.

நங்
ங்

கக. யென்றீ தென்றே யெய்திய துணர்ந்தாங்

* கெற்பயந் தோற்கிம் மண்ணுடை

முடங்கல்

பொற்புடைத் தாகப் பொருளுரை

பொருந்தியது

மாசில் † குரவர் மலரடி தொழுதேன்

கோசிக மாணி † காட்டெனக் கொடுத்து

க10. நடுக்கங் களைந்தவா நல்லகம் † பொருந்திய

விடுக்கண் களைதற் கீண்டெனப் போக்கி

மாசில் கற்பின் மனைவியொ டிருந்த

வாசில் கொள்கை யறவிபா லணைந்தாங்

காடியல் || கொள்கை யந்தரி கோலம்

க00. ஐ பாடும் பாணரிற் பாங்குறசு சோந்து

செந்திறம புரிந்த செங்கோட் டியாழிற்

றந்திரி கரத்தொடு திவவுறுத் ** தியாஅத

தொற்றுறுப புடைமையிற் பற்றுவுழிச்
சோத்தி

†† யுழைமுதற் கைக்கிளை யிறுவாய்க்
கட்டி

கக௦. வரன்முறை வந்த மூவகைத் தானத்துப

பாய்கலைப் பாவை பாடற் பாணி
யாசான் றிறத்தி னமைவரக் கேட்டுப்
பாடற் பாணி யனைஇ யவரொடு

கூடற் கர்வதங் கூறுமி னீரெனக்

கரு. (பா) எயதியதுரைத்தல் -

தான்போந்தகாரணஞ்சொல்லுதல்.

க௦௦. நடுக்கங்களைந்து - நீ நடுங்குகிற நடுக்கத்தைவிட்டு
அவர் நல்லகம் பொருநதிய - மாதாபிதாக்கள் இதயம்
பொருந்தின

க௦௦. விதனங்களைதறகு எழுவாயாகெனப்போக்கி.

க௦௪. அந்தரி - கொற்றவை. க௦௫. பாடும்பாணர் -
அம்பணவர்.

க௦௬. செங்கோட்டியாழ் - அம்பணவாயாழ்.

க௦௮. ஒற்றுறுப்பு - நரம்பினும் பததரினும்
தாக்குவதோர கருவி.

கக௨. ஆசான்றிறம் - காந்தாரம்; ஆசானென்று

ஒருபண்ணிற்குப் பேரா கவும் இசைத்தமிழிறகூறுப.

ககங். பாணி - பாட்டு. (பா.) அளவி - கலந்து.

(பி - ம.) * 'எற்பயந்தார்ச்சிம்' † 'ஞரவர்

மாண்புடையிணையழிக்கோளிக. ‡ 'கொடுக்கெனக்கொடுத்து'

§ 'பொருந்தியவ்விடுக்கண்களைத்தந்தீண்டுடன்' || 'ளொள்கையின்'

¶ 'பாடுபாணரிற்பாங்குறப்பொருந்தி' ** 'யார்த்து' †† 'ஞரன்முதல்'

சகங்

நநஅ

சிலப்பதிகாரம்

ககடு. காழகிற் சாந்தங் கமழ்பூங் குங்கும
நாவிக் குழம்பு நலங்கொ டேய்வை
மான்மதச சாந்த மணங்கமழ் தெய்வத
தேமென் கொழுஞ்சே றாடி யாங்குத
தாதுசேர் கழுநீர் சண்பகக் கோதையொ

6

கஉ௦. மாதவி மல்லிகை ¹ மனைவளா முல்லைப
போதுவிரி தொடையற் பூவணை
பொருந்தி

யட்டிற் புகையு * மகலங் காடி

முட்டாக் கூவியா மோதகப புகையு
மைந்தரு மகனிரு மாடத தெடுத்த

கஉ௫. வந்தீம் புகையு மாகுதிப புகையும்
பல்வேறு பூம்புகை யனைஇ வெல்போர்
விளங்குபூண் மாடபிற் பாண்டியன்

கோயிலி

னளந்துணா வறியா 'வாருயிர பிணிக்குங்
கலவைக் கூட்டங் காண்வரத தோன்றிப்

கஉ௭. புலவர் செந்நாப பொருந்திய நிவபபிற்
பொதியிற் றென்றல் போலா † தீங்கு
மதுரைத் தென்றல் வந்தது காணீர்

நனிசேய்த் தன்றவன் நிருமலி முதலா

* தனிநீர் கழியினுந் தகைக்குந ரில்லென

கக௬. தேயவை - சந்தனக்குழம்பு. கக௭. மான்மதம்
- கத்தூரி.

கக௮. இவையாகிய தேமென்கொழுஞ்சேறென்க;
வாசம்பொருந்திய

மெல்லிய அழகிய குழம்புகலந்து; ஆடி - கலந்து.

கஉ௦ - உக. இவையாகிய போதுவிரிதொடையல்.

கஉ௨ - சு. ஆகிய பல்வேறு பூம்புகையனைஇயென்க.

கஉஅ. உணர்வறியா - உணர்வால் அறியா.

கஉக. கலவைக்கூட்டம் - பரிமளக்கூட்டம்.

கஉஅ - க. அளத்தறகரியகலவை வெளிப்படத்தோன

றி.

கஉக - நஉ. தோன்றிவந்ததென்க. கநச.

நில்லெனபாரிலலை.

1 "மனைமரத், தெல்லுறுமெளவல்" (குறந். கக); "இல்லெழு முல்லைபொழி மல்லிகைமயங்கி" (பெருங். க. கக: எக.)

2 பெரும்பாணாற்றுப்படை, கக - சக.

(பி - ம்) * 'ஆலங்காடி' † 'நங்கோர்'

கந.—புறஞ்சேரியிறுத்தகாலை.

நசுக.

கநடு. முன்னாண் முறைமையி னிருந்தவ
முதல்வியொய்

* பின்னையு மல்லிடைப் பெயர்ந்தனர்
பெயர்ந்தாங்

கருந்தெறற் கடவு ளகன்பெருங் கோயிலும்
பெரும்பெயா மன்னவன் பேரிசைக்
கோயிலும்

பால்கெழு சிறப்பிற் பல்லியஞ் சிறந்த
 கசடு. காலே முரசுக் கணைகுர + லோதையு
¹ நான்மறை யந்தணர் நவின்ற + வோதையு
 மாதவ ரோதி மலிந்த வோதையு
 மீளா வென்றி வேந்தன் சிறப்பொடு
 வாளோ ரெடுத்த நாளணி முழுவமும்
 கசடு. போரிற் கொண்ட பொருகரி முழக்கமும்
 வாரிக் கொண்ட வயக்கரி முழக்கமும்
 பணைநிலைப் புரவி யாலு மோதையுங்
² கிணைநிலைப் பொருநர் வைகறைப்

பாணியுங்

கார்க்கட லொலியிற் கலிகெழு கூட
 கடு. லார்ப்பொலி யெதிர்கொள வாரஞர் நீங்கிக்
 குரவமும் வகுளமுங் கோங்கமும்
 வேங்கையு .
 மரவமு நாகமுந் திலகமு மருதமுஞ்
 சேடலுஞ் செருந்தியுஞ் செண்பக
 வோங்கலும்
 பாடலந தன்னொடு பன்மலர் விரிந்து

ககடு. முன்னுண் முறைமையின் - நிலவிலே
 வைகறைக்காலத்தேபுறப்பட்டி.

கக௭. (பு) அருந்திறதகடவுள் - ஆலவாயான்முதலிய

தெய்வங்கள்.

கச0. காலேமுரசம் - பள்ளியெழுச்சி முரசு.

கசக. முனிவர் ³ சத்திர மோதுகிற வோசை.

கசஉ. ....இருடிகளுடைய சிறுகாலை

அனுட்டானவோசை.

கசங - ச. வேந்தன்சிறப்புடையராய்

வாளோரெடுத்தமுழவு; வாளோர் - ரர்; வீரர்க்கு அரசன
வரிசையாகக் கொடுத்தமுழவு

கசஎ. பண்ண - பந்தி கசஅ. பொருநா -

வைகறைபாடுவார்.

கச0 - ௩0. ஆகிய ஆர்ப்பொலி

க௩உ. திலகம் - மஞ்சாடிமரம்

க௩க - ச. மரவமுதலியன கோட்டுப்பூ.

---

¹ பரி. பக். களஞ: "நான்மறை" ² பு - வெ. பாடான். கஅ.

³ சத்திரம் - யகர்வேதசாகையில் அருணத்தில் ஐத்தாம்பிரிவு,
க0அ.

(பி - ம்.) * 'பின்னரும்' † 'ஓசையும்' ‡ 'ஓசையொடு'

௩௪௨ 'சிலப்பதிகாரம்'

-சி. குருகுந் தளவமுங் கொழுங்கொடி

முசுண்டையும்

விரிமல ரதிரலும் வெண்கு தாளமுங்
குடசமும வெதிரமுங்

கொழுங்கொடிப் பகன்றையும்

பிடவமு மயிலையும் பிணங்கரின்

மணந்த

கொடுங்கரை மேகலைக் கோவை

யாங்கணு

ககூ. மிடைந்துகுழ் போகிய வகன்றேந்

தல்குல்

வாலுகங் குவைஇய மலாபபூந்

துருத்திப

பால்புடைக் கொண்டு பன்மல

ரோங்கி

யெதிரெதிர் விளங்கிய கதிரிள

வனமுலை

கரைநின் றுதிர்த்த கவிரிதழ்ச செவ்வா

ககூ. * யருவி முல்லை யணிநகை யாட்டி
விலங்குமிமிர்ந் தொழுகிய கருங்கய

னெடுங்கண்

விரைமலர் நீங்கா வவிரற்ற் கூந்த

† லுலகுபுரந் தூட்டு முயர்பே

ரொழுக்கத்துப்

புலவர் நாவிற் பொருந்திய பூங்கொடி

கருசு. அதிரல் - காட்டிமலலிகை கூதாளம் -
கூதாளி, தாளி, நறுந்தாளி.

கருஎ. குடசம் - வெட்பாலை. கருஅ மயிலை -
கொடிமலலிகை.

(கருசு) பன்மலர்விரிந்து (கருசு) கோவை யாங்கணும்
(கருசு) சூழ்போகிய

அகன்றேந்திய (கருசு) கொடுங்கரையாகிய (கருசு) அல்குல்
கருசு - சுசு. வேனிற்றது அனறியும்,

இப்பிணங்கரின்மணந்த மேகலை

கோவை சூழ்போகிய கரையாகிய அல்குல்.

கருசு - சு. துருத்தியாகிய முலை;

பால்புடைக்கொண்டு பன்மலரோங்கி

எதிரெதிர்விலங்கிய வாலுகங்குவையிய

மலர்ப்பூந்துருத்தியாகிய கதிரிளமுலை.

புக்கம்புடைக்கொண்டு மலரோங்கி ஒன்றையொன்று

நெருங்குகின்ற துருத்தி. பால்புடைகொள்ளுகையும்

பன்மலரோங்குகையும் ஒன்றையொன்று

நெருங்குகையும் முலைக்குமொக்கும்;

பால்புடைக்கொண்டு பன்மலரோங்கி

எதிரெதிர் (பா.) விலங்கியவென்பதனை

இரண்டிற்குமேறகவுரைக்க. பால்

புடைக் கோடல் - சுற்றுப்புடை கொள்ளுதல்.

கருஉ. பன்மலரோங்கியெனவும் பாடம்.

ககச. கவிர் - முருக்கு; மதிலுக்குப் புறமாதலால்
 கருக - எக. கொடுங்கரையாகிய 'அல்குலையும
 துருத்தியாகிய முலையினே
 பும் கவிராகிய வாயையும் முல்லையாகிய நகையையும்
 கயலாகிய கண்ணையும்

(பி - ம.) * 'அரும்பலிழ்முல்லை' †

உலகுபுரிந்து'

கக. — புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

ககச.க.

கஎ௦. வையை * யென்ற பொய்யாக்
 குலக்கொடி

தையற் குறுவது தானறிந் தனள்போற்
 புண்ணிய நறுமல ராடை போத்துக்
 கண்ணிறை நெடுநீர் கரந்தன ளடக்கிப்
 † புனல்யா றன்றிது பூமபுனல் யாறென

3௭௦. வனநடை மாதரு மையனூந் தொழுது
 பரிமுக வம்பியுங் கரிமுக வம்பியு
 மரிமுக வம்பியு மருந்துறை யியக்கும்
 பெருந்துறை மருங்கிற் † பெயரா

மாதவத் தாட்டியொடு மரப்புணை

போகித்

கடிரு. தேமலர் நறும்பொழிற் றென்கரை யெய்

தி

வானவ ருறையு மதுரை வலங்கொளத்
தானனி பெரிதுந தகவுடைத் தீ தென்றாங்
கருமினே யுடுத்த வகழிசூழ் போகிக்
கருநெடுங் குவளையு மாம்பலுங் கமலமுந்

கடிரு. தையலுங் கணவனுந் தனித்துறு துயர
மைய || மின்றி யறிந்தன போலப
பண்ணீர் வண்டு || பரிந்தினைந் தேங்கிக்

கண்ணீர் கொண்டு காலுற நடுங்கப
போருழந் தெடுத்த வாரெயி

னெடுங்கொடி

அறலாகிய கூநதலையுமுடைய வையையென்னுமகள்

மலராகிய ஆடையை முட்டாக்கிட்டு

களந. கண்ணிறைநெடுநீரடக்கி - கண்ணிடத்து

நிறைந்த நெடுநீரை யடக்கி; இடமநிறைந்த

மிக்கநீரையடக்கி; கண்ணீரென றுந்தெரிவது.

களச. இது நீராறன்று பூவாறு. களச. அரிமுகவம்பி -
சிங்கமுகவோடும்.

களச - அ. இயக்குநதுறை - நீருள்ளகாலத்து
ஓடம்விடுத்துறை.

களசு. மரப்புணை - கட்டுபபுணையில்; ஓடத்திற
பலருமேறுவாராதலால் தாங்கள்மூவரும் தனியே
மரப்புணையிலே போனார்களெனக்கொள்க.

கஅஅ. கள்நீர்கொண்டு - கள்ளாகிய நீரைக்கொண்டு.

(பி - ம்) * 'என்னும்' † 'புனலாறன்றிது
பும்புனலாறென' ‡ 'பேராத' § 'என்றேயருமின' ||
'அன்றி' ¶ 'பரித்துறைத்து'

நசுஉ சி ல ப் ப தி க ா ர ம்
ககூ. * வாரலென் பனபோன் மறித்துக்கை
காட்டப்
புள்ளணி கழனியும் பொழிலும்
பொருந்தி
வெள்ளநீர்ப் பண்ணையும் விரிநீ
ரேரியங்
காய்க்குலைத் தெங்கும் வாழையுங்
கமுகும்
வேய்த்திரட் † பந்தரும விளங்கிய

விருக்கை, ககடு. 'யறமபுரி' மாந்த ரன்றிச
சேராப்

புறஞ்சிறை மூதூர் புக்கனா
புரிந்தென்..

கஅக - கௌ. ஆரையில் நெடுங்கொடி மேல்காற்றடிக்க அசைகின்றவை,
வாராதேயென்பனபோல மறித்துக் கைகாட்ட; கோவலை இங்குவாராதே
போவென்று கைகாட்டினாற போன்றன.

(கஅஉ) தகவுடைத்தென்று (கஅங்) சூழ்ந்த
அகழைப்போகிப் (ககசு)
புக்காரெனக.

ககசு. புறஞ்சிறை - புறஞ்சேரி. புறஞ்சிறைமூதூர்
- புறத்துமூதூர்.

அவ்விடத்தில இருடிகள் யோகமிருக்கும்
பொழிலமுதலியவற்றால் விளங்
கிய இருக்கையிலே சென்றுபுக்கனா.

1 ககடு - சு=சிலப். கடு: எ - அ; ககடு - சு.

* 'வாரலென்பது போன்மறித்துகைகாட்டிப்'

† 'பந்தமும்' ‡ 'மாதவரன்றி'

கந.—புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

௩௪௩

க. பெண்ணணி கோலம் பெயாந்தபிற் பாடு
:—(இ - ள்.) முற்

கூறிய சாவினியாகிய பெண் அணிந்தகோலமும்
கூத்தும் முடிந்தபின்னாக
வென்க.

பிறபாடு, ஒருசொல். கோலமெனவே கூத்தும்
அடங்கிறது.

உ. புண்ணிய முதல்வி திருந்தடி பொருந்தி
:—(இ - ள்.) தவத்

திறகு முதல்வியாகிய கவுந்தியடிகளுடைய திருந்திய
அடியைச்சென்று சேர்ந்

தென்க.

நட - ச. கடுங்கதூ

வேனில்.....கானத்து

(இ - ள்) இவ்வழகு நீர்மையையுடையாள் இரதக
கடிய கதிரின்வெம்

மையைத் தன் மெய்யிறபடப்பொருள்; அதுவுமன்றி
இவள் சிற்றடியும் .

வெய்ய பருக்கையையுடைய இப்பாலெறியிற
படிநதிலவென்க

உள்ளடி கொப்புளித்தலிற குஞ்சிதது நடநதமை
கூறினான்.

நட - ச. கோள்வ லுளியமும...

.....மான்கண மறலா

(இ - ள்) நேரிட்டாரைக் கைக்கொள்ளுதற்குவலிய
கரடியும் தாம் அக

ழக்கடவபுற்றினை அகழா; ஒளிபொருநதிய
வரியையுடைய புலியும் தாம்

மாறுபடக்கடவ மானினத்தோடு மாறுபடாவென்க.

பாம்புறைதலிற் கொடும்புற்றென்றா.

எ - க0. அரவுஞ்

சூரும்.....இசையோ பெரிதே

(இ - ள்.) முறகூறியவையன்றி,

இராதேருமுதலையும் பாம்பும் சூரும்

உருமும் ஆகிய இவை தமமைநலிநதவர்க்கு
வருததஞ்செய்யத் தருவனவாயி

னும் செய்யா; செங்கோளமையையுடையதெனனர்

ஆணையாறகாக்கு நாடெ

ன்று திசையெங்கும் பரந்த இசை மிகப் பெரிது ;
ஆகலானென்க.

இவற்றான், இவனானையும்
ஐவகைநிலத்திறகுரிமையுங்கூறினார். ஐவகை

நிலனென்பது
எவற்றாற்பெறுதுமெனின,—கானமெனபதனால்
முல்லையும்,சூர்

கரடியென்பவற்றாற குறிஞ்சியும், வேங்கையெனபதனால்
பாலையும், உருமுவென்

பதனால் மருதமும், முதலையெனபதனால் நெயதலும்
பெறுதும். இவ்வகையான்

இவனாட்டு இக்காலத்துவருத்தவது இவ்வெயிலொன்
றுமேயென்பதாயிற்று.

கக - ச. பகலொளி தன்னினும்.....
கொள்கையி னமர்ந்து

(இ - ள்.) அங்ஙனம் வருத்தம்
பகற்கதிர்விளக்கத்தினும் பல்லுயிர்க்கும்

அருள்செய்யும் இராக்கதிர்விளக்கத்தோடே நெடிய
வழியிடையைக் கழிதற்கு

வரும் ஏதப்பாடி ஒன்றுமில்லையென்று
கோவலனசொல்லக கவுந்தியடிகளும்

ஒக்குமென்று உடனப்பட்ட கோட்பாட்டோடேமேவியெனக.

கரு - கூ. கொடுங்கோல வேந்தன்.....

பாரத்திருந் தோர்க்கு

• (இ - ள்.) கொடுங்கோனமையையுடைய
வேரதன் குழிகள் அவனபோம்
காலத்தையும் தண்ணிவேரதன் வருங்காலத்தையும்
நோக்கியிருக்குமாறு

“ நசுநசு ”

சிலப்பதிகாரம்

போல வெங்கதிர் படுமமயத்தையும் தண்கதிர்
எழுமமயத்தையும் பார்த்திருந்த
இவர்கட்கென்க.

கஎ - அ. பன்மீன் றுளையொடு.....
செல்வன் றுளன்றி

(இ - ள்.) ¹ அத்தென்னவன குலத்திறகு
முதல்வனாகிய திங்கட்செல்வன்

பலவகைப்பட்ட மீன்றூனையுடனே தண்ணளிப்பகுதியவா
கிய கதிராக்ளைப்பரப்பித்

தோன்றவென்க.

தோன்றி - தோன்ற மீன்றூனை -
கயறகொழுததானையுமாம்.

கக - உக. தாரகைக் கோவையும்... ..
அடங்கிய பின்னர்

வேண்டுதி, முன்னிலைவினை

(இ - ள்.) பாாமகள், பாவாய, முன்னாள் நின்கொழு
நன் நின்னைப்பிரிந்த, இளவேனிற்காலத்தில்,
வான்மீனொழுங்குபோன்ற முத்துவடமும் சந்தனக்

குழம்பும் சீர்மைபொருந்திய அழகிய இளையமுலைகளைச்
சேரப்பெறுவாய ஒழிய

வும், பலவகைப்பூநதாதும கழுநீர்ப்பிணையலும்
முல்லைமலர்பற்றறாத பூங்குழ

லிற் பொருந்தாவாயொழியவும், அழகிய
சந்தனத்தளிர்ரோடே பலபூக்களினித
மும் சிவந்த தளிர்போலும் மேனியைச்
சேரப்பெறுவாயொழியவும், மலையத்தே

முளைதது மதுரையிலேவளர்ந்து புலவர்நாவினேபூத்து
நிலைபெற்ற தெனறலோ

டே வெள்ளிய ஒளியையுடைய திங்களினகதிர்
நின்மெய்யிற சொரிதலொழிய

வும்வேண்டி இப்பொழுது வேனிற்றிங்கள்
இவ்வெண்கதிரை நின்மெய்யிற

சொரியவும் விருமபியிருப்பைபோ; இராயெனச்சொல்லி
வருந்தி நெட்டுயிர்ப்

புக்கொண்டு அவள் துயின்றபினைக.

ஏகாரம, எதிர்மறை. சிலசொற்கள்வருவிக்க
இத்துணையும் இவள்

புணர்ச்சியின்பம் பெறுமைநோக்கிப் பார்மகள்
இரங்கிக்கூறினாள் என்னை

புணர்ச்சியில்லாதவாறெனின்.—மாதவியோடு
புலந்துபோதுதலானும், மது

ரைக்குச்சேறற்கு ஒருப்பட்ட, நெஞ்சினனாதலானும், மேற
கவுந்தியடிகளுடன்

வழிச்சேறலானும் யாண்டும் மெய்யுறன்மாதிரமல்லது
புணர்ச்சியில்லென

வுணர்க.

௩௦ - ௩௨. ஆரிடை யுழந்த.....இனையா
தேகென

(இ - ள்.) கோவலன் அரியவழியிடைத் துயருழந்த
கண்ணகியைநோக்கி,

இவ்விரவில் நாஞ்செல்கின றநெறியிடைப் புலிமறுகும்;
பேராந்தை குழறும்;

கரடி இடிக்கும்; இவறறிற்குத் துணுக்கென்னுது
வருவாயாகவென்றென்க.

மறுகும் - வாயவிடும்; குறுக்கிடுமெனினுமமையும்.
இடிப்பு - அதிர்ப்பு;

உற் டட்ட டட்டெனப் பறபறைகொட்டல்.

௩௩ - ௩௫. தொழுவனை.....ஆரிடை
கழிந்து

(இ - ள்!) அங்ஙனங்கூறியகோவலன் இவட்குக்
கண் துயில் மயங்குதலா

னும் குஞ்சித்துத் தளர்ந்துநடத்தலானும்
வளைவையுடைய வளைபொருந்திய

செங்கைக்குத் தனரோள் ஆதாரமாதலை
அங்ஙனங்கூறிக்காட்டி இவள்மனத்

கந. — புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை. !

கசரு

துயரநீங்குதற்பொருட்டு¹ மறவுரைகளினின் றுநீங்கிய
மாசற்ற கேள்வியை

புடையாள்கூறும் அறவுரைகளேக்கேட்டு அதனானே
தொலைத்தற்கரிய வழியைத்
தொலைத்தென்க.

தொடி - வளைவு; ² “தொடிக்கட் பூவை”
என்றாகலின். ‘கேள்வி’ என்

. முர், அதனையுடைய கவுந்தியடிகளை; ஆகுபெயர்

கசு - எ. வேனல்வீற் றிருந்த.....

....கதிர்வர வியமப

(இ - ள்.) வேனல் நிலைபெறுதலாலே வெந்துகரி
நதுகிடக்கின்ற மூங்கிற்

காட்டிலே காட்டுக்கோழிச்சேவலகள் கதிரெழுச்சியை
அறிவிக்கவென்க.

ஆனித்திங்கட கடைநாளாகலின், ‘வீற்றிருந்த’
என்றார்.

கசு - க.

வரிநவில்.....பதிச சேர்த்து

(இ - ள்.) நாவால் மறைதூலநவிலாது

வரிப்பாட்டைநவிலும் கோட்பாட்

டையுடைய தூலணிமாரபருதைவதோர்
பதியைச்சேர்ந்தெனக.

புக்கென்னுது சேர்ந்தென்றதனால், * அநதப்பாரப்பார்
இழுக்கியவொழுக்க

முடைமை தமது சாவகநோன்புக்கேலாமையின்,
ஊர்க்கயலதோர் நகரிற்

னோயிறபக்கத்தில் சேர்ந்தாரெனக.

சுடு - சுரு. மாதவத்

தாட்டியொடு.....நீர்தலைப் படுவோன்

(இ - ள்.) அநதப் புலரிக்காலததே

கவுந்தியழகளுடனே கண்ணகியையும்

ஒரொதுக்கமாகிய நல்ல அடைப்பகத்தேவைதது
அவ்வேலியில் இடுமுள் ;

னொனறைப்பிரித்து அதனைநீங்கிக்
காலைக்குடன்கழித்தறகு நீனைறிக்கண்ண

தோர் நீர்நிலைக்கண் தலைப்படுகின்றவனெனக.

நெடுநெறி - பெருவழி.

சுச - எ.

காதலி தன்னொடு.....கொளதிகன் றெரியான்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் சென்றுநின்ற கோவலன், தன்

காதலியொடு காண

கத்தின்கட்போரததறகு உலையிலுதுருத்திபோல
நெட்டுயிர்த்து உள்

வெதுப்பிக் கலங்கித் தனிமையுறது நிறமவேறுபடுதலாற்
கௌசிகன் கட்டில

மயக்கத்தான அறியாளுபென்க.

உலைக்குருகு, வெளிப்படை.

சஅ - ஓந. கோவலன் பிரிய.... கூறக்

கேட்டே

(இ - ள்.) அருவனம் அவன

நிறமவேறுபடுதலானும் தான் சேய்மைக்

கணிதறலானும் ஐயுற்று அவ்வையந்தீரவான் கோவலன்பிரிவிறகாறாது காமத்
தீயால் துயரமுறது அலரைப்பொருது அப்பொழுதேவருந்திறின்ற மாதவி
பைப்போனது நீயும் இளவேனினீக்க அப்பொழுதே அதற்காறாது பொறுத்
தற்கரிய வெம்மையைபுடைய முதுவேனிந்தாலததுவெயிலாள் துயரமுறது
அலரைப்பொருது களைந்து அக்காலவணிமையோடேவருந்தினாய், மாதவியென்

* அறதெறி. ககச, * சீவசுந்தாமணி, ககஉ. * திருக்குறள், ககக.

தத

கூசுக்

சிலப்பதிகாரம்

னும் பெயர்வாசிக்கோவென்று ஓரபசிய

இலையையுடைய குருக்கத்திபடர்ந்த நிழலையுடைய
இடத்திலே சென்றுநின்று அக்கோசிகனென்கிற
மறையவன் கூறக்கேட்டென்க.

கோசிகன் - * பந்திகோசிகன். 'பாசிலை' என்றார்,
இளவேனிறகட் செந்தளி ராயது முதுவேனிற் கு முறறிப்
பாசிலையாயிறறெனபதுதோன்ற

௧௪ - ௫. யாதுநீ கூறிய வுரை .....
சென்றெய்தி

(இ - ள்) இங்ஙனம் கோசிகன கூறக்கேட்டகோவலன
நீ இங்குக்கூறிய இக்கூற்றிறகுப பொருள்யாதென
அசதியாட, இனி ஜயமுடையேனலலேன,
கோவலனெனவறிந்தேனென உட்கொண்டு
சென்றுசேர்ந்தெனக.

௧௫. கோசிக மாணி கொள்கையி
னுரைப்போன்—(இ - ள்.) கோசிகன் தான்வந்த
கருமக்கோட்பாட்டினைக் கூறுகின்றவன்,

௧௬ - ௮. இருநிதிக் கிழவனும்.....நாகம்
போன்றதும்

(இ - ள்.) இருநிதிக்கிழவனும் அவனமனைக்கிழத்தியும்
அரிய மணியை யிழந்த நாகம்போல அழகும் ஒளியுமிழந்து
ஒடுங்கியதும்,

௧௭ - ௯. இன் னுயி
ரிழந்த.....வீழ்ந்ததும்

(இ - ள்.) நெருங்கியகிளைஞா இனியவுயிரையிழந்த
யாக்கைபோலச் செயன்மாண்டு
துயர்க்கடலிலேயமுநதுகின்றதும்,

இனி யாக்கையிழந்த இன்னுயிரென மாறி
வீடுபெற்றஞரியவுயிரா இளமைக் காலத்தே
யாக்கையையிழத்தலில் தவஞ்செய்யப்பெறுது
பிறவிக்கடலகத் தழுந்துமாறுபோல வெனவுமாம

லாளர்.....பெயர்ந்ததும்

! (இ - ள்.) இருநிதிக்கிழவன் தன்சிலதரை நோக்கி
எத்திசைக்கண்ணுஞ்

சென்று கோவலனைத்தேடிக் கொண்டுவருகவென்றானாக
அவா எத்திசைகளி

லுஞ்சென்றதும்,

‘போந்ததும்’ பாடமாயின், இததிசையினும்
சிலர்போந்ததுவுமெனக.

சுந - சு. பெருமக னேவல்.....பெருமபே
துற்றதும்

(இ - ள்.) எததுணைச் சிறுதொழிலாயினும்
பெருமகனேவிய பணிவிடை

யைச்செயதலே அரியபொருளாதல்லது
பணிவிடையன்றாயின் அரசாட்சி

என்றும் எண்மைப்பொருட்டாமென்று கருதி
அடைதற்கரிய வெங்கானிலே

சென்றடைந்த இராமன் நீங்கப்பட்ட

அயோத்தியின்கணுள்ளாரா செயலறது

மயங்கினுறபோலப் பெரிய புகழையுடைய புகாரி
ன்கணுள்ளாரா யாவரும் மிகவும்

அறிவுமயங்கியசெயதியும்,

பெருமகன் - தசரதன் தஞ்சம் - எண்மை.
அருந்திறல் - இராமன் ;

அன்மொழித்தொகையாருபெயர். பேதுறவு -
அறிவின் நிரிவு.

(பி - ம்.) * 'பத்தகௌசிகன்'

கந. — புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

கசுள்

கசுள் - எ0. வசந்த மாலைவாய்.....பள்ளியுள்
வீழ்ந்ததும்

(இ - ள்.) திருமுகத்தை மறுத்துக்கூறியமாறறத்தை
வசந்தமாலைவாய்க் கேட்டுப் பசுந்தமேனியளாய் நினைவாகிய
வருத்தமுற்று உயர்ந்த எழுகிலத்தை யுடைய மாடத்து
நாலாகிலத்து ஓபடுக்கையமைந்த சேக்கையிடத்தே மாதவி
மயங்கி வீழ்ந்தசெய்தியும்,

ஆங்கு, அசை. பள்ளி - இடம்

எக - உ. வீழ்துய

ருற்றோள்.....இருந்ததும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் விரகநோயுற்றவள்
இடும்பையைக்கேட்டுச் செருக்கடங்கித் தாழ்ந்த
துயரமெய்தித் தான் சென்றிருந்தசெய்தியும்,

வீழ்துயர் - விருப்பத்தான்வருந்துயர்.

எக - கூ. இருந்துய ருற்றோள்.....மாதவி
யீத்ததும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் மிக்கதுயரமுற்ற மாதவி, நின்
நினையழியைத்தொழு தேன; எனக்கு

இங்ஙனம்வருந்துயரைத் தீர்ப்பாயாகெனச்சொல்லித்
தன்னை யாலெழுதி இவ்வோலையை என்கண்ணிற்

கருமணிபோல்வானுக்குக் காட்டுவா யாகவென்று
தன்கையிற்றந்தசெய்தியும்,

இது தன்மைக்கண் தரலாய வந்தது

எள் - அ. ஈத்த

வோலைகொண்டு.....சென்ற தேயமும்

(இ-ள்.) அங்ஙனநதநத ஒலையைக்கொண்டு
இடைநெறியெங்கும் திரிந்து தேடியுங்காணாமற்
முன்சென்றதேயங்களும்,

எக - அஉ. வழிமருங் கிருநது.....

.மலர்க்கையி னீட்ட

(இ - ள்) முறகூறிய நெடுநெறியாகிய
வழிப்பக்கத்தேயிருந்து செயதி களெல்லாம் ஒழிவற வு
ராததபின்பாக அழிதலைத்தருகின்ற உள்ளத்தையும் நிறைந்த
காமநோயையுமுடையாளாகிய போது அவிழப்பட்ட புரிந்த
குழலை யுடைய மாதவிதந்த வோலையைக் கோவலன்கையிலே
கொடுத்தானாக;

போதவிழ், குழலுக்கு அடை.

அங் - சு. உடனுறை காலத்து...

.....உணர்வோன்

உணர்வோன், தொழிற்பெயர்

(இ - ள்.) அங்ஙனங்கொடுத்த

ஒலைமடிப்புறத்தமண்மேல் மாதவி குறு

நெறிக்கூநதலாலொற்றியபொறி தனனுடனே

கூடியுறைகின்றகாலத்தே வாச நெய்யுரைத்த தன்மையைத்
தனக்கு உணர்த்திக்காட்டியதாதலான் அதனைக் கையாற்
கடிதின் விடுவியானாயப பின்னா விடுவித்து ஏட்டை விரித்து

அதனுட் கிடந்த வாசகத்தின்
பொருண்மையுணர்வின் தவனென்க,

குறுநெறி - செறிந்த அறல். வாசனையின்
செவ்வியின்மையைப் பொறி காட்டிற்றெனவுமாம்.
கூடதற்பொறியென்க. உரைத்தல் - பூசுதல். கைவிட
லீயான் - மெயம்மறநதும் ஒலைத்தலையை
நெகிழவிட்டிலனென்றுமாம்.
எழுதியது உம், பாடம்.

நசுஅ . சி ல ப் ப தி க ா ர ம்

அ. அடிகண் முன்னா யானடி வீழ்ந்தேன்
அடித்தலத்தில்வீழ்தல் - வணக்கம்.

(இ - ள்.) தேவரீர்திருவடிகளைத் திக்துநோக்கித்
தண்டம்பண்ணினேன் ; இதனைத் திருவுளத்திலே கண்டருள்க ;
கண்டருள்கவென இவ்விடத்து ஒருசொல்வருவிக்க
இஃது ஒலைமுகப் பாசரம் இனி அக்காரிகைபாசரம்
அ.அ - கஉ. வடியாக்

கிளவி.....புரையோய் போற்றி

(இ - ள்.) வடிமொழியுணர்ந்த குற்றநதீர்ந்த
நறகாட்சியையுடைய உயர்ந்தோனே, இருமுதுகுரவர்
பணிவிடையொழிந்ததன்மேலும் குலத்திற் பிறந்து
கற்பையாளுதலுடையவளுடனே இரவின்கண் நகரிடையைக்
கழிந்து போதற்கு வந்த பிழைப்பெனை? அஃது அறியாது
என்பிழைப்போவென்று அவலித்து அரற்றிக்கவலித்துக்
கையாற்றின்கண் நெஞ்சமுங்காநின்றது ; என்
பிழைப்பெனினும் மகளிர்சொல் குற்றமறாதசொல்லென்று

திருவுளம்பற்றல் வேண்டும்; இதுவேயுமன்றி எனக்கு
 இப்பொழுது நடக்கின்ற இச்செயலையு நன்றன்று;
 அதனைக்கடியல்வேண்டும்; ஆதலால் இவ்வாற்றான் நினக்கு
 ஓர் புகழ்க்குறைபாடினனாகப் போற்றுவாயாக

முன்னர், ¹ “கங்கை தன்னேப்புணாநதாலும்”
 எனவும், ² “மங்கைமாதர் பெருங்கற்பு” எனவும் ஆண்டிக்
 கூறினமையின், ஈண்டிக் குலப்பிறப்பாட்டி
 யெனத்தோற்றுவாயசெயது தன்பிழைப்பின்மைகூறினாள்
 இதுவன்றியும், இருவரிருமுதுகுரவரும் ஏவலாளர்
 மேவலகூறின் இறந்துபடுவரென்பதூஉம்,
 தேசுடைக்குலத்திற்கு மாசவருமென்பதூஉம், தானிற
 ந்துபடிற் சிறிதுபுகழே குறைபடுமென்பதூஉம்
 உணர்த்தியவாறாயிற்று.

¹ கூடு - ௫. என்றவ ளொழுதிய... .. என்றீ
 தென்றே

(இ - ள்.) இவ்வாறு பலவகை ஏதம்பயக்குமென்று
 அவளொழுதிய ஒலைப்பாசுரத்திற் பொருளெல்லாமுணர்ந்து
 மனங்குழைந்து அவள் தன்னாற்செய யப்பட்ட தீதிலள்;
 இஃது என்னாற்செயயப்பட்ட தீதேயெனத்தெளிந்து
 தளர்ச்சிநீங்கியென்க.

என்தீது - என்றீவினை

கூடு - ௭.

எய்திய துணர்ந்தாங்கு.....பொருந்தியது

(இ - ள்.) அவ்வோலையிறபொருந்திய

வாசகத்தையுணர்ந்து இவ்வோலை தானே எனறந்தைக்கும்
பொலிவுடைத்தாம்படி வாசகங்களும் பொருளும் பொரு
ந்திறறு ;

அஃது எங்ஙனம் பொருந்திறறெனின்,
அடிவீழ்நதேனென்னுந்துணையும் முற்கூறியவாறேகொள்க.
'வடியா... ..போற்றி' குரவர்பணி
விடைகளைத்தவிர்ந்ததொருதவறன்றியும்
குலத்திற்பிறந்தாளோடு இரவிடைத்

1, 2 சிலப், எ: உ. 3 சிலப், கக: அ-அ -

கக.

கக.—புறஞ்சேரியிறுத்தகாலைத்.

ஙசக

கழிந்த தவறு ஒன்று; இவையிரண்டிற்கும்
வரக்கடவதுன்பங்காரணமாகத்
திருவுளத்திற் றளர்ச்சி சிறிதுண்டாயினும் அதனைக்
கழிந்தருளுக; இங்ஙனம்
என்பிழைப்பறியாது யான முதுக்குறைவாகச்சொல்லிய
இவறறை ஏறுவின்

ணப்பமாகத் திருவுளம்பறமுதொழிக ;
பேதைமைச்சொல்லென்றே திருவுளம்
பறறல்வேண்டும் ; போற்றியென்றெனக.

¹ குரவர்க்குக் கரப்புக்களைக்குறித்துப்
போற்றியென்றன்மரபு. ஈண்டு
இவ்வோலை குரவாக்குப் பொருந்தியவாறுணர்க.

கூவு - கருக. மாசில்

குரவா.....ஈண்டெனப் போக்கி

(இ - ள்.) அங்ஙனம் பொருந்தியதென

உட்கொண்டகோவலன், கோசிக

மாணி, எங்குரவர் மாசில்மலரடியைத் திசைநோக்கித்
தொழுதேனெனச்

சொல்லி இவ்வோலையைக் காட்டெனக்கொடுத்தது,
எனபொருட்டாக அவர்

நடுங்குநடுக்கத்தைக் களைந்து அகத்தினிகழுகின்ற
விரைந்துசெல்வாயாகவெனப் போகவிட்டெனக.

இடுக்கனும் நீக்குதற்கு

ஈண்டுதல் - விரைதல். காட்டெனக்கொடுத்துக்
களைதற்கீண்டெனப்

போக்கியெனக. எனச்சொல்லியென்று
ஒருசொல்வருவிக்க.

கருஉ - கூ. மாசில்

கற்பின்.....அறவிபா லணைந்து

(இ - ள்.) குற்றமற்ற கற்பினையடைய

தன்மனைவியுடனிருந்த குற்றமற்ற

கோட்பாட்டையுடைய கவுந்தியடிகளிருக்கின்ற

இடத்தைச்சேர்ந்தென்க.

ஓடி, ஒருவினையொடு; உயர்பின்றியதனவழிக்கண்
நின்றது.

கடுங் - இ. ஆங்கு,.....

.பாங்குறச சேர்ந்து

(இ - ள்.) அவ்விடத்துத் தூர்க்கையது

வெறறிபொருந்திய அசுரரோடு

பொருதபோர்க்கோலத்தைப்பாடும்

பாட்டாண்மையையுடைய அம்பணவரில்

தானுமொருவனாகக் கலந்தென்க.

“பாண் ரொக்கல்” என்றா. ஆடு - வெறறி.

பாண் - பாட்டு.

கடுங். செந்திறம் புரிந்த—(இ - ள்.)

தன்பண்ணியல் அததிறமாய்த்

தனக்கினமான செந்திறத்தோடுபுரிந்தவென்க

என்றது: பண் * பண்ணியற்றிறம் திறம்

திறத்திறமென்னுமிறை; சம்பூர

ணம், சாடவம், ஓளடவம், சதூர்த்தமென

வடமொழிப்பெயரானும் இவை

வழங்கும்; அவற்றுட்செந்திறமெனவாவது.

செங்கோட்டி யாழில்—(இ - ள்.)

நாறபெரும்பண்ணிறகும் முதலா
கிய நால்வகையாழினுள்ளும் செங்கோட்டியாழென்னும்
யாழின துறுப்பினு - னென்க.

1 சீவகசிந்தாமணி, ௧௮௭௧.
திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், ௪௦௦.

(பி - ம்.) * 'பண்ணியம்'

௧௩௦ சி ல ப் ப தி க ர ம்

௧௦௭. தந்திரி கரத்தொடு
திவவுறுத்தியா அத்து—(இ - ள்.) அச்

செங்கோட்டியாழினது அறுவகையுறுப்பினுள்
தந்திரிகரம் திவவென்னும்

இரண்டையும் உறுதிபெறக்கட்டி,

அவற்றுள் தந்திரிகரமென்பது நாமபுதுவக்குதற்குத் தகைப்பொழிய
இருசாணல்விரல் கீளமாகக் குறுக்கிடத்துச்சேர்த்தும் ஐம்பக்தோருறுப்பு;
என்னை? "தந்திரி கரமே தகைப்பற விலகி, வரத விருசா ணலவிர லாகும்"
.....எனரூராகலின. திவவென்பது - நாமபுகளை வலிபெறக்கட்டும்
வார்க்கட்டி.

௧௦௮. ஒற்றுறுப புடைமையிற் பற்றுவழிச
சோத்தி—(இ - ள்.)

அவ்வியாழ் ஒற்றென்னு முறுப்பை யுடைத்தாகலானே
றைப்பிறப்பிக்கும் நெறிப்படச்சேர்த்தியென்க.

அவ்வுறுப்போடே பற

“செங்கோட்டி யாழே செவ்விதிற மெரியி, ன
றுவகை யுறுப்பிற் றுகு

மென்ப”, “அவைதாம், கோடே திவவே
யொற்றே..... தந்திரி கரமே

நரம்போ டாதே” எனஞர்

க0க. உழைமுதற் கைக்கிளை யிறுவாய்க்
கட்டி—(இ - ள்.) உழை

ஞரலாகவும் கைக்கிளை தாரமாகவும்
நரம்புகளைநிறுத்தியெனக

எனறது அரும்பாலையென னும்
இசையைப்பிறப்பித்தெனறவாறு. இது
குலமுதறபாலைத்திரிவெனக்கொள்க.

கக0 - கஉ.

வரன்முறை.....அமைவரக் கேட்டு

(இ - ள்) உழைமுன்னர்க்குரிய நூல்களின்
வரலாறுமுறைமையான்

வந்த மூவகைத்தானத்தாலும் சதிபாயநதுசெலலும்
கலையையுடைய பாவை

போல்வாளது பாடறபண்ணை ஆசானென னும்
பண்ணியலாகிய நால்வகைச்

சாதியினும் பொருநதுதலவரச்
செவிப்புலத்தான நிற்தெனறவாறு.

* ஆசான்சாதி நால்வகையாவன : ஆசானுக்கு
அகச்சாதி காரதாரம்,

புறச்சாதி சிகண்டி, அருகுசாதி தசாக்கரி, பெருகுசாதி
சுத்தகாரதாரமெனக்

கொள்க.

பன் தூறறுமுன்று; அவை நால்வகைப்படும்; பன், பண்ணியல், திறம்,
திறத்திறமென அவறறுள் இது திறங்கூறிறது. மூவகைத்தானம் எழுத்தும்

அசையும் ஸீருமெனினுமமையும்; எனனை? 'எழுத்தே
யசையே ஸீரே யென்

நிவை, யிழுக்கி லவைமுன் நிறகு மெனப்"

எனறூராகலின்.

ககங். பாடற் பாணி யளேஇ யவரோடு—(இ
- ள்.) இங்ஙனமாகிய

பண்ணையும் திறத்தையும் அவரோடு
கரைதுவாசித்தென்க.

ககச. கூடற் காவதங் கூறுமி னீரென—(இ -
ள்.) இங்ஙனம் யாழ்

வாசித்தகோவலன, இவ்விடத்திற்கு மதுரை
எத்துணைக்காவதம், அதனை நீர்

கூறுமினெனறுகேட்பவென்க.

(பி - ம்.) * 'அரசன்சாதி'

கங்.—புறஞ்சேரியி றுத்தகாதை.
ங்ருக :

ககடு - அ. காழகிற் சாந்தம... ..சே
ருடி

(இ - ள்.) அகிற்சாந்தம கமழும்
குங்குமப்பூவகுழம்பும் நாவிக்குழம்பும்
குளிர்ச்சிறலத்தைக்கொண்ட சந்தனச்சாந்தும்
கத்தாரிச்சாந்தமாகிய இத் தெய்வமணங்கமழுகின்ற
வளவிய சேறறையினைநது.

ககஅ - உ.க. ஆங்கு.....பூவணை
பொருந்தி

(இ - ள்.) தேனசோந்த கழுநீர்மலர்
சண்பகமலரென்னுமிவற்றாலாகிய மாலையோடு குருக்கத்தியும்
மல்லிகையும் மனையினகண்வளர்ந்த முல்லையுமென் னும்
இவ்வவிழ்ந்த பூக்களாலநிறைத்த பொலிவினையுடைய
அணையிலேபொருந்தி,

கஉஉ - கூ. அட்டிற்
புகையும்.....பூம்புகை யினைஇ

(இ - ள்.) அடுக்களைகளில தாளிப்பமுதலியபுகையும்
அகன்ற அங்காடி யிடத்து அபபவாணிகா முட்டாமற
சுடுகின்ற அபபவகையிதபுகையும் மைந்த ரும் மகளிரும
மயிர்க்கும் துகிறகும் மாலேமுதலியவற்றிற்குமெடுத்த
அழகிய இனிய அகிறபுகையும் யாகசாலேதோறும்

ஆகுதிபண்ணுதலாலெழுந்தபுகையும் ஆகிய இப்பலவாகிய
வேறுபட்ட பொலிவினையுடைய புகையைளவி,

கஉசு - கூ வெல்போரா.....காண்வரத்
தோன்றி

(இ - ள்.) இந்திரனாற்பூட்டப்பட்ட விளங்காநின்ற
ஆரத்தையுடைய மார்பாலே வெல்லுமபோரையலல
பாண்டியனது கோயிறகண் யாவரானும் அள
விட்டறியப்படாவாய இக்கலவைதொகுதி
தன்மெய்யெல்லாம கமழும்படி தோன்றியெனக.

அவை எத்தனமையவாகிய கலவையெனின, தம்மைப்
புலன்கள் ஒருகா னுகருமாயிற பின்னை வீட்டுலகங்கருதித்
துறவிறசெல்லவொட்டாது டுனத் தைப்பிணித்துக்கொள்ளும்
கோயிலிறகல்லையெனக அவை முன்னாக்கூறியனவும
பிறவும.

கந௦ - ந௨. புலவா செநநா.....வந்தது
காணீர்

(இ - ள்.) சங்கப்புலவரது செநநாவாலே புகழப்பட்ட
இச்சிறப்புக்களை யுடைத்தாகவிற பொதியிறநென்றல் தன்னை
ஒவ்வாமைக்குக்காரணமாகி இந்த மதுரைத்தென்றல்வந்தது ;
இதனைக் காணீரெனக.

ஆடிப் பொருநதி அனைஇத தோன்றித் தென்றல
வந்ததென்றாரெனக.

கந௩ - ஈ. நனிசேய்த்
தன்றவன்.....தகைக்குந ரில்லென

(இ - ள்.) காவதங்கூறுமினென்றற்குக் காணீர் ;
அதனால் மிக்கதுரிதன்று அப்பாண்டியனது

செல்வமிக்கமுதூர்; அதுவன்றியும் ஆண்டுச் செல்வார்
இநநீர்மையாரன்றி
வேறுபட்டநீர்மையாரொருவார்செல்லினும்
நில்லென்பாரில்லையென்று சொல்லவெனக.

கநடு - சு. முன்னாண்
முறைமையின்.....பெயர்ந்தனர்
(இ - ள்.) அறறைஞானறு ஆண்டுத்தங்குப
பிறறைஞானறு செல்லக்
கருதியவர் முன்னேஞானறை முறைமைபோலே
இரவிடையிலே கவுந்தியழக
ஞடனே பெயர்ந்தனரெனக.

கநடு சில ப்ப தி க ர ம்

கநசு - சு. பெயர்ந்தாங்கு.....
.....குரலோதையும்
(இ - ள்.) அரிதாகிய அரிததறொழிவல்ல
கடவுளது அகனற பெரிய
கோயிலிடத்தும் மிக்க புகழையுடைய
மன்னவன்கோயிலிடத்தும் வேறுபட்ட
பகுதிபொருந்திய சிறப்பையுடைய காலேமுர ச மாகிய
பேரிசைப்பல்லியம்
பெயர்ந்தது கூடியொலிக்குமொலியும்,
பெயர்தல் - தாளமறுதல். கனைதல் - செறிதல்

கசக. நான் மறை யந்தணர் நவின்ற
வோதையும—(இ - ள்.) அந்

தணர் நான் மறைநவில்விக்குமவைக்கள நதோறும்
மறைக்குவிதித்த மரபினை

யுடைய சுருதிசூன்றாமல் உச்சரிக்குமோதையும்,
கசஉ. மாதவ ரோதி மலிந்த
வோதையும்—(இ - ள்.) மாதவர்கள்

சிறுகாலையில் மநதிரமோதுதலால் மிக்க ஓதையும்,
கசந - ச. மீளா வென்றி.....நாளணி
முழுவமும்

(இ - ள்.) டங்காத வென்றியையுடைய
வேந்தனாற்பெற்ற சிறப்போடே

வாள்வீரர் தத்தம்வீரத்திறகு எடுத்த வரிசையையுடைய
முரசுமுதலியவற்றின

நாளணியோதையும்,
நாள்—குடைநாட்கோள் முதலியவுமாம்.

கசநு. போரிற் கொண்ட பொருகரி
முழக்கமும—(இ-ள்.) மறப்

பகைமன்னரைப் போரில்வென்று கொண்டுவந்த
போக்களிறறநின்முழக்கமும்,

கசசு. வாரிக் கொண்ட வயக்கரி
முழக்கமும—(இ - ள்.) காட்டிற

பிடித்துக்கொண்டுவந்த வலிய யானையின் முழக்கமும்,
கசஎ. பணைநிலைப புரவி யாலு

மோதையும்—(இ - ள்.) பநதிதோறு

நின்ற புரவிகள் போர்நினைந்து ஆலிக்குமோதையும்,
கசமு. கிணைநிலைப் பொருநா வைகறைப்
பாணியும்—(இ - ள்.)

கிணைப்பறையையுடைய மள்ளா மருதநிலநதோறும்
வைகறைக்காலத்தே

கொட்டிமோதையும்,

கிணை - மருதப்பறை; கூத்தர்பறையுமாம்

கசக - ௩௦.

கார்க்கடல்.....ஆரஞர் நீங்கி

(இ - ள்.) இவையுமபிறவுமாகிய அக்கூடலித்து
ஆக்குமொலியெலராம்

கார்க்கடலொலிபோ ல ஒலித்து எதிர்கொள்ளுதலாலே
முனபுழந்த வருததமெல

லாம் நீங்கி,

கருக - ௪. குரவமும.....பன்மலா

விரிந்து

(இ - ள்.) கரையினபுறவாயெங்கும், குரவும் மகிழும்
கோங்கும் வேங்கை

யும் வெண்கடம்பும் சுரபுன்னையும் மஞ்சாடிமரமும்
மருதும் உச்சிச்செலுந்

திலும் செருந்தியும் சண்பகமரமும் ஆகியவிலை
பாதிரியுடனே பலவகைமல ரு ம்விரி நதுகுழந்தை வ
மீதுமித்த புருதுகிலாகவும்,

கதிரு - சு0. குருகுந் தளவமும.....
.....அல்குல்

(இ - ள்.) அகவாயெங்கும், குருக்கத்தியும்
செம்முல்லையும் முசுட்டையும்

மோசிமல்லிகையும் வெள்ளைநறுநதாளியும் வெட்பாலையும்
மூங்கிலும் இவற்றிற்

படாநத பெருங்கையாலும் குடடிப்பிடவமும
இருவாட்சியுமாகிய பலமலரும்.

விரிநது பூங்கொடிகள் நிரைபடநெருங்கிப்
படாந்துமன்னினைவை தன்னை

மிடைநதுகுழந்த கோவையாகியமேகலையாகவுமுடைய
கொடுங்கரையாகிய

அகனதேநதியவல்குலையும்,

அல்குலென்பதற்கேற்பக் கொடுமைகூறினார்.
மேகலைக்கோவை, வேற்று

மைத்தொகையுமாம். கொழுங்கொடி விரிமலரென
னுமடைகளை ஏறபுழி எங்கும்

ஒட்டுக. அம், சாரியை

கசுக - ந. வாலுகங் குவைஇய .

.....கதிரிள வனமுலை

(இ - ள்.) அகற்சியையும்

பொலிவையுமுடைத்தாகிய இடைக்குறையிலே

பக்கங்கள் புடைக்கொண்டு கோங்கு வேங்கையென்னும்
பலமலராகியசுணங்

கால் உயர்ச்சிபெற்று ஒன்றுக்கொன்று
மாறுபடவிளங்கிய மணற்குன்றாகிய

நிறத்தமுகையினையும்,

ககச. கரைநின் றுதிர்த்த கவிரிதழ்ச
செவ்வாய்—(இ - ள்) கரைத்

கணின்று உகுத்த முருக்கிதழாகிய செவ்வாயினையும்,

ககரு. அருவி முலலை யணிநகை பாட்டி—(இ
- ள்.) அருவிநீரோடி

இடையறாதுவந்த முல்லையாகிய நகையினையுமுடையாள்,

ககசு. விலங்குநிமிர்ந தொழுகிய கருங்கய
னெடுங்கண்—(இ-ள்) |

குறுக்கேமறிந்தும நெடுகவோடியுநதிரிசினற கயலாகிய
நெடியகண்ணினையும்,

ககஎ. விரைமலர நீங்கா வவிரற்ற
கூந்தல—(இ - ள்.) இருமருங்

கும நிரைகளரித்த மணமலர்நீங்காத விளங்குகின்ற
அறலாகிய கூந்தலினையும்,

ககஅ - எ. உலகுபுரந்

தூட்டும.....பொய்யாக் குலக்கொடி (இ -
- ள்.) உலகைப் பாதுகாததற்குப் பலபொருள்களையும்விளைத்து
நுகர்

வித்தலான மிக்க பெரிய ஒழுககத்தினையுமுடையாள் ;
புலவாநாவிற் புகழ்பொ .

நுந்தியவன் ; சேர்ந்தோர்க்கு வரைவின்றி
இன்பமளித்தலின் திருமகனையொப்

பாள் ; வையைபென்று பெயர்கூறப்படுவாள் ;
பருவம்பொய்யாமையாலும்

வேறறுவேநது அணுகாமையாலும்
தென்னர்குலக்கொடியாயுள்ளவள் ;

களக - ந. தையற்
குறுவது.....கரந்தனை ளடக்கி

(இ - ள்.) கண்ணகிக்கு மேல்வரும துன்பங்களைத்
தான முன்னிறந்தாள்

போலத் தனனைக்கொண்டு அருச்சிததார்க்குப்
புண்ணியங்களைக்கொடுக்கும்

நறியபூவாடையால தனது மெய்மழுதும்போர்த்துத்
தன்கண் மல்கிநின்ற

நீரைப் புறத்திழை அதுகண்டு வருநதுவாரென்று
உள்ளடக்கி,

நெடுநீர் - மிக்கநீர். அடக்கவெனத்திரிகக.

சுந

கஎச - டி. புனல்யா றன்றிது.....

.....தொழுது

(இ - ள்.) அங்ஙனமபோத்த பூவாற
புனலமதைதலின் இது புனல்

யாறனறு பூவாறென்றுபுகழநது மாதரும் கொழுநனும
தொழுது,

கஎசு - அஃ. பரிமுக வமபியும.....

...தென்கரை யெய்தி

(இ - ள்.) ஓடக்கோலுக்கு நிலைததலரியதுறையிற
சென்றோரைச்செலுத' தும் குதிரைமுகவோடமும
யாணைமுகவோடமும சிங்கமுகவோடமுமென்னும்

இவறறினேறிப பலாபோகும் துறையிறபோகாது
அதற்கயலதாகிய துறையிலே, கவுரதியடிகளுடனே
மரப்புணையிலேபோகி மதுநாறுமலரையுடைய சோலை

பொருந்திய தென்கரையிற பலர்செல்லாததோரிடத்தே
சென்றெய்தியெனக.

முன்னா, 'வம்பப் பரதகை வறுமொழி
யாளனொடு சாபமுறுதலின்,

ஈண்டு மருங்கிறபெயராதெனறா

பரிமுகமுதலியவறறைத தொழிறபெயராககினு
மமையும் 'கஅக - டி.

வானவ' ருறையும.....அகழிசூழ் போகி'

(இ - ள்.) தேவாகளுறையும் மதுரைசைய
வலங்கொண்டுசென்றால் மிகவும்

பெரியதாகிய புண்ணியத்தையுடைத்தெனறெண்ணி
அழித்தற்கரிய மிளை

சூழ்ந்த கிடங்கினபுறத்தைச் சூழபோனதெனக
மிளை - காவற்காடு; கட்டுவேலியுமாம

கஅச - அ. கருநெடுங்
குவளையும.....நடுங்க

(இ - ள்.) குவளையும் ஆம்பலும் கமலமும்,
தையலும் கணவனும் டேஸ்

தனித்துறுந்துயரத்தைத் தாம் தெளிய அறிநதனபோல
வண்டிகள் இரங்கும் பண்ணீர்மையைக்கொண்டு
பரிநதேங்கியழுது கண்ணீரைக்கொண்டு காலுற
நடுங்காநிறகவென்க

பண்ணீர்மையனறிப பண்ணீர்நைநமையால
திறம பனனிரண்டனுள்

நோதிறமெனவுமாம். கண்ணீர் - கள்ளாகிய
நீரெனவுமாம காலுற - காலி

லேயுறவெனவும், காற்று உறுதலாலெனவுமாம,
அறிநதனபோல் நடுங்க .

வென்க. ஏங்கியெனனும செயதெனெசசம
நடுங்கவெனனும பிறவினைக்கொண்டு

முடிநதது.

கஅச - கூ. போருழந
தெடுத்த.....மறிததுக்கை காட்ட

(இ - ள்.) மாற்றார்வருநதப போர்தேயத்தெடுத்த
புறமதிறறலையினகொடி

கள் இவரை இந்நகரில் வாராதொழிமினென்பனபோல
தமக்கையின மறித்துக் காட்டவெனக.

¹ சிலப்பதிகாரம், ௧௦: ௨௧௬.

² “நண்டு வீரனு மெங்க ளெழிலுடை யெழிலி
வண்ணன், பாண்டவர் தங்கட்

உலவாற் படைத்துணையாக மாட்டான், மீண்டுபோ கென்றென் றத்த வியன்மதிற்
குமிழி தோறங், காண்டகு பதாகை யாடை கைகளாற் றடுப்ப போன்ற” (வி
பாரதம். வாகுதேவன. ௬) என்பது இக்கருத்தைப் பின்பற்றியிருத்தல் காண்க.

கங்.—புறஞ்சேரியிறுத்தகாலைத., ௩௫௫

அன் றி, வாரலென்பார்வையின்
தன்மைபோலெனவுமாம்.

ககக - சு. புள்ளணி கழனியும்... ..புக்கனர்
புரிந்தென்.

(இ - ள்) புட்களாலழகுசெய்யப்பட்ட ஏரியும்
பண்ணையும் கழனியும் சோலையும் தெங்கும் கழுகும்
வாழையும் வேழத்திரளாலிடப்பட்ட தண்ணீர்ப் பந்தர்களும்
பொருந்திவிளங்கிய மூதூர்புறம்திலிடத்ததாகி
அறத்தைப்புரியும் தபோதனரனறிப் பிறாசேரப்படாத
புறஞ்சேரிக்கண்ணே தாம் கருதிவந்த கோட்பாட்டிலே மன
ம்புரிநது புக்காரெனக.

ஒடைகளும்த்

இது, நிலைமண்டிலவாசிரியர்.

கூட. —புறஞ்சேரியி றுத்தகாதை

¹ சிலப்பதிகாசம், ௧௦: ௫௪ - ௬.

முற்றிற்று.

பதினொன்றாவது

உ ள ர் க ண் க ா ன

த.

புறஞ்சிறைப் பொழிலும் பிறங்குநீர்ப்
பண்ணையு

* பிறங்குகதிராக் கழனியும் புள்ளெழுந்
தார்ப்பப்

புலரி வைகறைப் பொய்கைத் தாமரை
மலர்பொதி யவிழ்தத * வலகுதொழு
மண்டிலம். ஐ. வேந்துதலை பணிபப வேந்துவாட்
செழிய

னோங்குயா கூட லூர்துயி லெடுபப
* நுதல்விழி நாட்டத் திறையோன் கோயிலு
முவணச சேவ லுயர்த்தோ னியமமு
மேழி வலனுயர்த்த வெள்ளை * நகரமுங்
கடு. கோழிச சேவற் கொடியோன் கோட்டமு
மறத்துறை விளங்கிய வறவோர பள்ளியு
* மறத்துறை விளங்கிய மன்னவன்
கோயிலும்

வால்வெண் சங்கொடு வகைபெற் றோங்கிய

காலே முரசங் கணைகுர லியம்பக்

க - 2. பொழிலிலும் பண்ணையிலும் கழனியிலும் ஆ
ரப்பவெனக்

ந. புலரிவைகறை - புலருகின்றதாகிய வைகறை.

சு. மலாபொதி - பெரும்பொதி; மலர்
பொதியவிழ்தற்குக் காரணமான மண்டிலமுமாம்.

டு. (பா.) பனித்தவாள் - பனித்தற்குக்காரணமான
வாள்

எ. நுதலிலேவிழித்த நாட்டித்தையுடைய

ஆ. நியமம் - கோயில்.

க. மேழி வலனுயர்த்த வெள்ளை - மேழியைக்
கையாயுதமாக வலனுயர்த்த பலதேவர்.

1 க - உ = சிலப்பதிகாரம். கக: ககக - உ. 4 மணி.
இ: டுச.

2 "இறங்குகதி சலம்வரு கழனி" புறநா. கூஅ. 5 சிலப்.
க: கஃ.

3 "பலர்புகழ்ஞாயிறு" முருகு. உ.

6 எ - கக = சிலப். இ: ககக - எஉ; புறநா. டுக: க - கஃ;
மதுரை. சடுடு - அ;

மணி. க: டுச - டு; இன்னு. க.

கசு.—உளர் காண்காலைத்.

கூடுடு

கரு. கோவலன் சென்று கொள்கையி னிருந்த
காவுந்தி யையையைக் கைதொழு தேத்தி
' நெறியி னீங்கியோர் நீமையே னாகி
நறுமலா மேனி நடுங்குதுய ரெய்த
வறியாத் தேயத தாரிடை யுழந்து

உரு. சிறுமை யுற்றேன் சொப்தவத தீயான்
ரென்னகா மருங்கின் மன்னா பின்னோக்
கென்னிலை யுணாததி யான்வரும் காறும்
பாதக் காபரினள பைநதொடி யாகலி
னேத முண்டோ வடிகளீங் கென்றலுங்

உரு. கவுந்தி கூறுங் காதலி தன்னொடு
தவந்தீர் மருங்கிற் றனித்துய ருழந்தோய்
' மறத்துறை நீங்குமின் வல்வினை யூட்டுமென்
றறத்துறை மாக்க டிறத்திற சாற்றி
நாக்கடிப பாக வாப்பபறை யறையினும

ருரு. யாபபறை மாக்க வியல்பிற் கொள்ளா
தீதுடை வெவ்வினை யுருத்த காலேப
பேதைமை கந்தாப பெரும்பே * துறுவ
ரொய்யா வினைபய னுண்ணுங் காலேக்
கையாறு கொள்ளார் கற்றறி மாக்கள

ருரு. பிரிதற் றுன்பமும் புணாதற் றுன்பமு
' முருவி லாள னொறுக்குந் துன்பமும

கள நெறியி னீங்கியோர் - இல்லற நெறியினீங்கிய
வேசையாபதிகள்.

உக - ச. உன்னுடைய பாதமாகிய துணையை
யுடையவளாதலால், இவ நக்கு ஏதமுண்டோ,
இல்லையெனறதாம்; பாதமாகிய காவலுண்டாக இவளுக்கு
தமுண்டோவெனறுமாம்

உசு. தவம் புண்ணியம், தவந்தீரமருங்கின -
புண்ணியமுடந்த கூறறால்.

கூ. அறை - அறுதல. இயலபில் - நன்மைக்கூறறில்

கூஉ அறியாமைதுணையாக மிக்க மயக்கமுறுவர்

கூக. ஓயயாவினை - போக்கவொண்ணாத வினை.

கூடு - கூ பிரிதற்றுன்பம் - பிரிதலால்வருநதுன்பம்.

புணர்தற்றுன்பம் -

புணர்தல் காரணமாக வருநதுன்பம். இரண்டிகாலத்தும்

காமன ஓறுக்குந்

ரன்பம்.

---

¹ இவப்பதிகாரம், கல்: உகௌ.

² உௌ - கூ=மணி. உடு:

சுக - சுக.

(பி - ம்.) * 'உறவாரெய்யா' † 'உருவில்வில்வியொறுக்குத்'

புரிசூழன் மாதர்ப் புணர்ந்தோர்க் கல்ல
தொருதனி வாழ்க்கை யுரவோர்க் கில்லை
பெண்டிரு முண்டியு மின்பமென் றுலகிற்

சுடு. கொண்டோ ருறாஉங் கொள்ளாத்

துன்பங்

ஃ கண்டன ராகிக் * கடவுளா வரைந்த

காமஞ் சாரபாக் காதலி னுழந்தாங்
கேமஞ் சாரா விடுமபை யெய்தின
ரின்றே யலலா லீறந்தோர பலராற்

சுடு. ரென்று படவருஉந ட் தொன்மைத்

தாதலிற்

றாதை யேவலின் மாதூடன் போகிக்
காதலி நீங்கக் கடுந்துய ருழந்தோன்
வேத முதல்வற் பயந்தோ னென்பது
நீயறிந திலையோ நெடுமொழி யன்றோ

சுடு. வல்லா டாயத்து மண்ணர சிழந்து

ஃ மெலவிய றன்னுடன் வெங்கா

னடைந்தோன்

காதலிற் பிரிந்தோ னல்லன் காதலி

1 தீதொடு படுஉஞ் சிறுமைய ளலல

ளடவிக் கானகத தாயிழை தன்னை

௩௮ உரவோர - இருடிகள்.

௩௯ - சஉ மனதது இன்பமென்று கொண்டோர் உ-
றும் தம்மளவல்லாத்

ஊன்பத்தைக்கண்டு தவத்தினா நீக்கினகாமம்

சச. (11) இறந்தனா - முறகாலத்திற கழிந்தாரா

சரு. தொன்றுபட வருடந தொன்மைத்து -
அடிப்பற்றி வருகின்ற

பழைமைத்து; முற்று ஆதலாலென்று
மேற்சொல்லுகின்றா

சக. நெடுமொழி - பெருவாரத்தை

பழைதாகப் போதுகின்ற

வார்த்தையன்றோவென்றுமாம்

ரு0. வல்லாடாயம் - சூதாடுந்தாயம்.

ருக மெல்லியல் - தமயநதி வெங்கான

டைந்தோன - நளன்.

ருஉ. காதலீற பிரிந்தோ னலனை - அவள்

காதல்காரணமாகப் பிரியத்

கருதியவனல்லன்.

ருஉ - ௩ அவளும இவனிடத்துப் பிரியவேண்டிப்
பிரிவாளுமல்லள்.

1 தீது - பிறர்நெஞ்சுபுகுதல்; சிலப். க. உள; மணி. உஉ:
சசு - ஆம் அடிமுத

வீபவற்றையும் அவற்றின் உரைகளையும் பார்க்க.

(பி - ம்.) * 'கடவுள்வரைத்தனர்' † '
தொன்மையதாகலிற்'

கசு. — உ ன ா ர் க ண் க ா தை.
நடுக

நடு. யிடையிருள் யாமத் திட்டு * நீக் கியது
வல்வினை யன்றோ மடந்தைதன் பிழையெனச்
சொல்லலு முண்டேற் சொல்லா யோநீ
யனையயு மல்லே யாயிழை தன்னொடு
பிரியா வாழ்க்கை பெற்றனை யன்றே

சுடு. வருந்தா தேகி மன்னவன் கூடற்
! பொருந்துழி யறிந்து போதீங் கென்றலு மிளைசூழ்
மிளையொடு † வளைவுடன் கிடந்த விலங்குநீர்ப்
பரப்பின் ‡ வலம்புண ரகழியிற்
பெருங்கை யானை யினநிரை பெயருஞ்
சுடு. 1 சுருங்கை வீதி மருங்கிற் போகிக்
கடிமதில் வாயில் காவலிற் சிறந்த

வடல்வாள் யவனர்க் கயிராது புக்காங்
காயிரங் கண்ணோ னருங்கலச செப்பு
வாய்திறந் தன்ன மதிலக வரைப்பிற
எ0. குடகாற் றெறிந்து கொடிதுடங்கு மறுகிற்
கடைகழி மகளிர் காதலஞ் செல்வரொடு
வருபுனல் ' வையை மருதோங்கு முன்றுறை
' விரிபூந் துருத்தி வெண்மண லடைகரை
யோங்கு || நீர் மாடமொடு நாவா யிபக்கிப

ருஅ. அனையயு மல்லை - அவர்களைப்போல
மனைவியைவிட்டுப் பிரிந்தா யுமல்லை.

சுஉ. இளை - அரண்காவல, மீள் - அதனைச் சூழ்ந்த
காவற்காடு.

சுச - ரு. யானைபோகலாமபடி கீழ்சுருங்கையாக
அதனை மேலிட்டவீதி. சுருங்கை - கரந்துறை; ஒழுஞ்நீர்
புகுசையை ஒருததருமறியாதபடி மறைத் துப்படித்த
வீதிவாயத்தலை.

சுஎ. அயிராமறபுக்கு எ0. எறிந்து, எறிய,
கோடை எறிதலால்.

எக. கடைகழிமகளிர் - பரத்தையர்

எஉ. மருதோங்கு துறை - திருமருதந்துறை.

¹ பரி. உம்: ௧௦௪; சீவக. ௧௪௨; மணி. உம்: ௫. ² பரி. ௧௧: ௧௦; கவி. உம்: ௧௩.

(பி - ம.) * 'தீங்கியது' † 'பொருத்தவழியறிந்து
போதிங்கென்றபின்' ‡ 'வளைவுறக்கிடந்த' § 'வலம்புரியகழி' ||
'நீசோடமொடி'

நகரம்   **சிலப்பதிகாரம்**

எஃ.

பூம்புணை தழீஇப் புனலாட் டமர்ந்து
தண்ணறு முல்லையுந் தாழ்நீர்க் குவளையுந்
* கண்ணவிழ் நெய்தலுந் கதுப்புற வடைசசி
வெண்பூ மல்லிகை விரிபலொடு
தொடர்ந்த
† தண்செங் கழுநீர்த் தாதுவிரி
புணையல்

முத்தொடு பூண்டு

தெக்கண மலயசச செழுஞ்சே ருடிப் ,

பொற்கொடி மூதூர்ப் பொழிலாட் ! டமர்ந்தாங்
கெற்படு பொழுதி னிளநிலா

முன்றிற்

ருழ்தரு ி கோலந் தகைபா ராட்ட
அரு. வீழ்ப்புரு சேக்கை மேலினி திருந்தாங்
கரததப பூம்பட் டரைமிசை யுடிக்
குற்றலைக் கூந்தற் குடசம

பொருந்திச

தாளமொடு

சிறுமலைச சிலம்பிற் செங்கு

வேய்ந்து

நறுமலர்க் குறிஞ்சி நாண்மலா

னிழைத்துச

கூடு. குங்கும வருணங் கொங்கையி

பிணையல் .

மேனியி

செங்கொடு வேரிச செழுமபூம்

சிந்துரச சுண்ணஞ் சோந்த

பூண்டு

லந்துகாக் தோவை யணியொடு

வேந்தற்குக்

|| மலைச்சிற கரிந்த வச்சிர

எடு. புனை - தெப்பம்.

எசு தாழ்நீர்க் குவளை - ² தங்கினை

குவளை யெனறுமாம.

நீளையுடைய குவளை, ஆழ்ந்த நீர்க

எ.அ. வெண்பூமல்லிகை, முதல. விரியல - பூ

அக (பி.) மலயச் செழுஞ்சேற -

சந்தனக்குழம்பு.

அச - தகை - கொழுநன

(அச) தகைமையைக்(எக) காதலஞ்செலவரொடு

(அச) பாராட்டச (அடு)

சேக்கைமேலேயிருநது

அள. குரல் - கொதது. அ.அ. சிறுமலையாகிய

சிலம்பு. (அசு) 'அரத்தப் பூமபட்டு' முதலாக,

(சுந) 'துங்காக்கோவை' ஈறுகச்

சொன்னவை கார்காலத்துப பாக்க அணிவன

சுச. மலைச்சிறகரிநத - மலையைச் சிறகரிநத.

¹ முருகு. எடு. ² "நீர்காலயாத்த நிரையிதழ்க் குவளை"
(குறுத், க.அ.அ.)

(பி - ம்.) * 'கண்ணெகிழ்' + 'தண் பூங்கழுநீர்'

‡ 'மகிழ்த்தாங்கு

§ 'கோலர்தகை' || 'மலைச்சிறையரிந்த'

கசு.—ஊர்காண்காலைத்.

நகரக

கூடு. கலிகெழு கூடற் செவ்வணி காட்டக்
காரர சாளன் வாடையொடு வருடங்
கால மன்றியு நூலோர் சிறப்பின்
முகிறோய் மாடத் தகிறநு விறகின்
மடவரன் மகளிர் தடவுநெருப் *

பமர்ந்து

கரு. நறுஞ்சார் தகலத்து நமபியா தம்மொடு
குறுங்க ணடைக்குங் கூதிர்க் காலையும்
வளமனை மகளிரு மைந்தரும விரும்பி
யினநிலா முன்றிலி னிளவெயி னுகர
விரிகதிர் மண்டிலந் தெற்கோபு

வெண்மழை

கூடு. ¹ யரிதிற் றோன்று மசகிரக் காலையு
[†] மாங்க தன்றியு மோங்கிரும் பரப்பின்
வங்க லீட்டத்துத் தொண்டியோ ரிட்ட
வகிலுந் துகிலு மாரமும் வாசமுந்
தொகுகருப் பூரமுஞ் சுமந்துடன் [‡]

வந்த

ககசு. காரரசாளன - காகாலம்.

ககஎ. நூலோர் - சிறபா; அவர்புகழ்ச்சியையுடைய

(ககஅ) மாடமென்க.

ககஎ - அ நூலோர்... மாடம் - ¹மயமதமறிவாராற
புகழ்ச்சியையுடைய மாடமெனறுமாம்.

ககசு. தடவு - இந்தளம் கஃப. ²சாநது - அகினெய.

ககக குறுங்கண் - சாளரம்

ககச. மண்டிலம் - ஆதிததன்; இவன தெறகே
மிதுனவீதியிலே இயங்குதலானே. வெண்மழை -
வெள்ளைமேகம்.

ககநு. அரிதாகத் தோன்றும் முன்பனிக்காலம்.

ககசு. பரப்பு - கடல ககஎ வங்காட்டத்தாலே.

ககஅ. துதில - பட்டுவாக்கம்; நாறறங்கொளுவுதலால
இவற்றுடன் எண்ணினார். வாசம் - தக்கோலம்
சாதிக்காயமுதலியன.

ககக. சுமநது - அவற்றின நாறறத்தைச்சுமநது.

¹ 'அருகித்தோன்றும்' என்று பாடங்கொண்டு,
'அருகுதிசை' என்னும் (தகக கசு.) தாழிசையுரையில் இதனை
மேற்கோள் காட்டினர்.

² மயமதம் - ஒருவகைச் சிற்பநூல்.

³ சீவக. உசுஎடு - ஆம் பாட்டினுரையைப் பார்க்க.

(பி - ம்.) * 'அயர்ந்து' † 'ஆங்கனமன்றி' ‡ 'வந்து'

கக௦. கொண்டலொடு புகுந்து கோமகன் சு
டல

வெங்க ணெடுவேள ¹ வில்விழாக்

காணும்

பங்குனி முயக்கததுப பனியர

சியாண்டுளன்

கோதை மாதவி கொழுங்கொடி

யெடுபபக்

காவுங் கானமுங் கடிமல ரேந்தத்

கக௦. தென்னவன் பொதியிற் றென்றலொடு
புகுந்து

மன்னவன் கூடன் மகிழ்துணை தழுஉ

மின்னிள வேனில் யாண்டுளன்

கொல்லென்

றுருவக் கொடியோ ருடைபபெருங்

கொழுநரொடு

பருவ மெண்ணும படர்தீர் காலைக்

கஉ௦. கன்றம ராயமொடு களிற்றின நடுங்க

வென்று நின்று குன்றுகெழு
நன்னாட்டுக்
காடுதீப் பிறப்பக் * கணையெரி பொத்திக்

கக0 - கக. கூடலிடத்துக் காமனுக்குச்செய்யும்
வில்விழவு

(க0௭) வங்கவீட்டத்தாலே தொண்டியிலுள்ளோரிட
(க0௮ - கூ) பல சரக்குக்களைச் சுமந்துவந்து புகுநத (கக0)
கீழ்காறநோடுபுகுநது தென்னவன கூடலெடுக்கும் (கக௧)
வில்விழாககாணும் (கக௨) பங்குனிமாதத்தோடுபொருந தின
பணியரசென்க; என்றது பின்பணிக்காலம்

இவ்விழாவைக்கொண்டலொடுபுகுநது காணும்
பங்குனிமாதம்பொருநதிய பின்பணிக்காலமாகிய அரசன
யாண்டிளன.

கக௩. கோதை - ஒழுங்கு. க௧௭ யாண்டிளன -
எங்கேயுள்ளான

(கக௭)
எங்கேயுள்ளானென்று (கக௯) போன காலங்களைக்குறித்து
எண்ணும்.

கக௮. உருவக்கொடியோரா - கொடியுருவத்தினோ,
வல்லியாகவெழுதும் கொடியுமாம்.
உடைப்பெருங்கொழுநரொடு - தம்மையுடையகொழுநருடன்.

(கக௮) தம்மையுடைய கொழுநருடனே (௮௫)

வீழ்ப்பூஞ்சேக்கையிலிருந்து
(ககக) இப்பருவங்களை (ககஉ - ஏ) எங்குளவென்று எண்ணுகிற
சேர்க்க. காலம் கோடைக்காலமாகையாலே, அல்லாத காலங்களை

காலையென்று

நினைத்தெண்

ணிநார்

ககஅ-க. ஐந்துகாலமுங்கழிந்தது கூறுகின்றா,
'உடைப்பெருங் கொழுந் ரொடு பருவமெண்ணும் படாதீர்
காலே' என்றார்; என்றது, வேனிதகாலத்தை

கஉஉ. ஆயம் - சீரை. கஉக கோடைத்தனமை (பா)
நீடியகுன்று.

கஉஉ. (பா) பொத்திய - பொதிந்த.

¹ வில்வீழார். திணைமா. கூஉ; குறுந். கக.

(பி - ம்.) * 'கனவெரி'

த. கசு.—உன் ற் க ர ண் க ர னை
நுகுகு

கோடையொடு புதுந்து கூட லாண்ட

¹ வேனில வேந்தன் வேற்றுப்புலம்

படர

கஉஉ. வோசனிக் கின்ற வுறுவெயிற்

கடைநாள்

வையமுஞ் சிவிகையு மணிக்கா லமளியு
* - முய்யா னத்தி னுறுதுணை

மகிழ்ச்சியுஞ்

சாமரைக் கவரியுந் தமனிய

வடைப்பையுங்

கூதுணை வாளுங் கோமகன் கொ

பெப்ப

கரு. பெற்ற செல்வம் பிறழா வாழ்க்கைப்
பொற்றொடி மடந்தையா புதுமணம்

புணர்ந்து

செம்பொன் வளளத்துச் சிலதிய

ரேந்திய

வந்தீந் தேறன் மாந்தினா மயங்கிப்
பொறிவரி வண்டினம் புல்லுவழி

யன்றியு

கரு. நறுமலர் மாலையின் வறிதிடங்

கடிந்தாங்

கிலவிதழ்ச் செவ்வா யிளமுத் தருமப்
புலவிக் காலத்துப் போற்றா * துரைத்த

(எக) 'காதலஞ்செல்வரொடு' எனறதுமுதல (அரு)

'வீழ்ப்புஞ் சேக்கை

மேலினி திருநது' எனறது இறுதியாக முதுவேனிற்காலங்

கூறினபடி.

கஉ௩ கோடை - மேல்காற்று. கஉ௪ படர் -
படர்கை காரணமாக.

கஉ௪ - ௫ ஓசனி சதல - வெகுகையால தலையெடுத்தலை;
கடைநாள் - வேனிற்

பினனாளைனுமாம். வேற்றுப்புலம் படர்தற்கு
எடுத்ததுப்பார்க்கின்ற முதுவே

னில கழிகிறநாளிலே; சிந்தையணியினும், ³
“ஓசனிகின்ற வனனம்” என்றார்.

கஉ௭ உய்யானத்து மகிழ்ச்சி - சோலையிலே
சேவிப்பாருடனிருந்து வினா

தங்காண்டல்; உய்யானங்களில் உறுதுணையோடு
மகிழுமகிழ்ச்சியுமாம்.

கஉ௮. சாமரையிடப்பெறுகையும், பொன்னாற்செய்த
வெற்றிலைப்பெட்டி

பிடித்திடப்பெறுகையும் வரிசை

கஉ௯. கோமகன - இராசராசன்; பாண்டியன்.

க௬௦ அபபடிப்பெற்று உடையராதல - சிலதியா
சூழ்ந்து வாட்பிடிக்கப்

போதல் முதலியன.

(க௬௮) கொழுநரோடு (க௬௯)
புதுமணம்புணராதென்றுகூட்டுக.

க௬௪ - ௫. வண்டிபொருந்தின இடமன்றியே
களிப்பாலே வறிதிடத்திலும்
மாலேகொண்டோச்சி.

1 தக்கயாகப்பரணியில், இளஉ -

2 மணிமேகலை, ந: இஉ.

ஆம் தாழ்சையுரையில் இவ்வடிமேற்கோள்,

3 சீவகசிந்தாமணி. உகநூஉ,

(பி - ம்.) * 'உணர்ந்திக்காவி'

நகரம்

சிலப்பதிகாரம்

காவியங் கண்ணார் கட்டுரை * யெட்டுக்கு 1 நாவொடு

நவிலா நகைபடு கிளவியு

கசடு. மஞ்செங் கழுநீர் + ரரும்பவிழ்த் தன்ன

செங்கய னெடுங்கட் செழுங்கடைப பூசலுங்

கொலைவிற் புருவத்துக் கொழுங்கடை ஒருளத் திலகச

சிறுதுத லரும்பிய வியருளு

செவ்வி பார்க்குஞ் செழுங்குடிச

செல்வரொடு

கசடு. வையங் காவலர் மகிழ்தரு வீதியுஞ்

* 1 சுடும னேரூ வடுநீங்கு சிறப்பின் முடியர

சொடுங்குங் கடிமனை வாழ்க்கை

3 வேத்தியல் பொதுவிய லெனவிரு

திறத்து

ககஅ. கட்டுரை (பா) எடுக்குநர் - வார்த்தைசொல்லப் புகுகின்றவர்.

ககக. நகைபடு கிளவி - கனியாற் கேட்டாரை மகிழ்ச்சிபிறப்பிக்கும் வார்த்தை; கேட்டோர்க்கு நகைவிளவிக்கும் நாவாறசொல்லாத கிளவியுமாம்.

கசஉ. சுருளல் - புருவம் கோபத்தால் ஏறுவது இழிவதாகை.

கசச. செழுங்குடிச்செல்வர் - அரசரல்லா ஏனையோர்.
கசசு - எ ஓடுவேயாது பொற்றகடுவேயந்தமனை; அன றியும், சாதிக்குற் றப்பட்டால் தலையிலே செங்கலேற்றி ஊர்குழித்துக் கழித்துவிடுதல் மரபு; இன்னும், சுடுமண் - மட்பாத்திரமுமாம். முடியரசு ஒடுங்குந் கடிமனை ஆசைப்பட்டு அரசவைகுமனை; அரசர் ஆர்வதகாலடங்குமனையென்றுமாம். அரசொடுங்குமனை; அரசர்புகுந்தாலும் தெரியாதபேரிடமானமனையென்று மாம்.

கசஅ. வேத்தியல் - அரசர்க்கு ஆடுங்கூத்து பொதுவியல் - எல்லார்க்கும் ஒப்ப ஆடுங்கூத்து.

1 "நாவொடு நவிலா நகைபடுதிஞ்சொல்" (அகநா. ககக.)

2 பெருங். க. கக: கடுகு; மணி. கஅ: கக.

3 "வேத்தியல் பொதுவியலென்றிருதிறத்து" மணி. உ. கஅ. 4

சீவக. கரக. (பி - ம்.) * 'எடுக்கும்' '† 'அரும்பவிழ்த்தன்ன'
 † 'சுமமனோங்குவடு' ‡ 'மகிழ்தருமரபின்'

த. கசு.—ஊர் காண் காலை
 கூகூடு

கரு. ஓடலும் வரியும் பாணியுந் தூக்குங்

* கூடிய சூயிலுவக் கருவியு
 முணர்ந்து

நால்வகை மரபி னவினயக் களத்தினு
 † மேழ்வகை நிலத்தினு மெய்திய
 விரிக்கு

மலைப்பருஞ் சிறப்பிற் றலைக்கோ
 லரிவையும்

கரு. † வாரம் பாடுந் தோரிய மடநதையுந்
 தலைப்பாட்டுக் கூத்தியு
 மிடைப்பாட்டுக் கூத்தியு

நால்வேறு வகையி டி னயத்தகு மரபி
 னெட்டுக் கடைநிறுத்த டி வாயிரத்
 தெண்கழஞ்சு

முட்டா || வைகன் முறைமையின்
 வழாஅத்

ககூ. தாக்கணங் கணையார் நோக்குவலைப்
 பட்டாங்

கரும்பெற ** லறிவும் பெரும்பிறி

தாகத்

தவத்தோ ராயினுந் தகைமலர் வண்டி
னகைப்பதம் பார்க்கு மினையோ

ராயினுங்

காம விருந்தின் மடவோ ராயினு
ககரு. மேம வைக லின் றுயில் வதியும்

கரு0. ஆடல் - இப்படிப்பட்டகூத்து வரி -
வரிப்பாட்டு பாணி - தாளம்.

னக்கு - வாச்சியம்.

கரு2. அவின்யம்: "நிறறலியங்கலிருத்தல்
கிடத்தலென், றத்தகுநான்கே
யவினயக் களனே" களன் - அரங்குமாம்

கரு3. எழுவகை சிலத்தினுமெயதியவரியாவது -
ஆற்றுவரி, சார்த்துவரி,

திணைநிலைவரி, மயங்குதிணைநிலைவரி, முகமுடைவரி,
முகபிஸ்வரி, படைப்புவரி

யென்பனவாம்; அன்றிக் குரன்முதலான எழுநரம்பென்
றுமாம்.

கரு4. தலைக்கோ லரிவை - கூத்தாடுமவள்.....

கக0. தாக்கணங்கு - தீண்ட வருத்தஞ்செய்யும்
தெய்வம்; சீதேவியுமாம்

நோக்காகிய வலையிலேபட்டு.

ககக. பெரும்பிறிதாகை - கையற்றுப்போகை.

(கசூஉ) தவத்தோர்களாயினும் வண்டிபோல (கசூரு)
 இவர்கள் நகையின்
 செவ்விபார்க்கும் காமுகராயினும் (கசூச) காமத்துக்குப்
 புதியமடவோராயினும்
 (கசூரு) தங்கியேபோகவேண்டும் (கசூஎ) வீதி.
 (கசூக) அரும்பெறலறிவும் பெரும்பிறிதாக (கசூஹ)
 நோக்குவலைப்பட்டித்
 (கசூஉ) தவத்தோர்முதலாயினார் (கசூரு) இன்றுயில்வதியும்
 (கசூஎ) வீதியென்க.

1 தொல். மரபு. கு. கௌ - பேர். மேற். ஷ (பா) 'தோரிய
 மகளிருந்'

(பி - ம.) * 'கூடிசைக்குயிலுவ' † 'எழுவகை
 நிலத்தினுமெய்தியது' ‡ 'தலத்
 தரு' § 'ஆயிரக்கழஞ்சு' || 'வைகலின்' ¶ 'பட்டங்கு'
 ** 'அறிவுபெரும்'

* பண்ணுங் * கிளையும் பழித்த தீஞ்சொ
 1 வெண்ணெண் கலையோ ரிருபெரு
 வீதியும்
 வையமும பாண்டிலு மணிததேர்க்
 கொடுஞ்சியு
 மெய்ப்புகு கவசமும வீழ்மணித்
 தோட்டியு
 கள(). மதள்புனை யரணமு மரிபா யோகமும் -
 வளைதரு குழியமும் வாலவெண்
 கவரியு
 மேனப படமுங் கிடுகின் படமுங்
 கானப படமுங் + காழுன்று
 கடிகையுஞ்
 செம்பிற் செய்நவுங் கஞ்சத்
 தொழிலவும்
 களரு. வம்பின் முடிநவு மாலையிற் புனைநவும்
 ! வேதினத துப்பவுங் கோடுகடை
 தொழிலவும்

ககக. கிளை - கிள்ளை; கிள்ளையைக் கிளையென
 இடைக்குறைத்தார். கிளைபண்ணின நிறமுமாம
 ககஎ. எண்ணெண்கலையோ - தளியிலா
 இருபெருவீதி - சிறுதனம் பெருந்தனம்பெறுவார்வீதி
 ககஅ. 2 பாண்டில் - இரண்டிருளையையுடைய சகடம்,
 கொல்லாப்பாண்டில்; பாண்டியெனறுபாடமோதிக

கூடாரப்பண்டியென்பாருமுளர் கொடுஞ்சிதேர்மொட்டி
 ககக. கவசம் - கைத்தளம். விரும்பப்பட்ட அழகிய
 தோட்டி.

கஎ௦ அதள்புனை யரணம் - தோற கைத்தளம்
 அரியாயோகம் - விசாதி கட்டுக் கொடுக்குமருந்து, சன
 னுகமுமெனப்; அரித்தல-கெடுத்தல; பிணியைக்
 கெடுத்தலையுடைய ஆராயப்பட்ட ஒளடதமெனறுமாம்.

கஎக குழியம் - வாசவுண்டை.
 கட்டுக்குழியமுமெனப்.

கஎஉ. ஏனப்படம் - பன்றிமுகக்கடகு;
 பன்றிவலையுமாம் கிடுகினபடம்சிறுகடகு

கஎக. கானப்படம் - காடெழுதினகடகு, பாளை
 சிங்கமுதலிய சித்திர மெழுதினகடகுமாம்;
 இடத்துநிகழ்பொருளினறொழிலை இடத்திறகேற்றினார்;
 பெருவாரஸ்வலையுமாம். காழூன்று கழகை - காழாற்பிணித்த
 கடகு; படங்கு மர்ம்.

இவை நான்கும் கிடுகினவிசேடம்.

கஎடு. மாலையிறபுனை - கிடேச்சுமாலை

கஎசு. வேதினத் துப்பவும் - ஈர்வாளால்
 வலியப்பெற்றனவும்; என்றது ஈருங்கருவியாற்
 பண்ணப்பட்டன கோடு - தந்தம்.

¹ சிலப்பதிகாரம், உஉ: ககஅ - கூ; மணி. உ: உகூ; பெருங்.
 க. கடு: அச - இ.

² பிரபுவிற்கலை, மாயையுற்பத்திகதி, கஎ.

(பி - ம்.) * 'இளவியும்' † 'காமுன்' ‡ 'வேதினத்தீர்ப்பவுங்கோடு கடைத் தொழிலவும்'

கசு.—ஊ ர் கா ண் கா தை.
கசு61

புகையவுஞ் சாந்தவும் பூவிற்
புனைநவும
வகைதெரி வறியா வளந்தலை
மயங்கிய
வரசுவிழை திருவி னங்காடி

வீதியுங்
கசு0. காக பாதமுங் களங்கமும் *

விநதுவு
மேகையு நீங்கி † யியலபிற் குன்ற
நூலவா நொடிந்த நுழைநுண்

கோடி
நால்வகை வருணத்து நலங்கே
மொளியவு மேகையு

மாலையு மிருளொடு துறந்த
கசு0. பாசா மேனிப பசுங்கதி

ரொளியவும
பதுமமு நீலமும விர்தமும

படிதழும

விதிமுறை பிழையா விளங்கிய

சாதியும

பூச வருவிற் பொலந்தெளித

தனையவுந்

தீதறு கதிரொளித் தெண்மட்

டுருவவு

களஎ . பகையவு மெ ன றது , புகைக்கு றுப்பா ன
நோகட்டிமுதலான ஐந்தும். சாந்தவும் - சாந்துக்குறுப்பான
முப்பத்திரண் றிறுபபும். (ப 1) பூவிறபுனைஞ -
மாலேவிகறபங்கள்.

களசு - எ. தந்தத்தாற கடைந்தவை - இரத்ததிறகுச்
செய்தவை சந்தனத் தாறசெய்தவை - கலவைகூட்டின.
பூவிறபுனைந்தவை - மாலே.

களஅ. வேறுபாடுதெரியாவளமென்றார், முன
எண்ணியவற்றை. (ப1)
மயங்கி - மயங்கப்பட்டு

கஅ0 - அக. காகபாதம், களங்கம், விநது,
இரேகையென்னும் இந்நான்கு குற்றமுமின்றிக் கோடியும்
பலகையுமுள்ளன நல்லவயிரம்

க.அசு - நு. ஏனையும் மாஸையும் இருளும்
மரகதத்துக்குக் குறறம்; இக்குறற
மற்றுப பசங்கதிரொளியையுடையன மரகதம்.
க.அசு - எ. பதுமமும் நீலமும் விநதமும்
படிதமுமாகிய விதிமுறையிற்
சொல்லுகிற குறறமின நி விளங்குகினறவை
சாதிமாணிககம.

க.அ.அ. (பா) பூனைக்கண்போன்று பொன்னைத்
தேய்த்தாற்போன்றவை
புருடராகம்; பூசை - பூனை.

க.அ.க. ஒளியினையுடைய மட்டுநிறமாயிருப்பன
கோமேதகம்.

(பி - ம்.) * 'வித்தது' † 'இயற்பிற்'

ந.க.அ. சிலப்பதிகாரம்

கக௦. மிருடெளித் தனையவு மிருவே
றுருவவு

மொருமைத் தோற்றத் தைவேறு

வனப்பி

னிலங்குகதிர் விடே * நலங்கெழு மணிகளுங்
காற்றினு மண்ணினுங் கலலினு நீரினுந்

தோற்றிய குற்றந் துகளறத்

துணிந்தவுஞ் ககடு. சந்திர குருவே யங்கா

ரகனென

வந்த நீர்மைய வட்டத தொகுதியுங்
கருப்பத துளையபீங் | கல்லிடை

முடங்கலுந்

திருக்கு நீங்கிய | செங்கொடி

வல்லியும்

வகைதெரி மாக்க டொகைபெற் ற்

ரோங்கிப் ௨௦௦. பகைதெற லறியாப

பயங்கெழு வீதியுஞ்

சாத ரூபங் கிளிச்சிறை யாடகஞ்

சாமபூ நதமென வோங்கிய

கொளகையிற்

பொலந்தெரி மாக்கள கலங்கஞ்

ரொழித்தாங்

கிலங்குகொடி யெடுக்கு | நலங்கிளர்

வீதியு

கக௭ இருள் தெளித்தனைய நிறத்தினையுடையன
நீமை. இருவேறுருவினை
யுடையன வயிரீரியம்

கக௭. ஒருமைததோற்றம் - ஓரிடத்தே தோற்றல்
; ஓரிடமென்றது,
பளிங்கை.

கக௭ - ச காற்றுமுதலான இக்குற்றம் நீங்கினவும.
குற்றமென்றது,

முனபுசொன்ன குற்றங்களை
கக௭. சநதிரகுரு - வெண்முத்து. அங்காரகன -
செநநீர்முத்து வட்'
டத்தொருதி - ஆணிமுத்து.
• கக௭. கருப்பத துளை - உள்ளே துளையாகை. (பா)

கலலுடை முடங்கல் -

கல்லை உள்ளேயுடைய வளைவு.
கக௭. திருககு - திருகல்; இவை
முன்றுகுற்றமுநீங்கிய செங்கொடி
வல்லி - பவளம்.

உ௦௧ - ஈ. சாத்ருபம் கிளிச்சிறை ஆடகம்
சாமபூநதமென்னும் இவை
நான்கும் பொன்னின்சாதி. பொலநதெரி மாக்கள் -
செட்டியர்.

உ௦௨. கொடியெடுத்தல, பொருளெல்லைக்கு

(பு - ம்.) * 'தலங்கேழ்மணிகளும்' † '
 கல்லுடைமுடங்கருத்' ‡ 'செழுங்
 கொடிவல்லியும்' § 'ஓங்கிய' || 'தலத்தருவீதி'

கசு.—ஊ ர க ர் ண க ர னை த.
 நட்சாந்

உரு. நூலினு மயிரினு நுழைநூற் பட்டினும்
 பால்வகை தெரியாப பன்னா நடுக்கதது
 நறுமடி செறிந்த வறுவை வீதியு
 நிறைக்கோற் றுலாத்தா * பறைக்கட் புர
 ாரைய

ரம்பண வளவைய ரெங்கணுந் திரிதரக்
 உரு. கால மன்றியுங் கருங்கறி மூடையொடு
 கூலங் குவித்த கூல வீதியும்
 பாலவேறு தெரிந்த நாலவேறு தெருவு
 1 மந்தியுஞ் சதுக்கமு மாவண வீதியு

மனறமுங் கவலையு மறுகுந் திரிநது
 உரு. விசமபகடு ! திருகிய வெங்கதிா நுழையா

பசங்கொடிப : படாகைப பந்தா நீழற்
காவலன் பேரூர் கண்டுமெகிழ் வெய்திக்
கோவலன் பெயாந்தனன் கொடிமதிற
புறத்தென்.

உரு நூற்பட்டு - பட்டுநூல - உரு - எ. பலமடி.
உரு - கூ (பா) புறைக்கடபாரை யமபணமென
றது, பட்டமணிநதவரையையும் பரிய அரையையுமுடைய
அம்பணவளவை; ஆவது அளக்கும், பறைமுதலியன
உக கறிமுடை - மிளகுபொதி.
உகஉ பாலவேறு தெரிநத - பகுதி வேறு தெரிநத.
நானகாய வேறுபடுந தெரு
உகந. அநதி - முச்சநதி. சதுக்கம் - நாறசநதி
உகச. கவலை - பலவாய ஒன்றான முடுக்கு. மறுகு -
குறுந்தெரு.
உகநு. விசம்பகடு திருகிய - விசம்பிடத்து முறுகிய.
(உகசு) துகிறகொடிநீழலிலே (உகசு) திரிநது.
(சு) மண்டிலம் (சு) துயிலெடுபப (சுஎ) யவனாககு
அயிராதுபுக்கு (உகஎ) நகரிகண்டு (உகசு) திரிநது (உகஎ)
மகிழ்நது (உகஅ) மதிறபுறத்துப் பெயர்ந்தனனெனக்
கூட்டுக.

2 "சதுக்கமுஞ்சந்தியும்" முருகு. உஉரு.

(பி-ம்.) * 'பறைக்கணைப்பர' † 'திரிதர' ‡ 'பதாகை'
சுள

நுள

சிலப்பதிகாரம்

க - உ.

புறஞ்சிறைப் பொழிலும்.....புள்ளெழுந் தார்ப்ப

(இ - ள்.) முன்னாப புரிநதுபுக்க மூதார்ப

புறஞ்சேரியிடத்துளவாகிய பொழில்களிடத்தும்

விளங்காநின்ற நீர்நிறைந்த பண்ணையிடத்தும் வளைந்த

கதிரையுடைய கழனியிடத்தும் உளவாகிய புடகள்

துயிலெழுந்து ஆரவாரியா நிற்பவெனக்

பிறங்குதல் - மிகுதலுமாம்.

கூ - கூ. புலரி வைகறை...

.....துயி லெடுப்ப

(இ - ள்) வைகறைக்காலக்கழிவும்

புலருதனமுன்னுமாகிய அக்காலத்தே பொய்கைகளில் தாமல,

ரப்பூவினமுகைகளிப் புரிநெகிழ்த்து மலாவித்த¹ உலக

மெல்லாநதொழப்படும ஆதித்தமணபுலமானது

பகைவேந்தா தலைகள் நடுங்க விதிரத்தேந்திய வாளையுடைய

செழியினது புகழாளுங்கி வண்மையானுயர்ந்த

கூடலாகியவூரைத் துயிலெடுப்பாநிற்பவெனக்

ஆராய அவிழ்த்த மண்டிலம் எடுப்பவெனக.

எ. துதலவிழி நாட்டத திறையோன கோ
பிலும—

(இ - ள்.) இறைவி கண்புதைத்தபொழுது
நெறறியிறபுறப்படவிட்ட கண்ணையுடைய இறைவன்
துகோயிலும்,

விழிநாட்டம், வினைத்தொகை, இனி துதலில
இமையாநாட்டமென்று மாம; காமனைவிழித்த நாட்டமென
வுமாம

அ. உவணச சேவ லுயாததோ னியமமும்—

(இ - ள்.) உவணப்புட சேவலைப் பதாகையாகவுயாத
திருமால்கோயிலும்,

உவணம் - கருடன்.

க. மேழி வலலுயாதத வெள்ளை நகரமும்—

(இ - ள்.) மேழியாகியபடையை வலமாகவேந்திய
பலதேவர்கோயிலும்,

வலன் - வென்றியுமாம மேழி - ஆகுபெயராத
கலப்பை வெள்ளை - வெள்ளையோனெனப்
பண்புகொள்பெயா.

க. கோழிச சேவற் கொடியோன்
கோட்டமும்—

(இ ள்.) கோழிப்புள்ளாகிய சேவற்கொடியையுடைய
முருகவேள்கோயிலும்,

சேவற் கொடியென்றா, பெடைக்கொடி
யைவிலக்குதற்கு

கக. அறத்துறை விளங்கிய வறவோர பள

ளியும்—

அறத்துறை - அறமும் அறத்தின றுறையுமென
உமமைத்தொகை. அறமாவது இருவகைத்து, இலலறமும்
துறவறமுமென அவற்றுள் இலலறமெனபது
கற்புடைமனைவியோடு இல்லினகண்ணுநதுசெய்யுமறம.

அதன றுறையாவன : ¹ தனையொழிந்த
மூவாக்கும் துறந்தாக்கும் தவ்வாதவாகும் இறந்தாக்கும்
தேவாகும் முனிவாகும் விருந்தினர்க்கும்

-----
¹ முருகு. க. ² திருக்குறள், சக - ஆம்
செய்யுள்முதலியவற்றைப் பார்க்க.

"கசு.—உள ர் கா ண் கா னை த்.   நுக

சுற்றத்தார்க்கும் பிறர்க்கும் துணையாதலும், வேள்விசெய்தலும்,
முதலியனவும், அருளுடையமுடையனாதலும், பிறவும்
சேலங்காத்தல்

இனித துறவறமாவது, ¹ நாகம்
தோலுரித்தாறபோல அகப்பறமும் புறப

பற்றுமற்று இரதிரியவசமறுத்து முறறததுறத்கலை

அதன றுறையாவன :—சரியை, கிரியை, யோகம்,
ஞானமென்பன.

அவற்றுள், சரியை அலகிடலமுதலியன.

கிரியை பூசைமுதலியன

யோகம் எண்வகைய, அவை :—இயமம்,

தியமம், ஐசனம், வளிநிலை,

தொகைநிலை, பொறைநிலை, நினைதல், சமாதியென்பன
அவற்றுள், ² “பொய்கொலை களவே காமம்
பொருண்சை, யிவ்வகை

யைந்து மடக்கிய தியமம்” எனவும், “பெற்றதற்
குவததல்” ³ பிழம்புநனி

வெறுததல், கறபன கறறல் கழிகடுந தூயமை,
பூசனைப் பெரும்பய மாசாற

களிததலொடு, பயனுடை மரபி னியம மைநடே’
எனவும், “நிறற விருததல்

கிடத்த னடத்தலென, ரெத்த நானகி னெல்கா
நிலைமையொ, டினைபம் பயத்

குஞ் சமய முதலிய, வந்தமில் சிறப்பி னுசன மாகும்”
எனவும், “உந்தியொடு

புணர்ந்த விருவகை வளியுந, தந்த மியக்கந தடுப்பது
வளிநிலை” எனவும்,

“பொறியுணர் வெல்லாம புலத்தின் வழாமை,
யொருவழிப படுப்பது தொகை

நிலை யாமே” எனவும், “மனத்தின் யொருவழி
நிறுப்பது பொறைநிலை” என

வும், “நிறுத்திய வாமமன நிலைநெரி யாமற, குறித்த
பொருளொடு கொளுத்து

வது நினைவே” எனவும், “ஆவ்வனங் குறித்த வமமுதற்
பொருளொடு, தானபிற

னாகாத தலையது சமாதி” எனவும் வருவனவற்றாலறிக.

ஞானம் . . . . .

(இ - ள்) அறமும் அதனறுறைகளும்
விளங்குதற்குக் காரணமாகிய
அறவோகளுடைய இருப்பிடங்களும்,
நாண்டுப் பள்ளியெனறது, அவ்விடங்கள்
கஉ. மறததுறை விளங்கிய மன்னவன் கோ
யிலும்—

(இ - ள்.) மறமும் அதனறுறைகளும்
விளங்குதற்குக் காரணமாகிய
மன்னவனது கோயிலும்,
இதுவும் உமமைத்தொகை.

அதனறுறைபாவன அழுவகைய; அவை
:—வெட்சி, கரந்தை, வஞ்சி,
காஞ்சி, நொச்சி, உழிஞை, தும்பையெனவிலை.
இனி விரிப்பினகலும்.

“தொகை மறவரதுதற்குண” எனபதனை இவையும
இவற்றின் துறைகளும்
வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

கோயில நியமம் நகரம் கோட்டம்
பள்ளியென்பனவற்றின்வந்த பரியாய
அலங்காரமுணாக.

¹ “படநாகந் தோலுரித்தாந்

போற்றுறந்து கண்டவர்மெய் பணிப்ப நோற்றிட்,

மடகை வையொழியும் வென்றார்க்கு" (கடுசக) என்றார் சித்தாமணியிலும்.

* இச்சூத்திரமுதலிய எட்டும், "நாலிருவழக்கிற்றபதபக்கமும்" (தொல். புறத்.

கு. உர. ந.) என்பதன் உரையிலும் எடுத்துக்காட்டப்பெற்றுள்ளன. இவை சலியோகருத்திரக்கருத்துக்களை ஒத்திருக்கின்றன. * பிழம்பு - கப்பம்,

பதஞ்

கடவுள்

சிலப்பதிகாரம்

கந - ச.

வால்வெண் சங்கொடு.....கனைகுர லியம்ப

(இ - ள்.) முறகூறியவிடங்களிற்

பலவகையாறபொருந்திய சிறப்பினை

யுடைய காலைப்போதினமுழுவம் சங்கத்தோடும்

கொம்போடுரியம்பவென்க.

இயம்பவெனப் பொதுமரபாற்கூறினார்.

வால்வெண்சங்கு, இருபெய - ரொட்டிப் பண்புத்தொகை.

ஒடு, எண்ணெரிவாயக் 'கொம்பி'னொழிபை

உணர்த்தியின்றது

கநு - சு. கோவலன் சென்று.....

.....கைதொழு தேத்தி

(இ - ள்) அக்காலத்தே கோவலன்சென்று

கவுந்தியடிகளைக் கையாற்

றொழுது நாவானேத்தியென்க.

சென்றெனபதனால், அவர் வேறிடத்திருநததையும

கொள்கையினென்பது

னால் தியானத்தோடிருந்தகைம்புகூறினார்.

கொள்கையினிருந்தவென்பதற்கு

இவர்களுடும் துன்பமுறுதிருந்தவெனவுமாம்.

கள - உரு. நெறியி னீங்கியோர்.....

..செய்தவத் தீர்யான்

(இ - ள்.) செயதவத்தினைபுடையீர், தவஞ்செய்யாதயான் ஒழுக்கத்தி

னின்று நீங்கினோர் நீராமையையுடையேனாகி மலர்போலும் மெல்லிய மேனியை

யுடைய இவன் நடுங்கித் துயரமுறும்படி முன்னமகனவினும நினைந்தறியாத

தேயததே அருவழியிடை எங்குநதிரிந்து துன்பமுழந்தசிற்றுமைபுற்றேனென

றுதொனக.

ஒழுக்கமுடைய விழுக்குடிப்பிறந்தோநாணுடைமகளிரொழி நீணெறிச்

செல்லாரென்பதுகருதி, 'நெறியினீங்கியோர் நீர்மையேனாகி' என்றனென்

றுணர்க அனறி, நாடுகா ன்காணைக்கண், 'வம்பப்பரத்தை வறுமொழி

யாளனொழி, ... செனனோர், காமனுந தேவியுர்போல மீங்கிவரார்"

எனவும், 'உடன்வயிற் றோக னொருங்குடன் வாழ்க்கை, கடவது முன்

டோ' எனவுங் கூறுதலும், அதனால் அவர்க்குச் சாபம்வருதலும்போல்வன்' இவனை உடன்கொண்டு

வருதலான்வந்தனவென்று தன அறிவின்மையை

வெறுத்து நொந்துகூறினானெனினுமாம். சிறுமை - ஈண்டு
அறிவின்மை.

உக - ச. தொன்னகா மருங்கின்.....

.அடிகளீங் கென்றலும

(இ - ள்.) ⁴ அடிகளே, இத்தொன்னகரிடத்துள்ள
வணிகர்க்கு என
றன்மையுணர்த்திவருநதூனையும் இவட்கு ஏதமினருகக்
காத்தருளவேண்டு

மெனக்கூறக்கருதியவன தெளிந்தது, ⁵ “போதுவல் யானும்
போதுமின” என்ற

வன்றே இவள் தாம பாதமாகிய காவலையுடையாளாதலின,
இவட்கு இனி ஒரேத

முண்டோ; இல்லையென்று கையடித்துக் கூறினானாகவெனக.

¹ கொம்பென்னும் வாத்தியம் சங்குடன்சேர்த்துக்
கூறப்படும்; “சங்குங்கருங்

கோடும்” பு - வெ. கரத்தை. க.

² சிலப்பதிகாரம், க0: உகக - உஉ. ³ சிலப்பதிகாரம்,
க0: உஉஎ - அ.

⁴ அடிகளென்பது பெண்பாலார்க்கும் வருதலை, “
அடிகளுமுளரோ” (சீவக.

கஅஅச.) என்பதனாலும் அறிக. ⁵ சிலப்பதிகாரம், க0: கூ0.

என்னிலை - மாசாத்துவாணிகன்மகனாகியும்
இங்ஙனமாகிய தன்மை.

காம - அளவு பைந்தொடி, அளமொழித்தொகை
நாகு ஏதமுண்டோவென்

முன், முன்னா இவர் வழித்துயா நீக்கி இவ்விடம
தலைப்படுத்தமைதோன்ற.

உரு - கூ. கருதி
கூறும..... துயருழந்தோய்

(இ - ள்) உவ்வனங்கூறிய கோவலற்குக்
கருதியடிகள் கூறுவார: முற

பிறப்பில் நலகிளையமிகச்செப்தர்
யுதனையொழிந்த பின்பு சிறிதுதீவினையுஞ்

செய்த பகதந்தாளே நினதின் பயபும
தந்தைசெலவுகந்தயும்விட்டு நின்காலி
யோடும் தனிபுதுத் துயரந்தையுழந்தாளே,

இனிப் பேரின்பத்தைக்கூறும் தவத்தினினறோ
அதனைவிட்டு இழிதலின்

விளவாகிய நிரயத்தனைபரந்தயுறுநலுமாம்.
தனித்துயா - ஒப்பற்றதுயரு

மாம தோகல, விழுதறபொருட்டு உழத்தலை - அ
னுபவித்தலை

உள - ௩௨.
மறத்துறை நீங்குமின்.....பெரும்பே துறுவர்
(இ - ள்) எவ்வுயிர்க்குப் பாவநடமறஞ்செ
பதறொழிவினினறும் நீங்கு
மின; நீங்காராயின், அதனவிளவாகிய துன்பத்தைத்

தீவினையுட்டுமென்று

அறங்கனையுணராததுமபெரியோர் ஒக்குநதிறங்களுளனே
நாவாகிய கடிப்பான்

வாயாகியபறவை: அஃதாதுசாற்றினும்
புண்ணியத்திறுறுதியறனோர் அதனை

உறுதியாக உட்கொள்ளாராங்கு பின்னா, தீங்கையுடைய
வெய்ய வினையோன

நித துன்பத்தையுநகாவிக்குங்கால் தாது
பேர்த்தமைபறநாக மிகவும் செயலற்று
அழியாநிற்பா

மறம் - அங்கம் அறம் - இதர் திறம் -
திதுநன்றென்னுநதிறம் ² செய

லறவு, எதிரதுபோற்றலென்னுமுத்தியாற
கொள்ளப்பட்டது.

நூ - ச. ஓய்யா வினைப்பபன்.....
கற்றறி மாக்கள

(இ - ள்.) கறகப்படுவனவறறைக்கற்று அவற்றின்
பயனையுணராதபெரி

யோர் போக்கப்படாத தீவினைப்பயனாகிய
துன்பத்தைநுகருங்கால் அதற்கிரங்

கிச் செயலறவை

நெஞ்சிறகொள்ளார், இது நாமசெய்யவந்ததென்று கொள்
ளுவரெனக.

ஓய்தல் - போக்குதல்

இனி, இன்பமும் பொருளுடைய சிறிது

இன்பமபயநது பெரிது துன்பம்

வினைக்குமென்பதூஉம், அறம் சிறிது துன்பமபயந்து

பெரிது இன்பமவினைக்கு

மெனபதூஉங்கூறுவார்—

௩௩ - ௪௩. பிரிதற் றுன்பமும

.....தொன்மைத தாதலின்

இன்பத்தையும் பொருளையும் ஆகுபெயாராற

பெண்டிரும உண்டியுமென்று

ராகலிற பிரிதலையும் புணர்தலையும் இரண்டறகுமேற்றுக.

இனி நிறுத்தமுறையானே கூறுவார்:—

¹ “தீர்த்தலுந் தீர்த்தலும் விடற்பொருட் டாகும்” தொல்.

உரி. கு. உஉ.

² அடி, கச பார்க்க.

௩௪

சிலப்பதிகாரம்

(இ - ள்.) மகளிறைப் புணர்தற்பொருட்டு முயற்சியானவருந்துன்பமும் அங்ஙனம் புணர்ந்தபின்னர்ப் பிரிகலானவருநதுன்பமும் அவை நீட்டித்த விடத்து அநங்கனொறுத்தலான்வருநதுன்பமுமென முழுவதும் துன்பமேயாம்; இனிப் பொருள்புணர்தற்பொருட்டு முயற்சியானவருநதுன்பங்களும் அங்ஙனம்புணர்ந்தபொருள் பிரிகலானவருநதுன்பமும் அவையிரண்டும் நீட்டித்த விடத்துக் கட்டிலனாகாது வறு நம அறுத்தலான்வருநதுன்பமுமென முழுவதும் துன்பமே, ஆகலின், இவ்விருதிறந்திறுநதோன்றும் துன்பமனைத்தும்

மகளி ரைப் புணர் ந்து மயங்கிஞ்ஞாக்குளதாவ கலலது
பறறறற தனிவாழ்க்கையை யுடைய பெரியோரிட சதில்லை; அ
ங்ஙனமாகிய துன்பங்களை இனபமெனக்கொண் டோர்
உறக்கடலு' இடங்கொள்ளா, துன்பங்களை

மனை த்தா னுணர்ந்தன ராகி முனிவரால் நீக்கப்பட்ட
இவ்விருவகைக்காமமே சார்பாகப் பறறுள்ளத்தினின் றுழநது
துன்பக்கடலிழை நதிக் க ளை ரகாணப்படாத
இயிம்பையையெய்திஞோர் இன்று நின்னளலிஞோலலா;
முன னும் எண்ணிநநதோராவர்; பழகிப்போநத
முறைமையதாதலான ண்றெயென்றோரென்க

பிரிதறறுணபா பெரிதாகலின் முனவைத்தாரே னும்
புணர்தற்பின்னரது பிரிவாகலின், மாறறிக்கொள்ளப்பட்டது
உருவிலாளனென்பனதக் காமன் மேலும் கட்புலனாகா
வறுமைமே லுமேறறுக. இல்லை, முற்று இறந்தோர் -
கழிந்தோருமாம. பலரென்றா,

தேவரினுமுண்டெனபதுதோன்ற ஆல், அசை.

இனி, அபபலருள், தேவரிற்சிறநதோனொருவனையும்,
மக்களுட்சிறந்தோ னொருவனையும் எடுக துக்காட்டுவார் :—

சக - கூ. தாதை

யேவலின்.....நெடுமொழி யன்றோ

(இ - ள்) சனதநகையேவலானே மனைவி யா டும்
வனத்திறபோய அவன் ' தன்னைப்பிரிதலா னே கடைய
து ன்பத்தையுழ ந்தவ ன் வேதக்திற்குமுதல்வனாகிய
நான் முகனைப பயநதோனெ ாபதனை உலகமெல்லாமறியவும் நீ
யறி ந்திலையோ ? அஃது உ லகின டங்கின ற
புராணகருதயன்றோவென்றோரென்க

அறிநதனைபாயின

இரங்காயெனபதுகருதி

ஆ நி ரதிலையோவென்றா நெடு மொழி - புகழ்மாம்
 இதனுள், இராமன் சீதைபொருட்டாக வில்லேறறல்
 முதலிய புணர்தற்றுன்பமும், பின்னர் அவள்
 பிரிதலான்வரு நதுன்பமும், தசரதன் தன் கரு
 முடிசூட்டக்தொடங்கிய பொருள் புணர்தற்பொருட்டு வருந
 துன்பமும் பின்னர் அதனைக் கைகேசிலிலக்க அப்பொருள்
 பிரிதலான்வருந துன்பமும் ஈண்டிவந்தவாறுணாக இது
 தேவரிற் சிறந்தோனெருவனைக் காட்டியது.

௫௦ - ௫௭. வல்லா
 டாயத்து.....சொல்லாயோநீ

(இ - ள்.) நன்னா முன புட்க ரனெடுபொருத
 சூதினாயத்தான மண்ணையும் அ ரசாட்சியையுமிழந்து
 தன்மனைவியொடு வெய்யகானகத்தேசென்றடைந் தவன்
 பிரிதொருபொருண்மேறசென்ற காதலான அவனைப்
 பிரிந்தானல்லன் ; அவளும் வீரின்மையொடு
 பொருநதப்பட்டதனாற் சிறுமையுறுவாளுமல்லள் ; ஆகவும்
 அடவியாகிய காட்டகத்து அரையிருள் ஈமத்தே அவனை

உறக்கிடை -

கசு.—ஊர் க்ராண் க
 ரா தை. ௩௭௫

நீத்து நீக்கியது முனசெயததீவினையன்றி
 ஆம்மடநுதபிழையானென்று

• சொல்லுதற்கு வேறுகாரணமுண்டாயின நீ
 சொல்லென்றொனக

இலலையெனபது கருத்து இனி, அவனும் காத்தலின்க்கிப பிரிந்தோனல்
லன்; அவனும் காத்தலிபே, அதனாற் பிரிவாற் சிறுமைபுறுவாந்மலையெனினு
முமையம் ஆயம் - தாயம் மண்ணரசு, உரமமகதொனக அடவி - மலை

சேர்ந்தகாடு ஆயிழை - தமயந்தி இட்டுநீக்கியதெனவே துயில்நீத்தல்
பெற்றும் நீக்கியது, எவற்சொல், ஓகாரம், இடைச்சொல். இதனுள்
நான் தமயந்தியை வதுவைசெய்து புணர்ந்தபொருட்டு வருந்துனபமும்

பிரிதற்பொருட்டுவருந்துனபமும், குடாங்கின்றழி அச்சுதுவென்ற பொருள்
பணதற்பொருட்டு வருந்துனபமும் மண்ணும் அரசமாய்ப்பொருள்கள் பிரித
லானவருந்துனபமும் ஈண்டிவந்தவாறுணாக. இது மக்களிற்சிறந்தோனொரு
வனைக் காட்டியது

“நெறியி னின்கியோர்” நீரமையே னாகிச சிறுமை
யுறறேன” என்றதற்கு

“வினைகடைக் கூட்ட வியங்கொண்டான்”,
“ஊழ்வினை கடைஇ யுள்ளா

துரப்ப” எனபவற்றாற் கோவலனை வினை
எய்தன்பெறப்படலானும், இராமனைத்

தாதையேவுதலானும், நான் புத்தமனைபுகலானும்,
இவா மனைவியரோடு

அறியாததேயத்தாரிடையுழத்தலும், சிறுமைபுறுதலும்
ஒத்தபண்பினராத

வின உவமைகூறி, இவரினும் உனக்கு
ஒருறுதியுண்டெனறுகுவாரா:—

திரு - க. அனையையு மல்லீ.....
பெற்றனை யன்றே

(இ - ள்) இங்ஙனம் பலவகைத்தாய
தன்பமுறுதலின், அவரோடு ஒத்த
தனமையையாபினும் அவரின நீ வேறுபட்ட பெரிய
நல்லமையையுடையை;

அஃகிடின், நின்காதலி பிரியாதவாழ்ம வா
ழககையைப் பெற்றனை

யன்றோவாதலானென்று டீதறினாரெனக்
உமமை, சிறப்பு வனதே, அச்சயுமாம்
கூ - கூக வருந்தா தேகி .....
...பொதிங் கென்றலும்

(இ - ள்.) இனி நீ இங்ஙனம் வருந்தாதே
இமமன்னவன் டீதறசென்று

சாவகநோன்பு நிகழத்தற்கேற்ற
இடமிதுவென்றறிந்து ஈண்டிவருவாயாக
வென்று சொல்லலுமெனக்

பொருநதுழியறிந்து -
விருந்தெதிர்கொளவாரிடத்தை யறிந்தென்றுமாம்.
ஏகிப்போதென இயையும

கூஉ - ந. இளைசூழ்
மிளையொடு.....மருங்கிற் போகி

(இ - ள்) கடடுவேலிசூழ்ந்த காவற்காட்டோடு
நானும் நகரைச்சூழ்தலை.

உடன்பட்டிக் கிடந்த வலத்திலே பொருந்திச் சூழலும்
இலங்குநீர்ப்பரப்பை

யுடைய அகழிக்குப் பெரிய கையையுடைய யா
ணையினமாகிய பலவிரைகள்

போக்குவரத்துச் செயதறகுப்படுத்தி
சுருங்குகையையுடைய வீதியைக் கழிந்தது
போகியென்க.

1 சிலப்பதிகாரம், கூ: எ.அ.

2 சிலப்பதிகாரம், கூ: ச.

நுகு சிலப்பதிகாரம்

வலம் - வெறியுமாம் இனவிரை - விரையினம்
சுருங்கை - சுருங்குபடை.

கூசு - எ. கடிமதில
வாயில்.....அயிராது புக்கு

(இ - ள்.) இவ்வனமாகிய இளைமுதலியசூழந்த
உயரந்த மதிலவாயிலைக்

காக்குந் தொழிலானடிகக கொலலுமவா ளையுடைய
யவனரால் இவன் புதிய

னென்றயிராக்கப்படாததன்மையாறபுககென்க

கடி - மிகுதி யவனா - துருக்கா போகிப

புககென்க

க. எ. ஆங்கு—(இ - ள்) அவலிடத்து,

க. அ - க. ஆயிரங் கண்ணோன்.....

.....மதிலக வரைப்பின்

(இ - ள்.) ஆயிரங்கண்ணையுடைய இ - திரைது

பெறுதற்கரிய மணிக்கலம்! பெயத பணிப்பெட்டகத்தைத்

திறந்து வைக்காவிடத்து மதிலவட்டத்தை

யுடைய அகநகராவரைப்பின்கண்ணென்க

முன்னர்ப் புறநகாச்சிறப்புகள் நி ஈண்டு

அகநகர்ச்சிறப்புகளுவார்,

மதிலக வரைப்பினென்றா.

. எ - எரு.

குடகாற் றெறிநது.....புனலாட் டமாநது

(இ - ள்) மேறநிசைக்காற்று விசைத்தெறிதலானே

மாடங்களிலெடுத்த

கொழுகளெழுந்து நுடங்கும மறுகின்கண்ணுள்ளா ளாகிய

பொதுமகளிர தாம

காதலிக்குஞ் செல்வதையுடைய காழகரோடு கடி² இடையறுதுபெருகும்

புனலையுடைய வையையாற்றுக அஃதமுன்னர்ப் பொலிந்தபாநக இடைக்

குறையில வெளியிடவையுடைய அஃதகூரக்கண்ணே

உயாநதபள்ளியோடத

தோடு நாவாயமுதலியவற்றை எறிச்சென்றுதியும

பொலிவையுடைய புனை

களைத்தழுவி நீந்தியும இவ்வாறு

புனலின்னையாடவிருமபியும்,

ஆடித்திங்களுள்பதுதோன்றக குடகாற்றுகூற்றினா

நானும் மடனும்

பெண்மைபவாதலின ஹவநறைககழிடசே கடைகழியவேண்டுமலிற் கடைகழி
மகளிரோனப் பொதுமகளிர்க்குப் பெயாகு நிஞா ஹவர்க்குக் காத்தல் பொருளின்
கண்ணதாசலிற் காத்தலஞ்செவ்வரெய ழா, தமமேற காட்டையுட்டய செவ்வரோ
டெனவுமாம, அம, சாரியை நாவாய -

தோணிமுதலாயுள்ள சலசாங்கள்.

இது, சிறுகாலமாதிரினும் கலைப்பொழுதிற்

பொழுதுபோகக்கு கூறிற்று.

எசு - அஉ. தண்ணறு

முல்லையும.....அமாநதாங்கு

(இ - ள்.) குளிரந்த நயிய முல்லையும நாமாந நீரிழுகுந்த குவளை
மலரும் தம் கண்போலமலாநநி நெய்தன்மலருமெனனுமிவறறைத தமது
கொண்டைகளிலே மிகவுவாதுப புறமகச்செருகி மல்லிகையின் மலர்ந்த
வெளியபூவோடே குளிரகச்செருகிய நீரிழுகுந்தயும காலநெருங்கக்கட்டுதலால்
தலைமலாநதவினையலைக சொறையுது நயிதபடும பெருமுதந்நிறசெய்த வடத
தோடேபூண்டு நெனநிலைச்சககண்ணதாங்கிய மலையவரையிற்பிறந்த சந்தனக
குழம்பை மேனிமுழுதும் மட்டித்துப் பொன்னாறசெய்த கொழுகையுடைய
முதாராகு அயலதாங்கிய பொழிஸ்டத வுளையும விளையாடடைவிரும்பி,

1 "வையையன்ன வழக்குடைவாயில்" மதுரை, கடுக.

"கசு.—உனர்க்காண் காரைத்.

௩௭௭

தாணீர்க்குவளை பாடமாயின, தானையுடைய
நீர்மைக்குவளையென்க. பிணை
யல் - மார்பிலிடுவன. உற - மிக மலலிகை

விரியஸ்வெண்பூவென்க. தெக் ,

கணம், வடசொற்றிரிபு. சேருடியெனறார்,
மெயம்முழுதும்பூசினமைதோன்ற.

முதார்ப்பொழில் - 1 இலவநதிகைச்சோலை ஆங்கு,
அசை. அடைச்சிப்

பூண்டு ஆடி அமாநதெனக காரை எதிர்பருவமாதலின
முல்லைகூறினார். இது, நண்பகிறபொழுதிற

பொழுதுபோக்குக் கூறிற்று.

அங் - று. ஏற்படு பொழுதின
....மேலினிதிருந்தாங்கு

(இ - ள்.) ஏற்பாடாகியகாலத்தே
ஆண்டினிறுமபோந்து இளநிலாமுன்

நிற்கண்ணே முன்னாப புனலினும பொழிலினும
ஆடியினேததகோலத்தைத் தம்

கொழுநர் பாராட்டித்தாக்கக் கண்டோர்விருமபப்டிம
பூஞ்சேக்கையிடத்தே 1,

இனிமையோடிருந்து,

ஆங்கு, அசை புணாச்சிகூறுவாரா,
இனிதிருநதெனறார். தகை, ஆகு

பெயராற கொழுநா. தந்தம் மனத்திற்றங்கிய
கோலத்தைபுனைந்து பாராட்ட

வெனினுமமையும

இஃது ஏற்படுபொழுதிற பொழுதுபோக்குக் கூறிற்று.

அசு - கூள.

அரததப் பூம்பட்டு... ..கால மன்றியும

(இ - ள்) அங்கனம் பாராட்டச

சேக்கைமேலிருந்து, பூத்தொழிலையு

டைய செம்பட்டை மேகலைமீதேயுதித்துப் பூங்கொத்தை
இடத்தேயுடைய

கூந்தலிலே செங்குடசப்புவைமுடித்துத் * தென்னவனது
சிறுமலையென்னுஞ்

சிலம்பினகட்பூதத செந்நறுந்தாளிப்பூவுடனே
நரியமலையுடைய குறிஞ்சி

யினது நாட்பூவைச்சூழிக் குங்குமநிறத்தையுடைய
செஞ்சந்தனத்தைக் கொங்

கையினெழுதிச் சிவந்த சுண்ணமப்பிய ஆதததே
செங்கொடுவேரியின் வள

விய பூவாறகட்டப்பட்ட பிணையலை அழகிய
பவளக்கோவையோம்பூண்டு பறந்து

திரியுமலைகளைச் சிறகையரிந்த வச்சிரத்தையுடைய
இந்திரனுக்குக் கூடலைச்

செவ்வணியணிந்துகாட்டுதற்குக் காரையாளுமரசன
வாண்டக்காற்றோடுவருங்

காலமும், அக்காலமன்றியும்,

அரை, ஆகுபெயரான மேகலை. குடசம -
வெட்பாலைவிசேடம். சிறுமலை;

அதனபெயர். மலர்க்குறிஞ்சி, முதற்கேற்றவடை,
* "கனிவிளவினகாய" போல.

குங்குமநிறத்தையுடையவறறை யென்றுமாம். இழைத்து
- வரித்து; என

வே எழுதியென்பதாயிற்று. சுண்ணம், மேனிக்கடை.
குடசமும், குறிஞ்சி

யும், கொடுவேரியுமென்னுமிவை காகாலத்துப்பூவாயத்
தான்விழைந்தனவாத்

லாற காரரசான கார்ட்டவென்றா

கார - ஈண்டு முகில; அதனையாளுமாசு -

காலம். காலமும கடவுளாதலால் தனவேந்தனுக்குக்
கையுறைகாட்டிவான்

கூடனமகளிரான ஏந்தவித்துக்காட்டினான், அவறகு
மகளிராமேல மிக்க காத

வடைமையறிதலின * “காலமுலகம்” எனபன
உயாதிணைமேலனவாயப

1 இலவந்திகை - யத்திரவால்; சிலப்பதிகாரம், கல்: ௩௧; மணி.

௩: ௪௪ - ௫; “நிறைத்”

குறினிறைத்துப் போக்குறிந் போக்கும், பொறிப்படையமைத்த பொங்கில்வந்திகை”

(பெருங். க. ௪௦: ௩௧௧ - ௨.)

3 முல்லைப்பாட்டின் இறுதிவெண்பா, க.

* சிலப்பதிகாரம், கல்: ௩௧.

* தொல்காப்பியம், கிளவி. கு. ௫௮.

௪௮

௩௭௮

௩௭௮

சிலப்பதிகாரம்

சிலப்பதிகாரம்

பரஸ்பிரிந்திசையாவெனவும், 1 “கின்றங் கிசைத்த
விவணியஸ் பின்று” எனவும்

1 கூறிவழுவமைக்கின்றவா, 2 வேறிடத்து இசைத்தலுமுரிய
வெண்பதனாற காரர

சாளனென உயர்திணையாறகூறினார். இவவிதி
மேல்வருவனவறறிற்ருங்கொள்க.

௩௭ - ௩௮௧.

நூலோர சிறப்பின்..... ...கூதிராக் காலையும்

(இ - ள்) சிறப்பநூலவலலோரானே
சிறப்பிததுசெய்யப்பட்ட முகிறோய

உயர்ந்த மாடங்களிலே மரகதநதநத
அகிலாகியவிறகாலே மடப்பமவருதலை

யுடைய மகளிர் தடாக்களிலிடப்பட்ட இநதனம
காயதலைவிருமபி நறிய சாந் தலைந்தமார்பையுடைய
மமநதரோடுகூடிக் குறிய கண்களையுடைய சாளரங் களை
அடைக்கும் கூதிராகியகாலமும்,

நூலோர சிறப்பி னகிலெனவியைத்து, நூலோர
சிறப்பிததுக்கூறப்பட்ட. நேர்கட்டிமுதலாகிய
அறுவகைக்கூட்டெனினுமமையும், மடவரனமகளிர் தரு

மகிலெனவுமாம. அமாநது அடைக்குமெனவியையும்
நமபியர் - காதலஞ்செல்

வர். குறுங்கண், ஆகுபெயர் இதுவும மேற்கூறிய
அச்சிரககாஸமும் உயா

திணைச் சொல்லித்தோதாது
அஃறிணையியலபாறகூறுவன

க02 - நு. வளமனை மகளிரும.....
...அச்சிரகக் காலையும்

(இ - ள்.) மகளிரும் மைநதரும் வளமனையில்
இளநிலாமுனநிறகண்ணே

யிருந்து இளவெயிலைநுகருமபடி விரிந்தகதிரையுடைய
ஆதித்தமணடிலம், மிதுன வீதியிலே எழுநது இய

வகுதலானே வெண்முகில அரிதாகத்தோன

றும் முன்பனிக்காலமும் எவ்விடத்துள்ளன ?

மகளிரை முற்கூறினார், இன்பததிறகு
முதலவராகலின். இளநிலா -

மலைப்பொழுதினிலா; அனறிச் சதைநிலாவென
முனநிறகடையாக்கினுமமை

யும். நுகர்தல் - புயனகோடல் ஏபு - எழுதலான
வெண்மழை - பனி

மாசுமாம். எவ்விடத்துள்ளனவென்று ஒருசொல
வருவிக்க.

க0சு. ஆங்கதன்றியும்—(இ - ள்.) அந்த முன
பனிக்காலமன்றியும்,

க(1)சு - கஉ. ஒங்கிரும்
பரப்பின்.....பனியரசியாண்டுள்ளன்

(இ - ள்.) குணதிசைக்கண் தொண்டியென்னும் பதியிலுள்ள அரசரால்
வங்கத்திரளோடு திறையிடப்பட்ட அகிலும் பட்டும் சந்தனமும் வாசமும்
கருப்பூரமுமென்னுமிவற்றை அவ் வங்கத்திரளோடு சுமந்துவந்த கொண்டற
காறறென்னு நண்பனோடு கோமகனது கூடறகட்புகுந்து காமவேளுடைய
வில்வெறறி நிகழாநின்ற விழவுகாணும் பங்குனித்திங்களீருகப்பொருந்திய
பின்பனிக்காலமாகிய அரசன எவ்விடத்துள்ளன ?

ஓங்கிரு. இருபெயரொட்டு, பரப்பென்பதனை விசேடித்து வங்கத்
திறகு அடையாயிற்று. ஈட்டத்து - ஈட்டத்தோடு. இனி 'தொகு' எனபதனை
இறுதிவிளக்காகக்கொண்டு பொருளுரைக்க உரைக்குமாறு:—

அகில்: * அருமணவன தக்கோலி இடாரவன காரகிலென்றுசொல்லப்
பட்ட பலவகைத்தாய தொகுதியும்,

* தொல்காப்பியம், கிளவி. கு. இசு. * தொல்காப்பியம், கிளவி. கு. கூ0.

* இங்குக்கூறப்படும் பெயர்கள் இக்காலத்து வழங்காமையால், புலப்படவில்லை.

கசு.—ஊரகாணகாலை

த. ஊக

துகில்: கோசிகம் பீதகம் பச்சிலை அரத்தம்
நுண்டிகில் சுண்ணம் -

வடகம் பஞ்ச இரட்டு பாடகம் கோங்கலர் கோபம்
சித்திரக்கம்மி குருதி கரியல்

பேடகம் பரியட்டக்காசு வேதங்கம் புங்காக்காழகம்
சிலலிகை தூரியம் பங்கம்

தததியம் வண்ணடை கவறறுமடி நூல்பாபபு திருக்கு
தேவாங்கு பொன்னெ

முதது குச்சரி தேவகிரி காத்தூலம் இறஞ்சி
வெண்பொத்தி செம்பொத்தி

பணிப்பொத்தியென்று சொல்லப்படட பலவகைத்தாகிய
தொகுதியும்,

ஆரம்: மலையாரம் தீமுரன்பச்சை கிழான்பச்சை
பச்சைவெட்டை அரி

சந்தனம் வேரசுகுகொடியென்றுசொல்லப்பட்ட
பலவகைத்தாயதொகுதியும்,

வாசம்: அம்பா எச்சம் கத்தூரி சவாது சாந்து
குங்குமம் பனிகீர் புழுகு

தக்கோலம் நாகப்பூ இலவங்கம் சாதிககாய வசுவாசி
நிரியாசம் தைலமென்று .

சொல்லப்பட்ட பலவகைத்தாகியதொகுதியும்,

கருப்பூம்: மலைச்சரக்கு கலை அடைவுசரக்கு மார்பு
 இளமார்பு ஆரூர்க்
 கால கையொட்டுக்கால் மாரபபற்று வராசான
 குமடெறிவான உருககுருக்கு
 வாறேசு சூடன சீனச்சூடனென்று பெயர்கூறப்பட்ட
 பல வகைத்தாகிய
 தொகுதியுமெனத் தொகுத்தும் விரித்தும் பொருளுரைக்க.
 கொண்டல்-கீழ் காற்று. இறுதியாகிய
 பின்பனியென்பார வேள் விலவிழாக்
 காணும் பங்குனியென அதற்கு அடைகூறினார்; காணும்
 பனியரசெனவியைக்க;
 வேள்காணும் பங்குனியெனினுமமையும். ¹ தொண்டியோ -
 சோழகுலத்தோர்.

ககந - எ. கோதை மாதவி .....யாண்டுள்ளன்
 கொல்லென்று
 (இ - ள்) மாதவி கொடியெடுப்பக் காவும் கானமும்
 மலரேந்தத் தென்
 னவனுடைய பொதியிறறெனறலோடே
 அமமன்னவனுடைய கூடனகரினகட்
 புகுந்து தாம் மகிழுநதுணைகளைத் தழுவவிகும இனிய
 இளவேனிலென்னு
 மரசன எவ்விடத்துள்ளனருனென்று,
 - கோதைமாதவி - மாலையோலை பூக்கும் குருக்கத்தி.
 கானம் - நந்தனவனம்;

காடுமாம தழுஉம - தழுவுவிக்கும்
 ககஅ - கூ. உருவக் கொடியோரா.....
 .....படாதீர் காலே
 (இ - ள்.) கொடியுருவினோ இங்ஙனமாகிய
 இனபங்களைக்கருதி அவற்
 றவற்ற இனபங்களை நுகர்தற்குவிருமபித் தம்மையுடைய
 பெரியகொழுநரோ
 டிருநது அபபருவவரவை எண்ணும்
 வருத்தநீங்கியகாலத்தே,
 தழுமுருவிற கோலக்கொடியோரென்றுமாம. இவா
 புறவீதிமகளிராய்
 முறகூறிய கடைதழிமகளிரா. இவா ஆண்டுக்கூறிய
 காதலஞ்செல்வரோடிருந்து
 பருவமெண்ணுங்காலையெனக.

1 இதனால், கீழ்க்கடற்கரைக்கணுள்ள தொண்டியென்னும்
 பட்டினம் பண்டைத்
 காலத்திற் சோழர்களுடைய ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்ததென்று
 தெரிகின்றது; சேரார்க்கு
 உரித்தாய் மேல்கடற்கரைக்கணுள்ள தொண்டியென்பது வேறு;
 பார்க்க.

புறநா. கள, சஅ - ிங்அ0
 சிலப்பதிகாரம்

கஉ0 - உரு. கன்றம
 ராபமொடு.....உறுவெயிற் கடைநாள்

(இ - ள்.) கண் றுகண்மேவியபிடி க்திராளோடே
அவற்றைக்காக்கும் களிற்

நினமும் கண்டுநடுங்குமபடி வெயில் நிலைபெற்ற
மலைசார்நாட்டுக் காடெங்கும்

தீப்பட்டுடையும்படி முழங்கும் அழலைமட்டிக்
கோடைக்காற்றேடுவந்துபுகுந்து

கூடலைத்தாளுண்ட வேனிலரசன் தனக்குப்புகவிடமாகிய
வேற்றுப்புலன்களிற்

சேறற்கு முயலாநின்ற வெயிலையுடைய கடைநாளிலெனக்.

கடைநாள் - பருவத்தின்கடைநாள்
என்றாழ்நின்றவென்றார், கால்தொ

டங்கி மாநிலமும் ஒருதன்மையாகக்காய்தலின் ஓசனித்தல் - போதற்கு
ஒருப்பட்டு முயறல்; ¹“உடைசிறை முததஞ் சிறத வோசனிக் கின்ற வனனம்”
என்றா சிந்தாமணியினும். ²ஒரோதேயத்திற்கு ஒரொருகாஸம் மாறிநிகழ்த்
லின் வேற்றுப்புலம்படரவென்றார்.

கடக - கடக. வையமுளு
சிவிகையும.....மணம புணர்ந்து

(இ - ள்) கூடாரபண்டியும் கடகத்தன்மும் பலலக்குமென்னும் இவ்வரி
சைகள்பெற்றதேயனறி நீராவிச்சோலைக்கண்ணே தமக்கு உறதுணைவனாகிய
அரசனோடுமேவி மெய்தொட்டு விளையாடுமகிழ்ச்சியும் கவரியும் அடைபடையும்
உடைவாளுமெடுக்குமவரிசையும் தம் கோமகன்கொடுப்ப அவை எக்காலத்தும்
மாறுதவாழ்வையுடைய மடநதையா நாடோறும் புதியாரோடு மணமபுணர்ந்து,

புதியவரிதயமறிந்து புணாதலுமைவிற புணாநதென்று அவர்வலைபக
கூறினார். இன்னும், புணர்நதெனவே இப்புணர்ச்சிமுன்ன
ர இன்பம் விளைத

தற்கு ஊடனிகழ்ந்தமையுணர்க உயடானம் - ஓரசர்
வினையாடும் காவறசோலை.

சாமரைக்கவரி, இருபெயரொட்டு.
புதுமணம்புணாதல - கரணவிசேடமுமாம

கந்உ - ந. செம்பொன்
வள்ளத்து.....மாந்தினா மயங்கி

(இ - ள்) அங்ஙனமபுணாதத புணாச்சியானுண்டாய
வருத்தாமகற்றிச

செருக்கு விளைததற்குச் சிலதியா பொனவளளதேநதிய
அழகிய இனிய கட்ட

டேறலைப பருகினராகிப பின்னுமயங்கி,

சிலதியர் - ஏவன்மகளிர.

கந்ச - சநு. பொறிவரி வண்டினம்....
.....வீதியும்

(இ - ள்.) அங்ஙனமாகிய காவியங்கண்ணா
மதுமயக்கத்தான் இதுழின

மறைகின்றவிழிகளைப் பூவினிதழின்மறகின்ற
தமதினமெனக்கருதிச சோந்த

பொறியையுடைய வரிவண்டினத்தைப் பரிந்தமாலையாற
கடியக்கருதியவா

அவசத்தாற கைசோர்தலின அவைமொயயாத இடங்களைக
கழிந்தி முன்னர்ப்

புலவிக்காலததே இலவிதழபோலும் செவ்வாயினமீதே
இளமுததுபபோலும்

எயிறுகள் அரும்பும்படி தம் கேள்வரைக் கவவுக்கொண்டு
நெருக்கிய புலவிக்

3 சீவகசிந்தாமணி, உசுருஉ.

* ஓரோந்தேயத்திற்குக் காலம் ஓரொரு காலம் மாறிநிகழுமென்பது, "ஊன்
நிவிப்பொடித்தாங்கு" (சீவக. உசுரு) என்பதன் விசேடவுரையால் உணரப்படும்.

கசு.—ஊ ரீ த ர ண், க ர ணை த.

நடிக

குறை நெஞ்சிறகிடந்தது கூறக்கருதிய கட்டுரையை

எண்வகைத்தானத்

தோடு நாவால் நவிஸப்பெறுது குழறுதலாற்
கேட்டோர்க்கு நகைவரத்தக்ககிள
வியும், அழகிய செங்கழுநீரின் நீரகழிநு ரபை

நெகிழ்ததுபார்த்தாலொத்த

சிவந்த கயல்போலும் நெடிய கண்ணின் செழித்த
கடையாற செய்தபூசலும்,

கொலைசெய்த விறபோலும் புருவத்தி னகோடிகள் உ
ள்வனையத் திலகம்பொருந

திய சிறியதுதற்கண்ணருமிய விய நுமாகியவிலை
நீருஞ்செவ்வி பார்த்துவருந

தும் மேம்பட்ட குடிப்பிறந்த செவ்வரோடே

வையத்தைக்காக்கும் அரசரும்

விரு மபப்படுமவீதியு ம,

வரி - வரிப்பாட்டு புல்லுதல் - இனமென்று

புல்லுதல். என்னை?

“ ஒருத்தி, கணங்கொண்ட வழுசக் கையாற்றாள்
பூண்ட, மணங்கமழ்

கோதை பரிவுகொண்டோச்சி” எனவும், “ ஒருசதி,
யிறந்த களியா னிதழ்

மறைந்த கண்ணள், பறந்தவை மூசக் கடிவாள் கடியு,
மிடந் தேற்றாள் சோர்ந்

தனள் கை” எனவும் பிறநுகடறினார். கட்டுரை -
புலவிக்குறையெல்லாம்

பொதிந்தவுரை நாவொடு - நாவால் ‘குதைவி’,
என்பாருமுளர். கிளவியும்,

பூசலும் வியநாந் தீருஞ்செவலிபார்க்குஞ் செல்வரெனக.
இவர் அரசனைக்

காக்குமகளிரா.

கசுக - எ. சுடும னேறு ....

.....கடிமனை வாழ்க்கை

(இ - ள்.) கொடுங்கோனமையாகிய வடுநீங்கும
செங்கோற்றிதப்பின்

யுடைய முடிசூடிய அரசரொடுங்குங் கடிமனை, அஃது
எத்தனமையதாகிய

கடிமனையெனின, -- சுடுமனை ஏறுத மனை ;

அம்மனையிலவாமும வாழ்க்கை

யெனக

சுடுமனை - ஓடு ஓடுங்குதல் - பிறாறியாமலடங்குதல்

கடி - வரைவு;

மிகுதியுமா

வாழ்க்கையையுடைய

எண்ணென்கலையோரெனக இனி, வடி

நீங்கிய சிறப்பின்புடையோற சுயமென் ஏறப்படாத

முடியரசொடுங்குகடி

மனையெனப் பொருள்கூறினும் பொருந்தும் ஈண்டு,

சுயமெனென்றது செங்

கலை. வடி - குடிக்குறறம் , ஆவது ³ பதியிலாரிற

குடிக்குறறப்பட்டாரை

ஏழுசெங்கறசுமத்தி ஊர் குழவித்துப் புறத்திடுதலாரபு.

கச அ - நு. வேத்தியல் பொதுவியல்

.....ஆடலும்

(இ - ள்) வேத்தியல் பொதுவியலென்று

சொல்லப்பட்ட இருவகைக்

கூத்தின தாளவறுதிகளையறிந்து அவை மயங்காதமரபானே
ஆடுமாடலும்,

இவையிற் றிண்டு நகைத்திறச்சுவைபற்றிநிகழும்

விதாடகக்கூத்து. இவற்

றை வசைககூத்துமென்ப , “பல்வகை யுருவமும் . . . .

.. ....வசையெனப்

படுமே” எனறாராகலின்

¹ எண்வகைத்தானம் - தலை, மிடறு, நெஞ்சு, பல், இதழ்,

தா, மூக்கு, அண்ண

மென்பன; தொல். பிறப்பு. சூ. ௧ - பார்க்க.

³ கலித்தொகை, கூஉ.

7
ந அஉ

சிலப்பதிகாரம்

கடு. வரியும்—(இ - ள்.) எண்வகையாகிய வரிக்கூத்துக்களும்,

அறவயாவன:--கண்கூடுவரி, காண்வரி, உள்வரி, புறவரி, கிளர்வரி, தேர்ச்சி வரி, காட்சிவரி, எடுக்துக்கோள்வரியெனவிறை; எனனை? “கண்கூடு காண் வரி... .. எண்வகை நெறித்தே” என்றாராகலின். இனி, இவ்வரி யெனபதனை, நிலனும் தொழிலும் தோன்ற நடக்கும் வினோதக்கூத்தென்பாரு முளர்; எனனை? “வரியெனப் படுவது... .. வழங்கல்” என்றாராகலின். இவற்றினபகுதி விரிப்பிற பெருகும்; வந்தவழிக் காண்க.

பாணியும்—(இ - ள்.) தாளங்களும்,

அவை, கொட்டும் அசையும் தூக்கும் அளவுமெனவிறை; எனனை? “கொட்டிமசையும்..... .. பாணி யாகும்” என்றாராகலின். அவற் றுள், கொட்டென்பது அரைமாதத்திரை, வடிவு க; அசையெனபது ஒருமாத் திரை, வடிவு எ, தூக்கெனபது இரண்டுமாதத்திரை, வடிவு உ; அளவென்பது மூன்றுமாதத்திரை, வடிவு ஃ; எனனை? “ககரங்

கொட்டே..... ஆயதம்” என்றாராகலின் இனி
 இவற்றின் ரொழில் :—கொட்டாவது அமுக்குதல் ;
 அசையாவது தாக்கியெழுதல் ; தூக்காவது
 தாக்கித் தூக்குதல்; அளவாவது தாக்கின வேரசு நேரே
 மூன்றுமாததிரைபெறுமளவும் வருதலெனக் கொள்க.

தூக்கும்—(இ - ள்.) தூக்குக்களும்,
 அவையாவன :—இத்தாளங்களின் வழிவரும்
 செநதூக்கு, மதலைதூக்கு, துணிபுத்தூக்கு, கோயிற்றூக்கு,
 சிவப்புத்தூக்கு, கழாற்றூக்கு, நெடுந்தூக் கெனப்பட்ட
 ஏழுதூக்குக்களும்; என்ன? “ஒருசீரே செநதூக்கு... ..
 .என்மனார் புலவர்” என்றாராகலின்
 கருக. கூடிய குயிலுவக கருவியு முணர்ந்து—

(இ - ள்) முறகூறிய
 ஆடனமுதலியவற்றோடுகூடியிசைக்கும் நாலவகை உத்தமத்
 தோறப்பெருங்கருவிக் கூறுபாடுகளையுமுணர்ந்து,
 நாலவகை உத்தமத் தோறப்பெருங்கருவிகளாவன
 :—மத்தளம், தண்ணுமை, இடக்கை, சல்லிகையென்பன
 ; எனனை? ‘மத்தளந தண்ணுமை யிடக்கை
 சல்லிகையென , வைத்த நான்கு முத்தமக் கருவி’
 என்றாராகலின். தண்ணுமை - குடமுழா.

கருஉ - ஈ. நாலவகை
 மரபின்.....தலைக்கோ லரிவையும்

(இ - ள்.) அங்ஙனம் பிழையாமலுணர்ந்து
நால்வகைப்பட்ட மரபினை யுடைய அவினயநிலத்தினும்
எழுவகைப்பட்டநிலத்தினும் செனறெயதுமபடி
கோபபுக்கோவிரிகளும் மலைத்தறகரிய சிறப்பி னையுடைய
தலைக்கோறப்பட்ட மெய்திய அரிவையும,

1 சிலப்பதிகாரம், க: ௧௯௬.

௧௪.—ஊ ர் கா ண் கா தை.

௩௩

அவற்றுள், அவினயநிலம்

நான்காவன:—நிற்றலும், இயங்கலும், இருத்த
லும், கிடத்தலுமெனபன; என்னை? “நிற்ற
லியங்கல்.....

அவினயக் களனே” என்றாராகலின்
எழுவகைநிலமாவன:—சு ரி க ம ப த ரி

என்னுமெழுவகைப்பட்ட எழுத்தடியாகப்பிறக்கும் குரன
முதலாகிய ஏழும்

௧௫௫. வாரம் பாடுந் தோரிய
மடந்தையும்—

(இ - ள்) வாரப்பாட்டினைப்பாடும

தோரியமடந்தையும,

இவள் ஆடிமுதிர்நதபின்பு பாடன்மகளாய்

ஆடனமகளிராகாலுக்கு ஒத

தறுத்துப்பாடுங்கால் இடத்தூண்சோந்தியலுமவள் ,

எனனை? “இந்நெறி

வகையால்..... மரபிற் றோரிய மகளே”, *

“தலைக்கோ லரிவை . . . . .

... . தோரிய மகளே” எனபனவற்றானறிக

வாரமாவது - பற்று ஆஃது

இருவகைப்படும்; ஒரொற்றுவாரம, ஈரொற்றுவாரமென

அவை தாளத்து ஒரு

மாத்திரையும், இரண்டுமாத்திரையும் பெற்று

வருமெனக்கொள்க

கருக. தலைப்பாட்டுக்

கூத்தியும—

(இ - ள்.) தலைப்பாட்டைப்பாடுங்கூத்தியும்,

இடைப்பாட்டுக் கூத்தியும்--

(இ - ள்.) இடைப்பாட்டைப்பாடுங்கூத்தியும்,

தலைப்பாட்டாவது உகம்; இடைப்பாட்டாவது
ஒளகம். இவர் கூட்டக்

கூத்தியர். இவையெல்லாம்

முனைம் அரங்கேற்றுக்கூகு முதலியவற்றுள்

விரிததுக்கூ நினவாதலின, ஈண்டும் விரிததுக்கூறுதல

‘கூறியது கூறல்’ என்

‘னுங்குறதமா’மெனின், ஒக்கும்; ஆண்டுக்கூறிய
அடிகளே நண்டும் கூறுதலா
னும், இக்காதை ஒன்றையுமே கறுணாவார்க்குப்
புலப்படவேண்டிதலானும்
ஈண்டும விரித்துரைக்கப்பட்டன.

கருள் - கூ. நாலவேறு வகையின்.....
முறைமையின் வழா
(இ - ள்.) மேற்கூறிய தலைக்கோலரிவைமுதலான
நாலவேறுவகையோடுங்
கூடியாவரும் விருமபததகும் முறைமையினால் ஒன்று
முதல் ஆயிரத்தெண்
கழஞ்சீராக நாடோறுப்பெறும முறைமையினின்றும்
வழுவாத,
என்றது தத்தம் ஆடல் பாடல்
அழகென்னுமிவற்றாறபெற்ற சீரினவழித்
தாகிய ஒன்றுமுதல் ஆயிரத்தெண்கழஞ்சீராக
ரிச்சயிக்கப்பட்ட முறைமை;
1 “ஒப்ப வொன்றாதி யாக வாயிரத் தோரெட் டீரூச,
செப்பி” என்றாபிறநும்.

---

1 சீவகசிந்தாமணி, க௦௭ - பார்க்க; “ஒன்று
முதலாக வோரெட் டிறுத்த,
வாயிரங் காறுமாத்த பரிசுத்து...ஏரின மகளிர்” (பெருங் க.

நடு: அஉ - டு.)

(பி - ம்.) * "தலைக்கோ லரிவை தானத்தொடு

பொருந்த, மலைத்தகு பாடலு

மாடலு மிக்கோ, மெற்படு கோதைத் தோரிய மகளே"

ந. அசு

சிலப்பதிகாரம்

கக(1) - கள. 1 தாக்கணங்

கனையார்.....இருபெரு வீதியும்

(இ - ள்.) தீண்டவருததும் அணங்குபோலவாருடைய

கண்ணகிய வலையி லகப்படட அப்பொழுதே பெறுதற்கரிய

தமது அறிவுமுதலியனகெடத் தவத் தோராயினும் நல்ல

அவிழ்ந்த மலாதோலுஞ்சென்று அவறறினேனைப்பருகிப்

பின்பாராதுசெல்லும் வண்டுபோல ஒருவழித்தங்காது

புதுவோர்ப்புணர்ந்து செல்லும் காமுகராயினும்

காமவினபத்திறகுபுதியோராய முன்புதுகர்ந்தறி

யாத பேதையோராயினும் நாடோறும்

புணர்ச்சிமயக்கத்தோடுகூடிய இனிய

துயிலோடே தங்குவிககபபடும பண்களையும் அவறறின்

திறங்களையும்பழித்த இனியசொல்லையுடைய

அறுபத்து நான் கென் றுதொகுத்த கலைகளேவல்லோரா கிய

பதியிலாருடைய இருவகைப்படவீதிகளுட,

அணங்கு - செய்வமகள் ஆங்கு, அசையுமாம் நகை,

ஆகுபெயராகிய இடக்கா, அன் றி அவர்

காமக்குறிப்புநிகழ்நகைக்கும் நகையுமாம் பண் நான் காவன:

— பாலை குறிஞ்சி மருதம் செவவழியென பன
 அவறநினதிறங்கனா வன:—பாலைக்குப் புறம் - தேவாளி ,
 அருகு - சோகோடிகம்; பெருகு - நாகராகம் குறிஞ்சிக்குப் புறம்
 - செந்து; அருகு - மணடிலம், பெருகு - அரி மருதத்திற்குப்
 புறம் - ஆகரி ; அருகு - சாயவேளாகொல்லி ; பெருகு -
 கின்னரம் செவ் வழிக்குப் புறம் - வேளாவளி ;
 வழிக் கண்டிகொள்க

அருகு - சீராகம்; பெருகு - சந்தி. பிறவும் வந்த
 இருபெருவீதியாவன — சிறுதன்ம பெருநதன்ம
 இத்துணையும் வீதிகளைச் சிறப்பித்துக்கூறி, இனி
 அங்காடிவீதிக் துவாரா, கம்மிடா முதலாயினார் பண்ணிவிற்பன
 கூறுகின்றார்:—

ககக. வையமும்—(இ - ள்)
 கொல்லாபபண்டியும்,
 பாண்டிலும்—(இ - ள்.) தேர்வட்டையும்,
 மணித்தோக் கொடுஞ்சியும்—(இ - ள்)

அழகிய தேர்மொட்டும்
 ககக. மெய்ப்புகு கவசமும்—
 (இ - ள்.) மெய்ப்புகுதற்குடமாகிய கவசமும்,
 வீழ்மணித் தோட்டியும்—
 (இ - ள்.) வீருமபபடிம மணிகளமுதலின்

அங்குசங்களும்,

களி. அதளபுனை யாணமும்—(இ - ள்)

தோறகைத்தளமும்,

அரியா யோகமும்—

(இ - ள்) கருவிலககாகப் புனைந்த

அரைபபட்டிகையும,

அரிதலசெட யாத யோகமெனக,

வியாதிக்கைக்கெடுக்கும் மருந்தெனறு மாம்.

² தாக்கணங்கு: குறள், ௧௦-அஉ

கசு.—ஊர் தாண் காண்த

௩-அடு

களக. வளைதரு குழியமும்—(இ - ள்.)

கட்டுக்குழியமும்,

வால்வெண் கவரியும்—(இ-ள்.) மிகவும்

வெள்ளிய சாமரமும்,

களஉ. ஏனப் படமும்—(இ - ள்.)

பன்றிமுகக்கடகும்,

கடுகின் படமும்—(இ - ள்.) தோறகடகும்,

கள௩. கானப் படமும்—(இ - ள்.) கான

மாகியகடகும்,

கானத்துள்ளன வெல்லாம் எழுதுதலிறகானமாயிற்று.

காழுன்று கழிகையும்—(இ - ள்)

குத்துக்கோல்களும்,

கஎச. செம்பிற செய்நவும—(இ - ள்)

செம்பாறசெய்தனவும்,

கஞ்சத தொழிலவும—(இ - ள்.)

கஞ்சத்தாறசெய்தனவும்,

கஎஞ. வம்பின் முடிநவும—(இ - ள்.) புதுமையாக
முடிவனவும்,

என்றது, அல்லிக்கயிறு குசைக்கயிறு முதலியன ;
வம்பு - கயிறுமாம்.

மாலையிற் புனைநவும—(இ - ள்.)

மாலையின்வாக்கமாகப் புனைவனவும்,

என்றது தூக்குவாக்கம்; கிடையான

மாலையிசேடங்களாகப் புனைந்துவிற் றனவும்

புமாலையாக்கமுமெனப்

கஎசு வேதினத துப்பவும—

(இ - ள்.) ஈர்வாட்டொடக்கத்தனவாகிய கருவிகளும்;
துப்பு - கருவி

கோடுகடை தொழிலவும—

(இ - ள்.) ஆனைக்கோடுமுதலியவற்றைக்கடையும்

தொழிறகுரிய கருவிகளும்,

கள்ள. புகையவும்—(இ - ள்.) அ
 கிறபுகைக்கு உற்பபாயுள்ளனவும்,
 அவை “நேர்கட்டி செந்தேன.....ஆறு”
 என்பன.

சாந்தவும்—
 (இ-ள்.) மயிர்ச்சாந்தககு உற்பபாயுள்ளனவும்;
 மெய்ச்சாந்தககு உற்பபுமாம்.

பூவிற்புனைநவும்—

(இ - ள்.) பூவாற்புனையபபம
 மாலைவிசேடங்களாயுள்ளனவும்,
 களஅ - க. வகைதெரி வறியா..... அங்காடி
 வீதியும்

(இ - ள்.) இச்சொல்லபபட்ட வகைகள் இன்னதற்கு
 இவையெனத் தெரி நேகரிய இவ்வளங்கள்
 தலைமயங்கியிருக்கின்ற அரசரும் காண்டற்குவிரும்பப் படும்
 செல்வத்தையுடைய அங்காடித்தெருவுமென்க.

இங்ஙனம் பெரியகடை ஒருவாற்றிற்குறி,
 இரத்தினக்கடையும் பொற்கடையுங்கூறுவார்.

கஅ0 - அங. காக பாதமும்.....நலங்கே
 மொளியவும்

இனி அம்மணிகளொன்பதிலும் வயிரத்திற்குக் குற்றமும்
 குணமுங்கூறுவார்.

(இ - ள்.) நாலோராற குன்றுதலையுடையவென்று
வரைந்துசொல்லப்பட்ட குற்றம் பன்னிரண்டினுள்,
காகபாதமும் களங்கமும் விநதுவும் ஏகையு மென்னும்
இக்குறறங்கள்நான்கும் நீங்கிக் குணஞ்ஞவாகிய
குணங்களைந்தையும் வருணநான்கினிறங்கையும
இநதிரசாபம்போலும் ஒளியையுமுடைய வயிரச்சாதியும்,
இவற்றுட் குற்றம் பன்னிரண்டாவன :—
சரைமலம் கீற்று சப்படி பிளத்தல் துளை கரி விந்து
காகபாதம் இருதது கோடியில்லன கோடிமுரிந்தன
தாரைமழுங்கலெனவிலை, ¹ “சரைமலங் கீற்றுச் சப்படி
பிளத்த, துளைகரி விநது காக பாத, மிருததுக் கோடிக
ளிலாதன முரித, றுரை மழுங்க றன்னோ, டுராரும் வயிரத்
திழிபென மொழிப” என்றாராகலின் இனிக் குணங்களைந்
தாவன: எட்டுப்பலகையும், ஆறுகோடியும், தாரையும்,
சுத்தியும், தராசமு மெனவிலை; ¹ “பலகை யெட்டிங்
கோண மாறு, மிலகிய தாரையுஞ் சுத்தியுந் தராசமு,
மைநதுங் குணமென் றறைநதனா புலவ, ரிநதிர சாபத்
திகலொளி பெறினே” என்றார். நால்வகைவருணத்
தொளியாவன: ¹ “அநதணன வெள்ளை யரசன் சிவப்பு,
வரத் வசியன பசைச சூத்திர, னநதமில் கருமையென்
றறைநதனா புலவா” இனி மிக்ககுறறங்கள் நான்கின்
பயனாவன: “காக பாத நாகங் கொல்லும்” “மலம்பிரி யாத்து
நிலந்தரு கிளைகெடும்” “விநது சிநதை யிற் சந்தா பநதருப”

“கீற்று வரல்களை யேற்றவா மாய வர்” எனவரும். இனி வருணநான்கின்பயனாவன :—“மறையோ ரணியின மறையோ ராகிப், பிறவீ யேழும் பிறநதுவாழ் குவரே” “மன்னவ ரணியின மன்னவர் சூழ, விநில வேந்த ராவ ரெழுபிறப்பும” “வணிக ரணியின மணிபொன் மலிந்தது, தணிவற வடைந்து தரணியில் வாழ்வா” “சூத்திர ரணியிற ரோகையா கனகநெல், வாய்ப்ப மன்னி மகிழ்நதுவாழ் குவரே” எனவரும் ஏகை - இரேகை இயல

பெனவே பலகை எட்டென்பதூஉம், கோடி ஆறென்பதூஉம் பெறுதும் குன்ற . வென்பதனை அருத்தாபத்தியாக்கிக் குன்றுதலையுடையவெனக் குற்றநான்கிற்கு மேற்றுக. நுழைநுண்கோடி - இருபெயரொட்டாய் மிகவும கூர்த்தகோடி யென்பதாயிற்று ஒளியவெனவே குறிப்பெச்சமாய வலனென்பாயிற்று

முன்னா வலனென்பாது வயிரச்சாதிஈறி, இனி அவன * வயிறறிநிபித தததைக் கொத்திவிழுங்கியகருடன் நகைத்தலானுமிழ, அஃது இமவானமுதலிய பனமலைகளினும ஊறிப்பிறத்தலிற கருடோறகாரமென்று பெயாபெற்ற மரக தச்சாதிஈறுவார.

கடிய - ஈ. ஏகையு
மாலையும.....கதிரொளியவும

(இ - ள்.) ஏகையும மாலையுமென னும் குற்றங்களை தோடேநீக்கின பசுமைநிறைந்த மெய்யையுடைய

இருளென னும குற்றத்

பசிய கதிரொளிபரந்த
மரகதச் சாதியும்,

¹ திருவால. உரு: கடி.

(பி - ம்.) * 'வயிற்றின்புறத்தைக்

கசு.—ஊர்காணகாலைத்.

௩௮௭

இதற்குக்குறறமெட்டிள; அவை:—¹ கருகல் வெள்ளை
கல் மணல் * கீற்று பொரிவு தராசம் இறுகுதலெனவிலை;
என்ன? “கருகுதல் வெள்ளை கன மணல் கீற்றுப், பொரிவு
தராச மிறுகுதன் மரகதத், தெண்ணிய குற்ற மிலை யென
மொழிப” என்றாராகலின். இவற்றுள், மிக்க
குறறமுடையன இம், மூன்றுமென்றாரெனக் ஏகை -
இரேகை=கீற்று, மாலை - தார்; இருள் - கருகுதல்
பாசரா மேனிப் பசுங்கதி ரொளியென்ற மிகையானே
குணங்களும் எட்டெனபதேபெறுதலும்; “நெய்த்தலகிலி
மயிறகழுத் தொத்தல்பைப் பயிரிற், பசுத்தல் பொன்மை
தன்னுடன் பசுத்தல், † பததி பாயதல் பொன்வண் டின் வயி,

ஞெத்துத் தெளிதலொ டெட்டிடுகு குணமே” எ
 ன்ருராகலினெனக்கொள்க. .. கடிசு - எ. பதுமமு
 நீலமும்.....விளங்கிய சாதியும்

(இ - ள்.) நூல்களிலவிதித்த
 முறையிறபிழையாவாய விளங்கிய பதுமமும் நீலமும்
 விறதமும் படிதமுமென்னும் நாலவகைச்சாதி மாணிக்க
 வநுக்கமும்.

விதிமுறைபிழையாவெனவே பிறப்பிடமும்,
 வருணமும், பெயரும், குணமும், குறையும், நிறமும்,
 விலையும், பத்தியுமென்னுமிவையும் பிறவுமடங் கின; என்னை
 ? “மாணிக் கத்தியல வகுக்குங் காலேச், சமனொளி
 சூழ்ந்த வொருநான கிடமு, நால்வகை வருணமு நவின்,றவிப்
 பெயரும், பன்னிரு குண மும் பதினறு குறறமு, மிருபத
 தெண்வகை யிலங்கிய நிறமு, மருவிய விலையும் பத்தி பாயதலு,
 மிவையென மொழிப வியல்புணர்ந தோரே” என்றாராகலின்.
 இவற்றுள், பதுமம் - பதுமராகம், சாதுரங்கமென்பதுமது.
 நீலம் - நீலகந்தி; செளகந்தியென்பதுமது. விறதம் -
 குருவிறதம்; இரத்தவிந்துவெனபதுமது படிதம் - கோவாங்கு
 ; என்னை? “வன்னியிற கிடக்கும வருணநாற பெயரு,
 முன்னிய சாதுரங்க மொளிர்குரு விறதஞ், செளகந்தி
 கோவாங்கு தானு குமமே” எ-ம், “தாமரை கழுநீர்
 சாதகப் புட்கண, கோப மின்மினி, கொடுங்கதிர் விளக்கு,
 மாதூள்ப் பூவிதை வன்னியீ ரைநது, மோதுசா துரங்க
 வொளியா குமமே” எ - ன் “திகை முலோசதிரஞ்
 செம்பருத திப்பூக், கவிர் மலர் சூன்றி முயலுதி ரம்மே,

சிந்திரங் குக்கிற கண்ணெனை வெட்டி, மெண்ணிய குருவிந்த
மன்னிய நிறமே” எ - ம், ‘கோசிலக்கண் செம்பஞ்சு
கொயம் மலர்ப் பலாசு, மசோக பல்லவ மணிமலர்க் குவளை,
யிலவத் தலர்களென்றாறு குணமுஞ், செளகந திக்குச்
சாற்றிய நிறனே” எனவும், “கோவைநற் செங்கல்

1 திருவால. உரு: உரு, உக - ஆம் பாடல்களைப் பார்க்க.

2 திருவால. உரு: கக - ஆம் பாடல் முதலியவற்றைப்
பார்க்க.

3 “சாதகப் புட்கண் டாமரை கழுநீர், கோப மின்மினி
கொடுங்கதிர் விளக்கு, வன்னி மாதுளம் பூவிதை யென்னப்,
பன்னுசா துரங்க வொளிக்குணம் பத்துஞ், செம்பஞ் சரத்தந்
திலக முலோத்திர, முயலின் சோரி சிந்திரங் குன்றி, கவிரல
ரென்னக் கவர்திற மெட்டாங், குருவிந் தத்தந் குறித்தன
நிறமு, மசோக பல்லவ மலரிசெம் பஞ்சு, கோசிலக் கண்ணீ
ளிலவலர் செம்பெனத், தருசெள கத்தி தன்னிற மாறுஞ், செங்கல்
குராமலர் மஞ்சள் கோவை, குங்கும மஞ்சிற் கோவாங்கு நிறமும்,...
.....இவையெனக் கூறிய நிறையருட் கடவுள்” என்றார்
கல்லாடத்தினும்.

(பி - ம்.) * ‘காற்று’ † ‘வத்தி’

ந அ அ சி ல ப் ப தி க ர ம்

குராமலர் மஞ்சளெனக், கூறிய நான்கும் கோவாங்கு
நிறனே” எனவும் சொன்
னார். ஒழிந்தனவும் விரிப்பின் உரைபெருகும் ;

வந்தவழிக்கண்டுகொள்க.

கஅஅ. பூச வுருவிற் பொலந்தெளித்
தனையவும்;—

(இ - ள்.) பூசத்தினது உருவினையுடைய பொன்னை
மாசுறத் தெளிய

வைத்தாலொத்த புரு. 11 கவருக்கமும்,

கஅக. தீதறு கதிடு ராளித் தெண்மட்

டுருவவும்;—

(இ - ள்.) குறறமற்ற ஞாயிறொளியெனத்
தென்னுளியெனச் சொல்லப்

பட்ட வயிரேயவருக்கமும்,

கக0. இருடெளித் தனையவும்—(இ - ள்)

இருளைத் தெளியவைத்தா

லனைய நீலமணிவருக்கமும்,

இதற்குச் சாதிரான்கும், குணம் பதினொன் றும்,
குறறம் எட்டுமெனக் கொள்க; என்னை? 1 “நீலத் தியல்பு
நிறுக்குங் காலை, நால்வகை வருணமு

நண்ணுமா கரமுங், குணம்பதி னொன் றுங் குறையிரு
நான்கு, மணிவோர்

செயலு மறிநதிசி னோரே” என்றாகலின்; “வெள்ளை
சிவப்புப் பச்சை கருமை

யென், மெண்ணிய நாதகுலத் திலங்கிய நிறமே”, ‘கோ
குலக் கழுத்துக் குவளை

சுரும்பு, ராகுலக் கண்க ளவிரிச் சாறு, ... காயா
நெய்தல் கனத்தல்

பத்தி, பாயத் தெனக்குணம் பதினொன் றுமே” என்பன.

இனிக் குறறம் வந்த 'வழிக் கண்டிகொ ள்க.

இருவே றுருவவும—(இ - ள்.) மஞ்சளும்
சிவப்பும் கலந்தாலொத்த

நிறத்தையுடைய கோமேதகவருக்கமும்,

ககக - உ. ஒருமை...

.....மணிகளும்

(இ - ள்.) ஒருமுதலிறோன றி வேறுபட்ட
ஐந்துவனப்பிணையுடைய மாணிககம் புருடராகம் நீலம்
கோமேதகம் வயிரேயமென்னும் ஒளிவிடுமணி
களும்,

இவை ஒருவயிற பல்பிறப்பு
ககக - சு. காற்றினு
மண்ணினும்.....தொகுதியும்

(இ - ள்.) காற்றினும் மண்ணினும் கல்லினும்

நீரினுமுண்டாயத் தோற

றிய மிக்ககுறறங்கள் ஒருதுகளையும் இலையாதலாலே
தெளிந்த ஒளியையுடையனவும் * வெள்ளி அங்காரகனபோல
வெண்ணீரமை செந்நீர்மையையுடைய வாய் உருண்
டனவுமான முத்தவருக்கமும்,

காற்றேறு மணலேறு கலலேறு நீர்நிலையெனபன
மிக்ககுற்றங்கள்; பிறவும் குறறங்கள்பலவுளவாயினுமெனக
சந்திராகுரு - வெள்ளி; வெள்ளி, அங்காரக னெனபன மிக்க
குணமுடையன ; பிறவும் குணங்களுளவாயினுமெனக்கொள்க.
வட்டம் - † கவடுவட்டம்.

திருவால. உடு: கக - ஆம் பாடலைப் பார்க்க.
பி - ம்.) * 'சந்திரன் வெள்ளி' †

தவிவட்டம்'

கசு:—ஊர் காண்காண்த.

நடிகு

ககௌ - அ. கருப்பத்

துளையவும்.....செங்கொடி வல்லியும்

(இ - ள்.) கருப்பத்தே துளைபட்டனவும்
கல்லிடுக்கிறபுக்கு முடங்குபட்டனவும்
திருக்குமுறுக்குண்டெழுநதனவுமென்னும்
இக்குறறங்கணீங்கிய செம்

மைமிக்குக் கொழுவிதாகவளர்நத கொடிபபவளவருக்கமும்,
இவை மிக்சுகுற்றங்கள்; பிறவும்
குற்றங்களுளவாயினுமெனக்கொள்க.

இனிக் குணமிக்குக் குறறங்கணீங்கியன, நிறமும் உ
ருட்சியும்¹ சிரதாரமும்

சுச்சங்காயும் முசுமுசுக்கைக்கனியும்
தூதுவழுதுணம்பழமும் போல்வனவெ
னக்கொள்க.

ககக - உரு. வகைதெரி.....

.....வீதியும்

(இ - ள்.) இவ்வொன்பதுவகைப்பட்ட மணியின்
பிறப்புமுதல் சிறப்பீரூ

கிய வகைகள்த் தெரியவல்ல வணிகர்தொகுதலாற
சிறப்புப்பெற்றோங்கிப் பகை வரால் தெறுதறறொழிவே எ
க்காலத்தும் கண்டறியாத பயன்மிக்க இரத்தினக்
கடைத்தெருவும்,

பகைவர்தெறுதலைக்
கனவி லுந்நீநதறியாதவெனவுமாடும்.

உருக - உருச. சாதருபங்
கிளிச்சிதை.....வீதியும்

(இ - ள்.) சாதருபமும் கிளிச்சிதையும் ஆடகமும்
சாமபூநதமுமென்னும்

நாள்வகைச்சாதிப் பெயர்பெற்றோங்கிய
கோட்பாடடையுடைய பொறபேதத்தைப் பகுத்தறியும்
பொன்வாணிகர் எவ்விடத்து எப்பொன் உளதென்று ஐயு
றுநதுன்பமொழிக்கும்படி இவ்விடத்து இப்பொன்
னுள்ளதெனவிளக்கக் கொடி கள் வயினரோறுமெடுக்கும்
நன்மைபொருநதிய பொறகடைகளும்,

ஒழித்து, ஒழிப்ப ஆங்கு - அந்தவிடங்களிலே.

உருக - எ. நூலினு மயிரினும்.....அறுவை
வீதியும்

(இ - ள்.) நுண்ணிய பருத்தி நூலினும்
எலிமயிரினும் பட்டு நூலி னுனும் தததம் பகுதிகளால்
நெய்யப்பட்டு முற்கூறிய துகில் வருக்கங்களில்
ஒவ்வொன்றை நூறுகத தெரிநதமிக்கப்பட்ட அடுக்குப்
பல நூறுகிய மடிப்புடைவைகள் நெருங்கவைத்த புடை
வைக்கடைகளும்,

புடைவைக்கடைகளுக்கு வாசன்கொடுத்தததலின், 'நறுமடி' என்றா

உ0அ - கக. நிறைக்கோற்
துலாத்தர்.....கூலவீதியும்

(இ - ள்) நிறுக்கும் துலாக்கோலையுடையராய
மறிக்கும் பறையையுடையராய அளக்கும்
மரக்காலையுடையராயத் தரகுசெய்வார் நினறுழிநில்லாது
எங்கணும் தமிழாறும்படி எக்காலமும் பெரிய
மிளகுபொதியுடனே பாக்கும் நிறுக்கும் வேறு
பண்டப்பொதிகளும் ஈரெண்வகைத்தாகிய கூ
லங்களுங்குவித்த கூலக்கடைத்தெருவும்,

¹ திருவாய். உ0: உ0 - ஆம் பாடலைப் பார்க்க.

² சேவகசித்தாமணி, உசுஅசு - ஆம் பாடலைப் பார்க்க.

நூல்

சிலப்பதிகாரம்

பறைக்கட்பரான்ர - பராரைக்கட்பறையெனக,
என்றது பரிய அரையை யும் இருமபரல்
வாயமட்டாகக்கட்டின கண்ணுமுமுடைய பறையெனறபடி.
அம்பணம் - தரகரளக்குமரக்கால்.
காலமன்றியுமென்றறகு இரவும் பகலு மெனவுமாம்
கருமை - பெருமை இதனை மூடைக்கேற்றுக ;
கறிக்கேற்றினு மமையும்; மூடை - பொதி ஒடி,
எண்ணெயிவாயப பின்னும் சிலபண்டங் களிநெழிபை உ
ணர்த்தினிறது கூலம் - ஈரெண்வகைத்து, என்னை?
“நெல்லுப் புல்லு வரகு... ..இராகியெண்

கூலம்" எனவும், "எள்ளுக் கொள்ளுப் பயறுமுந் தவரை, கடலை துவரை மொச் கச பென்றும், குடனிலை முதிரைக் கூலத் துணவே" எனவும் சொன்னாராகலின்.

உகஉ - அ. பால்வேறு தெரிந்த.....
கொடிமதிற் புறத்தென்.

(இ - ள்) குலம் நான்கு கபபகுத்தவகையால் தெரிந்த அந்நணர் அரசர் வணிகர் வேளாளரெனச் சொல்லப்பட்டாரிருக்கும் நான்காயவேறுபட்ட தெருக் களும் முச்சநதியும் நாதசநதியும் கோயிலங்காடியும் பலிபெறும் மன்றிடங்களும் கவர்க்கு நெறிகளும் தேர்வீதிகளுமாகிய இவ்விடங்களில் ஞாயிறு விசுமபின்பு வாக நின்று முறுகி ஒடிதலின் அதனுடைய வெங்கடிகள் துழையப்படாத புதிய கொடியும் படாக்கையுமென்னும் இவற்றின்பந்தாநிழலிலேதிரிந்த காவலனது பெரிய நகரியைக்கண்டு மகிழ்ச்சியெய்துதலாலே பொருநதுழியறிதலை மறந்து போந்தானென்க.

கவலை - முடுக்குவழிகள் கதிர் மேடவிதியின் தீங்குதலின் விசும்பகடு திருகிய வென்றா அகடு - நடு திருகுதல் - முறுகுதல்; "தெறுகதிர் ஞாயிறு நடுநின்று காயதலின்" என்றார் பிறரும் கொடி - சிறுகொடி. படாக்கை - பெருங்கொடி

ஆர்ப்ப அவிழ்த்தமண்டிலம் துயிலெடுப்ப இயம்பச் சென்று ஏத்திச் சிறுமையுறறேனென்றலும், கவுந்தியடிகள், அனையபுமல்லை, பெற்றையெனறே, வருந்தாதேகிப் போதீங்கென்றலும் மருங்கிறபோகி அயிராதுபுக்கு மகிழ்தருவீதியும் இருபெருவீதியும் அங்காடிவீதியும் பயங்கெழுவீதியும் நலங்கிளர்வீதியும் அறுவைவீதியும் கூலவீதியும் நாலவேறுதெருவும் அநதியும்

சதுக்க மும் ஆவணவீதியும் மனறமும் கவலையும்
 மறுகுமாகிய இவ்விடங்களில் பந்தர்நீழலிறதிரிந்து
 காவலனாரைக் கோவலனகண்டு மகிழ்வெய்திப் பெயர்ந
 தானென வினைமுடிக்க.

இது நிலைமண்டிலம்.

¹ அகநானூறு, அக.

பதினேந்தாவது

அ டை க க ல க் க ா னைத்.

¹ நிலந்தரு திருவி னிழல்வாய் நேமி

² கடம்பூண் நெட்டுங் கௌரியா

பெருஞ்சீக

கோலின் செம்மையுங் குடையின்

றண்மையும

வேலின் கொற்றமும் விளங்கிய

கொளகைப

நு ³ பதியெழு வறியாப பண்புமேம பட்ட

மதுரை முதுரா மாநகர கண்டாங்

4 கறந்தரு நெஞ்சி னறவோர் பல்கிய
புறஞ்சிறை மூதூர்ப் பொழிலிடம்

புகுநது

தீதுதீர் மதுரையுந் தென்னவன்

கொற்றமு

க1. மாதவத் தாட்டிக்குக் கோவலன் கூறுழித்
தாழ்நீர் வேலித் தலைச்செங் கானத்து

6 நான்மறை முற்றிய நலமபுரி கொள்கை
மாமறை முதல்வன் மாடல னென்போன்
மாதவ முனிவன் மலைவலங் கொண்டு

கநீ. குமரியம பெருந்துறை கொள்கையிற்

படிந்து

தமாமுதற் பெயாவோன் றுழ்பொழி

லாங்கண்

வகுநதுசெல் வருதததது வான்றுயர்

நீங்கக்

கவுந்தி யிடவயிற் புகுநதோன் றன்னைக்
கோவலன் சென்று சேவடி வணங்க

க. நிலந்தருதிரு - விளைவு. நேமி - நேமியை.

உ. கடமபூண்டு - முறைமையைமேற்கொண்டு. கவுரியா

- பாண்டியர்.

சு ஆங்கு - அப்பொழுதே (ச) விளங்கிய (சு) மூதூர்.

கசு. முனிவன் - அகத்தியன்

1 "நிலத்தருதிருவினெடியோன்" (மதுரை. எசுந); "நிலத்தரு திருவிற்பாண்யன்" (தொல். பாயிரம்.)

2 கடம்புணல்; மணி. க: எ0.

3 "பதியெழுவறியாப்பழங்குடி" சிலப். க: கடு; மலைபடு.

சஎக.

4 சிலப். கக: ககடு - க; க: கடு: ககடு-க.

5 "நான்மறைமுற்றியவதங்கோட்டாசான்" தொல். பாயிரம்.

நக்கெ சிலப்பதிகாரம்

உ0. 1 நாவ லந்தணன் றுனவின் றுரைப்போ

ன்

வேந்துறு சிறப்பின் விழுச்சி ரெய்திய
மாந்தளிர் மேனி மாதவி மடந்தை
பால்வாய்க் குழவி பயந்தன னெடுத்து
* வாலா மைந்நா ணீங்கிய பின்னர்

உரு. மாமுது கணிகையர் மாதவி மகட்கு
நாம நல்லுரை நாட்டுது மென்று
தாமின் புறாஉந் தகைமொழி கேட்டாங்
1 கிடையிருள் யாமத் தெறிதிரைப

பெருங்கட

2 லுடைகலப் பட்ட வெங்கோன்

முன்னாட்

௩௦. புண்ணிய தானம் புரிந்தோ னாகலி
னண்ணுவழி யின்றி நாள்சில நீநத
விந்திர னேவலி னீங்கு வாழ்வேன்
வந்தே னஞ்சன் மணிமே கலையா
னுன்பெருந் தானத் துறுதி யொழியாது
௩௧. துன்ப நீங்கித் துயாக்கட லொழிகென
விஞ்சையிற் பெயர்த்து விழுமந் தீர்த்த

௨௦. நவின் றுரைத்தல் - பலகாறசொல்லுகை.

௨௪. வாலாமை - தூயடை யினமை

௨௫. முதுகணிகையராவார்-பாட்டிமார், தாயமார்.

௨௬ - ௩௦ எங்கோனென்றது, கோவலன்

மரபினுள்ளானொருவனை;

புண்ணியதானம் முன்பு செயது ஒழுகினதைலால்.

௩௧. நண்ணுவழியின்றி - கரை.யயக்

கிட்டுமிடமின்றி.

1, 1 (௨௮) கடலின்

இடையிருள்யாமத்துக் (௩௧) கரைகாணுது சிலநாள்

நீந்திச்செல்ல

௩௨. இநதிரனேவலால் இத்தீவிலுள்ளாரை அசுரா
வாதியாமற் காத்து

இங்கு வாழ்வேன்.

௩௪. நீ முன்புசெய்த தானங்களால்
வந்தபுண்ணியம் உன்னைவிடாது;

உறுதி யொழியாது, முற்று.

கரு. ஒழிகவெனச் சொல்லி.

¹ “நாவலத்தணரருமறைப்பொருளே” பரி. க, உ.

² மணி. எ. கரு - ரு; ஷ. உக: கஅக - உ; ஷ. உக:

கச-கக.

³ உடைகலப்படல்: மணி. கக: உ0; ஷ. கஅ: கச.

(பி - ம்.) * ‘வாலாமைநாணீங்கிய’

கரு.—அ டை க் க ல் க் க ன் த.

கரு.

வெங்குல தெய்வப் பெயரீங் கடுகென

வணிமே கலையா ராயிரங் கணிகையா

மணிமே கலையென வாழ்த்திய ஞான்று

ச0. மங்கல மடந்தை மாதவி தன்னொடு

செம்பொன் மாரி செங்கையிற் பொழிய

ஞான நன்னெறி நல்வரம் பாயோன்

முனங் கொள்ளுந் தகைமையின் வருவே

ரான்

¹ றளாந்த நடையிற் றண்டுகா லூன்றி .

ச0. வளைந்த யாக்கை மறையோன் றன்னைப்

² பாசுகழிந் தியாங்கனும் பறைபட

வருஉம்

வேக யானை வெம்மையிற் கைக்கொள
வொய்யெனத் தெழித்தாந் குயர்பிறப்

பாளனைக்

கையகத் தொழித்ததன் கையகம் புக்குப்

௫௦. * பொய்பொரு முடங்குகை வெண்கோட்

டடங்கி

* மையிருங் குன்றின் விஞ்சைய

னைய்ப்பப்

பிடர்த்தலை யிருந்து பெருஞ்சினம் பிறழாக்

கடக்கனி றடக்கிய கருணை மறவ

பிள்ளை நகுலம பெரும்பிறி தாக

௫௫. வெள்ளிய மனையோ ளினைந்துபின் செல்ல

வடதிசைப் பெயரு மாமறை யானான்

கௌ. எங்குல தெய்வமென்றான; அவவுதவிபறறி. என

- என்று கோவ லன்கூற.

சக. பொழிய - பொழியாநிறக.

(சக) வருவோனாகிய (சரு) மறையோனை.

சக. பாகு - பாகர்.

சஅ. ஒய்யென - விரைய. தெழித்து - உரப்பி

௫௦. பொய்பொருந்து கை - பொய்பொருந்தின

௩௩. எள்ளியமனையோள் - அவனால் இகழப்பட்ட மனை
யான்.

¹ சச - இ. மு. மணி. கச: கடு - கக; தாலடி. கச.

³ மணி. ச. : சக.   ³ மலைபடு. கடுள.   ⁴ சீவக.

க.அ.க.அ.

‘குட்டியென்னும் இளமைப்பெயர் கீர்க்குமுரித்தென்பர்,
மயிலைதாதர்; தன். கு. ௩௮௭.

50

நாங்கள் : சிலப்பதிகாரம்

கடவ தன் றுநின் ' கைத்துண் வாழ்க்கை
வடமொழி வாசகஞ் செய்த நல்லேடு
கடனறி மாந்தர் கைநீர் கொடுக்கெனப்

கூ0. பீடிகைத் தெருவிற்பெருங்குடி

வாணிகர்

மாட மறுகின் மனைதொறு மறுகிக்
கருமக் கழிபலங் கொண்மி னேவெனு
மருமறை * யாட்டியை யணுகக் கூஉ

யாதுநீ யுற்ற விடரீ தென்னென
 கூடு மாதர்தா னுற்ற வானுறபா செப்பி
 யிப்பொரு ளெழுதிய விதழிது வாங்கிக்
 கைப்பொரு டந்தென் கடுந்துயர்
 களைகென வஞ்ச லுன்ற னருந்துயா
 களைகே

னெஞ்சுறு துயர ி நீங்குக வென்றங்
 எடு கோத்துடை யந்தண ருரைநூற்
 கிடக்கையிற்

மீத்திறம் புரிந்தோள செய்துயர் நீங்கத
 தானஞ் செய்தவ டன்றுயர் நீக்கிக்

1. நுள நின்கைத்தான் வாழ்ககை - நின் ஒழுககத்தினுல
 நான் உண்டு வாழும்
 வாழ்க்கை; நீ இட்டதனை உணர்வாழ்க்கை கடவதன்றென
 றுமாம்.

2. நுஅ. வடமொழி வாசகமாவது ஒருகிரந்தம், அது,
 “அபரீக்ஷயநகர்த்த
 வ்யங்கர்த்தவ்யம் ஸுபரீக்ஷிதம், பசசாத பவதி ஸநதாபம
 பராஹ்மணீ நகுலம், யுதா” எனபது.

நுக. கொடுக்கென - கொடுக்கவென.

3. கருமக் கழிபலங் கொண்மின் -
 இவ்வேட்டைவாங்கிப் பாவத்தைக்

கழிக்கும் புண்ணியஞ்செயது கொண்மின; எனறது,
 காரியமாயிருப்பதொரு
 நிமித்த பலமெனறவாறு; அஃதாவது, தானகொன்ற
 கொலைத்தொழினீங்கப்
 போனகணவன் வரும்படி தானம்பண்ணவேண்டும
 பொருளளிக்குங் காரிய
 மாயிருப்பதொரு நிமித்தபலம்.

கூக. (பா) கூவி - அழைத்து
 கூச. நீயுற்ற இடர்யாதென; ஈது என்னென -
 இவ்வேடு என்னென்று
 சொல்ல.

எ0. நூற்கிடக்கை - வேதவிதி. எக. தீத்திறம் -
 கொலைத்திறம்.

¹ "கைத்துணல்க" மணி. ககூ: கூ.
 (பி - ம்) * 'ஆட்டியையழைத்தனன் கூஉ, யாதுநீயுற்றனை
 யிடரீங்கென்னென'

† 'நீங்குகென்றுங் கோத்துடையந்தனனுரை'

கரு.—அ'டை க் க ஸ'க் க ரா னை
 த. நகூரு

கானம் போன கணவனைக் கூட்டி
 யொல்காச செல்வத் துறுபொருள்
 கொடுத்து

எரு. நல்வழிப் படுத்த செல்லாச செல்வ
பத்தினி யொருத்தி படிற்றுரை யெய்த
மற்றவள் கணவற்கு வறியோ னொருவ
² னறியாக் கரிபொய்த் தறைந்து னும்

பூதத்துக்

கறைகெழு பாசத்துக் கையகப் படலும்

அரு. பட்டோன் றவ்வை படுதுயர் கண்டு
கட்டிய பாசத்துக் கடிதுசென் றெய்தி
யென்னுயிர் கொண்டங் கிவனுயிர்

தாவென

நன்னெடும் ³ பூத நல்கா தாகி

நரக னுயிர்க்கு நல்லுயிர் கொண்டு

உரு. பரகதி யிழக்கும் பண்பிங் கில்லை

யொழிகநின் கருத்தென ஷயிர்முன்

புடைப்ப

வழிதரு * முள்ளத் தவளொடும்

போந்தவன்

† சுற்றத் தோர்க்குந் தொடர்புறு

கிளைகட்டும்

பற்றிய கிளைஞரிற் பசிப்பிணி யறுத்துப்

கூடு. பல்லாண்டு புரந்த வில்லோர் செம்ம

3 விமலைச் + செய்தன யானறி நல்வினை

யும்மைப பயன்கொ லொருதனி யுழந்தித்

எசு. செல்வத்து

றுபொருள்-செலவத்திலேயுற்றபொருள்; செல்வத்தாலே
யுடறவென்றுமாம்.

எடு. செல்லாச்செலவ - தொலையாச்செல்வ.

எசு. படிற்றுரை - பொயப்பழி. எஎ. வறியோள் -
அறிவில்லான்.

எசு. கறைகெழுபாசம் - கரியபாசம். அடு. இழக்கும்
- நழுவும்.

அசு. உயிரென்றது, ஆகுபெயரான் உடம்பை.

அசு. கிளைஞரின் - கிளைஞரைப்போல.

சு0. இல்லோர் - வறியோர். செமமல் - தலைவன்.

இல்லோர்செம்மலென் பதற்கு இல்லறத்தாரா
தலைவவென்றுமாம்.

1 “அறிகரிபொய்த்தலான்றோர்க்கில்லை” குறுத். ௧அசு.

2 சிலப். இ: ௧௨அ - ௧௪; மணி. க: ௨௩-௪, ௨௨: ௪௧ -
௫௬.

3 ௧௧-௧. திருக்குறள், ௧௬௬ - பரிமேல். மேற்.

(பி : ம்.) * 'உன்வத்தஞ்ரோடி' † 'சுற்றத்தோர்க்குத்துடர்'
‡ 'செய்தயானறி'

நகுகு

சிலப்பதிகாரம்

திருத்தகு மாமணிக் கொழுந்துடன்
போந்தது

விருத்தகோ பால நீயென வினவக்
கூடு. கோவலன் கூறுமோ குறுமகன்
றன்னாற்

காவல் வேந்தன் கழநகர் தன்னி
ஹைங் கூந்த னடுங்குதுய ரெய்தக்

கூறகோட் பட்டுக் கோட்டுமா ஆரவு
மணித்தகு புரிசுழ லாயிழை

தன்னொடும்

கரு. ¹ பிணிப் * பறுத் தோர்தம் பெற்றி
யெய்தவு

மாமலர் வாளி வறுநிலத் தெறிந்து

² காமக் கடவுள் கையற் றேங்க
வணிதிகழ் ³ போதி யறவோன்

றன்முன்

† மணிமே கலையை மாதவி யளிப்பவு
க0௫. நனவு போல நள்ளிருள் யாமத்துக்
கனவு கண்டேன் கடிதீங் குறுமென
வறத்துறை மாக்கட் ! கல்ல திர்தப்
புறஞ்சிறை யிருக்கை பொருந்தா தாகவி
னரைசர், பின்னோ ரகநகர் & மருங்கி

னின்

கசு. விருத்தகோபால - ஞானவிருத்தகோபாலனே
வினவ - (கஉ)

‘உம்மைப்பயன்கொல்’ என்றலால்
மாடலன்வினவவென்க. க௫. குறுமகன் -

கீழ்மகன்.

கஅ. கோட்டுமா - பன்றி ; எருமைக் கடாவுமாம்.
க00. பிணிப்பு - பறறு. பெற்றி -
பெருமை = சுவர்க்கம்.

க0க. வாளி - வாளியை. க0உ. கையறவு -
செயலறவு.

க0ங. போதியறவோன் - புத்தன்.
க0சு. கடிதீங்குறும் - பொல்லாததொன்று
இவ்விடத்தே வரும்.

க0க. அகநகர்மருங்கில் அரசர்பின்னோரென்க.

¹ "பிணிப்பறுமாதவன்" மணி. உக. கக. ² மணி. க :

உக.

³ போதியறவோன் : மணி. கக : எக - ச ; கஉ : கக - உ,
ககக ; கடு : உச, உக ;

உஅ : கஎச ; உக : உக-ச ; கஃ : கஃ.

(பி - ம்.) * 'அறுத்தோர்பெற்றியை' †

மணிமேகலையொடு மாதவிதாறப்பவு

தனவேபோதும்' † 'அல்லதை யிந்தப்

புறத்துறைவாழ்க்கை' ‡ 'மருங்கி

துரையிற்'

கரு.—ஆ னை ட க் க ல க் க ா தை.

நகுகு

¹ லுலக நோன்பிக ளொருங்குட னிட்ட

* விலகொளிச சிலாதல மேலிருந்

தருளித்

கருரு. தருமஞ் சாற்றுஞ் சாரணர் தமமுன்

² றிருவி லிட்டுத் திகழ்தரு மேனியன்

³ றுரன் மாலையன் றமனியப பூணினை
பாரோ காணுப் பலர் † தொழு

படிமையன்

கருவிரற் குரங்கின் கையொரு

பாகத்துப

ககூ௦. ! பெருவிறல்' வானவன் வந்துநின்
றேனைச

சாவக ரெல்லாஞ் சாரணாத் தொழுதிங்
ஓ கியாதிவன் வரவென * விறையோன்

கூறு

மெட்டி சாயல னிருந்தோன் றனது
பட்டினி நோன்பிகள் பலாபுகு

மனையிலோ

ககூ௩. மாதவ முதல்வனை மனைபபெருங்
கிழத்தி

யேத நீங்க வெதிர்கொ ளமயத் *
தூர்ச்சிறு குரங்கொன் றெதுங்கி

யுள்புக்குப

பாற்படு மாதவன் பாதம் பொருந்தி

யுண்டொழி மிசசிலு முகுத்த நீருந்

கௌ௩. தண்டா வேட்கையிற் முன்சிறி தருநதி
யெதிராமுக நோக்கிய வின்பச

செவவியை

கரு கூ. உலக நோனபிகள் - சாவகர்

கருகூ. (பா) திருவில விட்டு - நலை ஒளியை விட்டு.

(கருஅ) பாரோகண்டறியா (ககூ௦) வானவன்

நின்றோனே.

(கடுக) ஒருபாகத்துக்கை குரக்குவடிவாயிருக்கின்ற
(கசூ0) வானவன்

வந்து நின்றோனேக் (கசூஉ) கேட்க இறையோன் கூறும்.

கசூங. எட்டிசாயலனெனபோன் ஒருவாணிகன;
எட்டி - பட்டப்பெயர்.

இருந்தோனென்றார்;
தன்மஞ்செய்தவன்றானும் இங்கேயிருந்தானென்றற்கு.

கசூஅ. தன்பாற்பட்ட மாதவத்தை யுடையவன்.

கஎ0. தண்டாவேட்கை - பசி.

தஎ0 - எக. பசிகெட்டுநோக்கிய முகச்செவ்வி.

க0.

¹ மு. கடுக - ச: சிலப் க0: உச - இ. ² மு. மணி. கூ:

³ மு. கடுஎ-அ: மணி. க: கசூ - எ.

⁴ இப்புத்தகத்தின் உஅக - ஆம் பக்கத்தின்
அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

(பி - ம்.) * 'இலங்கொளிச்' † 'தொழுசிறப்பினன்'
‡ 'பொருவிறல்'

§ 'யாதிவர்வரவென'

யதிரர்க் கொள்கை யறிவனு * நயந்துநின்
மக்களி னோம்பு மனைக்கிழத் தீயென
மிக்கோன் கூறிய † மெய்ம்மொழி

யோம்பிக்

கௌ. காதற் குரங்கு கடைநா † ளெய்தவுந்
தானஞ் செய்வுழி யதற்கொரு கூறு
தீதறு கென்றே செய்தன ளாதலின்
மத்திம நன்னாட்டு வாரணந் தன்னு
ளுத்தர கௌத்தற் கொருமக னாகி

கடி. யுருவினுந் திருவினு முணர்வினுந்
தோன்றிப்

பெருவிறற் றுனம் பலவுஞ் செய்தாங்
கெண்ணு லாண்டி னிறந்த பிற்பாடு
ஓ விண்ணோர் வடிவம் பெற்றன னாதலிற்
பெற்ற செல்வப் பெரும்பய னெல்லாந்

கடி. தற்காத் தளித்தோ || டானச சிறப்பெனப்
பண்டைப் பிறப்பிற் குரங்கின் || சிறுகை
கொண்டொரு பாகத்துக் கொள்கையிற்

** புணர்ந்த

சாயலன் மனைவி தானந் தன்னு

லாயின னிவ்வடி வறிமி னேவெனச

கக௦. சாவகர்க் கெல்லாஞ் ++ சாற்றினன்
காட்டத்

!! தேவ குமரன் றேன்றின
னென்றலுஞ்

¹ சாரணர் கூறிய தகைசா னன்மொழி
யாரணம் காக வறந்தலைப் பட்டோ
ரன்றப் ி பதியு ளருந்தவ் மாக்களுந்

கஎச. மொழி - மொழியை. கஎஞ். கடைநாளெய்த
- மரிக்க.

கஎக. தானமென்றது, முன்பு சாரணர்க்குச்
செய்துபோதுகிற தானம்.

கஎஅ. வாரணம் - ஸ்ரீவாரணசி.

கஎக. (பா) கவிபபன - பசுமறையத் தேடின
பொருளுடையவன்.

கக௭ ஆரணங்காக - மந்திரவுபதேசமாகக்கொண்டு :
மிக்க தெய்வப் பிரார்த்தியமாகக் கொண்டெனறுமாம்.

1 மு. சிலப்பதிகாரம், கக: எ.

(பி - ம்.) * 'நயந்தமக்களின்' † 'மிகுமொழி'
'சூருருவம்' || 'நானப்பயனென' ஏ 'சிறுவிரம்'
'காட்ட' ‡ 'தேவர்குமரன்', § 'பதியிலருத்தவ'

‡ 'எய்தத்தானஞ்' § 'விண்'
** 'புணர்ந்து' †† 'சாற்றிக்'

கரு—அடைக்கலக்காரனைத்.

சுருக

ககரு. தன்றெறல் வாழ்க்கைச் சாவக மாக்களு
மிட்ட தானத் தெட்டியு மனைவியு
முட்டா விற்பத்து * முடிவுலகெய்தினர்

கேட்டனை † யாயினித் தோட்டார்
குழலியொடு

நீட்டத் திராது நீபோ கென்றே
உரு. கவுந்தி கூற வுவந்தன ளேத்தி
வளரிள வனமுலை வாங்கமைப்
பனைத்தோண்

1 முனையின வெண்பன் முதுக்குறை
நங்கையொடு

சென்ற ஞாயிற்றுச செல்சுட ரம்யத்துக்
கன்றுதே ராவின் கனைசூர லியம்ப
உரு. மறித்தோ ணவியத்¹ துறிக்கா வாளரொடு
* செறிவளை யாய்ச்சியர் சிலர்புறஞ் சூழ
மீளையுங் கிடங்கும் * வளைவிற் பொறியுங்
‡ கருவிர லாகமுங் கல்லுமிழ் கவணும்
‡ பரிவுறு வெந்நெயும் பாகடு குழிசியுங்
உக0 காய்பொன் னுலையுங் கல்லிடு கூடையுந்
தூண்டிலுந் || தொடக்கு¹ மாண்டலை
யடுப்புந்

ககரு. தனறெறல் வாழ்க்கை -
தன்மத்துக்குள்ளானோர்க்கெல்லாம் பொதுப்பட்டவாழ்க்கை;
பொதுநிலைபட்டோராகிய சாவகர்.

ககவு. தோடார்குழலி, தோட்டா குழலியென
விகாரம்.

உரு முதுக்குறைநங்கை - பெரிய அறிவினையுடைய
நங்கை.

உரு சென்ற ஞாயிறு - உவாவின் ஞாயிறு; செல்சுட
ரம்யம் - இதனை யுடைய மாலைப்பொழுது;

விழுந்தனாயிற்றுச் சுடர் செல்லுகின்ற பொழுதினகண்

உரு. (பா) கருவிறல் - கொடியவெறறி.

உரு. பாகடு குழிசி - செம்புருக்கும்மிடா,

சாணகங்கரைத்துக் காய்கிற மிடாக்களுமாம்.

உரு. இருப்புவட்டிக்கள் காய்கிற உலை. கல்லிடுகூடை - இடங்கணிக்கல் வீசுங் கூடை.

உரு. தொடக்கு - கயிற்றுத்தொடக்கு
ஆண்டலையடுப்பு - ஆண்டலைப்
புள்ளின்வடிவாகிய அடுப்பு

- 1 "முனைவளரிளதகையே" (சிலப் ஏ. ௧௬); "முனையெயிறரும்பி" மணி. ௪: ௧௦௦.
2 "உறிக்காலுந்த மறப்படு மயிர்ச்சுவல்" பெரும்பாண். ௧௭௧.
3 "செறிவனையாய்ச்சியர்" சிலப். ௧௬: ௭.
4 உரு-௧௬: இவ்வடிகள், திருக்குறள், எசு - பரிமேல். மேற்கோள்; "வந்தெறி
பொறிகள் வகைமாண்புடைய கழமதில்" மணி. ௨௮; ௨௬ - ௪.
5 "ஆண்டலையணங்கடுப்பின்" மதுரை. ௨௬.
6 *) * 'உயருலகு' † 'ஆயிற்றோட்டலர்' ‡ 'செவ்வீரற்கூடையுங்'
தய்யும்' || 'துடக்குமாண்டலையடக்கலங்'

டுக

சுரு

சிலப்பதிகாரம்

கவையுங் கழுவுங் புதையும் புழையு
மையவித் துலாமுங் கைபெய ருசியுஞ்
சென்றெறி சிரலும் பன்றியும் பணையு
உரு. 1 மெழுவுஞ் சீபு முழுவிறற் கணையமுங்

கோலுங் குந்தமும வேலும் பிறவு
ஞாயிலுஞ் சிறந்து நாட்கொடி

துடங்கும்

வாயில் * கழிந்துதன் மனைபுக் கனளாற்
† கோவலா மடநதை கொள்கையிற்
புணாந்தென்.

உகஉ. கவை - கவைக்கோல். கழு - கழுக்கோல்
புதை - அம்புககட்டு ;

மண்ணிற்புதைத்த இரும்பாணியுமெனப். புழை - ஏவறை
உகந. ஐயவித்துலாம் - கதவை அணுகாதபடி
கற்கவிகொடங்கி நாறறுந்

துலாம் ; அப்புப்பற்றுகை தூக்கிறதென்பாருமுளர் ;
சிற்றம்புகளை வைத்து எய்யும் இயந்திரமுமாம்.

கைபெய ருசி - கையின்கட் * பொதுக்கும் ஊசி ;
பொய்யுசியென்று பாட

மோதி, மாற்றாரைக் கையைப்
பொய்யாக்குமுகியென்பாருமுளர்

உகச. சிரல் - சிச்சிலி பனை -
வேயவடிவாகப்பண்ணி வைப்பது ; முர
சென்பாருமுளர் ; குதிரைபநதியுமாம்.

உகந . எழுவுஞ்சீப்பு - கதவுக்குவலியாக

உள்வாயிற்படியிலே வீழாது

எடுக்கவிடுமரங்கள்; [சீப்பு=விசை]; கதவோடு பொருந்தின
மேலிற்றழுமாமம்;

நிரைத்த கதவுமாம். திறக்குங்காலத்து

மேலேயெழுப்புகையால, எழுவுஞ்

சீப்பென்றார். கணையம் - சீப்பு அகப்படக்குறுக்கே

போடக்கடவ மரம்.

உகசு. கோல் - விட்டேறு. குரதம் - சிறுசவளம்.

உகசு. நாட்கொடி - நல்லநாளிலே கட்டின கொடி ;

நாள்தோறுஞ்செய்த

வெற்றிக்குக்கட்டின கொடியுமாம்

உகசு. கோவலர்மடநதை - இடைச்சியான மாதிரி.

(உ கசு) கோ வலர்மட நதை

அடைக்கலங்கொண்டகொள்கையொடு (உகஅ)

வாயில்கடந்து தனமனை புக்காளெனக.

1 "ஏணியுஞ் சீப்பு மாற்றி, மாண்வீனையானையு மணிகளைத்
தனவே" (புறநா. ௩௦௫); "சீப்புள் ஞாறுத்துத் தின்னெழுப்
போக்கிக், காப்புள் ஞாறுத்த கடிமதில் வாயில்" பெருங். க. சக:
கசுந - ச.

2 பொதுக்கும் - துணைக்கும்; "அண்டத்தைப்பொதுத்
தப்புறத் தப்பின லாடும்" கம்ப. இரணிய. ச.

(பி - ம.) * 'கடந்துதன்' †

கோவலன்மடத்தையொடு வகயிற் சிறத்தென்'

கரு.—அ டைக் க லக் க ரைத்.

சுரு.

க - அ. நிலந்தரு
திருவின்.....பொழிலிடம் புகுந்து
(இ - ள்) நிலத்திறகுப் பலதிருவினையுந்தரும்
அருளாகிய நிழலிடத்தே

நின்று நேமியை முறைமையான
மேற்கொண்டுசெலுத்தும் பாண்டியருடைய
மிக்க புகழ்பொருந்திய கோலின அசெம்மையும்
குடையின துதண்மையும் வேலி
னதுவெம்மையும் விளங்குதற்கிடமாகிய
கோட்பாட்டையுடைய அவ்விடத்தி
னின்றும்
நீங்குதலறியாத முறைமைமேம்பட்ட மதுரைமூதூராகிய
மாநகரைத்

கண்டு அநநகரில் அறத்தைப் பிறர்க்கருளும்
நெஞ்சினையுடைய அறவோர் பயின்ற புறமதிறகண்
உள்ளதாகிய மூதூர்ப்பொழிலிடத்தே தபோதனரிருக்கும்
பள்ளிக்கண்ணே புகுந்தென்க

இனி, நிலந்தருதிரு - விளைவு ; ² அதனிழலிடத்தே

நின்றெனினுமமையும்.

நேமி - ஆணைச் சக்கரம். கௌரியர் - பாண்டியர்.
கொற்றம் - வெம்மை.

தருதல் - கொடை.

க - ௧௦. தீதுதீர்

மதுரையும்.....கோவலன் கூறுழி" (இ -

ள்.) தீதுகள்நீங்கிய மதுரையினசிறப்பையும்

தென்னவன்கொற்றத்

தையும் கவுந்தியடிகளுக்குக் கோவலன்கூ
றுகின்றவளவிலேயென்க.

தீது - ² பசியும் பிணியும் பகையும். தீர்தல் -
நீங்குதல். 'கோலின்செம்மை'

என்பதனால் பசிரீங்குதலும் [¹ "கோணிலை திரிந்து
நாழி... ..கோல்

கோடினென்றான்" என்பதனாகொள்க.], 'குடையின்
றண்மை' என்பதனும்

பிணி நீங்குதலும் [² "கண்பொர விளங்குநின்
வின்பொரு வியன்குடை,

வெயின்மறைக் கொண்டனரே வனறே வருந்திய,
குடிமறைப் பதுவே" என்பத

னாகொள்க.], 'வேலின் கொற்றம்' என்பதனும்
பகைநீங்குதலும்.....கொள்க.

கக - ௩. தாழ்நீர் வேலி.....மாடல
னென்போன்

(இ - ள்.) தாழநதநீரைவேலியாகவுடைய
³தலைச்செங்காடெனனுமரிடத்து

நான்குவேதத்தினையும் ஒதிமுடித்த நலத்தைப்புரிந்த

கோட்பாட்டையுடைய

மறையவாககுமுதலவனாகிய மாடலனென்று
பெயர்கூறப்படுவோனெனக.

நீர்வேலி - கிடங்குமாம்.

கசு - கூ. மாதவ

முனிவன்.....சேவடி வணங்க

(இ - ள்.) அந்த மாடலனென்போன,

அகத்தியனுடைய பொதியின்மலை

யை வலங்கொண்டு குமரியாற்றில

தீர்த்தமாடுமுறைமையின் ஆடித தனது

குடுமய மிருககினறவிடத்திறகு மீண்டிவருகினறவன
வழிவந்தவருத்தத்தா

னுண்டாய துயரநீங்குதறகுக் கவுந்தியடிகளிருந்த
பள்ளியிடத்தேசென்று

புகுந்தவனைக் கோவலனசென்று வணங்கவெனக.

1 “அலகுடை நீழலவர்” (குறள், ௧௦௧௪), “
நெல்லின்பொழில் குழந்தநின்றியூர்”

(தே) என்பவை இங்கே அறியற்பாலன.

2 “பசியும் பிணியும் பகையு நீங்கி” சிலப்பதிகாரம், ௫:
௭௨; மணி. ௧: ௭௦.

3 சீவகசிந்தாமணி, ௨௫௫.

4 புறநானூறு, ௩௫.

5 தலிச்செங்காடென்பது காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்குத்
தென்மேற்கிலே தாங்கு

நாழிகைவழித் தூரத்திலுள்ள தேவாரம்பெற்ற சிவதலம்.

தமர்முதல் - தமரிடம் வகுந்து

- வழி; ² “வரைசோ வகுந்திற் கானத்

துப் படினே” என்றார் மலைபடு கடாத்தினும். இடவயின்
- இடத்தில்.

வான்றுயர்நீங்கத் தாழ்பொழிலாங்கட்
கவுந்தியிடவயிற புகுந்தோனென்க.

உ௦. நாவ லந்தணன் றுனவின்

றுரைப்போன் :— (இ - ள்) நாவாற
சொல்வன்மையையுடைய அந்தணன் நீ இங்ஙனம் வரு
தற்குக் காரணம் யாதென்று இவனைவினவித்
தாறுரைக்கின்றவனென்க.

உக - ஏ. வேந்துறு

சிறப்பின்.....தகைமொழி கேட்டாங்கு (இ
- ள்.) கரிகாலன்கொடுத்த மிக்க தலைவரிசையாற
சிறந்தபுகழினைப்

பெற்ற மாவின்றளிர்போலும மேனியையுடைய
மாதவியாகியமடந்தை மேற்

பெறக்கடவ நல்ல பகுதியைத் தன்னிடத்தேயுடைய
குழுவியைப் பயந்தெடுத்து

வாலாமையாகிய நாட்கணிநகியபின மிகவும
பிராயமுதிர்ந்த கணிகையர் மாதவி

மகட்கு நாமகரணம்பண்ணுவோமென்று தாம

மகிழவுற்றுச்சொல்லிய மங்கல

மொழியைக் கேட்டு அப்பொழுது,

வாலாமை - ஆசௌசம. முதுகணிகையா -
தாயத்தாராயபெண்டிர்;

அவர் 'சித்திராபதிமுதலாயினா. முன்னர்க்
குழவியென்றதன் பொதுமை

நீங்க 'மகட்கு' என்றார். நாட்டுதும், பனமைததன்மை.
நாட்டுதல் - நிறுத்தல்.

1. உஅ - ஈஎ. இடையிருள்
யாமத்து.....பெயரீங்கிடுகென

(இ - ள்.) முன்னாளிலே எறியுநதிரைகளையுடைய
கடலிடத்து இடையிருள்

யாமத்தில் தன்மரக்கலம் உடையபபட்ட எங்கோன
முறபவத்திற் புண்ணியத்

தையும் தருமதானத்தையும் செயதோனாதலின்
தன்னையனுக்கும் இடையூறு

ஒரிடத்துமின்றி அக்கடலிடையே 'சிலநாணிந்துழி,
ஒருதெய்வந்தோன்றி,

இத்தீவினுள்ளாரை அரக்கர் வாதைபண்ணாமல
இநதிரனேவலாலே பாதுகாத்து

வாழுகின்ற யான் நினதுயர் கண்டு
அதனையொழிததற்குவந்தேன்; இனி அஞ்சா

தொழிக; என்பெயர் மணிமேகலைகாண்,
எனனாலன்றியும் நீ முன்பண்ணிவ தானமிகுதியான்வரும
புண்ணியமும் நினனேஒழியாதாகலான், நீ இத்துன்

பத்தினின்று நீங்கி இக்கடலினின்றும்
ஏறுவாயாகவெனச் சொல்லித் தனவிஞ்

சையாஸ் ஒரு திடரிற்பெயர்த்து இடுமபையைத்தீர்த்த
எம்குலதெய்வத்தி

னுடையபெயரை ஈங்கு நீரிடுமினென்று நீ
சால்லவெனக.

கரைகாணுக்கடலெனபார் பெருங்கடலென்றார்;
எங்கோன - எம்மரபில்

முற்பட்டான். முனளுளென்பதனை
உடைகலப்பட்டவென்பதனோடும் புண்ணிய
தானமெனபதனோடுமொட்டிக.
நன்னுவுழியினறியென்பதற்குக் கரைசேரு

---

¹ மலைபடுகடாம், உசுஉ. ² சித்திராபதி -
மாதவியின்தாய்; மணி. உ: ௭௦ - ௭௧.

³ இவதாளென்றது எழுநாளை; மணி. உ: ௧௯.

⁴ இதனை, "திரையிரும் பெளவத்துத் தெய்வமொன்
றுண்டெனக், கோவலன்

உறியிக்குடியிடை தன்னையென், னாமஞ் செய்த நன்னு
ணள்ளிருட், காமன் கையிற்

கடுதவை யறுக்கு, மாபெருந் தவக்கொழியின்றனை யென்றே,
தனவே போலக் கன

வகக் கரைத்தேன்" (மணி. ௭: ௩௩ - ௪௦) என்பதனாலுமறிக.

கரு—அடைக்கலக்காரைத் சுரு

பிடமின்றியென்றுமுரைப்பர். புண்ணியதானம்,
 உம்மைத்தொகை. தானத்
 துறுதி - தானப்பயன் ; ஆவது புண்ணியம் .
 விஞ்சையிறபெயர்த்தென்பதற்கு
 இக்கரையிலே மீளவுநதந்தெனினுமமையும். எ
 ங்குலதெய்வம் - எங்குலத்தை
 புண்டாக்கியதெய்வம்; இன்னும் விஞ்சையிற பெயர்த்து
 விழுமந் தீர்த்தவென்
 பதற்குத் தன்விஞ்சையினுலே போய்பொருளும் [கல்வியும்]
 வஞ்சமறத்தந்து
 இடும்பையைத்தீர்த்த எங்குலதெய்வமெனினுமமையும்;
 'விஞ்சைகள் வல்,
 லேன் விளிந்தநின் றேழரோ, டெஞ்சிய வான்பொரு
 ளெல்லா மிமைப்பினுள்,
 வஞ்சமொன் றின்றி மறித்தே தருகுவ, னெஞ்சிற் குழைந்து
 நினையன்மி னென்
 றுன்" என்றார்பிறரும்.

ஈங்கு - இக்கடலிடத்தெனவும்,
 இந்நகரிடத்தெனவும், இப்படி விபத்தி
 னின்றுமெடுப்பதற்கெனவுமாம்.
 வந்தேன ; அஞ்சல் , உறுதியொழியாது ; நீங்கி

ஒழிகெனப் பெயர்த்துத்

தீர்த்த எங்குலதெய்வமென்க.

ந.அ - சக. அணிமே
கலையா.....செங்கையிற்பொழிய

(இ - ள்.) அணிநதமேகலையையுடைய
அநேகங்கணிகையாகூடி மணிமே

கலையென்று பெயராகுறி அ ரசனையும் நக
ரையும்வாழ்த்திய அறறைநாளிலே.

நிறைந்த அழகையுடைய மடநதையாகிய மாதவியுடனே
செம்பொன்னாகிய,

மாரியைச் செங்கையாலே நீ பொழியாநிற்கவென்க,

சஉ - எ. ஞான நன்னெறி .....கைக்கொள

(இ - ள்.) அங்ஙனம்பொழியாநிற்க,

வீட்டுகெஞ்சோதற்கு நல்லநெறி

யாகிய ஞ . னத்திற்குத் தான ல்லையாகிய

மறையோனொருவன் தன்மூப்பான்

யாக்கைவளைந்து நடைதளர்தலால் தானபிழத்த

தண்டினையே காலாகவூன்றிக்

கூனினயாக்கையையுடையனாய்த தான ங்கொள்ளுதற்குத்

தன்னைமதித்துவரு

கின்றவனைப் பாகர்செயலைக்கழிந்து எங்கணும்

பறைகொட்டவருகின்ற மதவே

கத்தையுடைய யானை சினததாற் கைக்கொண்டதாகவென்க.

சஅ - நூ. ஒய்யெனத் தெழித்தாங்கு

.....கருணை மறவ

(இ - ள்.) அங்ஙனம்

மறையோன்கைக்கொண்டவளவிலே யானையை

அவனை நெருங்காதொழியென உரப்பி அக்கணத்திலே

சென்றுசேர்ந்து தன்

கையாலே மறையோனைநீக்கி அதன்கையில்

தானபுக்கவளவிலே யானை கையால் . . . வளைப்பப்

புரைபொருந்திய வளைந்த கையினினறுநீங்கி வெளிய

கோட்டிலே

யடங்கி அது பற்றுக்கோடாகவேறிக் கரிய பெரிய

குன்றின்மேலிருந்த விஞ்சை

யணப்போல அதன்பிடரினிடத்திருந்து மிக்கசின

நீங்காத மதத்தையுடைய

களிற்றை யடங்கிய கிருபாவீரனே !

---

¹ சீவகசிந்தாமணி, ௨௦.

¹ “ தானத்தாற் போகத் தவத்தாற் சுவர்க்கமா,

ஞானத்தால் வீடாக நாட்டு ”

(சிவபஞ்ச. ௧௧); “ஞான முன்னிய நான்மறை யானர்கைத், தான மென்னத் தழைத்
தத நீத்தமே” (ஈப. ஆற்ற. ௨.) என்பவை இங்கே அறியற்பாலன.

ஒய்யென் பது யானையைப் பாகர் வையும்
ஜரியமொழியெனினுமமையும்;

“ அண்ணலங் களிற்றை வையா ” எனரூர் பிறரும்
இனி விரையத தெழித்

தெனினுமமையும் ; தெழிததல் - பிரித்தலுமாம் ;
குடநாட்டார்வழக்கு. பொய-

புரை. பொரு - பொருநதின் , விகாரம்
முடங்குக்கையபுடையகோடெனினு

மமையும். மை - மஞ்சமார்ம் ;

முகபடாததுக்குவமையாக்குக பிறழதல் -
நீங்குதல் ; “ மொய்கொளப் பிறழதது முததார்
என்றா பிறரும். கருணை - அருள். மறம் - வீரம்.

மருப்பிடைக் குளிதது’

கைக்கொளத் தெழிதது ஒழித்துப் புக்கு அடங்கி
இருநது அடக்கிய

மறவவெனக.

இச - எரு. பிள்ளை நகுலம்.. .....
செல்வ

(இ - ள்) தான் வளாததகீரி தனபிள்ளையைக்காததிரு
நத்தாக, ஒரு பாம்ப

ஐயக அதனைக் கௌவித்துணித்த குருதிவாயோடு
 தனவரவுபார்த்து எதிர்கொண்
 டதனைத் தனபிள்ளையைக்கடித்ததென க்கருதித்
 தனகையினமணையாறபுடைக்க
 அது மரித்தலாலே வடநிலை சையே நாக்கிக்
 கங்கையாடப்போகின்ற கொழுநனை
 மனைவி பின்செல்லை பொருதிகழ்நது
 நின்னொழுக்கத்தின உணர் மனையறத், தின்கண் வாழும்
 வாழ்க்கை இனிக் கடவதன்று, ஆதலான வடமொழிவாசக
 மெழுதிய இவ்வேட்டினை உணரக்கடவ பொருளையறியும்
 : மாதநாகையகத்தே
 நீகொடுக்கவெனச் சொல்லி அவன்போக,
 பீழைநதெருவினும் மாடமறுகினும்
 பிறாமனைகளினும் போகிமீளத்திரிநது
 கருமக்கழிபலங்கொண்மினெனக் கூவும்
 அருமறையாட்டினை யக்கூவி நீ இவ்வ ன் / மாதற்கு
 நீயுற்றவிடாயாது? இக்கூறிய
 தியாதென று கேட்ப, அமமாதா தான
 கொல்லசெய்தலாற கொழுநன்பிரிய
 அவனை க்காணது மிக்கதுன்பமுற்றதனைக் கூறி
 இததிறமாகிய பொருளையெழுதிய
 ஏட்டினை வாங்கிககொண்டு கைப்பொருளைத் தந்தது எனது
 கடுநதுயரைக் களைக
 வென்றுசொல்ல, அஞ்சாசொழி, நினதுயரை
 யானேக்களைகேன; நீன்னெஞ்
 சினமிக்கதுயரத்தை இனி நீங்குவாயாகவெனச் சொல்லி
 அப்பொழுதே தருமா

சனத்தோருடை ரத்த நூலவழியே அப
பார்ப்பணிகளுளதாகிய கொலைப்பாவநீங்கீ
தறகுத் தான ததையுஞ்செயது அவள் துன்பநீக்கிக்
காட்டுநெறிக்கட்போன

கணவனையுங்கூட்டி அவாக்கு மேலுள்ளகாலத்திற்குத்
தளராத பலபடைப்பா

கிய செல்வத்தோடே மிகக் கைப்பொருளையுங்
கொடுத்தது வேள்வியையுஞ்

செய்விதத தொலையாத செல்வனே !
வடதிசைப்பெயர்தல - கங்கையாடப்போதல கை

- ஒழுக்கம், கையா
ஊண் டொழுகும் இலவாழ்க்கையெனவுமா ம. வடமொழி -
ஆரியம் வாசகம் -

கவி; ஆவது "சுபரீக்ஷு நகூத்ஸுவுக் கூத்ஸுவுக் ஸுபரீக்ஷிதம் -
பஸூ கீவதி ஸனாபம் *ஸூ ஹணீ நகூஸ்யபா" [அபரீக்ஷய

1 "ஒய்யெனப் பெறலருங் குஞ்சர மேறவின்"
2 சீவகசிந்தாமணி, சுஅஅ.

சீவகசிந்தாமணி, சுஅஅ.
" சுஅஅ.

4 "படைப்புப் பலபடைத்து" புறநா. சுஅஅ.
6 கோவலன் கொடையிற்சிறந்தவனென்பது,
லன்" (மணி. உக. ந.) என்பதனாலு மறியலாகும்.

"கொடைகெழு தாதை கோவ

(பி - ம்.) * "ஸூ ஹணீ நகூஸ்யபா"

(பிராஹ்மண்யா நகுலாதிக்.)

கரு.—அ டை க் க ல் க் க ா
தை. சௌ

நகர்த்தவ்யம் கர்த்தவ்யம் ஸுபரீக்ஷிதம், பச்சாத்பவதி
ஸந்தாபம் ப்ராஹ்மணீ

நகுலம்யதா] எனபது. எடு - இக்கவியையெழுதியவேடு.
மறுகி - சுழன்று

கருமக் கழிபமை - பாவத்தைக்கழிக்கும்புண்ணியம்.

கருமம் - அவள்கொன்ற

கொலை. அதனைக் கழிக்கையாவது

போனகணவனைக்கூடுதல பலங்கொள்கை -

அவன வருமபடி தானம் பண்ணவேண்டும்பொருடருகல்

தித்திறம் - கொலைத்

திறம். ஒல்காச்செவ்முடையோனாதலாலே¹

உறுபொருள்கொடுத்தென்றுமாம்.

எசு - கூடு பத்தினி

யொருத்தி.....இல்லோர் செம்மல்

(இ - ள்) ஒருபத்தினி பொய்பபழியெயதுகறகு

அறிவிலாதானொருவன்

அவள் கணவனுக்குப் பொய்ச்சான்றேறுதலாலே²

தவமறைந்தொழுகுவோர்

முதலாகிய அறுவகையோராயும் புடைததுண்ணும்

பூதத்தினுடைய கரியபா

சத்தினிடத்தே அவனகப்பட அங்ஙனம்

அகப்பட்டோனுடைய தாய்ப்படாநின்ற

துயரத்தைக்கண்டு அவனைக்கட்டிய பாசத்தினுள்ளே
விரையத்தான்புகுநது,

பூதநாதனே, நினக்குணவாக என்னுயிரைக்ளக்கக்கொண்டு

இவ்வுயிரைத்தருவா

யாகவென்றிரப்பவும், பூதம் நலகாதாய்:

இக்கீழ்மகனுடைய உயிர்க்கு நினது

நல்லுயிரைக்கொண்டு மேலானகதியை இழக்குமுறைமை

என்பாலில்லை; ஆத

லால் நீ இக்கருத்தை யொழிவாயாக; நின்முன்பே

இவனைப்புடைத்துண்பே

னெனப் புடைத்து விழுங்கிற்குக, அதனால் நெஞ்சழிநத

இடும்பையோனொடு

மீண்டுபோந்து அவனுடைய சுறறத்தினுள்ளார்க்கும்

தொடர்புபட்ட * கிளைகட்

கும் நெஞ்சாறபறநிய நின்கிளைஞரைப்போல

அன்புபட்டுப் பசியாகியபிணி

யைத்தீர்த்துப் பல்யாண்டு பாதுகாத்த

இல்லத்தோர்தலைவனே !

படிநு - பொய். அறியாக்கரி - பொயக்கரி தவ்வை

- தாய். நரகன் -

நரகிறகேதுவான வினையையுடையவன்

தன்னைவணங்கியகோவலனை, மாடலன்,

கடகளிற்டக்கிய கருணை மறவ !

நல்வழிப்படுத்த செல்லாச்செலவ ! பலயாண்டுபுரநத

இலலோசெம்மலெனப்

புகிழ்ந்து மேலுஞ்சொல்லுவான் :—

கக - ச.

இமமைச செய்தன .....நீயென வினவ
(இ - ள்.) கோபால! யானறிய இப்பிறப்பிறசெய்த
வெல்லாம் நல்வினை

யாகவும் இம்மாணிககக்கொழுநதுடன நீ போநது
ஒருதனியுழந்தது உம்மைத் தீவினைப்பயனோதானென்று
வினவினவளவிலேயெனக.

உம்மை - முறபிறப்பு. ஒருதனியுழத்தல் -
உசாவில்லாத்துன்பம். திருத்
தகுமாமணி-முழுமாளிக்கம கொழுந்தென்றான்;
அவளினமைபற்றி. விருத்த-
ஞானவிருத்தனே.

கரு - கருசு. கோவலன் கூறும்.....கடிதீங்
குறுமென

(இ - ள்.) மாடலன்
உம்மைப்பயனோவென்றவினாவிறகுக் கோவலன்கூறு
வான்:—ஒருகீழ்மகனால இக்காவலவேந்தனுடைய
இநநகாதன்னிலே மணம்

¹ திருக்குறள், எடுக. ² சிலப். இ: கஉஅ - கச.

தாயத்தார்.

சுருஅ

சிலப்பதிகாரம்

பொருந்திய ஐவகைக்கூந்தலையுடைய இவள்
நடுங்கித்துயரமுற யான் உடுத்த கூறைபிறர்கொள்ளப்பட்டிக்

கோட்டியையுடைய கிடாவின்மேலேயேறவும் அணி பெற
வகுக்கத்தக்க புரிந்த குழலையுடைய ஆயிழையுடனே
பற்றறறோர்பெறும் பேற்றை யானபெறவும் காமக்கடவுள்
மலர்வாளியை வெறுநிலத்தேயெறிந்து
செயலறறேனாகும்படி போதியறவோனிடத்தே மணிமேகலையை
வும் மெய்போலச் செறிந்த இருளையுடைய வைகறையாமத்தே

மாதவியளிப்ப

கனவுகண்டே

‘இதலான் அது நன்றன்று; இப்பொழுதே வந்துறுமென்று
சொல்லவென்க.

குறுமை, ஈண்டுப்பண்பு; சிறுமையென்னும்பொருட்டாயக் குலத்
திருக்கடியாய அதன உயர்பின்மையுணர்த்தினினை. காவல்வேந்தனகடிநகரென்
பதற்கு, இகரச்சுட்டுவருவித்துரைக்க. கோட்படுதல - பிறராத கொள்ளப்படு
தல். கோட்டிமா - ஒருமையேற்றை; என்னை? ¹ “சொல்லத் தகுமுகட் டொட்
டகம் வெட்டிந னுணைமருப்பா, ரிலலத் தெருமை கழுதைக னென்றிவை யேறி
நின்றே, மெல்லத தரையி லிழிவதன் முன்னம் விழித்திடுமேற, கொல்லத்
தலைவரு மாற்றருஞ் சேற்றத்துக் கூற்றுவனே” என்றாராகலின். இனிப் பன்றி
யெனவுமாம்; ² “கனிதுமேற் கொள்ளவுந் காழக கீப்பவும், ... கனவி

னரியன காணாய்” என்றார் புறத்தினுமாதலால் கனிமென்றது ஈண்டுப்பன்றியை;
என்னை? ³ “மிக்க வெயிற்றின கொம்பின பன்றி விதற்குரங்கு, தொக்கன
தம்மைக் கனவினிற காணிற் றடாமகுடச், சக்கர வர்த்திக ளாறபய முண்டெ
னுந் தம்மயிர்க, ளுக்கன வாதல்செய தாற்பொரு டேயும்
பயமுடைததே” என்றாராகலின். கோட்டிமாவென்பதனை
யானையெனின், — ⁴ “ஓதும் பசுவு மிடபமும் யானையு
மோங்கல்களுஞ், சீர்துன்று கோயிலு மேறிடக் காணினுந்

தீமலத்தை, மீதொன்ற மேனியிற பூசிடக் காணினு
 மெல்லியலார், சூதொன்று 'கொங்கை புணரினும்
 வாழ்வென்று சொல்லினரே" என்பதனால் யாணியன்மை
 யறிக பிணிப்பு - ¹ பற்று; ஆவது அன்பாகிய ஒரு தீளே.
 அதனையறுத்தோர்
 அருளுடையோர்; அவர்பெற்றியாவது சுவர்க்கமெனக்கொள்க; ² "அருளிலார்க்
 கவ்வுலக மில்லை பொருளிலார்க், கிவவுலக மில்லா கியாங்கு" என்றாகலின்.
 வானி-வானியை. வறுநிலம் - வெறுநிலம்; [நிலங்கண்டும் அல்லாமை கூறிற்று.]
 கையற்று - செயலற்று போதியறவோன - புத்தன. நன்,
 நளியென்னுமுரிச் சொல் ஈறு திரிபு; செறிவின கண்வந்தது;
 எனவே வைகறையாமமென்பதா யிற்று. கடிது -
 பொலலாததொன்று. ஈங்குறும் - இவ்விடத்தே வரும். இனி
 இக்கனாக் கடையாமத்துக்கண்டதாதலால், இவ்விடத்தே
 கடிதிற்பலிக்குமென்று னெனினுமமையும்; ³ "ஆயிடை,
 வெஞ்சுடர் தோன்றி விடிந்ததை யன்றே" என்றார்
 சிந்தாமணியினும். ⁴ "படைத்தமுற சாமமோ ராண்டிற
 பலிக்கும் பகிரண்டே, கிடைத்தபிற சாம மிகுதிங்க
 ளெட்டிற் கிடைக்குமென்னு, பிடைப்பட்ட சாமமொர் மூன்
 றினிற நிங்களொர் மூன்றென்பவாற, கடைப் பட்ட
 சாமமு நாள்பத்து ளேபலங் கைபெறுமே." இவை
 கருநூலாதலாற்
 கொள்க. இன்னும், கடிதிற்கு-மிக்கதிற்கு; அச்சத்தையுடைய தீக்கெனவுமாம்.

¹ களுதல், கடு.

² களுதல், ச.

³ புறநானூறு, சக.

⁴ திரிகடிகை, உஉ.

⁵ சீவகசிந்தாமணி, உகக.

⁶ களுதல், கடு.

⁷ திருக்குறள், உசஎ.

⁸ களுதல், உ.

கரு.—அடைக்கலக்காரை

த.

க0௭ - கச. அறத்துறை
மாக்கட்டு.....கூறுங் காலை

(இ-ள்.) அறவறத்தானுறையுமாக்கட்கல்லது இந்தப்
புறஞ்சிறையிலிருக்கு 'மிருப்புப் பொருந்தாதாகலின்,
இவ்வகநகரிடத்துவாணிகர் மாசாத்துவான்மக
னென்னும்புகழால் எதிரேறறுகொள்ளுவாரா; ஆகலின்,
இவ்விடத்து நின்னி ருப்பையொழிக; இனிக்
கதிரசெலவதனமுனனே நினகாதலியுடனே மதுரை மாநகர்
புகுகவென்று கவுந்தியடிகளும் மாடலனும் கோவலனுக்குக்
கூறுகின்ற கரலத்தேயெனக.

அறத்துறை - அறத்தின றுறையெனவும,
அறத்தினகனுறையெனவுமாம்.
புறஞ்சிறை-புறம்பினகட்பள்ளி அகநகாமருங்குன அரசாபின
னோரெனமாறுக. - நின்னுரையென்றா,
மாசாத்துவான்மகனென்பதனை.

மதுரையாகிய மாநகரெனக.

ககரு - கூ. அறம்புரி நெஞ்சின்.....கண்டடி
தொழலும்

(இ - ள்.) அங்கனங் கூறுகின்றழி,
ஆயர்குலத்துப்பிறந்து மாதரியென்று பெயாகுறப்படுவோள்
ஒருமுதுமகள் பூப்போலுங்கண்ணையுடைய ¹ இயக்கிக்

குப் பான்மடையேறறி வழிபாட்டோடு வருகின்றவன்
அறத்தைப்புரிந்தநெஞ் சினையுடைய அறவோர்பலராயிருக்கின
ற புறமதிதபள்ளிக்கணிநுநத கவுந்தியடி களைக்கண்டு வந்த
அடிதொழுதவுடனெனக

இயக்கி - ' ஆரியாங்களை பான்மடை - பாறசோறு.

கஉ0 - உச. ஆகாத் தோம்பி...

.....எண்ணின ளாகி ' \

(இ-ள்.) ஆவைககாத்தோழி அவவாவினபயனை
யாவார்க்குமளிக்கும் இந்த இடையருடைய இவ்வாழக்கையில்
ஒருகொடுமைப்பாடுமில்லை; அதனமேலும்

இவள் நமதுரைநெறியினிறறலால் மனத்தில
அழுககாறிலள்; அதுவுமன்றி

முதுமகள்; ஒளவியமில்லாள்;

அளிகுருதன்மையையுடையள்; ஆதலான் மாதரியிடத்தே
இமமடநதையை அடைக்கலமாக இறறைக்குவைப்பதற்கு
வரும் "நீங்கு யா தமில்லையெனத் தன்மனத்தில்
எண்ணின ளாகியெனக.

ஆக்களைக்காதது - வெருவும பிணியுமுறறுழிக் காதது.
ஓம்பி - புலத்தலைப்

புல்லாததி அலைத்தலை நீருட்டி. ஆப்பயன -
பாள்முதலியன. அளிக்குங்கோவ

லர் - கன்றருத்தி மிக்கதனை
யாவார்க்குமளிக்குங்கோவலரெனக. அழக்கா

றவது மனததழுகு. செவ்விடள் - ஒளவியமில்லாள்;
ஆவது மனக்கோட்ட

மிலனென்றபடி. அளிடள் - யாவரானும் அளிககததக்காள்.

கஉதி - ௩௦. மாதரி

கேள்.....ஆடைக்கலநதந்தேன்

(இ - ள்.) மாதரி! கேளாய;

இமமடநதையுடையகணவனதநதைபெய

ரைக் கேட்பாராயின, அவனகுலத்திலுள்ள

இவவூரிலவாழ்வோர பெறுதற்கரிய

¹ இயக்கி - யகிதேவதை; உச - தீர்த்தங்கரர்களுள்
ஒவ்வொருவருக்கும் பணி

செய்தற்குரியவர்களுக்க டக்ஷனென்றும் யகியென்றும்
இவ்விருவருள்ளாரென்று

சான்றுவகூறும்; இப்பெயர் கன்னியாகுமரிப்பக்க ஊர்களில்
இசக்கிபென வழங்கும்,

² ஆரியாங்களை - கணவனுக்குப்பொழுது துறந்தவன்;
"கணவனிற்றுறவின்

மன்னுமாரி பாங்களைகள்" திருவின. கூக: கள.

௩௨

சுகௌ

சிலப்பதிகாரம்

பொருளைப் பெற்றாரைப்போல நல்விருந்தாக
எதிரகொண்டு கரிய பெரிய கண்

ணிநையுடையாளோடு இவனைத் தங்கள் காவலையுடைய
மனையகத்தே கொண்டு

சென்று வைத்துக்கொள்வார்கள் ; அந்நன்மாயி .
உடையபெரிய செல்வரது

மனையகத்தே சென்றுபுகுமளவும் இடைக்குலமடந்தாய!
உனக்கு நான் இவனை

அடைக்கலமாகத் தந்தேனென்றொனக.

கந்த - சு. மங்கல

மடந்தையை.....தாங்கு. (இ -
ள்.) இவையாருடியிறப்பிற்கு இவனை நிகழ்கையில்
அடைக்கலமாகத்

தந்தேனதலால், இம்மடந்தையை மங்கலநீராலாட்டிச்
சிவந்த கயலபோலும், நெடிய கண்ணில் அஞ்சை
தையுமெழுதி நறிய மெல்லிய கூந்தலிலே சிலவா
கிய மலரைப்பெய்து தூய மடிப்புடைவையுயிர்ந்து
இவவாயிழைக்கு ஆயமக

ளிரும் செவிலித்தாயரும் நற்றாயும் நீயேயாயத்
தாங்குவாயாகவென்றொனக

தொல்லோர்சிறப்பினாயம-பழையோராகச்
சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டவாயம்.

ஆட்டிளத் தீட்டிப் பெய்து உடஇத தாங்கெ
ன்றொனக.

கந்த - அ

தாங்கு.....அறிந்திலள

(இ - ள்.) இப்படித்துயருந்து என்னோடுபோந்த
இளையகொடிபோலும் நங்கையுடைய அழகிய சிறிய
அடியை முனடி மண்மகளும் கண்டறியாள்;

இவளடியைப் பூமிதேவியும் கண்டறியாளென்றது
அகமவிட்டுப்பிறப்பத்

டறியாளென்றவாறு. இனி மண்மகள இவள மென
வெமையத் தானறிந்து

நெகிழ்நதிலென றுமாம இனமும் கால
கொப்புளங்கொண்டு நிலத்திற, பாவாமையிற
கூறினாளென்னுமமையும்.

கநக - சஅ. கடுங்கதிர் வெமமையின்..
நலலுரையறியாயோநீ

(இ - ள்) கதிரினவெமமையால் தன காத்தனை
மெய வருந்தியதென்று

நடுங்குதுயரமுற்று நாயுமடல் வரடித் தனறுயரென
வேறுகாணாத பெருமை. யமைந்த பூங்கொடியை ஒப்பாள;
தங்காத்தலாக்கு இனியவாழ்க்கைத்துணையாகிய

மாதாக்கு இன்றியமையாத கற்பைக் கடமாகப்பூண்டுகொ
ண்ட இததெயவமே

யல்லது வேறு பொலிவினையுடைய தெயவத்தினை
யாமகண்டிலேம்; அதுவுமன

றிக் காலமழை பொடித்தறியாது; வளம்
பிழைத்தலையறியாது, வேந்தாகொற்

றம் சிதைந்தறியாது; அஃது எந்தநாடென்ற
பத்தினிப்பெண்டிரிருந்த நாடெ

ன்று நல்லோர்சொல்லும் அதற்கு மிகுதியையுடைய
தருமது லுரையை நீயறி

வையோ அறியாயோவென்றொளனக.

இனபதுனபம்¹தோகைககும் தோனறறகும்
ஒன்றாயவருதலினை, தனதுயா

காணுவென்றார். கறபைக கடமாகபபூண்ட
பூங்கொடியாகிய இததெயவமெனக.

கசக - று. தவத்தோ
ரடைக்கலம்.....கோளாய்

(இ - ள்.) தவத்தினராயுள்ளோர் நாமகொடுத்த
அடைக்கலநதான் அப

போது சிறிதாயிருப்பினும் பின்பு மிகப்பேரினை
பதலைத்தந்தும், அதை யான

நீ கோளையென்றொளனக

1 “தோகைக்குந் தோன்றற்கு மொன்றாய் வருமின்ப
துன்பங்களே” திருச்சிற். எக.

கரு.—அடைக்கலக்காலைத்.

சுகக

ஆய, அசை
கருக - று.

காவிரிப் படப்பை.....சாரணா தம்முன்

(இ - ள்) காவிரியைத் தோட்டக் கூற்றிறகு எ
ல்லையாகவுடைய பட்டினத்

தூள்ளே பூவிரிந்த பொதுமைநீங்கின
அழகியநிழலையுடைய பிண்டிமுதற்கண்

ணை சாவகா நெங்குகூடியிட்ட
விளங்கொளிச்சிலாதலத்தின்மீதேயிருந்து

தருமத்தை யாவார்க்குமபோதிக்கும¹ சாரணா
முனபாகவெனக

படப்பை பக்கமுமாம் பொதுநீங்குதிருநிழல் -
பிறிதொருமத்திறகின்

றித் தனக்கேயுரிய நிழல்; ஆவது ஆதிதனசாயச
சாயாநிழல். உலகநோன்பி

கள் - துறவாது விரதங்காக்குஞ்சாவகர்
சிலாதலம் - அப்பட்டினத்துக்

சிலாதலம்.

கருக - கூடு. திருவி விட்டு.....

...வந்துநின் றோனை

(இ - ள்) ² திருவிதபோல ஒளிவிட்டு அழகுதரும
திருமேனியையுடைய

னாத் தாரையுடையனாய் மாலையையுடையனாய்
பொற்பூணினையுடையனாய்

மக்கள்கண்ணி மகுப்புலபபடாத தேவர்பலருந்தொழும்
படிமையுடையவன் ஒரு

.பாகததுகைக கருவிரமகுரங்கினகையாகவுடைய
தேவனொருவன் வந்துநின்

முன் , நின்றவனையெனக்.

திருவில் - இந்திரவில் விலலிட்டென்பதற்குத்
திருமத்தானவொளியைப்

புறப்படவிட்டென்பாருமுளா, தா - பூமலை மாலை -
மணிமலை தாரமாலைய

னென்பாடமோதி, மந்தா
ரமாலையையுடையனென்னுமமையும். படிமை =

தெய்வ வடிவு பெருவிறல் - பெரியவெற்றி
நின்றோனே, "ஆவோ வாகும்"

என்பதனைமுடியும்.

கசுக - உ. சாவக

ரெல்லாம.....இறைபோன் கூறும

(இ - ள்) அச்சிலாதலத்தின்கீழிருந்த அற
ங்கேட்டசாவகரெல்லாரும்

எழுந்த சாரணரைத்தொழுது இவன
இவனமவந்தவரவிற்குக் காரணம

யாதெனக்கேட்பச சாரணன கூறுவான :—

கசுக - கசுக. எட்டி

சாயலன்.....தோன்றின நென்றலும்

(இ - ள்) "எட்டிப்பட்டத்தையுடைய

சாயலனென்னும வாணிகன் துற :

வாது இவ்வறத்திருந்தவன்றனது

உண்ணவிரதத்தையுடையோர்பாரும் புகும்

¹ உ.அ.0 - ஆம் பக்கத்துள்ள அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

² "மற்றவன் நேவனாகி வானிடு சிலையிற் றேன்றி" (சீவக.

சூடுக) என்பதும், 'நால்

கள் இந்திரவில் இன்னவாறு தோன்றுமென்று அது

தோன்றுமுறைமை கூறுவாக

வின், அங்ஙனந் தோன்றுகின்ற தேவர்க்கு அஃது உவமையாயிற்று' என்னுமதன்

உரையும், "வானிடுவில்லின் வரவறியா" (நாலடி. கடவுள்) என்பதும் ஈண்டு அறியற்

பாலன.

* தொல்காப்பியம், வினையியல், சூ. ௧௪. 4

எட்டியென்பது அரசனால் வணிகர்

பெறுவதொரு பட்டப்பெயர், "எட்டிருமரணிருந்தோன்" (மணி. ச: ௩௮);

"எட்டிப்பூப்பெற்று" (௨௪ உஉ: ௧௧௩); "எட்டிருமரன்" (பெருங். க. ௪௦: ௧௧௬);

"எட்டிகாவிதிப்பட்டம்" (௨௪ உ. ௩: ௧௪௪), "எட்டி, காவிதியென்பன தேயவழக்காகிய

சிறப்புப்பெயர்" என்பர்; (தொல். தொகை. சூ. ௧௨ - த.)

சு. ௧௨

சிலப்பதிகாரம்

மனையகத்தே அவன்மனைக்கிழத்தி ஒரு பெரிய

தவமுதல்வனைத் தன்வினைநீங்க

எதிர்கொள்கின்ற பொழுதின்கண் அவ்வூரிடத்துத்

தரப்புண்டு உணவும் பெறுதுசிறுமையுற்றதொரு

கருங்குரங்கு அச்சத்தோடு ஒதுங்கிவந்து உள்புக்கு

அருளறத்தினபகுதிபபட்ட மாதவனுடைய

பாதத்தின்வணங்கி அவன் உண்

டொழிந்த அன்னத்தையும் கைகழீஇய நீரையும்
சிறிதருந்திப் பெரும்பசி

தீர்ந்து எதிர்முகநோக்கிய முகச்செவியைக்கண்டு
சலியாவுள்ளதையுடைய

அறிவனும் மனமகிழ்ந்தது, இல்லறக்கிழத்திதன்னை, நீ
நின்மக்களின் ஒருதன்மை, யாக ஒம்புகவெனக் கைப்படுத்தி,
அவளும் மிக்கோனாகுறப்பட்ட மெயம்மொழியைத்
தப்பாமற பரிகரிதொழுகாநிறகினறுழி,

அங்ஙனங்காதலித்த அக் குரங்கு மரிக்க, அதனுடைய
ஒருகூறறைத் தானஞ்செய்கின்ற மனைக்கிழத்தி

இதன் தீயபிறப்பறுகவெனச் செயதனளாதலானே
மத்திமதேசத்து வாரண

வாசியென்னுநகரியின உததரகௌத்தனென்னுமரசனுக்கு
ஒருமகனாய் அழகி

னோடும் மெயப்பொறியோடும் உணர்வோடுந்தோன்றி
மிகக் தானசூரனாய்

பலவகைப்பட்ட தானங்களையுஞ்செயது அந்த
அரசரிமையிலே முப்பத்திரண்

டாண்டிருந்து பின்பு தெய்வயாக்கைபெற்றனன்,
ஆதலானே அங்ஙனம்பெற்ற சீமததான
பெரும்பயனெல்லாம் தனனைக்காத்தளித்தவன்செய்த
தானத்தாற

பெற்ற சிறப்பென்று உட்கொண்டு முறபிறப்பிற
கருங்குரங்கானவடிவிற சிறிய

கையைத் தனது பெரிய ஒருபாகத்தேகொண்டு
நன்மைக்கூற்றிலேபொருந்திய

சாயலனுடைய மனையாள் தலைநாளிறசெய்த

தானத்தாலே இந்தவடிவாயி

னேன் ; இதனை நீங்களறிமினென்று

சாவகநோன்பிகட்கெல்லாம விளங்க அறி

வித்தற்குத் தேவகுமாரன்

இங்ஙனந்தோன்றினனென்றுசொல்லவுமெனக.

பட்டினிநோன்பிகள் - ¹ இரண்டு உவாவும்
அட்டமியும் முட்டுப்பாடும் பட்டினி விட்டிண்ணும் விரதிகள்.

சிறுகுரங்கு - மெலிந்தகுரங்கு. கடைநாள் -

மரணம். ஒருகூறென்றா, பிள்ளைகளொருபாதியை.

உத்தரன கவிப்பற் கொரு

மகனாகியெனப்பாடலோதி, இக்குரங்கு உத்தரனென
னுமபெயரோடு கவிப்ப

னென்னும் வாணிகனுக்கு ஒருமகனாகப்

பிறந்தென்பாருமுளர்

ககஉ - எ. சாரணா கூறிய.....முடிவுல
கெய்தினா

(இ - ள்.) அங்ஙனம சாரணர்கூறிய

1. நுமையமைந்த நனமொழியைத்

தெய்வ வாக்கியமாகக்கொண்டு அறத்தினகடலைப்பட்டு

அபபதியிலிருந்த அருந்

தவமாக்களும் தவத்தினாக்கெல்லாம

பொதுபபட்டவாழக்கையையுடைய சாவ

கமாக்களும் தானமிட்ட எட்டியும் மனைவியும் முட்டாத

இன்பத்தையுடைய

வீட்டிலகத்தைப் பெற்றார்கள்காணென்றொளனக.

¹ தவத்தோ ரடைக்கலந் தான்சிறி தாயினு மிகப்பேரின்

பந தருவது கேளாய்'

என்றவள் இங்ஙனங்கூறினானெனக் தன்மெறல்வாழ்க்கை
- தனதென்னுந் தன்மையில்லாதவாழ்க்கை; 'மனறில்
வதியுநர் சேட்புலப் பரிசிலர், வெல் போர்ச் சேளய பெருவிற
லுள்ளி, வந்தோர மனற வளியர் தாமென" என்றார் மலைபடு
கடாத்திலும.

1 "ஓவா திரண்டுவவு மட்டமீயும் பட்டினிவிட்
டொழுக்கங் காத்த, ருவாத் தவமென்றார்" வேக. கடுசள. 1
மலைபடுகடாம், சகூஉ - ச.

கரு.—ஆ டை க் க ல க் க ரா னை த.

சகரு

முழுவிறற் கணையமும—(இ - ள்.)

கணையமரமும், இனிச் சீப்பு அகப்படக் குறுக்கேபோடக்
கடவ மரமுமாம்.

உகசு. கோலும்—(இ - ள்.) விட்டேறும்,

குந்தமும—(இ - ள்.) சிறுசவனமும,

வேலும—(இ - ள்.) வலையமும,

நடடிமுதலியனவுமாம்.

பிறவும—(இ - ள்.) சதக்கினி, தள்ளிவெட்டி,
கன்றறுப்பொறி, விழுங் கும்பாம்பு, கழுக்குப்பொறி,
புலிப்பொறி, குடப்பாம்பு, சகடப்பொறி, தகர்ப்
பொறி, அரி நூற்பொறியென்பனவும்,

சதக்கினி - நூற்றுவரைக்கொல்லி
உகள ஞாயிலும்—(இ - ள்.) சூருவித்தலைகளும்,
இதனை ஏவறையென்பாருமுளா.

சிறந்து—(இ - ள்) இவை சிறப்பெய்தப்பட்டு,
மிகக்கென்றுமாம.

¹ “மாற்றவா... .. ..கோண்மா” எனவும், “
விற்பொறிகள்.....மரநிலையே” எனவும், “செம்புருகு ..
..பொறியே” எனவும், “தருமபொணியல் .....திருநதினதே”
எனவுஞ்சொன்னா சிந்தாமணியிலும்

உகள - கூ. நாடகொடி
துடங்கும்.....புணாந்தென்.

(இ - ள்.) நாடேறும் ¹ வென்றுவென்றெடுத்த
கொடிநாணுடங்கும் மதில்

வாயிலைக்கழிந்து மாநரி நனமன்னியிடத்தே புககாளெனக.

இடைக்குலமடநதைக்கு மனைப்புகுமளவும
புடைக்கலநதநதேன; ஆத

லால், ஆட்டி தீட்டிப் பெயது உடஇத தாங்கு;
அறியாயோநீ; தருவது

கேளாய; முடிவுலகெயதிலா, நீபோகென,
முதுககுறைநங்கையொடு கனைகுர

லியமபச் சிலா புறஞ்சூழக கோவலாடநதை

வாயில்கழிந்து தனமனைபுக்கன

மௌன்க.

ஆல், அனறேயெனனும அசை.

இஃது எல்லாவடியும் முதனடுவிறதி அளவடியான
முடிதலின, நில

மண்டில வாசிரியப்பா.

கரு.— ஆடைக்கலக்காதை
முற்றிற்று.

¹ சீவகசிந்தாமணி, ௧௦௧ - ச.

² “செருப்புகள் மெடுத்த சேணுயர் நெடுங்கொடி” (முருகு.
௬௭) “விசயவெல் கொடியுயரி” (முல்லை, ௧௧) “நாடோறெடுத்த
நலம்பெறு புனைகொடி.....நுடங்க” (மதுரை. ௩௬௮); “
மலைநீர் வென்றெழு கொடியிற் றேன்றும்” (மலைபடு. ௫௮௧ - ௨);
“மலையுறழ்பானை வான்றெய் வெல்கொடி.....நுடங்க” (பதிற்.
௬௬.)

பதினொருவது

கொவலக்கலக்காதை.

அரும்பெற்ற பாவையை யடைக்கலம்

பெற்ற

விருமபே ருவகையி னிடைக்குல மடந்தை

¹ யனேவிலே யுணவி னாய்ச்சியா தமமொடு

மினேசூழ் கோவல ரிருக்கை யன்றிப்

நீ. ² பூவ லூட்டிய புனைமாண் பந்தர்க்

காவற் சிற்றிற் கடிமனைப் படுத்துச்

³ செந்வினே யாய்ச்சியர் சிலருடன் கூடி

நறுமலர்க் கோதையை நாண் ராட்டிக்

கூடன் மகளிரா கோலங் கொள்ளு

க0. மாடகப பைம்பூ ணருவிலே யழிப்பச

⁴ செய்யாக் கோலமொடு வந்தீர்க் கென்மக

ளையை காண் ரடித்தொழி லாட்டி

⁵ பொன்னிற் பொதிநதேன் புனைபூங்

கோதை

யென்னுட னங்கையிங் கிருக்கெனத்

தொழுது

ந. அனே - மோர்.

நீ - கூ. பூவலூட்டிய சிற்றில -

செம்மணூட்டியசிற்றில; புதிதாகச் செம்மண்பூசிய
சிற்றிலாகிய காவனமனையிலே இருத்தி.

கூ. கூடலெனருள்; தான் அறியுமூர் அதுவாகலின.

க0 - கக. ஆபரணத்தின உயர்ச்சியை அழித்தற்குப்
பிறவியழுகொடுவந் தீர்க்கு; செய்யாக் கோலம் - பிறவியழகு.

கச. நங்கை - நங்காய.

1 “ அனைவிலே யுணவீந் கிளையுட னருத்தி” பெரும்பான்.
ககக.

2 “ இல்பூவலாட்டி” கவி. க0ச; “முடக்காற் பத்தர்ப்,
புதக்கலத்தன்ன செவ் வாய்ச் சிற்றில்” அகநா. ககச.

3 “ செறிவனையாய்ச்சிவார்சிலர்” சிலப். கடு: உ0க.

4 கம்ப. கோலங்கான். க.

5 “ தன்னுடம்பு தார மடைக்கலத்தான் தன்னுயிர்க்கென்,
றுன்னித்து வைத்த பொருளோ டிவைநால்கும், பொன்னினைப்
போற்போற்றிக் காத்துய்க்க வுய்யாக்கா,
லன்றே விழுமந் தரும்” ஆசார. கக.

ககா.—‘**காலை க்களக்கா தை.**’
சுகள்.

கடு. மாதவத தாட்டி வழித்துயர் நீக்கி
யேத மில்லா விடந்தலைப் படுத்தின

னோதக வுண்டோ ¹ நும்மக னூர்க்கினிச
சாவக நோன்பிக ளடிக ளாதலி

¹ னுத்தூ ணங்கையொடு நாளவழிப படுஉ
உ(1). மடிசி லாக்குதற் கமைந்தநற் கலங்க
னெடிபா தளிமி னீரெனக் கூற
விடைக்குல மடந்தைய ரியலபிற் குன்ற
மடைக்கலந தன்னொடு மாண்புடை

மரபிற்

² கோளிப பாகற் கொழுங்கனித்

திரள்காய்

உடு. வாள்வரிக் கொடுங்காய் மா துளம்

பசங்காய்

மாவின் கனியொடு வாழைத் தீங்கனி
சாலி யரிசி தம்பாற் பயனொடு
கோல்வளை மாதே கொள்கெனக்

கொடுப்ப

மெல்விரல் சிவப்பப் பல்வேறு பசங்காய்

கரு. மாதவத்தாட்டியெனறது கவுந்தியை.

கஅ. அடிகளெனறது கோவலனை.

கக. நாத்தூணங்கை - மாதரிமகள் ஐயை.

கக - உ(1). நாள்வழிப் பீடுமடிசில் - காலத்திலே

ஆக்கும் அடிசில்.

கஅ - உக. சாவகநோனபிகளாதலின்
இரவுண்ணுரென்பது.

உங. மடைக் கலம் - ஆக்குங்கலம்.

உஉ - ஈ. இயல்பிற குன்றாக் கலமென்றா,
புதுக்கலத்தை; மடைமேல்
ஏறுவாருமுளா.

உச. கோளிப பாகல் - பூவாதேகாயக்கும் பலா;
வெளிப்படை; கனிக் காய - முதாரிக்காய; கனிக்கு
ஆனகாய.

உரு. (பா) வாலவரிக் கொடுக்காய - வெள்வரிக்காய்.
மாதாளுங்காய் -

கொம்மட்டிமாதாளுங்காய; புளித்தகறி ஆக்குதற்குக்
கொம்மட்டிமாதாளுங்காய
சிறக்கும்.

உ௭. (பா) தனபாறபயன் - தனக்குள்ள பாலாகிய
பயன்.

---

1 "நினக்கிவன் மகனாத்தோன்றிய தூஉம்" (மணி. உக:
உக.) எனக்கணவனை

மகனென்னு மொழியால் வழங்கியிருத்தல் காண்க.

2 நாதத்தான் - கணவனுடன்பிறந்தவன்; "தாரணியை
யலங்கரிப்பா டலைவியல

னாத்தானு, தாரணி" செது. தேவிபுர. இ.

3 "கோளி யுள்ளும் பழமிக் கூறும்பலா" பெரும்பான். ௪௦௭
- அ.

சகஅ

சிலப்பதிகாரம்

௩௦. கொடுவாய்க் குயத்து விடுவாய் செய்யத்
திருமுகம் வியாததது செங்கண்

சேந்தன

கரிபுற வட்டில் கண்டனள் பெயர
வையெரி மூட்டிய வையை தன்னொடு
கையறி மடைமையிற் காதலற் காக்கித்

௩௧. தாலப் புல்லின் வால்வெண் டோடடுக்

கைவன் மகடூஉக் கவின்பெறப புனைந்த
செய்வினைத் தவிசிற் செல்வ

னிநுந்தரின்

கடிமல் ரங்கையிற் காதல னடிநீர்
சடுமண் மண்டையிற் றொழுதனண்

மாறற்

௪௦. மண்ணக மடநதையை மயக்கொழிப

பனளபோற

றண்ணீர் தெளிததுத தன்கையாற்

றடவிக்

* குமரி வாழையின் குருத்தகம

விரிததீங்

கழுத முண்க வடிக ளீங்கென
வரசர் பின்னோர்க் கருமறை மருங்கி

௩௦. குயம் - அரிவாள். விடுவாய்செய்தல -
அரிதல்.

௩௨. பெயர - புகைகண்டறியாதபடியாலே திருமப.

௩௩. வை - வைக்கோல்.

(௩௨) அட்டிலைக்கண்டு பெயரும்படி (௩௩)
வைக்கோலால் எரிமூட்டிய

வென்க; தீமூட்டுவது வைக்கோலாதலால்....

௩௪. கையறிமடைமையின் - தன்கைவல்ல
அளவாலே. (௩௦) விடுவாய்செய்ய (௩௧) முகம
விபாததது; (௩௨) கரிநத இடத்தை

புடைய அட்டிலைக்கண்டு பெயாநதவளவிலே (௩௧)
கண்ணேந்தன; இவ்வாறாகவும்

(௩௪) கையறிமடைமையிற காதலறகு ஆக்கி.

௩௫ தாலப்புல் - பனையாகிய புறக்காழ்மரம்.
௩௬. தவிசு - தடுக்கு.

(௩௮) அங்கையின் (௩௯) மாற்றி.

௪௦. மயக்கொழித்தல் - இவர்க்கு சிகழ்வனவறி
நது மயங்கின மயக்கம்

தீர்த்தல்; அனந்தஸ்தீர்க்கையுமாம்.

சஉ. குமரிவாழை - ஈனாத வாழை.

சச - ஈ. அருமறை மருங்கின் உரியவெல்லாம் -
பலியிடுதன்முதலியன ;

வாய்ப்புசல் முதலாயினவுமாம். தன்னூரிற்
செய்வனவெல்லாம் செயயப்பெறு
மையின், 'ஒருமுறை கழித்த' என்றா.

1 " புறக்கா ழுனவே புல்வென மொழிப " தொல். மரபு.
சூ. அரு.

(பி. ம்.) * : குமரி வாழைக் குருத்தகம் விரித்தாங், கயிழ்த
முண்மி னடிக ணீரென'

கசா. — கொலைக்களக்காலைத்.
சகக.

சரு. னூரிய வெல்லா மொருமுறை
கழித்தாங்

காயர் பாடியி னசோதைபெற் றெடுத்த

ழவைப் புதுமலர் வண்ணன் கொல்லோ
நல்லமு துண்ணு நம்பி யீங்குப்

பல்வளைத் தோளியும் பண்டுநங்

குலத்துத்

௫௫. ¹ தொழுனை யாற்றினுட் மேணி வண்ணனை

விழுமந் தீர்த்த விளக்குக் கொல்லென

வையையுந் தவ்வையும விம்மித மெய்திக்

கண்கொளா நமக்கிவர் காட்சி யீங்கென

வுண்டினி திருந்த வுயர்பே ராளற்

௫௫. கம்மென் றிரையலோ டடைக்கா யீத்த

மையீ ரோதியை வருகெனப்

பொருந்திக்

² கல்லத ரத்தங் கடக்க யாவதும்

வல்லுந கொல்லோ மடந்தைமெல்

லடியென

வெம்முனை யருஞ்சரம் போந்ததற்

கிரங்கி

௬௫. யெமமுது குரவ ரென்னுற்

றனர்கொன்

மாயங்

கொல்லோ வல்வினை கொல்லோ

யானுளங் கலங்கி யாவது மறியேன்

³ வறுமொழி யாளரொடு வம்பப்

பரத்தரொடு

குறுமொழிக் கோட்டி நெடுநகை

புக்குப்

(ருஉ). தவ்வை - தமக்கை, தாயுமாம; முறையன்று.
விம்மிதம் - வியப்பு.

(சுரு) ஒருமுறைகழித்து (ருச)
உண்டினிதிருந்தவெனக்கூட்டுக.

(ருரு). திரையல் - வெற்றிலைச்சுருள்.

(ருஎ - சு௦). கல்லத ரததம் ....என்றுற்
றனரென்றது, வல்லவோ அடி

யெனவிரங்கி எனனுறறனரோவென்றுனென்க.

சுஉ நினனை இவ்வாறு தனியாக்குதற்குக்
காரணமாம் என்பொருட்

டொலைவால்வந்த பாணமையினை இன்னதென்று
ஒன்றுமறிகிலேன்.

சுஈ வறுமொழி - பயனில் சொல் (பா)
வம்பமாந்தர் - ஒன்றிற்படாத¹

மாந்தர்.

சுச. குறுமொழிக்கோட்டி-சிறுசொல்லையுடையார்.
நெடுநகை-மிக்கநகை.

¹ "தொழுனைத் துறைவனோ டாடியபின்னை"; "வஞ்சஞ் செய்தான் நெழுனைப் புனது, நெஞ்சங் கவர்ந்தான்" (சிவப். கஎ); "விழுமிழை நல்லார் வெருள்பிண்போ னோக்கங், கெழுமிய நாண் மறைக்குந் - தொழுனைபுண், மாலைபுண் மாலை மயக்குமாந் தாளஃதாம், சால்பினைச் சால்புறுக்கு மாறு" பழ. கஉ.

² "கல்பிறங்கத்தம்" (குறுந். சுசு; அகநா. எக.); "கல்லதர்ச் சிறுதெறி" (அக

௧௨௦

சிலப்பதிகாரம்

௧௫. பொச்சாப் புண்டு பொருளுரை யாளர்
நசகக்கொண் றேற்கு நன்னெறி யுண்டோ
விருமுது குரவ ரேவலும் பிழைத்தேன்

சிறுமுதுக் குறைவிக்குச சிறுமையுஞ்
செய்தேன்
வழுவுவனும் பாரேன் மாநகா மருங்கிண்

௧௦. டெழுகென வெழுந்தா யென்செய்
தனையென

வறவோர்க் களித்தலு மந்தண
ரோம்பலுந்

* துறவோர்க் கெதிரதலுந் தொல்லோ
சிறப்பின்

* விருந்தெதிர் கோடலு மிழந்த
வென்னே நும்

பெருமக டன்னெடும் பெரும்பெயர்த் *

தலைத்தாண் ௧௫. மன்பெருஞ் சிறப்பின் மாநிதிக்
கிழவன்

முந்தை நில்லா முனிவிகந் தனன

சுரு. பொச்சாப்புண்டு - மறவியிறபொருநதி.

சுசு. நச்சப்படுபொருளை நச்சென்றார்.

சுரு - சு. பொருளுரையாளர் நச்சுக்கொன்றேற்கு -

மொய்யுரைக்குஞ் சான்றோரால் நச்சப்படுந்கொழிலைக்
கெடுத்தேனுக்கு; ஆவது ஆசாரம்.

சுஅ. சிறுமுதுக் குறைவிக்கு - சிறிய வயதிலே பெரிய

அறிவினையுடைய உனக்கு. சிறுமை - நோய்.

சுசு. மாநகர்மருங்கு - நமமாநகர் மருங்கினின்றும்.

சுண்டு - இவ்விடத்து; என்றது மதுரையை.

எ0. என்செய்தனையென்றது செய்தவருமை என்னெ
ன்று விபந்தது.

சுசு - எ0. வழியிடை நினக்குவரும் தீங்கு ஒன்றும்

கருதாது எழுக வென்றுயான்சொல்ல.....

.....

எக. 'அறவோர்க்களித்தல்' என்பதுமுதற்

கண்ணகிவார்க்கை.

எக. அறவோர் - துறவாது விரதங்காத்தோர்.

எஉ. துறவோர்க்கு - துறந்தோரை. எசு. பெருமகள் -

கோவலன்மாதா.

எசு - ரு. பெரிய புகழையும் தலையான

உற்சாகத்தையுமுடைய மாநிதிக் கிழவன் - கோவலன்பிதா;

பெரிய பொருளைத் தன்னிடத்தேயுடைய மாநிதிக்

கிழவனென்றுமாம்.

எசு - க. கரந்தொழுகினவாதே அவர்களிருவரும்
இக்குணததைக்கண்டு அற்புளஞ்சிறந்து.

¹ எசு - க: குறன். அ - ஆம் அதிகாரம்,
பரிமேலழகருரையின் அவதாரிகையில் இவ்வழிகள் மேற்கோளாக
வந்துள்ளன.

* 'விருத்து' என்பது உயர்நிலையிருபாவையுமுணர்த்துவதற்கு
இவ்வழிமேற்கோள்; தொல். கிளவி. கு. இள - த.

(பி - ம்) * 'அறவோர்க்கேதனும்' † 'தலைத்தான்
வன்பெருஞ்'

கூசு. — 'தெகாலைக்களக்காஸ்த்.
சூசு

வற்புளஞ் சிறந்தாங் * கருண்மொழி

யனைஇ

யெற்பா ராட்ட யானகத் தொளித்த
நோயுந் துன்பமு நொடிவது போலுமென்

அரு. ¹ † வாயன் முறுவற்கவ ருள்ளகம்

வருந்தப்

போற்றா வெழுக்கம்; புரிந்தீர் யாவது
மாற்றா ஷுள்ள வாழ்க்கையே னாதலி
னேற்றெழுந் தனன்யா னென்றவன் கூற

க்

குடிமுதற் சுற்றமுங் குற்றினை யோரு

அரு. மடியோரா பாங்கு மாயமு நீங்கி

நாணமு மடனு நல்லோ ரேத்தும்

பேணிய கற்பும் பெருந்துணை யாக
வென்னொடு போந்திங் கென்றுயர்

களைந்த

பொன்னே கொடியே பூனைபூங் கோதாய்
கூடு. நாணின் பாவாய் நீணில விளக்கே
கற்பின் கொழுந்தே பொற்பின் செலவி

சீறடிச சிலம்பி னென்றுகொண் டிபான்போய்

எக. நோய - உடம்பின்மெலிவு துன்பம் -
மனதளர்ச்சி.

அக - ௨. (பா) நீர் போற்றுவொழுக்கத்தை
மேவினீராயிருக்கவும் மாற்றா

வுள்ள வாழ்க்கையையுடையேனாதலாலே.

அந. ஏற்று - உடனபட்டு

எசு - அஃ. நீர் என்முனபுநில்லாமையா லுள்ள
வெறுபடைக் கரந்தொழுதி

னேனாக, அதனை அறிந்து அவாக ஏறடைய உள்ளஞ்சிறந்து
ஆங்கு அருண்மொழி

யனைஇ ஏறபாராட்ட யான நெஞ்சுச்சுடக்கிய
தும்பிரிவையும் அதனாலவந்த

ஆற்றாமையையுஞ் சொல்லுவதுபோலும் என்
மெய்யல்லா முறுவல்காரணமாக :

அவர் வருநதும்படி போற்றுவொழுக்கத்தை மேவினீர்;
மாற்றாத உள்ளத்தேனாகை
யாலே உடன்பட்டிப் போந்தேன்.

அச. குற்றினையோர் - குற்றேவனமகளிர்,
எடுத்தாக்கை நீடிவாருமாம்.

அரு. அடியோர்பாங்கு - அடியோர் பகுதி; சேவிக்கும்
பெயர். ஆயம் -

தோழிமார்; சேவிக்குந்தோழிமாருமாம்

அசு. நல்லோரேதது - நல்லோராலே
ஏததப்படுத்தன்மை.

அச - எ. சுற்றமுதலான நான்குக்கும் நான்கும்
துணையாக.

கா. நாணினையுடைய பாவாய, சாரியைநிறக
உருபுதொக்கது.

---

¹ "வறிதகத் தெழுந்த வாயன் முறுவலன்" அகநா. இ.
(பி - ம.) * 'அருமொழி' † 'வாயின் முறுவற்கு' ‡
'புரிந்தாராவது' சஉஉ சிலப்பதி
காரம்

மாறி வருவன் மயங்கா தொழிகெனக்

கருங்கபு நெடுங்கட் காதலி தன்னை
கரு. யொருங்குடன் றழீஇ யுழையோ ரில்லா
வொருதனி கண்டுதன் னுள்ளகட

வெதும்பி

வருபனி கார்த கண்ண னாகிப்
பல்லான கோவல ரில்ல நீங்கி
வல்லா நடையின் மறுகிற் செல்வோ
கரு. னிமிலே நெதிர்த திழுக்கென வறியான
றன்குல மறியுந தகுதியன் றுதலிற்
¹ றுதெரு மன்றந் தானுடன் கழிந்து
மாதா வீதி மறுகிடை நடந்து ,

கரு.

பீடிகைத தெருவிற் பெயாவோ னுங்கட்
கண்ணுள் வினைஞா கைவினை முற்றிய
நுண்வினைக் கொல்லா நூற்றுவர்

பின்வா

செலவிற்
² மெய்ப்பை புக்கு விலங்குநடை

கைக்கோற் கொலலைக் கண்டன னாகித்
தென்னவன் பெயரொடு சிறப்புப

பெற்ற

கரு. பொன்வினைக் கொல்ல னிவனெனப் பொ
ருந்திக்

காவலன் நேவிக் காவதோர காற்கணி
 * நீவிலை யிடுதற் காதி யோவென
 வடியே னறியே னாயினும் † வேந்தா
 முடிமுதற் கலன்கள் ‡ சமைப்பேன்

யானெனக்

கூரு. ஒருங்குடனறழீஇ - மேனிமுழுதும் தழுவி.

கூரு - கூ. துணையில்லாத தனிமைபைக்கண்டு
 விட்டுநீங்கமாட்டாமைமயால் * மனம்வெதும்பி.

கூகூ. வல்லாநடை - மாட்டாநடை.

கூ00 - கூக. ஏறு ஏதிராதல் இடையாரியும்
 நிமித்தமாதலின் அறிந்திலன்.

கூ0கூ. மாதர்வீதி - தளிப்பெண்டுகள்தெரு.

கூ0ரு - கூ சிறபத்தொழிலெல்லாம்

துறைபோகியகொல்லர் ; கம்'ராளரது

வினையாவது - சிறபம

கூ0ள. மெய்ப்பை - சட்டை. விலங்குநடைச்செலவு -
 இழிகுலத்தோளுத

லின், உயர்ந்தோர்வந்தவிடமெங்கும் விலங்கிநடத்தல்.

கூ0அ கைக்கோல - பற்றுக்கொடி. கூ0கூ. சிறப்பு
 - வரிசை.

கூ0உ. ஆதியோ - ஆவையோ

1 தாதெருமன்றம் : சிலப். கள் ; கவி. கூ0கூ.

2 "மெய்ப்பை புக்க வெருவருத் தோற்றத்து" முல்லை. கூ0.

(பி - ம்.) * 'தீவிலை தெரிதற்கு' | 'வேந்தற்கு' †
'அமைப்பேன்'

ககா—கொலைக்களக்காலை
த. . சஉந

ககரு. கூற்றத தூதன் கைதொழு தேத்தப்
* போற்றருஞ் சிலம்பின் பொதிவா
யவிழ்ததனன்

மததக மணியொடு வயிரங் கட்டிய
பத்திக் கேவணப † பசுமபொற

குடைசூழ்
சித்திரச சிலம்பின் செய்வினை யெல்லாம்
கஉ௦. † பொய்ததொழிற் கொல்லன் புரிந்துட

யனாகிக

கோபபெருந் தேவிக் கல்லதை யிசசிலம
பிரபாபபுற விலலை யெனமுன் போந்து
விறன்மிகு வேந்தற்கு விளம்பியான்
வாவென்

சிறுகுடி லங்க ணிருமி நீரெனக்

கஉரு. கோவலன் சென்றக் குறுமக

னிருக்கையோ

தேவ கோட்டச சிறையகம் புக்கபின்

கரந்தியான் கொண்ட காலணி யீங்குப
பரந்து வெளிப்படா || முன்ன

மன்னற்குப

புலம்பெயர் புதுவனிற் போக்குவ
னியானெனக்

கூட. கலங்கா லுள்ளங் கரந்தனன் செல்வேன்
கூடன் மகனி ராடற் றேற்றமும
பாடற் பகுதியும பண்ணின் பயங்களுங்
காவல லுள்ளங் கவாந்தன வென்றுத
லூட லுள்ள முன்கரந் தொளித்துத

ககக் பொதிவாய - கட்டினவாய. ககை மத்தகமணி -
தலையானமணி.

ககஅ பத்தியாகவகுத்த கேவணம்;
கேவணம்-கலஸமுத்ததுங்குழி. குடைச் சூல - புடைதாழ்த்தல;
உள்ளுட்டாழ்த்தலுமாம்

கஉ௦. கொலனை புரிந்துடனோககி - கொலனை
தானமறைத்த சிலம்போடு ஒக்குமபடியைப் பார்த்து.

கஉ௨. போந்து - போய.

கஉ௪. சிறகுடிஸங்கண் - சிறகுடிஸுக்கு அருகான
அவவிடம்; ஆவது அவனிருக்கையருகான தேவகோட்டம்

கஉ௫ - கூ. .... அககசாலை.....

கஉஅ. மன்னற்கு வெளிப்படாமுன்னெனக்.

கடக. புலம்பெயா புதுவன - வேறொரு
தேசத்தினின றும்வந்தவன ; பரதேசி.

(பி - ம்.) * 'பொற்றஞ் சுறப்பிற் பொதுவாயலிழ்த்து' + 'பசும்பொற்குடகக்
சுந்திரச' † 'பொற்றொழிற்கொல்லன் புரிந்ததோகி' ‡ 'வருவேன் செருகு
லாங்கன்' || 'முன்னமன்னவற்கு'

சுஉசு சிலப்பதிகாரம்

- கடகூ. தலைநோய் வருத்தந் தன்மே லிட்டுக்
குலமுதற் றேவி கூடா தேக
மந்திரச சுற்ற நீங்கி மன்னவன்
சிந்தரி நெடுங்கட் சிலதியா தம்மொடு
கோப்பெருந் தேவி கோயி * னோக்கிக்

கசுர. காப்புடை வாயிற் கடைகா + ணகவையின்.
வீழ்ந்தனன் கிடந்து தாழ்ந்துபல வேததிந்
‡ கன்னக மின்றியுங் கவைக்கோ லின்றியுந்
துன்னிய மந்திரந் துணையெனக கொண்டு
வாயி லாளரை மயக்குதுயி லுறுத்துக்

• கசரு. கோயிற் சிலம்பு கொண்ட களவன்
கலலென் பேரூர்க் காவலாக கரந்தென்
சில்லை சிறுகுடி லகத்திருந் தோனென
1 வினைவினை கால மாதலின் யாவதுஞ்

சினையலா வேமபன் றேரா னாகி
கரு0. யூகாப பாளரைக் ி கூவி யீங்கென்
ருழ்பூங் கோதை தன்காற் சிலம்பு
கன்றிய களவன் கைய தாகிற
கொன்றச சிலம்பு கொணாக வீங்கெனக்
காவல னேவக் கருந்தொழிற் கொல்லனு

கருக - சக. அரசனுக்கு ஆடிப் பாடினாருள்
ஒருத்திமேல் உள்ளஞ்சென்ற
தென்று தேவி ஊடி நீங்க மந்திரச்சுற்றம் நீங்கி அரசன
அவள்வயிற் குறுகின வளவிலே தட்டான தொழுதேத்தி.
(கரு0) செல்வோன (கசக) வீழ்நதனை ன் கிடந்தென்க.
கசஉ. கன்னகம் - அகழகருவி. கவைக்கோல் -
குத்துக்கோல், கொடியு, மணவாங்குங்கருவி.

கசரு. மந்திரம் - துயினமந்திரம். கசஎ. சில்லை -
இழிவு.

கரு1 - நுக. என் கோதை - எனதேவி.
கருஉ. கன்றியகள்வன - களவிற்பழம்பினவன.

¹ இத்தூற்பதிகத்தின் உள - ஆம் அடி முதலியவற்றைப் பார்க்க; 'வினை வினைத்' தது' (தொல். கிளவி. கு. ஓள - சே. ந.) என்பது இங்கே அறிதற்பாலது.

(பி - ம) * 'நோக்கக்' † 'அகவயின்' ‡ 'கன்னமின்றியும்' § 'கூமினிங்கென்று'

ககா. — கொலைக்களக்காலைத்.

சஉரு

கருரு. மேவ லுள்ளத் தெண்ணியது முடித்தெனத்

* ¹ தீவினை முதிர்வலைச சென்றுபட்

டிருந்த

கோவலன் றன்னைக் குறுகின னாகி
வ்லமபடு தானை மன்னவ னேவச
சிலம்பு காணிய வந்தோ ரிவரெனச

கக0. செய்வினைச சிலமபின் செய்தி

யெல்லாம்

பொய்வினைக் கொல்லன் புரிந்துடன்

காட்ட

விலக்கண முறைமையி னிருந்தோ
னீங்கிவன்

கொலைப்படு மகனல னென்று ! கூறு
மருந்திறன் மாக்களை யகநகைத்
துரைத்துக்

ககடு. கருந்தொழிற் கொல்லன் காட்டின
ஔரைப்போன்

மந்திரந் தெய்வ மருந்தே நிமித்தந்

தந்திர மிடனே காலங் கருவியென்

றெட்டுட னன்றே யிழுக்குடை மரபிற்
கட்டுணை மாக்க டுணையெனத் ! திரிவது

கஎ0. மருந்திற் பட்டி ராயின் யாவரும்
பெரும்பெயர் மன்னனிற் பெருநவைப்
பட்டிர்

மந்திர நாவிடை வழுத்துவ ராயி
நீந்திர குமரரின் யாங்காண் குவமோ
தெய்வத் தோற்றந் தெனிகுவ ராயிற்

எண்ணியது முடித்

தென - எண்ணியது முடித்தேனென்று ; முடித்து,
தன்மைவினை.

கருசு. தீவினையாகி வந்து நிற்கிற வலை கருசு.
குறுகினனாகி - குறுகி.

கசுசு. (பா) அருந்திறன் மாக்கட்டு அகநகவுரைத்து -
இவனிருந்தபடியாய்

கள்வனல்லனென்றுரைத்தவர்கள் மனம் பிரியமாக
உடம்படிம்படி வார்த்தை

கள் சொல்லி.

கசுரு. காட்டினன் - ஏதுக்களைக்காட்டி.

கஎ0. மருந்திற் பட்டிராயின - இவன மருந்தினால்
தப்பினவிடத்து.

கஎ௩. இந்திரகுமரர்
அகப்படாததுபோல.....நாமும் காணமாட்டோம்.

கஎசு - ரு. கள்ளர் தங்கள்
தெய்வத்தோற்றத்தினை நினைப்பாராயின்.

கையிலகப்பட்ட பொருளைக் காட்டியும்தப்புவர் ;
அகங்கையை அவர்க்குக்காட்டி
யும் பெயர்குவரென்றுமாம

¹ கருசு - எ : குறுகுதல், அணுகுதலென்னும் பொருளில்

வருமென்பதற்கு இவ்

வழகன் மேற்கோள்; தொல். முதற்குத்திரவிருந்தி.

(பி - ம்.) * 'திவினாவலிற்' † 'கடறு மருந்திரன் மாக்க எகனக வுரைத்து'
'திரிவமத்திரநாலிடை வழத்துவர்' ‡ 'இத்திர திருவின் பாங்கான் குவமோ'

ருசு

சுஉக

சிலப்பதிகாரம்

களுந். * கையகத் துறுபொருள் காட்டியும்
பெயர்குவர்

மருந்தி னங்கண் மயக்குவ ராயி
னிநுந்தோம் பெயரு மிடனுமா

ருண்டோ

நிமித்தம்

வாய்த்திடி னல்ல தியாவதும்

† புகற்கில ராரும்பொருள் வந்துகைப்

புகுதினந்

கவு0. தந்திர கரண மெண்ணுவ ராயி

னிந்திரன் ‡ மார்பத் தாரமு மெய்துவ

§ ரிவ்விட மிப்பொருள் கோடந்

கிடமெனி

னவ்விடத் தவரை யார்காண்

கிற்பார

காலங் கருதி யவர்பொருள் கையுறின்

கடிநீ. || மேலோ ராயினும் விலக்கலு
முண்டோ

கருவி கொண்டவ ரந்மபொருள்
கையுறி

னிநுநில மருங்கி னியார்காண் கிற்பா
ரிரவே பகலே யென்றிரண் டில்லை
கரவிடங் கேட்பினோர் புகலிட மில்லை
ககூ. ** தூதர்கோ லத்து வாயிலி னிருந்து
†† மாதா கோலத்து வல்லிருட் புக்கு
விளக்கு நிழலிற் றுளக்கிலன் !!

சென்றங்

கிளங்கோ வேந்தன் றுளங்கொளி ட்டு

யாரம்

வெயிலிடு வயிரத்து மின்னின் வாங்கத்

ககக - எ. நம்மிடத்து மயக்குவரென்றால்
இருந்தநாம எழுந்திருந்து

போகலாமிடமுமுண்டோ ; இருந்தநாம் பெயர்ந்து
போகவுமாட்டோமென்று

மாம்.

கனக. புகற்கிலர் - புகார்கள் ; பொருள்வந்து
கைப்புகுதினும் அதனை விரும்
பாரென்றுமாம்.

கஅர.

தந்திரகரணம்-கரவடநூல்களவுநூலிறசொல்லுகிற
கிரியையுமாம்.

கஅரு. மேலோர் - தேவர்.

கஅக. கரவிடம் - களவிற்பகுதி. புகலிடம் -
ஒளிக்கும்பரப்பு; புகலிட

மில்லை - சொல்லின்முடிவில்லையென்றுமாம். (பா)
பரவிடமில்லை - பகழ்ந்து

முடியவொண்ணாதென்க.

ககக. இளங்கோவேந்தன் - தென்னவனதம்பி.

ககச. வெயிலிடுவயிரவாரத்தை வாங்கவென்க;

ஆரத்தைவயிரத்தொளியே

ஒளியாகச் சென்று வாங்கவென்றுமாம்

(பி - ம்.) * 'கையகத்துப்பொருள்' †

புகற்கிலரும்பொருள் வந்துகைகடா

‡ 'மார்பிலாரமுமெய்தவர்' § 'இவ்விடத்திப் பொருள்'

|| 'மேலோரானும்'

** 'தாதர்க்கோலத்து' †† 'மாதர்க்கோலத்து' ‡‡

'சென்றிங்கு' §§ 'ஆரம்பில்லிடு'

ககூ—கொலைக்களக்காலைத்.

சுஉள்

ககூ. துயில்கண் விழித்தோன் ரோளிற் காண
னுடைவா ஞ்ருவ அறைகை வாங்கி

காற்றான்

யெறிதொறுஞ் செறித்த வியல்பிற்

மல்லிற் காண மணிதநூண் காட்டிக்

கல்லியிற் பெயாந்த களவன் றன்னைக்

உரு. கண்டோ றுளரெனிற் காட்டு மீங்கிவர்க்
குண்டோ அலகத் தொப்போ ரென்றக்
கருந்தொழிற் கொல்லன் சொல்ல

வாங்கோர்

திருந்துவேற் றடக்கை *

யினையோன் கூறு

நிலனக முனிய னீலத தானையன்

உரு. கலனசை வேட்கையிற் கடும்புலி

போன்று

மாரி நடுநாள் வல்லிருண் மயக்கத்
தூர்மடி கங்கு லொருவன் றேன்றக்
கைவா னுருவவென் கைவாள் வாங்க
வெவ்வாய் மருங்கினும யானவற்

கண்டிலே

உக௦. னரிதிவர் செய்தி யலைக்கும் வேந்தனு
முரிய்தொன் றுரையி னுறுபடை

யீரொனக்

கலலாக் களிமக னொருவன் கையில்
வெள்வா ளெறிந்தனன் விலங்கு ட

றுத்தது

புண்ணுமிழ் குருதி பொழிந் துடன்

பரப்ப

உக௧. மண்ணக மடந்தை வானுயர் கூரக்
காவலன் செங்கோல் வளைஇய

வீழ்ந்தனன் -

கோவலன் பண்டை யூழ்வினை

யுருத்தென்.

ககசு - சு, அவன் உடைவாளருவ உறையைத் தன் கையிலேவாங்கி அவ்வாளெறியவாங்குநதோறும் உறையைச் செறித்தான்; அதிலே அலசிப் பின்பு மல்லாலே காணநின்றதவனை நின்ற துணைக்காட்டித் தான்மறைந்தான்.

உரு. இவர்க்கென்றான, இவனையுங் கள்ளனாக்கி

உரு - சு. அங்குவரது இவர்களுடனின்றொருவன் சொல்லுவான்.—

உகசு. உரியது - இனிச்செயவது.

உகஉ. கல்லாக்களிமகள் - கல்வியின்மையின் மயங்கின மகள்;

உகங் வாளெறிந்தனன் ..... விலங்குடறுத்தது - குறுக்காக

ஊடறுத்தது அநதவாளெனக; அறுத்தது, முறது.

உகசு. அதனாலே விழுந்தான்.

உரு - சு. ஒருகள்ளனை யானகண்டேன்; கைவாளை உறைவிட்டு நீக்க அவனை ஓரிடத்திலுங்கண்டிலேன்; ஆதலின் இவர்கெயதி தெரியாது; இவனை நாம் கொல்லாதே தப்பவிழில அரசன் நம்மை வருத்தும்; இனி உரியது செய்க வேன, ஒருவன் வாளாலெறிந்தான், அது விலங்க ஊடறுத்தது; விழுந்தான்.

உகங். உருத்தி - உருப்ப.

(பி - ம.) * 'இனியோன்சொல்லும்'

சுஉஅ
சிலப்பதிகாரம்

நேரிசை வேண்பா.

நண்ணு மிருவினையு நண்ணுமின்க
ணல்லறமே, கண்ணகி தன்கேள்வன் *

காரணத்தான் - மண்ணில்

வளையாத செங்கோல் வளைந்ததே

பண்டை

விளைவாகி வந்த வினை.

“நண்ணும்”-கண்ணகிதன் கேள்வன்காரணமாக
 வளைந்தது; இது பண்டை
 விளை; இருவிளையும் நண்ணும்; ஆதலால் உலகத்தீர்,
 இளங்கோவடிகள் அருளிச்செய்தது.

அறஞ்செய்மினென்று

க - உ. அரும்பெற்ற பாவையை.....

.மடந்தை

(இ - ள்.) தனக்குப் பெறுதற்கரிய

பாவைபோல்வாளாக் கவுந்தியடிகளால்.

அடைக்கலங்கொடுக்கப்பெற்ற மிகவும்பெரியதாகிய

உவகையையுடைய இடை யர்கூலத்திற்பிறந்த

மாதரியாகியமடந்தை,

மடந்தை, பருவமன்று; பெண்பாறபெயர்.

௩ - சு. அளவிலே யுணவின்... ..

..மனைப்படுதது (இ - ள்.) மோர்விலையை

உணவாகவுடைய ஆயச்சியரோடு இடையர் குடியிருந்த

இல்லினனறிக் கட்டுவேலிசூழ்ந்த காவலையும்

அழகுபெறவிட்ட குளிர்த் தாவணத்தையுமுடைய

செம்மண்பூசப்பட்ட சிறிய இல்லாகிய புதிய

மனையிலேயிருத்தியென்க.

அனை - மோர். மனை - கட்டுவேலி. பூவல -

செமமண் ; ¹ “பூவற படுவிற
கூவற் றேண்டிய” என்றா புறத்தீனும.

எ - அ. செறிவளை யாய்ச்சியர்.....
நாணீ ராட்டி . (இ - ள்.) தன்சுற்றத்திலுள்ள
செறிந்த வளையையுடைய ஆய்ச்சியர்
என்றுதனை தான் நினைந் நறிய
மலர்க்கோதையினையுடையாளைப் புதுநீரான் .
மஞ்சனஞ்செய்வித்தெனக.

க - கச. கூடன்

மகளிர்.....தொழுது (இ - ள்.)
இக்கூடல்நகரிடத்து மகளிர்கொள்ளும் அருவிலை
ஆடகப்பைம் பூணற்செய்து கோலமழித்தற்குச்
செய்யாக்கோலமொடுவந்த உமக்கு அடித
தொழிலாட்டி இல்லையென்று கருதற்பாலீரல்லீர் ;
எனமகள் ஐயைகாணும்
அடித்தொழிலாட்டி ; யான உம்மைப் பொன்போல்ப
பொதிநதுகொள்வேன ;
பூங்கோதையையுடைய நங்காய், இங்ஙன மாதலான், இனி
ஒன்றற்குங்கவலாது
இருப்பீராகவென்றுசொல்லித் தொழுவதுஞ்செய்தெனக.

¹ புறநானூறு, ௧௧௧. (பி - ம.) * :

காரணமாழ்மண்ணில்

கக:—கொலைக்கனக்காணத.
சுடக

கடம்பகனிரென்றான், தானநியமார்
அதுவாகலின். இனிச் சுடன்

மகனர்க்கு அழகைக்கொடுக்கும் ஆடகப்பைம்பூணினது
அருவினையபழித்தற்

குச் செயயாக்கோலமொடு வந்தீர்க்கெனினுமனமயும்.
செயயாக்கோலம் - புனை

யாதவழகு; ஆவது இயநகையழகு வந்தீர்க்கெனமும்,
காணீரென்றும் உயர்

சொல்லால் ஒருவரைக்கூறும் பனமையாற
கூறினவன் ஈண்டு நங்கையென்றது

ஞானமபன்மை மயக்கமெனின், — ஆற்றினது;
தம்பியெனப் பண்ணோர்க்

சூறித்த முறைநிலைப்பெயர் நங்கையென்று
புதல்வர்மனைவியரைக்கூறும்

முறைப்பெயரததலின், நங்கையென்றுள்ளாக;
“நாத்து ணங்கையொடு”

என்ப மேலும். இனி அக்காலவழக்கு கேரவனினத
தனக்கு மகனாகக்

கருதி இவனனவகூறினான். இனி உத்தராயக்கெனவும்,
காணீரெனவும் பாடல்.

கூறுவாருமுளா.

கரு - எ.

மாதவத்தாட்டி.....மகனூர்க்கினி

(இ - ள்.) மாதவத்தாட்டி நீங்குள்ளதெனியில்

ஒருதீவகுமுனாமற் காத்து

வருத்தம் இறியுயில்லாவிடத்தே கூட்டினுளாதலான்,
இனி நீன்கொழுந்தரு

இவ்விடத்தில் மனக்கவலைபுதுததுண்டேவென்றொள்க

இடதலைப்படுத்தல் - கூப்பிதல்.

புறனடைவிதியான் கோவுதகவு,

* நோதகலாபிறறு. ஐம்மகனூர்க்கு - மகனென்பது
ஆண்பாற்பெயர்; அம்மு

உடையபருடனுக்கென்பதாயிற்று; * “கிணக்கிவன்
மகனாயத் தோன்றிய தூஉ;

மனக்கினி பாறநூர் மகளாய தூஉம். பன்மீம் பன்மீம்
பலபிறப் புளவாற்,

கண்ட பிறவியே யல்ல காரிகை” எனறா
கண்டேகலையிலும். * “கண்ட்பான்ற - மனமன மகள்”
என்றார் சிந்தாமணிவிலும். ஒகாரம், எதிர்மறை.

கடி - உக. சாவக

நோன்பிகள்.....நீரெனக் கூற

(இ - ள்.) அடிகள் சாவகநோன்பிகளாதலின்,
நல்கைபாரா நாத்துணு. நுடனே நீநாகனும் பகற்பொழுத
புண்ணும் அடிசிலசைமதழற்குப் பொருந்தின

நல்ல புதுக்கலங்களை விரையக்கொண்டிருந்து
கொடுப்பீராகவென்று சொன்னு

நாகவெணக.

- சரவகநோன்பு - அடலாது வீரநங்காத்தல.
அழகனென்றார், கோவல

நாரா. நாத்துணங்கை - நன்னகநாத்துணைந்த.
நாத்துணைநி நன்னக அழ

சிலாக்குதற்கெனினுமமைமயும். நான்வழிப்பதிமயின -
போசனம். அமைந்த

கலமென்றான், தாக்களாளுங்கலமென நி மேனமக்களானும்
மடைக்கலங்களை. நந்

கலம் - புதுக்கலம். நெழுந்தல் - நீட்டித்தல்
கிராமியென்றான், தனக்கு

* நெயம்முறைநயத்தலின.

1 "உயிழ்கடாட்சி கலன்க ணங்கை புருவின் மறைப்ப
தோராய்" (கம்ப. கோவல்)

கான். க.) என்பது இங்கே அறந்தறிபாலது. * தொல். பெயர்.
கு. கக. * அடி. கக

* புறனடை விதி. தொல். குறிப்பில் கு. எ-அ.

* "தோதக விருங்குய் லாது மரோ" கவி. கஉ.

* மணிமேகலை, உக: உக - கஉ. * சிலகவித்தாமணி, உக.

* "தொல்முறை தமக்கின்குமென்" சிலபி. கக.

சிலப்பதிகாரம்

இத்துணையுங்கூறியது, இவர்கள்சென்ற
அன்றிரவுசெய்தனவும் மேற்
செய்வனவும்.

இனி மற்றைநாளேச்செய்தி கூறுகின்றார்.

உஉ - அ.

இடைக்குலமடந்தையா.....கொடுப்ப

(இ - ள்.) ஐயைமுதலாகிய இடைக்குலமடந்தையர் மாதரிகூறிய இயல்
பிற் குன்ற மடைக்கதைதுடனே 'மாட்சிமையுடையோர்கொடுக்கும் மாபு
பேரஸ பூவாதகாயக்கும் பாகலினுடைய கொழுவிய திரண்டகனிக்காயும்
வளைந்த வரியையுடைய வெள்ளரிக்காயும்
கொம்மட்டிமாதாளுளங்காயும் இனிய மாங்கனியும்
வாழைக்கனியும் செநநெலரிசியும் தம்பிடத்துள்ள பாலும்
நெய்யு' -மென்னுமிவற்றைக் கொண்டுசென்று நேரிய
வளையையுடையமாதே, இவற்றைக், கொள்வாயாகவென்று
கொடுக்கவென்க.

கோளிப்பாகல், வெளிப்படை; கோளி -
பூவாதகாய்க்கும் மரம் என்னை?

* "கோளி யாலதது" என்றார்; பாகல் - பலா; "முனிதயிரா
மிசைபாகன் மென்

பழம்" எனவும், "பைப்பாகற பழந்துணரிய, செஞ்சுளைய கணிமாந்தி" என வஞ்சொன்னார் பாட்டினும். கணிக்காய - * முதாரிக்காய வால்வரிக்கொடுங்கா யென்று பாடமோதி, வெள்ளரிக்காயென்பாருமுளர்; * "அணில்வரிக் கொடுங் காய்" எனப்புறத்தினுங் காட்டினராதலின, கொடுங்காயெனபது பெயர். வரி, அடை. மாதாளுங்காய கூறினார், புனித்தகறி பண்ணுதற்கு. பாறபயன் - பாலும் பயனும்; எண்ணும்மைதொக்கு ஒடுவிரிந்த உடனிகழ்பொருளாயிற்று.

உக - ௩௪.

மெல்விரல் சிவப்ப.....காதலற் காக்கி; (இ

- ள்) அங்ஙனம் அவர்கொடுத்த பலவேறுவகைப்பட்ட பசுங்காய்களைக்

கொடுவாயக்குயத்தின மெல்விரல்சிவப்ப விடுவாயசெய்யத் திருமுகம்வியர்த்தது; செங்கண் சேந்தன; கரிய இடத்தேயுடைய அட்டலைக் கண்டனளாய் முகமாறிப் பெயரும்வகை வைக்கோலால் எரிமூட்டிய ஐயையுடனே தன கை

வல்ல மாத்திரத்தாலே காதலனுக்கு ஆக்கியென்க.

கொடுவாயக்குயம் - கோடின வாயையுடைய அரிவாள்; * "கூனிக் குயத் தின் வாயநெல் லரிந்து" என்றா பொருநராற்றுப்படையினும். விடுவாய

செய்தல் - அரிதரல். திரு - அழகு; பெயருமாம். சேந்தன - சிவந்தன. கரி - புறவட்டில் - புறம் கரிதான அட்டில்; புறம் - இடம் வையெரிமூட்டிய - வைக்

கோலால் எரியைமூட்டிய. கையறிமடமை
பாடமாயின், கை அறிந்ததும்

அறியாததுமாகவென்க; முன்பு ஆக்கிக்
கைதேறினாற்போலவெனவுமமையும்.

மாட்சிமை யுடையோர் கொடுக்குமரபு, சொல்லாமலே கொடுத்தல்; "சொல்
லாம லேபெரியர் சொல்லிச் சிறியர்செய்வார், சொல்லிபுஞ் செய்வார் கயவசே - தல்ல,
குலாமாவை வேற்கண்ணாய் கூறுவனம் தாழிற், பலாமாவைப்
பாதிரியைப் பார்"

(ஒளவையார் பாடல்.)

* புறநாணுறு, ௧௮: * பொருநராற்றுப்படை, ௧௧௧ -
உ.

* முதாரி - முதமை; "முதாரிப்பாண" புறநா. ௧௧௮;
இது வழக்கினுமுள்ளது. * புறநாணுறு, ௨௪௧.
பொருந. ௨௪௨.

(வி. ம்.) * 'உதாயக்காய்'

ககா.—க க ா லை க் க ள் க் க ா னைத்.

சுஉக

௧௧ - ௪௩. தாலப் புல்லின்.....அழக ளீங்கென

(இ - ள்.) புற்களில் தாலப்புல்லினது மிகவும்
வெள்ளியதோட்டாரே

கைவன்மையையுடையமகள் அழகுபெறப்

புனைந்துசெய்த தொழிலையுடைய

தவிசிலே தனதுசெல்வன் வந்திருந்தபின்பு
கழமலரங்கையாற் சுடுமண்மண்

டையாற் காதலனடிமலர் கழீஇயநீரைத்
தான்தொழுதனளாயமாற்றி மண்ணக

மடந்தையுற்ற மயக்கத்தைத்தான் ஒழிக்கின்றாள்போலத்
தன்கையாற் குளிர்ந்த

நீரைததெளித்துத் தடவி மண்டலமிட்டு ஈனுவாமையினது
குருத்தைவிரித்து

அதனகத்தே அமுதைப்பெயது, அடிகள், எங்கு
அமுதுசெய்தருளுகவென்று

சொல்லவென்க

¹ “புறக்கா முனவே புள்ளென மொழிப”
என்றாராகலின், தாலப்புல்

லென்றார். வால்வெண்டோடு - இளைய வெள்ளிய
தோடெனினுமமையும்;

² “ஊர்திவால்வெள் ளேறே” என்றாராகலின். மகடே -
பெண்பாறபொதுச்

சொல். தவிசு - தமிழ்க்கு. அங்கை - அகங்கை;

³ “அகமென கிளவிக்குக் கை

முன் வரினே, முதனிலை யொழிய முன்னவை கெடுத்தலும்,
வரைநிலை யின்றே

யாசிரியற்க, மெல்லெழுத்து மிகுத லாவயி னான” என
பதனான்முடிக்க. கழீஇய

வென்பதூஉம், அமுதைப்பெயதென்பதூஉம்

“முன்னத்தினுணருங்கிளவி”யாற்

குறிப்பாற்கொள்ளப்பட்டன. மண்டையென ஓது
சுடுமண்மண்டையென்றார், '.

புதுக்கலமாதரேன்ற. இதனை மண்டையென
இழித்துக்கூறினார், முன்னர்ப்

பொன் வெள்ளிமுதலியன வழங்குதலின
வழிபாடுதோன்றத தொழுதனன் :

மாற்றியென்றார். மண்ணகம், ஒருசொல.
மயக்கொழிப்பனள்போல் - மண்.

மடந்தை தங்கட்கு எதிராவதுணர்ந்த மயங்கினுளை
மயக்கொழிப்பாள்போல.

மயக்கம் - அனந்தரென்பாருமுளர். குமரிவாழை - இது
பெயரின்வந்த * சமாத்ரி

யென்னுமலங்காரம். உண்க -

இரந்துகோடறகுறிப்பின்கண்வந்த ககரவீற்று

வியங்கோள். ஈங்கமுதமுண்கவென்றது, இவையும்
பொறுக்கவற்றேயென்னு

மிரக்கம்

ஆக்கி இருந்தபின் மாற்றித் தெளித்துத் தடவி
விரித்து அமுதமுண்க

வென்றுளென்க.

சுச - ஓந. அரசர்

பின்னோர்க்கும்.....காட்சி யீங்கென

(இ - ள்.) ஓதவும் உணரவுமரிய மறையிடத்து

அரசர்பின்னோர்க்குரிய

வாக விதித்த வாய்ப்பூச்சுப் பலியிடுதல்

முதலியவெல்லாம் ஒருமுறையாற்

கழித்தபின்பு புறத்துநின்ற ஜயையும் மாதரியும்
இந்தமதுரையில் இவ்வாயர்,

பாடியில் யாம்பெற்ற இந்நல்லமுதமுண்ணினற
இந்தநம்பி அந்தமதுரையில்

ஆயர்பாடியில் அசோதைபெற்ற அந்த
நல்லமுதமுண்ணும் புதிய காயாம்பூப்

போலும் வண்ணத்தையுடைய கண்ணோதான் ;
இவன் துயர்தீர்த்த இப் பல்

வளைத்தோளியும் காளிந்தியாற்றின்கண் தூய
நீலமணிவண்ணனை துயர்தீர்த்த

---

¹ தொல். மடபு. கு. அடு.   ² புறநா. கடவுள்.

³ தொல்காப்பியம், புள்ளிமயங்கியல், உ௦.

⁴ “உரியபொருளன்றி பொப்புடைப் பொருண்மேற்,
றரும்வினை புணர்ப்பது

சமாதியாகும்” தன்மியணங்காடம்.

சுரு.
சுரு.

சிலப்பதிகாரம்

பின்னையென்னும் விளக்கோதானென்று உவகைபொங்கி
இவரழகு நம் கண்களி னடங்காவென்று
புகழ்ந்துகூறவென்க.

அரசர்பின்னோர் - வணிகர். தவ்வை - தாய.

விம்மிதம் - அதிசயமுமாம்.

ருச - கூ. உண்டினிதிருந்த.....

.வருகெனப் பொருந்தி (இ - ள்.)

அங்ஙனம் அவர்புகழ் இனிது உண்டிருந்த

மிக்கபுகழையுடைய

கோவலனுக்கு அழகிய மெல்லிய சுருளோடே

பிளவையுங்கொடுத்துநின்ற கரிய

பெரிய ஒதியையுடையாளை வருகவென்று

அருகணைத்தென்க

ஒதி, அருபெயர்.

ருள - கூஉ.

கல்லத ரத்தம்.....யாவது மறியேன்

(இ - ள்.) எம்முடைய முதுகாவர்,

பருக்கைபொருந்திய சினனெறியை

யுடைய அருநெறியைக்கடத்தற்குச் சிறிதும்

வனமையையுடையனவோ மடந்

தையுடைய அடியென்று இவ்வெமமையையுடைய எயினர்

ஆறலைக்குஞ்சரத்தி

னெறியிற் போந்ததற்கு இரங்கி என்ன

இடும்பையுறார்களோ! யாம் இங்ஙன

முற்றது கனவோ! நனவாமாயின் முனசெய்த

தீவினைப்பயனோ! யான் இப்பொழுது உள்ளங்கலங்குதலான்

இவற்றினொன்றையும் அறிகின்றிலேன் ;

என்னுந் தனர்கொல் - இறநதுபட்டார்களோ. மாயம - கனவு.

யாவதும் -

பாதும்; பருதிப்பொருள்விசுதி

சுந - எ0. வறுமொழியாளரொடு.....

.என்செய்தனையென

(இ - ள்.) வீணரோடும பரத்தரோடுங்கூடி

பிறரைப்புறங்கூறும் அவை

யின்கண் வெடிசிரிப்புக்குட்பட்டு மறவியிற்பொருந்தி

அமைந்தேன் விரும்பப்

படும் பொருளாகிய நல்ல ஒழுக்கத்தைக்கெடுத்தவெனக்கு

இனித் தீக்கதியென நி

நத்தியுண்டாமோ; அதுவேயுமென இராமதுரவர்க்குஞ்செய்யும் ஏவலையும்

பிழைத்தேன்; நின்க்கும் சிறுமைசெய்தேன்; இவ்வழுவொழுக்கம் இழுக்கமென்

பது சிறிதமபார்த்திலேன்; யான் இங்ஙனமாயும் நம்முடையநகரிடத்தினின்

றும் இந்நகரிடத்துவருத்தரு எழுகவெனறேனாக, அது

முறைமையன்றென

மருது என்னோடு ஒருப்பட்டெழுந்தாயே; நீ

என்னகருமஞ்செய்தாயெனக்

கோவலன் இரங்கிக்கூறவெனக

வறுமொழியாளர் - பயனிலகூறுவோர். வம்பப்பரத்தர்

- புதிய காமநுகர்ச்

சியைவிரும்புங்காமுகர்; பரத்தையை நுகாவானும் ¹

பரத்தன். குறுமொழி -

சிறுசொல்; ஆவது பிறரையிகழ்நதுகூறுதல்.
 நெடுநகைபுக்கு - வெடிசிரிப்புக்
 சூட்பட்டி. பொச்சாப்புண்டு - மறவியிற்பொருந்தி.
 நச்சு - நச்சப்படும்பொ
 ருள். இருமுதுகுமவர் - தந்தைதாயர். ஏவல்பிழைத்தல் -
 மாதவிநட்பை ஆவ
 ரொழிக்க ஒழியாமை. சிறுமுதுக்குறைவி -
 சிறியபிராயத்தே பெரிய அறிவை
 யுடையாள். வழு - பழிப்புரை. எனும் -
 சிறிதுமென்றபடி நகர் - தனமனையு

1 "பரத்தனென்பதற்கு இப்பொருள்கொண்டே, "
 பெண்ணியலா ரெல்லாருங், கண்ணிற் பொதுவுண்பர்,
 நண்ணென் பரத்தனின் மார்பு' என்றார்; குறள், கககக;
 "பண்பில் காதலன் பரத்தமை" மணி. எ: 10.
 ககக. — கொ ர லை க்

க ள க க ர தை. சுகக.

1 மாம். | சுண்டு எழுகவென்பதற்கு நாம்
 போதற்குவிரையென்றானெனினுமமை
 யும். இத்துணையும் தனது ஒழுக்கத்தைவெறுத்து
 இவ்வரவிற்கு நீயுமுடன்பட்.
 டாவெனத் தனது அறிவின்மையை
 அவனொடுபடுத்துக்கூறினான்.
 இனிக் கண்ணிகூறுவான் :

1 எக - அந். அறவோர்க்
கனித்தலும்.....வன்றவன் கூற

(இ - ன்.) அறவோர் அந்தணா அறவோர்
விருந்தினரென்னுமிவர்கட்கு -

அளித்தலும் ஒம்பலும் எதிர்த்தலும்
கோடலுமென்னுமிவறறை இழந்தவென்னை

தும் பெருமகளுடனே இருந்திகழிவன்கண்டு, நீர்
என்முன்புநில்லாமையான்

வந்தவெறுப்பைக் கரந்தொழுதினேனாக, அவர்கள்
அதுதெரிந்து தம்முள்ளத்

தின்மிக்க அன்போடே அருள்கலந்தமொழியால்
என்பொறையைப்பாராட்ட;

யான் இதுயத்தே மறைத்த மெயவருத்தமும
மனக்கவலையும்வெளிப்பட்டு வாய்

திறந்துசொல்லுவதுபோலேயிருந்ததென்ற என
பொயம்முறவன்கண்டு அவர்

வருந்த நீர் போற்றுவொழுக்கமேவினீராகவும
உம்முடைய வார்த்தையைச்

சிறிதும் மாற்றாத உள்ளவாழக்கையையுடையேனாதலாலே
யான் அதற்கு உடன்

பட்பெழுந்தேனெனது அவன் கூறவெனக

அறவோர் - 1 சாவகநோன்பிகள். பெருமகள் -
கோவலன்மாதா. பெயர் -

புகழ் தலைத்தாள் - தலைமையுடையமுயற்சி. மன் -
மன்னரால். நீரென ஒரு

சொல்வருவிக்க. இகநதனன - இகந்தேனாக; தன்மை
அற்பு - ஆன்பு; "மெல்",

லொறறு . . . . .கூளையொற் றுகும்" என்பதனை
முடிநதது. சிறத்தல் -

மிகுதல். நொடித்தல் - சொல்லுதல் வாயன்முறுவல் -
பொயந்நகை. 'ஆற்று'

வுள்ள வாழ்க்கையீராதலின்' என்பதூஉம் பாடம்.

அச - கங். குடிமுதற் சுற்றமும் . . . . .
மயங்கா தொழிவென

(இ-ள்.) சுற்றமுதலியநான்கிணையுட்கி நானமுதலியநான்குந் துணையாக
அறிவறற எனனோடுபோநது என தனிமையைத்தீர்த்த பொன்னே! கொடியே!
கோதாய! பாவாய! வினக்கே! கொழுநதே! செலவி! யான நின்றேழக்கு
அணியாகிய சிலம்பில் ஒனதைக்கொண்டிபோய
வீற்றுவருவேன; வருந்தினே

பும் நீ தனிமையான் வருநதாதொழிகெ ன்றானாகவென்க.

குடிமுதறசுற்றம் - தாய்தகைதமுதலியோர்.
குற்றினையோர் - குற்றேவன்

மகளிர். அடியோர்பாங்கு - அடியார்பகுதித்திரள்;
என்பார செவிலித்தாய்

முதலிய ஐவர்; "ஐவர் நலனோம்ப" என்றார் பிறரும் ஆயம் - செவிக்குந்தொழி
மார். மடன் - கொளுத்தக் கொண்டு கொண்டதுவிடாமை. நல்லோரோத்து -
மகளிரால் ஏத்தப்படுமழகு. பேணியகறபு
.....பொன்முதலியவற்றிற்

கெல்லாம் உவமம் விரித்துரைக்க.

1 சாவகதேரன்பிகள் - சைனரில் இல்லறத்தார்.

2 தொல்காப்பியம், குற்றியலுகர. கு. ௩.

3 சீவக. ௩௬௩, ஐவராவார்: ஆட்டிவான், ஊட்டிவான்,
ஓறுறுத்துவான், நொடி.

பயிற்றுவான், கைத்தாபென்பார்.

௫௫

சாட்ச

சிலப்பதிகாரம்

௧௪ - ௧. கருங்கய னெடுங்கண்.....

.மறுகிற் செல்வோன்

(இ - ள்.) கரிய கபல்போலும் நெடிய

கண்ணினையுடைய தனதுகாதலியை

மெய்முழுதுறதழுவி அவள் அருகில் யாவருமின்றித்
தனியிருக்கின்ற அதனைக்

கண்டு உள்ளகம்வெதும்புதலாலே மல்கிய கண்ணினீரை
அவள்காணின் வருந்து

மென்று அதனைக்கராத கண்ணினையுடையனாய்ப்
பலபசுக்களையும் பல எருமை

களையுமுடைய கோவலரில்லததைவிட்டுநீங்கி

மாட்டாநடையோடே அத்தெரு
விற்செல்கின் றவனென்க.

‘இதில, ‘உழையோரிலலா’ எனவும, ‘ஒருதனிகண்டு’
எனவுங்கூறிஞர்’

ஆயச்சியரெல்லாம குரவையாடப்போனமைதோன்ற.

க00 - க0க.

இமிலேறெறிந் தது.....தகுதியன்றாதலின்

(இ - ள்.) அங்ஙனஞ்செல்கின் றவன் முரிபபையுடைய
கொல்லேறு எதிர்த

துப் பாயவந்ததனை நிமித்தவிரோதமென்று அறிந்திலன் ;
அஃது இடையர்

குலத்தாரன்றித் தன்குலத்துள்ளாரறியும்
முறைமையன்மையானென்க.

இமில் - முரிப்பு

க0உ - ச.

தாதெரு மன்றம்.....பெயர்வோ னுங்கண்

(இ - ள்.) அம்மறுகில் தாதெருவையுடைய

மன்றத்தையெல்லாங்கழிந்து

‘தனிப்பெண்டிகள் தெருவின டிவேபோயக் கடைத்தெருவிற்
பெயர்கின றவன

அவ்விடத்தே,

க0ரு - கஉ.

கண்ணுள் வினைஞா.....ஆதியோவென

(இ - ள்.) உருக்குத்தட்டாரும் கைவினைமுறறிய
பணித்தட்டாருமாகிய

நூற்றுவர்பின்வர அரசவரிசையாகிய சட்டையுடனே

ஒதுங்கிநடந்து செல்

ஊஞ்செலவினையும் கையிறபிடித்த கொடிற்றையுமுடைய
பொற்கொல்லனைக்

கண்டனனாகிப் பாண்டியன்பெயரோடு வரிசைபெற்ற
பொற்கொல்லனிவனெ

னக்கருதி அணுகச்சென்று, அரசனறேவிக்குப்
பூணலாவதொருசிலம்பினை விலை

மதித்தற்கு நீ வல்லையோவென்று கேட்பவென்க
மெய்பபை-சட்டை.

விலங்குநடைச்செலவு=மேனமக்களைக்கண்டு ஒதுங்கி,

நடத்தல். கைக்கோல - கொடி. ஆதியோ - ஆவையோ;
கருத்தனாவென்று

மாம். ஆதியோவென்றான், தனசிலம்பினது அருவிலைகருதி
இவனைக்கண்டா

ஊம் துந்நிமித்தமெனபார் பின்வர முன
கண்டனனாகியென்றா.

இனிப் பொற்கொல்லன கூறுவான்:—

ககந - கூ.

அடியேனறியேன்.....அவிழ்த்தனன்

(இ - ள்.) மகளிருடைய அடிக்கலம்

விலைமதித்தற்கறியேனாயினும் வேந்தர்

முடிக்கலமுதலியன சமைப்பேனயானெனக்

காலதூதனாகவந்த பொற்கொல்

லன் கையாற்றொழுது புகழதலானே யாவாக்கும்புகழவரிய
சிலம்பினைப் பொ

திந்த பொதிவாயை அவிழ்த்தனனாகவென்க.

ககள் - ௨௦. மத்தக

மணியொடு.....புரிந்துட னோக்கி

1 தனிப்பெண்டுகள்தெரு - கோயிலிற்பணிசெய்யும்
மகனிர்தெரு; தனித்தெரு
வெனவும் வழங்கும்.

ககா—கொலைக்களக்காரதை.
சுரு

ம்இ - ள்.) தலையானமாணிக்கத்தோடு வயிரமும்
பத்திபடவழுத்திய கேவ

ணத்தையுடைய கிளிக்சிறையென்னும்
பசும்பொன்னாற்செய்த புடைபட்டி

உட்கருவையுடைய சித்திரத்தொழிலையுடைத்தாகிய
சிலம்பின் தொழிலருமை

யைபெல்லாம்.....பொய்ச்செய்திசாராத
தொழிலையுடைய பொற்கொல்லன்

நெஞ்சம் 1 இடுவந்திகூறுதலைப் புரிந்துநோக்கக்
கண்கள் சிலம்பைநோக்க

இவ்விருநோக்கும் கண்டார்க்கு
ஒருநோக்கம்போலநோக்கியென்க.

மத்தகமணி - சுழுகைமணியுமாம
சிலம்பின் மத்தகத்தினமணியெனினு

மமையும். கேவணம் - மணியழுதுவருழி. குடைசூழல்

- குடையிதென்

பாருமுளர் செய்வினை - கைத்தொழில் பொய்த்தொழில் -
பொய்சொல்லுதலை

தொழிலாகவுடையவென்னுமாம்.

புரிநடை னெக்கியென்பதற்குப் பணியுமவியும்நோக்காது அவனை இடு
வந்தியிடுவதற்கு இசைந்து தான் வஞ்சித்துக்கொண்ட சிலம்போடொக்குமபடி
யைப் பார்த்தென்பாருமுளர்.

கஉக - கூ. கோப்பெருந தேவிக்கு.....

சிறையகம் புக்கபின்

(இ - ள்.) அரசனுடைய ¹ பெருந்தேவிக்கலலது
இப்பெருவிகைச்சிலம்பு

வேறெருவார்க்கும் வினாவியையென்றுசொல்லி, முன
னின் னும்போய வெற்றி

மிக்க வேந்தனுக்கு இதனையுணர்த்தி யானவருநதுணையும்
என புன்குடிவந்து.

அருகாகிய அவ்விடத்தே நீரிருமெனக்
கோவலனுஞ்சென்று அக்கீழ்மகனிநுப்

பிடததிறகு அயலதோரா அக்கசாலைப்பள்ளியின்
மதிலுக்குள்ளே புக்கபின்னென்க.

ஐ, இடைச்சொல் யாப்புறவு - வினா,
பொருத்தமுமாம். என ¹ எனது

சொல்லி. முன்போர்து - முன்னின னும்போய.

இனி, அவனுட்கோள்கூறுவார்:—

கஉஎ - கூ. கரந்தியான்
கொண்ட.....செல்வோன்

(இ - ள்) யான முனபு வஞ்சித்துகொண்டசிவமபு
என்னிடத்தேயென

புது பலருமறிய மன்னறகு வெளிப்படுவதன முன்னே
வேறொருதேயத்தினின

றும்வந்த புதியவனோடே போக்குவேனயானென்று
துணிந்தவுளத்தைக்கரந்த

செல்கின்றவன,

யாங்கொண்டவென்றும்,

போக்குவமெனறுங்குறற்பாலவற்றை இவன்

மீழ்மகனாதலால், தனித்தனமைகூறினா.

கந்த - சக.

கூடன்மகவிராடல்.....தாழ்ந்துபல வேத்தி

(இ - ள்.) கூடலில் நாடகமகன்றடைய
ஆடலிடத்துத்தோன்றும் முகத்

தோற்றமும் அவர் ஆடலவிகற்பமும்
அவ்வாடல்விகற்பத்தன்கேற்ற பாடலின்

வேறுபாடும் யாழிசையின்பயன்களும் காவலனுடைய
உள்ளத்தை விரும்புவீத

தனவென்றுகருதி ஊடியவுள்ளத்தைத் தன்
னுள்ளேகரந்தொடுக்கி வருத்தத்

தைச்செய்யும் தலைநோயென்பதனைத்
தனமேலேயிட்டுக்கொண்டு குலப்பிறப்

பையுடைய பெருந்தேவி தனனோடு மேவாதே
தனதுகோயிறகண்ணே அந்தப

1 இடுவத்தி - குற்றமில்லாதவன்மேற்
நாட்டின் வடபாகத்தே வழங்குகின்றது.

2 பெருந்தேவி - பட்டத்தத்தேவி.

குற்றந்நையெற்றதல். இது இத்தமிழ்

சூட்சு

சில் ப் ப் தி கார் ம்

8

புரத்திற்சென்று புகுந்துவிடுதலானே அரசன் காமபரவசனாய அமைச்சர், திரளி
னீன்றுநீங்கி அரிசின்றிய கண்ணையுடைய சிலையர்திரளுடனே கோப்பேருந்
தேவியுடைய கோயிலேநோக்கிச் செல்வோனைக்

காவலையுடைய வாயிற்கடைபிடித் தே கண்டவளவிலே வீழ்ந்து
தாழ்நது பலகால் ஏத்திச் சொல்கின்றவனென்க. கலங்கா

வுள்ளங் கரநதனன் செல்வோன, தாழ்ந்து பலவேத்தியென்க

கசஉ - எ.

கன்னக மின்றியும்..... இருநதோனென

(இ - ள்.) கன்னக்கோலும் கவைக்கோலுமின்றாகவும்
தன்மனத்தின்கட் பயின்ற துயின்மநதிரமே

களவுக்குத்துணையெனக்கொண்டு வாயில்காவலரை

மயக்கமுறுத்தும் துயிலெய்துவித்துக் கோயிற்கணிநுநத

சிலமபினை அபகரித் துக்கொண்ட கள்வன் இந்த

ஒலியையுடைய பெரிய ஊர்காவலருடைய கண்ணை மறைத்து

அடியேனுடைய புனகுடிலகத்தே வந்திருக்கின்றனென்று

அவ்வா சற்குச்சொல்லவென்க.

கன்னகம் - அகழ்கருவி. கவைக்கோல் -
கொழிறறுக்கோல்; ஆவது படைக்

கல் இட்டிகைமுதலியவற்றைப் பறிக்குங்கருவி; குத்தக்கோலென்பாருமுனர்.
¹ சில்லை - இழிவு. இன்றியுமென்னுமும்மை சிறப்பு. துணை - உசா. முன்னாள்
தன்னிடத்திலிலையென்று நிலைநின்றதற்கேற்பக்
கோயிறசிலம்புகொண்ட கள்வனென்றான் விற்கவந்த
அகப்பட்டானென்பதுதோன்ற, என சிறுகுழிகைத்
திருந்தானென்றான்.

கசமு - றுங். வினைவினை

காலம்.....கொணாகவீங்கென

(இ - ள்.) சிணையலர்வேம்பன் ஊராகாக்கும் காவலாளரையழைத்து இங்
னனமாகிய எனது தாழ்ப்புகோதையையுடையாடன்னுடைய காலணியாகிய

சிலம்பு இவன்சொன்ன களவிறதமுமாயி கள்வனுடைய கையகத்ததாயின்,
அவனைக்கொல்ல அச்சிலம்போடு ஈவருக்கொணாகவெனக்கருதியவன் வினைவினை
கின்ற காலமாதலானே இதனைச் சிறிதுமதேராநாயத்
நீங்கிச் சிலதியரோடு கோயினோக்கிக் காம்பரவசனாய

தேவிகூடாதேகச் சுற்ற

அவள் கடையிடத்தே

கைலானே அவனைக்கொன்று அச்சிலம்பை

இவளுடனீர்த்தற்கு உதவியாக இவ் விடத்தே

கொணர்வீராகவென்று சொல்லவென்க.

யாவதும் - சிறிதும. சினை - கொம்பு

அலர்வேம்பு - வேம்பலரென்க;

ஆகுபெயரான் மாலையாயிற்று. வேம்பன், ² “கொன்றையன்” எனப்பதுபோல
நின்றது. கன்றிய - அழிபட்டவென்றபடி. கொன்று - கொல்லவெனத்

திரிப்பினுமமையும். இனி எனகோதைதன காறசிலம்பு
அடிப்பட்டகள்வன் கையதாயிற் கொன்று கொணர்கவென்னும
தனகட் கொடுங்கோனமையின்மை யுணர்க.

கடுச - எ.

காவலனைவ.....குறுகினனாகி

(இ - ள்) அந்நனங்கூறியகாவலன, வேற்காரரைத் தனனோடு ஏவுதலானே
கருந்தொழிறகொல்லனும், ஏவுப்பட்டவுள்ளத்தோடே நாம் எண்ணியவென்

1 "சில்லைக்கணப்பினை" தாலடி. ௩௭௭.

2 திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், ௪00; கொன்றைய னென்பதற்கும்
புவின் தன்மையனென்பது பொருள்.

கொன்றைப்

கக. — ௮ கர் லைக் க ள க் க ர் லைத்

சுருள்

ணம் முடிந்ததன்றோவெனக்கருதித் தீவினையாகிய

சூழ்ந்த வலைக்குள்ளே

சென்று அகப்பட்டிருந்த கோவலனைக்

குறுகச்சென்றுறென்க.

கருந்தொழில - கொலைத்தொழில். முடிந்ததென்பது
விகாரம். இனி, எதிர்

காலத்தனமைவினையை

விரைபொருட்கண்

இறந்தகாலத்தாற் கூறினனெனினு

மமையும். முதிர்ந்தல் - சூழ்தல். முதிர்வினையெனமாறித்
தீய பழவினையாகிய '

வலைக்குள்ளேயெனினுமமையும்.

கநாடி - கூக.

வலம்படு தானே.....புரிந்துடன் காட்ட

(இ - ள்.) வெற்றிபொருந்திய

தானே மன்னவனேவுதலாற் சிலம்புகாணிய

இவர் வந்தார் ; அதனைக் காட்டுமினெனச் சொல்லி
அத்தொழில்பொருந்திய

சிலம்பினருமையெல்லாம்

கூறுவான்போஸப்

பொய்ம்மையைத் தொழிலாக்

வுடைய கொல்லன் அவரை வேராக அழைத்துக்
கோயிலிலிருக்கின்ற தனிச்

சிலம்போடே பொருந்தச்சொல்லிக்காட்டவென்க.

காட்டுமினென்பது சொல்லெச்சம் காணிய,
வினையெச்சம். புரிந்தெ

னவே அவனினிங்கியென்பதும், உடன்காட்டவெனவே
அச்சிலம்போடி ஒரு

தன்மையாக ஒப்புக்கூறியென்பது:ம கொள்ளப்பட்டன.

ககூஉ - நு.

இலக்கண முறைமையின்.....உரைப்போன்

(இ - ள்.) இவன் , மெய்ப்பொதியானும்
இருக்கின்றமுறைமையானும் .

கள்வனென்று நீ சொல்லப்படுவா னுமல்லன்;
கொல்லப்படுவா னுமல்லனென்று

சொல்லும் அரிபதிறலையுடைய வேறகாரரை நகைத்து
இகழ்ந்துகூறிக் கொலைத் .

தொழில புரிந்த பொற்கொல்லன் ¹ களவுநூலி லுள்ள
ஏதுக்களைக் காட்டினனாய் .

உ ரைக்கின் றவனென்க .

இலக்கணமுறைமை - இலக்கணத்தானும்
இருந்தமுறைமையானுமென

உம்மைத்தொகை. கொலைப்படுமகன் - கள்வன் அகநகை -
இகழ்ச்சிநகை.

அகநெகவென றுபாடமாயின், நெகவுரைத்தென்க.

ககக - க. மந்திரந்

தெய்வம்.....துணையெனத் திரிவது

(இ - ள்) பொல்லாவொழுக்கத்தினுற
களவுகண்டுண்ணுமாக்கன் மந்திர

முதலிய எட்டையுமன்றோ படையாகக்கொண்டு
திரிவதென்றானென்க.

மருந்தே இடனையென்ற ஏகாரமிரண்டிம என்.
அன்றேபெனபது - தேற்

றம். கட்டின்மாக்கள் எட்டினன்றே
துணையெனத்திரிவதென்க.

கஎ - எக. மருந்திற் பட்ட ராயின்.....பெருநவைப் பட்ட

(இ - ள்.) இவன் வலியையழித்தத தப்புவதன்றி இவனமருந்திற்பட்ட

ராயின், றும் பெரிய புகழையுடைய

வேந்தனூல்வருந்தண்டம் இப்பொழுதே

பட்டரானேருவென்றென்க.

² கனவுதால் ஸதேயசாஸ்திரமென்று வழங்கப்படுகின்றதென்றும்
செய்தவர், கசரென்பவரின் ஆசிரியராகிய கர்ணீ ஸுதரென்பவரென்றும்

அத்தலைச்

வடமொழி

யாளர்கூறுவர்.

சுருத்திரமேவ ஸதேயசாஸ்திரமென்று வழங்கப்படுகின்றதென்றும்
செய்தவர், கசரென்பவரின் ஆசிரியராகிய கர்ணீ ஸுதரென்பவரென்றும்

சுரு

சிலப்பதிகாரம்

பட்டர், வினைப்பொருள்; சொன்னோம்
சொன்னோமென்னும்வழக்கு.

இது முற்கூறினான், அவர் அஞ்சிக் கடுகக் கோற்றற்கு.
இனி மந்திரமுதலிய எட்டின் விளைவு கூறுவான்:—

களஉ - ந. மந்திர

நாவிடை.....யாங்காண்குவமோ

(இ - ள்) தாம் சாதித்தமந்திரத்தை நாவிடத்தே
வழுத்துவராயின், தேவ

குமாரரைப்போல நாம காணமாட்டோமென்றென்க.

வழுத்தல் - அபிமநதிரித்தல். இந்திரகுமரர்

காணப்படார்; அவரைப்போல

இவருங்காணப்படார். இந்திரா - தேவர்; ² “இந்திரர்க்கும்
புகழ்வரிதே” என

வும், ³ “இந்திர ரமுத மியைவ தாயினும்”

எனவுஞ்சொன்னார் பிறரும்; இனி

அந்தர குமரரென்பாருமுளர்

கஎச - நி.

தெய்வத் தோற்றம்.....பெயர்குவர்;

(இ

- ள்.) தாங்கள் ஆதரிக்குந்தெய்வம் எப்பொழுதும்

தங்களுக்குமுன்

னிற்கும்படி மனநதெளிந்து நினைப்பாராயிற்

கையிலையகப்பட்ட மிக்கபொருளை

நமக்குக்காட்டியும் தப்புவரென்றானென்க.

கஎசு - எ. மருந்தி

னங்கண்.....இடனுமா ருண்டோ

(இ - ள்.) இவா மருந்தினாலே நம்மிடத்து

மயக்கஞ்செயவாராயின்,

இருந்த நாம் புடைபெயருமிடமு

முண்டாமோவென்றானென்க.

மார், இடைச்சொல்,

கஎஅ - க. நிமித்தம் வாய்த்திடின ..

வந்துகைப புகுதினும்

(இ - ள்.) தாம் ஆண்டநிமித்தம் வாய்ப்புப்

பெற்றாலுள்ளது பெறுதற்கரிய - பொருள் தானேவந்து

கைப்புகுதினும் புகார்களென்றானென்க.

யாவதும் - எனியவிடத்திலும்

கஅ0 - அக.

தந்திரகரணம்.....எய்துவர்

(இ - ள்.) களவுநூலிற்சொல்லிப்போதுகின்ற
தொழில்களையறிநது எண்... ணிச்செயவாராயின், தாம்
மண்ணுலகத்திருப்பினும் விண்ணுலகத்திருக்கும்
இந்திரனது மார்பிலணிநத ஆரத்தை எய்தவேண்டின
அதனையும் எய்துவ
ரென்றானென்க.

தந்திரகரணம் - நூலிற்சொல்லுகிரியை, எண்ணுதல்
- எண்ணிச்செயல்.

கஅஉ - ஈ.

இவ்விட மிப்பொருள்.....யார்காண்கிற்பார்.
(இ - ள்.) இப்பொருள் நாம கோடற்கு இவ்விடமேயிடமென
இவர்துணி
வாராயின் அவ்விடத்து அவரை யார் கண்ணாற

காணவல்லாரென்றானென்க.

ஐதறல் - செயதல்

கஅச - ஈ. காலங் கருதி.....விலக்கலு
முண்டோ

(இ - ள்.) அவர்கள் களவுகொள்ளுங்காலம்
இதுவென்றுகருதிப் பொரு
ளைக் கைப்பறறுவாராயின், மேலோராயிருப்பினும்
விலக்குதலுண்டாகுமோ
வென்றானென்க.

1 சிவகசித்தாமணி, களக.

புறநானூறு, கஅஉ.

ககா.—கொலைக்களக்காலைத்.

சாங்கு

கஅக - எ.

கருவிகொண்டவர்.....காண்கிற்பார்

(இ - ள்.) கருவிகளைக்கொண்டு

பெறுதற்கரியபொருளைக் கைப்பற்றுவரா

யின், இப்பூமியிடத்து யாவர் கண்கொண்டு

காணவல்லாரென்றானென்க.

இங்ஙனமாதலாலென ஒருசொல்வருவிக்க.

கஅஅ - க. இரவே

பகலே.....புகலிடமில்லை

(இ - ள்.) இவர்க்கு இரவுபகலென்று இரண்டில்லை;

இக்கரவின்பகுதியை

நாம் கேட்பிற புகனறுமுடியாது;

இக்களவுநூலை நாம் கேட்பின,

ஒடியொளிக்கலாமிடமில்லையென்றுமாம்.

ககா - உரு. தூதர்கோலத்து.....

கொல்லன் சொல்ல

இங்ஙனம் களவுநூற்றுறைகூறி, முன்னாள் இத்
தென்னவனதம்பியிடத்து

நிகழ்ந்ததொன்றென்று ஒரு பொயக்கரி கூறுகின்றான் ,

(இ - ள்.) முன்னாளிலே ஒருகள்வன
நூதருநுக்கொண்டெவந்து கொற்றவன்

வாயிறகட பகற்பொழுதிருந்து இராப்பொழுது
மாதருநுக்கொண்டு உள்புகுந்து

விளக்குநீழலிலே பள்ளியறையினுள் அஞ்சாதுபுக்கு
அடங்கி இந்நெடுஞ்செழி

யந்து இளங்கோவாகிய வேந்தன துயில்கின்றவனுடைய
மார்பில் வெயிலிடு

கின்ற வயிரதையுடைய ஆரத்தை விரைய வாங்கினாக,
துயிலுணர்ந்தவன்

தோளிற் காணாய உடைவானையுருவினாக,
அதனுறையைக் கள்வன் கையிலே

வாங்கி அவன குத்துந்தோறும
வாளிலேயுறையைச்செறித்தான் ; அங்ஙனஞ்

செறித்தலின், அதற்கு அரற்றாய மற்போராலே
அவன்வலியினெல்லையைக்

காண, ஆண்டுநின்றதோர் துணைத் தானாகக்காட்டிக் கழிந்து
தன்களவுநூற்கல்வி

யால் தப்பியுளவனைக் கண்டாருண்டாயின் அவர்களைக்
காட்டிக்காணீர் ;

ஆதலான், இவர்க்கு இவரே ஒப்பாதலன்றி
இவ்வுலகத்துப் பிறரை ஒப்பாகக்

கூறுதலுண்டோவென்று அக்கொலைத்தொழிறகஞ்சாத

பொற்கொல்லனசொன்

குணகவென்க.

வேந்தன விழித்தோன் காணுன உருவ வாங்கிச்
செறித்த இயல்பிற்கு

அரற்றான் காணக் காட்டிப் பெயர்ந்த கள்வனென்க.

இதனால் அரசனெஞ்சுணர்ந்தும் நாவெழாமை
கூறினான். இவர்க்கென்

றான், கள்வரென்றசாதிபற்றி. அ, முன்னறிசுட்டு.

உரு - ந. ஆங்கோர்.....

.....கூறும்

(இ - ள்.) அவ்விடத்து அவர்களில் வேலைக்
கையிலேயுடையானோரின்

யவன் சொல்லும்; அஃதியாதெனின்,—

உரு - 'கக. நிலனக

முனியன்.....உறுபடையீரென

(இ - ள்.) முன்னாளிலே, நிலத்தையகழும்
உளியையுடையனாய் நீலநிறத்

தானையையுடையனாய்ப் பலகலன்களையும்
நச்சியவேட்கையாற் பற்றியபொருளை

விடாமையிற் கொடுப்பசியால் ஊனைக்கவ்விவிடாத
புலிபோன்று சரற்காலத்து

இடையாமமாகிய, இருளாற கண்கள்
மயங்கச்செயதலையுடைய ஊரெல்லாம்

துயிலான் மடிவித்தலையுடைய இராக்காலத்து
ஒருகள்வன்வந்துதோன்ற,

சிலப்பதிகாரம்

யான் என்கையில் வானை உறைகழித்தேனாக, அவ்வானை
அவன்வாங்க, அவனை

யும் என்வானையும் எவ்விடத்தும் கண்டிலேன் ; ஆதலால்
இவர்கெய்கை யாவர்க்

கும் அறியவரிது ; இவனை நாம் நெகிழவிழன், அரசன்
நமமைவருத்தும் ;

ஆதலான், இனி இதற்குச் செயதற்குரியதொன்றைத்
துணிநதுகூறுமின் ;

மிக்க படைக்கலத்தையுடையீரென்றென்க.

“ நிறங்கவர்பு புனைந்த நீலக் கச்சினர், மென்னூ
லேணிப் பன்மாண்

சுற்றினர், நிலைக முளியர் கலனசைஇக் கொட்குறு,
கண்மா ருடவ ரொடுக்க

மொற்றி”. என்றார் மதுரைக்காஞ்சியினும்.

இனி, உளியத்தென்று பாடமோதி, நின்று வந்த
தொகைப்பின்னின்ற

போன்றென்பதனை இதனோடுகூட்டி முடிப்பினுமமையும்.
இதற்கு நீலத்தானை

யன் நிலைகழ்தலால் உளியம்போனறும், கலனசை
வேட்கையாற புலிபோனறு

மென்க.

உளியன் தானையன் புலிபோனறு
ஒருவன்தோன்றவென்க.

.ஊழ்வினையுருத்தென்.

(இ - ள்.) இங்ஙனம் இவர்க றலின, அறிவின்மையாற கொலையஞ்சான் ஒரு கனிமகன் தன்கையில வெள்வாளாலே வெட் டிருக்க. அது குறுக்கே துணித்த து ; துணி நத உடற்குறைப் புண்வழியே கொப்புளிக்கின் றகுருதி குதித்து எ ன்கு ம்பரக்க நில மட ந்தை தனக்கு ஆவதுணர்நது மிக்கதுயரமுற அக்காவலனுடைய செங்கோள் வளைய முன்னேத தீவினையுதிர் தலாலே கோவலன் வெட்டிண்டுவிழுந்தானெ ன்க.

வெள்வாள் - மாற்றாரையெறிநது குருதிக்கறை தட்டாதவாளெனவுமாம்; போர்மாலே குழநது புகாபுகாதவாள். விலங்குடறு த்தது - அவ்வாள் குறுக்கே துணித்தது ; முற்று . உ மிழ்தல - கொப்பு ளித்தல் . வானும் கூர்ப்பும் மிகுதி. இஃது எல்லாவடியும் அளவடியாய் வந்துமுடிதலின், நிலைமண்டில் ஆசிரியப்பா .

நண் னும. . . . . வந்தவினை.

(இ - ள்.) பாண்டியன் முனசெயத

தீங்கின விளைவாகிவந்த வினையாலே,
மண்ணில் வளை யாத செங்கோல கண்ணகிதன
கேள்வன முன்னிலையாக வளைந்
தது; ஆதலால், செய்தானொருவனை இருவினையும்
நண்ணுமென்பதனை யறிந்து,
உலகத்தீர் ! நல்வினையேசெய்யுமின்களென்று
அழகன்கூறினாரென்க.
ஆதலாலென ஒருசொல்வருவிக்க.

ககூ,—கொலைக்களக்காதை முற்றிற்று.

¹ மதுரைக்காஞ்சி, ககக - சஉ.

பதினேழாவது
ஆய் சீ சியர் கு ரை வ.

¹ கயலெழுதிய விமய நெற்றியி
னயலெழுதிய புலியும் வில்லு
நாவலந் தண்பொழின் * மன்ன
ரேவல் கேட்பப பாரர சாண்ட

நீ. மாலை வெண்குடைப் பாண்டியன் †
கோயிலிற்

காலை முரசங் கனைஞர லியம்புமாகலி
 னெய்ம்முறைநமக் டி கின்றுமென்
 றையைதன் மகளைக்கூஉய்க்
 கடைகயிறு மததுங்கொண்
 கி. டிடைமுதுமகள் வந்துதோனறுமன்

உரைப்பாட்டுமடை

குடப்பா லுறையா குவியிமி லேற்றின்
 மடக்கணீர் சோரும் வருவதொன் றுண்டு

உ. அயலெழுதிய புலியும் விஷமென்றது,
 அவறையுடைய அரசரை; சோழன் சேரன்.

க. மனனா - மறறுள்ள குறுகிலமனனார் கூ
 இயம்பும், முற்று.

அ. ஐயையாகிய தனமகளை. கி. முதுமகள் - மாதரி.
 உரைப்பாட்டுமடை - உரையாகிய பாட்டை
 இடைப்படுத்தது.

“குடப்பால்” - உறையா - தோயா

க - க0: “பாட்டிடைவைத்த குறிப்பினும்” (தொல்.
 என்பதற்கு இத்தப்பகுதி மேற்கோள்.
 செய். கு. கக0-இளம்)

“படுகன் முரசங் காலை பியம்ப” (மதுரை. உகஉ); “தழங்குரன் முரசங்
 காலை பியம்ப” (ஐங்குறு. சசஅ); இயம்பலென்பது, ஒலித்தற் றெழிற்பண்பில் வரு
 தற்கு இங்ஙனம் மேற்கோள்; தன். மயிலு; த - வி. கு. சடுஅ. சடுக.

(பி - ம்) *

மியம்புமாதவின்,

‘மன்னரொடேவல் கேட்பவரசாண்ட’ † ‘கோயிற்காலை
‘கோயிற்காலை முரசியம்பு’ ‡ ‘இன்குருமெனவையை’

முரசு

நின்று

சுதூ

சிலப்பதிகாரம்

உறிநறு வெண்ணெ யுருகா * வருகு
மறிதெறித் தாடா வருவதொன் றுண்டு
நான்முலை யாய நடுங்குபு நின்றிரங்கு
மான்மணி வீழும் வருவதொன் றுண்டு
கருப்பம் †

குடத்துப்பா லுறையாமையுங்
குவியிலேற்றின் மடக்கண்ணீர்

சோர்தலு முறியில்வெண்ணெ யுருகாமையு
மறிமுடங்கி யாடாமையு

மான் மணிநிலத்தற்றுவிழ்தலும வருவதோர்
துன்பமுண்டென மகளைநோக்கி மனமயங்காதே
மண்ணின்மாதர்க்கணியாகிய கண்

ணகியுந் தான்காண வாயர்; பாடியி
லெருமன்றத்து மாயவனுடன்
றம்முனாடிய வாலசரிதை நாடகங்களில்
வேனெடுங்கட் பிஞ்ஞையோ
டாடிய குரவையாடுதும் யாமென்றாள்
கறவைகன்று துயர்நீங்குக
வெனவே.

கோளு

க. ¹ காரி கதனஞ்சான் பாய்க்தாணைக்
காழுறுமில்

வேரி || மலாக்கோதை யாள், சுட்டு
உ. நெற்றிச செகிலை யடர்த்தாற் குரியவிப்
பொற்றொடி மாதரா டோள

“உறிநறு”—(பா) உருகி - மெலிநது. உருகி ஆடா-
குழைநதுகிடக்கும்; உருகியென்பது ஆடாமையெனனும்
மறையொடுமுடிந்தது.

“நான்முலை”—நான்முலையாயம் - பசு; ஆயம
மணிலீழும்; இடத்தாகிழ்

பொருளின்னொழில் இடத்திலே முடிந்தது. மான் மணி

- பெரியமணி ; கழுத

தின்மணி.

கருப்பம் - கேட்டுக்குக்கருப்பம்.

“குடத்துப்பால்” — ‘உறையாமை’ முதலாக
எண்ணிய உம்மைகளுக்கு

உறையாமையாலுமென்று மூன்றும்வேறுமை விரிக்க.
மயங்காதே-வருந்தாதே.

குரவை - பலர்கூடியாடும்... ..யைக்கூ-தது.
வாசசரிதைநாடகம் - பிள்ளைச் சரிதநாடகம். மாயவன்
தொழுனையாற்றிற் பிள்ளைப்பருவததுப் பஸ்தேவரோ
டும் பிள்ளையோடுமாடின குரவைக்கூத்தைக் கூறுகின்
றான்:—

“குரவையெனபது ....இயலபிற்றெனப”

கொளு - குரவைக்குக்கருத்து.

உ. செகில் - சிவந்தசுட்டி.

1 “காரிகதனஞ்சான் கொள்பவன்”, “காரிகதனஞ்சான்
பாய்ந்தபொதுவற்கே”

கலி. 40ச.

(பி - ம்.) * “மறுகி” † “ஆங்கு, குடத்து” ‡
“பாடியினெரு” § “ஆங்கு, காரி”

|| “மலர்க்குழலானெற்றிச் செந்நிலையடர்த்தாற்குரிய
திப்பொற்றொழிமாதர்த்தகை”

கள. — ஆய்ச்சியர்குரவை.

ந. மல்லன் மழவிடை யூர்ந்தாற் குரியனிம்
முல்லையம் * பூங்குழ றுன்

ச. ¹ துண்பொறி வெள்ளை † யடர்த்தாற்கே

யாகுமிப்

பெண்கொடி மாதர்தன் றேள்

ந. ² பொற்பொறி வெள்ளை † யடர்த்தாற்கே

யாகுமிந்

நற்கொடி மென்முலை தான்

க. வென்றி மழவிடை யூர்ந்தாற் குரியனிக்
கொன்றையம் பூங்குழ லாள்

எ. ³ துணிற வெள்ளை யடர்த்தாற் குரியனிப்
பூவைப் புது || மல ராள்

எடுத்துக்காட்டு

ஆங்கு,

தொழுவிடை யேறு குறித்து வளர்த்தா

ரெழுவ ரிளங் ஈ கோதை யார்

என்றுதன் மகளைநோக்கித்

தொன்றுபடு முறையானிறுத்தி

யிடைமுது மகளிவாக்குப்

படைத்துக்கோட் ** பெயரிடுவாள்

குடமுதலு ஸீடமுறை யாக்குற றுத்தங்
கைக்கிளை யுழையினி விளரி தாரமென
விரிதரு பூங்குழல் வேண்டிய பெயரே

அசை. க. மல்லல் - வலி. தான, டுளென்றல்.

எடுத்ததுக்காட்டென்பது -

இவ்வேறுகொண்டானுக்கு இன்னாள் உரிய

“குடமுதல்” குடமுதல் - மேற்றிசைமுதலாக.

வட்டப்பாலைவருமாறு:-

“ஆழியு மாரும்போற கீறிச்சிறுதினைக்க, னூழி
னெரோவொன் றுடன் கீறிச்—சூழ, வெருதாதி
கீழ்த்திசைக்கொண் டராம மெண்ணிக், கருதி சிலக்
கயிற்றைக் காண்”, “இளியிடபங் கற்கடக மாம்விளரி
சிங்கம், தளராத தார மதுவாந்—தளராக், குரல்கோற
றனுததுத்தங் கும்பங்கிளையாம், வரலா லுழை மீன மாம்”,
“குரறுலை விற்றதுத்தங் கைக்கிளையே கும்பம், பரிய
வுழைமீனம்—

1 “துண்பொறி வெண்ணிக், கதனஞ்சான் பாய்ந்த பொதுவன்” கவி. ௧௦௧.

2 “செம்மறு வெண்ணியும்” கவி. ௧௦௩.

3 “பானிற வண்ணன்போற் பழிநீர்ந்த வெண்ணி” கவி. ௧௦௪.

4 சினேந்திரமலை, ஆளுடசங்கரம், க.

(பி - ம்) * 'பூங்குழலான்' † 'அடர்த்தானுக்காகும்' ‡ 'அடர்த்தாற் குரித்தா
 மித்தற்கொடிமென்முல்தான்' § 'தூவுத வெண்ண' || 'மலரா, னாய்கு'
 ஞ 'கோதை யார், எடுத்துக்காட்டு' ** 'பேரிடுவான்' †† 'இடைமுறை யாகக் குரல்'

சுசுசு

சிலப்பதிகாரம்

மாயவ னென்றாள் குரலை
 விறல்வெள்ளை

மாயவ னென்ற ளிளிதன்னை -

யாய்மகள்

பின்னையா மென்றோரா துத்தத்தை

மற்றையார்

முன்னையா மென்றான் * முறை
 மாயவன் சீருளார் பிஞ்ஞையுந் தாரமும்
 வால்வெள்ளை சீரா ருழையும் விளரியுந்
 கைக்கிளை பிஞ்ஞை யிடத்தாள்

வலத்துளான்

† முத்தைக்கு நல்விளரி தான்
 அவருள், வண்டுழாய் மாலையை மாயவன்

மேலிட்டுத்

தண்டாக் குரவைதா னுள்படுவாள் -

கொண்டசீர்

வைய மளந்தான்றன் மார்பிற் றிரு ‡

நோக்காப்

பெய்வளைக் கையாணம பின்னைதானா

பாவா—யரிதாரம், கொல்லே திளிவிளி கற்கடகங்
கோப்பமைந்த, தொல்லே
ழிசைநரம்பிற் காம்” இப்படி ஏழுநரம்புகளையுநிறுத்தி
‘எழுவ ரிளங்கோதை
யார்’ என்ற ஏழுபெண்களையும் ஏழுநரம்பாக்கி
அவர்களை நரம்புநிற்குகிலை
களிலே நிறுத்தி.....

அவருள்.—

“மாயவனென்றுள்”—மாயவ னெனருள் குரலை;
மற்றை வெள்ளையாயவ
னென்றுள் இளிநரம்பை; ஆயமகள்
பிஞ்சுஞாயமென்றுள் துத்தத்தை;
மற்றைப்பெண்களைக் கைக்கிளை உழை விளரி தாரமெனருள்

[உழையுளியெனறு உழைக்குப் பெயர்.]

“மாயவன்சீர்”—மாயவனெனற குரனரம்பைப
பிள்ளையான துத்தமும்
தாரமும் சேரநின்றன; பலதேவராகிய இளிநரம்பை
உழைபும விளரியும் சேர
நின்றன; கைக்கிளையெனநின்றநரம்பு பிள்ளைக்கு

இடப்பக்கமே நின்றது; முந்

தையாகியதாரத்துக்கு வலப்பக்கமே நின்றது விளரி.

[“குரன்மருங்கிற் பாகந் தனமருங்கணைந்து நின்ற
வுழைகைக் கிளைகண்

மேலொரோவலகு செலலவு மமைப்பது அத்தந்
குரலாகவக் குரன்முத லேழு

வகை யோசையு நிரஸ்படப் பிரிந்திசைப்பது நேரிசை
மண்டிலம்.”] இது

நிரிபுகுத்திரம.

“வண்டுழாய்”—மாயவன் - மாயவனாக நிறுத்தினவன்.
நோக்காத வனைக்

கையாள். ஐ யெனஞள் - வியந்தாள்.

(பி - ம்.) * ‘முறையவருண்மாயவன் சீருள்ளன்
பின்னையுத்’ † ‘முத்தைக்கு

தல்வினரிதான் வண்டு’ ‡ ‘தோக்கான் பெய்வனக் கையாளப்
பின்னே தானா’

கள.—ஆ ய் ச் சி ய் ர் கு ர னை
வ. ச்சந்

கூத்துள்பதேல்

அவர்தாம், செந்நிலை மண்டிலத்தாற் கற்கடகக்
கைகோலத்

* தந்நிலையே யாடற்சி ராய்ந்துளா -
முன்னைக்

குரற்கொடி தன்கிளையை நோக்கிப் பரப்புற்ற

கொல்லைப் புனத்துக் குருந்தொசித்தாற் +
பாடுது

முல்லைத்தீம் பாணியென் றுள்

எனாக்,

குரன்மந்த மாக வினிசம எனாக்

வரன்முறையே துத்தம் வலியா - வுரனிலா

மந்தம் விளரி பிடிப்பா + ளவணட்பின்

பின்றையைப் பாட்டெடுப் பாள்

பாட்டு

க. ¹ கன்று குணிலாக் + கனியுதிர்ந்த மாயவ
னினுநம் மாணுள் வருமே லவன்வாயிற்

² கொன்றையந் தீங்குழல் கேளாமோ தோழி

உ. பாம்பு கயிறாக் கடல்கடைந்த மாயவ

னீங்குநம் மாணுள் வருமே லவன்வாயி

³ லாமபலந் தீங்குழல் கேளாமோ தோழி

கூத்துள்படுதல் - தான்கூத்துக்குள் ஒத்தாடுதல்.

“செந்நிலைமண்டிலம்” — செந்நிலையாவது - சமநிலை.

மண்டிலத்தான் -

மண்டலத்தோடே கற்கடக்கை - நடுவிரலும்
அணிவிரலும் முன்னேறினது -- மடித்து மற்றை இரண்டிவிரல்
களுங் கோத்தல்.

"இருவிரல் கடம்மையுந் தம்முள்ளே கோத்துப்,
பெருவிரல்க ணீக்கநண் டாம்"

க. குணில் - குறுநதடி. கொன்றையந்
தீங்குழலென்றமையான் முன்பி

னவையும் பண்ணின்மேற்செலுத்தாது கருவிமேற்
செலுத்துக; பண்களுமாம்.

உ. ஆம்பன்முதலானவை சிலகருவி; ஆம்பல் -
பண்ணுமாம் "மொழியாம்

பல் வாயாம்பல் முத்தாம்பல்" என்றுசொல்லுவர்
பண்ணுக்கு.

¹ "கன்றுகுணிலா", "பாம்புகயிறு", "
கொல்லையஞ்சாரல்" என்பவை பின்

நுறிப்பிட்டுள்ள இடங்களில் மேற்கோள்களாக
எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளன; தொல்.

செய். கு. கஎச - இளம்; கூ கூ கு. கசக - பேர். த; யா -
வி. செய். கு. உஉ;

யா - கா. செய் கு. கூ; இ - ல். கு. எகஇ.

² கொன்றைத்தீங்குழல்: கவித்தொகை, 40க.

³ "தீங்குழலாம்பலின்", (ஐங்குறு. ௨௧௫); "ஆம்பற்குழலால்"
கவித்தொகை, 40அ.

(பி - ம்.) * 'அத்திலையா ராடியசீ ராய்த்துளன்' † 'பாடுகோ முல்லைப்பூம்

பாணிபெய்ருளெனக்' ‡ 'இவனடப்பிற் பின்றையோர் பாட்டு

§ 'கனியுருத்த' - கச்சு

சிவப்பதிகாரம்

- க. கொல்லையஞ் சாரற் குந்ந்தொசித்த மாயவ
* நெல்லைநம் மாணுள் வருமே லவன்வாயின்
முல்லையந் தீங்குழல் கேளாமோ தோழி¹
² தொழுனைத் துறைவனோ டாடிய பின்னை
யணிநிறம் பாடுகேம் யாம்
- க. இறுமென் சாய னுடங்க துடங்கி
யறுவை யொளித்தான் வடிவென் கோயா
மறுவை யொளித்தா னயர வயரு
நறுமென் சாயன் முகமென் கோயாம்
- உ. வஞ்சஞ் செய்தான் நெழுனைப் புனலு
ணெஞ்சங் கவர்ந்தா ணிறையென் கோயா
நெஞ்சங் கவர்ந்தா ணிறையும் வளையும்
வஞ்சஞ் செய்தான் வடிவென் கோயாம்
- க. தையல் கலையும வளையு மிழந்தே
கையி லொளித்தாண் முகமென் கோயாங்
கையி லொளித்தாண் முகங்கண் டமுங்கி
மைய † லுழந்தான் வடிவென் கோயாம்

ஒன்றன்பகுதி

கதிர் திகிரி யான்மறைத்த கடல்வண்ண
னிடத்து ளாள்

மதிபுரையு நறுமேனித் தன்முன்னோன்
வலத்து ளாள்

பொதியவிழ் மலர்க்கூந்தற் ; பிஞ்சைசீர்
புறங்காப்பார்' முதுமறைதேர் நாரதனார்
முந்தைமுறை நரம்புளர்வார்

மயிலெருத் துறழ்மேனி மாயவன் வலத்து ளாள்
பயிலிதழ் மலாமேனித தன்முன்னோ
னிடத்து ளாள்

கயிலெருத்தங் கோடடியநம பின்னைசீர்
புறங்காப்பார்

|| குயிலுவரு னாரதனார் கொளைபுணர்சீர் ||
நரம்புளர்வார்.

“தொழுனை” (பா) “தொழுனைக் கணவனோ டாடிய
பின்னை, யணிநிறம்
பாடுகம் யாம்” என்று ஒரு குறள்வெண்பா
இட்டோதுவாருமுளர்.

ஒன்றன்பகுதி - ஒற்றைத்தாளத்தின் கூறு.

1 "கன்று குணிலா" என்பதுமுதலியமூன்றும்,
 இரண்டாமழகனிரட்டிக்கப்
 பெற்று தத்தான்கடியினவாக மிதிவெட்டிப்பிரதியிற்
 காணப்படுகின்றன.

2 இவப்பதிகாரம், கக: ௮௦.

(பி-ம்.) * 'எல்லி' † உழத்தான் மனமென்கோ' ‡ 'பின்னைசீர்' § 'பயிவிதழ்
 மாமேனித் தம்முன்னென்' || 'குயிலவ தாரதனார்' ¶ 'தரம்புனர்வார் மாயவன்'

கள.—ஆய் ச் சியர் கு ர வை.

சுசுசு

ஆனேப்புகழ்தல்

1 மாயவன்றன் முன்னினொடும்

வரிவளைக்கைப் பின்னையொடுங்

கோவலர்தஞ் சிறுமியர்கள் குழற்கோதை
 புறஞ் * சோர

வாய்வளைசீர்க் கடிபெயர்த்திட் டசோதையார்
 தொழுதேத்தத் * தாதெருமன் றததாடுங் †

குரவையோ தகவுடைத்தே

எல்லாநாம்,

புள்ளூர் கடவுளைப் போற்றுதும் போற்றுது

முள்வரிப் பாணியொன் றுற்று
உள்வரிவாழ்த்து

க. ³ கோவா மலையாரங் கோதத கடலாரந்
தேவர்கோன் பூனாரந் தென்னர்கோன்
மாரபினவே

தேவர்கோன் பூனாரம † பூண்டான்
செழுந்துவரைக்
கோசுல மேய்த்துக் டு குருந்தொசித்தா
னென்பரால்

உ. பொன்னிமயக் கோட்டுப் புலிபொறித்தது
மண்ணாண்டான்

மன்னன் வளவன் மதிற்புகரா வாழ்வேந்தன்
மன்னன் வளவன் மதிற்புகார் வாழ்வேந்தன்
பொன்னந் திகிரிப் பொருபடையா
னென்பரால்

“மாயவனநன்”—மாயவன, எழுவாய

அசோதையார் - இடைச்சேரியில்

வளர்த்த தாய்பெயர்.

எல்லா - தோழி; அன்றி நாமெல்லாமென்றுமாம்.

உள்வரிவாழ்த்தென்பது, - பிறிதோருருவங்கொண்டும்

கொள்ளாதும்.....

.....வாழ்த்துவது.

க. கோவா மலையாரம் - சந்தனம்; வெளிப்பட

கோ - பசு.

.....

¹ "மாமணி வண்ணத்துத் தம்முனும் பிஞ்ஞையு, மாடிய
தோக்கியும்" மணி. கக: சுடு - சு.
குரவைபிக் தாமென

² தாதெருமன்றம்: கவித்தொகை, க௦க, சிலப். கக: க௦உ.

³ "தனகடற் பிறத்த முத்தி னாரமு, முனைநிறை கொடுக்குத் துப்பிற் றன்மலித்,
தெறலகு மரபிற் கடவுட் பேணித், குறவர் தந்த சந்தி னாரமு, மிருபே ராரமு மெழில்
பெற வணியுத், திருவிழ் மார்பிற் றென்னவன்" (அகநா. கக); "தின்கா ழார தீலிக்
கதிர்விடு, மொண்கா ழாரங் கவைஇய மார்பு" (மதுரை. எகடு
ரண்டடிகளுடன் ஒப்புநோக்கற்பாலன. "கோவாமலையாரம்

- சு) என்பவை முதலி

" முதலிய மூன்றாம்

தென்னவன் முதலியோரை மாயோனாகக் கூறியதற்கும் (தொல்.
புறத்திணை. கு. இ -

த), அரசரைத் தெய்வமென்றே பரவியதற்கும் (௨+ செய். கு.
கசக - த) மேற்கோள்.

(பி - ம்.) * சோரப் பால்வனைக்கைச் சீறடியாரசோதை'

† குரவையோதக

வுடைத்தே ஆடுதர்ப்புகழ்தல்' ‡ 'பூண்டோன்' § '

ஒளிப்பானென்பதால்'

௩. முந்நீரி னுள்புக்கு மூவாக் கடம்பெறிந்தான்

* மன்னர்கோச சேரன் வளவஞ்சி

வாழ்வேந்தன் மன்னர்கோச சேரன் வளவஞ்சி

வாழ்வேந்தன்

கன்னவிறோ னோச்சிக் கடல்கடைந்தா

னென்பரால

முன்னிலைப்பரவல்

க. வடவரையை மததாக்கி வாசுகியை நாணுக்கிக்
கடல்வண்ணன் பண்டொருநாட் கடல்வயிறு
கலக்கினையே

கலக்கியகை யசோதையார் கடைகயிற்றூற்
கட்டுண்கை

மலர்க்கமல வந்தியாய் மாயமோ மருட்கைத்தே
உ. + அறுபொரு ளிவனென்றே யமராகணந
தொழுதேதத வுறுபசியொன் றின்றியே
யுலகடைய வுண்டனையே

யுண்டவாய் களவினா னுறிவெண்ணெ யுண்டவாய்

வண்டுழாய் மாலையாய் மாயமோ மருட்கைத்தே
௩. திரண்டமரா † தொழுதேத்துந் திருமானின்
செங்கமல

௪. விரண்டடியான் மூவுலகு மிருடர நடந்தனையே

நடந்தவடி பஞ்சவர்க்குத் தூதாக நடந்தவடி

+

மடங்கலாய் மாறட்டாய் மாயமோ

மருட்கைததே

படர்க்கைப்பரவல்

க. 'மூவுலகு மீரடியான் ஓ முறைநிரம்பா
வகைமுடியத

தாவியசே வடிசேப்பத தம்பியொடுங்
கான்போந்து

க. மூவாக் கடம்பு - வஞ்சததால நினறதாகலின்,
மூபபினறி ஒருநாளைப்
போல நினறகடம்பு.

இம்மூன்றும் பூவைநீலை

க. சோவரணம் - அசுரா நகரம்

1 வயிறென்பதற்கு நடுவென்று பொருளெழுதி, இவ்வடியை
மேற்கோள் காட்டினர்; கல்லாடம், "இருளொடுதாரகை
"—மயிலேறும் பெருமாள்.

2 இச்செய்யுள்முதலிய மூன்றையும் படர்க்கைப் பரவலாய்
ஒருபொருண்மேல் மூன்றடுக்கி தான்கடி இற்றயின் ஓரடிமீக்குவந்த
கொச்சகயொருபொகிற்கு மேற்கோ ளாகக் காட்டினர்; தொல்.
செய். கு. கச்சு - ந.

(பி - ம்.) * 1

மன்னர்கோன்சேரன்' † 'அறிபொருள்' ‡ 'தொழுதேத்தத்
திருமால்' § 'முறைநிறம்பாவகையன்று தாவியசேவடி சிவப்பத்

கன. — ஆய் ச் சி யர் கு ர் லை வ்.

சசுசு

¹ சோவரணும் * போர்மடியத் தொல்லிலங்கை
கட்டழித்த²

§ ³ சேவகன்சீர் கேளாத செவியென்ன செவியே

திருமால்சீர் கேளாத செவியென்ன செவியே

உ. பெரியவனை மாயவனைப் பேருலக மெல்லாம்
விரிகமல வந்தியுடை விண்ணவனைக் *

கண்ணுந்

திருவடியுங் கையுந்

! திருவாயுளு செய்ய

* கரியவனைக் காணாத கண்ணென்ன கண்ணே
கண்ணிமைத்துக் காண்பார்தங் *

கண்ணென்ன கண்ணே

ஈ. * மடந்தாழு நெஞ்சத்துக் கஞ்சனா வஞ்சங்
கடந்தானே நூற்றுவாபா னூற்றிசையும்

போற்றத்

† படந்தா ரணமுழங்கப் பஞ்சவர்க்குத்

தூது

7 நடந்தானே யேததாத நாவென்ன நாவே
நாராய னாவென்ன நாவென்ன நாவே

1 "சோலி, ஒருமை யழித்த மகன்" (நான்மணி. கடவுள்.
உ), "மாயவன் மாய. மதுவான் மணிதிரையு, னாயன வெண்ண
லவனருளான்—காயக், கழலவழிக் கண்கள்.

லக் கைவனையார் சோரசு, சுழலமுலுள் வைகின்று சோ" (பு
- வெ. பாடாண். ௪௦)

"சோவரணம் கட்டழித்துத் தொல்லிவங்கை குழிமிகொண்டு
திருதர்ச் செற்றோய்"

(கூர்ம. சுவேதவராக. ௫) என்பவற்றிற் சோவரணத்தைக்
கட்டழித்தமை கூறப்பட்ட. முருத்தல் காண்க.

2 "உவப்பினின் னமுத மூறி யொழுஞ்ஞமால் சரிதங்
கேளர்ச், செவித்துளை நச்சு

நாகஞ் செறிவதோர் துளைமற் றுமால்." பாகவத.
சௌனகாதிபர். ௬.

3 "கையு மலரமுயும் கண்ணுங் கனிவாயுஞ், செய்ய கரிய
திருமாலே" விக்ரம

சோழனுலா, கண்ணி, கடுஅ.

4 "மழைதுளி மறுத்த கானின் வற்றனின் மரமு
மத்தன், குழைதர வன்றின்

குன்றுங் குழைதர வமுத மூறுங், கழையிசை வழுத்தான் செவ்வி
காண்லிலாக் கண்கண்

மஞ்ஞைத், தொழுதியங் கலவ மேய துஞ்சலில் வறுங்க
ணன்றே" பாகவத. செள்ள

காதிபர். உ.

5 "மைதவழ் வெற்பன் மணவணி காணுமற், கையாற்
புதைபெறுவதில் கண்களும்
கண்களோ" கலி. ௩௬.

6 வேந்தர் தூதுபோதற்குரியரென்பதற்கு இச்செய்யுள்
மேற்கோள்; தொல்.

அகத்திணை. கு. ௨௬ - த; நாகலி. கு. எடு. உரை; இ - லி. கு.
சசக.

7 "பொடித்தசெங் கதிர்போற் காத்தி பொழிமணிச்
சூட்டராவீ, னடித்தவ னுமம்

பாடா நாவழங் காத நாவே" பாகவத. செளனகாதிபர். ச.

(பி - ம்.) * 'போய்மடியத்' † 'கனிவாயும்' ‡
'தொடர்ந்து' , இள

சுரு

சிலப்பதிகாரம்

என்றியாங்

கோத்த குரவையு ளேத்திய * தெய்வந

மாத்தலைப் பட்ட துயர்தீர்க்க வேத்தா

மருள வைகல் வைகன் மாறட்டு

வெற்றி விளைபபது மன்னோ கொற்றத்

+ திடிப்படை வானவன் முடித்தலை

யுடைத்த

தொடித்தோட் டென்னவன் கடிப்பிடு

முரசே.

“கோத்த” — தெய்வம் நம் ஆத்தலைப் பட்டதுயரைத
தீர்ப்பதாக. முரசம்

மாறட்டு முழங்குவதாக.

‘காவையாததமுவிஞள் மாவையாத் கண்டாள்’
ஏன்கையால், குரவை

யாடியது கோவலனார் கொலையுண்ட அன்றையெனக.

இது குரவைச்செய்யுள்

கயலெழுதிய.....வந்துதோன்றுமன்

(இ - ள்) இமயநெறியில் தானெழுதிய கயலுக்கு அயலெழுதிய புலியை
பும் வில்லையுமுடைய செம்பியன் சேய்நென்னுமன்னரும் நாவலந்தீவின் கண்
மன்னரும் மத்தமுள்ள குறுநிலமன்னரும் தன்னேவல்கேட்டொழுக நிலை
முழுதுமாண்ட முத்தமாவைப்பொருந்திய வெண்கொற்றங்குடையபுடைய பாண்
டியனது கோயிறகண்ணே பள்ளியெழுச்சிமுரசு இயம்பும்; ஆதலாலே, நமக்கு
இன்று கோயிலில் நெய்யளக்கும் முறையாமெனநிலைந்து ஐயையாகிய தன்
மகளையழைத்துக் கடைகயிறும் மத்துக்கொண்டு இடையர்குணத்திறபிறந்த
முதுமகளாகிய மாதரி தயிரததாழியிருக்கின்றவிடத்தே வந்த தோன்றி
ளென்க.

மன்னருமென்னும் உமமை தொக்கது, இயம்பும்,
முற்று. கூஉய் -

அழைத்து. அயலென்றது வடக்கும் மேற்கும்; அக்கயலைச்சேவிக்க அயலெழு
திய புலியும் வில்லுமென்க; ஒப்பாகவெழுதிற்றிலரென்பதாம், புலியும் வில்லும்
மன்னரும் ஏவல்கேட்ப இப்பாருக்குத் தான் அரசஞ்ஞாண்ட பாண்டியனென்க.

அங்ஙனந்தோன்றினவள் கூறுவாள் :—

குடப்பா லுறையா... .

.....வருவதொன்றுண்டு

(இ - ள்.) நாம் பிரையிட்ட தாழிகளிற் பாலும் தோயாதொழிந்தன ; அதவுமன்றி நமது நிரையுள் திரண்ட முரிப்பையுடைய விடையின்கண்ணும் நீருகாநின்றன ; இவை இங்ஙனமாதலான நமக்கு வருவதோர் உற்பாதமுன் டென்றுளென்க

1 சிலப்பதிகாரம், கக : கக - எ.

(பி - ம்.) * 'தெய்வதமாத்தலை' †

'இழத்தலைவானவன்'

கௌ—ஆய் ச்சியர்குரவை.

சுருக

குடம் - தயிர்த்தாழி. உறைதல் - தோயதல்.
குவிதல் - திரளுதல். இமில் - முரிப்பு. மடம் - ஈண்டு
அழகு ; "மடவரன மடமான்" போல. உறிநறு
வெண்ணெய்.....வருவதொன்றுண்டு

(இ - ள்.) அங்ஙனம் பாலுறையாமையின
முதலானவெண்ணெய் உருக

வைத்தனவும் உருகுசின்றவில்லை; அதுவுமன்றி
ஆட்டுமறிகளும் துள்ளிவிளை

யாடா; குழைந்துகிடக்கும்; ஆதலான நமக்கு
வருவதோர் உற்பாதமுண் ,

டென்றொளன்க.

உருகுதல் - நெகிழ்தல். உருகும் -
குழைந்துகிடக்கும்.

நான்முலையாயம்.....

.வருவதொன்றுண்டு

(இ - ள்.) நாலுமுலையையுடைய பசுத்திரள்
மெயநடுங்கிநின்று அரற்றும்;

அதுவுமன்றிப் பசுக்களின்கழுத்திற பெரியமணிகளும்
வீழாநின்றன; ஆதலான்

நமக்கு வருவதோர் உற்பாதமுண்டென்றொளன்க.

ஆயம் - பசுத்திரள் நடுங்குபு - நடுங்கி.
மான்மணி - பெரியமணி.

கருப்பம்.—(இ - ள்.) இவைகேட்டிறகுக் கருப்பம்.

குடத்துப்பால்.....

....நீங்குகவெனவே

(இ - ள்.) உறையாமையானும் சோர்தலானும்
உருகாமையானும் ஆடாமை

யானும் வீழ்தலானும் வருவதொருதுன்பமுண்டென்றுசொ
ல்லி மகண்முகத்தை

நோக்கி அஞ்சாதொழி; முன்னர் ஆயர்பாடியில்
எருமன்றத்து மாயவன் தமைய

ஹோடாடிய பாலசரிதநாடகங்கள் பலவுள்; அவற்றுள்
வேல்போலும் நெடிய

கண்ணையுடைய பிஞ்ஞையோடாடிய குரவைநாடகத்தை
மண்ணின்மாதர்க்கெல்

லாம் அணிகலமாகிய இக்கண்ணகியும் கண்டுநிறக யாம்
ஆடக்கடவேம்; இக்

கதவையும் கன்றும் பிணிநீங்குகவென்றென்றளென்க.

உறையாமையும் சோர்தலும் உருகாமையும்
ஆடாமையும் வீழ்தலுமென்

றெண்ணிய உம்மைகளில் உறையாமையானுமென்
முன்றனுருபுவிர்க்க; ¹ “உம்

மை யெண்ணி னுருபுதொகல் வரையார்” என்றராகலின்
தான், அசை.

குரவையாவது - எழுவரேனும் ஒன்பதின்மரேனும்
கைகோத்தாடுங்கூத்து;

“குரவை யென்பது... ..
..இயல்பிற் றென்ப”;

“குரவை யென்பது.....ஆட் லாகும்”
என்றராகலின்.

கொளுசசொல்—(இ - ள்.) குரவைக்கூத்திற்குக்
கருத்து.

க.

காரி கதனஞ்சான்.....கோதையாள்

(இ - ள்.) இக்காரியெருத்தினது சேறறத்தை ²

அஞ்சானாய்க் குறித்துச்

சென்று தழுவினானே விரும்பும், இந்த மல்லாற்கட்டிய

1 தொல்காப்பியம், இடையியல், கு. சக.

2 "கொல்லேற்றுக் கோடஞ்சுவாளை மறுமையும்,
புல்லாளே யாபமகள்" (கவி.

கருக.) என்பது இங்கு ஒப்புநோக்கத்தக்கது.

சுருஷி சிலப்பதிகாரம்

சுட்டு—(இ - ள்.) இதுமுதற் சுட்டு.

உ.

நெற்றிச்செகிலை.....மாதராதோள்

(இ - ள்.) இச்செகிற்குட்டியேற்றை

வலிதொலைத்தானுக்குரியன; இம்

மாதருடையதோள்களேன்க.

நெற்றிச்செகில் - நெற்றியொழிந்த செகில்;

சிவந்தசுட்டியுமாம்.

ங. மல்லன் மழவிடை.....

பூங்குழறன்

(இ - ள்.) இவ்வளவிய இளைய ஏழறைததழவி

ஏறிச் செலுத்தினானுக்கு உரியாள் ;
இம்முல்லைப்பூங்குழலாளென்க

தான், அசை

ச.

துண்பொறி வெள்ளை.....மாதர்தன்றோள்

(இ - ள்.) இச் சிலமறையினேறறை
வல்தொலைத்தானுக்கே ஆம்; இப் .பெண்கொடியாகிய
தனமையையுடையாளுடைய தோள்களென்க.

நு. பொற்பொறி வெள்ளை.....
...மென்முலைதான்

(இ - ள்.) இம் மறையெருத்தினசீற்றத்தைக்
கெடுத்தவனுக்கு மனைவியாகும்; மென்முலையையுடைய நல்ல
கொடிபோலுமிவளென்க.

தான், அசை.

சா.

வென்றி மழவிடை.....குழலாள

(இ - ள்.) வென்றியையுடைய இளைய ஏறறைத்
தழுவிச் செலுத்தினானுக் ஞரியள்; கொன்றைப் பழம்போலும்
குழலையுடைய இவளென்க.

“கொன்றைப் பழக்குழற் கோதையர்” என்றார்
வளையபாடியினும்

எ. தூயிற வெள்ளை.....மலராள

(இ - ள்.) இப் பால்வெள்ளையேற்றை
வலிதொலைததானுக்கு மனைவி யாகும்; காயாமபூபபோலும்
நிறத்தினை யுடைய இவளென்க.

எடுத்தாக்காட்டு—(இ - ள்.) இங்ஙனஞ்சுட்டிக்
காட்டுதல்.

ஆங்கு—(இ - ள்.) அப்படியே,
தொழுவிடை.....கோதையார்

(இ - ள்.) இங்ஙனமாகிய தொழுவிடத்துண்டாகிய
எழுவகையேற்றைக் குறித்து வளர்த்தார்;
இக்கோதையையுடைய ஏழுகன்னியரென்க
என்றுதன் மகளை.....பெயரிடுவாள்

(இ - ள்.) மாதரி
இங்ஙனங்கூறியவள் தன்மகள் ஐயையேநோக்கி இம்மக
னிரைப் பழையநரம்புகள் நிற்குமுறைமைகளிலேநிறுத்தி
இவாக்குப் படைத் துக்கோட்பெயரிடுவாள்:—

கள.—ஆ ய் ச் சி ய ர் கு ர வை வ்.

சுருந்

குடமுத
விடமுறை.....வேண்டியபெயரே

பாலை நான்குவகைப்படும: ஆயப்பாலை, சதுரப்பாலை,
திரிகோணப்பாலை, வட்டப்பாலையென

என்னை? “ஆயஞ் சதூரந திரிகோணம
வட்டமெனப், பாய நான்கும் பாலையாகும்” என்றா.

அவற்றுள், வட்டப்பாலை வருமாறு: “வட்ட மெனபது
வகுக்குங் காலை, ‘யோரேழ் தொடுத்த மண்டல மாகும்’, ‘
சாணளவு கொண்ட தொருவட்டந் தன்மீது, பேணியிரு
நாலு பெருநதிசைக்—கோணத், திருகயிறு மேலோட்டி
யொன்பானு மூன்றும், வருமுறையே மண்டலத்தை வை.”
என்பது சூத்திரம் என்னுதலிற்றோவெனின், வட்டப்பாலை
மண்டலம் வருமிடத்துச் சாணுக்குச் சாணாக
ஒருவட்டங்கீறிப் பெருந்திசைகளின்மேலே
இரண்டிவரம்புகீறி மண்டலஞ்செய்து
பன்னிரண்டிகோணமாக வகுப்பது துதலிற்று.

“எதிரு மிராசி வலமிட மாக, வெதிரா விடமீன
மாக—முதிராத, வீராதி, ராசிகளை யிட்டண்டவே நோக்கவே,
யேரார்ந்த மண்டலமென் றென்” என்பது ‘சூத்திரம்
என்னுதலிற்றோவெனின், இட்ட பன்னிரண்டிகோணத்திற்
பன்னி ரண்டிராசிகளை நிறுத்தினால் இவற்றுள்
நரம்புடனியல்வன ஏழென்பதுணர்த் துதலிற்று.

“ஏதது மிடப் மலவ னுடன்சீயங், கோற்றனுக்
கும்பமொடு மீனமிவை— பார்த்துக், குரன்முதற ரூர
மிறுவாயக் கிடந்த, நிரலேழுஞ் செம்பாலை நேர்.” இவ்வேழு
ம் இடபம் கறகடகம சிங்கம் துலாம் தனு குமபம் மீனமென
இவற்று ணிற்கும்.

“துலைநிலைக் குரலுந தனுநிலைத் துத்தமு, நிலைபெறு

கும்பத்து நேர்கைக் கிளையு, மீனத துழையும் விடைநிலத்
திளியு, மானக் கடகத்து மனனிய விளரியு, மரியிடைத
தாரமு மனைவுறக் கொளலே.”

இனி இந்நரம்புகளினமாத்திரைகள்வருமாறு :

“குறுத்த நான்கு கிளை மூன நிரண்டாங், குரையா
வுழையிளி நான்கு—விரையா, விளரியெனின் மூன்றிரண்டு
தாரமெனச் சொன்னார், களரிசேர் கண்ணுற றவர்”
எனக் கொள்க.

இவற்றுள், தாரத்து உழைபிறக்கும்; உழையிற்
குரல்பிறக்கும்; குரலுள் இளிபிறக்கும்; இளியுள் துததம்பிற
க்கும்; துத்தத்துள் விளரிபிறக்கும்; விளரியுட் கைக்கிளை
பிறக்குமெனக்கொள்க. இவற்றுள் முதலிறோன்றியநரம்பு
தாரம்; இவை விரிப்பிறபெருகும்; வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

இனி ஷட்டப்பாலையிலே நாலுடண்ணும் பிறக்கும்;

“தாரத் துழைதோன் றப் பாலையாழ் தண்குர, லோருமுழை
தோனறப் குறிஞ்சியாழ்—நேரே, யினி குரலிற றோனற
மருதயாழ் துதத, மிளியிற பிறக்கநெய்த வியாழ்.” இவற்றுள்,
பாலையாழுள்ளே ஈழுபாலையிசை பிறக்கும். ‘குரலினியிற்
பாகத்தை வாங்கியோ ரொன்று, வரையாது தாரத்
துழைக்கும்—விரைவின்றி, யெத்தும் விளரி கிளைக்கேக்க
வேந்திழையாய், துத்தங் குரலாகுஞ் சொல்.”

சுருசு

சிலப்பதிகாரம்

இந்நரம்பிற பாலை பிறக்குமிடத்துக் குரலும்
துத்தமும் இனியும் நான்கு
மாத்திரைபெறும்; கைக்கிளையும் விளரியும்
மூன்றுமாத்திரைபெறும்; உழைக்கும் தாரமும் இரண்டு
மாத்திரைபெறும்; இவற்றுட் குரல்குரலாய் ஒத்த
நின்றது செம்பாலை; இதனிலே குரலிற்பாகத்தையும்
இனியிற்பாகத்தையும் வாங்கிக் கைக்கிளை உழை விளரி
தாரத்திறகு ஒரோவொன்றைக் கொண்டுசேர்க் கத் துத்தம்
குரலாயப் படுமலைப்பாலையாம்; இவ்வாறேதிரிக்க
இவ்வேழுபெரும் பாலைகளும் பிறக்கும். பிறக்குங்கால்
திரிந்தகுரல் முதலாக ஏழும் பிறக்கும். அவை
பிறக்குமாறு:—குரல்குரலாயது செம்பாலை; துத்தம்
குரலாயது படுமலைப்பாலை; கைக்கிளை குரலாயது
செவ்வழிப்பாலை; உழைகுரலாயது அரும்
பாலை; இனி குரலாயது கோடிப்பாலை; விளரி குரலாயது
விளரிப்பாலை; தாரம்
குரலாயது மேற்செம்பாலையென வலமுறையே
ஏழுபாலையுங்கண்டுகொள்க. இதனை *வலமுறையென்றும்;
மேறகேமுகமாக இருந்து திரிதலான. கிழக்கே
நோக்கியிருக்கின் இடமுறையாமெனக்கொள்க.
(இ - ள்.) குடதிசையிற் குரல்நரம்புமுதலாகக்
குரல் துத்தம் கைக்கிளை
உழை இனி விளரி தாரமென இவர்க்கு
நிரலையிட்டபெயரே மாதரிவிரும்பும்
பெயரென்க. .
படைத்துக்கோட் பெயரிடுவாள் - இனி

ஆளுதற்கு இட்ட இடிகுறிப் பெயர் கூறுவாள்.

மாயவனென்றாள்.....

.....முறை (இ - ள்.)... ..

.....

மாயவன்

சீருளா.....விளரிதான்

(இ - ள்.) மாயவனென்று பெயர்கூறப்பட்ட

குரனரம்பைச்சேரப் பின்னை

யென்னும் துத்தமும் தாரமுநின்றன;

வெள்ளையாவனென்று பெயர்கூறப்

பட்ட இளியென்னுநரம்பைச்சேர உழையும் விளரியும்
நின்றன; கைக்கிளை

யென்னு நரம்பு பின்னைக்கு இடப்பக்கத்தே நின்றது; †

முநதையென்னும்

தாரநரம்பிறகு வலப்பக்கத்தே விளரிநின்றதென்க.

முந்தை - முத்தை; விகாரம். “முத்தை முதலிய

விகடி பிழைத்தா”

என்றார் பிறரும.

அவருள், வண்டுழாய்.....ஆயர்மகள்

(இ - ள்.) வளவிய துழாயமாலையை

மாயவன்றோளிட்டு இசைநாடக

நூலோரால் இகலப்படாத குரவைக்கூத்திறகு

உட்பட்டாடுவாள் உலகளந்த, மாயவன் தன்னுடைய

திருமார்பை இடங்கொண்ட அழகையுடைய. திருமகளை

நோக்காமைக்குக் காரணமாகிய சிறப்பையுடைய

வளைபொருந்திய கையாளாகிய

பின்னை தானையாமென்று மாதரி வியந்தாளென்க.

(பி - ம்.) * 'வரன்முறையென்றார்', 'வலமுறையென்றார்'
 † 'முத்தையாபிய அசோதையென்னுந் தாரநரம்பு',

கௌ.—ஆய் ச் சியர் கு ர் வை வ.

சுருடு

1 "நீணிரைநம்பின்னை" என்றார் பிறரும் ;
 நப்பின்னையென்பாருமுளர்.
 ஐயென்றாள் - வியந்தாள் ; 2 "ஐவியப் பாகும்"
 என்றாகலின். ஆயர்
 மகள் - மாதரி.

கூத்துள்படுதல்—(இ - ள்.) ஆடத்தொடங்குதல்.

அவர்தாம்—(இ - ள்.) அம்மகளிர்தாம்
 செக்நிலை மண்டிலத்தால்.....பாணியென்றாள்

{இ - ள்.) சமநிலையிலேகின்று நண்டுக்கரத்தைக்கோத்து
மண்டலமிருந்து
அப்பொழுதே ஆடிதற்குத் தாளவுறுப்பை ஆராயந்துள்ளவரில்
முதலெண்ணப் பட்ட குரற்றானத்துகின்ற மாயவனாகிய
அவள் தனதுகிளையாகிய துத்தநாம் : பாகிய
பின்னையேநோக்கிப் பரந்தகனற கொலையில்
வஞ்சத்தால்வந்துகின்ற
குருந்தையொசித்த அவனை முல்லையாகிய இனிய பண்ணுலே
பாடியாடக்கடவே மென்றுள்ளென்க.

செநநிலை - சமநிலை ஆன, ஒழி. கறகடகக்கை -
நண்டுக்கை; ஆவது
நடுவிரலும் அணிவிரலும் முன்னே மடக்கி
மறையிராண்டுவிரலாகுகோத்தல். அந்நிலையே -
அப்பொழுதே

என—(இ - ள்.) என நிட்டு,

குரன்மந்தமாக... ::::::::::

பாட்டெடுப்பாள்

மந்தோச்ச சமம் கூறுவாள் :-

(இ - ள்.) பாட்டெடுக்கின்றவள் குரலென்னுநரம்பு
மந்தசுரமாக இனி யென்னு நரம்பு சமசுரமாக
வந்தமுறையே துத்தமென்னுநரம்பு வலிசுரமாக

விளரியையும் வலிமையிலலாத மந்தசுரமாகப்

பிடிக்கின்றவள் தன்னட்புநரம்

பாகிய துத்தநரம்பர்யவட்குப் பற்றுப்பாடுகின்றாள்.

பாட்டு—(இ - ள்.) அங்ஙனம் அவள்பாடுகின்ற பாட்டு.

க. கன்று குணிலா.....கேளாமோதோழி

(இ - ள்.) தோழி, நிரைமேயக்கினறுழி
விளவினகனியையுதிர்க்கவேண்டி.

அவ்விடத்தில் மேயகின்றபசுவின் கன்றைக்
குறு ந்தடியாகக்கொண்டு உதிர்த்த மாயவன்
நம்வழிபாட்டால் இங்குள்ள பசுவிரையிடத்துவருவன ;
அங்ஙனம் வந்தால் அவனுதும்
கொன்றையங்குழலோசையைக் கேட்போமென்றொளன்க.

உ. பாம்பு கயிறு.....

.....கேளாமோதோழி (இ - ள்.)
தோழி, கடலைக் கடைகின்றகாலத்து மேருவரைமத்தத்திற்

சுற்றுக்கயிறு வாசகியென்னும்பாம்பாகச்சுற்றிக் கடைந்த
மாயவன் நம்வழி : பாட்டால் சுங்கு
நம்மானிடத்துவருவன் ; அங்ஙனம்வந்தால் அவனுதும்
இனிய ஆம்பலங்குழலோசையைக் கேட்போமென்றொளன்க.

உரிச்சொல்லியல், கு. அக.

சிலப்பதிகாரம்

கூ. கொல்லையஞ்சாரல்..... கேளாமோ
தோழி

(இ - ள்) தோழி,
நம்புனக்கொல்லையைச்சார்ந்தவிடத்து வஞ்சனையால் வந்து
நின்ற குருந்தைமுறிதத மாயவன நம்வழிபாட்டாற பகலே
இங்குள்ள

நம் ஆனிரையுள்வருவன் ; அவன அங்ஙனமவந்தால
அவனாதும் இனிய முல்லைபங்குழலோசையைக்
கேட்போமென்றானெனக.

கொன்றை ஆம்பல முல்லை யெனபன சிலகருவி, இனி
அவற்றைப் பண்ணென்று கூறுபவெனின், அங்ஙனங் கூ
றுவாரும் ஆம்பலும் முல்லைபுமே பண்ணு தற்குப்
பொருநதக்கூறினல்லது கொன்றையென
ஒருபண்ணிலையாதலானும் கலியுண் முல்லைத்தீணையின்கண்
ஆரும்பாட்டினுள், “கழுவொடு சுடுபடை சுருக்கிய தோறக,
ணிமிழிசை மண்டை யுறியொடு தூக்கி, யொழுதிய கொன்
றைத் தீங்குமுன முரறசியர், வழுஉச்சொற் கோவலா தத்த
மினகிரை, பொழு தொடு தோன்றிய கார்நனை வியன்
புலத்தர்” எனக் கருவிகூறினமையானும்,

“அன்றைப பகற்கழிந தாளின் நிராப்பகற; கன்றின
குரலுங் கறவை மணி கறங்கக், கொன்றைப் பழக்குழற

கோவல ராமபலு, மொன்றல் சுரும்பு நரம்

பென வார்ப்பவும்” என வளையாபதியுள்ளும் கருவிகூறிப்
பண்கூறுதலானும்

இவை ஒருபொருண்மேல் முன்றடுக்கிவந்த
ஒத்தாழிசையாதலானும் இரண்டு

பண்ணும் ஒன்று கருவியுமாகக்கூறின, செய்யுட்கும்
பொருட்கும் வழுஉச்

சேறலானும் அங்ஙனங்கூறுதல் அமையாதெனக.

இதனுட் குழனெறது வங்கியத்தப் பொதுப்பெயர்
இஃது ஐந்த

கூறுபடும்:—

அவை “ஒங்கிய முங்கில ... .. பார்த்து”
என்பன.

நீளம் இருபதுவிரல்; சுற்றளவு நாலரைவிரல்; இது
துளையிடுமிடத்து

நெல்லரிசியில் ஒருபாதிமரநிறுத்திக கடைந்து
வெண்கலத்தாலே அணைசு

பண்ணி இடமுகத்தை அடைத்து
வலமுகம்வெளியாகவிடப்படும்;

என்னை?

“சொல்லு மிதற்களவு.....வங்கிய மென்” என ரூராகலின

இனி வங்கியத்தின துளையளவு: நீளம் இருபதுவிரல்
; இதிலே தூம்பு

முகத்தின இரண்டுவிரல் நீக்கி முதல்வாயவிட்டு அ
மமுதல்வாயக்கு ஏழங்குலம்

விட்டு வளையாயினும் இரண்டுவிரல்நீக்கி நடுவினினற
ஒன்பதுவிரலினும்

எட்டித்துளையிடுக இவற்றுள் ஒன்று முத்திரையென
றுகழித்துநீக்கி நின்ற

ஏழினும் ஏழுவிரல வைத்து ஊதப்படும்,
துளைகளின்பரப்பு ஒருவிரலகலங்
கொள்ளுக;

என்னை? “இருவிரல்க ணீக்கி .....வங்கியத்தின்
கூறு” என்றாராகலின்.

இனி வங்கியமுதுமிடத்து வளைவாயசேர்ந்த துளையை
முத்திரையென்று

நீக்கி முன்னின்ற ஏழினையும் ஏழுவிரல்பறறிவாசிக்க
ஏழுவிரலாவன : இடக்கையிறபெருவிரலும்
சிறுவிரலுநீக்கி மற்றை மூன்றுவிரலும் வலக்கையிற்
பெருவிரலொழிந்த நான்குவிரலும் ஆகவேழும்;

---

¹ கவித்தொகை, 40௬.

சீவகசிந்தாமணி, கூஎடு - ந. மேற்.

என—ஆய் சீயர் குரவை.

சுருள்

என்னை? “வளைவாயருகொன்று... ..
...வைத்து” என்றாராகலின்.

இவ்வேழு துளைகளிலும் இசைபிறக்குமாறு : ச ரி
க ம ப த ரி எனனும் -

ஏழெழுத்தினும் பிறக்கும்,
என்னை ? “சரிக மபதரி .... சுததத
துளை” என்றாராகலின்.

ஏழிசையாவன : சடசம, ரிடபம, காநதாரம்,
மத்திமம், பஞ்சமம்,

தைவதம, ரிடாதமெனவிவை. இவைபிறந்து
இவற்றுள்ளே பண்கள்பிறக்

கும். இவற்றுட் கூறியவெல்லாமுணர்ந்து கருவியாதல்
கொள்க. அவ்வாறு

கொள்ளுங்கால, கருவியெனபதனை

இடுகுறியாகக்கோடுமோ காரணக்குறி

யாகக்கோடுமோவென்ற காரணக்குறிபாகக்கோடும் ; எ
னனைகாரணமென்ற

கஞ்சத்தாழ குமுதவடிவாக அணைசுபண்ணிச

செறித்தலின் ஆம்பறகுழலா

யிற்றெனவும் கொன்றைப்பழத்தைத்துருவித

துளைத்து ஊதலிற்கொன்

றைக்குழலாயிற்றெனவும் முல்லைக்கொடியால்

முப்புரியாகத் தெற்றியவனையை

வளைவாய்க்கட்செறிததூதலின்

முல்லைக்குழலாயிற்றெனவுங் கொள்க. •

தொழுனைத

துறைவனெடு..... பாடுகேம்யாம

(இ - ள்.) ..

....

....

க. இறுமென்

சாயல்.....முகமென்கோயாம்

(இ - ள்.) கட்புலனாகநோக்குவார் மெனமையாகலின்
இப்பொழுது இறு

மெனத்தஞ்மு இடைநடங்குமபடி அசைபவள்து துகிலை
ஒளித்தானுடைய வடி

வினழகையே புகழ்க்கடவேமோ, அன்றி, அங்ஙனம்
துகிலையொளித்தவன்

அவள்துகிலினமைகண்டு சோர்க்கினறவதீனக்கண்டு
சோர்க்கினற நறிய மெல்

லிய சாயலையுடையாளது காமக்குறிப்பையுடைய
முகத்தினழகையே புகழக்
கடவேமோ;

உ. வஞ்சஞ்

செய்தான்.....வடிவென்கோயாம்

(இ - ள்.) தொழுநையாற்றினுள்
வஞ்சஞ்செய்தானுடைய நெஞ்சத்தைக்

கவர்ந்தாளுடைய அழகையே புகழக்கடவேமோ, அன்றி
அங்ஙனம் தன்னெஞ்

சத்தைக் கவர்ந்தாளுடைய அழகையும்
வளையையுமொளித்துக்கொண்டா

னுடைய வடிவையே புகழக்கடவேமோ;

ங. தையல் கலையும்.. .....

.....வடிவென்கோயாம்

(இ - ள்.) கலையையேயன்றி வளையையுமிழநதுநாணல்
தனையிலேமறைந்

தாளாகிய தையலுடைய முகத்தினழகையே
புகழ்க்கடவேமோ; அன்றி அங்ங

னம் கையிலே மறைந்தாளுடைய
முகத்தின றனமையைக்கண்டு இரங்கி மயக்

கத்தையுநதானுடைய வடிவையே
புகழ்க்கடவேமோவென்றொனக.

இவை துவைமுகளி கூற்று

ஒன்றன்பகுதி—(இ - ள்.)

ஒற்றைத்தாளத்தின கூறு.

௩௮

சூட்டி

சிலப்பதிகாரம்

கத்திரிகிரி .....

நரம்புளர்வார்

(இ - ள்.) பகறகதிரைத் தன்கையாழியான மறைத்த

கடல்போலும் வண்

னத்தையுடைய கண்ணன் இடப்பக்கத்துள்ளாள்;

மதியையொத்த திருமேனி

யையுடைய அவனறமையன வலப்பக்கத்துள்ளாள்;

கட்டவிழ்ந்த மலர்பொ

ருந்திய கூந்தலையுடைய பிஞ்ஞை அவளுடைய

தாளவொற்றறுப்பைப் புறங்

காக்கின்றவா முதியவேதத்தின¹ சிக்கையென

னுமங்கத்தை ஆராயும் முத

னரம்பை உருவிவரசிக்கும நாரதனொனக.

சிக்கையென்பது, இசை

மயிலெருது.....நரம்புளாவா

(இ - ள்.) மயிலினது புறக்கழுதையொத்த

திருமேனியையுடைய மாய

வன வலப்பக்கத்துள்ளாள்; பயின்ற வெள்ளிய;

மலர்போலும் மேனியையுடைய

அவன் தமையன் இடப்பக்கத்துள்ளாள், சிறுபுறமாகிய

எருத்தங்கோட்டிய

பின்னை. அவளுடைய தானவறுதியைப் புறங்காக்கின்றவர்

குயிலுவருட் செறி' புப்புணர்ந்திருக்கும்

தானவறுதியையுடைய நரம்பை உருவிவாசிக்கும் நாரதன

ரென்க.

கொளையென்பது ஒற்றறுப்பு; அது முன்னர்க்குறினும்

மாயவன்றன்...

.....குரவையோ தகவுடைத்தே

(இ - ள்.) மாயவன தனதமையனோடும எழுதிய

வளையைக் கையின்

கணுடைய பிஞ்ஞையோடும் கோவளுடைய

சிறுமியர்களுடைய மணமாலைகள்

புறத்தேவீழ்நதசையக் கோத்த கைகளிலணிந்த

வளைகளொலிக்கின்ற தாளத்

துக்கு ஒக்க மிதித்திட்டு அசோதைப்பிராட்டியார்

தொழுதேத்தத் துவராபதியில்

எருமனறத்தே அனறாடிய குரவைக்கூத்து மிகவும்

பெருமையையுடைத்தா

யிருந்ததென மாதரிவியந்தாள;

ஒடி இரண்டிம எண்ணெடு சிறுமியா -
சிறுபெண்கள்; குடநாட்டு வழக்கு. ஒ, வியப்பு
எல்லாநாம்--(இ-ள்.) நாமெல்லாம்,
எல்லா-யட, தோழியென்றுமாம்.

புள்ளார் கடவுளை...

.....பாணியொன்றுற்று

(இ-ள்.) கருடப்புள்ளையாகின்ற கடவுளை
மிகவுமபோற்றுவேம; இக்குரவையுள் உள்வரியாகிய
ஒருபாட்டினுனெனக .

க. கோவா மலையாரம.....என்பரால்

(இ-ள்.) கோக்கப்படாத தன
பொதியினமலையாரமும் கோக்கப்பட்ட தன்
கொற்கைக்கடலிலாரமும் இந்திரனமுனிந்து இட்ட
பூணகிய ஆரமும் இம்முன்று வகையாரமும் தென்னாகோன
மார்பிடத்தன; அங்ஙனம் தேவர்

கோனாரமீருகவுள்ளனபூண்டான் யாவனென்னின், வளவிய
அவரையிடத்துப் புகத்திரைமேயததுக்
குருநதையொசித்தானென்றுசொல்லுவா;

கோவா, கோதத இரண்டும்வெளிப்படை.

1 இதனை நாரதசிகைப்பென்பர் வடநாலார்;

நாரதசிகைப்பென்றும் வழங்கும்.

கள.—ஆ ய் ச் சி ய ர் கு ரை வ.

உ. பொன்னிமயக்

கோட்டு.....பொருபடையா நென்பரால்

(இ - ள்.) பொன்னுகிய இமயவரைக்
கொடுமுடியிலே தன்புலியைப் பொறித்து இப்பாலுள்ள
மண்ணையெல்லாமாண்டவன மதின்கூழ்ந்த புகாரில் வாழும்
வளவனுகிய வேந்தன் ; அவன யாவனெனின,
பொற்றிகிரியைத் தான் பொருதற்குப் படையாகவுடைய
மாலென்றுசொல்லுவர் ,

ஈ. முந்நீரி னுளபுக்கு... ..கடைந்தா

நென்பரால்

(இ - ள்.) கடலினுள்புக்கு மூவாத
கடமபைவெட்டினவன வளவிய வஞ்சி யில் வாழும்
வேந்தனுகியசேரன் ; அவன யாவனெனின,
வரையென்றுசொல் லப்பட்ட தனது தோள்களையோச்சிக்
கடலைக்கடைந்த மாலென்றுசொல்லுவர்.

¹ முந்நீர் - கடல் ; ஆகுபெயர் ; ஆறறுநீர் ஊறறுநீர்
மேனீரென இவை

யென்பார்க்கு அறறனறு ; ஆறறுநீர் மேனீராகலானும்
இவ்விரண்டியில்வழி

ஊறறுநீரும் இன்றுமாதலானும் இவற்றை முந்நீரென்றல்
பொருந்தியதன்று ; முதியநீரெனின, ² “நெடுங்கடலுந்
தன்னீரமை குன்றும்” என்பதனால் அது வும் மேனீரின நி

அமையாமையின் ஆகாது, ஆனால் முந்நீர்க்குப் பொருள் யா,
தோவெனின், முச்செய்கையையுடையநீர் முந்நீரென்பது;
முச்செய்கையாவன மண்ணைப்படைத்தலும்
மண்ணையழித்தலும் மண்ணைக்காத்தலுமாம்.

முவாக்கடம்பு வஞ்சததால நிறகினறதாகலின,
மூப்பினறி ஒருநாள்.

போலனின்றகடம்பு. மூவா, மூததவென்னும் பெயரெ
ச்சததெதிர்மறை.

இவைமூன்றும் புவைநிலை

இவற்றுட் சேரனை முறகூருது பாண்டியனை
முறகூறியதெனையெனின,
இது மதுரைக்காண்டமாதலானும் இக் கூட்டியஞ்சேயதவர்
விழைவுவெறுப் பற்ற சேரமுனியாதலானும் * முடிசெழு
வேந்தர் மூவர்க்கு முரியது' எனச்
சாத்தர் கூறினமையானுமெனக.

இவை உள்வரிவாழ்த்து.

க. வடவரையை மத்தாக்கி.....மாயமோ
மருட்கைத்தே

(இ - ள்.) கடல்வண்ணனே! கமலவுந்தியாய! நீ
முன்பு ஒருநாள் வட

வரையை மததாகராட்டி வாசுகியென்னும்பாம்பைக்
கடைகயிருகப்பூட்டிப்

பாற்கடலினடுவைக் கலக்குவித்தாய; அங்ஙனம்
கடலைக்கலக்கியனின்கைகள்

உசோதைப்பிராட்டியாருடைய

கடைகயிறுறலேகட்டுண்டகை; இஃது ஒரு மாயமோ;
மிகவும் மருட்கையையுடைத்தாயிராநின்றதென்றொரென்க.

1 "முத்தீர்விழவின்" (புறநா. கூ.) என்பதன்
விசேடவுரையையும், "முத்தீர்
தாப்பன்" (பெரும்பாண். சசக) என்பதனுரையையும்,
"முத்தீர்ப்பிறத்த",
(சீவக. இ.) என்பதன் விசேடவுரையையும் பார்க்க.

1 திருக்குறள், கள. 2 சிலப்பதிகாரம், பதிகம், கூக.

சிலப்பதிகாரம்

கடல்வண்ணன், அண்மைவிளி; 1 'அண்மைச்
சொல்லே யியற்கையாகும்"
என்பதனால். இது மேலுங்கொள்க.

உ. அறுபொரு ளிவனென்றே.....
மருட்கைத்தே

(இ - ள்.) மாலையாய! ஐயமறறபொருள்
இவனென்றேகொண்டு அமரர்

திரளெல்லாம் உன்னைத் தொழுதேத்தாநிற்கவும், நீ மிக்க
பசியொன்றுமின்றி

யே உலகடங்கலுமுண்டாய; அங்ஙன முண்டவாய
களவிடத்தே' உறிவெண் ணையைப் பெரும்பசியாலே

உண்டவாய்; இஃது ஒருமாயமோ? எங்கட்கு
மருட்கையைபுடைத்தாயிராநின்றதென்றொருநக.
அறுபொருள் - அற்றபொருள்; வினைத்தொகை;
ஐயமற்றபொருளென்
றுயிற்று. இனி அறுபொருள் -
தீர்நதபொருளென்றுமாம்; "அற்றகாரியம்"
என்றுற்போல. இனி அறுபொருள் -
அறுவகைச்சமயத்தாரும் துணிந்த பொருளென்றுமாம்.

ங.

திரண்டமரா.....மருட்கைத்தே^ஈ
(இ - ள்) திருமாலே! அட்டாய்! அமரா திரண்டு
எத்தாநிற்கும் நினது
செங்கமலம்போலும் இரண்டடியாலே மூன்றுலகமும்
இருணீங்கநடந்தாய்;
அங்ஙனம் இருணீங்கநடந்தவடி பஞ்சபாண்டவாக்குப்பின்பு
தாதாகநடந்தவடி;
இஃது ஒருமாயமோ, எங்கட்கு
மருட்கையைபுடைத்தாயிராநின்றதென்றொரு
நென்க.

அமராதிரண்டென மாறுக. மடங்கல் - நரசிங்கம்,
மாறு - பகை

இவை மூன்றும் முன்னிலைப்பரவல்.

க. மூவுலகு

மீரடியான்.....செவியே,
(இ - ள்.) இரண்டடிக்குக்குறைபடும்படி

முவுலகையும் முடியத்தாவிய

சேவடி சிவக்கும்படி தம்பியோடுங்கூட வனத்தின
கட்போந்து சீசாவென்னும்

அரணமும் அவ்வரணத்துள்ளாரும்

போரினகண்டொலைந்துமடியவும் அதுவேயு

மன்றிப் பழைய இலங்கையையும் காவலழித்த

சேவகனுடைய புகழைக்கேளாத

செவியும் சில செவியே; அத்திருமாலுடைய

புகழைக்கேளாத செவியும் சில

செவியேதாமென்றாரெனக

உம்மை, எச்சவும்மை. செவியென்னசெவியென்றா;
மண்ணினும் மரத்

தினும் கலவினும் செவியுண்டாகலின. போந்து

மடியக்கட்டழித்த சேவக

னென்க. ஏகாரம், ஈண்டுப் பிரிநிலை.

செவியுஞ்செவியேயென்ற பாடமாயின்,

செவியுமென்னுமும்மை இழிவுசிறப்பு.

உ. பெரியவனை மாயவனை.....

கண்ணே

(இ - ள்.) எல்லாததேவரினும் பெரியவனை
மாயவகளைவல்லவனைப் பெரிய உலகனைத்தையும் விரிககின்ற
கமலவந்தியையுடைய விண்ணவனைக் கண்முதல்

1 தொல்காப்பியம், விளிமரபு, கு. 40.

கள்.—ஆய் சி. சியார் கு ர னை

வ. சுகுரு

கனிவாயீராகவுள்ளனவெல்லாம் செய்ய கரியவனைக்
காண்ப்பெறுதகண்கள்

என்னகண்களோ; அங்ஙனம் காணுங்கால்
இமையாதுகாண்டலின்றி இடையே

இமைத்துக்காண்பார்கண்கள்
என்னகண்களோவென்றாரென்க.

விரிகமலம், வினைதொகை. செய்ய

கரியவனென்பது வினோதமென்னு

மலங்காரம். என்னகண்களென்றகற்கு
முன்னர்க்குறியவாறேகூறுக; பீலிக்

கண்ணுமுண்டாகலின் இனி இமைத்துக்காண்பார்
கண்ணென்றது மக்கள்

கண்ணையெனினுமையும்.

ங. மடந்தாழு

நெஞ்சத்து.....நாவென்னநாவே

(இ-ள்.) மடந்தங்கிய நெஞ்சத்தையுடைய

கஞ்சனார்செய்த வஞ்சங்களைக்

கடந்தவனைத் திசைநான்கினுமுள்ள தேவர்கன்போற்ற
ஆரணம்தொடர்ந்து

முழங்கப் பஞ்சவர்க்காக நூற்றுவர்பால் தூதுநடந்தவனை
ஏத்தாத நா என்ன

நாவோ; நாராயணுவென்றுகூறுத
நாவென்னநாவோதானென்றாரென்க.

மடமை - அறிவினமை தாழ்தல் - தங்குதல்.

கஞ்சனார், செறலின்கட்.

பான்மயக்கம்.

என்ன நாவோவென்றதுமது ; சிறகைநாக்
கலப்பைநா இவையு முன்.

டாகலின்.

இவை ழன்றும் படர்க்கைப்பாவல்

என்றியாங்கோத்த.....கடிப்பிகுமுரசே.

(இ - ள்.) என்கொண்டு நாம்தொடுத்த

குரவைக்கூத்தினுள் நாம் ஏத்

தியதெயவம் நம ஆவிடத்துத் தலைபட்டபிணிகளைத்
தீர்ப்பதாக; கொற்றத்

தையுடைய இடியைப்படையாகவுடைய இந்திரனுடைய
முடியிடத்தையுடைத்த

தொடிபொருந்திய தேளையுடைய தென்னனுடைய
கடிப்பானெறியுமுரசம்

வேந்தர்மருள எந்நாளும் மாற்றாரைவென்று
முழங்குவதாகவெனச் சொல்லி

வாழ்த்திக் குரவை நாடகத்தை ஆடிமுடித்தாரென்க.

இது கூத்தாற்றே. மற்றபேயர்.

கௌ.—ஆய்ச்சியர்குரவை

முற்றிற்று.

பதினெட்டாவது துன்பமாவது.

ஆங்கு,

ஆயர் முதுமக * ளாடிய சாயலாள்
பூவும் புகையும் † புனைசாந்துங் கண்ணியு
நீடுநீர் வையை நெடுமா ‡ டியேததத்

நீ. தூவித் துறைபடியப் பேரயினுண் மேவிக்
குரவை முடிவிலோ ரூராவங் கேட்டு
வினரவொடு வந்தா னுள்ள

அவடான்,

சொல்லாடாள் சொல்லாடா நின்றாளந்
கடு. சொல்லாடுஞ் சொல்லாடுந் தான்

நங்கைக்குச்சு

§ எல்லாவோ,

¹காதலற் காண்கிலேன் கலங்கினோய்
கைம்மிகு - முதுலை தோற்க அயிர்க்குமென்
னெஞ்சன்றே

உ. ஆயர் முதுமகள் - மாதரி. ஆடிய - அசைந்த. சாயலாள் - ஐயை.
 ச. நீகிரீவையைக்கண்ணே. நேடுமால் - ஸ்ரீ இருந்தவுழையார்.
 ஈ - ஐ. பூமுதலாயினவறறைத் தூவி. துறைபடிய - தீர்த்தமாட; துறை
 படிதல் - பலியிடுதல். . . . .

எ. வந்தாளென்றது ஐயையை;
 வேறொருத்தியென்றுங்கூறுவர்.

க. சொல்லாடாமல்நின்றாள், அந்தக்கண்ணிக்கு.

க0. சொல்லாடும் - சொல்லுதலைச்செய்யும். தான் -
 அந்நிலைதான்.

க - க0. அனறிச் சொல்லாடாளாய்நின்ற அந்த
 நங்கைக்குக் கண்ணி தான் சொல்லாடுமென்றுமாம்

கக. எல்லா - தோழி.....

1 "காதலர்ப் பிரிந்த மாதர் தோதக, ஆதலைக் குருகி
 னுயிர்த்தன ரொடுங்கி" "காதலர் கெடுத்த தோயொடுங்கனன்,
 னாதுலைக் குருகி னுயிர்த்தன ருயிர்த்து" (சிலப். ச: ௫௮ - க;
 உஉ: க௫௧ - உ); "காதலர்.....பொத்தி, ஆதலைக் குருகி
 னுயிர்த்தகத் தடங்காது", "செங்கண் சிவத்து நெஞ்சுபுகை
 யுயிர்த்து", "வஞ்சினஞ் சாற்றி நெஞ்சுபுகை யுயிர்த்து" மணி. உ:
 சஉ - க; அ: ௫௮; கஅ: க௮.

(பி - ம்) * 'ஆட்டிய' † 'புலர்' ‡ 'அடியேத்தித்' §
 'எல்லா, காதலர்க் காணான் கவங்குதோய்கைமயிகுதுலை'

.. கஅ: + து. ன் ப மாலை.

யூதுலை தோற்க வுயிர்க்குமென்
 நெஞ்சாயி
 கரு. னேதிலார் சொன்ன தெவன் * வாழி
 யோதோழி
 நன்பகற் போதே † நடுக்குநோய்
 கைம்மிசு

மன்பனைக் காணு தலவுமென்
 நெஞ்சன்றே , யன்பனைக் காணு
 தலவுமென் நெஞ்சாயின்
 மன்பதை சொன்ன தெவன்வாழி

யோதோழி
 உரு. தஞ்சமோ தோழி தலைவன்
 வரக்காணென்

வஞ்சமோ வுண்டு மபங்குமென்
 நெஞ்சன்றே
 வஞ்சமோ வுண்டு மபங்குமென்

நெஞ்சாயி
 † நெஞ்சலார் சொன்ன தெவன்வாழி
 யோதோழி

1சொன்னது :—

உரு. அரைசுறை கோயி லணியார் நெஞ்சிழங்

கரையாமல் வாங்கிய களவனு மென்றே

கரையாமல் வாங்கிய களவனு மென்றே

குரைகழன் மாக்கள் கொலைகுறித் தனரே
ஓ எனக்கேட்டு,

நா. பொங்கி யெழுந்தாள் விழுந்தாள்
பொழிகதிர்த்

திங்கண் முகிலோடுஞ் சேணிலங்
கொண்டெனச்

செங்கண் சிவப்ப வழுதாடன் || கேள்வனை
யெங்குண வென்ன வினைந்தேங்கி
மாழ்குவாள்

கரு. ஏதிலார்சொன்னது யாதென்று ஐயுற்றாள் ;
ஏதிலாரென்றது மறை

யச்சொன்னவாகளை; ஏதிலா-நகரி லுள்ளாருமாம்;
தோழியென்றது, ஐயையை. *

உா. (பா) தஞ்சமோகாணென —
வேறுதுணைகாண்கினறிலேன்.

உக. வஞ்சமோவுண்டு - கிருத்திரிமமான தொன்றுண்டு.
நெஞ்சமயங்கும், முற்று.

உஉ. ஆயின - ஆதலால்

உங. எஞ்சலார் - அயலார். எவனென்றாள்,
வருபாட்டைப்பற்றி.

உச. சொன்னது - அவர்கள் சொன்னபடி

உரு. குகிழம் - சிலம்பு. உசு. கரையாமல -
ஒசைப்படாமல்.

உஊ. கொலைகுறித்தனரென்றாள், ஐயை.

கக. திங்கள் முகிலோடி நிலைக்கொண்டாறபோல

கக. (பா) என்கனாய - என்குறறாய். மாழ்குதல் -
மயங்குதல்.

---

¹ உச - கக: இவை தனிச்சொற்பெற்றுத் தனியேவந்த
கொச்சகவொருபேர கிற்கு மேற்கோள்; தொல். செய். கு. கசக -
ந.

(பி - ம்) * 'வாழிதோழி' + 'தடுங்குதோய்
வையிகவன்பனை' † 'எஞ்சிலார் சொன்னதெவன்வாழிதோழி'
‡ 'எனப் பொய்க்' || 'கோவலனை',

சுருது

சில் ப்பதி காரம் .

இன்புறு தங்கணவ ரிடரெரி யகமுழுகத்
௩௫. துன்புறு வன்னோற்றுத் துயருறு
மகளிரைப்போன்

மன்பதை யலர்தூற்ற மன்னவன்
றவறிழைப்ப

வன்பனை யிழந்தேன்யா னவலங்கொண்
டழிவலோ

நறைமலி வியன்மார்பி னண்பனை
யிழந்தேங்கித்

துறை * பல திறமுழுகித் துயருறு
மகளிரைப்போன்

௪௦. மறனொடு திரியுங்கோன் மன்னவன்
றவறிழைப்ப

வறனெனு மடவோயா னவலங்கொண்
டழிவலோ

தம்முறு பெருங்கணவன் றழலெரி
யகமுழுகத்

கைம்மைகூர் துறைமுழுகுங் கவலைய
மகளிரைப்போற் செமமையி

னிகந்தகோற் றென்னவன் ற்வறிழைப்ப ௪௫.
விமமையு மிசையொரீஇ யினைந்தேங்கி யழிவலோ

காணிகா,

1 வாய்வதின் வந்த குரவையின்

வந்தீண்டு

‡ மாய மடமகளி ரெல்லீருங் கேட்டயி
யை மடமகளி ரெல்லீருங் கேட்டைக்க

ஓ. பாய்திரை வேலிப் படுபொரு ணீயறிதி

காய்கதிராச செல்வனே கள்வனே
வென்கணவன் களவனே வல்லன்
கருங்கயற்கண் மாதரர்

யொள்ளொரி யுண்ணுமில் ஆரென்ற
தொருகுல.

கசு. இடரொரி - இடாசெய்யொரி.

சக. அறனென்றது, தருமதேவதையை.

சக. கைம்மையொழுககத்தினையுடைய நோன்பு.

சரு. இம்மையுமென்றது, பரலோகத்தையுங்கருதி.

சக. (பா) காணிகா காணிகா: இகவென்பது

ஈறுதிரிந்தது; இரண்டிம் விரைவினகண்வந்தன

சள. வாய்வதின்வந்தகுரவை - புத்திபூருவமாக
எடுத்தகுரவை.

சக. (பா) கேட்டைக்க கேட்டைக்க - கேடக கேட்க;
இரட்டித்தார், எல்

லாரும கேட்டறகு

நா. ஊருண்ணுமெனறது, முறறு ஒருகுரல -
அசரீரி.

1 சஎ - இக. ஐந்தழியின்மேல ஈரடிமிக்கு வந்த
ஒருபோகிற்கு இதனைமேற்

கோள் காட்டினர்; தொல். செய். கு. கசக. ந.

(பி.ம்.) * 'பலதொறு' † 'தழுவெரியிடை' ‡

'சூயர்மட'

கஅ—துன் ப'ம'ரலை.

சுகுரு

ஆங்கு—(இ-ள்) அவ்விடத்து,

ஆயர் முதுமகள்.....வந்தாளுள்ள

(இ-ள்.) மாதரி, இங்ஙனம அவராடிய கு

ரவைமுடிநதவளவிலே¹ ஒழுக்க

குத நீரையுடைய வையையாறறின்கரையிடத்து

நெடுமாலடியைப் பூமுதலிய

வற்றைத்தூவி எத்துதறகு நீராடப்போயினாக,

சாயலாள் வேறெருத்தி

உண்ணகரத்துப் பிறந்ததொரு வார்த்தைகேடிக்

சென்றிருநது கூறுதற்கு

விரைவோடுவந்தாளுள்ளனெனக

ஆடிய சாயலாளனைச் சோதது அசைந்த
சாயலாளனைபாருமுளர். புனை

சாந்து - மெய்ச்சாந்து. நெடுமால்
அந்தரவானத்தேம் பெரியான். துறை

படிதல் - நீராடிதல்; அக்காலவழக்கு முதுமகள்
போயினாளுடைய சாயலாள்

அரவங்கேட்டு வந்தது அவ்விடத்து நின்றாளுள்ளளை
ஐயமேலேற்றுவாரு

முளர். போயினாளுக்கேட்டு வந்தாளுள்ளனைப்
பொருண்மைசுட்டலாக்கி மாதரி

மேலேற்றலுமொன்று. இது புறஞ்சேரியாதலின்,
ஊராவ மென்றார்.

அவடான்—(இ - ள்.) அந்நன்ம
விரைவொடுவந்தனின்றவடான்,

சொல்லாடாள்.....
.சொல்லாடுந்தான்

(இ - ள்) அந்நன்மக்கேட்டுவந்த கண்ணகிக்குத்
தனவாக்காற்சொல்லா

ளாயக் குரவைமுடித்து நீராடிவந்த நின்ற
ஆயாமகளிர்க்கு மறையிற்கூறி

அவரோடுதானும் விமமுற்றநின்றவள் அவளழகும
இளமையும் தனிமையுள்

கண்டு ஆற்றாளாய நெஞ்சழிந்தது சொல்ல
நாவெழுத்துதான் நிறகுமெனக்.

இனி வாக்காற்சொல்லாதவள் தனமெய்ப்பா
ட்டாற் சொல்லுமென்று

மாம். இனி அந்நன்மினாளாகிய அந்நன்மைக்குக்

கண்ணகி தான சொல்லாடி

மெனினுமமையும். அது மேற்கு நுகின்றா:—

எல்லாவோ—(இ - ள்.) ஏட, ஓ,

இரக்கக்குறிப்பு.

காதலற

காண்கிலேன்.....வாழியோதோழீ

(இ - ள்.) தோழீ, என்காதலனை

வரககாண்கின்றிலேன்; அங்ஙனங்காண

மையின் நெஞ்சுகலங்கி நோய கைமயிகாநின்றது;

அதுவேயுமன்றி உலையி

லாதுந்நுதநிமுக்கும தோறகும்படி மூச்சும்

அழலெழவுயிராநின்றன; இவை

இங்ஙனமாகாநிறகுமாயின் என்னைநோக்கி இவ்வாயச்சியா

குறிப்பாற்கூறுகின்

றது யாதோவென்றறிகின்றிலேனென

இரங்கிக்கூறினொளனக.

அன்றேயெனபது, அசை. ஏதிலாரென்றாள்,

சொன்னவளையும் கேட்

கின்றாரையும். வாழி, இடைச்சொல். ஒவெனபது,

இரக்ககுறிப்பு. இவை

மேலுங்கொள்க. நெஞ்சு கலங்கிக கைமிகும

உயிர்க்குமெனக. சொன்ன

தெவனென்று அறிதியோவென்னும் வினாபொருணை

மதோன்ற உரைப்பினு. மமையும்.

1 “வையை யென்னுற பொய்யாக் குலக்கொடி.” (சிலப்.
கக: ௪௭0); “வையை

சிலப்பதிகாரம்

நன்பகற்போதே..... .தோழி
(இ - ன்.) தோழி நன்பகற்பொழுதின்கண்ணே
நடுக்கமுறுவிக்குநோய் ஒருகாற்கொருகாற்
கைம்மிகாநின்றது; அதுவேயுமன்றி என்னால் அன்புசெய்,
பப்பட்டானையும வாக்காண்கின நிலைனாதலால் என்னெஞ்சு
வருந்தாநின்றது;

இவை யிங்நனமாகாநிறகுமாயின குறிப்பால்
இம்மகளிர் பலரும் கூறுகின்றது

யாதோவென்றநிகின நிலைனென்றொளனக
கோவலன் போனபோதே தனெனஞ்சு
கலவகுதலால் நன்பகற்போதே
யென்றாள்.

தஞ்சமோதோழி.
.....வாழியோதோழி. (இ - ன்.) தோழி,
இவ்வயலாரசொல்லுகின்றமறை எளிதன்று; அதற்.

கேற்ப என்றலைவனையும் வரக்காண்கின் றிலேனாகலின், என்னை
வஞ்சித்ததொன் . மூண்டு; அதுவேயுமன்றி எனனெ
ஞ்சமயங்காநின்றது; இவை இங்ஙனமாகா நிறகுமாயின்,
குறிப்பால் இவர்கொல்லுகின்றது
யாதோவென்றறிகின்றிலே
னென்றொளன்க.

இனி, தோழி, எனக்கு இனி என்ன தஞ்சமுண்டென
அழகையிற்றேன் . நிய மருட்கையென்னும்
மெய்ப்பாட்டாகிநுமமையும்; தஞ்சமாயல்லவென்
பதுபோல நின்றது: தோழியெனறது - ஐயைய.
சொன்னது—(இ - ள்.) அவள்சொன்னபடி;
அரசுறைகோயில்.....

.கொலைகுறித்தனரே

(இ - ள்.) இங்ஙனம் இவளிரங்காநிறக ஊரரவங்கேட்டு
விரைவொடுவந்தது

சொல்லாடாளாயச் சொல்லாடுகின்றவன்
அரசன்விரும்பியுறையும் அந்தப் , புரத்திலிருக்கும்
அழகுநிறைந்தசிலம்பை வருந்தாமல தனகைத்தாக்கிக் ,
கொண்ட கள்வனிவனையாமென்று ஒலிக்கும்

வீரக்கழலையுடைய வேறகாரர்

இவனைக் கொலைசெய்தலைக்குறித்தனரொன்றொளன்க

கொன்றார்களெனின், இவளுயிரக்கு
இறுதிபயக்குமெனக்கருதிப் பரியா

யத்திற்குறிஞளாம். என்றேயென்ற ஏகாரமிரண்டினும்

பிறந்த தேற்றத்தைப் பிரிநிலையாஸ
எதிர்மறைத்துக்கூறினாள். இதனை
ஐயைகூறமெனபாருமுளர்.

அரசன் கோயிலென்னுது 'உறைகோயில்' என்றமையான
அநதப்புரமாயிற்று.

கரைதல - ஓசைப்படுதலுமாம்; அவகாசித்தலுமாம்.

எனக்கேட்டு—(இ - ள்) என்று
அவள்சொல்லக்கேட்டி, பொங்கி யெழுந்தாள்...
..... மாழ்குவாள்

(இ - ள்.) தனது ஆற்றாமையான வசமழிந்த நிலத்தினின்றுமெழுந்து
மறித்தும் விழுந்தகிடக்கின்றவள் எங்ஙனம்வீழ்ந்துகிடந்தாளெனின், கதிரை
யுடைய திங்கள், பொழியக் கால்கொண்டிவீழ்ந்த புயலோடு பெரியநிலத்தில்
வீழ்தலைக்கொண்ட தெனவிழுந்தாள்; விழுந்தவள் தனகணவன் முன்னர் வரு
கெனப்பொருந்துதலாற செவவரிபாயந்தகண் கலங்கிச்சிவக்கும்படி நகையாஸ

க அ. — து ன் ப மா லை. .

ககுகி

மோதிக்கொண்டழுதாள்; பின்பு தன்கொழுநனை நீ
எவ்விடத்தாய்தானென்னு

வருந்திப் பொருமி மயங்கி யாவுநதோன்றுவென்று
அழுதாளென்க.

முகத்திற்கும் சூலைநதகுழலுக்கும் திங்களும்
புயலுமுவமை. எழுந்தன

ளாய விழுந்தவன் மாழ்குவாளாய அழுதாளெனக்.
ஆண்டுக் 'கண்ணகிகருங்
கண்' என்றவர் ஈண்டுச் "செங்கண்" என்றார், காலையில்
தலையளியாற்பிறந்த

செவ்விதோன்ற ஆஅ, இரக்கக்குறிப்பு
இனி மாழ்குவாள் எழுந்தாள் கொண்டென
விழுந்தாள்; விழுந்தவன்
செங்கண்சிவப்பத தனகேள்வனை எவ்விடத்தாயோஓ
ஆஅவென அழுதா
ளெனவுமாம்

இன்புறு
தங்கணவர்.....கொண்டழிவலோ

(இ - ள்.) அங்ஙனம் மருண்டழுதவன்,
தம்மோடின்புற்ற தங்கணவர்
இடரைச்செய்யும் எரியின்கண்மூழ்க அவரோடு
அதனிடையுழகாது துன்ப

முறுந்தனமையவாகிய கைம்மைநோன்பைநோற்று
இடர்ப்படும் உயவற். பெண்டிரைப்போல
மககட்பரபினுள்ளோரெல்லாம் தனனைப்பழிதுறறும்படி
பாண்டியன் தவறறைச்செய்ய அனபனையிழந்தேனாகிய
யான இருந்தழுவாள்.

ஒருத்தியோவென்று தெளிந்திரங்கினுளென்க.
துன்புறுவனவென்றார்; "வெள்ளெட் சாந்தொடு
புளிப்பெய தட்ட,

வேளை வெந்தை வல்சி யாகப், பாறபெய பள்ளிப்
பாயினறு வதியும்" என்ப

தனை இது புறம்

நறைமலி. ....கொண்டழிவலோ
(இ - ள்) நறைமிக்க அகன்ற மார்பிணையுடைய

தம்நண்பன் நெருப்பின்

மூழ்க அவனையிழந்து ஏங்கி
நீர்த்துறைகள் பலவற்றுள்ளும் தாங்குளிரப்புக்

காடித் துயரமுற்றிருந்தமூட உயவன்மகளிரைப்போல,
மறத்தொடுபொருந்தி

அறத்திறநிரியுஞ் செங்கோலையுடைய பாண்டியன்
தவறறைச்செய்யப் பார்த்

திருநத அறக்கடவுளென்கின்ற அறிவறறோய! யான
அங்குனம் வருத்த

முற்றிருநது இரங்குவாளொருத்தியோ; கூறென்றென்க

மூழ்குதல் - அழுக்கறக் குளிரக் குளித்தல்.
அறனெனுமடவோயென்றாள்;

உன்னைநீத்துப் பகையாகிய மறனொடுதிரியக்கண்டும்
ஆண்டிநினையெனப்

புலந்து.

தம்முறு பெருங்கணவன்.....

.இனைந்தேங்கி யழிவலோ

(இ - ள்) தம்மோடொத்த அன்பையுடைய
தலைமைபொருந்தியகணவன்

அழலும் எரியிடத்தேமூழ்கத் தாம் அவனோடு
அவ்வெரியிடத்தே மூழ்காது

கைம்மை நோன்புமிகும் நீர்த்துறைகளிலே குளிரமூழ்கும்
உயவறபெண்டிரைப்

1 சிலப்பதிகாரம், ௫ : உருள்.

2 உயவற்பெண்டிர் - வருந்துதலையுடைய மகளிர்;

“உயவற்பெண்டிரேமல்லேம்”

புறநா. உச்சு.

3 புறநானூறு, உச்சு.

சுரு

சிலப்பதிகாரம்

போல, செமமையினின் றுநீங்கின
கோலையுடைய தென்னவன தவற்றைச்செய்ய
இப்பிறப்பின்கண்ணும் இப்பெயர்ப்படைத்து மிகவருந்தி
இங்கிருந்து அழுவா ளொருத்தியோயா நென்றாளென்க.

இம்மையுமென மது, பரலோகத்தையுரினை நது.
ஆவது இம்மையிற்

புகழையும் மறுமையிற் புண்ணியதையும்
விட்டெனறபடி

காணிகா—(இ - ள்) காண்பாயாக,

இகவென்னுமுன்னிலையகை இகாவென
நறுதிரிந்து காண்பாயாக
வென்பதாயிற்று.

வாய்வதின் வந்த .....இவ்வூரென்ற
தொருகுரல்

(இ - ள்.) வாய்ப்புடைத்தாகிய உறபாதசா
நதிப்பொருட்டு ஆடிய இக்குர
வையுள் வந்துதிரண்ட ஆயருடைய மகளிர்
நீரெல்லீருங்கேண்மின் ; அங்ஙன மாகிய
மகளிரெல்லீரும் கேட்பீராக ; பரந்த திரையடிடைய
கடல்சூழந்த

இவ்வுலகிலுண்டான பொருளில் நீயறியாதபொருளில்லை,
ஆதலாற கதிர்ச்செல

வனே, நீயறிய என்கணவன் கள்வனோவென்றாளாக,
அவன் அசரீரியாய்நின்று கூறுகின்றவன், நினகணவனோ
கள்வன ஸ்னை, அவனைக் கள்வனென்ற இவ் ' ஆரை
மாதராய, எரியுண்ணுங்காணென்றென்க.

கேட்டமின் - கேண்மின் ; ஒருசொல. கேட்டைக்க
- கேட்டையென னும்

வினையசைச்சொல, உடனடிக்கிவரற்பாலது
கேட்டமினென்பதனோடு மொழி

யிடையடிக்காகி ஈற்றுவியங்கோட்பொருண் மையாற
கேட்கவென்னும்பொருட் டாயிற்று.
பாயதிரை-பரந்ததிரை. படுத்தல் - உண்டாகுதல். 'ஒகாரம்,
பிரிநிலை.

ஒள்ளெரி - நின்ஏவல்கேட்குமெரி இவ்வூர் -
இதுசொன்ன இவ்வூர்.

இனி ஒகாரத்தை இரக்கக்குறிப்பெனினுமமையும.
உண்ணுமிவ்வூர் -, இவ்வூரையுண்ணும்; முற்றும்மை

இது, மயங்கிரைக் கேட்குகக் கிடப்பா

க அ.—துன்பமாலே முற்றிற்று.

பத்தொன்பதாவது

ஊ ர் ஞ ழ் வ ரி.

என்றனன் வெய்யோ நிலங்கோ
வளைத்தோளி
நின்றில ணின்ற சிலமபொன்று கையேந்தி

முறையி லரசன்ற னூரிருந்து வாழு
* நிறையுடைப பத்தினிப் பெண்டிர்கா
யீதொன்று
ஊ. பட்டேன் படாத துயரம படுகாலை

யுற்றே னுருத துறுவனே யீதொன்று
1 கள்வனோ வல்லன் கணவனென்
காற்சிலம்பு
கொள்ளும + விலைப்பொருட்டாற்
கொன்றோ யீதொன்று
மாதாத் தகைய மடவார்கண் முன்னரே

கடு. காதற் கணவனைக் காண்பனே யீதொன்று
காதற் கணவனைக் கண்டா லவன்வாயிற்
நீதறு நல்லுரை ி கேட்பனே யீதொன்று

* நீதறு நல்லுரை கேளா ி தொழிவேனே
நேதக்க செய்தாளென் றெள்ள ||

விதுவொன்றென்

உ. நின்றசிலம்பு - மறறைச்சிலம்பு;
மறறைச்சிலம்பைக் கையிலேந்தி

நின்றிலளெனக

டு. ஒருவாபடாத துயரம் யானபட்டேன. படுகாலை
- அநதிப்பொழுது., கூ. ஒருவருறு ததுறமேன்,
நாஹுறக்கடவேனே. ஈதொன்று - இஃது ஓரநி
யாயம்

[ஆதிததீனயுஞ்சான்றுகாட்டி இவன்
தீதிலென்னும் நல்வாரத்தை கேட்

பேனென்றமையால், அநியாயஞ்செய்தாராகளென்று
எல்லோர்க்கும் தோற்
றிறறு;]

அ. விலைப்பொருட்டால் - விலைகொடாமைக்காக.

கஉ - ச தீதிலென்னும் நல்வாரத்தை கேட்பேன்
; கேட்டிலேனாகில்,

பின்பு நோதக்கசெய்தாளென்று இகழ்க. எள்ளல், '1'
'பயனிலசொற் பாரா

ட்டி வாண மகனென்ன, மக்கட் பதடி யெனல்'
என்பதுபோலக்கொள்க.

1 "கள்வனோ...தொன்று: என்றதும் இதுவென்னும்
சுட்டிமுதல் உகரவீரத
வின், அது செய்யுளகத்துப் புறனடையான்முடியும்" என்றார்;
தொல். உயிர்மயங்கு.

சூ. ௧௧ - த; இ - வி. சூ. ௮௦. 3 திருக்குறள், ௧௧௧.
(பி - ம்.) * 'நிறைவுடை' † 'வினைப்பொருட்டார்
கொன்றனே யீதொன்று,, காத்தற்கணவனைக் கண்டாலவன்' ‡ 'கேட்பெனே' § 'ஒழிவனேனோதக்க' || 'இது
மொவ்வொன்றென்று'

சுள

சிலப்பதிகாரம்

௧௫. 1 மல்லவற்றூற்று தழுவானைக் கண்டேங்கி
மல்லன் மதுரையா ரெல்லாருந் தாமயங்கிக்
களையாத துன்பமிக் காரிகைக்குக் காட்டி
வளையாத செங்கோல் வளைந்த

திதுவென்கொன்

* மன்னவர் மன்னன் மதிக்குடை
வாள்வேந்தன்

௨௦. நென்னவன் கொற்றஞ் சிதைந்த
திதுவென்கொன்

* மண் † குளிரசு செய்யு மறவே
னெடுத்தகை

தண்குடை வெம்மை ‡ விளைத்த

திதுவென்கொல்

செம்பொற் சிலம்பொன்று கையேந்தி
நம்பொருட்டால்

வம்பப் பெருந்தெய்வம் வந்த

திதுவென்கொ

உரு. லேயரி டு யுண்கணமு தேங்கி யாற்றுவா

டெய்வமுற்றாள் போலுந் தகைய

ளிதுவென்கொ

லென்பன சொல்லி

யினைந்தேங்கி யாற்றவும்

வன்பழி தூற்றுங்

குடியதே மாமதுரைக்

(கசு) மதுரையா ரெல்லாரும் (கசு) வளையாத

செங்கோல் வளைந்ததிது

வென்கொலென்றார்; ஆதிததையும் சான்று காட்டி (கசு)

ளென்றெள்ளலென்றமையால்

நோதக்க செயதா

உரு நம்பொருட்டால் -

நமமைக்கெடுத்தற்பொருட்டால்; ஆவது, இனி

இவளுடைய பிரகடத்தால் மதுரையிலுள்ளாரும்

கெடப்புகுநததென்று

தோன்றிற்றும்

உசு தெய்வமுற்றாள் - தெய்வத்தன்மையுற்றாள்;

தெய்வமேறினாளென்று

மாம்.

உள. என்பன சொல்லி - இன்ன சொல்லி.

என்றதனால், (கசு) மதுரையாரெல்லாரும் மயங்கிச்

(உள) சொல்லி

இளைந்து ஏங்கி மிகவும்.

உள - அ (பா) மிகவும் மன்னவனைப்

பழிதாற்றங்குடியது மதுரையென

முற்றலிக்க.

¹ கடு - சு: திருக்குறளின் உசடு, ககடு, குடுடு -
பொருளை ஆராய்க.

ஆம்பாடல்களால் இவ்வழிகளின்

² உக - உ: இவ்வழிகளின்பொருள் "மண்குளிர் கொள்ளக் காக்கு மரபொழித்
தரசர் தங்கன், விண்குளிர் கொள்ள வோங்கும் வெண்குடை வெறுப்பு மாயிற், கண்
குளிர் கொள்ளப் பூக்குங் கடியைத் தடமுங் காவுந், தண்குளிர் கொள்ளுமேனுந் தான்
மிக வெறுப்பு மன்றே" (குளா. மத்திரசாலை. உசு.) என்னுஞ்செய்யுள் தன்கு
வினக்குதல் காண்க.

³ "குடிபழிதாற்றங் கோலனுமல்லன்" சிலப். உக: கசு
கோலே னாகு" புறநா. எஉ.

; "குடிபழிதாற்றங்

(பி - ம.) * "மன்னவரின் மன்னன்
† 'வினைத்தது' ‡ 'உண்கண்ணமுதேய்கி'

மதிக்குடைவாய்' † 'குளிர்செய்யு'

¶ 'அரற்றவுமன்பழி'

1. கம்பலை மாக்கள் கணவனைத் தாங்காட்டச்

நூ. செம்பொற் கொடி * யனையாள் கண்டானைத்
தான்காணான்

மல்லன்மா ஞால மிருளுட்டி மாமலைமேற்
+ செவ்வென் கதிர்கருங்கிச செங்கதிரோன்
சென்றொளிப்பப்

புல்லென் மருண்மலைப பூங்கொடியாள்
பூசலிட

வொல்லென் னொளி + படைதத தூர் .

நூ. வண்டா ரிருங்குஞ்சி மாலைதன்
வாகுமுன்மேற்

கொண்டா டழீஇக் கொழுநன்பாற்
காலைவாய்ப்

புண்டாழ் குருதி புறஞ்சோர மாலைவாய்க்
கண்டா ளவன்றன்னைக் காணாக் *

கடுநதுயரம்

என்னுறு துயர்கண்டு மிடருறு
மிவனென்னீர்

சுப. பொன்னுறு நறுமேனி & பொடியாடிக்
கிடப்பதோ

மன்னுறு துயாசெய்த மறவினை யறியாதேற்
கென்னுறு || வினைகாண விதுவென
புரையாரோ

உக. கம்பலைமாக்கள் - வேறுசிலர்.

கஉ. (பா) தான்காணமாட்டாது செங்கதிரோனும்
சென்றொளித்தான்.

கஉ - க. ஒளித்தான் ; ஒளிக்கப் புல்லென்ற
மாலேக்கண்ணே.

கக. தழீஇக்கொழுநன் - ஆயர்பாடியினின்றும்
போதுகிறபோது கொழுநனைத்தழீஇ

கஎ. புறஞ்சோர - அவவிரததம புறமபெல்லாம்
விழுநது நனைப்ப.

கஅ. அவனமுனபு அறியாத துயரத்தை.

கக - அ. காலேவாயத தழீஇக்கொண்டாள் ;
கொழுநனகுருதி புறஞ்சோரத் தனனை அவன்
காணாதுகிடக்கின்ற கடிந்துயரத்தினை மாலேவாயக்கண்டாள்.

கக. என்னுடைய உறுதுயர் கண்டும்
என்னென்றது, கோவலனை நோக்கி.

‘என்னுறுதுயர்’ முதலானமுன்றும் முதுபாலை.

ச௦. பொன்னுறுமேனி - பொன்போலுமேனி

சஉ எனவினைகாணிதுவென்று ஒருவார்த்தை
சொல்லார்களோ சான்.

ரோர்.....வினைகாணாவிது, ஆ, அசை.

உரையாரோ - இவ்வழக்கை இந்நாட்டிற் சொல்லார்களோ ;
 என்றது ஆருமில்லேனுக்கு இந்நாட்டிற் சொல்
 லார்களோவென்றதாம்.

1 "காணியகுழித்த கம்பலை மாக்களின்" மணி. க: கௌ.

2 "காதலனுற்றகமித்துயர்" "கணவற்குற்ற கமித்துயர்" மணி.

உ: கஅ, இ0, கக.

(யி - ம்) * 'அன்னுள்' † 'செல்லென்கதிர்',

'செல்லுங்கதிர்' ‡ 'அடைத்த தூர்' § 'புகையாடிக்கிடப்பலோ

' || 'துயர்காணு'

சுஎ சில ப்ப்தி காரம்

யாருமின் மருண்மாலே யிடருறு
 தமிழேன்முன்

முர்மலி * மணிமார்பந் தரைமுழ்கிக்
 கிடப்பதோ

சுஊ. பார்மிகு பழிதூற்றப் பாண்டியன்
 றவறிழைப்ப

வீர்வதோர் வினைகாணு விதுவென
 வுரையாரோ

கண்பொழி புனல்சோரும் தடுவினை
 யுடையேன்முன்

புண்பொழி குருதியிராய்ப் பொடியாடிக் +
கிடப்பதோ

மன்பதை + பழிதூற்ற மன்னவன்
றவறிழைப்ப + ௫௦. அண்பதோர் வினைகாண
விதுவென அரையாரோ

1-2 பெண்டிரு முண்டுகொல் பெண்டிரு
முண்டுகொல்

கொண்ட + கொழுந ருறுகுறை
தாங்குறாஉம்

பெண்டிரு முண்டுகொல் பெண்டிரு
முண்டுகொல்

சான்றோரு முண்டுகொல் சான்றோரு
முண்டுகொ

௫௫. லீன்ற குழவி யெடுத்து வளாக்குறாஉஞ்
சான்றோரு முண்டுகொல் சான்றோரு
முண்டுகொல்

தெய்வமு முண்டுகொ தெய்வமு
முண்டுகொல்

வைவானிற் றபபிய மன்னவன் கூடலிற்

றெய்வமு முண்டுகொ றெய்வமு
முண்டுகொல

கூடு² ³ என்றிவை சொல்லி யழுவாள் கணவன் றன்
⁴ ⁵ பொன்றுஞ்சு மாபம் பொருந்தத்
தழீஇக்கொள்ள

நின்ற நெழுந்து நிறைமதி வாண்முகங்
கன்றிய ி தென்றவள கண்ணீரகை
யான்மாற்ற

சுக. ஈர்வதோர்வினை - வெடடுவதோர்வினை
நுஅ. வாளிற்றபயிய - வாளாறகொன்ற
நுக - கூ. “பெண்டிா”, “சானரோ”,
“தெய்வம்”—‘உண்டோ’ என்றது—
உண்டாயின, இப்படிப் பிறவாது ஆதலால இலலை
என்றவாறு

கூக. பொன - சீதேவி. கூக - உ
கொண்டவளவிலே எழுந்திருந்து
நின்றான் ; நின்றான பெயா

¹ இக - கூ: ‘உண்டு’ என்னும் வினைக்குறிப்புப்
பலர்பாலுக்கும் வருமென்பதற்கு

இவை மேற்கோள் ; தன். மயில. கு. கூகஅ; தன் - வி. கு. கூகக;

இ - வி. கு. உசு.

* சு. - எடு. "என்றிவை.....வாயின்முன்; இவை
தொடர்ந்த பொருளாய் நான்
கடுக்கின்" என்பர்; தொல். செய். கு. கசு - ந.

* சீவகசிந்தாமணி, கசு, சு.அ, கககஉ, கடுசு.

(பி - ம்.) * 'தறுமார்பன்றரைமூழ்கிக்கிடப்பதோ' † 'கிடப்பவோ' ‡ 'அவர்
தூற்ற' § 'கொழுநருக் குறுதுயர்தான்கூறும்'
மாற்றியபி, அழுதெங்கிலத்தவீழ்த்தாயிழையான்

¶ 'என்று கண்ணீர்கையான்
கணவன்றன்

ககக.—ஊர் குழ்வரி.

சு.எடு

அழுதெங்கி நிலத்தின்வீழ்ந் தாயிழையா

டன்தணவன்

கடு. நெழுதகைய திருந்தடியைத்
துணைவளைக்கை யாற்*பற்றப்

¹ பழுதொழிந் தெழுந்திருந்தான்
பல்லமார். குழாத்துளா

1 நெழுதெழின் மலருண்க
ணிநுந்தைக்க வெனப்போனான்

மாயங்கொன்

மற்றென்கொன்[†] மருட்டியதோர தெய்வங்கொல்

போபெங்கு டீ நாடுகேன்

பொருளுரையோ விதுவன்று - எ0. காயசினந

தணிந்தன்றிக் கணவனைக் கைகூடேன்

றீவேந்தன் றனைக்கண்டித்

திறங்கேட்பல் யானென்றாள்

என்று னெழுந்தா ளிடருற்ற தீக்களு

நின்று ணினைந்தா னெடுங்கயற்க ணீர் ||

சோர

நின்று ணினைந்தா னெடுங்கயற்க

ணீர்துடையாச

எரு. சென்று ளரசன் செழுங்கோயில

வாயின்முன்.

கூகூ. பழுதொழிந தெழுந்திருத்தலாவது -

பிணமான தனமையொழிந்து - நிற்பல. பட்டபொழுதே
தெய்வலோகம் புகுகையால், அமராருழாத்துள்

ளானானென்றார். அப்பழுதும் ஒழிந்து
எழுந்தானென்று பொருளாக்குக.

சுஎ. மஸுநுண்கண், அண்மைவிளி. இருந்தைக்க
-இருக்க.

(சு0) அழுவாள் (சுக) கொண்டவளவிலே (சுசு)
எழுந்திருந்தான; அமரர்

குழாத்துள்ளானாகுப (சுஎ) போனான.

சுசு கணவன உண்டாயிருக்க, எவருபபோய
ஆராயவேன? இது மெய் - புரையனென்றது, தன
பின்பு போதாமைபற்றி; போயெவரும் - எங்கும்

போய. 'இது' எனறது, புதிர்க்காண்டததுத¹
தேவநதிக்குக் கூறினகனுவை

யென்றுமாம்.

எஉ. எனறெழுந்தாள. இடருற்ற
திக்கனுவென்றது, முன்புதான்கண்டு

² தேவநதிக்குச்சொன்ன கனுவிலை. .

எங - னு நின்றுநிலைந்தாள். கனுவைநிலைந்து.

இனி அவ்வாறே செயவ

லென்று சென்றாள்—வழிகாண நீர்துடைத்துச்
சென்றாள்.

1 "பழுததுமாதவன்" மணி. கக: கசடு. 2 சிலப். கூ:
சடு - சசு (பி - ம்.) * 'பற்றி' †
எழுந்தொழிந்தவர் ‡ 'மருட்டியதோ தெய்வம்:

தூதரின் பொருளுரையோல்தவென்று' ||
சோரச் சென்று எரசன் செழுங்
கோயில வாயல்வாய்'

670

சுஎசு

சிலப்பதிகாரம்

க - ச. என்றனன்வெய்யோன்.....

.பெண்டிர்காள்தொன்று

(இ - ள்.) வெய்யோன கன்வனல்லனென்றானாக,
அவ்வீளத்தோளி, மற்

றைச்சிலம்பொனறைத் தனகையிலேந்திக்கொண்டு
அவ்வாயர்பாடியினின்றும்

ஊர்க்குள்ளேபோனவள் ஆண்டிள்ள
கற்புடைமகளிரைநோக்கி முறைசெய்த

லில்லாத அரசனிருக்கின்ற ஊரினகணிநுநதுவாமும்
கற்பையுடையபெண்டிர்

காள்! இஃது அதன மற்றைச்சிலம்பு
காணுங்கோளென்றோளென்க.

நின்றிலள் - போனாள். நின்றசிலம்பு -
மற்றைச்சிலம்பு. முறையில்.....

பெண்டிர்காள், இகழ்ச்சி; எனனை? ¹ “அருந்திற
லரசா முறைசெயினல்

லது, பெருமபெயர்ப் பெண்டிர்க்குக் கற்புச்
சிறவாது” என்பதனானும்,

2 “வானம் பொய்யாது வளம்பிழைப் பறியாது, நீணில வேந்தர் கொற்றஞ்.

சுதையாது, பத்தினிப் பெண்டி ரிருந்த நாடு” என்பதனானும் இகழ்ந்தாள்.

அவளுட்டிலிருந்த மகளிராகும கற்பின்றாமாகலின, அவனிருக்கின்ற ஊரின்

ணிநுந்துவாழ்கின்ற நுமக்கும் கற்புநிறையுண்டாமோவென்றது இகழ்ச்சி.

இலங்கோவளை - ஈர்ந்திலங்குவளை. நினறிலனென்றது ஆதித்தனைச்சான்றுகாட்

முனபின ஆயர்பாடியினின்றிலனென்றவாறு. ஈதொன்று - இஃது அதனினைச்

சிலம்பு; அன்றி இஃதோரநியாயமென்றுமாம்.

நு - ஈ. பட்டேன் படாத.....
.....ஈதொன்று

(இ - ள்.) உலகிற்பிறந்தாரொருவர் படாத துயரமபட்டேன், ஒருவருறாத

துயரமுற்றேன், உறுகின்றயான் மரணவேதனைபோலவுற்றேன், இங்ஙனமுறக

கடவேன இனியுறுவதுஒன்றன்றோவென்றானெனக.

ஏகாரம், ஈற்றதை

இனி, படுகாலை - அநதிககாலத்தெனினுமமையும். உறுவன: அல்லீறு

அன்னீறுயிறறு

எ - அ. களவனோ வலலன.....கொன்றாரே யீதொன்று

(இ - ள்.) எனகணவன கள்வன லலன் ;
என காற்சிலம்புபெறும விலையைக்

கைக்கொண்டிவிடுதலகாரணத்தாற் கள்வனென்று
ஒருபெயரையிட்டிக் கொன்

றார்களே ; இஃதோராச்சரியமிருந்தபடி
என்னென்றொளன்க.

என்காற்சிலம்பென்றாள் ; தான அரசன் ; யான
ஒருவணிகன் மனைவி ;

எனகாலணியினொன்றுபெறறவினை தாராமைக்
கள்வனென்று ஒருபெயரிட்டிக்

கொன்றார்களேயென்று. இஃதோரநியாயமிருந்தபடி
என்னென்று தெளிந்து

கூறினாள். கொன்றாரேயெனப் பன்மைகூறினாள் ;
அரசனோடு அமைச்சரை

யுங்கருதி ஓகாரம் பிரிநிலை

க - கசு மாதர்த் தகைய.....
எள்ளலிதுவொன்று

(இ - ள்.) தங்காதலர்காதலிக்கும் கறபையுடைய
மனைவியர்முன்னே என்

னுடையகணவனைப் ப்ண்டுபோலத் காண்பேனோ,
அங்குனங்காண்பேனாயின் இஃ

தொருபுதுமையன்றோ ! அங்குனம் அவனைக்கண்டால
அவன்வாக்காறசொல்

¹ சிலப்பதிகாரம், உஅ : ௨௦௭ - அ. ²

கக்.—ஊர் குழுவரி.

சனெடு

ஊம் குற்றமற்ற நல்லுரையைக்கேட்பேனோ? அங்ஙனம் கேட்பேனாயின் எனக்கு, இஃது ஒருமதி; அங்ஙனம் தீதற்றவுரையை அவன்வாக்காற்கேளேனாயின், நோதக்கசெய்தானென்று என்னை இகழுமின்கள்; இது நங்கட்கு ஒருவாயப்பு;

கேளாதொழிவேனெனென்றது சுவம் எழுநதிருந்து சொல்லக்கேளாதொழிவேனெல் எ-று. எள்ளென்றது

எனக்கு ஒருவார்த்தை,
ஆதித்தனைச் சான்று

காட்டினவதுவுமன்றிப் பட்ட எனகணவன எழுநதிருந்து எனக்கு வார்த்தை! சொல்லக்கேளேனாகில்.

“நிறையுடைப்பத்தினிப்பெண்டிர்காள்” என்று நும்மை யீதழ்ந்தவென்னைக் கள்வன்மனைவியென்று எள்ளுமின்; எள்ளுதற்கு இது

நல்லவிடமென்றொளன்க. எள்ளல், அல்லீற்றுவி யங்கோள்; 1 “இற்றெனக் கிளத்தல்” போல.

கச - அ. என்று, அல்லலுற்று.....
வளைந்ததிதுவென்கொல்

(இ - ள்.) என்று வருத்தமுற்று ஆற்றாதழுகின்றவளை மதுரையாரெல்லா

ருங்கண்டு ஆறறும்வழிகாணராய்த் தாமிரங்கி அழுது மயங்கிக் கூறுகின்றவர்

இறக்குமளவும் நீங்காததுன்பத்தை

இக்காரிகைக்குண்டாக்கி அதனானே ஒரு
காலங் கோடாத செங்கோல் கோடிற்று; இதனானே
மேல் யாதுவிளையுங்
கொல்லோவென்றாரென்க.

அல்லல் - வருத்தம். மல்லல் - வளன்.
களையாததுன்பம் - கணவனை
யிழத்தல். இதுவென்றார், கோடாதசெங்கோல்
கோடியவதனை.

கக - ௨௦.
மன்னவர் மன்னன்..... இதுவென்கொல்
(இ - ள்.) மன்னர்க்குமன்னன் மதிபோலங்
குளிர்ந்த குடையையும்

வெய்யவாளையுமுடைய வேந்தனாகிய தென்னவனுடைய
அரசியல் அழிந்தது;

இதனான் மேல் யாதுவிளையுங்கொல்லோவென்றாரென்க.
குடையையும் வாளையுமுடையோனெனவே
அளியுந்தெறலுமுடைமை

நிறார். மதிக்குடை, உயமத்தொகை. வாள்வேந்தன்,
வேற்றுமைத்தொகை.

உக - ௨. மண்குளிரசெய்யும்.....
.....இதுவென்கொல்

(இ - ள்.) உலகிறகு அறத்தையும் பகைவர்க்கு
மறத்தையுஞ்செய்யும்

வேலையுடைய நெடுந்தகையுடைய தண்ணிலியைச்
செய்யுங்குடை வெம்மை

யைவிளைத்தது; இதனான் மேல்

யாதுவிளையுங்கொல்லோவென்றாரென்க

உரு - ச.

செம்பொற் சிலம்பொன்று.....இதுவென்கொல்

(இ - ள்.) செம்பொன்னாகிய சிலம்பொன்றைக்
கையிலேந்தி நம்மைக்

கெடுத்தற்பொருட்டிப் புதுமையையுடைய
பெரியதெய்வம் ஈண்டிவந்தது;

இதனால் இனி யாதுவிளையுங்கொல்லோவென்றாரென்க.
ஒன்று கையேந்தியெனவே இஃது அதன்
இணைபோலுமென்பது கருத்து.

பெருந்தெய்வம் - தெய்வத்திலும் பெரியது;
கற்புடைத்தெய்வம்; என்னை?

³ “கற்புக் கடம்பூண்ட வித்தெய்வ மல்லது, பொறபுடைத்
தெய்வம் யாங்கண்

¹ தொல். கிளவி. கு.

கக. ¹ பெரும்பான். சஉஉ. ³ சிலப். கதி: கசக - ச.

சுஎசு

சிலப்பதிகாரம்

டிலமால்” எனவும், ¹ “தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநந்
றொழுநானைத், தெய்

வந் தொழுதகைமை திண்ணமால்” எனவுங்கூறினமையின்.
இனி, வம்பு - ஈகை

யின்மையாக்கி, உலாவுநதெய்வமென்றலுமொன்று.
இனி நம்பொருட்டி

லென்பதற்கு இவள்கறபு நாங்கண்டு
பாவித்தறபொருட்டாலென்பதுமொன்று

உரு - சு.

ஐயரி யுண்கண்.....

.இதுவென்கொல்

(இ - ள்.) விபப்பையுடைய அரிபரந்த மையுண்ட
கண்ணையுடையவள்

விம்மிவிம்மி வாய்விட்டா றறுகின றவள்
தெய்வமேறினாள்போலும் தகைமை

யுடையவளாயிராநின்றாள் ; இதனான மேல்
யாதுவினையுங்கொல்லோவென்றா

ரென்க.

இவண்மாட்டு மருளு ந்தெருளு ங்கண்டு
தெய்வமுறமுள்போலுமென்றார்.

இவ்வையங்களால் அரசனேநோக்கி இரங்கினார்.

உள - ௩ 0.

என்பன சொல்லி.....தான்காணான்

(இ - ள்.) வீளையாதசெங்கோல்
வளைந்ததென்றனமுதலியனசொல்லி

இவணிலைமைக்கு வருநதி மன்னன்நிலைமைக்கு ஏங்கி
மிகவும் மன்னன் கோல்

கோடினதன்மையால் அவனைப் பழி தூற்றுங்குடியதாகிய
மதுரையிற கம்பலை

மாக்கள் தாம் அவள்கணவன் பட்டவனைக்காட்டச்
சிவந்த பொற்கொடியை

யொத்தவள் தன்னைக்கண்டானைத் தான்கண்டிலன் ,

ஆற்றவும் - மிகவும். கம்பலைமாக்கள் - வேறுசில
காட்சிகண்டு திரியுமவா.

தான் காணுனென்றா , இறந்தமைதோன்ற. மதுரை
கம்பலைமாக்களென்று

பாடமோதிக் குடியது மதுரையென முறையுவித்தலுமாம்

நக - ச. மல்லன்மா ஞாலம்.....

படைத்ததூர்

(இ - ள்.) வளப்பதையுடைய பெரியஞாலத்தை

இருளுக்கூட்டி உயர்ந்த

அத்தகிரியிடத்தே தனது சிவந்தகதிர்களைச் சுருக்கி

அக்கதிரையுடையோன்

சென்றுமறைய அங்ஙனம் அவனமறைநலாற

புன்மையுண்டாகப்பட்ட இரவு

பகலென்று வரையறுக்கப்படாத மருட்சியையுடைய

மாலைக்காலத்தே பூத்து

உதிர்த்த கொடியையொத்த கண்ணகி அரசன்மேலே ...

.....பூசலைவினைக்க

ஒல்லென்னுமோசையைப்படைத்தது அவ்வுரோக

ஊட்டி - தானுண்ட இருளை உலகை உண்ணப்பண்ணி.

ஒல், அனுகரணம்.

சுருங்கி, விகாரம். ஊட்டிச் சுருக்கி ஒளிப்பப் புல்லென்

மருண்மாலையென்க.

நக - அ. வண்டா ரிருங்குஞ்சி.....காணுக்

கடுந்துயரம்

(இ - ள்.) காலைப்பொழுதினகண் ஆயர்பாடியிடத்தே

தன கணவனைத்

தழீஇ அதற்குக்கைம்மாருக அ வனுடை ய

வண்டொலிக்குவகுஞ்சியின்மாலையை

வாங்கித் தன வாகுமுனமேற்கொண்ட கண்ணகி
மாலைப்பொழுதினகண்ணே

2 சிலப். உங். இறுதிவெண்பா ; “தெய்வந் தொழாஅள்
கொழுநந் ரெழு தெழு

வாள், பெய்யென்ப் பெய்யு மழை” குறள், 60.

3 ‘மருண்மலை’ என்பதற்கு இவர்செய்திருக்கும்
இப்பொருள் அறிந்து இன்புறம்
பாலது.

‘கக.—உளர் குழ் வ ரி.

சஎஎ

அவன்மெய்யிற புண்ணினின்றங்குதிக்கின்ற
குருதிப்புனல் இடமெல்லா

நனைப்ப அவன் தன்னைக்காணாத ஆயரத்தைத்
தானகண்டாளென்க. அவள், கணவன்

தன்னைக்காணாததனைத் தான்கண்டாளென்றது மரணத்
தை யென்றபடி. காலேவாயத் தழீஇ மாலேகொண்டவள்
மாலேவாயப் புறஞ்

சோரத் தன்னைக்காணாததுயரத்தைத் தான்கண்டாளென்க.

௩௯ - சஉ. என்னுறு துயர்கண்டு.....

.இதுவென வுரையாரோ

(இ - ள்.) என்னுடைய

தனிமைமிக்கதுயரைக்கண்டிவைத்தும் இதற்கு

இவள் இடருறமென நினைக்கின்றிலீர்; அதுநிற்க;

தும்முடைய சந்தனாதி

களாலாடப்பட்ட பொன்போலுந்திருமேனி

பொடியாடிக்கிடக்கத்தருவதொன்

றே; அஃதறறாயின், மன்னனாற்செய்யப்பட்ட

இக்கொலைத்தொழில் இப்

பெற்றியாண்முடிந்ததென்றறியாத எனக்கு

முறபவத்திறசெய்த என்நீவினீகா

ணிதுவென்று இந்நாட்டிற் சொல்லார்களோவெனக.

இஃது, அபகையைச்சார்ந்தவெதுளி;

மேல் வருவனவற்றிறகுங்கொள்க.

. சஉ - சு. யாருமின் மருண்மாலே...

.இதுவென வுரையாரோ

(இ - ள்.) துணைப்படுதற்கு ஒருவருமற்ற

மருட்சியையுடைய இம்மாலேக்

காலத்தே மிக்கதுன்பமுறாநின்ற தனித்தியேன கண்முன்பே தும்முடைய
மாலேத்திராளுக்குள்ளேமுழுகும் திருமார்பம் வெறுநிலத்தே முழுகிக்கிடக்கத்
தருவதொன்றே; அஃதறறாயின், பாரிலுள்ளா மிகவும் பழிசுறறுதற்குக்
காரணமாகப் பாண்டியன் தவறறையெண்ண

வெட்டுவிப்பதோர் தீவினீகா

ணிதுவென்று இந்நாட்டிற்

சொல்லார்களோவென்றொளனக.

வெட்டிக் கவிழ்த்ததமைதோன்ற மார்பம்

தரைமூழ்கிக்கிடப்பதோவென்
றாள்.

சுஎ - ௫௦. கண்பொழி புனல்.....இதுவென

புரையாரோ

(இ - ள்.) கண்கள் பொழியும்புனலைச்

சொரியாநிறகின்ற தீவினைப்பயனை

புடைய ¹ எனனுடையகண்முகப்பே வெட்டுவாயினின்னுக்குதித்துப் பெருகு
கின்ற குருதியைபுடையீராயப் பொடியாடிக்கிடக்கத்தருவதொன்றோ; அஃதற்
றாயின, மண்ணிலுள்ளோரபலரும் பழிதாறுததற்குக்காரணமாக மன்னவன்

தவறறையெண்ண நுகர்வதோர்வினைகாணிதுவென்று

இந்நாட்டிற் சொல்லார்

களோவென்றொளனக.

இர், முன்னிலைப்பன்மைக்கண்வரது ஈண்டு

ஒருவரைக்கூறும் பன்மைக்

கிளவியாயிற்று. கிடப்பதோ : ஒ, பிரிநிலை.

உண்பதோர்வினையென்பதற்கு உயி

ரையுண்பதோர்வினையென்பதுமபொருள் ; ² “ஊழ்வினை

கழிந்தது” என்றாபிறரும்

வந்திவ னுயிருண்டு

இவைமுன்றுர் முதுபாலை, எனனை? ³ “நனிமிகு

சுரத்திடைக் கணவனை

யிழந்து, தனிமகள் புலம்பன் முதுபாலை யாகும்”

என்பதனால்.

¹ என்னுடையகண்முகப்பே - என்னுடையகண்முன்னே;
திவ். பெரிய. கல. உ. ச. ² மணி. சு. கடுஉ. ³ (பா) தொல்.

“எங்கன்கண்முகப்பே”

புறத்திணை. கு. உச.

சு. எ. அ. சி. ல. ப. ப. தி. தா. ர. ம.

ருக - ந. பெண்டிரு முண்டுகொல்.....

.பெண்டிருமுண்டுகொல் பெண்டிர் -

கற்புடைமகளிர். கொண்டகொழுநர் - தம்மை நெஞ்சினுட்

கொண்டகொழுநர். அவருறுகுறையைத்தாங்கும்

பெண்டிர் - அவருற்றபிணிக்'கும் மனத்துயர்க்கும் மெய்யாகத்

தாங்கும்பெண்டிர் அன்றி, உறுகுறைதாங்கு - தல் -

பொதுமகளிரிடைப்பிரிதலும் அவரோடிகலந்தசெவ்வியும்

புணர்ச்சிக்

குறிகளுங்கண்டுழியும் அவர் தெருட்டத்தெருண்டு

குறையுறப்பொறுத்தலு' மாம். தாங்குநாஉ.ம,

வினைத்திரிசொல்.

ருச - சு. சான்றோரு முண்டு.....

.சான்றோரு முண்டுகொல்

[நன்ற.....வளர்க்குநாஉம்- பிள்ளைப்பேறு

..வளர்க்குமென்னும்வழக்கு.]

நீள - கூ. தெய்வமு முண்டுகொல்.....

.தெய்வமுமுண்டுகொல்

கொல், ஐயம்.

(இ - ள்.) கூர், த்தவாளால் என்கொழுநனைத்

தவறுசெய்தலாம் ¹ கோல்

கோடிய மனனனுடைய இக்கூடலென்னுநகரிடத்துப்

பெண்டிரும சான்றோரும்

தெய்வமுமுண்டோ! உண்டாயின், இவ்வநியாயம்பிறவாது

; ஆதலால், இல்லை

யென்றொளன்க.

கூ - கூள. என்றிவை சொல்லி.....

.எனப்போனான்

(இ - ள்) என்று இன்னனசொல்லி அழகினறவள்

தனகணவனுடைய திருத்துஞ்சுமார்பம்

தனமார்போம்பொருநதும்படி தழுவிக்கொண்டாளாக;

எழுந்திருந்துநின்றவன், நிறைந்தமதிபோலும்

ஒளிபொருந்தியமுகம கன்றியதே

யென்று வாக்காற்சொல்லிக் கையாலே அவள் கண்ணீரை மாற்றினான்; மாற

றியப்பின்பு அவ்வாயிழையாள் ஏங்கியழுது நிலத்தின்கண்ணேவீழ்ந்து தன்கண

வனுடைய தொழுந்தகையையுடைய திருந்திய அடியினை

இரண்டிகையாலும் பூண்டுகொண்டாளாக;

இப்பொல்லாதவுடம்பைக் கைவிட்டிச் சுவர்க்கம்புகு

தறகு எழுந்திருந்தவன நீ இருக்கவென்றுசொல்லிப் பல

ளானானென்க.

அமரர்குழாத்துள்

பழுது தீதெனப் உடம்புக்குப்பெயர்; * “திருந்திய
நின்மகன் நீது நீங்கி னான்” என்றார்பிறரும். இனி முன்பே
பழுதொழிந்தெழுந்திருந்தவன அமரர்
குழாத்துள்ளான் தழீஇக்கொள்ள எழுந்திருந்துநின்றவன் மாற்றப் பின் திருந்
தடியைத் துணைவிலைக்கையாழபதற, உண்கண், இருந்தைக்கவெனப்போன
னெனக் கூட்டலுமொன்று. எழுந்திருந்தான் குழாத்துள்ளான் நின்றனென
னுமபெயர்கள் அடுக்கிவந்தது போனனென்னும
பயனிலைகொண்டுமுடிந்தன.

சுஅ - ஏக. மாயங்கொல்.....திறங்கேட்பல்
யானென்றார்

(இ - ள்.) இங்ஙனம் எழுந்திருந்துநின்றது மாயமோதான்? அஃதன்று
யிற்பின்னை யாதுதான்? என்மனத்தை மருட்டியதொருதெய்வமோதான்? ஒன்
றையுந்தெனிகின்றிலேன், ஆதலால் எங்கும் போயாராயந்துகூடுவேன்; அந்
தனங்கூடுதல் எளிதாயினும் எனது மிக்ககினந்
தணிந்தாலன்றிக் கூடேன்;

* “கோல்கொடியவனிழல்” கலி. ௧௦. * (பா) சீவகசித்தாமணி, ௧௨௭.

கக. — ன் ன் ர் கு ழ் வ ரி.

சுஎக்

இச்சினந்தணிதற்கு அக்கொடியவேந்தனை யான் சென்றுகண்டு என்கணவ்
னைக்கொன்ற இததீத்திரம் யாதென்றுகேட்பேனென்று தன்னெஞ்சொடு கூறி
னானென்க

தெய்வங்கொலென்றாள் ; இருதுணியாகிய உடல்கூடி
ஒருயிர்பெற்றுநின்

றமைபற்றி பொருளுரையன்றென்றாள் ;
தனபின்போதாமைபற்றி. கேட்பல்

யானென்றாள் ; நாணழிபூசல்செயத்துணிநது.

எஉ - னு. 'என்ற னெழுந்தாள்.....கோயில்
வாயின்முன்.

(இ - ள்.) இங்ஙனஞ்சொன னவள்
ஆண்டுப்போதறகெழுந்தாள் ; எழுந்த

வள் தனனூரிறகண்டதிக்கனுவை நின நுநினைந்தாள் ;
நினைந்தவள் கண் நீர்

சோர்தலால் தானசெல்லும்வழிகாண்டறகாக அந்நெடிய
கயல்போலும் கண்

கள்சொரியும் புனலைத்துடைத்து அர சனுடைய வளவிய
கோயில்வாயிலிடத்தே

சென்றாளெனக

என்றாளென னுமெழுவாயக்குச் சென்றாளென்பதனை
பயனிலையாக்குக.

இஃது அயன்மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

கக—ஊர்குழ்வரி முற்றிற்று.

இருபதாவது வழக்குரைகாலைத்.

ஆங்குக்

குடையொடு கோலவீழ நின்று நடுங்குங்

2 * கடைமணி யின்குரல் காண்பென்கா னெ

ல்லா

திசையிரு நான்கு மதிர்ந்திடு மன்றிக்

ரு கதிரை யிருள்விழுங்கக் காண்பென்கா

ணெல்லா

விடுங்கொடி வில்லீர வெம்பகல் வீழுங்

கடுங்கதிர் மீனிலை காண்பென்கா †

ணெல்லா

- கருப்பம்

செங்கோலும் வெண்குடையுஞ்

செறிநிலதது மறிநது ! வீழ்தரு

க0 நங்கோன்றன் கொற்றவாயின்

மணிநடுங்க நடுங்குமுள்ள

மிரவுவில்லிடும் பகன்மீன்விழு

**மிருநான்கு திசையும்திர்ந்திடும்
வருவதோ துன்பமுண்டு
மன்னவற்கியா ஓ முரைத்துமென**

பெருந்தேவிசெய்தி கூறுகின்றார்:—

க. காண்பென - கனவிலேகாண்பன. எல்லாவென்று
பாண்டியன்றேவி தான்கருத்தாறகண்ட கனுவின்
சிலையுரைக்கும்

ந. கதிரைவிழுங்குகின்ற இருளைக்காண்பேன.

சு. கொழுவில் - ஒழுங்குபட்டவில்

எ. கமிங்கதீர்மீன-ஒளியின மிகுதிசூறினா; கமிங்கதீர் -
மிக அனலுமாம்.

க. செங்கோலும் குடையுமென்று அவறறையே
பின்னுங்கூறினாள். ....

கக. இரவு விலலிடும, பகல் மீன்விழும, இவறறைக்
காண்பேன்.

கக - 2. அதிர்ந்திடும்மாதலால்,
வருவதோ துன்பமுண்டெனக. யாமென்
றாள், * தம்பிராட்டியாதலால்; தன்பெருமிதந்தோனற.

* இக்காதைமுதலிய பதினென்றற்கும் அடியார்க்குநல்லாருரை அகப்படவில்லை.

* சிலப்பதிகாரம், ௨௦: ௫௩.

* அரசரைத்தம்பிரானென்றும் அரசர்தேவியரைத்தம்பிராட்டியென்றும் வழங்
கும் வழக்கம் மலைநாட்டில் இப்பொழுதும் உள்ளது.

(பி - ம்) * 'கடைக்கணி' † 'எல்லாசெங்கோலும்' ‡ 'வீழுதல்' § 'உரைத்து
மென்றது'

உ0.—வழக்குரைகாலைத. / சமூக

வாடியேந்தினர் கலனேந்தின
ரவிரந்துவிளங்கு மணியிழையினர்
கோடியேந்தினர். பட்டேந்தினர்

செபபேந்தினர்
கொழுந் * திரையலின்

கரு வண்ணமேந்தினர் சுண்ணமேந்தினர்
மான்மதத்தின் சாந்தேந்தினர்
கண்ணியேந்தினர் பிணையலேந்தினர்
கவரியேந்தினர் † தூபமேந்தினர்
‡ கூலுங்குறளு முழுங்குடிய
குறுந்தொழி § விளைஞர்

செறிந்துகுழ்தர

நரைவிரைய நறுங்குந்தல
நரைவிரைய பலர்வாழ்த்திட
¶ வீண்டுநீர் வையங்காக்கும
பாண்டியன்பெருந் தேவிவாழ்கென

உ0 வாயமுங் காவலுஞ்சென்

றடியீடு பரசியேததக்
 கோபபெருந் தேவிசென்றுதன்
 தீக்கனாத் திறமுரைப்ப
¹ வரிமா னேந்திய வமனிமிசை
 யிருந்தனன்
² திருவீழ் மார்பிற் றென்னவா கோவே ;
 இப்பால்
³ வாயி லோயே வாயி லோயே

கக. ஆடி - கண்ணாடி.
 (கக) அணியிழையினராகிய (கள)
 குறுந்தொழிலினோர் (கக) ஏந்தின
 ராயச் (கள) செறிந்து சூழ்தர.
 கக. பெருந்தேவி, அண்மைவிளி.
 (கக) பெருந்தேவி, வாழ்கெனப் (கஅ)
 பலர்வாழ்த்த (உ0) ஏத்தச் (உக)
 சென்று உரைப்பவென்க.
 உக. தேவியலுண்மையின், திரு
 விருமப்பபட்டமார்பு; திருக்கழிகிறமார்
 பென்றுமாம.

---

¹ உஉ - க. சிலப்பதிகாரம், உரு: எஅ - க.

² " திருவீழ்மார்பிற்மென்னவன் " அகநா. கக.

³ மு. புறநா. உரு; விளியேற்கும்பொழுது

ஆனிற.....ஏகாரம்

பெற்றவத்ததற்கு இவ்வழிமேற்கோள்; தொல். விளி. கு. கட
- த; தன் - மயில. கு.

கரு; தன் - வி. கு. கரு.

(பி - ம்) * ' திரையலஞ்செப்பேந்தினர்கண்ணி ,

† ' எண்ணமேத்தினர் '

‡ ' உலுமுமுங்குறளும் ' § ' இனையர்செறித்து சூழ்வர ' ¶
' கண்டி நீருலகம் '

கக

சுஅஉ ' சிலப்பதிகாரம்

உரு ¹ யறிவறை போகிய * பொறியறு நெஞ்சத்
திறைமுறை பிழைத்தோன் வாயி லோயே
யிணையரிச சிலம்பொன் நேந்திய கையள்
கணவனை யிழந்தாள் கடையகத் தாளென்
றறிவிப் பாயே † யறிவிப் பாயே, பென
\ ௩௦. வாயிலோன், வாழியெங் கொற்கை

வேந்தே வாழி

தென்னம் பொருப்பிற் றலைவ வாழி

செழிய வாழி தென்னவ வாழி

பழியொடு படராப் பஞ்சவ வாழி

யடர்த்தெழு குருதி யடங்காப பசுநதுணிப்

௩௫. பிடாத்தலைப் பீட மேறிய மடக்கொடி

வெற்றிவேற் றடக்கைக் கொற்றவை யல்ல

ளறுவாக் கிளைய நங்கை யிறைவனை

யாடல்கண் டருளிய வணங்கு சூருடைக்

கானக முகந்த காளி தாருகன்

௪௦. பேருரங் கிழித்த பெண்ணு மல்லள்

செற்றனள் போலுஞ் செயிர்த்தனள்

போலும்

பொற்றொழிற் சிலம்பொன் றேந்திய

கையள்

---

௨௫. அறிவுகீழற்றுப்போகிய. பொறியறு -

புண்ணியமற்ற.

௨௬. இறைமுறை - இராசநீதி

௩௦ - ௩௩. வாழ்த்துப்பலவாயின;

வணங்குந்தோறும் சொல்லுதலின்;

1. “நீணில மன்ன போறறி” என்றறபோல.

௩௪ - ௫. பசுநதுணிப் பிடாத்தலை - மயிடனறலை,

மயிடம்-கடா. பிடர்த்

தலையாகிய பீடம்; அதனைப் பீடமாக ஏறிய

மடக்கொடியாகிய (நக) கொற்
றவையெனக.

நள. அறுவார்க்கினையநங்கை - சத்தமாதாக்களில்
ஏழாவதினையாள்; அவள்
பிடாரி.

நள - அ. இறைவனை ஆடல்கண்டருளிய அணங்கு -
பத்திரகாளி.

(நள) நங்கை (நஅ) அணங்கு (நக) காளி, பெயர்.
ச0. அவார்களென்னலாம்; அவர்களில் அல்லை.
சக. செறுகை - முகக்கோட்டம். செயிர்க்கை -
மனக்கோபம்.

அனறி, செற்றனள்போலும் -
மாறசரியமுடையாள்போலும்; செயிர்த்த
ன்ள்போலும் - மிக்க கோபமுடையாள்போலுமென்றுமாம்.

---

1 "அறைமோகு நெஞ்சுடையார்க்கு" கவி. கள. 2

சீவக. உகச.

(பி - ம.) * 'பொறியறை' † 'அறிவிப்பாயேவாயிலோன்'

20.—வ மு க் கு ரை க் க ா தை
சு த் து

கணவனை யிழந்தாள் கடையகத் தாளே
கணவனை யிழந்தாள் * கடையகத் தாளே,

யென் சநு. வறுக மற்றவட் டருக வீங்கென

வாயில் வந்து கோயில் காட்டக்

¹ கோயின் மன்னனைக் குறுகினள

சென்றுழி

² நீர்வார் + கண்ணை யெம்முன் வந்தோ

யாரை யோநீ மடக்கொடி யோயெனத்

நு தேரா மன்னு செப்புவ துடையே

னெள்ளறு சிறப்பி னிமையவர் வியப்ப

³ புள்ளுறு புன்கண் † டூர்த்தோ னன்றியும்

சநு - ச. கணவனையிழந்தாளொருத்தியென்க.

(உள) இனையாகிய அரிச்சிஸம்பில் ஒன்றையேந்திய
கையுணாய்க் (அச)

கடையகத்தாளென்றுசொல்ல

சநு. மற்றவட்டருக - அவளைப்புகுதவிடுக;

அழைப்பாயாகவென்றுமாம.

சஅ. நீர்வார்கண்ணை - நீர்வார்ந்த

கண்ணையுடையாய.

சக. யாரை : ஐ, இடைச்சொல்.

---

¹ குறுகுதல் - அனுகுதலென்னும் பொருளில்

கோள்; தொல். முதற்குத்திர விருத்தி.

வருமென்பதற்கு இவ்வடி மேற்

3 'நீர்வார் கண்ணை நீயிவ னொழிய' குறந். உஉ.

3 புள்-புற; அகத்துற்றபுன்கண்ணைத்தீர்த்தோன் சியி; (சிலப்.

உக: ௫௮; ௬ உக:

அம்மாணவரி); 'புள்ளாறு புன்கண் டீர்த்த வெள்வேற்,
சினங்கெழு தாணச் செம்பி

யன் மருக', 'புறவி னல்லல் சொவியக் கறையடி, யானை
வான்மருப் பெறிந்த வெண்

கடைக், கோனிறை துலாஅம் புக்கோன் மருக', 'கொடுஞ்சிறைக், சுருகிர்ப் பருத்தி
னெறுறித் தொரிஓத், தன்னகம் புக்க குறுநடைப் புறவின், ரபுதி யஞ்சிச் சீரை புக்க

வரைபா லீகை புரவோன் மருக', 'நீயே, புறவி னல்ல லன்றியும் பிறவும், பலவும் வீடுத்
தோன் மருகனை' (புறநா. ௩௭, ௩௯, ௪௩, ௪௬); 'உடல்கலக்கற வரித்துதசைபிட்டு
மொருவ, நெருதுலைப்புறவொ டொக்கதிறைபுக்கபுகழும்' (கலிங்க, இராச. ௧௧); 'புக்
கான், மரு னிறையென்று சரணடைந்த வஞ்சப், புற நிறைபுக்கபுகழோன் (இராச
ராசசோழ னுலா, ௫ - ௬); 'கொலையே அடம்படையக் கொய்தாது மெய்தாத், துலை
யெறி வீற்றிருந்த சோழன்' (குலோத்துங்கசோழனுலா, ௧௭); 'உலகறியக், காக்குஞ்
சிறுபுறவுக் காகக் கனிகூர்ந்து, தூக்குந் துலைபுக்க துயோனும்' (விக்கிரமசோழனுலா,
௧௦-௧௧); 'புறவொன்றின் பொருட்டாகத் துலைபுக்க பெருந்தகை', 'இவர்குவத்தோன்
மேற்பறவை, மன்னுயிர்க்குத் தன்னுயிரை மாறாக வழங்கினாலு', 'புக்கடைத்த புற
வொன்றின் பொருட்டாகத் துலைபுக்க, மைக்கடங்கார் மதயானை வாள்வேந்தன்' (உம்ப.
திருவவதார. ௬௫; ௬ குலமுறை. ௭; ௬ கும்பகருணன்வதை. ௧௫௫); 'என்பும்
உரியராதல், 'தன்னகம் புக்க குறுநடைப் புறவின் ரபுதியஞ்சிச் சீரைபுக்கோன்
முதலாயினுர்கட் காண்க' (குறன், ௭௨ - பரிமேல்.)

(பி - ம்.) * 'கடையகத்தாளெலருகமற்' † 'கண்ணினை
னன்றியும்'

‡ 'கெடுத்தோ

சுச

சிலப்பதிகாரம்

¹ வாயிற் கடைமணி நடுநா நடுங்க
வாவின் ² * கடைமணி யுகுநீர் நெஞ்சுசுடத்

தான்ற

சூடு. னரும்பெறற் புதல்வனை யாழியின்
மடித்தோன்

பெரும்பெயர்ப் + புகாரென் பதியே யவ்வு
ரேசாச் சிறப்பி னிசைவிளங்கு பெருங்குடி
மாசாத்து வாணிகன் † மகனை யாகி
வாழ்தல் வேண்டி யூழ்வினை துரப்பச

சூ0. சூழ்கழன் ‡ மன்னா நின்னகர்ப் புகுந்திங்

கென்காற் சிலம்புபகர்தல் வேண்டி நிற்பாற்

* கொலைக்களப் பட்ட கோவலன் மனைவி
கண்ணகி யென்பதென் † பெயரேபெனப்,

பெண்ணணங்கே

கள்வனைக் கோறல் கடுங்கோ லன்று

சூடு. வெளவேற் கொற்றங் '1 காணென

வொளளிழை

நற்றிறம் படராக் கொற்கை வேந்தே

நுங. நடுங்க - அசைய.

நுச. கடைமயனி - கண்மணிக்கடை.

நுசு. புகார் எனக்குப்பதி.

நுஅ. மகனே: ஐ, இடைச்சொல்.

நுஅ - கூ. செல்வத்துக்கு அவன் மகனாயிருக்கச்செய்தே
செல்வம்வேண்டி. வாழ்தல் - சீவித்தல்

கூநு. வெள்வேறகொற்றம் - இராசகீதி

கூகூ - நு. பெண்ணணங்கே, கள்வனக்கோற
வெள்வேறகொற்றம்

கூகூ. நற்றிறம்படரா - நல்லகூற்றிறசெல்லாத.

1 இக - இ. 'கறவைமுறை செய்தோன்', 'கறவை
முறைசெய்த காவலன்' (சிவப. உக: ௩௮; கூ உக: அம்மானாவரி);
'சால மறைத்தோம்பிச் சான்றவர் கைகரப்பக், காலை கழித்ததன்
பின்றையு - மேலைக், கறவைக் கன் னார்ந்தானைத் தந்தையு மூர்ந்
தான், முறைமைக்கு மூப்பினமை யில்' (பழமொழி, கூக); 'ஓட்டி -
அறவாழிமைத்தன் மே னார்ந்தோன்' (இராசராச. க) ! மருகும்
பசுவொன்றின் மம்மார்தோய் தீர, யுரு
குத் திருத்தே ருவோன்' (குலோத்துங்க. உ); 'மையல்கூர், சிந்தனை யாவிற்கு முற்
றத் திருத்தேரின், மைந்தனை யூர்ந்த மனுவோனும்' (வீக்கிரம. க-ச); 'முட்டாமற்
செலுத்தியவாறு: மகனமுறைசெய்தான் கண்ணும், தன்னை குறைத்தான் கண்ணும்
காண்க' (குறள், ௩௪௭ - பரிமேல்.); 'புகழுருவ நிறத்தவைத்து பொறியுருவஞ்
சரணடைத்த புறவுக் கீந்து, மகவிரதத் தருளியினோர் சுரபிதயர் தணித்திடுவான்
மகிழ்புற் றார்ந்துஞ், சுகமுழுது மொருதனிக்கோல்
செலுத்துமனு குலவேந்தர் தமிழ்ச்சோ னாட்டில்' (அரிசமயதீபம்,
அ: க.)

* 'கடைமணியுருதீர்' மணி. ந: உஉ. * மு.
சிலப்பதிகாரம், பதி. நக.

(பி-ம்.) * 'கடையுருதீர்' † 'புகாரெம்பதியே',
'புகார்தகரப்பதி' ‡ 'மகனே' § 'மன்னநின்னகர்ப்புகுந்தென்காற்'
'|| பெயரேபெண்' || 'கேளென',

உஉ.—வ மு க் கு ன் ர க ள னை த்.
ச அரு

* யென்காற் பொற்சிலம்பு மணியுடை யரியே,
யெனத்

தேமொழி யுரைத்தது செவ்வை நன்மொழி
யாமுடைச சிலம்பு முத்துடை யரியே

எஉ. † தருகெனத் தந்து தான்முன் வைப்பக்
கண்ணகி யணிமணிக் காற்சிலம் புடைப்ப

மன்னவன் வாய்முதற் றெறித்தது ‡ மணியே [மணிகண்டு
தாழ்ந்த குடையன் றளாநதசெங் கோலன்

¹ பொன்செய் கொல்லன் றன்சொற் கேட்ட

எரு. யானோ வரசன் யானே கள்வன்

மன்பதை காக்குந் தென்புலங் காவ
லென்முதற் பிழைத்தது கெடுகுவென்

னயுளென

மன்னவன் மயங்கிவீழ்ந் தனனே
தென்னவன்

கோப்பெருந் தேவி குலைந்தன ணடுங்கிக்
அடு. கணவனை யிழந்தோர்க்குக் காட்டுவ
தில்லென்

றிணையடி தொழுதுவீழ்ந் தனளே
மடமொழி.-----

கூ. எனகாற பொற்சிலம்பின அரி மாணிக்கம்;
பொற்சிலம்புடைய அரி யென்க.

கூஅ. செவ்வைநன்மொழி - செவ்வியவார்த்தை
எடு கொடுவருகவென அழைத்து; அவன்
கள்ளனும்படியே செயவா னாக வருகவென அழைத்தென
றுமாம்; தான், அசை. தருகெனவாங்கித் தன முனவைப்ப -
முத்துடையரியும் மணியுடையரியும் அறிவதாகவாங்கித்
தன் முன்னேவைப்பவென றுமாம்

எக மணிக்கால் - மணியை இடத்திலேயுடைய;
சிலம்பு - தட்டான்வாங்கிக் கள்ளப்படி செயவார்
கையிறகொடுத்த பொற்சிலம்பு.

எஉ. வாயமுதற நெறித்ததுமணியே - சிலம்பு
தானேவிண்டு மணிவாய முதறநெறி ததென்க.

எஎ. எனமுதல் - என்னைத்தொடங்கி

அடு. கணவனை இழந்தோர்க்குக் காட்டுவ
தில்லென்றது - தந்தை தாய முதலாயினோரை இழந்தார்க்கு
அம்முறைசொல்லிப் பிறரைக் காட்டலாம், இஃது
அவ்வாறு வரக் காணுஞ்சொல்லாகாமையின,
காட்டுவதில்லென்றான்

1 "பொன்செய்கொல்லன்", "பொன்வினைக்கொல்லன்"
 சிலப். பதி. ௨௨; ௪௪, ௪௬, ௬௦.

(பி - ம்) *

"என்காற்சிலம்புமணியுடையரியேதேமொழியுரைத்தனை" † "தருக
 லீங்கெனத்தந்ததுதம்முன்வைத்த மணிக்காற்சிலம்புபுடைப்ப" ‡
 மணியேயதுகண்டு § "இழத்தாற்குக்காட்டுவதில்லெனவினை"

சு அக . சிலப் பதி கார் ம்

வேண்பா.

க. 1 அல்லவை செய்தார்க் கறங்கூற்ற
 மாமென்னும்

பல்லவையோர் சொல்லும் *

பழுதன்றே—பொல்லா

வடுவினையே செய்த வயவேந்தன் றேவி

கடுவினையேன் செய்வதூஉங் காண்.

௨. காவி யுருநீருங் கையிற் றனிச்சிலம்பு,

† மாவி குடிபோன வவ்வடிவும்—பாவினையேன்

காடெல்லாஞ் சூழ்ந்த கருங்குழலுங் ‡

கண்டஞ்சிக்

கூடலான் கூடாயி னான்.

௩. மெய்யிற் பொடியும் விரித்த கருங்குழலுங்

கையிற் றனிச்சிலம்புங்
கண்ணீரும்—வையைக்கோன்
கண்டளவே தோற்றானக் காரிகைதன்
சொற்செவியி
லுண்டளவே தோற்ற னுயிர்.

க. கடுவினையேன் - பாவத்தைப் பண்ணினேன்
செய்வதூஉம் காணென்க.

இதில், இராசாத்துஞ்சினபின்பு கண்ணகி
தன்கைச்சிலம்பைத் தேவிமுன் நேயெறிந்தாள்

உ௦.—வழக்குரைகாதை
முற்றிற்று.

---

¹ நான்மணிக்கழகை, அச; மூதுரை, உள; சுவ்வுருபு பகை
தொடர்பொருளில் வத்ததற்கு இவ்வழமேற்கோள்; நன். சூ.
உகௌ-மயிலை.

(பி - ம்.) * 'பழுதன்றதல்லாய்' † 'ஆவியுக்காட்டிமவ்' ‡
'கண்டத்தத்'

இருபத்தொன்றாவது
வ ஞ் சி ன ம ர வ ஸ .

[கற்புடைமங்கையர் அறுவர்]

கோவேந்தன் நேவி கொடுவினை யாட்டியே
னியாவுந் தெரியா வியல்பினை னாயினு
* முற்பகற் செய்தான் பிறன்கேடு

தன்கேடு

† பிற்பகற் காண்குறாஉம பெற்றியகா
ணற்பகலே

* வன்னி மரமு மடைப்பனியுஞ் சான்றுக
முன்னிறுத்திக் காட்டிய
மொய்குழலா ன்பொன்னிக்

கரையின் மணற்பாலை நின்கணவ னுமென்
றுரைசெய்த மாதரொடும் போகா டிரைவந்
தழியாது சூழ்போக வாங்குந்தி நின்ற

க. கோவேந்தனநேவி, விளி. கொடுவினையாட்டியேன்,
பெருமாம்.

உ. யாவுந் தெரியா இயல்பினை னாயினும் - ஒன
றுமறியாத தன்மையே னாயினும்.

ச. காண்குறாஉம பெற்றிய - காண லுறுந்தன்மைய.
நற்பகலென்றது, பிரகாசமானபகலென்பதனை

ஊ. சூழ்போக ...சூழ்போதலால் உநதிககணின்ற;
உநதிநின்ற - ஆற்றின் நடுவு குறையாமபடிநின்ற
வென்றுமாம்.

2 "பிறர்க்கின்து முற்பகற் செய்யிற் றமக்கின்து, பிற்பகற் குமே வரும்" (குறள், ௧௧௧); "முற்பகற் செய்யிற் பிற்பகல் விளையும்" (கொன்றைவேத்தன்) "முற்பகல் செய்வின பிற்பக ளுறுதரின்" பெருங். க்: ௫௬. உடுக.

2 ஒருகற்புடைமங்கைக்கு வன்னிமரமுதலியன சான்றுபகர்ந்தமை, திருப்புகழ் பயத்தம், திருமருகலிலும் இன்றும் கன்னபரம்பரையில் வழங்குகின்றது; அந்நிகழ்ச்சி யைப்புலப்படுத்தும் சின்னங்களும் அவ்விடங்களில் உள்ளன; திருப்புகழ் பயத்துள்ள சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு ஸ்ரீ சாட்சிநாதசென்பது திருநாமம்.

(பி - ம்.) * 'முன்பகல்' † 'பின்பகல்.....பெற்றிய காணன்பகலே' : ச அ அ

சிலப்பதிகாரம்

உ ௧௦. வரியா ரகல்குண் மாத, நுரைசான்ற
1 மன்னன் கரிகால் வளவன்மகள்
வஞ்சிக்கோன்

றண்ணப் புனல்கொள்ளத் தான்புனலின்
பின்சென்று கன்னவி

றோளாயோ வென்னக் கடல்வந்து
 முன்னிறுத்திக் காட்ட வவனைத்
 தழீ இக்கொண்டு
 ௩. கரு. பொன்னங் கொடிபோலப் போதந்தான்,
 மன்னி

1 ௧௦-௧௩. கரிகால் வளவன்மகள் -
 ஆதிமந்தியாரென்பார், இப்பெயர் மத்தியெ
 னவும் வழங்கும்; ஔவையார்க்குக், காலத்தால் இவர்
 முற்பட்டவர்; நல்லிசைப்புல மைவாய்ந்தோர்.
 வஞ்சிக்கோன் - ஆட்டனத்தியென்பான்; இப்பெயர் அத்தியென
 வும் வழங்கும். ஆதிமந்தியார், நீர்விழுவொன்றில்
 கழாரென்னும் ஊரைச்சார்ந்த
 காவிரித்துறையில் கணவனாகிய அத்தியுடன் நீராடுகையில்,
 அவனைக் காவிரி வெள்ளம்
 கவர்ந்துகொள்ள, இவர் அவனைக்காணாது பலஇடத்தும்
 தேடித்தேடிச்சென்று கடற் கரையில், அரற்றிக்கொண்டு
 நிற்கையில், இவரது கற்பின் பெருமையால் கடல் அவ
 னைக் கரைக்கு அணித்தான இடத்திற் கொணர்ந்துசேர்த்து
 நிறுத்திக்காட்ட, இவ்ருடைய கயரத்தை அறிந்தவளும்,
 அங்கே நீராடிக்கொண்டிருந்தவளுமாகிய மருதி, யென்பவள் க
 ண்டு அவனை அழைத்துவந்து இவர்பாற் சேர்த்துப்
 புகழ்பெற்றனரென்
 ' பது பண்டைவரலாறு:—இதனை, 'மள்ளர் குழீஇய விழவி
 னாறு, மகளிர் தழீஇய
 துணங்கையானும், யாண்டுங் காணென் மாண்டக் கோளை,
 யானுமோ ராடுகன மகளே

பென்கைக், கோட ரிலங்கு வளை நெகிழ்த்த, பீடுகெழு
குருசிலு மாடுகள் மகனே”

(குறந். ௩௧) என்னும் இவர் பாடலானும், “காதலர் கெடுத்த
கிறுமையொடு நோய், கூர்ந், தாதி மந்தி போலப் பேதுந்,
றலந்தனெ னுழல்வேன் கொல்லோ”, “கச்சினன், கழவினன்
றேத்தார் மார்பினன், வகையமைப் பொலிந்த வனப்பமை
தெரியந், சுரிய

லம்பொருநனைக் கண்டிரோவென, வாதி மந்தி
பேதுந்நினைச்சு, சிறைபறைந் துரைஇ ,
ச் செங்குணக் கொழுநு,
சின் யானே”, “கழாஅர்ப்

மந்தண் காவிரி போலக், கொண்டிலை வலித்தல் குழந்தி
பெருந்திறை விழவி னாடு, மீட்டெழிற் பொலிந்த வேந்த
குவவு மொய்ம்பி, னாட்ட னத்தி நலனயந் துரைஇத்,
தாழிருங் கதுப்பிற் காவிரி
வவ்வலின், மாதிந் திழைஇமதி மருண்டிட ருழந்த, வாதி
மந்தி காதலர் காட்டிப்,

படுகடல் புக்க பாடல்சால் சிறப்பின், மருதி யன்ன
மாண்புகழ் பெறீஇயர்”, “அணி
கிளர் சாந்தி னம்பட் டிமைப்பக், கொடுங்குழை மகளிரி
னொடுங்கிய விருக்கை,
யறிபா மையி னழிந்த நெஞ்சி, னேற்றிய லெழினடைப்
பொலிந்த முன்பிற், ரோட்

டிருஞ் சுரியன் மணந்த பித்தை, யாட்ட னத்தியைக்
காணி ரோவென, நாட்டி

னாட்டி னூரி னூரிந், கடல்கொண் டன்றெனப் புனலொளித்
தன்றெனக், கலுழந்த

கண்ணன் காதலர் கெடுத்த, வாதி மந்திபோல”, “

ஒலிகளில் கழனித் கழாஅர் முன், - ஹைதக், கலிகொள்
சுற்றமொடு கரிகால காணத், தண்பதங் கொண்டு தவிர்ந்த
வின்னிசை, பொண்பொறிப் புனைகழல் சேவடிப் புரளக்,
கருங்கச் சிபாத்த காண்பி
னவ்வயிற், றரும்பொலம் பாண்டின் மணியொடு
தெளிர்ப்பப், புனனயந் தாடி
மத்தி யணிநயந்து, காவிரி கொண்டொளித் தாங்கு", "மத்தி,
பனிவார் கண்ணன் பல
புலந் துறையக், கடிந்திற லத்தி யாடணி நசைஇ, நெடுநீர்க்
காவிரி கொண்டொளித்
தாங்கு" (அகநா. சடு, எசு, உஉஉ, உகசு, றஎசு, ககசு);
"மள்ளர்குழிஇய.....
கனமகனே - இது, காதலற்கெடுத்த ஆதிமத்தியார்பாட்டு"
என்பர்; தொல். அகத்.
ந. இசை-ந.

உக.—வ ஞ சி ன ம ா லை.

ச அ ழு

1 மணன்மலி பூங்கானல் * வருகலன்க
னோக்கிக்
கணவன்வரக் கல்லுருவ நீத்தா; 1
எரிணையாய்

மாற்றாள் குழவிவிழத் தன்குழவி
யங்கிணற்று

வீழ்த்தேற்றுக் கொண்டெடுத்த
வேற்கண்ணாள்! வேற்றொருவ கு

உ.௦. வீணோக்கங் கண்டு நிறைமதி வாண்
முகத்தைத்

தானோ குரக்குழக மாமெனறு போன
கொழுநன் வரவே குரக்குழக நீதத
பழுமணி யல்குறபூம் பாவை, விழுமிய

சா

* பெண்ணறி வென்பது பேதைமைததே
யென்றுரைத்த

உ.௫. துண்ணறிவி னோநோக்க || நோக்காதே
யெண்ணிலேன்

வண்ட லயாவிட்த் தியானோர்
மகட்பெற்று

லொண்டொடி நீயோர் ** மகற்பெற்ற
கொண்ட

கொழுந னவளுக்கென் ++ நியானுரைத்த
மாறறங்

கெழுமி யவளுரைப்பக் கேட்ட
விழுமத்தாற

௩.௦. சிந்தைநோய் கூருந திருவிலேற்
கென்றெடுத்ததுத்

தந்தைக்குத் தாயுரைப்பக் கேட்டாளாய்
|| முந்தியோ

உ.1. நீனோக்கம் - விடாமறபார்த்தல

உ.2. பழுமணி - பழுதழிமணி, சிவந்தமணி;

மாணிக்கம்.

உ.3. கெழுமியவனென்றது, பிள்ளைதாயாகிய தன
நேழியை

உ.4 - 5. இளங்காலத்து விளையாட்டிற்

சொன்னவார்த்தையை அவள்

மெய்யாகக்கொண்டு பேசுககேட்ட விழுமத்தாலே
நோயகூரும்; இன்னும், யானு' ரைத்தமாற்றத்திற்
பொருந்தக்கேட்டவள் உரைப்பக்கேட்ட திருவிலை
கெனினுமாம்; சிறந்தநோய கூரும், முற்று. என
நெறித்து - பிரகாசிக்க...

கூ. முந்தி - தந்தைக்கும் தாய்க்கும் முற்பட்டு;

கொடுப்பவும் அடுப்பவும்

மின்றித் தானே முற்பட்டென்றுமாம்

1 கக-எ. "மணன்மலர்..... கல்லுருவந்தீர்தான்"

என்பதனால் "குலமடமாதரொடு

கலமிசைச்சேறலாகாமையறிக" என்பது, நாற்கவி. சூ. அடு,
இ-வி. சூ. சடுக-உரை.

2 "நண்ணறிவுடையோர் தாலொழி பழகினும்,

பெண்ணறி வென்பது பெரும்

பேதைமைத்தே" இறை. சூ. உக; நன். சூ. உகச - மயிலை,

௧௭ கு-உசுடு-விருத்தி
இ-வி. கு. கசுள. மேற்.

“துண்ணறி வுடைய ராகி நூலொடு பழகி னாலும்
பெண்ணறி, வென்ப தெல்லாம் பேதைமைத் தாத்

லாலுன்

கண்ணறி வுடைமைக் கேற்ற காரிய முரைத்தாய்

மான்

மெண்ணறி வுடையோர்க் கெல்லா மிழுக்குடைத்
தன்றோ வீதால்.”

(திருவின. சடு: ௩௪.)

(பி - ம்.) * ‘வருகலனோக்கி’ † ‘இணையான’ ‡

‘வேற்கொருநதீனோக்கங்’

§ ‘முகத்தானோர்’

|| ‘யாபுரைத்த’

|| ‘நோக்காதவெண்ணிலென’ ¶ ‘மகப்பெற்றால்’

|| ‘முத்தையோர்’

** ‘மகப்பெற்றிற்’

௧௨

சுக்ரு

சி ல ப் ப தி க ர் ர ம்

கோடிக் கலிங்க முடுததுக் குழல்கட்டி

நீடித் தலையை வணங்கித் தலைசுமந்த

எ

வாடகப்பூம் பாவை யவள்,* போல்வா

நீடிய

௩௫. மட்டா குழலா பிறந்த
பதிப்பிறந்தேன்

பட்டாங் கியானுமோர் பத்தினியே
யாமாசி

லொட்டே னரசோ டொழிப்பேன்
மதுரையுமென்

பட்டிமையுங் காண்குறுவார்ப் நீயென்ன
விட்டகலா

நான்மாடக கூடன் மகளிரு மைந்தரும
சப. வானக் கடவுளரு மாதவருங் + கேட்டமின்

௩௬. நீடித தலையை வணங்கி - விடாமே
நெடிதாகக் தலையைவணங்கி;

நீடித்தலைசுமந்தவெனக்கூட்டி,
விடாமற்றலையாறசுமந்தவென்றலுமாம்.

௩௭. பட்டாங்காகில - உண்மையாகில

௩௮. ஒட்டேன - இசையேன; ஒட்டேனென்பதற்கு

இனிதிருக்கவென

வருவிக்க. அரசனோடு மதுரையையுமழிப்பேன் ௩௮
பட்டிமை - படிது.

சப. வானக்கடவுளர் - தேவமுனிவர்கள்; ௩

“சுடரொடு திரிதரு முனிவ

ரும்” என்றாராதலால். இன்னும், வானக்கடவுளா
வெளிப்படையுமாம். மாத

வர் - இவருள்ளோர்.

1 டு - கடு. இவ்வழிகளிற் கூறப்பெற்றுள்ள
கற்புடைப்பெண்டிர் அறுவருடைய

வரலாற்றைப் பட்டினத்துப்பிள்ளையார் புராணத்துப்
பூம்புகார்ச்சுருக்கத்துள்ளபாடல்

களும் ஒருவாறு தெரிவிக்கின்றன; அச்செய்யுட்கள் வருமாறு:--

க. "கரிகாலன் பெருவளவன் மகள்கேள்வன் கடல்புக்கான்

நிருவேயோ வெனவழைத்துத் திரைக்கரத்தாற்
தரக்கொண்டான், க

வரைகேள்வன் கலநோக்கி வருமளவுந் கல்லாளுள்
புரைதீரப் பிறந்தபதி பூம்புகார்ப் பட்டினமே.

உ

உ. வன்னிமடைப் பனியோடு சான்றாக வரவழைத்தாள்;
பன்னியகா விரிமணல்வாய்ப் பாவையையுள்
கேள்வனெனுங்

கன்னியர்க ளொழிம்போகா டிரைகளையா
வகைகாத்தாள், க

பொன்னையாள் பிறந்தபதி பூம்புகார்ப் பட்டினமே.

க. கூவலிற்போய் மாற்றாள் குழலிவிழத் தன்குழலி
யாவலின்வீழ்த் தேற்றெடுத்தா ளயினோக்கம் வேறென்று
* மேவினாள் குரக்குமுகம் வீழிடையோன் வரவிடுத்தாள்

டு

பூவின்மேற் பிறந்தபதி பூம்புகார்ப் பட்டினமே.

சா

ச. முற்றாத முலையிருவர் முத்துவண்ட லயர்விடத்துப்

‘X. பெற்றற்ற மாண்பெண் பிறர்மணஞ்செய்
யாவண்ணஞ்

சொற்றார்கள் பிறத்தெண்ணையகளைத் தலைசுமத்தாள்

ந

பொற்றலி பிறத்தபதி பூம்புகார்ப் பட்டினமே”

* நான்மாடங்களாவன: திருவாலவாய், திருநள்ளாறு,
திருமுடங்கை, திருநடுவூர்; † கன்னி, கரியமால், காளி,
ஆலவாயென்பனவுமாம்; (கலி. கூஉ-ந); “கன்னிதிரு மால்காளி
யீசன் காக்குங் கடிமதில்குழ் மாமதுரை” திருவால. பயன், இ. *
சிலப்பதிகாரம், கூஉ.

(பி - ம்.) * ‘போல்வாணிடிய’ † ‘கேட்டீர்மின்’

உக.—வ ள் சி ன ம ர லே .

சுகக

யானமர் காதலன் றன்னைத் தவறிழைத்த

* கோநகர் சீறினேன் குற்றமிலேன்

யானென்

றிடமுலை கையாற் றிருகி மதுரை

‘வலமுறை மும்முறை | வாரா வலமநது

சுநீ. மட்டார் மறுகின் ; மணிமுலையை

வட்டித்து

ஓ விட்டா னெறிந்தாள விளங்கிழையாள்

வட்டித்த

நீல || நிறததுத் திரிசெக்கா வார்சடைப்

பாப்புரை வெள்ளெயிற்றுப் பாப்பனக்

கோலத்து

மாலை 1 யெரியங்கி வானவன் றுன்றோன்றி
 ரு0. ** மாபத் தினிநின்னை மாணப்
 பிழைத்தநாட்
 பாயெரி யிந்தப் பதியூட்டப் பண்டேயோ
 ரேவு 11 லுடையேனா லியார்பிழைப்பா
 ரீங்கென்னப்
 3 பார்ப்பா ரறவோர் பசுப்பத்
 தினிபபெண்டி
 முத்தோர் குழவி யெனுமிவரைக்
 கைவிட்டுத்

சக. கையாற நிருகி - வலக்கையாறநிருகி

சரு. வட்டித்து - பிரதிக்கினைபண்ணி;
 சமுத்திரியென றுமாம்; வர்த்தனை -
 வட்டனையா.....யிறறு.

சக. விட்டாளெறிநதாள் - விட்டெறிநதாள்.

சஎ. திரிசடை - திரித்தசடை; திரித்தல் - முறுக்கல்

சக. மாலை - ஒழுங்கு.

(சக) வட்டித்ததனால்வந்த (சக) வானவன்,
 இன்னும், வட்டித்த -

எழுதினாலொத்தவென்றுமாம்

ரு0. மாண - திண்ணிதாக.

ரு2. உடையேனால் + உடையேனாதலால். யார்
 பிழைப்பார் - யார்தப்புவார்.

¹ மணிமேகலை, கூ: இ.

² இக - இ. 'பார்ப்பார் தவரே சுமத்தார் பிணிப்பட்டார், மூத்தா ரிளையார் பசுப்

பெண்டிர்' (ஆசார. கூஇ); திணைவிராய்எண்ணி உயர்திணையான் முடிந்ததற்கு இப்பகுதி

¹ மேற்கோள்; தொல். சிளவி. கு. இக - ந; தன். கு. களஎ-மயிலை; இ-வி. கு. உக-அ., (பி - ம) * '

கோனவற்குற்றமிலெனியானென்று † 'வாராவலம்வந்து'

‡ 'வனமுலை' § 'விட்டெறிந்தாளந்த' ||

'நிறத்தநிமிர்செக்கர்' ¶ 'எரியாதி'

** 'மாபத்தினியுன்னை' †† 'உடையேன்மற்றியார்'

சுக்கட சி ல ப் ப தி க ர் ம்

௩௩. தீத்திறத்தார் பக்கமே சேர்கென்று *
காய்த்திய

பொற்றொடி யேவப் புகை † யழன்
மண்டிற்றே

நற்றேரான் கூட னகர்.

வெ ண் டா.

¹ பொற்பு வழுதியுந்தன் பூவையரு
மாளிகையும்; விற்பொலியுஞ் சேனையுமா

வேழமுங்—கற்புண்ணத்

தீததரு வெங்கடற் றெய்வக் கடவுளரு
மாத்துவத் தான்மறைந்தார மறறு.

ருரு காயத்திய - சுடவேண்டி;

கோவித்தவென்றுளாம்

ருசு. எவ.....

உக.—வஞ்சினமாலை

¹ இவ்வென்பா சில ஏட்டுப்பிரதிகளில் இல்லை.

(பி - ம்.) * 'காயத்தியைப்' † 'அழற்பொங்கிற்றே'

முற்றிற் று.

இருபத்திரண்டாவது
அ மு ற் ப டு க ர ஐ த.

ஏவற் றெய்வத் தெரிமுகந * திறந்தது
காவற் றெய்வங் கடைமுக மடைத்தன
வரைசர் பெருமா னடுபோர்ச செழியன்
1 வளைகோ லிழுக்கத தாயிராணி

கொடுத்தாங்

இ. கிருநில மடந்நைக்குச செங்கோல் !

காட்டப்

புரைதீர கற்பிற் றேவி தன்னுட

2 னரைசு கடடிலிற் றுஞ்சிய ! தறியா

தாசான பெருங்கணி யறக்களத்

தந்தணர்

காவிதி டி மந்திரக கணக்கர் தமமொடு

கௌ. கோயின் மாக்களுங் குறுந்தொடி

மகளிரு

|| மோவியச சுற்றத துரையவிர

திருப்பக்

காழோ வாதுவா கடுந்தே ருருநா

வாய்வான் மறவா மயங்கினர் மலிந்து

கோமகன் கோயிற் கொற்ற வாயிற்

க ஏவறறெயவம் - அங்கி, அக்கினியுடைய
எரியின் கூறு பிரகாசித்தது; அங்கி அடக்கம் நீங்கி
வெளிப்பட்டதென்றுமாம்.

உ. காவறறெயவம் - கரிகாவறறெயவமாகிய நா
ன்கு வருணபூதங்கள்.

கடைமுகாடைத்தன - கோட்டைவாயிலை
நாக்குவதொழிந்தன; நகரிகாவற்

றெய்வங்கள் கோட்டைவாயில்களைக்
காவாவாயினவென்றுமாம்.

ச வளைகோல் - வளைந்தகோல். இழுக்கத்து -
இழுக்கத்தைபுற்ற அவ்வள

விலை உயிராகியவாணி - ஆதாரம், ஆங்கு -
அவ்விடத்து.

எ. அரசுகட்டில் - சிங்காதனம்
துஞ்சியதறியாது - செழியன் துஞ்சி
யதை அறியாமல்.

அ ஆசான் - புரோகிதன் பெருங்கணி -
கணிதவிவர்த்தகன். அறக்களத்

தந்தணா - தனமாசனத்துக கருத்தாக்கள்.

ஈ. காலிதி - வரிபிலா மந்திரக்கணக்கர் -
மந்திரவோலையெழுதுவார்.

கக. ஓவியசசுறதது - சித்திரத்திராள்போல.

கஉ காழோ - பரிக்காரர். வாதுவா -
வாசிவாரியர்

1 சிலப். உரு: கூஅ - கூ.

2 "அரசுகட்டிலிற் துஞ்சிய பாண்டியன்
தெடுஞ்செழியன்" சிலப். மதுரைக் காண்ட
ஓறுதிக்கட்டுரை.

(பி - ம்.) * 'திறத்தன்'† 'காட்டிப்' ‡ 'அறியாராசான்'
§ 'மத்திரிக்' || 'ஓவியர்';

சுகுசு

சிலப்பதிகாரம்

கரு. நீமுகங் கண்டு தாம்விடை கொள்ள
[நித்திலப் பைம்பூ ணிலாத்திக முவிரொளித்
தண்கதிர் மதியத் தன்ன மேனிய

வெண்கதிர் நித்திலம் பூனெடு புனைந்து
வெண்ணிறத் தாமரை யறுகை நந்தியென்

உரு. நின்னவை முடித்த நன்னிறச் சென்னிய

‘ னுரையென விரிந்த நுண்பூங் கலிங்கம்
புலரா துடுத்த வுடையினன் மலரா
வட்டிகை விளம்பொரி வன்னிகைச் சந்தனங்
கொட்டமோ டரைத்துக் கொண்ட

மார்பினன்

உரு. நேனும் பாலுங் கட்டியும் பெப்பச்
சேர்வன பெறுஉந் தீம்புகை மடையினன்
நீர்த்தக் கரையுந் தேவர் கோட்டமு
மோத்தின் சாலையு மொருங்குட னின்று
பின்பகற் பொழுதிற் பேணின னூர்வோ

௩௦. னன்பகல் வரவடி யூன்றிய காலினன்
 'விரிகுடை தண்டே குண்டிகை காட்டம
 பிரியாத் தருப்பை பிடித்த கையின
 'னாவினு' மராபினு நவின்ற நூலினன்]
 முத்தீ வாழ்க்கை முறைமையின் வழாஅ
 ௩௩. வேத முதல்வன் வேள்விக் கருவியோ
 டாதிப் பூதத் ததிபதிக் கடவுளும்

௧௩. விடைகொள்ள - அரசனை உட்கொண்டிருங்க ,
 அனறி, மிடை கொள்ள - நெருப்பவித்தறகு வந்து
 மிடையவென்றுமாம்.

(௧௬) "நித்திலப்பைம்பூண்" முதலாகப் (௩௬) "பூதத்
 ததிபதிக் கடவுள்" ஈராகப் பிராமணபூதத்தைக்கூறிற்று;
 அப்பூதத்துக்கு நிறம் வெள்ளை.

௩௩. வேதமுதல்வன் - பிரமன். ' கருவி -
 சமிதைமுதலாயின

௩௪ - ௬. பிரமன வேள்விக்குச்சொன்ன
 உறுப்புக்களோடு முத்தீவாழ்க் கை முறைமையின்வழுவாத
 ஆதிப்பூதக்கடவுளும்.

(௩௩) கருவியோடு (௩௪) முறைமையின்
 வழுவாவெனக்கூட்டுக.

(௧௬) நித்திலக்கோவை நிலாவொளிபோலத் திகழ்கின்ற (
 ௩௬) ஆதிப்பூதம்; (௩௪) முத்தீவாழ்க்கை வழுவாத (௩௬)
 ஆதிப்பூதம்.

¹ "தீம்பா னுரைபோற் நிகழ்வென்பட் டிடுத்து" (சீவக, ௩௦௪௬); "துரைபுரை கவிங்கம்" பெருங். உ. இ: ௮௬.

² "தண்டொடு பிடித்த தாழ்கமண் டலத்துப், படிவ வுண்டிப் பார்ப்பன மகனே" (குறந். ௧௮௬); "எறித்தரு கதிர்தாங்கி யேந்திய குடைநீழ, ஊறித்தாழ்த்த கரகமு முரைசான்ற முக்கோலும்" (கலி. ௬) ³ மார்பின் நவின்றனால் - பூணூல்.

உஉ.—அழற்புகாலை

த. சுகுரு

[வென்றி வெங்கதிர் புரையு மேனியன் குன்றா * மணிபுனை பூணினை பூனொடு முடிமுதற் கலன்கள் பூண்டனை முடியொடு

சு. சண்பகங் கருவினை செங்கு தாளந் தண்கமழ் பூநீர்ச சாதியோ டிணையவை கட்டுங் கண்ணியுந் தொடுத்த மாலையு

மொட்டிய திரணையோ டொசுந்த பூவின னங்குலி கையெறிந் தஞ்சமகன் விரித்த

சு. குங்கும வருணங் கொண்ட மார்பினன் பொங்கொளி யரத்தப் பூமபட் டிடையினன் முகிழ்த்தகைச

சாலி யயினி பொற்கலத் தேந்தி

யேலு நற்கவை யியல்புளிக் கொணரந்து

௫௦.

வெமமையிற் கொள்ளு மடையினன் செமமையிற்
பவளச செஞ்சடா திகழொளி மேனிய

ஞழ்கடன் ஞால மாள்வோன் றன்னின்
முரைசொடு வெண்குடை கவரி நெடுங்கொடி

யுரைசா லங்குசம் வடிவேல் † வடிகயி
நீடு. நெனவிவை பிடிதத கையின னாகி

யெண்ணாளு சிறப்பின் மன்னரை யோட்டி
மண்ணகங் கொண்டு செங்கோ லோசசிக்

கொடுந்தொழில் கடிநது கொற்றங் கொண்டு
‡ நடும்புகழ் வளர்த்து நானிலம புரக்கு

முரசாச் சிறப்பி² நெடியோ னன்ன
வரைச பூதத் தருந்திறற் கடவுளுஞ்

(ருக) “ பவளச்செஞ்சுடர்” முதலாக (சுக)

‘அருந்திறற்கடவுள்’ ஈறாக

அரசபூதத்தைக்கூ றிறறு அப்பூதத்துக்குநிறம் பவளம்

ருஉ. ஆள்வோன - அருசசனன். (ருச. வடிக்கை -
புரவியைவச மாக்குகை.

ருக - ரு. முரசமுதலானவேழம்
இராசாக்களுக்கும் இப்பூதத்திறகு

ருசு மன்னா - துரியோதனாதிகள்
[முரியன.

(ருஉ) இவனிடத்துச் சாரதியாய்நின்று (ருக)
முரசமுதலாகிய (ருரு)

பிடித்தகையினனாகி (ருசு) மன்னரையோட்டி (ருஎ)
கொற்றங்கொண்டு (ருக) புரக்கும் (சுப) உரையமைந்த

ஒச்சிக் (ருஅ) கடிந்து

சிறப்பையுடைய நெடி

யோனையொத்த கடவுட்பூதமெனக. இவற்றாலுலகள
ந்தோனேஒத்த பூதமென்க.

[இன்னும், ¹ பாண்டியனுடைய
கையினிலக்கணம் பூதத்துக்கும் பிடித்
வீனைய இருவர்க்கும் ஒத்தபண்பென்றுமாம்]

நுக - சுக. பவள.....
.....அருந்திறற்கடவுளும் - பவளவொளி திகழ்
தருமேனியையுடைய அரசபூதமாகியகடவுளு'ம்.

¹ புறநா. கூ-க0 ஆம் அடி; மதுரை. சுக.

(பி - ம்.) * 'மணியொடு புனைந்த பூணினன்'
† 'வழக்கயிறு' ‡ 'நெடுப்புசுழ்'

சுகுகு

சிலப்பதிகாரம்

* செந்நிறப் பசும்பொன் புரையு †
மேனியன்

மன்னிய சிறப்பின் மறவேன் மன்னவ
¹ ரரைசுமுடி யொழிய வமைத்த
பூணினன்

சுகு. வாணிக மரபி னீணில மோமடி

நாஞ்சிலுந் துலாமு மேந்திய கையின
[ஹுரைசால் பொன்னிறங் கொண்ட
வுடையினன

வெட்சி தாழை கட்கம ழாமபல
சேட னெய்தல் பூளை மருதங்

எ0. கூட முடிதத சென்னிய நீடொளிப
பொன்னென விரிந்த நன்னிறச சாந்தந
தன்னொடு புனைநத மின்னிற மாப்பினன்
கொள்ளும பயறுந துவரையு முழுநது
நள்ளியம் பலவு நயந்துட னனைஇக்

எஃ. கொள்ளெனக் கொள்ளு மடையினன்
புடைதரு நெல்லுடைக் களனே
புள்ளுடைக் கழனி

வாணிகப பீடிகை நீணிழற் காஞ்சிப
பாணிகைக் கொண்டு முறபகற் பொழுதி
ஹண்மகிழந துண்ணு வோனே யவனே

அ0. நாஞ்சிலம படையும் வாய்நதுறை
துலாமுந்

சூழொளித் தாலு மியாபு மேந்தி
விளைநதுபத மிகுநது விருநதுபதந தந்து
மலையவுங் கடலவு மருமபலங்

கொணாநது

விவேய வாக வேண்டுநாக் களித்தாங்
 அநீ. குழவுதொழி வுதவும் ; பழுதில்
 வாழ்க்கைக்
 கிழவ நென்போன் கிளரொளிச
 சென்னியி
 னிளம்பிறை சூடிய விறையவன்
 வடிவினோ
 விளங்கொளிப பூத வியன்பெருங்
 கடவுளுங்

(கூஉ) "செநநிறப் பசுமபொன்" முதலாக (அஅ)
 "வியன்பெருங் கடவுள்"

ஈழக வணிகபூதத்தைக் கூற்றது. அப்பூதத்துக்குநிறம
 பொன்.

கூச. பூணின்ன - பூணிளனாய்

கூரு. மரபின் - மரபால்   கூசு துலாம் -

துலாக்கோல்.

(கூஉ) பொன்புரையு மேனிக (அஅ) கடவுள்

(கூசு) நாஞ்சிலும்

துலாக்கோலுமேநதியகையினனாய் (அரு) வாழ்க்கைககு

(அசு) உரியோனென்று சொல்லப்படுவோனாகிய (அஅ)

பூதக்கடவுளுமென்க.

(பி-ம்.) * 'செத்தீர்ப்' † 'மேனி' ‡

'பழுதில்லாடகக்கிழவன்' § 'சென்னியன்'

உஉ.—அழற்படுகாத.

சுகள்

[கருவினை புரையு மேனிய னரியொடு

கூ0. வெள்ளி புனைந்த பூணினை

தெள்ளொளிக்

காழகஞ் செறிந்த வுடையினன் காழகிற்
சாந்துபுலாந் தகன்ற மார்பின னேந்திய

கோட்டினுங் கொடியினு நீரினு

நிலத்தினுங்

காட்டிய பூவிற் கலந்த பித்தையன்

கூரு. கம்மியா செய்வினைக் கலபபை யேந்திச
செம்மையின் வருடஞ் சிறப்பபு

பொருந்தி]

மண்ணுறு திருமணி புரையு மேனிய
நெண்ணிறக் காழகஞ் சோந்த வுடையின

ஊடற் கமைந்த வவற்றொடு பொருந்திப்

க(1)(1). பாடற் கமைந்த பலதுறை போகிக்
கலிகெழு கூடற் பலிபெறு பூதத்
தலைவ னென்போன் றுணுந தோன்றிக்
கோமுறை பிழைத்த நாளி லிந்நகா
தீமுறை யுண்பதோர் திறனுண் * டென்ப

க00. தாமுறை யாக வறிந்தன மாதலின்
யாமுறை போவ தியலபன் றோவெனக்
கொங்கை சூறித்த கொற்ற நங்கைமு
னாற்பாற் பூதமும் பாற்பாற் பெயரக்
* கூல மறுகுங் கொடித்தேர் வீதியும

கக0. * † பால்வேறு தெரிந்த நால்வேறு தெருவு
[முரக்குரங் குயர்த்த வொண்சிலை

யுரவோன்]

(கௌ) “மண்ணுறுதிருமணி” முதலாகப் (க0க - ௨)

“பலிபெறுபூதத்தலை

வன” ஈரூக வேளாண்பூதத்தைக்கூறிற்று அதற்குநிறம
நீலம்

கௌ திருமணி - நீலமணி கூக.

ஆடற்கமைந்தவை - வாச்சியம்.

க(10). துறைபோகல் - முடியவறிதல்

(க01) முடியப்போகிப் (க0க) பலிபெறுபூதமெனக்.

கௌ - க0௨. இந்நாலவருநதோன்றி

க0ச தீமுறையுண்பது - நெருப்பு

நியாயமாகவுண்பது.

க0ரு. ஆமுறையாக - ஆவதொரு நியாயமாக; இன

னும, ஆமுறையாக

வறிந்தனம் - மேல் வரக்கடவதொருவிதியென்று

முன்னேயறிந்தேம்.

கக0. நால்வேறுதெரு = நால்வகை வருணத்தார்தெரு.

¹ தால்வகைப்பூக்கள், ² மு. புறநா. இசு.

³ சிலப். கச: உகக. ⁴ சிலப். கச: உகஉ.

(பி - ம்.) * ¹ என்பதியாமுறையாகவறித்தன

மன்றேநாற்பாற்' [†] பால்வகை

தெரித்த நால்வேறு தெருவுங் காவெரி புண்டநாட்'

கக

சுகுஅ

சிலப்பதிகாரம்

¹ காவெரி யூட்டிய நாள்போற் * கலங்க
வறவோர் மருங்கி னழற்கொடி விடாது
மறவோர் சேரி மயங்கெரி மண்டக்

கக0. கறவையுங் கன்றுங் கனலெரி சேரா

² வறவை யாய ரசன்றெரு வடைந்தன
மறவெங் களிற் று மடப்பிடி நிரைகளும்
விரைபரிக் குதிரையும் புறமதிற் பெயர்ந்தன
சாந்தந் தோய்ந்த லேந்திள வனமுலை

கஉ௦ மைத்தடங் கண்ணூர் மைநதர் தம்முடன்
செப்புவா யவிழ்ந்த தேமபொதி நறுவிரை
நறுமல ரவிழ்ந்த நாறிரு † முசசித
துறுமலர்ப பிணையல் சொரிந்த பூநதுகள்
குங்கும மெழுதிய கொங்கை முன்றிற்

கஉ௦. பைங்கா ழாரம் பரிந்தன பரந்த
துமென் சேக்கைத † துனிப்பதம் பாராக்
காமக் களளாட் டடங்கினர் மயங்கத
திதலை யல்குற் றேங்கமழ் குழலியா
குதலைச செவ்வாய்க் குறுநடைப்

புதல்வரொடு

ககஉ கா - காண்டாவனம்

கக௩. அறவோரிடத்து அழற்கொடி விடாதாய

கக௪. அறவை - அறத்தையுடைய

கக௫ - கூ கனலெரி சேராவாய ஆயா

தெருவிலடைந்தன

கஉக. செப்பு வாயதிறந்து சொரிந்தவிரை -
சாந்து புழுகுநெய முத

லாயின

கஉக - ந. 'செப்பிலேவாயவிழ்நத
பிணையலெனக்கூட்டி, நறுவிரையை யுடைய பிணையல்,
முச்சிப்பிணையலென்றுமாம் நறுமலர்விழதல், முச்சிக்
கடை.

கஉகா. துனியினசெவ்வி பார்க்கவேண்டாத,
துனியளவு விட்டிராத்
வென்றுமாம்; இவா பிள்ளைபெறுதவா

கஉரு - சு. பரிநதனபரநத சேக்கை -
கையறறுபரநத சேக்கை

கஉஎ. அடவகினர் மயங்க - ஒழிந்தி சோர.

1 சிறுபாண். உகஅ. 2 'அறவையாயர்' சிலப். கடு: கஉ0
- உக.

3 'தருக்கியகாமக்கள்ளாட்டு' மணி. உடு: கூக. 4 மு.
மணி. எ: டுஎ.

5 செப்பு - மலருமரும்புகள் வைத்திருக்கும் பூஞ்செப்பு,
மணி. ச: கூடு; குளா. மத்திர. டுக; பெருங். க: நக, எக.
நம். நகஎ: குறுந். கூ;

(பி - ம.) * 'கலங்கி' † 'முச்சிப்புதமலர்' ‡

கந௦. * பஞ்சியா ரமனியிற் றஞ்சதுயி லெடுப்பி
வானரைக் கூந்தன் மகளிரொடு + போத
1 வருவிருந் தோம்பி மனைபற முட்டாப்
பெருமனைக் கிழத்தியா பெருமகிழ் வெய்தி
யிலங்குபூண் மார்பிற் கணவனை யிழந்து

கந௧. சிலம்பின் வென்ற சேயிழை நங்கை
கொங்கைப பூசல கொடிதோ + வனெறனப
பொங்கெரி வானவற் றெழுதன ரேத்தின

3 ரெண்ணுண் கிரட்டி யிருங்கலை பயின்ற
பண்ணியன் மடநதையா பயங்கெழு வீதித்

கச௦. தண்ணுமை முழுவந் தாழ்தரு தீங்குழல்
1 பண்ணுக்கினை பயிரும டு பண்ணியாழ்ப

பாணியொடு

நாடக மடநதைய ராடரங் கிழந்தாங்
கெந்நாட் டாங்கொல யாரமகள்

கொல்லோ

விநநாட் டிவவூ ரிறைவனை யிழந்து

கச௧. தேரா மன்னனைச் சிலம்பின் வென்றிவ்

லூதீ பூட்டிய வொருமக || ளென்ன
 வந்தி விழவு மாரண வோதையுஞ்
 செந்தீ ஶ்வேட்டலுந் தெய்வம் பரவலு
 மனைவிளக் குறுத்தலு மாலை யயாதலும்
 கடு0. வழங்குஞான் முரசமு மடிந்த மாநகாக்
 காதலற் கெடுத்த நோயொ ளுங்கனன்
 1 ழாதுலைக் குருகி ழுயிரத்தன ளுயிர்த்தது
 மறுகிடை மறுகுங் கவலையிற் ** கவலு

கருசு. கொடிதனறு - நியாயம்

கருசு. பண்ணியன்மடநதையர் - இசையறிவார.

கசு2. நாடகமடநதையா - தனியிலார.

(கருசு) வீதியிடதது (கசு2) அரங்கிழநது.

கசு3. அநதிவிழவு - சீபலி.

கசு4. தெய்வம்பரவல் - தெய்வபூசனை.

கருந. மறுகிடைமறுகும் -

மறுகிலேசுமுனறுதிரியும். கவலை - குறற்

தெரு. கவலும்.....போம்.

1 குறன். அக. 2 "எண்ணென்கலையோர்"

வாகவறுபத்தொருநான், கேரிளமகளிர்க்கியற்றைக"

(சிலப். கச: கசுஎ): "யாழ்முத

பெருங். க: கடு: அச-டு.

* மணி. எ: சசு. * "

ஊதுவக்குருதினுயிர்த்தகத்தடங்காது" மணி. உ: சசு.

(பி-ம்.) * 'பாலாரமளித்', 'பல்லாரமளித்' †

'மயங்க' ‡ 'இன்றென்'

§ 'பணியாழ்ப்பாணரொடு' || 'எனவுமத்தி' ¶

'வேட்கையின்' ** 'வலையும்'

நூர சிலப்பதிகாரம்

¹ மியங்கலு மியங்கு மயங்கலு மயங்கு

கடுடு. ² மாரளு நுற்ற வீரபத் தினிமுன்

கொந்தழல் வெமமைக் கூரெரி *

பொருஅள்

வந்துதோன்றினண் மதூரா பதியென்.

வே ன்பா.

³ மாமகளு நாமகளு மாமயிடற்

செற்றுகந்த

கோமகளுந தாம்படைத்த கொ

ற்றத்தா—ஹம

முந்திரா முலைகுறைத்தான் முன்னரே
வந்தான்

* மதுரா பதியென்னு † மாதா

(ககக) விலைமடநதையரது வீதியில் (கசஉ)
மடந்தையா (கச௦) தன்னு

மைமுழவு குழல் (கசக) யாழப்பாணி இவற்றிடனே
(கசஉ) ஆடும் அரங்கினை

யிழந்து (கசக) இவ்வொருமகள் (கசக) எந்நா
டடாள் கொல? யார்மகள் கொல (கசக) எனன (கரு௦)

நகரியிலே (கருச) இயங்குதலையுஞ் செய்யும்; மயங்கு

தலையுஞ்செய்யும்; இவ்வகை (கருந்) ஆரகுருறற

வீரபத்தினிமுன (கருக) ஊர் எரியுண்டதற்குப்

பொருளாய (கரு௭) வந்து தோன்றினாள், மதுராபதியென
னும் தேவதையெனக

“மாமகனும்”—தாம்படைதத கொற்றததாள் -
இவாகள்படைதத கொற்ற

மெல்லாமுடையாள்; “நாவிலுந * * * வாளினும”
எனற மூவகைவென

றியும்; மாமகள் - சீதேவி நாமமுலை -
அச்சத்தைச்செய்யமுலை.

உஉ.—அழற்படுகாதை

முற்றிற்று.

¹ "சுழலனுஞ்சுழலு, மோடனுமோடும்" மணி. க: ககக - உ.

² மு. சிலப். பதி. சஉ.

³ இச்செய்யுளினுள்ள முறைப்படியே 'திருவின் செல்வி பொருதனிக் கொழுத, புன்மை சான்ற கலமகன கணவ, வீரிய மடத்தை பேரிசைக்கிழவ' என ஞானமிருதம், சக - ஆம் செய்யுளிலும் அமைத்திருத்தல் காண்க.

⁴ "மதுராபதியென்னுமாபெருத்தெய்வம்" மணி. உசு: கக.
(பி - ம்) * 'போன்றாளவந்து' † 'மான்'

இருபத்து மூன்றாவது . க ட் டெ ர க ா தை .

சுடையும் பிறையுந் தாழ்ந்த * சென்னிக்
குவளை யுண்கட் டவளவாண் முகத்தி
கடையெயி றரும்பிய பவளசு † செவ் வாப்த்தி
யிடையிலா விரிந்த நித்தில ‡ நகைத்தி

௫. யிடமருங் கிருண்ட நீல மாயினும
வலமருங்கு பொன்னிறம் புரையு மேனிய
ளிடக்கை பொலம்பூந் தாமரை யேந்தினும்
வலக்கை யஞ்சுடர்க் § கொடுவாள

பிடித்தோள்

வலக்கால் புனைகழல் கட்டினு மிடக்காற்

க௭. றனிச்சிலம் பரற்றுந் தகைமையள்

பனிததுறைத்

கொற்கைக் கொண்கன் குமரித துறைவன்
பொற்கோட்டு வரமபன் பொதியிற்

பொருப்பன்

குலமுதற் கிழத்தி யாதலி னலமந்

தொருமுலை குறைத்த திருமா பத்தினி

க௮. யலமரு திருமுகத் தாயிழை நங்கைதன்

|| முன்னிலை யீயாள பின்னிலைத் தோன்றிக்
கேட்டிசின் வாழி நங்கையென் குறையென
வாட்டிய திருமுகம் வலவயிற கோட்டி
¶ யாரை நீ யென்பின் வருவோ யென்னுடை

உ0. யாரஞ ரெவ்வ மறிதி யோவென

க சடையும் பிறையும் - சடையிடத்தேபிறையும்

ங கடையெயிறு - பனறிக்கொம்புபோலப் புறப்பட்ட

யெயிறு.

அ. கொடுவாள் - மழு

கங. குலமுதலாதலின் - அடியேதொடங்கி

இரட்சித்தறகுரியளாதலின்

கசு. முன்னிலையீயாள் - முன்னில்லாள்; அவளுக்கு

முன்னிற்றலைச் செய்யாள்

(பி - ம) * 'செந்திறக்' † 'செவ்வா, பிடைநிலா' ‡ 'நகைச்சியிடை' § 'தெடுவான் பிடித்தன, லிடக்காற் தனிச்சிலம்

பரற்றினும் வலக்காற் புனைமூல் கட்டுத் தகைமையள்' ||

'பின்னிலையுயாண முன்னிலைத்தோன்றி' ¶ 'யாசிவ மென்முள்

முத்தா சிவனெ னாரஞ ரெவ்வ மறியா தானென'

வாரஞ ரெவ்வ மறிந்தே * னணியிழாஅய்
மாபெருங் 'கூடன் மதுரா பதியென்பேன்
கட்டுரை யாட்டியேன் † யானின்

கணவற்குப் பட்ட கவற்சியேன்

பைந்தொடி கேட்டி

உரு. பெருந்தகைப் பெண்ணென்று

கோளையென் னெஞ்சம்

வருந்திப் புலமபுறு நோய்

தோழிநீ † யீதொன்று கேட்டியெங்

கோமகற் கூழ்வினை வந்தக் கடை

மாதரா யீதொன்று கேளுன் கணவற்குத்

௩௦. தீதுற வந்த வினை ; காதின்

1 மறைநா வோசை யல்ல தியாவது

மணிநா வோசை கேட்டது மிலனே

யடிதொழு திறைஞ்சா மன்ன ரல்லது

2 குடிபழி தூற்றுங் கோலனு மல்ல

௩௩. னின்னுங் கேட்டி நன்னுதன் மடந்தையர்

மடங்கெழு நோக்கின் ‡ மதமுகந்

திறப்புண்

டிடங்கழி நெஞ்சத் திளமை யானை
 * கலவிப || பாகன் கையகப் படா அ
 தொல்கா || வள்ளத தோடு மாயினு
 ச0. மொழுக்கொடு புணாந்தவீவ் விழுக்குடிப
 பிறந்தோர்க்

உரு. கட்டுரையாடடியேன் -
 ஒருவார்த்தைதொலுதுலுடையேன்.

உரு - ச. நினகணவறகுப்பட்ட கவறசியுடையேன்;
 ஆயினும் நீ கேளென்க. -

1 உள-அ. ஊழ்வினை வறதபடி கேளாய்; வறதக்கடை,
 ககரவொறுவிகாரம்.

(ரு0) வினை (உரு) கேளென்க.

ருரு. மறைநா - அந்தணர்நா; ஓசை -
 ஒதினாவாயில வரும் நியமமான
 வார்த்தை.

ருரு. மனனர் பழி தூற்றுவதல்லது.

ருரு. மடங்கெழு நோக்கின் - மகனிருடைய
 பார்வையாலே ..... சிலேடையாக்குக.

1 "ஓதலந்தணர்வேதம்பாட" (மதுரை. கூருக); "
 நான்மறைக் கேள்வி நவில்

ருரு லெழுப்ப, வேம வின்றுயி லெழுத லல்லதை, வாழிய
 வஞ்சியுங் கோழியும் போலக்,

கோழியி னெழாதெம் பேருர் துயிலே” பரி. ப. களடு. 3
புறநா. எஉ.

“இடங்கழிகாமமொ டடங்கான்” மணி. க0: உஉ; கஅ
: ககக.

“கல்விப்பாகரிற் காப்புவுய்யோட்டி” மணி. கஅ:
ககடு.

(பி - ம்.) * ‘அணியிழாய், மாபெருங்குடன்
மதுராபதியெனுங் கட்டுரைவாட்டி

யென்’ † ‘யானுன்’ ‡ ‘இஃதொன்று கேளாயெங்’ §
மதிமுகம்’ || ‘பாகர்கையகப்

படாது’ ¶ ‘உள்ளமொடோடுமாயினும்’,
உள்ளமோடுமாயினும்’

உரு.—கட்டுரைகாலைது

கிழுக்கந் தாரா திதுவுங்கேட்டி

1 யுதவா வரழ்க்கைக் * கீரந்தை மனைவி
புதவக் கதவம் † புடைததன னொருநா
ளரைச வேலி யல்ல தியாவதும்

சடு. புரைதீர் வேலி யில்லென மொழிந்து
மன்றத் திருத்திச சென்றீ ரவ்வழி
யின்றவ் வேலி காவா தோவெனச

3 செவிசசூட் டாணியிற் புகையழல் †

பொத்தி

நெஞ்சஞ் சுடுதலி னஞ்சி நடுக்குற்று

௫௦. * வசசிரத தடக்கை யமரா கோமா
னுசசிப பொன்முடி யொளிவளை

யுடைத்தகை

குறைத்த செங்கோற் குறையாக்
கொற்றத்

திறைக்குடிப் பிறந்தோர்க் கிழுக்க மின்மை
யின்னுங் : கேட்டி நன்வா யாகுதல்

௫௫. * பெருஞ்சோறு பயந்த திருந்துவேற்
றடக்கை

சஉ. உதவாவாழ்க்கை - பிறாக்கு உதவமாட்டாத
பிடிவாழ்க்கை.

சரு புதவக்கதவம் - கதவிலலாவீடு; குழை...

.....

சசு. மனறம் * அரணில்லாதவீடு. அவ்வழி - நீர்
போகினற அக்காலத்து.

சஅ. செவிசசூட்டாணி - செவியைச்சுடுவதாகிய
ஆணி; சுடுதலுள்ள
இறைச்சி சூட்டிறைச்சியாளுறபோல.

நுக - ௨. கைகுறைத்தசெங்கோல -
செங்கோலையும்.

கைகுறைத்ததற்குக் காரணமாகிய

நுச நனவாயாகுதல் - நனருகிய மெய்யாதல்

௧௫ பெருஞ்சோறுபயந்த -

பாண்டவர்கள் படைக்கும் துரியோதனன் படைக்கும் சேரன்
சோறிட்டதனை.

1 சஉ-ருக. பாண்டியன் கைகுறைத்த செய்தியை
இப்புத்தகம் உஉ-ஆம் பக்கத் தின் அடிக்குறிப்பாறுணர்க; "
கையரிந்தான் மாறன் கதவிழ்த்த குற்றத்தா, லெய்யுஞ்
சிலைக்கை விரங்கேசா", "கொற்கையான் மாறன் குலசே கரவழுதி,
பொற்கையா னுனகதை போதாதோ" என்றார் பிறரும்; திருவால்.
இள: க - பார்க்க.

2 'சுடுநாராசஞ் செவிசெறித்தாங்கு' பெருங். க. சள: உகஅ,
3 சிலப். கக: உக.

4 இது. 'பெருஞ்சோறுபயந்த' என்றது சேரமான்
பெருஞ்சோற்றுதியஞ் சேரலாதன் பாரதயுத்தத்தில்
எல்லோர்க்கும் உணவளித்த செய்தியை; "ஓரைவ ரீரைம் பதின்ம
ருடன்மெழுத்த, போரிற் பெருஞ் சோறு போற்றுது
தானளித்த, சேரன்" (சிலப். உக: ஊசல்வரி); "உதியஞ் சேரல்,
பெருஞ் சோறு கொடுத்த ஞான்றை" (அகநா. உகக); "
அலங்குணப் புரவி யைவரொடு சினைஇ, நிலத்தலைக் கொண்ட
பொலம்பூந் தும்பை, வீரைம் பதின்மரும் பொருதுகளத்
தொழியப், பெருஞ்சோற்று மிகுபதம் வரையாது கொடுத்தோய்"
(புறநா. உ.) 5 'அம்பலத்தாழ்ப்பூட்டுவார்' பழ. கக - ககடு.

(பி - ம) * 'சேரத்தன்மனைவி' † 'புடைத்தனோனது'

‡ 'குறைத்துச்' 'கேட்டியோர்தன்'

§ 'பொங்கிநெஞ்சகம்'

திருநிலை பெற்ற ¹ பெருநா ளிருக்கை
யறனறி செங்கோன் மறநெறி நெடுவாட்
புறவுநிறை புக்கோன் கறவைமுறை

செய்தோன்

பூம்புனற் பழனப * புகார்நகா வேந்தன்
கூ0 றுங்கா விளையு † ணன்னு டதனுள்
வலவைப பாபபான் பராசர னென்போன்
குலவுவேற் சேரன் கொடைததிறங் கேட்டு
வண்டமிழ் ‡ மறையோறகு ‡ வாணுறை

கொடுத்த

திண்டிழல் நெடுவேற் § சேரலற்

காண்கெனக்

கூரு. காடு நாடு முருங் போகி
நீடுநிலை மலயம பிற்படச சென்றாங்
¹ கொன்றுபுரி கொள்கை யிருபிறப் பாளா
² முத்தீச் செல்வத்து நான்மறை முற்றி
யைமபெரு வேளவியுஞ் செயதொழி

லோமபு

எ0 மறுதொழி லந்தணர் பெறு || முறை

வகுக்க

ருகூ. பெருநாளிருக்கை - பெரிய நாளோலக்கத்து
இருக்கை.

ருஎ மறநெறி நெடுவாள் - மறத்திலே யொழுகின
வாள்

கூகூ நீடுநிலைமலயம் - போகிய
நிலையையுடையமலயம்

கூஎ. ஒன்று - முத்தி இருபிறப்பு -

உபநயன ததுககுமுன்னும்பின்னும்

கூஅ முத்தி - ஆகவனீயம், காருகபததியம்,
தக்கினுக்கினி

எ. அறுதொழிலாளர் பெறுமுறை - ஒதல
ஒதுவிததல வேட்டல் வேட்

பித்தல் ஈதல ஏறறலென இககுணங்களையுடையா
பெறுமுறையை. வகுக்க -

அவனுக்குக்கூறுபடுதத

1 பெருநாளிருக்கை :— சேரனுடைய காலையோலக்கம்; 'தண்கட ஞட ஞெண்

பூங் கோதை, பெருநாளிருக்கை' (மதுரை. ௫௨௪ - ௫)
என அத்தாளோலக்கம்

பாராட்டப் பெற்றிருத்தல் காண்க.

2 மறையோனென்றது பாலைக்கெளதமனாரை; இவருக்குச்
சுவர்க்கங்கொடுத்த

சேரன் இமயவரம்பன்றம்பி பல்பாளைச்
செல்கெழுகுட்புவனென்பவன்; இதனைப்பதிற்

அப்பத்தின் மூன்றும்பத்திறுதியிலுள்ளதரகிய அடியில்வரும்
வாக்சியத்தாலுணர்க;

'பல்பாளைச் செல்கெழுகுட்புவனைப் பாலைக்கெளதமனார்
பாடினார் பத்துப்பாட்டு:

.....பாடிப்பெற்றபரிசில்; நீர் வேண்டியது கொண்மினென
யானும் என்பார்ப்பனி

புழ் சுவர்க்கம்புகல்வேண்டுமெனப்

பார்ப்பாரிற்பெரியோரைக்கேட்டு ஒன்பது பெரு
வேள்வி வேட்பித்துப் பத்தாம்பெருவேள்வியிற்
பார்ப்பானையும் பார்ப்பனியையும்

காணாராயினார் சிலப். உஅ. கக௭ - அ;
'துறக்கமெய்தியதொய்யாநல்லிசை, முதியர்ப்
பேணியவுதியஞ்சேரல்' அகநா. உகக. இச்சரிதை,
பழமொழி கக௭-ஆம் பாட்டி.
ஆம், தொல். புறத்திணை. கு. உரு - க. உரையிலும்
வந்துள்ளது.

* புறநா. கக௭. * முருகு. கஅக-உ.
(பி - ம்.) * 'புகாஅ வேந்தன்' †
'தன்னாட்டதனுள்பலவைப்பாசான்' ‡ 'வான
கங்கொழித்த' § 'சேரற்காண்கென' || 'முறைபெய்தி' .

உரு—க ட் டு ரை காதை.

ருரு

நாவலங் கொண்டு நண்ணு ரோட்டிப்

¹ பார்ப்பன வாகை குடி யேற்புற
நன்கலங் கொண்டு தன்பதிப் பெயர்வோன்

செங்கோற் * மென்னன் றிருந்துதொழின்
மறையவர்

எரு. தங்கா லென்ப தூரே யவ்வூர்ப்
பாசிலை பொதுளிய பேரதிமன் றத்துத
தண்டே குண்டிகை † வெண்குடை

பண்டச சிறுபொதி பாதக் காப்பொடு
களைந்தன னிருப்போன் காவல்

வெண்குடை

அ. விளைநதுமுதிர் கொற்றத்து விறலோன்
வாழி

¹ கடற்கடம் பெறிந்த காவலன் வாழி
விடர்ச்சிலை † பொறித்த வேந்தன் வாழி
பூந்தண் பொருரைப் பொறையன் வாழி
மாந்தரஞ் சேரன் மன்னவன் வாழ்கெனக்

அரு. குழலங் குடுமியு மழலைச செவ்வாய்த
தளாநடை யாயத்துத் தமர்முத னீங்கி
விளையாடு சிறுஅ ரெல்லாஞ் சூழ்தரக்

எக. நா வலங்கொண்டு - தருக்கஞ்சொல்லி
நாவெறறியையுடையோனாய் ;

நா வலம் - நாவெறறியெனக்

(எ.உ.) பெறுமுறைவகுத்த (எ.க) நன

கலங்கொண்டெனக்

(எக) நாவலங்கொண்டு ஓட்டிச் (எஉ) சூழக் (எ.க)
கொண்டு தனபதிப்

பெயர்வோன , பெயர்வோன பெயர்தர.

எச. திருநதுதொழின மறையவா - பஞ்சககிராமிகள்

எரு. தங்கால - திருத்தங்காலூர்

எக. அரசநிறகுமனது எ.எ. காட்டம் -

சமீபத்து.

(எக) குடையையும (அப) கொற்றததையுமுடைய
விறலோன்.

அச. வாழுகென - வாழுகவென்று சொல்ல.

அஎ. சிறுர்குழதர - தனனைச்சிறுரெல்லாம குழதர.

¹ பார்ப்பனவாகையினியல்பை,

"கேள்வியாற்சிறப்பெய்தியானே, வேள்வியான்விறன்

மிகுத்தன்ம," "ஓதங் கரைதவழ்தீர் வேலி யுலகினுள், வேதங்
கரைகண்டான் வீற்றி

ருக்கு - மேதஞ், கடுகடர் தானாகிச் சொல்லவே வீழ்த்த,
விடுகடர் வேள்வி யகத்து"

என்பவற்றொறிகு பு-வெ. வாகை. கூ.

* அக - உ. சிலப்பதிகாரம், உஅ: ககடு - கூ.

(பி - ம்.) * 'தென்னவன்றிருத்தொழில்' † 'ஒன்குடை' ‡
'பொறித்தவிறலோன்

வாழி'

சுச

நுகை

சிலப்பதிகாரம்

* குண்டப் பார்ப்பீ ரென்றோ டோதியென்

பண்டச சிறுபொதி கொண்டுபோ
மின்னெனச

கூ0. சீர்த்தகு சிறப்பின் வாரத்திகன் புதல்வ

இலமர் செல்வன் † பெயர்கொண்டு
வளாந்தோன். பாளுறு செவ்வாய்ப் படியோர்
முன்னர்த்

தளர்நா வாயினு மறைவிளி வழாஅ
துளமலி யுவகையோ டொப்ப வேரத்த
கூரு. † தக்கிணன் றன்னை மிக்கோன் விபந்து
முத்தப பூணு லத்தகு புனைகலங்
கடகந் தோட்டொடு கையுறை யீத்துத்
தன்பதிப் பெயார்தன னாக நன்கலன்
புனைபவும் பூண்பவும் பொருஅ ராகி

க00. வார்த்திகன் றன்னைக் காத்தன ரோமபிக்
கோத்தொழி விளையவர் கோமுறை ||

யன்றிப

படுபொருள் வெளவிய பாரப்பா னிவனென
விடுசிறைக் ஈ கோட்டத் திட்டன ராக
வார்த்திகன் மனைவி கார்த்திகை யென்போ

க00. ளலந்தன ளேங்கி யழுதன ணிலத்திற்

புலந்தனள் புரண்டனள் பொங்கின
ளதுகண்டு

மையறு சிறப்பி னேயை கோயிற்

அ.அ. குண்டப்பாபபீர் - பிழக்கை மாணிகாள்;
சிறுமாணிகாள், சிறு

பிள்ளைகளென்னினுமாம்.

குக ஆலமா செலவனபெயா - தக்கிணுமூர்த்தி.

கஉ. பாறாறுசெவ்வாயையுடைய பிரமசாரிகள்;
படிமம் - படியென

சூயிறறு. படியோ - தனனை இளமையாலொப்பாருமாம்;
படி - வேடமுமாம்.

குக புனைவனவும் பூண்பனவுமாக வேறுபடுதலிற்
புனைபவும் பூண்பவு
மென்றார்.

க0க கோமுறையனறி - இராசநீதியனறி.

க0உ. படுபொருள் - புதையல்,
களவுபபொருளெனறுமாம்.

1
க0எ. ஐயைகோயில் - மதுரையிறறாக்கைகோயில்.

(பி - ம்.) * 'குண்டைப்பார்ப்பீர்' † 'போமினென்' ‡ 'பேர்'
றன்னை மிக்கென, 'தக்கன்' || 'அன்றியும்' ¶ 'கோட்டமிட்டனர்'

§ 'தெக்கனன்'

உந.—கட்டுரைகாலைத.

௫௦௭

* செய்வினைச் சுதவந் திறவா தாகலிற்

திறவா தடைத்த திண்ணிலைக் சுதவ
கக௦. மறவேன் மன்னவன் கேட்டனன் மழுங்கிக்

கொடுங்கோ லுண்டுகொல்
கொற்றவைக் குற்ற
விடும்பை யாவது மறிந்தீ மின்னென
வேவ லினையவர் காவலற் றொழுது

வார்த்திகற் கொணர்ந்த ‡ வாய்மொழி
யுரைப்ப
கக௫. நீர்த்தன் றிதுவென நெடுமொழி கூறி

யறியா மாக்களின் முறைநிலை திரிந்தவென்
னிறைமுறை பிழைத்தது பொறுத்தனுங்

கடனெனத்

தடம்புனற் கழனித் தங்கா றன்னுடன்
மடங்கா விளையுள் வயலூர் நல்கிக்

கஉ௦. கார்த்திகை கணவன் வார்த்திகன் முன்ன
ரிருநில மடந்தைக்குத் திருமாபு நல்கியவ
டணியா வேட்கையுஞ் சிறிதுதணித்

தனனே

நிலைகெழு கூட னீணெடு மறுகின்
மலைபுரை மாட மெங்கனுங் கேட்பக்

கஉ௫. 'கலையமர் செல்வி கதவந் திறந்தது
ஓ சிறைப்படு கோட்டஞ் சீமின் யாவதுங்
: கறைபபடு மாக்கள கறைவீடு செய்ம்மி
¶ னிடுபொரு ளாயினும படுபொரு

ளாயினு

கக௫. நெடுமொழிகூறி -

புகழநதுசொலவி.

ககக வயலூர் - ஊரினபெயர்

ககஅ. - க. இவன் பிறந்த தங்காலுடன்

வயலூரென்பதோருரும விட்டி.

கஉக. திருமார்புநல்குகை - தண்டனிடிகை

அவளென்றது, நிலமடந்

தையை அவனைப்பணிந்தெனபாரா,
இருநிலமடநதைக்குத் திருமார்பு நல்கி
யென்றார்

கஉஉ. மாரபினைப்பெருமையால் தணியாதவேட்கை

கஉஎ. கறை - கடமை

கஉஅ. இடுபொருள் - பிறர்வரவிட்ட பொருள்.

படுபொருள் - புதையல் ;

அன்றித் தன்தேட்டத்தால் மிக்கபொருளுமாம் ; ¹ “
படுபயன் வெஃகி” என்
றாறபோல.

¹ ‘கலைகாமுதலி’ பெருங். க. இஉ: உச. ² திருக்குறள், கஎஉ.

(பி - ம்.) * ‘செய்வுது’ †

‘கோல்கண்டுகொல்.....உற்றதிடும்பையாவது மறியி

னின்றென’ ‡ ‘வாய்மொழியுரைப்பவறியாம்கனின்’ § ‘சிறைபடு’

|| ‘கறைபடு’ P படு

பொருளாயினு மிடுபொருள்

இ.அ

சிலப்பதிகாரம்

முற்றவர்க் குறுதி பெற்றவர்க் காமென

கஉ0. யானை யெருத்தத் தணிமுர சிரீஇக்

கோன்முறை யறைந்த கொற்ற வேந்தன்
முன்முறை பிழைத்த * தகுதியுங் கேணி
² யாடித் திங்கட் பேரிருட் பக்கத்

³ தழல்சேர் குட்டத் தட்டமி ஞான்று

கந்ரு. வெள்ளி வாரத் தொள்ளெரி யுண்ண
வுரைசான் மதுரையோ டரைசுகே

டுறுமெனு

முரையு + முண்டே நிரைதொடி யோயே
கடிபொழி லுடுத்த கலிங்கநன் னாட்டு
வடிவேற் றடக்கை வசவுங் குமரனுந்

கசு0. தீம்புனற் பழனச சிங்க புரத்தினுங்
காம்பெழு கானக் கபில புரத்தினு .

‡ மரைசாள் செல்வத்து நிரைதார வேந்தர்
வீயாத் திருவின் விழுக்குடிப பிறந்த

தாய வேந்தா தம்முட் பகையுற

கசுரு. வீருமுக் காவதத திடைநிலத திய

ரங்கணுஞ்

செருவெல் வென்றியிற் செல்வோ ரின்

மையி

னரும்பொருள வேட்கையிற் பெருங்கலன்

சுமந்து

கரந்துறை மாக்களிற் காதலி டு தன்னொடு

ககக உறறவர்க்கு - எடுத்தார்க்குரித்து.

பெறறவர்க்கு - கொண்டவா

களுக்கு; அவ்விருவர்க்கும் உறுதி ஆமெனக.

ஆதலால், தமக்காகா; உறறவர்க்குப

பெறறவாக்காமென்றறைவித்தான்.

ககக. கோன்முறையறைநத - இராசநீதியாகச்சொன
ன.

ககக. பேரிருட்பக்கம - கிருட்டினபக்கம்.

ககச அழச்சேர்குட்டம - [காத்திகைபரணி.]

ககஎ உரை - சோதிடவார்த்தை;

உரையுமுண்டென்றது, எதிரது

தழீஇய எச்சவும்மை.

ககக - சச. வசவும் குமரனுமாகிய வேந்தரிருவர்
தமயில் தாயவேந்தா

கசச இருவரது மலைவு விவலவெனறி சிகழுகை
காரணமாகச் செல்வோ

ரின்மையால்.

(கசஅ.) கரந்துறைமாக்களைப்போல (கசஎ)

ஆபரணங்களைச்சுமந்து

போந்து; போந்தெனறுஒருசொல் வருவிக்க

---

¹ தன். கு. கஎடு - மயிலை. மேற். ² "அழற்குட்டத்" புறநா. உகக.

(பி - ம்.) * 'தகுதிகேட்டி' † 'உண்டுநிறை' ‡
'உரைசால் செவ்வத்து

நிரை தார்வேத்தன்லீயாச்சிறப்பின் 'த' தன்னுடன்சங்கா'

உரு.—கட்டுரைகாலைத.

நடுக்

சங்கா வண்புகழ்ச்சி சங்க புரத்தினே
கரு0. * ரங்கா டிப்பட்டருங்கலன் பகருளு

சங்கம னென்னும வாணிகன் றன்னை
முநதைப் பிறப்பிற் பைநதொடி கணவன்

+ வெந்திறல் வேந்தற்குக் கோத்தொழில்
செய்னோன்

பரத னென்னும பெயரனக் கோவலன்
கருது; விரத நீங்கிய வெறுப்பின னாதலி
னொற்ற னிவனெனப் பற்றினன் கொண்டு
வெற்றிவேன் மன்னற்குக் காட்டிக் ↑
கொல்வுழிக்

கொலைக்களப் பட்ட சங்கமன் மனைவி
நிலைக்களங் காண ணீலி யென்போ

கக௭. ளரசா முறையோ பரதர் முறையோ

ஆரீ முறையோ சேரியீர் முறையோ வென
மன்றினு மறுகினுஞ் சென்றனள பூசலிட்
டெழுநா ளிரட்டி யெல்லை சென்றபின்
றெழுநா ளிதுவெனத் தோன்ற வாழத்தி

கக௭. மலைத்தலை டு யேறியோரா மால்விசும்
பேணியிற்

○ :: கொலைத்தலை மகனைக் கூடுபு நின்றோ
ளெம்முறு துயரஞ் செய்தோ ரியாவதுந்
தமமுறு துயரமிற் றுருக வென்றே

கக௭ ௫ 1.

சிங்கபுரத்தின ஓரங்காடியிடத்தானாகியிருந்து.

க௭௨. பைந்தொடி, முன்னிலை.

க௭௩ பரதனைன்றது, கோவலனது முறபெயா.

க௭௫ விரதநீங்கிய - கொல்லாவிரதத்தால் நீங்கிய
வெறுப்பினனாதலின்-

வெறுக்கப்படுபவனாதலால்.

கக௭. விசும்பேணியில் - விசும்பெல்லையில்;

1 "நளியிரு முநீ ரேணி யாக"

கக௭. தலைமகனைக் கூடுவதாகநின்றவன்.

[என்றார்.

கசு.எ. செயதோரென்னுமெழுவாய,
படுவார்களாகவென்னும் வியங் கோள் வருவித்தலோடு
முடிந்தது. யாவதும்- எப்படியானும்.

கசு.அ. தம்முறு துயரமிறகுருக - தாங்களும் இப்படிப்
நான்பட்டதே படுகவென்றது, பழியிட்ட படியைக்கொண்டு.

படுவார்களாக்

(கசு.நு) ஏறி (கசு.க) விழுவோனென்க.

² புறநானூறு, ௩௮.

(பி-ம்.) * 'அங்காடிப்படவிருத்துகல்ன்' † 'வெத்தொழில்' ‡ 'கொல்வுழிஇக'

§ 'சுறிமால்' || 'குலத்தல' ¶ 'ஆகுசுவென்'

நிகர

சிலப்பதிகாரம்

விழுவோ ளிட்ட வழுவில் ¹ சாபம்
 க௭௦. பட்டனி ராதலிற் கட்டுரை கேண்
 யுமமை வினைவந துருத்த காலேச
 செம்மையி லோர்க்குச் செய்தவ முதவாது
² * வாரொலி கூந்தனின் மணமகன் றன்னை
 யீரேழ் நாளகத் தெல்லே நீங்கி

க௭௧. வாறோ தங்கள வடிவி னல்லதை
 யீறோர் ¹ வடிவிற் காண்ட லில்லென
 மதுரைமா தெய்வ மாபத் தினிக்கு
 விதிமுறை சொல்லி யழல்வீடு

கொண்டபின்

கருத்துறு கணவற் கண்டபி னல்ல

க௭௨. திருத்தலு ¹ மில்லே னிற்றலு மிலனெனக்
 கொற்றவை வாயிற் பொற்றொடி தகர்த்துக்

க௭௩ - ௨. உம்மைவினை .....யுதவாது -
 மமைபிறசெவ்விய மனமில்லா

தோர்க்கு அக்காலேசதுச் செய்தவினை வநது
 பலிக்குங்காலத்து முன்புசெய்த
 நல்வினை யாதும் உதவாது; இததீவினைவநது
 கெடுப்பதற்கு முன்னேவநதுத

வுதல் பின்புதவுதல் செய்யுமித்தனை, அநநலவினையும்
 உதவாமறபோகாது;

பாவமானதும் தனியே அனுபவிக்கவேண்டும்

க௭௪-௩. ஈறோர்-ஈங்குள்ளோர் இல்லென்று
 மதுரைமாதெய்வம்சொல்ல.

கடியக, பொறறொடி - பொலிவினையுடைய சங்கவனை
; துர்க்கைகோயில்
வாயிலிலே தன்கைவளையைத் தகாதது.

1 கடிய - சாக. இச்சாபவரலாற்றை இப்படியே
மணிமேகலையில் வஞ்சி
மாதகாப்புக்க காதையிலும் மணிமேகலைக்குக்
கண்ணகிகுறியதாகக் கூறினர்; அது -
வருமாறு: - வேட்கை துரப்பக் கோட்டம் புருத்து, வணங்கி நின்று
குணம்பல வேத்தி,
யற்புக்கட னில்லாது நற்றவம் படராது, கற்புக்கடன் பூண்டு
துங்கடன் முடித்த,
தருளல் வேண்டுமென் றழுதுமுன் னிற்ப, பொருபெரும்
பத்தினிக் கடவுளாங் குரைப்
பொ, னெம்மிறைக் குற்ற விடுக்கண் பொருது, வெம்மையின் ம
தரை வெவ்வழற் படு
தான், மதராபதியெனு மாபெருந் தெய்வ, மிதுநீர்
முன்செய் வினையின் பயனாற்,
காசில் பூம்பொழிற் கலிங்கநன் னாட்டித், தாய மன்னவர்
வசவுங் குமரனுஞ், சிங்க
புரமுஞ் செழுநீர்க் கயிலையு, மங்காள் கின்றோ ரடற்செரு
வுறுநான், மூவீரு காவத
முன்னுத ரின்றி, யாவரும் வழங்கா விடத்திற் பொருள்வேட்டிப்,
பல்கலங் கொண்டு
பலரறி யாம, லெல்வளை யானோ டரிபுர மெய்திப், பண்டக்
கலம்பகர் சங்கமன் றன்
னைக், கண்டனர் கூறத் தையனின் கணவன், பார்த்திபன்
றொழில்செயும் பரத னென்
னுத், தீத்தொழி லாளன் நெற்றெனப் பற்றி, யொற்ற னிவனென

வுரைத்துமன் னற்குத்,

குற்றமி லோனைக் கொலைபுரிந் திட்டன, னாங்கவன் மனேவி
யழுதன னரற்றி, யேங்கி

மெய்பெயர்ப்போ னிறுவரையேறி, விட்ட சாபங்கட்டிய தாகு,
மும்மை வினைவந்

துருத்த லொழியா தென, மெய்ம்மைக் கிளவி விளம்பிய
பின்னுஞ், சீற்றங் கொண்டு

செழுதள் சிதைத்தேன்" (இ-கச)

* களக - கூ. மும்; சிலப்பதிகாரம், பதிகம், ௩௦ - ௩௩.

(பி - ம்.) * 'வாருறுகூந்தன்மணமகள்' + 'வடிவினிற்' †

உலனேயிறத்தனும்'

உரு.—கட்டுரைகாலைத்.

நுகக

கீழ்த்திசை வாயிற் கணவனெடு
புருந்தேன்

மேற்றிசை வாயில் வறியேன் *

பெயர்கென

விரவும பகலு மயங்கினள் கையற்
கடிநீ. றுரவுநீர் வையை யொருகரைக்
கொண்டாங்

‡ கவல வென்னா ளவலித் திழிதலின்

‡ மிசைய வென்னாண் மிசைவைத்

தேறலிற்

கடல்வயிறு கிழிதது மலைநெஞ்சு ட்

பிளந்தாங்

கவுணரைக் கடந்த சுடரிலே நெடுவே

ககூ0. நெடுவேள குன்ற மடிவைத தேறிப

பூத்த வேங்கைப பொங்காக் கீழோ

தீத்தொழி லாட்டியேன் யானென்

றேங்கி

யெழுநா னிரட்டி யெல்லை சென்றபின்

றெழுநா னிதுவெனத் || தோன்ற

வாழ்த்திப

ககூ0. பீடுகெழு நங்கை பெரும்பெய ரேத்தி

வாடா மாமலா மாரி பெய்தாங்

கமரார்க் கரசன் றமாவந ஶ தேத்தக்

கவுக. தமிழேனாயப பெயரானினேனெனச
சொல்லி.

கவுச இரவும்பகலுமயங்கினள் - இரவும் பகலும
அறியாதுமயங்கி.

கவுசு பதறியிழிதலாற் குழியென்று பார்க்கிலை.

கக௦. நெடுவேள்குன்று - திருச்செங்கே16
அடிவைத்தேறியெனஞா,

அதற்குமுன்பு வருத்தத்தாற கால
நிலத்துப்பாவாமையால

ககக. வேங்கையினகீழே நினறெனக.

ககஉ. குறத்தியாகேட்கத தீததொழிலாட்டி யேன
யானென்றுசொல்லி;

ஏனகியென்றது - சொல்லியென்றபடி.

ககங. எழுநாளிரட்டி - வேங்கை நீழலினின்ற
நாளளவு. எல்லையென்றது

பகலை. அவ்ணின்ற நாளளவு, அன்று
பதினாலாநாளாயிற்று. பதினாலாநாள்

பகற்பொழுது சென்றபின்னென்க; பதிகந்த லும்¹
“ஈரேழ் நாளகதந்தெல்லை”

என்றார்

ககச-எ. அமரர்க்கரசன தமாவநது, கண்ணகி
தனகணவனைத் தோன்ற

வாழ்த்தித் தொழுநாளிதுவெனக்கருதி இவள்பெயரைச்சொல்லி மலரைத்தாவி
ஏத்தினர்; இவள்பெயர் மாதிரோத்தியாதலால், இன்னும் கண்ணகி கோவலனைத்

தோன்றவாழ்த்தி வானவூர்தியேறினாளென்றுமாம்.

ககச-க. பெருமபெயரேத்திமலாமாரிபெயது

தமாவநதேத்த வானவூர்தி

யேறினொளென்க.

¹ சிலப்பதிகாரம், பதிகம், ௫௧.

(பி - ம்.) * 'பெயர்வென்று'
'மென்னுள்' † 'பிளந்தேயவுணரை'

† அவலென்னுளவெத்திழிதலின்' ‡ 'மிசையா
|| 'தொழுதுவாழ்த்தி' § 'ஏத்தி'

நிகழ்

சிலப்பதிகாரம்

கோன்கா பிழைத்த கோவலன் றன்னொடு
வான் லூர்தி * யேறினண் மாதோ
உயர் கானமர் புரிசூழற் கண்ணகி தானென்.

வெண்பா.

¹ தெய்வந்
தெய்வந்

தொழாஅள் கொழுநற் றெழுவானைத்
 தொழுநதகைமை † திண்ணிதாற்—! நெய்வமாய்
 மண்ணக மாதர்க் கணியாய் கண்ணகி
 விண்ணகமா தர்க்கு விருநது.

கட்டுரை.

* டு முடிசெழு வேந்தா மவ ருள்ளும்
 படைவிளங்கு தடக்கைப பாண்டியா குலத்தோ
 ரறனு மறனு மாற்றனு மவர்தம்
 † பழவிறன் மூதூர்ப பண்புமேம் படுதலும

ரு. விழவுமலி || சிறப்பும விண்ணவர் வரவு
 மொடியா வின்பத் தவருறை நாட்டுக்
 குடியுங் கூழின் பெருக்கமு மவர்தம்
 வையைப் பேரியாறு வளஞ்சுரந தூட்டலும
 பொய்யா வானம புதுபபெயல் பொழிதலு

கரு மாரபடி சாத்துவதி யென்றிரு விருத்தியு
 நேரத தோன்றும் வரியுங் குரையை
 * * மென்றிவை யனைததும பிறபொருள வைப்பே
 டொன்றித் தோன்றுந் † தனிக்கோ ணிலைமையும்
 வடவாரியா † படைகடநது

கரு தென்றமிழ்நாடொருங்குகாண்ப
 புரைதீர் கற்பிற நேவி தன்னுட

னரைசு கட்டிவிற ட்டு றுஞ்சிய பாண்டிய
 னேடுஞ்செழியனே டொரு பரிசா
 நோக்கிக் கிடந்த

உ௦. மதுரைக் காண்ட முற்றிற்று.

இரண்டாவது, மதுரைக்காண்டம்
 முற்றிற்று.

‘தெய்வந’—மண்ணகமாதா - உலகத்துக்
 கறபுடைமகளிர் விண்ணக மாதர்க்கு விருந்தானாள் ;
 ஆதலால தெய்வநதொழுகை திண்ணிதெனக.

1 குறள, கிடு. 2 புறநானூரு, கடு. 3

“பழவிறன்முதூர்” மணி. எ: கூக.

(பி - ம்.) * ‘ஏறினன்கானமர்’ † ‘திண்ணமரம்’ ‡ ‘
 தெய்வமா, மண்: † ‘முடியுடை’ || ‘சிறப்பின் வானவர் வரவும்
 வையைப்பேரியாற்று’ ** ‘என்றிவ வளைத்தம்’ †† ‘
 டாகுபரிசு’.

தன்னோள்’ †† ‘படைதந்து’ ‡‡ ‘றுஞ்சிய தெடுஞ் செழியனே

மு ண் று வ து

வஞ்சிக் கரண்டம்.

உச. — 1

குன்றக்குரவை

* உரைப்பாட்டுமடை.

குருவியோபரியுந் கிளிகழந்துங் குன்ற
ததுசென்று *வைகி

யருவியாடியுஞ் சுனைகுடைநது +
மலவுற்று வருவேமுன்

மலைவேங்கை நதுரிழலின்
வளளிபோல்லீர் மனநடுங்க

முலையிழநது ‡ வநதுநின்றீர்
யாவிரோவென முனியாதே

௫. மணமதுரையோ டரசுகேடுற
வலவினைவந் துநுத்தகாலேக்

கணவனையங் கிழநதுபோந்த
கடுவினையென் யானென்றா

ளென்றலு மிறைஞ்சியஞ்சி
யினைவளைக்கை யெதிர்கூப்பி

நின்ற ஓ வொல்லையுள் வானவரு
நெடுமாரி மலர்பொழிந்து

குன்றவருங் கண்டு||நிற்பக் கொ
முநனெடு கொண்டுபோயினு. க0. ரிவள்போலு
நங்குலக்கோ ரிருந்தெய்வ மில்லையாதலிற்

க
குன்றத்துச்சென்ற தங்குக்குருவியோ பபியுமெனக.

ந வள்ளி - வல்லி, தங்கள் வள்ளியெ னகின்ற
பெண்ணுமாம; என

றது, குமரவேள் தேவியை

ச நினதீர், யாவிர இவை உயர்த்துக கூறினா
முனியாதே - அவர்கள்

கேட்டதற்கு வெருதே

நு மணமதுரை * கலியாணமதுரை.

க. போயினா, முற்றி

முன தேவருடன் போனபடியை விரியக்கூறினது

இது

1 குன்றக்குரவை. தற். உளசு, அகநா. உகஉ;
 மலைபடு. கஉ௦-உஉ; திருச்சிற. கஉ௭.
 முருகு. ககக-௭, மதுரை. ககக;

2. உரைப்பாட்டிமடை - உரையாகிய பாட்டை
 இடையையுடையது: சிலப்.

ப. சசக.

3. மணமதுரை - நமமணத்தையுடைய மதுரையுமாம்; 'சிலப். கக: ககடு - கக
 பார்க்க); "தன்மலிழ் பன்மலர் தாற தறைபனிப்பத், தென்ற வசைவருஉஞ் செம்மற்றே
 பம்மதின், குன்றத்தாற் கூடல் வரவு" (பரி. அ.) மணமதுரையோடரசுகேடு; "ஒட்
 டேனரசோ டொழிப்பேன் மதுரையும்' சிலப். உக: க௭.

(பி - ம்.) * 'வைகியுமருவி' † 'அலவுற்றும் வருவேம்' ‡
 'வந்துநின்ற தீரியாலிரோ'

§ 'எல்லையில்' || 'நிற்கவே கொழுநனெடுமிக்கொண்டு' ¶
 'நங்குலத்துக்கோரிரு'

கடு

நுகசு

சிலப் பதிகாரம்

* சிறுகுடியீரே சிறுகுடியீரே
 தெய்வங்கொள்ளுமின் சிறுகுடியீரே
 நிறங்கிள ரருவிப பறம்பின் ருழ்வனா
 நறுஞ்சினை வேங்கை நன்னிழற் கீழோர்

கடு. தெய்வங் கொள்ளுமின் சிறுகுடி யீரே

தொண்டகந் தொடுமின் சிறுபறை
 தொடுமின்

¹ கோடுவாய் வைம்மின் கொடுமணி யீய
க்குமின்

² குறிஞ்சி பாடுமி னறுமபுகை யெடுமின்

³ பூப்பனி செய்மமின் காப்புக்கடை !

நிறுமின்

உ. ௦. * பரவலும் பரவுமின் ! விரவுமலா தூவுமி

நெருமுலை யிழந்த நங்கைக்குப

பெருமலை துஞ்சாது வளஞ்சரக் கெனவே

கோளுச்சோல்

ஆங்கொன்று காணு யணியிழா யீங்கிதுகா

* ணஞ்சனப் பூழி யரிதாரத தின்னிடியற்

சுந்தூரச சுண்ணாடு செறியததூய்த் தேங்கமழந்

திந்திர விலலி னெழில்கொண் டிழுமென்று

கக. பறம்பினமுழுவரை-நெடுவேள்குன்றமாகிய

பறம்பின தாழ்வரையில். * கசு-நு வேங்கைக்கீழ் ஒரு

தெய்வமாகப் பண்ணிக்கொள்ளுமின். * கசு. தொடுத்தல்

- வாசித்தல்

* கள கோடு - கடமாக்கொம்பு கொடுமணி -

ஒசைகடிதானமணி

கசு. காப்பு-சுற்றுமதில கடை-வாயில்

சுற்றுமதிலிட்டுவாசலுமசெயம்மின்

(உஉ) வளநதுஞ்சாது சரக்கவென்று (உக)

நங்கைக்குச் ..(கக) செயமி

னென்று முன்னே கூட்டுக

கொஞ்சசொலென்றது, மேறசொல்லுகின்ற மூன்று
பாட்டின சொற்

களைப் போதந.....இப்பாட்டின கருத்தென்றுமாம்
“ஆங்கொன்று” — ஆங்கொன்று காணுபென்றது,
தாரநின்றது. கிட்டச்

சென்று, ஈங்கிதுவென்றாள். இதுவென்றாள், கண்ணகி
அங்கேவந்தளவிலே

மழைபெயதலால் விழுகிற அருவியை
அவ்வருவிதாங்கக்கண்டு தங்கனையணுக

வந்தபடியே ... செறிய - செறியாநிறக
ஆடுதுமே: ஏகாரம்,

1 “கோடுவாய் வைத்துக் கொடுமணி யியக்கி” முருகு.
உசகூ.

2 “தறம்புகை யெடுத்துக் குறிஞ்சி பாடி” முருகு. உககூ.

3 பூப்பலி: “மலர்ப்பலிதூஉய்”,

“பூப்பலிசெய்துளாப்புக்கடைநிறுத்தி” (சிலப்.

உஅ: ௫, உகக); “பூப்ட்லிவீட்டகடவுளை” கலி. கூக.

4 “பரவியுந் தொழுதும் விரவுமலர் தூயும்” குறிஞ்சி. ௫.

5 “அஞ்சனத் திரளு மணியரி தாரமும்” சிலப். உ௫: ௪௦.

(பி- ம்) * ‘சிறுகுடரே’ † ‘நிறுத்துயின்’ ‡ ‘விரைமலர்.

உச. — கு ன் , ற க் கு ர னை வ.

வந்தீங் கிழியு மலையருவி யாடுதுமே

யாடுதுமே தோழி யாடுதுமே தோழி

¹ யஞ்சலோம் பென்று நலனுண்டு

*நல்காதான் - மஞ்சஞ்சும் சோலை மலையருவி
யாடுதுமே

எற்றொன்றுங் காணேம் புலத்த லவர்மலைக்
கற்றீண்டி வந்த புதுப்புனல்
கற்றீண்டி வந்த புதுப்புனன் மற்றையா
ருற்றாடி னோந்தோழி நெஞ்சன்றே
என்னொன்றுங் காணேம புலத்த லவர்மலைப்

பொன்னாடி வந்த புதுப்புனல்
பொன்னாடி வந்த புதுப்புனன் மற்றையார்
முன்னாடி னோந்தோழி நெஞ்சன்றே

யாதொன்றுங் காணேம புலத்த லவர்மலைப்
போதாடி வந்த புதுப்புனல்
போதாடி வந்த புதுப்புனன் மற்றையா
மீதாடி னோந்தோழி நெஞ்சன்றே

பாடமேடை

உரையினி மாதரா யுண்கண் சிவப்ப

புராதீர் புனலகுடைந் † தாடினோ மாபி
ஹரவுநீர் மாகொன்ற ‡ வேலேந்தி

யேத்திக்

குரவை தொடுத்தொன்று § பாடுகமவா

தோழி

தேற்றம் அவன் கொடுமை கிடக்கச்செயதேயும் அவனுடைய மலையருவியை
ஆடவேண்டிற்றேயென்றான். அஞ்சலோம்பு - அஞ்சதலைப் பரிகரி.

“எற்றொன்று” —.....அவர் செய்த கொடுமையால்
நாம் அவர்மலையினவர்த. புதுப்புனலோடு புலத்தற்குச்சிந்திதும் காரணமில்லை.
மற்றையாரென்றது, அருவி யாடுவாருள் தன்னையொழிய முன அந்நீரிற் குளி
த்த டுகளிரை. தனக்கு முற்படவாடினவரோடு நெஞ்சுதான் வேறுபட்டிப்
புலத்தற்குத் காரணம் என்னென்றான். அனதேயென்றது, இசைநிறைக்கினவி.

“என்னொன்று” —எவனொன்று, விகாரம்

‘எற்றொன்று’ என்பதுமுதலாக முனனும் சிறைப்பறம்; தோழிக்குத்
தலைமகள் சொல்லியது: முன்னிலைப்புறமொழியுமாம்.

“உரையினி” —உரையினி - இனிச்சொல்.

1 “பெண்டிர் நலம்வெளவித் தண்சாரற் றுதுண்ணும்,
வண்டிற் றறப்பான் மலை” கவி. ௪௦.

2 “உரவுநீர் மாகொன்ற, வென்வேலான் குன்றின்மேல்
கொல்” கவி. ௨௪.

வீனையாட்டும் விரும்பார்

(பி - ம்) * ‘தல்காதார்’ † ‘ஆடினம்’ ‡ ‘வேலேத்தி’ ,

மடை சீர்கெழு

பாடுதும்பாம், பாட்டு,

நுகு

சிலப்பதிகாரம்

சோகெழு¹ செந்திலுஞ் செங்கோடும் வெண்குன்று
* மேரகழு நீங்கா விறைவன்கை வேலன்றே
* பாரிரும பௌவத்தி னுளபுக்குப் பண்டொருநாட்
ஞாமா தடிந்த சுடரிலைய வெளவேலே
அணிமுகங்க ளோராறு மீராறு கையு
* மிணையின் றித தா னுடையா னேந்திய வேலன்றே
பிணிமுகமேற்
மணிவிசும்பிற்

கொண்டவுணா பீடழியும் வண்ண
கோனேதத மாறட்ட வெளவேலே

† * சரவணபபூம பள்ளியறைத் தாய்மா

ரறுவா

திருமுலைப்பா லுண்டான்
‡ வந்திகிரி கோலவுணன

றிருக்கைவே லன்றே
மாரபம பிளந்து

* குருகு பெயாக்குன்றங் கொன்ற
நெடுவேலே

“சீர்கெழு” — செந்திலை - திருச்சேந்தில். செங்கோடி - திருச்சேங்கோடு. வெண்குன்றம் - கலம்புகை ஏரகம் - .....சூர மா - சூரனாகியமா. சுடரிலை; அ, இடைச்சொல், சுடரிலே வேலை, இறைவன வேலெனது. “அணிமுகங்கள்” — இவ்வடிவு பிறாக்கு இல்லாடியாற பிறரொப் பில்லாதான். * பிணிமுகம் - மயிலை

“சரவண” — சரவணபழம்பள்ளியறை - சரவணப் பொய்கையில் தாமரை யாகிய பள்ளியறை அறுவா - கார்த்திகையா. திகிரிகோலவுண்ண - மலையைச் சூழவுரும அவுண்ண பிளந்த - பிளக்க குருகுபெயாக்குன்றம் - கிரவுஞ்ச பருப்பதம்.

“சீர்கெழுசெந்திலை” முதலிய முனதும் வரை
பாயது.
முடிவகாகத் தெய்வம்

¹ “அலைவாய்ச் செறவு நிலையு பண்ட” (முருகு. ௧௨௫), முருகன் நீம்புன லலை வாய், “பையுன்மலை” தொல். களவு. சூ. ௨௬. ந. மேற். “திருமிகு விளக்கி அலைவாய்ச் செருமிகு சேய்” (அ. நா. ௨௬௬), “வெண்டலைப் புணரி யலக்குரு செந்தி, நெடுவே ணிலையு காமர் விவன்முறை” (புறநா. ௫௫); “தருசெத்தின்மேய வள்ளிமணந்தருத் தாழைகண்டாய்” (தே. மறைக்காடு)

² ஏரகம்: “ஏரகத் துறைதலு முரியன்” (முருகு. ௧௮௯)
மலைநாட்டகத்தொருதிருப்பதியென்றார், நச்சுஞர்க்கினியர்

என்றவிடத்து ஏரகம் -
; பத்து. ப. ௪௨ -
பார்க்க.

³ “பார்முதிர் பணிக்கடல் கலங்கவுள புக்குச், சூர்முத றடித்த சுடரிலை தெடுவேல்” (முருகு. ௪௫ - ௬), “பாயிரும் பணிக்கடல் பாத்துகள் படப்புக்கு” (பரி. ௫), “பார்முதிர் பணிக்கடல்” பாகவத. ௧: கருத்தமன் ௫௦.

* சரவணப்பூம்பள்ளி : "தெடும்பெருஞ் சிமையத்து நீலப் பைஞ்சுனை,.....அறவர் பயந்த வாறமர் செல்வ" (முருகு. உருக - இ); "கடவு னொருமீன் சாவினி யொழிய, வறுவர் மற்றையோரும்.....திவந்தோங் கிமயத்து நீலப் பைஞ்சுனைப், பயத்தோ ரொன்ப பகமத்துப் பாயல்" பரி. இ.

* "குருகுபெயர்க் குன்றங் கொன்றன் மடவன்" (எலப். உச); "குருகொடு பெயர்பெற்ற மால்வரை யுடைத்த, மலையாற்றுப் படித்த மூலிரு கயத்தலை" (பரி. இ); "குன்றங் கொன்ற குன்றக் கொற்றத்து" (முருகு. உசுசு); "குருகுபெயர்க் குன்றங் கொன்றேன்" (மணி. இ. கக); "குருகுபெயர்க் குன்றத் துடலபக வெறிந்த, தெடு வேற் கடவுட்கு" கல். "பொருப்புவளன்"

* "பிணிமுக மஞ்ஞை செருமுகத் தேந்திய, மூலிரு திருமுகத் தொருவே லவற்கு" (கல். எ.) பிணிமுகம்-முருகக்கடவுள் ஊருந் யாணையுமாம்; "சேயுயர் பிணிமுக மூர்த்து" (பரி. இ); "பிணிமுக லூதி யொண்செய் யோனும்" (புறநா. ஐசு); "ஓடாப் பூட்டைப் பிணிமுகம் வரத்தி" (முருகு. உசவ);

(பி. மீ.) * "இணையன்றி" † "சரவணப் பள்ளியிசைத்தாய்மார்" ‡ "வருதிசிரிபோ லவுணன் மார்பம்" "திசிரியோனவுணன்"

உச.—கு ன் ற க் கு ம வை.

நுகள்

பாட்டுமடை

இறைவனே நல்லா யிதுநகையா கின்றே
கறிவளர் தண்சிலமபன் செய்தனோய் தீர்க்க
வறியாண்மற் றன்னை யலாகடம்ப னென்றே
வெறியாட றுன்னிருமபி வேலன்வரு

கென்றான் *

ஆய்வனே நல்லா யிதுநகையா கின்றே
* மாமலை வெற்பனோய் தீர்க்கவரும் ¹ வேலன்
வருமாயின் வேலன் மடவ னவனிற

குருகு பெயர்க்குன்றங் கொன்றான் மடவன்

செறிவளைக்கை நலலா யிதுநகையா கின்றே
வெறிகமழ் வெற்பனோய் தீர்க்க வருமவேலன்
வேலன் மடவ னவனினுந் தான்மடவ
¹ னுலமா செல்வன் புதல்வன் வருமாயின்
நேரிழை நலலாய் நகையா மலை ² நாடன
மார்பு ³ தருவெந்நோய் தீர்க்க வரும்வேலன்
தாக்க வருமவேலன் றன்னினுந்
தான்மடவன்

⁴ கார்க்கடப்பந தாரெங் கடவுள வருமாயின்
பாட்டுமேடை

வேலனா வந்து வெறியாடும வெங்களத்து
நீலப் பறவைமே நேரிழை தன்னோடு
மாலமர் செல்வன் புதலவன் வருமவந்தான்
⁵ மால்வரை வெற்பன் மணவணி

வேண்டுதுமே

‘இறைவனை நலலாய்’ முதல், ‘என்றியாமபாட’ இறுதி
அறத்தோடுநீலை.

“செறிவளை” — வெற்பனோய் - வெற்பனாவநத நோய்.

“வேலனா” — நீலப்பறவை - மயில

---

¹ “வேலன் வேண்ட வெறிமனை வந்தோய், கடவு ளாயினு

மாக, மடவைமன்ற வாழிய முருகே' தந். கச.

* "ஆலமர் செல்வன் புதல்வன்வரும்" (சிலப். உச); "ஆலமர்
செல்வ னணிசால்
பெருவிறல்",
வுட் புதல்வ"

"ஆலமர் செல்வ னணிசான் மகன்" (கலி. அக, அக), "ஆல்கெழு
(முருகு. உருக); ஆலமர் செல்வன் மகன்" மணி. க: கசச.

கட

* "நாடன் மார்புதர வந்த படர்மலி யருநோய்" தந். கச.

* கார்க்கடப்பந்தார் - கர்காலத்திற்குரிய கடம்பின்மலை: "கார்கோன் முகந்த
... திருன்படப் பொதுளிய பராரை மராஅத், சிருன்பூத் தண்டார் புரளு மார்பினன்"
முருகு ௭ - ௧௪) "கார்தறுங் கடம்பின் கண்ணி குடி.....முருகே" (தந். கச); "கார்
தறுங் கடம்பின்.....தெரியந், சூர்நவை முருகன்" (புறநா. உக);

"காரலர் கடம்பன்" மணி. ச. சகக.

* "மாமலை வெற்பன் மணவணி வேண்டுதுமே" சிலப். உச;
"பாடுகமவா"

(பி - ம்.) * 'பாட்டுமடையாய்வன்' † 'தருநோய்தீர்'

நுகஅ

சிலப்பதிகாரம்

கயிலைநன் மலையிறை மகணைநின் மதிதுதன்
மயிலியன் மடவரன் மலையர்தம் மகளார்
* செயலைய மலர்புரை திருவடி தொழுதே

மயன்மண மொழி † யரு ளவர்மண
மெனவே

மலைமகண் மகனேநின் மதிநுதன் மடவரல்
குலைமலை யுறைதரு குறவாதம மகளார
நிலையுயா கடவுணின் னிணையடி தொழுதேம
1 பலரறி மணமவர் படுகுவ ரெனவே

குறமக ளவளெம குலமக ளவளொடு
மறுமுக வொருவரின் னடியிணை தொழுதேந்
2 † துறைமிசை நினதிரு திருவடி தொடுநா
பெறுகநன் மணம்விடு பிழைமண மெனவே
பாட்மேடை

3 என்றியாம பாட மறைநின்று கேட்டருளி
மன்றலங் கண்ணி மலைநாடன் போவான்முன்
சென்றே னவன்றன் திருவடி கைதொழுது
நின்றே னுரைத்தது கேள்வாழி தோழி

“கயிலை”—மகனே: ஐ, இடைச்சொல், அயன்மணம் -
பிராசாபத்தியம் ஒழி - இதனை விலக்குவாய்.

“மலைமகள்”—பலரறிமணமென்றார், இதற்குமுன்பு
கள்வாதலால். படுகுவர் - உடனப்படுகுவாராக அவரென்றது
தலைவனை.

“குறமகள்”—துறை-நீர்த்துறை; 4 “யாறுங்குளனும”

என்றாராதலின். நின் திருவடிதொடிகநென்றது,
குளுற்றதலைவனை.

“என்றியாம்” — மறைநின்று - மறையச்
சிறைப்புறமாகநின்று. சென்றேன் - சென்றுநின்றேன்,
நின்றேன் - நின்றநான.

1 “நேரிறை முன்கைபற்றி ஸுமர்தர, நாடறி நன்மண
மயர்கம்” (குறிஞ்சி. உகக-உ); “பல்லா ரறியப் பறையறைந்து
நாட்கேட்டிக், கல்யாணஞ் செய்து” நாலடி. அக.

2 “ஆலமுங்கடம்பு நல்பாற்று நடுவுங், கால்வழக் கதநிலக்குன்றமும் பிறவு, மல்வ
லைமேய வேறவேறு பெயரோ, பெவ்வா னேயு நீயே” (பரி - ச); “தறையு மாலமுத்
தொல்வலி மராமு, முறையுளி பராஅய்” (கலி - ககக.)

3 “குன்றக்குரவையுன், ‘சீர்செழுசெந்தில்’
என்னுந்தாழிசைமுதற் பல அடிக்கி வந்து பின்னர், ‘என்றியாம்,
பாட.....கேட்டி’ என்று அடக்கியற் பொருள்பெற்று
முடிந்தவாறு காண்க. ‘தொல். செய். கு. கசக - ந.

* திருமுருகாற்றுப்படை, உஉச.

(பி - ம்.) * ‘செயலைமென்’ † ‘அருள்பலர்மணம்’ ‡ ‘

தறையுறையிசை நின் திருவடிதொழுமவர்பெறுக’

உச.—கு ன் ற க் கு ர லை

வ.

நுகக்

கடம்பு குடி யுடம்பிடி யேந்தி
 மடந்தை பொருட்டால் * வருவ திவ்வு
 ரறுமுக மில்லை யணிமயி லில்லை
 குறமக ளில்லை செறிதோ ளில்லை
 கடம்புண் டெய்வ மாக நேரார்
 மடவர் மன்றவிச சிறுகுடி யோரே

பாட்மேடை.

என்றீங்

கலர்பாடு பெற்றமை யானுரைபபக் கேட்டுப்
 புலர்வாடு நெஞ்சம் † புறங்கொடுத்துப் போன
 மலர்தலை வெற்பன் வரைவானும் போலு
 முலையினுன் மாமதுரை கோளிழைத்தாள் காதற்
 றலைவனை வாணோர் ‡ தமராருங் கூடிப்
 பலர்தொழு பத்தினிக்குக் காட்டிக் கொடுத்த
 நிலையொன்று பாடுதும் யாம

¹ பாடுகம் வாவாழி தோழியாம் பாடுகம்
 பாடுகம் வாவாழி தோழியாம் பாடுகம்
 கோமுறை நீங்கக் கொடிமாடக் கூடலைத்
 தீமுறை செய்தாளை யேத்தியாம் பாடுகந்
 தீமுறை செய்தாளை யேத்தியாம் பாடுங்கான்
² மாமலை வெற்பன் மணவணி வேண்டுதுமே

“கடம்பு”—இப்படிச்சூழி ஏந்தி இவ்வூர் வருவது,
 தன்னை முருகனென்று. கண்டார் கருதுதலவேண்டி .....
 இச்சிறுகுடியோர் தெய்வமாக உடனபடார்.
 ஆதலால், அறியார்; மடவா-அறியார் அனதி,

இச்சிறுகுடியோராதலால்,.....

சொல்லுமாறு : அறுமுகமிஸலை ,
அணிமயிலில்லையென்று சொல்லுவராக

என்று வேறுகாட்டினாள் : தலைமகன கடம்புகுடி உடம்பிடியேநதித் தன்னைக்
குமரனென்று பிறர்கருதவந்த காரணம், ¹ “பண்டைதனமணங்கமழ்தெய
வத்தினாநலக காட்டி” என்றாராதலால்

“அலர்பாடி” — புலர்வாடிநெஞ்சம்-புலருநெஞ்சம். புறங்கொடுத்துப்போன-
தன்பினனே கிடக்கப்போன; ஒழியப்போனவென்றுமாம். தமராரும் கூடி-தம
ரெல்லாருங்கூடி. நிலை - தனமை

“பாடிகம்” — அததன்மையினை நாம்
கொள்ளுவோ மென்றார்.
பாடிமிடத்து இதனை வேண்டிக்

¹ “பாடிகம் வாவாழி தோழி” கவி. சக.

² “மால்வரை வெற்பன் மணவணி வேண்டிதுமே” சிலப்
உச; “வேலனார்வந்து”

³ திருமுருகாற்றுப்படை, உ அக-கூ

(பி - ம்.) * ‘வருவதிவ்வர்க்கடம்பூண்.....குடியோரே
யறுமுகமில்லையணி.....

இல்லை’ † ‘புறக்கொடுத்து’ ‡ ‘தமராகக்கூட்டிப்’

நூல்

சிலப்பதிகாரம்

பாடுற்றுப்

பத்தினிப் பெண்டிர் பரவித் தொழுவாளோர்
 பைத்தர வல்குனம் பைமபுனத் துள்ளாளோ
 பைத்தர வல்குல் கணவனை வாழோக
 ஞய்த்துக் * கொடுத்து முரையோ வொழியாரே
 வானக வாழ்கை யமரா தொழுதேத்தக்
 † கான நறுவேங்கைக் கீழாளோர் காரிகையே
 கான நறுவேங்கைக் கீழாள் கணவனொடும வானக வா
 ழ்க்கை | மறுதரவோ வில்லாளே மறுதர வில்லாளே
 யேத்தினாம பாடப
 ‡ பெறுகதில் லம்ம ி வில்லுரு மோபெற்ற
 பெற்றி யுடையதே பெற்றி யுடையதே
 பொற்றொடி மாதா கணவன் மணங்காண்ப பெற்றி
 யுடையதிவ் லு
 என்றியாங்
 கொண்டு நிலைபாடி யாடுங் குரவையைக்
 கண்டுநங் காதலா || கைவந்தா ரானு
 துண்டு மகிழ்ந்தானு வைகலும் வாழியா
 வில்லெழுதிய விமயததொடு
 * கொல்லி யாண்ட * குடவா கோவே
 ௨௪ — குன்றக்குபவை முற்றிற்று.

பாடுதறு - பெருமையுறறு

“பத்தினி” — வானோ கொடுத்தபின்பும அவனைப்
புகழ்வொழியாரா.

“மறுதரவு” — மறுதரவு-மீட்சி இவனுடும்
ஒருவிரதம்பெறுக கணவன்

மணம் - வரைவு

“கொண்டு தலை” — * கொண்டுநிலை-பொருளை
கொண்டுநிற்குநிலை. கைவந தார் - அவன் பிரசாதத்தாலே
நமவழியிலே புகுந்தாரா உண்டு - வீரபானத் தையுண்டு
ஆனவைகளும வாழ்வானாக

இவ்வுறுப்புக்களையுடைய கோரிக்கைப்படித் தலை
கட்டித் தேயிழ்வரைவு கூறியது.

* “பெறுகதிலம்மயானே” குறத். ௧௪.

* “கொல்லிப் பொருந” (பதிற். ௭௧); “முனரூர் மன்னன் கழறெழிக் காரி, செல்
லா தல்விசை திறத்த வல்லி, லோரிக் கொன்று சேரலற் கித்த, செல்வெர்ப் பலவின்
பயக்கெழு கொல்லி” (அகநா. ௨௦௬); “ஓங்கு கொல்லியோ ரடுபொருந” (புறநா.
௨௨) என்பவற்றிற் கொல்லிமலை சேரபரம்பரைவினர்க்குரித்தாதல்காண்க.

* “குடவர் கோவே கொடித்தேரண்ணல்” பதிற். ௧௧௮.

* கொண்டுதலை - ஒருவரைச் செய்யுனென்பர்; “குரவை தழிதுயர் மாடுங் குர
வைபுட், கொண்டுதலை பாடிக்காண்” (கலி. ௧௬) என்பதன் உரையைப்பார்க்க.

(யி - ம்.) * ‘கொடுத்தவுரை’ † ‘காணவறு’ ‡ ‘மறுதரலோ’ § ‘இவ்வூர்’
பெற்றியுடையதே || ‘கைவந்தா, குண்டு’

இருபத்தைந்தாவது
காட்சிக்காலைது.

1 மாநீர் வேலிக் கடம்பெறிந் 2 திமயத்து
வானவர் மருள மலைவிற்பூட்டிய
வானவா தோன்றல் வாய்வாட் கோதை
விளங்கில வந்தி வெள்ளி மாடத

ரு 3 தினங்கோ வேண்மா ஞடனிருந் தருளித

4 தஞ்சா முழவி னருவி யொலிக்கு
மஞ்சுசூழ் சோலை மலைகாண் குவமெனப
* பைந்தொடி யாயமொடு பரந்தொருங்

கீண்டி

5 வஞ்சி முற்ற நீங்கி செல்வோன்

க0 வளமலர்ப் பூம்பொழில் வானவர்

மகளிரொடு

விளையாட்டு விருமபிய விறலவேல் வானவன்
பொலம்பூங் காவும புனலயாற்றுப பரப்பு

க. மாநீர் வேலிக் கடம்பு - இருண்டநீரை

வேலியாகவுடைய கடம்பு.

ச. இலவந்தி - நீராவி.

ரு. இளங்கோவேண்மாள் - பெயர் ; 'நன்ன

னவேண்மாள், உதியன் வேண் மாள்' எனப்பைபோல,

வேண்மாளுடனிருநது, இளங்கோவை அருளிப்பாடிட் டென்
றுமாம.

1. கடம்பெறிந்தமை: "வலம்படு முரசிற் சேர லாதன், முத்தீ ரோட்டிக் கடம்பு
பறத் திமையத்து, முன்றோர் மருள வணங்குவிற் பொறித்த", "சால்பெருந் தாணைச்
சேரலாதன், மால்கட லோட்டிக் கடம்புறுத் தியற்றிய,
பண்ணமைமுரசு" (அகநா. கஉ௭, ௩௪௭); "பலர் மொசிந் தோர்

பிய திரள்பூங் கடம்பின், கடியுடை முழுமுத றுமிய வேளம்,
 வென்றெறி...சேர லாத", "அரசுதலை பணிப்பக், கடம்புமுத
 றடிந்த கடுஞ்சின வேந்தே", "மாக்கட னீக்கிக், கடம்பறுத்
 தியற்றிய, வலம்படு வியன்பனை... தொடித்தோளியவ",
 "இருமுந்நீர்த் துருத்தியுண், முரணியோர்த் தலைச்சென்று,
 கடம்புமுத றடிந்த கடுஞ்சின முன்பி, மெடுஞ்சேர லாதன்"
 (பதிற். ௧௧, ௧௨, ௧௪, ௨௦)

3. இமயத்து விற்பொறித்தமை: "விற்றலைக கொண்ட
 வியன்பே ரிமயத்து" (சிலப். ௨௫: ௧௧௮); "இமயம் விற்பொறித்து"
 (பதிற். ௨-ஆம் பத்துப்பதிகம்) "ஆரிய ரவறத் தாக்கிப்பேரிசைத்,
 தொன்றுமுதிர் டவரை வணங்குவிற் பொறித்த, வெஞ்சின
 வேந்தரைப் பிணித்தோன் வஞ்சி" (அகநா. ௩௯௬)

3. "வதுவை வேண்மாண் மங்கல மடந்தை" சிலப். ௨௮:
 ௫௧.

4. "முழவின்னிசைமூரிமுழங்கருவி" சீவக. ௧௧௯௧

5. "வளந்தலைமயங்கிய வஞ்சி முற்றம்" சிலப். ௨௫: ௩௪.
 (பி - ம்) * 'பஞ்சடியாயமொடு'

௧௧௧

௫௨௨ சிலப்பதிகாரம்

மிலங்குநீர்த் துருத்தியு மிளமரக் காவு
 மரங்கும் பள்ளியு மொருங்குடன் பரப்பி
 ௧௫ யொருநூற்று நாற்பதி யோசனை * விரிந்த
 பெருமால் களிற்றுப் பெயர்வோன் போன்

று

கோங்கம் வேங்கை தூங்கிணர்க் கொன்றை

நாகந் திலக நறுங்கா ழார

† முதிர்பூம் பரபபி னெழுசுபுன லொளிதது

உ.௦ மதுகர ஞிமிறொடு வண்டினம் † பாட

† நெடியோன் மார்பி லாரம ி போன்று
பெருமலை விலங்கிய பேரிபாற் றடைகரை
யிடுமண லெக்க ரியைந்தொருங் கிருப்பக்

குன்றக் குரவையொடு கொடிசசியர்

பாடலும

உ.௦ வென்றிச செவ்வேள வேலன் பாணியுந்
தினைக்குறு வள்ளையும் புனததெழு வினியு
நறவுக்கண் ணுடைத்த குறவ || ரோதையும்
† பறையிசை யருவிப பயங்கெழு

மோதையும்

புலியொடு பொருஉம் புகர்முக வோதையுங்

௩.௦ † கலிகெழு மீமிசைச றோனோ னோதையும

கச. அரங்கு - நாடகசாலை பள்ளி - மண்டபம்

(௩) செங்குட்டிவன (௪) மலையாண்குவமென்றுசொ
ல்லி (கக) இநதிரன் (கசு) பெயர்வோனபோன்று

கஉ - சு. பூங்காமுதலானவற்றை
யானே டெலுளவாகி ருமித்து.

(கசு) களிற்றிலே (கஉ - ச) இவற்றைப் பரப்பி (கசு)
பெயர்வோனென்க.

(கஅ) கோங்கமுதலியனவுதிநத (கசு) பூம்பரப்பாற
புனல் ஒளித்து

உஉ. மலையைவிலங்கியயாறு, போயாறு, இஃது
ஒர்யாற்றின் பெயர்.

உங. எக்கர் - எக்கரிடத்து
இயைந்தொருங்கிருப்ப - மூவருங்கூடியிருப்ப.

உரு. செவ்வேள் வேலன் - செவ்வேளுடைய வேலன்
; வேலன் - படி

ருப சேனோன் - பாணினமேலோன்.
[மத்தான்.

1. "மாயோன்மார்பி ஞாந் போல" தொல். செவ். கு. கரு,
எய்-பேர். மேற்.

2. "பறையிசை யருவி முன்னூர்ப் பொருந்", "பறையிசை
யருவி நன்னூட்டிப்

பொருந்" (புறநா. கஉசு, உஉசு), "பறைக்குர லருவி" பதிற்.
எடு.

3. 'கலிகெழுமரமிசைச்சேனோன்' குறிஞ்சி. சடு

(பி - ம.) * 'விலங்கு டருமால களிற்றிற்
லொழுகுபுனல்' ‡ 'ஆர்ப்ப' § 'போலப்' ||

பெயர்வோன்' † 'முதுபூஞ்செம்மலி
'ஓதையும் புலியொடு'

௨௫—காட்சிக்கதை.

௫௨௩

பயம்பில்லீழ யானைப் பாக ரோதையு
மியங்குபடை யரவமோ டியாங்கணு
மொலிப்ப

வளந்துகடை யறியா வருங்கலஞ சுமந்து

௩௫. வளந்தலை மயங்கிய வஞ்சி * முற்றத
திறைமகன் செவ்வி யாங்கணும் பெறுது
திறைசுமந்து | நிற்குந் தெவ்வர் போல
யானைவெண் கோடு மகிலின் குபபையு
மான்மயிரக் கவரியு மதுவின் குடங்களுஞ்
சந்தனக் குறையுஞ் சிந்துரக் கட்டியு

சு௦. ¹ மஞ்சனத் திரளு மணியரி தாரமு
மேல வல்லியு மிருங்கறி வல்லியுங்
² † கூவை நூறுங் கொழுங்கொடிக்

கவலையுந்

‡ தெங்கின் பழனுந் தேமாங் கனியும்
³ பைங்கொடிப படலையும் பல்வின்

பழங்களுங்

சந். காயமுங் கருமபும பூமலி கொடியுங்
 || கொழுந்தாட் கழுகின் செழுங்குலைத்
 தாறும் பெருங்குலை வாழையி னிருங்கனித
 தாறு

மாளியி னணங்கு மரியின் குருளையும்
 வாள்வரிப பறழு மதகரிக் களபமுங்

கக. பயம்பு - யானையைப்படுக்குங்குழி கூஉ. ஒலிப்ப
 - ஒலியாநிறக.

கக 'அளந்துகடை யறியா' எனபது முதல்
 திறையிடுவார்க்கு அடை. - கூஅ. மானமயிராகிய
 வெண்சாமரை. மதுவின்சுடம் - தேனசுடம்.

சஉ. கூவைநூறு - கூவைக்கிழங்கினீறு.
 சச. பைங்கொடிப்படலை - பச்சிலைமாலை.
 சந். காயம - வெள்ளுள்ளி. பூமலிகொடி -
 பூங்கொடி.

• ,சஅ அணங்கு - குட்டி

சக. வாள்வரி - புலி கரிக்களபம் - யானைக்கன்று.

“ஆங்கொன்று”:-

3. “நூறெடு குழீஇயின கூவை” (மலைபடு. கநள); “
பாவை யிருசியுங் கூவைச்
சுண்ணமும்” பெருங். க. நக. உந.

3. “பைங்கொடி—பச்சிலைக்கொடி; எல்லாவற்றிலும்
பசுத்திருத்தலிற் பச்சிலை

பென்று பெயர் பெற்றது, பச்சிலையென்குது சினைவினை
முதன்மேலேற்றிப் பைங்

கொடி யென்றார்” (முருகு. ககப-ந) என்பது ஈண்டு
அறியற்பாலது.

(பி - ம்.) * ‘மன்றத்து’ † ‘திற்குமன்னர்’ ‡ ‘கூவைநீறும்’,
கூலக்கிழங்குங்கொடி’

‘தெங்கம்பழனும்’ || ‘கருந்தாட்கமுகின்’

நூஉச சி ல ப் ப் தி க ர ம்

நூ. குரங்கின் குட்டியுங்¹ குடாவடி யுளியமும்
² வரையாடு வருடையு மடமான் மறியுங்

காசறைக் கருவு மாசறு நகுலமும்

பீலி மஞ்ஞையு நானியின் பிள்ளையுங்

கானக் கோழியுந் * தேன்மொழிக் கிள்ளையு

நூ. * மலைமிசை மாக் டலைமிசைக் கொண்டாங்

* கேழ்பிறப் படியேம வாழ்கநின் கொற்றங்
கான வேங்கைக் கீழோர் காரிகை
தான்முலை யிழநது தனிததுப ரெய்தி
வானவா போற்ற + மன்னெடுங் கூடி
கூ0. வானவா போற்ற வானகம பெற்றன
னெநநாட் டாளகொல் யாராமகள் கொல்லோ
நின்னாட் டியாங்க ணினைப்பினு மறியேம
பன்னூ ருயிரத தாண்டுவா ழியரென
மண்களி நெடுவேன் மன்னவற் கண்டு

ரு0. குடாவடியுளியா - பின்னைகரடி ; திசைச்சொல் ;
கரடிக்குட்டி.

ரு2. காசறைக்கரு - கத்தூரிக்குட்டி   ருக மன் -
கணவன்.

1. குடாவடி—வளைந்த அடிகளையுடையது ; மலைபடு. ரு0க-ந.

2. வரையாடுவருடை-மலைபற் பாய்ந்து விளையாடுகின்ற
வருடைமான் ; “ சிலம்பு பாய்வருடையொடு ”, “
குன்றின்மேல்வருடை பாய்ந்துழக்கவின் ” (சீவக. கஉகஅ)
கஅகக); வருடைக்குக் கால்கள் முதுகிலுமுள்ளவென்றும்
கால்கள் எட்டென்றும் வேற நூல்களால் தெரிகின்றன ; “
மீமிசைக் கொண் ட கவர்பரிக் கொடுத்தான், வரை வாழ் வருடை
வன்றலை மாத்தகர்” (மலைபடு. ரு0உ-க) என்பதனுரையின்
அடிக்குறிப் பைப் பார்க்க ; “எட்டுக் காலுடையன வருடை ;
ஆறுகாலுடையன கழிப்பாம்பு” நீல. தரும. செய். ரு0உ-உரை.

3. இடு-சூ. சிலப்பதிகாரம், பதி. ௩-அ.

4. ௩௭-இசு. “குழிப்படு வேழக் கூன்மருப் பிரட்டையும்,
வரைப்படு தேனுஞ் சினைப்படு கனியும், வீணைத் தண்டும் வேய்ப்படு
முத்துங், கானத் தகிலு மேனத் தெறி
யும், பொறிப்புலித் தோலு மறப்பிய ஷாகமு, மத்திப் பிணையோடு மற்றவை பிறவுந்,
தத்திறை தந்து முந்து சிறைப் பட்ட, வற்ற காலத்த முற்ற நோக்கி, யடியுறை செய்
தொழிற் குடிமுதல் பிழைத்த, விருதிலம் பெயரினு மெம்மாட்
டிலவெனப், பெருமகன் றமரொடு தெளிவனார் தேற்றி” பெருங். ௧.
இ-அ: அந-சூந; மலைபடுகடாம், இரர-ஆம் அடி முதலியனவும்
இந்தப் பகுதியை ஒத்துள்ளன.

(பி - ம.) * ‘தேமொழி’ + ‘தன்மகிழநனொடுகடின
ளென்னுட்டான்’, ‘கடிப் போயினனெந்தாட்’

௨௩.—காட்சிக்காலை

௩௨௩

சூரு. 1 கண்களி மயக்கத்துக் காதலோ டிருந்த

2 தண்டமி ழாசான் சாத்தனிஃ துரைக்கு
மொண்டொடி மாதாக் குற்றதை யெல்லாந்
திண்டிறல் வேந்தே செப்பக் கேளாய்

3 தீவினைச சிலமபு காரண மாக

எர. வாய்தொடி யரிவை கணவற் குற்றதும

வலமபடு தானை மன்னன் முன்னர்ச
 சிலமபொடு சென்ற சேயிழை வழக்குஞ்
 செஞ்சிலம் பெற்றிந்து தேவி முன்னர்
 வஞ்சினஞ் சாற்றிய மாபெரும் பத்தினி
 எஃ. யஞ்சி லோதி யறிகெனப் பெயாந்து
 முதிரா முலைமுகத தெழுந்த தீயின்
 மதுரை மூதூர் மாநகர் சுட்டது
 * மரிமா னேந்திய வமளிமிசை யிருந்த
 திருவீழ் மார்பிற் றென்னர் கோமான்
 அஃ. * றயங்கினர்க் கோதை தன்னுயர்
 பொருஅன்

மயங்கினன் கொல்லென மலரடி வருடித
 தலைத்தா னெடுமொழி தன்செவி கேளாள்

சுரு. கண்களிமயக்கம் - கண்களித்தறகுக்காரணமான
 ஆச்சரியம்; மயக்

கம் - கண்டாரைமயங்கப்பண்ணுதல்.

சுச - ரு. காண்டலின், விசாரமில்லாமென்று.

(சுரு) வேடாசொன்னவளவிலே (சுஎ)
 உறறதையெல்லாம் (சுக) ஒழி

வின்று (சுசு) உரைக்குமெனக், உரைக்குமென்றது, முற்று.

சுக. தீவினைச்சிலம்பு - இவர் தீவினை
 பலிததறகுக்காரணமான சிலம்பு.

(எ0) உறறதும், (எஉ) வழங்கும், (எஎ) சுட்டதும்

சொல்லியென ஒரு

கொல் வருவிக்க.

அ(1) - அக. இணாக்கோதை - கண்ணகி.

பொருளாயமயங்கினனோ.

அஉ. தலைத்தாணெடுமொழி - கண்ணகிசொல்லிய
வீரமொழி; மரித்த

படியால், அவள்சொல்லியது முடியக்கேட்டிடை.

1. "கண்களி கொள்ளுங் காட்சியை" சிலப். உக: எக.

2. "அவனுழை யிருந்த தண்டமிழ்ச் சாத்தன்" சிலப். பதி.

க0.

3. "குழவினைச் சிலம்பு காரண மாக" சிலப் பதி. ௩அ.

4. "அரிமா னேந்திய வமளிமிசை யிருந்தனன், நிருவீழ்

மார்பிற் றென்னவர்

கோவே" சிலப். உ0:உஉ-ந.

5. "தயங்கினர்க் கோதை" மணி: எ. க00.

௩ உக

சிலப் பதி காரம்

கலக்கங் கொள்ளாள் * கடுந்துயர்

பெருவுண்

மன்னவன் ¹ செல்வழிச் செல்க

யானெனத்

வடு. தன்னுயிர் கொண்டவ னுயிர்தே
டினள்போற்

² பெருங்கோப் பெண்டு மொருங்குடன் †
மாய்ந்தனள்

கொற்ற வேந்தன் கொடுங்கோற் றன்மை
யிற்றெனக் காட்டி யிறைக்குரைப

பனள்போற்

றன்னாட் டாங்கட் டனிமையிற் செலலா

கூ0. ணின்னாட் டகவயி னடைந்தன ணங்கை ‡
யென்

றொழிவின் றுரைத்தீண் தேழி யூழி

³ வழிவழிச சிறக்கநின் வலம்படு

கொற்றமெனத்

தென்னர் கோமான் தீத்திறங் கேட்ட

மன்னா கோமான் வருந்தின னுரைப்போ

கூரு. எனம்மோ ரன்ன ஓ வேந்தற் குற்ற

செம்மையி || னிகந்தசொற் செவிப்புலம்

படாழு

* னுயிர்பதிப் || பெயர்த்தமை யுறுக

வீங்கென

‘ வல்வினை வளைத்த கோலை மன்னவன்
செல்லுயிர் நிமிர்த்துச் செங்கோ லாக்கியது

அக. கலக்கங் கொள்ளாளொன்றா,
கமிகமரித்தாளென்றதுதோன்ற.

அ.அ. இறை, முன்னிலைப்பெயா.

கூடு. எம்மோரன்னவென்றது, உட்கோள்.

கூடு - எ. பாண்டியனது உயிரை உடம்பினின்று
நீக்கினமை இப்பொழுது
கமிகச்சென்றுற வேண்டிமென.

கூக. ஆக்கியது, முற்று

1. மெய்யீற்று முன் உயிர்வருங்கால்
உடம்படுமெய்யன்றெனப்படும் வகரம்
தோன்றுமென்பதற்கு, ‘செல்வழிச் செல்க’ என்பது
மேற்கோள்; நன்-வி. கு. ககக.

2. எ.அ.அக. “காதல ரிறப்பிற் கையெரி பொத்தி,
பூதுலைக் குருகி னுயிர்த்தகத்
தடங்கா தின்னுயி ரீவர்.....பத்தினிப் பெண்டிர்” (மணி. உ.
சஉ-அ) என்பது இவ்
வழிகளுடன் ஒப்புநோக்கற்பாலது.

3. “வழிவழிச் சிறக்கதின் வலம்படு கொற்றம்” மதுரை.
ககச.

4. உயிர்ப்பதிப் பெயர்த்தல் - உயிரை உடம்பினின்றும் நீக்குதல்; "உண்ணு நோன்போ யுயிர்ப்பதிப் பெயர்த்ததும்," (சிலப். உள.அக); "உண்ணு நோன்போ

யுயிர்ப்பதிப் பெயர்ப்புழி" மணி. கச:கடு.

5. கூஅ - கூ. "வன்கோ விழுக்கத் துயிராணி கொடுத்தாங், கிருநில மடந்தைக்குச்

செங்கோல் காட்ட" சிலப். உஉ:ச-டு.

(பி - ம்.) * 'கடுத்தயருறும்மன்னன்' † 'அமர்ந்ததும்'

‡ 'எனவொழி'

§ 'வேத்தர்க்கிற்பெணச்' || 'இழந்தகொல்செவி' ¶ 'பெயர்ந்தமை'

உரு.—கா ட் சி க் க ர ஐ த்.

ருஉஎ

க00. மழைவளங் கரப்பின் வரன்பே ரச்சம்
பிழையுயி ரெய்திற் பெரும்பே ரச்சம்

குடிபுர அண்டுங் கொடுங்கோ லஞ்சி
மன்பதை காக்கு நன்குடிப் பிறத்த

றுன்ப மல்லது தொழுதக வில்லெனத்

க0நு. துன்னிய துன்பர் * துணிந்துவந்
துரைத்த

முரைத்தாங்
* நன்னூற் புலவற்கு நன்கன

குயிருடன் சென்ற வெருமக
டன்னினுஞ்

செயிருடன் வந்தவிச சேயிழை
தன்னினு

நன்னுதல் வியக்கு நலத்தோ ரியாரென
கக0. மன்னவ னுரைப்ப மாபெருந் தேவி
காதலன் றுன்பங் காணாது † கழிந்த
மாதரோ பெருந்திரு வுறுக ‡ வானகத்
தத்திற நிற்கநம் மகனா டடைந்தவிப்
பத்தினிக் கடவுளைப் பரசல்

வேண்டுமென

ககநு. மாலை வெண்குடை மன்னவன் விரும்பி
நூலறி புலவரை நோக்க வாங்கவ
ரொற்கா மரபிற் பொதியி லன்றியும

* விற்றலைக் கொண்ட வியன்பே §
ரிமயத்துக்

க0க. பிழையுயிரெய்தின - உயிரகன
யாதானுமொன்றால் வருந்தின்.

க0ரு துன்னியதுன்பம - கண்ணகிக்குத்
துன்னியதுன்பத்தை.

க0ச - ரு. தொழுதகவிலென வந்ததுரைத்த.

க0க. நன்னுதல, முன்னிலைப்பெயா. ககக.

காதலன் - பாண்டியன்.

ககஉ - ச. மாதா - அவனேறேவி; அவள் வானிலே
திருவுறுக; அதுகூற

வேண்டா; இவளைக்கொண்டாடவேண்டுமென்று
தேவியசொல்ல.

ககசு. * நூலறிபுலவர் - அமைச்சர்.

ககள் - உக. இமயக்கல்லுக்குக்கங்கை,
பொதியிறகலுக்குக் காவிரி

---

1 "ஒருமைந்தன் றன்குலத்துக் குள்வானென்
பதுமுணரான், மருமந்தன் வழிச்

செல்லக கடனென்று தன்மைந்தன், மருமந்தன் நேராழி
புறவூர்த்தான் மனுவேந்த, எனருமந்த வரசாட்சி யரிதோமற்
றெளிதோ தான்" பெரிய. திருவாரூர். சச.

2. நன்னூற்புலவன்—சாத்தனார்;
மணிமேகலைநூலாசிரியர்.

3. "விற்பைக் கொண்ட வியன்பே ரிமயத்தொர்,
கற்கொண்டு பெயருமெங் காவ

லன்" (சிலப். உரு.கஅரு-ச); "கடவுட் பத்தினிக் கற்கோள்
வேண்டி" பதிற். ரு-ஆம்

பத்திப் பதிகம்.

*. "நூலவர்பாசமாக" குளா. மந்திர. எ.

(பி - ம்.) * 'துணைத்து' † 'கரந்த' ‡ 'வானத்,'

§ 'இமயத்தங்'

இடையு

சிலப்பதிகாரம்

கற்கால் கொள்ளினுங் கடவு * ளாகுங்

கஉ௦. கங்கைப்பேர் யாற்றினுங் காவிரிப்

புனலினுந்

தங்கிய நீர்ப்படை தகவோ ஷுடைததெனப்
பொதியிற் குன்றத்துக் † கறகால

கொண்டு

முதுநீர்க் காவிரி முன்றுறைப் படுத்தன

‡ மறத்தகை நெடுவா னெங்குடிப்

பிறந்தோர்க்குச்

கஉ௩. சிறப்பொடு வருடஞ் செய்கையோ

வன்று

புன்மயிராச சடைமுடிப் ¹ புலரா வுடுக்கை
முநநான் || மார்பின் முத்தீச செல்வத
திருபிறப் பாளரொடு பெருமலை யரசன்

மடவதின் மாண்ட மாபெரும பத்தினிக்
 ௧௩௦. ஏ கடவு னெழுதவோர் கற்ற ரானெனின
 வழிநின்று பயவா மாண்பில் வாழ்க்கை
 * கழிந்தோ ரொழிந்தோர்க்குக் காட்டிய
 காஞ்சியு
 முதுகுடிப டிறந்த முதிராசு செல்வியை
 மதிமுடிக் களிதத * மகட்பாற் காஞ்சியுந்
 ௧௩௩. தென்றிசை யென்றன் வஞ்சியொடு
 வடதிசை
 * நின்றெதி ழுன்றிய நீள * பெருங்
 காஞ்சியு

---

௧௨௮ இருபிறப்பாளா - தேவவிருடிகள்.
 ௧௨௮ - ௩௦. பார்ப்பாருடனே மகடடருதனோக்கி
 இருபிறப்பாளரோடு
 கல் தாரானாயினென்றான ௧/௩௦. * எழுத - பண்ண
 ௧௩௧ - ௨. நிலைநின்று பயன்படாத வாழ்க்கையை
 மரிசதோர இருந்தோர்க்
 குக் காட்டிய நிலையாமையும.
 ௧௩௪ மதிமுடி - தேவன். மகட்பாற் காஞ்சி - தான
 இனியனாகக்கொடுத்த
 காஞ்சியும்.
 [தான்.
 ௧௩௩ - ௬. தென்றிசைக்கண்ணே மேற்செலவு
 அவன் எதிருநறலையுயர்த்

1. "ஒன்பதுகொண்ட முன்றுபுரி நுண்ணான், புலராக்
காமுகம் புலரவுடஇ"
முருகு. கஅக-ச.

2. "கழிந்தோ ரொழிந்தோர்க்குக் காட்டிய முதுமையும்"
(தொல். புறத்திணை.

கு. உச) என்பதையும் அதன் உரைகளையும் பார்க்க.

3. 'ஏந்திழையாட் டருகென்னும், வேந்தனோடு
வேறுநின்றன்று' பு-வெ. ச: உச.

4. "சுதிருன்றல் காஞ்சி" : "வெட்சிநிறை கவர்தல்"—

5. "தாங்கு திறன்மறவர் தத்த மாற்றல், வீங்கு
தன்று" பு-வெ. ச: கூ.

பெரும்படையின் வெளிப்படுத்த

6. "கடவு னெழுதவோர் ஈற்கே யாதலின்", "கடவு
னெழுதவோர் ஈற்கொண் டல்

வது" (சிலப் உரு: கூகூ; உகூ: ஈச); "கந்துடை
நெடுநிலைக் காரணங் காட்டிய, 'வந்தி லெழுதிய வற்புதப்
பாவை" "கடவுனெழுதய, வந்திற்பாவை"(மணி. எ: கூச-டு;
கடு: கூக-ச.)

(பி - ம.) * 'ஆகுமெனக்கங்கை' † '
கற்கொண்டிபெயர்ந்துமுது' ‡ 'மறத்தகு
நெடு' § 'செய்தியோ' || 'மார்பத்துமுத்தி' ¶
'கடவுளாகவோர்'

உரு.—காட்சிக்காத.

ருஉக்

² நிலவுக்கதி ரனைந்த நீள்பெருஞ் சென்னி
யலர்மந் தாரமோ டாங்கயன் மலர்ந்த்
வேங்கையொடு தொடுத்த விளங்குவிறன்

மாலே

கச0. மேம்பட மலைதலுங் * காண்குவ லீங்கெனக்

² குடைநிலை வஞ்சியுங் * கொற்ற வஞ்சியு
நெடு * மா ராய நிலையு வஞ்சியும்
வென்றோ விளங்கிய வியன் * பெரு

வஞ்சியும்

பின்றாச சிறப்பிற் * பெருஞ்சேற்று †

வஞ்சியுங்

கச10. குன்றாச சிறப்பிற் † கொற்ற வளையும்
* வட்கர் போகிய வான்பனந் தோடடுடன்

கச௭ - ச0. சென்னியிலே மந்தாரமாலையோடு
வேங்கைப்பூ இடையிட்டித்

தொடுத்த மாலையைத் தான சூழ்நிறகு மதுவுங் காண்பேன்;
[அவையும் வெட்
டுவனென்பதாம்]

கச௭ வட்கர் போகிய - இடையிலே முரியிலலாத; ஓ
நராதார் போகைக்
சூக் காரணமாகிய போந்தையென்றுமாம்.

1. “நிலவுக்கதிர் முடித்த நீளிருஞ் சென்னி” சிலப். உகூ:
இச.

1. குடைநிலைவஞ்சி-குடைநாட்கோடல்; 'பெய்தாமஞ்
சுரும்பிமிரப் பெரும்புல
வர் புகழ்பாடகி, கொய்தார் மன்னவன் குடைநாட் கொண்டன்று
" பு-வெ. க:க.

2. கொற்றவஞ்சி-அரசனது வெற்றியின் மிகுதி; "வையகம்
வணங்க வாளோச் சின
னெனச், செய்கழல் வேந்தன் சீர்மிகுத் தன்று" பு-வெ. க: க.

3. மாராயவஞ்சி-அரசனது சிறப்பெய்துநிலை; "மாராயம்
பெற்ற தெடுமொழி
யானும்" (தொல். புறத்திணை. கு. அ - இளம். த., "மறவேந்தனார் சிறப்பெய்திய,
விறல்வேலோர் நிலையுரைத்தன்று" பு வெ. க:கக.

4. பெருவஞ்சி - பகைவர்நாட்டைக்கொளுத்தல்; "முன்னடையார் வனநாட்
டைப், பின்னருமுடன் மெரிகொளீஇயன்று" பு-வெ. க: உஉ.

5. பெருஞ்சோற்றவஞ்சி - வீரர்களுக்குப்
பெருஞ்சோறளித்தல்; "பின்டமேய, பெருஞ்சோற்று நிலையும்
" (தொல். புறத்திணை. கு. அ - இளம். த.); "திருத்தார்
தெம்முனை தெறுகுவிவரெனப், பெருஞ்சோ ருடவர்
பெறுமுறை வகுத்தன்று" பு-வெ. க: உக.

6. கொற்றவள்ளி - அரசன் பிரதாபத்தைக் கூறுவதுடன்
பகைவர்நாடு அழிந்த

தற்கு இரங்கல்; "குன்றச் சிறப்பிற் கொற்ற வள்ளியும்" (தொல். புறத்திணை. கு.அ -
இளம். த.); "மன்னவன் புகழ்கிளந், தொன்றார்நா டழிபிரங்கின்று
" பு-வெ. க: அ.

8. (க) "வட்கர் போடிய வளரினம் போந்தை" (புறநா.
க00.) (உ) கசக-எ. அர
சர் தமக்குரிய அடையாளப் பூக்கள் முதலியவற்றுடன்
புறத்தினைப் பூக்களையும் விர
வீத் தொடுப்பித்துத் தாங்குட்டிக்கொள்ளுதலும், வீரர்க்குச்
குட்டுதலும் மரபு;
இதனை, "பொலந்தோட்டிப் பைத்தும்பை, மிசையலங் குளைய
பனைப்போழ்செரீஇ",
"வேம்பி னொண்டொளிர், தெடுங்கொடி யுழிஞைப் பவரொடு
மிலைந்து", "போந்தை,
யுச்சிக்கொண்ட ளுஞ்வேண் டோட்டு, வெட்சி மாமலர்
வேங்கையொடு விரைஇச்,
சுரியிரும் பித்தை பொலியச் சூடி" (புறநா. ௨௨, ௪௪, 400);
"இளவரிக்கவட்டிலை
யாரொடேர்பெறத், துளவியறம்பையுஞ் சுழியச்சூடினான்",
கம்ப. முதற்போர். ௧௧௮)
என்பவற்றாலு முணர்க.
(பி - ம்) * 'காண்குவ மீங்கெனக்கொடை' † '
வஞ்சியும்வட்கார்வான்பனைத்
தோட்டிடன்பூட்டிகை'

௧௪

௧௩௦

சிலப்பதிகாரம்

புட்கைச சேனை பொலியச சூட்டிப்

1 பூவா வஞ்சிப் பொன்னகர்ப் புறத்தென்
வாய்வாண் மலைநத வஞ்சிசூ ந்துமெனப்
கரு0. பல்யாண்டு வாழ்கநின் கொற்ற மீங்கென
வில்லவன் கோதை வேந்தற் குரைக்கு
தும்போல் வேந்தர் தும்மோ டிகலிக்
கொங்கர்செங் களத்துக் கொடுவரிக்

கயற்கொடி.

1 * பகைபுறத்துத் தந்தன ராயினு மாங்கவை
கரு0. திகைமுக வேழத்தின் செவியகம ட் புக்கன
கொங்கணர் கலிங்கர் கொடுங்கரு நாடர்
‡ பங்களர் 2 கங்கா பலவேற் கடடியர்
வடவா ரியரொடு வண்டமிழ் மயக்கததுன்
கடமலை வேட்டமென் கட்புலம் பிரியாது
கசு0. கங்கைப் பேர்யாற்றுக் கடும்புன நீத்த
மெங்கோ மகளை யாட்டிய ி வந்நா
ளாரிய மன்ன ரீரைஞ் னூற்றுவர்க்
கொருநீ யாகிய செருவெங் கோலங்
கண்விழித்துக் கண்டது கடுங்கட் கூற்ற

கசுஎ. பூட்கை - மேறகோள்; புட்கை, விகாரம்

(கசுக) 'குடைநிலைவஞ்சி' முதலாக, (கசச)

'பெருஞ்சோற்றுவஞ்சி' ஈசு

கத் தன்சேனைக்குச் (கசஎ) சூட்டி

கசஅ. பூவாவஞ்சி - கருவூ.

கரு0 - நுக. 'பல்யாணி வர்த்தக' என்று இனிச் சொல்லுகின்றான், வில்ல வன்கோதையென்னுமநதிரி
 கருஉ. நுமமையொக்கும்வேந்தரென்றான், குலமபற்றி
 கருங - நு. புலிகொடியும் கயற்கொடியும்
 பகைக்களத்திலே உனக்குத் தந்து ஒடினாராயினும் அவை
 எங்கும் பரந்து திக்கயங்களின் செவியகம் புக்கன.
 கருஅ. தமிழ்ப்படைமயங்கிய செருக்களம்.
 கருக. கடமலை வேட்டமென கப்புலம் பிரியாது - நீ
 நின்யானையை விட்ட படி என் கண்ணினின்றும் போகாது.
 கருக எங்கோமகளென்றது, செங்குட்டிவன்மாதாவை
 , அவளை இவன்
 கொண்டுபோயத் தீர்த்தமாட்டினதொருகதை.
 ' கருஉ - ச ஆரியவரசராயிரவாக்கு
 நீயொருவனாகச்செய்த போர்க்கோலங் கண்டது கூறறமன்றோ.

1. "பூவா வஞ்சியிற் பூத்த வஞ்சி" (பிலப். உசு: ௫0); "பூவா வஞ்சியுந் தருகு வன்" (புறநா. கஉ); "பூத்த வஞ்சி பூவா வஞ்சியில்" மணி. உசு:௭௮.

2. கங்கர் கட்டியர் - தமிழ்நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு சிறற்றரசர் மரபினர்; "தன்ன நேற்றை நதும்பு ணத்தி, துன்னருங் கடுத்திறற் கங்கன் கட்டி" அகநா. சச.

(பி - ம்.) * 'உகைப்புறத்து' † 'புக்கெனகொங்கர்' ‡ 'வம்சனர்கங்கர்வல்வேற்' § 'தன்னுள்'

த.

நூலக

ககரு. 1 மிமிழ்கடல் வேலையைத் தமிழ்நா

டாக்கிய

1 விதுநீ கருதினை * யாயி னேற்பவர்
முதுநீ ருலகின் முழுவது மில்லை

யிமய மால்வரைக் கெங்கோன் செல்வது

2 கடவு னெழுதவோர கற்கே யாதலின்

கஎரு. வடதிசை மருங்கின் மன்னாக் கெல்லாந்
தென்றமிழ் நன்னாட்டுசெ செழுவிற் 1

கயற்புலி

மண்டலை யேற்ற வரைக வீங்கென
நாவலந் தண்பொழி னண்ணா

ரொற்றுநங்

காவல் வஞ்சிக் கடைமுகம் பிரியா

கஎரு. வம்பணி யானை வேந்த ரொற்றே
தஞ்செவிப் படுக்குந் தகைமைய வன்றோ
வறைபறை யென்றே 4 யழும்பில்வே

ஞரைப்ப

2 நிறையருந் தானை வேந்தனு நோந்து

கடார் வஞ்சிக் கூட்டுண்டு சிறந்த

கஅரு. வாடா வஞ்சி மாநகர் புக்கபின்

ககஅ. செவ்வது - செல்லுபிறபடியை

ககரு - எஉ. இமிழ்கடல்வேலியைத்

தமிழ்நாடாக்கவேண்டி இமயத்தே கற்காஸ்கொளக்கருதின்
, ஏற்பார் யாரென்று அரசனுக்குச்சொல்லி ஒலையெழு
துகவென்றான்.

ககக - உ. வில்லுக் கயல் புலி

இவையிற்றிணையுடைய இலச்சிணைமண்

ணேற்ற ஒலைகளை மனனர்க்கெல்லாம வரைகவென.

மேல் அழும்பில்வேள் கூற்று:—

ககக - எ. நண்ணார் வரவிட்ட ஒற்றுப் பிரியா;

ஆகையாலே அவ்வொற்றே

அரசர்செவிக்கு அறிவிக்குந்தன்மையையுடைய;

வடநிசைக்குச்செலவு ஆனை

மேல் இங்கே பறையறைய அடுக்குமென்றான்.

[பட்டு.

ககஅ பகைமேற்செல்பொழுது

நிறுத்துதலரியதானே. நோர்நது - உடன்

ககக - அ0. வஞ்சிக்கூட்டு - எடுத்துச்செலவாறகொண்டதிறை

பொலிவுபெற்ற கருவூரிலே திரியச்சென்று புக்கபின்.

; அதனாற

அரசன் பேராற்றங்கரையினின்றும்

போந்துபுக்கபினெனக.

1. சிலப். க்: கள்; பதிற். உ: பதி; மணி. ஈ: கூஉ

2. ககக-எ. "இதுநீ கண்ணிய தாயி னிருநிலத்,
புறநா. இஉ. 3. மூ: சிலப். உகுகடுக.

தியார்கொ லனியா தாமே"

4. "அழும்பில் வேளோ டாயக் கணக்கரை" (சிலப்.
சென்னி, யழும்பி லன்ன வருஅ யாணர்" (அ.நா. சச);
மதுரை. நசச-இ.
உ-அ. உ஠இ); "பெரும்பூட்
"மானவிறல்வே, ளழும்பில்"

5. 'நிறையருந்தாணையொடு' மணி. க. உக.

(பி - ப்.) * 'ஆகலினெதிர்ப்பவர்' † :

சயல்புலிமண்டலையொற்றுவரு

நுகஉ

சிலப் பதி காரம்

1 வாழ்க வெங்கோ மன்னவர் பெருந்தகை
யூழிதொ ழாழி யுலகங் * காக்கென

2 ழிற்றலைக் கொண்ட வியன்பே

ரிமயத்தொ

கற்கொண்டு † பெயருமெங் காவல

ஞதலின்

கஅரு. வடதிசை மருங்கின் மன்ன ரெல்லா

மிடுதிறை கொடுவந் தெதிரீ ராயிற்

* கடற்கடம் பெறிந்த கடுமபோ

வார்த்தையும்

விடர்சகிலை பொறித்த வியன்பெரு

வார்த்தையுங்

கேட்டு வாழுமின் கேளீ ராயிற்

ககூ. றேட்டுணை துறக்குந் துறவொடு
வாழுமின்

றுழ்கழன மன்னன் றன்றிரு : மேனி

வாழ்க சேனா முகமென வாழ்த்தி

யிறையிக லியாணை யெருத்தத் தேற்றி

யறைபறை யெழுந்ததா லணிரகர்

மருங்கென்.

கஅக. 'வாழ்க' என்றதுமுதல் : றையறைகின்றி வாத்தை.

கஅச. எங்காவலன பெயருமெனப்பதை முற்றாக்கி ஆதலினென்க.

கஅச - க எதிரேற்றுக் காணீராயின், கடலுட்புக்கும் மலையிலேறியும்

உறைமினெனபார், இரண்டுவார்த்தையும் கேட்டுவாழுமினெனார.

[அவ்விடத்துப்படை அதன்புகழேயாதலான, அவ்விடங்களிறசெல்லாத

சுண்டே உறைமினெனபார், அரசன போர்கருதினதிசையிற போமபடியைக்

கேளீராயினெனார.]

ககூ. தோட்டுணை - மகளிர் துறவு - தவம

ககக - உ திருமேனியாகிய சேனாமுகம், சேனாமுகம்

அரசனுக்குச் சிறந்த

மையின், 'திருமேனி' என்றா

ககக. இறையிகலியானே - பட்டவாததன்ம. ககச.

பறை - பறையொலி.

காட்சி - கற்கொள்ள மனத்தால் நிச்சயிததல.

உ

ரு—காட்சிக்காதை

முற்றிற்று.

1. கஅக-உ. "வாழ்க வெங்கோ மன்னவர் பெருந்தகை, பூழிதொ னாழிதொ
தலகங் காக்க", "வாழ்க வெங்கோ மன்னவர் பெருந்தகை, பூழிதொ னாழி யலகங்
காக்கென", "ஊழிதொ னாழி யலகங் காத்து, வாழ்க வெங்கோ வாழிய பெரிதென",
"ஊழியோ ழீழி யலகங் காத்து, நீய்வா ழியரோ" இலப். கக: கடு-க; உடு:கஅக-உ;
உள:ககக-சு; உஅ: கஅடு-க.

2. "விறைக் கொண்ட வியன்பே ரிமயத்துக், சுற்கால் கொள்ளினுங் கடவு
ளாக்கும்" இலப். உடு: ககஅ க:

3. சிவப்பதிகாரம், உங: அக-உ; உஅ: ககடு-க.

(பி - ம்.) * 'காக்கவில' † 'பெயருங்காவலன்' ‡ 'மேனியாயசேன'

ருகச

சிவப்பதிகாரம்

1 * குடிநடுக் குறையங் கோலே னுகென
வார்புனை தெரியலு மலர்தார் வேம்புஞ்
உ. சீர்கெழு மணிமுடிக் கணிந்தோ ரல்லா
லஞ்சினர்க் கனிக்கு மடுபோ ரண்ணனின்

வஞ்சினத தெதிரு மன்னரு முளரோ
விமைய வரம்பநின் னிகழ்ந்தோ ரல்ல
ரமைகநின் சினமென வாசான் கூற

உரு. 'வாறிரு மதியினுங் காருக வடிப்பயின்
† றைந்து கேள்வியு மமைந்தோ

னெழுந்து

வெந்திறல் வேந்தே வாழ்கநின் கொற்ற
மிருகில மருங்கின் மன்ன ‡ ரெல் லாநின்
றிருமலர்த் தாமரைச சேவடி பணியு

௩௦ முழுத்த மீங்கிது முன்னிய திசைமே
லெழுச்சிப பாலை டு யாகென் நேத்த
மீளா வென்றி வேந்தன் கேட்டு

'வாளுங் குடையும் வடதிசைப்

பெயர்க்கென

புரவுமண் சுமந்த வரவுத்தலை பணிப்பப்

கடி. ஆகவென்று சொல்ல.

கக - உச. இமயவரம்ப ! சோழபாண்டியரையல்லது

நின்னை இகழ்ந்து. கூறினாரல்லர்; அபிபேரண்ணலே !

நீ வஞ்சினங்கூறுதற்கு நின்னுடன்

எதிர்க்கும் மன்னருமுளரோ; ஆதலால்,

நின்சினந்தணிகவென்றான்; இது

புரோகிதன் வார்த்தை

உரு. ஆற்றிநுமதியினும் - இராசி பன்னிரண்டிலும்.
காருகவடி - கிரகநிலை.

உசு. ஐந்து கேள்வி - திதி வாரம் நகரத்திரம்
யோகம் கரணம்; நட்பு

ஆட்சி உச்சம பகை நீசக்கோளுமாம். அமைந்தவன் -
மௌத்திகள்.

கூ0 - கூக. இது¹ முழுத்தம்; எழும் பக்கத்தையாக
வெனச் சொல்ல. கூச. உரவுமண் - உரத்தமண்.

---

². 'இவப்பதிகாரம், கக: உஅ-ஆம்
அடியின் கீழ்க்குறிப்படைப்பார்க்க.

³. 'வாருங் குடையு மயிர்க்கண் முரசு, தானொடு பெயர்த்து', 'மறமிகு வாரு மாலை
வெண் குடையும், புறநிலைக் கோட்டப் புரிசையிற் புருத்தி' (இவப். இ: கூக - உ; உசு:
சச-டு.) "குடைதாட்டுகொள் வாருட்கொள் குறியாவத சவுண், னுடைநாளழி வறி
பாதவ னுரனென்றிய வாழிப், படைதாரணன் மகன்வெண்குடை பற்றக்குடை யேயா,
'வடையாவமர் வற்றுவன முழய்க்குடை நிழல்" தணிகை சீபரி. கூக.

⁴. உரு-கூக=முல்லைப்பாட்டு, இரு-அ

⁵. மௌகூர்த்திகள். ⁶ முகூர்த்தம்; இது
முகிழ்த்தமௌவும் வழங்கும்.

(பி - ம்.) * 'குடிதழிக்குடக்குங்'

† 'ஐறைத்து' ‡ 'எல்லாந்திரு' § 'சென்ற'.

இருபத்தாறாவது

கா ல் கோ ட் கா னை த.

னேந்திய

அறைபறை யெழுந்தழி னரிமா

முறைமுதற் கட்டி லிறைமக னேற
வாசான் பெருங்கணி யருந்திற லமைச்சா
தானைத் தலைவா தமமொடு குழீஇ

ரு. மன்னா மன்னன் வாழ்கென் றேத்தி

முன்னிய * திசையின் முறைமொழி கேட்ப

+ வியம்படு தானை விறலோக் கெல்லா

முயர்ந்தோங்கு வெண்குடை யுரவோன்

கூறு

1 மிமையத் தாபத ரெமக்கீங் †

குணர்த்திய

க0. வமையா வாழ்க்கை யரைசா

வாய்மொழி

நம்பா டு லொழிகுவ தாயி னாங்கஃ
தெம்போல் வேந்தாக் கிகழ்ச்சியுந்

தரும

வடதிசை மருங்கின், மன்னாத

முடித்தலைக்

கடவு ளெழுதவோர் கற்கொண் டல்லது

கரு. வறிது மீளுமென் வாய்வா ளாகிற்
|| செறிகழல் புனைந்த செருவெங்
கோலத்துப்
பகையரசு நடுக்காது பயங்கெழு
வைப்பிற்

க - கூ. தானைத்தலைவர் தமமொடு ஆசான்
பெருங்கணி அருநதிறலமைச்
சர்க்கடி ஏத்திக் கேட்ப
(எ) ஏவப்பட்ட தானைத்தலைவாக்கெல்லாம் (அ)
கூறுமென்க

கூ. தாபதர் - தீரத்தமாட இமயத்தினினறும்
வந்த தாபதர்.

கூ. அமையாவாழ்க்கை - நிரம்பாத
உயிர்வாழ்க்கை; பலமில்லாத வாழ்க்
கையென லுமாம். அங்குள்ள ஆரியானைச் சொன்ன
வார்த்தை

கக - உ. நம்பால் ஒழிசுவதாயின - அது
நம்மிடத்தே கிடப்பதொரு

வார்த்தையாயின; [அவர்க்குப் பலியாது]
நம்மிடத்தே கிடந்துவிடும் சோழ
பாண்டியரிடத்தில இகழ்ச்சியுந் கரும.

---

1. க.கடு. “தென்றமிழ்நாடாரும்
வேந்தர்.....தங்கைதன்னை தீர்ப்படுத்தி”

வெஞ்சினத்தரு வெம்மைநீங்கி” சிலப். உசு:
உரைப்பாட்டுமடை.

2. கள-அ. “பழியொடு படராப் பஞ்சவ வாழி”,
“படர்த்தெழு குருதி யடங்கா”

சிலப். உ-0: கக; உசு: கஉஎ.

(பி - ம்.) * ‘தசைமென்முறைமொழி’ † ‘வியன்படு’ ‡
§ ‘ஒழிவதாயின்’ || ‘செருகழல் புனைத்தசெரு’

‘உரைத்தவமையா’

உசு.—கா ல் கே கா ட் கா தை.

நூநூ.

நூ. பொருந ரார்ப்பொடு முரசெழுந் *
தொலிப்ப

விரவிடங் கெடுத்த † நிரைமணி
விளக்கின்

விரவுக்கொடி யடுக்கத்து நிரயத்

தானையோ

1 டைமபெருங் குழுவு மெண்பே ராயமும

2 வெம்பரி யானே வேந்தற் கோங்கிய

சுடு. கரும வினைஞருங் கணக்கியல் வினைஞருந்

தரும வினைஞருந் தந்திர வினைஞரு

3 மண்டிணி ஞால மாள்வோன்

வாழ்கெனப்

பிண்ட் முண்ணும பெருங்களிற்

பெருத்தின்

மறமிகு வாளு மாலைவெண் குடையும்

சுடு. புறநிலைக் கோட்டப புரிசையிற் புகுத்திப்

புரைதீர் 4 வஞ்சி போந்தையிற்

பெருப்போ

5 னரைசுவிளங் கவைய 6 முறையிற் புகுத

ர

வரும்படைத் தானே யமர்வேட்டுக் களித்த

பெருமபடைத் தலைவர்க்குப் 7

பெருஞ்சோறு வகுத்துப்

8. 9 பூவா வஞ்சியிற் பூத்த வஞ்சி

வாய்வா னெடுத்தகை மணிமுடிக் கணிநது

10. இரவிடங்கெடுத்த

விளக்கிலையெனறதி.....விடுகிறபடி

யாலே.....

ங்ள. ' நிரயததாணை - மாற்றார்க்கு நாக வேதனையைச்
செய்யுநதாணை.

சு௦. கருமவினைஞர் - புரோகிதா.

சங். பிண்டமுண்ணும் பெருங்களிறு - ...

.....பிண்டத்துக்குரிய

களிறு; பட்டவார்த்தனம்.

சரு புகுத்தி - புகவிட்டி. சங். தொடிப்போன் -
சேரன்.

1. சிலப். இ: கடுள; மணி. க: கள; பெருங். உ: இ. கூ;
உ: உ. க: க; தொல்.

கிளவி. கு. இள-ந. மேற்.

2. "மண்டிணிந்த நிலம்" புறநா. உ

3. அரசர், தமக்குரிய அடையாளப்பு முதலியவற்றோடு
புறத்திணைக்குரிய பூ

முதலியவற்றையும் விரவுவித்து அணிந்துகொள்ளுதல் மரபு;
உரு-ஆம் காதையிலுள்ள,

கசரு-க-ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப் பார்க்க.

4. "அரசவிளங் கவையத்து" சிலப். உக: கடு.

5. சிலப். உரு: கசக - ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க; "
பெருஞ்சோறுகுத்தற்

கெறியங், கடுஞ்சின வேந்தே' பதிற் சு௦.

6. சிலப். உரு: கசஅ-ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

7. நிரைய வொள்வா னியைர் பெருமகன்" (குறந்.
உருஅ); "நிரைகளி ரொழு

கிய நிரையவெள்ளம்" பதிற். கடு.

(பி - ம்) * 'ஆர்ப்ப' † 'மாமணி' ‡ வெம்பரித்தானை

105

சிலப்பதிகாரம்

ஞாலங் காவலர் நாட்டிழை பயிருங்

¹ காலை முரசங் கடைமுகத் தெழுதலு

² நிலவுக்கதிர் முடித்த நீனிநுஞ் சென்னி

106. யுலகுபொதி யுருவத் ³ துயர்ந்தோன்

சேவடி

மறஞ்சேர் வஞ்சி மாலை பொடு * புனைந்
திறைஞ்சாச சென்னி யிறைஞ்சிவலங்

கொண்டு

† மறையோ ரேந்திய வாவுதி நறுமபுகை
நறைகெழு மாலைப் பிளவகம வருத்தக்

கூடு. கடக்கனி யாணைப் பிடாத்தலை யேறினன்
குடக்கோக் குட்டுவன் கொற்றங்

கொள்கென

* வாடக மாடத் தறிதுயி † லமானதோன்
சேடங் கொண்டு சிலர்நின் 5 நேததத்

தெண்ணீர் கரந்த செஞ்சடைக் கடவுள்
கூடு. வண்ணச சேவடி மணிமுடி வைத்தலி

ஹங்கது வாங்கி யணிமணிப புயத்துத்
தாங்கின னாகித் தகைமையிற் செல்வுழி
நாடக மடந்தைய ராடரங்

கியாங்கணுங்

கூடையிற் பொலிந்து கொற்ற வேந்தே

நுஉ - கூ. அரசரிடுத்திறையை அழைக்கும்
முரசம்.

நுஅ. ஏந்திய - எடுத்த. புகை - அக்கினிகோத்திரம்

நுஎ - அ. அக்கினிகோத்திரங்கனையும நமக்கரித்து

கூஉ.. ஆடகமாடம் - திருவனந்தபுரம்;

இரவிபுரமென்பாருமுளா.

(கூ0) ஏறினன் (கூஎ) தாங்கின னாகிச் செல்வுழி.

கூகூ. கூடையிற் பொலிந்து-சூவித்த கையுடனே
பொலிந்து; கூடைக்கை-

இரட்டை ஒற்றைக்கை.

1. சிலப்பதிகாரம், கள். நு-கூ ஆம் அடிகளின்
கீழ்க்குறிப்பைப் பார்க்க.

2. "திலவுக்கதி ரனந்த நீள்பெருஞ் சென்னி" சிலப்.
உரு: ககஎ.

3. இடு-எ. "பணியிய ரத்தைநின் குடையே

முனிவர், முக்கட் செல்வர் நகர்

வலஞ் செயற்கே" புறநா. கூ.

4. "ஆடக மாடத் தரவணைக் கிடந்தோன்" (சிலப். ௧௦: ௫௧); 'ஆடகமாடம்'

இறை. சூ. உக-மேற்.

5. "கழங்காடு மகளி ரோதை யாயத்து,
வழங்குதொழி முன்கை மலர வேந்தி, வானவன் வந்தான்
வளரிள வனமுலை, தோணல முணிய தும்பை போந்தையொழி,
வஞ்சி பாடிது மடலீர் யாமென, மஞ்சொற் கிளவிய ரந்தீப்
பாணியும்" சிலப், உள;

உசடு-௫௦.

பி - ம்.) * 'பொருந்தியிறைஞ்சாச்' †
மறையோராகிய வாருதி தழம்புகை

தறைகெழுமாதலலகம் ‡ 'அமைந்தோன்' §
ஏத்தட்டக மடைந்தையர்

உகூ.—கா ல் கோ ட் கா னை த.

௫௩௭

எ௦. ¹ வாகை தும்பை மணித்தோட்டுப்
போந்தையோ

டோடை யானையி னுயர்முகத் தோங்க
வெண்குடை நீழலெம வெளவளை *

கவார்ந்து

கண்களி கொளளுங் காட்சியை யாகென
² மாகதப புலவரும † வைதா னிகருஞ்

எரு. சூதரு நல்வலந் தோன்ற வாழ்த்த

* யானை வீரரு மிஷளித தலைவரும்
வாய்வான் மறவரும் வாள்வல னே தத்த
தானவா தமமேற் றம்பதி நீங்கும்
வானவன் போல வஞ்சி நீங்கித்

அ0. † தண்டலைத் தலைவருந் தலைத்தாச
சேனையும்

* வெண்டலைப் புணரியின் விளிமபுகுழ்
போத

மலைமுதுகு நெளிய நிலைநா டதாபட
புலக மன்னவ னெருங்குடன் சென்றுங்
காலும் புரவி யணித்தேர்த் தானையொடு

அரு. நீல கிரியி னெடுமபுறத் திறுத்தாங்
காடியல் யானையுந் தேரு மாவும்
பீடுகெழு மறவரும் பிறழாக் காப்பிற்
பாடி யிருக்கைப் பகல்வெய் யோன்ற
னிருநில மடநதைக்குத திருவடி

யளித்தாங்

எ0 - எக. அரசர்குடுவன யானைக்குஞ் சூட்டுதலின,
வாகையும் தம்பை
யும் போநதையோடு நின்யானைமுகத்து ஓங்கித்
தோன்றவென்றார்.

(சுஅ) நாடகமடநதையா (எங்) காட்சியை

புடைய யாகவென

வாழ்த்தாநிறக.

எரு. நல்வலம - களவெறறி. எஅ. தானவா -

அசுரா.

அ0. தாரா - தூசிப்படை. அக. கடற்கரை

அருகே போத.

அரு. நீலகிரி - ஒருமலை. அஅ. நடுவுநிலை

விருமபுவோன.

அஅ - க. சேரன தானுள்கினற பூமிதேவிககுத

திருவடியளித்தது; அங்கே

யானையினிறிழிநது காலநிலந தோயச்செயதலால.....

. ....

---

1. "போந்தையொடு தொடுத்த
யொடு முடித்து" சிலப். உக. உகக;

பருவத்தும்பை', 'தோடார் போந்தை தும்பை
உக. சரு.

2. "குதர் மாகதர் வேதா னிகரொடு" (சிலப். இ. சஅ);
வேதா னிகரொடு" மதுரை சுஎ0-எக.

குத ரேத்த மாகதர் துவல

3. எஎ. "வாண்மிக் கூற்றத்து வயவ ரேத்த" எதுபாண்.
உகஉ.

4. "வெண்டலைப் புணரி", "வெண்டலைப் புணரிநின்
உ, கக.

மான்ஞனம் பலைப்ப" புறநா.

(பி - ம்.) * 'கவருங்கண்' † 'வேதாளியரும்' ‡

§ 'புணரிலிகம்புகுழம்போக'

'தண்டத்தலைவருந்தலைச்சார்ச்சேனை.

கஅ

நுந்நு

சிலப்பதிகாரம்

க00. கருந்திறன் மாக்க ளடியீ டேத்தப்
பெருமபே ரமளி யேறிய பின்ன
ரியங்குபடை யரவத் தீண்டொலி

யிசைப்ப

விசும்பியங்கு; முனிவர் வியனில மாளு
மிந்திர திருவனைக் * காண்குது மென்றே

க00. யந்தரத் திழிந்தாங் கரசவிளங் கவையத்து
மின்னொளி மயக்கு மேனியொடு தோன்ற
மன்னவ நெழுந்து வணங்கினி ன் றேனைச்
¹ செஞ்சடை வானவ னருளினில் விளங்க
வஞ்சித் தோன்றிய † வானவ கேளாய்

க00. மலயத் தேகுதும் வான்பே ரிமய
நிலயத் தேகுத னின்கருத் தாகவி
னருமறை யந்தண ராங்குளர் வாழ்வோர்
‡ பெருநில மன்ன காத்தனின் கடனென்
றாங்கவா வாழ்த்திப் பேர்ந்ததற் பின்னா

க00. ¹ வீங்குநீர் ஞால மாளவோன்

வாழ்கெனக்

* கொங்கணக் கூத்தருங் கொடுங்கரு

நாடருந்

பு தங்குலக் கோதிய தகைசா லணியின

* ரிருளபடப பொதுளிய சுருளிருங்

குஞ்சி

மருள்படப் பரபழிய வொலியன் மாலையா
கக0. வடஞ்சமந் தோங்கிய வளரிள வனமுலைக்
கருங்கய னெடுங்கட் காரிகை யாரோ
டிருங்குயி லால வினவண் டியாழ்செய

க2. இயங்குபடை - சேனை; வெளிப்படை.

இசைப்ப - இசைத்தலாள்

க0க. நிலயத்து - நிறகுறவிடத்து.

க0உ - ச. அங்கு அநகணாவாழ்வாருளா;

அவர்களை நலியாதுகாத்தல்

நினது கடனென்று பெயாந்தபின

க0க. கொங்கணதேசத்துக்கூத்தா

க0௩ குலத்திற்கு ஒதிய ஒப்பனையின ராய க0௮.

குஞ்சியிடத்து.

க0க. ஒலியன்மாலை - தழைத்தமாலை

1. கூடி-கூ. "ஆனே ஊர்ந்தோ னருளிற் றேன்றி, மாநிலம்
வினக்கிய மன்னவன்"

சிலப். ௩௦: ௧௪௧ - ௨. 2. மு. சிலப்பதிகாரம், ௨௬: ௧௩௩,
௧௪௧.

3. பிரயோக. ௨: ௨ரை, மேற். 4. முருகு. ௧௦.
(பி - ம.) * காண்கூடம், † 'வானவன்' ‡ 'பெருநிலை' § '
தன்குவக்கெழுதிய'

௦. உசு.—கா ல் கோ ட் கா லை
த. நூல்கு

வரும்பவிழ் வேனில் வந்தது வாரார்

காதல ரென்னு மேதகு சிறப்பின்
௧௧௩. மாதர்ப் பாணி வரியொடு தோன்றக்
கோல்வளை மாதே கோலங் கொள்ளாய்
காலங் காணாய் கடிதிடித் துரறிக்
காரோ வந்தது காதல ரேறிய
தேரோ வந்தது செய்வினை முடித்தெனக்

௧௨௦. கா ஆர்க் குரவைவொடு கருங்கய னெடுங்கட்
கோற்றொடி மாதரொடு குடகர் தோன்றத்

தாழ்தரு கோலத்துத் * தமரொடு சிறந்து
வாளவினை முடித்து மறவாள வேந்த
ஊழி வாழியென் றோவா தோன்றக்

கஉடு. கூத்துள் + படுவோன் காட்டிய முறைமையி
னேத்தின ரறிபா விருங்கல † னல்கி
¹ வேத்தின நடுக்கும் வேலோ னிருந்துழி
நாடக மகனிர் ரைம்பத திருவரும்
‡ கூடிசைக் குயிலுவ ிருநூற் றெண்மருந
கஉ௦. ² தொண்ணூற் றறுவகைப பாசண்

டத்துறை

நண்ணிய நூற்றுலா ³ நகைவே ழும்பருங்
கொடுஞ்சி நெடுநதே ரைமபதிற் றிரட்டியுங்
கடுங்களி யானை யோரைஞ ஹுறு
மையீ ராயிரங் கொய்யுளைப புரவியு

கஉ௫. மெய்யா வடவளத் திருபதி னாயிரங்

⁴ || கண்ணெழுத்துப் படுத்தன கைபுனை

சகடமுஞ்

ககரு. பாணிவரி - இப்பொருள்வைத்த உரு

(கஉ௦) காகாலத்தைப் பாடின பாட்டோடு (கஉக)

இவர்கள் தோன்ற; இவர்குடகர்.

கஉச. ஓவா - ஏத்தாளர். கஉரு. கூத்துள்படுவோன்

- ஆடலாசிரியன்.

கருநி. எய்யாவளம் - புறமபு ஒரிடத்தும
கண்டறியாவளம்; அதுதான் வடக்கிற பாகுடம்.
கருசு. இன்னசரக்கென று எழுத்துப்படுத்தின;
சகடம்-கொல்லாப்பண்டி.

1. சிலப். உசு: கள - அ.

2. இத்தால் கூ-ஆம் காதை கச - ஓ ஆம் அடிகளின்
உரையையும், அவற்றின் கீழ்க்குறிப்பையும்பார்க்க; ப. உசஅ.

3. சிலப்பதிகாரம். ஓ: ஓக.

4. கண்ணெழுத்துப் படுத்த வெண்ணுப் பல்பொதி" சிலப்.
ஓ: ககஉ.

(பி - ம்.) * 'தமரொடுஞ்சிறந்து வாழ்வனை' † 'படுவோள்' ‡ 'தல்கவேத் தினர் தடுக்கும்' § 'கடைக்குயிலுவர்' || 'கண்ணெழுவுடையன கைபுனைசகடமும்'

ஓசு

சிலப்பதிகாரம்

சஞ்சயன் முதலாத் தலைக்கீடு பெற்ற
கஞ்சக * முதல்வரீ ரைஞ்ஞற் றுவருஞ்
சேயுயா விற்கொடிச செங்கோல் வேந்தே
கசு0. வாயிலோரென வாயிலவந் திசைப்ப
நாடக மகளிரு நலத்தகு மாக்களுங்

† கூடிசைக் குயிலுவக் கருவி யாளருஞ்
சஞ்சயன் றன்னெடு வநக வீங்கெனச

செங்கோல வேந்தன் றிருவிளங்

கவையத்துச

கூரு. சஞ்சயன் புகுந்து தாழ்நதுபல வேத்தி
யாணையிற் ; புகுந்தவீ ரைமபத்

திருவரோடு

மாண்வினை யாளரை வகைபெறக் காட்டி

வேற்றுமை யின்றி நின்னெடு கலந்த

நூற்றுவர் கன்னருங் டு கோற்றொழில்

வேந்தே கூரு. ¹ வடதிசை || மருங்கின் வானவன்
பெயர்வது

கடவு ளெழுதவோர் கற்கே யாயி

னோங்கிய விமயத்துக் கற்கால் கொண்டு

வீங்குநீர்க் கங்கை நீர்ப்படை செய்தாங்

கியாந்தரு மாற்றல மென்றன ரென்று

கூரு. ¹ வீங்குநீர் ஞால மாளவோய் வாழ்கென

வடல்வேன் மன்ன ராருயி ருண்ணுங்

கடலந் தானைக் காவல னுரைக்கும

பால குமரன் மக்கண் மற்றவா

² காவா நாவிற் கனகனும விசயனும்

கருவு. சஞ்சயன் - தூதரிற்றலையாயவன். தலைக்கீடு -
மயிர்க்கட்டு.

கருவு. கஞ்சகமுதல்வா - சட்டையிட்டபிரதானா.
கசுசு. ஜ்ஜையிற புகுநத ஈரைமபத்திருவரென்றது,
முன்சொன்ன நாடக மகளிரை; கன்னரென்பார
வரக்காட்டினா.

கருவு. - கூ பாலகுமரன் மக்கள் - கனகனும
விசயனுமென்பார்.

1. கடு - கடு. "இமய மால்வரைக் கெங்கோன் செல்வது,
கடவு னெழுதவோர் கற்கே யாதலின்" சிலப். உடு: கசுசு-க.
"வீங்குநீர் ஞால மான்வோன்" களக.

2. "யாகாவா ராயினு நாகாக்க காவாக்காற், சோகாப்பர்
சொல்விழுக்குப் பட்டு"

(குறள், உஉஎ); "ஆக்கப் படுக்கு மருந்தனவாய்ப் பெய்விக்கும், போக்கப் படுக்கும்
புலநரகத் துய்ப்பிக்குங், காக்கப் படுவன வித்திய மைத்தினு, நாக்கல தில்ல தனி
வெல்லு மாறே" லனயாபதி.

(பி - மி.) * 'முதல்வ ரைஞ்ஞாற் தவரும்' † 'கூழிய ருயிலவக்' ‡ 'புகுந்த
வையப்பதி.....வனரமாண்வினை' § 'கோத்தொழில்' || 'மருங்குவான்பேரிமை
பந்தக்' ¶ 'ஆடுலொங்கியர்'

உகா. — கா ல் கோ ட் கா னை த.

ருசுத:

ககா(). விருந்தின் மன்னர் தம்மொடுங் கூடி
யருந்தமி ழாற்ற லறிந்தில ராங்கெனக்

* கூற்றக் கொண்டிச சேனை செல்வது
நூற்றுவர் கன்னர்க்குச சாற்றி யாங்குக்
கங்கைப் பேர்யாறு கடத்தற் காவன

ககாரு. வங்கப் பெருநிரை செய்க தாமெனச்
சஞ்சயன் போனபின் கஞ்சக மாக்க
ளெஞ்சா நாவின ரீரைஞ் னூற்றுவர்
1 சந்தின் குபபையுந் தாழ்நீர் முத்துந்
தென்ன ரிட்ட திறையொடு கொணாந்து

ககா() 1 கண்ணெழுத் தாளா காவல் வேந்தன்
2 மண்ணுடை ! முடங்கலம் மன்னவாக்

கனித்தாங்

காங்கவ ரேகிய பின்னர் மன்னிய

ககா(). விருந்தின் மன்னர் - தமிழ்வேந்தர்
ஆறறலறியாத புதிய அரசர்.

* ககா - கூக இவருடன் கூடித் தமிழ்வேந்தரை
இகழ்ந்து உரைத்தார்.

ககாஉ. கூறறமபோலும் கொடிச்சேனை 'கூற்றங்
கொண்டிச் சேனை

செல்வது' என்று பாடமாயின், கூற்றம் பின்செல்ல
இப்படை செல்வகிறபடி
யையென்க.

ககக-உ. அருந்தமிழ் ஆறறல அறிந்திலரென்று
சேனை செல்வதெனச்

சேனேமேலிட்டுக்கூறினாள் ; தனக்கு அவர் நிகரன்மையின்.

ககக. கஞ்சகமாக்கள் - தனதுதர்.

கக௭. எஞ்சா நாவின் - வாராததை தப்பாத
நாவின் ; அரசன் நினைவு - தப்பாத நாவின்ரென்றுமாம்.

ககஅ. தாழ்நீர் - தங்குநீரமை.

ககஅ-க. சந்தும் முத்துமாயிய தென்னரிட்ட
திறை.

ககக. கொணாந்து - கொணர.

க௭௦. கண்ணெழுத்தாளர் - திருமுகமெழுதுவார்

க௭௦ - எஉ. இவர்வரைந்து இலச்சினையிட்டு அவர்
கைக்கொடுப்பத் திரு

முகங்கொண்டு அவர்போயின.

க௭க. அளித்து - அளிப்ப.

---

1. சந்தனமும் முத்தும் தென்னர்க்கு
உரியனவென்பதை, "கோவாமலையார்

.....தென்னர்கோன் மார்பினவே' (சிலப். க௭.
உன்வரிவாழ்த்து,க) என்பதனாலும்

அதன் கீழ்க்குறிப்பாலும் அறிக; ப. சச௭.

2. "மண்ணடை முடங்கள் மாதவி யீத்தது" சிலப். கக:

(பி - ம்) * 'சீற்றங்கொண்டு' †
 'கண்ணெழுத்தாளரொடுகாவல்' ‡ 'முடங்
 கன்மன்னவற்கு'

சுரு

சிலப்பதிகாரம்

வீங்குநீர் ஞால மாள்வோ னோங்கிய
 நாடாள் செல்வர் நல்வல னேத்தப்
 களநீ. பாடி யிருக்கை நீங்கிப் பெயாநது

கங்கைப்பே ரியாற்றுக் கன்னரிற் பெற்ற
வங்கப பரப்பின் வடமருங் * கெய்தி

யாங்கவ ரெதிர்கொள வந்நாடு கழிந்தாங்
 கோங்குநீர் வேலி யுத்தர மரீஇப்
 கஅ0. பகைப்புலம் புக்குப் பாசறை † யிருந்த
 தகைபபருந் தாணை மறவோன் றன்மு
 னுத்தரன் விசித்திர னுருத்திரன் பைரவன்
 சித்திரன் சிங்கன் ‡ றனுததரன் சிவேதன்
 வடதிசை மருங்கின் மன்னவ ரெல்லாந்

கடிநீ. தென்றமிழாற்றல் ஓ காண்குதும்
யாமெனக் கலந்த கேண்மையிற் கனக
விசயர்

நிலந்திரைத் தாணையொடு நிகாத்து

மேல்வர

விரைதேர் வேட்டத் தெழுந்த வரிமாக்
கரிமாப் பெருநிரை கண்டுளஞ் சிறந்து

கக0. பாய்ந்த பண்பிற் பல்வேன் மன்னர்
காஞ்சித் தாணையொடு காவலன் மலைப்ப
|| வெயிற்கதிர் விழுங்கிய துகிற்கொடிப்

பந்தர்

வடித்தோற் கொடும்பறை வால்வளை

நெடுவயி

களக. உத்தரம் - வடபூமி

கடிஉ-ச. உத்தரன்

விசித்திரன்முதலான மன்னவர்கள், கனகவிசயர்க்குத்
துணையான அரசர்.

கடிநீ - எ. தமிழாற்றலைக் காண்டுமெனக்

கனகவிசயர் தாணையுடனே

ஒத்துவர.

கக0. பாய்ந்த பண்புபோல.

1. "திலந்திரைக்குங் கடற்குனை" புறநா. கன.

(பி - ம.) * 'ஏறியாங்கவரெதிர்கொளவவநாடுகழித்தோங்குநீர்' † 'இராஅத் தலைப்பெருந்தானை' ‡ 'ததந்திரன்' § காண்குவதாமென. || 'வெயிற்கொடி'

உகா—கா ல் கோ ட் கா
தை. நுசுந்

* ரிடிக்குரன் முரசு மிழுமென் பாண்டி
ககரு. 1 லுயிரப்பலி யுண்ணு முருமுக்குரன்
முழக்கத்து

மயிர்க்கண் முரசுமொடு மாதிர மதிரச்
† சிலைத்தோ ளாடவர் செருவேற்
றடக்கையர்

கறைத்தோன் மறவர் கடுந்தே ஞருநர்
வெண்கோட் டியானையர் ‡ விரைபரிக்
குதிரையர்

உரு. மண்கண் கெடுத்தவிம் மாநிலப்
பெருந்துகள்

களங்கொள் யானைக் கவிழ்மணி நாவும்
§ விளங்குகொடி நந்தின் வீங்கிசை நாவு
நடுங்குகொழி லொழிந்தாங் கொடுங்கியுள்

செறியத

தாருந் தாருந் || தாமிடை மயங்கத்
உரு. தோளுந் தலையுந் துணிந்துவே ருகிய
சிலைத்தோண் மறவ ருடற் று பொறை

யடுக்கத்

தெறிபிண மிடறிய குறையுடற் கவந்தம்
* பறைக்கட் பேய்மகள் பாணிக் காடப்
பிணஞ்சுமந் தொழுதிய நிணமபடு

குருதியிற்

உரு. கணங்கொள பேய்மகள் சுதுப்பிசுத் தாட
†† வடுநதோத் தானை யாரிய வரசர்

ககசு. பாண்டில் - கஞ்சதாளம்.

ககசு. மாதிரமதிர்தல் - இவை அதிரத
தானுமதிரதல்.

ககசு-சு. முரசமுதலிய இவையிறறோடு. ககசு
கறைத்தோல்-கருங்கடகு.

உரு. கொடிநந்து - கொடியும் சங்கும்

முகத்துக்கட்டிவர்போலும்; 'சங்

கின்ரா' எனறார், பேசுதலால்; ஒலிபறறி.

உரு. ஒழிநது - ஒழிய. உள்ளே துகள்செறிய.

உரு. உடற்பொறை- உடறபாரம். உரு.

எதிர்ப்பிணம்-வெட்டுண்டபிணம்.

உலவு. பேயமகள் தாளத்துக்கு ஆட.

1 ககடு-க. "உயிர்ப்பவியுண்ண முருமுக்குரன்முழக்கத்து, மயிர்த்துண்டமுரக" (சிலப். இ: அள-அ); "கொல்லேற்றுப் பைத்தேரல் சீவாதுபோர்த்த, மயிர்த்துண்ட முரசு மோவில கறங்க" (மதுரை. எகஉ-க.); "உருமிடி முரசுமொடு" (முருகு. கஉக); "ஏற்றுரி போர்த்த.....முரசு" (மணி. க; உக-கக, "சாற்றிடங்கொண்ட வேற்றுரி முரசம்", "ஏற்றுரி முரசு லிறைவன் முதுர்சு" (பெருங். க. கஅ; கஓ; டு. டு. சக; ககடு); "ஏற்றுரிமுரசநாண்" சீவக. உகசஉ.

* "பேய்க்க ணன்ன பிழிழகடி முரசம்" பட்டினப். உகக.

* "கணங்கொள் கூளியொடு கதுப்பிசுத் தசைஇப்,

பிணந்தின் யாக்கைப்பேய்

மகள்' பட்டினப். உகக-கஓ.

(பி-ம்.) * 'இழக்கண்' † 'சிலைக்கோளாடவர்' ‡

'விடுபரி' § 'விளங்கொளி

தத்தின்' || 'தம்மிடை' ¶ 'பொறியடுக்கத்' **,

தேர்த்தாலை' .

பறைக்குரற்பேய்' †† 'தெழுத்

சிலப்பதிகாரம்

சிலப்பதிகாரம்

கடும்படை மாக்களைக் கொன்று களங் *

குவித்து நெடுந்தேர்க் கொடுஞ்சியும்

கடுங்களிற் றெருத்தழும்

விடும்பரிக் குதிரையின் வெரிதும் பாழ்பட

2௧௫. * வெருமைக் கடும்பரி யூர்வோ
னுயிர்த்தொகை

யொருபக லெல்லையி னுண்ணு மென்ப

* தாரிய வரச ரமார்க்களத் தறிய

நாழி லாட்டிய சூழ்கழல் வேந்தன்

போந்தையொடு தொடுத்த பருவத் துமபை

௨௨௦. * யோங்கிருஞ் சென்னி மேம்பட † மலைய

வாய்வா ளாண்மையின் வண்டமி ழிகழ்ந்த

காய்வேற் றடக்கைக் கனகனும் விசயனு

மைம்பத திருவா கடுந்தே ராளரொடு

செங்குட் டுவன்றன் சினவலைப ‡

படுதலுஞ் ௨௨௫. * சடையின ருடையினர் சாம்பற்
பூசசினா

பிழிகைப பீலிப் பெரு டீ நோன் பாளர்

பாடு பாணியா பல்லியத் தோளின

ராடு கூத்த ராகி யெங்கணு

மேந்துவா ளொழியத் தாந்துறை போகிய

௨௩௦. விச்சைக் கோலத்து வேண்டுவயிற்

படாதரக்

கசசை யானைக் காவலர் நடுங்கக்

உகடு; எருமையாகிய பரிபூரவோன - கூறுவன்.

உகடி. ³ நூழிலாட்டுவதாக.

உகக. வாயவாளான்மை - வாய வறிது இராமை.

உகடு. உடையினர் - காவாயமுதலிய

உடையினர் = சநதியாசிகள்.

1. உகடு - அ. "மன்னுயிர்ப் பன்மையுங் கூற்றத்
தொருமையு, நின்னொடு தாக்

கிய வென்வேற் செழிய" புறநா. கக.

2. உகஎ - அ. "ஆரிய ரலறத் தாக்கிப் பேரிசைத்,
தொன்றுமுதிர் வடவரை

வணங்குவிற் பொறித்து, வெஞ்சின வேந்தரைப் பணித்தோன் வஞ்சி" அகநா. ககக.

3. "ஒங்கெஞ் சென்னி மேம்பட மிழைத்த" பொருந. கசடு.

4. உகஉ - அ. "மீளப் வேலை யுற்றார் சிலர்சிலர் பசுவாய் வழிதொறு மேப்
வழிநூலுஞ் பறவையின் வடிவுற் றார்சிலர் சிலர்தான் மறையவ ருருவானார், மானார்
கண்ணின மடவா ராயினர் முன்னே தங்குமுல் வகிர்வுற்று, ரானார்
சிலர்சில ரையா நின்

சர ணென்றார் நின்றவ ரரியென்றார்" (கம்ப. அக்க. ௪௦)
என்னுஞ் செய்யுள் இவ்வடிக

குடன் ஒப்புநோக்கற்பாலது.

5. நூழிலாட்டு - கொன்று குவித்தல்; மலைபடு. அஎ - ந.
(பி - ம.) *

6. "படுத்ததும்" 5

'குவித்து நூழிலாட்டிய' † 'மலைத்துவாய் வாளான்மையின்
'தோன்பானிற்பாடு' || 'படர்த்தகச்சை'

உகூ.—கா ல் கோ ட் கா தை.

ருசுரு

* 1 கோட்டுமாப் பூட்டி வாட்கோ லாக

† வாள்ழி வாங்கி யதரி திரிதத

வாளே ருழவன் மறக்களம் வாழ்த்தித்

உகூரு. தொடியுடை நெடுங்கை தூங்கத் தூக்கி
முடியுடைக் கருந்தலை ! முந்துற வேந்திக்
கடல்வயிறு கலக்கிய ஞாட்புங் கடலக
ழிலங்கையி லெழுந்த சமரமுங்

கடல்வணன்

றேரூர் செருவும பாடிப் பேரிசை

உசு0. முன்றேர்க் குரவை முதல்வனை வாழ்த்திப்
பின்னேர்க் குரவைப் பேயாடு பறந்தலை
முடிததலை யடுப்பிற் பிடாததலைத தாழித்

தொடித்தோட் டுடுப்பிற் றுழைஇய

ஆன்சோறு

மறப்பேய் வாலுவன் வயினறிந் தூட்டச

உருஉ. யானை எருதாக வான் பிடிக்குங் கோலாக.

உருக. ஆளழிவாங்கி - ஆளாகிய பேரரை
இறங்கவிட்டு. அதரிதிரித்த -
கடாவிட்ட.

உருநு. தொழிகை - பேயக்கை. தூங்க - அசைய.

உருசு. முநதுற - முனனாக.

உருள-க. கடல்வயிறு கலக்கிய போரமுதல முன றும்
மாயவன செயதன.

இவன மேலேறிப் பூவைநீலயாறபாடுதல்.

உசு0 - சக. முனறேர்க்குரவையிலே முதலவனை
வாழ்த்திப் பினறேர்க்குர
வையிலே ஆடுதலிற பேயக்குரவையாயிற்று.

உசுஉ. பிடர்த்தலையாகிய தாழி

உசுசு. பேயவாலுவன - பேயக்குச்சோறிடு மடையன்.

---

1. "யானையெருத்தின் வாண்மட லோச்சி, யதரி திரித்த"
புறநா. களக.

2. உருள-க. இசுள-ம்பக்கத்து, அ-சு0-அடிகளின்
கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.

3. "ஆண்டலை யணங்கடுப்பின், வயவேந்த ரொண்குருதி,
சினத்தியிற் பெயர்பு

பொங்கத், தெறலருங் கடுந்துப்பின், விறல்விளங்கிய

விழுச்சுரப்பிற், மொடித்தோட்

கை துடிப்பாக, வாடுற்ற ஐன்சோறு, நெறியறிந்த கடிவாலுவ,
னடிபொதுங்கிப் பிற

பெயராப், படையோர்க்கு முருகயர" (மதுரை. உக - ஈஅ);

"முடித்தலை யடுப்பாகப்

புனற்குருதி யுலக்கொளீஇத், தொடித்தோட் டுடிப்பிற் றுழந்த
வல்சி" புறநா. உக.

(பி - ம்.) * 'கோட்டுமாயூட்டி' † '
வாளரிவாங்கியதநிரிதிரித்த' ‡ 'முன்னுற
வேத்தி'

கூக

நுசுக

சிலப்பதிகாரம்

உசடு. சிறப்பூண் கடியினஞ் செங்கோற் கொற்றத்
தறக்களஞ் செய்தோ னூழி வாழ்கென
மறக்கள முடித்தத வாய்வாட் குட்டுவன்
வடதிசை மருங்கின் மறைகாத் தோம்புநர்
தடவுத்தீ யனியாத தண்பெரு வாழ்க்கை
உருடு. காற்றூ தாளரைப் போற்றிக் காமினென
வில்லவன் கோதையொடு வென்றுவினை

முடித்த

பல்வேற றுனைப் படைபல வேளிப்
பொற்கோட் டிமயததுப * பொருவறு

பத்தினிக்

கற்கால் கொண்டனன் காவல னுங்கென்.

உசக. வாழ்க்கையெனறது, முன்புவந்த
ஆகாசசாரிகள் சொன்ன வாரத்
தையை நினைந்து.

உரு0. காற்றுதாளரை நீர் போற்றிக் காமினெனச
சொல்லி.

உருச. கால்கொள்கையாவது - கடவுள்
வடிவெழுத்ததொடங்குதல்.

(உருக) வில்லவன கோதையோடே (உருஉ)
படையையேவிக் (உருச)

கற்செயதலை அடிக்கொண்டான.

உசு.— † கால்கோட்காலை
முற்றிற்று.

1. உசஅ - கூ. "அருமறை யந்தண ராங்குனர் வாழ்வேர்,
பெருநில மன்ன பேணனின் கடனென்று" சிலப். உசு: ௧0௨-௩.

(பி - ம்.) * 'பொதுவறு' † 'கற்கால்கொள்காலை'

இருபத்தேழாவது நீர் ப்படைக்கா தை.

வடபே ரிமயதது வான்றரு சிறபபிற்
கடவுட் பத்தினிக் கற்கால் கொண்டபின்
சினவேன் முன்பிற் செருவெங் கோலத்துக்
கனக விசயர்தங் கதிர்முடி யேற்றிச

௫. செறிகழல் வேந்தன் நென்றமி ழாற்ற
லறியாது மலைந்த வாரிய மன்னரைச
செயிர்த்தொழின் முதியோன் செய்தொழில்
பெருக

யுயிர்த்தொகை * யுண்ட
வொன்பதிற்' நிரட்டியென்

றியாண்டு மதியு நாளுங் கடிகையு
க0. மீண்டுநீர் ஞாலங் கூட்டி யெண்கொள
வருபெருந் தானை, மறக்கள மருங்கி
னொருபக லெல்லை யுயிர்த்தொகை யுண்ட
செங்குட் டெவன்றன் † சினவேற் றானையொடு
கங்கைப் பேர்யாற்றுக் கரையகம புகுந்து
க௫. பாற்படு மரபிற் பத்தினிக் கடவுளை

தூற் றிறன் மாக்களி னீர்ப்படை செய்து

உ. கடவுட்பத்தினி - பத்தினியாகிய கடவுள்

எ. செயிர்த்தொழின் முதியோன - கூறறுவன்.

அ - க0. ¹ உயிர்த்தொகை உண்டனவாகிய ஆண்டும்
மதியும் நாளும் கடி கையும் ஒன்பதிறநிரட்டியென்று
அவறறோடே கூட்டியெண்ண = தேவாசுர

யுத்தம் பதினெட்டாண்டிலும், இராமராவண யுத்தம்
பதினெட்டிமாதத்திலும்,

பாண்டவ துரியோதன யுத்தம் பதினெட்டு நாளிலும்,
செங்குட்டுவனும்

கனகவிசயரும் செயத யுத்தம் பதினெட்டு
நாழிகையிலும் முடிநதவென்

றெண்ண.

(சு) மன்னரை (கஉ) உயிர்த்தொகையுண்ட (கங)
செங்குட்டுவன்.

¹. 'இவ்வுரைக்குறிப்பு' "என்கொண்டனாப்பு" (சீவக. உகடுக) என்னும் மூலத்
தாலும், அதற்கு, 'தேவாசுரம் இராமராவணம் மாபாரதம் என்கின்றபோர்' என்றெழு
திய உரையாலும், "தேவாசுர ராமராவண மாபாரத முனவென், ரோவாவுரை யோபும்
படி புனதப்பொரு களும்" (கலிங்க. களம். க) என்பதனாலும் அழகுற்றுப் பொருட்
டொடர்புபெற்று விளங்குதல் காண்க.

(பி - ம்.) * 'உண்டனனென்பதிற' † 'செருவேல்'

‡ 'திறமாகுகன்'

ருசுஅ

சிலப்பதிகாரம்

மன்பெருங் கோயிலு மணிமண் டபங்களும்
பொன்புனை யரங்கமும் புனைபூம் பந்தரு
முரிமைப் பள்ளியும விரிபூஞ் சோலையுந்

உரு. திருமலர்ப் பொய்கையும் வரிகா ணரங்கமும்
பேரிசை * மன்னர்க் கேற்பவை பிறவு
மாரிய மன்ன ரழகுற வமைத்த

தெள்ளுநீர்க் கங்கைத் தென்கரை யாங்கண்
வெள்ளிடைப் பாடி வேந்தன் புக்கு

உரு. நீணில † மன்னர் நெஞ்சபுக லழித்து
‡ வானவ மகனிரின் வதுவைசூட்

டயர்ந்தோ

நலையா வெஞ்சம முாந்தம ருழக்கித்
தலையுந் தோளும் விலைபெறக் கிடந்தோர்
நாள்விலைக் கிளையு ணல்லம ரழுவத்து

உரு. வாள்வினை முடித்து மறத்தொடு ‡

முடிந்தோர்

குழிகட் பேய்மகள் குரவையிற் றொடுத்து
வழிமருங் கேத்த வாலொடு மடிந்தோர்
கிளைக டம்மொடு கிளர்பூ ணுகத்து
வளையோர் மடிய மடிந்தோர் மைந்தா

௩௫. மலைத்துத் தலைவந்தோர் வாளொடு மடியத்
தலைத்தார் வாகை தம்முடிக் கணிந்தோர்
திண்டேர்க் கொடுஞ்சியொடு தேரோர் வீழப்
புண்டோய் குருதியிற் பொலிந்த மைந்தா
மாற்றருஞ் சிறப்பின் மணிமுடிக் கருந்தலைக்

உச. வெள்ளிடைப்பாடி - வெளியான நிதைதுப்
பாசறை. [டவர்.

உசு. தெய்வமகளிரால மலைகுட்டப் பட்டோராவா -
வீரஞ்செய்துபட்

உஎ. ஊர்ந்து - அடர்ந்து.

உஅ. விலைபெற - அரசா கண்டு நேயத்தோராம்படி.

உக. அமரமூவம் - சமரபூமிப்பரப்பு.

௩௦. வாளாற்செய்யும் வினைகளெல்லாவறையுஞ்
செய்துமுடித்த.

௩௨. வழிமருங்கேத்த - வழியிலுள்ளாரையேத்த.

௩௩. கினைகள் - போரில் உடனின்றி பட்டவர்கள்.

௩௩-ச. உறவான வீரா தம்மொடு மடிந்தோர்;
ஸ்திரீகள்மடிய மடிந்தோர்.

௩௬. தலைத்தா - தூசி. வாகையணிந்தோர் - மாற்றா
புறத்தைத் தாங்கள் பெற்றவளவிலே மீண்டோர்.

(பி-ம.) * 'மன்னற்கொப்பவை' † 'மறவர்தெஞ்சு' ‡ 'வானவர்மகனின்'
§ 'மடித்தோர்'

உள.—நீர் ப்படைக்கா தை.
ருசுக

சுடு. ¹ கூற்றுக்கண் ணோட வரிந்துகளங்
கொண்டோர்

நிறஞ்சிதை கவயமொடு நிறபபுண் கூர்ந்து
புறம்பெற வந்த போவாண் மறவா
வருக தாமென * வாகைப் பொலநதோடு
பெருநா ளமயம பிறக்கிடக் கொடுத்துத்

சுடு. தோடார் போததை துமபையொடு
முடித்துப்
* பாடுதுறை முறறிய கொற்ற வேந்த

னாடுகொண் * மாபோ டரசுவிளங்
கிருக்கையின்

மாடல மறையோன் வந்து தோன்றி
வாழ்க வெங்கோ மாதவி மடந்தை

ருடு. கானற் பாணி கனக விசயர்த

முடித்தலை ! நெரித்தது முதுநீர் ஞால
 மடிப்படுத் தாண்ட வரசே வாழ்கெனப்
 பகைப்புலத் தரசர் ! பலரீங் கறியா
 நகைத்திறங் கூறின நான்மறை யாள
 ஞே. யாதுநீ கூறிய ஓ வுரைப்பொரு ளீங்கென
 மாடல மறையோன் மன்னவற் குரைக்குங்
 கானலந் தண்டுறைக் கடல்வினை

யாட்டினுண்

மாதவி மடநதை வரிநவில் பாணியோ
 டேற் காலத் தூழ்வினை யுருத்தெழுக்

சச. பெரியநாளிற கொடுக்கும் பொழுது ஒழிய
 நெயிம்பொழுதிருநது கொடுத்தி; 'பெருநாள்' என்றா,
 கொடுக்கிறநாளாதலால்

(உசு) 'வதுவை சூட்டயாந்தோர்' முதல் (ருச)
 'வளையோர் மடியமடிந்

தோர்' இறுதி பட்டவாகளையெண்ணி இவர்கள்
 மைநதரென ஓரெண்ணுக்கி,

மேல் படாதுபொருது வென றவர்களுய்கூட்டியெண்ணி
 இவர்களுக்கு(சரு-ச)

வாகைகொடுத்தென்றா.

சக. கீரரைப்பாடும புறத்துறையெல்லா முடித்துப்
 பாட்டிண்ட வேந்.

சுள. வெற்றிகொண்ட மார்போடே.
[தன்.

நூ - ச. மாற்றரசர் பலரும் அறியாத,
சிரிப்பினகூறென்றது, (நுக)

நெரித்ததென்றதனை. 'நானறியாத நகை' என்னுது
'மனனர் பலருமறியாத'

என்றான், இராசபாவத்தாலே.

1. 'கூற்றுக்கண்ணேடிய

2. சிலப். உக: ௭௦-௭௧ -

வெருவருடறந்தலை" புறநா கக.

ஆம் அடிகளையும் அவற்றின் அடிக்குறிப்பையும் பார்க்க.

3. 'பாடுதுறை முற்றிய பயன்றெரி கேள்வி" சிறுபாண்.
உஉஅ.

(பி - ம்.) * 'மகனிரோடரசு' † 'ஏற்றி' ‡
'பரிசீங்கறியாது' § 'உரைபீங்
கென்னென்'

நூநூ

சிலப்பதிகாரம்

சு0. கூடாது * பிரிந்து குலக்கொடி தன்னுடன்

மாட மூதூர் மதுரை புக்காங்
கிலைத்தார் வேந்த + னெழில்வா னெய்தக்
1 கொலைக்களப் பட்ட கோவலன் மனைவி
2 குடவர் கோவே நின்னாடு புகுந்து

கூடு. வடதிசை மன்னர் மணிமுடி + யேறின
ளின்னுங் கேட்டரு ளிகல்வேற் றடக்கை
மன்னர் கோவே யான் 5 வருங் காரண
மாமுனி பொதியின் மலைவலங் கொண்டு
குமரியம் பெருந்துறை யாடி மீள்வே

எடு. னூழ்வினைப பயன்கொ லுரைசால்

சிறப்பின்

வாய்வாட் டென்னவன் மதுரையிற்

சென்றேன்

வலம்படு தானை மன்னவன் றன்னைச
சிலம்பின் வென்றனள் சேயிழை

யென்ற னுந்

தாதெரு மன்றத்து மாதரி யெழுந்து

எடு. கோவலன் றீதிலன் கோமகன் பிழைத்தா
னடைக்கல மிழந்தே னிடைக்குல மாக்காள
குடையுங் கோலும் பிழைத்த வோவென
விடையிரு னியாமத் தெரியகம் புக்கதுந்
தவந்தரு சிறப்பிற் || கவுந்தி சீற்ற

அடு. நிவந்தோங்கு செங்கோ னீணில வேந்தன்

போகுயிரா ௩ தாங்கப் பொறைசா லாட்டி
** யென்னோ டிவாவினை யுருத்த தோவென்

* வுண்ணு நோன்போ † யெிர்பதிப்
பெயர்த்ததும்
பொற்றேர்ச செழியன் மதுரை மாநகர்க்
அடு. குற்றது மெலலா மொழிவின் றுணர்ந்தாங்

எள. 'பிழைத்தவோ' எனருள், முன
பிழையாமைபறறி.

எக. சேறறம் - சேறறத்தை.

அக. சபியாதபடி தணித்தது அவன மரணம்.

அக. ஊனும் மாறறிப்போய.

3. எலப்பதி. கக. 3. "குடக்கோச் சேரவன் குட்டுவர் பெருந்தகை" மணி. உஅ: கக.

3. தாதெருமன்றம்: எலப். ப. சஉஏ.

4. "உயிர்பதிப் பெயர்த்தமை யுதுக" (எலப். உரு: கஎ);

"உண்ணு நோன்போ

யெிர்பதிப் பெயர்ப்புழி" மணி. கச: கூடு

(பி - ம்.) * 'பிரிந்த' † 'உயர்வானெய்த' ‡ 'சுற்றின' §

'வருகர்ரணமமரமுனி

வனமலை, || 'கவுந்திய்மிகணிவந்து' ௩ 'தாங்காப்பொறை' **
'என்னொடுவார்வினை,

உஎ.—நீ ர் ப் ப டை க் க ர ஐ த

௧௦௬

கென்பதிப் பெயர்ந்தே னென்றுயர் *

போற்றிச்

செம்பியன் மூதூர்ச் சிறந்தோர்க்†

குரைக்க

மைந்தற் குற்றது மடந்தைக் குற்றதுஞ்

செங்கோல் வேந்தற் குற்றதுங் கேட்டுக்

௧௦. கோவலன் றுதை கொடுத்துய ரெய்தி

‡ மாபெருந் தானமா வான்பொரு ளீத்தாங்

1 கிந்திர விகார மேழுடன் புக்காங்

கந்தர சாரிக ளாறைம் § பதின்மா

பிறந்த யாக்கைப பிறப்பற முயன்று

௧௧. துறந்தோர தம்முன் றுறவி யெய்தவுந்

துறந்தோன் மனைவி மகன்றுயா பொறுஅ

| ளிறந்ததுய ரெய்தி யிரங்கமெய் விடவுங்

கண்ணகி தாதை கடவுளர் கோலத்
தண்ணலம் பெருந்தவத் * தாசீ வகாமுன்
க00. புண்ணிய தானம் புரிந்தறங் கொள்ளவுந
தானம் புரிந்தோன் றன்மனைக் கிழத்தி
** நாள்விடே நல்லுயிர நீத்துமெய் விடவு
மற்றது கேட்டு * மாதவி மடந்தை

கஉ. இந்திரவிகாரம் - இந்திரனால் நிருமிக்கப்பட்ட
அரங்கு.

கக - டி. ஆறைம்பதினமர், அவா தாம முன்பு
பிறநது வருகிற யாக்ளை
யது பிறப்பறமுயன்று துறந்தாரொன்று விசேடணம்.

க0உ. நாள்விடே - நாளேவிட்டு; வினையெச்சம்

1.
(சிலப்.

கஉ-க: "அந்தர சாரிக னறைந்தனர் சாற்று, மிந்திர விகார மேழுடன்
க0: கக - ச): "இந்திர விகார மேழுமேத் துதவின்", "அந்தர சாரிக

போகி'

எமர்த்

தினி துறையு, மிந்திர விகார மெனவெழில் பெற்று" மணி. உசு:
டுகி; உஅ: கக-எ0.

1. ஆசீவகம் - சமணமதத்தின் பாருபாடுகளுள் ஒன்று;
வம் 'மற்கலி' என்றும், நூல் 'நவகதிரி' என்றும் கூறுவர்;

இம்மதத்தினர்க்குத்தெய்

“என்றது மற்கலிநானே

பிறையினி, பொன்பது வாங்கதிர் நால்யா முடையன,

மன்பெரு துண்பொரு ஊத்தி

யல் பாயவை, யின்ப நிகழ்ச்சியுங் காழ்ப்பா டெனச் சொல”

நீலகேசி. ஆசீவக. கக.

3. க0க - அ. கோவலன் இறந்தமை கேட்டு மாதவி

பெளத்தப்பன்னியை

யடைத்து சிறவு பூண்டமை, “போதியின்கீழ் மாதவார்முன்

புண்ணியத்தா னம்

புரிந்த, மாதவி தன்மறவுங் கேட்டாயோ தோழி” (சிலப். உக. “காதலன்றன்”);

“சங்கிம் மாதவ ருறைவிடம் புருத்தேன், மறவண நீத்த மாசறு கேள்வி, யறவண

வழக எழியிசை வீழ்த்து, மாபெருந் துன்பங் கொண்டுன மயங்கிக், காதலனுற்ற கடுந்

துயர்கூற.....உரலோ னருளினன்”, “கோவல னிறந்தபின் கொடுத்தாய ரெய்தி,

மாதவி மாதவர்பன்னியு ளடைத்ததும்” (மணி உ: 10க - ௬௬; கஅ: ௭ - அ.) என்னு

மிடங்களிலும் கூறப்பட்டுள்ளது.

(பி - ம்.) * ‘போலச்’ † ‘உரைப்ப’ ‡ ‘மாபெருந்தான மாண்பொருளிய்த்

தாங்கு’ § ‘பதின்மர்முன்பிறத்த’ || ‘இறந்துயிர்தீங்கி’ “

‘நாளவீடு’

௫௫௨

சிலப் பதி காரம்

* நற்றாய் தனக்கு நற்றிறம் படர்கேன்
க00. 1 மணிமே கலையை வானறுய நறுக்குங்
கணிகையர் கோலங் + காணு

தொழிகெனக்

கோதைத் தாமங் குழலொடு களைந்து
போதித் தானம புரிந்தறந் கொள்ளவு
மென்வாய்க் கேட்டோ ரிறந்தோ

நண்மையி

கக0. னன்னீர்க் கங்கை : யாடப் போந்தேன்
மன்னர் கோவே வாழ்க வீங்கெனத்

தோடார் போந்தை துமபையொடு முடித்த
வாடா வஞ்சி வானவர் பெருந்தகை
மன்னவ னிறந்தபின் வளங்கெழு சிறப்பிற்

கக0. 2 நென்னவ னாடு செய்ததீங் குறையென்
நீடு வாழியரோ நீணில || வேந்தென
மாடல ம்றையோன் மன்னவற்

குரைக்குநின்

மைததுன வளவன் கிள்ளியொடு

பொருந்தா

வொத்த ॥ பண்பின ரொன்பது மன்ன

கஉ0. ரிளவரசு பொறுஅ ரேவல ** கேளா

வளநா டழிக்கு மாண்பின ராதலி
1 நென்பது குடையு மொருபக
லொழித்தவன்

க0ச. நறநிறமபடாகேன நறநிறம் படரக்கடவேன்.
க0ரு - ஈ. மணிமேகலையைக் கணிகையாகோலங்
காணுதொழிகவென்று
நறறயக்குச் சொல்லி துனபத்தைச் செய்யும கணிகையா
கோலமென்றான்,
அக்கோலத்தால் தான் துன்பமுறுதலால்

க0 - கக0. அவர்கள் இப்படிச் செய்யா நிற்க
அவரின் இறநதோருண்டா
கையாற், கங்கையாடப்போநதேனென்றான்.
ககக. ஈங்கு - இப்பூமியின. ககச. மன்னவன
- பாண்டியன.
ககக. தவறறல் ஒத்தபண்பினையுடையா

---

1. க0ரு - அ. "மணிமேகலை, அருத்தவப் படுத்த லல்ல
தியாவதுந், திருத்தாச்
செய்கைத் தீத்தொழிற் படாஅன்" மணி. உ: ருரு - எ.
2. "ஆர்புனை தெரிய லொன்பது மன்னரை, நேரி வாயி
னிவைச்செரு வென்று"

(சிலப். உ.அ. ௧௧௬-௭): "ஆராச் செருவிற் சோழர்குழிக்
 குரியோ, ரொன்பதின்மர் வீழ
 வாயிற்புறத் திறத்து, நிலைச்செருவி னாற்றலை யறுதது" பதிற.
 ௩-ஆம்பத்துப்பதிகம்.

(பி - ம) * 'நற்றவர் தமக்கு நற்றவம் படர்கென' †
 'காணயதேர்கென'
 ‡ 'ஆடியபோத்தேன்' § 'தென்னவநன்னாடு' || 'சென்னை'
 ¶ 'கொள்ளார்'
 வேந்தென்றுமாடல' § 'பண்பி

உள்.—நீ ர் ப் படைக் காதை.

நூநூ

பொன்புனை திகிரி யொருவழிப்
 படுத்தோய்
 'பழையன் காக்குங் குழைபயி
 னெடுங்கோட்டு
 ௧௨௫. வேமபுமுத றடிநத வேநதுவள்ள வலத்துப்
 போநதைக் சுண்ணிப பொறைப
 கேட்டருள்
 'கொற்கையி லிருநத * வெறறிவேற்
 செழியன்
 பொற்றொழிற் கொலை + ரீரைஞ்

நூற்று வ

கரு. ரொருமுலை குறைத்த திருமா பத்தினிக்
கொருபக வெல்லே யுயிர்ப்பலி யூட்டி.
யுரை † செல வெறுத்த மதுரை முது
* ரரைககெடுத் தலமவந் மல்லற் காலைத்
தென்புல மருங்கிற் றீதுதீர் சிறப்பின்

கரு. மன்பதை காக்கு முறைமுதற் கட்டிலி
னிரைமணிப் புறவி யோரேழ் பூண்ட
வொருதனி யாழிக் கடவுட் டோமிசைக்

காலைச செங்கதூக் கடவுளே நினனென

கரு. மாலைத திங்கள் வழியோ னேறின
* னூழிதொ னூழி புலகங் காத்த
வாழ்க வெங்கோ வாழிய பெரிதென
மறையோன் கூறிய மாற்ற மெல்லா
மிறையோன் கேட்டாங் கிருந்த வெல்லையு
ளகலவாய் ஞால மாரிருள் விழுங்கப்

கஉச - (ந) பழையன - குறுநிலமன்னன்; அவன்
வேமபு.

கஉஅ ஈரைஞ்ஞாற்றுவா - ஆயிரவரை

கருக புகழ எங்கும் பரக்குமபடி மிக்க மதுரை

1. “பழையன்காக்குங் கருஞ்சினைவேம்பின், முரரை
முழுமுத றுமியப் பண்ணி”

(பதிற். இ-ஆம் பத்துப் பதிகம்; “மோகூர்ப், டணியா
மையிற் பகைதலை வந்த;

மாகெழு தாண் வம்ப மோரியர், புனைதீர் தேய் யுருளிய
குறைத்த” (அகநா. உடுக.)

‘பழையன்மோகூர்’ மதுரை. இ0அ.

2. “கொற்கையிலிருந்த வெற்றிலேவற்செழியன்
நங்கைக்குப் பொற்கொல்லரடிபிர

வரைக்கொன்று களவேள்வியால் விழுவாடு சாந்த்செய்ய
நாடுமலிய மழைபெய்து

தோயுந்துன்பமுநீங்கிபது” சிலப். உலர்ப்பெறுகடலிரை, க.

3. மு: சிலப்பதிகாரம், ச: அ. 4. சிலப்பதிகாரம், க0:
கசடு.

(பி - ம்) * ‘இளங்கோச்செழியன்’ | ‘
சுரைந்தாற்றுவரை’ † ‘செலவறத்த;

எ(1)

நூல்கள்

சிலப்பதிகாரம்

பகல்செல * முதிர்ந்த படாகுர் மாலைசு

கசடு. செந்தீப் பார்த திசைமுகம விளங்க
வந்திச செக்கர் வெண்பிறை தோன்றப்
பிறையோ வண்ணம பெருந்தகை நோக்க
விறையோன் செவ்வியிற் கணியெழுந்

துரைப்போ

னெண்ணுன்கு மதியம வஞ்சி நீங்கியது

கடு0. மண்ணுள வேந்தே வாழ்கென் றேத்த

¹ நெடுங்காழ்க் கண்ட நிரல்பட நிரைத்த
கொடுமபட நெடுமதிற் + கொடித்தோ

வீதியுட்

² குறியவு நெடியவுங் குன்றுகண் டன்ன
வுறையுண் முடுக்க ரொருதிறம போகி

கடு0. † வித்தகா கைவினை விளங்கிய கொளகைச
சித்திர விதானத்துச செம்பொற் பீடிகைக்

கோயி விருக்கைக் கோமக னேறி

வாயி லாளரின் மாடலற் ற் கூஉ.

யிளங்கோ வேந்த || நிறந்ததற் பின்னா

கசடு. வளங்கெழு நனனாட்டு மன்னவன்

கொற்றமொடு

செங்கோற் றன்மை தீதின் றோவென

வெங்கோ வேந்தே வாழ்கென் றேத்தி

மங்கல மறையோன் மாடல னுரைக்கும்

வெயில்விளங்கு மணிப்பூண் விண்ணவர் வியப்ப

கசச - கூ தன்னியலபு முதிர்நத மாலையாகிய
செந்தீப்பரந்த் மேலேத்
திசை விளங்கப் பிறைதோன்ற.

கசஎ பிறையெழுந்தபடியை. கநிக. நிரல -
ஒழுகு.

கநுஉ. படம - படங்கு. படங்கை மதிலாகவுடைய
வீதி.

கநுச. உறையுள் - உறையுமிடம் கநுசு. பீடிகை -
சிங்கர்தனம. கநிக. இளங்கோவேந்தா - பட்ட
ஒன்பதினமா.

1. "தெழிங்காழ்க் கண்டங் கோவி" (முல்லை. சச);
முதற் கொள்து" பெருங். உ. ச: ககச

"கண்டப் பூத்திரை காழ்

2. "குறியவு தெழியவுங் குன்றகண் டன்ன" மணி. கூ:
டுஅ.

(பி - ம்) * * முரஞ்சிய' † * கொடிதங்கோவீதியிற்' ‡
'வித்தகன்' § 'கவி.

உளநீர்ப்பயடைக்காலைத்.

நடுநடு

ககரு. ¹ வெயில்முன் * நெறிந்த விகல்வேற்
கொற்றமுங்

² குறநடைப் புறவி நெடுநதுயர் தீர
வெறிதரு பருந்தி னிடுமபை நீங்க
வரிந்துடம பிட்டோ னறநதரு கோலுந்
திரிந்துவே றுகுங் காலமு முண்டோ

கஎடு. தீதோ வில்லைச செல்லற் காலையுங்

³ காவிரி புரக்கு நாடுகிழ வோற் +

கென்

றருமறை முதல்வன் சொல்லக்

கேட்டே

பெருமகன் மறையோற் பேணி ய

ங்கவற்

காடகப் : பெருநிறை யைபைந்

திரட்டித்

கஎரு. தோடார போருதை வேலோன்
றன்னிறை

மாடல மறையோன் கொள்கென் ஸ்
றனிததாங்

{ 'காரிய மன்ன ரையிரு பதின்மரைச
சோகெழு நன்னாட்டுச செல்கவென் || ரேவித்
'தாபத வேடத் துயிருயரது பிழைத்த
கயு மாபெருந் தானை மன்ன குமரா

கஎச. ஐம்பது துலாம்பாரம் பொன்
கஎஎ ஐயிருபதினமா - முனசொன்னகன்னகா

1. "தூங்கெயின் மூன்றெறிந்த சோழன்" (சிவப்.
உக: "வீங்குநீர்")— 'ஒன்னு ருட்டுந் துன்னருங் கடுந்திறம்,
தூங்கெயி வெறித்தநின் தூங்கனோர்" (புறநா. நகூ);

"வீங்குதோட் செம்பியன் சீற்றம் விறல்விசும்பிற்,
தூங்குமெயிலுந் தொலைத்தலால்,"

(பழ. சக); "ஒன்னு, ரோங்கெயிற் கதவ முருமுச்சுவல்
சொறியுந், தூங்கெயி வெறி

ந்த தொழிவளங்கு தடக்கை, நாடா நல்விசை நற்றேர்ச்
செம்பியன்" (சிறுபாண்.

எக-அஉ); "தூங்கெயி வெறிந்த தொழித்தோட்
செம்பியன்" (மணி. க. ச); "தேங்கு

தூங்கெயி வெறிந்த வயனும்" (கலிங்கத்து. இராச. கஎ);
"வாங்குந் திருக்கொற்ற

வானொன்றின் வாய்வாய்ப்பத், தூங்கும் புரிசை துணித்த
கோன்" (இராசராசசோழ

ஊலா, கூக); “தூங்கு மெய்வெறித்த சோழனும்” வி
கீரமசோழனூலா, கூ

3. புறவின் துயர்தீர்த்த குறிப்பின்விரிவை,
இப்புத்தகம் ச.அ.க-ஆம் பக்கத்தி’ ஊள்ள க-ஆம்
அடிக்குறிப்பிற்காண்க.

3. “காவிரி புரக்கு நாடுகிழ வோனே” பொருந்.
உச.அ

4. சிலப்பதிகாரம், உசு: சசு. 5. சிலப்பதிகாரம்,
உசு: உஉடு-க. (பி. ம.) * :

எறித்தவியறெர்க்கொற்றக்’ † ‘எனவருமறை’ ‡ ‘பசுநிறை’
§ ‘அனித்தாங்கு’ || ‘ஏவிக், கருங்கயனெடுங்கட்
கவின்பெறுகாதில் விரிவெண்’

நூல்கள்

சிலப்பதிகாரம்’.

1 சுருளிடு தாடி மருள்படு பூங்குழ
லரிபரர் தொழுகிய செழுங்கய

னெடுங்கண்

விரிவெண் டோட்டு வெண்ணகைத
துவர்வாப்ச

சூடக வரிவளை யாடணைப் பிணைநீதாள
கஅடு. வளரிள வனமுலைத * தளரியன்
பின்னரிடைப்

பாடகச சீறடி யாரியப் பெடிபோ
டெஞ்சா † மன்ன நிறைமொழி மறுககுங்

கஞ்சக முதல்வ ரீரைஞ னூற்றுவ
ரரியிற் போந்தை பருந்தமி ழூற்ற

கக௦. நெரியாது மலைநத கனக விசயரை
யிருபெரு வேந்தாக்குக் : காட்டிட

வேவித்

திருந்துதுயில கொளளா வளவை
யாங்கணும்

பரம்புநீர்க் கங்கைப பழனப் பாசடைப
பயிலினந் தாமரைப் பல்வண் டியாழ்செய

கக௧. வெயிலினஞ் செல்வன் விரிகதிா பரப்பிக்
குணதிசைக் குன்றத் துயர்மிசைத்

தோன்றக்

குடதிசை யானுங் கொற்ற வேந்தன்
வடதிசைத் துமபை வாகையொடு :

முடித்துத

தென்றிசைப || பெயாந்த வென்றித்
தானையொடு

உரு. நீதிதுஞ்ச வியனகா நீடுநிலை நிவந்து

கஅக. தாடி - மோவாய.

கஅந வெண்டோடு - சங்கினுற செய்க

கரதாபரணம்

கஅ௭ எஞ்சாமனனா மறத்திறலொழியாத மனனா

கஅஎ - அ இறைமொழிமறுக்குங் கஞ்சுமுதல்வர் -
மேலான வார்த்தை
பொறுது மறுத்துரைக்குந் தூதர்
கஅக அரியில்-அரிதாலில்
ஆறறல்-இவாகளைவென்று கைக்கொண்டவலி
கஅஅ - கூக தூதர காட்டிட வேலி.
ககஉ கொள்ளாவளவை, 'கடுமொழி'றறு
ககங. கங்கையைசூழ்ந்த பழனம் உரு நகர -
கோயில்

1. கஅக-க. பேடி: "சுரியற் குடி மருள்படி பூங்குழற்,
பவளச் செவ்வாய்த் தவள

வாணகை, யொள்ளரி தெய்வங்கண் வெள்ளிவெண் டோட்டிக்,
சுருங்கொடிப் புருவத்து

மருங்குவன பிறைததற், காத்தளஞ் செங்கை பேர்த்தள வனமுல, பகன்ற வல்குலத்
தன் மருங்கு, லிகத்த வட்டிடை பெழுதுவர்க் கோலத்து, வாணன்பேரூர் மறுகிடைத்
தோன்றி நீணில மனத்தோன் மகன்முன் குடிய, பேடிக் கோலத்துப் பேடி" மணி.
ங்: ககங - உரு.

(பி - ம.) * 'தளிரிளமின்னிடை' †
மன்னர்க்கிறைமொழியிதற்கும் ‡ 'காட்ட
வேலி' § 'முடித்தோன்' || 'பெயர்ந்தனன்'

உள்.—நீர் ப்ப்ப்பைக் க்கா தை.

நீதி

கதிர்செல வொழித்த * கனக மாளிகை
முதது + நிரைக் கொடித்தொடர்

முழுவதும் வளைய

சித்திர விதானத்துச் செய்பூங் கைவினை
யிலங்கொளி மணிநிரை யிடைபிடை

வகுத்த

உரு. : விலங்கொளி வயிரமொடு பொலந்தகடு
போகிய

மடையமை செறிவின் வான்பொற் கட்டிற்
புடைதிர டமணிப்ப

பொற்கா டு லமளிமிசை

யிணைபுண ரெகினத திளமயிர செறித்த
துணையணைப் பள்ளித் துயிலாற்றுப

படுத்தாங்

உரு. கெறிந்துகளங் கொண்ட வியறோக்
கொற்ற

மறிந்துரை பயின்ற வாயச செவிலியா
தோட்டுணை துறந்த துயரீங் கொழிகெனப
பாட்டொடு தொடுததுப் பல்பாண்டு

வாழ்த்தச

* சிறுகுறுங் கூணங் குறஞஞ் சென்று

உகடு. பெறுகதின் செவ்வி பெருமகன் வந்தா
 னறுமலர்க் கூந்த னுளணி பெறுகென
 வமைவினை தேறன் மாந்திய கானவன்
 கவண்விடு புடையூஉக் ** காவல் கைவிட
 வீங்குபுன முணியுப வேண்டி வந்த
 உஉடு. || வேங்கியல யானை தூங்குதுயி லெய்த
 வாகை துமபை வடதிசைச சூடிய
 வேக யானையின் வழியோ நீங்கெனத்

உடுக மாளிகை - அநதப்பரம. கதிர்செலவொழித்தல்
 - உயாதல்.

உ'உ கொடித்தொடா - சலலியும தூக்கும்.

உடுடு. விலங்கொளி - பக்கமோடுகிற ஒளி.
 பொலந்தகடு - பொற்றகடு.

பொகிய - ஒழுகிய.

உடுக துயிலைப்பாக்கி.

உகக கூந்தல நானொப்பன்பெறுக. என - என்று
 சொல்ல.

1. சிலப். ச: கூக; நெடுநல். ககஉ; கவி. எஉ.

2. "கூனுங் குறஞ் மூமுங் கூடிய குறுந்தொழி
 வினஞர்". "கூனுங் குறஞ்

கொண்டன" (சிலப் ௨௦: ௪௪, ௨௮. ௩௮) பெரும். ப கருக:
௨௩௬ - ௬௩.

(பி - ம்.) * 'தமனியமானினை' , † 'நிரைத்தொடர்
முழுவதும் வளைஇச்

‡ 'வினங்கொனி.....தகடுபோக்கி மடையமை
செறிவனவான பொற்றகட்டிற்'

§ 'அமனியினை' || 'இனமயிர்' ** 'காவலன்' †† '
வாங்குநிலையானைதாங்குதயில்'

௩௩௮ 'சிலப்பதிகாரம்

திறத்திறம் பகர்ந்து சேனோங்
கிதணத்துக்

குறத்தியர் பாடிய குறிஞ்சிப் பாணியும்
௨௨௩. வடதிசை மன்னா மன்னையின் முருக்கிக்
' கவடி விததிய கழுதையே நுழுவன்

குடவர் கோமான் வந்தா னுளைப்
 படுதுகம் பூணய் பகடே மன்ன
 ரடித்தளை நீக்கும வெள்ளணி யாமெனுந்
 ௨௩௦. ³ தொடுப்பே ருழவ ரோதைப் பாணியுந்
 * தண்ணான் பொருரை யாடுந் ரிட்ட
 வண்ணமுஞ் சுண்ணமு மலரும் பரந்து
 விண்ணுறை விற்போல் விளங்கிய

பெருநதுறை

வண்டுண மலர்ந்த மணித்தோட்டுக் குவளை
 ௨௩௧. முண்டகக் கோதையொடு முடித்த ⁺
 குஞ்சியின்

முருகுவிரி தாமரை முழுமலர் : தோயக்
 குருகலர் தாழைக் கோட்டுமிசை யிருந்து
 வில்லவன் வந்தான் வியன்பே ரிமயததுப்
 பல்லா னிரையொடு படர்குவிர் நீரெனக்
 ௨௪௦. காவல னானிரை நீர்த்துறை ⁵ படிதிக்
 கோவல ருதுங் குழலின் பாணியும்
 வெண்டிரை பொருத வேலை வாலுகத்துக்
 குண்டுநீ ரடைகரைக் குவையிரும் புன்னை
 வலம்புரி யீன்ற நலம்புரி முத்தங்

(௨௧௮) காவலகைவிடுதலாற் (௨௧௯)

புனமுண்ணவந்த (௨௨௦) யானை

துயிலெயதப் (௨௨௪) பாடிய குறிஞ்சிப்பாடலும்

உஉஅ. பூனாய - பூண்டல செயவாய. பகடே. விளி.

உஉக. வெள்ளணி - பிறந்தநாளொப்பனை.

[சொல்.

உரு தொடுப்பே நுழுவர் - விளாக்கொண்டு

உழுமுழுவர்; ஏருழுவர், ஒரு

உருக. பல்லானிரை - வடக்கு நின்றும் கொண்டு

போந்த நிரை; அவற்

ரோடு நீருஞ்சேர்வீர்.

உசு. படிது - படித்தி

உசு புன்னை -

புன்னையிடத்தே.

---

1. பதிற. எடு; புறநா. கடு, கூஉ; பு-வெ. உழிஞை. உசு.

2. தொடுப்பு - விதைப்புமாம்; 'தொடுப்பினாயிரம்
வித்தியதுவினைய' (மதுரை

கக); "தந்துநீரடைகரைச் சங்குமுதொடுப்பின்
முத்துவினையுழனி' மணி. அ: - க.

(பி - ம்.) * 'தண்ணம்பொருதை' † 'குஞ்சியன்' ‡
'தேய' § 'படியாக்
கோவலர்'

உள்.—நீர் ப்ப்பை டக் காரை

த. ருருக.

உசுரு. கழங்காடு மகளி ரோதை யாயத்து
வழங்குதொடி முன்கை மலர வேந்தி
வானவன் வந்தான் வளரிள வனமுலை
தோணல * முணீஇய தும்பை

போந்தையொடு

வஞ்சி பாடுது மடலீர் யாமெனு

உரு. மஞ்சொற் + கிளவிய ரந்தீம் பாணியு
மோர்த்துட னிருந்த கோபபெருந் தேவி

வால்வளை செறிய வலம்புரி வலனெழ
மாலெவெண் குடைக்கீழ் வாகைச

சென்னியன்

வேக யானையின் மீமிசைப பொலிந்து

உரு. குஞ்சர வொழுகையிற் கோநக
ரெதிர்கொள

வஞ்சியுட் புகுநதனன் செங்குட்
டுவனென்.

(உசுசு) 'ஏந்தி' என்னும் வினையெச்சம் (உசுசு) 'எனும்' என்னும் பெய

ரெச்ச வினையொடு முடிந்தது.

உசஅ. உணீஇய - உண்ணுமபடி.

(உசஅ) உண்ணுமபடி (உசக) பாடுதுமெனக

பாட்டால் தமமிடத்து வருவானெனது. (உச -

௩௦) குறிஞ்சி முதலாக

நாலுநிலத்துப் பாணியும் (உருக) ஓரத்து

உறங்காததேவியென்றது நாலுநில

அணிமையுங் கூறிற்று.

(ககஅ) வடதிசைக்கண் தும்பைத்துறையையும்
வாகைத்துறையையும்

முழவு செய்து (உருக) தன்றேவி (உருஉ)
கைவீனசெறிய வலமபுரிமுழங்க

(உருஉ) வாகைச்சென்னியனாய் (உருச)
யானைமிசைப்பொலிந்து (உருரு) திரு

நகரெதிர் கொள்ளாத (ககக) தானையொடு (உருக)
வஞ்சியிற புகுந்தனனெனக்

கூட்டுக

உஎ.—நீர்ப்படைக்காதை

முற்றிற்று.

3. "கனிதுபல பூட்டி பொழுதை யுய்த்த" பதிற். சச.

(பி - ம்.) * 'உண்ணியதும்பை' | 'இளவியத்திம்' †
'வஞ்சியி'.

இருபத்தெட்டாவது நடுகற்காலை.

தண்மதி யன்ன தமனிய நெடுங்குடை
மண்ணக * நிழற்செய மறவா னேந்திய
¹ நிலந்தரு திருவி னெடியோன் † றனது

வலம்படு சிறப்பின் வஞ்சி மூது

௫ ² ரொண்டொழுத தடக்கையி

னெண்மலாப பலிதூஉய்

³ வெண்டிரி விளக்க மேந்திய மகளி
ருலக மன்னவன் வாழ்கென் றேத்திப
பலாதொழ வந்த மலரவிழ் மாலை

⁴ போந்தைக் கண்ணிப பொலம்பூந

தெரியல

க0. † வேந்துவினை முடித்த வேந்துவாள்
வலத்தா

யானை வெண்கோ டழுத்திய மாரபு

நீளவேல் கிழித்த நெடுமபுண் ‡ னாகமு

மெய்களை கிழித்த பகட்டெழி லகலமும
வைவாள கிழித்த மணிபூண் || மாபமு
கஞ். மைம்மல ருண்கண் மடந்தைய ரடங்காக்

க. தமனிய நெடுங்குடை யெனறது
காமபும முகப்பும பொனனாதுதலால்.

உ. மறம் - வீரம

1. "நிலத்தரு திருவி னெடியோய்" (பதிற். அஉ); "
நிலத்தரு திருவி னெடி
யோன்" மதுரை. எசுந.

2. இ - அ. "அகதக ரெல்லா மரும்பலிழ் முல்லை, திகர்மலர்
நெல்லொடு தூஉய்ப்,
பகன் மாய்த்த மாலை" (சிலப். சு: க-க) என்பதையும்
அதன் கீழ்க் குறிப்பிடையும்
பார்க்க.

3. "கன்னியர் கைவிளக் கேந்தகீ காவலன், டொன்னியல்
வளநகர் பொலியத்
தோன்றினார்" குளா. சீய. உசச.

4. சு-க0. "வேந்தவினை முடித்த வேந்துவாள் வலததுப்,
போந்தைக் கண்ணிநி
னாங்கனோர்" சிலப். உஅ: ககக - ச

(பி - ம்.) * 'நிழற்ற மறவாள்' † 'முனாது' ‡
'வேந்தது வினை' § 'அகமும்' || 'புய
முமைம்மலர்'

உது—நடுகற்காலைத்.

நுக

* கொமமை வரிமுலை வெம்மை *

வேதுறீஇ

+ * யகிலுண விரிதத வம்மென் கூந்தன்
முகிலுழை மதியத்து : முரிகருஞ் சிலைக்கீழ்
மகரக் கொடியோன் மலர்க்கணை தூரந்து

உரு. சிதாரி பாரந்த டு செழுங்கடைத தூது
மருந்து மாயதிம மாலையென் || நேத்த
விருங்கனித் துவர்வா யினிலா விரிபபக்
கருங்கயல் பிறமுங் காமர் செவ்விபிற்
றிருந்தெயி றரும்பிய விருந்தின் முரலு

உரு. மாந்தனிர மேனி ஈ மடவோர் தம்மா
லேந்துபூண் ** மாற்பி னிளையோர்க்

களித்துக்

காசறைத் திலகக் கருங்கறை கிடந்த
மாசில்வாண் முகத்து வண்டொடு சுருண்ட
* குழலுங் கோதையுங் கோலமுங் காண்மார்

ரு. * நிழல்கான் மண்டிலந தமமெதிர நிறுத்தி

வணர்கோட்டுச சீறியாழ் ++ வாங்குபு
தழீஇப்
புணர்புரி நரம்பிற் பொருளபடு பத்தர்க்
குரல்குர லாக வருமுறைப் ++ பாலையிற்

(கசு) உறீஇ (உக) ஏத்தவென்னுமெச்சம், (உச)
அரும்பியவென்னும்

பெயரெச்சத் தொழிலோடு முடிந்தன .

(க) நெடியோன் (ச) முதுரில் (அ) வந்த மாலை,
(க) தெரியல் (க) வேந்து வாள்வலத்தர் (கக - ச) மாறப
(கரு) மடநதையர்தம் (கசு) முலையால்

வேதுகொண்டு இவருடைய (உ) கட் கட்டையாகியது
(உச) முன் பாச

றைக்கண் நமக்கு வருத்தஞ் செயததேயன்றி இம்மாலேக்கண்
அதற்கு மருந்து

மாகியதென்று (உச) இளையர் (உக) ஏத்த (உச)

அரும்பியமூரலையும் (உச)

அவ்விளையோர்க்கு (உரு) அம்மடவோராலே (உச)

அளிப்பதுஞ் செயதென்க.

1. "கொம்மை வருமுடி வெம்மையிற்றடைது" (தெருநல்.
கக); "நங்குண்

வேல்செய்த புண்களைத் தடமுடி வேதுகொன் டொற்றியுஞ்,

செங்கனி வாய்மருத்

தூட்டுவீர் செம்பொனெடுங்கடை திறமினோ" கலிங்க. கடை.
கடு.

3. "அதிதுண விரித்த வம் மென் கூந்தலின்" இறுபாண்.
உளக.

4. உக - ௩௦. "மாசறக் கண்ணடி வயக்கி வண்ணமுத்,
தோக்கி" பரி. கட.

தேக மொலியுந் திகழ

5. "திழல்கான் மண்டில தோக்கி யழல்புனை, யுலிரிழை
திருத்து வான்" (பரி-உக);

"திழல்கான்மண்டிலத்து" அகநா. எக.

(பி - ம்) * 'வெய்துறீஇ' † 'அதிதுணவிருந்த' ‡
'மூரிவெஞ்சிலை' § 'செய் கடைத்தாது' || 'ஏத்தி' ¶
'மடவோர்தத்தமேந்து' ** 'மார்பினினியோர்க்கு'

†† 'வாங்குபுடைத்தழீஇப்புரிபுரி' ‡‡

பாலைத்துத்தங்குரலாற்றென்றொழைவியக்கி
யந்திங்'

எக

இக்கூஉ

சிவப்பதி காரம்

றுத்தங் குரலாத் தொன்முறை யியற்கையி
 ௩௫. னந்தீங் குறிஞ்சி யகவன் * மகனிரின்
 மைந்தர்க் கோங்கிய வருவிருந் தயாந்து
 முடிபுற முரிஞ்சங் கழற்காற் றுட்டுவன்
 குடிபுறந் தருங்காற் றிருமுகம போல
 வுலகுதொழத் தோன்றிய மலர்கதிர்

மதியம்

௪௦. பலர்புகழ் ட முதுர்க்குக் காட்டி நீங்க
 மைந்தரு மகளிரும் வழிமொழி கேட்ப
 வைங்களை நெடுவே ளரசவீற் றிருந்த
 வெண்ணிலா முன்றிலும வீழ்பூஞ்

சேக்கையு

மண்ணீட் டரங்கமு மலாபபூம பந்தரும்

௪௧. ¹ வெண்கா லமளியும் விதானவே

திசைகளுந்

தண்கதிர் மதியந் தான்கடி

கொள்ளப்

படுதிரை சூழ்ந்த பயங்கெழு மாநிலைத்
 திடைநின் றோங்கிய நெடுநிலை மேருவிற்
 கொடிமதின் முதுநா நடுநின் றோங்கிய

௪௨. ² தமனிய மாளிகைப் புனைமணி யரங்கின்
 வதுவை வேண்மாண் மங்கல மடந்தை
 மதியேர் வண்ணங் காணிய வருவழி

(௩௫) அகவன்மகனி

ரென்னும் பெயரில் அகவுதறறொழிலோடு முடிந்தன.

(௨௯) போகத்தாற குலைந்த குழல் முதலியன
திருத்திக் காணவேண்டிக்

(௩௦) கண்ணாடிபார்த்து (௩௧) யாழைத்தழீஇக் (௩௫)
குறிஞ்சியை அகவுதலைச்

செய்யும் மகளிராலே (௩௬) மைந்தர்க்கு
விருந்தயாந்தென்க

(௮) பலாதொழ வந்த மலரவிழ் மாலை, (௨௬)
இளையோர்க்கு (௨௫) மட

வோராலே (௨௭) மூரலையும் (௨௯) அளித்தது (௩௬)
மைந்தர்க்கு (௩௫) அகவன

மகளிராலே (௩௬) விருந்துமயாரது (௪௦) மூதுரிடத்து
(௩௬) மதியத்தைக்

(௪௦) காட்டி நீங்க, அந்தமதியம் (௪௩)
வெண்ணிலாமுனறில் முதலானவற

றை (௪௪) விளக்காநிறக (௫௨) அமமதியத்தெழுச்சியை
(௫௧) வேண்மாள்(௫௨)

காண்டறகு வருவழி (௫௦) அரங்கின..... பெற்றன
ஒருபக்கமெனக.

1. "விதானித்துப் படுத்த வெண்கா லமனி" பெருங். க

௩௩: ௬௬.

2. ௨௦ - ௨௧. "விளங்கில வந்து வெள்ளி மாடத்,
திளங்கோ வேண்மா சூடணிசூத்
தருளி" சிலப். ௨௦: ௪ - ௨.
(பி - ம்.) * 'மகளிர், மைத்தர்க் கோங்கிய
வருவிருந்தயாமுடி' † 'சூடவன்'
‡ 'மூதூர்காட்டியாங்கு'

௨௮.—ந டிக ற் க ா னைத்.

நினைந் * யெல்வனை மகளி ரேந்திய *
விளக்கம்
- ௨௦.

பல்லாண் டேத்தப் பரந்தன வொருசார்
மண்களை முழுவும் வணாகோட் டியாமும்
பண் † கனி பாடலும பரந்தன
வொருசார். மான்மதச சாந்தும்
வரிவெண் ‡ சாந்துங்
* கூலுங் கூறளுங் கொண்டன

வொருசார்

வண்ணமுஞ் சுண்ணமு & மலர்ப்பூம

பிணையலும்

கூடு.

* பெண்ணணிப பேடிய ரேந்தின

வொருசார்

* பூபூம புகையு மேவிய விரையுந்
துவியஞ் || சேக்கை சூழ்ந்தன

வொருசா

ராடியு மடையு மணிதரு கலன்களுஞ்

சேடியர் * செவவியி னேந்தின ரொருசா

கூடு. ராங்கவ டன்னுட னணிமணி யாங்கம்

* வீங்குநீர் ஞால மாளவோ னேறித்

* திருநிலைச் சேவடிச சிலம்புவாய்

புலம்பவும் :

* பரிதரு செங்கையிற்

படுபறை யார்ப்பவுஞ்

செங்க ணையிரந திருக்குறிப் பருளவுஞ்

கூடு மணியரங்கம் - நிலாமுற்றம்.

1: "பஞ்சிலங்கு மல்குலார்

பலாண்டுகூற" "தழமலர்க்கோதைநல்லார் பலாண்

டிசை ததும்பவாழ்த்த", "

பங்கயமுகத்தவர்பலாண்டிசைபராவ" குளா. தூது. கூடு;

கல்பாண. கசக, டகௌ.

1. சிலப். உள். உகச - ஆம் அடிபையும் அதன் கீழ்க்
குறிப்பையும் பார்க்க.

2. "பெண்ணவா யாணிமுத்த பேடி யணியாளோ"
நாலடி. உடுக.

3. மு. "பூவும் புகையு மேவிய விரையும்" சிலப். இ:
கச; கட: கஅ; கர: கஇக.

4. "வீங்குநீர் ஞால் மான்வோன்" (சிலப்.
மான்வோய்" சிலப். உக. உடு; மணி. இ: கக.
உக: கஇ, கஎக); "வீங்குநீர் ஞால்

5. 1. சுள - எடு. "திரிபுர மெரியத் தேவர் வேண்ட,
வெரிமுகப் பேரம் பேவல்

கேட்ட, வுமையவ னொருநிற னாக வோங்கிய, விமையவ
னாடி கொடுகொட்டி யாட.

ஆம்" (சிலப். சு: சர-சக); "கொட்டி கொடுவீடையோ னாழற்
றதற்குறப், பொட்டிய தான்கா மெனல்" (சு: க: கச-மேறி);
"படுபறை பலவீயம்பப் பல்லுருவம் பெயர்த்
துதீ, கொடுகொட்டி யாடுங்கால்....., ...கொண்டதீர்
தருவாளோ" (கவி. கடவுள்);

"கொட்டி யாடற்கேற்ற மொட்டிய, வுமையவ னொருபா லாக வொருபா, விமையவ
நாட்டத் திறைவகுதி, யமைபா வுட்கும் விடையும் விழையும், பொவிவும் பொருத்த
தோக்கித் தொக்க, வவுண ரின்னுயி ரிழப்ப வக்கனம், பொவிய வாழன னென்ப" (சு.

சு: - மேறி.

(பி - ம்) * 'விளக்கமொடு பல்யான் டெத்தப்
பரத்தனர்' † 'கனிப்பாடலும்'

‡ 'கலவைபு' ‡ 'மலர்ப்பூம்' || 'சேக்கைத்தந்தனர்' ॥

'செவ்விபின்' ** 'புரிதரு' திருச்சு

சில ப்பதி காரம்

எ0. செஞ்சடை சென்று திசைமுக மலம்பவும்
பாடகம் பதையாது சூடகர் துளங்காது
மேகலை யொலியாது மென்முலை *

யசையாது

வார்புழை யாடாது மணிக்குழ லவிழா
துமையவ னொருதிற னாக வேங்கிய

எ0. விமையவ னுடிய † கொட்டிச சேதம
பாத்தரு நால்வகை மறையோர பறையூர்க்
‡ கூததச சாக்கைய னுடலின் மகிழ்நதவ
னேத்தி நீங்க விருநில மாளவோன்
§ வேத்தியன் மண்டப மேவிய பின்னர்

அ0. நீலன் முதலிய கஞ்சுக மாக்கண்
மாடல மறையோன் றன்னெடுந் தோன்றி
வாயி லாளரின் மன்னவற் கிசைத்தபின்
கோயின் மாக்களிற் கொற்றவற் றொழுது
தும்பை வெம் || போர்ச் சூழ்கழல்

வேந்தே

அரு. செம்பியன் மூதூர்ச் சென்றுபுக் காங்கு
 'வச்சிர மவந்தி மகதமொடு ஏ குழீஇய
 சித்திர மண்டபத் திருக்க வேந்த
 னமரகத துடைந்த வாரிய மன்னரொடு
 தமரிற் சென்று தகையடி வணங்க

எதி. கொட்டிச்சேதம் -
 கொடுகொட்டிக்கூத்து.

எசு - எ. இதனை, பகுத்தலரிய நான்மறையோரது
 பறையூரிற் கூத்தச்
 சாக்கையன் ஆமிதலின் மகிழ்ந்தென்க

எசு. வேத்தியன் மண்டபம் - அரசிருப்பாய
 பேரோலக்கமண்டபம்.

அசு - எ. வச்சிரம் அவந்தி மகதமொடுதிரண்ட
 மண்டபம் - இந்நாடு

மூன்றுமுடையோர் திறையிட்ட பந்தர்
 தோரணவாயில் பட்டிமண்டபம்,

இவைகூடியமண்டபம்;.....ஆகலான், ஆகுபெயர்;
 பிறந்தவழிக்கூறல்.

அசு தமரிற்சென்று -
 சங்கோசபரிவாரகதுக்குக் கடவாருடன் சென்று.

3. "என்மிகுந்தகொண்டனவென்னப், புரிந்த செஞ்சடை நிமிர்ந்து கழல்"
கல். உலழித்திரும்"—

4. சரக்கையரென்று மொருவகைச்சாதிபார் இப்பொழுதும் உத்தமிழ்த்தும்
தொழிலையுடையராய் மலைநாட்டிலுள்ளாரென்று தெரிவின்றது.

5. அக - எ. "வச்சிரநன்னாட்டுக், கோனிறை கொடுத்த கொற்றப்

பந்தரு, மகத

தன்னாட்டு வான்வாய் வேந்தன், பகைபுறத்துக் கொடுத்த பட்டி
மண்டபமு, மவத்தி

வேத்தனுவந்தனன் கொடுத்த, நிவந்தோய்கு மரபிற் றேரண
வாயிலும்" சிலப். இ:

கக-மக

(பி - ம.) * 'இயங்காது' † கொடுகொட்டிச்சேதம்' ‡
'கடந்தைச்சகையோ

குடவின் § 'வேத்தியன் மண்டபமேறிய' || 'போர்குழி' ¶
'குழிச்சித்திர'

உஅ.—நடுகற்குரைத.

குணகு

கூ. நீளமரமுவத்து நெடும்பே ராண்மையொடு

வாளுங் குடையு மறக்களத் * தொழித்துக்
1 கொல்லாக் கோலத் துயிருய்ந் தோரை

வெல்போராக் கோடல் வெற்ற மன்றெனத

தலைத்தோத் தானைத் தலைவற் குணத்தனன்
 கூரு. சிலைத்தா ரகலத்துச செமபியா பெருந்தகை
 யாங்குநின் றகன்றபி னறக்கே. ல வேந்தே
 யோங்குசீர் மதுரை மன்னவற் காண
 † வாரிய மன்ன ரமாக்களத் தெடுத்த
 * சீரியல் வெண்குடைக் : காம்புநனி சிறந்த
 கரு. * சயந்தன் வடிவற் றலைக்கோ லாங்குக்
 கயந்தலை யானையிற் † கவிகையிற் காட்டி
 யிமையச சிமையத் திருங் || * குயி லாலுவத்
 துமையொரு பாகத் தொருவனை வணங்கி
 * யமாக்கள † மரசன தாகத் துறந்து
 கரு. * தவப்பெருங் கோலங் கொண்டோர்
 தம்மேற்

கூரு. போரிடத்துப் பிடித்துக்கோடல். கூள. காண -
 கண்டவளவிலே.

கரு. குயிலாலுவம் - இமவான்பக்கத்து ஒருபகுதி.
 (கூடி) ஆரியமன்னரென்னுந் தொகுதி
 யொற்றுமைபற்றிக் (கரு)காட்டி
 (கரு) வணங்கிக் (கரு) கொண்டோரெனச் சிலாவினை
 வேறுசிலர்வினையொடு
 முடிந்தது.

1, "சுடையின ருடையினர் சாம்பற் பூச்சினர்,

பிழைகப்பீலிப் பெருநோன்பா

ள்", "நாபத வேடத் துயிருய்த்து பிழைத்த, மாபெருந் தானை
மன்னகுமார்", "தவப்

பெருங்கோலங்கொண்டோர்" சிலப். உக: உஉரு - சு; உஎ:
கஎக-அ0; உஅ. ௯0௫.

1. கூஅ - கூ. "பேரிசைமன்னர் பெயர்புறத் தெழுத்த,
காம்புந்நிகொண்டு" சிலப். க: ககச - ௫

சீரியல் வெண்குடைக்

2. "தெய்வ மால்வரைத் திருமுனியருள, வெய்திய சாபத்
தித்திர சிறுவனொழி,

தலைக்கோற் குளத்துச்சாபம்", "மன்னவன் கோயி, வித்திர
சிறுவன் சயந்தனாகென"

சிலப். க: க-ந; ககக.

3. தீலகேசி. மொக்கலவாதச்சருக்கம் கக௭ - ஆம்
பாட்டிரையில, 'குயிலாலபுரம்'

என்று ஒரிடப்பெயர் காணப்படுகின்றது.

3 "தேன்மிடைத்த தாரினான் செங்களஞ் சிறந்தது"
(சீவக. உஎக) என்பதை

புறம், "இத்துணையும் இவன் வெற்றியாதலின் இவன் கனம்
என்றார்" என்னும் அதன்

வீசேட வுரையையும், "ஒன்றி விரண்டாய்ந்து மூன்றடக்கி
நான்கினால், வென்று

களங்கொண்ட வேல்வேந்தே" பு—வே. கூ: கஎ.)
என்பதையும் பார்க்க.

4. இக்காதையின் கூஉ - ஆம் அடிக்குறிப்பிடப்பார்க்க.

(பி - ம்.) * 'ஒளித்து' † 'ஆரியமாக்களமர்' ‡
காம்பினிற்சிறந்த' § 'கவினை

காட்டி || 'சுலாயத்து' || 'அரசரனாகத்தரத்து'

இன்கு

சிலப்பதிகாரம்

கொதியழற் சீற்றங் கொண்டோன்
கொற்றம்

புதுவ் தென்றனன் போர்வேற்
செழியனென்

மேனை மன்ன ரிருவருங் கூறிய
நீண்மொழி யெல்லா நீலன் கூறத்
கக0. தாமரைச செங்கண் டழனிற்ங் கொள்ளக்
கோமக னகுதலுங் குறையாக் கேள்வி
மாடல னெழுநது மன்னவர் மன்னே
வாழ்கநின் கொற்றம வாழ்கவென்

மேததிக்

கறிவளர் சிலம்பிற் றுஞ்சும் யானையிற்
ககரு. சிறுகுர னெய்தல் * வியலு ரெறிந்தபி
' னாபுனை தெரிய லொன்பது மன்னரை
நேரி வாயி னிலைசசெரு வென்று
நெடுந்தோத தானையொ + டிடும்பிற்புறத்
திறுத்துக்

கொடும்போர் கடநது * நெடுங்கட

லோட்டி

கஉ௦. யுடன்றுமேல் வந்த வாரிய மன்னரைக்
கடும்புனற் கங்கைப் பேர்யாற்று
வென்றோய்
நெடுந்தார வேய்ந்த பெரும்படை வேந்தே

கக௮ - க௦௭. ஆரியமன்னர் அமாக்களத்தில
தங்களுக்கெடுத்த குடையிற்
காம்பைக் கையிலே பிடித்து ஆனைக்கழுத்திலிருத்திய
ஆசிரியன் கையில்

தலைக்கோலாகக் காட்டியும்,
சூயிலா லுவமென்னும்..... ..அமார்க்களம்
அரசனதாகத் துறந்தும், தவபபெருங்கோலங்
கொண்டாராயினர் தம்மேற்

சேற்றங்கொண்டோன கொற்றம புதிதென்றான

ககச - ௫ யானையினையுடைய வியலூர்.

கக௭ நேரிவாயில் - உறையூர்
தெற்கில்வாயிலதோளர்.

கஉ௦. ஆரியமன்னரொன்றது-முனனொருகால்
இவனுக்குத் தோற்றார்சிலர்.

1. ககக - ஏ. "தின் மைத்துன வனவன் இன்னியொடு பொருந்தா, பொத்த பன்
பின ரொன்பது மன்ன, ரிளவாக பொருஅ ரேவல் கேளார், வனதா டழிக்கு மாண்பின
ராதலி, ஞென்பது குடைபு மொருபக பொழித்தவன், பொன்புனை திசிரி பொருவழிப்
படுத்தோய்" இலப். உள். ககஎ - உக.

2. ககக - உக. "மறத்துறை முடித்த வாய்வாட் டானியொடு, பொங்கும்பரப்
பிற் கடல்பிறக் கோட்டிக், கங்கைப் பேர்பாந் துக்கரை போலிய, செங்குட்டுவன்"
(இலப். ௩௦. கட்டுரை, கக - இ), "கோடுநரல் பெனவங் கலங்க வேலிட், மூடைதிரைப்
பரப்பிற் படுகட லோட்டிய, வெல்புகழ்க் குட்டுவந் கண்டோர்", "கெடலரும் பல்புகழ்
தினவ தீர்புக்குக், கடலொ முடித்த பனித்துறைப் பரதவ" (பதிற். சசு, சஅ); "மட்
டவிழ்தெரியன் மறப்போர்க் குட்டுவன்.....செருச்செய் முன்பொடு முந்தீர் முற்றி
யோங்குதிரைப் பெனவ நீங்க வோட்டிய, நீர்மா ணெக நிறத்துச் சென்றமுந்த"
(அகநா. உகஉ); புறநா. ககக - ஆம்பாட்டிலும் இக்கருத்து வந்துள்ளது.
(பி - ம்.) * 'வீயனார்' † 'இமும்பியாத்திறத்துக்கடம்போர்'

2 அ. — ந டு க ற் க ரீ தை.

நுகுள்

புரையோர் * தம்மொடு பொருந்த

வுணர்ந்த

வரைச ரேறே யமைகனின் சீற்ற

கஉஇ. மண்ணாள் வேந்தே + நின் 'வா ணுட்க

'டண்ணான் பொருளை மணலினுஞ்

சிறக்க

வகழ்கடன் ஞால மாளவோய் வாழி

யிகழா தென்சொற் கேட்டல வேண்டும

வையங் காவல் பூண்டநின் னல்யாண்

கந. டையைந் திரட்டி சென்றதற் பின்னு
மறக்கள வேள்வி செய்யா தியாங்கணு
மறக்கள வேள்வி செய்வோ யாயினை
* வேந்துவினை முடித்த வேந்துவாள

வலத்துப்

போந்தைக் கண்ணிநி ! னூங்கனோ

மருங்கிற்

கந. * கடற்கடம் பெறிந்த காவல னாயினும்
விடர்ச்சிலை பொறித்த விறலோ னாயினு
* நான்மறை யாளன் செய்யுட் கொண்டு
மேனிலை யுலகம் ஓ விடுத்தோ னாயினும
போற்றி மன்னுயிர் || முறையிற்

கொள்கெனக்

கச. கூற்றுவரை நிறுத்த கொற்றவ னாயினும்
* வன்சொல் யவனா வளநா டாண்டு
பொன்படு நெடுவரை புகுந்தோ னாயினு

கஉ. புரையோர் - உயர்ந்தோர்.

1. "தீ, நீடு வாழிய தெடுத்தகை தாழ்தீர், வெண்டலைப்
புணரி யலைக்குஞ் செத்தி,
வெடுவே னிலைஇய காமர் வியன் றுறைக், கடுவளி தொகுப்ப
வீண்டிய, வடுவா முழுகர்
மணவினும் பலவே" புறநா. ௧௦௦.

*. ஆன்பொருதை—சேரநாட்டிலுள்ள தொருநதி; இஃ
து ஆன்பொருத்தமென

வும் வழங்கும்; "வாழிவருபுனனீரான் பொருதை சூழ்தரும்
வஞ்சியார் கோமான்"

சிலப். உக: "மலையரையன்"—பதிற்றுப்பத்தில் ௫௦ - ஆம்
செய்யுளின் உரையைப்

பார்க்க; "தண்ணுன்பொருளை மணலினும் பலவே" (அகநா.
கக.); "தண்பொருளைப்;

புனல்பாபும், விண்பொருபுகழ் விறல்கஞ்சி', "தண்ணுன்
பொருளை வெண்மணல்'

"வஞ்சிப் புறமதி லலைக்குங் கல்லென் பொருளை" (புறநா.
கக, கக, க௮௭) "ஆன்

பொருளையும் வையையும் போலும் யாற்றிலும்' தொல் -
கற்பு. கு. ௫௦ - த.

3. ககக - ச. சிலப்பதிகாரம், உஅ: க - ௧௦.

4. சிலப்பதிகாரம் உக: அக - உ; உரு: க - உ ஆம்
அடிகளையும் அவற்றின் அடிக்

குறிப்பையும் பார்க்க; "குடக்கோச் சேரலன் குட்டிவர்
பெருந்தகை, விடர்ச்சிலை

பொறித்த வேந்தன்" மணி. உஅ: க௦௩ - ச.

5. சிலப்பதிகாரம், உக: கக - ஆம் அடியின்
கீழ்க் குறிப்பைப்பார்க்க.

6. "வன்சொல் யவனர்வளநாடு வண்பெருங்கற்,
றென்குமரியாண்ட" சிலப். உக.

(பி - ம்.) * 'தம்மொழி பொருந்தா துணர்ந்த' †

'நீதின்வாழ்தாடண்ணர்

பொருளை' ‡ 'ஊங்கணர் மருங்கும்' §

'கொடுத்தோன்' || 'முறைமையிற்'

* மிகப்பெருந் தானையோ டிருஞ்செரு
வோட்டி யகப்பா வெறிந்த வருந்திற
லாயினு

கசரு. முருகெழு மரபி * னயிரை மண்ணி
யிருகட நீரு மாடினோ னாயினுஞ்
சதுக்கப் பூதரை வஞ்சியுட் டந்து
மதுக்கொள வேளவி வேட்டோ னாயினு
மீக்கற் றுளா யாவரு மின்மையின்
கரு. யாக்கை நில்லா தென்பதை யுணர்ந்தோய்

மல்லன்மா ஞாலத்து வாழ்வோர் +
மருங்கிற் செல்வ நில்லா தென்பதை
வெல்போர்த்

தண்டமி ழிகழ்ந்த வாரிய மன்னரிற்
கண்டனை யல்லையோ காவல வேந்தே
கரு. யிளமை நில்லா தென்பதை யெடுத்திங்
! குணர்வுடை மாக்க ஞரைக்கல் வேண்டா
திருநெடுமி ரகலத்துச செங்கோல் வேந்தே
நரைமுதிர் யாக்கை நீயுங் கண்டனை

விண்ணோ நுருவி னெய்திய நல்லுயிர்

ககூ0. மண்ணோ நுருவின் ஓ மறிக்கினு மறிக்கு
மக்கள் யாக்கை பூண்ட || மன்னுயிர்
மிக்கோய் விலங்கி னெய்தினு மெய்தும
விலங்கின் யாக்கை || விலங்கிய வின்னுயிர்
கலங்கஞர் நரகரைக் காணினுங் காணு
ககூடு. ' மாடுங் கூததர்போ லாருயி ரொருவழிக்
கூடிய கோலத் தொருங்குரின் றியலாது

கசூ. அயிரை - ஓயாறு. அதிலே குளித்து.

கசுஎ. சதுக்கபூதா - அமராபதியிற பூதங்கள்.

கசுக. மீக்கூற்றாளா - மேறபட்ட

வாராதைதையபுடையவாகள்.

1. "அண்ணலம் பெருங்கோட் டகப்பா வெறித்த,
பொன்புனை யுழினை வெல்

போர்க் குட்டுவ" (பதிற். ௨௨); "அகப்பா வெறித்து
பகற்றீவேட்டு" ௨௪ க-ஆம்பத்

துப்பதிகம்.

2. அயிரையை ஒருமலையென்றுங் கூறுவர், "இருகட னீரு
மொருபக லாடி, யபி

ரை பரைஇ" (பதிற். க-ஆம் பத்துப் பதிகம்); "கடவு
ளயிரையி னிலைஇ" "உருகெழு

மரபி னயிரை பரைஇ", "உருகெழு மரபி னயிரை பரவி" ௨௪.
எசு, அஅ, கூ0.

3. ககடு - சு. "ஆடுகடத்த ரணியே போல, வேற்றோ
ரணியொடு வந்தீரோவென'

மணி. கட: இக - உ.

(பி - ம்.) * 'மிகற்பெரும்' † 'மருங்கு' ‡
'உரனுடைமாக்களுரைக்கவேண்டா'

§ 'மறிக்கலுமறிக்கும்' || 'இவ்வுயிர்மிக்கோர்' ¶ 'எய்துமில்வுயிர்'

உரு.—நடுகற்காண்த.
(நடுகற்க)

1 செய்வினை * வழித்தா யுயிர்செலு மென்பது

* பொய்யில் காட்சியோ பொருளுரை யாதலி

* நெழுமுடி மார்பநீ யேந்திய திசிரி

களர. வழிவழிச் சிறக்க வயவாள வேந்தே

யரும்பொருட் † பரிசிலே னலலே னியானும

பெரும்பே ரியாக்கை பெற்ற நல்லுயிர்

மலர்தலை யுலகத் * துயிபோரு பொதுநெறி

* புலவரை யிறந்தோய் போகுதல ‡

பொறேஎன்

கஎடு. வானவர் போற்றும வழிநினக் களிக்கு
நான்மறை டு மருங்கின் வேள்விப் பார்ப்பா
|| நருமறை மருங்கி னரசர்க் கோங்கிய
பெருநல் வேளவி நீசெயல வேண்டு

ககஅ. பொருளுரை - மெய்யுரை.

ககக. எழுமுடி - எழுமுடியாற செயத ஆரம.

ககக பொருள் பரிசிலாக வருவேனல்லேன்,
அதுகாரணமாகச் சொல்ல அறமேனல்லேன்.

ககக. பொதுநெறி - பிறநதிறப்போரெல்லாரும்
போய்வழி.

ககச. ¹ புலவரையிறந்தோய - அறிவெல்லை கடந்தோய.

கஎடு வானவர் போற்றுவழி - மோட்சமாக்கம்.

(கஎடு) அளிக்கும் (கஎக) வேள்விப்பார்ப்பானெனக.

கஎஅ. வேள்வி - இராசசூயம்

1. ககச - அ, "ஐயமுண்டோ வாருயிர் போனாற், செய்வீன
மருங்கிற் சென்று பிறப் பெய்துதல்" மணி. சு: கடுஅ - கூ.

2. "பொய்யில் புலவன் பொருளுரை" மணி. உஉ: கூக.

3. "எழுமுடி கெழீஇய திருஞெம ரகலத்த, தோன்புரித்
தடக்கைச் சான்றோர் மெய்ப்மறை", "எழுமுடி கெழீஇய
திருமஞெம ரகலத்துப், புரையோர்", "எழுமுடி மார்பி னெய்திய
சேரல்" (பதிற். கச, கக - சடு.) என்பவற்றாலும்,

'எழுமுடியென்' பது, அரசரைவென்று அவர்கள்
எழுமுடியானுஞ் செய்ததோரரசமாம்' (பதிற். ௧௪ - உரை)
என்பதனுஹ்முணர்க.

*. "உயிர்வழங்கு பெருதெறி" மணி. கட: கட.

*. "புவவரை பிறத்த புகார்" மணி. இ: கரு.

(பி - ம்.) * 'வழியே, வழிவழிசிறக்கவாய்வான்' †

'பரிசிலல்லேன் யானுன்-பெரும் பெயர்' ‡ 'போற்றேன்' §

'மரபின் வேள்வி' || 'அருமறை மரபினரசுக்க கோக்கிய'

௨௨

சிலப்பதிகாரம்

1 நானைச் செய்குவ * மறமெனி னின்றே
கஅ௦. கேள்வி நல்லுயிர் நீங்கினு நீங்கு

மிதுவென வரைந்து வாழ்நா னுணர்ந்தோ

முதுநீ ருலகின் முழுவது மில்லை

வேள்விக் கிழத்தி யிவனொடுங் கூடித்

* தாழ்கழன் மன்னா நின்னடி போற்ற

கஅ௧. * ஆழியோ தேழி யுலகங் காதது

† நீடுவா ழியரோ நெடுநதகை யென்று

மறையோன் மறைநா ‡ வழுது வான்பொரு

ளிறையோன் செவ்செறு வாக விததலின்

வித்திய பெரும்பதம் விளைநதுபத

மிசுத்துத்

கக௦. துய்த்தல் வேட்கையிற் சூழ்கழல் வேந்த

ஞானமறை மரபி னயந்தெரி நாவிற்
கேள்வி முடித்த வேள்வி மாக்களை
மாடல மறையோன் சொல்லிய

முறைமையின்   டு வேள்விச சாந்தியின்
விழாக்கொள வேவி   ககடு. யாரிய || வரசரை
யருஞ்சிறை நீக்கிப்

* பேரிசை வஞ்சி முதூர்ப புறத்துத்
தாழ் ¹ நீர் வேலித தண்மலர்ப் பூமபொழில்
** வேளா விக் கோ மானிகை காட்டி
†† நன்பெரு வேள்வி †† முடித்ததற் பின்னாட்

..... ஆரியமன்னாக்காட்டி விடுதலீரூய.....

கஅ௦. கேள்வியளவேயான நல்லுயிர்.

கஅ௨. உலகில் ஓரிடத்திலுமில்லை.

கஅ௩. வேள்விக்கிழத்தி - வேண்மான். .   கஅ௬

பதம் - உணவு.

ககஅ. வேளாவிக் கோமானிகை - வேள் ஆவிக் கோம

நதிரம.

1. 'காலைச்செய் வோமென் றறத்தைக்

கடைப்பிடித்துச், சாலச்செய் வாரே தலைப்

படுவார் - மாலைக், கிடத்தா நெழுத லரிதான்மற் றென்கொ,

லறங்காவல் செய்பாற்

ஊறு "அறதெறி. சுள்.

1. "தாழ்கழன் மன்னர் தன்னடி போற்ற" சிலப். க0: கசுசு

2. சிலப்பதிகாரம், க0: கசுசு - சு.

3. கசுசு - அ. புறநானூறு, கசு - அவதாரிகை

(பி - ம்.) * 'அறனென் றெண்ணிற், கேள்வி யின்னுயிர்

நீங்கென நீங்கும்'

† 'தீவாழியரோ' ‡ 'உழுதவான்'

|| 'அரசு ருஞ்சிறை' ¶ 'நீரக்

'வேட்கைச் சாந்தியின் விழாக்கோள் செய்கென'

கேணி' ** 'வேள்விக் கான மாளிகை, கட்டி.'

†† 'தம்பெரு' ‡‡ 'முடித்தபின்னாட்'

'

உஅ.—ந சி க ற் க ர ஐ த்.

௮

உ00. டம்பெரு நெடுநகர்ச் சராவதுஞ் *
சொல்லியம்

மன்னவர்க் கேற்பன செப்க நீயென

வில்லவன் கோதையை விருப்புட னேவிச

1 சிறையோர் கோட்டஞ் † சீமின் யாங்கணுங்

கறைகெழு நாடு கறைவீடு செய்மமென

உ0௫. 2 வழும்பில் வேளோ டாயக் கணக்கரை

முழங்குநீர் வேலி முது ரேவி

* யருந்திற † லரசர் முறைசெயி னல்லது
பெரும்பெயர்ப் பெண்டிாக்குக் கற்புச

சிறவாதெனப்

பண்டையோ ருரைத்த ‡ தண்டமிழ்

நல்லுரை

உக0 பார்தொழு தேத்தும பத்தினி யாகுனி

னாற்புனை சென்னி யரசற் களித்து

* செங்கோல் வளைய வுயிர்வா ழாமை

தென்புலங் காவன் மன்னவற் களித்து

வஞ்சினம் வாய்த்தபி னல்லதை யாவதும

உக0. வெஞ்சினம் விளியார் வேந்த || ரென்பதை

வடதிசை மருங்கின் மன்னவ ரறியக்

குடதிசை ¶ வாழுங் கொற்றவற் களித்து

மதுரை முதுர் மாநகர் கேடுறக்

* கொதியழற் சீற்றங் கொங்கையின் **

விளைத்து

உஉ0. நன்னா டணைந்து †† நளிர்சினை வேங்கைப்

பொன்னணி புதுமிழற் பொருந்திய

நங்கையை

யறக்களத் தந்தண ராசான் பெருங்கணி

(ககச) விழாக்கொளவேவி (௨௦௨)

வில்லவன்கோதையையேவியெனக்.

௨௦௫ - கூ. அழும்பில்வேள்.....முதூர்களிலே

இப்படிச்செய்யுமென்று ஏவியெனக். ௨௨௨. ஆசான் -
புரோகிதன்.

1. "சிறைப்படு கோட்டஞ் சீமின் பாவதுங், கறைப்படு மாக்கள் கறைவீடு செய்ம்
மின்" (சிலப். ௨௬: ௧௨௬ - ஏ); "கறையோ ரில்லாச் சிறையோர் கோட்டம்" (மணி.
௧௬: ௧௬௬) "தம்பியை முகத்துணைக்கி, யூர்பினிகோட்டஞ் சீப்பித் துருதவ னுண்ட
தாட்டைப், பார்பினிகறையினிங்கப் படாமுரசறையிபென்றன்" சீவக. ௨௧௭௨.

2. சிலப். ௨௫: ௧௭௭; "விளங்குபெருந் திருவின் மான
மதுரை. கசச-௫.

விறல்வே, எழும்பில்"

3. மாதவர் தோன்பு மடவார் கற்புங்,
௨௨: ௨௦௮ - கூ; குறன், நுசக - பரிமேல்.

காவலன் காவ வின்றெனி னின்றால்" மணி;
வீசேடவுரையைப்பார்க்க.

4. "செங்கோல் வண்ப வுயிர்வாழார் பாண்டியர்" சிலப். ௨௬.

5. சிலப்பதிகாரம், பதிகம், சச.

(பி - ம்) * சொல்லி மன்னியற்கொப்பன செய்க தீரென' † 'சீமி னெங்கனும்'
கறைகெழு தல்தூர்க்' ‡ 'அரசன்' § 'தண்டா தல்துரைப்' || 'என்பது'
¶ 'ஆளும்' ** 'வீழ்த்த' †† 'தனினை'

௫௭௨ சிலப்பதிகாரம்

சிறப்புடைக் கம்மியர் தம்மொடுஞ் சென்று
மேலோர் விழையு நானெறி மாக்கள் ,

உஉ௫. பால்பெற வகுத்த பத்தினிக் கோட்டத்
 திமையவ றுறையு மிமையச செவ்வரைச
 சிமையச் சென்னித * தெய்வம் பரசிக் .
 கைவினை முற்றிய ¹ தெய்வப படிமத்து
 வித்தக ரியற்றிய விளங்கிய கோலத்து
 உஉ௬. முற்றிழை ⁺ நன்கல முழுவதும் பூட்டிப் .
² பூப்பலி செய்து காப்புக்கடை நிறுத்தி
³ வேளவியும் விழாவு நாடெர்றும்
 வகுத்துக் ⁴ கடவுண் மங்கலஞ் செய்கென
 வேவினன்
⁵ வடதிசை வணக்கிய மன்னவ ரேறென் .
 உஅ. — நடுகற்காலை முற்றிற்று.

உஉ௪. னானெறிமாக்கள் - [†] தபதிகள்.
 (உஉ௪) இவர் (உஉஉ - ௩) அநதணர்
 முதலாயினாரோடு சென்று (உஉ௫)
 வகுத்த பத்தினிக்கோயிலில் (உஉஅ) கைத்தொழின்
 மிகுத்த படிமத்திலே
 (உஉ௬) ஆபரணங்கள் பூட்டி.
 உஉ௭. பூப்பலி - அருச்சுனை. காப்பு -
 திக்கிற்தேவதைகள்; கடைநிறுத்தி-
 கடைவாயிலினி றுத்தி.

உருஉ. வேள்வி - ஒமம். விழா - உற்சவம்.

உருஉ. கடவுள் மங்கலம் - பிரதிட்டை.

.....(உஉக) நங்கையைப் (உஉஇ)

பத்தினிக்கோட்டத்துத்(உஉஅ) தெய்

வப்படிமத்திலே (உருக) கடவுள் மங்கலம் செய்கெனவேவின
னென்க.

1. கடவு னெழுதிய படிமங் காணிய, வேட்கை" மணி. உரு:
ச-இ.

2. வீத்தக ரியற்றிய விளங்கிய கைவினைச், சித்திரம்" மணி. க:
ககௌ-அ, கக:இ-க.

3. சிலப்பதிகாரம், உச: கக-ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க;
"கலம்பகர் பீடினைப்

பூப்பவி தடைகொள" மணி. எ: கஉஉ.

4. "வீழ்வொவியும் வேள்வொவியு மாறான் கண்டாய்"
"சாறும் வேள்வியுத் தலைமயங்குமே" கம்ப. நாடி. இக.

(தேவாரம், தா. மழபாடி)

5. "கடவுண் மங்கலஞ் செய்த பின்னாள்" சிலப். உரு:
உரைப்பாட்டுமடை.

6. வடதிசை வணக்கிய வானவர் பெருந்தகை" சிலப். க: க.

(பி - ம்.) * 'தெய்வம் பாச்சக, கைவினை.....படிவத்து' †

'நன்கலன் முழுதும்'

‡ 'சம்பந்திகள்'

இருபத்தொன்பதாவது

வாழ்த்துக்காதை.

உரைப்பாட்டுமேடை.

¹ குமரியொடு வடவிமயத்
தொருமொழிவைத் துலகாண்டசேர
லாதற்குத் திகழொளிஞாயிற்றுச் சோழன்மக
ளீன்றமைந்தன் கொங்
கர்செங் களம்வேட்டுக் * கங்கைப்பேர்யாற்றுக்
கரைபோகிய செங்
குட்டுவன் சினஞ்செருக்கி வஞ்சியுள்வந்
திருந்தகாலே வடவாரிய மன்
னராங்கோர் மடவரலே மாலைசூட்டி
யுடனுறைந்த விருக்கைதன்னி
லொன்று + மொழிநகையினராய்த்
தென்றமிழ்நாடாளுமவேந்தர் செரு
வேட்டுப் புகன்றெழுந்து மின்றவழு
மிமயநெற்றியில் விளங்குவிற்
புலி கயல்பொறித்தநா ளெம்போலு முடி !
மன்னரீங் கில்லைபோலு

மென்றவார்த்தை யங்குவாழுமாதவர்வந்
தறிவுறுத்த விடத்தாங்க

ஊருள்கின்ற மணிவட்டைக் குணில்கொண்டு
துரந்ததுபோ லிமய

மால்வரைக் கற்கடவுளா மென்றவார்த்தை
யிடந்துரபப வாரியநாட்

குமரியினும் வடவிமயத்தினு மெனவே
இடைசொல்லவேண்டாவாயிறறு.

ஒருமொழி - தன ஆணையினை

ஞாயிறறுச்சோழன - சூரியவங்கிசுததுச் சோழன.

சோழன்மகள் மைநதனாகிய செங்குட்டுவன

சினஞ்செருக்கி - ஆரியமன்னரிடத்தே

சினததைமிகுதது.

அதனைவிட்டு வஞ்சியிலே வந்திருந்த காலே

ஒன்றுமொழி நகையினராய - தமமில்

ஒத்தவார்த்தையுடனே சிரிப்

பினராய.

இடந்துரபப - இடத்தினினனும் துரபப

1. "ஆரியர் துவன்றிய பேரிசையிமயந், தென்னங்
குமரியொ டாயிடை மன்

மிக் கூறுநர் மறந்தபக் கடத்தே", "வடதிசை யெல்லையிமய
மாகத், தென்னங் குமரி

யொ டாயிடை யரசர், முரசடைப் பெருஞ்சமந் ததைய

வார்ப்பெழ.....குட்டுவ'

பதிற். கக, சக.

3. "கங்கைப் பேர்பாற்றுக்கரைபோகிய செங்குட்டுவன்"
'சிலப். ௩௦. கட்டுரை

கக - ச.

(பி - ம.) * 'கங்கையாற்றுக்கரை † 'மொழியுத்தகை'
‡ 'மன்னரில்லைபோது
பிங்கென்ற'

இளசு

சிலப்பதிகாரம்

டாசோட்டி யவர்முடித்தலை யணங்காகிய
பேரிமயக் கற்கமத்திப்

பெயர்ந்துபோந்து நயந்தகொள்கையிற்
கங்கைப்பேர் யாற்றிருந்து

நங்கைதன்னை * நீர்ப்படுத்தி வெஞ்சினந்தரு
வெம்மைநீங்கி வஞ்சிமா

நகர்புகுந்து நிலவரசர் நீண்முடியாற் பலர்தொழு
† படிமங்காட்டித்

தடமுலைப் பூசலாட்டியைக் † கடவுண்மங்கலஞ்
செய்தபின்னாட் கண்

ணகி தன்கோட்டத்து மண்ணரசர்

திறைகேட்புழி யலம்வந்த மதி' : முகத்திற்
சிலசெங்கய னீருமிழப பொடியாடிய கருமுகிறன்
புறம்

புதைப்ப வறம்பழித்துக் கோவலன் றன்
வினையுருத்துக் குறுமகனாற்

கொலையுண்ணக் காவலன் ற னிடஞ்சென்ற
கண்ணகிதன் கண்ணீர்' கண்டு மண்ணரசர்
பெருந்தோன்ற லுண்ணீரற் றயிரிழந்தமை'
மாமறையோன் வாய்க்கேட்டு ' மாசாத்துவான்
ஓர் றுன்றுறப்பவு

மனைக்கிழத்தி யுயிரிழப்பவு மெனைபபெருந் ||
துன்பமெய்திக் காவற் , பெண்டு மடித்தோழியுங்
கடவுட்சாத்த னுடனுறைந்த தேவந்தியு

முடன்கடிச சேயிழையக் காண்டுமென்று
மதுரைமா நகர்புகுந்து

முதிராமுலைப் பூசல் ஏ கேட்டாங் கடைக்கலமிழந்
துயிரிழந்த விடைக்

குலமக னிடமெய்தி ** யையையவண் மகளோ
டுப் வையையொரு

வழிக்கொண்டு மாமலை மிசையேறிக் கோமகடன்
கோயில்புக்கு நங்

கைக்குச சிறப்பயாந்த செங்குட்டுவற்குத்
திறமுரைப்பார்மன்.

அணங்கென்றார், சிலா தெய்வமாதலால்

‘வடவாரியா’ எனறதுமுதலாக,

‘கடவுண்மங்கலஞ் செயதபின்னாள்’

என்பதீராக முனபு செய்ததனைக் கொண்டு கூறியதாக் கி
யுரைக்க.

அறம்பழித்து - தனமதேவதையை யிகழ்நது; ‘

அறனென்னு மட

‘வோய’” என்றுவைத்தது. காவறபெண்டு - செவிலித்தாய்.

முதிராமுலைப்பூசல் - ஊர்வெந்தபடி.

இஃது உரைப்பாட்டு; இதனை முன்னே மடுத்தலான்
மடையாயிற்று.

2: சிலப்பதிகாரம், உஅ: உகக.

3. “சோவலன் ருதை மாதவம் புரிந்தோன்” மணி. உஅ:

கக.

3. சிலப்பதிகாரம். உஅ: “நறைமலி”

(பி - ம்) * ‘நீர்ப்படுத்துவெஞ்சினவேல் வேட்கைதீங்க’ † ‘படிவம்’ ‡ ‘முகத்
தச்சிலு’ § ‘தான்றறக்கவும்.....இழக்கவும்’ || ‘துயரெய்தி.....மடித்தொழியுள்’
¶ ‘கண்டாங்கடைக்கல மிழந்தயிருலந்த’ ** ‘ஐயையிவன் மகனோடுவையை ...
மலையிவை’

உக.—வாழ்த்துக்காலைத்.

௩௭௩

தேவந்திசோல்

முடிமன்னா மூவருங் * காத்தோம்புந் தெய்வ வடபே
ரிமய மலையிற் பிறந்து
கடுவரற் கங்கைப் புனலாடிப் போந்த
தொடிவளைத் தோளிக்குத் தோழிநான் கண்டா
சோனாட்டார் பாவைக்குத் தோழிநான் கண்டா

† காவற்பெண்ணேசோல்

மடம்படு சாயலாண் மாதவி தன்னைக்
கடம்படாள் காதற் கணவன் † கைப் பற்றிக்
குடம்புகாக் கூவற் கொடுங்கானம் போந்த
தடம்பெருங் கண்ணிக்குத் தாயர்நான் கண்டார் தண்
புகார்ப் பாவைக்குத் தாயாநான் கண்டார்

அடித்தோழிசோல்

§ தற்பயந்தாட் கில்லைத் தன்னைப்
புறங்காத்த
வெற்பயந் தாட்கு மெனக்குமோர்
சொல்லில்லைக்

கற்புக் || கடம்புண்டு காதலன்
பின்போந்த

பொற்றொடி நங்கைக்குத் தோழிநான்
கண்மூர்

பூம்புகார்ப் பாவைக்குத் தோழிநான்
கண்மூர்

“முடிமன்னர்” முடிமன்னர் மூவரும காத்தோம்புமலை
- தமது இலாஞ்சனையிட்டுக்காதத மலை.

“மடம்படு” — மடம்படு சாயலாள் - கண்ணகி.
கடம்படாள் - கோபித்து வெளுளாள் நீரின்மையின்,
குடம்புகாக்கவலென்றார்.

“தற்பயந்தாட்கு” — சொல்லில்லை, முறறு. இவ்வாறு
கற்பைக் கடனாக மேற்கொண்டு.

---

1. “குடம்புகாக் கூவல் குழகாக்கும்” தொல். அகத்திணை. கு.
சஉ. த. மேற்.

2. “கற்புக் கடம்புண்ட வித்தெய்வ மல்லது, பொற்புடைந்
தெய்வம் யாங்கண் டிலமால்” (சிலப். ௧௫: ௧௪௧ - ௪. என்பதையும்
அதன் அடிக்குறிப்பையும் பார்க்க.

(பி - ம்) * ‘காத்தோம்புதெய்வ’ † ‘
காவற்பெண்டிர்பாட்டு’ ‡ ‘கைபற்றி’ § ‘தற்பயந்தார்க் கில்லைத்
தன்புறங் காத்த வெற்பயந் தார்க்கு’ || ‘கடன்’

௩௭௬

சிலப்பதிகாரம்

தேவந்தியரற்று

செய்தவ மில்லாதேன் நீக்கனாக்

கேட்டநா

ளெய்த வுணரா திருநதேன்மற் *

றென்செய்தேன்

மொய்குமுன் மங்கை முலைபபூசல்

கேட்டநா

ளவ்வை யுயிரவீவுங் கேட்டாயோ

தோழீ

யமமாமி தன்வீவுங் கேட்டாயோ

தோழீ

† காவற்பெண்டரற்று

கோவலன் றன்னைக் குறுமகன் ‡ கோ

ளிழைப்பக்

காவலன் றன்னுயிர நீதததுதான்

கேட்டேங்கிச

சாவதுதான் வாழ்வென்று தானம

பலசெய்து

வன்னை

மாசாத்து வானுறறுஷங் கேட்டாயோ

வன்னை

மாநாய்கன் ஓ றன்றுறறுஷங் கேட்டாயோ

பட்டதுஉ

அடித்தோழியரற்று

|| காதலன் றன்வீஷங் காதலிநீ

கேட்டேங்கிப்

மேதிலா தாங்குறு மேசசுரையுங்

புண்ணியதா

போதியின்கீழ் மாதவர்முன்

னம்புரிந்த

மாதவி தன்றுறறுஷங் கேட்டாயோ

தோழி

மணிமே கலைதுறறுஷங் கேட்டாயோ

தோழி

தேவந்தி ||

ஐயையைக்காட்டியரற்றியது

** ஐயந்தீர காட்சி யடைக்கவங்

காத்தோம்ப

வல்லாதேன் பெற்றேன் மயலென்

றுயிரீத்த

வவவை ++ மகளிவடா

னமமணம பட்டிலா

வையெயிற் றையையைக் கண்டாயோ

தோழி

“கோவலன” — இவ்வாழ்வு கெடுவதாகவெனறு.

“ஐயந்தீர்” — ஐயந்தீர்காட்சி - கவுந்தியடிகள்

உயிர்தீர்த்த ஓளவை - உன்

மேலன்பால் உயிர்விட்ட மாதரி. மணம்பட்டிலா

ஐயையெனறது, மாதரியிறந்

தமையால் மணம்படுததுவாரினமையின

(பி - ம்) * ‘என்செய்கோ’ † ‘காவற்பெண்டிராற்று’

‡ ‘திங்கிழைப்பகி, காவ

லன் றன்னுயிர் நீத்ததுங் கேட்டஞ்சிச் சாவதிவ’ § ‘

தன்னுறவும்’ || ‘காதலனின்

னுயிரும்’ ¶ ‘ஐயையைக்காட்டியது’ ** ‘கவ்வைதீர்’ ††

‘மகளிவ டான்மணம்

பட்டிலாள்’

உக்.—வாழ்த்துக்காதை.

௩௭௭

சேங்குடவேன் கூற்று *

என்னேயிஃ தென்னேயிஃ தென்னேயிஃ
தென்னேகொல்

பொன்னஞ் சிலம்பிற புனைமே கலைவளைக்கை
நல்வயிரப பொற்றோட்டு நாவலம்
பொன்னிழைசோ

மின்னுக் கொடியொன்று மீவிசுமபிற்
றோன்றுமால்

சேங்குட்டுவெற்குக் கண்ணகியார் + கடவுணல்லணி
காட்டியது.

தென்னவன் றீதிலன் றேவர்கோன்
றன்கோயி

னல்விருந் தாயினு னானவன் றன்மகள்
1 வென்வேலான் குன்றில் விளையாட்டு 1
யானகலே

னென்னோடுந் 2 தோழிமீ ரெல்லீரும
வமமெல்லாம

வஞ்சிமகளிர்சொல்

வஞ்சியீர் வஞ்சி யிடையீர் மறவேலான்
பஞ்சடி யாயததீ ரெல்லீரும || வமமெல்லாங்
கொங்கையாற் கூடற் பதிசிறைத்துக்

கோவேந்தைச

செஞ்சிலம்பால் வென்றானைப பாடுதாம 1
வம்மெல்லாந்

தென்னவன் தன்மகளைப் பாடுதும்
வம்மெல்லாம்

* செங்கோல் வளைய வயிர்வாழார
பாண்டியரென்

தெங்கோ ழுழைநா வியமபவிந் நாடடைந்த
பைந்தொடிப் பாவையைப் பாடுதும்
வம்மெல்லாம்

பாண்டியன் தன்மகளைப் பாடுதும்
வம்மெல்லாம் **

“எனனே” — எனனேயிடுது எனனே யென்பது
செங்குட்டுவன் கூற்று. மின்னுக்கொடி - கண்ணகி.

“தென்னவன்” — முன மானிடயாக்கையிற்கொண்ட
சிவப்பாறித் தெய்வ பாக்கை பெறுதற்குக் காரணமாயினான
என்பதுபற்றி, நான் அவனமகளென்றாள். வென்வேலான்
குன்று - செங்குட்டு. நான குன்றில்வந்தது விளையாடுவேன்
, நீங்களும் அங்கே வாருங்கோளென்றாள்

“வஞ்சியீர்” — செங்குட்டுவன் பரிகரத்தினமகளிர்.

“செங்கோல்” — என்கோ - சேரன் முழைநா -
முழையையுடைய நா. முன் அவன் மரித்ததற்கு இவன்
புகழ்தட்டியோடு கூறினார்.

1. “வென்வேலான் குன்றின்மேல் விளையாட்டு
விரும்பார்கொல்” கவி, உள.

2. “செங்கோல் வளைய வயிர்வாழாமைத், தென்புலங் காவன்

மன்னவன்" சிலப். உ.அ. உ.கஉ - உ.

(பி - ம.) * 'தோதகோ, என்னேயீ தென்னேயீ தென்னேயீ
தென்னென்கொல்'

† 'கடவுண்மங்கலம் காட்டியது. வாளுர்ஈரவு' ‡

என்று செங்குட்டுவற்கு.....காட்டியது' ||

** 'வேறு ஆயத்தார்'

'நான்' § 'தோழி ரெல்லீரும்...

'வம்மெலாம்' ¶ 'மணிநா'

--

இளவு சிலப்பதிகாரம்

ஆயத்தார்சொல்

1 வானவ நெங்கோ * மகளென்றும்
வையையார

கோனவன்றான் பெற்ற † கொடியென்றான் -
வானவனை

வாழ்த்துவோ நாமாக வையையார
கோமானை

வாழ்த்துவா ‡ டேவ மகள

வாழ்த்து

தொல்லை வினையாற் றுயருழந்தாள்
கண்ணினீர்

கொல்ல வுயிர்கொடுத்த கோவேந்தன்
வாழியரோ

வாழியரோ வாழி வருபுனனீர் வையை
சூழ மதுரையார் கோமன்றன்
நெல்குலமே

மலையரையன் பெற்ற மடப்பாவை தன்னை
நிலவரசா நீண்முடிமே லேற்றினான்
வாழியரோ

* வாழியரோ வாழி வருபுனனீர்
ரான் பொருளை

சூழ்தரும் வஞ்சியார் கோமன்றன்
நெல்குலமே

எல்லாநாம்:

காவிரி நாடனைப் பாடுதும் பாடுதும்
பூவிரி * கூந்தல புகார

அம்மாளைவரி

வீங்குநீர் வேலி யுலகாண்டு விண்ணவாகோ
னோங்கரணங் காத்த ஷரவோன்யா ரமமாளை
யோங்கரணங் காத்த ** ஷரவோ

னுயாவிசுமபிற்

* னூங்கெயின் முன்றெறிந்த சோழன்கா
ணமமாளை

சோழன் புகாராகரம பாடேலோ ரமமாளை

“வானவன்”—என்கோனாகியவன்
பிரதிட்டிததமையால் நாம் இவ்வாறு

கூறினேம்.

எல்லாநாடும் - கோழிநாடும்

“காவிரி” — கந்தல - கந்தால் புகாரா பாடுவேம்

1. இவ்வெண்பா, சிலபிரதிகளிற் காணப்படவில்லை.

2. சிலப்பதிகாரம், உஅ: கஉசு ஆம் அடிகளின்
குறிப்பைப்பார்க்க.

3. “ உஎ: கசுநு-ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

(பி. ம்.) * ‘மகனென்றான்’ † ‘கொம்பென்றான்’ ‡

‘தேவர்மகள்’ § ‘நிலவரசு

‘என்முடி’ ‘நீர்த்தண்டொருனை குழ்தருவஞ்சி’ ¶

‘சோலைப்புகார்’ ** ‘உர,

வோனெனிலிசம்பு’

உக.—வாழ்த்துக்காலைத.

நுகுக.

1 புறவுவினற புக்குப் பொன்னுலக மேத்தக்
குறைவி லுடம்பரிந்த கொற்றவன்யா

ரம்மாணை

குறைவி லுடம்பரிந்த கொற்றவன்முன் வந்த

2 கறவைமுறைசெய்த காவலன்கா

ணம்மாணை

காவலன் பூமபுகார பாடேலோ ரம்மாணை

கடவரைக லோரெட்டுங் கண்ணிமைபா

காண

3 வடவரைமேல் வாளவேங்கை

பொற்றினன்யா ரம்மாணை

வடவரைமேல் வாளவேங்கை

ய்பொற்றினன்றிக் கெட்டுங்

குடைநிழலிற் கொண்டளித்த கொற்றவன்கா

ணம்மாணை

* கொற்றவன்றன் பூமபுகார் பாடேலோ

ரம்மாணை

அம்மாணை தங்கையிற் கொண்டங்

கணியிழையார்

தம்மாணையிற் பாடுந் தகையேலோ ரம்மாணை

தம்மாணையிற் பாடுந் தகையெலாந

தராவேந்தன்

கொமமை வரிமுலைமேற் கூடவே 'ரம்மாணை

கொம்மை வரிமுலைமேற் + கூடிற் குலவேந்த

னம்மென் புகாராகரம பாடேலோ ரம்மாணை
கந்துகவரி

பொன்னிலங்கு பூங் + கொடி பொ
வஞ்செய்கோதை வில்லிட

மின்னிலங்கு மேகலைக ளராபபவார்பப
வெங்கணூர்

தென்னன்வாழ்க வாழ்கவென்று சென்று 5 பந்
தடித்துமே

தேவரார மார்பன்வாழ்க வென்றுபந்
தடித்துமே

“கடவரைகள்”—திக்காமெட்டும்

அம்மனை முன்னிலையாகக் கூறியது; தம்வேட்கை
மிகுதியால்

“அம்மனை”—அம்மனையாடுகின்றாரைக் கண்டபின்பு
தாமும் அம்மனை யாடுகின்றார் சொல்லியது.

ஏனும்ஒரும் அசை. பாடி வியங்கோள்

“பொன்னிலங்கு”—பொன்னிலங்கு பூங்கொடி,
பெயர் பந்து - தெறிக்கும்பந்து.

கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க:

1. 20: ௫௧-௫ ஆம் அடிகளின்
கீழ்க்குறிப்பைப்பார்க்க.

2. "இமையவ ருறையுஞ் சிமையப் பிடர்த்தலைக், கொடுவரி
யொற்றி" (சிவப். ௫: ௧௭ - ௮) என்பதையும் அவற்றின்
உரைகளையுப்பார்க்க.

(பி - ம.) * 'கொற்றவன் பூம்' + .

கடிக் குலவேந்தன் வம்மென்' ‡ 'கொடிப் பொலம்' +
பத்தடிக்குமே'

௫௮ சி ல் ப் ப தி க ர் ர ம்

பின்னுமுன்னு மெங்கணும் பெயாந்துவந்
தெழுந் * துலாய்

மின்னுமின் னிளங்கொடி' விபனிலத்
திழிந்தெனத்

தென்னன்வாழ்க வாழ்கவென்று சென்றுபந்
தடித்துமே

தேவரார மாயன்வாழ்க வென்றுபந்
தடித்துமே

துன்னிவந்து கைதலத் திருந்ததில்லை
நீணிலந்

தன்னினின்று மந்தரத் தெழுந்ததில்லை
தானெனத்

தென்னனவாழ்க வாழகவென்று சென்றுபந
தடித்துமே

தேவார

மாயன்வாழ்க வென்றுபந் தடித்துமே

ஊசல்வரி

வடங்கொண் மணியூசன் மேவிரீது

யைய

யுடங்கொருவ

கைவிமிரத்தாங் கொற்றைமே ஊக்கக்

1 கடம்பு முதறடிந்த காவலனைப பாடிக்
குடங்கைநெடுங் கண்பிறழ வாடாமோ

ஆசல்

‡ கொடுவிற் பொறிபாடி யாடாமோ ஆசல்

3 ஓரைவ ரீரையும் பதின்ம ருடன்றெழுந்த
போரிற் பெருஞ்சோறு போற்றாது

தானளித்த

சேரன் பொறையன் மலையன் திறம்பாடிக்

கார்செய் டு குழலாட வாடாமோ ஆசல்

கடம்பெறிந்த வாபாடி யாடாமோ ஆசல்

2 வன்சொல் யவனர் வள || நாநி

வன்பெருங்கற்

நென்குமரி யாண்ட செருவிற் 4

கயற்புலியான்

மன்பதைகாக் குந் ॥ கோமான் மன்னன்
நிறம்பாடி

மின்செ யிடைதுடங்க வாடாமோ யூசல
விறல் ** விற் பொறிபாடி யாடாமோ
யூசல்.

“பின்னு முன்னும்”—பெயர்ந்து
மின். நிலத்து - நிலமீது

உலாவி. மின்னுமின் - ஒளிவிடுகிற

“துன்னிவந்து”—கைததைத்திருந்ததிலலை,
நிலமீதெழுந்ததில்லை; என்

தது, விரைவுபற்றி.

“வடங்கொள்”—டங்கொருவர் - ஐயையுடன்
சின்றாரிலொருவர். ஒற்
றை - ஒற்றைத்தாளம்

1.
2.

சிலப்பதிகாரம், உ.அ: ௧௧௫ - ஈ ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப்பார்க்க.
உ.அ: ௧௧௬ - ஆம் அடியின் குறிப்பைப்பார்க்க.

3. “வன்சொல் யவனா வளநா டாண்டு” (சிலப். உ.அ:
௧௧௬); “நயனில் வன்சொல்”

யுனர்ப் பிணித்து" பதிர். உ-ஆம் பத்தன் பதிகம்.

*, இலப்பதிகாரம். உரு: ௧௭௩ - ஆம் அடியைப் பார்க்க.

(பி - ம்.) *
வடபெருங்கற்'

'உராய்' † : மீதிலத்து' ‡ 'கோவிறீ' § 'குழலசைய' ||
'செங்கோலான்' றிறம்பாடி' ** 'விறிறிறம்பாடி'

'தாட்டு' ...
உக—வாழ்த்துக்காதை.

நாடிக்

வள்ளைப்பாட்டு

திங்கரும்பு நல்லுலக்கை யாகச செழுமுத்தம் :
பூங்காஞ்சி நீழ லவைபபார் புகாாம்கனி

ராழிக் கொடித்திண்டேர்ச செம்பியன்
வம்பலாதார்ப்

பாழித தடவரைததோட் பாடலே பாடல்
'பாவைமா * ராரிக்கும் பாடலே பாடல்
பாடல்சான்' முததம பவழ வுலக்கையான்
மாட மதுரை மகளிர குறுவரே
வானவாகோ னாரம் வயங்கியதோட்

பஞ்சவன்றன்

மீனக் கொடிபாடும பாடலே பாடல்
வேப்பந்தார் நெஞ் ! சுணக்கும் பாடலே

பாடல்

சந்துரற் பெய்து தகைசு லணிமுத்தம்
வஞ்சி மகளிர் குறுவரே வான்கோட்டாற்
! கடந்தடுதார்ச சேரன் கடம்பெறிந்த

வாரத்தை

படர்ந்த நிலம்போர்த்த பாடலே பாடல
பனந்தோ ளெங்கவரும் பாடலே பாடல

ஆங்கு, நீணில மன்னர் நெடுவிற் || பொறையனற்
ருடொழார் வாழ்த்த றமக்கரிது குழொளிய வெங்கோ
மடந்தையு மேத்தினு ணீழி

செங்குட் வென்வாழ்க வென்று.

உக. — வாழ்த்துக்காழை

வள்ளை - உலகைப்பாட்டு

முற்றிற்று.

1. “பவள வுலக்கை கையாற் றுற்றித், தவள முத்தங் குழவான்”
சிலப். எ. உர.

(பி - ம்.) * ‘ஆர்க்கும்’ † ‘உவக்கும்பாடலோ’ ‡
‘கடத்தடுபோர்ச்’ § ‘படர்த்து’ || ‘பொறியாற்குத்தாள்’

முப்பதாவது

வ ர ன் த ா டு க ா னை

த.

1 வடதிசை வணக்கிய * வானவர்

பெருந்தகை

கடவுட் கோலங் கட்புலம் புக்கபின்

1 நேவந் திகையைச் செவ்விதி னோக்கி

வாயெடுத் தாற்றிய மணிமே கலையார்

௧௦. 2 யாதவ நேததற் கேதுவீங் குரையெனக்

கோமகன் கொற்றங் குறைவின் றோங்கி

நாடு பெருவளஞ் சுரக்கென் நேத்தி

யணிமே கலையா ராயத் தோங்கிய

மணிமே கலேதன் வான் றுற வுரைக்கு

௧௦. மையீ ரோதி வகைபெறு வனப்பி

னைவகை வகுக்கும் பருவங் ; கொண்டது

செவ்வரி பொழுகிய செழுங்கடை மழைக்க

ணவ்விய மறிந்தன வதுதா ட் னறிந்தில

ளொத்தொளிர் பவளத் துள்ளொளி நிறந்த

௧௧. நித்தில விளநகை நிரம்பா வளவின

புணர் , முலை விழுந்தன புல்லக மகன்றது

தளரிடை ॥ நுணுக லுந் தகைபல்குல்

பாரந்தது

குறங்கிணை திரண்டன கோலம் பொருஅ

நிறங்கினா சேறடி நெய்தோய் ** தளிரின

௨(1). தலைக்கோ லாசான் பின்னுள லாகக்

க. வடதிசை வணக்கிய - வடதிசையி லுள்ளாரை
வணக்கிய.

உ. கட்புலம் புகுகை - கண்ணிவிற்கு வெளிப் ப
டுகை

கக. விழுந்தன-நேராகவெழுந்தனவிலலை புல்லகம் -
புல்லப்படுகிறமார்பு.

கஅ. ஆபரணம் பொறுவென்றது, இளமையால்.

கக. அடிதளிர் நெய்தோயத்ததனமையவாயின

உ௦. தலைக்கோலாசானென்றது, நட்டுவனை.

1. "வடதிசை வணக்கிய மன்னவ
ரேறென்" இலப். உஅ. உகச.

2. "மணிமேகலை துறவுங்கேட்டாயோ தோழி" இலப். உக
"காதலன்"

(பி - ம்.) * 'மன்னவர்' † 'தேவந்திபையைச்' ‡
'கொண்டுவசெவ்வரி'

§ 'அறித்திலவொத்த' || 'முலையுருத்தன' ¶ 'துடங்கினதகை'
** 'தவிதன்'

உ௦.—வ ர ந் த ரு க ா னை த

௫௮௩

குலத்தலை மாக்கள் கொள்கையிற் *
கொள்ளார்
யாது நின்கருத் தென்செய் கோவென

மாதவி நற்றாய் மாதவிக் குரைப்ப
வருக + வென் மடமகண் மணிமே
கலையென்

உரு. ¹ றுருவி லாள நொருபெருகு சிலையொடு
விரைமலா வாளி வெறுநிலத தெறியக்
² கோதைத் தாமங் குழலொடு களைந்து
போதித் தானம புரிந்தறம படுத்தன
ளாங்கது கேட்ட வரசனு நகரமு
ரு. ³ மோங்கிய நன்மணி யுறுகடல்

வீழ்த்தோ
தம்மிற் றுன்பந் தானி யெய்தா
செம்மொழி மாதவர் சேயிழை நங்கை
தன்றுற வெமக்குச + சாற்றின,

ளென்றே
யன்புறு நன்மொழி யருளொடுங்

கூறினார்
ரு. பருவ மன்றியும் பைந்தொடி நங்கை
திருவிழை கோல நீங்கின ளாதவி
னரற்றினெ னென்றங் கரசற்

குரைத்தபிற்

உரு - உக. பின்னுள்ளனாக - சிரமஞ்செய்து
முடியாமையாலே தலைக்கோற

தரம்பெறுந் தனையெயில்லை, ஆதலால்,
குலத்தலைமாக்கள் கொள்ளநினைத்
கின்றாரில்லை

உரு - கூ. இவளாலே தவசிகளையும் சயிக்க
நினைத்திருந்த காமன கையற
வென்க.

கூ - கூ. வீழ்த்தோர் தம்மையொப்ப
கூஉ. செம்மொழிமாதவா - தவமபயிததினை
சங்கத்தாரான அறவண

வடிகள். சேயிழை - மணிமேகலை.

கூகூ. துறவுசொல்லுதல் -
வைராக்கியஞ்சொல்லுதல்.

(ரு) யாதவபிறத்தற கேதுவீங் குரையெனச்
(க) சொல்லுகின்றாள்,

(கூகூ) திருவிழைகோலம் நீங்கினபடியாலே (கூஎ)
அரற்றினேனென்றாள்.

1. "உருவி லான னொருபெருங் கருப்புவில்" சிலப். உ:
சுசு.

2. "கோதைத் தாமங் குழலொடு கினைந்து, போதித்
தானம் புரிந்தறங் கொள்ள

வும்" சிலப், உள்: கௌ-அ.

3. "கௌ - கௌ. அரும்பெறன் மாமணி, யோங்குதிரைப்
பெருங்கடல் வீழ்த்தோர்

போன்று, மைய நெஞ்சமொடு" மணி. உ: எஉ - ச.

(பி - ம்.) * 'கொள்ளாளியாது' † '

என்மகண்மணிமேகலையெனவுருவிலாள்'

‡ 'சாற்றின தொன்றே, உன்புட னன்மொழி யருளுடன்
கூறுவன், பருவ மன்றிப்'

§ 'நிருவீழ்கோலம்'

நி. அ. ச.

சிலப் பதிக்காரம்

குரற்றலைக் கூந்தல் குலைந்துபின் வீழத்

* துடித்தனள் புருவந் துவரிதழ்ச்
செவ்வாய்

சு(1). மடித்தெயி றரும்பினள் வருமொழி
மயங்கின

டிருமுகம் † வியாத்தனள் செங்கண்
சிவந்தனள்

கைவிட் டோசசினள் கால்பெயர்த

தெழுந்தனள் பலரறி வாராத் தெருட்சியன்
மருட்சிய

ஞலறிய நாவின் ஞயாமொழி ↓ கூறித்
சுரு. தெய்வமுற் றெழுந்த தேவந் திகைதான்
கொய்தனராக் குறிஞ்சிக் கோமான் றன்முன்

கடவுண் மங்கலங் காணிய வந்த
§ மடமொழி நல்லார் மாணியை யோரு
* ளரட்டன் செட்டித னாயிழை யின்ற
சுரு. விரட்டையம் பெண்க ளிருவரு மன்றியு
* மாடக மாடத் தரவணைக் கிடந்தோன்.
° || சேடக் குடும்பியின் சிறுமக ளீங்குளண்
மங்கல மடந்தை || கோட்டத் தாங்கட்
செங்கோட் டியாவரைச சேனுயர்

சிலம்பிற்

சுரு பிணிமுக நெடுங்கற் பிடர்த்தலை நிரமபிய

கூவு. குரற்றலைக் கூந்தல்-கொத்துக்களைத்
தன்னிடத்திலேயுடையகூந்தல்.

சுரு தெய்வமுற்று - தெய்வமேறி

சுக - நூல. அரட்டன்செட்டி ... மாணிய..

கைக்கொண்டு...குடும்பத்

தையுடையான ; திருவடிபிடிப்பான.

நா. மங்கலமடநதை - * மங்கலாதேவி

நச. செங்கோடி - செவ்விதானகோடி.

நடு. பிணிமுகநெடுங்கல [முளம்பினமுகம்; இது
வில்முகம்.]

1. "குரற்றலைக் கூத்தற் குடசம் பொருத்தி" (சிலப். கச:
அள); "குரற்றலைக்
கூத்தல் குலத்துபின் வீழ" மணி. அ: கச.

2. கச-சடு. "தெய்வமுற்றோனவிதயம்...உணர்ந்தோரே"
சிலப். ப. அச.

3. சச-இ0 = சிலப். க0: கசச-கச.

4. சிலப். உச: சுஉ-ஆம் அடியின் குறிப்பைப்பார்க்க.

5. சிலப், க0: கசடு.

6. மங்கலா தேவிபென்றது, கண்ணகியை; மங்கலாபுரம்
அல்லது மங்களுரென்

புது இத்தேவி காரணமாகவந்த பெயரென்பர்.

(பி - ம்) * 'துடித்தனபுருவம்' † 'வியர்த்தனசெங்கண்
சுவத்தனகை' ‡ 'கூறி 'உடைய' § 'வடமொழி' || 'சேடக்குழிம்பியன் சிறமனைங்கு', 'சேடக்குழியன்'

¶ 'பீடத்தாங்கட்'

நடு.—வ ர ந் த ரு க ர னை த.

நாஅநா

வணிகாபம டாவுள வாங்கவை யிடையது
கடிப்பகை * நுண்கலுங் கவிரிதழ்க்

குறுங்கலு

1 மிடிக்கலப் பன்ன விழைந்துகு நீரு
முண்டோர் சுணையத னுளபுக் காடினா
கூ0 பண்டைப பிறவிய ராகுவ ராதலி
னங்கது † சொணார்தாங் காயிழை

கோட்டத

தோங்கிருங் கோட்டி † யிருந்தோ

யுன்கைக்

குறிக்கோட் டகையது கொள்கெனத

தந்தே

2 னுறிததாழ் கரகமு முன்கைய தன்றே
கூ0. கதிரொழி காறுங் கடவுட் டனமை
முதிரா தந்நீர் முத்திற மகளிரைத்
தெளிததனை ‡ யாட்டினிச சிறுகுறு

மகளி

3 ரொளித்த பிறப்பின ராகுவா காணாய்
பாசண் டன்பான் பார்ப்பனி தன்மேன்
எ0. மாடல || மறையோய் வந்தே னென்றலு
மன்னவன் விமமித மெய்தியம மாடலன
றன்முக நோக்கலுந் தானனி மகிழ்ந்து
கேளிது 4 மன்னு கெடுகநின் றீயது

* மாலதி யென்பாண் மாற்றா
குழவியைப்

௭௫. பால்கரந தூட்டப் பழவினை யுருததுக்
கூற்றயிர கொள்ளக் குழவிக் கிரங்கி

நுள. கடிப்பகைநுண்கல் - வெண்சிறுகுபோன்ற
நுண்ணியகல். கவி

ரிதழ்க் குறங்கல் - முருக்கம்பூடபோன்ற சிறுதழைவுண்ட
யகுறியகல்.

நுஅ. இடிக்கலப்பனை - மாணவககரத்தாஸொ
யத் இழைநதுகு.....

கூக ஆயிழை கோட்டம் - மங்கலாங்கவிழைநயில்.

கூஉ. கோட்டி - கோயிலவாயில்

கூரு-கூ. சந்திராதித்தருள்ள அளவும அதனை
கடவுட்டனமையொழியாது.

கூகூ - அ உன்கையதாகிய கரகத்துநீரை
இமழுவா பெண்கள்மேலும்

தெளித்தறியென்று தெய்வஞ்சொல்லுதலும்

---

1. சிலப். கூ: ககக; "இடியினுங் கொடியினு மயங்கி"
(வேக. ககக); "இழை

பினுங் கொடியினு மிடியினும் பினங்கி" பெருங். 4. கட:

சுரு.

2. சிலப். ௩௦: ௬௦; "உயித்தாழ்ந்த கரகம முரைசான்ற
மக்கோலும்" கவி. ௬.

3. "ஒளித்த பிறப்பு வந் துற்றதை யாதயின்" ௪௦௮. ௩௦:
௬௪.

4. எச - அச. சிலப். ௬: ௩-௩௬ ஆம் அடிகளை
வெப்பகுதியுடன் ஒப்பிடுக.

(பி - ம்) * 'நணுகலும் கவரிதழ் குறுகலும்',
'துணுகலும்' † 'கொணர்ந்தங்கு'
'இருந்தோயினகைக் குறிக்கோட டக்கையது'
பிறப்பு முணர்சுவர் காணய்' 'மறையோன்' ||

'ஆட்டிச் சிறிய மகளிரொலித்த
'மன்னே'

எச

௩ அசு

சிலப் பதி காரம்

௦

யாற்றாத தன்மைய ளாரஞ * ரெய்திப
பாசண் டன்பாற்' பாடு கிடந்தாட்
காசில் குழவி யதன்வடி வாகி

அ0. வந்தன னன்னேநீ வொன்றுய ரொழிகெனச
செந்திறம புரிந்தோன செல்ல நீக்கிப

பார்ப்பனி தன்னொடு ¹ பண்டைத் தாய்பார்
² காப்பியத் தொலகுழக் கனின்பெற

வளர்ந்து

தேவந திகையைத் தீவலஞ் சொபது
அரு. நாலீ ராண்டு நடந்ததற் பின்னா
மூவா விளநலங் காட்டியென் கோட்டத்து
நீவா வென்றே நீங்கிய ஈததன்
மங்கல மடநதை கோட்டத் தாங்க
; ணங்குறை மறையோ னாகத் தோன்றி
கூ0. யுறித்தாழ் \ காகமு மென்கைத் தந்து
குறிக் || கோள கூறிப் போயினன் வாரா
ஹங்கது கொண்டு போந்தே ஹதலி
|| நீங்கிம மறையோ டனமேற் றோன்றி
யந்நீ தெளி ** பென் றறிந்தோன்

கூறினன்

கூரு. மனனா கோவே மடநதையா தமமேற்
றெளிததீங் !† கற்குவ மென்றவன்

றெளிப்ப

வொளிதத பிறப்புவந் துற்றதை யாதலிற்
புகழ்ந்த காதுலன் போற்றா வொழுக்கி
னிகழ்ந்ததற் கிரங்கு மென்னை யுநோகா
க00. யேதி னனைனாட் டியாருமி லொருதனிக்
காதுலன் றன்னொடு கடுந !! துப ருழநதா
யான்பெறு மகலோ யென்றுணைத் தோழி

கூக - ௭ நீரை அபபெணகணமேலே மெனிபுக ஹம,
 கழிநக பிறப்பு வந்து உற்றது அவர்க்கு
 (கூஅ) 'புகழநக்காமலன்' என நுஞ் சொனமுதலாக
 (கபங) 'மாதே வாராய' என நுநதுணையும க ன் னாகிதாயந
 ற்று.

1. பாடுகிடத்தல் - வரங் கிடத்தல்; 'பாசண்டச்
 சாத்தற்குப் பாடுகிடத்தா னுக்கு' (சிலப். க் கடு); 'பன்னா
 ளாயினும பாடு கிடப்பேன்' மணி. கஅ. கடுஅ.

2. காப்பியக்குடியென்பது சீகாழிக் குத
 தென்கிழக்கிலுள்ளதோரா

(பி - ம்.) * 'எய்துபாசாண்டன்' | 'பன்டைமரபாற்' ‡ 'நங்குல மறையோ னாகித்' § 'கரக மென்னை' || 'கோட்கூறப்'
 ¶ 'நீங்கியமனையோடன்' ** 'என வறித்தோன்' †† 'அறிகுவன்'
 ‡‡ 'தயரெய்தியயான்'

௩
 ௩௦.—வ ர ந் த ரு க ா னை
 த. ௩௮௭

வான்றுயர் நீக்கு மாதே வாரா
 யென்னே டிருந்த வில்ங்கிழை நங்கை
 கடுந். தன்னே டிடையிருட் டணித்துய ருழந்து

* போனதற் கிரங்கிப் புலம்புறு நெஞ்சம்
யானது பொறேள னென்மகன் † வாராய்
வருபுனல் வையை வான் றுறைப

பெயாந்தே

னுருகெழு மூது நூர்க்குறு மாக்களின்

கக௦. வந்தேன் கேட்டேன் மனையிற் காணே
னெந்தா யினையா யெங்கொளித் தாயோ
வென்றாங் காற்றி ‡ யினைந்தனைந தேங்கிப்
பொன்றா முகலத்துப் § போவெய் யே

ன்முன்

குதலைச் செவ்வாய்க் குறுந்தொடி மகளிர்

கக௧. || முதியோர் மொழியின் முன்றி

னின்றழத்

¶ தோடலா போந்தைத் தொகெழல்

வோந்தன்

மாடல மறையோன் றன்முக நோக்க

மன்னா கோவே வாழ்கென் றேத்தி

முந்நான் மார்பன் முன்னிய

துரைப்போன்

கக௨. ' மறையோ னுற்ற வான்றுயர் நீங்க

வுறைகவுள வேழக் கையகம் புக்கு

வானோர் வடிவம பெற்றவன் பெற்ற

காதலி தன்மேற் காதல ராதலின்
மேனிலை யுலகத் தவருடன் போருந்

(க1ச) 'என்னோடிருந்த' ஆதி (க1௭) 'என்
மகனவாராய' இறுதியாகக்
கோவலன்மாதாவாத்தை.

(க1அ) 'வருபுணல லவையை வான றுறறப்
பெயர்ந்தேன்' எனபதுமுத
லாக (ககக) 'என்கொனித்தாயோ' எனபதீராக
மாதவிவாத்தை.

ககச குதலை - இளமொழி.

கஉக. உறை கவுள் - மதநதுளிக்கின றகவுள்

கஉஉ. வாறோர்வடிவம பெறறவ ர - கோவலன்.

கஉங. காதலி - கண்ணகி

1. கஉ0 - உஉ. இச்செய்தி, "மறைபோன் றன்னேப், பாருகழித் தியாக்கணம்
பறைபுட வறடம். வேகயானே வெம்மையிற் கைக்கொள, வெய்யெனத் தெழித்தாய்
ருயர்பிறப் பாளனைக், கையகத் தொழித்ததன் கையகம்
(சிலப். கடு: சடு - இக) என்பதனாலும் விளங்கும்.

புக்கு...அடக்கிய கருணைமறவ"

(பி - ம்) * 'போத்ததற்கிரங்கிப்' † 'வாரான்,
பெயர்ந்தே, யுருகெழு' ‡ 'இனைத்துறைத்தேங்கி'

வருபுனல் வையை வாவறைப்

§ 'போர்வேந் தன்முன்'.

|| 'முதிராமொழி' || 'தோடார்'

௩௮௮

சி ல ப் ப தி க ர ம்

கஉரு. தாவா நல்லறஞ் செய்தில ரதனா
லஞ்செஞ் சாய * லஞ்சா தணிகும
வஞ்சி மூதூர மாநகர் மருங்கிற்
பொற்கொடி தன்மேற் பொருந்திய

காதலி

னற்புளஞ் சிறந்தாங் + கரட்டன் செட்டி

கக௭. மடமொழி நலலாண் மனமகிழ் சிறப்பி
' னுடன்வயிற் றோரா பொருங்குடன்

றோன்றின

ராயர் முதுமக ளாயிழை தன்மேற்
போய பிறப்பிற் பொருந்திய காதலி
னாடிய குரவையி னரவணைக்

கிடந்தோன்

ககரு. சேடக் ! குடுமையின் சிறுமக ளாயின
ணற்றிறம் புரிந்தோர் பொற்படி

யெய்தலு

மற்புளஞ் சிறந்தோர் பற்றுவழிசு

சேறலு

* மறப்பயன் விளைதலு மறப்பயன்

விளைதலும்

ஓ பிறந்தவ ரிறததலு மிறந்தவர்

பிறததலும்

கசு0. * புதுவ || தன்றே தொன்றியல்

வாழ்க்கை

* யானே ழார்ந்தோ னருளிற்

ரோன்றி

மாநிலம் விளக்கிய மன்னவ னாதலிற்

செய்தவப் பயன்களுஞ் சிறந்தோர்

படிவமுங்

கையகத தனபோற் கண்டனை யன்றே

க2க - கக. காதலாரைகயாலே அறஞ்செய்திலர் ;

அதனாற் காதலியாகிய

அஞ்செஞ்சாயல அஞ்சாநனுகும் வருசி முதாரிற்

பிறந்தார.

ககஉ - கி. ஆடிபகுரவையினப்பாடகால்

திருவடிபிடிப்பான் குலத்திற்

பிறந்தாள் மாதரி.

ஆதலால்,

ககக. பொற்படி - பொன்னுலகம்.

கக௪ அறபுளம் - அனபுடையவுள்ளம்.

பற்றுவுழிச்சேறல் - பூமியிற்
பற்றுள்ளவிட-ததேபிறத்தல்.

1. சிலப்பதிகரம், க0: உஉஎ.

2. "பிறந்தோ மிறத்தலு மிறந்தோர் பிறத்தலு,
பலும்" மணி. உக: கூக - உ0.
மறந்தரு சால்பு மறந்தரு துன்

3. "புதுவ தன்றே புலனுடை மாந்தர்" கலி உஉ;
"புதுவ தன்றிவ் புலகத்

தியற்கை" புறநா. எக.

4. கசக-உ. "செஞ்சடை வானவ னருளினில் விளங்க,
வஞ்சித்தோன்றிய வானவ"

சிலப். உக: கூஅ - கூ

(பி - ம்) * 'அகலா தணுகும்', 'அருகாநணுகும்' † 'அருட்டன்' ‡ 'குமீம்

பிரான்' § 'பிறத்தவர் சாதலு மிறத்தவர்' || 'அன்றே
யொன்றியல்' ௨ ௩0.—வ ர ந் த ரு

கா தை. ௩௮௬

கசரு. 1 யூழிதோ றாழி யுலகங் காத்து

நீடுவா ழியரோ நெடுந்தகை யென்ற
மாடல மறையோன் றன்னொடு மகிழ்ந்து
பாடல்சால் சிறப்பிற் * பாண்டினன் னாட்டுக்

கலிகெழு கூடல் கதழெரி மண்ட

கரு. முலைமுகந் திருகிய மூவா மேனிப்

பத்தினிக் கோட்டப் படிப்புறம வகுத்து

நித்தல் விழாவணி நிகழ்கென் றேவிப்

பூவும் புகையு மேவிய விரையுந்

தேவர் திகையைச் செய்கென் றருளி

கரு. வலமுறை மும்முறை வந்தனன் வணங்கி

யுலக மன்னவ னின்றோன் முன்ன

ரநஞ்சிறை நீங்கிய வாரிய மன்னரும்

பெருஞ்சிறைக் கோட்டம் பிரிந்த மன்னரும்

கரு. குடகக் கொங்கநு மாளுவ வேந்தருங்

கடல்கு டுழிலங்கைக் கயவாகு வேந்தனு

மெந்நாட் டாங்க டுணிமைய வரம்பனி .

னன்னுட் செய்த நாளணி வேள்வியில்

வந்தீ கென்றே வணங்கினர் வேண்டத்

தந்தேன் வரமென் றெழுந்த || தொருகுர

கருக. படிப்புறம - அர்ச்சனாபோகம

கருஅ. சிறைக்கோட்டம் பிரிந்தானன் -

பண்டேவஞ்சியிற் சிறைகிடந்த மன்னர்.

கருஉ - ந. வேள்வியில் வரவேண்டுமென்றா.

1. சிலப். உரு: கஅக - உ-ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப் பார்க்க.

2. 'பத்தினிக் கோட்டமுஞ் சமைத்து, நித்தல் விழாவணி
சிலப். உரைபெறு கட்டுரை, ச; பக்கம், ௩௦:

நிகழ்வித் தோனே'

3. சிலப். உஅ: கூக - ஆம் அடியின் குறிப்பைப் பார்க்க.

4. கடுக - கூ௦. "அதுகேட்டுக், கொங்கினங் கோசர் தங்களுட் டகத்து, தங்
கைக்கு விழவொடு சாத்தி செய்ப, மழை தொழி வென்றும் மாருதாபிற்ற", "அது
கேட்டுக், கடல்கு ழிலங்கைக் கயவாகு வென்பான், தங்கைக்கு, தாட்பலி பிடினைக்
கோட்டமுத் துறத்தாங்கு, அரத்தைகெடுத்து வரந்தரு மிவனென, ஆடித் திங்கள்
வையி னுங்கோர், பாடி விழாக்கோள் பன்முறை யெடுப்ப, மழைவீற் றிருந்து வளம்பல
பெருகிப், பிழைபா வினையு னுடா யிற்ற" சிலப். உரைபெறுகட்டுரை; பக்கம், ௩௦.

(பி - ம்.) * 'பாண்டியன் றன்னாட்டு' † 'குடகருங் கொங்கரும்' ‡ 'இலங்
கைக் காவல் வேந்தன்' § 'இமையவர் தம்மி னன்னாட் செய்த நாளணி வேள்வியுள்'
|| 'ஓர் குரல்'

- . நிகு௦

சிலப் பதி காரம்

ககடு. லாங்கது கேட்ட வரசனு மரசரு
மோங்கிருந் தானையு முரையோ டேத்த
வீடுகண் டலாபோன் மெய்ந்நெறி

விரும்பிய

மாடல மறையோன் றன்னெடுங் கூடித்
' தாழ்கமுன் மன்னா தனனடி போற்ற

கஎ௦. 'வேள்விச சாலையின் வேந்தன் போந்தபி
னியானுஞ் * சென்றே மென்னெதி

ரெழுந்து

தேவந் திகைமேற் நிகழ்ந்து தோன்றி
வஞ்சி முதுநார் மணிமண் டபத்திடை
றுந்தை தாணிழ லிருந்தோய் நின்னை

கஎ௧ யரைசுவீற் நிநுக்குந் திருப்பொறி

யுண்டென்

றுரைசெய் தவன் + மே லுருதது நோக்கிக்
கொங்கனிழ் நறுந்தார்க் கொடிததேர்த்

தானைச

செங்குட் டுவன்றன் செல்ல னீங்கப்
பகல் ! செல் வாயிற் படியோர் தமமு

கஅ௦. னகலிடப் § பார மகல நீக்கிச

சிற்தை செல்லாச சேணெடுந் தூரத
தந்தமி லின்பத் || தரசான் வேந்தென்
றென்றிற முரைத்த விமையோ ரிளங்கொடி
தன்றிற முரைத்த தகைசா னன்மொழி

கஎ௦. யாகசாலைக்கண் அரசன்போந்தபின்.

கஎ௧ யானென்றது, இளங்கோவடிகளை

கஎ௧ ஆதித்தன்றோன்றுகிற குணக்காகிய திக்கினாலே பேருடைய குண
வாயில். படிமமென்றது பூதம்; அது கடைகுறைநது படியெனநின்று அதனை

யுடையோர்க்குப் படியோராயிற்று

(கஎக) 'வஞ்சிமுனார்' என்றதுமுதலாக (கஅஉ) 'அந்தப் பின்பத் தரசான் வேந்து' என்பதீராக இளங்கோவடிகள் தெய்வஞ்சொன்னதனைக் கொண்டு கூறினார்

கஎச. அரு. துந்தையாகிய சேரலனிடத்தே நீயிருக்க, ஒருநிமித்திகள் வந்து நினைப்பார்த்து அரசவீற்றிருக்கும இலக்கணமுண்டென்று சொல்ல

1. "தாழ்கழன் மன்னர் நினைடி போற்ற" இலப். உஅ. கஅச.

2. கஎஃ - அக. "குணவாயிற் கோட்டத் தரசுதறத் திருந்த, குடக்கோச் சேர வினங்கோ வடிகள்" (இலப். பதி. க-உ. என்பதையும் அதன் உரைகள் முதலிய வற்றையும் பார்க்க. பக்கம், ௫, ௧௨, ௧௩.

(பி - ம்.) * 'சென்றே னெதிரேன்றெழுந்து' † 'செய்வாயிற்' ‡ 'பாரமகன்று போந்துசிறதை' வென்'

† 'மேற்குறுத்து நோக்கிய'

|| 'அரசாயினே வேந்தென'

௩௦.—வ ர ந் த

நு க ர லை த.

நுகை

கடிநு. தெரிவுறக் கேட்ட திருத்தகு நல்லீர்
 பரிவு மிடுக்கனும் பாங்குற * நீங்குமின்
 நெய்வந் தெளிமின் நெளிந்தோர்ப் பேணுமின்
 பொய்யுரை யஞ்சுமின் புறஞ்சொற் போற்றுமி
 னானான் நெயி னுயிர்க்கொலை நீங்குமின்
 கடிநு. முனஞ் செய்ம்மின் நவம்பல தாங்குமின்
 செய்ந்நன்றி கொல்லன்மின் தீரட் பிகழ்மின்
 பொய்க்கரி போகன்மின் பொருண்மொழி நீங்கன்மி
 னறவோ ரவைக்கள மகலா தணுகுமின்
 பிறவோ ரவைக்களம பிழைத்துப் பெயர்மின்
 கடிநு. பிறர்மனை யஞ்சுமின் பிழையுயி ரோம்புமி
 னறமனை காமி னல்லவை கடிமின்
 1 கள்ளுங் களவுங் காமமும் பொய்யும்
 வெள்ளைக் கோட்டியும் விராகினி லொழிமி
 2 னிளமையுஞ் செல்வமும் யாக்கையு நிலையா
 200. ஷுளநாள் வரையா தொல்லுவ தொழியாது
 3 செல்லுந் தேளத்துக் குறுதுணை தேடுமின்
 மலலன்மா ஞாலத்து வாழ்வு நீங்கென்.
 150.—வரந்தருகாலை முற்றிற்று.

எந்தமையனாகிய செங்குட்டுவனிருக்க இவ்வாறு முறைமைகெடச் சொன்ன
 யென்று அருளித்திகனை வெகுண்டிருக்கிச் செங்குட்டுவனுக்குத் துன்பம்
 வாராதபடி குணவாயிலிடத்துத் துறந்திருக்கின்ற கடவுளர்முன்வந்து இராச்
 சியபாரத்தை விட்டிருக்கி மோட்சமாகிய இராச்சியத்தை ஆளக்கடவ வேந்த
 னல்லையோவென்று முன்பினிகழ்ந்ததும் மேல் நிகழ்வதுமாகிய என்றிற
 முரைத்த இமையோரிளங்கொடி தன நிறமுரைத்த கதையைத் தெரிவுறக்கேட்ட
 திருத்தகுநல்லீரெனக்கூட்டுக.

ககஅஅ. புறஞ்சொற சொல்லாதபடி பரிகரியின்
 ககஉ பொருண்மொழி - மெய்வார்த்தை.
 ககரு. பிழையுயிர - மரிக்கிறவுயிர். ககஊ. அறமனை - மனையறம்.
 ககஅ. வெள்ளைக்கோட்டி - பயனிலுரைக்கோட்டி; கோட்டிதவிர்மின்.
 உ௦௧. உள்ளநாள் * வீழநாள் படாமை இயலுமதனைக் கைவிடாது.
 உ௦௨. மல்லன்மா ஞாநததுவாமுல ரீங்கென் .. .. .

சிலப்பதிகார அருமபதவுரை முற்றிற்று.

1. "கள்ளும் பொய்யும் கமாமும் கொலையு, முன்னக் களவுமென் றரவோர்
 ஐறத்தவை" மணி உச: எள - அ.
2. "இளமையுதில்லா யாக்கையுதில்லா, வளவிய வான்பெருஞ் செல்வமு தில்லா"
 மணி உஉ: ககரு - கூ.
3. "தன்னொடு செல்வது வேண்டி னறஞ்செய்க" நான்மணி. கரு.
4. "வீழ்நாள் படாஅமை தன்னுற்றி னக்தொருவன், வாழ்நாள் வழியடைக்குங்
 கல்" குறள், கஅ
 (பி - ம.) * 'தீங்குதிர்'

நிகுஉ

சிலப்பதிகாரம்

கட்டுரை.

1 முடியுடை வேந்தர் மூலவ ருள்ளங்

* குடதிசை யாளுங் கொற்றங் குன்றா
 வார மார்பிற + சேரகுலத் துதித்தோ

* ரறனு மறனு மாற்றலு மவர்தம்

௫. பழவிறன் முதூர்ப் ! பண்புமம் படுதலும
 விழவுமலி டு சிறப்பும் விண்ணவா வரவு
 மொடியா வின்பத் தவருறை நாட்டுக்

குடியின் செல்வமுங் கூழின் பெருக்கமும்
 வரியுங் குரவையும விரவிய கொள்கையிற்

க0. ॥ புறத்துறை மருங்கி னறததொடு
பொருந்திய

மறத்துறை முடிதத வாய்வாட் டானையொடு

* பொங்கிரும் பரப்பிற் கடல்பிறக் கோட்டிக்.

4. ** கங்கைப் பேர்யாற் றுக்கரை போகிய

† செங்குட் டெவனோ டொருபரிசு நோக்கிக்

கரு. கிடந்த வஞ்சிக் காண்ட !! முற்றிற்று.

முன் று வ து வஞ்சிக்காண்டம் முற்றிற்று.

1. மு. சிலப்பதிகாரம், ப. ௨௬௭, இகஉ.

2. ச - அ. " " " "

3. கஉ - இ. "கொடும்போர் கடந்து தெடுங்கட லோட்டி, புடன்மேல் வந்த வாரிய மன்னரைக், கடுப்புனர் கங்கைப் பேர்யாற்று வென்றோய்" (சிலப். ௨௮. ௧௧௧ - ௨௧) என்பதையும் அதன் அடிக்குறிப்பையும் பார்க்க.

4. "கங்கைப் பேர்யாற்றுக் கரைபோகிய செங்குட்டுவன்"

சிலப். பக்கம், இளக.

(பி - மி) * 'குடகருங்கண்டுளொற்றங்' † 'சேரர்குலத்து' ‡ 'பண்புன் டாதலும்' § 'தெப்பின் வானவர்வரவுமொழியா' || 'குடியுங்கடின் பெருக்கமுமவர் தம்வரியும்' ॥ 'புறத்துறை மருங்கிற்...பொருந்திய மறத்துறைமுடித்த' ** 'கங் கையாற்றக்கரை' †† 'செங்குட்டுவனோக்கி' ‡‡ 'முற்றம்'

நூற் கட்டுரை

குமரி வேங்கடங் குணகுட கடலா
மண்டிணி மருங்கிற் றண்டமிழ் வரைப்பிற்
செந்தமிழ் கொடுத்திழை மென்றிரு பகுதியி
னேந்தினை மருங்கி னறம்பொரு ளின்ப நு மக்க
டேவ ரெனவிரு சார்க்கு
மொத்த மரபி னொழுக்கொடு புணர
வெழுத்தொடு புணர்ந்தசொல் லகத்தெழு பொருளை
யிழுக்கா யாப்பி னகனும் புறனு
மவற்று வழிப்படேஞ் செவ்விசிறந் தோங்கிய க0
பாடலு மெழாலும் பண்ணும் பாணியு
மரங்கு விலக்கே யாடலென் றனைத்து
மொருங்குடன் றழீஇ யுடம்படக் கிடந்த வரியுங்
குரவையுஞ் சேதமு மென்றிவை தெரிவுறு வகையாற்
செந்தமிழ் ழியற்கையி னரு 1 லாடிநன் னிழனி
னீடிருங் குன்றங்
காட்டு வார்போற் கருத்துவெளிப் படுத்து மணிமே
கலைமே லுரைப்பொருண் முற்றிய சிலப்பதிகார
முற்றும்.

சிலப்பதிகாரம் முற்றிற்று.

---

1. கடு - கூ. “ நீடிருங் குன்ற நிழல்காலு
மண்டிலத்துக், கோடு கோ டாய்த்தோன்றுங்
கொள்கைத்தே,—” சீலப், தூற்சிறப்புப்பா யிரம்.
எடு

விளங்கா மேற்கோளகராதி.

அக்கோலேழ் [செயிற்றியம்], 70.
 அக்கோலொருகோல், 115. [115.
 அகத்தெழுசுவை [சயந்தம்], 80.
 அங்கட்டுபாய்கை, 223.
 அச்சவலியம், 83.
 அஞ்சலியென்பது, 97.
 அஞ்சனக்கட்டி, 138.
 அதிர்வெனப்படுவது, 233
 அந்தணர்வேள்வி [மதிவாணர் நாட
 கந்தமிழ் நூல்], 191.
 அந்தணன்வெள்ளை, 386.
 அபயவத்தம்மே, 98.
 அபரிஷதயநகர்த்தவ்யம், 394.
 அமைச்சர்புரோகிதர், 167.
 அராப்போத்து, 314.
 அராளமாவது, 93. [குபநீயம்], 116.
 அரிதாங்கிற்செய்தெழினி [பரதசே
 அருகியன்மருதம், 223.
 அல்லியன்கொட்டி, 89, 192.
 அல்லியமாயவன், 58, 89, 178, 193.
 அலாபத்திரமே, 94.
 அவ்வாய்மகரத்து, 196.
 அவலத்தவினயம் [பி - ம். அவிந
 அவலமாற்று, 27. யம்], 84.
 அவற்றுள், கண்கூடென்பது, 228.
 அவற்றுள், மாற்றான், 81.
 அவைதாம், எழிற்கை, 60, 99.
 அவைதாம், கையே, 92.
 அவைதாம், கோடே, 350.
 அவைதாம், சாந்தி, 80.
 அவைதாம், சுட்டுவிரல், 95.
 அவைதாம், நாடக [மதிவாணர்
 நாடகந்தமிழ்நூல்], 82.
 அழலணங்குதாமரை, 205.
 அழற்றிற்செய்தோன், 87.
 அழக்காறுடைபோன், 85.

அறமேற்குத்திரர் [செயிற்றியம்],
 82. [195.
 அறிவுசிறையோர்ப்பு [நன்னூல்],
 அறுமுகத்தோனாடல், 89, 193.
 அறுவகைநிலையும், 57.
 ஆக்கப்படுக்கும் [வளையாபதி], 287.
 ஆன்மனம் குறித்த, 371.
 ஆடலின்றி, 193.
 ஆடிடமுக்கோல், 73, 118.
 ஆதாரம் பற்றி, 104.
 ஆதிப்பாலிருத்தி, [நாடக நூல்]
 ஆய்மணிகட்டி, 196. [222, 232.
 ஆயஞ்சுதாரம், 453.
 ஆயிரநாம்பிற்று [நூல்], 9.
 ஆர்ப்பெனப்படுவது, 233.
 ஆராய்தலென்பது, 203.
 ஆரியந்தமிழ்மொழி, 89. [யம்], 117.
 ஆவதகத்தியனார் [பரத சேனாபதி
 ஆழியுமாறும் போல், 443.
 இடைபிங்கலைசுமுனை [இசை நுணு
 க்கம்], 103.
 இடை பிங்கலை யிரண்டும், 104.
 இணையாதிதயல்வது, 92.
 இணையாவினைக்கை, 92.
 இணையெனப்படுவது, 222, 234.
 இந்நெறிவகையால், 73, 118, 188,
 இருவகை பலவகை, 26. [383.
 இருவிரல்கடம்மையும், 445.
 இருவிரல்கனீக்கி, 101, 456.
 இலதையென்பது, 96.
 இலவங்கம் பச்சிலை, 179, 195.
 இழிப்பினவியம், 83.
 இளியிட பங்கற்கடகம், 443.
 இறையோன் சடை, 51.
 இன்பநெளிவே, 59, 91.
 இன்பமொடு புணர்ந்தோன், 85.

அத்புதவலினயம், 83.
 அதற்காரியம், 160. [யம்], 82.
 அதம்பொருள்வாணிகர் [சேயிற்றி
 அதம்பொருளின்பம்வீடு, 82.
 அதம்பொருளின்பம்சர் [சேயிற்றி
 யம்], 82.
 அமமுதனாளுக்கு [சேயிற்றியம்], 82.

இன்றுயிலுணர்ந்தோன், 86.
 இன்னன்னலலோன், 83, 108.
 இன்னிசைவழியது [பஞ்சபா ர த்
 உச்சிப்பொழுதின, 87. [யம்], 233.
 உணர்த்தியுமண்டம், 236.
 உந்தியொடு, 371.
 உயர்ந்த சமதலத்து, 101.

விளங் க ர

மேற்கோளகராதி.

ருகரு

உயிருயிர் மெய்யளவு, 64, 109.
 உவந்தோனவினயம், 85.
 உவர்ப்பிற் கலக்கமாம் [பாதசேன
 பதியம்], 114.
 உள்வரியென்பது, 228, 238.
 உள்ளோற்குள்ளது, 82.
 உற்சங்கமென்பது, 98.
 உறுத்தலுமொன்றலும், 173.
 உன்னநிலையே, 95.
 உன்னமா மண்டலம், 92.
 ஊர்க திண்டேர், 223.
 எஞ்சுதலிலலா, 97.
 எடுத்தவியலும், 210.
 எடுத்துக்கோளை, 228, 239.
 எண்கோவை மேகலை, 134.

கண்குடென்பது, 228, 238. [221.
 கண்டமல்லது [சொல்லகத்தியம்].
 கண்ணிடகீழ் மூன்றாக, 222.
 கண்ணோவுற்றோன், 87.
 கத்தரிகையே, 93.
 கபித்தமென்பது, 94.
 கரணத்தியலவர், 167.
 கருகுதல் வெள்ளை, 387.
 கருதியகடகா, 98.
 கருதுங்காலைக் கபோதம், 97.
 கருதுங்காலைக் கற்கடகம்மே, 97.
 கரும்புமிளநீரும், 1.
 களித்தோனவினயம், 85.
 காகபாதம், 386.
 காங்குலம்மே, 94.

எதிருமிராசி, 453.
 எல்லாவிரலும், 233.
 எழுத்தேயசையே, 350.
 எழுவகைக் கூத்தும், 81.
 எள்ளுக் கொள்ளு, 390.
 எளவிவை, 81.
 ஏத்துமிடபம், 453.
 ஏறங்கோட்பதை, 15.
 ஐயகைப்பூதமும், 104.
 ஒடுவெள்ளினிவி, 107.
 ஒத்தகிழமை, 223.
 ஒத்தவனு முதல, 70, 115.
 ஒப்பார்பிராணன், 103.
 ஒருசீர் செந்தூகரு, 91, 382.
 ஒழிந்த தனஞ்சயன் [இசைநுணுகு
 ஒன்றுமிருபதும், 100. [கம்], 104.
 ஒங்கிய மூங்கில, 100, 456.
 ஒங்கும் வெகுளி, 103.
 ஓர்க்கோலை, 260, 277.
 ஓருந்தமிழொரு, 11.
 ஓரைவிரையினும், 195.
 ககரங்கொட்டே, 91, 382.
 கச்சிவனைக்கைச்சி, 162.
 கடகஞ்சுகதுண்டம், 92.
 கடகமுகமே, 94. [178.
 கடையமயிராணிமரக்கால, 58, 89,
 கடையமயிராணி யாடிற்று, 90, 194.
 கண்கூடு காண்வரி, 88, 237, 382.

காட்சிவரியென்பது, 228, 239.
 காண்வரியென்பது, 228, 238.
 காணுங்காலைக்கபோத, 96.
 காதநருவர் தாமாகை, 168.
 காமவலிநயம், 84.
 காமனதாடல் பேடு, 90, 194.
 காந்தைப் பிடித்து, 11.
 கிளர்வரியென்பது, 228, 239.
 கிளையெனப்படுவ, 222, 234.
 கின்னரர் கிம்புருடர், 168.
 கீற்றுவரலினை, 386.
 குடங்கையென்பது, 94, 275.
 குடத்தாடல குன்மெடுத்தோளுடல்,
 89, 193.
 குணத்தின்வழியது [குணநூல்],
 குரலினியிற்பாகத்தை, 453. [80.
 குரலே துத்தமினியிவை, 222.
 குரவைக்கூத்தே, 142.
 குரவையென்பது கூறும், 27, 60,
 80, 99, 442, 451.
 குரவையென்பதெழுவர், 27, 451.
 குரறுத்தநாங்கு, 453.
 குரறுலைவிற்றுத்தம், 443.
 குரன்மருங்கிற், 444.
 குரைகடன்மதிக்கும், 191.
 குலப்புடைவை, 163.
 குழைமுற்றின, 52.
 குறங்குசெறியொடு, 196.

குன்றாக் குரம்பாதி, 234
 குன்றக்குறிலேந்தும், 105.
 கூடமென்பது, 233.
 கூடையென்பது, 205. [ம்], 104.
 கூர்மனிமைப்புவிழி [இசைநுணுக்க
 கூறியவரங்கிற்குறியொடு, 70.
 கூறியவுறுப்பிற்குறி, 116.
 கூறியவுறுப்பிற்குறைபாடன்றி
 [செய்யுளியல்], 190.
 கேழ்கிளர்தொய்யகம், 198.
 கையுழென்பது, 204.
 கோஞ்சிய மொழியின், 87.
 கொட்டந்துருக்கம் [பிங்கலநீதை],
 138, 164, 179, 195.
 கொட்டிகொடுவிடையோன், 89, 192.
 கொட்டிமெசையும், 91, 382.
 கொண்டதேசிப்பகுதி, 75, 120.
 கொன்றுவாழ்தொழிலிலும் [திவாக
 கோகிலக்கண், 387. [ரம்], 156.
 கோகுலக்கழுத்து, 388.
 கோட்டின தமைதியும், 61, 100.
 கோயிலகுளங்காண, 163,
 கோவைவற்செங்கல், 387.
 சுங்கிலிதுண்டொடர், 197.
 சங்கெனப்படுவது, 96.
 சதுரமென்பது, 96.
 சமமெனப்படுவது, 224.
 சர்ப்பசிரம் வண்டு, 92.
 சரிகமபதரி யென்று, 102, 457.
 சராமலங் கீற்று, 386.
 சாணளவு கொண்டது, 453.
 சாந்திக் கூத்தே, 80.
 சாந்துபூக்கச்சாடை, 147, 167.
 சிங்களயிருவகை, 59, 91.
 சிந்து நெடிலும், 206.
 சிந்துப் பிழுககை, 88.
 டி. . . . .

துசியென்பது, 94.
 துத்திரரணியின், 386.
 செங்கயலிரட்டை, 147.
 செங்கோட்டியாழை, 350.
 செத்தோனவியம், 86.
 செந்துறைவெண்டுறை [இசைநுணு
 க்கம்], 190.
 செப்பரியசிறுது [பஞ்சமாபு], 190.
 செப்பிய பூதங்கள், 102.
 செம்பகை யென்பது, 233.
 செம் முறை யுறழ்பே, 61, 102.
 செலவெனப் படுவதன், 204.
 சேனையுள் படுகரை [கதை], 231.
 சொல்லிய வன்றியும், 87.
 சொல்லு மிதங்களவு, 101, 456.
 சூஞ்ஞையுறறேன், 86.
 தக்கராகநோதிரம், 135.
 தக்கோலர் தீம்பூ, 138, 155, 277.
 தடவுத்திரை, 135.
 தகநிரத் தரங்கிக்கு, 113.
 தகநிரிகாமே, 350.
 தலைக்கோலரிவை, 73, 118, 188,
 தலைநோவுற்றேன், 87. [383].
 தலையினதாரம், 221.
 தன்னமுந்தாரமும், 68, 112, 234.
 தாம்பிர ரூடமே, 95.
 தாமரைகழுநீர், 387.
 தாரத்துட்டோன்றும், 224, 234.
 தாரத்துழை தோன்ற, 453.
 தாரபாகமும், 67, 112.
 தின்பரித தென்றலம், 231.
 திரிபதாகை, 93.
 திருநதிய பொதியில், 56, 78.
 திருவளரரங்கி [முதிவாணர் நாட்
 கத்தமிழ்நூல்], 190.
 திலகமுலோத்திரம், 387.
 துக்கங்கலை தீரம் [விண்ணொப்பி]

சுந்தையுடம்பட்டொன், 80.
 சீதமுற்றோனவியம், 87.
 சீப்புப்படியுறின், [கதை] 414.
 சுகதுண்ட மென்பது, 93.
 சுட்டும் பேடும், 93.
 சுண்ணநான்கடி, 88.
 சுவத்திகமென்பது, 98.

துஞ்சாரின்றோன், 86. [248.
 துழிகடையம் பேடு, 58, 89, 192.
 துடியாடல் வேன்முருகன், 89, 178,
 துய்யவுடம்பளவு, 104. [193.
 துலைநிலைக்குறாவும், 453.
 துள்ளத் கண்ணும், 204.

விளங்கா மேற்கோளகராதி.

நுகள்

தூபமென்பது, 93.
 தேய்வ முற்றோன், 86.
 தெரிநிலையென்பது, 95.
 தெருட்டலென்பது, 204.
 தேர்ச்சியென்பது, 228, 239.
 தைவரலென்பது, 203.
 தோகைமறவரது ததுகண், 371.
 தொண்டுபடுதிவலின் [ஆ சீ ரிய
 [மாலை], 221.
 தொல்லையினையால, 22.
 தோரமென்பது, 98.
 நகையினவியம், 84.
 நச்சிலைவேற்காளை, 331.
 நலவிசைமடந்தை, 222, 233.
 நலத்தஞ்நால்வர், 32.
 நன்னொன்றிறுத்த, 23.
 நதும்பிசின், 179. [ஐபதீயம்], 79.
 நன்னர்விருப்புடையோன் [பரதசே
 நாட்டுக்காலநடுவு, 84.

பண்ணியம்வைத்து [பரதசேனாபதி
 பதாகைமென்பது, 93. [யம்], 79.
 பதினெண்கூலம், 155.
 பதுமகோசிகம், 94.
 பதுமாஞ்சலியே, 97.
 பதுமுகமுற்கட்டிதமே, 232.
 பரவியசாநதியன்றி, 193.
 பரிவட்டணையின், 203,
 பருந்தாநிழலுமென, 11.
 பருந்தாமதனிழலும், 224.
 பலவகையுருவமும், 81, 381.
 பல்வகையென்பது, 81.
 பலகையெட்டும், 386.
 பலவன்னத்தூவி, 127.
 பழுப்புடையிருகை, 142.
 பனித்தலைப்பட்டோன், 86.
 பாட்டுடைத் தலைவன், 207.
 பாண்டரங்க முக்கணன், 89, 192.
 பாவைதிருமகள், 90, 194.

காணமுற்றோன், 87.
 காலினும் வாளினும், 500.
 காற்பெரும்பண்ணும், 234.
 நீடதமென்பது, 98.
 நிலமுதலாகிய, 206.
 நிற்றலியங்கல், 365, 383.
 நிற்றலிருத்தல், 371.
 நிறுத்தியவம்மன, 371.
 நின்றநரம்பிற் காலும், 222, 234.
 நீடிருங்குள்மம், 32.
 நீர்வாரிகர்மலர் [கதை], 247.
 நீரிலே நிற்றல், 233.
 நீலத்தியல்பு, 388.
 நீளகடலிலை [வளையாபதி], 209.
 நூலவராய்ந்தது, 197.
 நெஞ்சொடு கூறல், 87.
 நெடியவனாடிற்று, 89, 193.
 நெய்த்தல் கிளிமயிற்கழுத்து, 387.
 நெல்லுப்புல்லு [கூந்தநூல்], 155,
 390.
 நேர்கட்டிசெந்தேன், 154, 385.
 பசாசமென்பது, 95.
 பசிசோம்புமைதுளம், 103. [248.
 பண்ணுற்றிறத்தில [வளையாபதி],

பாவோடனைதலிசை, 105.
 பிண்டியென்பது, 95.
 பிணியுங்கோளும் [சேயிற்றியம்],
 பிரமர மென்பது, 94. [72, 118.
 புட்பபுட மென்பது, 98.
 புட்பாஞ்சலியே, 97.
 புண்ணியமால[பாத சேனாபத்யம்]
 புரமெரித்தல் ஞர்மா, 90. [117.
 புரைதபு சித்திர, 197.
 புழுக்குவ புழுக்கல், 160.
 புறநிலை மருதம், 223.
 புறவரியென்பது, 228, 238.
 பூதமுதற் சாதனத்தாம், 102.
 பூதவகைகளோ, 103.
 பூமென்கணையு, 158.
 பூராடல் கார்த்திகை [மதிவாணர்
 நாடகத்தமிழ்நூல்], 117.
 பூவநதிதிரிபலை, 179, 195.
 பெருகியன் மருதம், 223.
 பெருவிரல் குஞ்சித்து, 222.
 பெற்றதற்குவத்தல், 371.
 பேரிகைபடகம், 106.
 பேரியாழ் பின்னும், 100.
 பொதியிலு மிமயமும் [கதை], 153.

நுகுஅ விளங்கா
 மேற்கோளகராதி.

பொய் கொலை, 371.
 பொய்யில் காட்சி, 85.
 பொறியுணர்வு, 371.
 பொன்னிதழ் பொறித்த, 196.
 போக்கெல்லாம்பாலை, 18.
 மகரத்தினொற்றால், 105.
 மகரமுகமென்பது, 96.
 மகரமென்பது, 98.
 மடவரன் மடமான், 451.
 மடியினவியைம், 85.
 மண்டமாட்ட, 328.
 மண்டலமென்பது, 96.
 மண்ணினுளற, 161.
 மண்ணுடலீர் நெருப்பு, 102.
 மத்தளம் தண்ணுமை, 382.
 மரகதமணிக்கயத்தது [கதை], 134.
 மலலூர், 223.
 மலம்பிரியாதது, 386.
 மலர்காங்கூலம், 94.
 மலர்மிசைத்திரு, 191.
 மலை பெய்யப்பட்டோன், 86.
 மலையோரணியின், 386.
 மன்னவரணியின், 386.
 மன்னுமளிகள், 223.
 மனத்தினையொரு, 371.
 மாடக மென்பது, 222.
 மாணிக்கத்தியல், 387.
 மாந்தளிர், 179.
 மாபோதியைந்து, 270.
 மாயவளாடல் மரகதால், 90, 194.
 மார்க்க மென்பது, 57.
 மான் தலை யென்பது, 96.
 முகமாடுததிரியோகம், 75, 120.
 முகமுமுரியும், 209.
 முகிழ்காங்கூலம், 94.
 முகுளமென்பது, 95.
 முட்டி சிகரம் [சுத்தானந்தப் பிர
 காசம்], 92.
 முட்டியென்பது, 94.
 முட்டில் பாணரும், 76, 121.
 மடக்கியவிறுக்க. 160.

முந்நாளிந்திரன், 186.
 முரிந்தவற, 207.
 முனிதயிர்மிசைபாகல், 430.
 முன்னியவெழிளி [முதிவாணர்நாட்
 கத் தமிழ்நூல்,] 116.
 மெய்ச்சாய் விடைநெரிவு, 90.
 மெய்நரிசெயென்பது, 95.
 மெப்பெறத் தெரிந்தது, 92.
 மெய்வாய்கண்மூக்கு, 102.
 மெலிலித்தெலலை, 224.
 மொழிநரு முனரே, 92.
 மொழியாம்பல், 445.
 மோடி முன்றலை, 161.
 வட்டணையுள் துளியும் [பரதசேன
 வட்டமென்பது, 453, [பத்யம்], 79.
 வண்டென்பதுவே, 96.
 வண்ணமலர்ச்சரம், 191.
 வணிகரணியின், 386.
 வந்திரையின், 331.
 வந்தானூரன், 223.
 வயந்தமாமலைநயந்த, 188.
 வரியெனப்படுவது, 60, 99, 228,
 வருத்தமானம், 98, [237, 382.
 வருத்தமுற்றோன வியைம், 87.
 வலக்கைப்பெருவிரல், 203.
 வலம்புரிக்கையே, 96.
 வலிலித் தெலலை, 225.
 வளைவாயருகொன்று, 101, 457.
 வன்னியித்திடக்கும், 387.
 வாகைகைவத்து, 158.
 வாரமென்பது, 205.
 விந்த சிந்தையிற், 386.
 விலக்குறுப்பென்பது, 58, 82.
 விளக்கியல்வென்பதும், 116.
 விளையாட்டென்பது, 204.
 விற்பியென்பது, 94.
 வினோதக்கூத்து, 81.
 வீரச்சுவையவியைம், 83.
 வெகுண்டோனவியைம், 85.
 வெப்பினவியைம், 87.
 வெள்ளை சிவப்பு, 388.

முத்தமிழ்முதலிய விதம், 454.
முதற்கணெயர், 222, 233.

வேங்கடஞ்சுமரி[சுரைநுணுக்கம்],
வைசாகநிலையே, 76, 121. [230,

உ
• அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி.

[எண் - பக்கஎண்.]

அ, இடைச்சொல், 516

அஃறிணை, 378. [220

அஃறிணையையுயர்திணையாகக்கூறல்,
அஃறிணைவினைக்குறிப்புமுற்று, 50.

அக்கசாலை, 423.

அக்கசாலைப்பள்ளி, 435

அக்கினி, 301.

அக்கினிகாரியம், 293.

அக்கினிகோத்திரம், 536.

அகக்கூத்திற்குரியஉரு இருபத்தெட்
டு, 58, 90.

அகக்கூத்திற்குரியகால்கள், 59.

அகக்கூத்திற்குரியகை, 99.

அகக்கூத்து, 60, 61, 90, 91, 158.

அகக்கூத்துஇருவகை, 57, 79.

அகக்கூத்துமுதலியன ஆடுவார், 140.

அகங்கள் - அந்தணரில்லங்கள், 279.

அகச்சாதி, 350.

அகச்சுவை, 80.

அகடு - நடு, 279, 390.

அகத்திட்டகை, 41.

அகத்திணை, 14, 29.

அகத்திணைப்பொருட்பயன், 19.

அகத்திணைவழு ஏழு, 14.

அகத்தியம் - இஃது இயல் இசை
நாடகமென்னும் முத்தமிழிலக்க
ணத்தையும் தெரிவிப்பதாயிய
ஒருபெரிய இலக்கணநூல்; தென்
மதுரைக்கணிநூற் தலைச்சங்கப்
புலவர்களுள் ஒருவராகிய அகத்
தியமுனிவராலுள்ளிச் செய்யப்பட்ட
து. இது நச்சினூர்க்கினியர்
காலத்திலேயே இந்நூல் போயித்
தென்னுதெரிகிறது. ஆயினும் இந்
நூள்ள சில சூத்திரங்கள்மட்டும்
பழையவுரைகளில் ஆங்காங்குக்
காணப்படுகின்றன. (தென்மதுரை,

முன்னம் கடல்கொள்ளப்பட்டது.) 7, 9.

அகத்தியர் (அகத்தியன், அகத்திய
னார்)-ஒரு தேவ விரும்பு, 7, 8, 56,
78, 80, 81, 117, 188, 230,
391, 403.

அகத்தியராந்தயந்தனும், உருப்பசி
யும் சாபம் பெற்றமை, 59, 78,
அகத்தியனாகிய கடவுள், 322. [188.
அகநகர், 396.

அகநகர்ச்சிறப்பு, 376.

அகநகரிடத்து வாணிகர், 409,

அகநகை - இகழ்ச்சிநகை, 425,

அகநாடகங்கள், 58, 90. [437.

அகநாடு, 162.

அகநானூறு - இஃது எட்டுத்தொ
கையுள் ஏழாவதுதொகை; வாழ்த்
துன்பட 401-செய்யுளையுடையது;
உத்தரமதுரைக்கணினூற்
கடைச்சங்கப்புலவர்களுள்பாரதம்
பாடிய பெருந்தேவனாரால் வாழ்த்
துச்செய்யுளும் மாமுலனார் முதல்
உலோச்சனனாறுதியாகவுள்ள புல
வர்பலரால் மந்தைநானூறு செய்
யுட்களும் இயற்றப்பட்டுள்ளது;
அகப்பொருட்பகுதிகளையேபொரு
ளாகவுடையது; பதினமூன்றடிச்
சிறுமையும் முப்பத்தேழுடிப்
பெருமையுமுள்ள ஆசிரியப்பாக்க
ளாலமைந்தது; இத்தொகைக்கண்
வாழ்த்து ஒழிந்த நானூறுசெய்
யுட்களில் முன்புள்ள நூற்றிருபது
செய்யுள் களித்தியானைநிரையென
வும், அவற்றின் பின்புள்ள நூற்
தென்பது செய்யுள் மணிமிடைப
வளமெனவும், மந்தைய நூறும்
சித்திலக்கோவையெனவும் கூறப்

சு00 அரும்பத் முதலியவற்றின்

அகராதி.

படம்; இத்தொகை தொகுத்தான்
மதுரை உப்புரிசுடிசுழார்மகனா
வான் உருத்திரசன்மன்; தொகுப்
பித்தான்பாண்டியன் உக்கிரப்
பெருவழுதி. இத்தொகை அக
மெனவும், அகப்பாட்டெனவும்
கூறப்படும்; [உத்தாமதுரை -
இப்பொழுது தமிழ்காட்டிலுள்ள
மதுரை] 36, 50, 125, 155,
184, 219, 247, 249, 287, 305,
364, 390, 416, 419, 421,
447, 481, 488, 503, 504, 513,
516, 520, 521, 530, 531,
544, 553, 561, 566, 567.

அகநிலை - ஊர், 147, 167.

அகநிலைப்பசாசக்கை, 95. [289.

அகநிலைமருதம், 223, 225, 235,

அகப்பரிசாரமகளிர், 160.

அகப்பற்று, 371.

அகப்பாட்டு - அகநானூறு, 18, 50,

அகப்பா, 568. [155.

அகப்புறத்தோற்கருவி, 106.

அகப்புறமுழவு, 106.

அகப்பொருள்விளக்க ஆசிரியர், 17.

அகம் - மார்பு, வீடு, 77, 410, 431,

அகமலர் - இதயகமலம், 319. [582.

அகமார்க்கம் - மெய்க்கூத்து, 80.

அகமுழவு, 106.

அகல், 200.

அகிதம், 373.

அகில், 125, 138, 154, 260, 331.

அகில் முதலியவற்றும் புகைக்கும்

புகை, 45, 132, 170.

அகில்வகை 378.

அகில்விதகு, 361, 378.

அகிலின்குப்பை, 523.

அகிலுணவிரித்தகூந்தல், 561.

அகிலுறுப்பு ஆறு, 154, 378.

அகிலுறுப்பு ஐந்த, 154.

அகிற்சாந்தம், 338, 351.

அகினெய், 361.

அங்கக்கிரியைபதினாறு, 81.

அங்கண், 33.

அங்கம், 82, 84, 260.

அங்கம் ஏழு, 83.

அங்கம்பயந்தோன் - அங்காகமத்தை

உண்டாக்கினவன், 264.

அங்காக்கும்வர்ப், 172.

அங்காகமம்பன்னிரண்டுபகுப்பினது,

284.

அங்காடி, 138, 338, 351, 509.

அங்காடியிற் பூலிந்தல், 150.

அங்காடியின்செல்வமிசுதி, 199.

அங்காடிவீதி, 367, 385, 390.

அங்காடிவீதி வருணனை, 384.

அங்காரத்தல், 197, 324.

அங்காரகன் - செந்நீர் முத்து, 368.

அங்காரகன் செந்நீர்மை, 116, 388.

அகல் 102

அகலம் - மாபு, 113, 333, 334.
 அகலுள் - ஊர், தெரு, 35; 40.
 அகவயின், 526.
 அகவல், 219.
 அகவன்மகளிர், 562.
 அகவுதற்ருழில், 562.
 அகவை - உட்பட்ட பிராயம், 30, 34,
 35, 38, 219, 589.
 அகழ்கருவி, 424, 436.
 அகழ்தல், 274.
 அகழி, 341, 359, 375, 413.
 அகன் தலை - அகன் தஇடம், 296.
 அகனகர், 241.
 அகாதி - ஒருவகைக்கன்மம், 282.

அகன், 250.
 அங்கிவானவன், 491.
 அங்குசம், 495
 அங்குலம், 104.
 அங்குலி, 495.
 அச்சவலினயம், 83.
 அச்சிரக்காலம், 361, 378.
 அச்சு, 105.
 அச்சுக்கட்டிகள், 138, 154.
 அச்சவவாரியர், 140, 158.
 அசதியாடல், 346.
 அசரி, 464. 468.
 அசரர், 168, 176, 186, 187, 320,
 537.

அரும்பத அகராதி. கூடுக

முதலியவற்றின்

அசை : அங்கு, அந்தில், அன்றே,
 ஆங்கு, ஆய், ஆல், தன், தான்,
 66, 197, 219, 251, 301, 308,
 324, 347, 375, 377, 411, 415,
 443, 451, 452, 485; தாளவகை
 புள் ஒன்று, 91, 382.
 அசைக்கு மாத்திரை, 91, 382.
 அசைச்சொல், ஆங்கு, 58.
 அசைத்தல், 90.
 அசைந்த, 462. [291.
 அசைநிலை : அந்தில், ஆங்கு, 90,
 அசையின்காலம், தொழில், மடிவு
 முதலியன, 91, 382.
 அசைவிலுக்கம், 143.
 அசைவு - மடித்தல், 162.

அடவி-மலைசேர்ந்தகாடு, 189, 375.
 அடவிக்கானம் - அடவியாகியகாடு,
 அடாப்பழி, 247. [358, 374.
 அடிககலம், 434.
 அடிகள், 4, 5, 6, 10, 11, 16, 19,
 21, 22, 24, 257, 258, 273,
 287, 336, 348, 357, 383, 417,
 418, 429, 431, 440. [372.
 அடிகள், பெண்பாலார்க்குவருதல்,
 அடிசில், 417. [348.
 அடித்தலத்துவீழ்தல் - வணக்கம்,
 அடித்தொழிலாட்டி, 416, 428.
 அடித்தோழி, 574 - 6.
 அடிதொடுகடன் - குளுற்றகடன்,
 321, 330, 331. [518.

அசோகபல்லவம், 387.
 அசோகம், 229.
 அசோதை } 419, 431,
 அசோதைப்பிராட்டி, } 447, 448,
 அசோதையார், } 458, 459.
 அஞ்சலிக்கை, 97. [டைக்கை, 60.
 அஞ்சலிமுதலிய பதின்மூன்றுஇரட்
 அஞ்சலோம்பு - அஞ்சதலைப்பிரிகரி,
 அஞ்சனத்திரள், 523. [515.
 அஞ்சனப்பூழி, 514.
 அஞ்சனம், 126, 133, 410.
 அஞ்சனவண்ணன், 192.
 அஞ்சவவண்ணனாடல் பத்து, 173.
 அஞ்சிலோதி, 525.
 அஞ்சுமகன், 495.
 அஞ்சை - அன்னை, 242, 249.
 அஞர், 259, 313, 323, 568.
 அட்டமங்கலம், 147, 166.
 அட்டமி, 412, 508,
 அட்டாக்கரம், 297.
 அட்டில் - ஓமசாலை, 262, 289,
 அட்டிப்புக்கை, 338. [418, 430.
 அடக்கம் - ஒருவகைத்தோற்குவி,
 அடக்கல், 65. [106.
 அடக்கியற்பொருள், 518.
 அடங்கலும் - முற்றும், 460.
 அடங்கினர்மயங்க - ஒழிந்தசோர,
 அடர்த்தல், 443. [498.

அடிதொழிதல் - குருததல், 322,
 அடிப்படல், 21.
 அடிப்படுத்தல், 25.
 அடிப்பற்றிவருதல், 358.
 அடிபெயர்த்தாடல், 323.
 அடிமனை, 66, 111,
 அடிமுதல வீழ்தல், 299.
 அடிமைத்திரள், 45, 54.
 அடியார்க்குநல்லார், 11, 480.
 அடியார்க்குநல்லாருரை, 290.
 அடியார் பகுத்திரள், 433.
 அடியில் - அடியால், 303.
 அடியீடுபரசியேத்தல், 481, 538.
 அடியுறை, 524.
 அடியொதுக்கம், 259.
 அடியோர்பாங்கு, 421, 433.
 அடிவருடல், 525,
 அடிவரையிட்டன, 205.
 அடுக்கம் - செறிவு, சோலை, 263,
 அடுக்களை, 351. [280, 300, 543.
 அடுக்காழி, 181.
 அடுக்கிய - அடுக்கினுலொத்த, 291.
 அடுக்கு, சிறப்பின்கண்வருதல், 33.
 அடுப்பு - ஒருவார்கொடி, 17, 209,
 அடை, 135, 198, 199, 201. [214.
 அடைக்கலக்காரை, 10, 273.
 அடைக்கலங் கொடுத்தல், 27, 428,
 அடைக்கலம், 273, 398, 409.

கூ02 அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

அடைக்கலம்காத்தோம்பவல்லா தே
 அடைக்கலமிழத்தல, 574. [என், 576.
 அடைக்காய், 419. [376, 558.
 அடைகரை, 259, 262, 275, 359,
 அடைச்சி - செருகி, 360.
 அடைத்த பாடல்கள், 61, 100.
 அடைத்தல், 57, 79.
 அடைப்பகம், 345.
 அடைப்பை, 363, 380.
 அடைமொழி, 347, 353.
 அடைய-மூற்றும், 148, 149, 448.
 அடையாதேகொள், 217.
 அடையார், 44.
 அடையாளப்பூ, 535.
 அடைவுசரக்கு, 379.
 அடைவுபடக்கிடத்தல, 305.
 அண்ணல், 13.
 அண்மைவிளி, 24, 25, 228, 473.
 அணங்கு, 208, 209, 315, 384,
 523, 574.
 அணங்கெழுந்தாடல, 142, 159.
 அணி, 179, 202.
 அணிகலம், 153.
 அணித்தோடு, 228.
 அணிதருகலங்கள், 563.
 அணிநிலா - நல்லஒளி, 129.
 அணியியல் - அடியார்க்குநல்லாரால்
 அணியியலென்று எடுத்துக்காட்
 டப்பட்ட சூத்திரங்கள் தமிழ்த்
 தண்டியலங்காரத்துக் காணப்
 பட்டமையின், அந்நூலில் உள்ள
 என்னவாகவே இப்புத்தகத்தில்
 ஆங்காங்குக் குறிப்பிக்கப்பட
 டன; ஆயினும் முற்காலத்து
 அணியியலென்று பெயருள்ள
 வலங்காரநால் என்று இருநக

அணுகச் செல்லுதல், 434.
 அணுமுதம் பெருவிரல், 115.
 அணை, 101, 456-7.
 அணைத்தல், 90.
 அத்தகிரி, 412, 476.
 அத்தகு, 42, 65.
 அத்தம் - அருநெறி, பொன், 138,
 அத்தி, 103, 488. [294, 419.
 அத்திரம், 186.
 அத்திரி - கோவேறுகழுதை, 182,
 அத்து, சாரியை 129. [198-9.
 அதன்கோட்டாசான், 391.
 அதமத்தோற்கருவி, 106.
 அதமம், 100.
 அதர்படல், 537.
 அதரமுவம், 300.
 அதரிநிரித்தல் - கடாவிடல், 545.
 அதள்புனையாணம் - தோற்கைத்தள
 மென்ஊங்கருவி, 366, 384.
 அதிகாரப்புறனடை, 23, 49, 52,
 அதிசயம், 263. [135.
 அதிசயம் மூன்று, 280.
 அதிர்த்தல் - துளங்குதல், 221.
 அதிர்ப்பு, 344.
 அதிரவு - கம்பித்தல், யாழ்நரம்பைச்
 சிதறவுந்தல், 222, 233.
 அதிரவுநரம்பு, 224.
 அதிரல் - காட்டுமல்லிகை, மோசி
 மலலிகை, 340, 353.
 அதிராக் கொள்கை யறிவன், 400.
 அதிராச்சிறப்பின் மதுரைமுதூர், 3.
 அதிராமரபு, 221.
 அதித கதமான் பரிஞ்ஞானம் - தன்
 னுடைய முற்பிறப்பை யறிய
 அதுக்குதல், 33, 130. [மறிவு, 281.
 அநகக்கிரக கசாங்கம். 284.

தென யாப்பருங்கலவிருத்தியுரை
முதலியவற்றும் புலப்படுகின்ற
மையின், இந்நூற்பெயர் இங்கே
வேறு எழுதப்பட்டது, 32, 49.
அணிலவரிக்கொடுங்காய், 430.
அணிவிரல், 93. [கள், 115.
அணு எட்டுக் கொண்டது தேர்த்து

அந்தகாரத்தைப்பண்ணுவ தோரம்பு,
175, 187.
அந்தணர், 191, 389, 420, 538,
அந்தணர் சிறப்பு, 279, 280. [572.
அந்தணர் தொழில ஆறு, 504.
அந்தணரகத்திற்கு, மஞ்சஞ்ஞந்த
மலை உவமை, 280.

அரும்பத முதலியவற்றின் அக
ராதி. கூடுதல்

அந்தணரிருக்கை, 114.
 அந்தணருரைநூல், 394.
 அநீதப்புரம், 435 - 6, 466, 557.
 அநதம், 301.
 அந்தமில்லின்பத்தரசு, 590.
 அநதரக்கொட்டு, 75, 119, 120.
 அநதரக்கோல், 68, 112, 234.
 அந்தராகுமார், 438.
 அந்தரசாரிகள் - ஆகாயத்திற் சஞ்
 சரிப்போர், 255, 551.
 அநதரத்திருள், 269.
 அநதரத்துள்ளோர், 179, 288.
 அந்தரம் - அவர்க்கம், 74, 195,
 202, 250, 265, 580.
 அந்தரவானத்தெம் பெருமான், 465.
 அந்தராயம், 282.
 அநதரி - ஒருவகைத்தோற்கருவி,
 கொற்றவை, 106, 322, 331.
 அநதரி கோலம் பாடும்பாணர் - அம்
 பணவர், 337.
 அந்தரி மரதிரம், 312.
 அநதி - மாலைப்பின்பொழுது, முச்
 சநதி, 25, 131, 369, 474.
 அந்திச்செக்கர், 554.
 அநதிப்பொழுது, 469.
 அநதிப் போதகம், 225,
 அநதிமாலைக்கு இரங்குதல், 237.
 *அநதிமாலைச்சிதப்பு, 129.
 அந்தியில் மகளிர், மலரையும் அது
 கையும் நெல்லையும் மமகலமாகச்
 சிந்துதல், 199, 241.
 அந்தில், அசைநிலை, 291, 301, 528.
 அந்திவானம், 124.
 அந்திவிழவு, 499.
 அந்நியம், 264.

அநர்த்ததண்டவிரதம், 283.
 அநாகுலன் - இடைச்சங்கக் காலத்
 திருந்த ஒரு தெய்வப்பாண்டியன்;
 திலோத்தமையோடு சேர்ந்து சார
 குமாரனென்ற ஒரு புதல்வனைப்
 பெற்றவன், 10.
 அநாமிகை - பவித்திரவிரல், 93.
 அநியாயபுரத்தே புகுகின்றவன் கூற்
 மத்தையும் உடன் கொண்டு புக்
 கான், (பழமொழி) 21.
 அநியாயம், 469, 474.
 அநியாயம் பிறத்தல், 478. [194.
 அநிருததன் - காமன்மகள், 193,
 அநுத்தரோபபாதிகதசாங்கம், 284.
 அநேகம், 405.
 அப்பவாணிகர், 155, 183, 200,
 அப்புதல், 90. [351.
 அப்புடபறறுக்கை, 402.
 அப்புப்புதை, 414.
 அபகாரம், 276.
 அபயவத்தம், 97-8.
 அபலேட்டிதம் - வருத்தனை நான்க
 னுள் ஒன்று, 81.
 அபாணவாயுவின் குணம் செய்கை
 அபாணன், 103. [முதலியன், 104,
 அபிடேக கலசம், 167.
 அபிமாதிரித்தல், 438.
 அம், சாரியை, 353.
 அம்பணம், 176, 188, 389, 390.
 அம்பணவர், 334, 349.
 அம்பண வளவையர், 369.
 அம்பர் - ஒரு வாசனைப் பெருநர்,
 அம்பி - தோணிவகை, 341. [379.
 அம்பு, 187.
 அம்புககட்டு, 414.

அருங்குலே - அப்பாழுதே, 455.
 அருங்கன், 374.
 அருங்கன் திருவாணை, 240.
 அருந்த சயனம், 293.
 அருந்த சுகம், 264.
 அருந்த தரிசனம், 264.
 அருந்த நாமம், 264.
 அருந்த வீரியம், 264.

அம்புகூட, 402.
 அம்புவழங்கும் வில், 323, 328.
 அம்மனை, 88, 579.
 அம்மாமி, 576.
 அம்மானைவரி, 578.
 அம்மைமுதலிய வனப்பு எட்டு, 6.
 அமண், 88.
 அமர்ந்து - விரும்பி, 170.

கூட அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அமர்மேம்படுநர், 44.
 அமரர்க்கரசன் தமர், 511.
 அமரர்தருக்கோட்டம், 241, 247.
 அமரர், தலைவன், 177.
 அமர ரரசு, 321. [548.
 அமரமுவம்-சமரபூமிப் பரப்பு, 142
 அமரன், 176.
 அமராட்டல், 151. [568.
 அமராபதி, 175, 176, 187, 267,
 அமராபதியிற் பூதங்கள், 568.
 அமரி, 31 7 .

அயிற்பெண்டு-ஒருவகைக்கூத்து, 89.
 அயினி, 495.
 அயோத்தி, 335, 346.
 அர்ச்சனாபோகம், 589.
 அர்த்தபிருட்டகம் - அங்கக்கிரியை
 பதினாறுள்ள ஒன்று, 81.
 அரக்கர், 404.
 அரங்கத்தின் இலக்கணம், 70.
 அரங்கம், 71, 73, 177, 178, 280,
 301, 548, 563.
 | அரங்கம் -

திருவாரங்கம், 291.

அமலை, 194, 320.

அமளி, 36, 42, 185, 202, 481,
499, 525, 538, 557, 562.

அமாத்தியர், 118.

அயிர்தகலை, 171.

அயிழ்து, 44. [431.

அமுதுசெய்தருளுக - உ ண் னு க,

அமை - மூங்கில், 263, 413.

அமைச்சர், 145, 147, 165, 167,
527, 533.

அமைச்சருக்குக்குடியோம்புதல் அவ
சியமென்பது, 305.

அமைதி - பெருமை, 187.

அமைப்பினைத்தோள், 401, 556.

அமைவினதேறல், 557.

அயமுகம் - ஓரிருக்கை, 232.

அயர்தல், 175.

அயர்ந்து மயங்கியிருத்தல், 77.

அயர்வுறுதல், 300.

அயல்பட - வேறுபட, 259.

அயல் விரவல், 66.

அயன், 328. [518.

அயன்மணம் - பிராசாப த் தி ய ம்,

அயன்மயங்கிசைக்கொச்சகக் க லி ப்

அயனம், 255, 270. [பா, 479.

அயாவுயிர்த்து, 333.

அயிர்கண்டு சருக்கரை, நுண்ணிய

மணல், 125, 132, 184, 201.

அயிர்த்தல், 335, 359.

அயிர்ப்பு, 242.

அயிராணி, 89, 178, 194.

அயிரை - ஒருநதி, 568.

அரங்களுக்குக்கோல், 69, 114.

அரங்கியற் கூத்து, 191.

அரங்கில் நிறத்தஞ்சியவர்கள் நிற்கு
முறைமை, 118.

அரங்கில் வலக்கால் முற்பட இட்டு
ஏறுதல், 118.

அரங்கில் விளக்கு, 70, 116. [118.

அரங்கிலே புகுந்து ஆடுமியல்பு, 73,

அரங்கிற்கட்டு முத்துமலை, 116.

அரங்கிற்காகா நிலத்தால் வருந்திங்கு,
114.

அரங்கிற்குரிய நிலவிலக்கணம், 113.

அரங்கின் பலகை, 70, 114.

அரங்கின் வாயில் இரண்டு, 70.

அரங்கினகலனீனம் கு த ட் டி ய ரம்,
114, 115.

அரங்கினமைதி, 69, 113.

அரக்கினுறுப்பிடங்கள், 115.

அரங்கினெற்றி, 116,

அரங்கு, 57, 69, 113, 117, 201,
267, 289, 522, 536.

அரங்கு ஏழு, 270.

அரங்கேற்றுக்கானத, 189, 267, 287.

அரங்கேற்றுதல், 25, 121.

அரங்கொழிசெய்யுள் - புற நாடக
உருக்களுள் இறுதியுரு, 58, 90.

அரசுகுமாரர், 201.

அரசபூதம், 495.

அரசபோகம், 19.

அரசர் அடையாள மாலையுடன் புறத்
தினை மாலையைச்சூடுதல், 544,
549, 552.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூ0டு

அரசர், அந்தணரை ஒருவரும் நலியாது காத்தல் வேண்டுமென்பது, 420, 433, 538.

அரசர்க்குரியமுரசுமுதலிய ஏழு, 495. [167, 535.

அரசர்க்குரியவாயம் எட்டு, 147, அரசர் குடிபுறந்தருங்காலமுடிமலர்ந

திருத்தலவேண்டுமென்பது, 562. அரசர் குவளைமலரைக் கையிற் பிடித்

தல மாபு, 149. [478.

அரசர் கோல கோடல, 146, 305, அரசர்சாதி, 82. [537.

அரசர்க்குவினையானைக்குஞ் சூட்டல, அரசர் செங்கோல் தீவினையால வளை

தல், 526. அரசர் பகைவர்காட்டுக் கட்டியும்

கர்ந்தையும் பாழ்பட வெட்டி சூடு தல், 322.

அரசர்பின்னோர்-வணிகர் 396, 409, 418, 432.

அரசர் புணர்ச்சியின் வருத்தநதீரக் கட்டேறல பருகல, 380.

அரசர்முறைசெய்யல்லதுபெண்டிர்க்குக் கம்புச் சிறவாதென்பது, 474.

அரசர்முனையிடம் பறவைகள் கூட்டத்திற்குவமை, 261.

அரசன் இழிந்தோர் சொல்லைக் கேட்கலாகாதென்பது, 485;

அரசன் காவல் தவத்திற்கும் மகளிர்கம்பிற்கும் அவசியமென்பது, அரசன்குழு, 160. [571.

அரசன் கோபத்தாற் சிறித்தல், 566. அரசன் கோயில, 117, 173.

அரசன் செய்தி, 143. அரசன் திகிரிவழிவழிசசிறக்கவென்றல், 569.

அரசன் நிலமடந்தைக் குத்திருமார் பையும் திருவடியையும் அளித்தல், 507, 537.

அரசன் வீரார்க்கு முரசைப் பரிசாகக் கொடுத்தல், 339. [352.

அரசன் வீரார்க்கு வரிசைகொடுத்தல், அரசனுக்கு ஆடிப்பாடினா னொருத்

திமேல் உள்ளாஞ் சென்றதென்று தேவியூடல, 424.

அரசனொடு மெய்தொட்டு வினையாடும் மகளிர், 380.

அரசாள் செலவம், 508. அரசியல, 131, 167.

அரசியல பிழைத்தோர்க்கு அறங்கூற்றுதல், 4.

அரசு - அரசாட்சி, 13, 46. [512.

அரசர் விரும்புஞ் செல்வம், 46.
 அரசர்வினையாடுங்காவற்சோலை, 380.
 அரசரது குடைக்காம்பு, 71.
 அரசராய்ப்பிறந்தோர்க்குத் துன்ப
 மே, 527.
 அரசரின்கிதையை அழைக்கு முர

சம், 536.

[367, 385.

அரசரும்விரும்பும் அங்காடித்தெரு,
 அரசரை ஊழிதோறுழியுலகங் காந்

அரசுகட்டில - சிங்காதலம், 493,
 அரசுகெடுத்தலம்வரல், 153, 553.
 அரச முடியொழிய அமைத்த ஸ்ரீணி
 அரசவா, 72. [என், 496.
 அரசுவிழுகிரு, 42, 367.
 அரசுவினங்கவையம், 535, 538.

அரசு விளங்கிருக்கை, 549.

அரசுவீற்றிருக்குத்திருப்பொறி, 590.

அரசு வீற்றிருத்தல, 220.

து வாழ்கவென்றல, 292, 532,
 526, 546, 553, 570, 589. [381.

அரசரைககாக்கு மகளிர்வீதி, 380,

அரசரைக் கொற்றம் வாழ்கவென

வாழ்த்தல, 167, 524, 530, 534,

அரசவரிசைச்சட்டை, 434. [566.

அரசவேலி, 503.

அரசன் ஆயம், 160.

அரசுறை கோயில், 463.

அரசேதஞ்சம், 335.

அட்டன் செட்டி-இவன் சேர நாட்
 டிலுள்ளான்; கோவலனுக்கும்
 கண்ணகிக்கும் நேரந்த துன்பத்
 தை மாடலன் சொல்லக்கேட்டு
 இறந்த பெருமனைக் கிழத்தியும்
 கண்ணகியிந்தாயும் இவனுக்குப்

கூடக அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

புத்திரிகளாகவந்து பிறந்தனர்; | அரிப்பார், 139.
 584, 588. | அரிபுரம், 510.

அரண், 89, 163, 191, 287.

அரண் காவல, 359.

அரிமயிர் முன்கை, 181, 197.

அரிமா, 542.

அரண்மனையிற் காலையில் முரசமி

அரணம், 366. [யம்பல், 441.

அரத்தகம், 180, 225.

அரத்தப் பூம்பட்டு, 360, 495.

அரத்தம் (அகில), 379.

அரத்தை, 179.

அரத்தை - துன்பம், 30, 32, 589.

அரம்பையர், 78, 198.

அரியம், 43.

அரவணைம் கிடந்தோன், 588.

அரவவண்டு, 318.

அரவாகியபகை, 171.

அரவிசயம் - ஒருவடநூல், 51.

அரவின் குருணைநான், 314, 316.

அரவின் படம், 327.

அரவினநிதியிலமர்ந்த மணிவண்ணன், 254.

அரவு, 164, 209, 322, 332.

அரவுப்பகை, 150.

அரத்தல், 348, 583.

அரற்று, 27.

அரன், 90, 328.

அராவக்கை, 92, 93.

அராள கடகாமுகம், 81.

அராளம், 92, 98.

அரி-அரிதரல், அரிந்திடு குடு, பருகைககல, 261, 485, 556.

அரிகடா வுறுத்தல், 261.

அரிச்சிலம்பு, 320, 329, 482.

அரிமான், 319.

அரிமாளுகிய விடை, 329. [533.

அரிமாணேந்தியமுறை முதற்கட்டில்

அரிமாணேந்தியவமளி, 481, 525.

அரிமுகவம்பி - சிங்கமுக வோடம், 341, 354. [ணம், 180.

அரியகம் - காற்சரியென்னும் ஆபர

அரியவழியாவது - ஆறலைப்போரும்

ஊறுசெய்விலக்குமுடைத் தாய்

வற்றிழிவும் கவலைச்சின்னெதியு

மாயிருப்பது, 305, 312, 344.

அரியாயோகம் - கருவி விலக்காகப்

புனைந்த அரைப்பட்டிகை, 366,

அரியின் குருணை, 523. [384.

அரியிதூரிவை மேகலை, 316.

அரிவாள், 418, 430. [282 - 4.

அருகக்கடவுளின் நாமாவலி, 263-4,

அருககுமரன், 310.

அருகத்தாளம், 148, 255.

அருகதேவன், 257.

அருகர், 255, 285.

அருகர் பள்ளியில் தருமம் போதித்

தல், புராணம் படித்தல், 169.

அருகன்-பூச்சியன், 264, 284, 301.

அருகன் குணம் எட்டு, 284.

அருகன்கோயில், 248.

அருகனறவோர் - இருடிகள், 264.

அருகனுடைய அசோகு மாலையாகப்

பூத்தல், 291, 301.

அரிசுரத்தனம், 379.
 அரிசமயதிபம், 484.
 அரித்தல் - கெடுத்தல், 366.
 அரித்தற் றொழில், 352.
 அரிதல், 261, 418, 549.
 அரிதாரத்தினிடியல், 514.
 அரிதாரம், 523.
 அரிதத்தலை, 161.
 அரிதது - வெட்டி, 160.
 அரிதூற் பொறி, 415.

அருகியன் மருதம் - குரல் குரலா
 கிட செம்பாலை, 223, 225, 235,
 அருகு, 384. [289].
 அருகு சாதி, 350.
 அருங்கலச் செப்பு - மணிக் க ல ம்
 பெய்த பணிப்பெட்டகம், 359
 அருங்கலப்பாவை, 317.
 அருங்கலம் - ஆபரணம், 138.
 அருங்கல வெறுக்கை, 138.
 அருச்சனை, 572.

அகராதி. அரும்பத முதலியவற்றின்
 கூறல்

அருச்சுன மலர், 53.
 அருச்சித்தல, 353,
 அருச்சுனன், 495. [காடு, 306.
 அருஞ்சரம்பலவும் இடைக்கிடந்த
 அருண்முனி - சிவபரமார்த்தி, 264,
 அருணீருகுத்தல, 299. [284.
 அருத்த ரேசினம், 81.
 அருத்தாபத்தி, 17, 386.
 அருத்தி, 38, 39.
 அருத்தி போலுங்கற்பு, 172.
 அருந்தமிழாத்தல, 541.
 அருந்தமிழாத்தல்தெரியாது மலைநத
 கணகவிசயர், 556.
 அருந்தவம் - தானம், 47.
 அருந்தவர், 199. [335.
 அருந்திதல் - இராமன், (ஆகுபெயர்)
 அருந்திதலரசர், 571.
 அருந்திதற்கடவுள் - ஆலவாயரன்
 முதலிய தெய்வங்கள், 339.
 அருந்தொழில் - கொலைத்தொழில்,
 அருநெறி, 294, 432. [172.
 அரும்பதவுரைப்பாசிரியர், 167.
 அரும்பலம், 496.
 அரும்பலி, 165, 166.
 அரும்பலிழ்வேனில, 559.
 அரும்பாலை, 87 - 69, 111 - 3,
 234, 350, 454.
 அரும்பாலைக்குக்குரல கரம்பு இரட்
 டித்த பெற்றித்து, 68, 113. [113.
 அரும்பாலைத்தோற்றம், 66, 111,
 அரும்பாலையிசை, 234, 350.
 அரும் பெறற் கணவன், 316.
 அரும்பொருள், 2, 47, 298.
 அருமணவன் (அநில), 78.
 அருமறை, 418.
 அருமறைமருங்கினரசர்க் கோங்கிய
 வேள்வி, 569.

அருவிப் பதம்பு, 514.
 அருவியாடுதல, 16, 513. [521.
 அருவியொலிக்குமுழுவொலி உவமம்,
 அருள்கலத்தமொழி, 433.
 அருளநம், 264.
 அருளாகிய நிழல், 218, 403.
 அருளால அறத்தைப்பூண்டோன்,
 அருளாழி, 205. [285.
 அருளிப்பாடிட்டு, 521.
 அருளிலெயினர், 322.
 அருளேவாழி, 215.
 அருளுமன்பும், 371.
 அருபி, 167.
 அரோணுகம், 195.
 அரை - மேகலை (ஆகுபெயர்) 377.
 அரைசர், 396, 533.
 அரைசு, 42, 146, 220, 463, 493,
 496, 503, 508, 512, 553, 590.
 அரைப்படழகை, 384.
 அரையாமம், 135.
 அரையிருள், 135.
 அரையிருள் யாமம், 128, 374.
 அல், 339.
 அலகிசர், 291.
 அலகுதல, 302.
 அல்லங்காடி, 159.
 அல்லது, 9.
 அலலைத, 2, 3, 34, 423.
 அலலை - வருத்தம், 475.
 அலலைவ கடியின், 591. [486.
 அலலைவ செய்தார்க்கறங்குற்றமாம்
 அலவந்தாலை, 129, 135, 153.
 அலலிக்கயிறு, 385. [89, 193.
 அல்லியக் கூத்திற்கு உறுப்பு ஆறு
 அலலியத்தொகுதி, 178, 192.
 அல்லியம், 57, 58, 79, 89, 178,
 192, 193.

அருமறைபந்தரை, 538, 546.

அருவழி, 294.

அருவழியின் நெறி, 305.

அருவி, 16, 293, 522.

அருவிக்கு இந்நிரலில், 514.

அருவி நீராபுடைய வேங்கடம், 304.

அல்லீற்று வியங்கோள், 474. [474.

அலலீற்று அன்னீருதல (உதுவன்),

அலகிடல முதலியன, 371.

அலகு, 68.

அலகுடை நீழல, 403.

அலங்கத் கண்ணி, 161.

கூ0அ அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி.

அலங்காரச்சுவை, 168.
 அலங்காரம், 54, 132, 203.
 அலசி, 427. [236.
 அலத்தகச்சேறு - செம்பஞ்சுக்களி,
 அலத்தகம் - அரத்தகம், 180, 196,
 அலத்தம் - அரத்தகம், 220. [225.
 அலநதலைப்படல, 209.
 அலந்தளள், 506.
 அலபதாமம் - நிருத்தக்கை முப்
 அலம்ப, 564. [பதில் ஒன்று, 81.
 அலம்புடை, 103.
 அலம்வருதல் - சுழலுதல், 123,
 அலமநது, 491. [129, 153, 574.
 அலமரல், 501.
 அலர், 149, 169, 334, 345.
 அலர்தல் - பரத்தல், 134.
 அலர்தார் வேம்பு, 534.
 அலர்தூற்றுதல், 215, 464.
 அலரறிவுநீ இவரைவுகடாதல், 216.
 அலவ - அலந்தலைப்பட, 209.
 அலவல் (அலவை) விகாரம், 165.
 அலவற் பெண்டிர், 165.
 அலவன், 209, 217, 259, 276.
 அலவுதல், 463.
 அலவுறுதல், 216, 513.
 அலவைப் பெண்டிர், 145.
 அலறுதல், 330.
 அலறுதலை மராம் - விரிந்ததலைகளை
 புடைய வெண்கடம்பு, 18, 294,
 அலாபத்திரக்கை, 92, 94. [305.
 அலிக்கை ஆறு, 92.
 அலித்தன்மையதாகிய மாலை யென்
 னும்பாளை, 237. [கூத்து, 193.
 அலிப்பேடு - அல்லிய மென்னுங்
 அலை நீர்த்தன் காணல், 208.
 அலை நீராடை. 137.

அவகாசித்தல, 466.
 அவசம், 380.
 அவதானம், 119, 177, 192.
 அவதி, 86.
 அவதி ஞானம், 263, 281, 282.
 அவந்தி - உஞ்சைநகரம், ஒருநாடு,
 163, 189, 565.
 அவந்தி நாட்டு வேந்தன், 143, 163.
 அவம் போதல, 324.
 அவரை, 160, 261, 325, 390.
 அவரோகணம், 65, 110.
 அவல, 511.
 அவலச்சுவைய விநயம், 83, 84.
 அவலம், 27, 265, 262, 279, 464.
 அவலிடி, 89.
 அவலித்தல், 348, 511.
 அவசேஷபணம், 81.
 அவிட்டம், 117.
 அவித்தல - அடக்குதல், 284.
 அவிந்தடங்குதல் - நிரைகோடலும்
 ஆறலைத்தல மொழிதல், 314. -
 அவிநயக் களம் நான்கு, 365, 383
 அவிநயக்கூத்து - சாந்திக்கூத்து
 நான்சினுள் ஒன்று, 80.
 அவிநய நிலம் நான்கு, 382.
 அவிநயம் - விலக்குறுப்புள் ஒன்று,
 82.
 அவிநயம் - இருபத்து நான்கு, 85.
 அவிநயம், 19, 26, 57, 58, 60,
 76, 79, 99, 121, 193, 323.
 அவிப்பலி, 161, 312, 331.
 அவிபிடுகிற ஆவி, 262.
 அவிரிச்சாறு, 388.
 அவுணர், 175, 178, 192, 193, 194.
 அவுணன், 178.
 அவை, 79, 116, 486.

அலை பிடைப்பிறவா அமுது, 45.
அலைவளம், 184.
அலைவாய், 199, 516.
அலைவாய்க்கனா, 137, 153.
அவ்வழி, 35.
அவ்வியம், 582.
அவ்வை, 576.

அவைக்களத்தார் ஐவர், 147, 167.
அவைக்களம், 8.
அவைத்தல், 481.
அவையம் - சபை, 146.
அவயரங்கம், 115.
அவயரங் கேறிக்காட்டல், 57.
அவையிற்று, 259.

அரும்பத
அகராதி கூடுக

முதலியவற்றின்

அலுவலர்கள் வெடிசிரிப்புக்குட்
பட்டு மறவியிற் பொருந்தியமைந்
தோர், 432.

அழகர்திருமலை, அழகர்மலை - இது
பாண்டிநாட்டுள்ளது; இதில திரு
மாணசுங்க கோலத்துடன் எழுந்த
ருளியிருக்கிறார்: 295, 306.

அழகு, 121, 171, 200.

அழல் - விடம், 145.

அழல்சேர்குட்டம் - கார்த்திகை
பரணி, 508.

அழல்புனையவிரிழை, 561.

அழல்மண்டுதல், 492.

அழல்வீடுகொள்ளுதல், 510.

அழலணங்கு தாமரை, 205.

அழலும் விடம், 164.

அழற்கொடி, 498.

அழற்படுகாதை, 116.

அழற்படுதல், 28.

அழந்திரம்பட்டோனவியம், 85, 87.

அழிஞ்சில், 318,

அழிதருமுள்ளம், 395.

அழியாவியலபு, 284.

அழிவநறிங்குமின்பம், 308.

அழுக்காற்றொழுக்கம், 12.

அழுக்காறுடையோனவியம், 85.

அழுகுமெய்யாளர், 144.

அழுகைக்கண்ணீர், 152. [466.

அழுகையற்றோன்றிய மருட்கை,

அழுகையைச்சார்ந்தவெருளி, 477.

அழுங்கல், 348.

அழும்பில் - சேரநாட்டிலுள்ள ஒரு
குறுநிலமன்னவனு டைய ணர்,
531, 571.

அழும்பில்வேள் - செங்குட்டுவனு

அளந்துணர்வறியா ஆருயிர் பிணிக்
கும் கலவை, 338.

அளவர், 155.

அளவி - கலந்து, 337.

அளவு - தாளவகையுள்ளது; அதன்
மாத்திரை, மூன்று; வடிவம் ஃ,
தொழில், தாக்கிணவோசை நேரே
மூன்று மாத்திரை பெறுமளவும்
வருதல், 91, 382.

அளி - கொடை, 37, 304.

அளிய, 44.

அளியுந்தெறலும் உடைமை, 475.

அலை - மோர், 217, 428.

அலைஇ - அளவி, 338, 421.

அலைவிலையுணவு, 15, 416.

அற்பு - அன்பு, 420, 421, 433,

அற்புக்கடன், 510 [688.

அற்புதப்பாவை, 528.

அற்புதவவியம், 83.

அற்றகாரியம், 460.

அற்றன்று, 9.

அற்றைஞான்று, 351.

அற்றைப்பரிசுகொள்வார், 140,

அறக்கடவுள், 24, 467. [158.

அறக்களத்தந்தணர் - தன்மாசனத்

துக்கருத்தாக்கள், 493, 571.

அறக்களம், 546.

அறக்களவேள்வி, 567.

அறக்கற்பு, 23.

அறக்குடி, 314.

அறக்குடிகள் சினங்குதைந்திருப்ப

ொன்பது, 323.

அறக்கோல், 565.

அறங்காத்தல், 149.

அறங்கூறவையம் - தருமாசனத்தார்

டைய கடபாளனைய ஒருகுதில்
மன்னன், 531, 571.
அழுவம் - பரப்பு, 142, 160, 183,
அள்ளல், 204. [300, 548, 565.
அளக்குங்கோல, 70, 114.
அளக்கும்பறைமுதலியன, 369.
அளகம், 48, 226, 227.
அளந்துகடையறியாவருங்கலம், 523.

எஎ

வழக்குரைககுமிடம், 146, 165.
அறங்கூறுந்தருமாசனத்தார், 165.
அறங்கேட்ட சாவகர், 411.
அறத்தினுயிபொருள், 46.
அறத்துறை, 356, 371.
அறத்துறைமாக்கள், 396, 409.
அறத்தைப்பிறர்க்கருளுநெஞ்சு, 403.
அறத்தொடுநிலை, 517.

கூகம் அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி.

அறத்தொடுபொருத்தியமறத்துறை, 592. [397, 409.
 அறத்தருகெஞ்சினற வேர், 391,
 அறத்தலைப்பட்டோர், 400.
 அறநெறிச்சாரம், 298, 345, 570.
 அறப்பயன்வினைதல், 588'
 அறப்பரிசாரம் - துறந்தோரைப்
 பூசித்தல் முதலியன, 45.
 அறப்பால், 29, 371.
 அறம் - இதம், 373.
 அறம் இருவகை, 370, 371.
 அறம் கூற்றாதல், 4, 24, 486.
 அறம்படுத்தல், 11, 583.
 அறம்பழித்து - தன்மதேவதையை
 இகழ்ந்து, 574.
 அறம்புரிமார்தர், 342.
 அறம்பொருளின்பம், 6.
 அறமனைகாமின், 591.
 அறமும் அறத்தின்றிறையும், 370.
 அறல் அறையாதல், 269.
 அறலாகியகூந்தல், 134, 341, 353.
 அறவணவடிகள் 551, 583.
 அறவன் - அறத்தைக்கூறுவோன்,
 அறவாழி, 484. [285.
 அறவி, 337.
 அறவு - அறுதி, 195.
 அறவுரை, 258, 333 - 5.
 அறவையாயர், 498.
 அறவோர் - துறவாது விரதங்காத்
 தோர், 491, 498.
 அறவோர்க்களித்தல், 420, 433.
 அறவோர் பஸ்கிய புறஞ்சிறைமுனார்,
 391, 397, 403, 409. [356.
 அறவோர் பள்ளி, 46, 148-9, 169,
 அறவோரவைக்களமகலாதணுகுமின்,
 அறவோன், 263, 283. [591.
 அறம்கூந்தல், 127, 340.

அறிகோமைய, 206 - 7, 213.
 அறிதுயில் - யோகசித்திரை, 270,
 293, 536. [507.
 அறிந்தியின் - அறியின், 226, 236,
 அறிபாக்கரி - பொய்க்கரி, 395, 407.
 அறியாமாக்கள் முறைதிரிதல், 503.
 அறியேனென்று வலிதாகச்சொல்லிக்
 குறைநயப்பித்தல், 214. [259'.
 அறிவஞரெய்தல் - அறிவுமயங்குதல்,
 அறிவன், 258, 263, 273, 282,
 285, 291, 301. [10, 190.
 அறிவனார் - பஞ்சமரபுதூலாசிரியர்,
 அறிவின்மையை வெறுத்தல், 372.
 அறிவின்நிரிபு, 346.
 அறிவுடையாரனார் - ஒருபுலவர், 7.
 அறிவுமயக்கம், 334.
 அறிவுவரம்பிகந்தோன், 263, 282,
 அறுகாற்குறும்பு, 124. [569.
 அறுகு, 182, 199. [மாலை, 261.
 அறுகுங்குவனையுக்கலந்து தொடுத்த
 அறுகும் பூனைப்பூவும் நெல்லொடு
 சேர்த்துத் தூவுதல், 243, 251.
 அறுகை - அறுகம்புல், 494.
 அறுதொழிலந்தனர், 504. [460.
 அறுபொருள் - அற்றபொருள், 448,
 அறுமுகச்செவ்வேன், 148, 168.
 அறுமுகத்தோன், 193.
 அறுவர்க்கினையங்கை - சத்தமாதாக்
 களில் ஏழாவதினையான், 482.
 அறுவை - ஆடை, தோளிலிடும்உறி,
 260, 276, 369, 446.
 அறுவைவீதி, 390. [294, 357.
 அறை - அறுதல், கற்பாறை, குழி,
 அறைக்கட்கரும்பு, 306.
 அறைகூவுதல், 193.
 அறைந்தனர்சார்ந்தல் - ஆகமத்தைச்
 சொல்லி விளங்கப் பொருள் கூறு

அறங்கிதிதுன்பம்பயந்து பெரிதும்
இன்பம் விளைத்தல், 373.
அறனெனுமடவோய், 464.
அறனும்படை - தருமம்போதிக்கு
மிடம், 148, 169, 288. [395.
அறிகரிடாய்த்தலான்றோர்க்கில்லை,

தல், பாடமோதிப்பொருள்உரைத்
தல், 255, 270.
அறைநதுணம்பூதம், 395.
அறைபோதல - கீழறுத்தல், 123,
130, 145, 165, 482.
அன்மொழித்தொகை, 373.

c

அரும்பத அகராதி சூகக

முதலியவற்றின்

அன்மொழித்தொகையாகுபெயர்,
அன்றே, அசை, 465. [346.
அன்னத்தூவி, 127.
அன்னநடை, 227, 238. [88.
அன்னப்பதை - வரிக்கூத்துள்ளுன்று,
அன்னப்பெடை வயிற்றின் மயிரொஃ
கிப் பெய்த அணை, 134.
அன்னபக்கம் - பெண்கைகளுள்ளுன்று,
92.
அன்னம், 17, 44, 211 - 5, 260.
அன்னம் துணையோடாடல, 217.
அன்னம் புன்னையிலேறுதல, 213.
அன்னமென்னடை, 127.
அனந்த சுகத்தைபுடைய இறைவன்,
அனந்தஞானம், 284. [284, 285.
அனந்த தரிசனம், 284.
அனந்தர், 431.
அனந்தல, 133.
அனந்தவீரியம், 284.
அனுக்கல், 90.
அனுகரணம், 23, 323, 476.

ஆகுதிப்புக்கை, 338.
ஆகுபெயர், 3, 12, 23, 48, 93,
105, 132, 164, 168, 190,
209, 247, 248, 254, 266,
278, 345, 370, 373, 377,
378, 384, 395, 432, 436,
ஆகும் - ஆவாள், 452. [459, 564.
ஆகுலக்கண் - பசுவின் கண், 388.
ஆகோள், 323, 329.
ஆக்களம், 218.
ஆங்கு - அசைநிலை, அப்படியே, அவ்
விடத்து, ஆதலால், 33, 34, 66,
90, 111, 133, 347, 384, 452.
ஆச்சரியம், 474, 525.
ஆச்சா, 318, 327.
ஆசனம் ஒன்பது, 232.
ஆசனம்நான்கு, 371.
ஆசாரக்கோவை, 416, 491.
ஆசாரம், 420
ஆசாராங்கம், 284.
ஆசாரியர்கள், 255.

அனுட்டானவோசை, 339.

அனுடம், 269.

அனுவிரதம், 283.

அனைத்து (பன்மை), 5, 20.

ஆ, அசை, ஆச்சாமரம், 318, 471.

ஆதி, இரக்கக் குறிப்பு, 467.

ஆக்கம், 47, 540.

ஆக்கல் - நிரப்புதல், 65.

ஆக்கினுசக்கரம், 37.

ஆக்கொள்ளுமுயற்சி, 324.

ஆகம்-மார்பு, 134, 137, 261, 377,

ஆகமம், 270, 273, 282. [560.

ஆகமமாகியவிளக்கொளி, 284.

ஆகரம், 288.

ஆகரி - ஒருபண், 234, 384.

ஆகவனியம், 504. [255, 270, 546.

ஆகாசசாரிகள், ஆகாயசாரிகள், 116,

ஆகாசவாகிகள், 168, 283.

ஆகாத்தோம்பல், 397, 409. [92.

ஆகாயசசொல்லினிலக்கணம், 87,

ஆகாயத்தின் குணம், 102, 103.

ஆகுதி, 351.

ஆசான் - ஒருவகைப்பண், புரோகி

தன், 371, 493, 533 - 4, 571.

ஆசான்சாதிநாலவகை, 350.

ஆசான்றிதம் - காரதாரம், 337.

ஆசானென்னும்பண்ணியல், 350.

ஆசிகூறுதல், 251.

ஆசிரியப்பா என்னென்னு மசைச்

சொல்லால் முடிதல் சிதப்பென்

பது, 29. [25, 206.

ஆசிரியம் - ஆசிரியப்பா, 6, 8, 14,

ஆசிரியமலை - ஒருதமிழ்தூல், 221.

ஆசிரியர் - இளங்கோவடிகள், தொல்

காப்பியர், 6, 8, 16-8, 29, 129,

ஆசிரியர் நல்லநதுவனார், 7. [236.

ஆசிரியற்க - ஆசிரியனும், 431.

ஆசிரியன்மாதன், 7.

ஆசீவகம்-சமணமதப்பாருபாடுகளுள்

ஆசீவகர், 551. [ஒன்று, 551.

ஆச - சிறுமை, நுண்மை, 64, 109.

ஆசௌசம், 404.

ஆடசி, 534.

ஆட்டனத்தி, 488.

சூகட அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி.

ஆட்டி - சயித்து, 172.
 ஆட்டு - விளையாட்டு, 170.
 ஆட்டுமறி, 413.
 ஆட்டுமறி துள்ளி விளையாடாமை உற்
 பாதம், 442, 451.
 ஆட்டுவாணிகர், 138, 155.
 ஆட்டுவான், (தாய்) 433.
 ஆட்டைவிழவு, 31.
 ஆடகப்பூம்பாலை, 490.
 ஆடகப்பெருநிறை, 555.
 ஆடகப்பைம்பூண, 416, 428 - 9.
 ஆடகம், 368, 389. [536, 584.
 ஆடகமாடத்தாவணைக்கிடந்தோன்,
 ஆடகமாடம் - திருவனந்தபுரம்; இர
 விபுரமென்பாருமுளர்; 536, 584.
 ஆடல், 60, 79, 99, 114, 173,
 188, 202, 267, 289, 365, 383,
 ஆடல்ஆறு, 178, 192. [497.
 ஆடல் இரண்டு, 178, 192, 194.
 ஆடல் ஐந்து, 178, 192.
 ஆடல்பத்து, 192.
 ஆடல் பதினென்று, 100, 179,
 190, 192, 195, 204, 289.
 ஆடல்விகற்பம், 435.
 ஆடலாசிரியன், 26, 60, 69, 99,
 107, 117, 539.
 ஆடலாசிரியன் அமைதி, 57, 79.
 ஆடலாசிரியன்சுடு, 62.
 ஆடலின்குறுபாடுமூன்று, 120.
 ஆடலோன், 122.
 ஆடற்குத்தியர், 140, 158.
 ஆடற்றோற்றம், 423.
 ஆடன்மகளிர், 201, 228.
 ஆடாமோ, 580. [563.
 ஆடி - கண்ணாடி, கலந்து, 338, 481,
 ஆடித்திங்கள், 30 - 31, 508, 589.
 ஆடித்திங்கைகாலைப்பொருட்கள்

ஆடுகளம் - அரங்கு, 201.
 ஆடுகளமகளிர், 184.
 ஆடுகொள்மார்பு, 549.
 ஆடுக்கத்தர்போலாருயிரொரு வழி
 க்கூடியகோலத்தொருங்கு நின்றி
 யலாது, 568.
 ஆடுதல் - அனுபவித்தல், உடனாதல்,
 20, 245, 253.
 ஆடுதலாற்பிறந்தஅழகு, 195.
 ஆடுநர்ப்புகழ்தல், 318.
 ஆடை, 147, 152, 190, 563.
 ஆடையைமுட்டாக்கிடுதல், 341.
 ஆண்டுகொள்பது, 92.
 ஆண்டலைப்புள், 160, 401, 414.
 ஆண்டலைபடுப்பு, 401, 414, 545.
 ஆண்டி, 88.
 ஆண்டேடு, 194. [குமரி, 300.
 ஆண்மைக்கடன் பார்த்திருக்குங்
 ஆண்மைத்தன்மையிற்றிரிதல், 194.
 ஆணி - எழுத்தாணி, யாழுறுப்பு, 9,
 ஆணிமுத்து, 368. [203, 225.
 ஆணை, 229, 573,
 ஆணைச்சக்கரம், 403.
 ஆணையாற்றென்னர்காக்குகாடு, 343.
 ஆததித்தார், 320.
 ஆதரித்தல், 438.
 ஆதவவாதபயசாயையென்பனயாழ்க்
 ஆதாரம், 493. [குறதம், 203.
 ஆதித்தமண்டிலம், 378.
 ஆதித்தன், 123, 137, 191, 254,
 269, 361, 370, 398, 474, 590.
 ஆதித்தன்சாயச் சாயாநிழல், 411.
 ஆதித்தன் வெப்பந்தணிதலகாரண
 மாக அவனுடன் முனிவர்கூடித்
 துதிமந்தியார், 488. [திரிதல், 321.
 ஆதியங்கடவுள், 148,
 ஆதியன்

ஆடியமுதிர்ந்தார், 73. [போக்கு, 376.
ஆடியகொள்கை, 2.
ஆடியசாயல, 462.
ஆடியல்கொள்கையந்தரி, 337.
ஆடியலயானை, 537.
ஆடு - வென்றி, 172, 349.

ஆதியிசைகள் பதினொராயிரத்துத்
தொள்ளாயிரத்துத்தொண்ணூற்றொன்று, 64, 109.
ஆதியிற்றேற்றத்தயிவன் - ஆதியின்
மையைத்தோற்றமாகவுடையான்,
301.

அரும்பத அகராதி. கூகந முதலியவற்றின்

ஆதியோ - ஆவையோ, 422.
ஆதிவாயிலார் - பரசேதபதிய
தூலாசிரியர், 10.
ஆப்பயாளித்தல, 397.
ஆபோகம் - தேவுறுப்புள்ளுன்று,
ஆம் - நீர், 18. [75, 120.
ஆம்பல-ஒருகருவி, ஒருவகைப் பண்,
42, 127, 134, 207, 213, 341,
354, 496.
ஆம்பல் நாறுஞ் செவ்வாய், 127.
ஆம்பலந்திங்குழல, 445, 455.
ஆம்பற்குழல் - வெண்கலத்தாற்
குமுதவடிவாக அணைசுபண்ணிச்
செறித்தகுழல, 457.
ஆம்பி - பத்தர், 260, 277.
ஆமந்திரிகை - இடக்கையென்னும்
வாச்சியம், 74, 119.
ஆய்கலைப்பாவை, 317,
ஆய்ச்சியர், 27, 401, 416, 428.

ஆயினும், எண்ணிடைச்சொல், 33,
ஆயுக்கற்பம், 310. [38.
ஆயுள்வேதர், 140, 157.
ஆயுஷ்யம், 282. .
ஆயோகம், 120.
ஆர் - ஆரக்கால, கூர்மை, 165,
ஆர்த்த, 243. [443.
ஆர்த்தம், 35, 39.
ஆர்ப்பு - நரம்பின் முழக்கம், மாத்
திரையிறந்த சுருதி, 222, 233.
ஆர்ப்பொலி, 339. .
ஆர்ப்புணைசென்னியரசன், 571.
ஆர்ப்புணைதெரியல், 534. [552, 566.
ஆர்ப்புணைதெரியலொன்பதுமன்னர்,
ஆர்வம், 125, 262 - 3, 281.
ஆர்வமிக்கறெஞ்சம், 131.
ஆரங்கண்ணிச்சோழன், 2.
ஆரஞர், 3, 298, 352, 500. [311.
ஆரஞர்த்தெய்வமாகியவனதெய்வம்,

ஆய்ச்சியக்குரவை, 25, 28.
 ஆயக்கணக்கர், 571.
 ஆயத்தார் சொல், 578.
 ஆயப்பலகை, 166.
 ஆயப்பாலை, 67, 112, 453.
 ஆயம், 35, 150, 164, 184, 358,
 362, 374, 375, 398, 433,
 481, 505, 521, 559, 582.
 ஆயமகளிர், 201, 410, 464.
 ஆயமெட்டு, 147, 167, 535.
 ஆயர், 124, 498.
 ஆயர்குலம், 409.
 ஆயர்பாடி - ஆயர்தெரு, 419, 431,
 442, 451, 471, 474.
 ஆயர்முதுமகள், 397, 558.
 ஆயிடை, 408.
 ஆயிரங்கண்ணை, 176, 359.
 ஆயிரத்தெட்டுநாமம், 285.
 ஆயிரத்தோரெட்டரசுதலையிற் சுமப்
 பித்துக்கொணர்ந்தகாவிரிநீர், 167.
 ஆயிரத்தலையையுடைய பாம்பனைப்
 பள்ளி, 304.
 ஆயிரகரம்பிற்றாதிபாழ், 9.
 ஆயின் - ஆதலால், 463.

ஆரஞ்செவ்வம், 501 - 2.
 ஆரணம், 461.
 ஆரத்தையார்வித்தூணை, 304.
 ஆரப்பேரிபாறு, 137.
 ஆரபடிவிருத்தி, 82, 512.
 ஆரம், 126, 138, 153, 154, 181,
 197, 292 - 3, 318, 361, 498.
 ஆரம் மூன்றுவகை, 458. [522, 569.
 ஆரமாரிபிச்சேரஞ்சும், 592.
 ஆரவகை, 379. [334, 344.
 ஆரிடை - அருவழி, 294, 298, 305,
 ஆரிடையத்தம், 18, 300.
 ஆரிடையுழத்தல், 333, 357.
 ஆரித்தல், 581.
 ஆரிய அரசரைசசினாநீக்கியது, 570.
 ஆரியநாட்டரசோட்டியது, 574.
 ஆரியப்பேடி, 556.
 ஆரியம், 80, 89, 108, 406.
 ஆரியமன்னர், 530, 533, 543 - 4,
 548, 565 - 6, 573, 589, 592.
 ஆரியமன்னர் தமிழையிகழ்ந்தமை,
 547, 568.
 ஆரியமன்னர் நூற்றுவர், 555.
 ஆரியாங்களை, 409.

சூகச அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

ஆருயிர்மருத்து, 45.
 ஆருர்க்கால, (கர்ப்பூரம்) 379.
 ஆரெயினெடுங்கொடி, 342.
 ஆரோகணம், 65, 110. [374, 415.
 ஆல, அசை, அன்றையென்னும் அசை,
 ஆலங்காட்டாண்டி - ஒரு வகை
 ஆலம், 430, 518. [வரிக்கூத்து, 88.
 ஆலமர்செலவன்புதலவன், 517.
 ஆலமர்செலவன்பெயர், 506.
 ஆலவாயான் முதலிய தெய்வங்கள்,
 ஆலிங்கனாவிதற்பும், 173. [339.
 ஆலித்தல - முழங்குதல, 352.
 ஆலீடம் - ஆறுவகைகிழையுள்ளன,
 ஆலாதல், 212. [81, 90.
 ஆலம்புரவி, 537.
 ஆலமோதை, 339.
 ஆலை - கரும்பு, 51.
 ஆலைப்புகை, 262.
 ஆவஞ்சி - ஒருவகைத் தோற்குவி;
 ஆவினுடையவஞ்சித்தோலைப
 போர்த்தலால் இப்பெயர் பெற்ற
 தென்பர், 107.
 ஆவஞ்சியின்பரியாயகாமங்கள், 106.
 ஆவணம், 247.
 ஆவணவீதி, 369, 390.
 ஆவது, 23, 84, 106, 153, 170,
 185, 187, 219, 251, 254,
 262, 276, 305, 311, 369,
 405 - 6, 408 - 9, 411, 429,
 432, 436, 468, 470.
 ஆவயின், 431.
 ஆவன, 14, 154.
 ஆவார் - அவர், 56, 169
 ஆவிக்குடையான் அவ்வடிவு, 486.
 ஆலித்த வத்திரம், 81.
 ஆலிபோலுங்கொழுநர், 126, 133.
 ஆலின் கடைமணியுருகீர் - பசுக்கண்
 னீர் 484. [409.

ஆழிமால்வரை, 219.
 ஆழியாள்வான், 213.
 ஆழியுருட்டுதல, 36.
 ஆளத்தி, 75, 88, 105, 120.
 ஆளத்திக்கு வருமெழுத்துக்கள்,
 வாராவெழுத்துக்கள் இன்னினன்
 வென்பது, 105.
 ஆளத்தி முன்றுவகை, 105
 ஆளத்திலைத்தல், 63, 108.
 ஆளழிவாங்கி, 545.
 ஆளிகொடி, 320, 329.
 ஆளியினனக்கு, 523.
 ஆற்றல், 512, 592.
 ஆற்றவும் - மிகவும், 476.
 ஆற்றலையிடுகிறதல, 152.
 ஆற்றிடைக்குறை, 301.
 ஆற்றில நீராடுவோர் அதில் வண்
 ணம் சுண்ணம் மலர்முதலிய
 வற்றைஇடுதல், 558.
 ஆற்றிற் குளித்தல், 568..
 ஆற்றின்குறை, 291.
 ஆற்றுநீர், 459.
 ஆற்றுப்படுத்தல், 198. [தல், 567.
 ஆற்றுமணலினுஞ் சிறக்கவெனவாழ்த்
 ஆற்றுவரி - இசைப்பாவகையுள்
 ஒன்று, 190, 205, 206, 212,
 ஆற்றுவழி, 265. [267, 365.
 ஆற்றுவழிப்பட்டோர், 286.
 ஆற்றாவி, 262.
 ஆற்றுவித்தறபொருட்டுத் தேநாழி
 இயற்பழிக்கத் தலைமகள்இயற்
 படமொழிதது, 217.
 ஆற்றுவியங்கம் - ஆற்றைமறைக்
 கும்அரங்கம்; ஆவது, குறை, 262,
 ஆறலைக்குஞ்சரம், 432. [30].
 ஆறலைத்தல, 314.
 ஆறலைப்போர், 305.
 ஆறன்மட்டம். 59. 91.

ஆனின் பயனையாவர்க்குமளித்தல,
ஆவதி, 262.
ஆவதிநாம்புகை, 536.
ஆழி, 293, 304, 443. [யன், 581.
ஆழிகொடித்தினடேர்ச் செம்பி

ஆறியகற்பு, 23.
ஆறுசெல்வருத்தம், 313.
ஆறெறிதல, 18, 323.
ஆறெறிபறை - வழிபறித்துக் கொட
ஆள் - ஒடு, 455. [மும்பறை, 315.

அரும் பத முதலியவற்றின்
அகராதி. கூகடு

ஆன்பால், 247.
 ஆன்பொருரை (ஆன்பொருந்தம்)
 குழ்தரும்வஞ்சி, 567, 578.
 ஆனித்திங்கட்கடைநாள், 345.
 ஆனிரை, 321, 558.
 ஆனிரைகொள்ளல், 320.
 ஆனேற்றின்கண்ணீர்சோர்தல் சகு
 னக்கேடு, 442.
 ஆனேறுர்தோன், 538.
 ஆனேறெதிர்ப்படுதல் அபசகுளமென்
 பது, 422, 434.
 ஆனேமேற்பறையறைதல், 531.
 இகந்தனனா - இகந்தேனாக, 433.
 இகலமர், 172.
 இகழ்ச்சி, 310, 474.
 இகழ்ச்சிறகை, 437.
 இகவென்னுமுள்ளிலைய சை இ கா
 வெனாறு திரிதல், 464, 468.
 இருத்தல், 543.
 இங்ஙன், 243.
 இசக்கி, 409.
 இசை, 35, 188.
 இசைஎழு, 156, 187, 457.
 இசைக்கரணம், 224.
 இசைக்கரணம் எட்டு, 205.
 இசைக்காரன், 66, 111, 156.
 இசைக்குப்பிறப்பிடம், 102. [104.
 இசைக்குப் பிறப்பிடமான ஆதாரம்.
 இசைக்குரியஎழுத்து, 65, 101 - 2.
 இசைக்கூறு பாடு, 69, 113.
 இசைச்செறிவு, 67, 111.
 இசைத்தமிழ், 190, 337.
 இசைத்தமிழ்தூல், 9.
 இசைத்தமிழ்ப்பதினாறுபடலம், 205.
 இசைநாடகத்தமிழ்தூல், 19.
 இசைநாடகமொன்று 454

சிகண்டியென்னும் அருந்தவமுனிவ
 ரால் வெண்பாவாலியற்றப்பட்ட
 இசைத்தமிழ்தூல்; இஃதுஇடை
 ச்சங்கமிருந்தகாலத்துச் செய்யப்
 பட்டதென்று அடியார்க்கு கல்லா
 ருரையாலும், அச்சங்கப்புலவர்க்கு
 தூலாகலிருந்ததென்று இறையனா
 ரகப்பொருளுரையாலுந்தெரிகிறது,
 (இக்காலத்து வழங்கும் அகத்திய
 முனிவர் மாணுக்கர் பன்னிருவர்
 பெயருள் இப்பெயர் காணப்பட
 வில்லை) 7, 10, 104. [190.
 இசைநுணுக்கமுடைய சிகண்டியார்,
 இசைதூல்வழக்கு, 66.
 இசைகெறி மூன்று, 221.
 இசைப்படுத்தல், 75, 120.
 இசைப்பா ஒன்பதுவகை, 190.
 இசைப்பாட்டு, 24.
 இசைப்பா பத்துவகை, 190.,
 இசைப்பாவாற்பெற்றபெயர், 26.
 இசைப்பாவின்சாதி யோசைமூன்று,
 190.
 இசைப்புலவர், 61, 63, 100.
 இசைமொழி, 265, 298, 336.
 இசையளவுபா, 190.
 இசையாசிரியர் அமைதி, 61, 99.
 இசையிலக்கணம் ஒன்பது, 109.
 இசையின் இரந்திரம், 63.
 இசையின்பாகுபாடுபதினொன்று, 63,
 108.
 இசையென்றபெயர்க்காரணம், 105.
 இசையைஎண்வகையாலெழுப்பல்,
 203, 204.
 இசையொழுக்கம், 67, 111.
 இசையோன், 66, 108, 122.
 இசையின் பாவை. 537

இசைநிறை, 189, 273, 287.

இசைநிறைக்கிளி, 515.

இசைநூலுக்கம்: — இது சாரகுமாரன் அல்லது சயந்தகுமாரனென்பவன் இசையறிதற்பொருட்டு, அகத்தியமுனிவர் மாணக்கர் பன்னிருவருள் ஒருவராகிய

இட்டசித்தி - அழகர்மலையிலுள்ள ஒரு பொய்கை; இதுநீராடுவோர்க்கு நனைத்தவெல்லாங்கொடுப்பது, 295, 296, 306, 307, 310. இட்டிகை, 436. இட்டித்தலையெண்ணுமெயினர், 314. இட்டிப்புருதல், 30.

சூகசு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

இடக்கர், 49, 384.

இடக்கரடக்கு, 77.

இடக்கை - ஒருதோற்கருவி, 73 - 4, 106, 119, 382.

இடக்கைமுதலானகருவியாளர், 118, இடக்கையின் பரியாயப் பெயர்கள், 107.

இடங்கணிக்கல்வீசங்கூடை, 401.

இடங்கணிப்பொறிக்குக்கலவிட்டு வைக்குங்கூடை, 413.

இடங்கழிகாமம் - மிக்ககாமம், 286.

இடங்கழிநெஞ்சம், 502.

இடத்துநிகழ்பொருளின்வினை இடத்திலேறல், 164, 184, 366.

இடத்துநிகழ்பொருளின் நெறுழில் இடத்திலேமுடிதல், 442.

இடத்துணிலை, 71, 73, 116. [429.]

இடந்தலைப் படுத்தல் - கூட்டுதல்,

இடநிலைப்பாலை, 289. [130.]

இடியேறு, 277.

இடுக்கண், 129, 298, 349, 591.

இடுகுமிடை, 210.

இடுங்கியகண், 83.

இடுதேளிடுதல் - தேளிடப் படுவார்காணுமே தேளல்லாததொன்றை மறையக் கொடுவந்து மேலேயிட்டு அவரைக் கலங்கப் பண்ணுதல்; பாய்ச்சுத் தேளுமாம், 244, 251.

இடுபொருள் - பிறர் வரவிட்டபொருள், 507.

இடும்பிள் - ஓரூர், 566.

இடும்பை, 347, 374, 432, 555.

இடுமணல், 522.

இடுமுள், 345.

இடுமுள்வேலி, 313, 334.

இடுவந்தி, 435.

இடை, 103.

இடைக்கருவி - சல்லியம், 107.

இடப்பொருள்காலதோடுமேயங்கல்.
 இடபம், 117, 277, 408, 425, 453,
 இடம் இருவகை, 14.
 இடம்நாலவகை, 204.
 இடம்பிடித்தல், 198.
 இடமுறைமெலியு, 113.
 இடர், 210.
 இட ரெரி - இடர்செய்எரி, 464.
 இடவயின் - இடத்தில், 404.
 இடவழுவுமைதித்தனித்தன்மை, 24.
 இடா, 260, 277.
 இடாகினிப்பேய், 242, 249.
 இடி - மா, 200, 201. [585].
 இடிக்கலப்பள்ள இழைந்துருநீர்,
 இடிக்கலப்பன்னவீரயிர், 184.
 இடிக்கலப்பு - தெள்ளாதமா, 185,
 இடிக்குரலு, 249. [201].
 இடிக்குரல்முரசம், 543.
 இடித்தகுரல், 171.
 இடித்தசுண்ணம், 36.
 இடிப்படைவானவன், 450.
 இடிப்பு - அதிர்ப்பு, 344.
 இடியலு, 514, 523.
 இடியுண்டமஞ்ஞை, 242.

இடைக்குலம், 410, 417, 430.
 இடைக்குலமடந்தை, 415, 416.
 இடைக்குறை, 304, 353, 366,
 இடைகழி, 256, 269, 271. [376].
 இடைகழிவாயில், 308.
 இடைச்சங்கப்புலவர்களும் அவர்க
 ளியற்றிய நூல்களும், 8.
 இடைச்சங்கப்புலவரைம்பத்தொன்
 பதினமருள்ளிட்ட மூவாயிரத்து
 எழுநூற்றுவர், 3-8.
 இடைச்சங்கத்தின் காலம், 8.
 இடைச்சங்கம், 7, 10.
 இடைச்சியர், 413.
 இடைச்சொலு, 151, 228, 327,
 375, 438, 484, 516, 518.
 இடைச்சொலவருவித்தலு, 171.
 இடைதல், 44. [225, 335].
 இடைநிலம், 42, 71, 117, 134,
 இடைநிலை - இடையிற்படுத்தலு,
 190.
 இடைநிலைத்தாளம், 293, 304.
 இடைநிலைப்பாலை, 267.
 இடைநிலைவிளக்கு, 38 - 9.
 இடைநின் றநிலம், 115.

அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி. சுகள

இடைநெரித்தல் - உடலவர்த்தனை
 ஞள்ஒன்று, 90.
 இடைப்பாட்டு - ஓளகம், 383.
 இடைப்பாட்டுக்கூத்தி, 365, 383.
 இடைப்பாளிலம் - குழியின்மண்குழி
 க்குஒத்திருக்கும்நிலம், 114.
 இடைமுதுமகள், 441.
 இடையர், 409, 413, 428.
 இடையர்அறியும்நிமித்தம், 422.
 இடையர்பரணம், 196.
 இடையிருள்யாமம், 359, 392, 550.
 இடைவண்ணம், 21, 88.
 இணர், 45.
 இணை - இரண்டு, 203, 222, 234.
 இணைக்கை, 92 - 3, 98.
 இணைக்கைவகை பதினேந்து, 97.
 இணைதல், 93.
 இணைநரம்பு, 66, 67, 69, 112.
 இணைநிலைவரி, 267, 289.
 இணைப்பெயர்பெற்றவூர், 305.
 இணைபுணரெனைத்தினமயிர்செறித்த
 துணையணைப்பள்ளி, 557.
 இணையணை, 127, 134.
 இணையாலிணைக்கை, 97.
 இணையாலிணைக்கை முப்பத்துமூன்று
 இதனம், 558. [வகை, 92.
 இதம், 373.
 இதயகமலம், 319, 328.
 இதயம், 337, 380, 433.
 இதழ், 48, 380, 394.
 இதழொடியாதுகட்டின க மு நீ ர் ப்
 இந்தளம், 361. [வினையல, 49.
 இந்தனம், 378.
 இந்தியமைநதிலும் நாக்கை மிகக்
 காக்க வேண்டுமென்பது, 540.
 இந்திரகாளியம்:—இது யாமனேந்தி
 ரரென்னும் ஆசிரியராத்செய்யப்
 பட்டஇசைத்தமிழ்தூல்; அடியார்
 க்குநல்லார் உரையெழுதுவதற்கு

இந்திரதிருவன், 538.
 இந்திரநீலக்கடிப்பிணை, 181.
 இந்திரநீலம், 197.
 இந்திரர் - தேவர், 438.
 இந்திரவிகாரமௌழு, 255, 551.
 இந்திரவில் அருவிக்கு உவமம், 514.
 இந்திரவிழவு, 25, 173, 175, 186,
 195, 267.
 இந்திரவிழவுராலேழ்மாள், 198. [268.
 இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை, 187,
 இந்திரன், 159, 166, 173, 176,
 177, 187, 292, 392, 404.
 இந்திரன் தமா, 19. [310.
 இந்திரன்தோற்றுவித்தவியாகரணம்,
 இந்திரன்நிருமித்தவழங்கு, 270.
 இந்திரன் னுத்தநாற்பது யோசனை
 விரிந்த யானையின்மேல் கா முதலி
 யவந்தைப்பரப்பிச் செல்வானென்
 பது, 522.
 இந்திரன் பூட்டிய ஆரத்தைப்பாண்டி
 யன்மார்பிழ்ந்தது, 303, 458.
 இந்திரன்மகன் - சயந்தன், 117, 188.
 இந்திரன்மலையின்சிறகரித்தது, 577.
 இந்திரன்மார்பத்துஆரம், 426.
 இந்திரன் முடியிற் பாண்டியன் வனை
 புடைத்தது, 303, 461.
 இந்திரனதுநகர், 186.
 இந்திரனது பணிப்பெட்டகம், 376.
 இந்திரனுக்கு ஆயிரங்கண்ணுண்
 டென்பது, 376.
 இந்திரனுக்குப் படை இடி, 461.
 இந்திரனால, 298.
 இந்திரானி, 194.
 இந்திரியவசம், 371.
 இப்படியால - இப்படி, இவ்வாறு,
 68, 70.
 இப்பால, 41.
 இப்பிறப்பிலுதகர்வன முற்பிறப்பிற்
 செய்தவினைப்பயன், 298, 310.

மேற்கோளாகக்கொண்டதாலகளு
இந்திரகுமார், 425. [னொன்று, 10.
இந்திரசாபம், 386. [565.
இந்திரசிறுவன், 56, 72, 78, 189,

எயு

இம்மிளட்டுக்கொண்டது எ ள் ளு,
115.
இம்மைக்கின்பம் - புகழ், 296, 308.
இம்மைமறுமையின்பங்கள், 307-8.

சுகவு அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி. .

இம்மையும் துமையுமின்றிச் செம்மை
 யினிப்பது - மோக்கம், 296,
 இமயக்கல், 574. [308.
 இமயக்கொடி, 459.
 இமயத்து நீலப்பைஞ்சுனை, 516.
 இமயத்துப்பல்லானிரை, 558.
 இமயநெற்றி, 441, 450.
 இமயம் - ஒருமலை, 33, 34, 36,
 38, 41, 78, 132, 153, 162,
 267, 292, 302, 527, 530,
 538, 540, 546, 547, 575.
 இமயமூல் கொல்லியுமாண்டகுடவர்,
 இமயவரம்பன், 534, 589. [520.
 இமவான், 565.
 இயில் - முரிப்பு, 451.
 இயிலேறு, 422, 434, 441 - 2.
 இயிழ்கடல் வேலி, 531.
 இமையத்தாபதர், 533. [589.
 இமையம், 177, 189, 534, 565,
 இமையவர், 43, 143, 162.
 இமையரகுறைபுஞ்சிமையம், 288,
 572, 579.
 இமையாநாட்டத்திறை, 563.
 இமையாநாட்டம், 316, 370.
 இமையோரிளங்கொடி, 590.
 இயக்கம், 19, 204, 259, 276.
 இயக்கம்நான்கு, 61 - 2, 107, 111.
 இயக்கம் மூன்று, 224, 225, 235.
 இயக்கர், 168.
 இயக்கி-ஒருபென் தெய்வம்; பாண்டி
 நாட்டில் இசக்கியெனவழங்குகின்
 ரது, 307, 311, 312, 397, 409.
 இயக்குதல், 108.
 இயங்கவியியங்கும் - இயங்குதலைச
 செய்யும், 500.
 இயங்குநர்த்திக்கும் - வழிச்செல்
 வாரைப்போக்குவிலக்கும், 298.
 இயங்குபடையரவம், 533, 538.

இயல்பு, 204, 205.
 இயல்புக்கூத்து, 80.
 இயலிசைநாடகப்பொருட்டொடர்*
 நிலைச்செய்யுள், 24.
 இயலிசைநாடகம், 64.
 இயலிடக்கூதல், 208.
 இயலைந்து, 78.
 இயவு - செலவு, 299, 310.
 இயற்கையழகு, 44, 126, 429.
 இயற்சொல், 62, 63, 107.
 இயற்பாக்கள், 105.
 இயற்புலவன், 62, 107, 122.
 இயற்புலவனினேவு, 61, 100.
 இயற்பெயர், 39.
 இயற்றமிழ், 190.
 இயற்றமிழ்தூல், 6.
 இர், முன்னிலைப்பன்மைக்கண்வந்து
 ஒருவரைக்கூறும் பன்மைக்கிளவி
 இரக்கல், 216, 344. [யாதல், 477.
 இரட்டி - இரட்டைக்கை, 60, 109.
 இரட்டிக்கிரட்டி, 60, 75, 99, 106.
 இரட்டித்துஒத்தல், 75.
 இரட்டியிற்செய்தகைத்தொழில், 60.
 இரட்டு (துகில), 379.
 இரட்டை ஒற்றைக்கை, 536.
 இரட்டைக்கதவம், 296, 308.
 இரட்டைக்கை, 92, 98.
 இரட்டைக்கைத்தொழில், 99.
 இரட்டைக்கை பதின்மூன்று, 60
 இரட்டைக்கை பதினைந்து, 97.
 இரட்டையங்கண்ணி, 247.
 இரண்டாஞ்சாமத்திற்கு ண்டகண
 எட்டுமாதத்திற்பலிக்குமென்பது,
 இரண்டாம் ஊழி, 7. [408.
 இரண்டொத்துடைத்தடாரம், 191.
 இரத்தகேசுவரன் - ஒருபூதம், 115.
 இரத்தவிந்து - ஒருவகைமாணிக்கம்,
 இரத்தினக்கடை, 385, 389. [387.
 இரத்தினக்கடை - வரிப்பை 191

இயந்திரம், 402, 414.

இயம்பல் - ஒலித்தற்றொழிப்பண்பு,

இயமம், 371. [40, 356, 441.

இயலகுணன் - இயல்பையே குண

மாகவுடையவன், 264, 283.

இயந்திரம், 402, 414.

இரத்தினப்பணிததட்டார், 139, 156.

இரத்தினப்பாலை, 317.

இரதம், 61, 66, 84, 114, 367.

இரதி, 286.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சூகசு

இரதிகாந்தன், 231.

இரத்திரம், 65, 109, 110.

இரத்துகோடற் குறிப்பின் கண்வந்த

ககரவீற்றுவிதங்கோள், 431.

இரததுபின்னிலைநிறுவு, 210.

இரப்போர்சுந்தம், 283, 280.

இரவி, 131.

இரவிடைக்கழிதல, 336.

இரவிபுரம், 536.

இரவுபகலென்று வரையறுக்கப்

படாத மருட்சியையுடையமரலைக்

காலம், 476.

இரவுலிலலிடல் உற்பாதம், 480.

இராக்கடைப்பெண்டுகள், 158.

இராக்கடைவேசையர், 140.

இராக்கதர், 168.

இராதி, 29, 155, 390.

இராச்சியபாரம், 591.

இராசகுயம், 569.

இராசதம், 80.

இரீஇ - இருத்தி, 35, 40.

இருக்கச்செய்தே, 484.

இருக்கை, 300.

இருக்கைமுறைமை, 73, 118.

இருகடனீருமாடினோன், 568.

இருகாமத்தினையேரி, 252.

இருட்படாம் - இருளாகிய படாம்,

137, 153.

இருடிகள், 264, 285, 358. [342.

இருடிகள் யோகமிருக்கும்பொழில்,

இருடிகளுடைய குறுகலை அனுட்

டானனுகை, 339.

இருத்தல (ஆசனம்), 371.

இருத்தலின் விகற்பங்கள், 232, 371.

இருத்தி, 386.

இருத்தவனமுடையார், 462.

இருத்தேத்துவார், 140, 157.

இருத்தைக்க - இருக்க, 473, 478.

இருக்கையூர், 7.

இருக்கையூர்க்கருங்கோழிமோசியார் -

இராசநீதி, 506, 508.
 இராசப்பெருந்தெரு, 157.
 இராசபத்தி, 229, 231, 322, 331,
 இராசபாவம், 549. [461, 579, 580.
 இராசபோகத்தைத்ததத்தல், 13.
 இராசமாரக்கம், 139.
 இராசராசசோழனுலா, 483-4, 555.
 இராசராசன், 363. [198.
 இராசவாகனம் - கோவேறுகழுதை,
 இராசவாகனமாகிய அத்திரி, 198.
 இராசாவின் கோயில், 72.
 இராசி, 117.
 இராசிபன்னிரண்டு, 453, 534.
 இராத்திரிவருணனை, 131, 132.
 இராமசரீதம், 358.
 இராமாவணபுத்தம் பதினெட்டு
 மாதம் நடந்ததென்பது, 547.
 இராமன், 335, 375. [346, 448.
 இராமன் தம்பியொடு உனம்போயது,
 இராமனுநதுன்புத்தருளென்பது, 374.
 இரிதல - நீங்குதல், 133.
 இரியல - விரைவு, 198.
 இரியலமாக்கள், 82.

இடைசசங்கப்பலவருள் ஒருவர், 8.
 இருகதோம் - இருந்தநாம், 426.
 இருநிதிக்கிழவன் - கோவலனுடைய
 தந்தையின் சிதப்புப்பெயர் ; இவன்
 கோவலன் இறந்தமைகேட்டுத்
 தவறுண்டான், 35, 54, 335,
 இருநிலமடந்தை, 493. [346, 433.
 இருநிலமாளீவான், 564.
 இருப்புஐம்பது, 232.
 இருப்பு ஒன்பதுவகை, 232.
 இருப்பு வட்டுக்கள்காய்கிடலை, 401.
 இருபிறப்பாளர், 504, 528.
 இருபுடைமருங்கு, 86.
 இருபுறமொழிப்பொருள், 228, 236,
 239, 378, 380, 386.
 இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகை,
 164, 269, 372.
 இருபெருக்குவார், 35.
 இருபெருவேந்தா, 141, 556.
 இரும்பெருவகை, 416.
 இருமரபுநதயமமையோன், 249.
 இருமருங்கு, 199.
 இருமுதுகுரவா, 25, 348, 420.

கூஉ௦ அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

இருமை - கருமை, 195.
 இருவகைக்கூத்தின்வகைபல, 79.[9.
 இருவகைத்தாளவிகற்பம், 102, 108-
 இருவகைவிலக்குறுப்பு, 19, 26, 82.
 இருவாட்சி, 170, 353. [தல, 24.
 இருவினையும் செய்தோனை நாடிவரு
 இருவேறுமண்டிலம், 293. [386-7.
 இருள் - மரகத்திற்குற்றம், 367,
 இருள்படப்பொதுளிய சுருளி ருந்
 இருளன், 89. [குஞ்சி, 538.
 இருளுடைதற்குக்காரணமானதொரு
 மந்திரம், 187.
 இரேகை - கீற்று, 387.
 இரேசிதம், 81.
 இரேவதி, 117.
 இரேதேர்முதலை, 332, 343.
 இல - இலலை, 3, 226.
 இல்பூவறுட்டல, 416. [52.
 இலபொருளுவமை, 36, 44, 49,
 இல்லறத்தின்றுறைகள், 370 - 71.
 இலலறம், 370.
 இல்லறமகளிரா, 172.
 இல்லுறை தெய்வத்திற்கு மலரும்
 நெல்லுநதாவி வணங்கல, 247.
 இல்லெழுமுலலை, 338.
 இல்லோர் - வறியோர்; இல்லறத்தா
 ருமாம், 395.
 இல்லோர்தலைவன், 407.
 இலவளர்முல்லை, 125, 149, 170.
 இல்வாழ்க்கை, 324.
 இல்வாழ்க்கையில் அடிபயடுததல், 25.
 இலக்கணக்கொத்து, 124, 336.

இலச்சினை, 144, 336, 541.
 இலச்சினைமண், 531. [259.
 இலஞ்சி - மகிழ், மடு, 16, 164,
 இலஞ்சிமன்றம்:—காவிரிப்பூம்பட்டி
 னத்துள்ள ஐந்துமன்றங்களுள்
 ஒன்று; இதுபல நோயையும் நீக்
 கும் ஒருபொய்கையை உடையது,
 இலது, 24. [145.
 இலதைக்கை 81, 92, 96.
 இலம்பாடு - இல்லாமை யுண்டாதல்,
 வறுமை, 245, 252, 253.
 இலவங்கம், 155, 179, 195, 379.
 இலவத்தலர், 387.
 இலவந்தி - நீராவி, 521.
 இலவந்திகை - நீராவி; நீராவியைச்
 சூழ்ந்தவயந்தச்சோலை, யந்திரவாவி,
 256, 271.
 இலவந்திகைச்சோலை, 377.
 இலவம், 18, 150, 318, 327.
 இலவமலர், 171, 380.
 இலவிதழச்செவ்வாய், 363.
 இலளிதை, 81.
 இலாஞ்சனை, 336, 366, 575.
 இலாமிச்சம், 195.
 இலேசு, 6, 114, 117.
 இலை - வெற்றிலை, 147.
 இலைத்தார்வேந்தன், 550.
 இலைதொடை, 133.
 இலைப்பூங்கோதை, 76, 121.
 இலையமுதிவோர் - வெற்றிலை வித்
 தார், 155.
 இலையிலமன்றத இலவம், 305.

இலக்கணவிளக்கம், 206, 214, 245,
 445, 449, 469, 472, 489,
 இலக்கம், 164. [491.
 இலகொளிசசிலாதலம், 256, 263.
 இலங்காபுரம், 31.
 இலங்கீர்வளை, 472.
 இலங்கை:—கடல்குழந்த இலங்காபுர
 மென்னும் நகரம் ; கயவாகுவென்

இவர்தல - தேரைக்கொண்டெழுதல்,
 இவுளித்தலைவர், 537, [167.
 இவுளிமறவர், 167.
 இவையிற்றின - இவற்றின், 58.
 இவையிற்றை - இவற்றை, 209, 226.
 இழவல - இழவாதேகோள், 210-11.
 இழிகுலத்தோன், உயர்ந்தோர் வந்த
 விடமெங்கும் விலகிடத்தல, 422.

ஐம் அரசனுடைய இராசதானி;
 இதன் இககாலத்து அனாராதபுர
 மென்பர், 449, 460.

இழித்தகக கனாக் காணின் உரையார்,
 இழிப்புச்சுவையினயம், 83. [251.
 இழிபிழப்புறமூர், 287.

• அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி. கூஉக

இழிவுசிறப்பும்மை, 247, 460.
 இழுக்கம், இழுக்கு, 165, 493, 503.
 இழுக்கிய - பட்ட, 314.
 இழுமென்பாண்டில, 543.
 இழுமென இழியுமருவி, 514.
 இழை, 585.
 இழைத்து - எழுதி, 377.
 இளகுதல், 269.
 இளங்காலம், 489.
 இளங்காற்றாதன், 220, 231.
 இளங்கிளை - தங்கை, 317.
 இளங்கோ, 19, 439, 521.
 இளங்கோசர் - இளங்கோவாகியகோசர், 31, 325.
 இளங்கோவழிகள் :— சிலப்பதிகார நூலாசிரியர்; இவர் இளங்கோவென்றும், சேரமுனி யென்றும், அழகனொன்றும் வழங்கப்பெறுவர், 1, 5, 20, 29, 127, 428, 590.
 இளங்கோவழிகள் துறந்த அருகன் கோயிலிலிருந்தாரென்பது, 12-3.
 இளங்கோ வேண்மாள் (பெயர்), 521, 562. [மர், 554.
 இளங்கோவேந்தர் - பட்டஒன்பதின் இளங்கோவேந்தன் - தென்னவன் தம்பி, 426.
 இளஞ்செழியன் - கொக்கைநகரத்திருந்தவெற்றிவேற்செழியன், 31.
 இளர்திருமாதன், 7.
 இளநலம், 243.
 இளநாகர், 7.
 இளநாகு, 238.
 இளநாயிது, 301. [378.
 இளநிலா - மலைப் பொழுதின் நிலா, இ நிலாமூன்றில், 360, 377.
 இளம்பிறைக்கை, 92 - 3.
 இளம்பிறை குடியயிறையவன், 496.
 இளம்பூரண } 17, 230.
 இளம்பாணவழிகள்

இளமுத்து, 380.
 இளமையானை, 502.
 இளமையுஞ்செலவமும்யாக்கையுநிலை இளமொழி, 587. [யா, 568, 591.
 இளவரசு - நெறிபட்டுச்செய்யாத இளவல, 13. [ஒருவன், 225.
 இளவேனல } - இளவேனிற் காலம், இளவேனில } 14, 16, 26, 134, 150, 170, 220, 229, 235, 344 - 6, 362.
 இளவேனிலிளவரசு, 225, 231.
 இளவேனிற் காலத்தியலடி, 379.
 இளி (இசை), 66, 170, 203, 218, 443 - 5, 453.
 இளிக்கிரமம், 111. [223, 234-5.
 இளிரூலாக ஏழுநரம்பும்வாசித்தல், இளிரூலாக மேற்செம்பாலை தோனலு, 68 - 9, 113.
 இளிரம்பு இரட்டிக்க மேற்செம்பாலை வருதல், 111.
 இளியுள் துத்தம் பிறத்தல், 224.
 இளிவாய்வண்டு, 150.
 இளை - அரண்காவலு, கட்டுவேலி, காவற்காடு, 324, 359, 375 - 6.
 இளைஞழ்கோவலர், 15.
 இளைஞழ்படப்பை, 314.
 இளையர், 491. [216.
 இளையிருள் - இளைய இருள்; ல்காரம் இற்பெருங்குழமை, 46. [509.
 இற்றுகு - இத்தன்மைத்தாகு, இறஞ்சி (துகில), 379. [374.
 இறத்தல் - கழிதல், தவிர்தல், 277.
 இறந்தகால விளைததொகை, 27.
 இறந்ததுதழீஇயவெசசவும்மை, இறந்தபிறப்பு, 298. [166, 251.
 இறந்தவர்களைபுத்தேசித்துத்தானஞ்செய்தல், 400.
 இறந்தவர் பிறத்தலும் பிறத்தவர் இறத்தலும் புதுவதன்று, 588.

இளமரக்கா, 271, 302, 522.
 இளமரக்காசம், 291.
 இளமரப்பு (கர்ப்பூரம்), 379.
 இளமாவெயிறி, 320.

இறந்தார், 370.
 இறப்பு, 262.
 இறகுதல், 387.
 இறங்கு, 29, 155.

கூஉஉ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

இறுத்த - வந்துவிட்ட, 130.
 இறுத்தல் - இறையிடுதல், 221, 256.
 இறுதி, 91.
 இறுதியிலின்பம் - அனந்தசுகம், வீடு,
 இறுதிவிளக்கு, 378. [264, 296.
 இறும்பூது - அதிசயம், புதுமை, 2,
 19, 226, 236.
 இறுமுறை - முடியுமுறை, வருந்துந்
 இறுவரை, 510. [தன்மை, 51.
 இறை - இறப்பு, தங்குதல், திமை,
 49, 74, 143, 163, 283, 526.
 இறைக்குடிகள், 130.
 இறைகூடை, 277.
 இறைசகிலித்பவர், 155.
 இறைபயிருமுரசு, 536.
 இறைமகள் செவ்வி, 523.
 இறைமுறை - இராசநீதி, 482, 507.
 இறைமுன்னக, 518. [ருவர், 230.
 இறையனார் - தலைச்சங்கப்புலவருளொ
 இறைபனாரகப்பொருள், 17, 208,
 214 - 5, 489, 536.
 இறையனாரகப்பொருளுக்கு நக்கீரனார்
 பொருள் செய்தாரென்பது, 230.

இறைவி இறைவன்கண்ணைப்புதைத்
 இன்பக்களி, 133. [தது, 370.
 இன்பச்சுவையினியம், 83.
 இன்பதுன்பம், 410.
 இன்பம், 91, 204. [தல், 380.
 இன்பம் விளைத்தற்கு ஊடல்நிகழ்த
 இன்பமும் பொருளுஞ் சிறிது இன்
 பம் பயநது பெரிதுதுன்பம்விளைத்
 தல், 373.
 இன்பமுற்றோன வினியம், 85.
 இன்றி இன்றாதல், 109.
 இன்னாநாற்பது, 356.
 இன்னிளவேனில், 225.
 இனஞ்செப்புதல், 301.
 இனநிரைகள், 380.
 இளைதல் ஈறுகுறைந்து இளையாதல்,
 இளைந்து, 393. [243, 251, 316.
 இளைந்தேங்கியமுதல், 464. [243.
 இளையன் - வருத்தத்தையுடையன்,
 ஈக்க - தருக, 44.
 ஈகாமிருகம், 84.
 ஈகை - பொன், 38.
 ஈகைவான்கொடி, 34.

இறையிகல்யாணை - பட்டவர்த்தனம், 532.
 இறையுயர்ந்தமாடம் 262, 279.
 இறையோன், 399.
 இறைவனை, 213, 517.
 இறைவன் - எப்பொருளிலுந்தங்கு
 பவன், பரமசிவன், 23, 78, 167,
 171, 248, 264, 269, 283, 328.
 இறைவன் சூழியபிறை இரண்டுகலை
 களையுடைத்து, 50.
 இறைவன் தேவரயாரினுமுயர்ந்தவ
 னென்பது, 192. [370.
 இறைவன் துதலில இமையாராடம்,
 இறைவனை பிறையைக்கண்ணியாகச்
 சூழியது, 305.
 இறைவனேந்தியசூலம், 305.
 இறைவனைப்பாடுஞ் சிறுதேவபாணிச்
 செய்யுள், 191. [வ்ரு, 482.
 இறையுயர்யாடலகண்டருளிய அண்ண
 இறைவி, 328.

சச்சங்காய், 389.
 ஈசன், 158, 264, 283.
 ஈட்டி முதலியன, 415.
 ஈடு, 61, 62, 100, 107.
 ஈண்டுதல் - மிகுதல், விரைதல், 201,
 ஈண்டுநீர் ஞாலம், 547. [349.
 ஈண்டென - விரைய, 337.
 ஈத்தல் - ஈதல், 336, 347.
 ஈம்ம், 324.
 ஈர்தல் - அறுத்தல், வெட்டுதல், 366,
 385, 472.
 ஈரநிலம், 67. [201.
 ஈரயிர் - மிகவும் துணைவிய மணல்,
 ஈரோதறவாரம் - இரண்டுமாத் திரை
 பெற்றதுவருஞ் செய்யுள், 73, 119,
 ஈழத்துணவு, 47. [188, 383.
 ஈளை, 114. [308.
 ஈழிலின்பமானிய அன்றதசுகம், 285,
 ஈழுகுறைதல், 213.
 ஈறுதிரிதல், 129.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சுஉங

ஈன் தகுழவி, 472.
 ஈனா தவாழை, 418, 431.
 ஈனோர் - இங்குள்ளோர், 3, 510.
 உக்கிரம் - கீதவடிவொன்று, 75,
 உக்கிரவன்மன், 303. [120.
 உகம் - தலைப்பாட்டு, 383.
 உகிர் - நகம், 95, 195.
 உகிர்க்கரணம், 64.
 உகிர்நிலைப்பசாசக்கை, 95.
 உச்சந்தலை, 104.
 உச்சம், 91, 534.
 உச்சரித்தல், 352.
 உச்சிக்கிழான்கோட்டம், 241.
 உச்சிச்செலுந்நிலை, 352.
 உச்சித்தம் - மகாக்கை, 98.
 உச்சிப்பொழுதில் வந்தோனவினயம்,
 உச்சியினை, 293. [87.
 உச்சியைக் கொத்தி மூளையைக்கடிக்க
 உசா, 436. [கும் பொறிநிறை, 414.
 உசாவில்லர்த்துன்பம், 407.
 உஞ்சை } உச்சயினிமாநகரம்;
 உஞ்சையம்பதி } அவந்திதேசத்துள்
 உஞற்றுக்கால், 83. [எது, 163, 177.
 உட்கரு, 435.
 உட்குடைச்சிறார், 320.
 உட்குதலு, 198, 329.
 உட்கொள்ளுதல், 310.
 உட்கோள், 40, 287, 435, 526.
 உட்கொல்லிலக்கணம், 87, 92.
 உடங்கு, 580.
 உடம்பட்டார், 25.
 உடம்படுதல், 198.
 உடம்படுமெய், 23.
 உடம்பிடி - வேல், 519.

உடல், காத்தின்முன்னிட்டவிளக்குப்
 போலமாய்தல், 281.
 உடலவர்த்தனை, 59, 90.
 உடற்கரித்தல், 160, 193.
 உடற்குறை, 440.
 உடற்புரிவு, 90.
 உடற்பொறையடுக்கம், 543. .
 உடற்றாக்கு, 59, 90.
 உடன்பட்டோனவினயம், 85 - 6.
 உடன்பிதப்பு, 43.
 உடன்வயிற்றோர், 286, 588.
 உடனிகழ்ச்சி, 61, 107.
 உடனிகழ்பொருள், 430.
 உடனிலைப்புணர்ச்சி, 204.
 உடனுறைவு, 152.
 உடனு - உடுத்த, 315, 360, 398.
 உடுக்கை - ஒருவகைத்தோற்கருவி,
 உடுத்தல் - சூழுதலு, 180. [106.
 உடுபதி, 131.
 உடைகலப்படலு, 392, 404.
 உடைகுளம், 305.
 உடைத்தல், 59, 90.
 உடைதிரைநீர், 217.
 உடைநீரோதை, 206. [362.
 உடைப்பெருங்கொழுநர், 127, 134,
 உடைப்பெருஞ்செல்வர், 273, 397,
 உடைவான், 380, 439. [410.
 உடோளக்கை [டோளம்], 98.
 உண்கண், 216.
 உண்குவை - உண்பாயாக, 322.
 உண்டல் - உறுதல், 249.
 உண்டாரைவெல்லுறு, 213.
 உண்ணகரம், 465:
 உண்ணுநோன்பு - உண்ணுவிரதம்,

உடம்பிற் சுவை தோன்டல், 84.
 உடம்பிள்வேறுபாடு, 84.
 உடம்பினும் முகத்திற் சுவைமிகத்
 தோன்றல், 84.
 உடம்பு, தாராம், அடைக்கலப் பெர்
 ருள், தன்பொருளாகிய இவற்
 தைப்பொன்போற்போற்றவேண்டு
 மெனல், 416.
 உடம்பொடுபுணர்த்தல், 19.

உண்மைத்திறம், 165. [411, 550.
 உண்மைமொழி, 284.
 உண - உணவு, 49.
 உணக்குதல், 581.
 உணங்கல் - வற்றல், 208, 209.
 உணங்கல் கடிதல், 211.
 உணர்வு, 400.
 உணர்வுசலித்தல், 19.
 உணர்வுடைமாக்கள், 568.

கூஉசு அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

உணர்வுமயங்குதல், 275.
 உணவுபல, 261.
 உணர்இய - உண்ணும்படி, 557, 559.
 உத்தமத்தோற்பெருங்கருவி, 106,
 உத்தமதானம், 46. [382.
 உத்தமப்பறை, 106.
 உத்தமம், 100.
 உத்தமராவார் - கழிய் கெடுமையுங்
 கழியக் குறுமையுமில்லோர், 115.
 உத்தமன்கைப்பெருவிரல், 70, 114.
 உத்தரகாண்டம், 23. [42, 46 - 7.
 உத்தராகுரு - போகபூமியிலொன்று,
 உத்தர கௌத்தன் - வாரணவாசிகக
 ரத்தரசன், 400, 412.
 உத்தரப்பலகை, 70, 114, 115.
 உத்தரம் - வடபூமி, 542.
 உத்தரன்:—கனகவிசயர்க்குத் துணை
 யாயினோரரசன், 412, 452.
 உத்தரீயம், 326, 329.
 உத்தானவஞ்சிதம், 81.
 உத்தி, 181, 197.
 உத்துவீதம்-நிருத்தக்கை முப்பதனுள்
 உதக்ககிரியை, 243. [ஒன்று, 81.
 உதயகிரி - ஓரிதாகம், 234.
 உதயமால்வரை, 153.
 உதயனன்கதை, 7, 8.
 உதவாவாழக்கை - பிறர்க்குதவமாட்
 டாத மிடிவாழக்கை, 503.
 உதாசீனன், 163.
 உதாரமென்னுமலங்காரம், 48.
 உதானவாயுவின் குணம் செய்கைமு
 உதானன், 103. [தவியன், 104.
 உதிப்பித்தல், 104.
 உதியஞ்சேரல், 503.
 உதியன் வேண்மான், 521.
 உதையவரை, 137.
 உந்தல் - யாழநரம்பின் கிரியைகளுள்

உட்பூரிசுழுகிழார், 7.
 உபகரணப்புணர்ச்சி, 132.
 உபதேசமந்திரம், 260.
 உபநயனம், 250, 504.
 உபயாங்கவாசகியம், 90.
 உபயானுகம் - தேவிருத்தங்களுக்கு
 வாசித்தல், 58.
 உபவேட்டனம், 81.
 உபவேட்டிதம் - வருத்தனைநான்க
 னுளொன்று, 81.
 உபாங்கம் - ஒருவகைத்தோற்கருவி,
 உபாத்தியாயர்கள், 255. [106.
 உபாஸகாத்தியயனாகம், 284.
 உம்பர் - மேல, 232, 308.
 உம்மை : இசைநிகையில வருதல்,
 முற்பிறப்பு, 38, 39, 407.
 உம்மைத்தொகை, 285, 370 - 71,
 375, 405, 437.
 உம்மைத்தொகை இருபெயர்க்கண்
 வருதல், 38, 185, 247.
 உம்மைத்தொகை, 189, 199, 210,
 உம்மைப்பயன், 395. [450.
 உம்மைவினைவந்துருத்தகாலைச் செம்
 மையிலோர்க்குச்செய்தவ முதவா
 உமட்டியர், 155. [து, 510.
 உமணர், 17, 155.
 உமி, 114.
 உமிழ்தல் - கொப்புளித்தல், 440.
 உமையவன், 177, 192, 563 -4.
 உமையொருபாகத்தொருவன், 565.
 உய்த்துணர்தல், 6.
 உய்திக்காலம், 266. [நோய், 208.
 உய்யாநோய் - போக்கமுடியாத
 உய்யானம் - அரசர் வினையாடுங்
 காவற்சோலை, 363, 380.
 உயர்சொல், 429.
 உயர்திணை, 377 - 8.

ஒன்று, 204. [9, 487,
உந்தி - ஆற்றின்நடு, யாமுறுப்பு
உப்பால - மேல, 313, 323.
உப்பாலைப் பொற்கோடு, 36.
உப்பு, 277.
உப்புப் பகருள், 138.

உயாதிணைகணவந்த இடவழுவமை
தித் தனித்தன்மை, 24.
உயர்திணையையும் அஃதிணையையும்
எண்ணியுயர்திணையா ன் முடித்
தல, 214.
உயர்ந்தோங்கு செலவம், 35.

அரும்பத அகராதி. கூஉரு

உயர்ந்தோர், 38.
உயர்நிலையுலகம், 308. [393, 587.
உயர்பிறப்பாளன் - மறையவன்,
உயர்பேரொழுக்கம், 340.
உயர்மிசை, 265.
உயவற்பெண்டிர், 467.
உயிர் - உடம்பு (ஆகுபெயர்), 395.
உயிர்க்கடன்றருதல், 160.
உயிர்க்கொலைநீங்குமின், 591. [275.
உயிர்க்கொலை புகாமற் பரிகரித்தல்,
உயிர்த்தல், 323, 465.
உயிர்த்தொகை, 547.
உயிர்தோற்றல், 486.
உயிர்ப்பலி, 324-5, 553.
உயிர்ப்பலியுண்ணுமயிர்க்கணமுரசு,
உயிர்ப்பன்மை, 544. [143, 543.
உயிர்ப்புறம், 218.
உயிர்பதிப்பெயர்த்தல், 526, 550.

உரிமைப்பள்ளி, 548.
உரிவை, 116, 324.
உரு - உருப்படி; இஃது இசைத்
தமிழ்வழக்கு; 58, 61, 63, 75,
100, 107, 109 - 10, 201, 212,
உருக்காட்டுதல், 120. [400.
உருக்குத்தட்டார், 139, 156, 434.
உருக்குருக்கு (கருப்பூரம்), 379.
உருகுதல் - குழைந்துகிடத்தல், நெ
கிழ்தல், 451.
உருட்டல் - யாழ்நரம்பிற்குரியகிரி
பையகளுள்ஒன்று, 204.
உருத்தல், 4, 219, 357, 585.
உருத்திரச்சுவையவிரயம், 83 - 4.
உருத்திரசன்மர், 7.
உருத்திரர், 148.
உருத்திரர்பதினொருவர், 168.
உருத்திரன் - வடநாட்டரசருள் ஒரு

உயிர்பிணிக் குக்கலவை, 338.
 உயிர்போகுபொதுநெறி, 569.
 உயிர்மருந்து - மிருதசஞ்சீவினி, 54.
 உயிர்வழங்குபெருநெறி, 569.
 உயிர்வேறுகதியடைதல், 568.
 உயிராணி, 493.
 உயிரிழந்தயாக்கை, 335, 346.
 உயிருறுப்புரிமை, 165.
 உயிரோம்பும் ஆழியாள்வான், 213.
 உரகக்கச்சு, 316.
 உரகர், 168.
 உரசுதல், 87.
 உரப்பாரசுவார்த்தமண்டலி, 81.
 உரப்புதல், 393. [கன், 515.
 உரவுநீர்மாகொன்ற வேல்ஏந்தி-முரு
 உரவுமண் - உரத்தமண், 534.
 உரவோர் - இருமுகள், 358, 591.
 உரவோன், 533.
 உரறுதல், 539.
 உரன், 134.
 உரிச்சொல் ஈறுதிரிதல், 23, 37, 251.
 உரிஞ்சுதல், 261, 278, 562.
 உரிது - உரித்து, 43, 50.
 உரிமை, 19. [45, 184, 201.
 உரிமைச்சுற்றம் - அடிமைத்திசை,

வன், 542.
 உருத்து - வெளிப்பட்டு, 4.
 உருத்துநோக்கல், 590.
 உருத்தொண்ணூற்றொன்றும் பன்னி
 ரண்டும், 68.
 உருப்பசி - தேவகணிகையருள் ஒரு
 த்தி; இவள் அகத்தியமுனிவர்
 சாபத்தால் மானிடமகளாகப்பிற
 ந்து மாதலியென்று பெயர் பெற்
 ருள், 20, 187, 189.
 உருப்பசி பெற்ற சாபவரலாறு, 56,
 78, 176, 188.
 உருபுதொகுதல், 78, 301, 310.
 உருபுநிற்கப்பொருள்தொகுதல் 243.
 உருபுமயக்கம், 37, 39, 51, 236,
 உருமாறித்திரிதல், 171. [249.
 உரும் } - இடி, 161, 332, 343.
 உருமு }
 உருமுக்குரல் முழக்கத்து முரசு,
 உருமுச்சுவல, 555. [143, 543.
 உருமேறு, 277.
 உருவக் கொடியோர், - கொடியருவி
 னோர், 362, 379.
 உருவகமென்னுமலக்காரம், 135.
 உருவமாறி நின்றல், 314.

கூஉகூ அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

உருவிலாளன் } 44, 151, 229, 231,
 உருவிலான் } 357, 374, 583.
 உருவின் உறுப்பு நான்கு, 120.
 உருவுகாட்டுகை, 75.
 உருவுதிரை, 116.
 உருவேற்றுதல், 285.
 உரை - புகழ், 25, 36, 167.
 உரைச் செய்யுளை இடையிலே மடுத்தல், 317.
 உரைசால் சிறப்பு, 42, 220. [553.
 உரைசெலவெறுத்த மதுரை, 508,
 உரைத்தல் - தேய்த்தல், பூசுதல்,
 180, 347.
 உரைநூல் கோடுதல், 146.
 உரைப்பாட்டு, 24, 574.
 உரைப்பாட்டுமடை - உரையாகிய
 பாட்டை இடையே யுடையது,
 317, 327, 441, 513, 533, 573.
 உரைப்பாயிரம், 6.
 உரைப்பொருள், 29.
 உரைபெறுகட்டுரை, 30, 31.
 உரையாசிரியராகிய இளம் பூரண
 வடிகள் முகவுரை, 230.
 உரையாட்டு, 257. [யுள், 5, 28, 32.
 உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச் செய்
 உரைவகை நடைநான்கு, 22.
 உரோகிணி, 36.
 உரோமண்டலி, 81.

உலந்தபொருள், 246.
 உலவாக்கட்டுரை, 45.
 உலவாமை - ஒழியாமை, 45. .
 உலறியகண், 86.
 உலறியதலைகளையுடைய ஓமை, 18,
 உலறியநா, 584. [294, 306.
 உலாச்செய்வித்தல், 31.
 உலாத்துதல், 170.
 உலைக்குருகினாயிந்த்தல், 126, 499.
 உலைக்குருகு, வெளிப்படைச்சொல்,
 உலையிலுதாறுத்திருத்தி, 345. [334-5.
 உலோகம், 178.
 உலோகம் ஐந்தது, 193.
 உலோத்திரம், 387.
 உவகை, 179, 416.
 உவகைக்கண்ணீர், 152.
 உவகைபொங்குதல், 432.
 உவகைமுத்து, 134. [மால், 356.
 உவணச்சேவலுயர்த்தோன் - திரு
 உவணப்புட்சேவல - கருடன், 356,
 உவந்தோனவிரயம், 85. [370.
 உவமத்தெராகை, 19, 49, 166,
 உவமப்பெயர், 308. [475.
 உவமம், 37, 123, 171.
 உவமம் விரித்துரைத்தல், 433.
 உவமவுருபு, 135, 307.

உவர்ப்புமண்கலக்கஞ்செய்யும், 114.

உவவுத்தலை, 182.

உல்குடைப்பொருவழி, 311.

219. உல்லோலம் - அங்கக்கிரியைபதினாறு | உவவுற்றதிங்கள்,

உவவுற்றதிங்கள்,
| உவா, 198.

னுள் ஒன்று, 81.	உவாஇரண்டு,
412. உலக்கைப்பாட்டு 211, 581.	
உவாமுதலியவிரதநாள், 286. உலகநோன்பிகள் -	
சைனரில்இல்லற உவாவின்ஞாயிறு, 401.	
த்தார், 255, 263, 280, 399, 411.	உழக்குதல், 194, 212.
உலகமன்னவன், 537, 560, 589.	உழத்தல், 214, 216, 300, 333,
உலகவிடைகழி, 256, 271.	உழத்தி, 320. [357, 373.
உலகளந்தோன், 495.	உழவர், 155, 157, 191, 209, 278.
உலகியல், 274.	உழவரோதை, 206, 558.
உலகியல் வழக்கு, 14.	உழவு, 266 - 7, 288, 312, 496.
உலகுபுரந்தாட்டுமொழுக்கம், 340.	உழவுஏழு, 83.
உலகுபொதியுருவத்துயர்நே தான்,	உழவுத்தொழில், 312.
உலகுவிளங்கவிரொளி, 137. [536.	உழவுதொழில், 496. [து, 261.
உலகேழு, 129.	உழாதுண்டொளி - தானேபட்டசே

அகராதி. கூஉஎ

அரும்பத முதலியவற்றின்

உழி - அளவு, 40, 48.
 உழிஞ்சில் - ஒருமரம், 294, 306,
 உழிஞை, 14, 371, 568. [318].
 உழிகுப்புவர், 529.
 உழிகுஞயான், 218.
 உழுசுடிவேளாளர், 261.
 உழுநது, 390, 496.
 உழை - உழை (வாணன்மகள்), பக்
 கம், மத்திமஸ்வரம், 36, 68, 165,
 193, 195, 203, 222 - 3, 350,
 443 - 4, 453. [பெய்தல், 69].
 உழைகுரலாகச்செம்பாலைக்கு உழை
 உழைகுரலாகச்செம்பாலைதோன் தல,
 உழைகுரலானமந்தம், 225. [113].
 உழைப்புலிக்கொடி, 262, 279.
 உழைமான், 18.
 உழைமானுளைக்குங்காடு, 306.
 உழைமுதலுழையீறு, 225.
 உழைமுதற்கைக்கிணையி று தி ய ர க
 உழைமை, 89.[மெலிவுநான்கு, 113].
 உழையிற்சூரல் பிறத்தல், 224.
 உழையுளி - உழை, 444.
 உள்வரிக்கோலம் - வேற்றுருவங்
 கொண்டிருக்கும் கோலம், 88,
 151, 171, 195, 227-8, 237-8,
 உள்வரிப்பாணி, 447, 458. [382].
 உள்வரியாடல் - வருத்தமறிகுதுதன்
 வடிவு காந்து சிலதியர் வடிவுடன்
 தமரறியாமல் வந்து நடித்தல்,
 உள்வரிவாழ்த்து, 447, 459. [227].
 உள்ளகம், 434.
 உள்ளல் - உள்ளான்பறவை, 260.
 உள்ளாளம், 90.

உளி, 426, 439.
 உளியம் - கரடி, 332 - 3, 440.
 உளைத்தல், 306.
 உளைவனன், 12.
 உற்கட்டிதம் - ஓரிருக்கை, பாதமைந்
 தனுளொன்று, 81, 232.
 உற்சங்கக்கை, 97 - 8.
 உற்சவம், 158, 572.
 உற்சாகம், 420. [டல, 344].
 உறட்டட்டட்டெனப்பற்பறைகொட்
 உற்பணம், 81.
 உறபாதசாந்தி, 27 - 8, 468.
 உற்பாதம், 442, 450 - 1, 480.
 உற்றதை (உற்றது)உறவு, 45, 142.
 உற - மிக, 377.
 உறக்கு - உறக்கம், 374.
 உறங்கினோனவிரயம், 85 - 6.
 உறந்தை - உறைபூர் ; இது சோழர்
 களின் இராசதானிகளுள் ஒன்று;
 இக்கதை சிகழ்ந்தபொழுதுஇதில்
 இருந்த சோழன் பெருநற்கிள்ளி
 யென்பவன்; 20, 220, 231, 287.
 உறவு, 214. [படுதல், 215].
 உறவுபோலிருந்து காரியத்தின்வேறு
 உறவுமுறைபார், 228.
 உறழ்தல் - ஒன்றிடைபிட்டும இரண்
 டிடைபிட்டும ஆராய்தல், 204.
 உறழ்பொரு, 39.
 உறி, 260, 442.
 உறிககா, 401, 413.
 உறித்தாழ்ந்தகாகம், 494, 585 - 6.
 உறிஇ - உறுவித்து, 172.
 உறுகரும் - உறுத்தும், 274.

உள்ளாற்றுவேந்தன், 218.
 உள்ளான்பறவை, 278.
 உள்ளூ - உள்ளான்பறவை, 278.
 உள்ளூறைமூன்று, 10, 24.
 உளதாங் கொல, 216.
 உளநாள்வரையா, 591.
 உளப்பாட்டுத்தன்மை, 10, 24.
 உளப்பாட்டுத்தன்மைப்பன்மை, 187.
 உளமலியுவகை, 506.
 உளர்தல், 110.

உறுகண், 297, 332.
 உறுகணுள் - தீவினையாளர், மிடியா
 ளர், 257, 272.
 உறுத்தல், 173, 274, 294.
 உறுப்பு நான்குள்ள உரு, 75.
 உறை - மருந்து, 203, 208, 213.
 உறைகவுள் - மதந்தாளிக்கின்ற கன்
 னம், 587.
 உறைகாரர், 156. [152.
 உறைத்தல் - உருத்தல், 127, 134,

கூஉஅ அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

உதைதல் - தோய்தல், 441, 451.
உதையுய்யாரோய் - மருந்தாம் போ
க்கமுடியாத நோய், 208.
உதையுள் 46, 308. [566.
உதையூர், 31, 266, 287 - 8, 301,
உதையூர்க்குக் கோழியென்ற பெயர்
வந்தமை, 31 - 2, 266.
உதையூரிலருகன், 301.
உதையூர் ஸ்ரீ கந்தன்பள்ளி, 291.
உதையூர் ஸ்ரீகோயில் நாயனார், 291.
உன்னக்கை, 92, 95.
உன்னம்—ஒருமாம், 92, 306. [81.
உசேஷபணம் - ஓர்அங்கக்கிரியை,
ஊக்கம் - மனவெழுச்சி, முயற்சி,
ஊகம், 401, 524. [வலி, 162, 187.
ஊங்கண, 567.
ஊங்குளேர், 560.
ஊசல, 207.
ஊசலவரி, 580.
ஊசிப்பொறி, 414. [433.
ஊட்டுவான்-நாயரைவருள் ஒருத்தி,
ஊடல, 173, 195, 198, 202, 226,
ஊடலதீர்க்குமருந்து, 21. [232.
ஊடற்கோலம், 179.
ஊடறுத்தல், 440.
ஊண், 213.
ஊதுறதுளை, 61, 65.
ஊதும் வண்டு, 213.
ஊதுலைக்குருகு - துருத்தி, 126,
134, 334, 499, 526.
ஊதுலைதோற்குயிர்த்தல், 462 - 3.
ஊம் - ஊமை, 144, 481.
ஊமர், 145.
ஊர்க்குறுமாக்கன், 587.
ஊர்க்கோட்டம் - ஸ்ரீகைலாயநிதி

ஊர்தி, 431.
ஊர்திரைநீர்வேலி, 212.
ஊர்தீப்பாடு, 237, 244, 251. °
ஊர்த்து - அடர்த்து, 548.
ஊர்நடுமன்றம், 313, 323.
ஊர்வலஞ்செய்தல், 118.
ஊர்வாயில், 256. [58, 82.
ஊர்விலக்கு - ஒருவகைப் பாட்டு,
ஊரல் - குளுவையென்னும் பறவை;
நீர்மேலூர்தலின், ஆகுபெயர்;
ஊராளி, 89. [260, 278.
ஊரிடையிட்டநாடு, 262.
ஊழ் - முறை, 259, 275, 276.
ஊழ்வினை - முறைமையாகிய பழ
வினை, 254, 484.
ஊழ்வினையுருத்துவந்ததழுதல், 4,
ஊழி, 47. [219, 544.
ஊழியுக்கும் பேருதவி, 212 - 3,
ஊழுறதல் - குடைதல், 183.
ஊற்றுநீர், 459.
ஊறுசெய்விலங்கு, 305.
ஊன், 160, 275.
ஊனசோறு, 545.
ஊன்மலியிருக்கை, 138.
ஊனூண்டுமயின், 591.
எஃகல், 134.
எஃகுபட்டிருக்கும் உலை, 413.
எககர், 522.
எகினக்கவரி, 254.
எகினம், 557.
என்கணுவென்னாவினைந்தேங்கல், 463.
என்கணும் போகிய இசை, 332.
எங்கோன், 283.
எச்சங்கன், 562.
எச்சம் - ஒரு வாசனைப்பண்டம்,
270

குறிகையால், 241.
 ஊர்களை யிடையிட்ட காடு, 298,
 ஊர்காப்பாளர், 424, 436.
 ஊர்குழுவரி, 25, 27.
 ஊர்த்துவ கலிகை - அங்கக்கிரியை
 பதினாறனுளொன்ற, 81.
 ஊர்த்துவமண்டலி, 81.
 ஊர்தல, 90.

எச்சவும்மை, 276, 281, 460.
 எச்சவும்மை விரித்தல், 55.
 எஞ்சலார் - அயலார், 463.
 எட்கசி, 325.
 எட்கசிவு, 160.
 எட்சாநது, 467.
 எட்டன் மட்டம், 59, 91.

• அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி கூடக

எட்டி - அரசனால் வணிகர்பெறுவ
 தொருபட்டம், 399, 401, 411-2.
 எட்டிப்பூ, 411.
 எடுத்தமொழியினஞ்செப்பல், 131.
 எடுத்துக்காட்டு - சுட்டிக்காட்டுதல்,
 443, 452.
 எடுத்துக்கை நீட்டுவார், 421.
 எடுத்துக்கோள்வரி - கையறவெய்தி
 வீழ்ந்தாளாக வீழ்ந்து பிறரெடுத்
 துக் கொள்ளும்படி. நடித்தல், 88,
 228, 237, 239, 289, 381. [531.
 எடுத்துச்செலவாற் கொண்டதிதை,
 எடுப்புதல் - எழுப்புதல், 135, 145.
 எண் - இலக்கம், 78, 164, 547.
 எண்ணுண், 264, 284.
 எண்குத்துப்பாணி, 59, 91.
 எண்ணிரான்வாதகொச்சக வெ ரு
 போரு, 191.
 எண்ணினடைவு, 152. [438.
 எண்ணுதல் - எண்ணிச்செய்தல்,
 எண்ணப்பொருளில்வந்தஉம்மை சிற
 ப்புப்பொருளுநதருதல், 272.
 எண்ணும்மை தொகல், 430.
 எண்ணுவரம்பு - எண்ணின்பெருமை
 க்கு வரம்பு, 184, 201.
 எண்ணெண்கலையோர் - வேசையர்,
 226, 366, 381, 499.
 எண்ணெய்வாணிகர், 138, 155.
 எண்போயம், 147, 167, 535.
 எண்மைப்பொருள், 346.
 எதிர்த்துப் பிணைத்தமலர், 216.
 எதிரிராணிதை, 38, 201, 276.
 எதிர்பூஞ்செவ்வி, 225.
 எதிர்மதை, 344, 429.
 எதிர்மதைத்துக்கூதல், 466.
 எதிராதுதழீஇய வெச்சவும்மை, 508.
 எதிராதுபோற்றல், 50, 373.

எய்யாவொருசிறை-பலரும் அறியாத
 ஒருபக்கம், 313.
 எய்விலெயினர், 318.
 எயிப்புறம், 71, 116, 218, 256.
 எயிற்றி, 18, 315, 320 - 21, 325,
 எயிறுமடித்தல், 87. [330
 எயின் - ஒருசாதி, 321.
 எயின்கடன், 322.
 எயினர், 18, 294, 318 - 9, 327-8,
 330, 432.
 எயினர்க்குப்புலிஉவமை, 322, 330.
 எயினர்கூட்டுன்னும் நடுவூர்மன்றம்,
 313, 323.
 எயினர், தம்பகைஞர்தலையைத்தாமே
 யறுத்திட்டெண்ணுதல், 324.
 எயினர்துஞ்சுரைஎறிதல், 322.
 எயினர் தொல்குடிசுகுமரி, 324.
 எயினர் பசுநிரைகளைப் பெறுதல்,
 320 - 21.
 எயினர்மதுவுண்ணெருக்குதல், 324.
 எயினர்மல்துகள்பாழ்ப்படற்குரியகார
 ணம், 313.
 எயிலர் வெறியாடியபின் அரசனைப்
 பாதுகாக்கத்தெய்வதைத் துதித்
 எயிலுரர், 306. [சுல, 321, 331.
 எயிலெடுங்கொடி, 341.
 எரிநிறத்திலவம், 150.
 எரிபொத்தி - அழலைமூட்டி, 362,
 எரிமண்டுதல், 498. [526.
 எரிமுகப்பேரம்பு, 177.
 எருத்தங்கோட்டல், 458.
 எருத்தம் - எருதது - புறக்கழுத்து,
 35, 40, 446, 451-2, 458, 532.
 எருமன்றம், 442, 447, 451, 458,
 எருமை, 261, 268. [550.
 எருமைக்கடா, 396.
 எருமைக்கடும்பரியூர்வோன் - கூற்று

எதிரி - எதிரோற்றம், 125.

எதிருன்றல், 542.

எதிருன்றிய நீள்பெருக்காஞ்சி, 528.

எதிரோற்றல், 131, 532.

எதிராவில், 413.

எய்துதல் - உணர்தல், 295, 307.

எருமையேற்றை, 408. [வன, 544.

எல - ஒளி, 45, 338.

எல்லவிழ்மாலை, 45. [480, 578.

எல்லா-ஏழ், தோழி, 447, 458, 462,

எல்லார்க்குமறிவாயுள்ளவன், 282.

எல்லாவோ, 462.

கூடும் அரும்பத முதலியவற்றின் அக

ராதி.

எல்லி, 223.
 எல்லீருங்கேட்டியின், 464.
 எலலை - பகல், 3, 511.
 எல்வனை, 124, 563. [389.
 எலிமயிரினால் நெய்த ஆடை, 154,
 எவ்வம் - துன்பம், 211, 216.
 எவன் என்ன விகாரப்படல், 515.
 எவன்கொல், 45.
 எழால் எழுவகை, 204.
 எழிலி, 173.
 எழிற்கை, 57, 60, 79, 99.
 எழினி - திரைச்சீலை, 71, 184 - 5,
 188, 193.
 எழினிக் கோலம் - உருக்கள், 201.
 எழினிமுன்று, 116.
 எழுகோல, 70.
 எழுச்சிப்பாலை, 534.
 எழுத்தாணி, 225.
 எழுத்தினாதம், 105,
 எழுத்து, 67, 78.
 எழுத்து எட்டு, 308.
 எழுத்து ஏழு, 156, 457.
 எழுத்து ஐந்து, 308.
 எழுத்துச்சந்திமுடிவு, 14.
 எழுத்துப்படுத்த பொதி, 144.
 எழுதல் - பண்ணுதல், 528.
 எழுதியவனை, 458.
 எழுதுவண்ணம், 154.
 எழுதுவரிக்கோலம், 151 - 2.
 எழுநிலைமாடம், 347.
 எழுமுடிமார்பன், 569.
 எழுவகைநிலத்தினும் எய்தியவரி,
 எழுவறியா, 38. [365, 382 - 3.
 எழுவாய், 213, 293, 304, 321, 337.
 எழுவுஞ்சீப்பு, 402.
 என்னு, 390. [115.

எற்றுக்கு, 37.
 எற்றொன்றும், 515.
 எறி - எறிதல், 66, 111.
 எறிநீரடைகரை, 259, 276.
 எறிப்ப - ஒளிவிட, 152.
 எறிபிணமிடறியகுதையுடல், 543.
 எறிமணி, 325.
 எறிவனை - அறுக்கும்வனை, கரையிலே
 திரையெறிகிறவனையுமாம், 209.
 என், ஈற்றை, 77, 136.
 என்கோ - என்பேனோ, 45, 446.
 என்பிலது, 24.
 என்பும் உமியும்பரலுஞ்சேர்ந்தநிலம்,
 என்மனார், 231. [114.
 என்னாழ் - வெயில், 362, 380.
 என்னீர் - என்று சொல்லமாட்டீர்,
 என்னொன்றும், 515. [215.
 எனும் - சிறிதும், 420, 432.
 எனேத்து, 38.
 ஏக்கறுதல், 43.
 ஏகதாளம் ஓரொத்துடையதாளம்,
 59, 75 - 6, 91, 120.
 ஏகபாதம் - ஓரிருகை, 232.
 ஏகாசம் - உத்தரீயம், 326.
 ஏகாரம்: இசைநிறை, ஈற்றை,
 எண், வினா, 10, 25, 210, 273,
 473, 474.
 ஏகாவலிவடம், 332.
 ஏகை - இரேகை, 367, 386.
 ஏங்குதல், 64, 249.
 ஏசசுரை, 576.
 ஏசல - பழித்தல், 242, 249.
 ஏட்டகம் விரித்து, 336.
 ஏடலர்கோதை, 246.
 ஏடி - தோழி, 458.
 ஏடு, 394, 406 - 7.

எள்ளுஎட்டுக்ககாண்டது பெ ற ல லு,
எள்ளுருண்டை, 141.
எற்செய்வான், 216. [377.
எற்படுபொழுதிற்பொழுதுபோகரு,
எற்படுபொழுது-சூரியன் அத்தமித்த
எற்பாடு, 14, 377. [காலம், 360.
எற்றால் - எதனால், 50.

ஏணி - எலலை, 402, 508-9.
ஏத்தம், 260.
ஏத்தல, 35, 265.
ஏத்தாளர், 539.
ஏத்தி - ஏதத, 316.
ஏதம், 332, 343, 348, 357, 372-3,
ஏதிலர், 207. [397.

அரும்ப்த முதலியவற்றின் அகராதி.
சூடுக

ஏது, 437, 582.
 ஏமஞ்சாராவிலும்பை, 358.
 ஏமவைகல், 365.
 ஏழுறுமாக்களவிநயம், 86.
 ஏர், 16.
 ஏர்பு - எழுந்த, 361, 378.
 ஏர்மங்கலப்பாட்டு, 16, 261, 279.
 ஏரகம், 516.
 ஏரி, 342, 355.
 ஏரிகரை, 294, 305.
 ஏருக்கு அறுகையும் குவளையையும்
 கலந்து நெக்கதிரோடு தொடுத்த
 மாளையைச் சூட்டுதல், 261, 279.
 ஏறுமவர், 558.
 ஏலவை, 224 - 5.
 ஏலம், 195.
 ஏலவல்லி, 16, 523.
 ஏலாது, 273.
 ஏவல செய்யும் எயிற்றியர், 325.
 ஏவலன் (தன்மையொருமை), 205.
 ஏவலாளர், 348.
 ஏவலினையர், 507.
 ஏவற்கிலதியர் - குற்றேவன் மகளிர்,
 மடைப்பள்ளியாராடியார், 140,
 158.
 ஏவற்சொல், 375.
 ஏவற்றெய்வம், 493.
 ஏவறை, 402, 414, 415.
 ஏவன்மகளிர், 380.
 ஏவில் - ஏவையுடையவில், 319.
 ஏழ்பிறப்படியேயும், 524.
 ஏழகத்தகர் - மேழகம், 254.
 ஏழனுருபின் கண்வந்தசாரியை, 129.
 ஏழனுருபுத்தொகை, 19.
 ஏழாவதன் இடப்பொருள் காலத்து
 டன்மயங்கல், 182.

ஏற்றுப்பசந்தோல் சீவாதுபோர்த்த
 முரசம், 161, 543.
 ஏறங்கோட்பறை, 15.
 ஏறுவிண்ணப்பம், 349.
 ஏறு, 260, 431, 434.
 ஏறுதழுவுல், 452.
 ஏன்று, 297. [324.
 ஏனத்தின்வளைவென்கோடு, 314-5,
 ஏனத்தெறி, 524. [366, 385.
 எனப்படம் - பன்றிமுகக்கடகு,
 ஐ-இடைச்சொல், வியப்பு, 228, 435,
 444, 455, 476, 483 - 4, 518.
 ஐங்குறுதுறு, 441, 445.
 ஐங்கூந்தல், 195, 257, 296, 396.
 ஐஞ்சிலோதி, 300.
 ஐதானமயிர், 196.
 ஐது - அழகுது, 75, 120.
 ஐந்திரவியாகரணம், 295, 307, 310.
 ஐந்திறுமெடடினும் வருமுறையெழு
 த்தின்மறதிரம், 297. [270.
 ஐந்து ஸ்ரீகோயிற்சந்தி கூடியமன்று,
 ஐம்பதுதுலாபாரப்பொன், 555.
 ஐம்பால, 209, 214.
 ஐம்பெருங்குழு, 72, 118, 147, 167,
 ஐயக்கடிதை, 276. [535.
 ஐயந்தீர்காட்சி-கவுந்தியடிகள் (ஆகு
 பெயர்), 576.
 ஐயமற்றபொருள் - கடவுள், 460.
 ஐயமுற்றோனவிரயம், 85.
 ஐயர், 46, 210, 263, 320 - 21.
 ஐயவித்தலாம், 402, 414.
 ஐயவும்மை, 274.
 ஐயன்கோயில், 242.
 ஐயன்மார், 330.
 ஐயனுக்குப்பாடும் பாட்டு, 89.
 ஐயை - தூர்க்கை. மாதிரியின்மகள்.

ஏழாவதுருபு இரண்டாவது டேன
மயங்கல், 182.
ஏழை - அறிவின்மை, 206, 313.
ஏற்புழி, 353.
ஏற்றம், 277.
ஏற்றிழிவு, 305.
ஏற்று - உடன்பட்டு, 421.

260, 317 - 8, 327 - 8, 416-9,
428, 430-31, 441, 450, 462-3,
465-6, 506, 574, 580. [323.
ஐயைகோட்டம், 18, 300, 312 - 3,
ஐராபதம் - பட்டத்துயாசை, 72.
ஐராபதம்நிற்குங்கோயில், 146, 166,
247.

கூட உ அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி.

ஐராவதமெழுதியகொடி, 166.
 ஐவர் - பஞ்சேந்திரியங்கள், 264,
 ஐவனவெண்ணெல, 15, 294. [285.
 ஒக்கல், 349.
 ஒக்கலை, 242.
 ஒசித்தல், 192, 445 - 7.
 ஒசிதல் - ஒதுங்குதல், 36.
 ஒட்டகம், 408.
 ஒட்டுதல், 90, 263. [296, 308.
 ஒட்டுப்புதவம் - இரட்டைக்கதவு,
 ஒட்டேன் - இசையேன், 490.
 ஒடியாவின்பம், 267, 512, 592.
 ஒடு: அசை, இன், உடனிகழ்ச்சி,
 என், 19, 28, 39, 131, 169, 247,
 251, 300, 333, 372, 390, 458.
 ஒடுக்கம், - முடிவு, 34, 38.
 ஒடுவருபு ஐயுருபின் பொருளில் வரு
 ஒத்தபண்பு, 149. [தல, 130.
 ஒத்து - அந்தரக்கொட்டு, 75, 120.
 ஒதுக்கம் - நடை, 276.
 ஒதுங்கிப்பார்த்த பார்வை, 41.
 ஒப்படியிருக்கை - ஒரிருக்கை, 232.
 ஒப்பலொப்புரை, 28.
 ஒப்பனை - அலங்காரம், 125, 131,
 247, 538, 557 - 8.
 ஒப்பித்தல், 160, 241, 314, 317.
 ஒப்பில்போலி, 208, 265, 286 - 7,
 308, 320.
 ஒப்பின்மையின் மிகுதி, 39.
 ஒப்பினுகியபெயர், 137.
 ஒப்புரைத்தல், 34.
 ஒய் - யானையைப் பாகர்வையுக்குறி
 பு மொழி, 393, 405 - 6.
 ஒய்தல் - போக்குதல், 357, 373.
 ஒரியல், 59, 91.
 ஒருகாழ்முத்தம், 45, 227.
 ஒருங்குடன், 263.

ஒருபொருட்பன்மொழிசிறப்பின்கண்
 வருதல், 304.
 ஒருபொருண்மேல் மூன்றடுக்கி வந்த
 ஒத்தாழிசை, 456.
 ஒருபொரு, 190, 464.
 ஒருமுகவெழினி, 71, 73, 116,
 118, 193. [264.
 ஒருமூன்று-காம வெகுளி மயக்கம்,
 ஒருமைபன்மைமயக்கம், 323, 429.
 ஒருமொழிவைத்துலகாளல், 12, 573.
 ஒருவயிற்பலபிறப்பு, 388.
 ஒருவரைக்கூறும் பன்மைக்கிளவி,
 187, 429, 477.
 ஒருவினை யொடு, 281, 349.
 ஒருவுதல், 44.
 ஒருவிடத்திற் பிறந்த மணிகள் :—
 மாணிக்கம், புருடராகம், நீலம்,
 கோமேதகம், வயிரூரிய மென்பன,
 ஒல் - அணுகரணம், 476. [388.
 ஒல்காச்செல்வம், 395.
 ஒலகாவுள்ளம், 502.
 ஒல்கி, 212.
 ஒலி, 105. [510.
 ஒலித்தல் - தழைத்தல், 3, 24, 277,
 ஒலியன்மாலை - தழைத்தமாலை, 538.
 ஒலிவகை 351, 352.
 ஒழியாதுட்டும் வல்வினை, 263.
 ஒழியாவினக்கு - விழிவினக்கு, 183.
 ஒழியிசை, 214.
 ஒழிவு, 186.
 ஒழுக்கநெறியினின்று நீக்கினோர் நீர்
 மையல்லாதனவற்றைச்சொல்லி
 னும் உயர்ந்தோர் தமதறிவான்
 உணரவேண்டுமென்பது, 287.
 ஒழுக்கமுடைய விழுக்குடி, 372.
 ஒழுக்கறுத நீருடையவையை, 465.
 ஒழுக்கி, 71.

ஒருதலை, 130.
 ஒருதனி, 36, 45, 123, 422, 553.
 ஒருதனிக்குடிகள், 35.
 ஒருதிறம்புற்றல் - வாரம் பற்றல்,
 ஒருப்படுத்தல், 253. [146.
 ஒருப்படுத்தல், 273, 432.

ஒழுக்கம், 213, 557.
 ஒழுக்குவண்ணம், 206.
 ஒழுகை, 559.
 ஒள்ளொரி, 468.
 ஒளி, 91.
 ஒளித்தபிறப்பு, 585 - 6.

அகராதி. அரும்பத முதலியவற்றின்

ஒளிமண்டிலம், 305.
 ஒளியுடைப்பாணி, 268.
 ஒற்காமாபிற்றொதியில், 527.
 ஒற்றல் - நினைதல், நோக்கல், பொ
 தித்தல், 66, 111, 143, 162.
 ஒற்றறுத்துப் பாடுமவள், 188.
 ஒற்றறுப்பைப் புறங்காத்தல், 458.
 ஒற்றன், 321, 509, 510.
 ஒற்றித்து ஒத்தல், 75.
 ஒற்று - செங்கோட்டியாமுறுப்பின
 னொன்று, 350, 531.
 ஒற்றுதல், 66, 162, 288, 347.
 ஒற்றுறுப்பு - கரம்பினும் பத்தரினும்
 தாக்குவதொரு கருவி, 337.
 ஒற்றைக்கை, 97.
 ஒற்றைக்கை இருபத்துநான்கு, 60.
 ஒற்றைக்கைத்தொழில், 60, 99.
 ஒற்றைக்கை முப்பத்துமூன்றுவகை,
 ஒற்றைத்தாளம், 580. [92.

ஒடவகை, 354.
 ஒடியபொன், 53.
 ஒடு, 364.
 ஒடுங்கலம், 200.
 ஒடுங்கியில், 210.
 ஒடை, 72.
 ஒடையானை, 537.
 ஒத்தின்சாலை, 494.
 ஒத்துடையந்தணன், 394.
 ஒதம், 213, 215, 505.
 ஒதவு முணரவுமரியமறை, 308, 431.
 ஒதாது நன்மை தீமையறிவோர், 299,
 ஒதி, 198, 300, 312. [311.
 ஒதை, 206, 559.
 ஒதையாயம், 219.
 ஒதைவகை, 339.
 ஒப்புதல் - ஒட்டுதல், 208 - 9, 513.
 ஒம்படை, 169, 273.
 ஒம்பு, 259.

ஒற்றைத்தோழி, 129.
 ஒன்பதுகொண்ட முன்றுபுரிதுண்
 ஞாண், 528.
 ஒன்றன்பகுதி - ஒற்றைத்தாளத்தின்
 கூறு, 446, 457.
 ஒன்றன்பாணி, 59, 91.
 ஒன்று - முத்தி, 504.
 ஒன்றுமொழிகைகவினர், 573.
 ஒ-இரக்கக்குறிப்பு, எதிர்மறை, தாம்
 பிற்கதவு, பிரிநிலை, வியப்பு, 277,
 429, 458, 465, 474.
 ஒங்கல் - மரம், மலை, 339, 408.
 ஒங்கியல்யானை, 557.
 ஒங்குயர்கூடல், 356.
 ஒச்சுதல், 207, 313, 448.
 ஒசனித்தல் - போதற்கு ஒருப்படடு
 முயறல், வெக்கையால் தலையெ
 டுத்தல், 213, 363, 380.
 ஒசுநர் - பாவர், எண்ணெய் வாணி
 ஓட்டம், 166. [கருமாம், 138, 155.
 ஓட்டமற்றபொன், 284.
 ஓட்டன், 231.
 ஓடங்கோல, 354.
 ஓடம்விடுத்துறை, 341.

அ

ஓமசாலை, 262.
 ஓமம், 148, 168, 572.
 ஓமாலிகை முப்பத்திரண்டு, 178,
 ஓமை, 18, 294, 306. [179, 195.
 ஓர், இடைச்சொல், 49.
 ஓர்க்கோலை, 260, 277.
 ஓர்த்து, 559.
 ஓர்ப்பு, 195.
 ஓரன்ன, 526.
 ஓரி, 287, 520. [120.
 ஓரொத்துடைய ஏக தாளம், 75,
 ஓரொற்றுவாரம், 73, 119, 188, 383.
 ஓலக்கமண்டபம், 143, 163, 504.
 ஓலுறுத்தல், 433.
 ஓலை, 336.
 ஓலைமடிப்புறத்துமண், 347.
 ஓலைமுகப்பாசரம், 348.
 ஓலையுந்து தம்விடுத்தல், 226.
 ஓவர் - ஏத்தாளர், 539.
 ஓவியச்சுற்றம் - சித்திரத்திரள், 493.
 ஓவியச்சேனன் - சித்திரசேனன், 188.
 ஓவியநூல், 232.
 ஓவியர் கண்ணிய வருத்தி, 232.
 ஓவியவிதானம், 71, 116.

காட்சு அரும்பத முதலியவற்றின் அக
 ராதி.

ஒவியவெழிணி - சித்திரப்பணி யெழு
 திள திரை, 185.
 ஒவிறநதொலித்தல், 260.
 ஒளகம் - இடைப்பாட்டு, 383.
 ஒளடதம், 366.
 ஒளடலம், 349.
 ஒளவியம், 409.
 ஒளவையார், 488.
 ஒளவையார் பாடல, 430.
 ககரவீற்று வியங்கோள், 431.
 கங்கர், 530.
 கங்குற்பொழுது, 136.
 கங்கையாறு, 28, 177, 169, 205-6,
 292, 302, 319, 328, 348, 406,
 528, 530, 540, - 42, 547 - 8,
 552, 556, 566, 573 - 5, 592.
 கங்கை நீர்த்துறை, 243.
 கங்கையின்புதலவரைக்காவிரியின்புத
 கங்கைவாரி, 47. [ல்வ றென் தல், 280.
 கச்சி - காஞ்சிநகரம், 162.
 கச்சு, 326. [166.
 கச்சை-பாணைக்கீழ்வயிற்றுக்கச்சை,
 கச்சையாணை, 146, 544.
 கச்சோலம், 195.
 கசர் - ஒரு முனிவர், 437.
 கஞ்சகாரர் - வெண்கலக்கன்னூர்,
 கஞ்சதாளம், 543. [139, 155.
 கஞ்சம், 366, 385, 457.
 கஞ்சன், கஞ்சனார், 177, 461.
 கஞ்சன்வஞ்சம், 192.
 கஞ்சகம், 147.
 கஞ்சகமாக்கள், 541, 564.
 கஞ்சகமுதல்வர், 540, 566.
 கட்டு இனிமை, 53.
 கட்சி - காடு, 320, 322.
 கட்டளை, 79.
 கட்டளைக்கூறுபாடு, 63.

கட்டுதல், 90.
 கட்டுப்புணை, 341.
 கட்டுப்புரியம், 90.
 கட்டுப்பு, 154.
 கட்டுரை - பொருள்பொதிந்தசொல்,
 உறுதியையுடைய சொல்லுமாம்,
 4, 5, 21, 43, 45, 49, 50, 83;
 203, 205, 212, 298, 309, 364,
 502, 510, 592.
 கட்டுரைகாதை, 24, 186.
 கட்டுரைத்தல், 28, 243.
 கட்டுவேலி, 324, 354, 375, 423.
 கட்டுண்மாக்கள் - களவுகண்டுண்
 ணும் ஊணையுடையமாக்கள், 314,
 கட்டேறல், 380. [324, 425, 437.
 கட்புலம், 2, 19, 582.
 கட்புலமயக்கத்து - கண்ணிற் பிரபை
 யற்றதாதலால், 334, 345.
 கட்போர் - களவுசெய்வோர், 144,
 கடகக்கை, 94, 98. [164.
 கடகத்தண்டு, 380.
 கடகம், 92, 197, 453, 506.
 கடகவளை, 181.
 கடகாவருத்தக்கை - இரட்டைக்கை
 களிலொன்று, 97 - 8.
 கடகு, 142, 160, 366, 385.
 கடப்பந்தார், 517.
 கடம் - வழி, 294 - 5, 519. [575.
 கடம்படாள் - கோபித்திவெஞ்ஞாள்,
 கடம்பறுத்தியற்றிய முரசு, 521.
 கடம்பன், 517.
 கடம்பு, 318, 448, 459, 518 - 9,
 580 - 81. [கொள்ளல், 391.
 கடம்புணல - முறைமையையேற
 கடம்பைவேட்டம், 530.
 கடமாக்கொம்பு, 514.
 கடமை, 123, 130, 507.

கட்டி, 494.
கட்டிக்கனி, 1.
கட்டியது, 3.
கட்டியர், 530.
கட்டுக்குழியம், 366, 385.
கட்டுண்மாக்கள், 425, 437.

கடல், 178, 182, 198, 210.
கடல்சூழிலங்கை, 30, 589.
கடல்தரும்பலபண்டம், 201.
கடல், பாண்டிநாட்டின் தென்பாகத்
தைக்கொண்டது, 302 - 3.
கடல்முத்து, 216, 447.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூடு

கடல்வண்ணன், 446, 448.
கடல்வணந்தேருர்செரு - பர்ரதப்
பேர், 545.
கடல்வளம் - முத்துப்பவளஞ்சங்கு
முதலியன, 99, 199.
கடல்வளனைந்து, 260, 277.
கடல்வாழநர், 209.
கடல்விளையாட்டு, 182, 198, 220,
கடல்வேலி, 531. [232, 549.
கடலசூழிலங்கை, 301, 345, 589.
கடலத்தாணைக்காவலன், 540.

கடற்பஃரூரம், 184.
கடற்பக்கம், 184.
கடற்பரப்பு ஊருக்குவமை, 128.
கடன், 300.
கடன்கழித்தல், 243.
கடனறிமாநதர், 394.
கடனிறுத்தல், 221.
கடாவிடுதல், 183, 279, 545.
கடாவுதல், 254.
கடாவுறுத்தல், 261. [546
கடி - மிகுதி, விரைவு, 59, 381,

கடலாழியாழை, 153.
 கடலாடல், 224, 237.
 கடலாடுகாதை, 267, 289.
 கடலெனடுவினின் தருமன், 193.
 கடலை, 390.
 கடலொடுகாவிரிசென்றலைத்தல், 244.
 கடலோடிகள், 42, 137.
 கடலோதம், 215.
 கடவது, 265, 372.
 கடவரைகளெட்டு, 579.
 கடவுட்கோலம், 582.
 கடவுட்சடை, 88.
 கடவுட்சாதத்தன், 574.
 கடவுட்டன்மை, 585.
 கடவுட்பத்தினி - பத்தினிக் கடவுள்,
 கடவுட்பின்னர், 301. [547.
 கடவுண்மக்கலம் - பிரதிட்டை, 573,
 574, 584, 594.
 கடவுள், 250, 284, 352. [பட்டு, 316.
 கடவுள்வரைந்து - கடவுளரை வழி
 கடவுளர் - முனிவர், 5, 291, 301 -2,
 358, 374, 551, 591.
 கடவுளொழுதல், 528, 531, 533.
 கடவுளொழுதவோர் கல், 528, 540.
 கடற்கடம்பெறிந்த கடும்போர்வார்த்
 தை, 532.
 கடற்கரை, 198, 276.
 கடற்கரைமெலிக்குங்காவிரி, 185.
 கடற்கரைவருணனை, 199.
 கடற்கரையல வரிப்பாணி, 205.
 கடற்சேர்ப்பார், 216.
 கடந்தெய்வம், 17, 206, 219.

கடமை - குத்துக்கோல, 366, 385.
 647.
 கடமைகயார் - அரசனுக்குச்சென்ற
 நாழிகைக்குக்கவிசொல்லுவாரார்,
 கடமரி, 90. [140, 158.
 கடமரு - பிச்சைப்பாத்திரம், 260,
 கடமீங்கு - மிக்கதீங்கு, 408. [276.
 கடப்பகை - வென்சிறுகடுகு, 184.
 கடப்பகைதுணகல், 585.
 கடப்பிசுமுரசு, 450.
 கடப்பினை, 181, 197.
 கடப்பு, 357, 373, 461.
 கடயல்வேண்டும், 336. [251.
 கடயென்னுமுரிச்சொல்ல நறுதிரிதல்,
 கடு, 195.
 கடுக்க, 164.
 கடுக மரித்தல், 526.
 கடுகவருதலையுடைய காவிரிநீர், 277.
 கடுங்குரல், 145, 260.
 கடுங்கோன் - ஒருபாண்டியன்;
 தலைச்சங்கமிருத்தியபாண்டியர்
 களில் இறுதியானவன், 7, 230.
 கடுத்தமுகம், 171.
 கடுத்தல் - ஐயுறுதல், 244, 251.
 கடுகவை, 145, 404.
 கடும்போர்வார்த்தை, 532.
 கடுமை - சினம், 159.
 கடுவரல், 277.
 கடைஇ - கடாவுதலால், 254, 269,
 375.
 கடைக்கருவி - உடுக்கை, 107. [246.
 கடைக்கூட்டல் - ஒருபட்டு த்தல்,

கூடக அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கடைக்கொளல்-முடிதல், 179, 202.

கடைகயிறு, 441, 448, 459.

கடைகழிதல், 257.

கடைகழிமகளிர் - பொதுமகளிர்,
359, 376, 379.

கடைகாணகவயின், 424.

கடைகாப்பாளர், 167.

கடைகாலயாத்தசோலை, 141.

கடைகுழன்று சுருண்டகுழல், 78.

கடைகூடுதல், 310.

கடைச்சங்கம், 10.

கடைச்சாமத்திற் கண்டகூப் பத்து
நாட்கூட்பலித்தல், 408.

கடைசிக்கூத்து, 194.

கடைசியர், 16, 178, 261.

கடைசியர் களித்து ஒருவர்மேல் ஒரு
வர் சேற்றை இறைத்தல், 278.

கடைத்தலை, 245, 252.

கடைத்தெரு, 157, 434.

கடைநாளொய்தல் - மரித்தல், 400.

கடைநிலை - முடிவு, 166.

கடைநிறுத்தல் - கடைவாயிலில்
நிறுத்தல், 572.

கடைப்பிடி, 87, 195.

கடைப்பிடித்தல், 62 - 3, 76.

கடைமணியின் குரல், 480.

கடைமுகம், 147, 256, 536.

கடைமுகவாயில், 144. [90, 194.

கடையக்கூத்திற்கு உறுப்பு ஆறு,
கடையம் - கடைசிக் கூத்து ; இது

பதினேராடனுள்ளது ; வாண
சுரனுடைய நகரில் வடக்குவாயிற்

கண்களால் முத்தைச்சொரிதல், 311.

கண்களிமயக்கம், 525.

கண்கூடு, பிரியதரிசனம், 238, 309.

கண்கூடுவரி - பிரதமதேசத்தில
நடித்த நடிப்பு ; இஃது ஒருவர்
கூட்டவன்றித் தானே வருது நிற்
கும் நிலைமை, 88, 227 - 8, 237,
289, 382.

கண்கொடியுகொடிய, 211.

கண்டப்பாடல், 63- 4, 109- 10.

கண்டம், 19, 169, 201, 212, 221,
235, 326, 554.

கண்டமுனிற்ம்கொள்ளல், 566.

கண்டனகூற்றிற்குயாழினிட்ட பா
கண்டார்கூற்று, 330. [ட், 206.

கண்டி - கண்டத்தைபுடையாள்,
கண்டிகை, 180, 196, [316.

கண்டிரண்முத்தம், 196.

கண்டில்வெண்ணெய், 179, 195.

கண்டு - செய்து, 324.

கண்டுசருக்கரை, 132.

கண்டுசருக்கரையோடு, அநிலைப்புக்கை
த்தல், 125.

கண்டுவைத்தம், 310, 477.

கண்ணகன்பரப்பு, 137.

கண்ணகி, 2, 5, 20, 26 - 7, 34,
46, 123, 126, 128, 134, 136,

149, 152, 169, 173, 243 - 5,
251-2, 266, 316-7, 325, 344-5,

353, 420, 428, 440, 442, 451,
462, 465 - 6, 476, 484 - 6,
490, 511 - 2, 514, 525, 527,

கணுள்ளவயலிடத்தேநின்று இந
 திராணியாடியது, 58, 89, 178.
 கடையில் இன்ன சரக்கு எண்டுள்ள
 தென்று அறிவிக்கக் கொடுக்களை
 டுத்தல், 183, 199.
 கடையெயிறு - பன்றிக் கொம்பு
 போலப் புறப்பட்ட எயிறு, 501.
 கண் - கணு, தாட்சிணியம், முழ
 வின் கண், 66, 69, 114, 117,
 322. [தல, 152.
 கண் இடத்தினும் வலத்தினும் துடித

574-5, 577 - 8, 584, 587.
 கண்ணகி கூற்று, 433.
 கண்ணகிதன்கோட்டம், 574.
 கண்ணகிதாதை, 551.
 கண்ணகி தாய் கூற்று, 586.
 கண்ணகிமதுரையைமும்முறை வலம்
 வந்தமை, 491.
 கண்ணகியின் விரகம், 133.
 கண்ணகி வேங்கை மரத்தின் கீழ்
 இருந்தமை, 524, 571. [ம், 305.
 கண்ணதையாகியவாவயடிடைய குல

அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி. கூருள

கண்ணன், 431.

கண்ணன் கஞ்சன் வஞ்சங்கடந்தமை,
192, 449.

கண்ணன், கஞ்சனூரநெரித்தது, 90.

கண்ணன்கன்றூழ்கனியுருத்தது, 455.

கண்ணன் சூரியனைச் சக்கரத்தான்
மறைத்தது, 446, 458.

கண்ணன்பாண்டவர்க்குதூற்றுவர் பா
லுதுதுசென்றமை, 449, 460-61.

கண்ணன், யானையின் கோட்டை
ஒசித்தது, 178, 192. [90.

கண்ணன் வாணனை வானுய்த்தமை,
கண்ணன் வாலசரித நாடகம், 451.

கண்ணுகியவலை, 384.

கண்ணாடி, 147, 561 - 2.

கண்ணாடிடல், 187.

கண்ணி, 481, 495.

கண்ணியசெல்வு, 204.

கண்ணிலெயினர், 322.

கண்ணிதகருமணி, 293, 347.

கண்ணிப்பிரபையறுதல், 334.

கண்ணினுங்கண்ணின் கடையகத்துச்
சுவை மிகத்தோன்றல், 84.

கண்ணீர் - கள்ளாகியநீர், 341.

கண்ணீர்வார்த்தல், 84.

கண்ணாட்டி, 160. [434.

கண்ணுள்வினைஞர், 139, 156, 422,

கண்ணுளர் - சாந்திக்குத்தர், மதங்
கர், 115, 140, 158.

கண்ணுளாளர் - மதங்கர், 149, 169.

கண்ணெழுத்தாளர் - திருமுகமெழுது
வோர், 541.

கண்ணெழுத்துப்படுத்தசகடம், 539.

கண்ணெடுகண் ஒருசான் வளர்ந்த
பூங்கில், 63.

கண்ணெடையாட்டியர் - கள்ளைவித்
தும்வலைச்சியர், 138, 155.

கண்முகப்பே - கண்முன்பே, 477.

கண்வலை, 210. [ருவி, 106.

கண்விடுதூம்பு - ஒருவகைத்தோற்க
கண்வெண்முதுதுதிர்ந்தல, 29,

கணக்காயர், 7. [299.

கணக்காயனார்மகனார்மகனார், 230.

கணக்கியலவினைஞர், 535.

கணங்கல்பதிடு, 50, 148, 168.

கணங்கொள்பேய்மகள், 543.

கணநதுடபுள், 278.

கணநிரை, 321. [106.

கணப்பறை - ஒருவகைத்தோற்கருவி,
கணவன், 212, 265, 524.

கணவனைப் பிரிந்து கல்லுருவாயிருந்த
வன் கணவனைக்கண்டபின் கல்லு
ருவம் நீத்தமை, 489.

கணவனையிழந்தோர்க்குக்காட்டுவதி
கணி, 321, 554. [ல, 485.

கணிகை, கணிகையர், 2, 286, 404,
552. [வாழ்த்தல், 405.

கணிகையர் அரசனையும் நகரையும்
கணிகையர்க்குரியகலைகள் அறுபத்து
நான்கு, 226, 235 - 6, 366, 384.

கணிகையர் செல்வமில்லாதவரைவிரு
ம்பாரொன்பது, 299.

கணிகையர்நாலவகையர், 20, 383.

கணிகையராயிரவர் வாழ்த்திப்பெய
கணிச்சியோன், 305. [ரிடுதல், 393.

கணிதவிவர்த்தகர், 493.

கணைகிழித்தஅகலம், 560.

கணையம் - கணையமரம், 402, 415.

கத்தரிகைக்கால, 90.

கத்தரிகைக்கை, 92 - 3.

கத்திகை - தொடைவிசேடம், 225,
கத்தூரி, 53, 195, 379. [236.

கத்தூரிக்குட்டி, 524.

கத்தூரிக்குழம்பு, 196.

கண்ணோட்டம், 189.
கண்ணோவற்றோனவினயம், 85, 87.
கண்போன் தமாமன்மகள், 429.
கண்மணிககடை, 484.
கண்மணியனே யான், 336.
கண்மலர், 134.

கத்தரிச்சாந்து, 40, 53, 338, 481,
கதம், 173. [563.
கதவம் - கதவு, 254, 296, 507.
கதவொடுசேராதபடி வைத்திரைக்
கதிர - ஆர், 43, 83, 129 [சூ, 414.
கதிர்செலவன், 464, 468.

கூட அ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கதிர்செலவொழித்தல் -

கதிர்த்தல், 84.

கதிர்திருகல, 313.

உயர்தல்,	} 16, 260, 278.
[557. கம்புட்கோழி	
கம்புள்	

கம்மாளர்வினை - சிற்பம், 422.

கதிர்படுமமயம், 332.

கதிர்மண்டிலம், 361.

கதிர்வேந்தன், 294.

கம்மியர், 115, 144, 163, 183,
497, 572.

கம்மியர்முதலோர்விற்பன, 384 - 6.

கதிரவன், 216, 268.

கதுப்பு, 360, 543.

கதுப்புநானம், 195.

கதுப்புறவடைச்சி - கொண்டைகளி
லே வைத்துப் புரைக்கச் செருகி,
360.

கதை- உதயன் உதை, பொய்ப்பொ
ருள் புணர்த்துக்கூறுவது, 9, 19,
31, 34, - 5, 80, 132, 153,
247, 414.

கதைக்குநாயகி, 34.

கதைசொல்லுகிறவர், 333.

கதைத்தொடர்பு, 203.

கமலம், 150, 152, 341, 354.

கமுகந்தாறு, 523.

கமுகு, 295, 306, 342, 355.

கயந்தலையானே, 565.

கயம், 585.

கயமலர் - பெரியமலர், 321.

கயமலர்க்கண்ணி, 42. [381.

கயல, 150, 209, 227, 275, 340,

கயலபோலுங்கண், 133, 186, 210.

கயலெழுதியவிமயம், 442.

கயவார்சொல்லியுஞ்செய்யார், 430.

கயவாகு:—இலங்காபுரத்த ர ச ன் ;
இ வ ன் த ன் ன க ர த் தி ல்

கதையையுடையதுகாதை, 8, 25.

கந்தஉரு, 58, 90.

கந்தபுராணம், 51.

கண்ணியாகியபத்தினிக் கடவு
ளுக்குப் பலிபீடஞ்செய்வித்துப்
பின்புகோயிலும்கட்டுவித்து வரு

கந்தம், 90.

டந்தோறும்

உற்சவம் நடத்திய கந்தன், 89, 301.

வன், 30, 589.

கந்தன்பள்ளி - உறையூர் ஸ்ரீகந்தன்

பள்ளி, 291, 301 - 2.

கந்தன்பாட்டு, 88.

கந்து, 357, 528.

கந்துகவரி, 579.

கப்பம் - கப்பம், பிராகிருதம், 298,

கப்பூரம், 154 - 5. [310.

கபாடபுரம் - இடைச்சங்கபிரகிருத

கவித்தக்கை, 92, 94. [ஊர், 7.

கபிலபரணர், 7. [ஒருகரம், 508.

கபிலபுரம் - கலிங்கநாட்டி உள்ள

கபிலை, 510.

கபோதக்கை, 92, 96 - 8.

கம்பராமாயணம், 158, 163, 402,

405, 416, 429, 483, 529,

கம்பலை, 185, 201. [544, 572.

கம்பலைமாக்கல், 471, 476.

கம்பித்தல், 90.

கம்பிதம், 105.

கயவாய் - புகார், 137, 153, 260.

கயற்கொடி, 530.

கயற்கொடித்தானை, 344.

கயிரவம், 192.

கயில், 446.

கயிலாயம்நிர்குங்கோயில், 248.

கயிலைமலை, 518. [197.

கயிர்க்கடை - கொக்குவாய், 181,

கயிற்றுத்தொடக்கு, 401, 414.

கயிற்றுலகை, 385.

கயிறுதிரித்துவிற்பவர், 155.

கர்ணிகதர், 437.

கர்மஸ்யாதிசயம், 280.

கரகம், 585 - 6.

கரடி, 332.

கரடி இடித்தல், 344.

கரடிக்குட்டி, 524.

கரடிகை - ஒருவகைத்தோற்கருவி,

கரடிப்பிள்ளை, 524. [106 - 7.

அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி. காண்க

கரடிபுத்தகழ்தல், 332, 343.
 கரணக்கூத்து, 80.
 கரணத்தியலவர், 167.
 கரணம் - கிரியை, கைத்தொழில்,
 விநோதக்கூத்து ஆறனுளொன்று,
 64 - 5, 90, 109 - 10, 193,
 438, 534.
 கரணமுநுற்றெட்டு, 80.
 கரணவிசேடம், 380.
 கரணவோத்து - பதினாறுபடலது
 லின் ஒருபகுதி, 205.
 கரத்தல், 527.
 கரந்துபடை, 376.
 கரந்துபோக்கிடன், 115.
 கரந்துவரல, 83.
 கரந்துவரலெழினி, 71, 188.
 கரந்துவரலெழினி கட்டுமிடம், 116,
 கரந்துறை, 359. [118.
 கரந்துறைகோள், 277.
 கரந்துறைமாக்கள், 508.
 கரந்தை, 321 - 2, 371.
 கரந்தையார், 313, 330.
 காவடதூல், 426.
 காவிடம் - களவிற்பகுதி, 426.
 கரி, 326, 386, 439.
 கரிக்களபம் - யானைக்கன்று, 523.
 கரிக்கை, 81.
 கரிகால்வளவன் - காவிரிப்பூம்பட்டி
 னத்துஇருந்துஅரசாண்டஒருசோ
 முன்; இவனுக்குக் கரிகாலனென்
 றும் பெயர்; இவன் இமயமலை
 வரைவென்று அரசாண்டவன்,
 41, 161, 171, 184, 187,
 201, 279, 404, 488, 491.
 கரிகாலன் இமயத்தே புலிக்கொடி
 யைப்பொறிக்கா. 162.

கரிகாற்பெரும்பெயர்த்திரு மா வ ள
 வன், 46.
 கரிகாற்பெருவளத்தான், 57, 162.
 கரிபுறக்கிடக்கை - கரிந்துகிடக்கும்
 டம், 294, 306.
 கரிபுறவட்டில்-புறந் கரிதான் அட்
 டில், 418, 430.
 கரிபொய்த்தல், 395.
 கரிமாப்பெருகிரை, 542.
 கரிமுகவம்பி, 341.
 கரிமுழக்கம், 339.
 கரியமால், 490.
 கரியல் (துகில), 379.
 கரியவன் - சனி, 260, 277, 289.
 கரு, 435.
 கருகல, 387.
 கருங்கடகு, 160, 543.
 கருங்கயல், 171.
 கருங்கயனெடுக்கண், 353.
 கருங்காலி, 100 - 101, 195.
 கருங்குருவி, 320.
 கருங்கை - வலியையுடையதை, 16,
 139, 155, 261, 278.
 கருங்கை இருவகை, 156.
 கருங்கோழிமோசியார், 7, 8.
 கருஞ்சரக்கு, 138.
 கருடப்புள், 458. [309.
 கருடப்புள் எழுதிய கொடித்தண்டு,
 கருடபக்கம், 81.
 கருடர், 168.
 கருடன், 370.
 கருடோற்காரம், 386.
 கருணை - அருள், 84, 406.
 கருணை மறவன், 587.
 கருத்து நிகழ்ச்சி, 10.
 கருக்கருகணவன் 510

கரிகாலன் காஞ்சிபுரத்திலுள்ள சா
த்தனருளாற் செண்டு பெற்றது,
162.

கரிகாலன் செய்தசெயல, 161-2.

கரிகாலனாகியமுதற்குடி, 39.

கரிகாலனுக்குவச்சிரநாட்டரசன்முத
லியோர் திறைகொடுத்தது, 163.

கருதற்பாலீரல்லீர், 428. [319,
கருந்தலை - பசுந்தலை, 142, 160.
கருந்தாழ்க்காவல, 141, 164.
கருந்திறன்மாக்கா, 538. [436 - 7.
கருந்தொழில் - கொலைத்தொழில்,
கருந்தொழிற்கொல்லன், 424 - 5,
கருநடர், 538. [427.

கூசா அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி. •

கருநாடர், 530.
 கருப்பசந்தி, 83.
 கருப்பத்துளை, 368. [83,442,480.
 கருப்பம் - சந்தியைந்தனொன்று,
 கருப்புவில், 44, 128, 583.
 கருப்பூரம், 361, 378 - 9.
 கருப்பிற்றெடுத்தபெருந்தேன், 259.
 கரும்பு, 43, 275, 277, 294, 306,
 523.
 கரும்புலக்கையாகமுத்தங்குந்துதல்,
 கருமக்கழிபலம், 394,406 -7.[581.
 கருமக்கோட்பாடு, 346.
 கருமகாரர், 167.
 கருமங்கள்எட்டு, 282.
 கருமணி, 86.
 கருமவிளைஞர் - புரோகிதர், 535.
 கருமுனை - பித்திகை, 235 - 6.
 கருமை - பெருமை, 171, 388,
 கருவி, 19, 424 - 6. [390.
 கருவிக்குயிலுவர், -தோற்கருவிவாசிப்
 பார், 149, 169. [439.
 கருவியாற்கள்வாடையும்பயன்,
 கருவியிசைக்கு முறை, 119.
 கருவிரலாகம் - கரியவிரலையுடைய
 குரங்குபோலிருந்து சேர்ந்தா
 ரைக்கடிக்கும் பெர்றி, 401.
 கருவிரற்குரங்கு, 399.
 கருவிருத்தல், 83.
 கருவிவ, 315.
 கருவினம் - ஒருமரம், 222. [497.
 கருவினை - ஒருகொடிப்பூ, 495,
 கருவிதல் - கொடியவெற்றி, 401.
 கருவூர், 530.
 கருவூரான், 158.
 கரைதல் - அவகாசித்தல், அழைத்
 தல், ஓசைப்படுதல், வருந்துதல்,
 183, 275, 463, 466.
 கல், 114, 387,
 கல்பாணம், 518.

கல்லிடுகடை, 401.
 கல்லிடைமுடங்கல் - கல்லிடுக்கிற்
 புக்குமுடங்குபடுதல், 368, 389.
 கல்லுசின்மம், 145.
 கல்லுமிழ்க்வண், 142, 401.
 கல்லென்பேருர், 313.
 கல்லேறு, 388.
 கல்விகற்றல், 249.
 கல்விக்கேள்வி, 250.
 கல்விப்பாகன், 502.
 கலகநாரதன், 188.
 கலங்கஞர், 568.
 கலங்கரைவிளக்கம் - கப்பலையழைக்
 குந் தீநாவென்னும்விளக்கு, 183,
 கலங்கள், 201, 417. [200.
 கலத்தாணங் காலாலும் பொருளை
 ஈட்டல், 42, 46.
 கலந்தருதிரு, 137, 183.
 கலந்தருகர், 139.
 கலப்பை, 370, 497.
 கலப்பைநா, 461.
 கலம் - மரக்கலம், யாழ், 19, 36,
 39, 153, 199, 212, 221, 235.
 கலம்பகர்சங்கமன், 510.
 கலம்பகாபீடிகை பூப்பலி கடை
 கொள், 572.
 கலம்பெறுதுசப்பு, 227.
 கலவி, 212. [184. -
 கலவிருக்கை - பண்டசாலை, 137,
 கலவை-பலவுங் கலந்தது, 216,367.
 கலவைக்கூட்டம், 338.
 கலவைத்தொகுதி, 351.
 கலவைவணம், 48.
 கலன், 199, 481, 488.
 கலன்பகர்தல், 509.
 கலன்சைவேட்கை, 427.
 கலாந்தருகிளவி, 228.
 கலாபம் - பதினாடிகோவை, 132.
 கலி - இஃது இடைச்சங்குறுலாகிய

கல்லதரத்தம், 419.
கல்லாக்களிமகன், 427.
கல்லாடம், 387, 448, 516, 564.
கல்லாடர், 7.

பெருங்கலித்தொகைக்கும், கடை
ச்சங்கதூலாகிய குறுங்கலித்தொ
கைக்கும் பெயராக வழங்குகின்
றது, 8, 18, 456.

அரும்பத அகராதி. கூசக

முதலியவற்றின்

கலிகெழுசூடல், 589.
கலிங்கத்துப்பரணி : இஃது நம் பெ
யர் அழியார்க்குநல்லாரால் எழு
தப்படவில்லை ; ஆயினும் இந்திர
விழவூரெடுத்தகாதையு ராயில்,
அவர் எடுத்துக்காட்டிய செய்யுட்
கள் இதிற்காணப்படுதலால்,
இங்கே எழுதப்பட்டது ; இப்
பரணி, “ பரணிக் கோர்சயங்கொ
ண்டான்” என்று புகழ்பெற்ற
சயங்கோண்டான் என்றும் புல
வராத் செய்யப்பட்டது. இதனால்
சில சோழர்களுடைய வரலாறு
புலப்படும்; 160 - 62, 414, 483,
547, 555, 561.
கலிங்கம்-வடநாடுகளுளொன்று, 23,
490, 508, 510.
கலிங்கம் புலராதுடுத்தல், 494.
கலிங்கர், 530.
கலித்தொகை - இஃது எட்டுத் தொ
கையுள் ஆறாவது; 150 கலிப்பாக்
களையுடையது; கடைச்சங்கப்புல
வராலியற்றப்பட்டது; பாலை குறி

ஹரையிலும் நச்சினார்க்கினியரொ
ழுதியுள்ள வாக்கியங்களால் விள
ங்குகின்றது. இதற்கு நச்சினார்க்
கினியர் உரைசெய்திருக்கின்றனர்;
இது குறுங்கலியென்றும், கலி
யென்றும் கூறப்படும்; 7, 23,
40, 51, 56, 124, 127, 130,
181, 192, 266, 292, 301,
305 - 6, 313, 322, 365,
381, 416, 422, 429, 442 - 3,
445, 447, 449, 451, 450, 468,
478, 482, 490, 494, 514 - 5,
517 - 20, 557, 563, 577, 585,
588.
கலிநடம் - கழாய்க்கூத்து 80, 193.
கலிப்பா, 8, 14.
கலியாணமகளிர், 203.
கலியாணமதுரை, 513
கலியாணவாழ்த்து, 4.
கலிவெண்பாட்டு, 26 - 7, 253.
கலை (கருப்பூரம்), சரீரம், 256, 271.
315, 325, 328, 350; 379.
கலைக்கியாளப்பெண், 317.

ஞ்சி மருதம் முலலை செய்தலென்
ஹம்ஹந்திணைக்குமுரிய முதற்பொ
ருள் கருப்பொருள் உரிப்பொரு
ளென்னும் மூவகைப்பொருள்களை
யும் இனிதுவிளக்கி அகப்பொருட்
பகுதிகளைவிரித்துக் கூறுவது;
சொல்லினிமை பொருளினிமையில
மிகச் சிறந்தது; இதில
தூர்க்கை; 324 - 5.

தாகிய பாலை பெருங்கடுங்கோளு
லும், இரண்டாவதாகிய குறிஞ்சி
கபிலராலும், முன்றாவதாகிய மரு
தம் மருதனினநாகராலும், நான்கா
வதாகிய முல்லைநல்லத்திராலும்,
ஐந்தாவதாகிய நெய்தல் நல்லந்து
வனாலும் இயற்றப்பட்டன; இத
னைத்தொகுத்தவர், மதுரை யாசி
ரியனலலந்துவனார்; இது, “புரி
வுண்ட” (கலி.142) என்பதனுரை
யிலும், “உரிப்பொருள் ல ல ன”
(தொல். அகத். சூ. 15) என்பத

அக

கலைத்தொழிலகள், 203.
கலைப்பரியூர்தி, 316.
கலைப்பாவை, 327, 337.
கலைப்பாவையின் கோலம், 328.
கலைப்பாவையின் மந்திரம், 300.
கலைமாத், 40.
கலையமர்செலவி, 314, 507.

முதலாவ | கலையூர்தி -

கவசம், 366, 384.
கவடிவித்தல், 558.
கவடுவட்டம், 388.
கவண், 142, 160, 401, 413.
கவந்தம், 543.
கவயம், 549.
கவர்க்குநெறி, 390.
கவர்த்தல, 305.
கவர்பரிப்புரவி - பகுத்துவிரையுஞ்
செலவினையுடைய குதிரை, 147,
167. [481, 495.
கவரி, 147, 166, 254, 366, 385.

கூசஉ அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி.

கவரிச்செந்நெல், 261, 289.
 கவரித்தொங்கல், 278.
 கவரிமுதலியனளவுக்கும்வரிசை, 380.
 கவலித்தல், 348.
 கவலுதல், 499.
 கவலை - கவலைக்கொடி, குறந்தெரு,
 பலவாயொன்றான முடுக்கு, முடுக
 குவழி, 15, 18, 27, 295, 306,
 369, 390, 499, 523.
 கவலைச்சின்னெறி } 305.
 கவலைப்படுநெறி }
 கவலையமகளிர், 464.
 கவலு, 36.
 கவலுக்கைகடுகுழித்தல், 219.
 கவலுக்கொள்ளுதல், 380.
 கவற்சி, 214, 502.
 கவற்ற, 293.
 கவற்றுமடி (துவில்), 379.
 கவான்செறி-ஓராபரணம், 180, 196.
 கவி - பாடுவான், 72, 406.
 கவிகை, 565.
 கவிச்சக்கரவிருத்தி, 161.
 கவிஞனமைதி, 62, 108.
 கவிப்பன்-பசுமறையத்தேடினபொரு
 ளுடையவன், 400, 412.
 கவியதுகுறிப்பு, 62.
 கவிர், 340, 353.
 கவிர்மலர், 387.
 கவிநிதழ்க்குறுங்கல், 585.
 கவுசி - பல்வரிக்கூத்தினுள்ளொன்று,
 கவுசிகள் - ஓரந்தணன், 334. [88.
 கவுநதி - ஒருதவமுதியவன், 263,
 265 - 6, 285, 288, 357, 391,
 401, 404, 417, 550.
 கவுநதிப்பள்ளி, 256.
 கவுநதிமுன் சாரணர்வருதல், 280.

கவைக்கோல் - குத்துக்கோல், கொ
 டுத்துக்கோல், 402, 424, 436.
 கழக்காமுகளிர், 559.
 கழங்கு, 88, 315, 558.
 கழல், 317, 501.
 கழலகட்குளி, 145, 165.
 கழற்றெறிர்மறை, 208. [370.
 கழனி, 247, 277, 342, 355 - 6,
 கழாஅமுயிரியாக்கைக்காரான், 261.
 கழாஅர்முன்றுறை, 184, 488.
 கழாய்க்கூத்த, 80.
 கழார் - ஓரூர், 488.
 கழாற்றாக்கு, 59, 91, 382.
 கழி - ஊன், 17, 160, 217.
 கழிக்கானல், 26, 198, 200, 207.
 கழிகடுந்தூய்மை, 371.
 கழிகாமுகர், 170. [காஞ்சி, 528.
 கழிந்தோரொழிந்தோர்க்குக்காட்டிய
 கழிப்பாம்புக்குக்கால் ஆறு, 524.
 கழிப்பி - கழித்து, 235.
 கழிப்பிணிக்கறைத்தோல, 142.
 கழிபெருஞ்சிறப்பு, 263.
 கழிபேராண்மைக்கடன் - தன்னைத்
 தானிடம்பலிக்கடன், 312.
 கழிய - மிக, 115.
 கழியுமானம், 63, 109 - 10.
 கழீஇய - கழுவிய, 431.
 கழு - கழுக்கோல், 402.
 கழுக்கோல்போலக்கழுத்திப்பூட்டு
 முறுக்குஞ்சங்கிலி, 414.
 கழுகுப்பொறி, 415.
 கழுத்தாபரணம், 181, 197.
 கழுத்துவடம், 180.
 கழுதை, 408.
 கழுதையேருவன், 558.
 கழுநீர், 16, 42, 126, 152, 170,

கவுரதயாழிகள், 20 - 1, 201, 273,
 276, 281, 284 - 6, 298,
 30 - 32, 310, 312, 332,
 343 - 5, 351, 354 - 5,
 372 - 3, 390, 403, 409, 413,
 கவுததி வழிவளங்கூறல், 274. [576.
 கவுரி, 317, 326.

173, 225, 338, 351, 387.
 கழநீர்ச்சேக்கை, 128.
 கழநீர்ப்பிணையல், 43, 49, 333,
 கழநீர்மலர், 132. [344.
 கழநீர்முதல, 278.
 கழை, 188.
 கழைநெல், 29, 155.

. அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி. கூசுந

கள்கடுகமயக்குதல், 278.
 கள்வர் இடத்தாலடையும்பயன், 438.
 கள்வர் உருமாறிக்களவுகாண்டலு 426.
 கள்வர்க்கு மந்திரம்தெய்வம் மருந்து
 ரியித்தம் தந்திரம் இடன், காலம்,
 கருவியெனச் சாதனங்கள் எட்டுண்
 டென்பது, 425.
 கள்வர் காலங்கருதிப்பொருளைக்
 கைப்பற்றின் யாவராலும் விலக்க
 இயலாதென்பது, 426, 439.
 கள்வனைக்கோதலகடுக்கோலன்று,
 கள்வாய்நீலம், 211. [484.
 கள்வாய்செய்தல், 214.
 கள்விலையாட்டி, 320 - 21.
 கள்விற்குமவன், 329 - 30.
 கள்ளக்கமலம், 171.
 கள்ளப்படி, 485. [தம், 144.
 கள்ளரை நடுக்கும் வெள்ளிடை மன்
 கள்ளாகியநீர், 130.
 கள்ளு, 160.
 கள்ளுங் களவுங் காமமும் பொய்யும்
 வெள்ளைக்கோட்டியும்விரகினிலொ
 ழியின், 591.
 கள்ளுண்டுகளிக்கும்வாழ்க்கை, 314.
 கள்ளுண்டுமயங்கல, 214.
 கள்ளைவிற்கும்வலைச்சியர், 155.
 களங்கம், 367, 386.
 களங்குவித்தல், 544.
 களங்கொண்டோர்-வென்றோர், 142.
 களங்கொள்ளல, 557.
 களத்தாடுங்கூத்திகள், 158.
 களபம் - (யானைக்) கன்று, 523.
 களமர் - உழவருடையகீழ்க்குழிகள்,
 களரி, 21. [16, 261, 278.
 களரியாலிரை : இது தலைச்சங்கப்
 புலவர்களியற்றிய தூலகளுள்
 ஒன்று, 7, 230.

களவுதூல், 426, 437 - 9.
 களவுதூற்றுறை, 439.
 களவுப்பொருள், 506.
 களவெற்றி, 537.
 களவேள்வி, 30, 31, 553, 567.
 களன் - அரங்கு, 365.
 களி - சேறு, 88 - 9, 236.
 களித்தரை, 114.
 களித்தல, 84. [138.
 களித்துயில - இரப்பத்துயில், 126,
 களித்தோனவினயம், 85.
 களிப்பு, 363.
 களிமகன், 427, 440.
 களிமகிழ்வு, 123.
 களியம், 90.
 களித்தரசுவயங்கிய கோட்டம் -
 ஐராவதசிற்குங் கோயில, 166.
 களித்திற்பரகர்-யானைப்பாகர், 140.
 களிற்றுப்பொறி, 415.
 களித்தெருத்தம், 544.
 களிறு, 247, 408.
 களைபறிப்பார், 275. [தல், 475.
 களையாததுன்பம் - கணவனையிழத்
 தற்கடக்கை - இரட்டைக்கையு
 ளொன்று; நண்டுக்கை, 97, 445,
 கற்கடகம், 117, 444, 453. [455.
 கற்கடவுள், 573.
 கற்கப்படுவனகற்றல், 371, 373.
 கற்கவி, 414.
 கற்காட்டி, 28.
 கற்சாலகொள்ளுதல், 186, 527 - 8,
 540, 546.
 கற்கோள்கால்கோளெனவிகாரம், 28.
 கற்பகதருசிற்குங்கோயில், 146, 241,
 கற்பாறை, 294. [247.
 கற்பிள்கொழுத்து, 421.
 கற்பு, 206, 421.

களவழிவாழ்த்து, 210.
களவில் தலைமகன் கூற்று, 212.
களவித்தழும்பினான், 424.
களவிற்பகுதி, 426.
களவு, 371.
களவுகண்ணெண்ணும்வள்ளன், 324.

கத்பு இயுவலாக, 50. 1210, 310.
கற்புக்கடம் பூண்டதெய்வம், 398,
கற்புக்கடம், 510.
கற்புடைப் பெண்டினாத் தேவரும்
முனிவரும் ஏத்துதலு, 24.
கற்புடைமண்கையர் அறுவர், 487.

கூசு அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி. •

கற்புடைமகளிரியலு, 39, 252,
398, 527.

கற்புடைமங்கையர் இருக்கும்நாட்டில்
வானம்பொய்யாதுபெய்தல், 398.

கற்பு தலத்தின்றுஞ்சிறந்ததென்றல்,
கற்புமுல்லை, 53. [312.

கற்றல, 249.

கற்றறிமாக்கள், விளைபயனுண்ணும்
காலிக் கையாறு கொள்ளார், 357.

கட்டுரை, 299, 311.

சுதவை, 442, 498. [579.

கதவைவழுதைசெய்தோன், 484,504.

கறி - பிளவு, 369, 390.

சுழிவல்லி, 16, 523.

கன்னிக்கோலம், 327.

கன்னிகாரம் - கோங்கு, 296, 307.

கன்னிநீர்ஞாழல், 208.

கன்னியார் கவிளக்கேந்தல், 560.

கன்னியாகுமரி, 409.

கன்னியாகுமரிக்குத் தெற்கே சில
நாடிகளிருந்தன வென்பது, 230.

க. அகசு. டம்-கன் கமாளிகை, 23,557.

கனகவிசயர் - கனகனும் விசயனும்;

இவர் ஆரியமன்னருள ஒருசாமர்;

இவ்விருவரும் பாலகும்பரன் டி.தவ

வர்; முதலிற்சொருட்டுவனுக்குப்

பகைவராயிருந்து பின்பு அவனால்

வெள்ளப் பட்டேசர், 542, 547.

கறிவளர் சிலம்பு, 517, 566.
 கறுப்பு, 160.
 கறை - கடமை, கறுப்பு, 160.
 கறைகெழுமுடிசுள், 123, 130.
 கறைகெழுநாடு கறைவீடுசெய்ம்மின்,
 507, 571.
 கறைகெழுபாசம் - கரியபாசம், 395.
 கறைகெழுவேல், 209. [543.
 கறைத்தோல் - கருங்கடகு, 142,
 கறைவீடுசெய்தல், 507, 571.
 கன்மங்களைக்கழுவினவன், 282.
 கன்மாப்பலகை, 7.
 கன்மராயம் - கன்றுகள்மேவிய பிடி
 த்திரள், 362, 380.
 கன்றறுத்திமிக்கதனை யாவர்க்குமளிக
 கும் கோவலர், 409.
 கன்றியகள்வன் - களவிறழும்பின
 கன்று, 498. [வன், 424.
 கன்றுதல், 2, 472, 478.
 கன்றுதேராவின்ருரல், 401.
 கன்னக்கோல், 436.
 கன்னகம் - அகழ்கருவி, 424, 436.
 கன்னகர், 555.
 கன்னபரம்பரை, 487.
 கன்னர்தூற்றுவர் : செங்குட்டுவனுக்
 குடப்பினராகிய ஆரிய அரசர், 540-
 கன்னரிற்பெற்றவங்கம், 542. [41.
 கன்னர், 139, 155.
 கன்னி, 103, 206, 490.

கனகன், 540, 544. [549, 556.
 கனத்தல், 388.
 கனல்விழி, 191. [432.
 கனவு - கன, 244, 251 - 2, 395,
 கனநூல் - இது கனவின் பயனைப்
 புலப்படுத்துவதற்கு 30 - கட்ட
 னைக் கலித்துறைகளால் அந்தாதி
 யாகஇயற்றப்பட்ட ஒரு நூல்,
 கனவின் திரம், 26. [408.
 கனிக்காய் - முதாரிக்காய்; கனிக்கு
 ஆனகாய், 417, 430.
 கனிட்டன் - சிறுவிரல், 65, 111.
 கனித்துவாவாய், 561.
 கனைகுரனரை, 260. '
 கனைதல் - செறிதல், 352.
 கனையெரி, 362, 526.
 கா, 114, 295, 306, 362, 521-2.
 காஅர்க்குரவை, 539.
 காகபாதம், 367, 386.
 காங்குலக்கை மூன்று, 92, 94.
 காசறுவிரை, 45.
 காசறைக்கரு - கதாரிக்குட்டி, 524.
 காசறைத்திலகம், 561.
 காஞ்சி - ஏழுகோவையாலான அணி,
 ஒருமாம், 14, 132, 371, 496,
 528, 581. [542.
 காஞ்சித்தானை - எதிருள்ளியசேனை,
 காஞ்சிதம் - பாதிமைந்தனுளொன்று,
 81.

•அரும் பத முதலியவற்றின்
 அகராதி. காசுநு

காட்சி-மனத்தால்நிச்சயித்தல், 297,
532.

காட்சிவரி - தன்வருத்தம்பலருங்கா
ணும்படிநடித்தல், 88, 228, 237,

காட்டம் - சயித்து, 494, 505. [362.

காட்டல் - தருதல், 274.

காட்டாளத்தி, 105.

காட்டிக்காணி, 439.

காட்டுக்கோழி, 278, 334.

காட்டுக்கோழிச்சேவல், 345.

காட்டுநெறி, 306, 406.

காட்டுமல்லிகை, 340.

காழ்டையிட்டநாடு, 257, 273.

காடு, 65, 189, 295, 322, 332,

காடுகாண்காதை, 186, 291. [486.

காடுகிழாள்வெயில், 130.

காடுதிப்பிறத்தல், 362, 380.

காடுமூதிகடகு, 366.

காண்கிற்பார், 426.

காண்டகுசிறப்பிற் கண்ணகி, 46.

காண்டம், 9.

காண்டல் - காணுதல், பண்ணுதல்,

காண்டாவனம், 498. [163, 198.

காண்பு, 293.

காண்மார், 561.

காண்வரி, 88, 228, 237, 382.

காண்வரிக்கோலம், 227, 238.

காணிக்கை, 232.

காணிகா : இகவென்பது ஈறுதிரிந்

தது; காண்பாயாக, 464, 468.

காணிய - காண, 425, 437.

காணியர்ளர், 157.

காணுக்கோள், 474.

காத்தல், 227.

காத்தாலம் (துகில்), 379.

--- 107

காதன்மை, 40.

காதி - ஒருவகைக்கண்மம், 181, 282.

காந்தணமெல்விரல், 181, 197, 204,

காந்தருவர், 168. [218.

காந்தாரபஞ்சமம் - பாலைப்பண்ணின்

திறமைந்தனுளொன்று, 18, 135.

காந்தாரம் - ஆசான் அடிச்சாதி; ஒரு

பண்; பாலைப்பண்ணின் திறமைந

தனுளொன்று, 101, 234, 337,

காந்தாரி, 103. [350, 457.

காப்பிய இலக்கணம், 10.

காப்பியக்கவிஞர், 8, 10.

காப்பியக்குடி - சேழநாட்டுள்ள

தோளூர்; இது சீகாழிக்குத்தென்

கிழக்கிற் சிறிது தூரத்திலுள்ளது;

தேவநதியின் கணவனும் தேவனு

மாகியசாத்தன் மானிடமாகி இவ்

வூரில்வளர்ந்தான், 586.

காப்பியத்துக்கு அங்கமா ன் ன வ ச்

சுவை, 161.

காப்பியம், 6, 9, 11, 24-5, 32, 459.

காப்பு - திக்கிந்நேவதைகள், 572.

காப்புக்கடை நிறுமின், 514.

காப்புக்களைக்குறித்துப்போற் றியெ

ன்றலமரபு, 349.

காப்புடைவாயில், 424.

காமக்கடவுட்குவிழவு, 186.

காமக்கடவுள் - காமதேவன், 175,

காமக்கள்ளாட்டு, 498. [396, 408.

காமக்களி, 150, [தெய்வம், 310.

காமக்குரோதாதிகவெல்லாமுடைய

காமக்கோட்டம் - காமாட்சிகோ

யில், 162.

காமஞ்சார்பாக்காதலினுழந்த, இடம்

பையெய்தியிந்நதோர்பலா, 358.

காண்காலாலினுழந்தோர்பலா, 358.

காதனா, 151.
 காதநான்கு, 145, 165.
 காதலர் } 36, 418, 526.
 காதலன் }
 காதலற்கெடுத்த ஆதிமந்தி, 488.
 காதலி, 186.
 காதற்கொழுநன், 1.
 காதன்மிகுதியாற் கலங்கல், 214.

காமஞ்சாலாவும்பை யெய்தியோன், 211.
 காமஞ்செய்யுமாணிக்கவணை, 196.
 காமத்துப்பால, 29.
 காமநூல - ஒருவகைமலர், 51.
 காமபரவசம், 21, 436.
 காமம் காமநெனவிகாரப்படுல, 196.

கூசுகூ அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி..

காமம்வெகுளிமயக்கம், 264, 284.
 காமமிக்கதழிபட்டர்இளலி, 215, 217.
 காமர் - அழகு, 271.
 காமராசன் ஆணை, 225, 235.
 காமரு காமம்வருமென்பதுவிகாரத்
 தாற்காமருவெனநின்று, கண்டார்
 க்குவிருப்பம் வருமென்பதாயிற்று,
 காமவலலி, 171. [126, 133, 196.
 காமவலினயம், 83 - 4.
 காமவேள் கோட்டம், 245, 252.
 காமவேளுடையவில்லிழா, 378.
 காமன், 88, 128, 135 - 6, 158,
 172, 178, 194, 213, 224,
 252, 286, 372, 404.

காமன் ஐங்கணையனென்பது, 562.
 காமன் கையறுதல், 583.
 காமன்செயல பிறரை வருத்தித்
 லென்பது, 209, 285.
 காமன் சேனை - மகளிர், 220, 231.
 காமன் தேர் - தென்றல, 231.[231.
 காமன் தேருக்குத் தென்னர் காவல்,
 காமன் பாசடை-சோலை, 231.
 காமன் புரவி - கிளி, 231.
 காமன் புரவிக்குக்கிள்ளிகாவல், 231.
 காமன் மகன் - அநிருத்தன், 193.

காயம் - வெள்ளுள்ளி, 295, 306,
 523.
 காயாம்பூ, 15, 388, 481, 452. -
 காயாமலர்தூர்க்கைமேனிக்குஉமை,
 320, 329.
 கார் - கார்நாலம், மேகம், 14, 209
 கார்க்கட்டபந்தார், 517.[361,539.
 கார்காலத்து அணிவன, 360.
 கார்காலத்துப்பூக்கள், 377.
 கார்த்திகை - தக்கிணுமூர்த்தியென்ப
 வனது தாய், வார்த்திகன் மனைவி,
 117, 506 - 7, 516.
 கார்த்திகைபரணி, 508.

கார்ப்பருவச் சிறப்பு, 377.
 காரகல், 183, 200.
 காரகில், 125, 132, 378.
 காரணன், 264, 283.
 காரணிபூம்பொழில், 265.
 காரரசாளன் - காரையாளுமரசன்,
 361, 377 - 8.
 காரான் - எருமை, 16, 261.
 காரி - கருங்குருவி, காரியெருது,

442, 451. [475, 486.
 காரிகை, 181, 206, 275, 294,

காரிகைபாசரம், 348.

காமன் யானை - அந்தி, 231, 237.

காமன் யானைக்குச் சேரமான் காவல்,
காமனாடியபேடு, 193. [231.

காமனுக்குச்சின்னம்ஊதி - குயில்,
231.

காமனை விழித்த நாட்டம், 370.

காமனை வென்றோன், 264.

காமனொறுக்குநதுன்பம், 357.

காமின், 546.

காமுகர், 172.

காமுறுதெய்வம், 298, 310.

காய்க்குலைத்தெங்கு, 342.

காய்சினவழுதி - தலைச்சங்கமிருத்திய
பாண்டியர்களுள் முதலவன், 7,
230.

காய்த்திய - சுடவேண்டி; கோவித்
தவென்றுமாம், 492.

காய்பொன்னுலை, 401.

காரிப்புள்ளின்ரிமித்தம், 320, 329.

காரியமாயிருப்பதொரு நிமித்தபலம்,
காருகத்தம், 250. [394.

காருகத்தொழிலிருவகை, 154.

காருகபத்தியம், 504.

காருகர் - நெய்வோர், பட்டுச்சாலி
யர், 138, 154.

காருகவடி - கிரகநிலை, 534.

காரையெதிர்பருளம், 377.

கால் - வட்டை, 19, 39, 47.

கால தொப்புளங்கொண்டுநிலத்திற்
பாவாமை, 410.

கால கொள்ளல், 186, 546.

காலகோள், 5, 28, 146, 527.

கால்சீத்தல், 246.

காலபாவுதல, 511.

காலயாத்த - ஒழுங்காகயாத்த, 141.

கால்வழக்கறுநிலைக்குன்றம், 518:

அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி. சுசுள

கால்விரலணிகள், 196.
 காலக்கணிதர் - கணியர், காலத்தை
 எண்ணியடுவார், சோதிடர், 140,
 காலணி, 20, - 21, 428. [157.
 காலத்தாந்தரவரடையும்பயன், 439.
 காலதர் - சாளரம், 137, 153.
 காலநூதன், 434.
 காலப்பண், 224.
 காலம், 425.
 காலம்பன்னிரண்டு, 14.
 காலமயக்கம், 231, 308, 437.
 காலமழைபாய்த்ததியாது, 410.
 காலமும் கடவுள், 377. [189.
 காலமுன்றையமுணர்ந்தமுனிவன்,
 காலமென்னுக்கூற்று, 11.
 கர்வவணிமை, 345.
 காலவழக்கு, 247, 249, 429.
 காலவுணர்ச்சி, 273.
 காலாட்படைத்தலைவர், 159.
 காலுறவீழ்தல், 263. [305, 361.
 காலு - காலம்; 14, 229, 294,
 காலுக்கடன்கழித்தல், 345. [376.
 காலுப்பொழுதின்பொழுதுபோக்கு,
 காலுமுரசுக்களைஞரலோதை, 339.
 காலுமுரசம் - பள்ளியெழுச்சிமுரசு,
 106, 352, 356, 372, 441, 536.
 காலுயோலக்கம், 504.
 காவணம், 428.
 காவதம் - காதம்; பகுதிப்பொருள்
 விசுதி, 256, 262, 272, 337,
 காவதன், 88. [350, 508.
 காவல், 164, 481.
 காவலில் அடிப்படல், 21.
 காவலையுடைய வாயில, 436.
 காவற்கணிகையர் - இராக்கட

காவாளர், 401.
 காலி, 126, 133, 486.
 காலிதி - வரிசிலார், 493.
 காலிதிப் படம், 411.
 காலியம், 1, 4, 5.
 காலிரி, காலிரிப்பேரியாறு, 164,
 167, 185, 205, 256, 260,
 265, 286, 293, 304, 411,
 490, 528.
 காலிரிக்கரைமணற்பாவையை ஒரு
 த்தி கணவனாகக்கொண்டது, 487.
 காலிரி குடகவரையிப்பிறத்தல், 277.
 காலிரிச்சக்கமுகம், 252.
 காலிரிச்சிதப்பு, 289.
 காலிரித்துரை, 148, 488.
 காலிரிநாடன், 33, 578.
 காலிரிநாடு, 177, 189.
 காலிரிநீர் கண்கைநீரென்பது, 280.
 காலிரிப்படப்பைப்பட்டினம் - காலி
 ரிப் பூம்பட்டினம், 398.
 காலிரிப்பயன், 47. [ளர், 262, 280.
 காலிரிப்பாவைதன்புதல்வர் - வேளா
 காலிரிப்பூம்பட்டினத்தின் பெருமை,
 487 - 90.
 காலிரிப்பூம்பட்டினத்து இந்நிரலிகா
 ரம்எழுண்டென்பது, 270.
 காலிரிப்பூம்பட்டினத்து ஐவகைமன்
 தங்களுண்டென்பது, 144, 164.
 காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் கற்புடை
 மகளிர் அறுவர்கதை, 488 - 9.
 காலிரிப்பூம்பட்டினத்தெல்லை, 165.
 காலிரிப்பூம்பட்டினம், 173, 175-8,
 249, 267, 403. [398.
 காலிரிப்பூம்பாக்கத்துப்பட்டினம்,
 காலிரிபரக்குநாடுகிழவோன், 555.

வேசையா, களத்தாடுகூத்தர்கள்,
140, 158.
காவற்காடு, 287, 324, 359, 375,
காவற்சோலை, 380. [413.
காவற்கூதம், 141. [6.
காவற்பெண்டு-செவிவித்தாய், 574-
காவற்றெய்வம், 23, 493.
காவாநா, 540.

காலா பூவாடைப்பாத்தல, 212.
காலந்திகை, 264.
காலுத்தியை, 257 - 8, 260,
266, 298, 357, 397.
காவேரி, 205 - 6, 212 - 3.
காவேரிப்புகார், 201. [299, 366.
காழ - வடம், விதை, 53, 126, 274,
காழப்பு, 114.

.111

சுசுஅ அரும்பத
முதலியவற்றின் அகராதி. •

கர்ழகத்து ஆக்கம், 47
 காழகம், 409.
 காழகம்செறிந்தவுடை, 497.
 காழகில், 338.
 காழாரம், 126.
 காழியர் - பிட்டுவாணிகர்; வண்ணுரு
 மாம், 138, 155, 183, 200.
 காழூர் - குத்துக்கால்,
 காழோர் - பரிக்காரர், 493. [385.
 காளமுதி, 220.
 காளி, 88, 158, 482, 490.
 காளிதாசர், 173.
 காளிந்தியாறு, 431. [322.
 காளி நஞ்சுண்டுஞ் சாவாதிருந்தது,
 காந்தரி - காலணியுள் ஒன்று, 196.
 காந்தவடி, 180.
 காந்தியர் குணம், 102 - 3.
 காந்தூதாளர், 546.
 காந்தேறு, 388.
 காந்தைப்பிடித்துக்கடத்திலை - த்த
 காறு - அளவு, 135, 373. [ல, 11.
 காண்மோதிரம், 180.
 காணக்கோழி, 15, 260, 315, 524.
 காணத்தகில், 524.
 காணநறுவேங்கைக்கீழாள், 520.
 காணப்படம் - காணமாயுகிடுகு, 385.
 காணம் - முல்லை, நத்தவனம், காணமா
 ம், 170, 294, 300, 343, 362,
 379, 395.
 காணல், 182, 184, 207-9, 213-4,
 219 - 20, 224, 229, 232,
 240, 549.
 காணல்வரி - இளைப்பாவகையுள் ஒன்றி
 யு; 25-6, 88, 190, 208, 219.
 காணல்வரிப்பாடல், 212.
 காணல்வரிப்பாணி, 205, 229, 549.
 காணல்வேலி, 217.
 காணவர் 1

காண்கோழி, 278.
 காணுறை தெய்வம், 299.
 காஷாயம், 544.
 கிடக்கச்செய்தேயும், 515.
 கிடக்கை, 68, 259, 265, 294.
 கிடங்கு, 401, 403, 414,
 கிடத்தல் (ஆசனம்), 371.
 கிடா, 408.
 கிடாவன், 378.
 கிடுகின்படம் - தோற்கிடுகு, 366,
 கிடுச்சு - நெட்டி, 156. [385.
 கிடுச்சுமலை, 366.
 கிடை - நெட்டி, 139, 485.
 கிடையால்விலங்கு, பறவை, பூமுதவி
 யனசெய்தல், 156.
 கிணை - கூத்தர்பறை, தடாரி, மருதப்
 பறை, 16, 279, 352.
 கிணைநிலைப்பொருநர், 339, 352.
 கிணைப்பொருநர், 16, 261.
 கிணைவன், 279.
 கிம்புரி - கொம்பிலணியும்பணி, 166.
 கிம்புரிப்புகுவாய், 147.
 கிம்புருடர், 168.
 கிரகநிலை, 534.
 கிரந்தம், 394.
 கிரமம், 66.
 கிரவுஞ்ச பருப்பதம், 516.
 கிரியாசத்தி, 326. [யை, 190, 371.
 கிரியை - அங்கக்கிரியை, தாளக்கிரி
 கிரிபைகள் எட்டு (பண்), 105.
 கிருகரவாயுவின் குணமும் செய்கை
 கிருட்டிணப்பக்கம், 508. [யும், 104.
 கிருத்திரிமம், 463.
 கிருத்திரிமவேடம், 151
 கிருதகிருத்தியன், 282.
 கிருபாவீரன், 393, 405.
 கிழக்ககழகுழி, 258.
 கிழக்கி 100

காணவன் 313, 323, 557.

காணவாரணம் - காட்டுக்கோழி, 15,
18, 334.

காணவேங்கை, 520, 524.

காணற்றம், 245.

கழை, 200.

கழமை, 35, 40, 63, 108.

கழவன், 88, 305.

கழவி, 88.

கழார் - பூட்டைப்பொறி, நீரிதைக்

கும்கருவியிலொன்று, 260, 277.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி
சூசக

கிழார், 335.
 கிழான்பச்சை (ஆரம்), 379.
 கிழி - சீலை, 139.
 கிழியாற்படமுதலிய செய்தல், 156.
 கிள்ளி - சோழன், 231, 552.
 கிள்ளு, 88.
 கிள்ளை, 15, 231, 366, 524.
 கிளர்ச்சிவரி, 382.
 கிளர்தல், 1.
 கிளர்முத்து - பருமுத்து, 166.
 கிளர்வரி, 88, 228, 237, 239.
 கிளவி, 44.
 கிளி, 44, 315.
 கிளிகடிதல், 513.
 கிளிசிறை, 122, 368, 389, 435.
 கிளிரிதம், 387.
 கிளிபுரைகிளவி, 227, 238.
 கிளை-ஐந்து நரம்பு, கிள்ளை, கூட்டம்,
 170, 204, 218, 222, 234, 326,
 கிளைஞர், 407. [366.
 கிளைஞர்க்குப் பசிப்பிணி யறுத்தல்;
 கிற்றல் - செய்தல், 438. [395.
 கின்னரம், 384.
 கின்னரர், 168.
 கீதக்குறிப்பு, 79.
 கீதவடிவு மூன்று, 120.
 கீதவறுப்புக்கள் நான்கு, 120.
 கீதாங்கம், 90. [58.
 கீதானுகம் - கீதத்துக்கு வாசித்தல்,
 கீரம் கொற்றர், 7. [ணன், 503.
 கீர்ந்த - மதுரையிலிருந்த ஓர்ந்த
 கீரந்தையார் - இடைச்சாங்கப்புவ
 வருளொருவர், 7, 8.
 கீரி, கீரிகுட்டி, 393, 406.
 கீழ்க்கணைக்கம், 87.

கீழறுக்குமமைச்சர், 145.
 கீழை, 165, 284.
 கீற்று, 59, 90, 386 - 7.
 குக்கிற்கண், 387. [379, 495.
 குங்குமம்(வாசம்), 221, 232, 338,
 குங்குமமரம், 318. [ம்பு, 225, 351.
 குங்குமமும் அகிவந் தேய்த்த, குழ
 குங்குமவளாகம், 221.
 குச்சரி (துகில்), 379.
 குசைக்கயிறு, 385.
 குஞ்சரம், 406.
 குஞ்சரவொழுமை, 559.
 குஞ்சி, 276, 471, 476, 538, 558.
 குஞ்சித்தல், 90, 93, 222, 233,
 குஞ்சித்தலை, 160. [344.
 குஞ்சிதம்-பாதம் ஐந்துனுள் ஒன்று,
 குட்டக்கலப்பை, 261. [81.
 குட்டச்செந்தூக்கு, 29.
 குட்டி கீரிக்கும் உரித்தாதல், 393.
 குட்டிப்பிடவம், 353.
 குட்டுவர் பெருந்தகை, 550.
 குட்டுவன், 536, 546, 573.
 குட்டுவன் அகப்பாவெந்நதமை, 568.
 குடக்கால விளக்கம், 183, 200.
 குடக்குத்துள்ளல், 204.
 குடக்கோ - குடநிசைக்கோ, 1, 32,
 536, 567, 590.
 குடகக்கொங்கர், 589.
 குடகர், 539:
 குடகவரை - காவிரிதோன்று மலை,
 குடகாற்று, 359, 376. [277.
 குடங்கை, 92, 94, 97 - 8, 275.
 குடங்கை நெடுங்கண், 580. [193.
 குடங்கொண்டாடிய குடக்கூத்து,
 குடசம்-வெட்பாலை, 179, 340, 360,
 - - - - - 1797 204

கீழ்க்கடற்கரை, 379.
 கீழ்காற்று, 362, 379.
 கீழ்த்திசை, 248.
 கீழ்த்திசையகில, 132.
 கீழ்மகன், 396, 407. [கூறல், 435.
 கீழ்மகளைத் தனித்தன்மை யாற்
 கீழ்வயிற்றுக்கச்சை, 146, 166.
 கீழ்ந்துப் போதல், 123, 482.

ம்

குடத்தலைய, 200. [311, 302,
 குடத்தாடற்குறுப்பு ஐந்து, 89, 193.
 குடத்துப்பால் உறையாமை அப
 சகுளம், 441 - 2.
 குடதிசை, 19, 125, 132, 256.
 குடதிசையாளுக்கொற்றம், 556,
 571, 592. [458.
 குடநாட்டார் வழக்கு, 129, 406,

கூடு அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

குடநாடு, 325.

குடப்பாம்பு, 415.

குடப்பிழக்கை, 88.

குடம் - குடக்கூத்து, தயிர்த்தாழி,
பதினேராடலுனொன்று; அஃது,
அநிருத்தனை வாணன் சிறைவைத்
தபொழுது அவ்வாணனுடைய
சோநகரவீதியிற் சென்று கண்
ணன் பஞ்சலோகங்களாலும்
மண்ணாலும் செய்த குடங்கொண்
டாடிய கூத்து; விநோதக்கூத்து
ஆறனுனொன்றுமாம், 80, 89,
178, 193, 451.

குடம்புகாக்கவல், 575.

குடமலை-குடகமலை, 47, 260, 293,
304.

குடமலையாட்டி - குடநாட் டினையா
ளுஞ்செல்வி, 316, 325.

குடமுழவு - ஒருவகைத்தோற்குவி,
குடமுழா } 74, 106, 119, 382.

குடவர், 520.

குடவர்கோ, 520, 550, 558.

குடாவடி - வளைந்த அடிகளையுடை
யது, 524. [524.

குடாவடியுளியம் - பிள்ளைக்காடி,
குடி, } 35, 165, 288, 512,

குடிகள், } 592.

குடிக்குற்றம், 381.

குடிகை - கோட்டான், 333.

குடிகைப்பள்ளி, 115.

குடிகைக்குறையுட்கோல் 534.

குடிப்பிறப்பு, 273.

குடிப்பெயர், 35.

குடிபழிதூற்றுங்கோல், 501.

குடிபுரவுண்ணல், 527.

குடிபுறந்தருதல், 562.

குடிமுதல் பிழைத்தல், 524.

குடம்பு, 88.

குடமிப்பருவம், 248.

குடை - பதினேராடலுள் ஒன்று;
அஃது அசாரொடு பொருத போ
ர்க்களத்தில் முருகன் குடையைத்
தாழ்த்து ஆடியது, 71, 178,
494 - 5, 505.

குடைக்கு மதியம் உவமை, 560.

குடைக்கூத்துக்கு உறுப்பு நான்கு,
குடைகால் விளக்கு, 183.[89, 193.

குடைச்சூல் - புடைதாழ்த்தல்,
குடைதல், 183. [423, 435.

குடைந்தாடல், 515.

குடை நாட்கொளல், 143, 161-2,
352, 529, 534.

குடைநிலைவஞ்சி, 529.

குடைநிழன் மரபு, 37.

குடைமங்கலம், 33.

குடை மூன்று, 291, 301.

குடையின் தன்மை, 391, 403.

குடையுங்கோலும் பிழைத்தல்,
550. [161.

குடையைநாளொடுபெயர்த்தல், 143,
குடையொடுகோல்நிழநடுக்குங்கடை

குண்டக்கணிகை, 286.[மணி, 480.

குண்டப்பார்ப்பீர் - சிறுபிள்ளைகள்,
குண்டம், 286. [506.

குண்டம் இரண்டு, 252.

குண்டிகை, 494, 505.

குண்டிகைக்குறுமுனி, 7.

குண்டோர்க்குற்றம் - சேரநாட்டின்
குணக்கு, 590. [ஒரு பகுதி, 303.

குணகடற்றுநீர், 47.

குணகாரை நாடு ஏழு, 230.

குணதிசை, 125, 291, 302, 378.

குணதிசைக்குன்றம், 556.

குணதிசையகில, 132.

குடிமுதற்சுற்றம் - தாய்தந்தை
குடில, 435, - 6. [முதலியோர், 433.
குடிலம், 105.
குடுக்கை, 107.
குடுப்புக்கால, 90.
குடும்பம், 403.

குண்டால்: இது நாடகத்தமிழ்நூல்
களுளொன்று; இதிலுள்ள சில சூத்
திரங்கள் மட்டுமே கடைபெறு
கின்றனவென்றும், நூல் இறந்து
போயிற்றென்றும் அடியார்க்குநல்
லாரொழுதியிருக்கின்றனர், 9, 80.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூடுக

குணப்பெருங்கோமான், 264.
குணப்பொருட்கோமான் - குணங்க
• னைச் சம்பத்தாகவுடையவன், 283.
குணம் எட்டு, 264, 284.
குணலைக்கூத்து, 89. [263, 283.
குணவதன் - குணத்தையுடையவன்,
குணவாயில: திருக்குணவாயிலென்
பதோரூர்; வஞ்சிகரத்துக்குக்
கீழ்த்திசையிலுள்ளது; இ ள ன்
கோவடிகள் தரவுபூண்டு இவ்வு
ரில் இருந்தார், 590 - 91.
குணவாயிற்கோட்டம், 1, 5.
குணவிரதம், 283.
குணட்டம், 89.
குணலை, 89. [573.
குணில் - குறந்தடி, 15, 445,
குத்துக்கோல, 385, 424, 436.
குத்துதல, 90, 201, 439.
குதம்பை, 181, 197.
குதலைச்செவ்வாய், 498, 587.

குமரிக்கோலத்துக்கூத்து, 319.
குமரிக்கோலம், 317.
குமரித்துறை, 391, 501, 550.
குமரிமாதேவி, 317.
குமரியடிதொடல், 322.
குமரியாகியபௌலம், 230.
குமரியாற்றிற்கும் பஃதுளியாற்றிற்
கும் இகடையேநாற்பத்தொன்பது
நாடுகள் இருந்தனவென்பது, 230.
குமரியொடுவடவிமயம், 572.
குமரிவடபெருங்கோடு, 230. [431.
குமரிவாழை - ஈனாதவாழை, 418,
குமிழ, 127, 134, 150, 171, 226.
குமுதம், 457.
குயம் - அரிவான், 418, 430.
குயவர், 139, 156.
குயில், 212, 229, 242, 429, 538.
குயிலாலுவம் - இமயமலையின் பக்
கத்துள்ளதொருசிவதலம், 565-6.
குயிலுநர், 169.

குதிரை, 88, 215.

குதிரைப்பந்தி, 352, 402.

குதிரைமுகவோடம், 354.

குதைவில, 381.

குந்தம் - சிறுசவளம், 402.

குப்பை - குவியல், 199.

கும்பம் - குடம், கூத்து, 89, 147,

குமீடு, 89. [453.

குமடெறிவான் (கருப்பூரம்), 379.

குமரவேள் தலைச்சங்கப்புலவருள்

ஒருவராயிருந்தனரென்பது, 230.

குமரவேள் தேவி, 513.

குமரன் - கயிலைபுத்தரசன், முருகக்

கடவுள், 508, 510, 519.

குமரி: தென்பாறகண்ணதோராறு;

இது முற்காலத்தே கடல்கொள்

ளப்பட்டது; மலைநாடுகளுளொ

ன்று, 7, 12, 62, 108, 206,

289, 300, 312, 314, 324,

குமரிக்கடல், 220. [403.

குமரிக்கூடு - அழியாக்கூடு, 261.

குமரிக்கோடுவரைக் கடல்கொண்

டது, 292.

| குயிலுவக்கருவிகள், 74, 119, 365.

குயிலுவக்கருவியாளர் - இடக் கை

முதலாய கருவியையாள்பவர், 73,

118, 540.

குயிலுவர் - தோற்கருவி, துணைக்க

ருவி, நரப்புக்கருவி, உருக்குக்கருவி

யாளர், 118, 140, 149, 158 - 9,

446, 458, 539.

குயிலோன், 224, 231. [ன், 220.

குயிலோனென்னும்படையுள்படுவோ

குயிற்றுதல் - அழுத்துதல், செய்

குர்த்தனம், 81. [தல், 147, 166.

குரக்குமுகம், 490.

குரக்கமை, 263.

குரங்கின் குட்டி, 524.

குரங்கு, 115, 399, 400, 408, 411-2.

குரங்குபோலிருந்து சேர்ந்தாரைக்

கடிக்கும் பொறி, 413.

குரங்குயர்த்தவொண்சிலையுரவோன்,

குரம்பை, 11. [497.

குரல் - இசை, கொத்து, பூங்கொ

தது, 66, 170, 203, 218, 222,

350, 377, 443 - 5.

கூடு உ அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி.

குரல் குரலாகவும் குரல்தாரமாகவும்
வாசித்தல், 223, 561.

குரல் குரலாகிய அரும்பாலை, 69, 113.

குரலவாய்ப்பாணர், 150.

குரலுள் இனிபிறத்தல், 224. [165.

குரலெடுப்பி-குரலாஹுணர்த்தி, 145,

குரலம், 300, 318, 339. [349.

குரவர் - கவுந்திய உகன், 35, 332,

குரவர் டணிவிடைகளைத்தவிர்த்தல்

தவறென்பது, 348.

குரவர்மலரடிதொழுதல், 337.

குரவன் - குரு, 264, 283.

குரவு, 352.

குரவை : எழுவரேனும் ஒன்பதின்

மரேனும் கைகோத்தாடுங்கூத்து;

பலர்கூடியாடும்...யைக் கூத்து,

வரிக்கூத்தின் ஒருமப்பு, வகோதக்

கூத்து ஆறனுள்ளோன்று, 26 - 8,

57, 79, 88, 142, 159 - 60,

193, 237, 414, 447, 454,

458, 464 - 5, 468, 512, 520,

545, 548, 588, 592.

குரவைக்கூத்துக்குரியகாலகள், 60,

குரவைச்செய்புள், 80, 450. [99.

குரவை தொடுத்தல், 515.

குரவை நாடகம், 451, 461.

குரம்சிகைவு, 84.

குரம்றலைக்கூந்தல், 360, 584.

குரன்முதலாகவுள்ள ஏழிசை, 139,

156, 383.

குரன்முதலிய ஏழுநரம்பு, 365.

குரன்முதலியநரம்புகளின்மாத்நிரை

நரனரம்பு, 68, 112. [கூர், 453.

குரனரம்பு இரட்டிக்க அரும்பாலை,

குரா, 312, 327, 388. [வருதல், 111.

கத்தாரியத்திய முதகுருகென்னும்

தூல்வேறு இதுவேறு, ஒருபறவை,

7, 8, 126, 217, 340.

குருகுபெயர்க்குன்றம், 516 - 7.

குருத்து, 431.

குருதி, 379, 406.

குருதித்திலதம், 161.

குருதிப்பலி, 330 - 31.

குருதியுலை, 545.

குருநது, 15, 458.

குருந்தொசித்தமாயவன், 445 - 7,

குரு பொன்னீர்மை, 116. [455.

குரும்பை, 278.

குருமூர்த்தி, 283.

குருவித்தலை - மதிவறுப்பு, 415.

குருவிந்தமாணிக்கத்திலிறம், 387.

குருவியோப்புதல், 513.

குருளை - குட்டி, 523.

குலக்கொம்பர், 34.

குலசேகரவழுதி, 503.

குலத்தலைமாககள், 583.

குலத்திற்குன்ற - குலதருமத்திற்

குறையாத, 42. [538.

குலத்துக்குத்தக்க அணியணிதல்,

குலதெய்வப்பெயரிடுதல், 339.

குலந்தருவான்பொருள் - தாயத்தா

ரால் தரப்பட்ட பொருள், 245.

குலப்பிறப்பாட்டி, 336, 348.

குலம் நான்கு, 390.

குலமடமாதரொடுகலபிசைச் சேர

குலமலை, 518. [லாகாமை, 489.

குலமுதல் - அடியேதொடங்கி, 501.

குலமுதற்பாலைத்திரிபு, 350.

குலமுதம்நேவி, 424.

குலைத்தெங்கு, 342.

குரு - குருமாய, 100, 321.
 குருக்கத்தி, 149, 169, 334, 346,
 351, 353. [43, 48, 362, 379.
 குருக்கத்தி மாலையாகப் பூத்தல், 16,
 குருகலர் தாழை, 558.
 குருகின்பந்தர், 334.
 குருகு: இடைச்சங்கப்புலவர்களியற்
 றிய தூலகளுளொன்று, தலைச்சங்

குருதல், 101, 220, 400, 500.
 குலோத்துங்கசோழனுலா, 483 - 4.
 குவ்வருடி, டொருட்டு, 19.
 குவளை, 42, 126, 128, 131 - 2,
 134, 150, 226, 261, 341,
 354, 360, 376 - 7, 388, 558.
 குவளைப்போது, 151, 171 - 2, 275,
 குவளைமாலேப்போது, 207. [387.

• அரும்ப்த முதலியவற்றின்
 அகராதி. கூடுந்

குவிக்கூலக்கை, 94.

குவித்தல், 90.

குவிதல் - திரளுதல், 451.

குவியல், 199.

குவைஇய, 340.

குழம்பு, 153, 196, 332, 338.

குழல் - ஊதுக்குழல், மயிர், வங்கி
யம், 44, 61, 100 - 101, 113,

119, 130, 139, 210, 227, 315,

347, 455 - 6, 471, 499, 552,

குழலகட்டுதல், 490. [564.

குழல்களுள் உத்தமமுதலியன, 100.

குழல்செய்தற்குரியமரமுதலியன,

100, 101, 456 - 7.

குழல்வளர்முல்லை, 124.

குழல்வாசித்தற்குரிய விரல்கள்,

குழலர், 156, 169. [101, 456.

குழலளகம் - குழற்சியை யுடைய

குழலிசை, 64, 110. [அளகம், 48.

குழலின்பாடல், 63, 109.

குழலின்பாணி, 558.

குழலின்பிண்டியிலக்கணம், 101.

குழலின்றுளைகளிலிசைபிடிக்குமாறு,

101, 457.

குழலின்றுளையளவு, 456.

குழலினிடத்துக்கே காடிப்பாலை

முதலியன வலமுறை மெலியத்

தோன்றல், 69.

குழலுக்குமேயும், 505.

குழலுங்கோதையும், 561.

குழலோள், 65, 67, 110, 122.

குழலி, 249, 491.

குழலித்தில்கள், 43.

குழற்சி, 48.

குழறுதல், 344, 381.

குழி, 511.

குழிக்குழல், 325.

குழுஐந்து, 72, 118, 147, 167,
குழுமுதல், 319. [535.

குழை, 127, 134, 564.

குழைத்தல் - கூட்டுதல், 44.

குழைந்து கிடத்தல், 451.

குழைப்பயினைடுங்கோட்டு வேம்பு,

குளம், 163, 275. [553.

குளன், 114.

குளுவை - ஒருபசுவை, 278.

குற்றினையாள், 245.

குற்றினையோர் - குற்றேவன் மகளிர்,

குற்றுதாரம், 13. [421, 433.

குற்றெழுத்து ஐந்து, 105.

குறங்கிணை, 582.

குறங்குசெறி - ஓராபரணம், 180,

குறடு, 70, 115. [196.

குறத்தியர், 28, 511, 558.

குறமகள், 518 - 9.

குறவர், 19, 522.

குறளடி, 29.

குறளர், 144 - 5, 164, 563.

குறிக்கோள், 585 - 6.

குறிக்கோள் எட்டுவகை, 59, 91.

குறிஞ்சிக்கு அருகு மண்டிலம், 384.

குறிஞ்சிக்குப் புறமான இசை, 384.

குறிஞ்சிக்குப் பெருகு அரி, 384.

குறிஞ்சிக்கோமான், 584.

குறிஞ்சித்திணைக் கருப்பொருள் முத

ற்பொருள் உரிப்பொருள், 15.

குறிஞ்சித்திணைப்பெரும்பொழுது,

15. [559, 562.

குறிஞ்சிநிலம், 14, 294, 305, 343,

குறிஞ்சிப்பண், 15, 384, 514.

குறிஞ்சிப்பாட்டு, 518, 522.

குறிஞ்சிப்பாணி, 558.

குறிஞ்சிப்பு, 360, 377. [தல், 305.

குறிஞ்சிமுறைமைதிரிந்துபாலை யா

குழிகட்பேப், 548.
குழிசி - மிடா, 401.
குழிப்பூழி, குழிக்கொத்தல், 114.
குழியம் - வாசவுண்டை, 366, 385.
குழியிலிடுபணம், 249.
குழியின்மண், 114.

குறஞ்சையாழ, 19, 400.
குறிதாக நெறித்த கூந்தல், 324.
குறிலி, 222, 234.
குறிப்பறிதல், 250.
குறிப்பாற்கொள்ளுதல், 431.
குறிப்பு, 19, 58, 82, 85, 212.

கூடுசு அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி.

குறிப்புவரையதை, 84.

குறிப்பெச்சம், 386.

குறிபெறுதல், 9.

குறியிடத்துச்சென்ற பாங்கள் தலை
மகளது காதன்மிகுதி குறிப்பினு
ளறிநது கூறல், 208, 211.

குறின்கு ம ல் லி சை யேந்திசைவன்
குறுக்கிடுதல், 200. [ணம், 206,

குறுகவுயிர்த்தல், 272, [581.

குறுகுதல் - அணுகுதல், 425, 483,

குறுக்கண் - சாளரம் (ஆகுபெயர்),
43, 127, 361, 378.

குறுதல் - குற்றுதல், பறித்தல், 211,

குறுந்தடி, 455. [259.

குறுந்தொகை: எட்டுத் தொகையுள்

இரண்டாவது தொகையுள்;

கடவுள் வாழ்த்துள்பட 402-

பாட்டுக்களையுடையது; கடவுள்

வாழ்த்து, பாரதம்பாடியபெருந்

தேவனுராவும், மற்றைச்செய்யுட்

கள் தீப்புத்தோளாரீமுதல் அம்மு

வனுரிறுதியாகவுள்ளபுலவர் இரு

நூற்றைவராவும் இயற்றப்பட்டுள்

ளன; இந்நூல் அகப்பொருட்பகு

திகளையே பொருளாகவுடையது;

நாலடிச்சிற்றெல்லையையும் எட்ட

டிப்பேரெல்லையையுமுடைய ஆசிரி

யப்பாக்களால் ஆனது; இத்

தொகைகமுடித்தான்பூரிக்கோ

ள் என்பவன்; இதன் செய்யுட்க

ளுள், இருபது செய்யுட்க

னொழிந்த மற்றைச்செய்யுட்களு

க்குப் போராசிரியர் பொருளெழு

தினொன்றும், அவ்விருபது செய்

யுட்களுக்கும் நச்சினுர்க்கினியர்

பொருளெழுதினொன்றும் தெரி

குறுநடைப்புறவு, 555.

குறுநரி, 266, 287. [553.

குறுநிலமன்னர், 81, 130, 441,

குறுநெறிக்கூந்தல், 314, 336, 347.

குறும்பல்லுயர், 87.

குறும்பலவுயிர்த்தல், 256, 313.

குறும்பனைநாடு ஏழு, 230.

குறும்பு, 124, 130 - 31.

குறும்பு செலுத்துவார் சிலர், 30.

குறும்புழை, 48.

குறும்போக்கு, 204.

குறுமகன் - கீழ்மகன், 396, 574,

குறுமாக்கள், 587. [576.

குறுமுனி, 7, 188, 331.

குறுமுனிமாணுக்கர்பன்னிருவர், 10.

குறுமை - சிறுமை, 408, 432.

குறுமொழிக்கோட்டி - சிறுசொல்லு

யுடையார் கூட்டம்; 419.

குறுவள்ளை, 522.

குறை - கட்டை, 108, 243, 523.

குறைபாடு, 348.

குறையாக்கேள்வி, 566.

குறையுடல், 160 - 61.

குறையுடற்கவந்தம், 543.

குன்றக்குறவை, 5, 20, 25, 513,

குன்றக் குறவர், 1. [522.

குன்றத்தாசிரியர், 7.

குன்றநாடு ஏழு, 230.

குன்றம், 528.

குன்றவர், 16, 513.

குன்றக்கொள்கை, 298.

குன்றி, 387. [405.

குன்றின்மேலிருந்தவிஞ்சையன்,

குன்றுக்கண்டன்னஉறையுள், 554.

குன்றுகொழுநாடு, 362.

குன்றெறியினஞ்செய், 7.

30, 216, 314, 338,
 360, 362, 395, 419, 483, 488,
 494, 498; 520, 535.
 குறுந்தொழி மகளிர், 587.
 குறுந்தொழிலினோர், 481, 557.
 குறுந்தொழிலினையான், 252.
 குறுநடைப்புதலவர், 498.

கூஉய் - கூவி, 225, 441.

கூகைநகுதல், 162.

கூட்டக்கூத்தியர், 383.

கூட்டு, 154, 378.

கூட்டுணல, 313.

கூடநரம்பு, 224.

கூடம் - இசைநிறவாதது ; தன்ப

அரும் பத முதலியவற்றின்

அகராதி. கூடுடு

கையாகிய ஆறு நரம்பி னிசையிற்
 குன்றித் தன்னோசைமழுங்கல்,
 பகை, 204, 218, 222, 233 - 4.
 கூடல், 3, 22, 198, 337, 350,
 352, 356, 359, 361 - 3, 375,
 377 - 80, 423, 428 - 9, 435,
 472, 478, 492, 497, 502, 507,
 513, 519, 577, 589.
 கூடல் (மதுரை) ஒலிக்குக் கடல்
 ஒலி உவமம், 339.
 கூடலாசிரியர்நல்லந்துவனார், 7.
 கூடலான், 486.
 கூடன்மகளிர், 416.
 கூடாரப்பண்டி, 182, 366, 380.
 கூடாவொழுக்கம், 165.
 கூடு, 486.
 கூடை - ஒற்றைக்கை, குவித்தகை,
 75, 99, 111, 536.

445, 455. [539.

கூத்துள்படுவோன் - ஆடலாசிரியன்,

கூதாளம் - கூதாளி, தாளி, 340, 495.

கூதிர்க்காலம், 14, 134, 361, 378.

கூதிர்ப்புள்ளி, 127.

கூதிர்ப்பொழுது, 15.

கூந்தல, 3, 195, 340.

கூந்தலின்மண்பொறி-கூந்தலாலிட்ட

இலாஞ்சனை, 347, 366.

கூந்தலின் மணம், 133.

கூந்தலைச் சடையாகக் கட்டல், 324.

கூந்தலைமுழுகட்டுதல், 314.

கூந்தலெய்யணி மறத்தல், 126.

கூபம், 114.

கூம்பியவாய், 85 - 6.

கூர்ப்பு - மிகுதி, 440.

கூர்மபுராணம், 449.

கூர்மவாயுவின் குணமும் செய்கையும்,

கூடைக்கதி, 57, 79.
 கூடைநிலம், 64, 110.
 கூடைப்பாடல் - சொற்செறிவும் இ
 சைச்செறிவுமுடையது, இயக்கம்
 நான்கனுள் ஒன்று; கூடைச்செய்
 புள், 67, 111, 205.
 கூத்தச்சாக்கையன், 564.
 கூத்தநூல்; நாடகத்தமிழ்நூல், 29.
 கூத்தநூலாசிரியர், 29, 155.
 கூத்தர், 83, 544, 568.
 கூத்தாபறை, 352.
 கூத்தாடல், 319.
 கூத்தாற்பெற்றமெயர், 26 - 7, 331,
 கூத்தி, 158. [461].
 கூத்தியதமைதி, 567 - 8.
 கூத்து, 75, 120-21, 343.
 கூத்து இருவகை : தேசி, மார்க்கம்,
 57, 79, 80, 381.
 கூத்துஈழுவகை, 81.
 கூத்துக்களின் வரவு, 60, 99.
 கூத்துக்களுக்கும் பாட்டுக்களுக்கும்
 அடைத்தவாச்சியக்கூறு, 57, 79.
 கூத்துப் பதினென்று, 57, 59, 61,
 கூத்து விகற்பங்கள், 58. [78 - 9].
 கூத்துள்படுதல், 26, 319, 329,

கூர்முள், 192. [103 - 4].
 கூலக்கடைத்தெரு, 154, 389.
 கூலம் - கருஞ்சாக்கு, 138, 369.
 கூலம் எட்டு, 29, 154 - 5, 237.
 கூலம் பதினாறுவகை, 389 - 90.
 கூலம் பதினெட்டு, 29, 155, 191.
 கூலம் பலவகை, 199.
 கூலமறுகு, 183, 226, 497.
 கூலவீதி, 138, 154, 369, 390.
 கூவல், 490, 575.
 கூவியர் - அப்பஞ்சுடுவார், அப்ப
 வாணிகர், 138, 155, 183, 200.
 கூவியர் மோதகப்புகை, 338.
 கூவிளி, 266. [523].
 கூவைவறுறு - கூவைக்கிழங்கினின்று,
 கூழின்பெருக்கம், 267, 289, 513,
 592.
 கூளி - பூதம், 145, 165, 329, 543.
 கூற்றக்கொண்டிச்சேனை, 541.
 கூற்றத்தூதன், 423.
 கூற்றத்தை யொத்தவலி, 300, 312.
 கூற்றம், 24, 151, 171-2, 208-9,
 549, 567, 585.
 கூற்று உயிர்த்தொகையொரு பகலெ
 ல்லையின் உண்ணுமென்பது, 544.

கூடுகூ அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

கூற்றுக்கண்ணோட அறிந்து களங்
 கொண்டோர், 549.
 கூற்றுவன், 21, 408, 544, 547.
 கூறியது கூறலென்னுங் குற்றம்,
 கூறிற்றிலர், 10, 17. [388].
 கூறு - வகை, 58, 192.
 கூறுபாடு, 63.
 கூறை, 408.
 கூறைகோட்படுதல், 396.
 கூன், 144, 563.
 கூனார், 145, 164.
 கூனி - வசந்தமரலை, இவள் மாதவி
 யின் தோழி, 77, 228 - 9.
 கூனிக்குயம், 430.
 கூனுக்குறளுமுமங்குடிய குறுந்
 தொழிலாளர், 481, 557.
 கேட்டால் மதிதோன்றமென்னும்
 வழக்கு, 253.
 கெடுத்து - காணப்பெறுது, 129.
 கெண்டை, 17.
 கெழீஇய - பொருந்தின, 34, 38.
 கெழு, 24, 130.
 கெழுதகைமை - உரிமை, 53.
 கெழுமல், 125.
 கேட்டி: இகரவீற்று முன்னிலையொ
 ருமைவினைத்திரிசொல, 23.
 கேட்டிசின், 501.
 கேட்டமின் - கேண்மின், 464, 468.

யான நல்லுயிர், 570.
 கேள்வி பதினான்கு, 67.
 கேள்விமுடித்தவேள்விமாக்கள், 570.
 கேள்வியான்முழுதுமுணர்தல், 34.
 கேள்வியைத்தரித்தல், 249.
 கோளதனவற்றைக் கேட்பனபோலக்
 கூறுதல், 214. [165, 406].
 கை - இடம், ஒழுக்கம், 19, 145,
 கை ஆறுவகை, 92.
 கை இரண்டுவகை, 92.
 கைக்கிளை, 14, 67, 112, 203, 218,
 222, 223, 337, 350, 443 - 4.
 கைக்கிளை குரலாகப் படுமலைக்குக்
 கைக்கிளை பெய்தல், 69, 118.
 கைக்கிளைகுரலாதல், 61.
 கைக்கோல் - கொடியு, பற்றுக்கொ
 கைகேசி, 374. [முறு, 422, 434].
 கைகோத்தாடுங்கூத்து, 160.
 கைச்சரி, 181.
 கைசிகி, 82.
 கைத்தல் - வெறுக்கப்படுதல், 244.
 கைத்தளம், 366, 384.
 கைத்தாய், 433.
 கைத்தூண் வாழ்க்கை - ஒழுக்கத்தி
 னுல் உண்டுவாழும்வாழ்க்கை, 394.
 கைத்தொழில், 63, 65.
 கைதை, 198, 202.
 கைதைகடலினது புலால் காற்றத்தை

கேட்டைக்க - கேட்க, 464, 468.
கேட்டை (வினையசைச்சொல்), 269,
கேட்போர்க்குரைத்தல், 87. [468.
கேண்மோ, 258.
கேவணம் - கல்லழுத்தங்குழி,
மணியழுத்துங்குழி, 423, 435.
கேவலஞானம் - திரிகாலவுணர்ச்சி,
கேழ் - கெழியிய, 125. [262.
கேள்வன், 380, 463.
கேள்வி-கவுந்தியடிகள் (ஆகுபெயர்),
34, 345, 505, 551.
கேள்விஐந்து, 534.
கேள்விக்கிடக்கை, 68.
கேள்வித்துறைபொயவர், 242 - 3.
கேள்விகல்லுயிர் - கேள்வியளவே

மாற்றல், 202.
கைதேவேலி, 184, 200, 201, 217.
கைதொழல், 357, 423.
கைப்புமண், 114.
கைபெயருசி, 402.
கைம்மாறு, 476.
கைம்மிகல், 465 - 6.
கைம்மைநோன்பு, 467.
கைம்மைமகளிர், 464.
கையடை, 413.
கையறவு - செயலறுதல், 396. [418.
கையறிமடமை - தன்கைவல்லஅளவு,
கையறுதல் - செயலறுதல், 43,
126, 152, 219, 228, 309,
336, 408, 583.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூடுதல்

கையறுதுன்பம் - மீளாத்துன்பம்,
கையாறுதல், 356. [258, 274.
கையாற்கண்ணில் மோதிக்கொண்
டழுதல், 466 - 7.
கையாறு, 27, 348, 357.
கையுறை - காணிக்கை, 221, 232,
377, 506.
கையுறைமறை, 207, 213.

கொச்சகம், 6, 190, 206, 219, 520.
கொச்சகவொருபோரு, 190 - 91.
கொஞ்சியமொழி, 87.
கொட்டம், 138, 154, 179, 195,
கொட்டாவி, 85-6. [448, 463, 494.
கொட்டி, 563.
கொட்டிக்குறுப்பு நான்கு, 89.
கொட்டிச் சேதம், 564.

கையூழ், 204.
 கையெடுத்தல் - தொழுதல், 312.
 கையெடுத்தோச்சுதல், 313.
 கையொட்டுக்கால்(கறுப்பூரம்), 379.
 கைவடம், 197.
 கைவருதல், 520.
 கைவரை - கையிடம், 264.
 கைவரைகாணல்-கண்விழித்தல், 285.
 கைவளை, 180.
 கைவன்மகனிட, 418.
 கைவாரிகள், 140.
 கைவிட்டெறிதல், 86.
 கைவிட்டோச்சல், 584.
 கைவிடலையார் - கைவிடான், நெடுமு
 விட்டிலன், 336, 347.
 கைவிடுதல், 491.
 கைவிரலாபரணம், 197.
 கைவினைமுற்றிய நுண்வினை, 422.
 கொக்கரிப்பு, 159, 323.
 கொக்கிவாய் } 197.
 கொக்குராய் }
 கொக்கிவாய்முத்து, 181.
 கொக்கு, 260.
 கொங்கசெல்வி - கொங்கநாட்டினை
 யாளும் செல்வி, 316, 325.
 கொங்கனக்கூத்தர், 538.
 கொங்கணர், 530. [530, 573, 589.
 கொங்கர் - கொங்குமண்டிலத்தரசர்,
 கொங்கிளங்கோசர், 30, 325, 589.
 கொங்கு - கொங்குமண்டிலம், தாது,
 மணம், 30, 37, 265, 325.
 கொங்குமண்டிலம்-குடநாடு, 31.
 கொச்சகக்கலி, 9, 25, 41.
 கொச்சகச்சார்த்து-கொச்சகம் போ
 ன்று முடியும், 207.

கொட்டிராணடு, 74. [90, 91, 382.
 கொட்டின் அளவு, வடிவு, தொழில்,
 கொட்டு - அழுக்குதல், வாச்சியக்
 கூறு, 58, 75, 114, 120.
 கொடி, 147, 166, 190, 320, 341,
 கொடிக்கவலை, 523. [495, 585.
 கொடிச்சியர் பாடல், 522.
 கொடிச்சேனை, 541.
 கொடித்தண்டு, 309.
 கொடித்தேர்வீதி, 497, 554.
 கொடித்தேர் வேந்தர், 81.
 கொடித்தொடர் - சலவியுந்நக்கும்,
 கொடிநகது, 543. [567.
 கொடி துடங்குமதில், 369, 415,
 கொடிப் பகன்றை, 340. [562.
 கொடுப்பநதர், 542.
 கொடிப் பலளம், 389.
 கொடிப்பாலை, 112.
 கொடிப்பூ, 48, 497.
 கொடி புணர்நிலை, 297.
 கொடிமரம், 297.
 கொடிமலலிகை, 340.
 கொடிமாடக்கூடல், 519.
 கொடியிடைசோலை, 220.
 கொடிமுசுண்டை, 339 - 40.
 கொடியறுகு, 182.
 கொடியிறக்குதல், 269.
 கொடியெடுக்கு, 186.
 கொடிவழித்தீர்த்தம் - வேங்கட
 மலையிலுள்ள ஒரு தீர்த்தம், 304.
 கொடி வாராதேயென்பன்போல மதி
 த்துக் கைகாட்டல், 342.
 கொடிவிடுதல், 498.
 கொடிவில - ஒழுங்குபட்டவில, 480.
 கொடிற்றுக்கோல், 436.

சுருதி அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கொடி, 424, 434.

கொடுகிலிட்டெறிதல், 86.

கொடுகொட்டி - பதினோடலுள்

ஒன்று; சிவபெருமானாடியது; கொ

டுங்கொட்டியெனவுங் கூறப்படும்,

57, 79, 89, 177, 190, 192,

கொடுங்கடல், 303. [563, 565.

கொடுங்கரை, 353.

கொடுங்கரைமேகலைக்கோவை, 340.

கொடுங்காய் - வெள்ளரிக்காய், 430.

கொடுங்குழை - மகாக்குழை, 126,

கொடுங்கோல், 507, 526-7. [149.

கொடுங்கோல் வேந்தன் குடிகள்

அவன் போங்காலத்தையும் தன்

ணனி வேந்தன் வருங்காலத்தை

யும் நோக்கியிருத்தல், 332, 343.

கொடுங்கோளூர் - சேரநாட்டில் திரு

வஞ்சைக்களத்துக்குச் சமீபத்தி

லுள்ளதோளூர், இக்காலத்துக்கொ

டுங்கொளூர் என்ற வழங்குகிறது, 19.

கொடுஞ்சி - தேர்மொட்டு, 306, 384,

539, 544, 548.

கொடுந்தொழில், 194.

கொடும்படநெடுமடில், 554.

கொடும்பாடு - கொடுமை, 397.

கொடும்பாளூர், 294, 305.

கொடும்பை - கொடும்பாளூர்; பா

ண்டூர்பாட்டுள்ளது; முற்காலத்

தில் உறையூரிலிருந்து மதுரைக்

குச் செல்லும் வழியிலிருந்ததென்

றுதெரிகிறது, 294. [305.

கொடுவான் - மழு, 501.

கொடுவில, 300.

கொடுவிற்பொறிபாடுதல், 580.

கொடுவேரி, 195, 360.

கொடை, 304.

கொடையென்னுந்துறை, 320, 330.

கொண்டகொழுநர் - தம்மைநெஞ்சி

னுட்கொண்ட கொழுநர், 478.

கொண்டல - கீழகாற்று, 364, 378.

கொண்டு-கருதி, நோக்கி, 175, 271.

கொண்டுகூறுதல், 574.

கொண்டுநிலை - பொருளைக்கொண்டு

நிற்குநிலை, 520.

கொண்டென்றதனைக் கொள்ளவென

கொண்டை, 376. [த்திரித்தல், 276.

கொணமூ, 260.

கொண்மென-கொண்மினென, 246.

கொத்து, கொந்தெனமெலிதல், 229,

கொதியழல், 3. [500, 584.

கொதியழற்சீர்தம், 566, 571.

கொந்தழல், 500.

கொந்தாரிளவேனல், 229.

கொந்தி, 88.

கொப்புளம், 323, 398, 410.

கொப்புளித்தல், 440. [தல், 343.

கொப்புளித்தலிற் குஞ்சித்தல் நடத்

தொம்பு - ஒருவாத்தியம், 327, 330,

372.

கொம்மட்டி மாதாளங்காய் புளித்த

கறியாக்குதற்குச்சிறந்ததென்பது,

417.

கொடும்பைக்கோட்டகநெடுஞ்ஞம்,
 கொடுமணி-ஞ்சைகடிதானமணி, 514.
 கொடுமரம் - வில், 18, 320.
 கொடுமுடி, 37, 189, 459.
 கொடுமை - வளைவு, 133, 292, 353.
 கொடுமைகுறித்தசொல், 218.
 கொடுமைப்பாடு, 409.
 கொடுவரி - புலி, 143, 175, 187,
 288, 333, 579.
 கொடுவரிக்கயற்புலி, 530.
 கொடுவாய்க்குயம் - கோடினவாயை
 புடைய அரிவான், 417, 430.

கொம்மைவரிமுலை, 561, 579.
 கொய்யும்பருவத்தினை, 306.
 கொய்யுளைப்புரவி, 539. [171.
 கொல (இடைச்சொல்), ஐயம், 129,
 கொல்லம் - ஒருமலைநாடு, 230.
 கொல்லல் - வெட்டல், 155.
 கொல்லர், 139, 155 - 6, 422, 553.
 கொல்லன், 2, 3 - 0, 330, 424 - 5,
 கொல்லாககோலம், 565. [485.
 கொல்லாப்பண்டி, } 182, 199,
 கொல்லாவண்டி, } 384, 539.
 கொல்லாவிசை, 509.

• அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கூடுகூ

கொல்லிப்பாவை, 194, 325.
 கொல்லிமலை, 520.
 கொல்லியாண்டகுடவர், 520.
 கொல்லேறு, 161, 443.
 கொல்லை, 446.
 கொல்லைத்தோட்டம், 314.
 கொல்லைப்புளம், 15.
 கொல்வழி, 509.
 கொலை, 371. [550.
 கொலைக்களப்பட்டகோவலன், 484,
 கொலைக்களப்பட்டசங்கயன், 509.
 கொலைக்களம், 2.
 கொலைத்தொழில், 172. [தல், 394.
 கொலைத்தொழிலிங்கத்தானஞ் செய்

கொற்றம் - அரசவரிமை, வெம்மை,
 வெற்றி, 143, 148, 167, 262,
 279, 317, 391, 403, 495, 497,
 505, 536, 554, 582.
 கொற்றவஞ்சி, 529.
 கொற்றவள்ளை, 529.
 கொற்றவன், 293.
 கொற்றவாயின்மணி, 480.
 கொற்றவாள, 162.
 கொற்றவேந்தன், 508, 526.
 கொற்றவை - தூர்க்கை, 18, 25 - 6,
 161, 317 - 8, 320, 327 - 8,
 331, 337, 482, 507, 510.
 கொற்றவாங்கிலை, 329 - 30.

கொலைப்பாவத்தின் தீமை, 276.

கொலைப்பாவம், 275, 406.

கொவ்வை, 226.

கொழுக்குடிச் செலவர், 42. [379,
கொழுநர், 126, 134, 362, 377,
கொழுநன், 1, 129, 149, 169, 360,
406, 429.

கொழுமுறி - இளந்தளிர், 133.

கொள்கை - செருக்கு, 2, 166.

கொள்ளிக்கண், 160.

கொள்ளிலை, 114.

கொள்ளு, 390, 496.

கொள்ளும், 213.

கொளு - குரவைக்குக்கருத்து, 442.

கொளுச்சொல், 451, 514.

கொளுத்துதல், 59, 62, 92, 107.

கொளை - ஒற்றுப்பு, 218, 330, 411,
446, 458. [320.

கொளைபுணர் சீர்வலையாழ்ப்பாணர்,

கொற்கை - பாண்டியர்களின்பழைய

இராசதானி ; இப் பெரமுது

மிசச்சிறிய ஊராக இருக்கிறது,

30 - 31, 360, 458, 482.

கொற்கைக்கொண்கன், 501. [376.

கொற்கையம்பெருதுறை முதது,

கொற்கையிலிருந்தவெற்றிவேற் செழி

கொற்கைவேந்து, 484. [யன், 553.

கொற்றக்குடை, 71.

கொற்றப்பந்தர், 163.

கொற்றவையைப் பரவுவார், 322.

கொற்றி, 88.

கொன்-மிகுதி, கூர்மை, 211.

கொன்றகுவித்தல், 187, 544.

கொன்றை, 443, 522.

கொன்றை, ஆம்பல, முலையென்
பன சிலகருவி, 456.

கொன்றைக்குழை - கொன்றைப்பழத்
தைத்துருவித்துனைத்து ஊதுவது,
443, 445, 455 - 7.

கொன்றையஞ்சுடைமுடி, 3.

கொன்றையன், 436.

கொன்றையும் துளவும் சேர்த்துத்
தொடுத்தமாலு, 319, 329.

கொன்றைவேந்தர், 487.

கொள்ளே, 211.

கோ - பசு, 408, 447.

கோக்கிவாய் } 197.
கோக்குவாய் }

கோகிலக்கண், 387.

கோகுலக்கழுத்து, 388.

கோகுலம் - பசுநிரை, 15, 447.

கோங்கம், 15, 296, 300, 307,
312, 318, 347, 339, 352-3, 522.

கோங்கலர், 379.

கோசர் - கொங்குமண்டிலத்தாசர்;
இவர் தம்நாட்டில கண்ணகிக்கு
விழாச்செய்தவர், 31, 325.

கோசிககோத்திரம், 334.

கூகூ அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி.

கோசிகம், 379.
 கோசிகமாணி, 335, 349.
 கோசிகள் - காவிரிப்பூம்பட்டினத்து
 ள்ள ஓரந்தணன் (கொசிகார்),
 334 - 5, 345 - 6.
 கோட்டகம் - கரை, 294, 305.
 கோட்டம் - கோயில், வஞ்சம், 12,
 21, 24, 30 - 31, 146, 149,
 226, 241, 243, 245, 250 - 51,
 300, 312 - 3, 316, 323, 356,
 370 - 71, 482, 570 - 71, 574,
 584 - 6, 589.
 கோட்டயில் கடடுரை, 4.
 கோட்டான், 333.
 கோட்டி - கோயில் வாயில், 15, 585.
 கோட்டினத்தளவு, 9.
 கோட்டினதமைதி, 61.
 கோட்டினும் கொடியினு நீரினு நிலத்
 தினும் காட்டியது, 448, 497.
 கோட்டுப்பூ, 339.
 கோட்டுமண் கொண்டஏறு, 161.
 கோட்டுமண் கொள்ளாமுலை, 278.
 கோட்டுமா - எருமைக்கடா, பன்றி,
 யானை, 396, 408, 545.
 கோட்படுதல், 408. [310.
 கோட்பாடு, 2, 64, 107, 157, 162,
 கோடாம், 272.
 கோடரி, 413.
 கோடி - ஓரெண், புதிய உடை, முனை,
 199, 367.
 கோடிக்கலிங்கம், 490. [454.
 கோடிப்பாலை, 67 - 8, 112, 235,
 கோடிப்பாலை இடைமுறை திரிதல்,
 கோடிப்பாலைத்தோற்றம், 113. [234.
 கோடி முரிந்தன, 386.
 கோடியில்லன், 386.

தொழிற் குரிய கருவிகள், 385.
 கோடுதல், 146.
 கோடுமோ, 457.
 கோடுவாய்வைம்மிர், 514.
 கோடை - மேலகாற்று, 334, 363,
 கோடைக்காலம், 362. [380.
 கோணஞ்செய்தசாளம், 153.
 கோத்தல், 32.
 கோத்திரம், 282.
 கோத்து வலிகளும் கருவி, 413.
 கோத்தொழிலாளர், 293, 305, 506,
 கோதுதல், 161. [509.
 கோதை - ஒழுங்கு, 36, 198, 207,
 227 - 8, 216, 248, 291, 362,
 521, 561, 571, 579.
 கோதைத்தாமம், 552, 583.
 கோதைப்பிணையல், 149, 170.
 கோதைமாதவி - மாலைபோலப் பூக்
 கும் குருக்கத்தி, 379.
 கோநகர், 175, 187, 491, 512.
 கோப்பாளி, 88.
 கோப்பு, 188, 382.
 கோப்பெருந்தேவி - நெடுஞ்செழி
 யன் மனைவி, 2, 21, 23, 423,
 435 - 6, 481, 485, 559.
 கோப்பெருந்தேவிகோயில், 424.
 கோபம் (இக்திரகோபம்) - துகில்,
 கோபாலன், 396, 407. [379, 387. -
 கோமகன்கொற்றம், 582.
 கோமுறை - இராசநீதி, 506.
 கோமேதகம் மஞ்சளும் சிவப்பும்
 கலந்தநிறமுடையது, 367, 388.
 கோயில் - ஆரணமனை, 148, 159-60,
 கோயில்ஐந்து, 255. [163, 339, 183.
 கோயில்லனக, 247 - 8, 370.
 கோயிலார், 140.
 கோயிலிப்பாடல், 146

கோடியுத்தல, 290.
கோடு - கடமாக்கொம்பு, கொடு
முடி, தாதம், மலை, யாழ்க்கோடு,
203, 222, 224, 256, 292,
303, 315, 350, 366, 393.
கோடுகடைதொழில் - ஆணைக்
கோடு முதலியவற்றைக் கலையும்

கோயல்தலையுத்தல, 110.
கோயிற்றுக்கு, 59, 91, 382.
கோயின்மாக்கள், 493, 564.
கோல் - அரங்களுக்குங்கோல், விட
டேறு, 70, 112, 115, 402.
கோலயாழ், 202.
கோலவளை, 417, 539.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கூகூக

கோலச்சாரி, 26.
கோலம் - வடிவு, 151, 179, 188,
195, 202 - 3, 238, 241, 343,
கோலளவு, 114. [561.
கோலின்செம்மை, 391, 403.
கோவலர், 15, 124, 130, 397, 402,
415 - 6, 434, 447, 456, 458,
558.
கோவலன் - சிலப்பதிகாரகதாநாயக
னான ஒரு வணிக, 2, 10, 20,
22, 26 - 7, 31, 35 - 6, 122,
125 - 6, 131, 133, 149 - 50,
170, 179, 182, 185 - 6, 195,
198, 202, 205, 212, 219 - 20,
224, 226, 229, 232, 236 - 7,
240, 244 - 5, 251 - 2, 274,

கோவையுற்பருமுத்தம், 132.
கோழி - உறையூர்; முற்காலத்தில்
இதிலிருந்த ஒரு கோழியானையொடு
பொருதுவென்றமையால் இவ்வூர்
இப்பெயர்பெற்றது, 30-31, 135,
199, 288, 302, 501.
கோழிச்சேவற் கொடியோன், 356,
கோழியூர், 302. [370.
கோபா, 277, 297.
கோளவதுன்பம், 332.
கோளி - பூவாதுகாய்க்குமரம், 430.
கோளிப்பாகல், 417.
கோளியாலம், 430.
கோளிழைத்தல், 576.
கோற் கூத்து, 88.
கோற்றொடி, 539.

292 - 3, 298 - 9, 300, 303-4,
310 - 11, 334, 342, 345 - 6,
350, 357, 369, 372 - 3, 375,
390-93, 396 - 7, 403- 4, 407,

409, 417, 423, 425, 434, 435,
437, 466, 471, 509, 511 - 2,
550, 574, 576. [தல, 406.

கோவலன்கொடியிற்றி தந்தவன்

கோவலன் சாவகமோடபிள்ளை, 417.

கோவலன் மனைவி கண்ணகி, 418.

கோவலன் மாதா, 55, 335, 433, 587.

கோவலன், யானை பிணிதந்து அகப்

பட்ட மறைபோனை விடுவித்தமை,

கோவலன் குதை, 551. [587.

கோவலனார், 450. [387 - 8.

கோவாங்கு - மாணிகசத்தினிற்,

கோவாமலையாரம் - சந்தனம், 447,

சகோடயாழ், 100,

541.

கோவியன் வீதி - செண்டு வெளிப்புறத்

தெரு; இராசமார்க்கம், 139, 157,

கோவேறுகமுதை, 182, 199. [159.

கோவை, 332, 387.

கோவை இருடத்தொன்று, 221.

கோவை ஒன்பது, 221, 221.

கோவை கலங்காத முறைமை, 221.

கோவை பதினாங்கு (யாழ்), 66 - 8,

222, 224.

கோதல, 22, 484.

கோளிகம் - ஒருபன், 191.

கொடி - ஒருபன், 234.

கொத்தன், 400.

கொத்தம், 326.

கொளியர் - பாண்டியர், 391, 403

சக்கம், 129.

சக்கரவாத்திகள், 408.

சக்கரவாக்ககோட்டம், 249.

சக்கரவாளம், 219.

சகசாதிசயம், 280.

சகடப்பொறி, 415.

சகடம் - கொல்லாப்பண்டி, 36,

331, 366, 539.

சகடு - உரோகிணி, 41.

சகலபாசனம், 301.

சகோடம் -

224, 234, 267, 289.

சங்கப்புலவர், 351. [293, 583.

சங்கம் - கூட்டம், 7, 128, 277,

சங்கமத்துறை, 167.

சங்கமன் - ஒருவாணிகள்; நீலியின்

கணவன், 3, 23, 509, 510.

சங்கமுகம், 252. [வன், 264, 283.

சங்கரன் - சுகத்தைப்பண்ணுகின்ற

சங்கரி, 322, 331.

சங்கவளை, 181, 196, 510.

கூசுஉ அரும்ப்த முதலியவற்றின் அக

சங்கறுப்போர், 157.
 சங்கிரமம், 255.
 சங்கிலி, 197.
 சங்கிலி நுண்ணொடர், 181.
 சங்கின்னா, 543.
 சங்கினுற்செய்தகாதாபரணம், 556.
 சங்கினி, 103.
 சங்கு, 199, 247, 304, 372.
 சங்குக்கை, 92, 96.
 சங்குமுதொடுப்பு, 558.
 சங்கோசபரிவாரம், 564.
 சச்சுபுடமுதலான பஞ்சதாளம், 59.
 சஞ்சயன் - செங்குட்டுவனுடைய
 துதிரிற்றலைவன், 540 - 41.
 சஞ்சாரம் - பாதமைந்தனுளொன்று,
 சஞ்சிவிரான்குவகை, 173. [81.
 சஞ்சிவினி, 54.
 சட்சம், 101, 457.
 சட்டை, 422, 434.
 சட்டையிட்டபிரதானர், 540.
 சடங்கு, 41, 193.
 சடாதாரி, 88.
 சடைமுடி, 331, 528.
 சடையும்பிறையும் - சடையிடத்தே
 பிறையும், 501.
 சண்பகக்கோதை, 338.
 சண்பகம் - சண்பகமரம், 43, 114,
 225, 235, 258, 274, 351 - 2,
 சண்பகமுலை, 179. [495.
 சத்தமாதா, 482.
 சத்திரம் - அறச்சாலை, வேதத்தின்
 சத்துரு, 163. [ஒருபிரிவு, 149, 339.
 சத்துவம் - விலங்குறுப்புக் கருள்
 ஒன்று, 19, 58, 82, 84 - 5.
 சதக்கினி, 415.

சதுரக்கை, 92, 96. [துள் ஒன்று, 81.
 சதுரச்சிரம் - நிருத்தக்கை முப்ப
 சதுரப்பாலை-நால்வகைப்பாலையுளொ
 சதுரம், 92. [ன்று, 453.
 சதுரமூன்று, 222.
 சந்தஞ்சம், 92.
 சந்தம் - சந்தனமரம், 327.
 சந்தனக்குழம்பு, 332, 338, 344,
 சந்தனக்குறை, 523. [351.
 சந்தனத்தளிர், 333, 344.
 சந்தனம், 100 - 101, 125, 132,
 134, 154, 221, 224, 232,
 260, 318, 331, 378, 493.
 சந்தானகரணி, 173.
 சந்தி - விலங்குறுப்பினுளொன்று,
 19, 58, 82, 88, 205, 255, 384.
 சந்திரான்கு, 369, 390.
 சந்திபண்ணுகை, 334.
 சந்திரகாந்தக்கல், 271. [368, 388.
 சந்திராகுரு - வெண்முத்து, வெள்ளி,
 சந்திரபாணி, 181. [கருவி, 106.
 சந்திரவனையம் - ஒருவமைத்தோற்
 சந்திரன், 36, 125, 131, 301, 562.
 சந்திரன் கோயில், 242, 248.
 சந்திரன் திருமாலின் மனத்திலுதித்
 தமை, 192.
 சந்திரன்வெண்ணீர்மை, 116, 388.
 சந்திரனைப்பாடுந்தேவபாணி, 177,
 சந்திராதித்தம், 301. [191.
 சந்திராதித்தர், 585.
 சந்திரோதயவருணனை, 131.
 சந்தின்குப்பை, 541.
 சந்து - சந்தனம், 221, 232.
 சந்துக்காரை, 180.
 சந்தகசொல்லல். 239

சதங்கை, 180, 196.

சதிபாய்ந்து செல்லுதல், 350.

சதுக்கத்துத் தெய்வம், 167. [568.

சதுக்கப் பூதரைவஞ்சியுட்டந்தவன்,

சதுக்கம் - நாற்சந்தி, 146, 165,

255, 369, 390. [283.

சதுமுகன் - நான்குமுகன், 264,

சதுர்த்தம், 349.

சந்துமுத்துமாரியதென்னரிட் ட தி

சந்துரல், 581. [தை, 541.

சந்நியாசிகள், 544.

சப்படி, 286.

சம்பங்கோழி, 278.

சம்பத்து, 283.

சம்புடம் - ஓரிருக்கை, 232.

சம்பூர்ணம், 349.

அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி. கூகூங்

சமகவி - அங்கக்கிரியைபதினாறு
சமசாரம், 455. [ஒன்று, 81.
சமநிலை - நிலையாநிலைகளென்று;பாதி
மைந்தனெனொன்று,81,445,454.
சமபாதவிருத்தம் - இசைப்பாவகை
சமம், 224, 266. [யுள்ஒன்று, 190.
சம்மஞ்ஞ, 68, 113.
சமயதேவர்கள், 264.
சமரூபி, 548.
சமரி, 317.
சமவாகாரம், 84.
சமன், 63, 69, 108, 225, 235.
சமனியகரணி, 173.
சமனெளி, 387.
சமாதி - ஓரணி, 371, 431. [104.
சமானவாயுவின் குணம் செய்கை,
சமித்து, 505.
சமிதை, 494.
சமைத்தல், 422, 434.
சயந்தக்கை, 97 - 8.
சயந்தகுமாரன், 56.
சயந்தனா லுடையார், 80.
சயந்தம்: இது நாடகத்தமிழ்தூல்
களுளொன்று; இதுதூள்ள சூத்தி
ரங்களிற்சில நடைபெறுகின்றன
வன்றி தூலின் முதனடுவிறுதிகா
ணமையின், இந்நூல் இறந்தது
போலுமென்று அடியார்க்குநல்லா
ரொழுதியிருக்கின்றனர், 9, 80.
சயந்தன், 72, 176, 188, 189, 565.
சயம்பு - தானேதோன்றினவன்,
சயமகள், 40, 327. [264, 283.
சயமாசீர்த்தி, 230.

சரவணப்பொய்கையில் நீராடினால்
ஐந்திரவியாகரணம் உணரலாகு
மென்பது, 307.
சரவணம், 295.
சரளகத்திற்குரிய எழுத்து, 105.
சரளம், 195.
சரங்காலம், 439.
சரி, 59, 116, 181, 197.
சரிமபதரி, 67.
சரிகை - அங்கக்கிரியை பதினாறு
சரியை, 371. [ஒன்று, 81.
சாரத்தின் அளவு, 104.
சருவதா, 41.
சராமலம், 386.
சல்லி, 71, 557. [106, 382.
சல்லிகை - உத்தமத்தோற்கருவி,
சல்லியகரணி, 173. [376.
சலசரங்கள் - தோணிமுதலானவை,
சலதி - பெரியசொல்லுமவள், 245,
சவடி, 180, 197. - [253.
சவம், 475.
சவலை - இசைப்பாவகையுள் ஒன்று,
சவாது, 196, 379. [190.
சலித்தல் - சபித்தல், 312.
சற்பாவனை, 264.
சன்னாகம், 366.
சனம், 182.
சனிக்கோள், 260, 277.
சாக்காடு, 84.
சாக்கையன், 564.
சாட்சிகாதர், 487.
சாடவம், 349.
சாடித்தேறல், 329.

சயமாது, 40.
 சயனம், 252.
 சயானநதம், 192.
 சயிலேகம், 195.
 சர்ப்பசிரம், 92.
 சரக்கறை, 153, 199.
 சரக்கு, 199, 362, 539.
 சரப்பளி, 197.
 சரவணப்பூம்பள்ளி யறை, 516.
 சரவணப்பொய்கை, 516.

சாண், 114, 453.
 சாணகங்கரைத்துக்காயும்மிடா, 401,
 சாணம்புக்கடு, 414. [459.
 சாத்தர் - கடலவாணிகள் சாத்தனார்,
 சாத்தற்கு அறிகும் பூனைப்பூவு நெல்
 லொடுசேர்த்துத் துவதல், 243,
 251.
 சாத்தன் - ஒருதெய்வம், ஒரு புலவர்
 2, 5, 20, 24 - 5, 248, 525,
 சாத்திரம், 248. [574, 586.

கூகூச அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

சாத்து, 300.
 சாத்துதல், 315, 324.
 சாத்துவதி-விருத்தி நான்கனுள்ளொன்
 டு, 82, 512.
 சாத்துவிகம், 80.
 சாதப்புட்கண், 357.
 சாதருடை, 196.
 சாதருபம், 368, 389.
 சாதவாகனன்கோயில், 248.
 சாதாரி, 15.
 சாதி-ஒருவகைமரம், விலக்குறுப்பினு
 ளொன்று, 19, 48, 58, 82, 84,
 155, 439, 495.
 சாதிக்காய், 361, 379.
 சாதித்தமந்திரம், 438.
 சாதிப்பன்மை, 49.
 சாதிப்பெயர், 328.
 சாதிப்பெரும்பண் திறங்கட்குப்
 பிறப்பிடமென்பது, 235.
 சாதிப்பெரும்பண் நான்கு, 224- 5.
 சாதிமாணிக்கம், 367.
 சாதியொருமை, 153.
 சாதிலிங்கம், 225.
 சாதுக்கள், 255.
 சாதாங்கம், 88.
 சாதாங்கமாணிக்கநிறம், 387.
 சாதுவன் - ஒடுக்கினாவது, 264, 283.
 சாந்தம், 138, 154, 315, 338.
 சாந்தனைந்த மாப்பு, 361, 378, 497.
 சாந்தி - ஒரு கூத்து, 27 - 8, 30,
 79, 193, 553, 570, 589.
 சாந்திக்கூத்தர், 140, 158.
 சாந்திக்கூத்து நாலவகை, 80.
 சாந்திகரைக் கோட்டம், 241.
 சாந்து - குழம்பு, 36, 53, 147, 150,
 167, 170, 173, 183, 379.
 சாந்துக்குறுப்புமுப்பத்திரண்டு 367.

சாமந்தர் - சிற்றரசர், 157.
 சாமரம் } 385, 523.
 சாமரை }
 சாமரைக்கவரி, 363, 380.
 சாமை, 29, 155.
 சாயல், 209, 227.
 சாயல்வரி, 210, 217.
 சாயலன் - காவிரிப்பூம்பட்டினத்துள
 ன ஒருவணிகள், 399, 400, 411-2.
 சாயவேளாகொல்லி, 384.
 சாயை - நிழல், 203.
 சார்த்து, 205.
 சார்த்துவரி, 207, 213, 289, 365.
 சாரகுமாரன் - அநாகுலனுக்குத்
 திலோத்தமையிடத்துப் பிறந்தோ
 ன்; சயந்தகுமாரனென்றும் இப்
 பெயர்வழங்குகின்றது; இவன்
 இசையறிதற்பொருட்டுச்சிகண்டி
 யென்னு முனிவரால் இசை
 நுணுக்கமென்னும்தூல் இயற்றப்
 பட்டது, 10.
 சாரணர், 167 - 8, 255, 263 - 4,
 280 - 81, 283 - 4, 291, 301,
 399, 400, 411 - 2.
 சாரதி, 495.
 சாரமாணிகள், 140, 158.
 சாரியை, புறக்கூத்துக்குரிய ஆடலுள்
 ஒன்று, 24 - 5, 59, 82, 91, 307.
 சாரியைநிப்ப உருபுதெற்குதல், 130,
 305, 421.
 சாரீரணியிலக்கணம், 102, 189.
 சால - அமைதி, 167.
 சாலியினி, 495.
 சாலியர், 154.
 சாலியரிசி, 417.
 சாலியொருமீன், 36.
 சாலினி - வேட்டுவமகளாகிய தேவ

சாந்தவாயப்பட்டன, 137.
 சாபம், 78, 176, 266.
 சாபயிடுதல், 510.
 சாபலிடை, 188, 266, 287-8, 302.
 சாம்பல, 114.
 சாம்பூதம், 71, 117, 368, 389.

ராட்டி, 26, 313 - 4, 316 - 7,
 324 - 5, 328, 343, 516.
 சாவகநோய்ப்பிகள் - சைனரில இல்ல
 றத்தார், 412, 417, 433.
 சாவகநோன்பு, 345, 375, 429.
 சாவகமாக்கள், 401, 412.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூகூடு

சாவகர், 255, 270, 301 - 2, 391,
 சாமல், 89. [399, 400, 411.
 சாளகம், 190.
 சாளரக்குறுவகன், 43, 48.
 சாளரம், 105, 134, 153, 361,
 சாறயர்காம், 185. [378.
 சாறு - திருவிழா. 148, 572.
 சான்று - சாட்சி, 165, 487, 490.
 சான்றோர், 478.
 சான்றோர் செய்யுள், 7, 124.
 சிக்கை - இசை, 458.
 சிகண்டி - ஒருமுனிவர்; இவர் குறு
 முனிவர் மானாக்கர் பன்னிருவருள்
 ஒருவர்; இசைநுணுக்கமென்னும்
 இசைத்தமிழ்நூல்செய்தேதார்,

சித்திரத்திரள், 493.
 சித்திரத்திரை, 202.
 சித்திரத்தொழில், 196, 435.
 சித்திரப்படம், 17, 203.
 சித்திரப்பணி, 185.
 சித்திரப்புணர்ப்பு, 65, 110.
 சித்திரப்பொன்வனை, 197.
 சித்திரம், 572.
 சித்திரமண்டபம், 163. [557.
 சித்திரவிதானம், 71, 116, 554,
 சித்திரன் - கனகவிசயர்க்குத் துணை
 யாயினோரசன், 542. [404.
 சித்திராபதி - மாதவியின் கற்றாய்,
 சித்திராபூரண, 141, 269.
 சித்திரிக்கப்படாமை, 9.

ஆசானென்னும்பண்ணி ன் பு ம ச்
 சாதி, 10, 104, 190, 230, 350.
 கொம் - விற்பிடிக்கை, 92, 94.
 காமணி, 32.
 கங்கபுரம் - கலிங்கநாட்டுள்ளதொரு
 நகரம், 3, 23, 508 - 10.
 கங்கம், 117, 277, 326.
 கங்கமுகவோடம், 341, 354.
 கங்கல் - குன்றல், 24.
 கங்கனக்கூத்து, 59, 80, 91.
 கங்கன் - கனகவிசயர்க்குத்துணையாயி
 னானோரசன், 542.
 கங்காதனம், 12, 493, 554.
 கங்காவண்புகழ், 3, 509.
 கங்கி - ஒருவகைக்கூத்து, 142, 160.
 கங்குவை, 103.
 கச்சிலிப்பொறி, 402, 414.
 கத்தர், 168, 265.
 கத்தன் - செய்யவேண்டுமெனவற்றை
 ச் செய்துமுடித்தவன், 263 - 4,
 282 - 3.
 கத்திளட்டுவகை, 283, 307.
 கத்திரக்கம்பி (துகில்), 379.
 கத்திரக்காணம், 65.
 கத்திரகாரிகள், 139, 156.
 கத்திரச்சிலம்பு, 423.
 கத்திரச்சூடகம், 180.
 கத்திரசேனன் - ஒருகத்தருவன், 188.

௮௪

கத்திரை, 117, 186.
 கத்திரைச்சித்திரைத்திங்கள், 141,
 கத்து, 88. [159].
 கதாரி, 561.
 கதைவு, 65.
 கந்தடி, 29.
 கந்தாமணி : இது திருத்தக்கதேவ
 ரென்னும் சைனமுனிவராலியற்
 தப்பட்டது; 3145 - கலிகளாலா
 கிய 13-இலம்பகங்களையுடையது;
 தமிழிலுள்ள சிறந்த காவியங்
 களைத்தனுள் ஒன்று; சொல்லழகும்
 பொருளழகும் அமைந்துள்ளது;
 நச்சினுர்க்கினியரால் எழுதப்பெ
 த்ற உரையையுடையது; இதற்கு
 வேறொரு பழையவுரை யுண்டெ
 ன்று நச்சினுர்க்கினியருரையால்
 விளங்குகின்றது. இது சீவகன்
 கதையைக் கூறுவதாகலின் சீவக
 கந்தாமணியென்றும், தூத்பய
 னாகிய நார்பொருளையும் நன்கு
 விளங்கக்கூறுதலின் முடிபொருட்
 டொடர்நிலைச்செய்யுளெ ன்று ம்
 வழங்கும், 8 - 9, 20, 47 - 8,
 51-3, 71, 74, 79 - 80, 116,
 130, 133-5, 147, 149, 153-4,
 158, 160-61, 165, 170, 172-3,
 198, 203, 213, 224, 229,

கூகூகூ அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

233, 236; 248, 252, 258, 273,
275, 286, 294, 301, 311, 345,
349, 359, 361, 363-4, 371-2,
380, 383, 389, 393, 403, 405-6,
408, 411 - 2, 415, 429, 433,
438, 455-6, 459, 472, 478,
482, 494, 521, 524, 543, 547,
565, 571, 585.

செந்தியல்வெண்பா, 33.

செந்து, 190, 206.

செந்துப்பிழக்கை, 88.

செந்துரக்கட்டி, 523.

செந்துரச்சுண்ணம், 360, 514.

செந்துரம், 387, 389.

செந்தைசெல்லாத்தாரம், 12, 590.

செந்தைநோய்கூர்தல, 227.

செந்தையுடம்பட்டோனவினயம், 86.

செந்தைவிளக்கு - அவதிஞானம், 263.

செப்பியர் - தையற்காரர், 156. [579.

செபி துலைபுக்கது, 483, 504, 555,

செமையச் சென்னித்தெய்வம், 572.

செமையம், 143, 162, 177, 189,

செரமம், 57, 583. [288.

செரல் - செல்லிப்பறவை, 402, 414.

செரிக்கும்பரியாசகர், 158.

செல்லரிச்செலம்பு, 2.

செல்லிகை (துகில்), 379.

செல்லை - இழிவு, 424, 436.

செலதர், 346.

செலதியர் - ஏவன்மகளிர், 158, 201,

227 - 8, 238, 245, 363, 380,

செல்தி, 92. [424, 436.

செல்பத்திகார அரும்பதவுரையாசிரியர்,

செல்பத்திகாரக்கதை, 1. [167.

செல்பத்திகாரச்செய்யுள் முப்பது

136 - 7, 141, 146 - 8, 151,
157, 165, 171, 175, 178,
181, 183, 185, 188-9, 192,
194 - 5, 199, 203 - 4, 206,
208, 220, 231, 233, 236 - 7,
241, 245 - 6, 250, 255 - 6,
258, 263, 265, 270, 272 - 5,
277, 280, 288, 301 - 3, 305,
314 - 5, 317, 320, 325, 329,
333, 342, 344, 348, 354 - 8,
366, 372, 375, 377, 382,
391, 395, 397-401, 408, 407,
411, 416, 419, 422, 429, 446,
450, 459, 462, 465 - 7, 470,
473 - 6, 480 - 81, 483 - 5,
490, 493, 497 - 500, 503 - 5,
510 - 11, 513 - 4, 516 - 7,
519, 521, 523-41, 543, 546,
549-53, 555, 557, 560, 562-7,
570 - 75, 577 - 80, 582 - 90,
592.

செல்பத்திகாரம் மூவகையுள் ஞானை
யுடைத்தென்பது, 24.

செல்மப்பாறு - அழகர் மலைக்கணுள்ள
தோராறு, 296, 307.

செல்மபிற்றஞ்சும் யானை, 566.

செல்ம்பு, 2, 21, 133, 180, 196,
227, 246, 253, 326, 421, 423,
434 - 6, 469 - 70, 474, 482,
486, 501, 525. [முடிதல், 565.

செல்வானை, வேறுசெல்வானையாடு

செலாதலம், 256, 263, 280, 301,

செலாதெய்வம், 574. [399, 411.

செலாவட்டம், 125, 132, 265, 285.

செலேடை, 129 - 30, 149, 169,

240. 288. 502.

சிலப்பதிகாரஞ்செய்தகாரணம், 10.
 சிலப்பதிகாரத்தில்நாற்பொருளுங் கூ
 றுமைக்குக்காரணம், 10, 29.
 சிலப்பதிகாரத்தைக்காப்பியமென்று
 சொல்லலாமென்றல், 6.
 சிலப்பதிகாரம், 4, 6, 11, 15 - 8
 21, 32, 91, 126, 128, 130,

சிலை - ஒருகோள், 226, 277, 414.
 சிலைத்தாரகலம், 565.
 சிலைத்து, 161, 204.
 சிலைத்தோண்மறவர், 543.
 சிலையமர்வென்றி, 314, 324.
 சிலையாடுவேடு, 88.
 சிவகதி - வீட்டுலகு, 263, 283.

அரும் பத முதலியவற்றின்
 அகராதி. கூகூள

சிவப்பு, 88, 388.
 சிவபரமூர்த்தி, 284.
 சிவபெருமான் சடை திசைமுகமலம்
 ப ஆடியது 564.
 சிவபெருமான் சூழும்பிறை இரண்டு
 கலையையுடையதென்பது, 50.
 சிவன் கோயில், 370.
 சிவிகை-கடகத்தண்டு, 363, 380.
 சிவேதன் - கனகவிசயர்க்கு நட்பாள
 னாகிய ஓரசன், 542.
 சிங்கைநா, 461.
 சிப்பத்தொழில், 4.
 சிப்பதூல்வல்லோர், 378.
 சிப்பதூலாசிரியர், 113.
 சிப்பர், 361.
 சிப்பாசாரிகள், 156.
 சிற்றம்பலக்கவிராயர், 8.
 சிற்றம்புகளை வைத்தெய்யும் இயந்தி
 சிற்றில், 416. [ரம், 402, 414.
 சிறக்கணித்தல், 207.
 சிறத்தல் - மிகுதல், 433.
 சிறத்தமுதன்மொழி, 37.
 சிறந்து - சிறப்ப, 301.
 சிறப்பு - வரிசை, விசேடம், விழா,
 165, 295, 422, 574.
 சிறப்புப்பெயர், 38. [375, 436.
 சிறப்பும்மை, 46, 171, 250, 277,
 சிறப்பும்மைதொகுதல், 187.
 சிறுஅர், 505.
 சிறியவாசொல்லிக்கொடுத்தல், 430.
 சிறுக்கன், 220, 224.
 சிறுகடகு, 366.
 சிறுகடுகு, 184.
 சிறுகாலம் ஆறு, 376.
 சிறுகாலை, 352.
 சிறுகாலையனுட்டானம், 339.

சிறுகொடி, 390.
 சிறுசவனம், 402, 415. [384.
 சிறுதனம்பெறும்வேசையர், 366,
 சிறுதிகை, 443.
 சிறுதேவபாணி - இசைப்பாவகையு
 ளொன்று; நாடகத்தமிழில் வருந்
 கால்வருணப்பூதரைத் துதிப்பது,
 சிறுபஞ்சமூலம், 405. [190.
 சிறுபறை - ஒருவகைத்தோற்குவி,
 15, 106, 322, 330, 514.
 சிறுபாண்டார்க்குரை - இடைச்சங்கப்
 புலவர்களுள் ஒருவர், 1, 7, 8.
 சிறுபாணாற்றுப்படை : இது பத்
 துப்பாட்டுள் மூன்றாவது; ஓய்மா
 னாட்டு நல்லியக்கோடனைக்கடை
 ச்சங்கப்புலவருள் ஒருவராகிய
 இடைக்கழிநாட்டுநல்லூர்நத்தத்
 துரர் பாடியது; 269-அடிகளையுடையது;
 நச்சினுர்க்கினியாரம்செய்யப்
 பெற்ற உரையையுடையது; இது
 சிறுபாணாறெனவும் சிறுபாணென
 வும் வழங்கும், 20, 137, 498,
 537, 549, 555, 561.
 சிறுபுதம் - பிடர், 197, 458.
 சிறுபூனை, 243.
 சிறுபொழுது ஆறு, 14, 376.
 சிறுமலை - பாண்டிநாட்டிலுள்ள
 தொருமலை, 294 - 5, 306, 377.
 சிறுமலைச்சிலம்பு, 360.
 சிறுமலைச்சிறப்பு, 306.
 சிறுமாணிகாள், 506.
 சிறுமியர், 458.
 சிறுமுதுக்குறைவி - சிறிய பிராயத்
 தே பெரிய அறிவையுடையாள்,
 சிறுமேதாவியார், 7. [420, 432.
 சிறுமை - அறிவின்மை, கோய், 227,

சிறுகாற்செல்வன், 124.
 சிறுகுடியீர், 514, 519.
 சிறுகுடில், 423 - 4.
 சிறுகுரனெய்தல், 566.
 சிறுகுறுங்கடன், 557.
 சிறுகுறுங்கைவினை, 139.
 சிறுகுறுந்தொழிலர்-சிலதியர், 227.

307 - 8, 372, 374, 420, 452.
 சிறுவியர், 133.
 சிறுவிரல், 203.
 சிறுவெள்ளரவு, 314.
 சிறை - பக்கம், பள்ளி, 18, 202,
 263, 272, 313. [589.
 சிறைக்கோட்டம், 506 - 7, 571,

கூகூஅ அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

சிறைசெய் வேலி, 185.
 சிறைப்புறம், 515, 518.
 சிறையகம், 257, 384, 423.
 சின்மலர் - மங்கலமலர், 36, 41, 45,
 53, 398, 410.
 சின்மொழி-இழிந்தமொழி, சிலவாள்
 மொழியுமாம், 278.
 சின்னம், 315, 487.
 சின்னமுதி - சின்னமுதுபவன், 231.
 சின்னெறி, 432.
 சினம் விளிதல், 571.
 சினவான் - சினத்தைக் கீழ்ப்படுத்தி
 யவன், 263, 282.
 சினேந்திரமாலை, 443.
 சினேந்திரன், 263, 282.
 சினையலர்வேம்பு, 2, 424. [147.
 சினையின்றொழிஸ்ஸுதன்மேலேறுதல்,
 சினைவினைமுதன்மேலேற்றல், 523.
 சிஷாவிரதம், 283.
 சீகாழி, 576.
 சேத்தல் - விளக்குதல், 253, 507.
 சேத்தலைச்சாத்தனார், 7.
 சேமுற்றேனவிளயம், 85, 87.
 சேதேவி - ஓராபாரணம், 181, 198,
 365, 472.
 சேதேவிகுடியிருப்பானபீடிகை, 183.
 சேதை, 374.
 சேப்பித்தல், 571.
 சேப்பு, 402, 415.
 சேபலி, 31 - 2, 499.
 சேமத்தான பெரும்பயன், 412.
 சேமத்தைபுடையவேட்டுவமகள், 330.
 சேயம், 453.
 சேர் - அழகு, 27, 192, 444.
 சேர் கோடிகம், 384.
 சேர்த்தி, 71.
 சேரங்கம், 262.
 சேராகம், 384.

சேமடி, 133, 196, 316 - 7, 332.
 சேறியகம்பு - மறக்கம்பு, 3, 23.
 சேனார், 209, 320, 329.
 சேனச்சூடன் (துகில), 379.
 சுக்கிலம், 104.
 சுசுதுண்டக்கை, 92 - 3, 98.
 சுட்டாமுட்டி - தர்ச்சனிவிரல், 65.
 சுட்டி, 442, 453.
 சுட்டு - குறிப்பு, 324, 452. [314.
 சுட்டுத்தலைபோகாத்தொல் குடி,
 சுட்டுவருவித்துரைத்தல், 408.
 சுட்டுவிரல், 93.
 சுடர், 147, 263.
 சுடரிடையவெள்வேலி, 511, 516.
 சுடிகைமணி, 435.
 சுடுகாட்டுக்கோட்டம், 242, 249.
 சுடுகாடு, 177, 192. [160.
 சுடுநோக்கு-சுடுக்கொள்ளிப்பார்வை,
 சுடுநோக்குக்கருத்தலை, 142.
 சுடுமண் - ஒடு, மட்பாத்திரம், 364,
 சுடுமண்மண்டை, 418, 431. [381.
 சுண்ணத்துகள், 126.
 சுண்ணம் - செரால்வகைநாங்கினு
 ளொன்று, துகில், 36, 88, 132,
 138, 166, 183, 199, 315, 377,
 379, 481, 514, 558, 563.
 சுணங்கு, 208, 217, 353.
 சுத்தகார்தாரம் - ஆசாஸுடையபெ
 ருரு சாதி, 350.
 சுத்தச்சுவை ஒன்பது, 84.
 சுத்தத்திற்குரியவெழுத்து, 105.
 சுத்தநிருத்தம், 80.
 சுத்தம், 190.
 சுத்தன், 282.
 சுத்தானந்தப்பிரகாசமென்னும் பரத
 னால், 78, 81, 90, 92, 106,
 சுத்தி, 386. [115, 120.
 சுதையிலா, 378. [ணுவார், 156.

சேரியோர், 165.

சேர, 156, 483.

சேலங்காத்தல், 371. [பதைப்பார்க்க.

சேவகசிந்தாமணி : 'சிந்தாமணி' என்

சேற்றம் - மிகுசினம், 3, 24.

சுதையாற்பாவையுள்ளிட்டன் பண்

சுந்தரச்சண்ணம், 126, 147.

சுந்தரம் - அழகு, நிறம், 133.

சுபாவபுத்தி, 282.

சும்மைப்பூ, 89.

அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி கூகூகூ

சுரத்தல் - இடைவிடாது சொரிதல்,
சுரபி, 484. [37.

சுரபுன்னை, 114, 318, 327, 352.

சுரபேதங்கள், 61.

சுரம், 66, 111, 305, 419.

சுரங்குறைவுபடாமை, 111.

சுரர், 168.

சுரிதகம் - சொல்வகைகளான்கினுளொ
ன்று; எட்டடியால் வருவது, 88.

சுரியலம்பொருகன், 488.

சுரியற்றடி, 194. [359, 376.

சுருங்கை - கரந்துபடை, கரந்துறை,
சுருங்கைவீதி, 359, 375.

சுருட்டியதுதல், 83.

சுருதி, 352.

சுருதிமூவகை, 235.

சுரும்பர் } 43, 259, 275, 388.
சுரும்பு }

சுருள் - வெற்றிலை, 432.

சுருளல், 364.

சுருளிடுதாடி, 556.

சுருளிருங்குஞ்சி, 538.

சுரோணிதம், 104.

சுவத்திகம் - அங்கக்கிரியைப்பதினா
றுள் ஒன்று, இரட்டைக்கை பதி
னைந்தனுளொன்று, ஒரிருக்கை, 81,

சுவர்க்கநாடு, 312. [97 - 8, 232.

சுவர்க்கம், 38, 195, 251, 396,

சுவர்க்கவாசி, 284. [408.

சுவல், 260.

சுவாதம் - மூச்சு, 103.

சுவாமி, 283.

சுவாமியலை, 516. [58, 82, 204,

சுவை-விலக்குறுப்பினுளொன்று, 19,

சுவை அறுவகை, 104.

சுற்றிவாங்குதல், 90.

சுற்றுதல், 59.

சுற்றுப்புடைகொள்ளுதல், 340.

சுற்றுமதில், 256, 514.

சுறுவேடுமுதியமோதிரம், 181.

சுறுவை நெய்தனிலித்துக்குரியமாவெ
ன்றல், 17.

சுனை, 585.

சுனைகுடைதல், 16, 513.

சூசிக்கை, 92, 94,

சூசீமுகம், 81. [155, 503.

சூட்டிழைதச்சி-சுடுதலுள்ள இழைதச்சி,
சூட்டிழைதச்சிவிற்பார், 138.

சூட்டு, 325.

சூடகம், 180, 196, 320, 329,
சூடகவரிவனை, 556. [564.

சூடன், 379.

சூடு, 261.

சூத்திரகிருதாங்கம், 284.

சூத்திரர் அங்கம் அறமென்பது, 82.

சூதர் - கைவாரிகள், நின்றேத்தவார்,
140, 157 - 8, 537.

சூதாடுந்தாயம், 358.

சூதினாயம், 374.

சூர், 332, 343.

சூர்த்திறங்கடந்தோன், 178.

சூர்த்து - அச்சமுறுத்து, 142, 160.

சூரியகுண்டம் - காலிரிப்பூம்பட்டி
னத்துள்ள ஒரு குளம், 245, 252.

சூரியரத்தத்திருகுழு குதி ரைகள்,
சூரியவங்கிசம், 212, 573. [553.

சூரியன், 301, 305. [269.

சூரியன் உலகிற்குக் கண்ணென்பது,
சூரியன் குண திசையைவிளக்கித்தான்

தோன்றல், 302.

சூரியன் கொளல் 248

எலவ ஸுலபது, 02 - 3, 101.
 சுழித்தல், 90.
 சுழுமுனை, 103.
 சுளகு, 266.
 சுற்றத்தார், 391.
 சுற்றந்தழால், 54.
 சுற்றம்வேறுகளைவேறு, 395.
 சுற்றமுதலியநான்கு, 433.

சூரியனது வெம்மை உயிர்களை வருத்
 தாமல் தெய்வவிருடிகள் அதனைத்
 தாங்கி அவனோடு திரிதல், 321,
 330, 490.
 சூரியனை உலகந்தொழுதல், 356, 370.
 சூரியனைப் போல ஒளிசி நந்த அறிவன்,
 சூரியோதயவருணனை, 153. [291.

சுள்ஃ அரும்பத முதலியவற்றின் அக
 ராதி.

குருடைக்கானகம், 482.
 குல், 435.
 குலம், 88.
 குலம்போலக்கவர்க்கும்வழி, 294.
 குலவேல், 305.
 குலி - குலத்தைபுடையவன், 317.
 குழ்போதல், 354.
 குழ்வருதல், 164.
 குழியானை, 219.
 குள், 219.
 குள் பொய்த்தார், 206.
 குளாமணி : இது தமிழிலுள்ள
 பழையசைனகாவியத்துள் ஒன்று;
 தேராலாமொழித் தேவமென்னுஞ்
 சைனமுனிவரால் வியற்றப்பட்டது;
 2131 - செய்யுட்களையுடையது;
 சொற்சுவை பொருட்சுவைகளிற்
 சிறந்தது ; இதன் கதாநாயகன்
 திவிட்டனென்பவன், 17, 23, 146,
 198, 470, 498, 527, 560, 563.
 குளுற்றகடன், 321.
 குளுறல், 330 - 31.
 குறை, 323.
 குறைகொள்ளல், 18.
 குறைச்சின்னம் - குறைகொள்ளு
 மிடத்து ஊதும்சின்னம், 315,
 325.
 குன்றிர்கொண்டம், 260.
 செகில் - சிவந்தகட்டி, 442, 452.
 செக்கணரவு, 322.
 செங்கணையோன், 293.
 செங்கயல், 147, 364.
 செங்கருங்காலி, 179.
 செங்கல், 387. [381.
 செங்கழுநீர், 127, 134, 149, 376,
 செங்கழுநீர்கண் ணுக்கூஉவமம். 364.

செங்குட்டுவன் கனகவிசயர்புத்தம்
 பதினெட்டு நாழிகை, 547.
 செங்குட்டுவன் சிவபெருமான் அரு
 ளினில் தோன்றியவனென்பது,
 538, 588.
 செங்குட்டுவன் சோழர் ஒன்பதின்
 மகாவென்றது, 552, 566.
 செங்குட்டுவன்மாதா, 530.
 செங்குட்டுவன்வஞ்சிரீங்கியது எண்
 ண்குமதியம், 554.
 செங்குடசம், 377.
 செங்குன்றும் அதன்இடமும், 19.
 செங்கூதாளம், 360, 495.
 செங்கேழ்கிளர்மணி, 197.
 செங்கொடிவல்லி - பவளம், 368.
 செங்கொடுவேரி, 60, 377.
 செங்கோட்டியாழ், 18, 337, 349.
 செங்கோட்டியாமுக்குரம் பு ஏ ளு,
 100.
 செங்கோட்டியாமுறுப்பு ஆறு, 350.
 செங்கோடு - திருச்செங்கோடு, 19,
 511, 516, 577, 584.
 செங்கோல், 151, 171, 205, 381,
 427, 440, 493, 503, 540, 546,
 551, 554.
 செங்கோல் தளர்தல், 485.
 செங்கோல் வளைய உயிர்வாழார்
 பாண்டியர், 577.
 செங்கோல் வளையாமை, 212.[505.
 செங்கோற்றென்னவன், 332, 343,
 செஞ்சடைவானவன், 538, 588.
 செஞ்சந்தனம், 377.
 செஞ்சனைப்பலவு, 259.
 செட்டியார், 368.
 செண்டு - ஓராபுதம், 162.
 செண்டுலெனியப்பாக்கென

செங்காலை, 100 - 101.
செங்குட்டுவற்குக் கண்ணகியார் கட
வுணல்லணிகாட்டியது, 577.
செங்குட்டுவன் - இளங்கோவழிகளு
டைய தமையன், 1, 5, 12, 19,
20, 28, 544, 547, 573 - 4,
577, 581, 590 - 92.

செண்பகம், 339, [156.
செத்தோனவியம், 85 - 6.
செந்தாமரை, 229.
செந்தில் - திருச்செந்துர், 516.
செந்திரம், 18, 349, 586. [337.
செந்திரம்புரிந்த செங்கோட்டியாழ்,
செந்தீப்பார்த்திசைமுகம், 554.

• அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சு எ க

செந்தீவேட்டல், 499.
செந்து, 384. [131.
செந்துகிர்க்கோவையாகியமே கலை,
செந்துருத்தி - ஒருபண், 234.
செந்துறை - இசைப்பாவகையுள்ளுன்
று, 58, 62, 107, 190.
செந்துறைவிகற்பங்கள், 90.
செந்துக்கு, 29, 59, 64, 91, 109,
செந்தேன், 154. [382.
செந்நறுந்தாளி, 377.
செந்நாப்புலவர், 7.
செந்சிலைமண்டிலம், 445.
செந்நிறப்பசும்பொன், 496.
செந்நீர்முத்து, 116, 368.
செந்நெல, 114, 277.
செந்நெலரிசி, 430.
செந்நெற்பழனக்கழனி, 215.
செந்நெறி, 293, 297.
செப்பட, 191.
செப்பம், 67.
செப்பு, 481.
செப்புவாயவிழ்ந்தநறுவிரை, 498.
செம்பகை - தாழ்ந்த இசை, இன்ப
மின்றியிசைத்தல், நரம்பிற்கலப்பு,
222, 224, 233.
செம்பஞ்சு, 180, 196, 387.
செம்பட்டு, 377.
செம்பருத்திப்பூ, 387.
செம்பாலை, 67 - 8, 112, 235,
செம்பாலைக்கு உழை பெய்தல், 113.
செம்பாலைப்பண், 221, 234.
செம்பாலைமுதலியவற்றின் குறையும்,
113, 454.
செம்பியன், 12, 20, 33, 36, 219,
450, 483, 555, 565, 581.
செம்பியன்மரபுயர்ச்சி. 153.

செம்மண், 428.
செம்மணூட்டியசிறிந்நில, 416.
செம்மல் - தலைவன், நாயகமூர்த்தி,
பழம்பூ, 216, 258, 264, 283,
செம்மற்பூ, 274. [395.
செம்மற்று - நேர்மையையுடையது,
செம்மார், 139. [513.
செம்மீன், 200.
செம்முல்லை, 353.
செம்முறை, 61.
செம்முறைக்கேள்விபதினான்கு, 67.
செம்மை - நடுவுநிலைமை, 236.
செம்மையிலோர்க்குச் செய்தவ முது
வாது, 510. [464.
செம்மையினிகந்தகோற்றென்னவன்,
செம்மையினிகந்தசொல், 526.
செம்மையினிந்பது - மோக்கம், 308.
செய்கு - செய்வேன் 215 - 6.
செம்மொழி மாதவர், 583.
செய்தவப்பயன்களைக் கையகத் தன்
போற் காண்டல், 588.
செய்தி - தொழில், 15 - 6, 347,
425, 435.
செய்தெனெச்சத்தைச் செயவெனத்
திரித்தல், 353.
செய்தெனெச்சம் பிறவினைகொண்டு
முடிதல், 354. [தல், 170.
செய்தெனெச்சம் வினையொடு முடி
செய்ந்நன்றி கொல்லாமின், 591.
செய்த - செய்தவை, 385.
செய்யவள், 317.
செய்யாக்கோலம், 416, 428 - 9.
செய்யுமென்னும் பெயரெச்சத்தைப்
பெயரொடு முடித்தல், 170.
செய்யுள் - காவியம், 5.
செய்யுள் அறுவகை, 14.

செம்பியன்முதூர், 551, 584.
செம்பு, 366.
செம்புகொட்டிகள், 155.
செம்புகொட்டுவார், 139.
செம்புசெய்குநர், 139, 155.
செம்புருக்கும்மிடா, 401, 413.
செம்பொத்தி(துகில்), 379.

செய்யுளிடம், 14.
செய்யுளியல், 6, 190.
செய்யுளின்பம், 132.
செய்யோள் - திருமகள், 194.
செய்வினைக்கதவம், 507.
செயல், 205.
செயல்மாளுதல், 346.

கூஎஉ   அரும்பத   முதலியவற்றின்
அகராதி.

செயலத்தேக்கல், 408.

செயலநல, 274, 348, 373.

செயலார்ப்பெருஞ்சுவனார், 7.

செயலைய மலர்புரைதிருவடி, 518.

செயலெனெச்சம் செய்தென்னும்
வினையொன்று முடிதல், 199.

செயற்பாடு, 71.

செயிர், 527. [கோடம், 482.

செயிர்க்கை - மனக்கோடம், மிக்க

செயிர்த்தொழின் முதியோன், 547.

செயிற்றியம்: இது செயிற்றியனாரென்

னும் ஆசிரியரார் சூத்திராருபமாக

இயற்றப்பட்ட நாடகத்தமிழ்தூல்;

இதன் சூத்திரங்களிற் சில நடை

பெறுகின் மனவன் தூலின் முதல்

நடுவிறு திகாணமையின் இறந்தது

பேர்வென்று அடியார்க்குநல்

லார் எழுதியிருக்கின்றனர், 9.

செயிற்றியனார், 72, 82, 115, 118.

செருக்கு, 347.

செருக்குவினைத்தற்குக்கள் ஞ் ஞ் ஞ்

செருக்கோலம், 178. [ல், 380.

செருந்தி, 339, 352.

செல்லல், 586, 590.

செல்லற்காலை, 555. [ல்வம், 395.

செல்லாச்செல்வம் - தொலையாதசெ

செல்லுந்தேளத்துக்குறுதுணை தே

மின், 591.

செல்லுராசிரியர், 7.

செல்வரில்லாமை, 568, 591.

செல்வப்பெரும்பயம், 400.

செல்வம், 171.

செல்வழி, 526, 536.

செலவால்வருந்துதல், 265,

செலவு, 204.

செலுத்துதல், 65.

செல்வழிப்பாலை, 67 - 8, 112 - 3,

218, 234, 454.

செல்வனம், 183, 185, 202 - 3.

செல்வாய்முறுவல், 213.

செல்வானம், 13.

செல்வி - மனோதம், 43, 48 - 9,

169, 225, 227, 236, 364, 381,

செல்விமலர், 216. [523, 554.

செல்வியநெறி, 309.

செல்வியறிதல், 257.

செல்வியின்மை, 347.

செல்வூர், 8.

செல்வெண், 248.

செல்வென்கதிர், 471.

செல்வேன், 35, 168, 522.

செல்வேன் கோயில், 167.

செல்வைச்சூடுவார் - கண்ணன் சரித

மா கிய பாகவதனாலேத்தமிழில்

விருத்தமாக இயற்றியவர், 242.

செவிச்சூட்டாணி - செவியைச்சூடுவ

தாகிய ஆணி, 503.

செவிசெறுவாகவான்பொருள்வித்தல்,

செவிடர், 145. [570.

செவிடு, 144.

செவியகம், 176.

செவியாரப்பாடல், 187. [223.

செவியாலே இசையை அளத்தல்;

செவிலித்தாய், 410, 574.

செவிலித்தாய் முதலிய ஐவர், 433.

செழியன், 31, 356, 370, 482,

493, 544, 550, 566.

செற்றம், 263, 281, 482.

செற்றனன்போலும் - மாற்சரிய

முடையான் போலும், 482.

செறலின்கண் திணைமயக்கம், 285.

செறலின்கண் பான்மயக்கம், 461.

செவ்வணியணிந்து காட்டல, 361,
 377. [க்கண், 299.
 செவ்வரியொழுதியசெழுங்கடைமழை
 செவ்வழிப்பண்ணிற்கு அருகு, சீரா
 கம்; புறம், வேளாவளி; பெருகு,
 செவ்வழிப்பண், 295. [சந்தி, 384.
 செவ்வழியாழ்ப்பண், 306.

செறிதல - ஒய்வுருதல், ஒளித்தல்,
 செறிவன், 263, 282. [44, 52.
 செறிவு, 67.
 செறு, 570.
 செறுகை - முகக்கோட்டம், 482.
 சென்னி-சோழன், 33, 35, 205, 292.
 சென்னிமுடி, 303.

அரும்பத   முதலியவற்றின்

அகராதி.   கூளங்

சே - ஒருமாம், 318, 327.
சேக்கை, 43, 49, 114, 126 - 7,
198, 245, 293, 360, 377, 498,
563. [131, 181, 835.
சேக்கைப்பள்ளி - சேருமிடம், 125,
சேட்டுக்குழி, 278.
சேட்புலப்பரிசிலர், 412.
சேடக்குடும்பி - திருவனந்தபுரத்துள்
ளானோரந்தணன், 584, 588.
சேடம், 536. [மரம், 339, 496.
சேடல் - உச்சிச்செலுநதிலென்னு
சேடி - தோழி, வித்தியாதராகரம்,
175, 186, 202, 226, 563.
சேனெடுந்தூரம், 12.
சேனோன் - பரணின்மேலோன், 522.
சேதம் - விலக்குறுப்பினுளொன்று,
19, 26, 58, 82.
சேதம்இருவகை, 89.
சேதாம்பல், 48.
சேதித்தல், 84.
சேதுபுராணம், 417.
சேந்தம்பூதனா - ஒருபுலவர், 7.
சேந்தன - சிவந்தன, 430.
சேமம், 334.
சேமவில், 51.
சேய் - சேய்மை, 163.
சேர்ப்பன், 214, 216 - 7.
சேரகுலம், 592.
சேரடாண்டியர், 161.
சேரமான், 1, 231.
சேரமான்பெருஞ்சோற்றுதியஞ் சேர
லாதன், 503.
சேரமானாடு, 303.
சேரமுனி, 32, 459.
சேரர்சிகாமணி, 32.
சேரல் } 1, 504, 550, 569,
சேரலன் } 590.
சேரலன் - சென்னைப்பெருந்தேர்

சேரன் இமயத்துவில் பொறித்தமை,
505, 520 - 21, 527, 532, 544,
567.
சேரன், இமயநெற்றியில் வில், புவி,
கயல்பொறித்தமை, 573.
சேரன் இமயவரம்பன், 504. [592.
சேரன்கடல்பிறக்கோட்டியது, 566,
சேரன்கடற்கடம்பெறிந்தமை, 505,
507, 521, 532, 567, 580-81.
சேரன் குமரி முதல் இமயம்வரை
யாண்டது, 573.
சேரன்கொங்கர்செங்களம்வேட்டது,
சேரன்கொடைத்திறம், 504. [573.
சேரன்தெரித்தசிலப்பதிகாரம், 11.
சேரன் பாரதயுத்தத்தில் துரியோத
ன பாண்டவர்களாகிய இருநிந
த்தார் சேனைகளுக்கும் சோறிட்
டமை, 503, 580.
சேரன் பாலைக்கொதமனாரைச் சுவர்
க்கமடைவித்தது, 504.
சேரன்யவனார்நாடாண்டமை, 567.
சேரன்வடதிசையவணக் கியது,
572, 582.
சேரன்வேம்புதழந்தமை, 553.
சேராதேகோள், 211. [208.
சேரி - தெரு, 27, 114, 183, 199,
சேரிப்பாதர், 216.
சேரியீர், 509.
சேவகன், 449, 460.
சேவல, 134, 186, 356.
சேவிக்குந்தோழிமார், 421, 433.
சேவிக்குமகளிர், 421.
சேவித்தல், 363, 450.
சேவித்ததுத் துதித்தல், 325.
சேறல், 273, 309.
சேறு - குங்குமமும் அகிலந்தேய்
த்த குழம்பு, 180, 225, 261.
சேறு - சென்னைப்பெருந்தேர்

சேரலாதன் - செவஞ்சுவலகரும்,
இளங்கோவழகளுக்கும் தந்தை;
12, 521, 573.
சேரன், 13, 19, 288, 379, 441,
448, 450, 459, 535, 537, 577.
சேரன் ஆரியரைத்தாக்கினமை, 521.

அரு

சேறு முண்டல, 60.
சேனாபதி, 118, 167.
சேனாமுகம், 532.
சேனை, 538.
சேனையுள்படுவர், 231.
சைத்தியம், 270.

கூஎச அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி. '

சைனதூல், 38.
 சைனர், 276. [433.
 சைனர்களில் இல்லறத்தார், 301,
 சைனுகமம், 255, 284.
 சோக்கரிருத்தம், 80.
 சொக்கம் - சாந்திக்குத்துநான்றினு
 ளொன்று, சுத்தரிருத்தம், 26.
 சொரி - தினவு, 261. [19, 82.
 சொல் - விலக்குறுப்பினுளொன்று,
 சொல்நான்றவகை, 88, 92, 107-9.
 சொல் முடிவு, 14.
 சொல் மூன்றுவகை, 87, 92.
 சொல்லகத்தியம், 221.
 சொல்லவங்காரம், 8.
 சொல்லாடல், 462, 465 - 6.
 சொல்லிழுக்குப்படுதல், 540.
 சொல்லிற்றுடம்பட்டார், 25.
 சொல்லிவந்துபாடு, 58.
 சொல்லெச்சம், 189, 437.
 சொல்லொழுக்கம், 67, 111.
 சொல்வகை - விலக்குறுப்பினுளொ
 ன்று, 19, 82, 87.
 சொல்லுவித்தல், 20 - 21, 24, 41,
 49, 51, 243 - 4, 249, 251,
 258, 297, 344, 348 - 9,
 378, 433, 440, 525.
 சொல்வேறுபடாதுபொருள்வேறுபடு
 சொலிய-சொல்லு, 483. [தல், 124.
 சொற்செறிவு, 67, 111.
 சொற்படுத்தல், 75, 120.
 சொற்பிரயோகம், 64, 109.
 சொற்றொடர்நிலை, 8.
 சொன்னீர்மை, 67. [வழக்கு, 438.
 சொன்னோம்சொன்னோம் மென் னும்
 சோ - வாணசரன் நகர், 193-4.
 சோக கருண தகை, 257.
 சோகாப்பர், 540.

சோதிடாங்கம், 41.
 சோம்பினோனவினயம், 85.
 சோமகுண்டம் - காவிரிப்பூம்பட்டி
 னத்துள்ள ஒருதீர்த்தம், 245, 253.
 சோமவாரம், 269.
 சோர்தல் - மரித்தல், 247.
 சோலை, 141, 159, 231, 276, 548.
 சோலைமலை, 515, 521,
 சோலைவேறு தோட்டம்வேறு, 275.
 சோவரணம் - அசுரர்நகரம், 448-9,
 சோழகுலம், 37, 288. [460.
 சோழநாட்டெல்லை, 303.
 சோழபாண்டியர், 533.
 சோழர், 267.
 சோழர்க்குப் புலிக்கொடி, 262,
 459. [552.
 சோழர்குடிக்குரியார் ஒன்பதின்மர்,
 சோழன், 2, 57, 175-6, 207, 441.
 சோழன் இமயக்கோட்டிற் புலியைப்
 பொறித்தது, 447, 459, 579.
 சோழன் எயில்மூன்று எறிந்தமை,
 555, 578.
 சோழன் குரியகுலத்தவன், 573.
 சோழன் தன்புதல்வனைத் தேர்ச்சக்க
 ரத்தால் மடிவித்தமை, 484.
 சோழன் புகார், 578.
 சோழன் பெருங்கிள்ளி, 30.
 சோழன்மகன்மைந்தனாகிய செங்குட்
 சோழனது சிறப்பு, 38. [டுவன், 573.
 சோழனாடு, 31.
 சோழ்நாடு, 262.
 சோழ்நாடு செருக்கு, 11.
 சோளகம், 89.
 சோளகர், 137.
 சோளகந்தி மாணிக்கத்தினிதம், 387.
 செளளம், 250.
 சூஞ்ஞையுற்றோனவினயம், 85 - 6.

சோனட்டார்பாவை, 575.
 சோனடு, 26, 88.
 சோணை-ஓராறு, சோலாதன்மனைவி,
 சோதி, 269. [12, 163.
 சோதிடனாலார், 157.
 சோதிடவார்த்தை, 508:

சூட்டி, 545.
 சூண், 181, 197, 324.
 சூத்ருகதாங்கம், 284.
 சூதிகள், 243.
 சூயில் - குருவித்தலை, 402, 415.
 சூயிற்றுச்சோழன்மகள், 12, 573.

அரும் பத முதலியவற்றின் அகராதி. சுஎடு

சூயிறு, 129, 153, 269, 293, 304,
 388, 390, 401, 413.
 சூலம், 167, 218, 547.
 சூலமடிப்படுத்து ஆண்ட அரசு, 549.
 சூழல், 17, 208.
 சூன்று, 21.
 சூனக்கொழுந்த, 319.
 சூனத்திருமொழி, 264. [393.
 சூனநன்னெறில்வரம்பாயோன்,
 சூனபாதம், 284.
 சூனம், 37, 371
 சூனம் ஐந்து, 282. [405.
 சூனம்வீட்டுலகஞ்சேர்தற்கு வழி,
 சூனமுன்னிய நான்மறையாளர்,
 சூனவிருத்தன், 407. [405.
 சூனாயிருதம், 500.
 சூனாவரணியமுதலிய கன்மமெட்
 டையும் சயித்தவன், 282.

தசநாடிகள், 103 - 4.
 தசரதன், 335, 346, 374.
 தசவாயுக்கள், 103.
 தசாக்கரி, 350. [463, 466.
 தஞ்சம் - எண்மை, 335; 346,
 தஞ்சைவாணன்கோவை, 221.
 தட்டார், 155, 424, 434.
 தட்டு, 107.
 தட்டோடிடுதல், 137.
 தடந்தாழ்வயல், 295.
 தடம் - பாப்பு, 306.
 தடவு, தடா - இந்தளம்; தூபமுட்டி,
 தடவுத்திரை, 135. [361, 378, 546.
 தடாகம், 252. [எம், 191.
 தடாரம் - இரண்டொத்துடையதா
 தடாரி - ஒருவகைத்தோற்கருவி, 106.
 தடாரிக்கு ஆமைவயிறு உவமை, 279.
 தடுக்கு, 431.

ஞானிகள், 299.
 சூழி, 522.
 குகிழம் - சிலம்பு, 463.
 குகிழி, 183.
 டிமம், 84. [227, 316, 361, 363.
 தக்கயாகப்பரணி, 33 - 4, 44, 208,
 தக்காரகம் - பாலேப்பண்ணின்றிற்
 மைந்தனுள் ஒன்று, 135.
 தக்கிணன், தக்கிணுமூர்த்தி - இவன்
 திருத்தங்காலிலிருந்த ஓரந்தவன்,
 தக்கிணக்கினி, 504. [506.
 தக்கை-ஒருவகைத்தோற்கருவி, 106.
 தக்கோலம், 155, 195, 277, 361,
 தக்கோலி, 378. [379.
 தகடு, 557.
 தகர், 269.
 தகர்த்தல், 510.
 தகர்ப்பொறி, 415,
 தகரம், 154. [88, 106.
 தகுணிச்சம்-ஒருவகைத்தோற்கருவி,
 தகை - கொழுநர், ஆகுபெயர், 360,
 தகைக்குநர், 338. [377.
 தகைபாராட்டல், 360.
 தங்கால் - ஒருர், 505, 507.
 தச்சர், 139, 155.

தண்கால், 506.
 தண்டபக்கம், 81.
 தண்டம் - தண்டனை, 437.
 தண்டம்பண்ணுதல், 348.
 தண்டமிழ், 568, 571.
 தண்டலை - சேனை, சோலை, 216, 258,
 தண்டனிடுதல், 507. [274, 537.
 தண்டாவுரைமுத்தமிழ், 32.
 தண்டாவேட்கை - பசி, 399.
 தண்டியம் - கோல, 79.
 தண்டியம்ஐயாண்டிப்பிடித்தல், 25.
 தண்டியலங்காரம்: இது தண்டியாசி
 ரியரால் வடமொழியில் இயற்றப்
 பெற்ற காவியாதரிசமென்னும் அல
 ங்கார நூலின் தமிழ் மொழிபெய
 ர்ப்பு; பொதுவணியியல், பொரு
 ளணியியல், சொல்லணியியலென்னு
 மூன்று இயலையுடையது; இதி
 லுள்ள சூத்திரத்தொகை - 123;
 நூலாசிரியர்பெயர் தண்டியென்
 பது. அவரிருந்த இடமும் காலமும்
 புலப்படவில்லை; 32, 49, 431.
 தண்டு, 183, 393, 405, 494, 505.
 தண்டுமுளிந்தபுறக்காழாகியமூங்கில்
 தண்டுலந்தமூங்கில், 294. [306.

சுள சு அரும் பத முதலியவற் றின்
 அகராதி. *

தண்ணளி, 214.
 தண்ணீர்ப்பந்தர், 355.
 தண்ணுமை, 61, 65, 74, 100, 106,
 109, 119, 382, 499.
 தண்ணுமைக்கருவியாசிரியன், 63,
 65-6, 108-9, 111, 122.
 தண்ணுமைத்தொழிலின் கூறு இர
 ண்டு, 110. [லாடுவோர், 206.
 தண்பதங்கொள்விழுவர் - புதுப்புன
 தண்பதங்கொள்ளுந்தலைநாள் - புது
 புனல்விழவு கொண்டாடுந்தலை
 நாள், 201.
 தண்பதப்பெருவழி, 256, 271.
 தணத்தல - (நாடிடையிட்டுங்காடி
 டையிட்டும்) நீங்குதல, 216, 226.
 தணிகைப்புராணம், 242, 534.
 தணியாவேட்கை, 507.
 தத்தசம், 88.
 தத்தியம் (துகில்), 379.
 தத்துவன, 264, 283.
 தந்தத்தார்கடைந்தபொருள்கள்,
 தந்தம், 366. [367.
 தந்திரகரணம் - காவடநூல், நூலிற்
 சொல்லுங்கிரியை, 426, 438.
 தந்திரம், 113 - 4, 425.
 தந்திரவினோர், 535.
 தந்திரவுத்தி, 50.
 தந்திரி, 337. [பிணன் ஒன்று, 350.
 தந்திரிகரம் - செங்கோட்டியாழுதுப்
 தந்துரைத்தல், 153.
 தந்தைதாயர், 432.
 தப்புதல் - கொல்லுதல், 472.
 தபதிகள், 572.
 தபுதி, 483.
 தபோதனர், 355.
 தபோதனர் பள்ளி, 403.

தமயந்தி அயலார் நெஞ்சிற் புகாதவ
 ளென்பது, 358. [106.
 தமருகம் - ஒருவகைத்தோற் கருவி;
 தமனிய அடைப்பை, 363.
 தமனியநெடுங்குடை - காமபும்முகப்
 பும்பொன்றும்செய்தகுடை, 560.
 தமனியப்பூண், 399.
 தமனியமானிகை, 562.
 தமாலம் - பச்சிலை, 195, 225, 236.
 தமியன், 232.
 தமியளாக இடத்தெதிர்ப்பட்ட தலை
 வியைநோக்கித் தலைமகள் கூறிய
 தமியன், 511. [வை, 209.
 தமிழ், 64, 80, 89, 109, 190.
 தமிழ்க்குரிய எழுத்து, 105.
 தமிழ்ச்சோணு, 484.
 தமிழ்த்தேசத்தார், 62, 108.
 தமிழ்நாட்டின் எல்லை, 108, 230.
 தமிழ்நாட்டுவேந்தர்மூவர், 24, 573.
 தமிழ்நாடு - தென்றமிழ்நாடு, 161,
 258, 273, 512, 591, 538.
 தமிழ்ப்பூமி இருகூறு, 162.
 தமிழ்மூன்று, 11, 32, 62, 64, 108-9,
 தமிழ்வரம்பு, 220. [121, 190.
 தமிழாற்றல், 541 - 2, 547.
 தமையன், 591.
 தயங்கல் - விளங்குதல், 54.
 தயங்கினர்க் கோதை, 525.
 தயிர்த்தாழி, 450.
 தர்ச்சனி-சட்டுவிரல், 65, 110-11.
 தரகர் அளக்கும் மரக்கால், 390.
 தரகு செய்வோர், 389.
 தரம், 21.
 தரவு, 190.
 தரளநகை, 216.
 தராசம், 386 - 7.

தம்பிராட்டி - அரசுந்தேவி, 480.

தம்பிரான் - அரசன், 480.

தம்மின், 161.

தம்முன், 442, 447.

தம்மைத்தாமேயிடும்பலி, 160.

தமதுநோயெல்லார்க்குமொக்குயெ

தமயந்தி, 375. [ன்பது, 218.

தரிசனம் - சமயம், சாஸ்திரம், 275.

தரிசனாவரணியம், 282.

தரித்தல், 249.

தருக்கஞ்சொல்லல், 505.

தருக்கல் - மிகுதல், 45.

தருக்கோட்டம், 166.

தருதல் - கொடுத்தல், 28, 403.

2

அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி. கூஎஎ

தருகிலைக்கோட்டம் - கற்பகதருகிற்
 கும் கோயில், 146. [282.
 தருமங்களுக்கு அடியாயுள்ள வன்,
 தருமம், 255, 263, 301, 399.
 தருமம் பாதுகாக்கிற இடம், 148.
 தருமம்போதிக்கும் இடம், 169.
 தருமமுதலவன், 263, 282.
 தருமத்தான ஒளி, 411.
 தருமதானம், 404.
 தருமதேவதை, 464.
 தருமநூலுரை, 410.
 தருமநான்முறை, 165.
 தருமவினோரர், 535.
 தருமன், 263, 282.
 தருமாசனத்தார் - தன்மாசனத்துக்
 கருத்தாக்கள், 165, 406, 493.
 தருமாசனம், 267, 288.
 தருவனர், 42.
 தலமுகம், 81.
 தலைக்கட்டல், 188.
 தலைக்கடை, 269.
 தலைக்கண்விருத்தி, 221 - 2, 233.
 தலைக்கீடு - மயிர்க்கட்டு, வியாஜம்,
 208, 540.
 தலைக்கோல, 71, 116, 565.
 தலைக்கோல்கொள்ளற்குரியநாளும்
 இராசியும், 117.
 தலைக்கோலம், 20, 181, 198.
 தலைக்கோலிவை, 118, 188, 383.
 தலைக்கோலாசா, 582.
 தலைக்கோலைஅபிடேகம் செய்தல், 72.
 தலைக்கோலைஊர்வலஞ்செய்தல், 118.
 தலைக்கோலைச் சயந்தனாக நினைத்துப்
 பூசுதல், 72, 117, 119.
 தலைக்கோற்பட்டம், 365, 382.
 தலைக்கோற்பெயர், 76, 121.
 தலைக்கோற்றமும், 583. [56, 189.
 தலைக்கோற்றமும் - நாடகஅரங்கு,
 தலைச்சங்கத்தார் காலாயிரத்தாரினூ

தலைச்செங்காடு - சோழநாட்டிலுள்ள
 தோளூர், 391, 403.
 தலைத்தருதி, 213.
 தலைத்தானெடுமொழி, 525.
 தலைத்தார் - தூசி, 548.
 தலைநாள் - முன்னாள், 185, 201,
 320, 330, 412.
 தலைநோவுற்றோனவியம், 85, 87.
 தலைப்படுத்தல், 373. [412, 461.
 தலைப்படுதல், 26, 329, 334, 345,
 தலைப்படுதானம் - உத்தமதானம், 46.
 தலைப்பாட்டுக்கூத்தி, 365, 383.
 தலைப்பாலை, 182.
 தலைபோகும்மண்டலம் - இசைப்பா
 வகையுள்ளது, 190. [520.
 தலைமகட்டுத்தோழி வரைவுகூறியது,
 தலைமகன்சிறைப்புறத்தானாகக் கூ
 -றல், 219.
 தலைமகன்பாங்குன்கேட்பஉற்றதுரை
 தலைமணத்தல், 312. [த்தல், 210.
 தலைமயங்கல், 255, 367, 385.
 தலைமுளிதல், 306.
 தலைமைப் பொருளையும், தலைமையில்
 பொருளையுமெண்ணித் தலைமைப்
 பொருளவினையால்முடித்தல், 214.
 தலைமைப்பற்றிச்சிலவற்றைக்கூறல்,
 தலையாங்கேறுதல், 76, 188. [132.
 தலையளி, 467. [னர், 314.
 தலையறுத்திட்டு எண்ணப்படும் எயி
 தலையாபளதுகைத்தொடை, 54.
 தலைவரிசை, 76, 121, 404.
 தலைவன், 263, 282.
 தலைவனைவியர்துரைத்தபாங்கன்பின்
 னர்ச்சிந்தித்தல், 208. [தம், 215.
 தலைவிமேன்மேலவருந்துகின்மவருத்
 தலைவியன்கண்ணுண்டாகிய நோய்
 க்கு அவள் கண்ணைமருந்தாதல்,
 208. [419, 432.
 தல்வை - தமக்கை, தாய், 395, 407,

ற்றுநாற்பத்தொன்பதின்மா, 230.
தலைச்சங்கத்தை இரீஇயினார் என்பத்
தொன்பதின்மர்பாண்டியர், 230.
தலைச்சங்கத்தின்காலம், 230.

தவகங்காழுநது, 310.
தவசிகள், 583.
தவத்தாற் சுவர்க்கம், 405.
தவத்தினுங்கற்புசிறந்ததெனல, 312

சுள அ அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி. .

தவத்தோடைக்கலந்தான்சி நி தா
யினுமிகப்பேரின்பந்தருமென்பது,
398, 410. [357.

தவந்தீர்த்தகாலத்துத்துயருழத்தல்,
தவப்பயன், 273.

தவம் - புண்ணியம், 357. [ர், 145.

தவமறைந்தொழுருந தன்மையிலாள்

தவமறைந்தொழுருவோர்மு த வி ய

அழுவரைப்புடைத்துன்னும் பூத

தவமுதலவி, 339. [ம், 407.

தவர், 491.

தவவுரு, 19.

தவவேலி, 272.

தவளம், 126, 316.

தவளமுத்தம், 211.

தவளவாணகை, 133.

தவறு, 468, 472, 477.

தவிசு - தடுக்கு, 418, 431.

தழலெரி, 464.

தழும்பிய கள்வன், 436.

தழும்பியவர், 2.

தழுவம் - தழுவவிக்கும், 379.

தள்ளிவெட்டி - ஒருபொதி, 415.

தளம், 106.

தளவம், 340.

தளித்தெரு, 434.

தளிப்பாட்டு, 88.

தளிப்பெண்டுகள், 422, 434.

தளியிலார் - ஒருவகைப்பரத்தையர்,

தளிர், 582. [56, 366, 499.

தளிர்ப்படலை, 126.

தளிர் மேனி, 333.

தளிராரம், 333.

தளை, 408, 540.

தற்கிழமை, 113.

தற்கிழமைதிரிதல், 68.

தறுகண்மை, 159, 371.

தன்மெறல்வாழ்க்கை - தன்மென்னும்
தன்மையிலலாதவாழ்க்கை, 412.

தன்னம், 234.

தன்னுமதொழில், 329.

தனக்குப் பிறிதொருவர் முதலாதலில்

லாதவன், 301.

தனஞ்சயவாயுவின்செய்வை, 104.

தனஞ்சயன், 103.

தனம், 144.

தனிக்கோணிலைமை, 268, 512.

தனித்தன்மை, 435.

தனித்தி - தனிமையன், 477.

தனிநிலையொரியல், 59, 91.

தனிப்புடம் - ஓரிருக்கை, 232.

தனியிருத்தல், 434.

தனியுழத்தல், 216, 396.

தனு, 453.

தனுத்தான் - கனகவிசயர்க்குநட்பா

ளானுதிய ஓராசன், 542.

தாக்கணங்கு, 365.

தாக்கித்தாக்குதல், 91.

தாக்கு, 105.

தாக்காலிளையன், 189, 504.

தாங்கும் - தடுக்கும், 298.

தாசியர், 183, 198.

தாடி - மோவாய், 194, 321, 556.

தாண்டவம், 76, 121.

தாதலிழ்மலர், 219.

தாது - பூந்தாது, 57, 208, 515.

தாதுளமுலகை, 104.

தாதுகளவிலும்பூ, 78.

தாதுசேர்கழுநீர், 338.

தாதுசேரளகம், 227.

தாதெருமன்றம், 422, 434, 447,

தாதை, 358. [458, 550.

தாபதர், 532 - 3.

தாபதவேடத்துயிருய்ந்துபிழைத்த

மயங்குகொடர் 555

தன்மததுகருவளவாயு, 202.

தன்மதேவதையை விகழ்தல, 574.

தன்மம், 333, 399.

தன்மை, 433.

தன்மையொருமை, 205,

தன்வனை, 425.

தன்மததுகருவளவாயு, 202.

தாபதவேடம், 565.

தாம்பிரகூடக்கை, 92, 95.

தாமசாத்நிரம், தாமதாத்நிரம், 175,

தாமணி, 181.

[181.

தாமதம், 80.

அரும்பத முதலியவற்றின் அக
ராதி. கூளகூ

தாமம், 116, 162.[356, 387, 501.
 தாமரை, 182, 184, 260, 304,
 தாமரைக்காடு, 277.
 தாமரைக்கை, 293.
 தாமரைக்கொழுமுறி, 132.
 தாமரைச்செங்கண், 566.
 தாமரைப்பு, 370, 558.
 தாமரைப்புஞ்சேக்கை, 198.
 தாமரைப்பொதி, 312.
 தாமரையாகிய வாய், 134.
 தாமரையிலேயிற்றண்ணீர்கொணர் த
 தாமரைவேலி, 200 - 1. [ல், 300.
 தாமோதரனார், 7.
 தாய்மார் - தாயர், 392, 575.[407.
 தாயத்தார், 243, 245, 249, 404,
 தாயம், 313, 323, 358, 375.
 தாயமன்னர், 510.
 தாயவார், 433.
 தாயவேந்தர், 508. [387, 411.
 தார் - பூமாலை, 43, 190, 198,
 தார்ச்சேனை - தூசிப்படை, 537.
 தாரகை, 168,
 தாரகைக்கோவை, 332 - 3.
 தாரங்குரலாகக் கோடிப்பாலைக்குத்
 தாரம்பெய்தல், 69.
 தாரங்குரலாகக் கோடிப்பாலை தோன்
 றுதல், 113.
 தாரங்குரலாகிய விளரிப்பாலை பிறக்
 குங்கால் தாரம் ஆக்கம்பெறுதல்,
 289.
 தாரங்குரலான மேற்செம்பாலை, 221.
 தாரத்தாக்கம், 268, 289.
 தாரத்துட்டோன்றும் உழை, 224.
 தாரநரம்பு, 68, 112.
 தாரபாகம், 67.

தாலப்புல் - பனையாகியபுறக்காழ்,
 தாலி, 180 - 81. [418, 431.
 தாலு, 496.
 தாவாநல்லறம், 588.
 தாழ்தல், 40, 61, 123, 461.
 தாழ்நீர் - தங்குநீர்மை, 541.
 தாழ்வரை, 514.
 தாழ்ந்தோட்டுத் திருமுகம், 240.
 தாழி, 450, 545.
 தாழிக்குவளை, 127, 131, 149.
 தாழிசை, 322. [ல், 320.
 தாழிசையோசையின்றி அடுக்கிவருத்
 தாழை, 43, 185, 202, 496.
 தாழைப்பு, 235. [558.
 தாழைப்பு குருகைப்போலமலர்தல்,
 தாழைப்பூந்தோட்டிற் பித்தினை
 முகையை எழுத்தாணியாகக் கொ
 ண்டு எழுதல், 225 - 6, 229.
 தாள - கதவின் ஒருறுப்பு, முயற்சி,
 254, 269, 420, 433.
 தாள்செறி, 181.
 தாள்வரை - பர்தசைலம், 308.
 தாளக்கிரியை, 190,
 தாளக்கூறுபாடுஇருவகை, 61, 63-4,
 100, 102, 108-9.
 தாளக்களின் வழியேவந்த னுக்குக்
 கள், 57, 79.
 தாளத்திற்கொப்ப ஆடல், 323.
 தாளத்துக்கு ஒக்க மிதித்தல், 458.
 தாளநிலை, 63.
 தாளம், 74, 177, 191 - 2.
 தாளம் நார்பத்தொன்று, 59, 91.
 தாளம்காங்கு வகை, 382.
 தாளம் மூவகை, 337.
 தாளவகையோத்து:இது தாளவிலக்

தாரம்-உச்சவிசை, பலபண்டம், மந
தாரம், 184, 203, 222 - 3, 234,
260, 277, 350, 411, 443 - 4,
தாரம் கைக்கனையாதல், 112. [453.
தாரன், 399.
தாருகள் உரங்கிழித்த பெண், 482.
தாரும் தருமெனவாதல், 314, 324.
தாரைமழுங்கல், 386.

கணத்தைக் கூறுதூலகளுள் ஒன
தாளவறுதி, 381, 458. [து, 104.
தாளவியல்பு, 118, 192.
தாளவுறுப்பு, 455.
தாளவொரியல், 59, 91.
தாளவொற்றறுப்பு, 458.
தாளி - நறுந்தாளி, 340.
தாளிப்பு, 351.

கூஅம் அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி.

தாறு, 523.
 தான் அசை, 240, 452, 485.
 தான்சாக உலகுகவிமும் என்னும்பழ
 தான்றி, 195. [மொழி, 218.
 தானஞ்ஞான், 412.
 தானத்தாற்போகம், 405.
 தானநிலை - வலிவுமெலிவுசமனென்
 டு, 69, 113, 350.
 தானபதப்பிராயவிருத்தம், 81.
 தானம், 401, 591.
 தானமளட்டு, 364, 381.
 தானவர்-அசுரர், 537.
 தானை, 332.
 தானைத்தலைவர், 533.
 தானைமடவோன், 542.
 தானைமன்னர், 130.
 திக்கயம், 530.
 திக்கிற்றேவதை, 572.
 திக்குக்குறிகாட்டிக்கலத்தையழைக்
 கும் விளக்கு, 183.
 திக்குநோக்கித்தண்டம் பண்ணுதல்,
 திக்குவிரதம், 283. [348.
 திக்கெட்டுங்குடைநிழலிற்கொண்ட
 னித்தகொற்றவன், 579.
 திகழ்தல் - விளங்குதல், 301.
 திகழொளி, 283.
 திகிரி - ஆஞ்ஞாசக்கரம், தோழி,
 மலை, 39, 123, 129, 446 - 7,
 திகிரிகோலுணன், 516. [553, 569.
 திகிரியஞ்செல்வி, 18.
 திகிரியைப்புனைந்துரைத்தல், 33.
 திகைமுகவேழம், 530.
 திங்கட்செல்வன், திங்களஞ்செல்வன்,
 123, 129, 226, 292, 303, 344.
 திங்கள், 33, 150, 152, 171, 173,
 186, 209, 223, 293, 304.
 திங்கள்மலை, 205.

திடர், 404.
 திண்ணகம், 199.
 திண்ணொலுத்தொல், 83.
 திண்ணை, 147.
 திணை இரண்டு, 14, 305.
 திணை ஐந்து, 19. [365.
 திணைநிலைவரி, 212, 215, 267, 289,
 திணைநிலைவரிச்செய்யுள், 210.
 திணைமலைநூற்றைம்பது, 362.
 திணைவிராயெண்ணி உயர்ந்திணையான்
 தித்தன், 287. [முடித்தல், 491.
 திதலை, 498.
 திதி, 186, 534.
 திமில - தோணி, 183, 200, 210.
 திமில்வாழ்கர், 209.
 திமிலைஒருவகைத்தோற்கருவி, 106.
 தியாதநாயகன், 233.
 தியானம், 307, 372.
 திரங்கிய, 294, 306.
 திரணை - மாலைவிசேடம், 495.
 திரள் - இயக்கம் நான்கினுள்ளன்று,
 மிகமுடுகிய நடையையுடையபா
 டல், 67, 111.
 திரளுதல், 451.
 திரிகடுகம், 157, 269, 408.
 திரிகாலஞானம், 263. [ஒன்று, 81.
 திரிகை - அங்கக்கிரியைபதினாறு
 திரிகோட்டுக்கலை, 315, 319.
 திரிகோணப்பாலை - பாலைகாந்தினுள்
 ஒன்று, 453.
 திரிசொல், 62, 63, 107.
 திரித்தல் - முறுக்கல், 491. [232.
 திரிதரவில்லா இருக்கை ஒன்பது,
 திரிதரவுடையவை - யானைமுதலியன,
 திரிபதாகைக்கை, 92, 93. [232.
 திரிபதை - இசைப்பா வகையுள்
 திரிபலை, 179, 195. [ஒன்று, 190.

திங்கள்மும்மாரி, 31.
திங்கள்வாழ்சடையாள், 318.
திசைச்சொல், 62-3, 107, 231, 524.
திசைநோக்கித்தொழுதல், 349.
திசைமுகன், 177, 192.
திசையிரண்டு, 161.

திரிபு, 86.
திரிபுஞத்திரம், 444.
திரிபுடைமொழி, 230.
திரிபுரந்தீமடுத்தமை, 192.
திரிபுரம், 177, 563.
திரிபுரமெரித்தவிரிசடைக்கடவுள், 7.

அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி. கூஅக

திரியோகம், 75, 119.

திரு-அழகு, கொங்கைமேலுள்ளவீற்
றுத்தெய்வம், 53, 89, 147, 199,
திருஅபிடேகவிழவு, 255. [328, 400.

திருக்கு (துகில்), 368, 379.

திருக்குணவாயில் - ஓரூர், 12, 19.

திருக்குணவாயிற்கோயில், 1.

திருக்குமுறுக்குண்டெழுதல், 389.

திருக்குறள் : இது சங்கமருவிய பதி

னெண்ணீழ்க்கணக்கினுள்ளொன்று;

தெய்வப்புலமைத்தீருவள்ளு

வநாயனூரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட

து; அறம் பொருள் இன்பமென்

னும் மூன்றன் பகுதிகளை விரித்து

விளக்கக்கூறுவது; இதனால் மூப்பா

லென்று பெயர்பெற்றது. ஒவ்

வொருபொருளையும் வற்புறுத்திக்

கூறும் பப்பத்துக் குறள்வெண்

பாக்கள் தனித்தனியே அடங்கிய

கூற - அதிகாரவுறுப்புக்களையு

டையது. இதற்குப் பதின்மரு

ரைசெய்தனரென்பர்; அவர்கள்

பெயரைப் பின்வரும் வெண்பாவா

லுணர்க; "தருமர் மணக்குடவர்

தாமத்தர் நச்சர், பருதி பரிமே

லழகர்-திருமலையர், மல்லர் பரிப்

பெருமாளர் காளிக்கர் வள்ளுவர்

தூர், கெல்லையுரை செய்தாரிவர்."

அவ்வுரைகளுட் பரிமேலழகருரை

யே சிறந்தது; இதனை, "உரை

யெல்லாம் பரிமேலழகன், நெறித்த

வுரையாமோ தெளி" என்பதனா

லுணர்க. இந்நூலின்பெருமையி

னைக் கடைச்சங்கப்புலவர்களியற்

றிய தீருவள்ளுவமாலே நன்கு புல

ப்படுத்தும், 5, 22, 24, 35, 50,

53, 57, 139, 156 - 7, 183,

திருக்குன்று, 88.

திருகல்-முறுகல், வேறுபடல், 294,
313, 323, 369, 390.

திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார் : இது

சைவசமயாசாரியராகிய ஸ்ரீமா

ணீர்க்கவாசகசுவாமிகளால் அரு

ளிச் செய்யப்பெற்ற 400-கட்ட

ளைக்கலித்துறைகளை யுடையது;

அகப்பொருட் பகுதிகளைப் பொரு

ளாகவுடையது; வேறு பொருளு

ண்டென்றும் பெரியோர்கூறுவர்.

இதற்கு மிகச்செவ்விதாகப் பேரா

சிரியரால் உரை செய்யப்பட்டுள்

ளது; இது தீருக்கோவையா

ரென்றும் வழங்கப்படும், 37, 208,

214, 231, 349, 410, 436, 513.

திருச்செக்கோடு, 19, 511, 516.

திருச்செத்தில், 516.

திருஞெயிரகலம், 568.

திருட்டுத்தொழில், 426.

திருத்தக்கீர், 296.

திருத்தகுறலலீர், 591.

திருத்தங்கால்- பாண்டிநாட்டிலுள்ள

தோறூர்; இது வார்த்திகனுக்கு

ஒருபாண்டியனாற் கொடுக்கப்பட்ட

து; ஸ்ரீவிலலிபுத்தூருக்குச்சமீபத்

திலுள்ளது; திருத்தண்காலென

வழங்கும், 505.

திருத்துகோனல்யாழ் - இன்பத்தை

விளைவித்ததற்குக்காரணமானகோ

லையுடையயாழ், 202.

திருந்துதியில், 127.

திருந்துதொழில்மறையவர், 505.

திருநெலூர், 490.

திருநள்ளாறு, 490.

திருநாள், 179, 255.

திருநிலைச்சேவடிச்சிலம்பு, 563: .

203, 236, 250-52, 262, 270,
272, 287, 308, 310, 345, 370,
384, 395, 401, 403, 407 - 8,
420, 432, 459, 469 - 70,
476, 483 - 4, 487, 499, 507,
512, 540, 571, 591.

பிசு

திருப்புறம்பயம், 487.

திருப்பொறி, 5, 590.

திருமகள், 44, 150 - 51, 178,
183, 194, 199, 327, 353, 454.

திருமகள் அமுதத்துக்குமுன்புபிறந்
தமை, 52.

சுஅஉ அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி. •

திருமஞ்சனப்பெருவழி, 256.
 திருமணிகுயிற்றுநர் - முத்துக்கோப்
 பார்; வேகடிகளுமாம், 140, 157.
 திருமருகல், 487,
 திருமருத்ததை - வையை யின் துறை
 திருமலர், 122. [கருளொன்று, 359.
 திருமலைக்கணுள்ளபெரியோன், 307.
 திருமாபத்தினி - கண்ணகி, 1, 501,
 திருமாமணி, 516. [553.
 திருமால், 190. [தமை, 545.
 திருமால் இலங்கையிற்சமாஞ்செய்
 திருமால் உலகளந்தது, 460. [545.
 திருமால்கடல்வயிறுகலக்கினைமை,
 திருமால்குன்றம் - அழகர்மலை, 295,
 திருமால்கோயில், 370. [306.
 திருமால் திருவடிகளை பிறவித்துன்பத்
 தைக்கெடுக்குமென்பது, 297,
 309. [293, 304.
 திருமால்வேங்கடமலையில் நிற்றல்,
 திருமாலாடல்பத்து, 193. [446.
 திருமாலின்மேனி மயிலெருத்திற்சூ,
 திருமலைப்பாசித்தேவபாணி, 177.
 திருமாவளவன், 46, 143.
 திருமாற்கிணையார், 327.
 திருமுகத்ததை, 271.
 திருமுகம், 43, 347.
 திருமுகமெழுதுவோர், 541.
 திருமுடங்கை, 490.
 திருமுருகாற்றுப்படை: இது பத்
 துப்பாட்டுள் முதலாவது பாட்டு.
 குமாவேணைக்கடைச்சங்கப்புலவ
 ருளொருவராகிய மதுரைக்கணக்
 காயனார்மகனார் நக்கீரனார் பாடி
 யது; 317 - அழகணையுடையது;
 முருகக்கடவுளுடைய படைவீடு
 களாகிய திருப்பரங்குன்றமுதலிய
 திருப்பதிகளானதையும் நிரம்பப்பா

திருமொழி - ஆகமம், தருமம், 255,
 திருவடிகளை, 309. [270, 272, 284.
 திருவடிபிடிப்பான், 584, 588.
 திருவமர்மார்பன்கிடந்தவண்ணம்,
 திருவமர், 318. [293, 304.
 திருவரங்கத்திலுமால்கண்வளருஞ்சி
 திருவரங்கம், 291, 301. [தப்பு, 304.
 திருவளந்தபுரம், 536.
 திருவாசகம், 163.
 திருவாசல், 297.
 திருவாணை, 236.
 திருவாதவூர்புராணம், 326.
 திருவாதிரை, 117. [18.
 திருவாய்மொழியீஜீயாரும்பதம்,
 திருவாலவாயுடையார் திருவினையாட
 த்புராணம், 386-9, 490, 503.
 திருவிளிட்டுத்திகழ்தருமேனி - வா
 னவிம்போலஒளிவிடுமேனி, 399,
 திருவிழைகோலம், 583. [411.
 திருவிளக்கு, 88.
 திருவிளங்கவையம், 540. [489.
 திருவினையாடத்புராணம், 303, 409,
 திருவினையெய்யோள், 178.
 திருவினாள் - திருமகள், 39.
 திருவீழ்மார்பிற்றென்னவர்கோமான்,
 481, 525.
 திருவுளத்தடைத்தல், 336.
 திருவுளத்திலேகண்டருள்க, 348.
 திருவுளம்பற்றல், 349.
 திருவெண்காடு, 252.
 திருஷ்டிவாதாங்கம், 284.
 திரை, 207.
 திரைகளிட்டவெண்மணல், 199.
 திரைநீராடை, 123.
 திரையல்-வெற்றிலைச்சுருள், 13, 419.
 திரையலின்செப்பு, 481.
 திரைவேலி, 464.

ராட்டிக்கூறுவது, நச்சினூர்க்கினிய
ரால் செய்யப்பெற்ற உரையை
யுடையது, 148, 164, 185, 255,
297, 321, 356, 360, 369 - 70,
415, 504, 513 - 4, 516 - 9,
523, 528, 538, 543.

திலகம் - மஞ்சாழிமரம், 133, 226,
339, 364, 381, 387, 522, 561.
திலோத்தமை : அநாகுலனென்னுந்
தெய்வப்பாண்டியனோடுசேர்ந்து
சாரகுமாரனைப்பெற்றதெய்வம்
திவ்வியப்பிரபந்தம், 477. [கள், 10.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூஅங்

திவ்வியாழ், 151.

திவவு - செக்கோட்டியாழுறப்பினுள்

ஒன்று, யாழுறப்பு, 9, 350.

திவவுறுத்தியாத்தல், 337.

திவாகரம் : இது தமிழிலுள்ளசிகன்

டோளுள் ஒன்று ; அம்பரீகரத்

திருத்த சேந்தனென்பவனுடைய

வேண்டுகோளின்படி தீவாகர

முனிவராத்செய்யப்பட்டது ; தெய்

வப்பெயர்த்தொகுதிமுதலிய பன்

னிரண்டு தொகுதிகளையுடையது,

18, 46 - 7, 109, 154, 160, 248.

திவாகரர் பன்னிருவர், 148, 168.

தினோத்தல் - இடைவிடாதுசெய்தல்,

170. [558.

திறத்திறம், 64, 109, 349 - 50,

திறத்துட்புறநீர்மை மயங்கல், 224.

திறப்பண், 224.

திறம்-கற்பு, கூறு, பக்கம், 39, 64,

109, 134, 146, 204 - 5, 226,

248, 349-50, 484.

திதுறுநாள், 237.

தித்தொடை, 218.

திசுட்டிகழ்மின், 591.

திரா - கப்பலை அழைக்கும் ஒருவகை

தீப்பாடு, 244. [விளக்கு, 200.

தீம்பாலை, 218.

தீம்புனற்பெளவம், 62.

தீம்பூ, 155, 179.

தீமுரன்பச்சை (ஆரம்), 379.

தீமுறை - ஓமம், 148.

தீமூன்று, 504, 528.

தீமூன்றுபயனுடையது, 102.

தீயின்குணம், 102 - 3.

தீர்த்தக்கரை, 494.

தீர்த்தக்கரர் இருபத்தநூல்வர், 409.

தீர்த்தத்துறை, 243, 250.

தீர்த்தநீர், 167.

தீர்த்தமாடல, 182, 462, 533.

தீர்தல - விடுதல், 373.

தீர்ம் - தீர்மின், ஈற்றுமிசையுபகங்கெ

தீர்வுஒன்று, 74, 119. [ட்டது, 248.

திறம் இருபத்தொன்ற, 156.
 திறம் பன்னிரண்டு, 354.
 திறவார், 149, 169.
 திறன் - பக்கம், 177.
 திறை, 163, 232, 378, 523 - 4,
 திறையிடல், 143, 523. [541, 574.
 தினவு, 261, 278.
 தினை, 15, 29, 155, 294, 306,
 தீ, 219. [522.
 திக்கதி, 432.
 திக்கன - தியகன, 408, 473, 576.
 திக்குற்றம் - கொடியகுற்றம், 244.
 திக்கதிர்வாண்முகம், 213.
 தீங்காலியன் நகானம், 312.
 தீங்கின்வினைவு, 440.
 தீங்குழல், 445 - 6.
 தீத்திறம் - அக்கினிகாரியம், கொலைத்
 திறம், 5, 293, 394, 407.
 தீத - உடம்பு, தீவினை, பிறர் கொஞ்ச
 புகுதல், 348, 358, 434, 478.
 தீததீர்சிதப்பு, 267.
 தீதானநென்னுத்திறம், 373.

திராக்காதல், 43.
 தீ வலஞ்செய்தல், 36.
 தீவினைச்சிலம்பு, 525.
 தீவினைப்பயன், 477.
 தீவினைபலித்தல், 21.
 தீவினைமுதிர்வலை, 425.
 தீவுமுதலிய தேயங்கள், 46.
 துக்கந் துடைக்குங்காட்சி, 248.
 துகன், 114, 543.
 துகிர் - பவளம், 47, 138, 154.
 துகிர்க்கோவை, 125, 131, 360.
 துகில், 180, 361, 379, 389.
 துகிற் கொடி, 369, 542.
 துகின்முடித்தல், 192.
 துகின்மேகலை, 131.
 துச்சாரிகள், 165.
 தஞ்சாமுழவு, 521.
 தஞ்சுதல, 331, 472, 493.
 தஞ்சுரெறிதல, 322.
 தட்கு, 331.
 தடக்குமுட்கள், 287.
 தடி: ஒருவகைத்தோற்கருவி, பதி

சூஅச அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

தேராதலுள் ஒன்று; அது கட
லில் வேற்றுருவங்கொண்டு நின்ற
ஞானது நெஞ்சத்தைப் பிளந்து
அவன் போரைக் கடந்த முருகன்
அக்கடலிடையே ஊழுகொட்டியா
டியது, 18, 58, 89, 106, 178,
193, 322, 330 - 31.

துழுகொட்டும் புலையன், 330.

துடியன், 320, 322.

துடியாடற்குறுப்பைந்து, 89, 193.

துடுப்பு, 545. [106.

துடுமை - ஒருவகைத்தோற்குவி,
துடையாபரணம், 196.

துண்ணென்றுடி, 322.

துணங்கை - ஒருவகைக்கூத்து; சித்
திக்கூத்து, 142, 159 - 60.

துணி - துண்டம், 482.

துணிபுத்துக்கு, 59, 91, 382.

துணிபொருள் - தீர்த்தபொருள், 237.

துணுக்கு - அணுகரணம், 344.

துணை - அளவு, கணவன், 123, 130,

துணைபுணரன்னம், 127. [435.

துணைமலர்த்தாளிணை, 297. [214.

துணையோடாடும்பொறியலவன்,

துத்தம் ஞாலாகச் செவ்வழிக்குத்
துத்தம்பெய்தல், 69, 113.

துத்தம் ஞாலாதல், 68, 562.

துயரஞ்சுகினலி, 219.

துயரைத்தருந்தெய்வம், 309.

துயிலல் - மொட்டித்தல், 214.

துயிலாற்றுப்படுத்தல், 557.

துயிலுணர்ந்தோனவினயம், 85 - 6.

துயிலெடுப்பல், 128, 165, 356,

துயிலெடை, 135. [499.

துயின்மந்திரம், 424, 436.

துர்க்கை, 178, 194, 316.

துர்க்கை அசுரர்வாட அமரர்க்காடிய

கூத்து, 319. [கோலம், 349.

துர்க்கை அசுரரொடுபொருதபோர்க்

துர்க்கை ஆளிக்கொடியுடல் வேட்டுவ

ர்க்குமுன்செல்லுதல், 320.

துர்க்கை ஆணைத்தோல்போர்த்தல்,

316, 319, 328.

துர்க்கை எயினர்க்குவெற்றிகொடுத்து

ண்ணும்பலி, 316.

துர்க்கை ஒருகாலிற்சிலம்பும் ஒருகாலி

ல்வீரக்கழலும் அணிந்திருத்தல்,

326. [323.

துர்க்கைக்கு எயினர்இடுகடன், 322,

துர்க்கைக்குச் சங்குசக்கரம் உண்மை,

319, 328. [326.

துர்க்கைக்குச் சிங்கத்தோல்மேகலை,

துர்க்கைக்குப் பாவுக்கடன்பூணல்,

331.

துத்தத்துன் லிளரிபிறத்தல், 224.
 துத்தரம்பு, 68.
 துத்தம் - ஒருபன், 112, 195, 203,
 222 - 3, 443 - 5.
 துத்தரிக்கொம்பு, 325.
 துதிக்கை - துதித்தல், 307, 393.
 துந்நிமித்தம், 434.
 துப்பு - கருவி, வலி, 366, 385.
 தும்பி - வண்டிலொருசாதி, 124,
 130. [544, 549, 552.
 தும்பை, 14, 371, 529, 536 - 7,
 தும்பைத்துறை, 559. [556.
 தும்பைவாகையொடு முடித்தல்,
 தும்பைவெம்போர், 564. [83.
 துய்த்தல் - சந்தியைநதனுளொன்று,
 துயர்க்கடல், 335, 346.

துர்க்கைக்குப்புலித்தோலுடை, 319,
 328. [318 - 9.
 துர்க்கைகண்ணுதல்பாகமாளுதல்,
 துர்க்கைகையில்வாளோதல், 319.
 துர்க்கைகோயில், 506, 510. [331.
 துர்க்கைசகடத்தைபுதைத்தமை,
 துர்க்கைசடாமுடியில் அரவையும்,
 பிறையையும்சேர்த்துதல், 318,
 322, 331. [482.
 துர்க்கை தாருகன்உரங்கிழித்தமை,
 துர்க்கைநஞ்சையுண்டும் இறவாதி
 ருத்தல், 331. [319, 500.
 துர்க்கைமகிடாசுரனைக்கொன்றமை,
 துர்க்கைமரக்கால்மேல்நின்றமுடிய வா
 ட்கூத்து, 320, 329.
 துர்க்கை மருதினமீது நடந்து சாய்த்

அரும் பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூஅடு

தமை, 331. [329.
 துர்க்கைமேனிக்குக் காயாமலர், 320,
 துர்க்கையின் இணையழகனை முனிவ
 ரும் அமரரும் தமது இடர்கெடத்
 துதித்தல், 321.
 துர்க்கையின் நாமங்கள், 317.
 துர்க்கையை அவுணர் பாம்புநதேரு
 மாய்வெல்லமுயன்றது, 178, 194.
 துரப்ப - செலுத்த, 254.

துளையெயிற்றுரகம், 316, 326.
 துறக்கம், 167,
 துறத்தல், 299.
 துறந்தார், 370.
 துறவறத்தாலுறையுமாக்கள், 409.
 துறவறத்திலக்கணம், 370-71.
 துறவி, 551.
 துறவு - தவம், 532.
 துறவோர், 420.

துரியோதனதுதிகள், 495.
 துருக்கம், 154.
 துருக்கர்வாயில்காத்தல், 376.
 துருத்தி, 293, 340, 345, 359, 521.
 துருத்தி மூக்குப்போல வுயிர்த்தல்,
 துருத்தியின் உலைமூக்கு, 134. [465.
 துருமை, 120.
 துருவுதல், 457. [து, 75, 120.
 துருவை - கீதவுறுப்புக்களுளொன்
 துலாக்கோல், 389, 496.
 துலாம், 117, 453.
 துலை, 483.
 துவ்வாதவர், 370.
 துவர் - செம்மைநிறம், 69, 189.
 துவர்த்தயாக்கை, 85.
 துவர் பத்து, 179, 195.
 துவராபதி, 458. [447, 458, 496.
 துவரை, 7, 160, 261, 325, 390,
 துவரைக்கோமான் - இடைச்சங்கப்
 புலவருளொருவர், 7, 8.
 துவலை, 171.
 துவராயில்லாத அறை, 264.
 துவராயில்லாதகீழறை, 284.
 துவராவட்டிகை, 308. [322, 327.
 துவைத்தல் - சத்தித்தல், 315, 317,
 துழைஇ - துழாவி, 219.
 துள்ளல், 204.
 துள்ளல்வரி, 211.
 துள்ளலோசை, 211.
 துளங்குதல் - அசைதல், 201.
 துளவம், 293, 319.
 துளவியறும்பை, 529.
 துளை, 61, 386.
 துளைக்கருவி, 156.

துறவோர்க்கெதிர்த்தல், 420, 433.
 துறுகல், 305. [341.
 துறை, 209 - 10, 215, 252, 299,
 துறைப்பாட்டுமடை - துறைப்பாட்டுக்
 களை நடுவே மடுத்தல், 321, 330.
 துறைபடிதல் - நீராடுதல், முற்கால
 வழக்கு; பலியிடுதல்.....
 துறைபலமுழுகல், 484. [462, 465.
 துறைடோகல் - முடியவறிதல், 249,
 துறைமுகம், 201. [497, 544.
 துறைமேய்வலம்புரி, 208.
 துறைவன், 446.
 துன்பக்கண்ணீர், 134.
 துன்பநகை, 272.
 துன்பம் - மனத்தளர்ச்சி, 421.
 துன்பமாலே, 25.
 துன்பமுழத்தல், 214.
 துன்பவகைகள், 357.
 துன்னகாரர் - தையற்காரர், 139,
 துனி, 173, 299. [156.
 துனிப்பதம், 498.
 துனியால் இரங்குதல், 216.
 துனைந்து, 229.
 தூக்கு - தாளவகைகளாகினுளொன்று,
 அதற்கு மாத்திரை இரண்டு;
 வடிவு, உ; தொழில் தாக்கித்தூக்கு
 தல், 57, 71, 91, 116, 192,
 267, 289, 365, 382, 557.
 தூக்குக்கள்வழு, 59, 63-4, 108-9;
 தூக்குதல் - கருதுதல், 90, 19.
 தூக்குவர்க்கம், 385.
 தூங்கிருள், 249.
 தூங்குகின்றோனவினயம், 86.
 தூங்குதுயில், 557.

கூஅகூ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. .

கூசி, 79, 548.
கூசிப்படை, 537.
கூசு, 138, 154.
கூண், 35.
கூண்களின் நிழல், 116.
கூண்டில், 88, 401, 413.
கூணம், 70, 115.
கூது, 202.
கூதுணம்பழம், 389.
கூதுவர், 167.
கூபக்கை, 93.
கூபம், 481.
கூம்பிற்கதவு, 277.
கூம்பு, 108.
கூம்புகூம், 101, 456.
கூமக்கோள், 277.
கூமகேது, 260.
கூமப்பணிகள், 46.
கூமணி - முத்து, 196.
கூமம்-ஒருகோள், 92, 262, 277.
கூர்த்தர், 150.
கூரிது, 351.
கூரியம் (துகில்), 379.
கூலி - சிறகின்மயிர், சூட்டுமயிர்,
134, 315, 325.
கூலியஞ் சேக்கை, 563.
கூவுள்ளுறுத்த வடிவு, 84.
கூற்றல், 83.
கூற்றுப்பொலி, 262, 280.
கூக்கணம், 377.
கூக்கண மலயசச்சேறு, 360.

தெய்வத்தச்சன், 48.
தெய்வத்தானம், 46, 114. [173.
தெய்வத்திற்தேற்றித்தெளித்தல்;
தெய்வத்தின் சேவடிகளைக்கையாற்
றொழுதுமனத்தானினைந்துவார்க்
காற்றுகித்தல், 307.
தெய்வத்தைப் பூவும் புகையும் சாந்
தும் கண்ணியும் கொண்டு வழி
படல், 462.
தெய்வத்தோற்றம், 425.
தெய்வந்தெளியின், 597.
தெய்வந்தொழுதல் கற்புடைமங்கைய
ர்க்கியலபன்மென்பது, 252, 512.
தெய்வப்படிவம், 572.
தெய்வப்பாடல், 73, 119.
தெய்வப்பிரார்த்தியம், 400.
தெய்வம், 309, 425, 478.
தெய்வமகளிரால்மாலைசூட்டப்படு
தெய்வமயக்கம், 325. [வோர், 548.
தெய்வமால்வரை - பொதியில், 56.
தெய்வமானிடர், 82.
தெய்வமுற்றாள் - தெய்வத்தன்மை
புற்றாள், தெய்வமேறினாள், 470,
584. [பாடு, 584.
தெய்வசிற்றோர்க்குண்டாகுமெய்ப்
தெய்வமுற்றோனலினயம், 85 - 6.
தெய்வமுறுதல், 313.
தெய்வமேறப்பட்டாள், 316.
தெய்வயாக்கை, 179, 243.
தெய்வலோகம், 473.
தெய்வவடபேரிமயம், 575.

தெங்கநாடு ஏழு - குமரியாற்றுக்
 கும் பஹுளியாற்றுக்கும் இடை
 யிலிருந்த ஏழு நாடு, 230.
 தெங்கம்பழம், 274, 523.
 தெங்கு, 295, 306, 342, 355.
 தென்கிணைவன், 279.
 தெப்பம், 360.
 தெய்வக்கடவுளர், 492.
 தெய்வக்காவிரி, 267, 289.
 தெய்வங்கொள்ளுமின், 514.
 தெய்வஞ்சுட்டியவரிப்பாடல், 205.
 தெய்வஞ்சொல்லுதல், 585, 590.

தெய்வவிருத்தி இருவகை, 58.
 தெய்வவுத்தி, 181, 197.
 தெய்விகாட்சியம், 280.
 தெரிதருதேற்றவுவமையணி, 54.
 தெரிநிலைக்கை, 92, 94 - 5.
 தெரியல், 534, 560.
 தெருட்டல், 204.
 தெருநான்கு, 369, 390, 497.
 தெருள், 476.
 தெவ்வுதல், 277. [393, 406, 587.
 தெழித்தல் - உரப்புதல், பிரித்தல்,
 தெள்ளாதமா, 201.

அரும் பத முதலியவற்றின்
 அகராதி. கூஅஎ

தெளித்தல், 586.
 தெளிந்தோர்ப்பேணுமின், 591.
 தெளிவு, 91.
 தெற்றியவளை, 457.
 தெற்றென, 510.
 தெறலவாழ்க்கை, 401.
 தெறித்தல் - துள்ளல், 442, 485.
 தெறுதற்றெழில், 389.
 தென்கடல் முத்து, 47, 221.
 தென்குமரி, 567, 580.
 தென்பல்லி வடபல்லி தொடர்ந்த
 தலைக்கணி, 182, 198.
 தென்பாலி - ஒருநாடு, 230.
 தென்புலங்காவன் மன்னன், 571.
 தென்மதுரை - தலைச்சங்கம் இருந்த
 ஐர்; அப்பால், கடல்கொள்ளப்
 தென்மலை, 125. [பட்டது, 230.
 தென்மலைச்சந்து, 221. [316, 325.
 தென்றமிழ்நாட்டினையாளும்பாவை,
 தென்றல், 43, 48, 134, 188, 231,
 338, 362, 513.
 தென்றல் மலயத்துப்பிறந்து மதுரை
 யில் வளர்ந்து புலவர் நாவிற்கொ
 ருந்தியிருத்தல், 333, 344.
 தென்றலஞ்செல்வன், 130.
 தென்றலான்மயக்கந்தீர்த்தல், 133.
 தென்றிசை, 132. [277.
 தென்றிசைக்கண் வெள்ளிபெயர்ந்தல்,
 தென்னம்பொருப்பு, 482.
 தென்னர், 12, 131, 231, 541.
 தென்னர்குலக்கொடி(வையை), 353.
 தென்னர்குலமுதல் - பிறை, 124,
 131, 332, 344.
 தென்னர்கோமான், 525 - 6.
 தென்னர்கோன், 447, 458, 481,
 541.

தென்னவன் தம்பி, 426.
 தென்னவன் பொதியில், 379.
 தென்னவன்மதுரை, 550.
 தென்னவனாடு, 552.
 தென்னவென்னுமிசை, 223.
 தென்னாதெனுவென்னுமிசை, 105.
 தே - தெய்வம், 248.
 தேளம், 42, 591.
 தேசவிரதம், 283.
 தேசாந்தரங்களிற்பாடைகள், 61.
 தேசி - ஒருவகைக்கூத்து, 57, 59,
 74 - 6, 80, 119 - 20, 224.
 தேசிக்கு இரட்டித்து ஒத்தல், 120.
 தேசிக்கு ஒற்றித்து ஒத்தல், 120.
 தேசிக்குக்கால் இருபத்துநான்கு, 59,
 தேசிக்குரியகை, 99. [90.
 தேசிக்குத்தினிலக்கணம், 120.
 தேசிக்குறு, 75, 99.
 தேசிகம் - இயற்சொல்முதலியநான்கு
 சொற்குறையபிரயோகம், 64, 109.
 தேசியிலொத்து, 74 - 5, 119 - 20.
 தேசியிற்கைத்தொழில், 60, 99.
 தேசு, 153.
 தேசடைக்குலம், 348.
 தேசமொளியும், 561.
 தேட்டத்தால் மிக்கபொருள், 507.
 தேடக்கடவோம், 272.
 தேம்பொதிநறுவினா ஆம்பல், 134.
 தேமாக்கனி, 523.
 தேமாங்கொழுந்து, 229.
 தேய்வை - சந்தனக்குழம்பு, 338.
 தேயந்தோறுங்காலம் வேறுபடுதல்,
 தேர், 192. [380.
 தேர்ச்சிவரி - தன்னுறவு முறையார்க்
 குத்தன் விதனங்களைச்சொல்லுதல்
 228 228 227 229 229

தென்னவன், தென்னன், 21, 27, 278, 292 - 3, 295, 302 - 4, 306, 362, 377, 403, 422, 439, 450, 461, 464, 468, 470, 475, 482, 485, 505, 525, தென்னவன்கொற்றம், 391. [577. தென்னவன்செங்கோல், 332.	தேர்ப்பாகர், 140, 158. தேர்மொட்டு, 366, 384. தேர்வட்டை, 384. தேர்வலஞ்செய்தல், 118. தேர்விழவு, 255. தேர்வீதி, 139, 169, 390, 497. தேராழி, 123, 129.
---	--

• சுஅஅ அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி. •

தேருந்தவழிசிறைதல், 215.
 தேருருநர், 493, 543.
 தேரைப்பாய்த்துள், 189.
 தேரோடும்விழாவீதி, 114, 156.
 தேவகணங்கன்பதினெட்டு, 148,
 தேவகிரி (துகில), 379. [168.
 தேவகுமாரர், 438.
 தேவகோட்டச்சிறையகம், 423.
 தேவதத்தன் - ஒருவாயு, 103.
 தேவந்தி - கண்ணகியின் பார்ப்பனத்
 தோழி, 11, 26, 55, 243, 250,
 252 - 3, 473, 574. [251.
 தேவந்தி கண்ணகிக்கு ஆசிகூறியது,
 தேவந்திகை, 582, 584, 586, 589,
 தேவந்திசொல், 575. [590.
 தேவந்தியரந்து, 576.
 தேவபாணி - இசைப்பாவின்பகுதி
 யுள் ஒன்று; புறநாடகவுருக்களுள்
 முதலாவது, பதினோரடற்கு முக
 சிலை, 58, 90, 177, 190, - 91,
 தேவபாணிநான்கு, 191. [222, 233.
 தேவடாணியிரண்டு, 190.
 தேவமகள், 578.
 தேவமுனிவர்கள், 490.
 தேவர், 179, 195, 330, 370
 தேவர்கள் அமுதத்தையுண்டுஞ் சாவ
 ரென்பது, 331. [படார், 411.
 தேவர்கள் மக்கள் கண்ணிற்குப் புலப்
 தேவர்கள் முப்பத்து மூன்றுவகையி
 தேவர்குழாம், 114. [னர், 168.
 தேவர்கோட்டம் 494.
 தேவர் கோமான் } 44, 141, 159,
 தேவர்கோன் } 447; 577.
 தேவர்தரு, 247.
 தேவர்கால்வகையர், 148, 168.
 தேவர்ப்பராவது, 190.
 தேவராட்டி, 313, 323.
 தேவராட்டி, 570 20

தேவன்-இந்திரன், பரமசிவன், 187,
 263, 282, 528.
 தேவாங்கு (துகில), 379.
 தேவாசரயுத்தம்பதினெட்டாண்டுநட
 ந்ததென்பது, 547.
 தேவாரம், 403, 516, 572.
 தேவாளி, 384.
 தேவி, 434.
 தேள், 194, 244.
 தேற்றம், 84, 311.
 தேற்றுமாதாராயம் கேட்டார்க்கு
 நகைதருமென்பது, 108.
 தேற்றேகாரத்தைப்பிரிசிலையால் எதிர்
 மறைத்துக்கூறல், 466.
 தேற்றேகாரம், 212, 437, 514 - 5.
 தேறல், 329, 363, 380, 557.
 தேன், 259.
 தேன்குடம், 523.
 தேன்றுளி, 388.
 தேனடை, 275.
 தேனூர்சிழார், 7.
 தையல், 219, 341.
 தையற்காரர், 156.
 தைலம்(வாசம்), 379.
 தைவதம், 101, 457.
 தைவரல், 203.
 தோகுதி, 193, 201.
 தோகைசிலை, 371.
 தொங்கல், 197.
 தொடக்கம், 72.
 தொடக்கு - கழுக்கோல்போலக் கழு
 த்திழ்ப்பட்டி முறுக்கும் சங்கிலி,
 401, 404.
 தொடர் - சங்கிலி, 197.
 தொடர்சிலைச்செய்யுள், 6, 8, 168.
 தொடலை, 118. [345, 559.
 தொழி - வளைவு, 273, 307, 327-8
 தொழி, 570 20

தேவராயாடல், 312 - 33.
தேவரிவந்துன்பமுறுவோருண்டென்
பது, 374.
தேவருனா, 279.
தேவருலகம், 34, 159, 176, 244.
தேவவிருடிகள், 528.

தொழுகைடபூவை, 210.
தொழத்தடக்கை, 267, 560.
தொழத்தோட்டுப்பு, 545.
தொழபுனைந்ததோள், 307.
தொடியோள்பெளகம், 220, 230.
தொழுவனை, 18, 261.

அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி. காஅகூ

தொழுவனைச்செங்கை, 333.

தொழுவனைத்தோளி, 296, 575.

தொடுத்தமாலை, 495.

தொடுத்தல் - வாசித்தல், 514.

தொடுத்தல் - கொட்டுதல், 514.

தொடுப்பு - விளக்கொண்டிருத்தல்,
விதைப்புமாம், 558.

தொடை, 203 - 4, 225.

தொடைப்பு, 154.

தொடையல், 87, 338.

தொண்டகம், 15, 514.

தொண்டி - சோழகுலத்தோருறை

யும் ஒருககரம், 361, 372, 378-9.

தொண்டுபடுதிவவு, 221.

தொண்ணூற்றறுவகைச்சமயசாத்தி
ரத்தருக்கக்கோவை, 248.

தொய்யகம், 182, 198.

தொய்யில்-பத்திக்கேற்று, 45, 49, 53,

தொய்யிற்குழம்பு, 153. [172 - 3.

தொல்காப்பியம்: இஃது அகத்திய

முனிவர் மாணிக்கப் பன்னிருவ

ருள் ஒருவரும் இடைச்சங்கப்புல

வருள் ஒருவருமாகிய தொல்காப்

பியமுனிவராலருளிச்செய்யப்பட்ட

இயற்றமிழ் லக்கணதூல்;

தனித்தனியே ஒன்பதாண்டுகளில்;

இயல்களைபுடையஎழுத்ததிகாரம்,

சொல்லதிகாரம், பொருளதிகார

மென்னும் மூன்று அதிகாரங்களை

புடையது. இதிலுள்ளகுத்திரக்க

ளின்றொகை 1612; இடைச்சங்கத்

தார்க்கும் கடைச்சங்கத்தார்க்கும்

தூலாகஇருந்து விளங்கியது; இத

ற்கு இளம்பூரணரும் கல்லாடரும்

சேனாவரையரும் பேராசிரியரும்

சச்சினர்க்கினியரும் உரை செய்

திருக்கின்றனர்; தொல்காப்பிய

205-6, 208 - 11, 214 - 5,

230 - 31, 242, 245, 248 - 9,

251, 255, 280, 294, 311, 319,

321, 328, 330, 365, 371, 373,

377, 378 - 81, 391, 411, 418,

420, 424 - 5, 429, 431, 433,

441, 445, 447 - 9, 451, 455,

460, 463, 465, 469, 472, 475,

477, 481, 488, 491, 504, 516,

518, 522, 528-9, 535, 567, 575.

தொல்காப்பியம்புலப்படுத்திய பாண்
டியன், 8.

தொல்காப்பியர் } இடைச்சங்கப்

தொல்காப்பியருள் } புலவருள் ஒரு

வர், தொல்காப்பிய இலக்கண

தூலாசிரியர், 7, 8, 129.

தொல்குடி, 314. [578.

தொல்லைவினையாற்றயருழத்தல்,

தொலைச்சல் - உண்டுதொலைத்தல்,

தொலையாச்செல்வன், 395. [261.

தொழிலுவமம், 37.

தொழிற்கை, 57, 60, 79, 99.

தொழிற்பன்மை, 21.

தொழிற்பெயர், 190, 347, 354.

தொழின்மரபு, 163.

தொழு, 452.

தொழுநாள், 511. [164.

தொழுநோய் - வெப்பநோய், 31,

தொழுவர் - தொழில்செய்வோர்,

தொழுவிடை, 443. [277.

தொழுனை - யமுனையாறு, 419, 442,

தொழுனைத்துரைவன், 446. [457.

தொளி - சேறு, 278.

தொன்றியல்வாழ்க்கை, 588.

தொட்டக்கூறு, 190, 411.

தொட்டப்பயிர், 324.

தொட்டம், 274 - 6, 314.

வரம்பததகுதவதாலகாப ப ய க
குழியையுடையாரென்று பொருள்
கூறுவர்; 1, 3, 6, 12 - 15, 17,
23 - 4, 26, 29, 33, 37 - 8, 43,
46, 49, 50, 52, 56, 59, 91, 124,
134, 146 - 7, 168, 173, 189-90,

தோட்டாகுழல, 401.
தோட்டி, 147, 366, 384.
தோட்டுக்குவளை, 151.
தோட்டுப்பு, 545.
தோட்டுணை - மகளிர், 557.
தோட்டுணை துறக்குந்துறவு, 532.

அள

சூகூ அரும்பத முதலியவற்றின் அக
ராதி.

தோட்டுத்திருமுகம், 228.
 தோடலர்கோதை, 229.
 தோடி - ஒருபண், 234.
 தோடு - இதழ், சங்கினுற்செய்தகா
 தாபாணம், தொகுதி, பனையோலை,
 4, 184, 201, 205, 228, 431,
 506, 549, 552, 555 - 6, 587.
 தோணலமுணியு, 559.
 தோணி, 376,
 தோம் - குற்றம், 166, 260, 276.
 தோர்க்கை - இரட்டைக்கைகளு
 ளொன்று 97 - 8.
 தோரணம், 147, 163, 166.
 தோரணவாயில், 143, 254, 564.
 தோரியமடத்தை - ஆடிமுதிர்ந்தாத்
 பின்பு ஆடன் மகளிர் காலிற்குத்
 தறுத்துப் பாடுமவன்; பற்றுப்பா
 டுவான், 73, 118, 176, 187 - 8,
 தோரை, 29, 155. [385, 383.
 தோல் - கருங்கடகு, செய்யுள்
 வனப்பினுளொன்று, பரிசை, 8,
 160, 169.
 தோலின்றுன்னர் - செம்மார், உறை
 காரர், பறம்பர்முதலாயினோர்,
 139, 156. [515.
 தோழிக்குத்தலைமகள் சொல்லியது,
 தோழிதலைமகள் முன்னின்று வரைவு
 தோழியிர், 577. [கடாபவை, 207.
 தோழிபிற்குட்டங்குடிப் பின்பு வாரா
 வரைவலென்றற்குத்தோழிகூறிய
 வை, 213.
 தோள்கழிதல் - இறத்தல், 12.
 தோள்வளை, 180.
 தோள்வீச்சு, 89.
 தோளிலிடும் உறி, 260, 276.
 தோற்கடகு, 385.
 தோற்கருவிகள், 106.

செய்து ஆட்டுவிப்பது, 60, 193.
 தோற்பெருங்கருவிநான்கு, 382.
 தோற்றஅரசாது குடைக்காம்பைத்
 தலைக்கோலாகக் கொள்ளல், 116.
 தோற்றபகைவர்கொள்ளுங்கோ ல்
 தோற்றியவரங்கம், 115. [கள், 544.
 தோற்றுவாய்செய்தல், 348.
 தோன்றல், 13, 521.
 தோன்றி - தோன்ற, 201, 344.
 நக்கீரர், 7.
 நக்கீரனாரைத்த இறையனாற்பொரு
 நகர், 345, 556. [னாரை, 230.
 நகரக்காவல் சிறத்தல், 128.
 நகரத்தெரு, 138, 154, 183, 199.
 நகரம் - கோயிலு, 356, 370.
 நகரம்நான்கு, 220.
 நகரமானந்தர், 167.
 நகரி, 122.
 நகரிகாவற்றெய்வம், 23, 493.
 நகரிவலம்வருதல், 72. [524.
 நகவுரைத்தல், 425.
 நகுவம் - கிரிப்பிள்ளை, 393, 406,
 நலக - ஒளி, 216, 246.
 நகைக்கூத்து, 58.
 நகைச்சுவையவியலம், 83 - 4.
 நகைத்திறச்சுவை-வினாடக்கூத்து;
 வசைக்கூத்தென்பாருமுனர், 80,
 நகைப்பதம், 365. [193, 381.
 நகையாடாயம், 150.
 நகைவேழம்பர் - சாரமானிகள், கிரி
 க்கும்பரியாசகருமாம், 140, 158,
 நக்கைபெரும்பெயர், 511. [539.
 நச்சினார்க்கினியர்: இவர் பரண்டி
 நாட்டிலுள்ள மதுரையில் அந்தண
 வருணத்திற் பாரத்துவாச கோத்
 திரத்திற் பிறந்த சிறந்த உரையா
 சிரியர். இதனால் இவர் 'மதுரை

தோற்கருவியிசைப்பார், 158.
தோற்கருவிவாசிப்பார், 169.
தோற்கைத்தளம், 366, 384.
தோற்கொடும்பதை, 542.
தோற்பாவை - வினோதக்கூத்தாழி
ஐன் ஒன்று ; தோலாற்பாவை

யாசிரியா பாரததுவாச நசசனாக
இனியர்' என்றும் வழங்கப்படுவர்.
தொலகாப்பியத்திற்கும், பத்துப்
பாட்டுக்கும், கலித்தொகைக்கும்
சீவகசிந்தாமணிக்கும் முழுதும்
உரையெழுதியதோடு பேராசிரியர்

• அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி. கூகை

உரையெழுதாதொழிந்த குறுந்
தொகைச்செய்யுள் இருபதக்கும்
உரையெழுதி உலகத்திற்குப்பேரு
தவி புரிந்தவர், 173, 488.
நச்சு - நச்சப்படுபொருள், விஷம்,
உச்சௌனையார், 7. [331, 420, 432.
நசை வேட்கை - மிக்கவிரும்பம்,
299, 310.
நஞ்சுண்டோனவினயம், 85, 87.
நஞ்சுத்தகாமம், 48.
நட்டம், 88.
நட்டுவன், 582.
நட்பு - நாலாநரம்பு, நாலுநரம்பு...
....., 222, 234, 534.
நடத்தல் (ஆசனம்), 371.
நடம், 188, 288.
நடம்ஏழாண்டுநவிலுதல், 25.
நடன், 83.
நடி, 83.
நடுக்கஞ்சாலாநயம், 298, 309.
நடுக்கமடுதல், 84.
நடுக்கல், 90.
நடுகல், 28.
நடுக்க - அசைய, 484.
நடுக்குதுயர், 294.
நடுமபுகழ்வளர்த்தல், 495.
நடுவுநிலைச்சுவையவிரயம், 83 - 4.
நடுவுநிலைமைகோடி ஒருமருங்குபற்றி
- னும் அழும்பாவைமன்றம், 165.
நடுஜீர்மன்றம்-ஊர்நடுமன்றம், 313.
நடுவைவிரும்புவான், 212.
நடை, 204. [பு, 37, 205.
நடையிருத்தேத்தியகுடைசிழன்மர
நடைமூன்று, 203.
நண்டுக்கரம், 455.
நண்ணுமின்கள், 428.
நண்பகல், 14, 17. [376 - 7.

நந்தின்லீங்கிசை நா, 543.
நந்து, 259, 276.
நப்பின்னை, 455.
நம்பியர், 361.
நமக்கரித்தல், 536.
நயந்தகாதல, 299.
நயந்தெரிமாக்கள், 570.
நயப்பு, 43.
நயனில்மொழி - நயப்பாழில்லாத
நரகம், 276. [மொழி, 321, 330.
நரகர், 568.
நரகவேதனை, 535. [டையவன், 407.
நரகன் - நரகிந்கேதுவானவினையபு
நரகனுயிர்க்கு நல்லுயிர்கொண்டு பர
கதியிழக்கும் பண்பு, 395.
நரசிங்கம், 460.
நரந்தை, 318, 327. [75, 113, 120.
நரப்படைவு - நரம்புஅடைவு, 64, 69,
நரப்புக்கருவி, 156, 158.
நரம்பின்வகைநான்கு, 222, 234.
நரம்பினும் பத்தரினுந்தாக்குங்கருவி,
நரம்பு, 169, 203 - 4, 350. [337.
நரம்பு ஏழு, 222.
நரம்புகளின் மாத்திரை, 453-4.
நரம்புகளுள் இஃது இதனிப்பிறக்கு
நரம்புளர்த்தல், 446. [மென்பது, 453.
நரி, 288.
நரைமுதியாக்கை, 568.
நரைமுதுதாடி எயினர், 321, 330.
நரைவிரைஇய நறுங்கூந்தலர், 481.
நல்லந்தவனார், 7.
நல்லநாளிந்கோட்டைவாயிவிடேல
கொடி கட்டுதல், 402.
நல்லபுலவர், 9.
நல்லார் - மகளிர், 563.
நல்லிசைப்புலமை, 488.
நல்லூர், 7. [படுமழகு, 433.

நண்பகல் தப்பாழுதுப்பா கஞ் தல,
நணித்து, 257.
நத்தை, 276.
நந்தன், 161.
நந்தனவனம், 379.
நந்தி, 115, 494.

நல்லவம் - களவெதிரி, 537.
 கல்வினை - விழா, 152. [பம், 281.
 கல்வினை தீவினைப்பயன் இன்பதான்
 நலம் - உடம்பு, குளிர்ச்சி, வழவு,
 19, 44, 243, 519, 586.

சூகூட அரும்பத
முதலியவற்றின் அகராதி.

கலம்பாராட்டுத்ல் - புனைந்து அழகு
 செய்தல், 49, 53.
 கலம்புரிகொள்கை, 298, 391.
 கலிதல், 105.
 கவகநீர் - ஆசைவகமதனால், 551.
 கவச்சுவை, 161.
 கவநீர் - புதியநீர், 146.
 கவமணி, 71, 117.
 கவரத்தினம், 181.

கதைமலிவியன்மாப்பு, 464.
 நன்கலம், 156.
 நன்களம், 75, 527.
 நன்மை தின்மை, 311.
 நன்வாயாகுதல், 503.
 நன்னன்வேண்மாளர், 521.
 நன்னாகர், 7.
 நன்னூரி, 195.
 நன்னூல், 14.

நவரத்தினவலை, 196.
 நவியம், 401.
 நவிலுதல், 25, 494. தல், 392.
 நவின்னுரைத்தல் - பலகாற்சொல்லு
 கவை - குற்றம், 121, 146.
 நள்: நளியென்னுமுரிச்சொல் ஈறுதி
 நள்ளியம், 496. [ரிந்தது, 408.
 நள்ளியாமம், 15.
 நள்ளிருள், 3, 182.
 நள்ளிருள்யாமம், 396.
 நளசரிதம், 358 - 9.
 நளனுந்துன்பமுழந்தானென்பது,
 நளி - செறிவு, 52. [374 - 5.
 நளிமலர், 44.
 நளினீபதுமகோசம், 81.
 நற்கதி, 432.
 நற்கலம் - புதுக்கலம், 429.
 நற்காட்சி, 348.
 நற்பகல் - பிரகாசமான பகல், 487.
 நற்றவம்படர்தல், 510.
 நற்றாய், 410.
 நற்றிணை-எட்டுத்தொகையுள் முதலா
 வது, 217, 498, 513, 517.
 நறவம், 202.
 நறவு, 15.
 நறவுக்கண்ணுடைத்தகுறவர், 522.
 நறு, 213.
 நறுக்குதல், 70.
 நறுத்தாளி, 340.
 நறும்பல்சூத்தல், 256.
 நறும்பூஞ்சேக்கை, 49.
 நறும்பூவாளி, 226.
 நறை, 513.
 நறைகெழுமாலை, 536.

கன்னூல் மயிலைநாதருரை, 41, 180,
 206, 261, 393, 441, 472, 481,
 486, 489, 491, 508.
 கன்னூல்லிருத்தியுரை, 441, 472,
 481, 489, 526.
 கன்னூற்புலவன், 63, 527.
 கனந்தலை, 138, 154.
 கனவு, 432.
 கனி - மிகுதி, 136, 338.
 கனை - அரும்பு, 149, 169.
 நாக்கடிப்பாகவாய்ப்பலையறைதல்,
 நாகணம், 179, 195. [357.
 நாகநதோலுரித்தாற்போல அகப்பற்
 றும்புதப்பற்றும்அற்று இகதிரிய
 வசமறுத்துமுற்றத்தறத்தல்,
 நாகநாடு, 34. [371.
 நாகநீணகர், 34.
 நாகப்பூ (வாசம்), 379. [522.
 நாகம் - சரபுன்னை, 195, 318, 339,
 நாகம்மணியிழந்துதுன்புறுதல், 335.
 நாகர், 168.
 நாகராகம் - ஒருபண், 234, 384.
 நாகவாயுலின் குணமும் செய்கை
 முதலியனவும், 104.
 நாகாத் தல் வேண்டும், 287, 540.
 நாகினமுத்து, 227.
 நாசயோகம், 269.
 நாஞ்சிற்படை, 191, 496.
 நாட்கடலாடல், 269.
 நாட்கொடி - நல்லநாளிலேகட்டின
 நாட்டம், 89. [கொடி, 402.
 நாட்டியக்கட்டுரை, 83.
 நாட்டியநல்லூல, 68, 76.
 நாட்டியம் - புறநடம், 76, 121.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கூகூந

நாட்டுதல் - நிறுத்தல், 404.
 நாட்பலிபீழிகை, 30, 589.
 நாட்பறை, 106.
 நாடக அரங்கு, 56.
 நாடகக்கணிகை, 2, 72 - 3, 117.
 நாடகக்கணிகை அரங்கேறுமுறை, 79, 118.
 நாடகக்கணிகையர் அரசனுடைய மாலைபும் ஆயிரத்தென்கழஞ்சு பொன்னும் சிறப்பாகப்பெறுதல், 76. [வதல், 25.
 நாடகக்கணிகையர் ஏழாண்டுநட நலி நாடகக்கணிகையர் ஐயாண்டில்தன் டிடம் பிடித்தல், 25, 79. [121.
 நாடகக்கணிகையர்க்குத் தலைவரிசை, நாடகக்கணிகையர்க்குரிய ஆடல் முதலியன, 57.
 நாடகக்கலி, 108.
 நாடகக்காப்பியம், 8.
 நாடகசாலை, 522.
 நாடகசாலையில் உள்ளே போதற்கு ஒருவழியும் வெளியேவருதற்கு ஒருவழியும் உண்டென்பது, 70.
 நாடகத்தமிழ், 190.
 நாடகத்தமிழ்தூல, 9.
 நாடகத்தொழிலு, 78.
 நாடகதூல், 63, 119, 232.
 நாடகதூலாசிரியர், 69.
 நாடகதூலின் கூறு இரண்டு, 108.
 நாடகப்புலவன் ஈடுவரவு, 61, 100.
 நாடகப்பொதுமகள், 20.
 நாடகம் - சாதிபத்தனுள்ளுன்று; சாந் திக்குத்துநான்கனுள்ளுன்று; அது

நாடிடையிட்டுங்காடிடையிடும் நீக நாடிபத்து, 103 - 4. [குதல், 226.
 நாடுகாண்காதை, 355.
 நாடுவளஞ்சரக்கென்றேத்தல், 582.
 நாடுதொறும்வென்றுவென்றெடுத்த நாண், 198. [கொடி, 415.
 நான்மகிழிருக்கை, 150, 170.
 நான்முழவு, 106.
 நாணம், 421.
 நாணமுதலிய நான்கு, 433.
 நாணமுற்றோனவியம், 85, 87.
 நாணழிபூசல், 479.
 நானிலி, 159.
 நானுடைக்கோலம், 172.
 நாத்தாண் - கணவனுடன்பிறந்தாள், 417, 429. [63.
 நாத்தொலைவில்லாநன்னூற்புலவன், நாத்தையுச்சரிக்குமரபு, 105.
 நாம் - அச்சம்; உரிச்சொல், 37.
 நாமகரணம், 404.
 நாமகள், 500. [500.
 நாமம் - அச்சம், புகழ், 33, 392, நாயகப்பத்தி, 70, 116.
 நாயகமூர்த்தி, 283.
 நாயனார், 291.
 நாரணன், 534.
 நாரத்து - நாரத்தை, 318.
 நாரதசிகை, 458.
 நாரதமுனிவன், 187.
 நாரதர் - தேவவிரும, பஞ்சபாரதிய மென்னும் இசைத்தமிழ்தூலாசிரியர், 9, 176, 446.
 நாரதன் கலகப்பிரியன். 188.

கதைதழுவி வருவது, 2, 20, 80,
 நாடகம் நான்கு, 82. [176, 187.
 நாடகமகள், 121, 435, 539 - 40.
 நாடகமடந்தையர்- தளியிலார், 499,
 நாடகவரிப்பெயர், 26. [536 - 7.
 நாடகவழக்கு, 14.
 நாடகவுறுப்பு, 9, 289.
 நாடாள் செல்வர் வலனேத்தல், 542.
 நாடி எழுபத்திராயிரம், 103 - 4.
 நாடிகள் மூன்று, 103.

நாரை, 16, 260.

நாலடியார் : இது பதினெண்கீழ்க்
 கணக்கினுள் முதலாவது; சைன
 முனிவர்களால் இயற்றப்பட்டது;
 கடவுள்வாழ்த்துள்பட 401-
 வெண்பாக்களையுடையது;
 பதுமனாரென்பவர் திருக்குறளிற்
 போல இதன்பொருளை அறம்
 பொருள் இன்பமென்னும் மூப்
 பார்ப்படுத்தி ஒவ்வொருபொருளை

கூக்சு அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

யும்வற்புறுத்துவனவாகிய பப்பத்
துப் பாடல்களைத்தனித்தனியே
தொகுத்து 40-அதிகாரமாகப்
பகுத்தனர். இதற்கு அவரும்
வேறுசிலரும் உரைசெய்திருக்கின்
றனர், 24, 160, 236, 276, 281,
393, 411, 436, 518, 563.

நாலுகாந்து, 101.

நாவல், 195.

நாவலந்தண்பொழில், 441, 531.

நாவலந்தணன், 392, 404.

நாவலத்தீவு, 450.

நாவலம் - நாவெற்றி, 505.

நாவலம்பொலந்தகடு, 71.

நாவலம்பொன்னிழை, 577.

நாவழிவுடைமை, 86.

நாவாய், 359, 376.

நாவிக்குழம்பு, 338, 351.

நாவியின் பிள்ளை, 524.

நாவினவின் தழால், 494.

நாவொடுகவிலல், 146.

நாழிகைக்கணக்கர் - கழிகையார், நா
ழிகைவட்டிலிவொருமாம், 140,
158.

நாழிகைக்கவிசொல்லுவார், 158.

நாழிகைப்பறை, 86, 106.

நாழிகைவட்டிலிவொர், 158.

நாள்விடேங்கலலுயிர், 551.

நாளங்காடி, 141, 150, 159, 170,

நாளணி, 557. [186 - 7.

நாளணியோதை, 352.

நாளைச்செய்குவமறமெனின் இன்றே
கேள்வநல்லுயிர்நீக்கினும் நீக்கும்,
நாளொப்பனை, 557. [570.

நாளொலக்கம், 504.

நாற்கவிராயநம்பியகப்பொருள் விளக்
கம், 18, 208, 210, 449, 489.

நான்மணிக்கடிகை: இது பதினெ
ண்மீழ்க்கணக்கினுள் இரண்டா
வது; கடவுள் வாழ்த்துள்பட்
101-வெண்பாக்களையுடையது;
[சில பிரதிகளில் கரு - பாடலக
ளிருக்கின்றன.] வீளம் பிநா
கனுரென்னும் ஆசிரியரால் இயற்
தப்பட்டது; இதிலுள்ளவெண்பா
க்கள் விதியாகவேனும் விலக்காக
வேனும் இரண்டும் விரவியேனுமுள்
ள நந்நான்கு பொருளைக்கூறும்;
இதற்குப்பழையவுரையொன்றுண்
டு; 242, 249, 449, 486, 591.

நான்மறைமரபினயந்தெரிநாவிற்கே
ள்விழுடித்தவேள்விமாக்கள், 570.

நான்மறைமருக்கின்வேள்வி, 569.

நான்மறையந்தணர் நவீந்தவோதை,

339.

நான்மறையாளன், 298, 549, 567.

நான்மாடக்கூடல், 490. [ணம், 32.

நான்முகத்தோன்படைத்தநாலவரு

நான்முகன், - ஒருவகைமத்தளம்,

பிரமன், 106, 374.

நான்முலையாயம் - பசுநிரை, 442,

நானம் - நாற்றம், நெய், 45. [451.

நானுவிதமான செல்வம், 45.

நீக்கந்தக்கோட்டம், 242, 248.

நீக்கத்தன் - அருகன், 301.

நிகர் - ஒளி, 247.

நிகர்த்து - நேரொத்து, 193.

நிகர்மலர், 15, 241. [னுள்ளன்று, 81.

நிகஞ்சனம் - அங்கக்கிரியைப்பதிவற

நிசாளம் - ஒருவகைத்தோற்கருவி,

நிட்களம், 264. [106.

நிடதக்கை - இரட்டைக்கைகளுளொ

நிடாதம், 101, 457. [ன்று, 97-8.

நிணக்கொள்புலால், 208.

நிணக்கொள்புலால், 208.

நிணக்கொள்புலால், 208.

நிணக்கொள்புலால், 208.

நிணக்கொள்புலால், 208.

நிணக்கொள்புலால், 208.

நிணக்கொள்புலால், 208.

நிணக்கொள்புலால், 208.

நிணக்கொள்புலால், 208.

நிணக்கொள்புலால், 208.

நாற்கொண்டவருடையது, 120.

காற்றநான்கு, 114.

நாறு, 261.

நாறுதல் - தேனாறுதல், 134.

நாறுநரந்தம் - நாரத்து, 318.

நான்கனுருபுவிந்தல், 20, 312,

நான்குபாடி, 200, 220.

நிணம், 330.

நிணம்படுகுருதி, 543.

நிணனுக்குருதி, 321.

நித்தல், 30.

நித்தல்விழவு - சேலி, 31 - 2, 186,

[589.

அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி. காசுநு

நித்தியவினோதம், 301.
 நித்திலப்பூண், 215, 494.
 நித்திலப்பூம்பந்தர், 36.
 நித்திலம், 582.
 நித்திலமாலை, 71.
 நிதம்பம், 81.
 நிதிக்குப்பை, 182.
 நிதித்திரள், 198.
 நிதிதுஞ்சுவியனகர், 556.
 நிதியின்கிழவன் - தலைச்சங்கப்புலவ
 ருள் ஒருவர், 7, 230.
 நிமித்தத்தாற்கள்வரடையும்பயன்,
 நிமித்தபலம், 394. [438.
 நிமித்தம், 320, 425.
 நிமித்தம் வாய்த்தல், 426.
 நிமித்தர், 147.
 நிமித்தவிரோதம், 434.
 நிமித்திகன், 5, 12, 590 - 91.
 நியமம் - கோயில், 265, 356, 370,
 நியமமரணவார்த்தை, 502. [371.
 நியாயம், 272.
 நிற்க்கோத்திரம், 284.
 நிர்த்தம், 88.
 நிர்த்நாமம், 284.
 நிரத்தல், 318.
 நிரம்பக்காட்டல், 66, 111.
 நிரம்புதல், 191. [நல்லார், 11.
 நிரம்பையர்காவலன் - அடியார்க்கு
 நிரயத்தானை - மாற்றார்க்கு நரகவே
 தனை செய்யுந்தானை, 535.
 நிரயத்துன்பம், 373.
 நிரல் - ஒழுங்கு, 554.
 நிரனிறை, 121, 130, 235, 252.
 நிராயுத்யம், 264, 284.
 நிரியாசம் (வாசம்), 154, 379.
 21

நிரைக்கழு, 414.
 நிரைகவர்தல், 314, 320, 528.
 நிரைத்தாலி, 324.
 நிரைநிலைமாடம், 43.
 நிலக்குற்றம், 69, 113.
 நிலங்கடந்த நீனிமவண்ணன், 193.
 நிலங்கடந்தநெடுமுடியண்ணல், 298,
 309.
 நிலத்தையவம் வியப்பெய்தல், 212.
 நிலத்தோர்மகிழப்பாடல், 212.
 நிலந்தருதரு - வினைவு, 391.
 நிலந்தருதருவிற்பாண்டியன் தொல்
 காப்பியம் புலப்படுத்தினீஇயது,
 230.
 நிலந்தரு தருவினெடியோன், 560.
 நிலந்திரைத்தானை, 542.
 நிலப்பூ, 48, 497.
 நிலம் - இடம், 19, 111, 221.
 நிலம் ஏழுவகை, 365, 382 - 3.
 நிலம் ஐந்துவகை, 343.
 நிலம் மால்வகை, 14, 559.
 நிலம்பகவீழ்த்திலம்பாறு, 296.
 நிலம் பெயரினும் குடிமுதல் பிறைத்
 தலிலலை, 524.
 நிலம் பொறுதவினையுள், 189.
 நிலம் மூன்று வகை, 114.
 நிலமக்கன், 15. [537.
 நிலமடந்தை, 123, 129, 153, 526,
 நிலவண்மை, 275.
 நிலவரசர் நீன்முடியாற் பலர்தொழு
 சிலவரைப்பு, 173. [படிமம், 574.
 நிலவின்பசங்கதிர், 333.
 நிலவு, 134.
 நிலவுக்கதிர், 529, 536. [131 - 2.
 நிலவுப்பயன்கொள்ளுமுற்றம், 125,
 நிலவரணி 497 420 - 40

நிருத்தகைமுப்பது, 01.
 நிருத்தம், 76, 121.
 நிருத்தாங்கம், 90.
 நிருத்தானுகம் - நிருத்தத்துக்குவா
 சித்தல், 58. [255, 272, 522.
 நிருமித்தல், 51, 160, 163, 250,
 நிருமித்துவைத்தல், 47.
 நிரை, 36, 43, 323, 329, 331.

நிரைமுத்தல், 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

கூகூகூ அரும்ப்த முதலியவற்றின்
 அகராதி.

நிலை அறுவகை, 81.
 நிலைஇய, 34.
 நிலைக்களம், 2.
 நிலைகெழுக்கடல், 3, 507.
 நிலைசீன்றாடல், 178.
 நிலைப்பலி, 315.
 நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா, 55, 122,
 136, 174, 202, 240, 288, 312,
 355, 390, 415, 440, 445.
 நிலையுயர்கடவுள், 518.
 நிலைவரிச்செய்யுள், 209, 211.
 நிலந்து, 265.
 நிலப்பு, 338.
 நிலப்புத்தாக்கு, 59, 91, 382.
 நிலம் - ஒளி, 165.
 நிலம்காதுமண்டிலம், 32, 561.
 நிலம்காணெடும்கல்நின்ற ம ன் ற ம் ,
 நிலமணங்குமுருகு, 205. [145.
 நிர்குமானம், 63, 109 - 10.
 நிர்தல் (ஆசனம்), 371.
 நிரஞ்சிதைகவயம், 549.
 நிரப்புண், 549.
 நிரம், 63 - 4, 66, 105, 108, 278.
 நிரவாளத்தி, 105.
 நிரீஇ - நிறுத்த, 325.
 நிறை, 91, 108, 195.
 நிறைக்கோந்துலாம், 369.
 நிறைகரத்தல், 152, 173.
 நிறைகுடம், 41, 166.
 நிறைநீர்வேலி - பேய்த்தேர், 305.
 நிறைபதிப்புகல், 237.
 நிறைமதி, 159, 213.
 நிறையருந்தாணை, 531.
 நின்றாடல், 89, 193 - 4.
 நின்றியூர், 403.
 நின்றேத்துவார், 140, 157.
 நின்னிதிரியேனென்றல், 219.
 நிறைப்புகை, 77, 121.
 நிறையக்கோள், 297.

நீண்மொழி, 566. [298
 நீணிலங்கடந்தகெடுமுடியண்ணல்,
 நீணிலமளந்தோன், 178.
 நீணிலமளந்தோன் மகன், 194.
 நீணைக்கம் - விடாமற்பார்த்தல்,
 நீத்தம், 405. [489.
 நீயிரே இதுசெய்வீரர்யினென்னும் வழ
 க்கு, 273.
 நீர் - நீர்மை, முறை, 262.
 நீர்க்கடன், 250.
 நீர்க்காக்கை, 260; 278.
 நீர்க்கீழரும்பு, 381.
 நீர்கரந்தசெஞ்சடைக்கடவுள், 536.
 நீர்த்துறை, 518. [334.
 நீர்தலைப்படுகை - சந்திபண்ணுகை,
 நீர்நசைஇவேட்கை, 294, 299, 310.
 நீர்நாய், 275. [259.
 நீர்காய்வானையைவெளவிண்ணல்,
 நீர்நிலை - முத்தின் குற்றம், 15, 388.
 நீர்நிலைச்செறு, 277.
 நீர்ப்படுத்தல், 28, 533, 574.
 நீர்ப்படை, 10, 528, 540.
 நீர்ப்படைக்காதை, 273.
 நீர்ப்படை செய்தல், 547.
 நீர்ப்பறவைகள், 278.
 நீர்ப்பூக்கள், 48, 497.
 நீர்ப்போர், 198.
 நீர்மலிவான், 230.
 நீர்மாடம் - பள்ளியோடம், 359,
 நீர்மை, 63, 108. [376.
 நீர்வரைப்பு, 137.
 நீர்வேட்கை, 312. [294.
 நீர்வேட்கையினால் மரன்விளித்தல்,
 நீர்வேலி, 143, 162, 212, 294, 351,
 நீர்வேலிமுதூர், 591. [403, 570.
 நீர்வேலியுத்தரம், 542.
 நீர்வேலியுலகு, 33, 505, 578.
 நீரணிமாடம் - பள்ளியோடம், 265,
 நீரணிவிழவ. 255. 488. [286.

நக்கல், 90.

நீசம், 534.

நீட்டித்திருத்தல், 401.

நீடுநீர்வையை, 462.

நீராலி, 256, 271, 521.

நீராவச்சோலை, 380.

நீரின் குணமும்பகுதியும் நான்கு பய

னும், 102 - 3.

அரும் பத முதலியவற்றின்
அகராதி. சுகுள

நீரின்மைநிலை, 18.

நீரின், நிவேனில் தெறுநிலம்-பாலை, 18.

நீலக்கச்சு, 440.

நுண்மணல், 184.

துண்மை, 80.

துண்வினைக்கம்மியர், 144.

நீலக்குதம்பை, 181, 197.

நீலகண்டனார், 7.

நீலகந்தி, 387.

நீலகிரி, 537.

நீலகேசித்திரட்டு, 524, 551, 565.

நீலச்சாதருடை, 196.

நீலத்தானை, 427, 439.

நீலப்படாம், 153.

நீலப்பறவை - மயில், 15, 517.

நீலப்போது, 207.

நீலம், 211, 367, 387.

நீலமணி, 168, 172, 497.

நீலமணியின் குணம் பதினொன்று,

குற்றம் எட்டு, சாதிகளான்கு, நிறம்,

368, 388.

நீலமணியவண்ணன், 193, 431.

நீலமேகம், 298, 304.

நீலமேனிகெடியோன், 148, 168.

நீலவிதானம், 36, 40.

நீலன் - செங்குட்டுவனுடைய ஒற்ற

நிறம்பலவன், 564, 566.

நீலி - சங்கமனுடைய மனைவி, 23,

317, 322, 331, 509.

நீலோற்பலம், 133.

நீளிடை - காடு, 332.

நீளும்விழி, 86.

நீறு, 114.

நீனிதம், 325.

நீனிதமஞ்ஞை, 315.

நுகம், 558.

நுகர்தல் - பயன்கோடல், 378.

நுகப்பு, 210. [ன்று, 277.

நுட்பம் - கரத்துறைகோள்களுளொ

புள்ளி, 270

நுதல், 133.

நுதல்கிழித்து விழித்த இமையாநாட்

நுதல்விழி, 312. [டம், 316, 326.

நுதல்விழிநாட்டத்திறையோன், 148,

167, 356, 370.

நுந்தை, 210, 590. [494.

நுரையெனவிரிந்த நுண்பூங்கலிங்கம்,

நுழைதல் - கழிதல், 271.

நுழைவினை நுண்ணூண், 181.

நுளைச்சியர், 17.

நுளையர், 218.

நுளையர்விளரி, 17.

நுளை, 363.

நூபுரக்கை, 307.

நூபுரம், 180, 196.

நூல் : இது நாடகத்தமிழ்நூலொன்

தன்பெயரென்றும்பெற்றதெரி கி ம

து, 9, 115.

நூலயாப்பு (துகில்), 379.

நூல்வழக்கு, 100.

நூலணிமார்பர் - பார்ப்பார், 345.

நூலறிபுலவர் . அமைச்சர், 527.

நூலாலநெய்த ஆடை, 369.

நூலுணர்ச்சி, 282.

நூலேணி, 440.

நூலொடுபுணர்ந்த இசை, 188.

நூலோர் - கற்றோர், 299, 311.

நூழிலாட்டல் - கொன்றுகொவித்தல்,

நூற்கிடக்கை-வேதவிதி, 394. [544.

நூற்சிதப்புப்பாயிரம், 32.

நூற்றுவர் - துரியோதனன் முதலி

யோர், 461.

நூற்றுவரைக்கொல்லி, 415.

— — — — — 70

தூண்டுகை, 513.

தூண்டொடர், 197.

தூண்ணறிவுடையோர் தூலொடுபழகி

னும் பெண்ணறிவென்பதுபெரும்

பேதைமைத்தே, 489. [585.

தூண்ணியகல்லுக்குவெண்ணிறுகடுகு,

தூன்பொறிவெள்ளை, 443, 452.

அஅ

தூண்முகைய, 10.

தூனெறிமாக்கள் - தபதிகள், 572.

நெஞ்சுத்துப்புணர்த்தல், 65, 100.

நெஞ்சம்புறங்கொடுத்தல், 519.

நெஞ்சுழிதல், 465.

நெஞ்சறிபொருளைவஞ்சித்துப்பொய்

நெஞ்சு, 511. [ச்சான்நேறுவார், 165.

குகுஅ அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி..

கெஞ்சனார்த்தம் நாவெழாமை, 439.
 கெஞ்சையொறுக்கும் பிணி, 311.
 கெஞ்சொடுகூறல், 87, 479.
 கெட்டுயிர்த்தல் } 344 - 5.
 கெட்டுயிர்ப்பு }
 கெட்டெழுத்தைந்து, 105.
 கெழுத்தல் - நீட்டித்தல், 429.
 கெழுமமால், 168.
 கெழுயாது - தாமதியாமல், 417.
 கெழயோச - ஒருபாண்டியன், 168,
 302, 391, 495, 561. [240, 230.
 கெழயோன்குன்றம் - வேங்கடமலை,
 கெடுக்கல்சின் தமன் தம், 164.
 கெடுக்காழ்க்கண்டம், 554.
 கெடுக்குளம் - பாண்டிநாட்டுள்ள
 தோளூர், 294, 305.
 கெடுஞ்செழியன் - மதுரையிலிருந்த
 ஒரு பாண்டியன், 28, 439.
 கெடுநகிசை, 230.
 கெடுந்துக்கு, 59, 91, 382. [419, 432.
 கெடுநகை - பிக்கநகை, பெழிசிரிப்பு,
 கெடுநல்வாடை: இதுபத்துப்பாட்டுள்
 ஏழாவது; 188-அடிகளையுடையது.
 பாண்டியன்நெடுஞ்சே ழியனை
 மதுரைக்கணக்காயனார் மகனார்
 நக்கீரனார் பாடியது; நச்சினர்க்கி
 னியர் இயற்றியடிகளையுடையது;
 132, 247, 557, 561.
 கெடுநிலைமாடத்திடைநிலம், 335.
 கெடுநிலைமாடம் (எழுநிலை மாடம்),
 கெடுநிலைமாளிகை, 147. [42, 48.
 கெடுநீர் - பிக்கநீர், 355.
 கெடுநெறி - பெருவழி, 345, 347.
 கெடுமாராயவஞ்சி, 529.
 கெடுமால்-ஸ்ரீஇருந்தவளமுடையார்,
 கெடுமுடியண்ணல், 298. [462.
 கெடுமால் 208

கெய் - புழுகு கெய்; இது கூத்தற்க
 னியப்படுவது, 133, 147, 430.
 கெய்த்தல், 387.
 கெய்தல் - கெய்தம்பு, கெய்தனிலம்,
 14, 17, 200, 214, 343, 360,
 376, 388, 490.
 கெய்தலங்காளல், 184, 199, 201,
 கெய்தலியாழ், 453.
 கெய்தற்கு டொருளுமுதற்பெ ரு
 ளுமுரிப்பொருளம், 16 - 7, 218,
 கெய்தற்பதை, 106. [252.
 கெய்தற்றினை, 14. [பொழுதும், 16.
 கெய்தற்றினைசசிறுபொழுதும்பெரும்
 கெய்தனிலத்துக்கு விலங்கில்லையென்
 கெய்தோய்தளிர், 582. [பது, 17.
 கெய்ம்முதை, 429, 441.
 கெய்யணி, 126.
 கெய்வாசம் - புழுகுகெய், 180, 336.
 கெரித்தல், 193, 277, 549.
 கெருநல், 251.
 கெல், கெலறு, 29, 155, 182, 199,
 கெல்ல, 195. [390.
 கெல்லிச்சி-வரிக்கூத்துள்ளுன் று, 88.
 கெல்லின் பொழில், 403.
 கெல்லு எட்டுக்கொண்டது பெரு
 விரல், 115. [தல், 278.
 கெல்லுக்கவரித்தொங்கல்போலவினை
 கெல்லுடைக்களன், 496.
 கெல்லையரிநதுபோரிடல், 279.
 கெளி - ஓராபரணம், 197.
 கெளிதல், 90, 275.
 கெற்கதிரோடு அறுகையுங்குவனையை
 யுக்கலந்துமாலைதொடுத்தல், 279.
 கெற்கிடை, 104.
 கெற்குட்டைக் கடாவிடல், 279.
 கெற்பயிர்மலைச்சாரலில்வினைதல்,
 கெட்டுமால் 208

கெடுமொழி - புகழ், பெருவார்த்தை,
 வீமொழி, 358, 374, 507, 525.
 கெடுவெண்பாட்டு, 253. [562.
 கெடுவேள் - காமன், முருகன், 514,
 கெடுவேள்குன்றம் - திருச்செங்குள்
 று, 511.

கெடுமொழி - புகழ், பெருமறை, 10. [306.
 கெற்றி, 441, 573.
 கெற்றிச்செகில் - கெற்றியொழிந்த
 செகில்; சிவந்தசட்டிபுமாம், 442,
 கெறித்தகுஞ்சி, 276. [452.
 கெறியருமை, 305.
 கெறியிருங்குஞ்சி, 259.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. சுருக்கம்

கெறியின்கியோர், 357.
 கெறியின்கியோர் நீரலகடறினுமறியா
 மையென்றறியல்வேண்டும், 266.
 கென்னல், 217.
 கெமி - ஆணைச்சக்கரம், 293, 391,
 கெமிசெருந்திண்டேர், 215. [403.
 கெயம், 548.
 கெர்கட்டி, 154, 385. [378.
 கெர்கட்டிமுதலியஅறுவகைக்கூட்டு,
 கெர்கட்டி முதலிய ஐந்து, 367.
 கெர்க்குச்சங்கிலி, 197.
 கெர்ந்த - பொருந்தின, 215.
 கெர்மை, 50.
 கெரடி, 55.
 கெராதார், 529.
 கெரியன், 186.
 கெரிவரையில் - உறையூரின் தெற்குவா
 யிலின்கண்ணதோரார், 552.
 கெரோத்து, 193.

கோவுதகவு, 429.
 கோற்றுணல்யாக்கை, 265.
 கோன்பு, 36, 245, 252, 464.
 பகிராம், 277. [831.
 பகிராழிசைக்கொச்சுக்கலிப்பா,
 பகிராழியாறு - குமரியாற்றிற்குத்
 தெற்கின்கணைய ஓராறு, 230,
 பக்ககெறி, 310. [292, 302 - 3.
 பக்கப்பிரதியோகம், 81.
 பக்கம் - திதி, 237, 269.
 பக்கம்புடைகொள்ளல், 340.
 பக்கமுண்டலி, 81.
 பக்கமலை, 302.
 பக்கல், 77, 212.
 பக்கவஞ்சிதம், 81.
 பக்குவம், 11.
 பகடி, 89.
 பகடு, 17, 558.
 பகர்தல் - விற்றல், 2, 154.

நோச்சி, 266, 287, 371.
 நொச்சியான், 218.
 நொசிதவம், 285.
 நொடி, 85.
 நொடித்தல்-சொல்லுதல், 421, 433.
 நொடிதரும் - பாடும், 218.
 நொடிபயிற்றுவான் (தாய்), 433.
 நொடை - விலை, 200.
 நொடைநவில்மகடே, 183.
 நொடையாட்டியர் - விற்குமகளிர்,
 நொண்டுநொள்ளல், 259. [138, 155.
 நோக்கினூர்கண்ணிடத்தேதந் தொ
 ழிலை நிறுத்துவோர், 156.
 நோக்கு - வினோதக்கூத்து ஆறனு
 ளொன்று, 80, 193.
 நோக்கெதிர்நோக்கல், 188.
 நோதக - நோவுதக, 126.
 நோதகவு, 417.
 நோதிறம் - நொந்ததிறம்; பாலைப்
 பண்ணின்நிறமைநதனுனொன்று,
 128, 135, 354.
 நோய் - உடம்பின்மெலிவு, 421.
 நோலை - எட்கசிவு, எள்ளுருண்டை,
 141, 160, 315, 325.

பகல் - அரையாமம்; காள் (ஆகுபெ
 யர்), 48, 135, 247, 298.
 பகல்செய்வான், 217 - 8.
 பகல்செல்வாயில், 12, 590.
 பகல்செழுமூதிர்த்த படர்கூர் மாலை,
 பகலமாயந்தமாலை, 560. [554.
 பகலவாயில்- பகற்றோற்றுநிறவாயில்,
 கீழ்த்திசை, 248.
 பகல்வெய்யோன், 213, 537.
 பகலில் விண்மீன்விழுதல்உற்பாதமெ
 பகவதியாள், 89. [ன்பது, 480.
 பகவன் - கேவலஞானி, 263, 282.
 பகற்றீவேட்டல், 568. [கொடி, 340.
 பகன்றை - பெருங்கையாலென்னுங்
 பகுக்கப்படுதலின் பகல், 128, 136.
 பகுசுருதியாகமம், 284.
 பகுதி - கூறு, 446, 457. [432.
 பகுதிப்பொருள் விசுதி, 236, 272,
 பகுவாய்-அங்காக்கும்வாய், 171-2.
 பகை - ஆறநரம்பும் மூன்றநரம்பும்,
 உட்பகை, 160, 222, 234, 534.
 பகைதொடர்பொருளில், குவ்வுருபு
 வருதல், 486.
 பகைநரம்பு, 218, 224.

௭௦௦ அரும்ப்த முதலியவற்றின்
 அகராதி.

பகைநரம்புநான்கு, 233 - 4.
 பகைப்புலம், 542.
 பகைபுறம் - பகையிடம், 143.
 பகையணங்கு, 293.
 பகையின்மைவருணனை, 332.
 பகைவந்துஞ்சுதலுந்தபொழுதி ல்
 ணர்க்கொலைசெய்யுமறவர், 331.
 பகைவார்நாட்டிற் பகலித்கைகருதல
 உற்பாதம், 162.
 பங்கம் (துகில்), 379.
 பங்களர், 530.
 பங்குனித்திங்கள், 186, 378-9.
 பங்குனிமுயக்கம், 362.
 பச்சிலை (துகில்), 132-3, 154, 179,
 195, 225, 379.
 பச்சிலைக்கொடியும் மாலைபும், 523.
 பச்சிறைச்சி, 155.
 பச்சை, 388.
 பச்சைக்கழல்போலுங் கண்ணையுடை
 பச்சைமாலை, 76 - 7. [யகூளி, 165.
 பச்சைவெட்டை (ஆரம்), 379.
 பச்சைவெயில, 129.
 பசுத்தல் - பொன்னிறத்தொன்றாதல்,
 பசுந்தமேனி, 335, 347. [129.
 பசாசக்கைமூன்று, 95.
 பசாசகணம், 168.
 பசிப்பிணி, 395, 407.
 பசிமுதலியனரிக்குகவெனவாழ் த் த
 பசு, 491. [ல், 159.
 பசுக்களைப் புலத்தலைப் புல்லார்த்தி
 அலைத்தலைநீருட்டல், 409.
 பசுங்கூடு, 164.
 பசுந்தலை, 160 - 61.
 பசுந்துணிப்பிடர்த்தலை, 482.
 பசுமறையத்தேடிய பொருளுடையவ
 ன், 400, 412.
 பசு மாலைப்பொழுதில் மடிசுரந்து
 கள்ளைக் தேடிவருதல். 401. 413.

பஞ்சநமஸ்காரம், 276.
 பஞ்சபாமேட்டிகள், 255, 270.
 பஞ்சபாண்டவர், 460.
 பஞ்சபாதிபம்: இது தேவவிருதுநா
 தர் செய்தஇசைத்தமிழ்தூல்; தம்
 முடைய காலத்திலேயே இந்நூலி
 றந்துபோயிற்றென்று அடியார்க்கு
 நல்லா ரொழுதியிருக்கின்றனர், '9,
 பஞ்சமந்திரம், 260. [233.
 பஞ்சமந்திரம்வழித்துணையா தல்,
 பஞ்சமம், 101, 457. [276.
 பஞ்சமரபு: இஃது அந்நவரொன்று
 ம் ஆசிரியராம் செய்யப்பட்ட
 இசைத்தமிழ்தூல்; சிலப்பதிகார
 வுரையெழுதுவதற்கு அடியார்க்கு
 நல்லார் மேற்கோளாகக்கொண்ட
 நூல்களுளொன்று, 10, 190.
 பஞ்சரம், 224.
 பஞ்சலித்தல, 278.
 பஞ்சலோகம், 193.
 பஞ்சவர், 448, 461,
 பஞ்சவன், 482, 533, 581.
 பஞ்சவாசம், 138, 155.
 பஞ்சாக்காரம், 297.
 பஞ்சி, 87, 180, 499.
 பஞ்சு (துகில்), 379, 563.
 பஞ்சேந்திரியங்கள், 264.
 பட்டடை - இளிராம்பு, 66, 111, ~
 பட்டது - விளைந்தது, 2. [205.
 பட்டப்பெயர், 399.
 பட்டம், 117, 369.
 பட்டவர்த்தனம் - பட்டத்தியானை,
 72, 117, 532, 535.
 பட்டாங்கு - உண்மை, 9, 490.
 பட்டாடை, 369,
 பட்டிமண்டபம் - ஓலக்கமண்டபம்,
 வித்தியாமண்டபம், 143, 163,
 பட்டிமை - படிம. 490. [564.

பசுவெயில், 130.
 பஞ்சக்கிராமிகள், 139, 157, 505.
 பஞ்சடியாயம், 577.
 பஞ்சதாளப்பிரபந்தம், 74 - 5, 119-
 பஞ்சதாளம், 59. [20.]

பட்டினத்துப்பிள்ளையார் புராணம், 490.
 பட்டினப்பாக்கத்துமன் மத்தில் உலக
 நோன்பிகள் இட்ட சிலாநிலம், 280.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. எஃக

பட்டினப்பாக்கம் - காவிரிப்பூம்பட்டி
 னத்தின் உள்நகர், 141, 159, 183,
 247, 268.

பட்டினப்பாலை : இது பத்துப்பாட்
 ளின் ஒன்பதாவது ; நுக - அடி
 கையுடையது ; சோழன்கரிகாற்
 பேருவளத்தாலைக் கடியலுநருத்
 திரங்கண்ணனார் பாடியது ; நச்சி
 னார்க்கினியரால் உரைசெய்யப்பட்
 டது, 47, 125, 143, 252, 543.

பட்டினம், 142.

பட்டினவர், 155.

பட்டினிகோண்பிகள் - இரண்டொ
 வும் அட்டமியும் முட்டுப்பாடும்
 பட்டினிவிட்டுண்ணும் வரதிகள்,
 399, 412. [412.]

பட்டினிவிட்டுண்ணல், 265, 286,

பட்டு, 138, 360 - 61, 378, 481.

பட்டுக்கள், 140.

படிப்புறம் - அர்ச்சனாபோகம், 589.

படிமத்தாள், 317.

படிமத்தான், 522. [574, 590.]

படிமம் - பூதம், 509, 522, 572,

படிமம், படியென்றதல, 506.

படிமை - தெய்வவடிவு, 156, 411.

படிமையன், 399.

படியங்கொற்றனார் - கடைச்சங்கப்

புலவர்களுள் ஒருவர், 7.

படிபோர் - முனிவர், 12, 506, 590.

படிவம், 294, 588.

படிவவுண்டி, 494.

படிற்றுரை - பொய்ப்பழி, 395, 407.

படுகை, 198, 253.

படுகையமைந்த சேக்கை, 347.

படுகாலை - அந்திப்பொழுது, 469,

படுத்தல, 105, 190. [474.]

படுதல் - உண்டாதல், 468.

படுபள்ளி, 89.

பட்டுச்சாலியர், 154.
 பட்டுதூல், 154, 389.
 படகம்-ஒருவகைத்தோற்கருவி, 106.
 படங்கு, 366, 554.
 படப்பை - கொல்லைத்தோட்டம்,
 தோட்டக்கூறு, பக்கம், 177, 189,
 190, 314, 411. [236, 337, 348.
 படர் - துன்பம், நினைவு, 216, 226,
 படர்க்கைப்பரவல், 448, 461.
 படர்குதும், 298.
 படர்கொடி, 220.
 படர்நோய், 266, 335.
 படரா - செல்லாத, 484.
 படருதுமாலை, 226. [132 - 3, 523.
 படலை - இலைத்தொடைய, 118, 126,
 படர்கை - பெருங்கொடி, 147, 369,
 படாதன - அடாதன, 247. [390.
 படாம், 137, 153, 174.
 படி - உலகம், வடிவு, வேடம், 35,
 படிக்கட்டளை, 122. [249, 506, 588.
 படிக்கலன், 76.
 படிதம் - கோவாங்கு, 178 - 9, 367,
 படிதல், 293. [387.
 படிந்தவாடல், 80.

படுபொருள் - புதையல், 464, 506-7.
 படுமலைப்பாலை, 67 - 8, 112 - 3,
 படைக்கல், 436. [234, 454.
 படைக்கலம், 193.
 படைக்கிழவன், 220. [140, 158.
 படைக்கும் விழவுக்கும் கொட்டுவார்,
 படை குடி முதலிய ஐந்து, வேந்தர்க்
 குரியன், 165.
 படைகெழுமாக்கள், 142.
 படைச்சிறுக்கன், 224.
 படைச்சிறுபிள்ளை, 220.
 படைத்தலைவர், 167.
 படைத்துக்கோட்பெயர், 443, 452,
 படைப்புவரி, 365. [454.
 படைமூன்று, 159. [347.
 படைபயமைசேக்கைப்பள்ளி, 335,
 படையுள்படுவோன் - சின்னமுதி,
 220, 231.
 படைவிலக்கு, 58, 82.
 படைவிளக்குதடக்கை, 512.
 பண், 63-4, 101, 191-2, 204 - 5,
 226, 248, 278, 349 - 50.
 பண்களின் திறம், 366, 384.
 பண்கனிபாடல், 563.

எஃ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

பண்டங்காவலர் விளக்கம், 184.
 பண்டசாலை, 164, 200.
 பண்டப்பொதி, 389, 505 - 6.
 பண்டம், 46, 138, 160.

பண்புகொள்பெயர், 370.
 பண்புத்தொகை, 129.
 பண்பும்பயனும் கூடிய உவமம், 37.
 பண்பொட்டு, 170, 236, 274.

பண்டி, 182.
 பண்டிதன், 88. [லேத்தமொழி, 35.
 பண்டேய்த்தமொழி - பண்ணைத்தொ
 பண்டையோர், 571.
 பண்ணமைசிலம்பு, 2.
 பண்ணமைமுழவு, 66, 106.
 பண்ணல், 64, 91, 203.
 பண்ணல்முதலான எட்டு வகைப்
 பட்ட குறிக்கோள், 59.
 பண்ணல்முதலிய பாடலியல்பு, 109.
 பண்ணவன் - கடவுள், 264, 284.
 பண்ணுளத்தி, 105.
 பண்ணிகாரவருக்கம், 199.
 பண்ணியப்பகுதி, 183.
 பண்ணியல், 64, 109, 349 - 50.
 பண்ணியன் மடநாதையர் - இசையறி
 வார், 499.
 பண்ணியாழ்ப்புலவர், 149. [111.
 பண்ணிலக்கணம் பதினொன்று, 66,
 பண்ணின்பயம், 423. [354.
 பண்ணீர்மை, 61, 63, 69, 108,

பண்பொட்டுவிரித்தல், 13, 133.
 பண்மாறு, 120.
 பண்முறைமை, 224.
 பண்மொழிநரம்பு, 151.
 பண்வகை 204.
 பண்வரவு, 66, 111.
 பணி - வேலை, 156. [21.
 பணிக்களரி - தொழில்செய்யுமிடம்,
 பணித்தட்டார், 199, 434.
 பணித்தல் - அருளிச்செய்தல்;
 திசைச்சொல்; "பணிவிடை"
 யென்னும் வழக்கு, 231.
 பணிப்பெட்டகம், 376.
 பணிப்பொத்தி (துகில்), 379.
 பணிபண்ணுமிடம், 199.
 பணிமொழி, 220, 300.
 பணிலம், 35, 40.
 பணிவிடை, 231, 346, 348.
 பணை - பந்தி, 209, 402.
 பணைநிலைப்புரவி, 339, 352.
 பத்தர், 203, 260, 561.

பண்ணிர்வண்டு, 341. [110, 113.
 பண்ணுக்கு அடைத்தபாட்டு, 224.
 பண்ணுரிலை, 61, 69, 102.
 பண்ணுப்பெயர்த்தல், 218.
 பண்ணும் - செய்யும், 114.
 பண்ணுவார், 140.
 பண்ணென்றதற்குக் காரணம், 105.
 பண்ணை - ஓடை, கோட்டம், 44,
 292, 342, 355, 370. [221.
 பண்ணைக்கண்டத்தாறபாடுதல்,
 பண்ணான்கு, 78, 109, 289.
 பண்ணான்கு வட்டப்பாலையிற் பிறத்
 தல், 453. [த பாட்டு, 278.
 பண்ணிறத்திற்சேர்ந்தபழநிப்போதா
 பண்ணின் றரிலை, 113.
 பண்ணுற்றுமுன்று, 65, 68, 110,
 பண்படுத்தல், 131. [112, 234, 350.
 பண்பு, 37, 408.

பத்தாளவு, 9.
 பத்தன், 88.
 பத்தி, 116, 194, 196.
 பத்திக்கீற்று, 53, 172.
 பத்திபாய்தல், 387 - 8.
 பத்திரகாளி, 482.
 பத்திரம், 88. [571.
 பத்தினி, 22, 40, 395, 407, 490,
 பத்தினிக்கடவுள் - கண்ணகி, 28,
 30, 527 - 8.
 பத்தினிக்கலகால்கொண்டது 546-7.
 பத்தினிக்கோட்டம் } 30, 572, 589
 பத்தினிக்கோயில் }
 பத்தினிப்பெண்டிர், 27, 398, 410,
 469, 474, 491, 520, 526.
 பத்தினிமகளிர், 5.
 பத்தினியைஉயர்ந்தோரேத்தல், 3, 4.
 பத்தினியைப்பலர்தொழுதல், 519.

அகராதி. அரும்பத முதலியவற்றின்
 எடுக

பத்துப்பாட்டு, 156, 516.

பதஞ்சலியோககுத்திரம், 371.

பதணம், 266.

பதம் - உணவு, 498, 570.

பதம்மீழ்ந்தாடல, 178.

பதாகம், 94.

பதாகை, 97, 222, 224, 370.

பதாகை இரண்டு, 98.

பதாகைக்கை, 92 - 3, 233.

பதாகைமுதலிய இருபத்திரான்குறும்

பதாகையாடை, 354. [மைக்கை, 60.

பதி, 34, 298.

பஞ்சச் செய்யுள், 305.

பதியிலாரிற் குடிக்குற்றப்பட்டோர்க்கு

சுச்செய்யுநதண்டனை, 381.

பதியிலாரின் வீதியிரண்டு, 384.

பதியிலான், 20, 158.

பதியெழுவதியாப்பண்பு, 391.

பதியெழுவதியாப்பழங்குடி, 34, 38.

பதிற்றுப்பத்து: இது கடைச்சங்க

ப்புலவர்களியற்றிய எட்டுத்தொ

கையுள் நான்காவது; சேர அரசர்

பதினமரைப்பாடியது; இத்

தொகையால் அக்காலத்திருந்த சே

ரர்பலருடைய வரலாறுகள் பலவும்

அவர்களுடைய வள்ளன்மையும்

நன்குப்புலப்படும். இஃது ஒவ்

வொருபுலவர் பப்பத்தாகச்செய்த

துறுபாட்டுக்கையுடையது; பத்

துப்பகுதிகளாகப் பகுக்கப் பட்

டுள்ளது; அவற்றுள் முதற்பத்தும்

பத்தாவதுபத்தும் பலவிடத்துப்

பிரதிகளிலும் காணப்படவில்லை;

12, 23, 260, 415, 504, 520 -

22, 527, 531, 535, 552-3, 558-

60, 566 - 9, 573, 580.

பதமம், 367, 387.

பதமராகம், 387.

பதமாசனம், 232 - 3.

பதமாஞ்சலிக்கை, 97.

பதுமுகம், 195, 232.

பந்தம் - ஸம்ஸாரம், 265.

பந்தர் - சிமல், 143, 163, 271,

334, 342, 369, 416, 564 - 5.

பந்தி, 339.

பாதிக்கோசிகள், 346.

பந்து, 88, 315, 317.

பப்பரப்பெண்டு, 88.

பப்பறை, 88.

பயங்கெழுமாநகர், 42.

பயச்சுவையவினயம், 83. [46, 203.

பயம் - நீர், மன்னர் விழைச்சி, 42,

பயம்பு - யானையைப்படுக்குக்குழி,

பயறு, 390, 496. [523,

பயன் - பால், 417.

பயன்மெறினோர், 549.

பயனிலகூறுவோர், 265, 432.

பயனிலுரைக்கோட்டி, 591.

பயிர்தல், 536.

பயிர்வண்டு, 204.

பயிரும்யாழ், 499.

பயிலக்கட்டல், 197.

பாகதியிழக்கும்பண்பு, 395.

பாகதியோர், 168.

பரசல், 72, 527.

பரசியேத்தல், 481.

பாஞ்சோதிமுனிவர், 22.

பரண், 522.

பரணர், 7.

பரணி, 117, 508.

பரத்தர் - கழிகாமுகர், பரத்தையை

விரும்புவோர், 150, 170- 71, 432.

பாக்கிலொலிபெருங் 982 982

பதினாறுபட்டியல், 200.
 பதினேராடல், 20, 26, 80, 89,
 179, 190 - 92, 194, 204, 289.
 பதினேராடலிற் கூத்து, 91.
 பதமகோசிகக்கை, 92, 94.
 பதமகோசிகம், 97.
 பதமத்துப்பாயல், 516.

பரதமகோசிகம், 200, 200.
 பரத்தை, 151, 286, 359.
 பரத்தையர் செலவழிப்பதவர்களை
 விரும்பாரென்பது, 299.
 பரத்தையர்வீதிவருணனை, 880-84.
 பரதகுமரர், 147, 167, 184, 201.
 பரதசேனாபதியார், 79, 114, 116-7.

எஃச அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

பரதசேனாபதியம்: இஃது ஆதிவாயி
 லாரென்னும் ஆசிரியரால் வெண்
 பாவாற்செய்யப்பட்ட நாடகத்தமி
 ழ்நூல்; சிலப்பதிகாரவுரையெழுது
 வதற்கு அடியார்க்குநல்லார் மேற்
 கோளாகக்கொண்ட நூல்களுளொ
 ன்று, 10.

பரதம்: இதுநாடகத்தமிழ் நூல்களு
 ளொன்று; இதனை இறந்துபோன
 நூல்களுள் ஒன்றாக அடியார்க்கு
 நல்லாரெழுதியிருக்கின்றனர், 9.
 பரதம்விரவியவிநோதம், 193.

பரிக்கலை, 316.
 பரிக்காரர், 493.
 பரிக்குதிரை, 544.
 பரிகடவுநர் - அசுவவாரியர், 140.
 பரிகரம், 224, 577. [515, 591.
 பரிகரித்தல், 10, 258, 275, 412,
 பரிகாரம், 152, 224, 243, 245.
 பரிசம், 121.
 பரிசமாலை, 122.
 பரிசனமகளிர், 201.
 பரிசாரம், 45, 54.
 பரிசில், 20.

பரதர் - வணிகர், பழிகாமுகர், 17,
 42, 167, 213, 216, 509.
 பரதவர் - பட்டினவர், வணிகர், 138,
 155, 167, 183, 200, 566.
 பரதன், கோவலனுடைய முற்பிறப்
 பின்பெயர், 509 - 10.
 பரதேசங்கள், 42.
 பரதேசிகள், 153, 183, 199, 423.
 பரப்பு - கடல், 361.
 பரம்புநீர்க்கங்கை, 556.
 பரமசிவன் திரிபுரமெரிய எரிமுகப்
 பேரம்பைஏவலகொண்டது, 563.
 பரமபதம், 309.
 பரமபுருடன், 192.
 பரமன் - மேலானவன், 263, 283.
 பரமரகமத்திலுந்திரவியாகரண
 பரமரகமம், 310. [முன்மை, 298.
 பரமேட்டிக னாஐவா, 255, 270.
 பரல், 114, 275.
 பரல்வெங்கான், 332.
 பரலோகம், 464, 468.
 பரவர், 155.
 பரவலும்பரவுமின், 514.
 பரவிடமிலலை - புகழ்ந்துமுடியவொ
 பரவுக்கடன், 331. [ண்ணுது, 426.
 பரற்பகை, 259, 273, 276.
 பராசரன் - சோழநாட்டிருந்த ஓரந
 பராரை, 369. [தணன், 504.
 பராவர்த்திதம் - வருத்தனைநான்
 கணுள்ளுன்று, 81.
 பரி - செலவு, மிகுதி, 167, 286.

பரிசு, 290,
 பரிசை, 160.
 பரிஞானம், 281.
 பரிணமம், 102 - 3.
 பரித்தல், 315.
 பரிதல், 126, 207, 218, 228, 299,
 311, 380, 498.
 பரிதியஞ்செல்வன், 18.
 பரிபாடல்: எட்டுத் தொகையுள் ஐந்
 தாவது; ஒருவகைப்பாவின் பெய
 ராகிய பரிபாடலென்பது அப்பா
 வாலாகிய னாலுக்காயிற்று; கடை
 ச்சங்கமிறுந்து தமிழாராய்ந்த நல்
 லிசைப்புலவர்கள் அருளிச்செய்த
 எழுபது பாடல்களையுடையது ;
 அவற்றுள், அ - திருமாலுக்கும்,
 நக - குமரவேளுக்கும், க - காடுகி
 ழாளுக்கும், உசு - வையைபாற்றி
 ற்கும், ச - மதுரைக்குமாகப் பரு
 க்கப்பட்டுள்ளன ; இதனைத்தொ
 குத்தோரும் தொகுப்பித்தோரும்
 இன்னொன்று புலப்படவில்லை.
 இவ்வெழுபதுபாடலுள் இப்பொ
 முது கிடைத்தவை இருபத்து
 நான்கு முழுப் பாடல்களும் சில
 உறுப்புக்களுமே; மற்றவை பிரதி
 களிற் காணப்படவில்லை. பரிமே
 லழகாரல இயற்றப்பெற்ற உரை
 யையுடையது, 7, 128, 223, 230,
 293, 322, 339, 359, 392, 468,
 502, 513, 518, 561.

அரும்பத முதலியவ ற்றின் அகராதி. எஃடு

பரிபாடம்பா, 14.
பரிபுலம்பினர், ஒருசொல், 265, 283,
பரிமளக்கூட்டம், 338. [288.
பரிமுகவம்பி, 341.
பரிமேலழகர், 22, 468. [196 - 7.
பரியகம்-சரி, பாசித்தாமணி 180-81,
பரியட்டக்காசு (துகில்), 379.
பரியம், 76.
பரியாசகர், 158.
பரியாயம், 466.
பரியாயவணி, 54, 371.
பரியாயவாய் பாடு, 133.
பரிவட்டனை, 203.
பரிவு-குற்றம், வருத்தம், அன்பு, 204,
273, 324, 591. [ஒன்று, 401.
பரிவுறுவெக்கெய்-மதிற்பொறி நனூள்
பருக்கை, 273, 343, 432.
பருகுக்கூற்றம் - பலவுயிரையும் ஒரு
வாயிப்பருகுக்கூற்றம், 172.
பருத்தி, 138.
பருத்தினூல, 154, 389.
பருத்தினேறு, 483. [11, 74, 119.
பருத்துரிழுவமெனப்பாவுமுரையும்,
பருமணல, 88. [யுடையது, 132.
பருமம் - பதினெட்டுக் காவையை
பருமுத்து, 132, 166.
பருவநாள், 31.
பருவப்புயல், 277.
பருவம், 582.
பருவமறை, 303.

பல்லோர்க்குறித்தமுறைநிலைப்பெயர்
பல்வரிக்கூத்து, 88. [429
பல்வளைத்தோளி (கண்ணகி), 419.
பலஇனப்பாட்டு, 9.
பலகை (வயிரத்தின்குணம்), 367, 386.
பலகைவாள், 88.
பலசாக்கு, 155, 362.
பலதேவர், 148, 168, 190, 241,
356, 370, 442, 444.
பலதேவர்கோயில், 247.
பலதொகையும்விராய்வந்துஒருசொன்
னடையவாய்த் தம்மைமுடிப்பன
வற்றோடுமுடிதல், 206.
பலபடைப்பாகியசெலவம், 54, 406.
பலபண்டம், 164, 184, 200, 201.
பலபண்டம்விந்நார்க்கடை, 183.
பலம் (பொருள்), 496.
பலரறிமணம், 518.
பலவருக்கத்துநெல, 278.
பலவாய் ஒன்றானமுக்கு, 369.
பலா, 259, 295, 306, 417, 430.
பலாப்பழம், 274, 523.
பலா பூவாதேகாய்த்தல், 417, 430.
பலி, 146, 174, 176, 186 - 7, 317,
பலிக்கொடை, 142. [331.
பலிகன்மம், 243.
பலிபீடம், 31, 325.
பலிபீடிகை, 142 - 3, 159, 316.
பலிபெறுபூதம், 497.
பலிமன்று, 390.

பருவரல், 87. [133.
 பருஉக்காழாரம் - பருமுத்துவடம்,
 பலகுதல, 322.
 பல்யாணைச்செல்கெழுகுட்டுவன்,
 பல்லக்கு, 380. [504.
 பல்லம் - ஒருபேரெண, 252.
 பல்லவம் - தளிர், 81, 387.
 பல்லாங்குழி, 89.
 பல்லாண்டு, 395.
 பல்லி, 198.
 பல்லியம், 72, 339, 544.
 பல்லிருங்கூந்தல், 45, 313.
 பல்லுயிரோம்புதல, 332.

அக

பலமுதம், 322.
 பலிமுன்றில, 318, 327.
 பலியிடுதல, 431, 462.
 பலியிடுமிடம், 30.
 பலியூட்டுதல், 160. [295.
 பவகாரணம் - பிறப்பிற்குக்காரணம்,
 பவகாரணி - அழகர்மலையிலுள்ள
 தொருபொய்கை, 306 - 7, 310.
 பவகாரணியில ஆடினால் எய்தும் பய
 பவணம், 38. [ன், 295.
 பவத்தொடர்பு, 28.
 பவந்தருபாசம், 265.
 பவம், 249, 253, 325, 404, 477.

.3 |
 .1 |

எஃக அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

பவர் - கொடி, 529.
 பவழஞ்சேர்த்தபல்காழ், 132.
 பவழம், 197.
 பவழவனை, 127, 181, 196.
 பவளக்கலை, 215.
 பவளக்கோவை, 131, 377.
 பவளக்கோவைட்டினாற் செய்தது
 மேகலை, 132.
 பவளங்கருப்பத்தே துளைபடல், 389.
 பவளத்திரள் கால், 147.
 பவளத்தின் உருட்சி குணம் குற்றம்
 நிறமுதலியன, 368, 389.
 பவளத்தூண், 166. [326, 582.
 பவளம், 154, 199, 227, 277, 316,
 பவளவுலக்கை, 17, 211, 581.
 பழங்கடன், 313.
 பழங்கடன்கொடாமையின்வேட்டுவ
 மகளிர் கட்கொடாது மறுத்தல்,
 329.

பழுமணி - பழுத்தமணி; மாணிக்கம்,
 489. [358.
 பழைதாகப் போதுகின்ற வார்த்தை,
 பழையவன், 282.
 பழையன் - மோகூரிலிருந்த ஒருகுறு
 நிலமன்னன் ; இவனதுகாவன்மா
 மாகியவேம்பைச்சேரன் தடிந்தான்,
 பள்ளம், 305. [553.
 பள்ளர், 261, 278.
 பள்ளி - ஆச்சிரமம், இடம், மண்ட
 பம், 114, 127, 131, 148, 169,
 198, 256, 276, 293, 301, 304,
 335, 347, 371, 403, 522, 551,
 பள்ளித்தாமம், 134. [557.
 பள்ளியமை, 516.
 பள்ளியுணர்த்துவான், 128.
 பள்ளியெழுச்சி, 134.
 பள்ளியெழுச்சிமுரசு, 339, 450.
 பள்ளியோடம், 265, 286, 376.

பழக்குடி - தொன்றுமரபு; ஆதிகா
 லத்தேறியகுடியுமாம், 33 - 4, 38,
 பழம்பிறப்பு, 244, 295, 307. [302.
 பழம்பூ, 216.
 பழம் மூன்று, 31, 179.
 பழமொழி: இது சங்கமருவிய பதி
 னெண்ணீழ்க்கணக்குகளுள் ஒன்று;
 முற்காலத்து வழங்கிய பழமொழி
 களுள் ஒவ்வொன்று இறுதிக்கண்
 அமைந்த நானூறு வெண்பாக்க
 னையுடையது; தூலாசிரியர் சைன
 ராகிய முன்றுறையரையனார்; இத
 ம்குப் பழையவுரையொன்றுண்டு;
 22, 218, 244, 250-51, 397, 419,
 484, 503 - 4, 555. [592.
 பழவிறன் மூதூர், 262, 267, 512.
 பழவினையுருத்தல், 585.
 பழனத்தாமரை, 260.
 பழனர், 556. [476.
 பழிநுற்றுங்குடியதாசியமதுரை,
 பழிநுற்றுதற்குக் காரணமாகிய பா
 பழிமொழி, 244. [ண்டியன், 477.
 பழியொடுபடராப்பஞ்சவன், 533.
 பழுது - உடம்பு, 473, 478, 486.

பளிக்கு, 368.
 பற்பைறகொட்டல், 344.
 பற்றல், 90. [374.
 பற்றற்றவரிடத்துத்துன்பமின்மை,
 பற்றாக்கை, 402, 414.
 பற்றாயம், 164. [383, 455, 588.
 பற்று - வாரப்பாடல், 74, 119, 176,
 பற்றுக்கொடிது, 422.
 பற்றுக்கோடு, 405.
 பற்றுள்ளம், 374.
 பற்றத்தலை, 545.
 பறம்பர், 156.
 பறம்பின் தாழ்வரை, 514.
 பறவைபாட்டடங்கல், 217.
 பறழ் - (புலிக்) குட்டி, 543.
 பறிக்குங்கருவி, 436. [324.
 பறித்தல் - அபகரித்தல், 71, 278,
 பறை - ஒருவகை வாத்தியம், மறித்தள
 க்குங்கருவி, 317, 373, 389-90,
 518, 563.
 பறைக்கட்பேய்மகள், 543.
 பறைக்கண், 369.
 பறைக்குடும்பு - பல்வரிக்கூத்தினு
 பறைமை, 89. [ளொன்று, 88

அரும்பத
 முதலியவற்றின் அகராதி. எ0எ

புதையர், 261, 278.

புதையபைதினாரார் வார்த்தை, 532.

புதையிசையருவி, 522. [564.

புதையூர் - சோநாட்டுள்ளதோறார்,

பன்மணிக்கோவை, 197.

பன்மலைநாடு, 230.

பன்மீனாறு, 332.

பன்முறைக்கருவிபர் - படைக் கு ம்

விழவிற்கும்கொட்டுவார், 140,

பன்மைத்தன்மை, 37, 401. [158.

பன்றி, 396, 402, 408. [324.

பன்றிக்கொம்புக்குப்பிறையுவமை,

பன்றிக்கொம்புபோலப்புறப்பட்ட

பன்றிப்பத்தர், 277. [எயிறு, 501.

பன்றிப்பொறி, 414.

பன்றிமுகக்கடகு, 366, 385.

பன்றிவலை, 366.

பனங்குறும்பை, 278.

பனந்தோடு, 529, 581.

பனி-ஒருகோய் (குடநாட்டுவழக்கு),

பனிகாத்தகண், 422. [164.

பனித்தல - நடுக்கல, 123, 144.

பனித்தலைப்பட்டோனவினயம்,

பனிநீர், 379. [85-6,

பனிமாசு, 378.

பனியாசு, 362.

பனை, 200.

பனைக்கொடி, 191.

பனைப்போழ், 529.

பாக்கம், 160, 183, 213.

பாக்கு, 147, 389.

பாகடுகுழிசி-செம்புருக்குமிடா, 401.

பாகம் - ஒருவகைத் தோற்கருவி,

பாகர், 393, 405, 523. [106.

பாகல - பலா, 430.

பாகவதபுராணம், 449, 516.

பாகவுரு, 109.

பாசண்டச் சாத்தன், 242.

பாசண்டம்-தொண்ணூற்றறு வகைச்

சமய சாத்திரத்தருக்கக்கோவை,

248, 539.

பாசண்டன், 585 - 6. [145.

பாசத்துக்கை - பாசத்தினிடத்து,

பாசம், 165, 196, 265, 395, 407.

பாசவர் - இலையமுதிடுவார், கயிறு

திரித்துவிற்பார்; பச்சிறைச்சி,

சூட்டிறைச்சிவிற்பார்; வெற்றிலை

கட்டுவோர், 138, 155.

பாசறை, 159, 231, 542, 548, 561.

பாசித்தாமணி, 181.

பாசிலை, 346.

பாசிலைக்குருகின்பந்தர், 334.

பாசிலைபொதுளியபோதிமன் தம்,

பாசரம், 236, 348. [505.

பாட்டாண்மை, 349.

பாட்டிடைவைத்தகுறிப்பு, 441.

பாட்டிமார், 392.

பாட்டு - பத்துப்பாட்டு, 36, 75,

90, 120 - 21, 190, 334, 337,

430.

பாட்டுக்கடைத்தவாச்சியங்கள், 79.

பாட்டுக்களுக்குவரவுவகுத்தல, 82.

பாட்டுக்களுக்குறுப்பு, 82.

பாட்டுடைச்செய்யுள்-பலபாக்களோ

டு உரைப்பாட்டையும் இசைப்பா

ட்டையுமுடைய இயலிசைநாடகப்

பொருடடொடர் நிலைச்செய்யுள்,

4, 10, 24, 28.

பாட்டுடைத்தலைவன், 207. [யம், 5.

பாட்டும் உரையும் கலந்துவந்த காலி

பாட்டுமுடை, 204, 515, 517 - 9.

பாடகச்சீறடி, 257, 556.

பாடகம் - காலணிகளுள்ளொன்று

(துகில்), 180, 196, 379, 564.

பாகன், 223.

பாகு, 155, 280, 393, 587.

பாகுகாயும் குழி, 413.

பாகுடம், 28, 221, 539.

பாங்கன் தலைவியை வியத்தல், 208.

பாங்கு - பகுதித்திரள், 433.

பாடமாத்தல், 153.

பாடமை சேக்கை, 245.

பாடல் - ஒலித்தல், பாட்டு, 25,
173, 187, 189, 217, 383, 497.

பாடல்கள் இருவகை 61 - 2, 100,
107, 119.

எஃகு அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி.

பாடல்சாஸ்திரம், 141, 589.
 பாடல் வேறுபாடு, 435.
 பாடலம், 339.
 பாடலாசிரியன், 62, 95, 138.
 பாடலியல், 61, 64, 66.
 பாடலின்பயன் எட்டு, 59, 91.
 பாடற்பகுதி, 62, 423.
 பாடற்பாணர், 149.
 பாடற்பாணி, 212, 337, 350.
 பாடற்சொழில்கள், 203.
 பாடன்மகளிர், 201.
 பாடாண்டினை, 15.
 பாடி - நகரி, 31, 450, 548, 589.
 பாடியிருக்கை, 537, 542.
 பாடிவிழா, 30.
 பாடு - இறந்துபடுதல், டடுக்கை, பெருமை, 228, 244, 251, 253, பாடுகம், 515, 519. [520.
 பாடுகளம் - கண்டம், 184, 201.
 பாடுகிடத்தல் - வரங்கிடத்தல், 242, 248 - 9, 586. [549.
 பாடுதுறைமுற்றியகொற்றவேந்த, பாடுவான் - கவிசெய்பவன், 72.
 பாடவேறுபட்ட தேயத்து மில்லச்சர், 200. [349.
 பாண் - பாட்டு, பாண்சாதி, 134-5, பாண்வாய்வண்டு, 128.
 பாண்டரங்கம் - பதினொருடனுள்ளுன்று; அது வானோராகிய தேரில் முன்னின் திணைச முகன்காணும் படி பாரதிவடிவாகிய இதைவன் வெண்ணீற்றை அணிந்தாடியது; இதற்குறுப்பு ஆறு, 89, 177, 192.
 பாண்டவர், 171, 354, 460, 547.
 பாண்டவர் பிறிதுருவங்கொண்டது, பாண்டி. 366. [238.

440- 41, 450, 459, 467, 472, 477, 481, 495, 512, 527, 552, 577. [520.
 பாண்டியன் ஆரியர்படை கடந்தது, பாண்டியன் இந்திரன் ஆரம் பூண்டது, 292, 303, 351, 581.
 பாண்டியன் இத்திரன் முடிமேல் வளையெறித்தது, 292, 461, 503.
 பாண்டியன் உக்கிரவன்மன், 303.
 பாண்டியன்கடலவடிம்பலம்ப நின் தது, 292, 302. [292, 302.
 பாண்டியன்கடலிலவேலைவிட்டது, பாண்டியன்கைகருதைத்தது, 22, 503.
 பாண்டியன்கோயில், 338, 351.
 பாண்டியன்செக்கோல், 332. [512.
 பாண்டியன்நெடுஞ்செழியன், 493, பாண்டியன் மதிவாணனார் - மதிவாணர்நாடகத்தமிழ்தூலாசிரியர், 10.
 பாண்டியன் மேகத்தைப்பிணித்தது, 29, 303.
 பாண்டில - இரண்டுருளைச்சகடு, கஞ்சதாளம், தேர்வட்டை, 366.
 பாணம், 84. [384, 488, 543.
 பாணர், 121, 149 - 50, 156, 170 - 71, 218, 337, 349.
 பாணி - தாளம், பாட்டு, 59, 64, 109, 114, 190, 192, 204 - 5, 212, 224, 289, 337, 365, 445, 447, 522, 543, 549, 558 - 9.
 பாணிநான்கு, 177, 191.
 பாணிமூன்று, 177.
 பாணியர், 544.
 பாணிவரி, 539.
 பாணிவிகர்பம்பதினொன்று, 91.
 பாத்தருநால்வகைமறை, 564.
 பாத்தரும்பண்பு - பகைத்தலரியபண்

பாண்டி, நாடு, 30, 31, 589.
 பாண்டிப்பிழக்கை, 88. [வர், 230.
 பாண்டியருட் கவியாங்கேறினார் எழு
 பாண்டியரைச்சந்திராகுலத்தோரென்
 றல், 124, 131, 332, 344, 553.
 பாண்டியன், 2, 10, 20, 22, 288,
 322, 331, 363, 391, 403, 434,

பாத்தி, 274. [பு, 300.
 பாத்திலபழம்பொருள் - பகுத்தற்
 கரியபுராணப்பொருளாயுள்ளவன்,
 264, 284.
 பாதக்காப்பு, 357, 505. [180, 196.
 பாதசாலம் - காலணியுளொன்று,
 பாதசைலம், 308.

அகராதி. எண்க

பாதம் ஐவகை, 81.
 பாதாள கங்கை, 307.
 பாதிரி, 87, 318, 327, 352, 430.
 பாப்புக்கச்சு - பாம்புக்கச்சு, 326.
 பாம்பணைப்பள்ளி, 304.
 பாம்பாட்டி, 88. [316, 326.
 பாம்பின்பல்லில தனையுண்டென்பது,
 பாம்பு, 194, 314, 343.
 பாய் - பரத்த, 140, 468.
 பாய்கலைப்பாவை - தூர்க்கை, 317,
 பாய்ச்சுத்தேள், 251. [319, 337.
 பாய்த்துள் - பாய்தல், 189.
 பாயற்பள்ளி, 293.
 பார், 279.
 பார்த்திபன், 167, 510.
 பார்ப்பனக்கோலம், 491.
 பார்ப்பனத்தோழி, 55.
 பார்ப்பனமகன், 494.
 பார்ப்பனவாகை, 505.

பால்தோயாமை உற்பாதம், 450.
 பால்துரைபோற்றிகழ்பட்டு, 494.
 பால் பதினான்கு, 14.
 பால்மரம் நான்கு, 195.
 பால்வகை, 5, 140, 148.
 பால்வகைதெரிந்தபகுதியோர் - ஓதா
 துன்மைநீமையறிவோர், மதிதுட்
 பழுடையோர், 299, 311.
 பால் விக்குதல், 241, 247.
 பால் வெண்சங்கம், 293.
 பால் வெள்ளையேறு, 452. [497.
 பால் வேறு தெரிந்தகால்வேறுதெரு,
 பாலகன், 241, 247, 249.
 பாலகுமரன் - ஆரியமன்னரான் ஒரு
 வன், இவன்கணகவிசயரினத்ததை,
 540.
 பாலிகை, 36, 147, 166, 222.
 பாலித்தல, 11.
 பாலி, 26, 204, 294, 343.

பார்ப்பணி, 247, 406, 585 - 6.
 பார்ப்பார், 35, 41, 147, 247, 345,
 491, 504, 506, 569.
 பார்முதிர் பனிக்கடல், 516.
 பார்வதிலோசனம் - தாளத்துளொன்
 டு; அது 16 - மாத் திரையை
 யுடையது, 59, 91.
 பரசவர் - ஒருசாதியார், 10.
 பாரடைவலை, 183.
 பாரணை, 106.
 பாரதயுத்தம், 545, 547.
 பாரதி - பைரவி, 82 - 3.
 பாரதியாங்கம், 177, 192.
 பாரதிவடிவாய இறைவன், 192.
 பாரதிவிருத்தி, 267, 289.
 பாரதிவிருத்தியிலக்கணம், 82 - 3.
 பாரம், 80, 88.
 பாரன், 89.
 பாராட்டல், 35, 229, 421.
 பாரிசம், 103.
 பாரித்தல், 105.
 பாரித்துவைத்தல், 49.
 பாரிரும்பெளவம், 516.
 பால் - பக்கம், பகுதி, 340, 369.

பாலைஞா, 67, 112,
 பாலை ஐந்த, 69, 113.
 பாலைக்கு அருகு, சீர்கோடிகம், 384.
 பாலைக்கு நிலமின்மை, 59, 91, 305.
 பாலைக்குப்புறம், தேவாளி, 384.
 பாலைக்குப்பெருகு, நாகராகம், 384.
 பாலைகெளதமனார், 504.
 பாலைச்சிறுபொழுதும் பெரும்பொழு
 தும், 17. [323.
 பாலைத்தன்மையையுடைய நெறி,
 பாலைத்திணை, 14, 17-8, 310, 312;
 பாலைநோனுவலகை, 405 - 11, 453.
 பாலைநிலத்த வழி, 295, 343.
 பாலைநிலமாகியகாடு, 65.
 பாலைநிலை, 61, 68 - 9, 102.
 பாலைப்பண், 75, 111, 120, 384.
 பாலைப்பண்ணின் திறம் ஐந்து, 135.
 பாலைபன்னிரண்டின் உருதொண்
 ணாற்றொன்றும் பன்னிரண்டும்,
 பாலைபாடியபரிசில், 46. [68, 112.
 பாலையாழ் - ஒருபண், 234, 453.
 பாலையிசை, 218.
 பாவகம், 76, 121.
 பாவகம் இருபத்து நான்கு, 85.

எனக் அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

பாவத்தான் வரும்பிறப்பு, 307.
 பாவத்தைக்கழிக்கும்புண்ணியம்,
 பாவரசம், 179. [407.
 பாவித்தல், 84, 476.
 பாவுதல், 410, 511.
 பாவை: பதினொராடலுளொன்று ;
 அது போர்செய்தற்குச் சமைந்த
 அவுணர் மோகித்து விழும் படி
 திருமகள் கொல்லிப்பாவை வடி
 வாயாடியது; மதனப்பாவை முத
 வியன, 89, 115, 178, 194,
 315, 325, 333.
 பாவைக்கூத்திற்குறுப்புஇரண்டு, 90.
 பாவைக்கூத்திற்குறுப்பு ஒன்று,
 194, 325.
 பாவைமன்றம்-காவிரிப்பூம்பட்டினத்
 துள்ள ஐவகைமன்றத்துள்ளொன்று,
 பாவைவிளக்கு, 147, [146, 165.
 பாளை, 198.
 பாற்கதிர், 125.
 பாற்சோற, 397, 409.
 பாறுதல், 263.
 பாதை, 305.
 பான்மடை, 397, 409.
 பான்மயக்கம், 461.
 பான்மை, 419.
 பாறாறுசெவ்வாய், 506.
 பாணிலாவெண்கதிர், 333.
 பிங்கலம் - பிகலநதை, 9, 154.
 பிங்கலை, 103.
 பிச்சன், 115.
 பிச்சி, 88.
 பிசாசுக்கை, 92, 95.
 பிள்ளன், 179.
 பிஞ்ஞை- பிண்ணை, நப்பிண்ணை, 442,
 444, 446, 451, 458.

பிடார், 88.
 பிடாரி, 482.
 பிடித்திரள், 380.
 பிண்டம், 118.
 பிண்டமுண்ணுங்களிற்று, 535.
 பிண்டி - அசோகு, ஒற்றைக்கை,
 பொருட்டை, 60, 79, 99, 255,
 301, 398, 411.
 பிண்டிக்கை, 57, 92 - 3, 95, 101.
 பிண்டிக்கைமுப்பத்து மூன்று, 97.
 பிண்டிநிழலிலிருந்த அறிவன், 291.
 பிண்டிப்பொதுநீங்குதிருநிழல், 398.
 பிணக்கம், 274.
 பிணக்கர், 340.
 பிணங்குதல - செறிதல், 209.
 பிணநதினனும் இடாகினி, 249.
 பிணி, 160, 299.
 பிணிப்பட்டார், 491.
 பிணிப்பு - பற்று, 396, 408.
 பிணிமுகநெடுங்கல், 584.
 பிணிமுகம் - மயில, முருகக்கடவுள்
 ஊரும்பாளன், 516.
 பிணையல் - இரட்டைக்கை, ஒருவகை
 மாலை, தொழிற்வை, மார்பிலிடு
 வன், 49, 57, 60, 79, 93, 97-8,
 149, 170, 247, 319, 333, 344,
 360, 377, 481, 498, 563.
 பிணையற்கை, 57, 97.
 பித்தன், 88.
 பித்திகை முகையால் தாழநதோட்
 டில் எழுதுதல, 225-6, 235 - 6.
 பித்தை, 488, 497, 529.
 பிதாமகன், 41.
 பிரகடம், 470.
 பிரகரணப்பிரகரணம், 82,
 பிரகரணம், 84.

படமொண்கா, 100, 150.
பிட்டு விற்றற்குரிய விளக்கு, 200.
பிடர் - புறக்கழுத்து, மலையினுறுப்பு,
162, 166, 197, 225, 288.
பிடர்த்தலை, 143, 146, 393, 584.
பிடர்த்தலைத்தாழி, 545.
பிடவம் - ஒருகொடி, 340, 353.

பிரகல- கதவுறுபபினுளொன்று, 70,
பிரகாசம், 397. [120.
பிரச்சிநவியாகரணங்கம், 284.
பிரசாதம், 520. [81.
பிரத்தியாலீடம் - நிலைஆறுளொன்று,
பிரதானம்-முதல, 104. [த்தல, 540.
பிரதானர்சட்டையிட்டுக்கொண்டிரு

• அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி
எகக

பிரதிக்கினை, 491.
 பிரதிட்டித்தல், 28, 572, 578.
 பிரதிமுகசந்தியிலக்கணம், 83.
 பிரதியுபகாரம், 144.
 பிரதிவிம்பம், 317.
 பிரபந்தவுரு, 58, 90.
 பிரபுலிங்கலீலை, 366.
 பிரபை, 334.
 பிரமசரியங்காத்தல், 250.
 பிரமசாரிகள், 506.
 பிரமதேசம், 227.
 பிரமரக்கை, 92, 94.
 பிரமரி - புறக்கூத்துக்குரிய ஆடலு
 ளென்று, 59, 91.
 பிரமன், 319, 494.
 பிரமன்பின்னோனையகுறுமுனி, 331.
 பிரயோகவிவேகம், 214, 220, 538.
 பிரயோகித்தல், 186.
 பிராகிருதம், 298, 310.
 பிராசாபத்தியம், 41, 518.
 பிராணவாயுவின் குணமும் செயலும்,
 பிராத்தியம், 400. [103 - 4.
 பிராமணபூதத்தின் நிறம், 494.
 பிராயம், 57, 131, 404.
 பிரிதற்றுன்பம், 357.
 பிரிநிலை ஏகாரம், 460.
 பிரிநிலை ஓகாரம், 468.
 பிருட்டகம் - அக்கக்கிரியை பதினாறு
 பிருதக், 162. [ஐஸ் ஒன்று, 81.
 பிரையிடுதல, 450.
 பிலம், 295 - 8, 306 - 7, 309- 10.
 பிலிற்றுதல், 173.
 பிழம்பு - கூட்டம், 371.
 பிழா - இடா ; நீரிதைக்குங்கருவியு

பிளத்தல, 386.
 பிளவு, 432.
 பிப்பாடு, ஒருசொல், 332, 343, 400.
 பிற்றைஞான்று, 21, 198, 351.
 பிறக்கிடுதல், 299, 311, 549.
 பிறக்கு - வேறு, பிறுதக்கென்னும்
 வடமொழிச் சிதைவு, 162.
 பிறக்கொழிதல் - பின்னிட்டொழிதல்,
 பிறங்குகதிர், 356. [143.
 பிறங்குதல் - வளைதல், மிகுதல், 370.
 பிறங்குநீர்ப்பண்ணை, 356.
 பிறந்தநாளொப்பனை, 558.
 பிறந்தபிறப்பு, 298.
 பிறந்தயாக்கை, 551.
 பிறந்தவரிதத்தல், 588.
 பிறந்தவழிக்கூறல், 564. [569.
 பிறந்திறப்போரெல்லாம்போம்வழி,
 பிறர்க்குக்கெடுதி செய்யலாகாதென்
 பிறப்பறமுயறல், 551. [பது, 487.
 பிறர்மனைநயப்போர், 145. [591.
 பிறர்மனையஞ்சவேண்டுமென்பது,
 பிறவாயாக்கைப் பெரியோன் - பரம
 சிவன், 148, 167.
 பிறவித்துன்பம், 309.
 பிறவிப்பொதியதை, 264, 301.
 பிறவியழகு, 416.
 பிறவியாகியசிறை, 284.
 பிறவினை, 230.
 பிறழ்தல் - நீங்குதல், 40.
 பிறுண்டி, 88.
 பிறை, 131.

பிறைக்கை, 92, 98.

பிறை தென்னர் குலமுதல, 124.

பிறைமுடிக்கண்ணிப்பெரியோன்,

பிழக்கை, 88. [ஹொன்று, 260, 277.

பிழக்கை மாணிகள், 506.

பிழைமணம், 518.

பிழைமொழி, 299.

பிழையாலினையுள், 30.

பிழையுயிர் எய்தின் - உயிர்கள யாதா

யினுமொன்றால் வருகதின், 527.

பிழையுயிர் ஒம்புமின், 591.

பிள்ளைக்கரடி, 524.

பிறையேர் வண்ணம், 554. [294

பின்பனி, 14, 232, 362, 378 - 9.

பின்பாலேநாடுஏழு, 230.

பின்வருநிலையணி, 54.

பின்னூலி, 181, 197.

பிந்தேர்க்குரவை, 545.

பின்றை, 298.

பின்னர் - இளவரசு, பின்னோன், 12, [331.

பின்னோதாரம், 104.

எகஉ அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி.

பின்னிடுகை, 299. [455, 458.
 பின்னை, 432, 442, 444, 446,
 டீடம், 31, 197. [496, 554.
 பீடிகை, 142, 159 - 61, 316,
 பீடிகைத்தெரு, 139, 157, 182 - 3,
 198, 394, 406, 422.
 பீடிகைமறுகு, 2, 21. [தல், 315.
 பீடிகையிற்சென்றுநிலைப்ப வி செ ய்
 பீடு, 210 - 11, 220, 245.
 பீடுகெழுசிதப்பு, 141.
 பீதகம், 379.
 பீர்க்கங்கூட்டினர் கண்மூன்று, 103.
 பீரத்தலர், 216.
 பீலி - கால்விசலணி, மயிற்பீலி, 44,
 பீலிக்கண், 461. [196, 260.
 பீலிப்பெருகோன்பாளர், 544, 565.
 பீலிமஞ்ஞை, 524.
 புகர் - அழகு, 247, 261.
 புகர்புகாதவாள், 440.
 புகர்முகம், 15, 522.
 புகலிடம் - ஒளிக்கும்பரப்பு, 426.
 புகழ், 3, 35, 131, 308.
 புகழ் இம்மைமறுமைகட்கு இன்பந்
 தந்து என்றும் நிற்கல், 308.
 புகழ்க்கூத்து, 10, 79.
 புகழ்மாதா, 40.
 புகழ்வளர்த்தல், 495.
 புகழுவமையணி, 51.
 புகழ்நிலர் - புகார்கள், 426.
 புகார் - காவிரிப்பூம்பட்டினம், 2, 4,
 20, 25, 32-31, 77, 179, 186 - 7,
 189 - 90, 202, 206 - 7, 213,
 220, 231, 260, 268, 346, 447,
 459, 484, 490, 569, 578-9, 581.
 புகார்க்காண்டம், 290.
 புகார்க்குடும்பம் 34 38 504

புகை, 36, 150, 315, 338, 351,
 514, 563, 589.
 புகைக்கொடி - தாமகேது, 260.
 புகையிற்புலர்த்தியகூந்தல், 195.
 புகையறுப்பு ஆறு, 132, 154.
 புகையறுப்புஊந்து, 367.
 புங்கர்க்காமுகம் (துகில்), 379.
 புட்கான், 374 - 5.
 புட்களின்கூரல், 260.
 புட்கைச்சேனை, 530.
 புட்பபாணம், 88.
 புட்பபுடக்கை - இரட்டைக்கைகளுள்
 புட்பறை, 279. [ஒன்று, 97 - 8.
 புட்பாஞ்சலிக்கை - இரட்டைக்கைக
 ளுள் ஒன்று, 97.
 புடைகொள்ளல், 340.
 புடைபெயர்தல், 265, 285.
 புடைவை, 304. [தல், 389.
 புடைவைக்கடைகளில் வாச மூட்டு
 புண்ணிய சரவணத்தில் ஆடினால்
 வரும்பயன், 295.
 புண்ணியசரவணம் - அழகர் மலைக்க
 ளுள்ளதொரு டொய்கை, 306,
 307, 310.
 புண்ணியத்தானம், 149, 169.
 புண்ணியத்திசை - வடதிசை, 162.
 புண்ணியத்தினுறுதி, 373. [576.
 புண்ணியதானம், 149, 392, 551,
 புண்ணியதிசை - வடதிசை, 143.
 புண்ணியநதிகள், 117.
 புண்ணிய நன்னீர், 72, 148.
 புண்ணியநெடுவரை, 69, 71, 114.
 புண்ணியம், 296, 308, 353, 354,
 404 - 5. [லவி, 300, 332, 343.
 புண்ணியமுதல்வி - தவத்திற்குமுத

புகார்ப்பாலை, 575.
 புகார்ப்புறம்பணையான், 248.
 புகார்முகம், 153, 201.
 புகுத்தி - புகவிட்டு, 535.
 புகுதவிடுக, 483.
 புகுதி, 269.
 புகுதுதல், 426.

புணர்ச்சிநட விடமதலைப்பாடமுதபு
 ணர்தலுறுவான் ஆற்றுமைக்கூறி
 யவை, 211.
 புணர்ச்சியின்பம், 344.
 புணர்ச்சி விதும்பல், 152.
 புணர்த்தல், 65, 187.
 புணர்தற்றுன்பம், 357.
 புணர்ந்து நீங்குவான் விடுத்தலுமை

அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி. எகங்

யான் ஆற்றினாய்த் தன்னெஞ்சிற்
 குச் சொல்லியவை, 211.
 புணர்ப்பிற்கு அமைந்தளமுத்து, 113.
 புணர்புரிநரம்பு, 561.
 புணரியின் விளிம்பு, 537.
 புணை - தெப்பம், 360, 376.
 புத்தசைத்தியம், 270.
 புத்தர்பள்ளி, 169.
 புத்தன், 396, 408.
 புத்தியுருவம், 464.
 புதவக்கதவம் - கதவில்லாவீடு, 503.
 புதவம் - வாயில், 296, 308.
 புதாபோதா - பெருநாரை, மரக்
 காரைபுமாம், 260, 278.
 புதியகாமநகர்ச்சியைவிரும்புங்காமு
 புதியமகளிர், 380. [கர், 432.
 புதியமாக்கள், 164.
 புதியவன், 282, 435.
 புதியோர், 144.
 புதுக்கலத்தன்ன சிற்றில, 416.
 புது நீரான் மஞ்சளம் செய்வித்தல்,
 புதுப்புண், 215. [428.
 புதுப்புனல், 267, 515.
 புதுப்புனல்விழவு, 201.
 புதுப்புனலாட்டு, 173, 185, 255.
 புதுப்புனலாடுவார், 206.
 புதுப்பெயல், 512.
 புதுமை, 474.
 புதுவோர், 384. [402, 414.
 புதை - அம்புக்கட்டு, அம்புக்கூடு,
 புதைத்தல், 266.
 புதையல், 506 - 7.
 புதையிருள், 137.
 புயல், 227, 277.
 புயலைக்கூந்தல், 296.
 புரப்போர்கொற்றம், 262, 280, 288.
 புரமெரித்தல், 90.

புரிகை - அங்கக்கிரியை பதினாறு
 புரிஞெழுத்தல், 261. [ளொன்று, 81.
 புரிந்த முறுக்குண்ட, 57, 815, 347.
 புரு - புருவம், 209. [மை, 367.
 புருடராகத்துக்குப்பூனைக்கண் உவ
 புருடராகம், 388.
 புருடாமிருகம், 115.
 புருவம், 166, 210.
 புருவம் சுருளல், 364.
 புருவம்துடித்தல், 584.
 புரை, 114, 406.
 புரைக்கச் செருகுதல், 376.
 புரைதீர்க்க்பு, 493, 512.
 புரைபொருந்தியகை-துதிக்கை, 405.
 புரையோர், 567. [571.
 புரோகிதன், 41, 118, 167, 493, 534,
 புல் - புறக்காழ், 306.
 புல்லகம், 182, 198.
 புல்லார், 320. [புணர்தல், 41.
 புல்லினும் போதினும் நெழிமாமற்
 புல்லு, 29, 155, 390.
 புல்லென்மாலை, 471.
 புலத்தல், 212, 553, 506.
 புலத்தின் வழாமை, 371,
 புலம்படவிடத்தல், 123.
 புலம்பு - தனிமை, தன்பம், 127,
 புலம்புநீர், 216. [134, 198, 214.
 புலம்புமுத்து, 134.
 புலம்புறுதல், 334.
 புலம்புறுநெஞ்சம், 587.
 புலம்பெயர் புதுவன் - வேறொரு
 தேசத்தினின் றும்வந்தவன்; பா
 தேசி, 423.
 புலம்பெயர்மாக்கள், 137, 183.
 புலர்தல், 150, 370.
 புலர்வாடுநெஞ்சம் - புலருநெஞ்சம்,
 புலராக்காழகம், 528. [519.

புரையாதுமாதை, 559.
புராணகதை, 374.
புராணம்படித்தல், 169.
புராணன் - பழையவன், 263, 282.
புரிக்கூடு - நெற்கூடு, 278.
புரிசூழல், 210, 358.

௨௦

புலாது - செவ்வெழுமல், 170.
புலராவுடுக்கை முருகன்மார்பின்முத்
தீச்செல்லத்திருபிறப்பாளர், 528.
புலரிக்காலம், 345.
புலரிவைகறை, 356, 370.
புலவர், 211.

**எகசு அரும்ப்த முதலியவற்றின்
அகராதி.**

புலவரையிறந்தோய் - அறிவெல்லை
கடந்தோய், 569.

புலவன் - எல்லார்க்குமறிவாயுள்ளவன்,
புலவாய், 205 - 6. [283, 282.

புலவி, 125, 181, 151, 173, 212,
புலவிச்சொல், 239. [380.

புலவு, 185, 201, 216.

புலவுத்திறை, 211.

புலவுமீன், 209. [255.

புலவூண்டுறந்தபொய்யாவிதம்,
புலன் ஐந்து, 103.

புலாவணங்கல், 208. [441, 523.

புலி, 15, 186 - 7, 330, 343, 439,

புலிக்கொடி சோழற்குஉரித்து, 262,

புலித்தோல், 524. [459.

புலித்தோலாகிய மேகலை, 315.

புலிப்பல்லைத்தாலியாகக்கட்டுதல்,

புலிப்பாய்த்துள், 189. [315, 324.

புலிப்பொறி, 415.

புலிமறுகுதல், 333, 344.

புலியின் வரியும் புள்ளியும் அமைந்த

புலியுகிர், 195. [உரிமை, 324.

புலியொடுபொருடும்புகர்முகம், 522.

புலைநரகம், 540.

புலையன், 330.

புலையுள் - மச்சமாங்கிசம், 255.

புலிமாத, 40. [115.

புலிமாநதர் பொருந்தியகோட்டி,

புழுக்கல் - முதிரைப்பண்டம்; அவ

ரை துவரைமுதலியன், 141, 150,

புழுக்கறை, 284. [160, 315, 325.

புழுக்குறெப், 133, 180, 336, 498.

புழை - ஏவறை, 402, 414. [278.

புள் - கணந்துட்புள், 208, 260,

புள்ளியித்தம், 329 - 30.

புள்வழிப் படர்தல், 320.

புள்வாய்த்தல், 321.

புள்ளியன்மான் - புள்ளின் இயல்பை
புடைய குதிரை, 215.

புள்ளின்சேக்கை, 114.

புள்ளூர்கடவுள் - திருமால், 447.

புள்ளோப்புதல், 209.

புளித்தூறி, 417, 430.

புளிப்பு மண்ணோய்செய்தல், 114.

புளியங்காய்ப்பெருஞ்சேந்தர் - கண்ட

ச்சங்கப்புலவருளொருவர், 7.

புற்கலம் - உடம்பு, 102.

புற்று, 114, 343.

புறக்கழுத்து, 40, 162, 458.

புறக்காழ்மரம், 418, 431.

புறக்காழாகியமூங்கில, 306.

புறக்கூத்து, 61, 90.

புறக்கூத்துக்குரியகூத்துக்கள், 59.

புறக்கூத்துக்குரியகை, 60 99.

புறக்கூத்துக்குரிய தாளம், 91.

புறக்கொடையிற்பழிதுற்றுவோர்,

புறங்கூற்றுளர், 145. [165.

புறங்கூற்று, 236.

புறங்கூறுதல், 226.

புறக்கொடுத்துப்போதல், 172,

புறச்சாதி, 350.

புறச்சொல்லிலக்கணம், 87, 92.

புறஞ்சிறை, 356.

புறஞ்சிறைப்பொழில், 370.

புறஞ்சிறைமூதூர் } 342, 391, 397.

புறத்து மூதூர் }

புறஞ்சிறையிருக்கை, 396. [302.

புறஞ்சிறைவாரணம், 31, 266, 288.

புறஞ்சேரி, 26, 342, 355, 370,

புறத்திணை, 29. [465.

புறத்திணைக்குரியபூ, 535.

புறத்திணைப் பொருட்பயன், 19.

புறத்திணைவழு ஏழு, 14.

புறத்திரட்டு, 331.

புள்வாய்முரசம் - புள்ளொலியாகிய
முரசு, 128, 135.
புள்வாயுணங்கலு, 211.
புள்வாயொலித்தலு, 182.
புள்ளணிகழனி, 342, 496.
புள்ளணிரீள்கொடிபுணர்நிலை, 297.

புறத்துறை, 549, 592.
புறத்தருதலு, 45.
புறநகர்ச் சிறப்பு, 376.
புறகடம், 57 - 8, 76, 79, 82, 121.
புறநடை (புறநடை), 23, 38 - 9,
129, 429.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ஏகநு

புறநாடகங்களுக்குரியவுரு, 58, 90.
புறநாடு, 164.
புறநாணுறு: எட்டுத்தொகையுள்
எட்டாவது; கடவுள் வாழ்த்துள்
பட 401- அகவற் பாக்களையுடை
யது; பாரதம்பாடிய பெருந்தே
வனாரால கடவுள்வாழ்த்துச் செய்
யுளும், முரஞ்சியூர் முடிநாகரா
யர்முதல் கோலூர்கிழாரிதுதியாக
வுள்ள புலவர்பலரால மற்றை
400 - செய்யட்களும் இயற்றப்

இதற்கும் சில வேறுபாடுண்டு;
ஆயினும், முற்காலத்துள்ளரை
யாசிரியர்கள் பலராலும் தழுவப்
பட்ட பெருமைபெற்றது; சொற்
சுவை பொருட்சுவைகளில் மிகச்
சிறந்த பலஉதாரணவெண்பாக்களை
யுடையது; இதற்குப்பழையதா
ரிய உரையொன்றுண்டு, 161 - 2,
248, 279, 320 - 21, 329, 339,
372, 449, 505, 528, - 9, 558,
புறம் - இடம், 430. [565.

பட்டுள்ளன; இது புறப்பா -
 டெனவும் புறமெனவும் வழங்கும்;
 இதற்கு மிகச்செவ்விதான உரை
 யொன்றுண்டு; உரையாசிரியர்
 பெயர் தெரியவில்லை; 19, 33, 48,
 50, 54, 124, 135, 155, 157,
 160, 162, 168, 181, 185, 200,
 217, 256, 261, 277, 292, 302,
 308, 321, 330, 356, 379, 402 - 3,
 406, 408, 428, 430 - 31, 438,
 459, 467, 470, 481, 483, 495,
 497, 502-4, 508-9, 512, 516-7,
 520, 522, 529 - 31, 535 - 7,
 542, 544-5, 549, 555, 566-7,
 570, 588.

புறநிலைக்கோட்டம், 149, 169, 534,
 புறநிலைமருதப்பண், 224. [535.
 புறநிலைமருதம், 223 - 5, 289.
 புறநீர்மை - ஒருபண்; பள்ளியெழுச
 சிபாடுதற்குரியது; 128, 134-5,
 புறப்பத்து, 371. [224, 235.
 புறப்பாடு, 237.
 புறப்புதக்கருவி, 106.
 புறப்புறமுழவு, 106.
 புறப்பொருட்பகுதி, 161.

புறப்பொருள்வெண்பாமாலை: இது
 செந்தமிழிலக்கணம் ஐந்தனுள்
 பொருளின்பகுதியாகிய புறப்
 பொருளிலக்கணமாக ஐயனாரிதன
 ரென்னுமாசிரியரால் இயற்றப்பட்ட
 டது; தொல்காப்பியத்திலுள்ள
 புறப்பொருளிலக்கணத்திற்கும்

புறம்பணை - புறம்பு அணைந்திடம்,
 248.

புறம்பணையான்-சாதவாகனன், 241,
 புறம்பின் கட்பள்ளி, 409. [248.

புறம்பு, 169, 539.

புறமதில், 409, 498.

புறமுழுவாவன, 106.

புறவரி, 88, 227-8, 237, 382.

புறவாயில, 239.

புறநீதிமகளிர், 379.

புன்கண் - வருத்தம், 131, 483.

புன்கண்மாலை, 124. [274, 327.

புன்கம் பூவிற்குப் பொரியுவமை,
 புன்கு, 318.

புன்மயிர், 528. [மூங்கில், 294.

புன்முளி மூங்கில் - தண்டலர்ந்த

புன்னை, 17, 185, 195, 198, 202,
 208, 211, 213, 216, 318, 327,
 558.

புன்னை, முத்தம் போலரும்பல், 248.

புனத்தில்வினைந்தவரகு, 306.

புனம், 294, 522, 557 - 8.

புனமயிற் சாயல், 300.

புனல்வினையாட்டு, 201, 360, 376-7.

புனிதன் - சுத்தன், புதியவன், 263,

புனைநதுகூறல், 38. [282.

புனையாதவழகு, 429.

புனைவன, 506.

பூ, 37, 147, 315, 367, 563, 589.

பூக்கள் நான்குவகை, 497.

பூக்கள் மூன்றுவகை, 154,

பூங்கலிங்கம், 494.

எககூ அரும்பத
முதலியவற்றின் அகராதி.

பூங்கா, 295, 306, 521 - 2.
 பூங்கானம், 150.
 பூங்கானல், 208.
 பூங்கொடி, 308.
 பூங்கொத்து, 377.
 பூங்கொம்பு, 213.
 பூங்கோதை, 213,
 பூச்சியன், 284.
 பூசம், 367, 388. [479, 509.
 பூசல், 151, 364, 381, 471, 476,
 பூசனை, 499.
 பூசனைப்பெரும்பயம், 371.
 பூசுசண்ணம், 154.
 பூசுவன், 221.
 பூசை - பூனை, 367.
 பூசைமுதலியன், 371.
 பூஞ்செம்மல், 258.
 பூஞ்சேக்கை, 49, 125 - 7, 132,
 134, 360, 362, 377, 562.
 பூட்கை - மேற்கோள்; புட்கையென
 விகாரம், 530.
 பூட்டுதல் - அணிதல், 303.
 பூட்டைப்பொறி, 260, 277.
 பூடா - தசநாடிகளுள்ளொன்று, 103.
 பூண், 117.
 பூண்பன், 221, 506.
 பூண்டுசெய்தகோலம், 428.
 பூணுதல்-மேற்கொள்ளல், 410, 575.
 பூணூல், 494, 506.
 பூத்தவஞ்சி, 535
 பூத்தவேங்கை, 511.
 பூத்தொழிலையுடையபட்டு, 377.
 பூதங்கள்ஐந்து, 102, 116. [102-3.
 பூதங்கள்பரிணமித்துஉடம்பாமாறு,
 பூதசதுக்கம் - காவிரிப்பூம்பட்டின
 த்துள்ள ஐவகைம ன் ற த் து ள்
 ஒன்று, 146.

பூதநாயெழுதியமேனிலை, 70.
 பூதன், 248.
 பூந்திருமுகம், 229.
 பூந்துலி - பூத்தொழிலையுடையநீலச்
 சாதருடை, 180, 196, 352.
 பூநாமசிதை, 263.
 பூப்பயிலுதல், 274.
 பூப்பலி - அருச்சுனை, 514, 572.
 பூப்பின்கட்பிரிதல், 47.
 பூம்பந்தர், 36, 548.
 பூம்புகார், 32 - 3, 78, 579.
 பூம்புகை, 338.
 பூம்புளியாறு - பூவாறு, 341.
 பூமலரமளி, 229.
 பூமலிகொடி - பூங்கொடி, 523.
 பூமாறு, 40.
 பூமாலை, 385, 411.
 பூமிக்குத்திக்குகள் மு க மென்பது
 பூமிதேவி, 410. [129
 பூர்வாகமம், 284.
 பூரணகும்பம், 147.
 பூரணை, 269.
 பூரப்பாளை - ஓராபரணம், 198.
 பூரம், 117.
 பூராடம், 117.
 பூரித்தல், 11.
 பூருவபக்கம், 237, 254, 269.
 பூவணை, 338.
 பூவந்தவுண்கண, 243.
 பூவநதி, 179, 195.
 பூவர்சோலை, 212.
 பூவலாட்டியமனை - செம்மணாட்டிய
 சிற்றிலை, 416, 428.
 பூவாடை, 212, 304, 353.
 பூவாவஞ்சி - கருவூர், 530, 635.
 பூவாளி, 226.
 பூவிலைமட நதையர் - அழ்நறைப்பரிசு

முத்தத்துக்கடை - முதலாசல, 141.
முத்தத்துவாயிப்பீழகை, 159.
முதலாதன், 407.
முதலராணம், 7.
முதம், 165, 168, 175, 395.
முதர், 70, 168, 191.

கொள்வார், 140, 158.
முவிஞ்சுமிடம், 170.
முவினமீதே நடந்தோன், 285.
முவும்புகையும், 138, 141, 462.
முவைநீ, 448, 459, 545.
முவைப்புதுமலர், 443.

2

அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி. எகௌ

பூவைப்புதுமலர்வண்ணன், 419.

பூவையர், 492.

பூழி - புழுதி, 83, 113 - 4, 514,
பூளை, 496. [523.]

பேட்டகம், 376.

பெடை, 370.

பெண் - பெண்வழி, 209.

பெண்களெட்டு, 92. [478, 491.]

பெண்டிர் - கற்புடைமகளிர், 68,

பெண்டிர்க்குரிய தானமாகியபதினாற்
கோவை, 112.

பெண்டிர்நலம் வெளவல், 515.

பெண்டிரும் உண்டியும் இன்பமெ
ன்று கொண்டு நீங்காத்தன்புறு

பெண்ணை - பனை, 278. [வோர், 358.]

பெண்பாற்பெயர், 230, 428.

பெண்பாற்பொதுச்சொல், 431.

பெண்மை, 194, 198, 212, 376.

பெண்மையிற்றிரிதல், 151.

பெயர் - புகழ், 133, 433.

பெயர்கள் அடுக்கிவந்த ஒருபயனிலை
கொண்டு முடிதல், 478.

பெயர்கு, 511.

பெயர்த்த - போக்கின, 175, 187.

பெயர்தல் - தாளமறுதல், 298, 352.

பெயர்நதபடி, 335.

பெயர்வாசி, 346.

பெயரும் - நீங்கும், 135.

பெயரெச்ச எதிர்மறை, 51, 459.

பெயரெச்சம், 133. [தல, 20.]

பெயரெச்சம் சுட்டுப்பெயரோடுமுடி

பெயரோடுமுடித்தல், 170.

பெரியகடை, 385.

பெரியநாளிற்கொடுத்தல், 549.

பெரியபுராணம், 162, 527.

பெரியோர்கள் கொடுக்கும் அடைக்
கலப் பொருளைக் காத்தல் வேண்டு

மென்பது, 410.

பெரியோரியலப, 373, 430.

பெருங்கணி - கணிதவிவர்த்தகன்,
493, 533, 571.

பெருங்கதை : இது பைசாசபாவை
யிற் குண்டியுரென்னும் மகாபண்
டிதரோருவரால் முற்காலத்துச்
செய்யப்பட்டுள்ள பிடுகக்கதை
யின் மொழி பெயர்ப்பு; தூலா
சிரியர்பெயர் கொங்குவே
ளென்பது; சொற்சுவை பொருட்
சுவைகளில் மிகச்சிறந்தது; உத
யண்ணென்ற இராசகுமாரனொரு
வனுடைய சரித்திரத்தை நிரம்பச்
செவ்வையாக விரித்துக்கூறுவது;
சிறதாமணிமுதலிய காப்பியங்களி
லும் இதனை மிகமேலாகமதித்து
அடியார்க்குநல்லார் எடுத்துக்
காட்டியிருக்கிறார்; இந்நூலின்ஒவ்
வொரு சிற்றறுப்பும் மிகப்பெரிய
ஆசிரியப்பா ஒவ்வொன்றால் இயற்
றப்பட்டுள்ளது; இது கதையென
வும் உதயண்ணை கதை யெனவும்
வழங்கும்; சைனர்களுடைய ஆட்
சியிலுள்ள உதயண குமாரன்
கதை வேறு இது வேறு; 7 - 9,
34 - 5, 49, 77, 132, 135,
147, 149, 153, 177, 232, 247,
338, 364, 366, 377, 383, 402,
411, 414, 487, 494, 496,
498 - 9, 503, 507, 523 - 4,
535, 543, 564, 557, 562, 585.

பெருங்கலம் - பேரியாழ், 9.

பெருங்கலித்தொகை : இது கபாட
புரத்திருந்த இடைச்சங்கப்புவ
ர்களால் இயற்றப்பட்டதூல; கலி
எனவும் வழங்கும், 7-8.

பெருங்கற்பு, 206.

பெருங்காப்பியம், 6, 10, 11.

பெருங்கிள்ளி - உடைபூரிலிருந்த ஒரு
சோழன்; இப்பெயர் பெருநகின்

பெரியோன் - இளையன், திருமால்,
44, 50, 307. [289.
பெருகியன்மருதம், 223, 225, 235,
பெருகுசாதி, 350.

எரியெனவும் வழங்கும், 28, 30.
பெருங்குடிமாசாத்த வ ர ணி க ன்,
484. [394.
பெருங்குடிவாணிகர், 45, 139, 157,

எகஅ அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி. .

பெருங்குருகு : இசைத் தமிழ்துல்களு
 னொன்று ; இந்துல் தமது
 லாலத்துக்கு முன்பே இறந்துபோ
 யிற்றென்று அடியார்க்கு ல்லா
 ரெழுதியிருக்கின்றனர்; இது முத
 குருகென்றும் சொல்லப்படும்,
 பெருங்குழு, 167. [9, 230.
 பெருங்குன்றார்கிழார் - ஒருபுலவர்,
 பெருங்கையால், 353. [7.
 பெருங்கொடி, 390.
 பெருங்கோப்பெண்டு, 526.
 பெருஞ்சோற்றுவஞ்சி, 529.
 பெருஞ்சோறு, 535.
 பெருஞ்சோறுபயந்ததடக்கை, 503.
 பெருந்தன்வாழ்க்கை-இல்லறம், 45.
 பெருந்தன்மபெறும்வேசையர், 384.
 பெருந்தாளமெட்டு, 105.
 பெருந்திசை, 161.
 பெருந்திணை, 14.
 பெருந்திரு, 527.
 பெருந்துறை, 341. [பெரியது, 475.
 பெருந்தெய்வம் - தெய்வத்தினும்
 பெருந்தெரு, 77, 123.
 பெருந்தேவபாணி - இசைப்பாவகை
 யுள் ஒன்று; நாடகத்தமிழில்வருங்
 காத் பலதேவரைமூவடி முக்கால்
 வெண்பாவாற்றுதிப்பது, 190.
 பெருந்தேவி, 21, 435, 480 - 81.
 பெருந்தோண் மடந்தை, 56.
 பெருந்தை - புறக்கூத்துக்குரியஆட
 னொன்று, 59, 91.
 பெருசம்பி, 12.
 பெருகவை, 425.
 பெருகற்கிள்ளி, 31.
 பெருநாரை : இசைத்தமிழ்துல்களு
 னொன்று; அடியார்க்கு ல்லார்கால

லக்கத்திருக்கை, 504.
 பெருநிலம், 35.
 பெருநிலமன்னன், 142.
 பெருநீர் - கடல், 182, 198. [349.
 பெரும்பண்ணான்கு, 223 - 4, 234,
 பெரும்பறை - ஒருவகைத்தோற்
 பெரும்பாணர், 169. [கருவி, 106.
 பெரும்பாணாற்றுப்படை : இது பத்
 துப்பாட்டுள்ளாலாவது; கச்சிநகர
 த்திருந்த தோண்டைமானிளந்தி
 ரையினக் கடியலாநுநத் திராந்
 கண்ணலூர் பாடியது; 500 -
 அடிகளையுடையது; கச்சினூர்க்கினி
 யரால் உரைசெய்யப்பட்டது; பெ
 ரும்பாணாற்றினவும் பெரும்பாணெ
 னவும் வழங்கும், 155 - 6, 183,
 311, 332, 338, 401, 416-7,
 459, 475.
 பெரும்பாணிருக்கை, 139.
 பெரும்பாலையேழு, 454.
 பெரும்பிழக்கை, 88.
 பெரும்பிழிதாக்கை - கையறவு, மரிக்க
 பெரும்புறம், 316. [சக, 365, 393.
 பெரும்பெயர், 335, 420, 511,
 பெரும் பெயர்ப்பெண்டிர், 571.
 பெரும்பெயர் மன்னன், 339, 425.
 பெரும்பெயரையர், 263, 301.
 பெரும்பேதுறுதல, 357.
 பெரும்பேரியாக்கை, 569.
 பெரும்பொதி, 356.
 பெரும்பொருள்விளக்கம், 331.
 பெரும்பொழுது ஆறு, 14. [433.
 பெருமகள் - கோவலன்தாய், 420,
 பெருமகள் - அரசன், அருந்தேவன்,
 35, 257, 263, 272, 335, 346,
 555. [மலை, 522.

த்துக்கு முன்பே இஃது இறந்து
பேயிற்றென்று தெரிகிறது; முதலாம்
நாரையென்றும் இதற்குப் பெயரு
ண்டு, 9, 260, 278.

பெருநாள், 35, 40.

பெருநாளமையம், 549.

பெருநாளிருக்கை - பெரிய நாளோ

பெருமை - சேரநாட்டிலுள்ளதொரு
பெருமனைக் கிழத்தி } - கோவலன்
பெருமனைக்கிழாள் } தாய், 335.
பெருமிதம், 480.
பெருமுனை, 279.
பெருமையும் உரனும், 134.
பெருவஞ்சி, 529.

அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி. எகக

பெருவண்ணம் - இசைப்பாவகையு
 ளொன்று, 190.
 பெருவண்ணம் ஆறு, 88.
 பெருவழக்கு, 19, 101.
 பெருவழி, 256, 298, 345.
 பெருவழியிடம், 297.
 பெருவளவன், 491.
 பெருவாய்க்கால், 275.
 பெருவார்த்தை, 358.
 பெருவாரல்வலை, 366.
 பெருவிரலளவு, 115.
 பெருவிழைச்சிலம்பு, 31.
 பெற்றதற்குவத்தல, 371.
 பெற்றி - சுவர்க்கம், பெருமை, 298,
 பெறுகதில்லம், 520. [396.
 பேடகம் (துகில்), 379.
 பேடாடற்குறப்புநான்கு, 90, 194.
 பேடி, 556.
 பேடிக்கோலம், 194.
 பேடியர், 563.
 பேடியாடல், 178.
 பேடு - கடுவிரல், பதினொராடலுள்
 ளுன்று, 89, 93, 193 - 4.
 பேணுதல், 494.
 பேதுறுதல் - அறிவுதிரிதல், 316,
 பேதை, 89. [346.
 பேதைமை, 349, 357, 373.
 பேய்க்கணன்னமுரசம், 543.
 பேய்க்குரவை, 545.
 பேய்த்தேர், 305. [பது, 164.
 பேய் பிதுங்கினகண்ணையுடையதென்
 பேய்மகள் குரவையாடல், 548.
 பேய்மகள் தாளத்துக்குக வந்தம்
 பேய்வாதுவன், 545. [ஆடல், 543.
 பேயாடுபெற்றதலை, 545.
 பேர்த்து, 243.
 பேரணிகலம், 198.
 பேராச்சி நப்பித்புகார், 2.

பேரிசைக்கோயில், 339.
 பேரிசைப்பல்லியம், 352.
 பேரிசைமன்னர், 71.
 பேரியற்கிழத்தி } -கோவலன் தாய்,
 பேரிழ்கிழத்தி } 45, 55.
 பேரியாழ், 9. [து, 100.
 பேரியாழுக்கு நாம்பு இருபத்தொன்
 பேரியாறு - சேரநாட்டிலுள்ளதோ
 ாறு, 522.
 பேரிருட்பக்க (இருட்டினபக்கம்) த்
 தழல்சேர்குட்டத்தட்டமி, 508.
 பேரோலக்கமண்டபம், 565.
 பைக்கொடிப்படலை, 523.
 பைத்தரவு, 520.
 பைந்தளிர் - பச்சிலை, 133.
 பைம்பாகம்பழம், 430.
 பைம்பொள்வேதிகை, 147.
 பையுள், 178, 193.
 பையுளேய், 218.
 பைரவன் - கனக்கலிசயருடைய நட
 பாளர்களாகிய அரசர்களுள் ஒரு
 வன், 542.
 பைரவி, 177, 192.
 பொக்கணை, 12.
 பொங்கர் - கொம்பு, சோலை, பழம்பூ,
 வாடம்பூ, 258, 274, 327, 511.
 பொங்கல் - கள்ளு, 141, 160.
 பொங்கழி - தூற்றப்பொலி, 262.
 பொங்கத்சோறு, 160.
 பொச்சாப்பு - மறப்பு, 54, 420,
 பொடித்தரை, 114. [432.
 பொடியாடிக்கிடத்தல், 477.
 பொத்தி, 503, 526.
 பொத்திய - பொதிந்த, 362.
 பொத்தை-மட்சிமுகலை, 294, 305.
 பொதி - பண்டக்களைப் பொதிந்த
 வை (ஆகுபெயர்), 127, 144, 164,
 390, 505 - 6. 539.

பேரங்கை, 333.
பேரங்கைகுழை, 344.
பேராயம், 147.
பேராத்மங்கரை, 531.
பேரிகை, 106.

பொதிகளின்மேல் அனவு, எண், நிறை
பொறிக்கப்பட்டிருத்தல், 144,
பொதிந்துகொள்ளுதல், 428. [164.
பொதியமலையின் சந்தனம், 132.
பொதியறை - துவாரமில்லாத அறை;

எஉ௦ அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி.

துவாரமில்லாத கீழறை, 264,
284, 301.
பொதியில் - ஒருமலை, 3, 23, 33-4,
பொய்ச்சான்மேறுதல், 165, 407.
பொய்ச்சி, 245.
பொய்ச்சூள், 219.

38, 78, 153, 220, 527, 550.
பொதியில்வரைமூங்கில், 69. [501.
பொதியிற்பொருப்பன், 322, 331,

பொய்த்தி, 252.
பொய்த்தொழில், 311, 423. [217.
பொய்தல் (விளைபாட்டு), 184, 201,

பொதியிந்தென்றல், 338, 351, 362.
 379. [458, 528,
 பொதியின்மலை, 56, 114, 188, 403,
 பொதியின்மாமுனி - அகத்தியன்,
 220, 231. [434.
 பொதிவாய் - கட்டினவாய், 423,
 பொதுக்குதல் - துணைத்தல், 402,
 பொதுக்கை, 92. [414.
 பொதுநீங்குதிருசிழல் - பிறிதுமரம்
 போலஆதித்தனுடன்திரியாது நிற்
 குசிழல், பிறிதொரு மரத்திற்
 ின்றித் தனக்கேயுரியசிழல், 398,
 411. [ரும் போம்வழி, 569.
 பொதுநெறி - பிறநதிதப்போரெல்லா
 பொதும்பர் - மாச்செறிவு, 43, 48,
 215, 242, 249, 256, 272.
 பொதுமகளிர், 20, 172.

பொய்தீர்காட்சிப்புரையோன், 336.
 பொய்ப்பழி, 395.
 பொய்ப்பொருள்புணர்த்தல், 9.
 பொய்பாராட்டல், 210.
 பொய்பொருழுடங்குகை - துதிக்க
 பொய்ம்முறுவல், 433. [கை, 393.
 பொய்ம்மொழி, 9.
 பெர்யாறை, 258.
 பொய்யாக்காவிரி, 277.
 பொய்யாக்குலக்கொடி, 341.
 பொய்யாவானம், 267, 289, 512.
 பொய்யாவிரதம், 255.
 பொய்யில்காட்சியோர், 569.
 பொய்யில்புலவன், 569.
 பொய்யூசி, 402.
 பொய்யொழுக்கம், 165.
 பொய்வினைக்கொலன், 423, 425.

பொதுமகளிர் தொழில் கடையானது, | பொய்வேடம், 165.
 பொதுமரபு, 372. [311.
 பொதுவறுசிறப்பு - தனக்கேயுரிய
 சிறப்பு, 34, 38. [108, 117, 364.
 பொதுவியல் (கூத்து), 5, 63, 71, 79,
 பொதுளவு, 327, 538.
 பொப்பண்ண காகங்கெயர்கோன், 11.
 பொய்-புரை, 371, 406.
 பொய்க்கண்ணீர், 311.
 பொய்க்கரி, 165, 407, 439, 591.
 பொய்க்கரியாளர் - பொய்ச்சாட்சிக்
 காரர், 145.
 பொய்க்குழிப்படுத்தல், 274.
 பொய்க்கொண்டை, 139, 166.
 பொய்கை, 15, 127, 135, 164,
 198, 223, 259, 275, 297, 299,
 309 - 10, 356, 370, 548.
 பொய்கைத்தாமரை, 182.
 பொய்கைமூன்று, 295, 306, 308.
 பொய்கையாகியபெண், 134.

பொய்வேடம், 165.
 பொரி, 274, 318, 327.
 பொரிந்ததானையுடையவாகை, 306.
 பொரி, புன்கம்பூவுக்குடவமை, 318.
 பொரியரையுழிஞ்சல், 294.
 பொரிவு, 387.
 பொரு - பொருந்தின, 406.
 பொருட்குறைப்பாடு, 250, 253.
 பொருட்கை, 60, 99.
 பொருட்டொடர்நிலைச்செய்யுள், 6,
 பொருட்பகுதி, 24, [8.
 பொருட்பயன், 19, 270.
 பொருட்பரிசிலேன், 569.
 பொருட்பால், 29.
 பொருண்மை, 347, 465.
 பொருண்மொழி, 591.
 பொருண்மொழியாகியதெய்வம்,
 பொருண்கை, 371. [276.
 பொருணிகழ்ச்சியைத்தொழில் நிகழ்
 ச்சியாற் கூறுதல், 130.

அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி. எடக

பொருத்தம், 435.

பொருத்தல், 69.

பொருத்துதல் - ஆடுதல், 295.

பொருநர் - எதிர்த்துப்பொருவோர்,
கீரர், 143, 535.

பொருநர்வைகறைபாடுதல், 339.

பொருநராற்றுப்படை: இது பத்துப்
பாட்டுள் இரண்டாவது; இளங்
கேட்கேனியின் புதல்வனாகிய
சோழன்கரிகாற்பெருவளத்தா
ணைமுடத்தாமக்கண்ணியார்பாடி
யது; 243 - அடிகளையுடையது;
நச்சினூர்க் கினியராலுரைசெய்யப்
பட்டது; பொருநாடெனவும் வழங்
கும், 189, 204, 430, 544, 555.

பொருநை - தாம்பிரபன்னிரதி, 505.

பொருமுகவெழினி, 71, 73, 116,
118, 188.

பொருவாம்பொருண்மை, 301.

பொருள் - விலக்குறுப்பினுளொன்று,
39, 58, 82, 296.

பொருள்கொடுத்த அநதண்ணெருவ
னைக்கோவலன் நல்வழிப்படுத் தி
யது, 395.

பொருள்நான்கு - அறம்பொருள் இன்
பம் வீடென்பன, 10-11, 29, 82.

பொருள்பெறுநரின் விருந்தெதிர்கொ
ள்ளுதல், 397. [310.

பொருள்பொதிந்தவுரை, 24, 49-50,
பொருள்வேட்கை, 508.

பொருளான் - ஆகமத்தின்பொருளா
யுள்ளவன்; உண்மைப்பொருளா
யுள்ளவன், 263, 282.

பொருளாராய்ச்சி எண்வகை, 14.

பொருளின்பெருமை, 20.

பொருளீட்டுதல், 246.

பொருளுரை-மெய்யுரை, 242, 337,
473, 479, 569.

பொலம்பூனோடை - பொற்பட்டம்,
பொலம்பூந்தெரியல், 560. [72.

பொலம்பூவாடை, பொற்பூவாடை,
பொலம்பூவேன்கை, 1. [293, 304.

பொலன், 36.

பொலி, 280.

பொலிசெய்தல், 83.

பொலிதல், 67.

பொலிபாடுதல், 261, 279. [109.

பொழிப்புரை, 57, 61, 64, 79, 100,

பொழில், 186, 189, 209 - 10,

215, 256, 300, 302, 309,

312, 341 - 2, 352, 391.

பொழில் வினையாட்டு, பொழிலாட்டு,

150, 170, 360, 376 - 7.

பொழிலிடம், 209.

பொழிந்தண்டலை, 216.

பொழுதிடைப்படுத்தல் - கூடியிருக்
கிற இல்லிலே புணர்ந்து ஊடன்
முதலாயினவற்றான் விட்டிருத்தல்,
226.

பொழுதுகண்டு ஆற்றாளாகிய தலைமக
ன் தோழிக்குரைத்தவை, 217.

பொற்கட்டில், 557.

பொற்கடை, 385, 389.

பொற்கிரிதிரித்தசெண்டு, 162.

பொற்கூடம், 72, 117, 148, 167.

பொற்குன்றம், 293.

பொற்கொடி - பொன்னுற்செய்த
கொடி, 307, 376.

பொற்கொடியோன்ற ஒளி, 296.

பொற்கோட்டிமயம், 546.

பொற்கோட்டுமேரு, 33.

பொற்கோட்டுவரம்பன், 501.

பொற்பட்டம், 72.

பொற்படி - பொன்னுலகம், 588.

பொற்பணி, 154.

பொற்பீகை, 554.

பொருளுரையாளர், 420.[368,389.
பொருளுரைக்குக்கொடியெடுத்தல்
பொல்லாச்சாம்பற்றரை, 114.
பொல்லாதவுடம்பு, 478.
பொலங்கொடி, 296.

பொற்புடைத் தெய்வம், 398.
பொற்பொறிவெள்ளை, 443.
பொற்றகடுவேய்க்தமனை, 364.
பொற்றாமரைத்தாள், 297.
பொற்றிண்ணை, 166.

சுக

எஉஉ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

பொற்றொழிற்கொல்லன், 21, 30,
422, 434 - 5, 437, 485, 553.
பொறி - புண்ணியம், 5, 482, 580.
பொறித்தல் - அடையாளம்செய்தல்,
143 - 4, 166, 573.
பொறிப்புலித்தோல், 524.
பொறிமயிர்வாரணம், 128.
பொறியலவன், 214.
பொறியறை, 269.
பொறியுணர்வு, 371.
பொறியைந்து, 103, 484.
பொறிவரிவண்டு, 363.
பொறை - சிறுமலை, பாரம், பொத்
தைமலை, 208, 294, 305, 433, 543.
பொறைசாலாட்டி, 550.

பொன்னெழுத்த (துகில்), 379.
பொன்னேர், 279.
பொன்னேர்சுணங்கு, 217.
போக்கல், 90.
போக்கு - குற்றம், 197.
போக்குவரத்து, 375.
போகஞ்செய்யுமி - போகபூமி, 42,
168, 245, 252.
போகடுதல், 193, 244, 414.
போகபூமி அறவகை, 47.
போகாப்புல், 278.
போகி - போக, போந்து, 265, 312.
போகிய - ஒழுகிய, 69, 557.
போகியநிலையையுடையமலயம், 504.
போகு - நெடுமை, 308.

பொறைநிலை, 371.
 பொறையன், 505, 553, 580 - 81.
 பொறையுயர்பொதியிற்பொருப்பன்,
 பொறையுயிர்த்திருத்தல், 237. [322.
 பொன், 138, 163, 270.
 பொன்செய்கொல்லர் - உருக்குத்தட்
 டார், 139, 156, 485.
 பொன்செய்புலவர் - உருக்குத்தட்
 டார், அரிப்பாருமாம், 139.
 பொன்படுநெடுவரைபுகுந்தோன் - ஒரு
 பொன்மலை, 304. [சேரன், 567.
 பொன்மாரிபெய்தல், 393.
 பொன்வள்ளத்திற்கட்டே - நலேந்தல்,
 பொன்வளை, 196 - 7. [380.
 பொன்வாணிகர், 389.
 பொன்றழகலம், 587.
 பொன்றுஞ்சுமார்பம், 472.
 பொன்னம்பலம், 23.
 பொன்னரிமலை, 198. [363.
 பொன்னாற்செய்தவெற்றிலைப்பெட்டி,
 பொன்னியல்பூங்கொடி, 121.
 பொன்னிற்பொதிதல் - பொன்போ
 லப் பொதிந்துகொள்ளுதல், 416,
 428. [389.
 பொன்னின்சாதிநான்கு, 368, 387,
 பொன்னீர்மை, 116.
 பொன்னுலகம், 12, 588.
 பொன்னுலை, 401.

போருவல், 298, 310.
 போதித்தானம், 11, 552, 583.
 போதிமன்றம், 505. [395, 408.
 போதியறவோன் - புத்தன், 10, 255,
 போதியின்கீழ்மாதவர், 551, 576.
 போதிலார்திரு, 34.
 போதிராயின், 306, 309.
 போது - போரும்பு, 136, 207, 265,
 போதுகிறதானம், 400. [333, 347.
 போதுவல், 258.
 போதுவிரிதொடையல், 338.
 போந்து - போய், 207, 423.
 போந்தை, 529, 535 - 7, 549, 552,
 555 - 6, 559, 587.
 போந்தைக்கண்ணி, 553, 560, 567.
 போயது: (போய் + அது), விகாரம்,
 20. [269.
 போர்க்கதவு - இரட்டைக்கதவு, 254,
 போர்க்களம்வென்றஅரசர்க்குரித்து,
 போர்க்களிறு, 852. [565.
 போர்ப்பூவாகிய வெட்சி, 329.
 போர்மலைசூழ்ந்து புகர்புகாதவாள்,
 போர்வை 87. [440.
 போரிடுதல், 83.
 போவாரையடித்துப்பறித்தல், 313.
 போற்றமாக்கள், 258.
 போற்றுவொழுக்கம், 433, 586.
 போற்றி - போற்றுவாயாக, 348 - 9

.. அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. எஉந

போற்றுதல், 33.

போன்ம் - போலும், 299, 311.

*போளத்தப்பள்ளி, 551.

பௌவம், 230, 404, 516.

மக்கட்பிறப்பு நெடுங்காலந் தவஞ்
செய்து பெறுதற்குரியதென்பது,
287.

மக்கள் கண்ணிற்குத் தெய்வயாக்கை
காணப்பொறுது, 250. [568.

மக்களுயிர் விலங்குடம்பெடுத் த ல்,

மக்களைச்சட்டிய வரிப்பாட்டு, 205.

மக, 249.

மகட்பாற்காஞ்சி, 528.

மகடே - பெண்பாற்பொதுச்சொல்,
183, 200, 418, 431.

மகதநாட்டுவேந்தன், 143, 163.

மகதநாடு, 564.

மகம், 117.

மகாக்குழை, 149, 169, 247, 312.

மகளிர் கணவனைப்பெறச் சாத்தன்
கோயிலிலுறுமுதலியவற்றைத்
துறுதல், 251.

மகளிர் கணவனிற்குக்கும்பொழுது
துறத்தல், 409.

மகளிர்கூந்தலைஅழிப்புகையினலே
புலர்த்தல், 180, 195, 561..

மகளிர் கூந்தலை ஐந்துவகையாகழ்முடி
த்தல், 195, 257, 296, 307,
312, 396, 408.

மகளிர் கூந்தற்குக்கொன்றைப்பழம்,
443, 452, 456. [134.

மகளிர் கொழுநாகலத்தே துயிலல்,
மகளிர்கொழுநாகலத் தொடுங்குதல்,
126.

மகளிர்சுந்தன உரலிலேயானைக்கோடு
உலக்கையாகமுத்தங்குத் து த ல்,
581.

மகளிர்சொலகுற்றமறுதசொல்லென்

மகரக்கை, 92, 97-8.
 மகரக்கொடியோன், 215, 561.
 மகரத்தினொற்றும்சுருதி வி ர வ ல்,
 மகரதோரணம், 166. [105.
 மகரமீன், 17. [100.
 மகரயாழுக்கு நரம்பு பத்தொன்பது,
 மகரவாசிகை, 147, 289.
 மகரவாய், 147. [196.
 மகரவாய்மோதிரம் - காலவிரலணி,
 மகரவாரி, 183, 199.
 மகரவெல்கொடிமைநதன், 128, 220,
 மகவு, 212. [231.
 மகன் - மனைவி, 429.
 மகளிர், 40. [580.
 மகளிர் அரசன்கொடியைப் பாடுதலு,
 மகளிர் அரசன்வாழ்கவென்று வாழ்த்
 திப் பந்தடித்தல், 579 - 80.
 ம க ளி ர் அரசனுக்குமுன் செல்லா
 ரென்பது, 251.
 மகளிர் ஆடவர்க்கு இன்பதுன்ப
 மொன்றாய் வருதல், 410.
 மகளிர் இடைக்கு வச்சிராயுதம் உவ
 மை, 50.
 மகளிர்இன்பத்திற்குமுதலவர், 378.

து திருவுளம்பற்றல்வேண்டுமென்
 பது, 348.
 மகளிர் தழீஇயதுணங்கை, 488.
 மகளிர் தெருட்டத்தெருண்டு குறை
 யுறப் பொறுத்தல், 478.
 மகளிர் தோள்முதலியவற்றில் வண்
 ணம் எழுதுதல், 325.
 மகளிர் தோளிற் கரும்பின்வழிவ மெ
 முதுதல், 49. [தல், 563.
 மகளிர் பலாண்டுத லு ம் ப வ ரு ழ த்
 மகளிர் பிறர்கெஞ்சுபுகுதல், 39.
 மகளிர் முகத்திற்குச் சந்திரனும் கூட்
 தலுக்கு மேகமும் உவமை, 466-7.
 மகளிர் விளக்குஏந்தல், 560, 563.
 மகளிருமைத்தருவிவாமுன்றிலில் இள
 வெயில நுகர்தல், 361. [173.
 மகளிரைக்காமன்சேனையென்றல்,
 மகளிரொடுநீணெறிச்செல்லாரென்
 பது, 372. [417, 429.
 மகன் - ஆண்பாற்பெயர், கணவன்,
 மகாசாத்திரன், 249.
 மகாதேவன், 148.
 மகிடாசுரன், 317.
 மகிழ - ஒருமரம், 164, 352.

எஉச அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

மகிழ்துணை, 225.
 மங்கலச்சொல், 75, 120.
 மங்கலத்தாசியர், 183.
 மங்கலநீர், 410.
 மங்கலநெடுங்கொடி, 146.
 மங்கலப்பண், 75, 120.
 மங்கலம் - அழகு, கலியாணம், 25,
 மங்கலம்எட்டு, 147, 166. [36, 199.
 மங்கலமடந்தை - மங்கலாதேவி; என்
 தது கண்ணகியை, 562.
 மங்கலமடந்தைகோட்டம், 584, 586.
 மங்கலமறையோர், 262, 280.
 மங்கலமொழி, 404.
 மங்கலவணி - இயற்கையழகு, மாங்
 கலிய சூத்திரம், 35, 44, 52, 126.
 மங்கலவாழ்த்து - கலியாணவாழ்த்து,
 மங்கலவாழ்த்துப்பாடல், 10, 25. [4.
 மங்கலாதேவி, 584 - 6.
 மங்கலாபாரம், 584.
 மங்களுர், 584.
 மங்குல - இருட்சி, 262.
 மச்சமாங்கிசம், 255.
 மச்சாரி, 185.
 மஞ்சரி, 89.
 மஞ்சள், 275, 295, 306, 388.
 மஞ்சனம், 167, 428.

மடப்பம், 238, 378.
 மடம் - அழகு, 451.
 மடம்படுசாயல், 575.
 மடமை - அறிவின்மை, 461.
 மடல் - பூ, 4, 229.
 மடலவிழும்பூ, 202.
 மடவதின் மாண்டபத்தினி, 528.
 மடவர் - அறியார், 519.
 மடவன்னம், 211 - 2.
 மடவார், 213.
 மடவை, 517.
 மடன் - கொளுத்தக்கொண்டுகொண்
 டது விடாமை, 421, 433.
 மடி - வயிறு, 242, 249, 369, 398.
 மடித்தெயிறும்பல, 584.
 மடித்தெயிறுகவ்வுதல, 86.
 மடிப்புடைவை, 389, 410.
 மடியாகிய புடைவையைபுடைய ஓக்
 மடியினவினயம், 85. [கலை, 242.
 மடிவித்தல, 439.
 மடு, 145. [494 - 6.
 மடை - சோறு, 315, 322, 397,
 மடைக்கலம் - ஆக்குங்கலம், 417,
 429 - 30.
 மடைப்பள்ளியாரடியார், 158.
 மடைப்பளி, 487, 490.

மஞ்சாடிமாரம், 339, 352.
 மஞ்சு, 406.
 மஞ்சுக்குழம்பை, 262, 280, 515, 521.
 மஞ்சை - மயில், 44, 315, 524.
 மட்சிதுமலை, 305.
 மட்டம் - மூன்றெத்துடைய தாளம்,
 59, 74 - 6, 91, 120.
 மட்டார் குழலார், 490.
 மட்டார் மறுகு, 491.
 மட்டித்தல் - பூசுதல, 376.
 மட்டு - மது, 5, 28, 367, 388.
 மட்டுண்ணவாழ்க்கை - கள்ளுண்ணிகளிக்
 கும் வாழ்க்கை, 314, 324.
 மடங்கல் - நரசிங்கம், 448, 460.
 மடங்காலிணையுள், 507.
 மடந்தை, பெண்பாற்பெயர், 428.
 மடநடைமாது, 44.

மடையமை, 418.
 மடையமைசெறிவு, 557.
 மடையன், 545.
 மண் - சதை, மார்ச்சனை, 139,
 155 - 6, 166, 178, 193.
 மண்கண்கெடுத்ததுகள், 543.
 மண்கணைமுழவம், 261, 563.
 மண்சுமந்த அரவு, 534.
 மண்டபம், 144, 146, 163, 174,
 302, 522, 548.
 மண்டலக்கை, 92, 96.
 மண்டலமாக்கள் - அரசர், 238.
 மண்டலமிட்டு - தலசுத்திசெய்து,
 மண்டலமிருத்தல், 455. [431.
 மண்டிணிஞாலம், 535.
 மண்டிலநிலை - தேசிக்கூத்திற்குரிய
 நிலை, 75, 81, 90, 92, 120.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. எஉரு

மண்டிலம் - ஓரிருக்கை, கண்ணாடி,
 32, 75, 190, 232, 356, 384.
 மண்டிலம் இரண்டு, 293.
 மண்டிலம் பதினென்று, 74.
 மண்டேய்த்தபுகழ், 35, 39.
 மண்டை - ஒருவகை மட்பாத்திரம்,

மணி - அழகு, மாணிக்கம், 9, 138,
 163, 196, 199, 315, 423.
 மணிக்கட்டு, 98.
 மணிக்காலமணி, 42, 363.
 மணிக்காற்சிலம்பு, 485.
 மணிக்கொழுந்து, 396. [369.

418, 431.
 மண்ணகநிலம், 113. [167.
 மண்ணகம்விண்ணகமாய்மாறாடல்,
 மண்ணக மடந்தை, 137, 418.
 மண்ணிப்புதைத்த இரும்பாணி
 (பொறி), 402.
 மண்ணின் பயனைந்து, 102 - 3.
 மண்ணினுற்றம், 114.
 மண்ணிலும் மரத்திலும் கல்லிலும்
 செவியுண்டென்பது, 460.
 மண்ணீட்டார்க்கம், 562.
 மண்ணீட்டாளர் - சிற்பாசாரிகள்;
 சுவையாற்பாவையுள்ளிட்டன ப
 ண்ணவாரென்றும், குயவரென்று
 மாம், 139, 156.
 மண்ணுடைமுடங்கல, 337, 541.
 மண்ணுதல, 36, 72.
 மண்ணுநீராட்டல், 118.
 மண்ணுறு திருமணி, 497.
 மண்பகவீழ்ந்த கிழங்கு, 258.
 மண்பொறி, 336.
 மண்மகள், 410.
 மண்மேற்கூற்றம், 208.

மணிகள் ஒன்பது, 71, 117, 181,
 மணித்தோட்டி, 366, 384.
 மணித்தோட்டுப்போகதை, 537.
 மணித்தோடு, 228.
 மணிநிறமஞ்ஞை, 49.
 மணிப்பூ ஆடை, 212.
 மணிப்பூண்மார்பம், 560.
 மணிமண்டபம், 5, 548, 590.
 மணிமார்பம், 472.
 மணிமாலே, 411.
 மணிமுறுவல - நல்ல முறுவல், 213.
 மணிமேகலை: தமிழிலுள்ள பழைய
 காப்பியமெந்தனுளொன்று; சிலப்
 பதிகாரக் கதாராயகனான கோவல
 னுடைய காதற்பரத்தையாகிய
 மாதவிமகள் மணிமேகலைபென்
 பவளுடைய துறவு முதலிய சரித்தி
 ரங்களை விரித்துக் கூறுதலின், இப்
 பெயர்பெற்றது; சொற்சுவை
 பொருட்சுவைகளிற் சிறந்து என
 தாகப்பொருளையுணர்த்தும் இனிய
 நடையையுடையது; மணிமேகலை
 பெளத்தசமயக்கொள்கை யைத்

மண்வாங்குங்கருவி, 424.
 மணம், 35, 203, 210.
 மணமகள், 3, 122.
 மணமதுரை - கவியாணமதுரை,
 மணமலிகுந்தல், 316. [513.
 மணமனை, 77.
 மணமுரசு - விழாமுரசு, 146, 166.
 மணல், 185, 201, 207 - 9, 387.
 மணலூராசிரியர், 7.
 மணலேறு, 388.
 மணவணி, 35.
 மணவாய்த்தென்றல், 48.
 மணவாளப்பிள்ளை, 77.
 மணன்மலிபூக்கானல், 488.

தழுவியொழுதியவளாதலின் அக்
 கொள்கையைப் இதனால் சிறப்
 பித்துக்கூறும்; சிலப் பதி கார
 னாலாசிரியராகிய இளங்கோவடி
 கள் கேட்ப மதுரைக்கீழலவாணி
 கன் சாத்தனார் இந்நூலை
 இயற்றினர்; ஓராபரணம்;
 8, 19, 23, 29, 39, 126, 129,
 138, 142, 147, 160, 163, 166-7,
 173, 175, 194, 249 - 50,
 269 - 71, 284, 286, 322, 335,
 356 - 9, 363 - 4, 366, 377,
 381, 385, 391 - 6, 398 - 9,
 401, 403 - 6, 411, 417, 419,

எட்கு அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

429, 432, 447, 462, 471, 473,
 477, 484, 491, 498 - 500,
 502, 510, 512, 516 - 7, 525-6,
 528, 530-31, 535, 543, 550-52,
 554 - 6, 558, 563, 567 - 9,
 571 - 2, 574, 583 - 4, 586,
 588, 591. [தூல், 11, 576, 582.
 மணிமேகலைதுறவு - மணிமேகலை
 மணிமேகலைதூல் செய்யப்பட்டதற்
 குக் காரணம், 10, 11.
 மணிமேகலைதூலாசிரியர், 527.
 மணிமோதிரம், 181.
 மணியரங்கம்-நிலாமுற்றம், 562 - 3.
 மணியழுத்தங்குழி, 435.
 மணியிறநதநாகம் துன்புறுதல், 335,
 மணியுடையரி, 485. [346.
 மணியூசல், 580.
 மணியைக்கடலில்லீழ்த்தோரெய்தும்
 மணிவட்டை, 573. [தூன்பம், 583.
 மணிவண்ணன் - காவிரிப்பூம்பட்டி
 னத்திற்கு மேற்கே கோயில் கொ
 ண்ட திருமால் 270, 419.
 மணிவிழா, 190.
 மணிவிளக்கு, 124, 182, 241, 535.
 மணை, 66, 111, 406. [196.
 மத்தகம் - உச்சி, முகப்பு, 180,
 மத்தகமணி - தலையாணமணி, 423,
 434.
 மத்தளம் - ஒருவகையுத்தமத்தோற்க
 ருவி, 35, 40, 74, 106, 119, 382.
 மத்திம நாடு, 100, 101, 400, 412,
 மத்திமமானதோற்கருவி, 106. [457.
 மத்து, 441.
 மதகோதை, 206.
 மதங்கர், 158, 169.
 மதக்கொண்ட யானையின்மன் பதை

மதாவரிசி, 195.
 மதி - இராசி, 227, 534.
 மதிக்குடை, 475.
 மதிகண்டு ஆம்பல் மலர்தல், 23.
 மதிஞானம், 282.
 மதிபுராமுகம், 210.
 மதிமுடி, 528.
 மதியம், 177, 191, 266, 268, 494.
 மதியம்சகடணைநதநாள், 41.
 மதியாகியஇதழ், 326. [316.
 மதியின்வெண்டோடு குடுஞ்சென்னி,
 மதில், 340, 376.
 மதில்வட்டம், 376.
 மதிலிற்கொடிகட்டல், 369, 562.
 மதிவாணர்நாடகத்தமிழ்தூல்: இது
 குத்திரப்பாவாலும், வெண்பாவா
 லும்மதிவாணரென்னும் பாண்
 டியரொருவரால் செய்யப்பட்ட
 நாடகத்தமிழ்தூல்; அடியார்க்கு
 நல்லார்உரையெழுதுவற்கு மேற்
 கோளாகக்கொண்ட தூல்களு
 ளொன்று, 10, 155.
 மதிவாணரூர், 82, 116 - 7, 191.
 மதிப்புறமாகியகாவற்காடு, 287.
 மதிற்பொறிகள், 401, 412, 415.
 மது, 28. [568.
 மதுக்கொள்வேள்விவேட்டோன்,
 மதுகரம், 522.
 மதுமயக்கத்தாற்பஞ்சலித்தம ய ன்
 கப்பாடுதல், 278.
 மதுமயக்கம், 275, 380.
 மதுரகீதம், 221, 232.
 மதுரச்சுவை, 114.
 மதுராபதி, 501 - 2, 510.
 மதுரை, 2-4, 7, 20-21, 23, 25-7,
 186. 220. 231. 246. 253.

மதலை, 191. [கொட்டல், 405.
மதலைத்தூக்கு, 59, 382.
மதலைமாடம், 23.
மதன், 89.
மதனப்பாவை, 325.
மதனவேள், 191.
மதாணி, 198, 247, 296.

257 - 8, 272 - 3, 295, 297,
299, 304, 306, 309, 311, 333,
344, 350, 354, 391, 397,
403, 409, 420, 431, 470, 475-6,
490 - 91, 513, 519, 525, 550,
553, 565, 571, 574.
மதுரை எரியுண்டகாலம், 508.

அகராதி. அரும்பத
எஉஎ

முதலியவற்றின்

மதுரைக்காஞ்சி: இது பத்தப்பாட்
டுள் ஆறுவது, 722 - அடிகளை
புடையது; தலையாலங்கானத்துச்
சேநுவன்ற பாண்டியன்நெடுஞ்
செழியனைமாந்தபுடிமருதனார்பாடி
யது; நச்சினார்க்கினியரால் உரை
செய்யப்பட்டது, 36, 41, 128,
130, 158, 161, 247, 269, 277,
294, 301, 322, 356, 376, 391,
401, 415, 440 - 41, 447, 465,
495, 502, 504, 513, 526, 531,
537, 543, 545, 553, 560, 571.

மதுரைக்கூல வரணிகள் சாத்தன் -
மணிமேகலை நூலாசிரியர்; இவர்,
கூலவரணிகள் சாத்தன், தண்டமி
முாசான் சாத்தன், சாத்தனார், சீத்
தலைச்சாத்தன், நன்னூற்புலவனெ
னவுங்கூறப்படுவர், 5, 7, 10, 11,
24, 29, 525, 527.

மதுரைநாடுஒழு, 230.

மதுரைப்பெருவழி, 298. [7.

மதுரை மருதனினநாகர் (ஒருபுலவர்),
மதுரைமாதெய்வம் - மதுரையின்
அதிதேவதை, 3, 23, 28, 510.

மதுரையாசிரியன்மாதனார் - இடைச்
சங்கப் புலவருள் ஒருவர், 7 - 8.

மதுரையார்கோமான், 578.

மதுவின் குடம், 523.

மதைஇய சோக்கு, 226.

மந்தசூரம், 61, 455.

மந்தம், 91, 225, 445.

மந்தமாருதம், 124, 126, 170.

மந்தாரத்தோடு வேங்கைப்பூ இடை
பட்டுத் தொடுத்தமலை, 529.

மந்தாரமலை, 411.

மந்தி - உகிமந்தி. 488.

மந்திரம், 187, 300, 424 - 5, 438,
மந்திரயிரண்டு, 297, 308. [570.

மந்திரமைந்து, 260, 276.

மந்திரவுபதேசம், 400.

மந்திரிகள், 293.

மந்திரிபுரோகித சேலுபதித்தொடக்க

மந்திரோத்தி, 511. [த்தார், 72.

மந்தோச்சமம், 450.

மயக்கசிரனிறை, 304.

மயக்கு, 418.

மயங்கதாமுவம், 300.

மயங்கலுமயங்கும், 500.

மயங்காதே - வருந்தாதே, 442.

மயங்கிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா, 41,
468.

மயங்குதிணை நிலைவரி, 217, 365.

மயமதம் - ஒருசிப்பநூல், 361.

மயற்பகை, 145, 165.

மயன் - தெய்வத்தச்சன், 42, 48,
144, 163, 249.

மயிடம் - கடா, 482.

மயிடாசுரன், 319, 328, 482.

மயிர்க்கட்டு, 540. [534, 543.

மயிர்க்கண்முரசு, 143, 160 - 61,

மயிர்க்கும் துகிற்கும் மாலைக்கும்
புகை பூட்டுதல், 351.

மயிர்ச்சாந்து, 385.

மயிர்ச்சுவல, 401.

மயிரால் நெய்த ஆடை, 369.

மயிரைக்கோதுதல், 161.

மயில், 212, 516 - 7, 519.

மயில இடிமுழக்கக்கேட்டு ஏங்கு
தல், 242.

மயிலேறும்பெருமாள்பிள்ளை, 448.

மயிலை - இருவாட்சி, கொடிமலலிகை,

மயிற்கழுத்து, 387. [149, 170, 340.

மந்திப்பினை, 524.
 மந்திரக்கணக்கர் - மந்திரவோலை
 யெழுதுவார், 493.
 மந்திரங்களை மனத்தாணினைந்து வாக்
 கர்ந்துதித்தல் மரபு, 309.
 மந்திரச்சுற்றம், 424. [438.
 மந்திரத்தாற்கள்வரடையும்பயன்,

மயிற்சாயல், 227, 238.
 மரக்கலம், 47, 153, 199, 378, 404.
 மரக்கால் - பதினோராடலுளொன்று,
 இஃது அவுணர் வஞ்சத்தாலவெல்
 லுதல கருதிப் பாம்பு தேள் முத
 லியவாய்ப் புகுதலையுணர்ந்த தூர்க்
 கை அவற்றை யுழக்கிக் களைதற்கு

எஉஅ அரும்ப்த முதலியவற்றின்
 அகராதி.

மரத்தாலாகிய கால்கொண்டாடி
 யது, இதற்கு உறுப்புநான்கு, 90,
 மரக்கானூரை, 260, 278. [178, 194.
 மரகதக்கடைச்செறி, 197.
 மரகதச்சாதி, 386.
 மரகதத்தரீள் செறி, 181.
 மரகதத்தரீள் இலக்கணமும் குணம்
 களும் குற்றங்களும், 386 - 7.
 மரகதநாயகமாகியவட்டப்பூ, 181.
 மரகதமணி, 147, 166, 386.
 மரகதமணித்தரீள், 204.
 மரங்கொன்றச்சர், 139.
 மாச்செறிவு, 263.
 மாணவேதனை, 474.
 மரப்பந்தர், 256.
 மரப்புனை, 341, 354.
 மரபின் தூய்மைக்கு வலம்புரிமுத்த
 மரபு, 272. [உவமம், 53.
 மரபு இரண்டு - தாய் மரபு தந்தை
 மரபுயர்ச்சி, 153. [மரபு, 249.
 மரம்பயிலடுக்கம் - மாச்செறிவு, 263,
 மரல், 18, 294, 306. [301.
 மரவம் - கடம்பு, 300, 318, 339.
 மரவிசேடங்கள், 339. [517 - 8.
 மராம் - வெண்கடம்பு, 18, 294, 306,
 மரித்தல் - இறத்தல், 247, 591.
 மரியாதைப்பொருட்டுக் கண்ணாடி,
 கோடி பட்டுமுதலிய ஏந்தல், 481.
 மரீஇ - மருதி, 44, 151.
 மருட்கை (மெய்ப்பாடு), 20, 27,
 மருட்பா, 14. [448, 459, 466.
 மருண்மலை, 216 - 9, 472, 477.
 மருத்தர் - மருத்துவர், 147 - 8,
 மருத்துவநூலோர், 157.
 மருத்துவர் இருவர், 168.
 மருத்துவனருமோதரனார், 7.

மருதப்பண், 16, 884. .
 மருதமாம், 16, 839.
 மருதயாழ், 16, 453.
 மருதவேலி, 184.
 மருதி, 488.
 மருது, 339, 352, 496. .
 மருதோங்குமூன்றுறை, 359
 மருந்த, 44, 152, 425.
 மருந்து நான்கு, 173.
 மருமம், 527.
 மருவிரிபுரிசுழல், 210.
 மருவுதல், 189.
 மருவூர், 142.
 மருவூர்ப்பாக்கம் - காவிரிப்பூம்பட்டி
 னத்தின் புறநகர், 139, 156, 159,
 183.
 மருவூர்ப்பாக்கம் பட்டினப்பாக்கம்
 என்னும் இரண்டற்கும் இடையி
 லுள்ளரிலத்திற்கு முனையிடம் உவ
 மருள்படுவதற்குழல், 556. [மை, 141.
 மரையா, 18, 306.
 மல்குதல், 353.
 மல்லல் - வலி, வளன், 443, 475.
 மல்லன், 193.
 மல்லன் மாருர்லம், 471.
 மல்லாடல் - பதினோராடலுள்ளோன்று;
 இது வாணசாரனை வெல்லுவதற்
 குக் கண்ணன் மல்லனுய்ச்சென்று
 அறைகூவி அவனைப்பிடித்து உயிர்
 போக நெரித்து ஆடிய ஆடல்;
 இதற்கு உறுப்பு ஐந்து, 89, 178,
 193, 427.
 மல்லிகை, 16, 43, 125, 131, 149,
 225, 338, 351, 376.
 மல்லிகைமலை, 49.
 மல்லிகைவிரியல், 360, 377.

மருதத்தினையுள் முதற்பொருளாகருப
பொருள்உரிப்பொருள்கள், 16.
மருதத்திற்கு அருகு, சாய வேளா
கொல்லி, புறம் ஆகரி, பெருகு
கின்னரம், 384.
மருதநிலத்துக்குத்தெய்வம், 173.
மருதநிலம், 14, 26, 200, 302, 343.

மலககம - மாறு, 71, 117.
மலங்கியகண், 83.
மலங்கு - ஒருவகைமீன், 259, 275.
மலயசச்செழுஞ்சேறு - சந்தனக்குழ
ம்பு, 360.
மலயம், 333, 344, 504, 538.
மலயமாருதம், 150, 258.

அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி. எஉக

மலையவறைச்சந்தனம், 127, 376.

மலர், 183, 199, 209 - 10.

மலர்க்கை, 335.

மலர்கதிர், 137.

மலர்ச்சரம், 191.

மலர்தலையுலகம், 569.

மலர்துவுதல், 514.

மலர்காறல், 513.

மலர்ப்பலிதுவுதல், 560.

மலர்ப்பலிபீழிகை, 316.

மலர்ப்பிணையல், 498.

மலர்ப்பூம்பந்தர், 562 - 3.

மலர்ப்பூம்பிணையல், 563.

மலர்பொதி, 356.

மலர்மாரி, 513.

மலர்மிசைத்திரு, 191.

மலர்மிசைநடந்தோன், 264.

மலர்வாளி, 43, 128, 396, 408;

மலரமளி, 240. [583.]

மலிதல், 42.

மலைச்சாக்கு (கருப்பூரம்), 379.

மலைச்சாரலில்விளையுநெற்பயிர், 306.

மலைதல், 529.

மலைதலைக்கொண்டபேர்யாறு, 256.

மலைநாட்டுவழக்கு, 153, 480.

மலைநாடன்மார்புதருவெந்நோய், 517.

மலைப்பரூரம், 184, 201.

மலைபடுகடாம்: இது பத்துப்பாட்டு

ள்ள பத்தாவது; ஐயங்களை

யுடையது; இரணியுட்பட்டதுப்

பெருந்தன்றார்ப் பெருங்கேள்

கனார் பல்தன்றக்கோட்டத்துச்

செங்கண்மாத் துவேள் நன்னான்

சேய்நன்னனைப்பாடியது; நச்

சினார்க்கினியராலுரை செய்யப்

பட்டது; கூத்தரார்த்துப்படை

யென்பதினவே. 391, 393, 404,

மலையம், 158, 293.

மலையர், 518.

மலையரசன், 528.

மலையருவி, 515. [578.]

மலையரையன்பெற்றமடப்பாவை,

மலையவுங்கடலவு மரும்பலம், 496.

மலையன், 580.

மலையாரம், 379, 447.

மலையாளி, 88.

மலையிடைப் பிறவாமணி, 45.

மலையின் மூங்கில், 117.

மலையினின்ற வரும்பேர்யாற்றுக்கு

கெடியோன்மார்பிலாரம் உவமை,

522.

மலைவலங்கொள்ளல், 307, 391, 500.

மலைவளம், 184, 277.

மலைவு, 508.

மலைவேங்கை, 513.

மவுணன் - கணவன், 192.

மழலை, 226.

மழலைக்கிளவி, 44, 52.

மழலைத்தம்பி, 124.

மழவரோதை, 206.

மழு, 501.

மழுவாள், 327.

மழை - மேகம், 292, 361.

மழைக்கண், 299. [289.]

மழைக்கருவுயிர்க்குமட்டில், 262, -

மழைபெய்யப்பட்டோனவியம்,

மழைமின், 210. [85 - 6.]

மழையின்மைக்குரிய கோணிகை, 260.

மழைவளம், 300, 527.

மழைவறங்கூர்தல், 30.

மழைவறத்தலாலவறுமைமிகுதல்,

மழைவீற்றிருத்தல், 30, [31.]

மள்ளர், 352.

மள்ளர்குழீஇயவிழவு, 488.

412, 415, 513, 523 - 4, 544.
மலைபுறத்துநிரந்தமை, 377.
மலைமகள்மகன், 518.
மலைமிசைமாக்கள், 524.
மலைமுதுகுடெளியச் சேனேசெல்லல்,
மலையடுக்கம், 292. [537.]

கஉ

மற்கலி ஜிசீவகமததெய்வம், 551.
மறக்கமாட்டேம், ஒருசொல், 214.
மறக்களம், 546.
மறக்களம் வாழ்த்தல், 545.
மறக்களவேள்வி, 567.
மறக்கற்பு, 23.

எங் அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி.

மறக்குடி அறஞ் செய்க்கெடுமென்
 னும் வழக்கு, 314.
 மறக்குடித்தாயம், 313.
 மறக்குடிமகளிர், 142, 159 - 60.
 மறக்கொள்வீரர், 142.
 மறத்தின் விளைவு - துன்பம், 373.
 மறத்துறை, 356-7.
 மறத்துறைமுடித்தல், 592.
 மறத்துறைவகை ஏழு, 371.
 மறத்தொடுமுடிந்தோர், 548.
 மறப்பயன் விளைதல், 588.
 மறம் - அகிதம், வீரம், 314, 371,
 மறவதல், 331. [373, 406, 560.
 மறவணம், 551.
 மறவர் - வீரர், 140, 300, 306, 312,
 314, 320, 327 - 9, 331, 371,
 மறவர்குடி, 323. [493, 537, 549.
 மறவாளர், 560.
 மறவி, 432.
 மறவினை, 471.
 மறவுரை, 258, 273, 333, 345.
 மறவேலான், 577.
 மறவை, 217.
 மறவோச்சேரி, 498.
 மறன், 288, 512, 592.
 மறி, 451.
 மறிக்கும்பறை, 389.
 மறித்தல், 200.
 மறித்துக்காட்டல், 354.
 மறித்தும் - மீண்டும், 466.
 மறித்தோணவியத்துறிக்காவாளர் -
 ஆட்டுமறியையும்கோடரியையு
 முடையதோளிலேஉறிகட்டின கா
 வையுடைய இடையர், 401, 413.
 மறியத்தள்ளும் இருப்புக்கவை, 414.
 மறுகு, 2, 21, 122, 138, 150,
 154, 170, 198 - 9, 359, 369,
 422, 434, 491, 509.

மறுமை, 252, 276. [308.
 மறுமைக்கின்பம் - புண்ணியம், 296,
 மறுமொழியுய்த்தல், 227.
 மறை (எதிர்மறை), 310, 442.
 மறைகாத்தோம்புநர், 546.
 மறைநவில்விக்கும்அவைக்களம், 352.
 மறைநா - அந்தணர்நா, 502, 570,
 மறைநாளுக்கு, 148, 192, 298, 328,
 339, 391, 504, 549, 564, 567
 570.
 மறைநின் று-மறையச்சிறைப்புறமாக
 மறைநூல், 250. [நின்று, 518.
 மறைநூல் லுழக்கத்துப்புரிநூன்மார்
 மறைமார்பிற்றி, 148. [பர், 334.
 மறைமுதல்வன், 293.
 மறைமுதமுதல்வன், 322.
 மறையவர், 505.
 மறையாட்டி, 394, 406.
 மறையில். மணந்தார், 213.
 மறையினேறு-மறையெருது, 452.
 மறையோர் - பஞ்சக்கிராமிகள், 138,
 157, 262, 289.
 மறையோரேந்திய ஆறுதி, 536.
 மறையோன், 298, 405, 504.
 மறைவிளிவழாஅத்தக்கிணன், 506.
 மன் - ஆக்கத்தில்வருதல், கணவன்,
 கழிவின்கணவருதல், மிகுதி, 21,
 167, 206, 218, 524.
 மன்பதை, 463 - 4, 553, 580.
 மன்பதைகாத்தல், 485, 527.
 மன்பெருஞ்செடி, 420.
 மன்மததந்திரம் - ஒருவகைப்பூ, 51.
 மன்முதன், 225-6, 231.
 மன்மத்திற்பாவைவிதைமகுறித்து அழு
 துகாட்டல், 146.
 மன்மப்பொதியில், 3, 23.
 மன்மம் - அரணில்லாவிடு, 145 - 6,
 164, 174, 255, 280, 313, 369,

மறுகுதல் - சுழலல், திரிதல், வாய்
விடுதல், 132, 333, 344, 407,
மறுத்தல் - மீட்டல், 250. [499.
மறுதரவு-மீட்சி, 265, 285, 520.
மறுப்பியலாகம், 524.

390, 422, 434, 442, 447, 451,
503, 505, 550.
மன்றில்வதியுநர், 412.
மன்று, 323, 509.
மன்னகுமார், 555.

• அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி. எங்க

மன்னர்பின்னோர், 357.
 மன்னர்மார்தரோடருக்குமவையம்,
 மின்னர்விழைச்சி, 46. [115.
 மன்னவன் - வாசவன், 168.
 மன்னவன்கோயில், 72, 389, 352,
 356, 371.
 மன்னன்றிருமேனி, சேனாமுகம், 532.
 மன்னுதல், 34. [38-9.
 மன்னும-இடைச்சொல், நிலைபெறும்,
 மன்னுயிர்புறையிற்கொள்கெனக்கூத்
 துவரைசிறுத்த கொற்றவன், 567.
 மனக்கவலை, 433.
 மனக்கொளலவேண்டும் - திருவுளத்
 தடைக்கவேண்டும், 336.
 மனத்தினிகழந்தண்டல், 195.
 மனத்தினிகழந்தவற்றை முகங்காட்
 டுதல், 195.
 மனப்பரியயஞானம் - தன்முற்பிற
 ப்பையும் பிறர் முற்பிறப்பையும்
 அறியுமறிவு, 282.
 மனம், 371, 409.
 மனவருத்தத்தாலுருவந்திரிதல், 334.
 மனுவேந்தன், 484, 527.
 மனை, 351.
 மனைக்கிழத்தி, 346.
 மனைமரத்து மௌவல், 338.
 மனையறம், 591.
 மனையிடங்களின் வேறுபாடு, 183.
 மனையுறைமகளிர், 152.
 மனைவிளக்குறுத்தல், 499.
 மா - கருமைநிறம், மாமாம், மாவு,
 133, 184, 201, 215, 295,
 306, 318, 430, 585.
 மாக்கள், 137, 142, 144, 182 - 3.
 மாகதப்புலவர், 537.
 மாகதர் - இரந்தேத்துவார், பட்டுக்

மாக்காடு - குடகமலைப்பக்கத்ததோ
 ளர் ; மாக்காலெனவழங்கப்படும்,
 மாங்கிசம், 141, 255. [293, 304.
 மாசந்தசேள்வி, 345.
 மாசறுபொன், 45, 53.
 மாசனம், 147, 178.
 மாசாத்தன், 241.
 மாசாத்துவாயின்கள் } - கோவலன்
 மாசாத்துவான் } தந்தை, 35.
 39, 373, 409, 484, 574, 576.
 மாஞ்சி, 179, 195. [பு, 430.
 மாட்சிமையுடையோர்கொடுக்குமா
 மாட்டாகடை, 422, 434.
 மாடக்கூடல், 7. [று, 222, 224.
 மாடகம் - வீணையுறுப்புக்களுளொன்
 மாடத்திற்கு மலைஉவமை, 262.
 மாடத்தின்நாலாநிலம், 346.
 மார்ப்புணை, 302.
 மாடம், 154, 199, 376, 507, 519.
 மாடமதுரை, 2, 20, 21, 50, 220,
 231, 246, 397.
 மாடமலிமறுகு } 182, 394, 406.
 மாடமறுகு }
 மாடமாளிகை, 157.
 மாடலன் - தலைச்செங்காட்டிறுந்த
 ஓரந்தணன், 10, 273, 391, 396,
 403 - 4, 407, 409, 549, 552,
 554 - 5, 564, 566, 570, 585,
 587, 589 - 90.
 மாண்பு - அழகு, 182.
 மாண - திண்ணிதாக, 491.
 மாணுக்கன், 6.
 மாணி, 88, 242, 250, 335.
 மாணிக்கக்கொழுநது, 407.
 மாணிக்கத்தின் குணம் குற்றம்சாதி
 நிறம் பிறப்பிடம். 387.

கள், 140, 157 - 8. [38.
 மாகவான் - விண்ணின் மேகம், 34,
 மாகவிசம்பு, 200. [ண்டியன், 8.
 மாகீர்த்தியாகியநிலந் தருதிருவிற்பா
 மாங்கலியசூத்திரம், 35.
 மாங்கலியம், 52.
 மாங்கனி, 417, 430.

மாணிக்கப்பீடம், 197.
 மாணிக்கம், 296, 325, 387-8, 435,
 மாணிக்கவளை, 196. [489.
 மாணிக்கவிளக்கு, 198, 247.
 மாணிகாள், 506.
 மாணிபத்திரன், 191.
 மாத்திரை, 103 - 4.

எகஉ அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

மாத்திரைப்பொழுது, 128.

மாத்துவம், 492.

மாதர், 43, 265.

மாதர்க்கோலம், 142, 160.

மாதர்த்தகைய மடவார், 469.

மாதர் பெருங்கற்பு, 206.

மாதர்வீதி, 422.

மாதரி - ஓரிடைச்சி, 27, 397, 402,

415, 417, 428, 430 - 31,

441, 450, 454 - 5, 458, 462,

465, 550, 576, 587 - 8.

மாதவத்தாட்டி, 265, 291, 300,

312, 334, 341, 391, 397, 417,

மாதவர், 490, 573, 583. [429.

மாதவர்கோன்புமடவார்கற்புங்காவல

ன்காவலின்தெனினின்றால், 571.

மாதவளனார், 7.

மாதவி - ஒருபரத்தை, குருக்கத்திக்

கொடி, 10-11, 20, 25 - 6, 78,

121, 123, 125, 128, 131 - 2,

136, 149 - 51, 169 - 70,

173, 176, 179, 185, 187 - 9,

192, 201-2, 205, 212, 219-20,

224 - 5, 229, 232, 235, 237,

240, 246, 253, 299, 311, 334-6,

338, 345, 347, 392 - 3, 395,

404, 408, 432, 541, 549, 575,

583.

மாதவி ஆரங்கேறியது, 73, 118.

மாதவி கோதையாகப்பூத்தல், 16,

43, 48, 362, 379.

மாதவி கோவலனுக்கு எழுதிய திரு

முகம், 348.

மாதவிதுறவு, 551, 576.

மாதவிமரபின்வந்த மாதவி, 194.

மாதவி... 105

மாதேவர், 322.

மாந்தரஞ்சேசன்மன்னவன் - ஒருசே

மாந்தளிர், 179, 561. [ரன், 505.

மாநாய்கள் - கண்ணகியின் தந்தை,

38, 55, 576.

மாநாய்கள் குலக்கொம்பர், 34.

மாநிதிக்கிழுவன் - கோவலன்விதா,

மாநீர்வேலி, 521. [420.

மாபத்தினி, 19, 491, 510, 525,

மாபுராணம், 7. [528.

மாபெருந்தானம், 551.

மாபோதிக்குக்கினை ஐந்தென்பது,

மாமகள் - சீதேவி, 500. [254, 270.

மாமதுரை, 470.

மாமரம், 327.

மாமலை வெற்பன் மணவணி, 519.

மாமதை முதலவன் - மாடலன், 391,

மாமி, 576. [397.

மாமுதுபார்ப்பான், 35, 41.

மாமுதுமுதல்வன், 148.

மாமுனிடொதியில, 550.

மாமுலர், 7.

மாமைசிதம், 320.

மாய்தல - மதைதல, 247.

மாயக்குழவி, 242.

மாயஞ்செய்வாளவுணர், 320.

மாயப்பொய்ம்மொழி, 219.

மாயம் - கனவு, 80, 419, 432.

மாயவன், 178. [545.

மாயவன், 442, 444, 446, 454-5,

மாயிருஞாலம், 148, 219.

மாயிரும்பீலி, 44.

மாயோள் - தூர்க்கை, 194.

மாயோன், 90, 190 - 91, 193.

மாயோன்பாணி - மாயோனைப்பாடும்

கேவலாணித்தெய்வின் 177 190

மாதவயாடல், 199.

மாதவியோலையின்மேற்கூந்தற்பொறி

ஒற்றியனுப்பல், 347.

மாதாபிதா, 243, 337.

மாதிரம், 160.

மாதுளம்பசுங்காய், 417, 430.

மாதுளைப்பூ, 387.

மாதுளைவிதை, 387.

மாதவபாணசுரம், 199, 200.

மார், இடைச்சொல், 438. [191.

மார்க்கத்திற்கைத்தொழில், 60, 99.

மார்க்கம் - வடுகு, 57, 75, 120.

மார்க்சனை, 166, 279.

மாற்பம், 472.

மார்பினவின் தூல், 494.

மார்ப்பற்று, 379.

அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி. எந்ந

மாரன், 220, 231.
 மாராயவஞ்சி, 529.
 மாரி - முகில், 153.
 மாரிக்கூந்தல், 137.
 மாரிப்பீரம், 216.
 மாரிவனம்பெருவில்லேருழவர், 300.
 மாருததுதன், 220.
 மாருதம், 171.
 மால - மயக்கம், 89, 213, 295.
 மால்வரைவெற்பன் மணவணி, 517.
 மாலதி - காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலிருந்த ஒரு பார்ப்பனி, 241, 247, 250, 253, 585.
 மாலை - இயலபு, ஒழுங்கு, மணிமாலை, மரகத்தத்தின்குற்றம், மாலைக்காலம், 14, 27, 43, 118, 205-6, 218, 229, 315, 366 - 7, 386, 411, 491, 495, 529, 581.
 மாலைக்காலத்தின்பலர்தொழுதல், 560, 582.
 மாலைக்காலம், 17, 207, 212, 226, 241, 247, 302, 401, 413, 476.
 மாலைக்குப்புக்கைபூட்டல், 351.
 மாலைக்குறம்பு - மாலைபென்னுங்குறம்பு, 125, 130 - 31.
 மாலைச்சேரி, 183.
 மாலைத்தாமம், 43, 71.
 மாலைத்திங்கள், 553. [வை, 218.
 மாலைப்பொழுதுகண்டதலைவிகுறிய
 மாலையயர்தல், 247, 499.
 மாலையிலெழுதியமாற்றம், 299.
 மாலையிற்செம்பஞ்சுக்குழம்பாலெழு
 மாலையிற்புணை, 385. [குதல், 235.
 மாலையுள்மயக்கல், 228.
 மாலையைச்சிறப்புச்செய்தல், 25.
 மாலைவிகற்பங்கள், 367.
 மாலைவெண்குடை, 219, 527, 559.
 மாவின்பத்தி, 114.

மாத்தந்தபசும்பொன், 77.
 மாத்தூர், 198.
 மாத்தூள், 241.
 மாத்தூள் குழந்தைகிணற்றில்விழ ஒரு
 த்தி தன் குழந்தையையும் அதிலு
 வீழ்த்திப்பிள்ளைத்தாளென்பது,
 மாற்று, 122. [489.
 மாற்றுவோதர், 71.
 மாறல் - விற்றல், 422.
 மாறன், 503.
 மாறனலங்காரம், 54, 127.
 மாறு - பகை, 460.
 மாறுகால, 90.
 மான், 294, 331.
 மான்கட்காலதர், 137, 153.
 மான்குளம்பு, 537. [னுமாம், 213.
 மான்மகன் - மயங்கினமகன்; காம
 மான்மணி - பெரியமணி, 442, 451.
 மான்மதச்சாரது - கத்தாரிக்குழம்பு,
 45, 53, 338, 481, 563.
 மான்மதச்சேறு - கத்தாரிக்குழம்பு,
 சவ்வாதுமாம், 195 - 6.
 மான்மயிர்க்கவரி, 523.
 மான்மறி, 524.
 மான்மலைக்கை, 92, 96.
 மானதம், 167, 233.
 மானம், 63, 109 - 10.
 மானவிறலவேளமும்பில, 571.
 மானேர்நோக்கம், 217.
 மிகவும்போற்றுதல், 458.
 மிகுத்துக்கூறல், 153, 325.
 மிச்சில், 331, 399.
 மிடல்புக்கு - வலியிலேபுக்குநின்ற,
 மிடற்றுக்கருவி, 221. [210.
 மிடற்றுப்பாடல், 61, 74, 100, 105,
 மிடற்றுமட்டம், 74. [119, 224.
 மிடற்றுவுழியாழ், 74.
 மிடறு, 64, 212, 330 - 31.

மாழ்குதல் - மயங்குதல், 207, 463.
மாளிகை, 137, 147, 153, 166, 492.
மாளுவவேந்தர், 589.
மாற்சரியம், 482.
மாற்றம், 299, 311.

மிடம்குருது, 321.
மிடா, 401.
மிடைகொள்ளல், 494.
மிடைதல், 225, 340.
மிடைமரச்சோலை, 141.

எங்ஙனம் அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி. .

மிததிரன், 143, 163.
 மிதுனம், 117.
 மிதுனவீதி, 361, 378.
 மிருதசஞ்சீவினி, 54, 173.
 மிலேச்சமகளிர், 200.
 மிலேச்சர், 153, 200.
 மிழந்தல், 151, 171.
 மிளகுபொதி, 389.
 மிளிர்ந்தல், 275.
 மினை - துரண்காவலைச் சூழ்ந்தகாவற்
 காடு, கட்டுவேலி, 116, 341, 354,
 359, 375, 401, 413, 416, 428.
 மிதைத்தல், 161.
 மின்பினி, 387.
 மின்னல், 307.
 மின்னுக்கொடி, 171.
 மின்னுக்கொடி, 293. [568.
 மீக்கூற்று - மேற்பட்டவார்த்தை,
 மீகாமர், 138.
 மீத்திறம்படாமை, 65, 75.
 மீயிசை, 12.
 மீளி, 329.
 மீன், 155, 207, 213, 275, 480.
 மீன்கோப்பை, 17.
 மீன் திசுழ் விசும்பு, 254.
 மீன்விலையுணவு, 17.
 மீன்விநோர், 138, 183, 200.
 மீன்றனை, 332, 344.
 மீன்றியில விளக்கம், 183, 200.
 மீனக்கொடி, 581.
 மீனம், 277, 453.
 மீனரசு - சுந்திரன், 125, 131.
 மீனிராச்சியம், 131.
 மீனுணக்கல், 17, 208 - 9.
 மீனேற்றுக்கொடியோன், 150.

முகநிலை - முகத்திற்படுத்தாவு, 190
 முகநிலைப்பசாசக்கை, 95. [191, 219
 முகநோக்கல், 200.
 முகப்பு, 196 - 7, 477.
 முகபடாம், 406.
 முகம் - அந்தாக்கொட்டு, இடம்
 கூறு, சந்தியைந்தனுளொன்று, 75
 83, 120, 162, 166, 192, 493
 முகம்பாராமை, 299, 311.
 முகமாறுதல், 430.
 முகமில்வரி - முகமொழிந்து ஏனை
 புதுப்புக்களான்வருவது, 206,
 208, 219, 365.
 முகமுடைவரி - மூன்றடிமுதலாக
 ஏழடியிருக வரும், 206, 267.
 முகவைப்பாட்டு - பொலிபாடும்பாட்டு
 261, 279.
 முகில், 150, 153, 171, 198, 377
 முகிலையணிந்தபொழில், 286.
 முகிழ்காங்கூலக்கை, 94.
 முகிழ்த்தம் - முகூர்த்தம், 534.
 முகிழ்த்தல், 36.
 முகிணுழைமதியம், 561.
 முகுளக்கை, 92, 94 - 5, 98.
 முச்சந்தி, 369, 390.
 முச்சிப்பினையல், 498.
 முசிறியாசிரியர், 7. [மை, 578.
 முசுருந்தன்சொர்க்கத்தைக்காத்த
 முசுருந்தன்புகாரையாண்டமை,
 159 - 60, 186 - 7.
 முசுருந்தனுடன் வந்தபூதத்தின் வா
 லாறு, 159, 187.
 முசுட்டை } 340, 353.
 முசுண்டை }
 முசுமுசுக்கைக்கனி, 389.

முக்குடைக்கு மூன்று துகள்கள், 291.
 முக்கோல், 491. [391.
 முகச்சந்தியிலக்கணம், 83.
 முகச்சார்த்து 207.
 முக்குச்செய்துகிடத்தல், 309.
 முகடு, 408.
 முகத்தினுங்கண்ணிற்சுவையிகத்
 தோன்றல், 84.

முட்டாகு, 341.
 முட்டி, 92, 98.
 முட்டிக்கை, 92, 94.
 முட்டிகச்சுவத்திகம், 81.
 முட்டுப்பாடு, 412.
 முடக்காற்பநதர், 416.
 முடக்குமோதிரம், 181.
 முடங்கல், 336 - 7, 546.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. எங்ங

முடங்கல் வெண்டோடு, 225.
 முடங்குடை, 393.
 முடங்குபடுதல், 389.
 முடத்திருமாதன், 7.
 முடம், 63 - 4, 109, 205.
 முடிக்கருந்தலை - முடியுடைக்கருந்
 முடிக்கலம், 434. [தலை, 545, 548.
 முடிக்குப் பிறையைக் கண்ணியாகச்
 சூடிய இதைவன், 305.
 முடிக்கை - பண்மாறு, 120.
 முடிகள்பத்துடையவன் - இரா வ
 ணன், 191.
 முடிகெழுவேந்தர்மூவர், 4, 267,
 364, 512, 573, 575, 592.
 முடித்தகேள்வி - கரைகண்டகேள்வி,
 முடித்தலையடுப்பு, 545. [34, 38.
 முடித்து (தன்மைவினை), 425.
 முடிநாறு, 261, 278.
 முடிபொருட்டொடர்நிலை, 47.
 முடிமுதற்கலன்கள், 422, 495.

முத்தின்குணமும், குற்றமும், 368,
 388 - 9.
 முத்தின் பந்தர், 143, 169.
 முத்தி - ஆகவனியம், காருகபத்தியம்,
 தக்கினுக்கினி, 304, 504.
 முத்திச்செல்வம், 528.
 முத்திவாழ்க்கை, 494.
 முத்து - கண்ணீர்த்துளி, மணிகளு
 ளொன்று, 127, 134, 138, 147,
 154, 196, 199, 207, 213, 221,
 224, 227, 232, 388.
 முத்துக்கோப்பார், 157.
 முத்துடையரி, 485.
 முத்துநிரைக்கொடித்தொடர், 557.
 முத்துவடம், 53, 153, 180, 311,
 முத்துவினைகழனி, 558. [344.
 முத்தூர்க்கூற்றம் - சோழநாட்டிலு
 ளுள்ள தொருசிறுநாடு, 303.
 முத்தொள்ளாயிரம் : இது முற்கால
 த்துப்புலவராலிய த்ற ப் ப ட் ட

முடிவு, 108.
 முடிவுபோதல், 324.
 முடுக்கர் } 149, 369, 554.
 முடுக்கு }
 முடுக்குவழி, 390.
 முடுகியலாய்வந்ததாழிசைக்கொச்சக
 வொருபோகு, 321.
 முடுகிவரும்வரவு, 277.
 முண்டகக்கோதை, 558.
 முண்டகம் - நீர்முள்ளி, 17, 221.
 முண்டம்பெருக்குமார் - கடைச்சங்
 கப்புலவருள் ஒருவர், 7.
 முண்டிதம், 88.
 முத்தக்கழங்கு, 558.
 முத்தக்காசு, 179. [ன்று, 190.
 முத்தகம் - இசைப்பாவலையுளொ
 முத்தம், 277, 524, 581. [190.
 முத்தமிழ், 10, 11, 32, 76, 121,
 முத்தரை - அரையின் முத்துவடம்,
 முத்தவளை, 196. [180.
 முத்தாரம், 71, 116, 127, 168, 181,
 முத்திரை, 101, 456. [197.
 முத்தின் ஒழுங்கு, 166.

தூல்களுளொன்று; 2700. வெண்
 பாக்களையுடையது; தமிழ்நாட்
 டரசர்களாகிய சேரசோழபாண்டி
 யர்கள் மூவரையும் தனித்தனியே
 தொள்ளாயிரந்தொள்ளாயிரம் வெ
 ண்பாக்களாற்சிறப்பித்துக் கூறு
 தலின் இப்பெயர்பெற்றதென்பர்.
 இதிலுள்ளசெய்யுட்களுட் சிலசில
 பழையவுரைகளிலும் புறத்திரட்டி
 லும் காணப்படுவனவேயன்றி தூல்
 முழுவதும் அகப்படவில்லை; சொற்
 சுவை பொருட்சுவைகளில் மிகச்
 சிறந்தது, 278. [485, 553.
 முதல - இடம், 108, 111, 360,
 முதலீடு, 246.
 முதலுக்கு ஏற்ற அடை, 333, 377.
 முதலாழி, 230.
 முதலை, 17, 332, 343.
 முதற்கருவி - மத்தளம், 107. [230.
 முதற்சங்கத்தின் காலமுதலியன,
 முதற்சாமத்திற்கண்ட கனா ஓராண்
 டிற் பலித்தல், 408.
 முதற்பொருளிருவகை, 14.

எந்நகர அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி.

முதனடை - இயக்கநான்கினுளொன்
று; தாழ்ந்த செலவினையுடையபா
டல், 67, 111, 120.

முதனடைவாரம், 59, 91.

முதாரிக்காய், 417, 430.

முதிர்ந்தல் - சூழ்தல், முந்துதல், 24,
முதிர்வினை, 3. [437.

முதிராக்கினலி, 257.

முதிரை, 154, 390.

முதிரைப்பண்டம், 160.

முதிக்குறைநங்கை, 401.

முதிக்குறைவி, பெரிய அறிவைபுடை
யான், 432.

முதிக்குறைவு, 349.

முதுகணிகையர், 392.

முதுகுரவர், 25, 419, 432.

முதுகுருகு, பெருங்குருகைப்பார்க்க,
முதுகரி, 266, 287. [7, 230.

முதுநாரை-பெருநாரையைப் பார்க்க,
முதுபாலை, 471, 477. [7, 230.

முதுமறையோன், 303, 310. [376.

முதுவேனிற்காலத்துக்குரிய பூவகை,
முதுவேனிற்காலம், 14, 333, 345-6,

முந்துறுதல், 80. [363.

முந்துறுத்தல், 589.

முந்தைப்பிறப்பு, 3, 509. [454.

முந்தை - முத்தை; விகாரம், 420,

முந்தை, முதையாதல், 246.

முந்நீர் - முத்தொழிலையுடையநீர்
(கடல்), 33, 200, 448, 459, 509,
521.

முந்நீர்விழவினெடியோன், 302.

முந்துன்மார்பன், 587.

முப்படை, 159.

முப்பத்திருகாழ், 180.

முப்பாடம். 31. 179.

முரசத்தை நானொடு பெயர்த்தல்,
161 - 2, 534.

முரசம், 128, 147, 441.

முரசம் யாதிரமதிரமுழங்குதல், 543.

முரசவோதை, 339.

முரசு, 35, 72, 106, 143, 161,
166, 402, 450, 535 - 6.

முரசமுதலானவரும் அரசர்க்குரியன்,
முரசு மூன்று, 118. [495.

முரசை யானையின்மேலேற்றி விழவறி
வித்தல், 146.

முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர் - தலைச்
சங்கப்புலவர்களுள் ஒருவர், 7, 230.

முரரை, 553.

முரல்வாய்ச்சங்கம், 207.

முரி, 190, 209, 219, 529.

முரிச்சார்த்து, 207.

முரித்தப்பாடுதல், 210.

முரிதல், 210.

முரிநிலை - இறுதியின்படுந்தரவு, 190.

முரிப்பு, 434, 450.

முரிபுருவம், 83 - 4.

முரிவரி, 210.

முருக்கம்பூ, 585.

முருக்கு, 340, 353.

முருக்குதல், 266. [328, 370, 519.

முருகவேள், 28, 39, 51, 168, 193,

முருகவேள் நிற்குங்கோயில், 241, 248.

முருகன்கடல்வயிறு இழித்தது, 511.

முருகன்கார்த்திகைமுதலிய அறுவர்
பாதுண்டமை, 516.

முருகன் திரை அரங்கமாகக் கடலிற்
றுடிக்கூத்தாடியது, 193.

முருகன் மலைநெஞ்சு பிளந்தது, 511.

முருகுயிர்த்தல், 205. [118.

முருடு - பத்தல், மத்தளம், 35, 40,

முப்பால், 7.
 மும்முறை வணக்கல், 307.
 முயக்கம், 125.
 முயல், 150, 171, 191.
 முயலுதிரம் மாணிக்கத்திற்கு, 387.
 முரசத்தாளை, 161. [161.
 முரசத்திற்குப்பலியூட்டுதல், 143,

முருந்துபோலும்கை, 321, 330.
 முல்லை - ஒருகருவி, ஒருபண், முல்லைக்கொடி, முல்லைநிலம், 14, 124-5, 130 - 31, 149 - 50, 170, 241, 247, 305, 338, 343, 351, 353, 360, 376 - 7, 443, 455 - 7.
 முல்லைக்குரியசெறுபொழுது, 14.

அரும்பத முதலியவற்றின்
 அகராதி. எங்எ

முல்லைத்திணைமுதற்பொருள், கருப்
 பொருள் உரிப்பொருள், 14 - 5.
 முல்லைத்திணையை முதலாகவைத்தெ
 ண் ணுதற்குரிய நியாயம், 14.
 முல்லைத்திம்பாணி, 15, 445.
 முல்லைகை, 340.
 முல்லைப்பாட்டு : இது பத்தப் பாட்
 டிகள் ஐந்தாவது; காவிரிப்பூம்பட்
 டினத்துப்பொன்வாணிகனுர்மக
 னுர் நப்பூதனுர் பாடியது; 103 -
 அடிகளையுடையது; நச்சினுர்க்கினி
 யரால் உரை செய்யப்பட்டது,
 241, 377, 415, 422, 534, 554.
 முல்லைப்பூக்குழல், 452.
 முல்லைமலர், 15, 130, 344, 560.
 முல்லைமுகை, 171.
 முல்லையந்திக்குழல், 446, 456.
 முல்லையாழ், 15.
 முல்லையுக்குறிஞ்சிய மூறைமை திரி
 ந்து பாடியாதல், 294, 305.
 முலைப்பூசல், 574, 576.
 முழத்தின்விரலளவு, 70.
 முழவம், 339, 499, 563.
 முழவின் கண்ணெறி, 66, 111.
 முழவு - குடமுழா, 119, 149, 169,
 261, 279, 339.
 முழவு ஏழுவகை, 106.
 முழுத்தம், 534.
 முழுத்தம், 11.
 முழுநெறிக்குவளை, 42 - 3, 48.
 முழுப்பலிபீடிகை, 142.
 முழுமதி, 209.
 முழுமாணிக்கம், 407.
 முழுமெய் - மார்பு, 123, 151, 172.
 முள்வாய் - கூர்த்தவாய், 128, 135.
 முன்வெளி 280 284

முனைப்பாலிகை, 41.
 முனையெயிறு, 401.
 முனைவளரிளநகை, 210.
 முனைவெண்டிங்கள், 315. [487.
 முற்பகற்செய்யிற் பிற்பகல்வினையும்,
 முற்பட, 205.
 முற்பிற பிற்செய்தவற்றை இப்பிறப்
 பிற்காணல், 309.
 முற்றக்கடிதல், 131.
 முற்றத்தாத்தல், 371.
 முற்றம், 125, 221, 232, 521, 523.
 முற்று, 297, 463 - 4.
 முற்றுச்சொல், 217, 245, 309,
 333, 358, 374, 392, 440 - 41,
 489, 513, 525-6, 575.
 முற்றும்மை, 28, 165, 468.
 முற்றும்மைதொகல், 129.
 முறஞ்செவிவாரணம், 31, 266, 287.
 முறி - தளிர், 125, 132, 383.
 முறிக்கும்பருவக்கரும்பு, 306.
 முறக்கல், 90. [325.
 முறுக்குண்ட கோட்டையுடையகை,
 முறுகுதல், 323, 390.
 முறுவல்: இது பழைய நாடக்த்தமிழ்
 நூல்களுளொன்று; இது முற்
 காலத்தேயிறந்து போயிற்றென்று
 அடியார்க்குநல்லாரொழுதி யிருக்
 கின்றனர், 9, 213, 253.
 முறுவல்நகை, 84 - 5.
 முறை-நியாயம், நீதி, விதியுமாம்,
 5, 22, 35, 108, 111, 305, 482,
 485, 497, 508, 519, 577.
 முறை முதற்கட்டில, 553.
 முறைமை நான்குவகை, 92.
 முறையுளி, 235, 518.
 மன்பனிக்காலம். 361. 378.

முன்னிட்டு, 89.
முன்னூர், 520, 522.
முன்னெயிறு, 257.
முனம்பின்முகம், 584.
முனிதயிர், 430.
முனிதல், 306.
முனைக்குடம், 36.

கூட

முன்பால் - முன்னிடம், 78.
முன்பாலேநாடு - குமரியாற்றிற்கும்
பஃறுளியாற்றிற்கும்இடையிலுள்
ளநாடு, 230.
முன்பிற்காதை, 203.
முன்பிற்படி-முன்புடுபால, 68,113,
முன்பு, 80, 300.

எனஅ அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி.

முன்பில் - முத்தம், 133, 208, 216,
 244, 318, 320 - 21, 327, 330,
 முன்றுமை, 528. [498, 587.
 முன்றோர்க்குரவை, 545.
 முன்னத்தினுணருக்கினவி, 431.
 முன்னநிசுட்டு, 439.
 முன்னிலைத்தொழிற் பெயர், 24.
 முன்னிலைப்படைக்கை, 206-7.
 முன்னிலைப்பரவல், 319, 329, 460.
 முன்னிலைப் பன்மை, 248, 308.
 முன்னிலைப் புறமொழி, 323, 515.
 முன்னிலைப்பெயர், 3, 44, 509, 526,
 முன்னிலையாகக்கூடல், 579. [527.
 முன்னிலையியாள் - முன்னில்லாள், 501.
 முன்னிலைவிளி, 250.
 முன்னேனான்று, 351.
 முனி, 168.
 முனிதல் - வெறுத்தல், 513.
 முனிவர், 168, 301, 311, 370.
 முனிவர் சத்திரமோதுமோசை, 339.
 முனிவரிருப்பிடம், 355.
 முனை, 44. [குறிதல், 331.
 முனையிடம் பாழ்படும்படி வெட்சி
 முக்கில், 69, 71, 100, 114, 116-7,
 294, 306, 345, 353.
 முக்கில்வில், 328.
 முச்சு, 465.
 முட்டுதல், 418.
 முடை - பொதி, 47, 369, 390.
 முத்தோர், 491.
 முதறிவாட்டி, 316, 325.
 முதிற்பெண்டிர் - மறக்குடிமகளிர்,
 முதுரை, 486. [142, 160.
 முதூர், 23, 26, 198.
 முதூர்ப்பொழில் - இலவந்திகைச்
 சோலை. 271 377 402

முலாதாரம், 61, 103 - 5.
 முவகைஇயக்கம் - வலிவு மெலிவு
 சமம், 224 - 5, 235.
 முவகைச்சொல்லையும் அவினயத்
 தோடு புணர்க்குமிடத்துச்செய்யு
 முறைமைநான்கு, 92.
 முவகைப்பூ, 154.
 முவடிமுக்கால்வெண்பா, 190 - 91.
 முவாக்கடம்பு, 448, 459.
 முவாமருந்து, 44.
 முவாவினவலம், 243, 586. [கல், 82.
 முன்றனுருபு, ஐந்தனுருபொடு மயங்
 முன்றாஞ்சாமத்திற்கண்ட கனா முன்
 றுமாதத்திற் பலித்தல், 408.
 முன்றும்வேற்றுமையுருபோடு, கூட
 என்பது சேர்ந்துவருதல், 269.
 மெச்சுதல், 197.
 மெய் - வடிவு, 150.
 மெய்க்கூத்து - சாந்திக்கூத்து நான்
 கனுளொன்று, மெய்த் தொழிற்
 மெய்காவல், 187. [கூத்து, 80.
 மெய்ச்சாந்து, 385, 465.
 மெய்சாய்த்தல், 90.
 மெய்நிலைக்கை, 92, 95.
 மெய்நெறி, 590.
 மெய்ப்பாட்டாற் சொல்லல், 465.
 மெய்ப்பாட்டியற்கை - பரமாகமம்,
 மெய்ப்பாடு, 20, 27, 584. [298, 310.
 மெய்ப்பாடெட்டு, 232.
 மெய்ப்பை - சட்டை, 422, 434.
 மெய்ப்பொறி, 437.
 மெய்ப்போகம், 121.
 மெய்புகுகவசம், 366.
 மெய்ம்மயிர் குளிர்ப்பது, 83.
 மெய்ம்மயிர் சிலிர்த்தல், 84.
 மெய்ம்மயிர் கூக்காவல், 434

மூதை - முந்தை, 246.
 மூப்பினமை, 484.
 மூரல், 36, 316, 561.
 மூரித்தாணை, 162.
 மூரிநியிர்த்தல், 85, 323.
 மூலாதாரத்து எழுபத்திராயிரநாடி.
 கள், 103.

மெய்யல்லாமுறுவல, 421.
 மெய்யிற்பொடி, 486.
 மெய்யீற்றுமுன் உயிர்வருங்கால்
 உடம்படுமெய்யன்றெனப்படும்
 வகரம் தோன்றுதல், 526.
 மெய்யுரை, 242, 569.
 மெய்வருத்தம், 323, 433.

• அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. எண்கு

மெய்வார்த்தை, 591.
 மெய்விடல் - இறத்தல், 551.
 மெல்கிறநிலன், 398.
 மெல்லென்றசொல், 6.
 மெல்லொற்று, 433.
 மெலிக்கும் - மெலிவிக்கும், 185.
 மெலிதாகச்சொல்லிக் குறைநயப்பித்
 தல், 217.
 மெலிவு, 63, 68 - 9, 108, 113,
 மென்பானிலம், 114.[224 - 5, 235.
 மேகம், 293, 304.

447 - 9, 463, 465, 472, 481,
 483, 486, 518, 526.
 மேற்செம்பாலை, 66 - 8, 111 - 3,
 221, 234 - 5, 454.
 மேற்செம்பாலைப்பண், 224.
 மேற்செலவு, 528.
 மேற்பாலை, 69.
 மேனி - நிறம் (ஆகுபெயர்), 168.
 மேனிபசுத்தல், 226.
 மேனிலை, 70.
 மேனிலையுலகம், 567, 587.

மேகலை - பவளக்கோவையெட்டினால்
 செய்தது, 126, 132 - 3, 227,
 314 - 6, 320, 324, 326, 329,
 377, 393, 405, 564, 577, 579.
 மேகலைக்கோவை, 349, 353.
 மேகலைபுடைவைமேற்குழ்தல, 125.
 மேகலையைத்துகுவள்ளுதித்தல்,
 மேடவீதி, 390. [125, 180.
 மேதிச் சென்னி விக்ரமன், 326.
 மேரு, 562.
 மேருவரைமத்து, 455. *
 மேருவரைவில், 326.
 மேருவலந்திரிதல், 33.
 மேலகடல், 379. [தல், 342.
 மேல்காற்றடிக்கமதிற்கொடி யசை
 மேல்வரவு, 107.
 மேல்வினைவன், 21.
 மேலிற்றும், 402.
 மேலேயிட்டுக்கொள்ளல், 435.
 மேலோர் - அருந்தவர், முனிவர், 299,
 மேழகம், 254. [311.
 மேழி - கலப்பை(ஆகுபெயர்), 279,
 356, 370.
 மேழியில மாலைசூட்டுதல், 279.
 மேற்கட்டி, 40.
 மேற்கட்டுக்கட்டி, 202.
 மேற்கட்டுத்திரை, 116.
 மேற்கோளாக இருதூவிலிருந்துபிறர்
 எடுத்தாண்டிருப்பவை, 1, 2, 3, 6,
 33 - 4, 206, 208, 210, 220,
 316, 320, 328, 336, 361, 365,
 395, 401, 425, 441, 445,

மேனீர், 459.
 மை - மஞ்ச, 406.
 மைத்துனவளவன், 552.
 மைந்த - அழகு, 229, 240.
 மைநரிணவிலைஞர் - ஆட்டுவாணிகர்,
 மைம்மீன், 277. [138, 155.
 மையலமனம், 217.
 மையிருக்குன்றின்விஞ்சையன், 393.
 மையீரோதி, 419.
 மையுண்கண்ணிமடந்தை, 57.
 மைவிளக்கு - நெய்விளக்கு, 198,
 மோச்சை, 390. [247.
 மொசிதல், 521.
 மொட்டித்தல், 214.
 மொத்துணல், 207. [106.
 மொகதை - ஒருவகைத்தோக்கருவி,
 மொழிபெயர்த்தேத்தோர், 183, 200.
 மொழிப்பொருட்டெய்வம்-பொருண்
 மொழியாகிய தெய்வம், 260, 276.
 மோ, முன்னிலையசை, 274.
 மோக்கம், 308.
 மோகநீயம், 282.
 மோகித்துவீழ்தல், 194.
 மோகூர், 149, 553.
 மோசுமலவிகை, 353.
 மோட்சமார்த்தம், 569.
 மோட்சராச்சியம், 591.
 மோடி, 161.
 மோதகப்புகை, 338.
 மோதகம் - பிட்டு, 183, 200.
 மோதிரங்கள் செறிந்த விரல்கள்,
 மோதிரம், 196 - 7. [204.

எசு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

நேர், 416.
 மோரியர், 553.
 நேரவாய், 556.
 மௌகர்த்திகன், } 534.
 மௌத்திகன், }
 மௌவல், 338.
 யசர்வேதசாகை, 339.
 யத்திரவாலி, 377.
 யவனதேசம், 132.
 யவனர் - சோனகர், தருகர், மிலே
 ச்சர்; இவர்கள் தொழில்
 வாயில்காத்தல், 137, 153, 156,
 யக்ஷன், 409. [359, 369, 376, 580.
 யக்ஷிதேவதை, 409.
 யாக்கை, 393.
 யாக்கைசில்லாமை, 281, 568, 591.
 யாக்கையிழந்த இன்னுயிர், 346.
 யாக்கையிழப்பிறவாப்பெரியோன்,
 யாக்ஷாலை, 161, 351, 590. [167.
 யாண்டு, 547.
 யாப்பருங்கலக்காரிகை, 445.
 யாப்பருங்கலவிருத்தி, 206, 445.
 யாப்பறைமமாக்கள், 357.
 யாப்புறவு - பொருத்தம், வினா, 2,
 423, 435.
 யாமம், 14, 128, 135, 158, 182.
 யாமனேந்திரர் - இந்திரகாளியன்
 லாகிரியர், 10.
 யாரை, யாரையோ, 483, 501.
 யாவதம் - எப்படியானும், சிறிதும்,
 யாதம், 2, 151, 421, 424,
 432, 436, 509.

யாழ்ப்பாட்டு, 26, 61, 63 - 4, 74,
 100, 109 - 10, 119.
 யாழ்ப்பாணர், 320, 330.
 யாழ்ப்புலவர், 149, 169.
 யாழ்வாசிக்குமுறை, 232.
 யாழ்வாசித்தற்குச்சூத்திரம், 222.
 யாழாவம், 327. [187.
 யாழாகிரியன், 67, 69, 112-3, 122,
 யாழிசைமொழி, 171.
 யாழிசையின்பயன், 435.
 யாழிடம்நான்கு, 204.
 யாழிடைப்பிறவாஇசை, 45.
 யாழின்கினவி, 198.
 யாழின்றொருதி, 267.
 யாழினிட்டபாட்டு, 206.
 யாழினிடத்துஅரும்பாலைமுதலி
 யன் இடமுறைமெலியத்தோன்
 றல், 69.
 யாமுறுப்பு ஐம்பத்தொன்று, 350.
 யாழைத்திருத்தல், 205.
 யாழைப்பகைநரம்புபட இசைத்தல்,
 யாழ்நடைநர, 262, 279. [188.
 யாழ்நாடு, 518.
 யாறாகிய ஆரம், 153.
 யானை, 35, 114 - 5, 359, 408.
 யானைக்கச்சை, 166.
 யானைக்கவிழ்மணிநா, 543.
 யானைக்கன்று, 523.
 யானைப்பாகர், 140, 158.
 யானைப்பிடர்த்தலை, 536.
 யானைப்பிடரியில் மகளிளையேற்றிநக
 ர்க்கு மணத்தை அறிவித்தல், 35.

யாழ், 44, 64, 113, 139, 158,
185, 187 - 8, 202 - 3, 205,
212, 219, 221, 224, 229, 232,
248, 496, 561 - 2.

யாழ்க்குருவி, 221.

யாழ்க்குற்றம் - ஆதவவாதபயசாயை

யாழ்க்கோடு, 203.[பென்பன், 203.

யாழ்க்கோவை, 66-8, 221-2, 224.

யாழ்நால்வகை, 100, 156, 349.

யாழ்நாங்கிற்குமுரிய கரம்பினென்,

100.

யாளை பறையுடனவருதல், 393, 587.

யாளைபோகலாம்படி கீழசுருங்கை

யாக அதனைமேலிட்ட வீதி, 359.

யாளைமுகவோடம், 354.

யாளையின் பிடரியில் முரசுமேற்றிய

றைதல், 166, 508. [587.

யாளையை, ஒய்யெனத்தெழித்தல்,

யாளையைப்படுக்குங்குழி, 523.

யாளையைப்பாகர்வையும் ஆரியமொ

யாளைவீரர், 167, 537. [ழி, 406.

யாளைவெண்கோடு, 523, 560.

அரும்பத முதலியவற்றின் அக
ராதி. எச்சு

யோகநித்திர, 270.

யோசம்- அரைப்பட்டிகை, 384.

யோகம் எண்வகை, 371.

யோகாசனம், 371.

யோகினிச்சி, 89.

யோனி- நாடகவுறுப்பினுள்ளொன்று,

விலக்குறுப்பினுள்ளொன்று, 9, 19,

ரிடபம், 101, 457. [58, 82.

லகாரவீற்றுப்பெயர்ச்சொல, 13.

லோகம் ஐந்து, 193.

வக்காணம், 75.

வக்கிரித்தல், 63.

வகுத்தல், 100.

வகுத்த - வழி, 298, 310, 391,

வகுளம், 195, 339. [404.

வங்கம், 361 - 2, 378, 541 - 2.

வங்கிசம், 212. [412, 456.

வங்கியத்தான் - குழலோன், 101,

வங்கியப்பாடல், 61, 100.

வங்கியம், 65, 101, 110, 112, 119.

வங்கியம் செய்தற்குரியபொருள்கள்,

வங்கியம் மூவகை, 153. [100.

வங்கியமூதம்வகை, 456-7.

வங்கியவாசிரியன், 67.

வச்சிரக்கோட்டம் - வச்சிராயுதநிற்

குங்கோயில, 146, 166, 241, 248.

வச்சிரத்தடக்கையமார் கோமான்,

வச்சிரதந்தன், 115. [503.

வச்சிரதேகன், 115.

வச்சிரநன்னாட்டுக்கோன், 143, 163.

வச்சிரநாடு - இது சோணையாற்றங்

கரையிலுள்ளது, 162-3.

வச்சிரம், 167, 377.

வச்சிரமவநதிமகதமொடு குழி இய

சித்திரமண்டபம், 564.

வச்சிரவேந்தன், 16, 360.

வச்சிராயுதத்தினவடிவமும்அது பாற்

வசி - மழை, வசிகாம், 142, 160.

வசிமுதலியன் சுரக்கவென வாழ்த்

வசியம், 160. [தல், 159.

வசிகரிப்பு, 165.

வச - சிங்கபுரத்தரசன், 508, 510.

வசக்கள் எண்மர், 148, 168.

வசவாசி:(வாசம்), 179, 379.

வசைக்கூத்து, 10, 79, 80-81, 381.

வஞ்சம் - கிருத்திரிமம், தாமதாத்

திரம், 187, 194, 463.

வஞ்சம்பெயர்க்கு மந்திரம், 300.

வஞ்சம்பெயர்த்தபூதம், 187.

வஞ்சனைப்புணர்ப்பு, 65, 110.

வஞ்சனையால்மருந்துட்டிப் பித்தேற்

றுதல், 164.

வஞ்சி - ஓடுகொடி, சோருடைய

இராசதானி; இது வஞ்சிக்களம்,

வஞ்சிக்குளம், அஞ்சைக்களமென

வும் வழங்கும், 4, 12, 14, 19-20,

25, 220, 231, 371, 448, 459,

502, 521, 528, 531, 535-8, 544,

559, 568, 574, 577, 589.

வஞ்சிக்காண்டம், 592.

வஞ்சிக்கூட்டு எடுத்துச் செல்வாத்

கொண்ட திறை, 531.

வஞ்சிக்கோன் - ஆட்டனத்தி, 488.

வஞ்சிசூடுதல், 530.

வஞ்சிமகளிர், 577, 581.

வஞ்சிமாலை, 536.

வஞ்சிமுற்றம், 521, 523. [590.

வஞ்சிமுதர், 5, 560, 570, 588,

வஞ்சியார் கோமான், 578.

வஞ்சிவேந்தன் - சோன், 459.

வஞ்சினக்கூறல், 142. [534.

வஞ்சினம் - மேற்கோள், 27, 525,

வஞ்சினம் வாய்த்தல், 571,

வஞ்சினமாலை, 5, 25.

கடலிற்பிறந்த தென்பதும், 51.
வசந்தமாலை - மாதவியின் தோழி ;
இவள் கூனியென்றும் வழங்கப்
படுவன், 185, 188, 202, 226,
228-9, 236-7, 340, 299, 311,
வசமழிதல், 466. [335, 347.

வட்கர்போகிய - இகைவில் முரியில்
லாத, 529.
வட்டகை, 145, 165.
வட்டனை, 19, 79, 193, 204.
வட்டப்பாலை, 112, 443.
வட்டப்பாலைஇடமுதைத்திரிபு, 234.

**எசஉ அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி. .**

வட்டப்பாலையிலேநாலுபண்ணும் பிற | வடுகிலொத்த, 75, 120.

த்தல், 453.
 வட்டப்பூ, 181. [132, 277.
 வட்டம் - ஓரகோள்; சிலாவட்டம்,
 வட்டிகை, 296, 308, 494.
 வட்டித்தல் - எழுதுதல், சுழற்றுதல்,
 பிரதிக்கினைபண்ணல், 491.
 வட்டு, 401.
 வட்டுடை, 194.
 வட்டை, 47, 573.
 வடகம் (துகில்), 379.
 வடகலை, 115.
 வடங்கொண்மணிபூசல், 580.
 வடசேடி, 175, 189.
 வடசொல், 62 - 3, 107.
 வடசொற்றிரிபு, 377.
 வடதிசை, 132, 161.
 வடதிசைமன்னர், 542, 550, 571.
 வடபலலி, 182, 198.
 வடம், 332.
 வடமலை, 125.
 வடமலைமணி, 47.
 வடமீன், 34, 151.
 வடமொழி - ஆரியம், 406.
 வடமொழிச்சிதைவு, 162.
 வடமொழிப்பொர், 349.
 வடமொழிவாசகம், 394, 406.
 வடவர், 12, 448, 459.
 வடவாரியர், 512, 530, 573 - 4.
 வடலிமயம், 573.
 வடவெழுத்தொரீ இவந்தளமுத்து,
 வடவை, 192. [63, 108 - 9.
 வடிக்கை - புரவியைவசமாக்குகை,
 வடிக்கியு, 495. [495.
 வடித்தல் - சுட்டுவிரலும்பெருவிர
 லும்சுட்டிநரம்பையகமும் புற
 முமாராய்தல், 204.
 வடித்தோற்கொடுப்பதை, 542.

வடுகு, 59 - 60, 76, 80, 90, 99,
 வடுகீங்குசெம்பு, 364. [121, 280.
 வண்கை - வழங்குங்கை, 34.
 வண்டல், 207, 489, 490.
 வண்டலர்கோதை, 228.
 வண்டாறிரையழித்தல், 213.
 வண்டின்னிலிக்கு யாமோசை, 327.
 வண்டின்னிலை, 204.
 வண்டின்னிலைமதுமயக்கத்தால்ஒடுங்
 கிக்கிடத்தல், 275.
 வண்டு, 43, 88, 92, 124, 128,
 170-71, 208, 212-3, 295, 363,
 வண்டு ஊசலாடல், 207. [522.
 வண்டுக்கை, 92, 96. [134.
 வண்டுகளாகியபள்ளியுணர்த்துவார்,
 வண்டு யாழ்செய்தல், 318, 538, 556.
 வண்டையொத்த காழுகர், 384.
 வண்ணடை (துகில்), 379.
 வண்ணம் - இசைப்பாவகையுள் ஒன்
 று; சொல்வகைகளின்றுள் ஒன்
 று; பதினாறு அடியானவரு
 வது; தொய்யிற்குமும்பு முதலிய
 ன்; விலக்குறுப்பினுனொன்று, 19,
 58, 61, 66, 82, 88, 102, 111,
 138, 153, 182, 190, 204, 206,
 315, 325, 481, 558, 563.
 வண்ணார், 155.
 வணர்கோட்டுச் சேறியாழ், 561.
 வணர்சுரியைம்பால், 214.
 வணரளவு, 9.
 வணிககுமார், 201.
 வணிகபூதம், 496.
 வணிகர், 41, 167, 372, 389, 397,
 வணிகர்குலபதி, 32. [432.
 வணிகர்தெரு, 2.
 வதம் - விரதம், 283.
 வதிச்செலவு, 237.

வடிந்தகாது, 197.
வடிந்துவீழ்காது, 126.
வடிமொழி, 348.
வடியாக்கினவி, 386.
வடிவேல், 495.

வதிதல், 229.
வதுவைகுட்டு, 548.
வதுவைவேண்மாள், 521, 562.
வந்தக்கடை: ககரவொற்றுவிசாரம்,
வந்ததை - வந்தஉறவு, 45. [502.

அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி. எசுந

வந்தனை - துதித்தல், 296, 307.

வம் - வா, 577.

வம்பப்பரத்தர் - புதியகாமதுகர்ச்சி
யை விரும்புங்காமுகர், 419, 432.

வம்பப்பரத்தை, 265, 286-7, 354,

வம்பப்பெருந்தெய்வம், 470. [372.

வம்பமாக்கள் } 144, 164, 419.
வம்பமாந்தர் }

வம்பமோரியர், 553.

வம்பலர், 322.

வம்பின்முடிசு - புதுமையாக முடிவ
ன; அவை அல்லிக்கயிறு முதலி
யன, 385 [265, 476.

வம்பு - கயிறு, நிலையின்மை, புதுமை,
வயந்தச்சோலை, 271.

வயந்தம் - தென்றல், 188.

வயல், 194, 276, 306.

வயலார் - பாண்டிநாட்டிலுள்ளதோ
ருர்; வார்த்திகனுக்கு ஒரு பாண்டிய
னார் பிரமதாயமாகக் கொடுக்கப்
பவவர், 537. [பட்டது, 507.

வயம்பூ, 43.

வயிரேயம், 368, 388.

வயிர் - ஊதுகொம்பு, 322, 542.

வயிரப்பலகைளட்டு, 368.

வயிரப்பொற்றோடு, 577.

வயிரம், 147, 166, 180, 181, 196,
197, 367, 386, 423, 435.

வயிரமணித்தான், 35.

வயிரவாரம், 426.

வயிரவில், 324.

வயிறு - நடு, 448. [90, 110, 491.

வர்த்தனை வட்டணையாயது, 59, 65,

வரகு, 29, 155, 294, 306, 390.

வரங்கிடத்தல், 248.

வரத்து - வாவு, 252.

வரநதருகாதை, 10, 11, 12.

வரம்பறியப்படா விளக்கு, 200.

வரம்பு - வரப்பு, 275.

வரம்பு 81 66 99 100 107 111

வரி - கோலச்சாரி, கடம், பாட்டு,
வரிப்பாட்டு, விலக்குறுப்புக்களுள்
ஒன்று, 26, 58, 69, 82, 88,
99, 206, 228 - 9, 237, 240,
267, 289, 334, 365, 381 - 2,
512, 539, 592.

வரிக்கூத்து, 57, 60, 79, 80, 99.

வரிக்கோலம், 172, 194, 317.

வரிச் சாகுதிக்கூத்து, 79.

வரிசை, 56, 78, 118, 121, 380.

வரிசைக்கேற்ற இருக்கைமுறை, 73.

வரித்து - எழுதி, 377.

வரிதகம் - சொல்வகை காள்ளியு

ளொன்று, முப்பத்திரண்டடியால்

வரிநவில்பாணி, 549. [வருவது, 88.

வரிப்பாடல், 205, 212, 345.

வரியிலார், 493.

வரியும் புள்ளியுமயங்கியபுலித்தோல்,

வரியுறுசெய்கை, 317. [314.

வரிவெண்சாந்து, 563.

வருடைமானுக்குக் கால்எட்டு, 524.

வருணநான்கு, 185, 201, 367, 497.

வருணப்பூதங்கள், 70, 115 - 6,

177, 190, 191, 493, 497.

வருணப்பூதரைப்பாடும் நால்வகைத்

தேவபாணி, 191.

வருணன், 17, 115, 276.

வருத்தனை நான்கு, 81, 110.

வருத்தமுற்றோனவினயம், 85, 87.

வருத்தமானக்கை, (இரட்டைக்கை),

வருத்தத்தெய்வம், 298. [97 - 8.

வருதிர், 213.

வருநிதி பிறர்க்கார்த்தல, 35.

வருபுலவ்வையை, 587.

வருபொருள், 303.

வருமுறைப்பாலை, 561.

வரைத்தார், 296.

வரைதல் - எல்லைப்படுத்தல், தன்னி

டத்து ஆக்குதல், நீக்கல், 121,

வரைப்படுகை 594 595 596

வரவு, ௪௩, ௪௪, ௪௪, ௨௪௪, ௨௪௪, ௨௨௨.

வரவுகளின்தொகுதி, 62.

வரவுறுத்தல், 68.

வராசான் (கர்ப்பூரம்), 79.

வரையபலகைகள், ௪௨௨. [௨௪௪, ௪௪௨.

வரைபிளத்தல், 305.

வரையறை, 29, 63, 108.

வரையாடுவருடை, 624.

எசுச அரும்ப்த முதலியவற்றின்
அகராதி.

வரைவாழை, 306.

வரைவு, 520.

வரைவு நீட்டித்தவிடத்துத் தலை
மகள் சிறைப்புறத்தானாகக் கூறு
யது, 219.

வரைவு முடிவதாகத் தெய்வம் பரா
வரோத்தமம், 296, 308. [யது, 516.

வல் - சூது, 358.

வல்சு, 467.

வல்சபம், 80, 160, 380.

வல்லாதேன், 576.

வல்லாநடை, 323, 422.

வல்லி, 43, 152, 362, 513.

வல்லிநுண்மயக்கம், 427.

வல்லிநுள், 426.

வல்லிவடிவைத்தோளிலெழுதல், 49,

வல்லுந், 419. [362.

வல்லென்றதொல், 6.

வல்லையம், 415.

வல்லில், 50.

வல்லிலோரி, 520.

வல்லினை, 263. [தல், 73.

வலக்கால் முன்மிதித்து அரங்கேறு

வலக்கைப்பதாகை, 222. [270.

வலஞ்செய்தல் - வலத்திட்டேகுதல்,

வலம் - வலப்பக்கம், வெற்றி, 376.

வலம்படுமுரசு, 521.

வலம்புணரகழி, 359.

வலம்புரி, 181, 198.

வலம்புரிக்கை, 92, 96.

வலம்புரிமணவழுதல், 208.

வலம்புரிமுத்து, 45, 53.

வலம்புரியின் மருத்தம், கழங்கு, 558.

வலமுறைமெலிவு, 113. [274.

வலயம் - தோட்டம், பாத்தி, 258,

வலவை - சமத்து, காணிலி, வல்ல
பம், 142, 160.

வலவைப்பார்ப்பான், 504. [370.

வலன் - வலப்பக்கம்; வென்றியுமாம்,

வலன்வயிற்றிற் பித்தம் மரகதம்,

வலிதை - நிருத்தக்கை முடிப்தன
னொன்று, 81.

வலிவு, 63, 69, 108, 225, 235.

வலிவு மூன்று, 68, 113.

வலை, 200, 210, 425.

வலைப்பரதவர், 183.

வலையாறுயிர் கொல்லல், 310.

வலைபுண்கு முன்றில், 208, 216.

வலைவாழ்கர்சேரி, 208.

வழக்கிடம், 14. [438, 525.

வழக்கு, 9, 14, 231 - 2, 253, 314,

வழக்குரை காதை, 22.

வழக்காறு, 24.

வழக்குதல், 431.

வழக்குவில் - அம்ஊப வழங்கும்வில்,

வழி, 294, 299, 309. [313.

வழிச்செலவு, 186.

வழிச்சேறல், 312.

வழித்திறம், 139.

வழிநடப்பவர் தருமங்களைச் சொல்

லிச் செல்லுதல், 345.

வழிநடைவருத்தம், 310.

வழிநான், 298, 302, 310.

வழிப்பட்டார்புரிதல், 260.

வழிப் போவார், 309.

வழிபடு தெய்வம், 161.

வழிபடுவோர் ஞானத்தின்கண் எழுந்

தொழுந்து - தூக்கை, 328.

வழிபறித்துக் கொட்டும்பறை, 315,

வழிமொழி, 562. [325.

வழிவனம், 322.

வழு - பழிப்புரை, 432.

வழுக்கம் - தப்புதல், 334.

வழுத்தல் - அபிமந்திரித்தல், 438.

வழுதி, 492,

வழு பதினான்று, 14.

வள்ளம், 363, 380.

வள்ளி, 328, 513.

வள்ளிக்கிழங்கு, 274.

வள்ளிக்கூத்து, 328.

வலனென்பு வயிரம், 386.
வலிசரம், 455.
வலித்த வுறுப்பு, 86.

[386.

வள்ளிமணுளன், 516.
வள்ளுவனார், 39.
வள்ளிப்பாட்டு, 581.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. எசுடு.

வளத்தலைம ய க் கி யவஞ்சிமுற்றம்,
வளவர்குலம், 131. [523.
வள்வன், 31, 161, 206, 459.
வளாகம், 221, 224.
வளிரிசிலை, 271-
வளை - ஒருவகைப்படை, ஒருவாத்தி
யம், சங்கு, 69, 71, 157, 181,
209, 210, 292-3, 303, 457, 537,
வளைகோல், 493, 526. [542, 559.
வளைச்செங்கை, 33.
வளைதருகுழியம் - கட்டுக்குழியம்,
வளைநெகிழ்தல், 216. [385.
வளைபோலு சி ர த த் தை யு டை ய
வெள்ளைமூர்த்தி, 168. [157.
வளைபோழுநர் - சங்குறுப்பார், 140,
வளையாதசெங்கோல், 206, 428, 470.
வளையாபதி : இது தமிழிலுள்ள
பழைய காப்பிய மைந்தனு
ளொன்று ; இதன்பாடல்களுட்
சிலமுன்னோருரைகளில் ஆங்காங்கு
எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளனவே

வனதெய்வம், 311.
வனப்பு எட்டு, 6, 8.
வனப்பு ஐந்து, 388.
வனப்பு நாற்பத்தொன்பது, 204.
வனப்பு வண்ணம் நூற்பத் தொன்று,
வாக்கமை பேரியாழ், 9. [88.
வாக்கியக் கட்டளைக்கூறுபாடு, 108.
வாக்கியக்கூறு, 64.
வாகுவலயம், 180. [557, 559.
வாகை, 14, 306, 474, 537, 549,
வாகைத்துறை, 559.
வாகையணிந்தோர் - மாற்றார் புறத்
தைத் தாங்கள் பெற்ற அளவிலே
வாங்குதல், 90. [மீண்டோர், 548.
வாங்கும் - கொள்ளும், 213.
வாங்குவில் - வளைத்துக் கொள்ளும்
ஒளி, 197. [119.
வாச்சியக்கூறு, 57 - 8, 74, 89, 90,
வாச்சியங்கள், 72, 79, 118, 322.
வாசகம் - கவி, 336, 348, 406,
வாசத்தின்வகை, 379. [497.

யன்றி நூலின் முதனடுவிதிகா
ணப்படாமையின் இந்தநூல் இன்
ன சரித்திரத்தைதயுடையதென்றும்
நூலாசிரியர் இன்னாரென்றும்புலப்
பட விலலை, 209, 248 - 9, 287,
452, 456, 540.

வளைவிற்பொறி - வளைந்து தானே
யெய்யும் எகதிரவில், 413.

வற்கடமுண்டாதற்குக்காரணம்,
வறங்கூர்தல, 30. [277.

வறியோன் - அறியில்லான், 395.

வறும்பூ, 275.

வறமை நாணத்தருதல், 245. [419.

வறமொழி - பயனிலசொல், 214,

வறமொழியாளர், 285, 286, 287,

வன்கண்மை, 305. [372, 419, 432.

வன்காடு, 300.

வன்பாளிலம், 114.

வன்னி, 387, 490.

வன்னிகை, 494. [றுனமை, 487.

வன்னிமரமும் மடைப்பளியுஞ் சான்

வனசாரினி, 300.

சுச

வாச நெய், 195, 347.

வாசம் - தக்கோலம் சாதிக்காய் முத
லியன, 361, 378.

வாசம் ஐந்து, 138, 155.

வாசவர்-பஞ்சவாசம்விற்போர், 138,
வாசவன், 168. [155.

வாசவுண்டை, 366.

வாசிகை, 158, 166, 289.

வாசித்தல், 205.

வாசிப்பு, 90.

வாசிவாரியர், 493.

வாசகி, 148, 459.

வாசகிநான், 326.

வாசுதேவன், 178.

வாட்சுத்து, 329.

வாட்டோல், 545.

வாட்டொழில், 326.

வாட்டோர், 163.

வாடாமலர்மாரி, 511.

வாடாமாலை, 156.

வாடாவஞ்சி, 531, 552.

வாடு, வாட்டெனவிகாரம், 251.

எசுகு அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி.

வாடுதல் - குறைதல், 251.
 வாடைக்காற்று, 361, 377.
 வாண்மறவர், 493, 537.
 வாண்புரம், 178.
 வாணன் - ஓர் அயுணன், 177, 193.
 வாணன்பேரூர், 194.
 வாணுட்கோள், 162, 534.
 வாணி, 88. [வோர் திரள், 311.
 வாணிகச்சாத்து - வாணிகஞ்செய்
 வாணிகம், 246.
 வாணிகமாபு, 496.
 வாணிகமுதல், 253.
 வாணிகர்சாதி, 82, 157. [411, 509.
 வாணிகள், 157, 191, 399, 408,
 வாநசெபம், 185.
 வாநம் - கர்த்து, 203.
 வாநனை இருபத்தைநது, 103.
 வாநனை ஐந்து, 103.
 வாநித்தல், 392.
 வாநுவர் - வாசிவாரியர், 493.
 வாநை, 404.
 வாமனகுபம், 88.
 வாய்க்கானீர், 276.
 வாய்காவாமழவர், 206.
 வாய்த்தலை, 260. [மோகிதல், 277.
 வாய்த்தலைக்கிட்ட கதவின்மீதுபுனல்
 வாய்ப்பறை, 357.
 வாய்ப்பு, 438, 475.
 வாய்ப்பூச்சு, 431.
 வாய்பாடுவேறுபடுதல், 129.

வாயிலோபே, 481 - 2.
 வாயுக்கள்பத்து, 108.
 வாயெடுத்தாற்றல், 582,
 வாய்க்கட்டு, 350.
 வாய்கொடி, 15 - 8.
 வார்த்திகள் - தகவிலுமர்த்தியென்
 பவனுடைய தந்தை, 508 - 7.
 வார்த்தை தடபாத நாயினர், 541.
 வார்தல் - சுட்டுவிரந்தெய்தொழில்,
 தெடுமை, 24, 204.
 வாரக்கதி, 57, 79.
 வாரச்செய்யுள், 119, 188, 205, 383.
 வாரணம் - உறையூர், கோழி, யானை,
 128, 182, 198 - 9, 266, 288,
 291, 302, 400.
 வாரணவாசி, வாணாசி - மத்திம தே
 யத்தொரு நகர், 400, 412.
 வாரநிலம், 64, 67.
 வாரம் - இசைப்பாட்டின் ஒருவகை
 யொழுக்கம்; இயக்க நான்கனுள்ளொ
 ள்று; ஒருதிமம்; தீதுரு; சொல்லொ
 ழுக்கமும் இசையொழுக்கமுமு
 டையபாடல்; தெய்வப்பாடல்;
 பற்று, 59, 64, 67, 78 - 5, 91,
 110-11, 119-20, 146, 176, 186-
 8, 365, 383, 534.
 வாரல - வாராதே, 341.
 வாரி-கடல், யானைப்படுகுழி, வருவா
 வாரிச்சி, 88. [ய், 47, 199, 339, 352.
 வாரியர், 140, 158.

வாய்ப்புசல், 418.
 வாய்மை, 298, 310.
 வாய்மைத்தருமம், 263.
 வாய்மொழி, 264, 302, 507.
 வாய்வதின்வந்தஞரவை - புத்தியூருவ
 மாக எடுத்தஞரவை, 464.
 வாய்வாள், 317, 493, 521, 533,
 537, 546, 592. [மை, 544.
 வாய்வாளான்மை - வாய்வறிதிரா
 வாய்வன்முறுவல் - வெய்யலலாமுறு
 வாயாகுதல், 503. [வ, 421, 433.
 வாயில் - கதவு (ஆகுபெயர்), 163,
 254, 256, 269.

வாரிவனம், 183.
 வாருக்கோள், 577.
 வாரொலிகூரதல், 3, 45, 510.
 வால் - இனமை, 166, 431.
 வால்வரிக்கொடுங்காய் - வெள்வரிக்
 காய், 417, 430.
 வால்வளைமேனிவாலியோள் - பலதே
 வன், 148, 168.
 வால்வெண்சக்கு, 356, 372.
 வால்வெண்டோடு, 418, 431.
 வால்வெள்ளோறு, 431.
 வால்சரிதைநாடகம் - பிள்ளைச்சரித
 நாடகம், 442.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. எசஎ

வாலாமை - தாய்மையின்மை; ஆசை
 சம், 392, 404.
 வாலுக்கம், 183, 199, 340, 353, 558.
 வாலுவன் - மடையன், 545.
 வாலி, 292, 302.
 வாழ்த்து, 11- 2, 22, 25, 72, 578.
 வாழ்தல் - சீவித்தல், 484.
 வாழி, இடைச்சொல், 218, 265.
 வாழை, 295, 342, 355, 417 - 8,
 வாழைத்தாறு, 523. [430-31.
 வாள், 440, 535, 560, 565.
 வாள்வரி - புலி, 332, 523.
 வாள்வரிக் கொடுங்காய் - வெள்ளரிக்

வானம், 262, 305.
 வானவர், 552, 569, 572, 582.
 வானவருண - சோற்றாவி, 262.
 வானவருதையும் பூநாறுசிறை, 263.
 வானவருதையும் துரை, 341.
 வானவன், 521, 537-8, 540, 559,
 578, 588.
 வானவன்விழவு - இந்திரவிழவு, 179,
 வானவில், 173, 411. [288.
 வானவூர்தி, 512.
 வானுதரிவந்த மேனிலை, 220.
 வாணோர்தமர், 519. [555.
 வீக்கிரமசோழனுலா, 449, 483 - 4,

காய், 417, 430.
 வாள்வலனேத்தல், 537.
 வாளமலை, 320.
 வாளாது, 18, 131, 153, 199.
 வாளுக்குடையுமுரசும்நாளொடுபெ
 யர்த்தல், 161, 584.
 வாளுழத்தி- கொற்றவை, 320, 329.
 வாளோருழவன், 545.
 வாளே, 259, 275.
 வாளே நாளொடு பெயர்த்தல், 143.
 வாளேப்பருவாய்மோதிரம்-வாளேமீனி
 னது அக்காந்தவாயைவணங்குது
 றுலிக்கும் நெளி, 181, 197.
 வாளோரெடுத்தமுழவு, 339.
 வாளுேசு (கர்ப்பூரம்), 379.
 வான் - ஆகாயம், பெருமை, மிகுதி,
 36, 102, 324, 440.
 வான்கண் - ஆதித்தன், 254.
 வான்கேழ்வட்டம் - மிக்க ஒளியையு
 டைய சிலாவட்டம், 132.
 வான்கொடி - வானவல்லி, 34, 38,
 150, 171, 173.
 வான்பொருட்கேள்வி - மறைதூறும்
 அங்கமும் துறைபோதல், 250.
 வான்மீகி, 173.
 வான்மீன், 344.
 வானக்கடவுளர் - தேவமுனிவர்கள்,
 வானகம், 167. [490].
 வானத்தாவு, 209.
 வானநாடி, 300.

விக்கிரமராசரன் எருமைத்தலையுடைய
 விகடம், 88. [னென்பது, 317, 326.
 விகாரம் - அரங்கு, கையாற்கருவியாத்
 பன்னாது மனத்தானிருமித்தது,
 20, 128, 133, 143, 166, 170, 172,
 192, 194, 196, 216, 251, 255,
 270, 277- 8, 302 - 3, 307, 327,
 401, 406, 413, 437, 454, 476,
 விச்சாதரர், 168, 195. [515, 551.
 விச்சாதரவீரன், 175, 186.
 விச்சைக்கோலம், 544.
 விசயன் - ஓரசன், 540, 544.
 விசாகம், 117.
 விசாதி, 366.
 விசாரம், 525.
 விசித்திரன் - கனகவிசயருடைய நட
 பாளானுகிய ஓரசன், 542.
 விசம்பியங்கும் முனிவர், 538.
 விசம்பிற் கோன், 516.
 விசம்பு, 509, 577.
 விசேடணம், 551.
 விசைத்தெறிதல், 376.
 விஞ்சத்தடவி - விநதாடவி, 177.
 விஞ்சை, 392, 404.
 விஞ்சையன், 168, 179, 195, 393,
 விஞ்சைவீரன், 175, 202. [405].
 விட்ட - தங்கிய, 26, 130, 159.
 விட்டம், 414.
 விட்டுப்பிடித்தல், 65, 110.
 விட்டேது, 402, 415.

எசுஅ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

விட்புலம், 2, 19.
விடர்ச்சினை 505, 532, 567. °
விடன், 286.
விடியற்காலவருணனை, 134 - 5.
விடிவிளக்கு, 183.
விடுதலறியாத, ஒருசொல், 122.
விடுபூ, 154.
விடுவாய்செய்தல் - அரிதல், 418,
லிடை, 88, 161, 443, 450. [430.
விடைபேரன், 563.
விண்ணகக்காணி, 88.
விண்ணவர்கோமான் விழுநூல் - ஐக்
திரவியாகரணம், 295.
விண்ணவர்தலைவன், 148, 167, 288.
விண்ணவர், 267, 332.
விண்ணவன் - சுவர்க்கவாசி, 284.
விண்ணினியகி, 161.
விண்ணுறவவில், 558.
விண்ணோர்பாவை - விண்ணோர்பரவும்
வித்தகத்தலி, 10. [பாவை, 300, 312.
வித்தகர், 572.
வித்தம், 92.
வித்தியாமண்டபம், 163.
வித்தி, 263.
விதவையின் துன்பம், 23.
விதனம், 228, 337.
விதானவேதிகை, 562.
விதானம் - மேற்கட்டி, 36. [185.
விதானித்துப்படுத்தவெண்காலமளி,
விதிரான்கு, 204.
விதிமுறை, 510.
விதிர்த்தல், 85, 370.

விபாககுத்திராங்கம், 284. [432.
விம்மிதம் - அதிசயம், வியப்பு, 419,
விம்மிவிம்மிவாய்விட்டரற்றுதல்,
விடக்கொள்ளல், 246, 375. [476.
வியக்கோள், 303, 474, 509, 579.
வியப்பு, 209.
வியம் - ஏவல், 246, 533.
வியர், 133. [133.
வியர்பு - வியர்ப்பு; விகாரம், 126,
வியல - மிகுதி, 153.
வியலுளாக்கன், 149, 174.
வியலுர் - செங்குட்டுவனூல வெல்லப்
பட்டதோரார்; வியலுரெனவும்
வழங்கும், 566. [153, 186, 293.
வியன் - வேறுபாடு, மிகுதியுமாம்,
வியாக்கியாப்பிரஜஞப்த்யங்கம், 284.
வியாகரணம், 310.
வியாசம், 208.
வியாதியாளர், 145.
வியாயோகம், 84. [ஐள் ஒன்று, 81.
வியாவர்த்திதம் - வர்த்தனைநான்க
வியாழமாலை, 7. [103 - 4.
வியானவாபுலின் குணம், செய்கை,
விரகம், 235, 239, 347.
விரகு, 222.
விரதநாள், 286.
விரதநீங்கிய வெறுப்பு, 509.
விரதம், 283, 520.
விரலுளர்தல், 61, 65, 110.
விரலேறு - ஒருவகைத்தோற்குவி,
விரன்மோதியம், 196. [106.
விரிகாங்குலம், 94.

விதம்பல், 152.
 விதூடகக்கூத்தினிலக்கணம் 80, 381.
 விந்தம் - ஒருமலை, ஒருகைமாளிக
 விந்து, 367, 386. [கம், 183, 367, 387.
 விந்தை, 89.
 விநயம் - தேவபாணி, 222, 223.
 விநயோகம், 103,
 விநோதக்கூத்து, 79-81, 193, 382.
 விநோதம், 363.
 வீப்பிரகீர்ணம், 81.
 விபத்த, 405.

விரிசிகை. பருமுத்துக் கோவை மூப்
 பத்திரண்டாட்செய்தது, 132,
 விரித்தல, 90, 100. [180, 196.
 விரிமுரண் - இசைப்பா வகையு
 ளொன்று, 190.
 விரியல் - சூ, மலர்ச்சி, 43, 49, 261,
 விருச்சிகம், 117. [360, 377.
 விருத்த கோபாலன், 396.
 விருத்தி - இருப்பு, விலக்குறுப்பினு
 ளொன்று, 19, 58, 82-3, 221-2,
 232, 512.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. எசுக்

விருத்திச்செய்யுள், 160.
 விருந்தாட்டு - நித்தலவிழாவன்றி
 யாண்டுதோறும்விரும்பும் விழவு,
 175, 186, 189, 202.
 விருந்திற்பாணி, 261, 279.
 விருந்திந்நேம் - பாதேசங்கள், 42.
 விருந்தின்மன்னர், 123, 541.
 விருந்தின்மூரல், 316, 561.
 விருந்தினர், 54, 370.
 விருந்து - புதுமை, 42, 45, 71,
 130, 151, 173, 420, 433.
 விரை, 36, 43, 127, 138, 154,
 179, 195, 315, 325, 498, 563,
 விரைபரிக்குதிரை, 543. [589.
 விரைமலர்வாளி, 225.
 விரைவிற்காலமயக்கம், 296.

விழவுமவிசிறப்பு, 20, 267, 288,
 512, 592.
 விழா, 152, 177, 179, 572, 589.
 விழாக்கொண்டாடுதல், 175.
 விழாக்கோள், 30, 589.
 விழாமூரடி, 166.
 விழித்தல் - விளங்குதல், 84, 269.
 விழிதுதல் - துதல்விழி, 300, 312.
 விழு - விஷம், 270.
 விழுக்கு - நிணம், 141, 159.
 விழுக்குடைமடை - நிணச்சோறு,
 140, 160, 315, 325.
 விழுமம், 263, 392, 419.
 விழுமியபொருள், 6.
 விழுமியோர், 146.
 விழைச்சி, 46.

விரோத அலங்காரம், 54, 461.
 விரோதம், 132.
 வில், 197, 209, 313, 320, 374,
 வில்முகம், 584. [441, 480.
 வில்விழா, 362, 378.
 வில்லவன், 558.
 வில்லவன்கோதை - செங்குட்டுவன்
 மந்திரி, 530, 546, 571.
 வில்விபுத்தாராமுவார் பாரதம், 354.
 வில்லேருழவர், 18, 130, 300.
 விலக்கல - தடுத்தல, 143. [89, 121.
 விலக்கு, 19, 26, 57 - 8, 76, 79, 81-2,
 விலக்கு - குறுக்கு, பக்கம், மிருகம்,
 31, 127, 134, 151, 200, 259,
 289, 306, 353, 424, 434, 440.
 விலங்குடறுத்தது, 427.
 விலைஞர், 213.
 விலைப்பலி, 316.
 விலையாட்டி, 320,
 விலையிடுதல், 422.
 விவாகம், 250.
 விழவர், 206.
 விழவிறுதியிற்கடலாடுதல், 25, 201.
 விழவு, 25, 28, 30, 31, 140, 146,
 158, 168-9, 173, 186, 189, 195,
 198, 201 - 2, 255, 269, 553.
 விழவுக்களி, 149.

விளக்கம், 124.
 விளக்கு, 26, 36, 130, 147, 166,
 200, 247, 281, 387.
 விளங்கொளி-அஞ்ஞான இறஞ்ஞீங்கு
 விளம்பொரி, 494. [மொளி, 284.
 விளரி - இரங்கினர் பாடும்பண, 17,
 67-9, 113, 203, 222-3, 443-5,
 விளரிதுத்தமாதல், 112. [453.
 விளரிப்பாலை, 67 - 8, 112 - 3,
 218, 234 - 5, 454.
 விளரியுட் கைக்கிணையித்தல், 224.
 விளாக்கொண்டு உழுமுழவர், 558.
 விளி - ஓரியின்குரல், 203, 287,
 விளைச்சல, 177. [322, 487, 558.
 விளைத்தல், விளையுளெனமருவிற்று,
 விளைந்துமுதிர்கொற்றம், 505. [189.
 விளைநிலத்திட்டவித்துப் போலப்பய
 விளைநிலம், 225. [னெ திர்தல், 281.
 விளைபொருள், 438.
 விளையா - வெளிப்படாத, 226.
 விளையாட்டு, 184, 204, 211, 217.
 விளையாட்டுப்பூசலவினை யாவித்தென்
 னும் வழக்கு, 232
 விளையாடுகிறார், 505. [589.
 விளையுள், 30, 177, 292, 303, 504,
 விளைவு - சந்தி ஐந்தனுள் ஒன்று, 88.
 விமகொடி, 540.

எந்ஓ அரும்பத முதலியவற்றின்

அகராதி.

விப்பிழக்கை, 92, 94.
 விழ்ப்புணல், 293.
 வித்பொறி, 401, 580.
 வித்பொறையன், 581.
 வித்பொறையன் மறவர், 327.
 விதல - வெற்றி, 84, 411.
 வினை - சிற்பத்தொழில், 4.
 வினைக்கதவம், 507.
 வினைக்குறிப்புப்பெயர், 36.
 வினைகடை கூட்டல், 246.
 வினைகள் செய்தாணைண்ணுதல், 440.
 வினைஞர், 278.
 வினைத்திரிசொல், 23, 478.
 வினைத்தொகை, 23, 130, 134,
 153, 157, 172, 186, 370,
 வினைப்பயன், 357, 432. [460"- 61.
 வினைப்பெயர், 133.
 வினையசைச்சொல், 468.
 வினையது ஏவல், 246, 253. [574.
 வினையுருத்தல், 357, 513, 550,
 வினையெச்சத்திரிபு, 149, 153, 161,
 167, 169, 201.
 வினையெச்சம், 437, 551.
 வினையெச்சம் பெயரெச்சத்தொழி

வீடொழிந்த முடிபு, 29.
 வீணர், 432.
 வீணை, 187 - 9.
 வீணைத்தண்டு, 524.
 வீணைமங்கலமிழத்தல், 176, 187- 8.
 வீதிச்சிறப்பு, 147, 149, 166, 171.
 வீதியிற்பொதுமகளிரைக்காமுகர் புத
 வியாத்திரு, 508. [முதல, 171 - 2.
 வீரக்கழல், 57, 326, 466.
 வீரச்சங்கிலி, 181, 197.
 வீரச்சுவையவிரயம், 83, 161.
 வீரசோழியமுடையார், 17.
 வீரஞ்செய்துபட்டவர், 548.
 வீரபத்தினி - கண்ணகி, 3, 19, 23,
 வீரபானம், 520. [500.
 வீரமாகேசம், 88.
 வீரமுரசுமுதலிய வாச்சியங்கள், 72.
 வீரமுரசு, வீரமுழவு, 106, 118.
 வீரமொழி, 525.
 வீரர், 339.
 வீரன்பகைவர் நிரையைக்கொள்ளல்,
 வீரன்பிண்டி, 301. [329.
 வீரியம், 194.
 வீழ்குடியுழவர் - காணியாளர், 140.

லொடு முடிதல், 561.
 வினையெச்சம்பெயரெச்சவினையோடு
 முடிதல், 559. [தல் 133.
 வினையெச்சம் வினைப்பெயரான் முடி
 வினை வழித்தாயுயிர் செல்லுமென்ப
 து, 569.
 வினைவினாகாலம், 2, 22, 424, 436.
 வீ - மறை, 280.
 வீங்குநீர் ஞாலம், 538, 540, 542,
 வீங்குநீர்ப்பரப்பு, 201.
 வீங்குநீர்வேலி, 33, 578.
 வீங்கோதம், 213.
 வீசல, 90.
 வீட்டிற்குச் செம்மண்பூசுதல், 428.
 வீட்டுலகிற்கு நாயகன், 282.
 வீடு 6, 308.
 வீடுகண்டவர், 590.
 வீடுபெற்றற்குரியவுயிர், 346.
 வீடுபேறு, 296.

வீழ்தாயர்-விருப்பத்தான் வருந்தாயர்,
 வீழ்நதாடல், 89, 193 - 4. [347.
 வீழ்நிருத்தல, 48, 334, 345.
 வீற்றுத்தெய்வம், 53.
 வீற்றுவீற்று, 262. [201, 374.
 வீறு - பெருமை, 45, 77, 122, 185,
 வெருண்டோனவிகயம், 85.
 வெங்கதிர்படுமையயம், 344.
 வெங்கள் - கடுகமயக்குங்கள், 261.
 வெட்சி - நிரைகவர்த்தற்குரியமாலை,
 14, 321 - 2, 329, 331, 371,
 496, 528 - 9.
 வெட்சிப்புறமடை, 330.
 வெட்பாலை, 340, 353, 377.
 வெடிசிரிப்பு, 432.
 வெடித்தலுண்டாகமுழங்கல், 330.
 வெடிபடவருதல், 322.
 வெண்கடம்பு, 306, 312, 327, 352.
 வெண்கதிர்வேந்தன், 17.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. எடுக

வெண்கலக்கன்னூர், 165.
 வெண்கலம், 100.
 வெண்கலிப்பா, 6.
 வெண்களிற்றாசலயங்கிய கோட்டம்
 - ஐராபதம் நிற்குங்கோயில், 146.
 வெண்கால் - மருப்புக்கால், 202.

வெய்யோள், 259, 276. [யோன், 322.
 வெய்யோன் - விரும்புதலையுடை
 வெயிலிளஞ்செல்வன், 556. [542.
 வெயிந்க திர்விழங்கியதுகிற்கொடி,
 வெயிற்றலைப்பட்டோனவினயம், 85,
 வெநிந, 544. [87.

வெண்காலமளி, 185, 562.
 வெண்காழ், 274. [537, 559.
 வெண்குடை, 33, 35, 105 - 6,505,
 வெண்குன்று - சுவாமிமலை, 516.
 வெண்குதாளம், 340.
 வெண்கொற்றக்குடை, 116, 168.
 வெண்கோட்டம், 195.
 வெண்கோட்டியானையர், 543.
 வெண்சிறுகடுகு, 200, 585.
 வெண்டலைப்புணரி, 516, 537.
 வெண்டாமரை, 494.
 வெண்டாளி: இஃது இடைச்சங்கத்
 தாரியற்றிய நூல்களுளொன்று,
 வெண்புதை, 62, 107, 190. [7, 8.
 வெண்டேர்ச்செழியன், 7.
 வெண்டோடு, 202, 225.
 வெண்ணிலாத்திகழந் தன்முத்து,
 வெண்ணீர்மை, 116. [299.
 வெண்ணெல், 294.
 வெண்பலி, 192.
 வெண்பா, 6, 8, 14, 446.
 வெண்பிதை, 131.
 வெண்பொத்தி (துகில), 379.
 வெண்பொரி, 274, 318.
 வெண்மணல், 199.
 வெண்மணி (கண்), 86.
 வெண்மதி, 207.
 வெண்மழை, 378.
 வெண்முத்தம், 213, 368.
 வெதிரம், 340.
 வெதும்பல, 84, 434.
 வெந்தை, 467.
 வெப்பமுற்றோனவினயம், 85, 87.
 வெப்பு - தொழுநோய், வெதப்பு,
 வெம்மைவேது, 561. [30 - 31.
 வெய்யவன், 291.

வெல்வரு - கடுமைசெய்யும்வரு, 213.
 வெல்வழக்குரைத்தல், 250.
 வெல்வென்றி, 508.
 வெள்ளானைக்கோட்டம், 241, 247.
 வெள்வரிக்காய், 417, 430.
 வெள்வான், 440.
 வெள்ளணி - பிறநதநாளொப்பனை,
 வெள்ளநீர்ப்பண்ணை, 342. [558.
 வெள்ளயிர், 125, 132.
 வெள்ளரிக்காய், 430.
 வெள்ளிக்கோள், 260, 277, 388.
 வெள்ளிடை, 274.
 வெள்ளிடை நோக்கு, 87.
 வெள்ளிலுட்பாடி, 548.
 வெள்ளிடை மன்றம் - காவிரிப்பூம்
 பட்டினத்துள்ள ஐவகைமன்றங்
 களுள்ளொன்று, திருடர்களை வெளிப்
 படுத்துவது, 144, 164 - 5.
 வெள்ளிபுனைந்த பூண், 497.
 வெள்ளிமாடம், 521, 562.
 வெள்ளிமால்வரை, 175, 186, 202.
 வெள்ளியம்பலம் - மதுரையிலுள்ள
 ஒருமன்றம், 3, 23.
 வெள்ளியம்பெருமலை - வித்தியாதர
 வெள்ளிவளை, 197. [மலை, 186.
 வெள்ளிவாரம், 508.
 வெள்ளிவிளக்கம் - வெள்ளியவிளக்கு,
 124 - 5, 182, 198.
 வெள்ளிவேயுள், 23.
 வெள்ளுப்புப்பகருநர், 155.
 வெள்ளுள்ளி, 295, 306, 523.
 வெள்ளுளர்க்காப்பியனார் - இடைச்
 சங்கப் புவருளொருவர், 7, 8.
 வெள்ளெட்சாரந்து, 467.
 வெள்ளை - பலராமன், 206, 219;
 356, 387 - 8, 443.

எனும்பு அரும்புத முதலியவற்றின்
அகராதி.

வெள்ளை நறுந்தாளி, 353.
 வெள்ளைநாகர்கோட்டம், 241, 247.
 வெள்ளைப்புரிவளை, 207.
 வெள்ளைமூர்த்தி, 168.
 வெள்ளைமூவடிமுக்கால், 191.
 வெள்ளையாயவன், 444.
 வெள்ளையேறு, 452.
 வெள்ளையோன், 370.
 வெளிப்படை, 134, 334, 345,
 417, 430, 447, 458, 490, 538.
 வெற்றம், 300, 312, 565.
 வெற்றிக்குக் கொடிகட்டுதல், 402.
 வெற்றிலை, 155.
 வெற்றிலைப்பெட்டி, 363.
 வெற்றிவேற்செழியன் - கொற்கைநக
 ரத்திருந்த ஒருபாண்டியன்; இள
 ஞ்செழியனென்றும் இவனுக்குப்
 பெயருண்டு, 30, 553.
 வெறியாடல், 81, 517.
 வெறுக்கை - பொன், 138.
 வெறுநிலம், 477.
 வென்வேலாங்குன்று, 577.
 வென்றவீரர்களாகொள்ளல், 160.
 வென்றிக்கூத்து, 81 - 2, 193, 329.
 வேகடிகள், 140, 157.
 வேகபாளை, 557, 559.
 வேங்கடமலை, 7, 62, 108, 177,
 189, 220, 230, 293, 304.
 வேங்கை, 1, 15, 19, 28, 300, 312,
 318, 327, 339, 343, 352, 353,
 513 - 4, 520, 522, 529.
 வேங்கைப்பொங்கர், 511.
 வேசையர் பதிகள், 357.
 வேசையரிற் சாதிக்குற்றப்பட்டாருக்
 குச்செய்யுந் தண்டனை, 364, 381.
 வேசை, 186, 510.

வேடர்சிரைகவாப்புக்கும்பொழுதுகொ
 ம்றவைமுன்செல்லுதல், 320.
 வேடு-வரிக்கூத்துள் ஒன்று, 88.
 வேண்மாள் - செங்குட்டுவன்மனைவி;
 இவள்கண்ணகிக்குக்கோயில்கட்டு
 வித்தவர், 521, 562, 570.
 வேணு, 188.
 வேத்தர், 450. [117, 293, 364, 564.
 வேத்தியல், 5, 63, 71, 79, 108,
 வேத்தினம், 539.
 வேதங்கம் (துகில்), 379.
 வேதங்கள் நான்கு, 168, 403.
 வேதத்தொளி, 264.
 வேதநீயம், 282.
 வேதம், 394, 505.
 வேதமுதல்வன் - ஆகமமுன்றிற்கு
 முதலாயுள்ளவன், நான்முகன், பிர
 மன், 264, 284, 358, 494.
 வேதனை, 474, 535.
 வேதா, 168.
 வேதாளி, 88. [140, 157 - 8, 537.
 வேதாளிகர் - வைதாளியாடுவார்,
 வேதிகை, 147, 166, 562.
 வேதினத்துப்பு - ஈர்வாட்டொடக்
 கத்தனவாகியகருவிகள், 366,
 வேந்தர் இருவர், 5. [385.
 வேந்தர் நல்லநாளிலே கோட்டைவா
 யிலிற் கொடிகட்டுதல், 402.
 வேந்தர் புறத்துறை பெல்லாமுடித்
 துப் பாட்டுண்ணல், 549.
 வேந்தர் மூவர், 5, 10, 24, 25, 230,
 வேந்தன் வேள்வி, 191. [288, 592.
 வேந்துவிலக்கு, 58, 82.
 வேந்துவினைமுடித்தவேந்துவாள்
 வேப்பந்தார், 581. [வலத்தார், 560.
 வேம்பன், 2, 424, 436.

வேட்டம், 320, 542,
வேட்டனம், 81.
வேட்டுவமகளாகிய சாலினி, 26.
வேட்டுவர்தாம்பெற்றநிரையைக்கொ
ல்லன் அடியன் முதலியோர்க்குக்
வேட்டுவவரி, 26. [கொடுத்தல், 320.
வேடர், 318, 321, 330, 525,

வேம்பு, 2, 84, 534, 553.
வேய், 330, 342, 402.
வேய்கரிகாளம், 334. [வன், 321.
வேய்தெரிகாளவன் - ஒற்றுவேட்டு
வேய்படுமுத்தம், 524.
வேய்வடிவாகப்பண்ணி அடித்தற்
கமைத்தபொறி, 414.

அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி. எருங்

வேயாமாடம், 137, 153.

வேயுள், 23.

வேரச்சுக்கொடி. (ஆரம்), 379.

வேரி, 195. [560 - 61.

வேல், 44, 160, 209, 213, 430,

வேல்கிழித்த ஆகம், 560.

வேலன் - பழமத்தான், 90, 517, 522.

வேலி - அரண், சூழ்தல், 33, 37,

163, 185, 200, 212, 217, 345.

வேலை, 199, 202, 523.

வேலைவாலாகம், 183, 558. [524.

வேழம் - மூங்கில், யானை, 355, 492,

வேழம்பர், 158, 539.

வேள்வி - ஓமம், 191, 279, 371, 406,

494, 504 - 5, 569, 572, 589.

வேள்விக் கிழத்தி-வேண்மாள், 570.

வேள்விச்சாந்தி, 570.

வேள்விச்சாலை, 590.

வேள்விமாக்கள், 570.

வேள்வில்விழா, 362.

வேள்வி வேட்டோள், 568.

வேள்விழாக்காணும்பங்குனி, 379.

வேளாண்சாமந்தர், 157.

வேளாண்பூதம், 497.

வேளாவளி, 384.

வேளாளர், 260, 262, 268, 280.

வேளை - ஒருகிரை, 467.

வேற்காரர், 436 - 7, 466.

வேற்கொற்றம் - இராசநீதி, 391, 484.

வேற்கோட்டம், 241, 248.

வேற்றடக்கையர், 543.

வேற்றரசர், 123.

வேற்றனைப்படை, 546.

வேற்றுப்புலம், 300.

வேற்றமைத்தொகை, 353, 475.

வேற்றார்க்கட்சி, 320.

வேனிற்பள்ளி, 127, 220, 229.

வேனிற்று, 340.

வேனிற்றிங்கள், 314, 393.

வை - வைக்கோல், 418, 430.

வைகல்-ஒருபொழுது, துயிறல், 122,

213, 269, 365.

வைகறை - துயிலறுவதற்குக்காரண

மாகவுள்ளபொழுது, 128, 198,

352, 356, 370, 389.

வைகறைப்பாணி, 339.

வைகறைபாடுவார், 339.

வைகறையாமம், 16, 135, 182, 254,

வைகுறு, 14. [269, 291, 302, 408.

வைசாகநிலை - நிலையாறனுள்ளொன்று,

76, 81, 120, 121.

வைணவநிலை, 81, 193.

வைத்தல் - நினைத்தல், 307.

வைத்தும், அசை, 310, 477.

வைதாளிகர், 537.

வைதாளியாடுவார் - பலவகைத்தா

ளத்திலாடுவார், 140, 157.

வைப்பு, 290.

வையம் - கூடாரப்பண்டி, கொல்லப்

பண்டி, கோவாலவண்டி, தேர்,

182, 185, 198-9, 218-9, 363,

366, 380, 384, 491.

வையை - ஒருகதி, 173, 341, 353-4,

359, 376, 462, 465, 511 - 2,

574, 587.

வையைக்கோன், 486, 578.

வையைநெடுமால், 462.

வைராக்கியம், 583.

வூராவகர், 301.

ஸ்ரீ இருந்தவளமுடையார், 442.

ஸ்ரீகந்தன்பள்ளி, 291.

ஸ்ரீகைலாயம், 241.

வேனல் - வேனில், 223, 354, 355.
வேனலங்கிழவன், 294.
வேனில், 16 - 7, 43, 171, 224,
256, 332 - 4, 362.
வேனிலரசன், 220 - 21, 363, 380.
வேனிலாகிய அமைச்சன், 305.
வேனிற்காதை 186, 246, 267, 232.

ஸுகோயல், 109, 231, 210.
ஸுகோயினாயனார், 291.
ஸ்தானாக்கம், 284.
ஸதீரீகள்மடியமடிந்தோர், 548.
ஸதேயசாஸதிரம், 437.
ஸம்ஸாரம், 265.
ஸமவாயாக்கம், 284.

பிழையும்
கிருத்தமும்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
எ	உ	வாசனேக்கலந்தவை	வாசனேக்கலந்தவை
கஅ	க	அலந்தலை	அலந்தலை
உஉ	உக	சக - நுஉ	சஉ - நுந
சஉ	கக	உபசரிக்க	உபகரிக்க
நக	உஅ	பெருங்குறு	பெறுங்குறு
நுஉ	கஎ	தேனும்மழுதும்	தேனுமழுதும்
எ0	உஅ	இயற்பிற்றாமே	இயல்பிற்றாமே
கஎ	க-உ	நின்றியங்கு.....வந்து"	
க0க	கக	நாலரைவில்	நாலரைவிரல்
க0க	உக	புறமுழுவான	புறமுழுவாவன
கநநு	உக	திருத்தருதலானே	திரித்தருதலானே
"	உக	உவமருபு	உவமவுருபு
கநஅ	கக	கோட்டம்	கொட்டம்
"	உக	பன்னிண	மைந்நிண
கசநு	க0	மலவைப்பெண்டி	மலவம்பெண்டி
"	உநு	அலவைப்பெண்டி	(பா) அலவைப்பெண்
கசஎ	க	குயிற்றிய	குயிற்றிப்
"	கக	"	(பா) குயிற்றிய
கசஅ	க0	கோயிலு	கோயிலு
கநு0	உந	வினையாட்டு	வினையாட்டு
"	உக	பரதர்	பரத்தர்
ககந	கக	மண்டமும்	மண்டபமும்
"	உந	ஒரோஒவிடத்து	ஒரோவிடத்து
ககநு	உந	செங்கோன்மையிற்	செங்கோல்
கஎந	நச	குத்ப்பித்	குறிப்பித்
கஎக	க	பாடலும்	பாடலும்
கஎக	ந0	நற்கோட்ட	நற்கொட்ட
"	நக	கோட்டம்	கொட்டம்

கஅஉ	உஉ	இடமும்பொருளும்	இடப்பொருள்
கஅச	கக	கஙஎ	கசஎ
”	ஙங	தண்பதன்	தண்பதன்
கஅங	க	அயருமென்க	அயருமென்க
கஅக	கச	விருந்தாட்டமரும்	விருந்தாட்டயரும்
ககரு	க	இந்தவிழவு	இந்திரவிழவு
”	உச	கோட்டம்	கோட்டம்
உ௦ங	கச	வயசாயை	பயசாயை

பிழையும் திருத்தமும்.

எடுடு

புக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
உ௦௩	உ௦	யிடக்கைவிரலி	யிடக்கைவிரலி
உ௦௫	௪௫	தோன் டகொடுத்தாள்	தோன் டக்கொடுத்தாள்
உ௨௧	௧௪	பூசியும்மென் டபடி	பூசியுமென் டபடி
உ௨௮	௩௦	“காட்சியென்பது	“காட்சிவரியென்பது
உ௨௯	௧௯	பராட்டி	பாராட்டி
உ௪௧	௩௧	எஅ - அஎ	எச - அஎ
உ௪௪	௧௩	சோர்ந்த	சோர்ந்த
உ௪௮	௩௪	குளிர்சாந்	குளிர்சாந்
உ௮௧	உ௫	நிலையாமையம்	நிலையாமையும்
௩௦௦	௧௩	அயர்வுறு	அயர்வுறு
”	உ௯	பண்டையாயென் டபடி	பண்டையுடையாயென் டபடி
௩௧௧	௧௪	நன்மைத்தன்மை	நன்மைதின்மை
௩௨௧	௯	வெயிந்தநிரைக	வெயிந்தநல்லானிரைக
”	உ௮	முடுகிலாய்	முடுகியலாய்
௩௩௪	௩௦	எழுந்தபூ	பூத்தபூ
௩௪௨	௩௨	கையடுத்து	கையெடுத்து
௩௬௦	௧௯	மேடவிதியின்	மேடவீதியின்
௩௬௮	உ௧	தருவது	தருமது
௪௦௯	உ௯	கொடுத்தது	கொடுத்து
௪௧௦	௧௩	ஆட்டிளத்	ஆட்டித்
”	௩௯	நீகேளா	சொல்ல நீகேளா
௪௧௫	உ௦	தருவது	தருமது
௪௨௧	உ௪	நீடுவாருமாம்	நீட்டுவாருமாம்
௪௨௫	௧௫	கட்டுண்	கட்டுண்
௪௨௯	உ௯	புகழ்ந்து	புகழ்ந்து
௪௨௪	௩	ஆற்றான்	அரற்றான்
௪௩௪	உ	சென்றறென்க	சென்றறாகவென்க
௪௩௮	௧	வினைப்பொருள்	வினைபொருள்
௪௪௯	உ௧	பிஞ்சைசீர்	பிஞ்சைசீர்
௪௪௪	௧	மாயவன் டன்	மாயவன் டம்
௪௪௮	௪	வாயவன்	வாயவன்

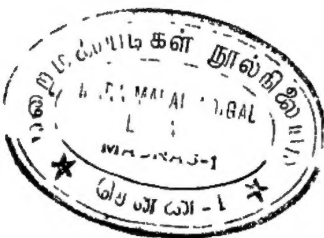
சசசு	௪௦	போற்றத்	போற்றப்
சசு௦	௪	கடிப்பிடு	கடிப்பிடு
சசு௧	௨௪	உறையாலமயானு	உறையாலமயானு
சசு௪	௧௪	மென்மையாகலின்	மென்மையதாகலின்
சசு௬	௩௬	யென்னுற	யென்ற
சசு௭		கசு௭	சசு௭

௪௬௧ பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
---------	------	-------	------------

சசு௭	௩௬	உயவற்பெண்டி	உயவற்பெண்டி
சசு௬	”	பிடித்	பிடித்தன
௬௦௦	௨௩	செல்லி	செல்லி
௬௦௩	௩௪	தாழ்பூட்டுவார்	தாழ்க்கட்டுவார்
”	௩௮	பழ. கசு=௧௩௬	பழ. ௧௩௬
௬௦௪	௩௯	௨௬ = ௩	௨௬ = ௩
”	௩௮	புகாஅவேந்தன்	புகாஅர்வேந்தன்
௬௦௮	௨௧	எடுத்தார்க்குரித்து	எடுத்தார்க்கு
௬௧௦	௧௪	யுதவாது = மமையிற்	யுதவாது = உம்மையிற்

நுகஉ	நுக	புறநானூறு	புறநானூறு
நுகஅ	சு	குலைமலை	குலைமலை
நுகசு	க	பெறு அண்	பெறு அண்
நுகஉ	உசு=நுக	"வாழ்க...காக்கென"	
"	நுக	உரு : கஅக - உ	
நுகசு	நசு	அந்தீப்பாணி	அந்தீம்பாணி
நுகஉ	கஉ	குறையென	குறையென
நுகந	கந	புறவி	புறவி -
நுகள	உரு	ஆன்பொருந்தமென	ஆன்பொருந்தமென
நுகசு	உசு	திருமொழிமர்	திருமொழிமர்
நுகசு	உசு	சோவலன்	சோவலன்
நுகரு	உசு	பொற்புடைந்தெய்வம்	பொற்புடைத்தெய்வம்
நுகஅ	உசு	அழகனின்	அழகின்
நுகசு	அ	யேற்றினன்	யொற்றினன்
"	உசு	பாடு வியங்கோள்	பாடு...வியங்கோள்
நுகசு	நசு	காமமுங்	காமமுங்
சுரள		அல்லீறு அன்னீருதல்	அல்லீறு அன்னீருதல்

Commercial Press, Madras, S. E.